

سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دی جے

نہکلنک ہر شبد بھنڈار

پنجوان بھاگ

تتکرا

- پہلی چیت ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار توں ہر پریوار نوں شبد بھیجیا ۱
- پہلی چیت ۲۰۱۲ بکرمی سنت رندھیر سنگھ نوں لدھیا نے شبد بھیجیا تے اتر منگیا ۸
- پہلی چیت ۲۰۱۲ بکرمی سنت کیرپال سنگھ نوں دلی ساون آشرم وچ شبد بھیجیا ۱۰
- پہلی چیت ۲۰۱۲ بکرمی دیال پنڈت فقیر چند ہوشیارپور نوں شبد بھیجیا ۱۱
- ۱۴ چیت ۲۰۱۲ بکرمی سنت میہر سنگھ دے ڈیرے جالندھر ماڈل ٹاؤن شبد بھیجیا ۱۳
- ۱۴ چیت ۲۰۱۲ بکرمی سنت ایشر سنگھ ڈھیپئی والے نوں کوٹکپورے شبد بھیجیا ۱۶
- ۱۵ چیت ۲۰۱۲ بکرمی بھارت دے وڈے جج نوں شبد بھیجیا ہر بھگت دوار ۱۹
- ۱۵ چیت ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۲۰
- ۱۵ چیت ۲۰۱۲ بکرمی سنت رندھیر سنگھ نوں لدھیا نے شبد دوجی وار بھیجیا ۲۴
- ۱۶ وساکھ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۲۵
- پہلی جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۲۸
- پہلی جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی پاکستان دے گورنر جنرل نوں شبد بھیجیا ۲۹
- پہلی جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی شاہ ایران نوں شبد بھیجیا ۳۱
- ۰۵ جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۳۳

- ۰۵ جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی سنت رندھیر سنگھ نون شبد بھیجیا جیٹھووال امرتسر ۳۵
- ۰۹ جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی پلنگھ صاحب نون شبد سنگھاسن کر کے رکھیا پہاڑ گنج دلی ۳۶
- ۰۹ جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی راشٹریتی ڈاکٹر: راجندر پرشاد نون شبد بھیجیا دلی ۴۱
- ۰۹ جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی لچھمن سنگھ، درشن سنگھ دے گرہ دلی ۴۲
- ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی اوتار سنگھ نرنکاری نون مل کے شبد اچاریا دلی ۴۹
- ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی بشن سنگھ دے گرہ گڑگاؤں ۴۹
- ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی کیہر سنگھ دے گرہ میرٹ چھاؤنی ۵۵
- ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی ریشم سنگھ دے گرہ میرٹ چھاؤنی ۶۶
- ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی ماتا بشن کور دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۸۴
- پہلی ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی نشان صاحب واسطے شبد اچاریا جیٹھووال ۸۹
- ۱۶ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی ماتا بشن کور دے نوت ہر بھگت دوار وچ ۱۰۷
- ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی سنگت دی چوراسی کئی تے نروگن لنگر چلایا ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۱۱۲
- ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۱۱۳
- ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی نشان صاحب چڑھاؤن سمیں شبد دی رحمت کیتی ۱۱۳
- ۱۸ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۱۴۱

- ۱۹ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۱۵۴
- ۱۹ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی پنڈت جواہر لال نہرو نوں شبد بھیجیا کے بونجا راجیاں نوں خبر دے دے کے جوت سُروپ نے سرشٹی نوں کھے کرنا ہے ۱۵۶
- مہاراج پورن سنگھ اندر پرویش "پورن جوت" دھار پرتھائے لکھت ہوئی ۱۵۸
- ۲۸ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی کیہر سنگھ دے گرہ رجیوال فروزپُر ۱۸۲
- ۳۰ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی ناظر سنگھ دے گرہ ناتھیوال فروزپُر ۲۰۰
- ۳۰ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی سنت ایشر سنگھ کلیراں والے نوں شبد بھیجیا ۲۰۸
- ۳۱ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی بوڑ سنگھ دے گرہ ناتھیوال فروزپُر ۲۱۶
- ۱۲ بہادروں ۲۰۱۲ بکرمی گرمکھ سنگھ دے گرہ بھلائی پُر امرتسر ۲۴۰
- ۱۲ بہادروں ۲۰۱۲ بکرمی سنت رندھیر سنگھ نوں لدھیا نے شبد بھیجیا ۲۵۲
- ۱۳ بہادروں ۲۰۱۲ بکرمی انند پُر اکھر تے شبد اُچاریا ۲۵۵
- ۱۳ بہادروں ۲۰۱۲ بکرمی اودھم سنگھ دے گرہ جلالاباد امرتسر ۲۶۱
- ۱۳ بہادروں ۲۰۱۲ بکرمی سوہن سنگھ دے گرہ رام پُر امرتسر ۲۶۳
- ۱۴ بہادروں ۲۰۱۲ بکرمی مسّا سنگھ دے گرہ نورنگاباد امرتسر ۲۷۲
- ۲۵ بہادروں ۲۰۱۲ بکرمی ماتا بَشَن کور دے گرہ ہر بھگت دوار جیٹھووال ۲۷۷
- پہلی آسُو ۲۰۱۲ بکرمی راشٹر پتی ڈاکٹر: راجندر پرشاد نوں شبد بھیجیا ۲۹۱

- ۰۲ آسُو ۲۰۱۲ بِکرمی ماتا بِشن کُوَر دے گرہ ہر بہگت دوار جیٹھُووال ۲۹۸
- ۰۳ آسُو ۲۰۱۲ بِکرمی ماتا بِشن کُوَر دے گرہ ہر بہگت دوار جیٹھُووال ۳۰۱
- پہلی کتک ۲۰۱۲ بِکرمی ہر بہگت دوار جیٹھُووال امرتسر ۳۰۴
- ۱۰ کتک ۲۰۱۲ بِکرمی ماتا بِشن کُوَر دے گرہ ہر بہگت دوار جیٹھُووال ۳۱۶
- ۱۱ کتک ۲۰۱۲ بِکرمی اجیت سینگھ دے بٹالا گُرداسپُر ۳۲۰
- ۱۱ کتک ۲۰۱۲ بِکرمی کیپن بننا سینگھ پنج گرائیاں گُرداسپُر ۳۲۱
- ۱۲ کتک ۲۰۱۲ بِکرمی اجیت سینگھ دے گرہ بٹالا گُرداسپُر ۳۳۱
- ۱۲ کتک ۲۰۱۲ بِکرمی بخشیش سینگھ دے گرہ کادرا باد گُرداسپُر ۳۴۴
- ۲۰ کتک ۲۰۱۲ بِکرمی ماتا بِشن کُوَر دے گرہ جیٹھُووال امرتسر ۳۴۹
- ۲۶ کتک ۲۰۱۲ بِکرمی ماتا بِشن کُوَر دے گرہ جیٹھُووال امرتسر ۳۶۰
- پہلی مکھّر ۲۰۱۲ بِکرمی ہر بہگت دوار جیٹھُووال امرتسر ۳۶۳
- ۰۲ مکھّر ۲۰۱۲ بِکرمی ہر بہگت دوار سالان دی ونڈ جگت کاج جیٹھُووال ۳۷۴
- ۱۶ مکھّر ۲۰۱۲ بِکرمی ہر بہگت دوار جیٹھُووال امرتسر ۳۸۴
- ۲۲ مکھّر ۲۰۱۲ بِکرمی ماتا بِشن کُوَر دے نوٹ ہر بہگت دوار جیٹھُووال ۳۸۸
- پہلی پوہ ۲۰۱۲ بِکرمی ہر بہگت دوار جیٹھُووال امرتسر ۳۹۰

- پہلی پوہ ۲۰۱۲ بکرمی سنت کِرِپال سِنگھ جی دِلّی والیاں نوں شبد بھیجیا ۳۹۸
- ۰۹ پوہ ۲۰۱۲ بکرمی ماتا بَشَن کُور دے گرہ ہر بھگت دوار جیٹھووال ۴۲۲
- ۲۴ پوہ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۴۳۱
- ۲۵ پوہ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار سو ہنگ سو جاپ اک سو گیاراں دن دی سماپتی سمیں شبد اُچاریا جیٹھووال امرتسر ۴۳۵
- ۲۶ پوہ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۴۴۳
- ۲۶ پوہ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار پنجاں پیاریاں دے نوٹ جیٹھووال ۴۶۸
- ۲۷ پوہ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۴۹۰
- ۲۸ پوہ ۲۰۱۲ بکرمی گردھارا سِنگھ دے گرہ بلووال گرداس پُر ۴۹۸
- پہلی ماگھ ۲۰۱۲ بکرمی ماتا بَشَن کُور نوٹ ہر بھگت دوار جیٹھووال ۵۱۵
- ۰۴ ماگھ ۲۰۱۲ بکرمی سنت کِرِپال سِنگھ نال بچن ہوئے ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۵۲۶
- ۱۰ ماگھ ۲۰۱۲ بکرمی ماتا بَشَن کُور دے گرہ ہر بھگت دوار جیٹھووال ۵۳۱
- پہلی پھگن ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۵۴۰
- پہلی پھگن ۲۰۱۲ مہاراجیاں اتے سنتاں نوں شبد سنندیس بھیجیا کے پہلی چیت توں آپ دے پاس شبدي لکھت مُتابک آؤنا ہئے جیٹھووال ۵۴۴
- ۰۲ پھگن ۲۰۱۲ بکرمی رائے نصیب سِنگھ بوپارائے امرتسر ۵۴۷
- ۱۹ پھگن ۲۰۱۲ بکرمی بَشَن کُور دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۵۶۰

۲۳ پھگن ۲۰۱۲ بکرمی بشن کور دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۵۶۵

۳۰ پھگن ۲۰۱۲ بکرمی (مہاراجیاں اتے سنتاں دے پاس جان توں پہلے وبار ہویا اتے ایہہ چیزاں نال لئیاں :

(۱) دستاراں ۴، (۲) کوجا مشری، (۳) کیسر ۵ رتی، (۴) بھسم ۱۰ رتی، (۵) نلیر ۱ ۵۶۶

پہلی چیت ۲۰۱۳ بکرمی مہاراجہ سنگرور دے گھر جا کے شبد اُچارن کیتا ۵۶۸

پہلی چیت ۲۰۱۳ بکرمی س: چن سنگھ مہاراج صاحب دے ہاؤس ہولڈر دے نوت شبد اُچاریا گیا سنگرور ۵۶۹

۰۲ چیت ۲۰۱۳ بکرمی مہاراجہ یادوندر سنگھ پٹیالہ موتی محلّ وچ شبد اُچارن کیتا گیا ۵۶۹

۰۳ چیت ۲۰۱۳ بکرمی فرید کوٹ دے راجے نوں قلعے اندر جا کے اک دستار بخشش کیتی اتے شبد اُچاریا گیا ۵۷۱

۰۴ چیت ۲۰۱۳ بکرمی سنت ایشر سنگھ پاس جا کے شبد اُچاریا گرودارا نانک سر لدھیانہ ۵۷۳

۰۵ چیت ۲۰۱۳ بکرمی سنت رندھیر سنگھ دی کوٹھی شبد اُچاریا گیا پُرانا ماڈل ٹاؤن لدھیانہ ۵۷۵

۰۶ چیت ۲۰۱۳ بکرمی مہر سنگھ دے ڈیرے شبد اُچاریا پرتو اوہناں اندروں گنڈے مارلے تے اندر نہ وڑن دتا نواں ماڈل ٹاؤن جالندھر ۵۷۵

۰۷ چیت ۲۰۱۳ بکرمی کپورتھلے دے راجے دے مہلان وچ جا کے شبد اُچاریا اتے اک دستار سروپاؤ دتا ۵۷۷

مہاراجہ کپورتھلا دے سیکٹری میجر کِرپال سنگھ نوت شبد اُچاریا ۵۷۷

۰۸ چیت ۲۰۱۳ بکرمی ستسنگ گھر ڈیرہ بابا جیل سنگھ، چرن سنگھ دے نال شبد اُچاریا بیاس ۵۷۸

۰۹ چیت ۲۰۱۳ بکرمی سنت تیجا سنگھ دے پاس جا کے شبد اُچاریا سیدپُر امرتسر ۵۸۵

۰۹ چیت ۲۰۱۳ بکرمی سنت لائبہ سنگھ پاس جا کے شبد اُچاریا سیدپُر ۵۹۱

- ۱۰ چیت ۲۰۱۳ بکرمی سنت ہرنام سنگھ نام دھاریئے دے پاس جا کے شبد اُچاریا پرتتو اوہ اندرون کُنڈا مار کے بہہ گیا مزہ سنگھ نوشہرا امرتسر ۵۹۷
- ۱۰ چیت ۲۰۱۳ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ بٹالا گرداسپُر ۵۹۹
- ۱۱ چیت ۲۰۱۳ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ بٹالا گرداسپُر ۶۰۶
- ۱۱ چیت ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار وچ ٹور تون واپس آ کے پنج رتی کیسر، دس رتی دی خاک، گیاراں مشری کوجے اتے اک نریل سنگت نوں بھیٹ کیتا، کیسے سنت مہاتما نوں نہیں دتا جیٹھووال امرتسر ۶۰۹
- ۱۲ چیت ۲۰۱۳ بکرمی سنت ہربھجن سنگھ توپ خانہ لائن پٹیالہ ۶۱۱
- ۱۳ چیت ۲۰۱۲ بکرمی گردیال سنگھ ناتھیوال فروزپُر ۶۱۹
- ۱۴ چیت ۲۰۱۳ نرنجن سنگھ دے گرہ سویرے پنج وچ اجت وال فروزپُر ۶۲۹
- ۱۵ چیت ۲۰۱۳ بکرمی نرنجن سنگھ دے گرہ بدو وال لدھیانہ ۶۳۴
- ۱۵ چیت ۲۰۱۳ کرتار سنگھ دے گرہ لدھیانہ ۶۳۴
- ۱۶ چیت ۲۰۱۳ بکرمی سُرُوپ سنگھ دے گرہ مُدھ جالندھر ۶۳۶
- ۱۷ چیت ۲۰۱۳ بکرمی جسونت سنگھ دے گرہ کرتار پُر محلہ چرکھڑی جالندھر ۶۴۱
- ۱۷ چیت ۲۰۱۳ بکرمی تارا سنگھ دے گرہ چمبل امرتسر ۶۴۹
- ۱۷ چیت ۲۰۱۳ بکرمی تارا سنگھ دے گرہ چمبل امرتسر ۶۴۹
- ۱۸ چیت ۲۰۱۳ بکرمی ہیرا نند دے گرہ چمبل امرتسر ۶۶۹

- ۱۸ چیت ۲۰۱۳ بکرمی اندر سنگھ دے گرہ بنڈالا امرتسر ۶۷۲
- پہلی جیٹھ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۶۷۷
- ۰۲ جیٹھ ۲۰۱۳ بکرمی آتما سنگھ دے گرہ ملووال امرتسر ۶۸۹
- ۲۸ جیٹھ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۶۹۵
- ۱۱ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۷۰۳
- ۱۶ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۷۰۴
- ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۷۰۷
- ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار جوت سروپ درشن دے کے درشن سنگھ دیلی والے تون کریان منگائی ۷۱۹
- ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی اکال تخت امرتسر واسطے شبدا لکھایا ۷۲۶
- ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ڈاکٹر ۰ راجندرا پرساد واسطے شبدا لکھایا ۷۲۸
- ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی سنت کریپال سنگھ دیلی والے نون شبدا بھیجیا جیٹھووال تون ۷۲۹
- ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۷۳۰
- ۱۸ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار نشان صاحب دے پاس ست رنگا چوی ہتھ اچا ہے وبار ہویا ۷۳۵
- ۱۹ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار وچ چاہ دے واسطے شبدا اچاریا جیٹھووال امرتسر ۷۶۱
- ۲۰ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھجن سنگھ دے گرہ مہینیاں امرتسر ۷۷۱

سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی جے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی جے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی جے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی جے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی جے

★ پہلی چیت ۲۰۱۲ یکرمی ہر بھگت دوار ہر سنگت دے نوت شبد اُچاریا

تے ہر پرہوار نوں اک اک شبد بھیجیا ★

ہر پُرکھ اکم اکمڑا اکمڑی کار۔ ہڈ ماس ناری پنجر نہ کوئی چمڑہ، جوتی نور اک آکار۔ مال دھن مال نہ کوئی پلے دمڑا، شبد
 ۱ وست اک اپر اپار۔ گرمکھاں بھاری کرے کرائے پلڑا، سر رکھ ہتھ سمرتھ کرتار۔ لوک مات در دوارے آگے کھلڑا، بیس اکیسا ہر
 جگدیشا چوویاں اوتار۔ ایکا گھر ساچا سر پُرکھ ابناشی ملڑا، نہکلنک نرائن نہ چٹے آسو شبد گھوڑے ہو آسوار۔ شبد گھوڑا ہر داتار۔
 جڑیا جوڑا جوتی نرنکار۔ لوک مات آئے دوڑا، ویکھ وکھانے مٹھا کوڑا، راج راجان شاہ سلطان سچ دربار۔ پون سواسی گھنک پُر واسی
 شاہو شاباسی، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان نہ ہر سچی سرکار۔ نہ ہر نرائن نہ نرنکاریا۔ بھگت بھگونت سادھ سنت آد انت جگا
 جگنت بنائے بنت وچ سنساریا۔ ملے میل پرہ ساچے کنت، دیوے درس اکم اپاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرمکھ ہر سنت شہیلے،
 اک اکیلے شبد ڈوری نال بندھا رہیا۔ شبد ڈوری ہتھ کرتار۔ لوک مات کرے چوری، کلجگ زین اندھیر گھوری، گرمکھاں کرے
 خبردار۔ آپ اپنے سنگ جائے توری، شبد چاڑھے ساچی گھوڑی، پورب کرم رہیا وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر
 جوت دھر، گرمکھ ساچے سنت جنان، پہلی چیت بھاگ لگائے، مندر اندر کایا کھیت سچا ویڑا کر تیار۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں
 بھگوان، لکھ چوراسی پھند کٹائے، اتم جوتی میل ملائے، مانس جنم نہ آئے بار۔ پہلی چیت چیتن چت۔ گر سنگت میل ملائے، پُرکھ
 ابناشی ساچا مت۔ سوہنگ شبد تیل چڑھائے، چوتھے جگ ویکھ وکھائے ساچی تھت۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نہ، جن

بھگتاں دیوے اک ور، آد انت نت نوت۔ نت نوت چال نرالی۔ گرمکھ ساچے سنت جنان مانس دیہی لئی جت، ملیا نر ہر سچا پرتپالی۔ آپے مات آپے پت دوس رین مدرا بینا، کول نینا گھر ساچے بہنا، کرے سدا رکھوار ساچا مالی۔ جوتی جوت سروپ ہر، گر سنگت ساچا ساک سجن سینا بھائی بہینا، کھولے بند کواڑی ستاراں ہاڑی، درس دکھائے تیجے نینا، پہلی چیت کر تیاری۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، ستجگ ساچے تیری مات اُچائے، گر سنگت سچی پھلواڑی۔ گر سنگت ساچا پھول گیا پھل۔ جہول، آپ چکائے اگلا پچھلا مول، بھاگ لگائے ساچی کل۔ ایکا اوٹ رکھائے کنت کنتوبل، پورے تول گئی ٹل۔ سوہنگ شبد پنکھوڑا رہیا جھول، سچ دوارا گیا کھل۔ سچ سنگھاسن ہر براجے، نہ کوئی پاوا نہ کوئی چول، لوک مات نہ کوئی لائے مل۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر سنگت لیکھا آپ لکھایا، بہرم بھلیکھا دور کرایا۔ ہرجن لوک مات نہ جائے زل۔

۲

نہ کوئی سیس نہ کوئی تاج۔ کون رکھے کل اتم لاج۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ جل تھل پُرکھ ابناش، شبد سروپی تیرا راج۔ سچ سنگھاسن اک اٹل اچل اچل اتھل مات لوکی آپ کرائے اپنا کاج۔ لکھ چوراسی ول چھل، جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگوان بھیکھ بھگت ادھار بھگت بھیکھ مستک ریکھ۔ آپے کرے مات اپار۔ آپے میٹے آپے لکھے ریکھے، گنوتا ہر گن وچار۔ نر نرائن نیتر آپے پیکھے، سرت شبد ہر بٹھے دھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے وسے آر پار اندر باہر۔ وشنوں ویس رسن وکاری۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیاری۔ گر پیر اولیئے سادھ سنت، کلجگ اتم گئے ہاری۔ آپے جانے بنائی اپنی بنت، آتم در در گھر گھر ویکھے، جوتی شبد کھیل اپاری۔ جوتی جوت سروپ ہر، کلجگ تیری اتم واری۔ سنگھ سنگھاسن ہر براج۔ شبد سروپی پہنے تاج۔ سوہنگ ساچا رہیا ساز۔ دوانگ دوا مٹے پاج۔ سوہنگ اوانگ ایکا ہویا، لکھ چوراسی لوک مات کریا کاج۔ جن بھگتاں دیوے ساچا ڈھویا، ڈھر درگاہی ساچا داج۔ نہ کدے جنے نہ کدے مویا، نہ کوئی مارے غریب نواز۔ اٹھے پھر کدے نہ سویا، دوس رین کدے نہ رویا، مؤت لاڑی نیڑ نہ آئے، مایا ڈسنی نہ ڈسے ناگ۔ گرمکھ ساچا آپے میل داغان دھویا، جوتی جوت سروپ ہر، ملیا میل کنت سہاگ۔ شیر شیرا ہر دلیرا۔ شبد سروپی چاروں کنت پائے گھیرا۔ آپے ڈھاپے اندر وڑ بھرماں ڈیرہ۔ گرمکھ ساچا پُرکھ ابناشی لڑائے

پھڑ، آپ چُکائے میرا تیرا۔ ساچے پوڑے جائے چڑھ، پنجان چوراں مکے جھیڑا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات اک لگائے اتم انت
 انت اکھیڑا۔ ماما مادھو جن ویراگ۔ رسن ارادھو من سویا جائے جاگ۔ اتم بھجے ترسنا آگ۔ جوتی دیپک جگے چراغ۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، لکھ چوراسی نو کھنڈ پرتھی لوآن پُریاں ہتھ اپنے پکڑے واگ۔ بابا ہارے سرب سنسارا۔ کلجگ تیری اتم وارا۔ پُرکھ
 ابناشی ساچی دھارا۔ لوک مات چلائے ستاراں ہاڑا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، راؤ رنگ رنگ راجاناں شاہ سلطاناں دُھر درگاہی جگت
 ملاحی اک بنائے سچ اکھاڑا۔ رارا راج جوگ دربان۔ نر ہر ساچا کرے اک دھیان۔ شبد مارے اک تماچہ، آپ اٹھائے وڈ بلی بلوان۔ جیو
 پنڈ سب دیسے کاجا، اتم ویلے آئی بان۔ ایک جگت پت جگدیشر ساچا، سوہنگ جامہ جگت مہان۔ نیڑ نہ آئے تینو تاپا، آد انت نہ کوئی
 پاپا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنے رنگ سامن۔ ججا جگت وچھوڑا دینا تچ۔ دُھر درگاہی آیا دوڑا، آپے پرکھے مٹھا کوڑا، جن
 بھگتاں پڑدے رہیا کج۔ ایک ساچا راہ وکھائے، نہ کوئی دیسے لما چوڑا، گرمکھ ساچا اتم در سچ سینگھاسن ساچی سیجا چڑھے بھج۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، امرت اتم ساچا جام پیئے، گرمکھ ساچا پیوے
 رچ۔ کل کلا کل دھار بن بنواریا۔ پھڑی شبد ہتھ کٹار، کلجگ ویکھے چار چھیریا۔ تکھی رکھے پرہہ ساچا دھار، ماری جائے وڈ
 ہنکاریاں۔ گنوتتا ہر گن وچار، جن بھگتاں کرائے تن سچ شنگاریا۔ جوتی جامہ کھیل اپار، نہکلنک نرائن نر اوتاریا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، وڈ جودھا سور شبد جیکاریا۔ شبد جیکارا دیوے لا۔ لوک مات پرہہ بنھے دھارا، ایک
 مارگ جگت چلا۔ شبد گھوڑے ہو آسوارا، ویکھے وکھائے تھاوں تھان۔ گرمکھان کرے سد پیارا، ساچے گھر پکڑے بانہ۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، لکھ چوراسی توڑے اتم سرب ہنکارا، در در گھر گھر آپ اڈائے جھوٹھے کار۔ تھے مان تان جگت ہنکاریا۔ پُرکھ پُرکھوتم
 جوت پچھان، تیجے نین نین مندھانیا۔ شبد وجے اتم بان، کھچے رسنا ہر کمانیا۔ ایک جھلے شبد نشان، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر
 سینگھ وشنوں بھگوانیا۔ اک نشان جائے جھل۔ گرمکھ ساچے پھل پھلوڑی، لوک مات اُچائے ساچے پھل۔ برہم گیانا چرن دھیانا۔ اتم
 جوتی ناڑ ناڑی دیوے مان گن ندھان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، چار ورنان کھولے اک در، سوہنگ بنھے ہتھیں گانا۔
 در دوارا ایک رکھ۔ جوت سرُپی پرگٹ ہووے لوک مات پرتکھ۔ گر پیر اولیا گھر گھر ورو لے کیسے پلے نہ چھڈے ککھ۔ گرمکھ ساچا گر
 چرن پرتی امرت دھار اتم رس مکھ چووے، اتم ویلے لئے رکھ۔ ساچی کایا جھوٹھی میل پرہہ در دھووے، پلے بنھے ایک ناؤں نہ کوئی مل

چُکائے کروڑ لکھ۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، کلجگ تیری اتم وار، آپے ویکھے کر وچار، کِشنا سُکلا دوویں پکھ۔ ویکھ وچار چند سُوْرَج بٹھے دھار۔ سینل اگنی کر وچار۔ گُرمکھاں اتم جوتی ساچی جگنی، کایا لاپے جوٹھا جھوٹھا مایا موہ وڈ ہنکار۔ بے مُکھاں تن لائے اگنی، اتم چلے اک وکار۔ سوہنگ شبد ساچا سگنی، گُرمکھاں مُکھ لگائے آپ نرنکار۔ تتی وا ایکا وگنی، ساڑی جائے اُجاڑ پہاڑ۔ کرے کھیل ہر پاتال گگنی، جوتی جوت سرُپ ہر، گُرمکھ ساچے سنت جناں چرن دوارے ایکا گھر بارے، ملے میل ہر کرتار۔ ایکا جوت ہر جگنیا۔ سِنگھ شیر ہو دلیر شبد چلائی ساچی نیا۔ نہ کوئی ویکھے دھڑی سیر، سرِشٹ سبائی آپ تلتیا۔ لکھ چوراسی آپے جھاڑے کلجگ جیوں جوٹھے جھوٹھے بیر، شبد ڈنڈا ہتھ اٹھیا۔ اتم ڈھیہہ ڈھیہہ ہونے ڈھیر، دھرت مات ہر گود سوئیا۔ جن بھگت تارے کر کر مہر، چرن پریتی جوڑ جُڑیا۔ پرگٹ ہوتے کلجگ تیری اتم ویر، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، آپے پکڑے اپنی بہنیا۔ سگل سرِشٹ سگل پسارا۔ ایکا ایشٹ اک اونکارا۔ آپے کھولے درِشٹ، آپے کھولے بند کواڑا۔ آپے بنے گر وِشٹ، آپے بنے در بھکارا۔ لکھ چوراسی لوآں پُریاں مٹ جائے سرب سرِشٹ، جگدی رہے جوت ایکا ایک اک اونکارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، کھولے اک دوارا۔ کھولے اک دوار بنک سہائیندا۔ بھرے سچ بھنڈار، اتوٹ اٹھا آپ اکھوائیندا۔ دِسا اک اپار، کوٹن کوٹ شبد چوٹا اتم لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، گر گروآں بنت بنائیندا۔ دھری جوت اک اِکاگر۔ ویکھ وکھانے جیو جنت سادھ سنت، ہر کایا گاگر۔ بھیو نہ پائے کوئی آد انت، اپنا کرم ہر کرے اُجاگر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، نہکلنک نرائن نر، لکھ چوراسی در دوارے آپ کرائے سوہنگ نام سوڈاگر۔ ایکا جوتی اک اکیلا۔ گُرمکھ ساچے سنت جناں بنا گوتی، چرن کول کول چرن ہر ملن اک محلہ۔ کایا میل جائے دھوتی، پھل لگائے ساچے ڈالا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، نہکلنک نرائن نر، دوار بنک راج راجاناں مارگ پائے، پھڑیا شبد سوہنگ ساچا بھالا۔ ایکا ایک نر نرنکار۔ شبد رکھائے ساچی ٹیک آد انت بٹھے دھار۔ ہرجن جن ہر کرے بُدھ بیک، بھانا متے ہر داتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، جگت کرے کرائے اپنا اک آکار۔ سچا فرمان ہر بلکار۔ دُھر دی بان سچی سرکار۔ جھلنا اک نشان وچ سنسار۔ مدرا رس تجنا پین کھان، سوہن بنک دوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، ساچی بنت آپ بنائے ساچا دیوے مات سہار۔ ہر گھر وست امول، امول امولیا۔ ہر گھر وست امول، اتول اتولیا۔ ہر گھر وست امول،

شبد بہنڈارا ایکا کھولیا۔ ہر گھر وست امول، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ جیکارا ایکا بولیا۔ ہر گھر وست امول، شبد جنائیا۔ ہر گھر وست امول، لوک مات مار جہات، دیون آیا سچ سوغات، پُرکھ ابناشی دُھر درگاہیا۔ ہر گھر وست امول، جن بھگتاں دیوے کلاپت کرپا ندھ، پُرکھ بدھاتا کارج کرے سدھ، مٹائے اندھیری رات، جوتی جوت سرُپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ وست ہر جھولی پائیا۔ ہر گھر وست امول، نیڑ نہ دُور ہے۔ ہر گھر وست امول، آپے گر آپے چیرن، ساچے مندر اندر ہر حضور ہے۔ ہر گھر وست امول، آپے وجا توڑے جندر، اک وکھائے سچ در میل ملاوا کنت کنتوبل ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہ جنے نہ جائے مر، لکھ چوراسی رہی بھول ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکنک نرائن نر، گرُمکھ ساچے سرنی پڑ، شبد پنکھوڑا رہیا جھول ہے۔ شبد بہنڈار رہیا کھول، آوے جاوے وارو واریا۔ چار ورن کرے اک سرن، بولے سچ جیکاریا۔ راؤ رنک راج راجان شاہ سلطان وچ جہان ایکا دھام بہائے، کلجگ تیری اتم واریا۔ شبد پھڑے ہتھ کمان، پرگٹ ہوئے وڈ بلی بلوان، پکڑ پچھارے وڈے وڈے بے ایمان، مارے کھنڈا ہر دو دھاریا۔ ساچا جھلے اک نشان، شبد اڈائے اک بیان، چارے کنتاں ویکھ وچارے راجے رانے وارو واریا۔ جوت سرُپی جامہ دھارے، نہکنک نرائن نر، کرے بھیکھ کلجگ تیرا اتم میٹ مٹائے اُولیئے پیر غوث قُطب وڈ مجوڑیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے جانے ٹھگ چوریا۔ شبد سرُپی پسر پسارا۔ پرگٹ ہوئے ہر وڈا شاہو بھوپی وچ سنسارا۔ نہ کوئی جانے ست سرُپی، مایا ممتا ودھیا جگت وکارا۔ اک رکھائے دیا کھائے، سوہنگ شبد نام ابوتی، نہ کوئی جانے دوجی دھارا۔ رنگن نام سچ بھوتی، منگن جائے نہ بن بھکھارا۔ شبد رکھائے ساچی دھوتی، گرِسکھ اٹھائے دیا کھائے، گھر گھر جائے وارو وارا۔ ایکا دھاگا سوتو سوتی، رکھے ڈور ہتھ کرتارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، شبد چڑھائے ساچا تیل اگم اپارا۔ ہر کا رُپ اگم، بھو اولٹرا۔ نہ کوئی بڈ ماس ناڑی چم ہووے اک اکلٹرا۔ نہ لے پون سواسی دم، ایکا ایک کرے کھیل سدا سدا اولٹرا۔ نہ کوئی گگن پاتالی رکھیا تھم اپنا بیڑا آپے بنھیا، نہ کدے رووے چھم چھم، نیتر نیر نینی ڈگن نہ مکھڑا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آد انت جگا جگنت لوک مات جن بھگتاں کرے کھیل اپر اپارٹا۔ کایا نگر امرت پیتا۔ ساچا جام سدا جیتا۔ مدھر رس آتم وس پُرکھ ابناشی بھر پُر لیتا۔ آتم وکاری جائے نس، شبد اڈاری جائے دس، گر چرن پیاری ہر نرنکاری، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیوے ور کرپا کر، ساچی جوت آتم پرکاشی کوٹ رو سس۔ آتم پرکاش مٹے اندھیرا۔ پریہ ابناشی داسن داس، نہ کوئی دیسے سنجھ سویرا۔ شبد چلائے سواس سواس،

آپے تارے کر کر مہرا۔ ہرجن پرہ ملن دی ساچی آس، میل ملائے در گھر ساچے نیرن نیرا۔ سچ منڈل دی ساچی راس آتم جوتی نور پرکاش، شبد سروپی پائے گھیرا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے سنت جنن ساچا دیوے نام دھنا، ساچا راگ سنائے کٹان، بھرمان ڈھاہے آتم ڈیرہ۔ آتم ڈیرہ دیوے ڈھاہ۔ ہیرا پھیرا جگت مکا۔ نہ لائے دیرا لکھ چوراسی کٹے پھاہ۔ پرگٹ ہوئے سنگھ شیر شیر دلیرا، نہ کوئی پتا کوئی ماں۔ بے مکھ بھلائے کر کر ہیرا پھیرا، سچ ٹکانا ہر نڈھانا لوک مات دے نہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، شبد ڈنک اک وجائے، راج راجن چھتر سپس کیسے دے نہ۔ کیسے نہ دے چھتر سپس۔ کرے کھیل ہر جگدیش۔ میٹ مٹائے پیر فقیر بیس اکیس۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، ساچا پیسن ربیا پیس۔ کلجگ کالی دھار کلا کل دھاریا۔ لکھ چوراسی کر وچار۔ جوتی جامہ کھیل اپاریا۔ سادھاں سنتاں پاوے سار، ساچا رنگ رنگے کرتاریا۔ آدن اتنا جوت ادھار، نہ کوئی جانے جیو گواریا۔ پورن بھگوتتا شبد اڈار، ترے لواں وسے باہریا۔ گرمکھاں میل ملیا ساچے کتا، آتم کھولے بند کواڑیا۔ ملے وڈیائی وچ جیو جنتا، مانس جنم ربیا سواریا۔ بے مکھاں مایا پائے بئاتا، بہرم بھلیکھے آپ بھلا ربیا۔ جن بھگتاں بنائے ساچی بنتا، ساچے لیکھے آپ لکھا ربیا۔ پُرکھ ابناشی مہا جگت اگتا، دس کیسے نہ آئے نرگن سرگن روپ ساچا کھیل رچا ربیا۔ میٹ مٹائے راگ چھتیسے، اک پڑھائے شبد حدیث، رسنا گائن جیو جنت بتیسے، ساچا مارگ لا ربیا۔ میٹ مٹائے موسیٰ عیسے، انجیل قرآن جوٹھی جھوٹھی چکی پیسے، شبد تیر اک چلا ربیا۔ ایکا جوت جگت جگدیشے، ایکا چھتر جھلا ربیا۔ کرے کھیل بیس اکیسے، لکھنہارا وڈ بلکارا، لیکھا لیکھ لکھا ربیا۔ کون کرے پرہ تیری ریسے، آون جاون پتت پاوَن روپ رنگ وٹا ربیا۔ گرمکھاں آتم امرت میگھ برسائے جیوں برسے ساون، نجھر جھرنا آپ جھرا ربیا۔ نیڑ نہ آئے کامنی کامن، سچا ہر جی پکڑے دامن، دھر درگاہی بنے ضامن، لڑ اپنا اک پھڑا ربیا۔ میٹ مٹائے دُشت دُراچار جیوں راما راون، شبد کھنڈا اپنے ہتھ اٹھا ربیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نو کھنڈ پرتھی پائے ونڈ، ستان دیپاں چنڈ پرچنڈ، ویکھے کھیل وچ وربھنڈ، اند اندراسن سنگھ سنگھاسن تچ کروڑ تیتیسا مان گوا ربیا۔ شو شنکر پڑدے ربیا کج، چرن دوارے ربیا سچ، اتم ویلے بھے سچ، جگت جگدیشا دیا کما ربیا۔ برہما ویکھے ویکھے وکھانے برہما۔ اپنی رچنا آپے جانے، آد پُرکھ اپرمپر سوامی آد جگاد۔ گگن گگنتر سدا نہکامی، شبد وجائے ساچا ناد۔ لوک مات دھرائے سوہنگ شبد سچا گر منتر میٹ مٹائے واد وواد۔ بے مکھاں لگے کلجگ مایا اک بسنتر، نہ کوئی دھووے جوٹھا جھوٹھا داغ۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہراج شیر

سنگھ وِشنوں بھگوان، گُرمکھاں ملیا ایکا کنت سُہاگ۔ ہر ایکا کنت سُہاگ، لکھ چوڑاسی جگت پرنائیا۔ ہتھ اپنے پکڑے واگ، شبد گھوڑے تنگ کسائیا۔ نال رلایا سوہنگ راگ، ساچے آسن ہر سنگھاسن ڈیرہ لائیا۔ گُرمکھ ہنس بنائے کاگ، آپے دھوئی کایا داغ، پورن بھوئے وڈ وڈبھاگ، جن ساچی سرن سرنائیا۔ کلجگ ویلے اتم جائن جاگ، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، جس جن اپنی دیا کماٹیا۔ سو جن جاگے، جس جن جگائیندا۔ بھانڈا بہرم بھوئے بھاچے، جنم کرم اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اک سنائے گیت سُہاگے، جگت وچھوڑا آپ مٹائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، جوتی شبد جوڑ جوڑا، ایتھے اوتھے دو جہانی اپنا سنگ نبھائیندا۔ آپ اپنا سنگ نبھائے۔ گُرمکھ منگے ساچی منگ، اتم رنگ اک چڑھائے۔ سچ دوارا جائے لنگھ، اتم جوتی دیپ جگائے۔ مانس دیہی نہ بھوئے بھنگ، لکھ چوڑاسی پھند کٹائے۔ آپے کٹے بھکھ ننگ، شبد دات وڈ کرامات، سچ وست ہر جھولی پائے۔ چار ورن بنائے اک جماعت، میٹ مٹائے اندھیری رات، آپے بن پتا مات، دوسر کوئی دس نہ آئے۔ ویکھ وکھائے کھلاپات، سُنے پکار دھرت مات، میٹ مٹائے ذات پات، اوچ نیچ بھو چکائے۔ کرے کھیل نو کھنڈ پرتھی دیپ سات، جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، گُرمکھ ساچے سنت ڈلارے، لوک مات ساچے چند چڑھائے۔ گُرمکھ ساچے سنت ہر ڈلاریا۔ آپ بنائے ساچی بنت، ایکا دیوے نام سہاریا۔ سچ سنگھاسن اتم سیجا میل ملاواں ساچے کنت، نہ بھوئے وچھوڑا دوچی واریا۔ مۇرکھ مُگدھ گوار، نہ کوئی جانے جیو جنت، اتم بھریا اک ہنکاریا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، آپ ادھارے گُرمکھ ساچے سنت، اتم دتا نور اُجاگر، ساچے شبد کرے ونجاریا۔ ساچا نام جگت ونجارا۔ پور کرائے اتم کام، اک وکھائے ساچی دھارا۔ سُکا ہریا کرے چام، دئی دویتی میٹ مٹائے اتم تن جگت اپھارا۔ آپے کھیوٹ کھیٹا لوک مات اکھوائے، اک دسائے پار کنارہ۔ گُرمکھ ساچا ساچا بیٹا، پتا پوت پوت سپوتا آپے آپ بن جائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، آپ اپنی جوت جگائے۔ آئے چرن دوار چرن بھرواسیا۔ کیرپا کر ہر کرتار، دیوے وست اک اپار، سدا سد بل بل جاسیا۔ تن مندر اندرے اندر بھرے بھنڈار، کرے کھیل نر زرنکار نہ آوے پاسا ہاریا۔ جوتی نور کر آکار، چار گنٹ دہ دشا ویکھے ویکھ وچار، بہرم بھوئے جگت بھلیکھا اتم لیکھا در ساچے آپ مُکا رہیا۔ میٹ مٹائے دھر درگاہی لیکھ لکھائیا۔ نیتر نین لوچن پُرکھ ابناش لینا ویکھ، کٹے جم کی پہاٹیا۔ کسے ہتھ نہ آئے اولیئے پیر شیخ، سادھ سنت دین دُباٹیا۔ جوتی جامہ دھریا بھیکھ، لکھ چوڑاسی رہیا ویکھ، مندر اندر توڑے جندر الکھ الکھنا، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، لچ پت لچ وچ مات

رکھتی ساچی سرن رہیا لگائیا۔ ساچی سرن لگائے سچ سرنائیا۔ اپنی کرنی جگت بھرنی رہیا چھڈائے، ساچی تاری ترنی ایکا مارگ رہیا تجائیا۔ نر نرنجن جوت نرنکاری ایکا ورنی، آپ چکائے مرنی ڈرنی، ورن اورنی آپ اکھوائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، ساچی سرنی رہیا آپ لگائیا۔

★ پہلی چیت ۲۰۱۲ بکرمی سنت رندھیر سنگھ نوں شبد بھیجیا گیا تے اتر دی منگ کیتی گئی لدھیانہ ★

کون تلک کون للاٹ۔ کون مستک کون کپاٹ۔ کون استک کون تیرتھ کون گھاٹ۔ جوتی جوت سروپ ہر، کون رس کایا وس پون رس رہیا چاٹ۔ کون پون پون ہلار۔ کون شبد شبد دھنکار۔ کون جوت جوت آکار۔ کون سوت ڈرمت میل پرہ ساچا دھوت، نرگن سرگن ایکا دھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، کون دوارا کھیل اپارا، رنگ روپ نیارا لکھنا بہیت تمام۔ کون رنگ رنگ رنگیلا۔ کون منگے ساچی منگ، ہر در دوارے کر کر حیلہ۔ کون گھوڑے کسے تنگ، چار کٹ وجائے شبد مردنگ، جوتی اگنی لائے تیلہ۔ کون داتا سورا سربنگ، کون پُرکھ بدھاتا کئے بھکھ ننگ، امرت دھار کس دوار گرمکھ ساچے پی پی جی لا۔ جوتی جوت سروپ ہر، کلجگ کل اتم وار، چٹے آسو ہو آسوار، کون در کون گھر، کون دوارا کرے کھیل چھیل چھیلہ۔ چھیل چھیلہ سرت دھیان۔ قرآن انجیل کسے ہتھ نہ آئے کھانی بانی وید پُران۔ شبد رکھے ایکا کانی، نور نرنجن جوت پرکاش پُرکھ ابناش کوئن بھانی، نر ہر ہر نر چتر سجان۔ ویکھ وکھانے سنت اسنت وڈ ودوانی، آتم دھیانی برہم گیانی، کس در جھلے شبد نشان۔ جوتی نور کھیل مہان۔ پاربرہم دی دس نشانی، کون نام گن ندھان۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک کل جامہ پایا، شبد کھنڈا اک رکھایا۔ سوہنگ ڈنڈا نام لگایا۔ گروآن پیرا پائے ونڈاں، ویکھ وکھانے آتم رنڈاں، ساچا ڈنڈا ہتھ اٹھایا۔ آئے شبد گھر محل۔ اتر دینا نہ کرنا ول چھل۔ نیتر نینا بھانا سہنا ساک سجن سینا ویکھ گھڑی گھڑی پل پل۔ در دوارے ساچے بہنا، کلجگ اتم بھانا سہنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سنیہڑا رہیا گھل۔ اتر دینا چھیتی موڑ۔ تن پنج ست نو دس اٹھاراں بونجا اکھڑی کر جوڑ۔ پُرکھ ابناشی دھار چلے وکھری، ساچے شبد چڑھیا گھوڑ۔ کلجگ جیو بھيو کھلاؤنا پینتیس اکھڑی، اوڑا اونکار ژاڑا ژاڑ، مٹائے کون چڑھے توڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، اندر باہر

گپت ظاہر سرب گھٹ جانے دو جہانی ہر وڈا شاہ سُلطانی اک لگائے بیٹھا پوڑ۔ دینا اتر چیترا چار۔ چارے دشا مات وچار۔ کایا مندر کپڑا حصہ، پُرکھ ابناشی کس وسے دوار۔ شبد جھلے ساچا سیسا، دیوے پون ہلار۔ کرے کھیل ہر جگدیشا، ویکھ وکھانے بیٹھ سچ سچے دربار۔ آپے جانے راگ چھتیسا، دند بتیسا رہیا وچار۔ کون مٹائے موسیٰ عیسیٰ، کون مٹائے محمدی یار۔ کس بدھ چلے چلائے چینا رُسا، بھارت کھنڈی کپڑی دھار۔ کون شبد نو کھنڈ پرتھی اک حدیثا، ستاں دیپاں جے جے جیکار۔ ایکا چھتر جھلے پُرکھ ابناشی نر نرائن ساچے سیسا، نہکلنک نرائن نر، کپڑی کوٹے لئے اوتار۔ ہر پُرکھ اپار جوت ادھاریا۔ جوتی تُوڑ شبد جیکار وچ سنساریا۔ ویکھ وکھانے سرب دوار، پورب کار کرا رہیا۔ مائس جنم پیچ سوار، ساچا شبد کت سنا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، دھرت مات سوئے پوت جگا رہیا۔ دھرت مات ست دُلا۔ درشن پیکھ نیتر نین ہر اچت، کایا کر ٹھنڈی ٹھار۔ کایا مندر اندر سہاؤنی سچی رت، جوت جگے اپر اپارا۔ جوٹھا جھوٹھا حالی پنجر دسے بُت، ایکا کرن ونج واپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایکا دیوے نام ور، آتم بھرے بھنڈار۔ نام بھنڈارا ہر داتارا۔ سوہنگ شبد جگت جیکارا۔ بھگت ادھارا وچ سنسارا۔ مائس دیہی جنم اپارا۔ ویلے انت نہ جائے ہارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک کل جامہ پایا، منگنا در اک سچا دوارا۔ سچا دوار سچ گھر اپنا دیوے نام ادھار پُرکھ سُجانیا۔ ساچا شبد برہم گیان، چرن دھیان سری بھگوانیا۔ امرت آتم رس پین کھان، ترسنا بھکھ مٹانیا۔ دھرم جیکارا اک نشان والی دو جہانیا۔ مات بٹھے ساچی دھارا، ویکھ وکھانے راجے رانیاں۔ مایا رانی آئی ہارا، اٹھے شاہ ہر سچا سُلطانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، سچا دیوے نام ور، کایا بھرے اٹھ خجانیا۔ نام ور شبد بھرپور۔ ویکھ در حاضر حضور۔ جگت کارج جائن سر، آتم سنسا ہوئے دُور۔ بھرم بھلیکھا چکے ڈر، ایکا جوتی درشن تُوڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، ساچا دیوے نام ور، سرب گھٹاں آپے بھرپور۔ مایا من ویراگ جگت اُداسیا۔ ایکا در گھر ہر تیاگ، نہ ملیا میل ہر کنت سہاگیا۔ کون پکڑے کل تیری واگ، کون دھوئی جھوٹھے داغ، جگت نہ بچھے ترسنا آگ، بنس سربنس کاگیا۔ ہر سرن چرن چرن سرن پرہ ساچے لاگ، جوتی جوت سروپ ہر، اک سنائے سوہنگ شبد سچا راگیا۔

☆ پہلی چیت ۲۰۱۲ یکرمی سنت کِرپال سنگھ ساوَن آشرم روحانی ستسنگ نوں شبد بھیجیا دلی ☆

کون کِرپال کِرپا کرے۔ کون دیال سر ہتھ دھرے۔ کون رکھوال دیوے نام ورے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، کون مارے شبد اچھال، گرمکھ مانک موتی ویکھے کھوٹے کھرے۔ کون کِرپال کِرپا ندھ داتا۔ کون کِرپال آتم ودھ تیر کٹار شبد اک چلاتا۔ کون بدھ کر تن شنکار، نانا تھے مات پت بہین بھراتا۔ کون پائے گل پھولنہار، کون جام کون نام کون دام سچ سوغاتا۔ کون رام، جوتی جوت سرُوپ ہر، میٹ مٹائے ذاتا پاتا۔ کِرپال کرنی کیت وچار۔ کون دوارے کھولے ہرن پھرن دھرنی دھرت ہر نرنکار۔ کون گھر بارے ویکھے لوچن نین نیتر جوتی پُرکھ بھتارا ساچی نار۔ کون سنسارا چکے مرنی ڈرنی، کون پیارا شبد ادھار۔ کون آسوارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، چاروں کُنٹ وارو وار۔ کون ساگر کون تال۔ کون کایا کون گاگر کون رتن کون رتناگر ایکا لال۔ کون اُجاگر شبد سوڈاگر، پھل لگائے کایا ڈال۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، کون دوارے جوت آکارے، کون گھر وسے کال اکال۔ کون گھر اکال اکالا۔ کون در کال مہاکالا۔ کون ہر توڑے جگت جنجالا۔ کون نپائے ساچے سر، لکھ چوراسی تھے مات جنجالا۔ کون نر نہ جنے نہ جائے مر، جوتی جوت سرُوپ ہر، کون دوارے کایا مندر تن اُسارے، کرے کرائے سدا پرتپالا۔ کون راج سنگھاسن سر چھتر جگدیش۔ کون ساز باج ساجن انحد دُھن دُھن دُھن ناد، ایکا رس راگ چھتیس۔ کون سُن مَن سمدھن بودھ آگادھن، بھیو چُکاؤنا بیس اکیس۔ کون موہن مادھو مادھن، کون رس رسن رسائی ارادھن، جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، شبد منگے اک ور، بھیو کھلاؤنا، شبد لیکھ لیکھاؤنا۔ ساچا شبد دُھر فرمان۔ ساچے سنت سُنناکان۔ اٹھے پھر دوس رین ہر چرن دھیان۔ کایا مندر وسے شہر، نیڑ نہ آئن پنچے چور ایر غیر، ایکا پھڑے شبد بیان۔ کلجگ کل قلندر اندرے اندر ورتے قہر، ایکا نام سچا جام امرت مدھ پین کھان۔ ایکا وجے شبد ناد، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، منگے ایکا نام ور، سوہنگ شبد رکھائے ساچی آن۔ چار کُنٹ دہ دیش وچار۔ پُرکھ ابناشی بھے دھار۔ سوہنگ شبد ترے لواں جے جے جیکار۔ مات پاتال آکاش آکاش دھئے جوڑ جوڑ ہر چرن سرن نمسکار۔ پرگٹ ہوئے پرہہ شاہو شباسن، شبد گھوڑے چھٹے آسو ہو آسوار۔ سچ منڈل ہر ساچی راسن، پھڑے شبد سچی سمرتھ ہتھ تلوار۔ بے مکھ جیوانت وناسن، مدرا ماسن کرن آبار۔ گرمکھ ساچے سنت جن، رسنا گائن سواس سواسن، نہکلنک نرائن نر کرے کرائے خبردار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، جوت سرُوپی جامہ پایا، شبد کھنڈا ہتھ اٹھایا، کلجگ تیری اتم وار۔

☆ پہلی چیت ۲۰۱۲ یکرمی دیال پنڈت فقیر چند فقیر نوں شبد بھیجیا ہوشیارپڑ ☆

فقیر فقیری کون مات۔ شبد زنجیری کون نات۔ نام امیری کون سوغات۔ رسنا سیری میٹ مٹائے اندھ اندھیری رات۔ بجر کپاٹی کس گھر ساچے چیری، کون روپ کون رنگ کون ریکھ لوک مات بھیکھ کملاپات۔ کون وکھانے ویلا وقت اخیری، کون جنائے جانے بھیان بھرانے پت مات۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کون دوارے جوت نرنکارے، شبد جیکارے پون آسوارے، بیٹھا رہے اک اکانت۔ جگت فقیر شبد ملاح۔ کون کٹے ہومے پیڑ، کون جوتی میل دئے ملا۔ کلجگ اتم لھے چیر، کون سہیلا اک اکیلا شبد پلو دئے پھڑا۔ کون گر کون چیلا، کلجگ اتم آیا ویلا، بیڑا بنھے دئے لا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، کون کوٹے پون جھوٹے، شبد پنکھوڑا دیپک جوتی رہیا جگا۔ دیپک جوتی کل اُجیار۔ ہر آپ اٹھائے آتم سوتی، ہرجن ساچا ویکھ وچار۔ دھر درگاہی ایک وران ایک گوتی، ایک میت راکھو چیت میت مُرار۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اک سُنائے سوہنگ شبد سہاگی گیت، چند فقیر اتر دینا پہلی وار۔

۱۱

آتم مدھ مدھر رس میت مُرار سنت۔ در گھر ساچے سچ دوارے جوت نرنجن پُرکھ ابناشی میت مُرار۔ انحد وچے وچائے شبد ند، سُنے سُنائے سچ پُکار۔ تن شنگار وچ سنسار۔ کام کامنی وچوں مار۔ شبد ادھارا تن آسوارا، جوتی جوت سروپ ہر، ایک ایک کرے ساچی جوت دھرے، ورن گوت ہرے میٹ مٹائے اندھ اندھیار۔ آتم جوت ہر پرکاش، ورن گوت مٹے اندھیر سنجھ سویر۔ ایک منڈل ایک راس، آپ کرائے ہیر پھیر۔ شبد سروپی جوت نرنجن نہ لائے دیر۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے تارے پیج سوارے، کر کر اپنی مہر۔ نو دوارے کرے بند۔ میٹ مٹائے جگت اندھ۔ ایک دھار گائے بتی دند۔ شبد گھوڑے ہو آسوارا، درس دکھائے حرص مٹائے پرمانند۔ ستاراں ہاڑی خوشی منائے، بھگت بھگوانا ایک رنگ رنگانا، لوک مات چڑھائے ساچے چند۔ دھر درگاہی جگت ملاحی بے پرواہی، شبد جیکارا اک لگاؤنا۔ ہر سنت اٹھائے تھاون تھائی، ٹھنڈی چھائی آپ رکھاؤنا۔ آپے پکڑے اتم باہیں، سجن سہیلا میت مُرار اک اونکارا آپ اکھاؤنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چوراسی کلیاں تن شنگار، ستان دیپان لیکھ لیکھار، سوہنا چولا تن چھہاؤنا۔ چوراسی کلیاں چٹا بانا۔ ولیا چھلیا بن وکھائے بونجا اکھری بونجا رانا۔ ویکھ وکھانے جنگل جوہ

اُجاڑ پہاڑ جلیا تھلیا، کلجگ جوٹھا جھوٹھا چولا ہویا پُرانا۔ نہچل دھام نو کھنڈ پرتھی چار کُنٹ دہ دِش اک وکھائے سچ سنگھاسن ہر
 اٹلیا، مہراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، ستاراں ہاڑی گر سنگت ساچا مان دوانا۔ سُوْر ج چند چند ستار۔ شبدی کندھ اپر اپار۔
 نام بندھ آدھوچکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، گگن پاتالاں پاوے سار۔ چند سُوْر ج سُوْر ج چند۔ آپے جانے ویکھ وکھانے، پُرکھ
 ابناشی پرمانند۔ سرب گھٹاں گھٹ رہیا پچھانے، اٹھ پھر کھلے رکھے نہ ہونے بند۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی نوُر اک کر، شب
 ڈوری رہیا بندھ، سُوْر ج چند چاند چاندنا۔ شب دھار پرہ ساچے باندا۔ اک آکار وچ سنسار، لوآں پُریاں بٹھے دھار، شب د اڈار
 سِری بھگوانا۔ نہ کوئی جانے ساچی کار، ہر سرکار پون ہلارا، کلجگ کل کرم وچارا، جوتی جامہ بھیکھ اپار، مہراج شیر سنگھ
 وشنو بھگوان، آپے جانے اپنی سار۔ چند سُوْر ج سُوْر ج چند بلوے۔ کرے کھیل ہر ترے ترے لوتے۔ آپے جانے جان پچھانے، گن
 گن لیکھ جانے نہ کوئی۔ لوک ماتی سگھڑ سیانے ہر آپ بھلائے تھے مان رہے نہ کوئے۔ گرمکھاں آتم ہر حُکم سُنائے، شب د ناد دُھن وجائے۔
 ایک جھلے دھرم نِشانے، جوتی جوت سرُوپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، سُوْر ج چند آپے رہیا لٹکائے۔ سُوْر ج چند چند
 انتکال۔ کلجگ کالا کُریارا، کیسے نہ دھویا کالا داغ۔ در گھر ساچے آئے رویا، آپ اپنی سُر ت سنہال۔ کرم بیج جو اپنا بویا، پھل نہ دسے
 کیسے ڈال۔ سوہنگ شب د ہل ساچا جویا، اکال اکالا دین دیال۔ گرمکھ سویا رہے نہ کویا، بانہوں پکڑ لے اُٹھال۔ نہجہر دھار امرت رہیا
 چوہیا، آتم تال مارے اُچھال۔ نہ جنے نہ کدے مویا، سدا سدا ہر رکھوال۔ دُرمت میل رہیا دھویا، نرمل کرے کایا کھال۔ گرمکھ ساچا
 کدے نہ رویا، نیڑ نہ آئے جم جم کال۔ آتم در دوارے نر نرائن ہر جی سدا سہائی ہویا، مہراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، جُگو جُگ
 چلے اولڑی چال۔ پرہ بٹھے دھیر۔ کلجگ ویلا انت اخیر۔ نہ کوئی چیل گھر گھر سنت، نہ کوئی دسے پیر فقیر۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 مہراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، جوتی جامہ دھر، شب د مارے سُر ت زنجیر۔ سُوْر ج چند ہر دوار۔ منگن منگ رنگ اپار۔ ملیا میل
 سنگ وچ سنسار۔ اتم کل پار جائے لنگھ، در دوار سچے دربار۔ شب د گھوڑے کسیا تنگ، جوت سرُوپی ہر آسوار۔ اتم کئے بھکھ
 ننگ، منگن منگ سچے سرکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، ساچا میل آپ اپنی دسے دھار۔ سُوْر ج
 سُوْریا کھیت۔ کھلے کرے ہر پچھان چیت چیتن ساچے چیت۔ رنگ رنگیلا رنگ ساچا مانے، نت نو ت نام لوچن ساچے نیت۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، آپے جانے اپنے بھانے اگیت پچھیت۔ سُوْر ج سُوْریا ساچا تیج۔ شب د سُنہیڑا پرہ

ساچا رہیا بھیج۔ آپ اپنے کاج سوارے، کلجگ اتم پار اُتارے، اگنی دھرتی نوؤ نوؤ نیز۔ پاربرہم پرہہ پائے سارے، ایکسا سوہن استھل چُبارے، مہاراج شیر سنگھ وشنوؤں بھگوان، سچ دوارے ایکسا جوتی آپ رکھائے ساچا تیج۔

★ ۱۴ چیت ۲۰۱۲ بکرمی سنت مہر سنگھ دے ڈیرے ماڈل ٹاؤن جالندھر ★

کایا کوٹ کوٹ گڑھ۔ پرہہ ابناشی آپے ویکھے اندرے اندر اُپر چڑھ۔ سہج سُبھائے ساچا مندر، آپے جانے گھر ساچے وڑ۔ وچا ویکھے ایکسا جندر، دُوجا کوئی نہ سکے گھڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، اپنی بدھ آپے جانے، سادھ سنت نہ کوئی پچھانے، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی سیسا۔ جوت نرنجن ہر جگدیشا۔ درد دکھ بھہ بہنجن، آپے جانے بھو پیس اکیسا۔ سنت جنان ہر ساچا ساک سین سجن، بے مُکھاں جوٹھا جھوٹھا پیسن پیسا۔ آتم سر سرور ساچا مجن، جوتی جوت سرُپ ہر، ایکسا کھولے سچ در، بنت بنائے وچ اکیسا۔ سچ دوارا ہر کرتار۔ لکھ چوراسی پاوے سار۔ سادھاں سنتاں پاوے سار۔ بے مُکھاں مایا پائے بے اتنا، آتم بھریا اک ہنکار۔ گرمکھ ورنے میل ملاوا ساچے کتنا، ساچی سیجا سٹے پُرکھ ابناشی نر نرائنا دوئے پیر پسا۔ ہر سنت سہیل در گھر ساچے ویکھے میلا، تیجے نینا رنگ اپار۔ چوڈاں چیتر شبد کہنا، جھوٹھے وبن سرب وینا، شبد نہ پائے تن کہنا، پرہہ کا بھانا سرتے سہنا پینا، لوک ماتی پُرکھ بدھاتی کر وچار۔ ہر سنت سہیلے گر سنگت ساچی مل کے ہنا، ہوئے دئی دویتی روگ نوار۔ کایا ماٹی جھوٹھی چاٹی، اچے نہ پاٹی بجر کپاٹی، ساچے تیرتھ سر سرور دھرم نشانہ برہم گیانا جوت ندھانا نیڑ نہ دیسے پُرکھ ابناشی واٹی۔ پاربرہم نہ جوت پچھانا۔ شبد راگ نہ جانے کانا۔ دھنی ناد اک سہانا۔ سُرتی شبدی میل ملانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنے رنگ سہانا۔ سچ در دربار ہر نرنکاریا۔ ویکھے کھیل اپار وچ سنساریا۔ گرمکھاں شبد سرُپی چاڑھ تیل، بے مُکھاں ویکھے بند کواڑیا۔ نہ کوئی کٹے دھرم رائے دی جیل، اگن لگے نہ تتی ہاڑیا۔ نہ کوئی سجن سہیل، نہ کوئی پھرے پچھے اگاڑیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جن بھگتاں دیوے اک ور، بے مُکھاں مگر لگائے پنچ پنچائی جھوٹھی دھاڑیا۔ پنچ پنچائی پنچے چور۔ پُرکھ ابناشی ہتھ پکڑی ڈور۔ کایا رین اندھیری، آتم اندھ گھور۔ گر پورے گھر ساچے ہنا ایکسا دئی دویتی نہ پاوے شور۔ درشن پیکھے تیجے نینا، اور نہ دیسے ہر بن ہور۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکسا ایک چڑھیا شبد ساچے گھوڑ۔ شبد گھوڑا ہر دوڑایا۔ تیناں لوآں پوڑا اک لگایا۔ نہ کوئی جانے لما چوڑا، سادھ سنت چڑھ

چڑھ تھکے، آد انت کیسے ہتھ نہ آیا۔ نہ کوئی جانے براہمن گوڑا، جوت نرنجن نہکلنک نرائن نر ہر رگھرایا۔ آپے ویکھے پرکھے مٹھا کوڑا، چوڈاں چیتز شہر جالندھر در گھر ساچے ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، جگت بھانا ساچا رانا اپنے ہتھ رکھایا۔ ساچے سنت سنت گردیو۔ رسنا گائے ہر ہر جہو۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، آتم جوت سچی پرکاشی، آپے جانے اگلی پچھلی سیو۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، الکھ الکھ الکھ نرنجن ابھید ابھیو۔ ابھیو اچھل اچھیدا۔ نہ کوئی جانے چارے ویدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، ایک رنگ ایک سنگ ایک منگ ایک تنگ، لوآن پُریاں ربیا لنگھ، وڈ وڈ وڈ نویدا۔ مہر سنگھ نہ من آئی مہر۔ گھر ساچے نہ بن بیٹھو دلیر۔ جوت سرؤپی کھیل رچایا، شبد سرؤپی ربیا گھیر۔ وڈا وڈ ہر شاہو بھوپی، نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپی، سرشٹ سبائی اندھ کوپی، آپ چُکائے میر تیر۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک رنگن ہر بھگت رنگائے، جگت چُکائے سنجھ سویر۔ سنجھ سویر دوس رین اک رنگ راتا۔ پورن پُرکھ بھگت بھگوتنا۔ سنت جنان ہر ساچا کنتا۔ دُھر درگابی جگت ملاحی ایک رنگ رنگاتا۔ آد انت گئو غریب نائیاں، شبد دیوے ونجھ مہانیا، لکھ چوراسی بھند کٹاتا۔ اک بیٹھائے نام پانیا، محل اٹل اچل اکھل ساچے دھام آپ سہاتا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، اک اگلا سچ محلہ ویکھ وکھائے جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ جل تھلا بیٹھا رہے اک اگاتا۔ پُرکھ ابناشی بھئے دیالا۔ کرے کھیل اک اکالا۔ ویکھ وکھانے گر چیل، اگتی جوتی ہتھ پھڑ جوالا۔ ہر سنت سنت ہر گھر ساچے ملے میل گر گویالا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، کلجگ کایا ویکھے پرکھے نام پھل کس لگا ڈالا۔ ہر سنگت سوہے ہر چرن دوار۔ سنت سہیلا وسیا باہر۔ گر سنگت کل ادھری پار۔ ہر در ایک ہوئی منگت، ملی وست نام اپار۔ کایا چڑھے ساچی رنگت، ہوئے روگ دئے نوار۔ مانس دیہی نہ ہوئے بھنگت، ملیا میل نر ہر نرنکار۔ ہر جگت بھگت سہائی جیوں نانک انگد دیوے شبد اک سہار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کلجگ تیری اتم وار۔ من مؤل شبد ترسؤل۔ ہتھ پھڑائے پُرکھ ابناشی کنت کنتوبل۔ دیا کیمائے ہر رگھرائے، ہر جی جائے نہ مات بھول۔ سچ سنگھاسن ہر ہر راجے، شبد پنکھوڑا ربیا جھول۔ رنگن رنگ نام رنگائے، ساچا رنگ اک چلؤل۔ دوسر در نہ منگن جائے، ملے میل ہر دُولہن دُولہ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ چُکائے اگلا پچھلا مؤل۔ شبد ڈور ہتھ کرتار، کرے پرکاش اندھ گھور۔ جوتی نور کر آکار، میٹ مٹائے پنج چور۔ شبد کرائے تن شنکار، ایک دُھن سچی گھنگھور۔ دوس رین ایک دھار، آپ چُکائے مور تور۔ تور مور میٹ مٹائے اندھ

گھور۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، ایکا بخشے چرن پیار۔ چرن پریت آتم نات۔ ملے میل پُرکھ بدھات۔ کایا ٹھنڈی ٹھار کرائے، امرت پیائے بوند سوانت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے سنت جنان، آپے پت آپے مات۔ مات پت پوت سپوت دئے ہت۔ نت نوت گرمکھ رکھے آتم ذات، امرت کایا دئے ست۔ پھل لگائے ساچے پات، مائس دیہی لینی جت۔ ملے میل پُرکھ کملاپات، نہ کوئی وار نہ کوئی تھت۔ سنجھ سویر نہ کوئی دوس نہ کوئی رات، پُرکھ ابناشی راکھو چت۔ بہین بھائی سکھا سہیلا پُچھے وات، پرگٹ ہٹھے نت نوت۔ اک اکیلا، جن بھگتاں دیوے نام سوغات۔ درگاہ ساچی ساچا میلا، گرمکھ ساچے سچ برات۔ شبد سرُپی چاڑھے تیلا، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، نام دھن نام پلے بٹھے دات۔ نام دھن پلے گنڈھ۔ پُرکھ ابناشی رہیا ونڈ۔ ایکا شبد دھار ویائے، اٹھے پھر رہیا چلائے وچ برہمنڈ۔ گرمکھ ساچا رسنا گائے، گن ندھان گن گنوتنا پورن بھگوتنا دیوے کدے نہ کنڈ۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، اک پھڑائے سچ شبد، ہتھے نام چنڈ پرچنڈ۔ شبد چنڈ ہتھے پھڑ۔ ساچے پوڑے جانا چڑھ۔ پُرکھ ابناشی آپے پھڑے، ساچے اندر آتم وڑ۔ کایا ڈونگی کندر مول نہ ڈرے، آپے توڑے قلعہ ہنکاری گڑھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، جس جن پھڑائے اپنا لڑ۔ ساچا لڑ پھڑیا ہتھے۔ ملے میل ہر سمرتھ۔ نام دیوے ساچی وتھ۔ سگل وسورے جائن لتھ۔ سوہنگ چڑھائے ساچے رتھ۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، جوت نرنجن نر نرنکار مہا جگت اکتھنا اکتھ۔ اکتھ کتھا کتھی نہ جائے۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی اک اکالا دین دیالا اپنے رنگ آپ سہائے۔ گرمکھان میل گر گوپالا سرب رکھوالا، انگ سنگ سنگ انگ آپ ہو جائے۔ ڈھر درگاہی سچ دلالا، شبد پائے گل سچی مالا، پھڑ پھڑ بانہوں پار کرائے۔ آد انت نہ ہٹھے کنگالا، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، جوتی نور سرب بھرپور، ایکا ایک ایک رنگ سہائے۔ برہمنڈ کھوج شبد ویراگ۔ شبد جوگ تن سوارے کاج۔ آتم رس ساچا بھوگ، شبد ڈھن مارے آواز۔ ہر درس اک اموگھ، شاہ شہانہ سر سچا تاج۔ لکھ چوراسی ہویا وجوگ، کون ساچنا رہیا ساز۔ ہوئے مایا لگے جگت وجوگ، کھئے نہ دھوئی پاپاں داغ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، پُریاں لوآن برہمنڈ کھنڈ ہتھے اپنے پکڑے واگ۔ گر پورا ساچا سورا، رنگن نام مجیٹھ چڑھائے۔ آتم جوتی بخشے نورا، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، سچ دوارا نر نرنکارا ساچا میل ملائے۔۔

★ ۱۴ چیت ۲۰۱۲ پکرمی سنت ایشر سنگھ ڈھے پئی پنڈ والے نون شبد بھیجیا کوٹکپورا ★

گر گوبند ہر مات اُچایا۔ تن مندر لٹھی سگلی چند، شبد دات ہر جھولی پایا۔ جوتی نون ہر مرگند ساگر سندھ، امرت دھار رہیا وہایا۔ آپے جانے اپنی بند لوک مات کیسے دس نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایکا وسے سچ گھر، سچ سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ سچ گھر اک دوار۔ ملے ور جوت زرنکار۔ ساچا سر آتم کھولے بند کواڑ۔ در گھر جائے تر، نیڑ نہ آئے مؤت لاڑ۔ شبد بھنڈارے رہیا بھر، جوتی نون بہتر ناڑ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنون بھگوان، نہکلنک نرائن نر، میٹ مٹائے پنچم دھاڑ۔ شبد بان بان آکاش۔ گرمکھ مان رس رسن سواس۔ نہ کوئی جانے پین کھان، آتم مدھ مدھر رس سواس۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، کایا منڈل ڈیرہ لائے ویکھ وکھانے چوڈاں ہٹ پرہاس۔ آتم دھار اک اولی۔ جوت زرنجن نر آکار، زرویر الکھ ایکا ایک سچی سرکار، شبد دھار لوک مات چلی۔ چار ورنان اک پیار، سوہنگ شبد جگت جیکار گلی گلی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنون بھگوان، نہکلنک نرائن نر، گرمکھ ویکھے ساچے گھر جگت جگدیش نہ سیس دیسے کیسے تلی۔ گر دوار گر منت، من شبد جیکارا۔ بھانڈا بہرم دیوے بھن جوت زرنکارا۔ ساچا راگ سنائے کن، پورا ہر نر کر درس اپارا۔ ہوئے نکلے مات جن، پرگٹ ہوئے چوہیاں اوتارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنون بھگوان، گرمکھان بیڑا اٹھائے کندھ، بانی آکاش نہ جانے وچ پرہاس، شبد ابھاس مات ندھانا۔ من بیراگی رہے اداس، کایا کھیڑا سنج مسانی۔ نر ہر سچ گھر نہ ہویا داس، مٹے اندھیر نہ اندھ اندھیانی۔ دسویں گھر نہ پون سواس، سنن من نہ کوئی جانی۔ سچ منڈل ہر ساچی راس، جوت زرنجن پورن بھگوانی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنون بھگوان، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، کرے کھیل گر گوبندا سرب بخشندا والی دو جہانی۔

۱۶

۱۶

ہر شبد گر منتر، جگا جگنتر ساچی ریت۔ تن بھجائے لگی بسنتر، ایکا بھشے چرن پریت۔ سادھ سنت جیو جنت پرہے جانے انتر کایا مندر کعبہ دواآ سچ مسیت۔ جوت جگے اندرے اندر اندھیری کایا ڈونگھی کندر، سچ سنگھاسن ہر میل ملاوا، ہر ساچا آپے توڑے وجا جندر، اٹھے پھر دوس زین ساک سجن سینا پرکھے نیت۔ بے مکھ مایا بھلے باہر بھوندے بندر، کلجگ اوڈھ گئی بیت۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنون بھگوان، چار ورنان ایکا سرنا، سوہنگ سنائے شبد سہاگی گیت۔ سوہنگ شبد شبد

گُر دات۔ بھيو چُکاؤنا ايڪا دوانگ، ميل ملائِ اڪ اڪانت۔ آد انت جُگا جُگنت بھگت بھگونت، ايڪا دھار وچ سنسار ديوي ہر پُرکھ
 ابناش ساچا مٿ۔ مھاراج شير سِنگھ وشنو بھگوان، ساچا ديوي جيا دان، کَريا کر ہر سِري بھگوان، مانس ديہي جانا جيت۔
 مانس ديہي جگت ہٿ۔ شبد ونجارا ساچا پٿ۔ سچ سرور اڪ کنارہ، دُسر ناہي کوئي تٿ۔ ملِ ميل اگم اپارا، جوتي بھانن کرے
 پرکاش، جوت اُجيارا گھٿ گھٿ۔ ساچا شبد سُنے سُنائے سچي دُھنکارا، ايڪا دھار جوت لٿ لٿ۔ آتم در دوارے ساچے نروير نرنکار
 بہنا، دُرمٿ ميل ربيا کٿ۔ شبد پھنائے تن ساچا گھنا، مھاراج شير سِنگھ وشنو بھگوان، لکھ چوراسي ديسے کھيل جيون بازی گر
 نٿ۔ نٿو ناٿ ناٿ کل دھاري۔ ويکھ وکھانے ساچے ہاٿ، کون سنت مات پنساري۔ اتم نيٿ آئي واٿ، گرواں پيراں گھر در ايڪا شبد
 آئي گھاٿ، آتم مان جگت ہنکاري۔ جوتي جوت سروپ ہر، مھاراج شير سِنگھ وشنو بھگوان، سوہنگ شبد ہتھ اُٹھائے اڪ کٿاري۔
 چرن دوار ہر جگديش۔ ايڪا گھر سچا گھر بار، مٿے بھيو راگ چھتيس۔ شبد دُھن سچي دُھنکار، دُسر نہ پڑھے ہور حديٿ۔ سچا
 شبد آر پار وچ سنسار، چھتر جھلے ايڪا سيس۔ مانس ديہي لکھ چوراسي آئي بار، کلجگ چکي رہے پيس۔ مھاراج شير سِنگھ
 وشنو بھگوان، گُرمکھ ساچے سنت جنار سوہنگ شبد سچ وست پھڑائے دست چُکے بھيو اڪيس۔ کون بدھ ہر ساچا پائے۔ کون کرے
 کارج سِدھ، دوس زين سد درشن پائے۔ کون اُچائے کايا اندر نو بندھ، کون جوتي نور شبد نور گھر ساچے وجائے۔ کون من تن آتم دئے
 ودھ، جوت نرنجن درد دُکھ بھے بہنجن آتم ساچا ميل ملائے۔ جوتي جوت سروپ ہر، دس نہ آئے کيسے گھر، کون دوارا سچ گھر بارا لکھ
 نرنجن ايڪا پُرکھ سچ بھتارا، ساچي ناري ايڪا سيجا رنگ رنگيلا مادھو کنت ہنڌھائے۔ آتم دھيان ہر بھگوان۔ کلجگ مایا ہتھ نہ آئے،
 ايڪا شبد برہم گيان۔ ساچے رتھ نہ کوئي چڙھائے، کلجگ جيو جوڻھے جھوڻھے پاچي بے ايمان۔ پنجاں چوراں نہ کوئي متھ وکھائے، شبد پھڑائے
 رسنا تير کمان۔ ہر ہتھ نہ کھٿے اُٹھايا، آتم جوتي جگے مھان۔ ساچي وست نام وتھ نہ کوئي جھولي پائے، نہ کوئي ميڻے اندھ اڪيان۔ سيبا
 ساڏھے تن ہتھ وکھ رکھائي، مانس ديہي پيبابان۔ پُرکھ ابناشي اکتھنا اکتھ، کون وکھائے ميل ملائے سِري بھگوان۔ مھاراج شير سِنگھ
 وشنو بھگوان، گُرمکھ ساچے سنت جنار، ايڪا ديوي نام دھنا سوہنگ شبد وچ جھان۔ سوہنگ شبد ساچا راگ۔ گُرمکھ سويا
 جائے جاگ۔ آتم دھوئي دئي دويٿي داغ۔ پُرکھ ابناشي گھٿ گھٿ واسي، اندر باہر گيت ظاہر ہتھ اپنے پکڙے واگ۔ ملِ ميل پُرکھ
 ابناشي، ساچا ميلا کنت شہاگ۔ ہر رس رسنا رسن سواسي، جگت بُجھائے ترشنا آگ۔ اٹھ پھر رہے اداسي، ہنس بنائے گُرمکھ کاگ۔

آپے کرے جان پچھان، چار کُنٹ دہ دِش وارو واریا۔ سوہنگ چلائے ایکا بان، لوآں پُریاں آپ چلا رہیا۔ لکھ چوڑاسی لہو مجھ گھان، دھرت مات خوشی منا رہیا۔ دھرم رائے نہ آئی بان، کلجگ اتم ہر کرے کھیل مہانیا۔ لاڑی موٹ منگیا دان، بے مُکھاں جھولی ہر بہرا رہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، نہکلنک نرائن نر، مان تان وچ جہان، راؤ رنگ رنگ راجان ایکا ایک کرا رہیا۔ ایکا ہر راج راجانا۔ نہ کوئی دیسے دوجا در شاہ شہانہ۔ گُرمکھ وِرا پربہ ابناشی لئے ور، جوتی نور وڈ سُکھانا۔ نہ جفے نہ جائے مر، شبد شبدی بٹھے گانا۔ آپ چُکائے جم کا ڈر، دھرم رائے ہر پھند کٹانا۔ اک وکھائے ساچا گھر، اٹل اچل اتھل سِری بھگوانا۔ اپنی کرنی رہیا کر، شبد تورت نام مورت پون مدھ سرت گیانا۔ بے مُکھاں دسے سدا دورت، لکھ چوڑاسی دسے کوڑت، گُرمکھاں اتم رام پچھانا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، نہکلنک نرائن نر، ساچا شبد تیر چلائے، رسنا کھچے اک کمانا۔ رسن کمان ہر اٹھائیا۔ سوہنگ چلہ رہیا چڑھائیا۔ میٹ مٹائے بُورا ککا بلا، اچا ٹلا آپے ڈھایا۔ گھر گھر کڈھن سارے شلا، گر پیر اؤلیئے شیخ غوث قُطب مجور سادھ سنت دئے ہلائییا۔ ویکھے پرکھے مٹھے کوڑ، شبد گھوڑا چُکے پوڑ، دُھر درگابی آیا دوڑ، نہ کوئی سکے مات موڑ، اچرج کھیل ہر ورتائیا۔ گُرمکھاں اتم ویلے پئے بہڑ، تریلوکی ناتھی سچ گھٹ نواسی لوآں پُریاں در دوارا اک کھلائییا۔ بھيو کھلائے ہر براہمن کوڑ، کلجگ اتم ہونا چوڑ، سمبل دیسا پربہ جوت پرویشا، گر گوبندے لیکھ بھوکھتے پور کرائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، لکھ چوڑاسی پنج تتی چور، جوت نرنجن ہتھ پکڑی ڈور، سادھ سنت کیسے دس نہ آئییا۔

★ ۱۵ چیت ۲۰۱۲ بکرمی بھارت دے وڈے جج نوں شبد بھیجیا ★

جگت وکیل کون بھگت دلیل۔ کایا بوندى بوندى رکت، مانس دیہی چھیل چھیل۔ اتم جوتی کس ٹکائی ساچی شکت، دُھر درگاہ کون سنے اپیل۔ کون راگ جگت تیاگ کون سُنائے کون کنٹھ بسن بنواری، کون ذاتی پاتی بھیل۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، کون سو ویلا لوک مات کرے اخیر۔ جگت وکیل ویکھ وچار۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، کون بٹھے ستجگ دھار۔ بے مُکھ جیواں کس بدھ دیوے اتم پھاسی، گُرمکھاں دیوے شبد ہلار۔ میٹ مٹائے مدرا ماسی، کون

حُکم چلائے وچ سنسار۔ کون جوت مات پرکاشی، آتم کھولے ویکھ بند کواڑ۔ لوآں پُریاں جس چرن داسی، کھولے بھيو ستاراں ہاڑ۔
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد گھوڑا چارے گنٹ دوڑائے، دھرت مات تیرا ویکھے اک اکھاڑ۔ جگت وکیل آتم دھیان۔ پنجے
 چور گھر گھر شیطان۔ نو کھنڈ پرتمی کون چُکائے مور تور، کون دوئے نام دھیان۔ ستاں دیپاں اندھ گھور، ساچا دیپک نہ کوئی جگائے
 راج راجان۔ لوک مات کس آتم پکڑی تیری ڈور، ایکا کر آتم در دھیان۔ کون سرکار وڈھی خور، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،
 نہکلنک نرائن نر، کون پچھانے چبائے اپنی داڑھے جیو جنت حرام خور۔

★ ۱۵ چیت ۲۰۱۲ یکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ★

گر منتر شبد ندھان، آتم لادھیا انتر۔ لوک مات کرے پچھان، تن بُجھائے پنجاں بسنتر۔ امرت دھار اک مہان، جوتی نور گگن
 گگنتر۔ چتر بھج ہر بلوان، ہرجن بنائے ساچی بنتر۔ جس جن بھوئے آپ مہربان، کایا مندر سیچ دھام رہنتر۔ ساچی مد پیائے امرت جام،
 ایکا توڑے ہنکاری جندر۔ میٹ مٹائے اندھ اندھیری شام، جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، در گھر ساچے کوئی نہ لائے دام۔
 نہ کوئی منگے دان، نہ دھن خزینہ۔ کیسے دس نہ آئے ہڈ ماس ناڑی چام، جوتی نور ہر پرینا۔ جوت نرنجن جوتی رام، گرواں پیراں دانا
 پینا۔ درد دکھ بھہ بہنجن، جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، گرمکھ ساچے سنت سہیلا لکھ چوراسی وچوں وکھ کینا۔ آتم
 بودھ شبد آگادھا۔ پردا سودھ دھن اناد انادا۔ پُرکھ ابناشی وڈ جودھن جودھ آد جگادا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ
 وشنوں بھگوان، وڈ وڈا مادھو مادھا۔ آتم چڑھ سیچ دوار۔ ہنٹھ پھڑ شبد کٹار۔ پنجاں تتاں نال لڑ، مانس دیہی نہ آئے ہار۔ در گھر
 ساچے ایکا وڑ، سولاں کلیاں تن شنگار۔ ساچا لڑ ایکا پھڑ، جوت نرنجن ہر نرنکار۔ گر نانک گر گوہند جن بھانڈا مات لیا گھڑ، آدن
 اتنا ایکا دھار۔ سنگھ پورن وچ بیٹھا وڑ، شبد رکھے تیکھی دھار۔ کرے اُجیار بہتر ناڑ، ناتھ تریلوی مات پاتال آکاش پُریاں لوآں پاوے
 سار۔ سرشٹ سبائی رہیا جھوکی، راجے رانیاں وڈ جروانیاں گرواں پیراں سادھاں سنناں پاوے سار۔ کلجگ بیڑا اتم انت بے مہانیا۔ ماتا
 بال نہ کیسے پچھانیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، گرمکھ ساچے سنت جنان، درس اموگھ اک وکھائے، دھر
 سنجوگ میل ملائے، دیوے شبد سوہنگ ساچی وست دست است نرنکاریا۔ ایکا جوتی نور اکالا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوتی، نر ہر

ہرِ نر گویالا۔ گُرمکھ ویکھے پرہہ ساچے مانک موتی، کایا مندر اندر ویکھے سچ دھرم سالہ۔ دُرمت میل جائے دھوتی، آپ اُٹھائے آتم کایا سوتی، جوتی اگنی اک جوالا۔ ہوئے کڈھے واسنا کھوٹی، گُرمکھ وِرا لا چڑھے سچ محلے اُپر چوٹی۔ بے مُکھاں مُکھ رکھائے جوٹھی جھوٹھی بوٹی۔ مہاراج شیر سینگھ وِشنوؤں بھگوان، نہکلنک کل جامہ پایا، شبد کھنڈا ہتھ اُٹھایا، سوہنگ ڈنڈا سنگ رلایا، بے مُکھ جیو پکڑ پچھارے کلجگ کوئن کوٹی۔ کون دھام ہرِ پراجے۔ کون رام کل ساجن ساچے۔ کون کایا چام، کون رکھائے مات لاجے۔ کون رام رمٹیا شام، کون وکھانے کھیل کل کہ آجے۔ جوٹھے جھوٹھے بھیناں بھٹیا مٹیا رام، ویلے انت نہ رکھے کوئی لاجے۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، گُرمکھاں پورن کرے کام، ویلے انت مارے آوازے۔ مہاراج شیر سینگھ وِشنوؤں بھگوان، شبد سُنیہڑا ساچا دیوے ستاراں ہاڑی پُھل پُھلاوڑی، لوک مات ساچا ساجن ساچے۔ راج جوگ ہرِ شبد دھیان۔ مٹے کام کرودھ لوبھ ابھان۔ پرگٹ ہوئے ہرِ جودھن جودھ، شبد جنائے ہرِ بودھ آگادھ، ہرِ جوتی ساچا میل ملان۔ ایکا ناد دُھن اُپجائے، سُنن مَن ہرِ بوجھ بُجھان۔ گُرمکھ ساچے سنت سُہیلے چُن وکھائے، اتم کل مات کر پچھان۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، مہاراج شیر سینگھ وِشنوؤں بھگوان، ایکا دیوے نام ندھان۔ نام ندھان اتمل گنوتیا۔ آپے دیوے بھاگ لگاوے ساچی کل ساچے سنتیا۔ لوک مات بناوے ساچی بنتر، ساچا کرے تن شنگار ہرِ بھگوتیا۔ لکھ چوراسی ویکھ وِچارے، مہاراج شیر سینگھ وِشنوؤں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، آپ بنائے ساچی بنتیا۔ لوآن پُریاں وسے باہر، جوت اکلیا۔ ایکا جوتی شبد اُڈار، ویکھ وکھانے کلجگ تیری گھٹا کلیا۔ لکھ چوراسی گئی بار، پورن برہم نہ کرے وِچار، نہ کوئی پائے تن شبد وڈ دوشالیا۔ جوتی جامہ ہرِ نرنکار، کرشنا شاما کھیل اپار، نہ ہرِ پُرکھ نہ ہرِ نار، ایکا رنگ مہانیا۔ شبد سرُپئی ساچی دھار۔ مہاراج شیر سینگھ سَتجگ ساچے سوہنگ دیوے سچّی وست اپار مات نِشانیا۔ سَتجگ ساچے کاج رچایا۔ پرہہ ابناشی دیوے داج، سوہنگ شبد سنگ رلایا۔ پرگٹ ہوئے دیس ماجھ، وید ویاسا بھو کھلایا۔ چار ورنان ایکا سانجھ، اوچان نیچان بھو مٹایا۔ چاروں کُنٹ پینی بھاج، دیوی دیو نہ ہوئے سہایا۔ مہاراج شیر سینگھ وِشنوؤں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، کلجگ اتم جوت دھر، بھانا اپنے ہتھ رکھایا۔ نہ کوئی جانے جیو جنت سادھ سنت، پُرکھ ابناشی کھیل اپاریا۔ گُرمکھ ساچے سنت سُہیلے میل ملایا ساچے کنت، آتم سیجا ساچا رنگ ساچے گھر سہا رسیا۔ مہاراج شیر سینگھ وِشنوؤں بھگوان، شبد گھوڑے کس تنگ، لکھ چوراسی کرے بھنگ، گُرمکھ کایا ساچی چولی اندر مندر اک رنگا رسیا۔ کایا چولی رنگ گلال۔ گُرمکھ ڈولی ہرِ رکھوال۔ آتم پڑدے رسیا کھولی، سنت سُہیلے ساچے

بھال۔ سوہنگ شبد سُنائے ایک بولی، لوک مات نہ ہونے کنگال۔ ہرجن بنائے در گھر ساچے ایک گولی، سدا کرے پرتپال۔ شبدی جوتی کایا موئی، چڑھیا رنگ اک گلال۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک کل جامہ پایا، سوہنگ دیوے شبد دوشال۔ سوہنگ شبد دوشال، نام دستاریا۔ آتم جھولی کرے مالا مال، بنے آپ ورتاریا۔ گرمکھان رہیا سرت سنہال، پھل لگائے ساچے ڈالیا۔ ایک مارے سچ اچھال، رتن امولک ہیرا نام کایا گاگر وڈ وڈ ساگر آپ اُپا رہیا۔ جوتی جگے کایا کھال، دیپک ساچا رہیا بال، اگیان اندھیر مٹا رہیا۔ مستک نوری ساچا تھال، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، ایک راگ جگت تیاگ سرت ویراگ، شبد ڈوری نال بندھا رہیا۔ شبد ڈوری بٹھ کرتار۔ ویکھ وکھانے کایا مندر اندھ گھوری، اندرے اندر پاوے سار۔ پنجان پھڑے چوری چوری، شبد گھوڑے ہو آسوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے سنت جناں دیوے وست اپار۔ ساچی وست نام ونجارا۔ کلجگ تیری اتم وارا۔ ہر آپ بھلائے سادھ سنت، آتم بھریا اک ہنکارا۔ کلجگ مایا پائے بے انت، جوٹھی جھوٹھی وپندی دھارا۔ گرمکھ ورلے میل ملاواں ساچے کنت، نرمل جوتی جوت آکارا۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، کریا کر ساچے ہر، آتم کھول بند کواڑا۔ کھولے بند کواڑ، جوت نورانیا۔ مایا پڑدہ دیوے پاڑ، مارے شبد تیر نشانیا۔ نیڑ نہ آئے پنچم دھاڑ، سوہنگ گائے ساچی بانیا۔ ہونے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، دوس رین رین رینانیا۔ کایا مندر اندر لگا سچا اکھاڑ، ویکھے کھیل ہر بھگوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے سنت جناں دیوے سچا ناؤں کرے نیاؤں وڈ وڈ دانیا۔ وڈ داتا داتا سور۔ گرمکھ ورلے مات پچھاتا، ہوئے روگ کیتا دُور۔ آتم بندھا شبد گانا، ملیا ہر سرب کلا بھرپور۔ ایک سُنیا نام ترانہ، جوتی نوراست سرور۔ پُرکھ ابناشی اک پچھانا، سدا سہیلا حاضر حضور۔ آتم جوتی نور اُجالا کوٹن بھانا، کایا اندھیرا ہویا دُور۔ آتم سر سرور سچ اشنانا، دُرمت میل اترے کوڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے سنت جناں، ایک بخشے مستک ساچی چرن دھوڑ۔ مستک چرن دھوڑ جوت للائیا۔ چتر بنائے مَورکھ مَورھ، پور کرائے پچھلا گھائیبا۔ رنگن رنگ چڑھائے ایک گوڑھ، نیڑے آئی کلجگ واٹیا۔ راجے رانیاں پائے جوڑ، ویکھ وکھانے تیرتھ تاٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، گرمکھان دیا کئے، آپ کٹائے گیڑا آن باٹیا۔ پرا پستی ہر نام پیار۔ اگم نغم آتم دھار۔ پورن برہم ہر وچار۔ میٹ مٹائے اندیسا بہرم، پورب کرم رہیا وچار۔ دوسر نہ کوئی جانے ورن، سچ دوارے سچ پکار۔ سچ اُپجائی مانس دیہی سچا جنم،

سُن سادھی سہج سُکھ دھار۔ بھگت سُنیہڑا پرا پسنتی کرے وچار۔ سُرستی ہتھ نہ مانس دیہی، کرے کرائے اک وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، اندرے اندر ساچے مندر سُن سادھی بودھ آگادھی شبد انادی پاوے ساچی سار۔ پرا پریتم پریم اپر سُنی شبد اُچے دھن، نہ کوئی گنے سنے سُنار۔ آپے رویا اپنے گنی، نہ کوئی ویکھے کرے وپار۔ سچ پُکارا رہیا سُن، اندرے اندر کر پیار۔ کون جانے ہر تیرے گن، جوتی نور کھیل اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، پرا پری رہیا پائے سار۔ اک آکیلا ہر نرنکاریا۔ دو جا رکھے شبد چیلا وڈ سنساریا۔ تیجے پون سواسی اک پھڑائے ساچا پلا، پُریاں لوآن پائے ساریا۔ چوٹھا گھر پُرکھ انباش ایکا ملا، گروآن پیراں محل اُساریا۔ پنجویں وسے نہچل دھام اٹلا، نہ کوئی جانے جنت گواریا۔ چھیویں در دوارے ساچے کھلا، گرمکھاں درس دکھائے اگم اپاریا۔ ستویں جوتی شبد رلا، دیپک اک ساچا بلا، مٹائے اندھ اندھیاریا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں مارے کھلا، اک محل ہر اُساریا۔ نوویں ناویں در ویکھ وکھانے جل تھلا، پُرکھ انباشی نہ پائے ساریا۔ دسویں در ساچا ہر اپنا آپ ملا، سنت اسنت چڑھ چڑھ تھکے کیسے ہتھ نہ آئے مدینے مکے، نہ کوئی ویکھے سچ محل اٹل مناریا۔ دس اک گیارا شبد دھارا، آوے جاوے وارو واریا۔ دس دو باراں جوتی آکارا، باراں کولان کھیل اپاریا۔ دس تن تیراں گرسکھاں دسے نیرن نیرا، دئی دویتی پڑدہ لاه رہیا۔ دس چار چوڈاں وسے کایا ہٹ، جیوں کھیل بازی گر نٹ، آپے جانے گھٹاں گھٹ، چوڈاں لوک ہر منجھدھارا۔ دس پنج پندراں، پُرکھ انباشی توڑے وچا ہنکاری جندرا، سچ کھلائے در محل اک اپارا۔ دس چھ سولان، پُرکھ انباشی جوت سروپی پہرے چولا، چاروں کُنٹ کرائے جے جے جیکاریا۔ دس ست ستاراں، پرہہ انباشی ایکا بہتارا، سرشٹ سبائی سنساری ناریا۔ دس اٹھ اٹھاراں، نہ کوئی دیسے پنجاں دھاڑا، جگے جوت بہتر ناڑا، سنجھ سویر اک کرا رہیا۔ دس نو اُنی، سوہنگ دیوے پنجاں چوراں سر چُنی، ساچا ہر کھولے در ویکھ نر، نہ کوئی جانے وڈ گیانی گنی۔ دس دس بیس، دس دوارے نہ دیو لوک پچھانن، کون گھر جائیے کنت سہیلا پائیے، ملے میل ہر جوتی جگدیش۔ بیس اک اکی، نہکلنک نرائن نر، سوہنگ دھار رکھے تکھی، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، ایکا چہتر جھلائے لوک مات مار جہات، گرمکھ بنا سچ جماعت، اتم کل ساچے سیس۔ کون مت ہر مندر دوار۔ کون توڑے آتم وچا جندر، شبد اُدار۔ کون رت جوت جگائے اندرے اندر، کون ناڑی ہر پسار۔ کون پت نہ کوئی تیرتھ نہ کوئی تٹ ملے میل پُرکھ بہتار۔ کون ویکھے بہرماں وٹ، شبد مارے کھنڈا دو دھار۔ کون رس نجھر لئیے چٹ، جگت ترشنا اُترے تن بُخار۔ کون دسے گھٹ گھٹ، روپ رنگ

ریکھ بھیکھ نہ کوئی وچ سنسار۔ کون جوتی کایا مٹ جگے لٹ لٹ، کون دوارے شبد دھن سُن مَن نہ کھئے سُنار۔ کون جہوا کون نام جگت رٹ، آتم کھلے بند کواڑ۔ فقیر فقیری کیہڑے ہٹ، چوڈاں لوکاں کیہڑا پٹ، کایا کرے تن شنگار۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، اک کرے کرائے سوہنگ شبد سچا ونج وپار۔ اک اکیلا اک اکانت۔ اندرے اندر ساچا میلا، پیوے پیائے امرت بوند سوانت۔ آپے گر آپے چیلا، شبد جوتی ایکانات۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کون دوارے آوے جاوے وچ مات۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، ایکا ایک سوہنگ شبد چلایا ساچی گاتھ۔ چند فقیر شبد چوٹ۔ سوہنگ وجے سچا تیر، ہوئے کڈھے کایا کھوٹ۔ سادھاں سنتاں آتم بھیڑ، کلجگ ڈگے آلیو بوٹ۔ تن مندر اندر لگی ہوئے پیڑ، شبد نگارا نہ تن لائے چوٹ۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرمکھ اُدھارے وچ سنسارے وچوں کوئی کوٹ۔

★ ۱۵ چیت ۲۰۱۲ بکرمی سنت رندھیر سینگھ نوں شبد بھیجیا لیکھ دوجا ★

بہتر ناڑی ابلے رت۔ شبد پچھانے ایکا ایک سچا ت۔ آپا آپ وچ مات جاننا، کون رکھاوے جگت پت۔ شبد پنکھوڑا ایکا جاننا، مانس دیہی چڑھنا ساچے رتھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، اتم ویلے پکڑ لیاونا، ملے سیاں ساڈھے تن ہتھ۔ سینگھ رندھیر کایا رن جت۔ ویکھ وکھان پُرکھ ابناشی، پرگٹ ہوئے وچ مات کیہڑی تھت۔ گر پیر پیر پَسار سوئے، کرے کرائے پرہہ ساچا پت۔ پنچ پنچاں جانے کھئے، جس ملیا میل ساچے پت۔ لاڑی موٹ کھائے ڈین، آتم ہنکاری نت نوت۔ ہرجن پیکھ درس تیجے نین، چار ورنان ملے ایکا ساچا مت۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، گرمکھ ساچے سنت جنان شبد کرائے ساچا پت۔ پنچم کٹار کرم کچیل۔ گر گوبند کیوں پہنے بستر نیل۔ کون اُچائے بنائے ساچی بند، کون تن شنگار کرائے چھیل چھیل۔ جوتی جوت سروپ ہر، مات گریہ نو اٹھاراں دس ماس رکھائے، نہ کوئی جانے سکھ بھیل۔ کون امرت بیئے در۔ سدا جیئے نہ جائے مر۔ ملے میل ایک بیئے، پُرکھ ابناشی ساچے ہر۔ شبد بیج ساچا بیئے، لکھ چوراسی چکے ڈر۔ نہ کوئی پتر نہ کوئی دھیئے، مات پت نہ دیسے گھر۔ کایا مندر کون رکھائے نینئے، جگت محل لیا اُسر۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایکا منگے نام ور، امرت دینا ساچے سر۔ ساچے سر امرت تال۔ کون سو ویلا وجے اُچھال۔ بھانڈا بہرم بھجے، ذات پاتی تھے جگت جنجال۔ شبد چوٹ نگارے ایکا وجے، نہ کوئی شاہ نہ کنگال۔ کیسا دھاری گرسکھ سچے، پھل آکے کایا

ڈال۔ دُئی دویتی بھانڈا بھجے، گرمکھ اولڑی چلے چال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سچ بھگوتی منگے ور، کون دوارے دیوے ہر، دینا بھو کھلا۔ کگا کریان ہتھ پھڑاؤنی۔ لوہار ترکھان نہ کیسے بناؤنی۔ شبد بیان وچ رکھاؤنی۔ کایا کلیان جس کراؤنی۔ مار دھیان کیہڑی کوٹے ہر جوت جگاؤنی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک منگے سچ ور، سچ بھگوتی ہتھ پھڑاؤنی۔ کون بستر تن دیوے کج۔ کون کگا جگ رکھے لج۔ کلجگ پھل اتم پگا، کیسے لاؤن نہ دیوے اج پج۔ اتم ویلے پُرکھ انباشی مارے ایک دھکا، بھرم بھانڈا کل جائے بھج۔ نہ کوئی مدینہ نہ کوئی مکہ، نہ کوئی حاجی کرے حج۔ نہ کوئی بُورا نہ کوئی کگا، تخت تاج دین تج۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک منگے سچ ور، جگت بھگت رکھے لج۔

★ ۱۶ وساکھ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ضلع امرتسر ★

جنم انمول، مائس دیہی راس۔ پُرکھ انباشی تولے پورے تول، سرب گھٹاں گھٹ رکھے واس۔ شبد جیکارا سوہنگ بول، مات پاتال پاتال آکاش۔ انحد دھنی نادی ڈھول، رسنا جہوا سواس سواس۔ دُئی دویتی پڑدے رہیا کھول، جن گھر آتم رکھے واس۔ گرمکھ ورلا اترے پورے تول، لکھ چوراسی ہوئی وناس۔ ہرجن جن ہر وسے ساچے کول، گیڑ چکائے گرہ واس۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دوس زین سدا سُپیلا داسن داس۔ داسن داس داس گر انتر، سچ آتم گھر نواس۔ آپ بُجھائے تن لگی پنجاب بسنتر، بھاگ لگائے کایا پرہاس۔ ویکھے کھیل گگن گگنتر، سچ منڈل ساچی راس۔ لوک مات پُرکھ بدھاتی، جگا جگنتر ویکھے کھیل گگن گگنتر، سچ منڈل ہر ساچی راس۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، وسے سدا آس پاس پاس آس۔ کایا سوہنی رنگن رنگ چلؤل۔ دُرمت میل پرہ دھونی، پرہ انباشی نہ جائے بھول۔ سوئی سرتی مات اٹھاؤنی، ملے میل کنت کنتول۔ اکال مورتی در درشن پاؤنی، آپ چکائے اگلا پچھلا مول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد پنگھوڑا ایک دیوے گرمکھ ساچا سچ ڈلارا گھر ساچے رہیا جھول۔ آئے در بن بھکاری۔ منگے وست نام اپاری۔ شبد ہست سچ آسواری۔ تن بست سوہنگ شبد شنکاری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چار کنت دہ دس ایک دھار کر وچار، ویکھے وکھانے وارو واری۔ سچ دوارا لیا مل۔ پُرکھ بھتارا جل تھل۔ گرمکھ ساچا ساچی نارا، دیسے نہچل دھام اٹل۔ ایک

ديسے در دوارا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ جل تھل۔ سوہنگ شبد جکت سہارا، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوؤں
 بھگوان، کھیل رچائے گھڑی گھڑی پل پل۔ شبد دلایا گُرمکھ اُدھار۔ گر گر گوپالا، کل پاوے سار۔ دین دیالا کرے پرتیالا، مائس دیہی
 پُورب کرم وچار۔ دوس رین کول نینا در گھر ساچے بہنا، اٹھ پھر رہے خردار۔ آپ چُکائے لہنا دینا، شبد پہنائے تن گہنا، نام رنگن اک
 اپار۔ جھوٹھے وہن جیو نہ وہنا، درس دکھائے تیجے نینا، آتم کھولے بند کواڑ۔ ناتا تھے بھائی بھیناں، ملیا میل ساک سجن سینا، لیکھا چُکے
 ستاراں ہاڑ۔ لاڑی مؤت نہ کھائے ڈینا، گُرمکھ ساچے سدا مات تے رہنا، جوتی نور جگے بہتر ناڑ۔ پرہہ کا بھانا سہنا پینا، مہاراج شیر
 سنگھ وشنوؤں بھگوان، در گھر ساچے دیوے واڑ۔ بھانا پرہہ بلوان۔ اپنی کرنی رہیا کر، اٹھ پھر نوجوان۔ نہ جنے نہ جائے مر، نیڑ نہ آئن
 پنج شیطان۔ گُرمکھ کھولے آتم در، رام رحیم رحیم رحمان۔ اک دکھائے سچ گھر، جوتی نور شبد نشان۔ گُرمکھ ویرا آپ چُکائے جم کا
 ڈر، دھرم رائے ہر پھند کٹان۔ گُرمکھ ساچا ساچی ترنی جائے تر، ملے میل سری بھگوان۔ مائس دیہی نہ جائے ہر، لیکھا چُکے وچ
 جہان۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوؤں بھگوان، چار کُنٹ دہ دیش نو کھنڈ پرتھی مات پاتال پاتال آکاش ورہنڈ برہمنڈ جیرج انڈ اُتہج سینج
 اک رکھائے آن۔ شبد آن وچ سنسار۔ سوہنگ بان تکیہ دھار۔ ساچا شبد سُنائے کان۔ مَن رکھ نہ کرے پچھان۔ دیوے وست ہر گن
 گن نِدھان۔ ہرجن ساچا دوس رین اٹھ پھر رہے مست، جھلدا رہے نام نشان۔ شبد چڑھائے ساچے ہست، پُریاں لوآں اک اُدان۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ مات دھر، ویکھے کھیل جیو جنت جہان۔ ہر کا کھیل اکم، بھرم بھو ساگرا۔ نہ
 کوئی جانے ہر کرم، نرمل نور اُجاگرا۔ نہ کوئی جانے مائس دیہی جھوٹھی ماٹی چرم، سچ ونج نہ کھئے کرے سوڈاگرا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوؤں بھگوان، گُرمکھ ساچے سنت جنان ساچی جوت اک جگائے، کایا ماٹی ساچی گاگرا۔ جوتی دیپک کر
 اُجیار۔ پُرکھ ابناشی پائے سار۔ کلجگ تیری اتم وار۔ رنگ رنگیلا ہر داتار۔ کر کر ویس ماجھے دیس سوہا پیلا، جوتی نار ایکا دھار۔
 ایکا دھار گُرمکھ ورلے امرت جام شبد پیالہ پرہہ در پی، آتم کھلے بند کواڑ۔ جوتی اگنی ساچی لا لا، وا نہ اگتتی ہاڑ۔ ایکا نام سچا
 بیج بچا لا، پھل پھل پھلواری پچھے اگاڑ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوؤں بھگوان، در گھر ساچے مان دوائے دیا کلمے بہتر ناڑ۔ الکھ اکم اپار ہر
 بےانتیا۔ شبد رکھے تکیہ دھار، دیوے کر پار سادھن سنتیا۔ آدانت ایکا کار، پُرکھ ابناشی نہ کوئی نر نہ کوئی نار، بھیکھادھاری جُگا
 جُگنتیا۔ جن بھگتاں ساچا سجن میت مُرار، ایکا بٹھے چرن پیار، میل ملاوا ساچے کنتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت

دھر، آپے جانے جیو جنتیا۔ جیو جنت ہر کر دھیان۔ سادھ سنت اسنت پچھان۔ کلجگ مایا پائے بے انت، بھلے رُلے جیو جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا ایک جن بھگتاں ٹیک، سوہنگ شبد رکھائے ساچی آن۔ سوہنگ شبد سچی ڈھنکارا۔ دسم دواوی وسے باہرا۔ تن مندُل بھیو نیارا۔ گرمکھ ساچے مانک موتی مات چُن، دیا کھائے ستاراں باڑا۔ کون جانے ہر تیرے گُن، جوت جگائے بہتر ناڑا۔ سادھ سنت لوک مات چھان پُن، لائے سچا ایکا ایک اکھاڑا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرمکھ ساچے سنت جنان، پرے ہٹائے دیا کھائے پنچم لگی مگر جھوٹھی دھاڑا۔ پنچ پنچائے گرمکھاں کھائے لاڑی موٹ ڈین۔ سچا پھل پھلے پھلواری، درس دیکھائے تیجے نین۔ آپے ہوئے پچھے آگاری، نانا تٹا ساک سجن سین مات پت بھائی بہین۔ گرمکھاں لاج رکھائے چرن چھپائی داہڑی، بے مکھ جوٹھے جھوٹھے اتم کل جھوٹھے وہن وہن۔ گرمکھاں توڑے آتم دئی دویتی جندر، انت چکائے لہن دین۔ لکھ چوراسی در در بھوندے بندر، بے مکھاں رات اندھیری کلجگ زین۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات جوت دھر، پرگٹ ہوئے نر نرائن۔ نر نرائن نر نرنکاریا۔ گھر گھر کھیل اپر اپاریا۔ ستجگ ساچے ودھی ویل، سوہنگ شبد چڑھیا تیل، ملے میل بھگت بنواریا۔ اچرج کھیل ہر سجن سہیل، لوک مات کردائے وارو واریا۔ آپے کٹے کٹائے دھرم رائے دی جیل، لکھ چوراسی جم کی پھاسی گرمکھاں گلوں کٹا رہیا۔ سدا وسے رنگ نویل، جوتی نور اک اکال، شبدی نور سرب کلا بھرپور، دس کیسے نہ آ رہیا۔ بھگت جنان ہر آسا منسا پور، دوس زین اٹھے پھر حاضر حضور، دیک جوتی اک جگا رہیا۔ مستک دیوے ساچی دھوڑا، چتر سجان بنائے انجان موڑھا، ساچا راہ اک وکھا رہیا۔ راجے رانیاں پائے جوڑا، شبد ڈوری اک رکھا رہیا۔ لکھ چوراسی چھانے کوڑا، پُرکھ ابناشی ساچا لال کیسے ہتھ نہ آ رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، ستاراں ہاڑی لوک مات مار جہات اک اکانت، سوہنگ ساچا ہٹ کھلا رہیا۔ سوہنگ ساچا ہٹ کھلائے۔ ایکا دات سچ وست ہر جھولی پائے۔ نہ کوئی شبد گھوڑ تیر است دست کمان، نہ کوئی کایا نگر کھیڑا پنجان جھیڑا، پُرکھ ابناشی دھام اولے بست، گرمکھاں امرت آتم ساچا سیر پیائے۔ اٹھے پھر رکھے مست، شبد گھوڑے ہر چڑھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، کلجگ دن رہ گئے تھوڑے، ستاراں ہاڑی بھیو کھلائے۔ کلجگ ویلا اتم گیا مک۔ ستجگ ویلا نیڑے آیا، وقت سہیلا گیا ڈھک۔ بے مکھاں پرہ دئے سجایا، پرہ کا بھانا نہ جائے رُک۔ ساچا راہ کیسے ہتھ نہ آیا، جوٹھے جھوٹھے مکھ پوائے ایکا تھک۔ جوتی جوت سرُپ ہر، شبد کھنڈا ہتھ اٹھایا، اتم ویلے دئے وڈیایا، کلجگ جیاں کایا پنجر گیا سُک، نہ ہوئے کوئے

سہایا۔ اجپا جاپ چپے جاپ، کوئن کوٹ اترے پاپ۔ نیڑ نہ آئن تینو تاپ۔ ہرجن پچھانے اپنا آپ۔ نہ کوئی جانے بھیناں بھائی مات باپے، کلجگ پاپ ربیا کانپ۔ گرمکھ ساچے سنت شہیلے میلے وڈ پرتاپ۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ وست ہر جھولی پائے۔ کایا وست لئے اٹھائی، ساچی چولی رنگ رنگائے۔ نو اُنگل در دوار آپے ناچے، کایا چولی رنگ رنگن، جوتی میلا ہر پرین۔ شبد چیلا ہونے ادھین۔ پون سواسی میلا تین۔ گھنک پُر واسی رسنا چین۔ شاہو شاباسی کرے ٹھانڈا سین۔ دوس رین نہ رہے اداسی، آد پُرکھ اپرمپر سوامی ایکا این۔ کایا منڈل جھوٹھی راسی، سچ وست ہر وکھر کین۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا دیوے سچ ور، ملے میل ہر نو نو رنگ رنگین۔ نو نو نو دوارے۔ پُرکھ ابناشی وسے باہرے۔ آتم گھر ساچا در، امرت سر جھرنا جھرے اپر اپارے۔ ہرجن ساچا لئے ور، چکے ڈر نہ جائے مر، ملے میل کنت کنتوبلا، ساچی ترنی جائے تر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، بودھ اگادھ شبد نادا، انحد مارے ایکا آوازے۔ گرمکھ ساچا سر سروور ایکا ربیا بھر، کیسے ہتھ نہ آئے راجن راجے۔ نش اکھر سد ہر وکھر، پرا پسنٹی اتم کنتی، اجپا جاپ اجپن جاچے۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایکا رنگن نام رنگ انمول، شبد تولے پورے تول، ہونے سہائی مائی باپے۔ دسم دوار دہ دیش گھاٹی۔ شبد سوار ہر کھیل بازی گر ناٹی۔ جوت زینکار ایکا ایک للاٹی۔ امرت رس نجر دھار، شبد گھلے ساچی ہاٹی۔ پون اُنجا ویکھ وچار، نہ کوئی دسے تیرتھ تاٹی۔ سوہنگ شبد وکے دھار، دُور نیڑ نہ دُور ایکا واٹی۔ جوتی چھایا رنگ اپار، آپے کھیوٹ آپے کھیٹی۔ جن بھگتاں بیڑا پار کینار، اونکار کھولے تاکی۔ ایکا نر ہر سچی سرکار، دھرم رائے نہ منکے باقی۔ جگے جوت اگم اپار، نہ کوئی بندہ دسے خاکی۔ گرمکھ ساچے سنت جن تیرے دوار، پنج پنچائن کوئی نہ رہے عاقی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا درس دکھائے، دسم دواری کھولے تاکی۔

☆ پہلی جیٹھ ۲۰۱۲ یکرمی پنڈ جیٹھووال ضلع امرتسر ہر بھگت دوار ☆

جوتی جامہ ہر رگھڑاٹیا۔ پور کرائے اپنا کاما، نہ کوئی دوسر سنگ رلاٹیا۔ ہڈ ماس نارٹی نہ کوئی چاما، کایا اندر مندر نہ دئے کوئی وکھائیا۔ کلجگ ہوئی اندھیری شاما، نہکلنک نرائن نر، پرگٹ جوت اچرج کھیل ورتاٹیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی

بنت رہیا آپ بنائیا۔ اپنی بنت ہر آپ بنائیندا۔ گرمکھ ساچے سنت جگائیندا۔ کلجگ مایا پائے ے انت، دُرمت میل سنگ لائیندا۔ بہرم بھلائے جیو جنت، بھید ابھیدا اچھل اچھیدا، کیسے ہتھ نہ آئے چار ویدا کہانی بانی کلجگ رانی اتم ویلے پچھوتانی۔ انجیل قرآنی جیو نادانی، سوہنگ شبد سچا تیر ہر مارے کافی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک رنگن رنگ چڑھائے، چار ورنان رہیا سُنائے، راج راجاناں شاہ سلطانان کوئی بھل نہ جائے، پرگٹ ہونے والی دو جہانی۔ پہلی جیٹھ ہر لیکھ لیکھیا۔ والی ہند اٹھ جاگ، پرہ آپ چڑھائے ساچی نئی۔ لوک مات دھوون آیا پچھلے داغ، ڈور اپنے ہتھ رکھیا۔ مانس دیہی ہونے کاگ، موتی ہنس نہ کوئی چوگ چُکھیا۔ ساچا سُننا ایک راگ، سُر تے سُر اکال مورت نہ کوئی بھیکھ رکھیا۔ چھٹی راگ نہ جانن تورت، کون دیس جوت پرویش، کون نگارا ہر وجیا۔ کلجگ اولڑا دھارے بھیس، کھلڑے کیس ویس رکھیا۔ لوآن پُریاں دیس پردیس، کھنڈ برہمنڈ ایک دھار چلنیا۔ شبد پھڑائے ہتھ چنڈ پرچنڈ، لکھ چوڑاسی وڈھے کنڈ، بے مکھاں کرے کھنڈ کھنڈ، تکھی دھار وچ سنسار ایک آپ رکھیا۔ جن بھگتاں آتم در دوارے چوبدار، شبد گھوڑے ہو آسوار۔ گر گوبندا والی ہندا سرب بخشندا، لکھ چوڑاسی کرے نیڑا، گرسکھ جوتی جوت ادھار۔ شبد جوتی میل ملائیندا۔ ورن گوتی بھو چُکائیندا۔ والی ہند ہر سُنائیندا۔ اتم ویلے رہے نہ چند، نہکنک کل جامہ پائیندا۔ پرگٹ ہویا وچ ہند، نو سٹ سٹ نو ساچا بھانا اپنا رانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلجگ اتم ورتے بھانا، نہ کوئی جانے سگھڑ سیانا، گیانی دھیانی وید پُرانی، پنڈت پاندھ نہ کوئی بھو کھلائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک جھنڈا سوہنگ کھنڈا شبد ڈنڈا، ستاراں ہاڑی لوک مات لگائیندا۔ والی ہند اٹھ ہو خبردار۔ گرمکھاں رکھے چھایا ہیٹھ، کرے اک پیار۔ کلجگ جیو بھنے کوڑے ریٹھ، پکڑ لیائے گھیر گھار۔ پرگٹ ہونے پنچم جیٹھ، آپ سوارے اپنے کاج، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔۔

★ پہلی جیٹھ ۲۰۱۲ یکرمی پاکستان دے گورنر جنرل نوں شبد بھیجا ★

پاکستانی پاکی پاک۔ نبی رسولان کھلے تاک۔ ساچا حج پرہ ابناشی اک در قبولا، آپ چُکاؤنا بھو ایک دو جا، ناتا تھے جوٹھا جھوٹھا مات پت بھائی بھین ساک۔ بھو نہ رہے لوک مات گوجھا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ شبد اک رکھایا ساچا راگ۔

ساچا راکي ہر سلطانا، چڪاؤن آيا نبي رسولاں باقى۔ سدها رکھي اک نشانہ، کوئي نہ اڑے بندہ خاكي۔ جھلے جھلائے نام نشانہ، جوت نرنجن پاکن پاكي۔ ايكا ايڪ سچ بيانا، مہاراج شير سينگھ وشنوں بھگوان، نو کھنڈ پرتھمي آپ وکھانے ايكا ايڪ ٹيڪ شبد ساقى۔

ستجگ ساچے پرہ ساچا تيري کرے چٹھ۔ جيو جنت سادھ سنت نہ کوئي جھوٹھا ناچے، ويکھ وکھانے بھانڈے کاچے، ستاراں ہاڑی کر اکتھ۔ ايکا لائے اگن تماچے، اُلٹی گيڑے گرائے ساچي لٹھ۔ پرگٹ ہونے نہکلنک نرائن نر ساچو ساچے، سوہنگ شبد بنائے ساچا مٹھ۔ ساچا مٹھ کر تيار۔ سادھاں سنتاں کرے پيار۔ آدن اتنا وچ سنسار۔ جياں جنتاں دئے ادھار۔ بنائے بنتا ستجگ تيري بٹھ دھار۔ مہاراج شير سينگھ وشنوں بھگوان، کرے کرائے خبردار۔ سنت سہيلے آون در۔ در گھر ساچے ملے ايكا ور۔ کرنی کيرت کرتا قادر رہيا کر۔ ہومے کڈھے دُئي دويٹی پيڑت، اگني مٹھ آگے کھڑ۔ بے مکھاں اتم دسي بھيڑت، اگن اگيارے جائن جھڑ۔ مہاراج شير سينگھ وشنوں بھگوان، اتم بنکاری جگت وکاري در دربار بانہوں لے پھڑ۔ پھڑ بانہ کرے اجيار۔ نہ کوئي پتا نہ کوئي مان، نہ کوئي ہونے سہار۔ نہ کوئي ديويے ٹھنڈی چھاں، نہ کوئي چھڈائے ميت مُرار۔ اگوں کيسے نہ نکلے نانہ، مہاراج شير سينگھ وشنوں بھگوان، آپے بٹھ اپنی دھار۔ اپنی دھار آپ بناؤنی۔ جوت جوالا اک جگاؤنی۔ اک اکالا دين ديالا سرب پرتپالا ابوتی نام چڑھاؤنی۔ سادھ سنت سب مارن چھالان، اچرج کھيل ستاراں ہاڑی پرہ آپ کراؤنی۔ پھل ديسے کيہڑے سچے ڈالا، اگني تن نيڑ نہ آؤنی۔ گرمکھ مستک لالو لالا، مليا ہر گر گوپالا، ساچي رنگن جس تن چڑھاؤنی۔ دوچے در نہ منگے کوئي جائے بن کنگالا، نہکلنکی سادھاں سنتاں کڈھے وواد، اگني بھيٹ کايا ماٹی آپ چڑھاؤنی۔ سُنجا ديسے کايا کھيت، جوٹھا جھوٹھا جگت بت بے مکھ بن گر سنگت اندر جن پريت، مہاراج شير سينگھ وشنوں بھگوان، ساچي سکھيا اک دواؤنی۔ شبد بھنڈار اٹھ ہر ورتائيندا۔ پنجاں چوراں کٹ بھائيندا۔ تکھا تير اک رکھائيندا۔ امرت اتم پيائے ايکا گھٹ، سوہنگ دھار وپائيندا۔ ترے کئی سکھمن جائے چھٹ، ساچے پوڑے آپ چڑھائيندا۔ در گھر ساچے کدے نہ آوے توٹ، کوئن کوٹ در دوار ہر ترايندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرياکر، خالی بھانڈا ہر بھرائيندا۔ شبد دُھنی ناد انادا۔ نہ کوئي جانے رکھی مُنی، دھار اپار بودھ اگادھا۔ گرمکھاں اتم چھانی پئی، رسنا گائے مادھو مادھا۔ ہر پُکار گھر ساچے سنی، شبد ديويے گھر ساچي دادا۔ وڈ داتا سورا ہر گن گنی، ہرجن ساچے مات لادھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شير سينگھ وشنوں بھگوان، ايکا راگ آپ

سُنائے دیا کھائے، انہت اناہد نادا۔ ساچا راگ رنگ رنگین۔ جگت تیاگ وڈ وڈبھاگ، رسنا رس ایکا چین۔ سوئی آتم جائے جاگ، آتم تھے ہنکاری پین۔ پرہہ ابناشی ہتھ پکڑے واگ، جوت اُجیاری شبد بہنڈاری دُھن نیاری ٹھانڈا سین۔ پورے گر کرپا دھاری۔ کایا مٹ چار دواری۔ اندرے اندر وست اپاری۔ بے مُکھ بھوندے باہر بندر، مائس دیہی بازی باری۔ کوئی نہ توڑے وچا ہنکاری جندر، شبد ڈنڈا دیوے ماری۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کایا ڈونگی کندر سُنائے راگ دُھنی، ناد آد اپر اپاری۔ آد ناد وجے جُگاد۔ سنت سادھ رہے لادھ۔ بے انت بے انت بے انت سچ وست وست است دیوے دات۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، ایکا رس رسن رسائن آتم سواد۔ آتم رس مدھر مدھ۔ گر پورا بھوئے وس، اندرے اندر لینا صد۔ پنج پنچائن جائے نس، شبد وجے ساچا ند۔ گرمکھاں میل ملائے ہس، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ لنگھائے حد بے حد۔

★ پہلی جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی شاہ ایران نوں شبد بھیجیا ★

نور الابی ہر رحمان۔ جگت الابی بے عیب مہربان۔ ویکھ وکھانے تھاوں تھائیں، حُکم سُنائے شاہ ایران۔ کوئی نہ پکڑے اتم بانہیں، مُلا شیخ سرب مٹ جان۔ خدی خدائے کوئی دیسے نابی، ایکا جھلے شبد نشان۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، رسنا پھڑ تیر کمان۔ شاہ عرب اربانیا۔ پرہہ ابناشی ویکھ ویکھ وکھانے، مُلا قاضی منکے تسبیح گانیاں۔ ساچی ساجن ربیا ساچی، حُکم سُناوے شاہ ڈرانیا۔ اعلیٰ شاہ ایکا تازی، احمد محمد آئے ہانیا۔ آپے آئے بن کے مکے حاجی، کالا بھیس در درویش جوت نورانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گھلڑے رکھے کیس، اتم ویلے ایہہ نشانیا۔ نوری الابی اللہ نور۔ اک اکلّا شبد نور۔ لہندی دشا ویکھے سچ محلہ، شبد پھڑے تکھا بھلا، جوتی جگے کوہ طور۔ رسن کمانی چڑھ چلہ، نال ہلائے بُورا ککا ہلا، پرگٹ بھوئے وڈ داتا سور۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، کل جوت دھر، مُلا قاضی شیخ سارے ویکھے، ویلے انت کیہڑا پھاسی چڑھے منسور۔ مکہ قاضی حق جلال۔ ویکھ وکھانے دُور ڈراڈے نمازی، شبد تازی ایکا چھال۔ سوہنگ شبد بھیجے بھاجی، ستاراں ہاڑی سرت سنبھال۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایکا بنے ساچا حاجی، جگت اولڑی چلے چال۔ شاہ سلطانان شاہ رکاب۔ ایکا حُکم ہر جناب۔ ملے ور دو دوآب۔ چاروں

گنٹ آؤنا ڈر، کوئی نہ جھلے مات تاب۔ اک کھلاؤنا ساچا در، آپ پیائے آے حیات۔ نہ جفے نہ جائے مر، نہ دوس نہ ہوئے رات۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، بیٹھا رہے اک اکانت۔ ویکھے کھیل دشا لہندی۔ پرگٹ ہوئے امام مہندی۔ قرآن انجیل اکٹھی ہو ہو مہندی۔ پرہہ ابناشی تن بستر نیل، پرگٹ ہوئے چھیل چھیل، اللہ رانی در در گھر گھر بہ بہ کہندی۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا بھانا جگت ورتانا، سرشٹ سبائی لوک مات ایہہ سہندی۔ پُرکھ نرنجن سچ وبار۔ لوک مات مار جہات، اک بنائے در دربار۔ میٹ مٹائے کلجگ اندھیری رات۔ شبہد بخشے ساچی دات، چرن پرتی ایکا نات۔ امرت آتم ساچی دھار، لیکھا چکے ذات پات۔ ہوئے سہائی پُرکھ ابناش، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اچرچ کھیل رچائیا۔ مات پت ہر جگدیشا۔ نت نوت جن بھگتاں مت، کرے پت پیس اکیسا۔ گرمکھ آتم رہیا ست، بھو چکائے موسیٰ عیسیٰ۔ نو جیٹھ ویکھ وکھانے ساچی تھت۔ مور مُکٹ سر چھتر جھلائے، نر نرنکار ہر جگدیشا۔ ہرجن مانس دیہی لینی جت، سوہنگ رسنا گائے اک حدیثا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ رسنا بھاگ لگائے، نال رلائے دند بتیسا۔ بتی دھار ہر اکیسا۔ پیس اپار راگ چھتیسا۔ آئی ہار قرآن حدیثا۔ ہوئے خوار موسیٰ عیسیٰ۔ ڈاڈھی مار مایا رانی جوٹھا جھوٹھا پیسن پیسا۔ نو دروازے در دربار کایا مندر مانس دیہی بھگت سنیہی کون کرے کل تیری ریسا۔ محل اٹل رہیا اُسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لیکھے لیکھائے لیکھا در گھر سچے دربار۔ دلی دربار در دربارے۔ پُرکھ ابناشی کیرپا دھار، کرے کرائے خبردارے۔ شبہد پھڑے تیر کٹار، در دُرکائے چوبدارے۔ جوت سروپی شبہد اڈار، جوتی جامہ کھیل اپارے۔ ایکا نام بھگت ادھار، ویکھ وکھانے وارو وارے۔ آپے جانے اپنی سار، جیو جنت کل ہوئے گوارے۔ پُرکھ ابناشی نہ کوئی نر نہ کوئی نار، روپ رنگ نہ کوئی اپارے۔ بیت پنتیر سچ دربار، استھل سوہن ہر چبارے۔ عیسیٰ لیکھ لیکھایا ایتوار، نہکلنکی جامہ دھارے۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جُگا جُگنتر پاوے سارے۔ آپے جانے سرب گھٹ وسیا۔ جُگا جُگنتر ایکا کار، گروآن پیراں راہ ساچا ایکا دسیا۔ نت نوتا ساچی دھار، نہ کدے رووے نہ کدے ہسیا۔ ستا رہے چرن پسار، لچھمی چرن کول ایکا جھسیا۔ منگدی رہے چرن پیار، لال شنگار ایکا رس رسیا۔ سولاں اچھیا پائی بھچھیا شبہد پھولن ساچا بار، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا شبہد تیر نرالا جوت اکالا دین دیالا لوک

مات ہر کسیا۔ کسے تیر شبد انرنگا۔ لکھ چوراسی رہیا چیر، ہر داتا سورا سرینگا۔ شبد ڈوری دستگیر، سوہنگ نام جگت مردنگا۔ پکڑ اٹھائے شاہ حقیر، آپے پرکھے ماڑا چنگا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے سنت جنان سدا سدا انگ سنگا۔

★ ۵ جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار پنڈ جیٹھووال ضلع امرتسر ★

پنچم جیٹھ پڑکھ سُبانا۔ گرمکھاں رکھے چھایا ہیٹھ، چاروں کُنٹ مار دھیانا۔ بے مکھ جیو کوڑے ریٹھ، میٹ مٹائے جگت نشانہ۔ پکڑ پچھاڑے وڈ وڈ سیٹھ، ڈھر درگابی بے ایمانہ۔ نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ہر سچا شاہ سلطانا۔ راج راجان پنچم جیٹھا ہر بٹھا رہیا۔ گرمکھ ساچے سنت ادھارے، پیس اکیس اکیس پیس کھیل اپاریا۔ میٹ مٹائے راگ چھتیس، سوہنگ آئے مات واریا۔ ایک شبد مات حدیث، چار ورنان اک جیکاریا۔ ایک چھتر ساچے سیس، راج راجانان مان گوا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، نہکلنک نرائن نر، شبد ڈنک اک و جا رہیا۔ شبد ڈنک ہر داتار۔ راؤ رنک در دوارے کرے خبردار۔ گرمکھاں سہائے دوار بنک، در در گھر گھر پاوے سار۔ پرگٹ جوت بار انک، جوتی جامہ بھیکھ نیار۔ پرہہ ابناشی واسی پری گھنک، دیوے درس اگم اپار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، پنچم جیٹھا نت نوتا ساچی دھار۔ رت بسنتا پھل پھلواری۔ ملے میل پرہہ ساچے کنتا، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑی۔ دیوے وڈیائی وچ جیو جنتا، شبد گھوڑے رہیا چاڑھی۔ جگت سہیلا آدن اتنا، در گھر ساچے رہیا واڑی۔ آپ بنائے ساچی بنتا، گر سنگت بھاگ لگائے دیا کمائے ستاراں ہاڑی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لکھ چوراسی پھند کٹائے، جوت جگائے بہتر ناڑی۔ بہتر ناڑی ہر پرکاش۔ آپے ہوئے پچھے اگاڑی، شبد سروپی پائے راس۔ مستک بھاگ گر چرن چھہائی داہڑی، ہوئے ہنگتا کر وناس۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کایا مندر اندر بھاگ لگائے سچ بسنتی رت پرہات۔ آتم رتی رت بہار۔ آپ اٹھائے کایا سوتی، شبد پھنائے گل ساچا ہار۔ گرمکھ اُپجائے مانک موتی، پہلی چیتر کر تیار۔ آپ جگائے اندرے اندر ساچی جوتی، شبدی پونی کھیل اپار۔ بھو چکائے ورن گوتی، ایک رنگن رنگ چڑھائے سوہنگ شبد اپر اپار۔ ڈرمت میل جائے دھوتی، ہرجن آئے در سچے دربار۔ لکھ چوراسی اتم کل رہے روتی، ویلے اتم آئی ہار۔ گرمکھ ساچے سنت ادھارے وچوں کوٹن کوٹی، ایک بجنشے چرن پیار۔ گرسکھ پیارا گرمکھ دسم دوارے چڑھے آتم چوٹی، جوتی نور کر آکار۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں

بھگوان، سوہنگ شبد سچا سپہرا، نام نرنجن سر دستار۔ شبد دستار سر پہنائے۔ کھنڈا دو دھار سنگ رلائے۔ رنگن رنگ اک اپار، سوہنگ بھٹی رہیا چڑھائے۔ شبد گھوڑے کس تنگ، چاروں گنٹ رہیا دوڑائے۔ شبد سروپی کرے جنگا، سادھا سننن رہیا بلائے۔ گُرمکھاں سدا سد انگ سنگا، نیڑ نہ آئے تی وائے۔ سوہنگ وجے جگت مردنگا، راج راجاناں شاہ بلائے۔ کلجگ ویلا اتم لنگھا، جوٹھا جھوٹھا بھکا ننگا کوئی نہ ہوئے سپائے۔ ستجگ ساچے ور ساچا منگا، پُرکھ ابناشی دیا کمائے۔ پرگٹ ہوئے وڈ داتا سورا سرینگا، سچ وست دات ہر جھولی بائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ ساچے سنت جناں آتم بیڑا بنہ وکھائے۔ پنچم جیٹھا دیا کمائے۔ گُرمکھ سوئے، اور نہ جانے کھئے، گھر گھر جگائے۔ دُرمت میل کلجگ دھوئی، نام رنگن رہیا رنگائے۔ آتم بیج ساچا ہوئے، شبد کنگن تن پہنائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دو جہان جھلائے سچا اک نشان، چار ورنان ایکا آن، شاہ سلطان سرب مٹ جان، ساچا لیکھا رہیا لیکھائے۔ لیکھا لیکھے ہر بنواری۔ کلجگ اتم ہر جی ویکھا، چاروں گنٹ آئی ہاری۔ جوٹھا جھوٹھا دھریا بھیکھا، بہم بھلائے جیو گواری۔ نیتر کھول کیسے نہ ویکھا، جوت نرنجن وڈ بلکاری۔ نہ کوئی جانے اولیا پیر شیخا، قرآن انجیلا رہے وچاری۔ کون مٹائے بدھنا لیکھی ریکھا، جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اتم کل کرے کھیل اپر اپاری۔ پنچم جیٹھا ہر رگھرائیا۔ گُرمکھاں دیوے مان، سکھ سہجے سہج سہائیا۔ سوہنگ شبد سچ نشان، سچ سنگھاسن سنگ رلائیآ۔ آپے بیٹھ سچے بیان، گُرمکھ ساچے رہیا چڑھائیا۔ اٹھے پھر مار دھیان، پورب لیکھا رہیا چکائیا۔ آتم دیوے برہم گیان، سوہنگ تیر تکھا لائیآ۔ آپے گوپی آپے کاہن، مایا پڑدہ رہیا گوائیا۔ در گھر ساچے دیوے مان، دُھر درگاہی جگت ملاہیا۔ آپے بخشے پین کھان، چرن ناتا ہر بٹھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر سنت سہیلا اک اکیلا، دوہاں ساچا میل ملائیآ۔ پنچم جیٹھ کر وچار، گر سنگت گھر لیائیآ۔ شبد مارے اک اڈار، در در الکھ جگائیا۔ گُرمکھاں کھولے بند کواڑ، سوہنگ صدا ہر سُنائیآ۔ لیکھا چکاؤنا ستاراں ہاڑ، جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پنچم جیٹھ جگت جگت ہر بھگت رہیا بنائیآ۔ جوگ جگت ہر بنائے۔ شبد بھوگ رسنا رس، اتم مکت آپ کرائے۔ ہر ہر ہر جن ہوئے وس، ایکا شکت نام دھرائے۔ لوک مات مار جہات، راہ ساچا جائے دس، بوند رکت پرہہ لیکھے لائے۔ آپے جانے اپنا وقت، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دوسر کوئی بھیو نہ پائے۔ اور نہ کوئی پائے بھیو، نہ جگت پچھانیا۔ کروڑ تیتیس لگے سیو، سُرپت راجا اند ہوئے نایا۔ شو شنکر گائے رسنا جہو، کل ورتے ہر ہر بھانیا۔

برہما چارے مکھ اُٹھائے گائے الکھ ابھیو، ساچی سیو کما رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، آپ اپنے وچ سما۔

★ ۵ جیٹھ ۲۰۱۲ یکرمی سنت رندھیر سنگھ نوں شبد بھیجیا گیا پنڈ جیٹھووال ★

کون کگا کر ہتھ شنکار۔ کلجگ پھل ایک پگا، منگن نہ جائے در دوار۔ کون دیوے دو جہانی پار دھکا، اٹھ پھر کرے رکھوار۔
 کون کگا مات پت بہین بھائی سکا، ہتھ پھڑے گر چرن وست اپر اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان،
 ایک منگے ہتھ کڑا، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑا، دوویں بھجان دئے سوار۔ دوویں بھج دھر درگاہ۔ سچ دوارا جائے سچھ، بہرم بھلے جگت
 نہ۔ اندرے اندر بھیو گجھ، بند کواڑی گھلے نہ۔ پُرکھ ابناشی لینا بھجھ، دوس ستاراں ہاڑی بھلے نہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج
 شیر سنگھ وشنو بھگوان، امرت آتم ایک پیئیے آد انت کدے ڈلھے نہ۔ کون کیس سیس جگدیش۔ کون دیس کون بھیس، کون پیسن
 رہیا پیس۔ کون نر کون نرائن، کون پڑھائے شبد حدیث۔ کون کیس سیس رہیا دھر، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ
 وشنو بھگوان، کون دوارے رہے پرویش۔ آتم دھیان کر وچار۔ کون نشان ہر پُرکھ اپار۔ کون اشنان کون دان۔ کون مان کون ابھان۔
 کون جیا کون دان۔ کون امرت مدُ پیا، کون چڑھیا اک بیان۔ کون جوتی جگے دییا، آپے ویکھے کر کر ہیا، کیسادھاری نہ کوئی نشان۔
 اتم انت کلجگ ساڈھے تین ہتھ سیان، سنت رندھیر سنگھ مٹ جائے جگت نشان۔ کون کنگھا بتی دھار۔ کون باڈی کرے وچار۔ تین
 سو سٹھ ہاڈی، ناڑ بہتر خردار۔ ڈرمت میل رہیا کاڈھی، کرے کھیل وارو وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک کنگا در ساچے منگا،
 نام رنگا سدا انگ سنگا بنیا سدا رہے پیار۔ سچ سہارا بنے دلال۔ پنج ادھارا بیٹے رکھوال۔ شبد اڈارا سہائے تال۔ روپ رنگ کل وسے
 باہرا، جوٹھی جھوٹھی نہ دسے تن مایا کھال۔ ایک چلائے سوہنگ شبد ساچا نعرہ، در گھر ساچے ایک تال۔ چار ورنان اک دوارا، بہریا
 رہے سد بھنڈارا، پھل لگائے کایا ڈال۔ ستاراں ہاڑی دوس وچارا، منگن آؤنا بن بھکھارا، ملے نام اپر اپارا، دیپک جوتی دیوے بال۔
 جوت نرنجن مات پسارا، نیتراجن سچ وبارا، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، آپے توڑے جگت جنجال۔
 جگت جنجالا توڑ، دیا کھائیندا۔ چرن پریتی ناتا جوڑ، ساچی ڈوری ہر بٹھائیندا۔ آپ چڑھائے شبد گھوڑ، جوتی جوت نرنتر میل

ملائیندا۔ چاروں کُنٹ رہیا دوڑ، پلُو کھنّے نہ ہتھ پھڑائیندا۔ نہ کوئی جانے براہمن گوڑ، سمبل دیس ویس ہر سمجھائیندا۔ دُھر درگاہی
ایکا لایا پوڑ، سوہنگ ڈنڈا ہتھ پھڑائیندا۔ نہ کوئی لما نہ کوئی چوڑ، دسم دواری باہر کرائیندا۔ چرن سرن کل آؤنا دوڑ، جوت نرنکاری
میل ملائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے سنت سہیلے ساچے گھر ساچے در بہائیندا۔ امرت دینا آتم دھار۔ تیجا
کھلے بند نینا، دیپک جوتی کر اجیار۔ پنج سہاؤنا شبد گہنا، سوہنا کر تن شنگار۔ در دوارے ساچے بہنا، جوتی جوت سرُوپ ہر،
مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، امرت منگے کایا رنگے مۇل نہ سنکے، دسم دواری دینی ٹھنڈی دھار۔

★ ۹ جیٹھ ۲۰۱۲ پکرمی پلنگ صاحب شبد سنگھاسن کر کے رکھیا پہاڑ گنج دلی ★

عالمین اللہ علا ال پاک۔ اک اکلا سچ محلہ، نوری جوت نہ دیہی نہ خاک۔ نبی رسولان پائے ترتهلا، کوئی نہ دیسے عاقی عاک۔
سوہنگ شبد پھڑ پرہہ ساچا بہلا، چاروں کُنٹ رہیا جھاک۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، پرگٹ جوت پیر
فقیران کھولے بند تاک۔ نور الابی رمز رمضان۔ بے پرواہی نہ کوئی دیسے جگت نشان۔ جگت ملاحی رام رحیم رحمان۔ ویکھ
وکھانے سبئی تھائیں شاہ سلطان تن بے ایمان۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ چلہ رسنا کھچے تیر کمان۔ مٹلا شیخ مسائک
دستگیریا۔ اتم انت دسن خاک، شبد پائے ساچا گھیریا۔ سوہنگ ڈور ہر پائے ناک، نہ کرے کرائے کوئی ہیرا پھیریا۔ ایک جوت نرنجن
پاک، بندہ خاکی ہونے ڈھیہہ ڈھیہہ ڈھیہہ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، پاوے سار محمد تیری کلجگ اتم
ویریا۔ نمسکار نمسکار نمسکار گرمکھ گرمکھ گرمکھ دوار۔ نمسکار نمسکار نمسکار گر سنگت، پرہہ ابناشی پھریدار۔ نمسکار نمسکار
نمسکار گرمکھ ساچے سنت جنان، پرہہ بنھن آیا شبد ڈوری پنچے یار۔ نمسکار نمسکار نمسکار گر سنگت، جگاں جگاں دا لہنا دینا
دینا لہنا پرہہ رہیا قرض اُتار۔ نمسکار نمسکار نمسکار گر سنگت، سچ سچ سرکار مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک ایک
بندھائے چرن پیار۔ نمسکار نمسکار نمسکار گر دوار۔ نمسکار نمسکار نمسکار نر ہر سچ سرکار۔ نمسکار نمسکار نمسکار نہ جنے نہ
جائے مر، آد انت ایک دھار۔ نمسکار نمسکار نمسکار اپنی کرنی رہیا کر، کلجگ تیری اتم وار۔ نمسکار نمسکار نمسکار ساچا تخت تاج
مات رہیا دھر، جوت سرُوپی بھیکھ نیار۔ نمسکار نمسکار نمسکار جگت شاہی چکے ڈر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد

سنگھاسن کر تیار۔ شبد سنگھاسن پر بہ رچن رچایا۔ جوتی آسن پُرکھ ابناشن لایا۔ گر سنگت ہوئی داسی داسن، پنچ وکاراں جھولی پاؤن آیا۔ سوہنگ جاپ جپائے سواس سواسن مات پاتال پرتھی آکاشن ایکا رنگن رنگ نام رنگاون آیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ دھام سچ دوارا آپ سہایا۔ گر کا دھام گرگمکھ ذاتی۔ گر کا نام نرمل باقی۔ گر کا تھام اتم ذاتی۔ گر کا نام ترشنا بھکھ مٹاتی۔ گر پورا ملے پلے بٹھے سچا دام، توٹ نہ آوے دوس راتی۔ جگی جوت رمیا رام، نہکلنکی پُرکھ بدھاتی۔ سُکا ہریا کرے چام، ملے میل کلاپاتی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا ونج کراون آیا، پنچاں لڑ آپ پھڑایا، شبد بخشے ساچی ذاتی۔ پنچاں لڑ ہر پھڑایا۔ پنچاں اندر رمیا لڑ، پنچم کھیل آپ رچایا۔ پنچ پنچائی رمیا پھڑ، شبد ڈوری نال بندھایا۔ ساچے گھاڑن رمیا گھڑ، شبد گھوڑا اک رکھایا۔ آپے اندر جائے وڑ، دُور دُراڈا دس نہ آیا۔ ویکھ وکھانے بہتر نڑ، تین سو سٹھ ہاڈی بھیو نہ رایا۔ سچ دوارے جائے چڑھ، گر کایا اتم کُنڈا آپے لایا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، پُرکھ ابناشی آپ جگایا۔ سچ دوارے گیا وڑ، دُھنی ناد ناد دُھن راگن راگ آپ سہایا۔ سچ محلے آگے کھڑ، گرگمکھ ساچے میل ملایا۔ ایکا اکھڑ جانا پڑھ، جگت وکھڑ ہر رکھایا۔ کھئے نہ سکے آگے اڑ، ہاکن ڈاکن ردھ سدھ پر بہ دئے دُرکایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچے مندر اندرے اندر شبد سنگھاسن جوتی آسن ڈیرہ لایا۔ برہما دھام اٹل، اُچ مناریا۔ آپے ویکھے جل تھل، نہ کوئی جانے جیو گواریا۔ دیپک جوتی گیا بل، میٹ مٹائے دُھندوکاریا۔ بھاگ لگے کایا کھل، ساچی بنت ہر بنا رمیا۔ گر سنگت ملیا ساچا پھل، سوہنگ رسنا بھوک لگا رمیا۔ شبد سُنہڑا رمیا گھل، والی ہند جگا رمیا۔ ایکا وسے نہچل دھام اٹل، لوآن پُریاں دس نہ آرمیا۔ لوک مات وڈ چھل، جوتی جامہ بھیکھ وٹا رمیا۔ چاروں طرف پائے ترٹھل، ساچا سماں ہر سہا رمیا۔ گرگمکھ ساچا سنت سہیلا سچ سنگھاسن در گھر ساچا لے مل، پر بہ ابناشی سر اپنا ہتھ ٹکا رمیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان نہکلنک سچ سنگھاسن نمسکار نمسکار دئی درباریا۔ اک اکلا میت جوت نرنکاریا۔ دوجی بٹھے شبد پریت، سچکھنڈ کھیل اپاریا۔ تیجے تریا کیا ویس ساچے دیس، اونکارا رنگ اپاریا۔ چوتھے گھر سدا آدیس، ملے میل کنت پیاریا۔ پنچم پنچم کیا ہر ویس، پنچم تتی تن اُساریا۔ چھیویں گھر در درویش، رہے ہمیش پرہیداریا۔ ستویں سٹا اُٹھیا نر نریش، پہلی جیٹھ لیکھ لکھا رمیا۔ اٹھویں ویکھ وکھائے برہما وشن مہیش گنیش، اند اندراسن سنگھ سنگھاسن شو شنکر گگن منڈل چند سورج تاریا۔ نوویں نو نو جیٹھ گرگمکھ رکھے چھایا ہیٹھ، نو کھنڈ پرتھی ونڈ ونڈا رمیا۔ والی ہند نال اُٹھاؤنا۔ ہر لا سیٹھ، بھانڈا بھجے کوڑا ریٹھ، نہ ہوئے کوئی سہاریا۔ پرگٹ

ہوئے جیٹھا جیٹھ، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، سچ سینگھاسن نیہہ رکھا ربیا۔ سچ سینگھاسن پائی ونڈ۔ پرہہ ابناشی نو جیٹھ پکڑ اٹھائے راجے رانے وڈ وڈ سیٹھ وچ برہمنڈ۔ گُرمکھ چلائے اپنے بھانے، تن کایا رکھے سدا ٹھنڈ۔ ہرجن ہر رنگ ساچا مانے، ہوئے سہائی نہ دیوے کنڈ۔ ایکا جھلے شبد نشانے، سوہنگ کھنڈا شبد سچکھنڈ۔ لکھ چوراسی جھوٹھی تانی، آتم اندھی ہوئی رنڈ۔ تخت تاج پرہہ آپ سہانے، ویکھ وکھانے اُتبھج سیتج جیرج انڈ۔ گُرمکھاں پہنائے چھٹے بانے، اک اک کرائی ساچی ونڈ۔ اپنی کرنی آپے جانے، میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈ۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، شبد اُٹھائے چنڈ پرچنڈ۔ شبد سینگھاسن ہر سہایا۔ جوتی جوت جوت پرکاشن، نو اٹھاراں دہ دس ماس، گرہہ نہ ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت جوت ابناشن، سُرَت من نہ کیسے بٹھایا۔ آپے وسے آکاش آکاشن، دھرت روپ رنگ ویکھ نہ رایا۔ آپے چپے جپائے سواس سواسن، جیو جنت کل دس نہ آیا۔ آپے جانے اپنی راس راسن، نام اُداسن تیر چلایا۔ آپے رکھے گھٹ گھٹ واسن، پرہاسن اندر ڈیرہ لایا۔ گر سنگت ہر ہر داس داسن، ساچی سیوا کردا آیا۔ رسن تجائے مدرا ماسن، امرت میوہ نام کھوایا۔ اک سُنائے ساچا بھاشن، سوہنگ جے جے جیکار کرایا۔ مُکند منوہر ہر جی داسن، نیناں یینا، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، اپنا بھانا آپ سہایا۔ در دربار تخت سلطان۔ جوتی نور اک اکال سیری بھگوان۔ سوہنگ شبد سیس دستار نوجوان۔ نو کھنڈ پرتھی پاوے سارے، وڈ جودھا بلی بلوان۔ راج راجاناں کرے خوار مارے مار۔ شبدی کھیل اپر اپار۔ گُرمکھاں بیڑا کر تیار۔ وچ سنسار چلے کل اولڑی چال۔ آپے چُکے بن کھار پہلی وار، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، سچ سینگھاسن کر تیار۔ تخت تاج جگت جگدیشا۔ رکھے لاج گر چرن مستک لگا ساچا سیسا۔ آپ سوارے اپنا کاج شبد جگائے چینا رُسا۔ کرے کھیل دیس ماجھ، پھڑ پلائے عیسیٰ موسیٰ۔ چار ورنان ایکا سانجھ، سوہنگ شبد سچ حدیثا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، شبد سینگھاسن جوت براجے، نام چھتر جھلے سیسا۔ نام چھتر جھلے اپار۔ نہ کوئی لائے ہر جی ملے، گُرمکھ کلیاں بسنت بہار۔ پرگٹ ہویا ولیا چھلیا، جودھا بلیا بھیکھ نیار۔ نر نرائن اٹل اٹلیا، شبد سُنپڑا گلی کلیاں، گُرمکھاں کرے خبردار۔ نہ کوئی جانے شاہ سلطان اعلیٰ علیا، احمد محمد ستے پیر پَسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، شبد سینگھاسن آپ براجے، جوتی نور نوروں کر آکار۔ نوروں کر آکار نور نورانیا۔ کیا شبد وبار وچ جہانیا۔ چٹا آسو در دربار، ہر سلطانیا۔ چارے کُنٹاں ربیا وچار، ہتھیں بٹھے موئی گانیا۔ گُرمکھاں آپ اُٹھائے پرہہ ساچا یار، خالی ہتھ ہر سمرتھ

والی دو جہانیا۔ پھڑ پھڑ باہوں جائے تار، پیچ سوار، لکھ چوڑاسی پھند کٹانیا۔ نو اٹھاراں وقت وچار بٹھے دھار، ہر جوتی میل ملانیا۔ سمرتھ پُرکھ سدا نمسکار نمسکار نمسکار، جس جن بھيو چُکایا آون جانیا۔ سولان اچھیا سولان دھار۔ پرہ منگے ساچی بھچھیا، گُرمکھ ساچے کر تیار۔ مات کرن آیا رچھیا، شبد بٹھ سچی دستار۔ دلی دربار ساچی سکھیا، گر منتر نام اک ادھار۔ دُھر درگابی لیکھ ساچا لیکھیا، لوک مات بٹھے ساچی دھار۔ لکھ چوڑاسی دسے متھیا، اتم جائے بازی ہار۔ نو جیٹھ ساچی وار تھتیا، ست دیپ نو کھنڈ نو ست سولان پرہ کر وچار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، گر سنگت تیرے در دوارے بنیا رہے نام بھکھار۔ نو ست کایا گھٹ جوٹھ چوڈاں ہٹ۔ دسویں گھر تیرتھ تٹ۔ ساچا سر جوتی لٹ۔ ملے ہر ڈھائے وٹ۔ اپنی کرنی رہیا کر، گُرمکھ لاہا لینا کھٹ۔ ساچی ترنی جائن تر، نجھر رس ساچا چٹ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، سولان کلیاں تن شنکارے، سولان اچھیا پار کنارے، دوئے ہتھیں میٹھے پھٹ۔ سولان سولان سولان سولویں دھار۔ پرہ اباشی کرپا کر، پورب کرم رہیا وچار۔ جوتی جامہ بھیکھ اپار، رچن رچائے وچ سنسار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، شبد پرساد پرساد شبد کل کر تیار۔ شبد پرساد ہر بناؤنا۔ آد جگاد جگاد آد سنگت سادھ سنگ رلاؤنا۔ وچ برہماد اناٹھ سر دے کر ہاتھ آپ بچاؤنا۔ مستک لیکھ لیکھ لیکھ ماتھ، سنگھ بلیا نال رلاؤنا۔ آپ چڑھائے شبد راتھ، سکلا ساتھ آپ نبھاؤنا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، سگل وسورے جائن لاتھ، جوتی جامہ درشن پاؤنا۔ سولان کلا کلا پرہ دھارے۔ گُرمکھ ساچے سنت جنان، ایک دیوے شبد ہلارے۔ ساچا دیوے نام دھتہ، اندرے اندرے جے جے جیکارے۔ جاگ جاگ تیاگ سُن کٹان، سنگھی ناد نہ کوئی وچارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، منگے منگ تن کایا انگ کرے کھیل وچ سنسارے۔ پاربرہم جن پار کنارہ، نہ کوئی ویکھ وکھاندا۔ جگا جگنتر دھرم نیارا، ایک ایک سروپ جان دا۔ مائس دیہی سچ کرم وچارا، مارے شبد تیر سچا برہم گیان دا۔ پُری گھنک لے اوتارا، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، کرے کھیل والی دو جہان دا۔ والی دو جہان حق جلالیا۔ چار ورنان سچا راہ رہیا تگ، سوہنگ شبد پھڑ نشانیا۔ مایا رانی پھل گیا پگ، بھلے رُلے جگت نادانیا۔ راجن راج شاہ سلطانان شبد نکیل پائے نک، ہر قلندر کھیل مہانیا۔ آپے ایلی شاہ مؤلانا حق، نور نورانی ہر مؤلانا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، آپے جانے اپنے بھانیا۔ انا الحق حق حقوق۔ چار یاری گئی تھک، جگت ملاح نہ سُنے کوئی کوک۔ کلجگ پھل گیا پگ، نہ کوئی جانے شاہ تبروک۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، سوہنگ شبد ایک مارے ساچی پھوک۔ شاہ

ایرانا مست دیوانہ۔ نؤر الابی بٹھے گانا۔ ویکھ وکھانے تهاؤں تھائیں، اک رکھائے نام نشانہ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے کھیل والی دو جہانوں۔ ایران شاہ اتم ہونا مات ویران، جبرائیل گل پائے پھاہ۔ ناتا تھے پین کھان، نہ کوئی سہائی پتا ماں۔ ایک جھلے جگت نشان، دوسر کوئی دسے نہ۔ ستاراں ہاڑی لیکھ مہان، پرہ پائے ساچے حصے، پیر فقیر فقیر پیر کوئی بھلے نہ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکنک نرائن نر، چاروں گنٹ بے مکھ جیواں دسے نہ۔ شاہ ایران سنگ اراکانی۔ پکڑ اٹھائے ہر ڈرائی۔ سوہنگ سچا تیر چلائے، شبد مارے تکیھی کانی۔ پیر فقیر وپیر کرائے، ویکھ وکھائے ہر دل دانی۔ جوٹھے جھوٹھے چیر لہائے ہتھ نہ کیسے آوے پانی۔ ایک رنگ اخیر وکھائے، سوہنگ شبد مات فربانی۔ نیلے بستر تن چھپائے، نبی رسولان سچا بانی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، خلق خدائے خلق وکھائے سرب بانی۔ جگت کھانی فناہ ال فلے، ایک چلے ساچی بانی۔ سوہنگ شبد رسنا چاڑھے چلے، پاوے سار وچ بیرانی۔ گرمکھان وکھائے تیجا تلے، جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے جانے اپنی کھیل مہانی۔ ست پُرکھ ستواد ست ست ستوتیا۔ پورن برہم اناد پورن بھگوتیا۔ جوت نرنجن جگاد آد آدن اتیا۔ شبد چلائے بودھ اکادھ انت گنتیا۔ ہرجن رسنائے ارادھ، ملے مان وچ جیو جنتیا۔ در گھر ساچے ایک برہم گیان، چرن پرتی ہر بھگوتیا۔ مستک دھوڑی کل اشنان، کایا گوڑی چاڑھے رنگن والی دو جہان، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، میل ملاواں ساچے کنتیا۔ کنت سہاگی نار پُرکھ سُبجانی۔ شبد پھنائے تن کٹار، استر شستر آپ سُبجانی۔ در دروازے ایک پھریدار، دوس رین دوس ساچا حکم سُنانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ دوارا ایک ایک وکھانیا۔ ایک ایک وکھان اک اکلیا۔ گرمکھ ساچے نیتر لینا ویکھ، جوت جوایا۔ اتم مٹھے جان اولیئے پیر شیخ، راجے رانیاں کڈھے دوایا۔ آپے لکھنہارا دھر درگاہی ساچے لیکھ، نہ کوئی جانے شاہ کنگالیا۔ مستک لائے ساچی میخ، دیپک جوتی ساچی بالیا۔ جوتی جامہ دھریا بھیکھ، سوہنگ رکھیا شبد سُکھالیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکنک نرائن نر، ساچی گھالان آپے گھالیا۔ ساچی گھالان رہیا گھال۔ گرمکھ ونجارا ساچی مالن، شبد پھنائے ساچا ہار۔ دھر درگاہی ہر دلانن، ایک دیوے نام اپار۔ ملے میل جوت اکالن، شبد سوالن گرمکھ وچار۔ دو جہانی آپے پالن، ایک وجے سچا تالن، چھٹی راگاں وسے بابہر۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے جانے اپنی سار۔

☆ ۹ جیٹھ ۲۰۱۲ پکرمی ڈاکٹر راجندر پرساد راشٹری لئی شبد لکھایا دلی ☆

شبد تاج جگدیش چہتر جھلاریا۔ رنگن رنگ پیس اکیس، سرشٹ سبائی جائے پیس، سوہنگ ساچا جے جیکاریا۔ مٹدی جائے
 قرآن حدیث، نہ کوئی گائے راگ چہتیس، وید پُرانی آئی ہاریا۔ کون کرے پرہ تیری ریس، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد
 سنگھاسن تخت پراج ساجن ساز کل کہ آج اپنی بنت بنا رہیا۔ ساجن ساز ساچے سگل رکھناتھ۔ آپے جانے تخت تاجے، کون راج کون
 راجے، کون نبھائے ساچا ساتھ۔ کون پت رکھے لاجے، کون مستک لیکھ لیکھ مات۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں
 بھگوان، ایک ایک رکھائے ساتھ۔ راج جوگ جوگ تپیش۔ درس اموگھ ہر رکھیش۔ ہوئے روگ جگت مُنیش۔ دُھر سنجوگ ایک
 ایش۔ مایا لگا کرم و جوگ، جوتی جوت سرؤپ ہر، ساچا دیوے اک ور، آتم کھولنا بند در، راج راجانے شاہ بھیکھن۔ شاہ بھیکھن
 بل بُدھ دھار۔ کون راما کون راون کون بدھ کرے سنسار۔ کون جوتی کون جامہ کون کول کیا آکار۔ کون مانک موتی تن کرائے شنگار۔ کون
 اٹھائے کایا سوتی، کون پہنائے تن شبد بار۔ کون جگائے آتم جوتی، کون میل ملائے سینتا رام رام اوتار۔ کون نام کون جگے جوتی، کون بھوئی
 وچ سنسار۔ کون سمگری وچ کایا نگری کون ہوئے پھریدار۔ کون دھار وچ مات اُجگری، کون پریت نگر پرہ چرن دوار۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، نہکلنک نرائن نر، میل ملائے وچھڑے یار۔ تریتا جگ تریا ویس۔ پرہ ابناشی دھارے بھیس۔ روپ رنگ نہ کوئی وکھائے،
 مچھ داہڑی نہ دسے کیس۔ اپنا سنگ آپ نبھائے جوت نرنجن ماجھے دیس۔ گرمکھ سوئے آپ جگائے، ناڑ بہتر ہو پرویش۔ آپ اپنے رنگ
 رنگائے، کوئی نہ جانے برہما وشن مہیش گیش۔ در دربارا اک رکھائے چار ورنان دیوے مانے کئو غریباں سد ہمیش۔ سوئے اٹھائے راجے
 رانے، بھلے نام گن ندھانے، مٹدی جائے آتم ریکھ۔ اک چڑھائے شبد بانے سوہنگ دیوے پینے کھانے، ست پُرکھ ہر سدا آدیس۔
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپے نر آپے در درویش۔ در درویش دُور دُرانیا۔ دھر دھر آیا کالا بھیکھ،
 ویکھ وکھانے شاہ سلطانیا۔ آپے جانے اپنی ریکھ، نہ کوئی کرے پچھانیا۔ پنڈت پاندھ رہے ویکھ، پراگ کاشی مار دھیانیا۔ نہ کوئی
 جانے اولیا پیر شیخ، پڑھ پڑھ تھکے انجیل قرآنیا۔ ہر بھگت سُہیل لئے ویکھ، نیتر کھولے اندھ اندھیانیا۔ جوتی جامہ دھاریا بھیکھ،
 نہکلنک سری بھگوانیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ملے میل والی ہند ہر سرب بخشند، دیوے وچ جہان چتر سُگھڑ سیانیا۔
 چتر سُگھڑ سیان ہر سُرجیتیا۔ نو کھنڈ پرتھی اک میدان، اچرج چلے مات ریتیا۔ سوہنگ جھلائے شبد نشان، چار ورنان ایک ریتیا۔

بیٹھا رہے شبد بیان، کیسے ہتھ نہ آئے مندر گردوارے مسیتیا۔ اڈدا رہے نام اڈان، لکھ چوراسی ہر ہر جیتیا۔ آپے جانے اپنی آن، امرت مد ایکا رسن پیتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا اکھر اکھ وکھائے، یاد کرائے ویلا بیتیا۔ رکھتا یاد سنی پھریاد، ڈھر دربار سچی سرکاریا۔ ایکا جوتی ساچی داد، لہنا دینا وارو واریا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، آتم ویکھ سچ گھر سچ دوارے لینا لادھیا۔ شبد وست نام انمول، ایکا منگن کیڑا ہست، دوس زین رکھے مست، سوہنگ اکھر لینا بول۔ آپے دیوے ساچے گھر آتم دست، گرمکھ اترے پورے تول۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیری جے، سدا سد وسے کول۔ رسنا بول شبد جیکارا۔ رسنا کرنا سچا گھول، مدرا ماس آتم وکارا۔ وجے مردنگ سچا ڈھول، کایا تن اک نگارا۔ پرہہ ابناشی پڑدے دیوے کھول، بنیا رہے سد لیکھارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا ایک منگنا نر ہر سچا دوارا۔ رسنا رس شبد گن گیت۔ بھاگ لگے کایا ماٹی جگت مسیت۔ ملے وست ساچی ہاٹی، نر نرائنا راکھو چیت۔ ڈرمت میل روگ سوگ رہیا کاٹی، آپے کرے پت پت پت۔ گر چرن سرن ایکا ایک تیرتھ تاٹی، کایا رکھے ٹھنڈی سیت۔ لوک مات مائس دیہی چڑھنا اوکھی گھاٹی، اچرج چلائی ہر جی ریت۔ امرت پینا کایا باٹی، لوک مات رہنا سدا سرجیت۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنا گاؤنا ایکا ایک شہاگی گیت۔ مایا ممتا رہیا بھج۔ ستاراں ہاڑی سب دے پڑدے دیوے کج۔ شبد سنگھاسن ہر براجے، جوتی جامہ پہنے سچ۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، مایا مدھ کرے دج۔ شبد دان گرو گرو منت۔ ملے میل لکھیا ڈھر، گرمکھ ساچے ساچے سنت۔ چرن کول جن جائے جڑ، پنج پنچائن ہوئے بہسمنت۔ آپ چڑھائے ساچے گھوڑ، ریت اولڑی آد انت۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، میل ملاوا ساچے کنت۔

★ ۹ جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی لچھمن سنگھ درشن سنگھ دے گرہ پہاڑ گنج نویں دلی ★

آد شبد گرو منتر، جپ تپ ابھاسیا۔ سرب جیاں ہر جانے انتر، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ پرہاسیا۔ سرب جیاں ہر جانے انتر، مات پاتال آکاشیا۔ ساچے دھام کایا مندر جوت زرنجن، دیپک جوتی اک پرکاشیا۔ ہرجن میل ملاوا جگا جگنتر، پُرکھ ابناشی داسن

داسیا۔ مانس دیہی بنائے ساچی بنتر، پون چلائے سواس سواسیا۔ کایا منڈل سچ گگنتر، ویکھ وکھانے پرتھی اکاشیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ بنائے ساچی راسیا۔ ساچی بنت رام رام رہیا۔ جیو جنت سادھ سنت نہ پاوے انت گئی گنیا۔ لکھ چوراسی مایا پائی کل بے انت، کرے میل رُسا چینا۔ نہ کوئی جانے دیو دنت، ہر ساچا کنت جامہ دھاری جوت پرینا۔ گرُمکھ کایا رنگ بسنت، ملے میل پرہہ ٹھانڈا سینہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرُمکھ ساچا سنت شہیلا اک آکیلا لکھ چوراسی وکھ کینا۔ لکھ چوراسی کینا وکھ۔ سوہنگ جاپ چپایا ایک ساچا اکھ۔ ہوئے کایا تاپ گویا، بجر کپائی پاڑی پتھر۔ نام نشانہ اک لگایا، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لیکھ لیکھئے روڑی سکھر۔ روڑی سکھر نور جلال۔ پرہہ ابناشی کرپا کرے آپے ویکھے حق جلال۔ نور نرتز ایک کر، جلوہ جوتی سچ جلال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرُمکھ ساچا مانک موتی، نرمل کایا جگے جوتی، بھاگ لگائے کھانی کھان۔ سلطان شاہ شاہ سلطان رحمان۔ پرگٹ ہوئے بے پرواہ والی دو جہان۔ دوسر کوئی دے نہ جوٹھے جھوٹھے گھر گھر بیٹھ در دوارے پڑھن قرآن۔ ہویا انت نہ کوئی پتر نہ کوئی ماں، پنج لگے مگر شیطان۔ کوئی نہ دیوے ٹھنڈی چھان، شاہ نوابا جگت بے ایمان۔ دھر درگاہی اک کھتابا، آب حیات دیوے دوآبا، ویکھ وکھانے اک نشان۔ ست ست نہ جھلے تابا، ہوئی ویرانی بے بے آبا، کیسے نہ دے مگہ کعبہ، نہ کوئی جانے جیو جہان۔ نور الابی حق جنابا، بے پرواہی نام ربابا، سوہنگ وجائے پون مسان۔ شبد گھوڑے چرن رکابا، جوتی جوڑے دیس ماجھا، بھگت جنان ہر رکھے لاجا، پرگٹ ہوئے وچ میدان۔ آپ اپنا ساجن ساچا، نو کھنڈ پرتھی سوارے کاجا، ستاں دیپیاں ونڈ ونڈان۔ چھتر چھوہے سیس تاجا، بیس اکیس جن رکھے لاجا، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکنک نرائن نر وشنوں بھگوان۔ ساچا مُلا سچ مسیت۔ کایا کُلا چیتن نیت۔ آب حیات امرت ڈلھا، نہ کوئی جانے شاہ حقیق۔ ونج وپارا جوٹھا جھوٹھا تول ٹلا، نہ کوئی دے دھر درگاہی سچ رفیق۔ شیخ مُلانا رہیا بھلا، نور الابی کون توفیق۔ در دربارا ایک گھلا، امام مہندی رکھ اڈیک۔ نور الابی ساچا مُلا، کلجگ اتم اک تاریک۔ جوٹھا جھوٹھا کایا کُلا، پنج چور لڑن شریک۔ شبد نشان ایک جھلا، سوہنگ اکھ نہ دے بریک۔ در در گھر گھر پاوے مُلا، کایا مندر ہر وسنیک۔ گرُمکھ ورا لا چرن پرتی گھول گھلا، آپے پرکھے ہر جی نیت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کنت کٹھول کایا مندر اندر ویکھے کعبہ کون مسیت۔ کون کعبہ کرے دھیان۔ کون دوآبا میٹ مٹائے پنج

شیطان۔ کون جنابا درس دکھائے سچ حدیثا اک قرآن۔ کون ربابا تن وجائے، ساچا شبد کون سنان۔ کون پن پاپ سواہا، جگت خدائے میل
 ملائے رحیم رحمان۔ کون نواب سیر تاج رکھائے، نور الابی کون پچھان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ
 وشنوں بھگوان، کرے کھیل جگت مہان۔ سچ مسیتی حق مَصلا۔ نام ریتی تت محلہ۔ پتت پُنتی ماٹی خاکی کایا کندر صدی چوڈھوی
 اتم پیتی، میٹ مٹائے ہر بسملا۔ ستجگ چلے ساچی ریتی سوہنگ چڑھنا شبد چلہ۔ چار ورنان اک پریتی، نہ کوئی دے احمد محمد
 عیسیٰ موسیٰ بؤرا ککا بلا۔ ہندو سیکھ عیسائی بھائی ایکا، در ایکا گھر اوچا ٹلا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر،
 ورن اورنن میٹ مٹائے۔ وید پُراناں انت کرائے۔ وید ویاسا گیا لکھائے۔ جگت بھرواسا گیا دوئے۔ کلجگ تیرا انت تماشا پُرکھ ابناشی ویکھن
 آئے۔ در در گھر گھر مدرا ماسی، پورن آسا گرمکھ ورا مات کرائے۔ چرن کول کول چرن ہر سچ بھرواسا، شبد ڈوری نال بندھائے۔ ہر
 جن جن ہر جیوں کنچن پاسا، نام سُہاگا اُپر لائے۔ آپے دھوئی کایا داغا، سنت منی سنگھ لڑ پھڑائے۔ کھیل کرائے کول واگھا، ستاراں ہاڑی
 بھيو چکائے۔ جگت لگائے ترسنا آگا، کلجگ جیو نہ کھئے بھجائے۔ پُرکھ ابناشی سویا جاگا، گرمکھ ساچے لئے جگائے۔ اک سُنائے ساچا راگا،
 سوہنگ اکھر ہر رکھائے۔ اپنے ہتھ رکھے واگان، کلجگ رتھ رہیا چلائے۔ ہرجن ساچے وڈ وڈبھاگا، در دوارے درشن پائے۔ سوہنگ
 بٹھے تن ساچا دھاگا، آد انت جیو جنت کدے ٹٹ نہ جائے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی سیوا
 وڈ دیوی دیوا الکھ ابھوا جوت نرنجن درد دکھ بھنجن اپنی سیوا آپ لگائے۔ کروڑ تیتیس دیوی دیو۔ رسنا گائن ہر بتیس، دوس زین
 امرت پھل ساچا کھائن ساچا میو۔ گن گندھرب نہ جانے راگ چھتیس، پيس اکیسا ابھید ابھيو۔ نہ کوئی جانے موسیٰ عیسیٰ، کوئی نہ کتھے
 رسنا جھو۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، آپے جانے اپنا بھيو۔ کروڑ تیتیس اند
 اندراسن۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی آپے ویکھے مار دھیان۔ ساچی جوت مات پرکاشی، پُریاں لوآن اک بان۔ نہ کوئی جانے جیو
 ابناشی، ساچی کرنی ہر کران۔ آپے لاپے تن اداسی، شبد مارے سچا بان۔ پکڑ اٹھائے پنڈت کاشی، چار ویداں کر وکھان۔ گرمکھ
 ساچے مانس دیہی ہوئی رہراسی آپے کرے ہر پچھان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا دیوے
 سوہنگ شبد سچا جیا دان۔ جوگ راج جوگ دلی درباریا۔ پُرکھ ابناشی لینا کھوج، وڈ وڈ وچ سنساریا۔ کایا مندر اندر بھيو
 گوجھ، ہرجن ورا پاوے ساریا۔ چار ورنان سچا بوجھ، مات چکنا بن سہاریا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، ساچا لیکھا آپ لکھا رہیا۔

دلی دربار دلی دلیل۔ سچی سرکار جگت وکیل۔ کر وچار ہر چھیل چھیل۔ بٹھ دھار پھر بستر نیل۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک ایک درگاہ ساچی اتم انت سُنے اپیل۔ جوگ راج ہر فرمان۔ جگت تیاگ کر ہر دھیان۔ چرن کول کول چرن پرہہ ساچے لاگ، آپ بیٹھائے شبد بیان۔ سوئی اتم جائے جاگ، اتم اُچے برہم گیان۔ مایا ڈسنی کلجگ ناگ، شاہ سلطان وچ جہان اتم خاک مل جان۔ ہنس بنائے ہر جی کاگ، مانک موتی سوہنگ چوگ ہر در ساچے کھان۔ پُرکھ ابناشی ہتھ اپنے پکڑے واگ، بہرم بھلیکھ جگت لیکھ تن مندر سرب مٹ جان۔ آپے ویکھ بدھنا لیکھی ریکھ، پورب کرمان مار دھیان۔ کیسے ہتھ نہ آئے اولیئے پیر شیخے، پڑھ پڑھ تھکے جگت قرآن۔ جوتی جامہ دھارے بھیکھ، پُران اٹھاراں کرن گیان۔ سرشٹ سبائی آپے ویکھ، وید پکارن ہر مہربان۔ آپے جانے اپنے لیکھ، کھانی بانی ہوتے حیران۔ گرمکھ ساچا لوچن بھگت نین نیتر تیجے ویکھ، سُرَت سُرَتی اکال مورتی ایک ایک دھرم نشان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔ راج جوگ دلی دربارا۔ پرہہ ابناشی کریا کر، جوتی نور ساچا دھر، آپے ویکھ اندر باہر گیت ظاہرا۔ سچ بھنڈارے رہیا بھر، چار ورن سُنائے ایک نعرہ۔ جگت کھلائے ساچا در، اوچاں نیچاں ایک دھارا۔ ساچی کرنی رہیا کر، پاربرہم برہم رُپ اپارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے وسے گھر ساچے ہستے، ایک راہ سرشٹ سبائی دتے، جوت نرنجن کر اُجیارا۔ راشٹریپ پت پریشور جان۔ جوگ راج راج جوگ جگت تت کر دھیان۔ آپے دے سمجھاوے مت، ملے میل کملاپات، لیکھا لیکھ سری بھگوان۔ مانس دیہی ساچا راتھ، آپ چڑھائے ہر سمرتھ، شبد سرُپی پکڑے نتھ، اڈے اڈائے وچ بیان۔ اتم سیاں ساڈھے تِن ہتھ، جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کرے کھیل بلی بلوان۔ راج اندر پرساد ہر دوار۔ شبد داد کر پیار۔ ملے میل موہن مادھو مادھ ہر کرشن مُرار۔ لاج رکھدا آیا آد جگاد، جوں بھیکھن رام اوتار۔ اتم ویلا لینا سادھ، پرگٹ ہوتے چوہیا اوتار۔ جگ تریتا رکھتا یاد ساچا کیا قول اقرار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا میلا میل ملاؤنا ساچی تھت وقت وچار۔ ملے میل ہر زینکاریا۔ شبد جوتی چاڑھ تیل، نار سہاگن کنت پیاریا۔ اچرج ویکھ پاربرہم کل کھیل، سوہنگ کھنڈا پائے ونڈا نو کھنڈاں اپر اپاریا۔ وچ برہمنڈاں میٹ مٹائے جگت پکھنڈا، گرمکھاں رکھے سینہ ٹھنڈا، امرت بخشے ساچی دھاریا۔ چاروں گنٹ چنڈ پرچنڈا، نہ کوئی دیسے جیو گھنڈا، راجا رانا شاہ سلطانا ہتھیں بٹھے موٹ گانا، چاروں گنٹاں جگت ہنکاریا۔ ایک جھلے جگت نشانہ، رسنا کھچے تیر کمانا، سوہنگ چلہ ہر چڑھا رہیا۔

کرے کھیل والی دو جہانان، آپے ورتے اپنا بھانا، تخت تاج ساز باج جھوٹھی شاہی بے پرواہی جگت ملاحی جگت پھند کٹا رہیا۔ اندر مندر کایا کندر لینا ویکھ۔ مایا ممتا وچا جندر، بہرم بھلایا جگت بھلیکھ۔ اچا ٹلا گورکھ مچھندر، موند موندانیا نہ مٹی ریکھ۔ آپے جانے ہر سگریو بانر بندر، نیتروئن لینا ویکھ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے اولٹرا ویس۔ مایا مدھ تن تیاگ۔ پُرکھ ابناشی اندرے اندر لینا صد، کایا مندر لاؤنا بھاگ۔ اک و جاؤنا ساچا ناد، جگت بھجھائے ترسنا آگ، کوڑی مایا ہوئی ہوئے، مایا ممتا موہ لگا داغ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرُمکھ ورلے میلا کنت سہاگ۔ نہ کوئی سیٹھ نہ جگت سٹھانیا۔ لاڑی مؤت بھنے کوڑے ریٹھ، نہ کوئی جانے وڈا شاہ بانیا۔ گرُمکھاں رکھے پرہہ چھایا ہیٹھ، رکھے نام گنوت ہر گن ندھانیا۔ لیکھ لیکھائے نو جیٹھ، کایا مندر آپ ورو لے، سوہنگ شبد پھڑ آپ مدھانیا۔ اٹھ اٹھ اٹھ جاگ پرلے سیٹھ، چھڈنے پینے اتم ہانیاں۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، اک سٹائے سوہنگ سچا شبد ڈھر درگاہی ساچی بانیا۔ بھارت کھنڈ ہر مان دواؤنا۔ ساچی کرے آپ وند، دھرم نشان آپ بناؤنا۔ ستان رنگاں دیوے گنڈھ، ستان دیپاں لیکھ لیکھاؤنا۔ سوہنگ شبد پھڑ کھنڈا، ساچی وند ونداؤنا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ستاراں ہاڑی دوس سہاؤنا۔ رنگ ست ست نشان۔ والی ہند کر دھیان۔ پرہہ آپ مٹائے سگلی چند، شبد بیٹھائے وچ بیان۔ ہرجن ساچے ساچی بند امرت اتم کر اشنان۔ سرن سرنائے ہر مرگند، دھرم رکھائے ایک تان۔ سرشٹ سبائی میٹے سگلی چند، شبد بیٹھائے وچ بیان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔ ساچا جھنڈا ہر رنگائیندا۔ کلجگ تیرا اتم کنڈھا، پار کنارہ آپ وکھائیندا۔ آپ اٹھائے سادھ سنت، شاہ شہانہ حکم سنائیندا۔ کون جگائے جیو جنت، مایادھاری بہرم بھلائیندا۔ دھار اولٹری آد انت، ساچی کار کھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دھرم نشانہ اک بیان چار ورنان اک دھیان، ساچی بنت بنائیندا۔ شبد بیانے گیا چڑھ۔ ستان رنگاں رنگے لڑ۔ گرُمکھاں سدا انگ سنگے ساچے گھاڑن رہیا گھڑ۔ در دوارا نہ کوئی منگے، شاہ سلطانا لے پھڑ۔ کایا چولی نام رنگے، کوٹ قلعہ اُتے چڑھ۔ شبد گھوڑے کسے تنگے، پار کنارہ ویندے ہڑ۔ پرگٹ ہویا وڈ داتا سورا سربنگے، جوٹھے جھوٹھے لکھ چوراسی لے پھڑ۔ مائس دیہی نہ ہوئے بھنگے، گرُمکھ ساچا سنت جن سوہنگ اکھ جگت وکھر جائے پڑھ۔ نام جھنڈا سوہنگ ڈنڈا کر دھیان۔ آپے ویکھے جیرج انڈاں، کرے کرائے سچ پچھان۔ بھانا ورتے وچ وریہنڈ، سوہنگ جھلے سچ نشان۔ نام نرنجن ایک کھنڈا، کدے نہ رکھے وچ میان۔ جوتی

جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، اپنی کریا دیوے کر، ستاراں ہاڑی کھیل مہان۔ نرگن روپ اپار سچ گھر واسیا۔ نرگن روپ اکم اپار، ویکھ وکھانے سچ منڈل ساچی راسیا۔ نرگن روپ اکم، ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی چم، آوے جاوے نہ وچ گربھاسیا۔ نرگن روپ اکم، کرے کرکے اپنا کام، ہر ساجن ساچا شاہو شاہاسیا۔ نرگن روپ اکم، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوتی نور کر پرکاش، گرمکھ کایا مندر اندر کرے واسیا۔ نرگن روپ اکم، نہ کوئی نیتیر نیر ویکھ چھم چھم، ہرخ سوگ سوگ ہرخ کدے نہ آسیا۔ نہ مرے نہ جائے جم، نہ کوئی ماتا گود اٹھاسیا۔ نہ کوئی پون سواسی لے دم، آپ اپنے وچ سماسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے مندر اندر ہر ساچا ڈیرہ رہیا لکاسیا۔ نرگن روپ اکم، ہر بلوانیا۔ نرگن روپ اکم جیو نادانیا۔ نرگن روپ اکم، سچ دھر فرمانیا۔ نرگن روپ اکم، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ رکھائے اپنی آنا۔ ایک آن جگت رکھائیا۔ گرمکھان کر پچھان، سوئی کایا آپ جگائیا۔ آسو تین مار دھیان، جوتی میل ہر ملائیا۔ شبد پھڑائے اک نشان، چار ورنان اک جنائیا۔ سوہنگ ساچا برہم گیان، ایک دو جا بھو مٹائیا۔ آتم تیج کوٹن بھان، مستک جوتی اک رکھائیا۔ نام نرنجن پین کھان، ترسنا بھکھ جگت مٹائیا۔ در گھر ساچے ملے مان، نر نرائن سرن رکھائیا۔ سرب گھٹا گھٹ جانی جان، آپ اپنی بنت بنائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک بلی بلوان، ستاراں ہاڑی پھل پھلواری مات سچی لگائیا۔ پھل پھلواری مات لگائے۔ ستاراں ہاڑی دیا کھائے۔ راجے رانیاں رہیا تاڑی، شبد کھنڈا ہتھ اٹھائے۔ بے مکھان قسمت آئی ماڑی، بھانڈا بہرم بھن وکھائے۔ گرمکھان شبد گھوڑے رہیا چاڑھی، در دوارے بنک سہائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک انک انک چلائے۔ ایک انک انک آکارا۔ دوار بنک ہر پُرکھ اپارا۔ نہ کوئی جانے راؤ رنک، شاہ سلطان رہے پکارا۔ جوت سروپی لائے تنک، آسو تین کھیل نیارا۔ ملے وڈیائی راجے جنک، جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، در دوارے پاوے سارا۔ در دوارا دیوے چھان۔ نر نرنکارا مار دھیان۔ جوت اُجیارا وچ سنسارا، ساچا دیوے جیا دان۔ دس تیس وقت وچارا، بیس اکیس چھتر جھلارا، جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔ تیس دس تیس راج جُگیشتر ملنا ہس۔ جگت تپیشتر ہونے وس۔ جگت وکارا آتم ہنکارا، در دوارے دینا رس۔ شبد وپارا کر پیارا پہلی وارا، ساچے پوڑے چڑھنا ہس، ملے میل پُرکھ بھتارا، بنے گرمکھ ساچی نارا، سچ سنگھاسن رہیا دس۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ مات دھر، رنک راجانا کرے وس۔ بیس دس دس دس پيسا۔ کرے کھیل

ہر جگدیشا۔ دوہاں دہراں ایکا میل شبد چپائے سنگ بتیسا۔ دھرم رائے دی کٹے جیل، اتم کھیل پیس اکیسا۔ آپے وسے رنگ نویل، جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہ کوئی کرے مات ریسا۔ ملے میل ساچے مہربان۔ جھیرا چکے آون گون۔ امرت میگھ برسے سون۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اک چلائے امرت آتم ٹھنڈی پون۔ سنت منی سنگھ تیری مت۔ پُرکھ ابناشی رکھے پت۔ کایا بیج بیجے ست۔ بہتر ناڑی نہ ایلے رت۔ گرمکھاں لاج رکھائے چرن چھپائی داہڑی، آپے بخشے دھیچ یت۔ دئی دویتی پڑدہ پاڑی، آتم تیرتھ کھولے ساچا ہٹ۔ کیسے ہتھ نہ آئے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑی، پُرکھ ابناشی میل ملایا، مندر اندر کایا مٹ۔ ساچا کنگن تن پہنایا، جوت نرنجن لٹ لٹ۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں بدھ آپے جانے سدا وسے گھٹ گھٹ۔ سنت منی سنگھ سنت سہیلا۔ جُگان جُگان دے وچھڑے کل آپ ملایا اپنا میلا۔ گرمکھاں اُجل کرے مُکھڑے، دھرم رائے دی چھٹے جیلا۔ اُجل کرائے مات مُکھڑے گرمکھاں ہونے وقت سہیلا۔ میٹ مٹائے ترسنا بھکھڑے، آپ سہایا ساچا ویلا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنت منی سنگھ ستگر ساچے شبد چڑھایا گر ساچے تیلا۔ سنت منی سنگھ بدھی ڈور۔ لوک مات اندھیر گھور۔ دن دہاڑے لٹی جائن بے مُکھاں اندر پنچے چور۔ مُنہ دے بہار سٹی جانڈے، وڈھن کنڈاں حرام خور۔ گرمکھ امرت آتم رس چٹی جانڈے، پرہہ آپ چُکائے مور تور۔ ساچا لاہا در ساچے کھٹی جانڈے، سنگ سہیلا گر سنگت سنگ رہیا تور۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہونے سہائی ہر رکھرائی ویلے انت اندھ گھور۔ سنت منی سنگھ رکھے لاج۔ شبد پہنایا دیا کمایا سر سچا تاج۔ لکھیا لیکھا لیکھے لایا، بہرم بھلیکھا دُور کرایا، شبد سروپی مارے آواز۔ ساچی میخ مستک لایا، جوتی بھیکھ دیا کمایا، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد وچولا اک رکھایا، گرمکھاں سوارے آپے کاج۔ آتم اندر ساچے مندر، ملیا میل کملاپات۔ جگت ترنی گئے تر، لیکھا چکے آد جُگاد۔ مانس دیہی ملے ور، سوہنگ شبد ساچی دات۔ سنت منی سنگھ سہائے در، اک وجائے ساچا ناد۔ چرن سرن جن جائے پڑھ، پُرکھ ابناشی جائے لادھ۔ ویلا انت انت سنت پرہہ لئے بانہوں پہڑ، شبد جنائے بودھ آگادھ۔ ساچے پوڑے جانا چڑھ، ملے میل مادھو مادھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دوس زین رسن رسائی لینا ارادھ۔ رسنا گاؤ گن گنوتتا۔ درشن پاؤنا دُکھ روگ گواؤنا پورن بھگوتتا۔ کایا رنگن رنگ رنگاؤنا، آتم کایا سیج بہاؤنا، ملے وڈیائی جیو جنتا۔ چند نوجندا آپ چڑھاؤنا، بندھن بندی توڑ در درشن پاؤنا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں

لاہے من اداسی، نوری نور نور اپانا۔ پکڑ اٹھائے مدرا ماسی، والی ہند آب سمجھانا۔ دھرم رائے گل پائے پھاسی، ویلے انت نہ کیسے چھڈانا۔ لکھ چوراسی کردی ہاسی، داسن داسی نہ کوئی وکھانا۔ جوتی جوت سرور ہر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوانا۔ سچ دوار در دواریا۔ نو ست ویکھے وارو وار کھیل اپر اپاریا۔ دھیرج جت رکھاوے تن، ایک مت ساچا ست سرب سنساریا۔ شبہ سنگھاسن اک بنایا رتھ، لکھ چوراسی جائے متھ، راج راجانا پائے نتھ، بیٹھ ہر سچی سرکاریا۔ لیکھا اپنا جانے اکنتھ، ایک رکھے شبہ وتھ، جوتی جوت سرور ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ست ست ست کرے ورتاریا۔ نو ست ستگر بھائے۔ ست نو ہر دیا کھائے۔ نو ست ہر کھیل رچائے۔ ست نو ہر جوت ڈگمگائے۔ نو ست ایک رت ایک ت ایک شبہ دھار رکھائے۔ ست نو ایک پچھے نام وت، وکھر اکھر اک رکھائے۔ جوتی جوت سرور ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبہ سنگھاسن اک سہائے۔ نو ست ستگر دینا۔ ست نو ہر پرینا۔ نو ست کرے کرائے آب ادھینا۔ ست نو ویکھے وکھانے روسا چینا۔ نو ست سچ سنگھاسن شاہ سلطاناں چھینا۔ جوتی جوت سرور ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے جانے دانا پینا۔ نو ست ستگر اوٹ۔ ست نو وچے سوہنگ شبہ ساچی چوٹ۔ نو ست چاروں کٹ رہے رو، ہومے لگا کایا کھوٹ۔ نو ست اک وکھائے ایک تھانو، جوت پرکاش پُرکھ ابناش ویکھے وکھانے دیا کھائے، کرے کرائے سچ نیاؤں۔ نو ست سچی سرکار۔ نو ست بٹھے ایک ایک سچی دھار۔ ست نو لینا ویکھے، والی ہند کر وچار۔ نو ست جوتی جامہ دھارے بھیکھے، شبہ پھڑ ہتھ کٹار۔ جوتی جوت سرور ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، سچ سنگھاسن اک سہائے، نو ست سنگ رلائے، اٹھ نو رنگ چڑھائے، ست ستوادی آپ وکھائے، کرے کھیل اپر اپار۔ کون مل کون تند۔ کون گل چڑھے چند۔ کون تول جائے ٹل، خوشی ہوتے بند بند۔ کون ہر کایا جائے مول، مٹے اندھیر آتم اندھ۔ کون دھام ملے وڈیائی اپر دھول، جوتی جوت سرور ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے آپ سدا بخشنند۔ کون کوٹ کون دوارا۔ شبہ تیر رہیا چھوٹ، سچ سنگھاسن ہر اوتارا۔ کون پنکھوڑا رہیا جھوٹ، نر نرائن وچ سنسارا۔ جوتی جوت سرور ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نو ست ست نو شبہ چلائے تکھا آرا۔ ہر تخت اپار آپ پراجیا۔ آپ بیٹھ سچی سرکار، لوآن پُریاں کرے کاجیا۔ شبہ رکھے چویدار واجان مارے لکھ چوراسی ساچا ساجن ساچیا۔ جن بھگتاں کرے خبردار، پرگٹ بیٹے ہر نرنکار، ساچے گھوڑے ہو آسوار چھٹے تازیا۔ دیپاں کھنڈاں ویکھے وارو وار، پائے ونڈاں کر خوار، مکہ کعبہ ویکھے حاجن ہاجیا۔ وید پُرا ناں رہیا وچار، برہم گیانا کیہڑی

دھار، شبَد نشان کون سنسار کون رکھائے بھگت لاجیا۔ کھانی بانی کرے پکار، انجیل قُرآنی ہاباکار، سوہنگ بانی اپر اپار، ستجگ ساچے ملیا داجیا۔ بہرم بھلا سرب سنسار، امرت ڈلھا نچھر دھار، بے مکھ زُلا اندھ اندھیار، سویا مات انت نہ جاگیا۔ نہکلنک لے اوتار، والی بند سچی سرکار، ملنا میل ساچے یار، کرے ویس دیس ماجھیا۔ کریا ویس دیس ہر ماجھ۔ گرمکھ ساچے وچ پرویش، جگا جگنتر رکھ سانجھ۔ تِس صاحب کو سدا آدیس، لوک مات مار جہات، چار کُنٹ کرائے بہاج۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، لکھ چوراسی گھر گھر دے، بے مکھ جیو نار ڈہاگن ہوئی بانجھ۔ ساچا حُکم دُھر فرمان۔ لوک مات چُکے باقی، ویکھے پرکھے آپے آن۔ بھگت دوارا کھلے تآکی، کھئے نہ دے آگے عاقی، مٹدے جان بندے خاکی، نہ کوئی دیسے جنت شیطان۔ ایک پاکن پاکی، لکھائے لیکھ بھوکھت واکی، ناتا تے مدھ ساقی، شبَد رکھائے ساچی آن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، در گھر ساچے درشن کر، بہرم بھلیکھے سرب مٹ جان۔ ساچا حُکم ہر سُنائے۔ گرمکھ سویا مات جگائے۔ دُرمت میل تن مندر اندر دھویا، سُرَت شبَد شبَد سُرَت میل ملائے۔ ہر بن اور نہ جانے کویا، ساچا سبجَن سہیل آپ اکھوائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا رنگ رنگائے۔ پرہہ ابناشی چتر سُبجانا۔ گھٹ گھٹ واسی کھیل مہانا۔ گھنک پُر واسی لوک مات دیون آیا شبَد سچا نشانہ۔ میلے میل شاہو شاہاسی، والی بند سیری بھگوانا۔ کلجگ مٹے ذات پاتی، اوچار نیچاں اک گیانا۔ بندو مُسلم سیکھ عیسائی اک بدھ ناتی، دھرم جھنڈا اک رکھانا۔ دُئی دویتی مٹے کلجگ زین اندھیری راتی، دیپک جوت اک ساچا چند چڑھانا۔ سوہنگ دیوے امرت بوند سوانتی، دُئی دویتی ہوے روگ گوانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، چار ورنان ایکا سرنا ایکا رنگن رنگ رنگانا۔ چار ورنان ہر دیا کھائے۔ ورن برن کوئی رہن نہ پائے۔ ایکا سرن ہر رگھرائے جوٹھے جھوٹھے مانس دیہی ہرن، اتم انت کوئی سار نہ پائے۔ مایا لوٹھے اتم ڈرن، کلجگ اندھیرا رسیا چھائے۔ بے مکھاں ہتھ پھڑے ٹھوٹھے، نام بھکھ نہ کوئی پائے۔ گرمکھ مانس رنگ انوٹھے، پُرکھ ابناشی ساچا ٹھے، ستاراں ہاڑی دیا کھائے۔ لُکیا رہن نہ دیوے کوئی گٹھے، آپ بتھائے ایکا مٹھے، دھرم رائے گھر بے مکھ ٹنکے پٹھے، بانہوں پھڑ پھڑ آپے گٹھے، اتم انت نہ کوئی چھٹائے۔ ہرجن ساچے جگا جگنتر گئے رٹھے، ویلے اتم میل ملائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، آپ اپنی دیا کھائے۔ چار ورنان ایکا راہ۔ ساچی سرنا ہر جگت ملاح۔ آپ چُکائے مرنا ڈرنا، شبَد پھڑائے ساچی بانہ۔ ساچی ترنی ہرجن ترنا، درگاہ ساچی دیوے تھان۔ آپ اپنے جہا کرنا، اتم جوتی

جوت ملا۔ پُرکھ ابناشی ساچی سرنا، ہوئے سہائی بنے پتا ماں۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اک چپائے ساچا ناں۔ ساچا ناں نو دوار۔ کلجگ اتم کرے خوار۔ سادھ سنت ویکھ وکھانے راجے رانے ٹھگ چور یار۔ گرمکھ ساچے سگھڑ سیانے، آپ اٹھائے پھریدار۔ ایک دیوے نام ندھانے، ست سروور کر پیار۔ ساچے مندر دھام بہانے۔ کرپا کرے اپر اپار۔ نام رنگیلا بٹھے گانے، ہتھیں مہندی پریم پیار۔ جھلے رہن مات نشانے، جگا جگنتر وارو وار۔ کرے کھیل ہر مہانے، کلجگ تیری اتم وار۔ آپے چلے چلائے اپنے بہانے، نہ کوئی جانے جنت گوار۔ ویکھ وکھانے تخت شاہ سلطانے، گھر گھر پیندی دسے مار۔ ایک سرن نہکلنک بلی بلوانے، جوتی جامہ بھیکھ نیار۔ سوہنگ مارے تیر نشانے، ویکھ وکھانے دلی دربار۔ گرمکھ ورا ہر رنگ ساچا مانے، بے مکھ سوئے پیر پسر۔ پرگٹ ہوئے والی دو جہانے، شبد کھنڈا ساچا ڈنڈا رکھے تکھی دھار۔ کلجگ تیرا اتم کنڈھا، آپے پائے ہر جی ونڈا نہ کوئی جانے نر نار۔ گرمکھان رکھے سینہ ٹھنڈا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، امرت برکھے اندرے اندر نہجہر دھار۔ چار ورنان کر پیار۔ ساچی سرنا ہر دوار۔ ایک ایک ہر ساچے کرنا، اوچان نیچان بھیو نوار۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، کلجگ تیری اتم وار۔ ایک ایک کرائے شبد جنائیا۔ کرے کھیل آپ رگھڑے، ساچی بنت رہیا بنائیا۔ چار ورنان راج راجاناں شاہ سلطانان رہیا مان گوائیا۔ آپے ورتے اپنا بہانا، ساچا لیکھا لیکھ لکھانا، ستاراں ہاڑی دوس سہائیا۔ نوواں ستان بھیو کھلاؤنا، اٹھان نوواں دینا برہم گیانا، ستان رنگن رنگائیا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، جوتی نور پہنے بانا، کایا مندر دیہہ تجائیا۔ سچ جھلائے اک نشانہ، بھارت کھنڈی ونڈ کرانا، ساچی ڈنڈی مات چلانا، ساچا مارگ رہیا وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، سچ دوارا رہیا کھلائییا۔ سچ دوارا جانا کھل۔ کلجگ تیری اتم وار، پرہہ ابناشی پائے ساچا مل۔ ویکھ وکھانے جیو جنت سادھ سنت ڈباگن نار، گرمکھ بھاگ لگائے کیہڑی گل۔ کون سر ساجن میت مرار، کون تن پہنائے شبد ساچے سوہنے پھل۔ کون کرے گھر ساچے شبد شنگار وچ سنسار پہلی وار، دیوے نام وست اک اٹل۔ سچ بھنڈارا رہیا کھل۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر ساچا کھنڈا ہتھ اٹھا سوہنگ ڈنڈا اُپر لا، گرمکھ ساچے پورے تول جانا تُل۔ پورا تول تولن آیا۔ سوہنگ بولا چھند لکھایا۔ گر سنگت تیرا بنیا گولا، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ دھر درگابی ساچا مابی گر سنگت تیرا سچ وچولا، پُرکھ ابناشی بن کے آیا۔ جوٹھا جھوٹھا چھڈیا کایا چولا، رنگن رنگ کوئی دس نہ آیا۔ اک دوار ساچا کھولا، نو دوار بند کرایا۔ دسویں اندر گھر ساچے مندر سوہنگ کُنڈا آپے لایا۔ آپے ویکھے نیت

پیکھے لائے ہار شنگار تن کلیاں سولان، سولان سیکھاں مان دوايا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، دلی دربار کر تیار، سچ سینگھاسن ڈیرہ لایا۔ نو جیٹھ نو در دوارے، پرہہ ابناشی ساچے ویکھ کریا دھارے، چٹے آسو چڑھے تاجے۔ چاروں کُنٹ رہیا بھاجے۔ در در گھر گھر آئے جائے بھگت جنان ہر رکھے لاجے۔ تھان بنک دوار سہائے، پرہہ ابناشی دبا کمائے، گرمکھ ساچے مات اٹھائے رکھن آیا لاجے۔ سولان اچھیا پور کرائے، ساچی بھچھیا جھولی پائے، اتم رچھیا آپ کرائے، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، دوسر کھٹے نہ کرے کاجے۔ ساچی بھچھیا پائے بنت بنائیندا۔ پورن اچھیا آپ کرائے، ساچی سیکھیا مات دوائیندا۔ لیکھا لیکھیا لیکھے لائے، مانس جنم سہیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، اپنی بنت آپے آپ بنائیندا۔ ساچی بنت آپ بناؤنی۔ ستاراں باڑی خوشی مناؤنی۔ ساچی چولی اک رنگاؤنی۔ چوراسی کلیاں نال سواؤنی۔ ساچی دھارا آپ بناؤنی۔ نو دس لیکھے لیکھاؤنی۔ گیاراں کرے وکھ، آپے جانے جگت اڑاؤنی۔ بیس اکیسا ہر پرتکھ، دھار اولڑی اک چلاؤنی۔ شبہ حدیثا نہ کوئی دئے لکھ، وکھر وکھر چال چلاؤنی۔ چارے کُنٹاں لئے رکھ، ویکھ وکھانے ہر پرتکھ، پورب پچھم اتر دکھن ساچی سیوا آپ کماؤنی۔ چوراسی کلیاں تن شنگار۔ آپے کٹے جم کی پھاسی، دھرم رائے نہ مارے مار۔ کرے کھیل گھنک پُر واسی، سنت منی سینگھ لیکھے لیکھایا اپر اپار۔ بھگت جنان ہوتے داسن داسی، منگدا رہے بن بھکھار۔ نرگن سرگن شاہو شاہاسی، کیسے ہتھ نہ آئے وچ سنسار۔ گرمکھ ساچے سنت جنان مانس جنم کرے زہراسی، پورب کرم رہیا وچار۔ در ڈرکارے مدراماسی، شبہ کھنڈا مارے مار۔ پکڑ اٹھائے پنڈت کاشی، مگر لگائے ڈنڈا بھار۔ پراگ ایدھیا ہوتے اداسی، جوت نرنجن کل اُجیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، لکھ چوراسی بیڑا بٹھے، گرمکھ ورا چڑھے ساچا چٹے، کریا کر ساچا ہر، اتم کل بیڑا کرے پار۔ در دوارا ایک ہے تھان سہایا۔ نر نرنکارا ایک ہے بھگت جن ٹیک مان رکھایا۔ کرے کرائے بڈھ بییک، کلجگ مایا نہ لائے سیک، نرمل کایا آپ رکھایا۔ ساچے مندر بیٹھا رہیا ویکھ، جوتی جامہ دھریا بھیکھ، نور نرنجن اک رگھرایا۔ آپے لکھے ساچے لیکھ، مٹدی جائے بدھنا ریکھ، جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا رنگ کر کر ساچا سنگ رہیا چڑھایا۔ ساچا رنگ چاڑھے تن، سوہنگ بھٹھی ہر چڑھایا۔ گرسکھ کدے نہ ڈلے من، یتھی ہٹھی آپ رکھایا۔ دھرم رائے نہ دیوے ڈن، کلجگ بھانڈا دیوے بھن، گر سنگت ساری کر اکتھی، ساچی بنت رہیا بنایا۔ جوتی اگنی لائے مٹھی، لکھ چوراسی ایکا بھٹھی، مہاراج شیر سینگھ وشنوں

بھگوان، کلجگ تیری اتم دھرم رائے تیری گولی جھوٹھی چولی اتم رہیا بھرائیا۔ بہنگ سرینگ رنگ چڑھانیا۔ مردنگ تنگ انگ سنگ
 ساچا آپ رکھانیا۔ بھکھ ننگ مٹے مات، در دوارا ستگر ساچے ستجگ ایکا منگیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں
 بھگوان، کیرپا کر، لوآن پُریاں پار کنارہ لوک مات آیا لنگھیا۔ پار کنارہ دسے راہ۔ گر دسمیش لکھارا ساچے ناں۔ سمبل دیس کھیل اپارا،
 کلجگ جیواں دسے نہ۔ جوت نرنجن کر پسارا، آئے کیسے حصے نہ۔ پُرکھ ابناشی ساچی دھارا، دوسر اُتے وسے نہ۔ جوتی جوت سرؤپ
 ہر، لوک مات ہر جوت دھر، جھوٹھے پیسن پیسے نہ۔ سمبل دیس ستگر بھائے۔ سسٹا سہجے سہج سہجے۔ ولیا ول چھل کرائے، اچھل
 اچھلیا بھیو نہ رائے۔ جوت للائی دس نہ آئے۔ اوکھی گھاٹی سرب بھلائے۔ کایا ماٹی کھیل رچائے۔ چوڈاں لوکاں ایکا ہاٹی، ایکا وست نام
 ٹکائے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، سمبل واسا سد رکھائے۔ سسٹا سُرتی سُرت گیانا۔ اٹھے پھر رکھے واس،
 چتر بھج سری بھگوانا۔ گرمکھ ورلے مات لادھا، کیرپا کرے جس مہانا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،
 گر دسمیش سمبل دیس آپ اپنا واس رکھانا۔ سمبل دیس نگر اپار، نہ کوئی جانے دیپ لو۔ کھنڈ منڈل پاتال، ہر بن اور نہ جانے کو۔
 گیانی دھیانی وڈ ودوانی پڑھ پڑھ تھکے بھال، سمبل دیس پرہ نرنجن سو۔ جوتی رکھے ساچے تھال، بیا بستر پھرے، نہ سکے کوئی دھو۔ نہ
 کوئی جانے نیلا سوہا پیلا بھوشن لال، لکھ چوراسی اتم کل رہی رو۔ کیسے نہ دسے دھر درگاہی سچ دلال، گرمکھان دُرمت میل رہیا
 دھو۔ امرت نہائے ساچے تال، سوہنگ رس رہیا چو۔ دسم دواری مار اچھال، سُن اکم نہ جانے کو۔ کون سو ویلا وجے تال، تریا
 دیس ویس پرہ آئے ہو۔ نش اکھر وکھر اونکارا، اپنی دھارا آپے رہیا پرو۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،
 سچکھنڈ دوارا ست پُرکھ انادا، لکھ چوراسی ایکا بیج رہیا بو۔ گرمکھ ساچا سچ سرنائے سرن سرن ہر ساچی لاگا۔ ملے مات
 دات اک وڈیائے، سر مستک مستک سر چرن دھوڑی ساچی پاگا۔ لوک مات ہر لاج رکھائے، لیکھے لائے کچّا تاگا۔ شبد ڈوری بندھ
 بندھائے، ملیا میل ہر کنت سہاگا۔ دو جہانی وچھڑ کدے نہ جائے، ہتھ اپنے رکھے واگاں۔ چاروں کنتاں رہیا پھرائے، چرن سرنائی ساچی
 لاگا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد دستار کر تیار کر پیار جگت وہار گیاراں جیٹھ سیس دھرائے۔ سیس سوہے دستار ہر
 مہربانیا۔ نام توڑا کر شنگار، کرے کھیل وچ جہانیا۔ جوتی جوڑا نر نرنکار، تھے مان ابھانیا۔ جوتی کلغی تکھی دھار، در ساچے بیوے

پروانیا۔ مرے نہ جننے جننے نہ مرے وارو وار، ملے میل سری بھگوانیا۔ لکھ چوراسی اترے پارے سدا سوہے بنک دوار، کریا کرے ساچے ہرے در درے، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوانیا۔

★ ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۲ یکرمی کیہر سنگھ دے گرہ میرٹ چھاؤنی ★

پاربرہم سرنائے کرم نواریا۔ پاربرہم سرنائے دھرم اپاریا۔ پاربرہم سرنائے بھرم وچاریا۔ پاربرہم سرنائے جنم سواریا۔ پاربرہم سرنائے مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیوے درس اکم اپاریا۔ پاربرہم سرنائے بھرم بھو کٹیا۔ پاربرہم سرنائے اک سہائے ساچا تھائوں، چرن پریتی رسنا رس ساچا چٹیا۔ پاربرہم سرنائے ملے میل اکم اتھابو، لاہا لوک مات کل کھٹیا۔ پاربرہم سرنائے ہوئے سہائی بے پرواہو، جوتی دیوے کایا ساچا ہٹیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ شبد پہنائے تن ساچا پٹیا۔ پاربرہم سرنائے ہر رخواریا۔ پاربرہم سرنائے لہنا دینا مات چکا رہیا۔ پاربرہم سرنائے شبد گہنا تن پہنا رہیا۔ پاربرہم سرنائے ساچے نینا درس دکھا رہیا۔ پاربرہم سرنائے جھوٹھے وینا پھند کٹا رہیا۔ پاربرہم سرنائے درگاہ ساچی دھام پہنا، ایکا راہ وکھا رہیا۔ پاربرہم سرنائے جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچے بیڑے آپ چڑھا رہیا۔ پاربرہم سرنائے شبد جنائیا۔ پاربرہم سرنائے ساچے مارگ لائیا۔ پاربرہم سرنائے کایا گاگر کر اجاگر ساچی ماٹی کھولے ہائی جوت للائی اک جگائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی رنگن اک چڑھائیا۔ پاربرہم سرنائے ہوئے روگ نواریا۔ پاربرہم سرنائے سوہنگ شبد ساچی چوک، رسنا بھوک لگا رہیا۔ پاربرہم سرنائے کلجگ کئے جگت وچوگ، دھر سنجوگی میل ملا رہیا۔ پاربرہم سرنائے ایکا بخشنے درس اموگھ، جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنے رنگ سما رہیا۔ پاربرہم سرنائے بھگت ادھاریا۔ پاربرہم سرنائے سبئی تھائیں کل کلجگ اتم واریا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی مائی، بہین بھرائے جھوٹھے پساریا۔ ہوئے سہائی سبئی تھائی، نر نرنجن نر نرنکاریا۔ سدا دیوے ٹھنڈی چھائیں، مائس دیہی سہیل کرا رہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پھڑ پھڑ بانہوں پار کرا رہیا۔ پاربرہم سرنائے میل ملایا۔ پاربرہم سرنائے سوہنگ ساچا تیل چڑھایا۔ پاربرہم سرنائے درس دکھائے اک آکیل ویکھ وکھانے رنگ نونیا۔ پاربرہم سرنائے لکھ چوراسی کئے جیل، بھانڈا بھرم بھو بہنیا۔ پاربرہم سرنائے جوتی جوت سرؤپ ہر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ جیواں دس نہ آئے نیتر ہین اتم انہیا۔

پاربرہم سرنائے چوج وڈانیا۔ پاربرہم سرنائے سریشٹ سبائی کھوج گرمکھ بھالے سُگھڑ سیانیا۔ پاربرہم سرنائے آتم بھيو چُکائے گُوجھے، چلے
 چلائے اپنے بھانیا۔ پاربرہم سرنائے راج راجانیا۔ پاربرہم سرنائے ملے وڈیائی دو جہانیا۔ پاربرہم سرنائے مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،
 سوہنگ بٹھے شبد ہتھیں گانیا۔ پاربرہم سرنائی دوسر نہ کوئی دسے آیر غیریا۔ پاربرہم سرنائی گرمکھ ساچے سنت جناں بھوئے سہائی اٹھے
 پھریا۔ پاربرہم سرنائی ساچا دیوے نام دھنا، آتم جوتی ساچی خیریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،
 گرمکھ ساچے سنت ادھارے، کر کر اپنی مہریا۔ مہربان مہربان ہر بھگوانیا۔ جیا دان جیا دان سادھن سنتیا۔ گن ندھان گن ندھان کر
 پچھان دیوے مان گرمکھ ساچے ست ستوتنیا۔ آپ کٹائے آون جان، وچ بیٹھائے شبد بیان، تھاوں تھائیں مان رکھتیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، جھلدا رہے نام نشان، آپے جانے اپنی آن، جُگاں جُگتیا۔ ناتا تھے پین کھان، گرمکھ ساچے کر پچھان، لکھ چوراسی آئی ہان،
 ہرجن میل ملائے آتم ساچے کنتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آتم رنگن رنگ رنگائے، سدا رکھے رت
 بسنتیا۔ رت بسنتی رنگ چلؤل۔ ملے میل پرہہ ساچے کنتی، ہرجن مات نہ جائے بھؤل۔ نہ بھوئے وچھوڑا آدن اتی، ساچا شبد چڑھائے کایا
 مندر اندر پھؤل۔ آپ بنائے ساچی بنتی، کیرپا کر ساچا ہر، میل ملاواں کنت کنتوبل۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ
 وشنوں بھگوان، آپ چُکائے لہنا دینا پچھلا مؤل۔ پچھلا مؤل چُکائے دیا کمائیندا۔ گرمکھ سوئے لے جگائے چرن لگائیندا۔ آتم بھچھیا ایکاپائے،
 دوسر کیسے دس نہ آئیندا۔ پورن سکھیا اک رکھائے، جگت اچھیا بھرم چُکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں
 بھگوان، دھر درگاہی لکھیا لیکھا لوک مات پور کرائیندا۔ لکھیا لیکھ دھر درگاہ نرنکاریا۔ لوک مات گرسکھ ویکھے، در در گھر گھرائے
 پُکاریا۔ کلجگ اتم مٹے ریکھ، کوڑو کڑیارا دھندوکاریا۔ ہرجن نیتز لیا ویکھ، چاروں گنٹ بھوئے خواریا۔ جوتی جامہ دھریا بھیکھ، جن
 بھگتاں بھوئے سہاریا۔ سیچ پھلواری رہیا ویکھ، ستاراں باڑی پھل لگا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،
 لکھ چوراسی توڑے بندھن بھرمان کندھ آپے آپ مٹا رہیا۔ سُرتی سُرت گیان، سُرت جنائیا۔ سُرتی سُرت گیان، اپنا آپ دوائیا۔ اکال
 مورت مار دھیان، اندرے اندر کھیل رچائیا۔ ساچی کر ہر پچھان، ساچے مارگ پھڑ کے لائیا۔ اچھا چپ نام ندھان، اپنا آپے رہیا
 چائیا۔ ترے کئی ویکھے کھیل مہان، کالی دھار ہر رگھرائیا۔ نرگن نرگن کر وچار، پنج دھارے راہ وکھائیا۔ کیرپا کر اپر اپار، سُکھمن
 نارٹی پورا کرم کھائے ایڑا پنگلا پھریدار، تیجا نین سیو کمائیا۔ آپے کرے اپنی کار، سُرتی سیرت سُرت ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آون گون مايا بهون آپے پار کرائيا۔ آپے کرے پار درد نواريا۔ شبدی بخشے ساچی دھار، امرت دیوے ٹھنڈی دھاريا۔ کایا ناتا تھے آدھوچکار، ملے میل دسم دواريا۔ پُرکھ ابناشی ہو تیار، گُرمکھاں کرے میل ساچے سچ گھر باہریا۔ ہر سچا میت مُرار، گُرمکھ ناری کنت بہتاريا۔ سچ سہاگن اک پیار، مانے رنگ سہج سُکھ دھاريا۔ جوتی نور کر آکار، میٹ میٹائے اندھ اندھیار، ساچا ناؤں اک اُپا رہیا۔ نہ کوئی دیسے پنچم یار، نہ کوئی کرے سُرَت خوار، ایکا ایک جوتی جوت سرُپ ہر، اپنا آپ وکھا رہیا۔ دسم دوارا ایکا ایک۔ سچ گھر بارا ہر وسیکھ۔ جوت نرنکارا بھگتن ٹیک۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کایا مندر اندر کیا بییک۔ دسوان در شبد دُھنکارا، کھوجے کھوج بودھ آگادھا ساچی دھار اک اپار نکلے باہر۔ دسم دوارا گُرمکھ ورلے لادھا، سُنّ منڈل ہر پاوے سار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے ویکھے آپے ریکھے آپے پیکھے، نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار۔ سُنّ منڈل آگم آگادھ۔ جیو جنت نہ کوئی جانے سادھ۔ ایکا ایک اک بے انت، کوئن کوٹ نیش اکھ پرہ رہے ارادھ۔ جوتی شبدی ہوئے وکھڑ، لوک مات ملے ساچی داد۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے وسے اپنے گھر، گُرمکھ ورلا لے لادھ۔ سُنّ منڈل ہر کھیل نیارا۔ شبدی جوتی دوئے دھارا۔ شبد تھلے وِسندی دھار ڈونگھی گارا۔ جوتی اُپر کر اُجیار اونکار تریا دیس کرے ویس، آپے اپنا کر پسارا۔ آپے اپنے وچ پرویش۔ آپے جانے ساچا دیس۔ گنونت گنونت گنونت سہج سُکھ دھارا، ساچے گھر نر نریش۔ اٹھ پھر رہے ہمیش۔ نہ کوئی دیسے در درویش۔ مُچھ داہڑی نہ کوئی دیسے کیس۔ نہ کوئی کایا تن من، نہ کوئی دیسے برہما وشن مہیش گیش۔ نہ کوئی چھپری نہ کوئی چھن، نہ کوئی نیت نہ کوئی اٹھ، نہ کوئی مُکھ نہ کوئی کُن، نہ کوئی کرے کیسے آدیس۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چن، نہ کوئی منڈل تارہ کرے دھن دھن، نہ کوئی بیڑا رہیا بٹھ، نہ کوئی دیسے نر نریش۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے وسے سچ گھر، کھلا رکھے سچ در، وڈ وڈ وڈ کیشو کیش۔ سَتگر پُرکھ سُبجان ساچا میترا۔ سَتگر پُرکھ سُبجان دیوے آتم برہم گیان، کایا دھووے کالا چیتھڑا۔ سَتگر چتر سُبجان ایکا دیوے نام نشان، کایا چولا رکھے ٹھنڈا سیترا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ ساچے سنت جنان کل ملیا ساچا میترا۔ ملیا میت ہر داتار۔ کایا ٹھنڈی سیت، پرہ چرن دوار۔ مائس دیہی لینی جیت، لکھ چوراسی اُتری پار۔ اچرج چلے کلجگ ریت، بھلے رُلے جیو گوار۔ نہ کوئی مندر گُرو دوارا مسیت، جوتی جامہ بھیکھ نیار۔ آپے پرکھے ساچی نیت، گُرمکھاں ویکھے کر پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سر رکھ بٹھ سمرتھ کرتار۔ ہر شبد پردے ت، بھگت جن جانیا۔ بہتر ناڑی اُبلے رت، پھرے نام مدھانیا۔

ایکا کڈھے سچ تے، جوتی نُوں ہر مہانیا۔ پرگٹ ہونے کلاپات، نیترو لوجن نین مندھانیا۔ اتم رکھے مات پت، آپے ہونے سگھڑ سیانیا۔ شبد ادھارا دھیرج دھیریت، نہ کوئی جانے کھانی بانیا۔ پُرکھہ ابناشی ہرجن جن ہر دے سمجھاوے مت، راگ چھتیسا دند بتیسا نہ کوئی جانے وید پُرانیا۔ سوہنگ شبد ساچا رتھ، کل تیری انت نشانیا۔ نر نرائنا رہیا متھ، جوٹھے جھوٹھے جیو نادانیا۔ کلجگ مایا ہونے ستھ، گھر گھر پاؤن وین سوانیا۔ شبد مدھانا رہیا متھ، جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، ویکھ وکھانے راجے رانیا۔ راج راجاناں پاوے سار، جوت جگائیندا۔ شبد رکھے تکھی دھار، وچ سنسار کھیل رچائیندا۔ آپے سُوں پیر سردار، جودھا بلیا آپ اکھوائیندا۔ اتر شستر نہ کوئی رکھائیندا۔ لکھ چوراسی ولیا چھلیا، وسے نہچل دھام اٹلیا، گرمکھاں امرت آتم سپر پیائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، ایک تیر چار کُنٹ آپ چلائیندا۔ شبد نرالا تیر ہر چلائیندا۔ کوئی نہ دیوے کیسے دھیر، پیر فقیر مُکھ چھپائیندا۔ مایا رانی جھوٹھے پہنے بستر چیر، ڈرمت میل نہ کوئی گوائیندا۔ اٹھے پھر ہونے لگی رہے پیڑ، امرت جام نہ کوئی مُکھ چوائیندا۔ کلجگ اتم آئی بھیڑ، ہونے سہائی نہ کوئی چھڈائیندا۔ دھرم رائے رہیا انت پیڑ، لاڑی موٹ مگر لگائیندا۔ نہ کوئی ویکھے ہست کیڑ، اوچان نیچاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ہر بھگوانا وچ جہاناں ایک دھار وائیندا۔ آپے جانے اپنی آنا، جوت سرُوپی پھرے بانا، اک چڑھائے سچ نشانہ، ساچی رنگن رنگ رنگائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم وپس کر، ہر دس کیسے نہ آئیندا۔ کلجگ اتم وپس وپس نرالیا۔ گرمکھ ساچے وچ پرویش، جوت نرنجن اک اکالیا۔ پرگٹ ہونے ماجھے دیس، گر گوبندا لیکھ لکھا لیا۔ آپے بنے نر نریش، سمل دیس بھاگ لگا لیا۔ جوتی جامہ سری دسمیس، نہ کوئی جانے شو شنکر گیش، برہما اندر در بہا لیا۔ تِس صاحب کو سدا آدیس، جوتی جوت سرُوپ ہر، دیپک جوتی لوک مات ایک بالیا۔ ایک جوتی کر پرکاش، اندھیرا کٹیا۔ جن بھگتاں کرے بند خلاص، سوہنگ شبد پہنائے تن ساچا پٹیا۔ آپے ویکھ وکھانے پرتھی آکاش، رکھے گھٹ گھٹ واس، دئی دوتی میٹے پھٹیا۔ آد انت نہ ہونے وناس، پُرکھہ ابناشی سد ابناش، بھاگ لگائے کایا چولے ساچے مٹیا۔ بھگت جاناں سد ہویا داس، نج گھر اتم رکھے واس، شبد چلائے سواس سواس، آتم سر سچ سرور اک اشنان کرائے ساچے تیرتھ تٹیا۔ سچ منڈل ہر ساچی راس، آپے وسے آس پاس نہ ہونے آداس، جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، رسنا ناؤں جس جن رٹیا۔ رسنا ناؤں گھر گمبھیرا۔ ہونے سہائی سبئی تھاون، ٹھنڈا کرے مات سریرا۔ گرمکھ بنائے ہنس کاؤں، امرت دیوے ٹھنڈا نیرا۔ آپے پتا آپے ماؤں، نہ کوئی

دیسے بھائی بھین ویرا۔ در گھر ساچے میل پُرکھ ابناشی اگم اتھابو، ویلے انت کٹے بھیرا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سِنگھ وِشنوُن بھگوان، گُرمکھ ساچے سنت جناں سوہنگ شبد سیس بٹھے چیرا۔ سوہنگ سچا چیر تن شِنگاریا۔ کایا ماٹی بھانڈا کچّا، نہ کوئی جانے جیو گواریا۔ آپے ڈھالے ساچا سَنچا، ابھیدا ابھیدا بھيو نواریا۔ کلجگ مایا اگنی ایکا مچّا، ایکا بھلا ہر نرنکاریا۔ در در گھر گھر جوٹھے جھوٹھے نچّا، کایا بھوئے نہ ٹھنڈی ٹھاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سِنگھ وِشنوُن بھگوان، گُرمکھ ساچے سنت جناں ایکا دیوے سوہنگ نام اپر اپاریا۔ سوہنگ شبد نام امولا۔ پُرکھ ابناشی اتم کل آپے بنیا مات تولا۔ نہ کوئی کرے ول چھل، چار ورن سُنائے ایکا ڈھولا۔ پرہ کا بھانا نہ جائے ٹل، سچ دوارا ایکا کھولا۔ نہ جنے نہ جائے مر، نہ کوئی پڑدہ نہ کوئی اوبلا۔ ہرجن ہر سرنائی جائے پڑ، مہاراج شیر سِنگھ وِشنوُن بھگوان، کایا مندر اندر ساچے چولا، رنگ رنگانیا۔ پُرکھ ابناشی اندرے اندر پڑدہ کھولا، کرے کھیل دانا بینیا۔ شبد سرُپی نرگن بولا، سرگن بھوئے مسکینیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سِنگھ وِشنوُن بھگوان، آپ اپنی جوت دھر، سچ وست اک دات در ساچے دینیا۔ دیوے وست امول نام اپاریا۔ سدا سدا سد وسے کول، اک کرکے ساچا ونج وپاریا۔ دُئی دوتیتی پڑدے رہیا کھول، آپ سہائے بنک دواریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ناد دُھن دُھن ناد ایکا ایک وجا رہیا۔ ناد دُھن دُھن ناد وجے تن اندر۔ آپے توڑے مَن سُن، کام کرودھ ہنکاری جندر۔ گُرمکھ ساچے لے چُن، بے مکھ بھوندے در در گھر گھر بندر۔ دُھر درگابی پُکار رہیا سُن، جنگل جوہ اُچار پھاڑ ڈونگھی کندر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، گُرمکھ اُدھارے کِرپا دھارے درس دیکھائے اندرے اندر۔ اندرے اندر ہر نواسا۔ کایا مندر پُرکھ ابناشا۔ گُرمکھ ساچے سنت سہیلے، آپ کرکے اپنے میلے، چرن کول اپر دھول دئے بھرواسا۔ جوتی شبدی رہیا تول، آپ اُلٹائے نابھ کول امرت بوند مکھ چوائے، آپ مٹائے ترسنا اگا۔ پُرکھ ابناشی دیا کھائے، نچھر رس رہیا چوائے، ہردے وس جوت جگائے، آد انت نہ کدے وناسا۔ ورن گوت ہر بھيو مٹائے۔ اوچ نیچ راؤ رنگ راج راجان شاہ سلطان ایکا دھام سہائے۔ آپے ویکھے مات تماشّا، ایکا سچّا نام چپائے۔ جوت سرُپی ڈگمکائے۔ کلجگ جیوان آتم ترسنا اگ بچھائے۔ سوہنگ شبد ساچا تگ پکڑ شاہ رگ تن چھپائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سِنگھ وِشنوُن بھگوان، نہکلنک نرائن نر، وڈ داتا سورا سربگ، آپ اپنی دیا کھائے۔ وڈ سورا سربگ ہرجن میت مُراریا۔ گُرمکھ ساچے تیرے لیکھے لائے پگ، چل آئے گر چرن دواریا۔ سوہنگ شبد مکھ لگائے ساچا سگ، خوشی منائے سو سؤ واریا۔ چرن کول پرتی جائے لگ، آون جاون گیڑ

کٹا رہیا۔ جوت للائی جائے مکھ، کایا ماٹی اوکھی گھاٹی آپ چڑھا رہیا۔ سوہنگ چوک چُکائے، گُرمکھ ہنس بنائے کگ، ساچے دھام
 آپ سہا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پورن کام اپنا آپ کرا رہیا۔ پورن کرے کام وڈ سنساریا۔
 اک جپائے ساچا نام، چار ورنان دئے اُدھاریا۔ مانس دیہی سچا دھام، سوہنگ شبد ایک دھارے آ رہیا۔ سُکا ہریا کرے چام، میل
 ملائے ساچے رام، جوتی دیپک اک ٹکا۔ میٹ مٹائے اندھیری شام، امرت پیائے ساچا جام، آتم سیجا ہر سہا رہیا۔ نہ کوئی لائے مات دام،
 پُرکھ ابناشی ایک دھام ساچے پوڑے آپ چڑھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ویلے انت سادھ سنت
 جُگا جُگنت ہر بھگونت در گھر ساچے میلے آپ ملا رہیا۔ ملے میل ہر بھگوان، جوت نرنکاریا۔ ایکانے سجن سہیل، نر ہر ہر نر
 سچی سرکاریا۔ نہ کوئی جانے پرہ کا کھیل، کون کوٹے لئے جھوٹے، شبد نرالا تیر چھوٹے، جوتی نور کر آکاریا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، نہکلنک نرائن نر، آپے ویکھے سچ گھر، گُرمکھ منگے نام ور، دیندا رہے وارو واریا۔ منگے نام ور بھگت اُدھاریا۔ آتم کھولے بند
 در، پُرکھ ابناشی پیچ سواریا۔ اک نپائے سچ سر، امرت تال ہر سہا رہیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ سچی جل دھارا، نچہر آپ وبا رہیا۔ دیپک
 جوتی آتم جائے بل، کایا اندھیر مٹا رہیا۔ مانس دیہی ساچا پھل، سوہنگ میو اک کھوا رہیا۔ آپے ویکھے جل تھل، اُجاڑ پہاڑ بوجھ بوجھا
 رہیا۔ نہ کوئی ویکھے گھڑی پل، اج کل کھیل رچا رہیا۔ دئی دویتی میٹے سل، ساچا مارگ اک چلا رہیا۔ پھل لگائے کایا ڈال، امرت
 میگھ آپ برس رہیا۔ آپے وسے نہچل دھام اٹل، دس کیسے نہ آ رہیا۔ جگت بھلائے کر کر ول چھل، گُرمکھ سوئے مات جگا رہیا۔ ہرجن
 سچ دوارا لینا مل، پُرکھ ابناشی درس دکھا رہیا۔ سچ سنیہڑا رہیا گھل، سوہنگ اکھڑ وکھر جگت رکھا رہیا۔ نہ کوئی ویکھے ڈونگھی
 ڈل، کایا مندر ہر سہا رہیا۔ سچ دوارے آؤنا چل، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ ساچے مانک موتی، جگدی رہے مات
 جوتی، دُرمت میل کایا دھوتی، اک اکلوتی جوتی نار ملا رہیا۔ اک اکلوتی جوتی نار۔ گُرمکھ ساچے سنت سہیلے آپ بنائے سچ بہتار۔
 اپنا کھیل آپے کھیلے، سولان کرے تن شنکار۔ آپے گر آپے چیلے، شبد سروپی واجان رہیا مار۔ سوہنگ چڑھائے دیا کھائے ساچا تیلے،
 نام مہندی اپر اپار۔ دھرم پائے ساچی ویلے، دھرت مات کر وبار۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے
 جانے اپنی سار۔ آپے جانے اپنی سار، سرب گھٹ وسیا۔ جن بھگتاں پائے سار، کر وچار ہر داتار، نر نرنکار راہ ایک ساچا دسیا۔
 کلجگ جیو ٹھگ چور یار، مانس دیہی آئی ہار، پنچاں میٹے میت مُرار، من وکارا تیر کسیا۔ ہرجن ہویا خبردار، ملیا ہر سچا سردار،

تن پھنائے نام کٹار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہرجن جن ہر پردے وسیا۔ شبد کٹار تن پھنائی، پُرکھ ابناشی رکھے تکھی دھار۔ پنج چور دین ڈہائی، نہ کوئی ہونے میت مُرار۔ آگے ہو نہ کوئی چھڈائی، سوہنگ شبد پھریدار۔ آپے جاگے رہیا جگائی، ملے میل سچی سرکار۔ بند کواڑا آپ گھلائی، جوتی جگے اک نرنکار۔ دسم دواری ویکھ وچار۔ سچ سنگھاسن ہر رگھرائی، نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار۔ روپ رنگ ریکھ بھیکھ اپار۔ نہ کوئی اولیا پیر شیخ، نہ کوئی دسے سنت میت یار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچے دسے ایک راہ، ملے میل ہر کنت بہتار۔ دسم دواری کھول بوجھ بھائیندا۔ پُرکھ ابناشی جوتی کواری، گُرمکھ ورا مات پرنائیندا۔ جیا جنتاں سادھاں سنتاں مانس دیہی بازی باری، ساچا دھام نہ کوئی سہائیندا۔ چاروں کُٹ جھوٹھی یاری، گُرمکھ ورا لا جس ملیا کنت بہتاری، ساچی سیجا آپ بہائیندا۔ بے مکھ در در ہونے خواری، ہر ہر ساچا رہیا دُرکاری، نام بھچھیا کوئی نہ پائیندا۔ گُرمکھاں کرے پیار میل ملائے وارو واری، پرگٹ ہونے وڈ سنساری، ساچی دیا کھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، وڈ جودھا بلکاری، آدانت نہ جائے باری، ساچی دھار آپ چلائیندا۔ ہر مورت اپار، ہر اُپجائیا۔ ہر مورت اپار، دس کیسے نہ آئیا۔ ہر مورت اپار، ویکھ وچار ساچا ناد رہیا وجائیا۔ آسا منسا پور آپ، سدا سدا ہونے سہائیا۔ کلجگ پاپ رہیا کانپ، چاروں کُٹ دئے ڈہائیا۔ کوئی نہ چپے ساچا جاپ، ٹھگی یاری گئی اپنا بھیکھ وٹائیا۔ نہ کوئی مارے تینو تاپ، کلجگ مایا اگنی ایک لائیا۔ پُرکھ ابناشی وڈ پرتاپ، دھرم رائے لیکھا پُچھے کڈھ کے وپٹیا۔ نہ کوئی سہائی ہونے مائی باپ، نہ کوئی لائے پار کنارے کایا ڈولے جھوٹھی نٹیا۔ گُرمکھاں اترے جگت سنتاپ، ایک جیسا ساچا جاپ، سوہنگ نام ہر دوٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک ایک جگت ٹیک سچ رکھی سچی سرنائیا۔ سچ سچی سرنائے، چرن گر پوریا۔ ملے مات وڈیائی، آسا منسا پرہ ساچا پوریا۔ ساچے گھر وجے ودھائی، پنجے گائن چائیں چائیں، ایک وجے شبد ساچی ثوریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک کل جامہ دھارے، سرب کلا بھرپوریا۔ سرب کلا بھرپور جوت جگائیا۔ پنچاں شبدان ایک نور، ایک ڈوری پنج بندھائیا۔ ایک جوتی ہر حضور، کایا سوتی جس اٹھائیا۔ جگت ناتا دسے کوڑو کوڑ، انت ہونے نہ کوئی سہائیا۔ گر پورے چرن مستک ساچی دھوڑ، کلجگ لاپے کالکھ چھابیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک رنگ چڑھائے کوڑھ، اتر کدے نہ جائیا۔ ساچا رنگ چڑھائے بھٹھی چاڑھیا۔ دوسر در منگن نہ جائے، پُرکھ ابناشی گر سنگت کرے اکٹھی ستاراں

ہاڑیا۔ آپ بہائے ساچے تھائیں، دُور دُراڈی آئی نٹھی، آتم ہٹھی اک رکھائیا۔ کلجگ اُلٹی گیڑے لٹھی، شبد ویلنے رہیا پڑائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مان گوائے اٹھ سٹھی، ساچا جام اک پلائییا۔ اٹھسٹھ سٹھ اٹھ جگت اشنانا۔ گُرمکھ در گھر ساچے آئے نٹھ، ملے نام اک بانا۔ مانس دیہی نہ بیوئے بھٹھ، شبد بٹھ تن ساچا گانا۔ کایا مندر ساچا مٹھ، جوتی جگے اک بھگوانا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، ایک رکھے سوہنگ سچا تیر نشان۔ ملے نام اپار ہر بہنڈاریا۔ دیون آیا وچ سنسار کرم وچار، کلجگ تیری اتم واریا۔ چارے کٹٹاں آئی ہار، دھرت مات کرے پُکار، عیسیٰ موسیٰ بھلے محمدی یار، گرتھی پنٹی دین ڈہائیا۔ پنڈت پاندھ بیوئے خوار، آتم اندھ بھرے ہنکار، کلجگ جیو جائن باندھ، دھرم رائے مارے ڈاڈھی مار، نہ بیوئے کوئی سہاریا۔ دوس زین پچھتاؤندے پا پا وین دھرت مات پیاری آپ سناؤندے، نہ کوئی کرے پار کِناریا۔ کلجگ جیو تھکے ماندے، گُرمکھ اٹھ پھر دوس زین دھیانڈے، سر رکھ ہٹھ کرتاریا۔ آون گون آؤندے جاندے، ترے بھون ویس وٹاؤندے، لکھ چوراسی گیڑ اپاریا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات کل جوت دھر، بن نام سچ ورتاریا۔ نام بہنڈارا کھول، ہر ورتائیندا۔ سوہنگ شبد جیکار بول، ڈھول وجائیندا۔ چار ورنان تولے ایک تول، ذات پاتی بھو چکائیندا۔ ملے وست نام انمول، پڑدہ کایا کھول وکھائیندا۔ جگائے جوت کایا چول، درس آپ وکھائیندا۔ سدا سدا ہر وسے کول، مایا پڑدہ آپے پائیندا۔ پوت سپوتا کرے سچے چول، ساچی گود آپ اٹھائیندا۔ کلجگ کال کالا وڈ اودھوتا، کالا ویس تن رکھائیندا۔ نہ کوئی تانا نہ کوئی سوتا، کلجگ مایا پائے پیٹا، جھوٹھا جال وچھائیندا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی پیٹا، نہ کوئی کھیوٹ نہ کوئی کھیٹا، بیڑا کوئی نہ پار کرائیندا۔ گُرمکھ ساچا پُکھ ابناشی شبد دوشالے سچ لپیٹا، ساچی دیا کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، سچا نام اک ونجارا، بھگت ادھارا آپے آپ رکھائیندا۔ نام ورتارا ونڈ گنڈھ بٹھائیندا۔ گُرمکھان آتم پائے ٹھنڈ، ساچا دھام سہائیندا۔ دو جہانی نہ دیوے کنڈ، شبد بٹھ چنڈ پرچنڈ پھڑائیندا۔ کلجگ میٹے بھیکھ پکھنڈ، جوٹھ جھوٹھ ڈن لگائیندا۔ گُرمکھ ورا نار سہانگ لکھ چوراسی دے رنڈ، آتم سیجا میت مُرارا نر زینکارا نہ کوئی بہائیندا۔ کلجگ میٹ بھیکھ پکھنڈ، جوٹھ جھوٹھ ڈن لگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، شبد ورتارا وچ سنسارا آپے آپ اکھوائیندا۔ درشن ملے انمول سیج سہاونی۔ پرہ وسے سدا کول، نین مُندھاونی۔ درس دیکھائے تیجے لوئن، پور کرائے بھاونی۔ گُرمکھ لوک مات نہ سوئن، سرتی سرت آپ جگاونی۔ تن من بیج ساچا بوئن، سد پگی رہے ہاڑی ساونی۔ ڈرمت میل پاپاں دھوئن، رسنا گائن رام رامنی۔ ایک ہل ساچا جوئن، دھرم ست ییل بناونی۔

جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آتم گھر ساچے در کِریا کر دیپک جوتی پن ورن جوتی اپنی آپ جگاونی۔
 ہوئے درس امول در اموگھیا۔ آتم گنڈا رہیا کھول، ملیا میل لکھیا لیکھ دُھر سنجوگیا۔ شبد ترانہ رہیا بول، رسنا رس ہویا وس ایکا بول
 ساچا بولیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی کِریا کر، ساچا دیوے نام ور، درس دیکھائے دیا کھائے،
 کایا مندر ساچے چولیا۔ ملے درس اپار، رُت سہندڑی۔ مٹے حرص سنسار، ہر بخشنڈی۔ رنگ مانے سچ بہتار، سوہاوتی نار کھیل
 کھلندڑی۔ نرمل جوتی کر آکار، آپے ویکھے جیا دھار، کون سوتا پیر پَسار، آتم سیجا اک اولڑی۔ جوتی جامہ ہر نرنکار، لوآں پُریاں ایکا
 دھار، گُرمکھاں پائے گھر گھر سار، جوت اکالن جگت دلانن اک اکلڑی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، بن کے آیا
 ساچی مالن، جن بھگتاں کرے رکھوالن، سوہنگ شبد پھڑ ہتھ ساچی تکڑی۔ کون گھر کس ملیئے دوار۔ کون در ملے پُرکھ بہتار۔ کون
 ترنی جائے تر، کلجگ بیڑا اترے پار۔ ہر سرنی جائے پڑ، نہ جنے نہ جائے مر، ایکا وسے سچ گھر در نر سچے دربار۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ ساچے سنت سہیلے، لوک مات اک اکیلے، دُھردرگابی ساچے میلے، پھڑ پھڑ بانہوں لائے پار۔ آئے در سچ
 دروازے۔ جوتی جامہ غریب نوازے۔ رمیا رامہ اپنے ساچن آپے ساچے۔ کاہنا کرشنا گھنیا شاما جگا جگنتا ہر بہگوتتا بھگت جنان ہر
 رکھے لاجے۔ ساچا رکھے نام دمامہ، پورن کرے اپنا کاما، غریب نہانیاں پڑدے کاجے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں
 بھگوان، نہککنک نرائن نر، کلجگ تیری اتم ور، پرگٹ ہوئے دیس ماجھے۔ ماجھے دیس سد دوارا۔ وید ویاس بنے لیکھارا۔ نہککنکی لئے
 اوتارا۔ شبد ڈنکی اپر اپارا۔ چار ورنان کرے پیارا۔ وید پُرانان پاوے سارا۔ کھانی بانی انجیل قرآنی ہاباکارا۔ جیو شیطانی وڈ ودوانی برہم
 گیانی آتم اندھے مدرا ماسی گندے، جوٹھے جھوٹھے لگے دھندے، وسریا نر ہر ہر نر سچی سرکارا۔ گُرمکھ ساچے چند نوچندے، خوشی
 کرائے بند بندے، آپ اٹھائے اپنے کندھے، بھوجل بیڑا پار اُتارا۔ سدا سدا سد بخشنڈے، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ
 وشنوں بھگوان، نہککنک نرائن نر، پرگٹ ہوئے پیس اکیسا ہر جگدیشا چہتر سیسا چوہیاں اوتارا۔ جگت جگدیش چہتر جھلے ایکا
 سیس۔ راگ چہتیس میٹ مٹائے قرآن حدیث۔ لکھ چوڑاسی جائے پیس۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،
 ایکا سچا جاپ جپائے، سوہنگ شبد دند بتیس۔ پرہہ اباشی کِریا دھار، بھرے بہنڈاریا۔ منگن آئے در دوار سچی سرکار، مائس دیہی
 نہ آئے ہاریا۔ لکھ چوڑاسی کرے پار، دھرم رائے دی تھے پھاسی شبد پھنڈے سچا ہار، کِریا کر درد نیواریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، بھلے رُ لے جنت گواریا۔ آئے بن بھکھار نر نر ناریا۔ پرہہ ابناشی پائے سار، پردھ بال جوان ایکا دھاریا۔ امرت مُکھ چوئے مہان، شبد وجے تیر نشان، سچا دیوے پین کھان، ایکا ناؤں نر نرنکاریا۔ ہرجن ساچے رسنا گان، امراید مات کل پان، ملے میل گن ندھان، جوتی دیپک کر اُجیاریا۔ لکھ چوراسی پُن چھان، شبد بیٹھ سچ بیان، لوآن پُریاں اک اڈان، ساچے دھام ہر سہا رہیا۔ آپ چُکائے جم کی کان، درگاہ ساچی مان تان، رسنا راگ ایکا گان، ملے میل سری بھگوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، امرت آتم مُکھ چوئے، ایکا سُکھ مات اُچائے، پردھ بال جوانیا۔ پردھ بال جوان بٹی دھاریا۔ دیوے نام ایکا رتی، لگے وا مات نہ تتی، آپے دے سمجھاوے متی، سوہنگ شبد پیچ سواریا۔ میل ملانا ساچے پتی، دیپک جوتی جگے بٹی، آتم سیجا سٹا جتی، سوہنے کُنڈل نین مُکٹ مدھر بین بھیکھ وٹا رہیا۔ آپے جانے مت گتی، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھاں لیکھا لیکھ لیکھائے، جگت بھلیکھا آپ گوا رہیا۔ جگت بھلیکھا جائے چُک، گھر ساچا اک وکھائیندا۔ آپ نوارے ترشنا بھیکھ، اُلٹا رُخ گریہ واس کٹائیندا۔ تن مندر کٹے ہوئے دُکھ، اک اُچائے ساچا سُکھ، شبد ساچی چوگ چُکائیندا۔ مانس دیہی سچ منکھ، گھر گھر دھونائے رہے دُکھ، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، کون کوٹے جوت جگائیندا۔ گُرمکھاں سُپھل کرائے مات گُکھ، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، امرت جام رسنا بھوگ اک لوائیندا۔ امرت آتم چرن پیار۔ اتم ویلا موکھ دوار۔ سجن سُپھلا ہر نرنکار۔ اک اکیلا پھرے دُبیلا وچ سنسار۔ آپے ویکھے گُرمکھ چیلا، شبدی جوتی پھریدار۔ ساچے اندر ساچا میلا، میل ملاواں سچ بہتار۔ اچرج کھیل پرہہ کل کھیلا، کلجگ رین اندھ اندھیار۔ ہرجن سُہایا ساچا ویلا، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آتم کھولے بند کواڑ۔ آتم کھلے کواڑ، شبد دُھنکاریا۔ گُرمکھاں کرے خبردار، نیڑے آئے ستاراں ہاڑیا۔ راجے رانے رہے وچار، کون اٹھائے اگمی دھاڑیا۔ سادھ سنت ہاباکار، مگر لگائے موٹ لاڑیا۔ گُرمکھ ساچے شبد گھوڑی چاڑ، کھچ لیائے چرن دواریا۔ آپے ہوئے پچھے اگاڑ، اٹھ پھر رہے خبرداریا۔ ہوئے سہائی بہتر ناڑ، پُرکھ ابناشی ساجن میت مُراریا۔ در گھر ساچے دیوے واڑ، سنگھ جگدیشا محل اُساریا۔ پرہہ گھاڑن گھڑے اپار، نو دوارے ویکھ وکھا رہیا۔ دسواں رکھے بند کواڑ، گرواں پیراں آپ پلا رہیا۔ گُرمکھاں چڑھنا تیل ستاراں ہاڑ، جوتی ناری لاڑی ہر شنگاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چار چُپھیرے پائے گھیرے، پہلی ویرے نہ لائے دیرے، راج راجاناں شاہ سلطاناں شبد کھنڈا سوہنگ ڈنڈا پائے ونڈاں وچ وربھنڈاں، لوآن پُریاں

رہیا للکاریا۔ لوآں پُریاں رہیا للکار۔ پرہہ ابناشی اتم پائے مات سار۔ پرگٹ ہونے گھنک پُر واسی، برہسے وید وکھانے چار۔ آپے جانے اپنا
 بھید، بھيو ابھید سچي سرکار۔ کرے چھل اچھل اچھیدا، کل قلندر تیری اتم وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں
 بھگوان، پُریاں لوآں آکار۔ کھنڈ منڈل برہمنڈ و رہنڈ کر آکار دئے سدھار نو ست ست نو کھنڈ کھنڈ تیز پرچنڈ انڈ ڈنڈ بے ہنڈ وڈھ کنڈ
 ٹھگ چور یاریا۔ گُرمکھاں پلے پتے نام گنڈھ، دسم دواری رکھے ٹھنڈ، کلجگ اوڈھ گئی ہنڈھ، ستجگ ساچا کر اُجاریا۔ نہ کوئی دیسے
 بھیکھ پکھنڈ، نہ کوئی رووے رنڈ، نہ کوئی پوچے کریر جنڈ، ویکھ وکھانے جیرج اُتہج سیتج انڈ، سوہنگ شبد چلائے ساچی بانیا۔ نو
 کھنڈ پرتھمی ستجگ کرائی ساچی ونڈ، لکھ چوراسی بھرے پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، اپنی
 کھیل آپے جانے کرے کرے چلائے وچ و رہنڈ۔ و رہنڈ کھیل اپار ہر سر تاجیا۔ میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈ، چٹے آسو چڑھے تازیا۔
 چرن چھہایا پہاڑ گنج، شبد لکھایا دلی راجیا۔ ویکھنا کھیل سال پنج، نہ کوئی مہانا نہ کوئی ونجھ، نہ کوئی پڑدہ کاجیا۔ لکھ چوراسی نار
 بنجھ، جگت ناتاٹے نہ کوئی دسے سانجھیا۔ نیتر نیر ورو لے انجھ، نہ کوئی سویر نہ کوئی سنجھ، نہ کوئی دیسے ساز باجیا۔ مہاراج شیر
 سینگھ وشنوں بھگوان، نہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پرگٹ ہونے دیس ماجھیا۔ ماجھا دیس وڈ بلکاریا۔ گُرمکھ ساچے وچ
 پرویش، سدا سدا کر آدیس، ولیا چھلیا کھیل اپاریا۔ آپے نر آپے نریش، آپے جوتی آپے گر آپے شبد سیری دسمیش وڈ بلکاریا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، نہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ویکھے کھیل کلجگ تیری اتم واریا۔ کلجگ ویلا انت پچھان۔ پرگٹ ہونے
 ہر بھگونت، اک جھلائے شبد نشان۔ کھچ لیکے سادھ سنت، بھلے بیٹھے بے ایمان۔ کلجگ مایا پائے بے انت، شاہ سلطان ہونے حیران۔
 گُرمکھاں میل ملایا ساچے کنت، کرپا کر مہان۔ اتم جوتی نور سوایا، بھانڈا بھرم ہر بھنایا، ایکا دیا ساچا دان۔ کایا چولا رنگ وکھایا،
 ساچا گولا در بہایا، شبد چولا اک دوایا، آپ اُٹھایا نام بان۔ پڑدہ اوہلا دور کرایا۔ سرب کلا بھرپور، ہر حضور نیرن نیر کر کر مہر،
 گُرمکھاں ہر آپ ترايا۔ شبد ڈوری بٹھے گھیر، کلجگ اتم کرے چوری سینگھ شیر، شیر دلیر، اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھایا۔ نہکنک نرائن
 نر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گُرمکھ ساچے وچ سمايا۔ گُرمکھ ساچے وچ سمائے، بھيو چھپائیندا۔
 نرمل جوتی اک جگائے، دس کیسے نہ آئیندا۔ گیان بیکی بڈھ کرائے ایکا ایکی، بھگتاں ٹیکي ساچی بنت بنائیندا۔ تن نہ آگے مایا سیکي،
 جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی کرپا کر، کایا مندر اندر ساچا آسن پُرکھ ابناشن شاہو شاہاسن

آپے آپ لگائیندا۔ ساچا آسن دھام نیارا۔ نہ کوئی جانے جیو گوارا۔ جوتی جاتا دیپ اُجیارا۔ کھلا پاتی پُرکھ زینکارا۔ اندر اندر مارے جھاتی، لہنا دینا چُکے باقی، نہ کوئی مات ادھارا۔ ایکا چڑھیا شبد راکی، نہ کوئی جانے بندہ خاکی، گُرمکھاں ملیا ساچا ساقی، امرت دیوے ساچی دھارا۔ بند دوارے کھولے تاکی، جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوُں بھگوان، گُرمکھ ساچے سنت جناں دیوے درس رُوپ اگم اپارا۔ رُوپ اگم اپار نہ کوئی جنائیندا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی دیسے چام، پنج تت نہ کوئی دھرائیندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، نہ نیر ویائے چہم چہم، ماتا گود نہ کوئی سُہائیندا۔ نہ کوئی پون سواسی لے دم، نہ کوئی ہتھیں کرے کم، دِس کیسے نہ آئیندا۔ جن بھگتاں بیڑا رہیا ہتھ، شبد وسائے ساچے تن، ایکا کت سُنائیندا۔ بھانڈا بہرم پرہہ دے بہن، دھرم رائے نہ لائے دُن گُرمکھ ساچا ساچا چن لوک مات چڑھائیندا۔ کلجگ جیو آتم اتھ، جوٹھا جھوٹھا مال دھن، پنجے چور لائن ستھ، بانہوں پکڑ نہ کوئی ہٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوُں بھگوان، گُرمکھ ساچے سنت جناں جوت جگائے ساچے تن، اندھ اگیان مٹائیندا۔ اندھ اگیان مٹے نشانہ۔ چرن دھیان سِری بھگوانا۔ دیوے مان والی دو جہاناں۔ شبد آن اک رکھانا۔ سوہنگ بٹھے ساچا گانا۔ جھلدا رہے جگت نشانہ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوُں بھگوان، وڈ راجن راج شاہ سلطانا۔

★ ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۲ یکرمی ریشم سنگھ دے گرہ میرٹ چھاؤنی ★

من مت جگت وپار، سرِشٹ سبائیا۔ من مت بے مہار، دِس کیسے نہ آئیا۔ من مت نہ کوئی سکے وچار، اُلٹی دھارا اک رکھائیا۔ من مت تن مندر کرے خوار، بہرم بھلیکھے رہی بھلائییا۔ من مت کلجگ واسا اندرے اندر، کوڑ بھرواسا رہی دوائیا۔ من مت کرے اندھیر کایا کندر، جھوٹھا جندا رہی لگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، اچرج مایا کل ورتائیا۔ من مت مت پردھان۔ کیسے نہ رکھے کوئی پت، چاروں کُنٹ جیو شیطان۔ آتم دھیرج تٹا ست، دوس رین بے ایمان۔ جوٹھی جھوٹھی اُبلے رت، مایا جھوٹھا پین کھان۔ سرِشٹ سبائی لتھی ستھ، جوٹھا جھوٹھا پون مسان۔ پنج پنچائی رہیا متھ، لوبھ بنکارا پھڑ ودان۔ گُرمکھ وِرا چڑھ ساچے رتھ، جس کرپا کرے آپ بھگوان۔ جگت وسورے جائن لتھ، در گھر ساچے درشن پان۔ لیکھا چُکے سپاں ساڈھے تِن ہتھ، اتم انت نہ پھیر پچھتان۔

جوتی جامہ ہر سمرتھ، آپے گوپی آپے کاہن۔ آپ چلائے اپنی رتھ، سوہنگ شبد سچ نشان۔ پرگٹ ہوتے جیوں راما گھر دسرتھ، شبد پھڑے تیر کمان۔ راج راجاناں پائے نتھ، بلی بلوانا وچ میدان۔ ایک سوہنگ سرتی بھتھ، رسنا چلہ تیر کمان۔ پُرکھ ابناشی اکٹھنا اکٹھ، پرگٹ ہوتے والی دو جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کلجگ دتا اک ور، من مت ہوئی جگت پردھان۔ من مت وڈ گوارن، بے مُکھاں کل پرنائیا۔ نہ کوئی جانے ساچی دھارن، جوٹھا جھوٹھا ونج کرائیا۔ نہ کوئی سکے پیج سوارن، آتم ہنکارن اک رکھائیا۔ آپے جانے اپنی کارن، کلجگ کالا ویس وٹائیا۔ چاروں گنٹ شاہ سوارن، بھوندی پھردی واہو داہیا۔ گُرمکھ ساچے در دُرکارن، در دوارا لنگھ نہ پائیا۔ دُوروں جوڑ کرے نمسکارن، پرہہ شبد کھنڈا رہیا وکھائیا۔ آپے مارے ساچی مارن، تیر نشانہ اک لگائیا۔ سوہنگ شبد جے جیکارن، گُرسکھ کایا مندر بھاگ لگائیا۔ اک وکھائے پار کینارن، شبد بیڑے رہیا چڑھائیا۔ جوتی نُور کر اُجیارن، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا لیکھا رہیا لکھائیا۔ من مت جگت للکارن، نوجوانیا۔ آپے ویکھے شاہ سوارن، جیو جنت جنت نادانیا۔ گھر گھر بیٹھے سرب وچارن، در دوارا کیسے نہ ساچا مانیا۔ ویلے اتم آئے ہارن، نہ کوئی کیسے چھڈانیا۔ گُرمت ہوتے مات اُجیارن، وڈ جھلائے نام نشانیا۔ بھگت سہیلا پائے سارن، ساچا میلا والی دو جہانیا۔ نہ کوئی کرے مات اُدھارن، امرت برکھے ساچا ساون، دھار ٹھنڈی ٹھار رکھانیا۔ نیڑ نہ آئے کامنی کامن، پُرکھ ابناشی دُھر درگاہی سچا ضامن، ٹھنڈی چھائیں ایک راہ سچ وکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ سُنہیڑا آپے دیوے گُرمت کرے پردھانیا۔ گُرمت کر پروان، نمسکاردی۔ پرہہ ابناشی دیا جیا دان، جن بھگتاں واجاں ماردی۔ پرگٹ ہویا نوجوان، پُرکھ ابناشی وچ جہان، گُرمکھاں تن بستر استر شبد شنگاردی۔ ویکھن آئے بن کے کاہن، سنگ رکھائے دھرم نشان، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے کھیل اپر اپاردی۔ ہر سرن سچّی درگاہ، سچ ٹکانیا۔ ہر سرن تے جم کا پھاہ، ملے شبد سچّا بانیا۔ ہر سرن گُرمکھ ورلے ملدا تھاں، بندھن بندی بند کٹانیا۔ ہر سرن گُرمکھ بنائے ہنس کارن، شبد ساچی چوگ چُکا رہیا۔ ہر سرن درگاہ ساچی دیوے تھاں، آون جاون گیڑ کٹا رہیا۔ ہر سرن پُرکھ ابناشی پکڑے بانہ، ترے بھون پار کرا رہیا۔ ہر سرن، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوتی نُور میل ملا رہیا۔ گُرمت گر در ہوتے پردھانیا۔ کلجگ مٹے اندھیری شامن، جوتی چمکے گُرسکھ دامن، کرے پرکاش کوٹن بھانیا۔ ویکھے نام نرنجن اک نشانن، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گُرمت گُرمکھ دھار۔ سچ کرائے ونج وپار۔ سولاں کلیاں تن شنگار۔ لکھ چوراسی

اُترے پار، ناتا تھے کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار۔ شبد تیر نرالا چھٹے، پنجاں چوراں پھڑ پھڑ کئے، ساچے اندروں کڈھے باہر۔ تن نگارے شبد لگائے ایک چوٹے، آپے پرکھے کھرے کھوٹے، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔ درگاہ ساچی سچ سچے درباریا۔ گرمت گر کی ریت، چرن پیاریا۔ نہ کوئی مندر نہ مسیت، اندرے اندر جن نِسکاریا۔ اچرج چلے چلائے مات ریت، اکھر وکھر بنت بنا رہیا۔ مانس دیہی رکھے ٹھنڈی سیت، رسنا جہوا جہوا رسنا ایک گیت سُہا رہیا۔ آپے پرکھے گھر گھر نیت، بہرم بھلیکھا دُور کرا رہیا۔ گرمکھ ساچا سنت سُہیلا مانس دیہی جائے جیت، کلجگ بیڑا پار کرا رہیا۔ ملے میل ہر ساچا میت، لکھ چوراسی گیز آپ کٹا رہیا۔ کلجگ اوڈھ رہی پیت، ستجگ ساچے جنم دوا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گردوارا گر گر اندر جوتی نورا ڈونگھی کندر کایا مندر آپ سُہا رہیا۔ گرمت گر در آئی، ہر ہر مہربانیا۔ گرمت رہیا سمجھائی، گرمکھ ویکھن وچ جہانیا۔ در گھر جائن چائیں چائیں، بیٹھ شبد وچ بانیا۔ پکڑ اٹھائے پھڑ کے بانہیں، نام جپائے سری بھگوانیا۔ سدا رکھائے ٹھنڈی چھائیں، ایک راہ سچ وکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ سنیہڑا آپے دیوے گرمکھ کرے پروانیا۔ ہرجن اپار وچ سنساریا۔ مانس جنم پیج سوار، پار اتاریا۔ کھلے بند کواڑ، سہجے سہج ساچے شبد تن شنکاریا۔ شبد سنیہڑا رہیا بھیج، شو شنکر برہما اندر آپ جگا رہیا۔ جوتی جامہ چمکے تیج، شبد سنگھاسن ڈیرہ لا رہیا۔ سوہنگ پھڑیا ساچا نیز، اشٹبھج ایہہ سمجھا رہیا۔ دھرت مات بناؤنی ساچی سیج، لکھ چوراسی گودی وچ بٹھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کلجگ تیری بنت بنا رہیا۔ ہر چرن سرنائے من بیراکیا۔ ملیا میل ہر ہر رائے، سویا مویا تن اٹھ جاکیا۔ ہویا میلا ساچے تھائی، ایکا سُنیا ساچا راکیا۔ نہ کوئی دیسے پتا مائی، چرن کول کول چرن ہر ساچے لاکیا۔ نہ کچھ پیئے نہ کچھ کھائے، ملیا میل کنت سُہاکیا۔ اک جپایا ساچا نانے، نہ کدے سہئے سدا جاکیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چرن سرن سرن چرن ہر جن آئے بھاکیا۔ ہر چرن سرنائی، ملے مات وڈیائی، لکھیا لیکھ دُھر سنجوکیا۔ بے مکھ کرے کیا چترائی، پرہہ لایا ہوئے روکیا۔ نہ کوئی جانے جیو گوسائیں، کون دیوے درس اموگھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، ساچا میلا اک اکیلا وقت سُہیلا، آپے گر آپے چیلا، ساچا رس آتم گھر بیٹھ ہر اپنا آپ بھوکیا۔ ساچا بھوک شبد بھلاس۔ نیج گھر آتم ساچا واس۔ پور کرائے اپنا کاما، ہوئے پرکاش وچ پرہاس۔ سوہنگ وجے اک دمامہ، کایا منڈل سوہنی راس۔ چار کٹھ ہڈ ماس ناڑی چاما، نہ کوئی جانے کون دوارے وسے پون سواس۔ کون

گھر وسیرا ساچے رام، کون تن دئے بنواس۔ کون کوٹے شبد گھیرا، من ویراگ نہ ہوئے اداس۔ کون سُ ویلا سنجھ سویرا، اگیان اندھیرا جائے وناس۔ کون چُکائے میرا تیرا، اک وکھائے پرتھمی آکاش۔ کون ڈھاپے بھرماں ڈیرہ، پنجاں چوراں کرے ناس۔ کون گر کون چیرا، کون ہویا رہے داس۔ کون وسائے کایا کھیڑا، جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، گرمکھ ساچے سنت جنان ہویا رہے سد داسن داس۔ ہر چرن سرنائی جنم سہیلیا۔ پرہہ ابناشی دیا کھائی، میلا میلیا۔ پورب لہنا دینا رہیا چُکائی، کلجگ آیا اتم ویلیا۔ در دوارے کٹن آیا جم کی پھابی، اچرج کھیل پرہو کل کھیلیا۔ گرمکھ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہیں، وسائے دھام اک نویلیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چرن پریتی سچ دھیانا۔ شبدی جوتی میل بھگوانا، ورن گوتی نہ کوئی نشانہ، ساچے در رہیا سہائی۔ ہر چرن سرنائی پُرکھ اگیا۔ بھو رہے نہ رائی، دے مت رہیا سمجھائی، کلجگ جیواں انہیاں۔ ذاتی پاتی بھو چُکائی، پُرکھ بدھاتی دیا کھائی، امرت بوند سوانتی اک پیائی، بھانڈا بھرم پرہہ بھنہیا۔ نہ کوئی جانے ہندو مسلم سکھ عیسائی۔ ذات کذاتی کلجگ تیری اندھیری راتی، دھرت مات رہیا مٹائی۔ ایکا بٹھے چرن ناتی، رکھے پت کلاپاتی، ایکا گھر ایکا جیا، ایکا دیا ایکا ہیا، ایکا نیا ایکا ہیا، لکھ چوراسی رہیا اپائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے سنت سہیلے چرن سرن سرن گر چرن اک رکھائی۔ ہر چرن سرنائی بھرم چُکایا۔ ملیا میل ساچے ماہی، دھرم دھرایا۔ ذات پات کوئی دیسے ناہی، ورن اورناں نظری آیا۔ کلجگ دھون آیا چھابی، امرت جل اک رکھایا۔ لیکھا لکھ پھڑ پھڑ بانہیں، دھرم رائے در بہایا۔ دیوے ور بے پرواہی، تخت سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا بھانا ساچا رانا سرب تھائیں رہیا ورتایا۔ ہر چرن سرنائی دھرم دواریا۔ پورب کرم وچار، بنت بنا رہیا۔ در گھر ساچے بائے سار، دھرم رائے کرے خبردار، چتر گیت سنگ رکھا رہیا۔ لیکھا لکھنا سچ دربار، لہنا دینا نہ کوئی کرنا مات ادھار، ساچا حکم سنا رہیا۔ لکھ چوراسی، اپنا بھار آپ اٹھاؤنا۔ کوڑ کٹمبا ناتا تھے، شبد نرالا تیر چھٹے، آگے ہو نہ کیسے بچاؤنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ سرنائی اک رکھائی، در دربارا اک کھلاؤنا۔ ہر چرن سرنائی سچ درباریا۔ اپنی کرنی رہیا کر، جگا جگنتر وارو واریا۔ نہ جنے نہ جائے مر، جوتی جامہ بھیکھ نیاریا۔ نہ کوئی تیرتھ تٹ بنائے ساچا سر، شبد راگ نہ کوئی گا رہیا۔ ڈنڈے پوڑے نہ جائے چڑھ، شبد گھوڑا اک رکھا رہیا۔ جن بھگت دوارے آگے کھڑے، سوچھ سروپی درس دکھا رہیا۔ دسم دواہری ویکھ وکھانے کایا کوٹ قلعہ گڑھ، جوٹھے جھوٹھے پہریداری کرے آکاریا۔ جوتی

جکے اندرے اندر، شبد ناد اک وجا رہیا۔ آپے وسے پچھے اگاڑی، نہ کوئی ماس نہ کوئی ناڑی، جوت نرنجن کر آکارا، ہر ورتارا سروپ سروپا وڈا بھوپا ایکا بھیکھ وٹا رہیا۔ بھوئے پرکاش کایا اندھ کویا، نہ کوئی جوت سگندھی نہ کوئی وکھائے دیپ دھوپ، ایکا ایک ایک اپنی جوتی ڈگمگا رہیا۔ چاروں کنت نہ اگے سیک، سیتل دھار ہر کرتار نچھر دھار اپنی آپ بہا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرن چرن چرن سرن گرمکھاں چکائے مرن ڈرن ڈرن مرن تال تلواڑا بہتر ناڑا راگ چھتیس دند بتیس نہ کوئی سنا رہیا۔ نہ کوئی گائے راگ راکنی، ملے میل ہر کنت سہاگنی۔ ساچی صورت شبد ثورت اکال مؤرت جوت نرنجن سدا جاگنی۔ نہ کوئی دیسے اندھ اندھیار جوٹھ جھوٹھ نہ کوڑ کوڑت، ایکا رنگ پرہ ساچا سنگ پت پاونی۔ سچ دوارا جائے لنگھ، وجے نام شبد اک مردنگ، آگے دیسے گھر سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جکے جوت دمک دامنی۔ دسم دوارا پار کرائیا۔ سوہنگ دھارا اک وکھائیا۔ آپے ویکھے ویکھ وکھانے شبد آسوارا، دوسر کوئی دس نہ آئیا۔ اکھڑ وکھڑ نش اکھڑ، اگت گنی نہ جائیا۔ ست پُرکھ نرنجن جوتی دھارا شبد کیا باہرا وکھڑ سوہنگ نام رکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، سچ سوغات وڈ کرامات، لوک مات مار جہات ستجگ ساچے تیری جھولی پائیا۔ سوہنگ وسے گھر نیار۔ جیو جنت نہ پائے سار۔ جوت نرنجن اک آکار۔ سُن منڈل پسر پسر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبد ویائے دسم دواری ساچی دھار۔ ایشر جوتی پوت سپوتا جاپ سوہنگ سچ رکھایا۔ سو پتا ہنگ پوت اکھوایا۔ نام دھار ایکا دوت، اک دوجے دا لڑ پھڑایا۔ نہ کوئی دیسے دشا کوٹ، اک ہلارا رہیا جھوٹ، پرہہ ابناشی رہیا جھلایا۔ جوتی کھٹا گیا پھوٹ، سوہنگ پرگٹ باہر آیا۔ دسم دواری پڑدہ گیا چھوٹ، کایا مندر ڈیرہ لایا۔ ہاٹی ماٹی پنج بھوت، نرگن روپ ہر سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچے اندر ساچے در آپ اپنا راگ سُنایا۔ کیرت کرم پرہہ کٹ چرن دواریا۔ دُکھاں روگاں چنتا سوگاں جڑھ پٹ، کر تن شنگاریا۔ کایا مندر کھول ساچا ہٹ، ملے وست اک اپاریا۔ سدا وسے گھٹ گھٹ، جوتی جکے لٹ لٹ، جھوٹھا میٹے اندھ اندھیاریا۔ ہوئے روگ میٹے پھٹ، ساچا لاہا لئیے کھٹ، رسنا رس آتم چٹ، سوما وگے نچھر دھاریا۔ بھاگ آگے کایا مٹ، پنچے چور جھوٹھے بھٹ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، مانس دیہی ملے ساچا سر، گرمکھ تاری اک لگا رہیا۔ آئے در دوار بن بھکاریا۔ کریا کر ہر نرنکار کایا روگ چنتا سوگ رسنا بھوگ لگا رہیا۔ چرن پریتی دھر پیار وچ سنسار ملے جوت شبد اپاریا۔ ایکا رس لئیے بھوگ، جھوٹھا مٹے جگت وجوگ، لکھیا ہر سچا سنجوگ کرم جرم کرم ساچے

لیکھے لا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، منگن آئے اک در، نہ کوئی دُوسر ہور اکھوا رہیا۔ آئے در در سواہی۔ جوت
نرتتر آپ بُجھائے تن بسنتر، دوس رین کرے رکھوالی۔ آتم جوتی نُور نرتتر، آپے جانے آتم اتتر، کلجگ گھٹا رین کالی۔ کایا مندر گگن
گگنتر، آپ سُہائے تھان تھنتر، دِپیک جوتی اک جوالی۔ درگاہ ساچی ہرجن بنائے ساچی بنتر، سوہنگ شبد جگ ساچا منتر، دیوے
ہر کِرپا کر والی دو جہانی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت دیوے ساچا ور، ایکا ایک ہر ہر نام نشانی۔
گر سنگت بنے مات برات۔ ایکا منگے وست دست نام دات۔ دوس رین تیجے نین رہن مست، ساچا ناتا پُرکھ ابناشی پُرکھ بدھات۔
سوہنگ گھوڑا ساچا ہست، نہ کوئی دیسے تن بست، اٹھ پھر مارے جہات۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں
بھگوان، گرُمکھ ساچے سنت جناں ہوئے کایا روگ گوائے، تن مندر کرے ٹھنڈا سانت۔ سانتک سانت ست سرُورا۔ در گھر آیا دیا کھائے،
آسا منسا ہر جی پُورا۔ چرن سرن سرنائے، جگت روگا ہوئے دُورا۔ چلے چلائے اپنے بھانے جگت وچھوڑا دُور کرائے، رنگن رنگ چڑھائے
گوڑا۔ ساچا کنگن تن پہنائے، اپنی رنگن آپ وکھائے، لال دوشالا سوہنگ کنگن شبد ساچا چوڑا۔ گر گوپالا دین دیا لا سد رکھوالا
گرُمکھ ساچے چتر سُجان بنائے، مٹکھ مگدھ موڑھا۔ ایکا تیر نشان رکھائے، بجر کپائی پار کرائے، ساچی ہاٹی مات وکھائے، جوت للاٹی دِپ
جگائے، اوکھی گھاٹی آپ چڑھائے، کایا ماٹی ہوئے رُشنائے، جگت وکارا دسے کوڑا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں
بھگوان، ہر سنگت ہر در بھکھار، پرہہ ابناشی کِرپا کر، دیوے ور نام نرنجن ساچا انجن گر چرن پریتی مستک ساچی دھوڑا۔ ہر بھانا
سدا اٹل، گرُمکھ وچاریا۔ ایکا رہے آپ اچل، وسے جل تھل انت نہ پاراواریا۔ شبد سنہیڑا اندرے اندر رہیا گھل، کایا ماٹی سچ محل
ایکا ہر اُساریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرُمکھ ساچے سنت جناں ساچے مارگ آپ چلا رہیا۔ سچ بینتی گر چرن دوار۔ گرُمکھ کایا
بھاگاں وتی، سُنے پُکار ہر داتار۔ ایکا دھار جیو جنتی سادھ سنتی، نام بستتی رنگ اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جگت پتا داتا
جگدیشر آپے بٹھے ساچی دھار۔ ساچی دھار پرہہ مات بناؤنی۔ کلجگ بہرم اندھیری رات، جھوٹھی مایا انت مٹاؤنی۔ چرن کول کول
چرن ہر پردے ساچا نات، ساچی بنت آپ بناؤنی۔ نہ کوئی وار نہ کوئی تھت، نہ کوئی دوس نہ کوئی رات، ایکا کار آپ کراؤنی۔ جوتی
جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، جگت ریتی آپ اتیتی ایکا ایک رکھاؤنی۔ کایا مندر سچ ٹکانا۔ دُوسر نہ کوئی مات پچھانا۔
ہڈ ماس ناڑی پنجر لہو مجھ گار بنانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے وسے سچ گھر، ساچی سیجا آسن لانا۔ آتم سیجا سچ سنگھاسن

کر تیار پُرکھ ابناشی سچا سُنہڑا ایکا بھیجا، ساچا بھانا در پروانا وچ سنسار۔ لہنا دینا آپ چُکائے جیوں لیکھے لائے جن جنمیزا، دھرمی دھار
 اک رکھائے۔ آپے جانے لہجا پھہجا، بھکھ بھوج ایکا رنگ رنگائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سِنگھ وشنوں بھگوان، سچ
 سِنگھاسن ایکا بیٹھ، شبد بھوگ رسن رس لائے۔ شبد بھوگ رسن رس سواد۔ ہر ہرجن ساچی کار آد جُگاد۔ جگت مندر جھوٹھا جوٹھا
 پیار، کایا اندر ویکھ برہما۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سِنگھ وشنوں بھگوان، ملے میل گھر ساچے مادھو مادھ۔ گھر ساچے
 ہر پراجیا۔ سیوک سیوا پورن کر، کرے کرائے ساچے کاجیا۔ جگت وکارا گر آگے دھر، در دوارا ساچا ساجن ساچیا۔ شبد بھنڈارا
 دیوے بھر، جوت نرنجن رکھے لاجیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سِنگھ وشنوں بھگوان، کایا گھر ساچے در، دیوے ور چُکے
 ڈر، دُھر درگاہی آئے بھاجیا۔ کایا مندر ہر وسیرا۔ نہ کوئی دسے دوجا اندر، پرہہ ابناشی نرن نیرا۔ تیجا کھولے مایا جندر، چوٹھے کرے
 حق نیڑا۔ پنچم جوت پرکاش کرے ڈونگھی کندر، میٹ مٹائے اندھ اندھیرا۔ ستویں ست سرُوپ ست پرکاش، آتم گھر ساچے در، آپے
 تارے کر پیارے گر گھر ساچے کر کر مہراں۔ آتم در کھولے تاکی۔ پرہہ ابناشی بیٹھا ساقی۔ لہنا دینا آپ چُکائے، مانس دیہی ریندی باقی۔
 امرت ساچا جام پیائے، کرے کایا پاکی۔ سوہنگ ساچا جاپ جپائے، نیڑ نہ آئے ہاکن ڈاکی۔ کل قلندر دُور کرائے، پرگٹ ہوئے درس دکھائے،
 شبد چڑھائے ساچے راکی۔ مہاراج شیر سِنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، نہ کوئی جانے بندہ خاکی۔ جگت پت جگدیشر ہر
 برہمادیا۔ جوگی جپی تپی تیشر، مَن رشی نہ کرے پہچانیا۔ جوتی ملیا پرہہ ایکا ایک ٹیک وکھانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج
 شیر سِنگھ وشنوں بھگوان، ہرجن میلا جگت آکیلا، در گھر ساچے در ساچا میلا آپ کرانیا۔ ملے میل پُرکھ نرنجن، بھرم بھو چُکیا۔
 نیتر نُر نرالا نام انجن، جوٹھا جھوٹھا پھل کایا سُکیا۔ امرت آتم دھار نچھر گُرمکھ پی، بھنڈارا نام کدے نہ مُکیا۔ بھگت جگت دوارے
 سوہنگ شبد سیکھیا، جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، ساچا بھانا ربیا کر، ہرجن سُہیلا دیوے ور، نہ رُکے کیسے روکیا۔
 نو دوارے در در ویکھ۔ کون دوارے پُرکھ ابناشی نو اٹھارے دہ دس ماسے لکھے لیکھ۔ کون کرے جوت پرکاشے آتم لاپے چنتا اداسی،
 سنت سُہیلا لگائے ساچی میخ۔ کایا ماٹی امرت رس چاٹی، سچ منڈل ہر ساچی راس۔ پارہہم پُرکھ ابناشی، جوتی جامہ دھریا بھیکھ۔
 ساچا شبد سواس سواس، دھرم رائے دیوے پھاسی، میٹ مٹائے بدھنا لکھی ریکھ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ساچے نیتر کایا کھیتر اندرے
 اندر رہیا ویکھ۔ اندرے اندر ہر وکھانا۔ جوت سرُویی کھیل مہانا۔ ایکا شبد سچ ترانہ۔ ایکا نام گن ندھانا۔ ایکا کام سری بھگوانا۔

ایکا جام امراید آتم امرت ساچی دھار سچ پینا۔ ہرجن جن ہر دوارے سد ساچا بٹھے گانا۔ اک اُپجائے تورت ناد، اناد اناہد سنگ رانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، ایک رنگن شبد کنگن ساچا تندن تن بندھانا۔ شبد تند بندھ کرتار۔ کایا مندر اندر جھوٹھا اندھ، نو چند نہ جانے جیو گوار۔ مدرا ماس لائے گند، رسنا نہ گائے بتی دند، نر ناری ہر ساچا پُرکھ بہتار۔ بہرم بھلیکھا دئی دوتی بھانڈا بھن آدھوچکار۔ مان موہ بہرم ہنکاری وچا جندر، نہ کوئی کھولے بند کواڑ۔ پُرکھ ابناشی سدا سد بخشنا، ہرجن ساچے در گھر ساچے دیوے واڑ۔ اک اُپجائے پرمانند، شبد گھوڑے دیوے چاڑھ۔ جگت وکھائے جھوٹھا اندھ، اتم ویلے موٹ لاڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ ساچے سنت جنا پنچ پنچائن آپ چبائے اپنی داڑھ۔ پنچ پنچائن چکے ڈر۔ آتم ویکھے ساچا گھر۔ نہ جنے نہ جائے مر۔ تال سہاوا امرتسر۔ تیرتھ ورے پورے تولے ساچا جھرنا رہیا جھر۔ گُرمکھ پورا کدے نہ ڈولیا، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی شبد دھار کر پیار اندرے اندر آپے بولے۔ ست پُرکھ نرنجن کھیل اپار۔ میل ملاوا ہرجن ساچا میت مُرار، بھاگ لگائے کایا چولے۔ ہوئے روگ رہیا نوار، ساچا بخشے نام ادھار، بہرے رہن سد بھنڈار، در دوارا نر نرنکارا ایک کھولے۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، آد انت جگا جگت دیوے مت سدا رہیا سمجھا، گُرمکھ سدا مات نہ ڈولے۔ ہر کا شبد بیان، جگت اڈانیا۔ چاروں کٹناں کرے دھیان، سری بھگوانیا۔ میٹ جائے جھوٹھ نشان، چھپر چھنیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، وچ جہانیا۔ اک اُپجائے نام ندھان، نو کھنڈیں کھیل کرانیا۔ سچ جھلائے ہر نشان، رنگے رنگ نونیا۔ لیکھا لکھے آپ مہربان، ستاں دیپیاں بھو کھلانا۔ سوہنگ کھنڈا رسنا تیر کمان، آپ چڑھائے والی دو جہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، بے مکھ جیواں دس نہ آئے، کلجگ آتم انھیا۔ ہر شبد اپار، جگت پساریا۔ پرہ ابناشی جانے سار، وچ سنساریا۔ لکھ چوراسی کرم وچار، جوت نرنکاریا۔ بہرے بھلا جیو گوار، مایا رانی پیر پساریا۔ نہ ملیا میت مُرار، مانس دیہی پاسا آیا ہاریا۔ گُرمکھ ورلے بخشے چرن دھیان، آتم جوتی دیوے نور آکاریا۔ امرت بخشے ٹھنڈی دھار، سوہنگ جام پیا رہیا۔ مرے نہ جھ وارو وار، لکھ چوراسی پھند کٹا رہیا۔ بھگت سہیلا اترے پار، چرن پریتی اک بندھا رہیا۔ دھر درگاہی ساچا میلا، اپنا رنگ آپ رنگا رہیا۔ اپنا کھیل پرہ آپے کھیلا، نو ستی بنت بنا رہیا۔ آپے گر آپے چیلا، آپے نار ساچا پتی کنت سہاگی ساچا گیت سنا رہیا۔ سوہنگ شبد چڑھائے ساچا تیل دھرم رائے دی کٹے جیلا، ساچا رتھ ہر سمرتھ جگت اکتھ اک چلا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، شبد گھوڑا جوتی جوڑا، چاروں کُنٹ آپ دوڑا رہیا۔ ہر ہر شبد بیان جگت جیکاریا۔ در در گھر گھر، ویکھے راج راجان، شاہ سلطان مات ہنکاریا۔ پکڑ اٹھائے نوجوان بے ایمان، مارے تیز نام کٹاریا۔ ایک رکھے سوہنگ آن، میٹ مٹائے پین کھان، انجیل فراناں وقت چکا رہیا۔ آپے جانے اپنی آن، نہ کوئی جانے وید پُران، پنڈت پاندھے آتم آندھے بھرے ہر بھلا رہیا۔ اک جھلائے سچ نشان، لیکھا لیکھے آپ بھگوان، چار ورنان ایک سرنا اوچ نیچ بیو چکا رہیا۔ پرگٹ بیوے والی دو جہان، جن بھگتاں کرے مات پچھان، شبد دات وڈ کرامات آتم جھولی ہر بھرا رہیا۔ ہرجن تیری آتم ذات، چرن پرتی ساچا نات، کلجگ مٹے اندھیری رات، سوہنگ ساچا چند، مستک دیپک آپ جگا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، ساچے گگن رہے مگن جوت زرنجن نر نرائن ایک نین کھلا رہیا۔ ہر ہر شبد بیان گرمکھ پیاریا۔ در گھر ساچے پاوے سار، پرہہ ابناشی بخشے نام ادھاریا۔ ایک دیوے وست اپار، پنجان چوراں کرے خوار، بیڑا دے سے پار کٹاریا۔ مائس دیہی نہ آئے ہار، ساچا شبد تن شنکار، کنگن رنگن اک چڑھا رہیا۔ پُرکھ بدھاتا گرمکھ ساچی نار، مانے رنگ سچ بہتار، سولاں کلیاں آتم سیجا ہر وچھا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، ہر شبد بانا وچ جہانا ایک ایک بنا رہیا۔ ہر ہر شبد بیان اک بنائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا مان وچ جہان، چرن دھیان اک رکھائیندا۔ آتم جوتی برہم گیان، کلجگ بھلے جیو نادان، گرمکھ ساچے ہر جگائیندا۔ امرت آتم دیوے پین کھان، در گھر ساچا ایک رنگن رنگ چڑھائیندا۔ در دوارے ساچا مان، جھلا رہے نام نشان، ساچا لیکھا آپ لیکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، جگت جگدیشے تیرے سپسے اک نشان رکھائیندا۔ اک نشانہ دیوے رکھ۔ پُرکھ ابناشی الکھٹا الکھ۔ گرمکھ ساچا سنت شہیلا لکھ چوراسی وچوں کینا وکھ۔ پُری شو گھر ساچا میلا، میل ملانے ہر پرتکھ۔ ودھائی جائے مات ویلا، پرہہ ابناشی لے پت رکھ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، آپے گر آپے چیلا، دوسر کیسے نہ آئے ہتھ۔ جگت جگدیشے کر جگت دھیان۔ چہتر جھلائے پرہہ ساچے سپسے، شبد بیٹھائے وچ بیان۔ ویکھ وکھانے موسیٰ عیسے، راج راجاناں شاہ سلطان۔ نہ کوئی پڑائے قرآن حدیث، گرنٹھی پنتھی سرب مٹ جان۔ کلجگ جوٹھی جھوٹھی چکی پیسن پیسے، جوٹھے جھوٹھے جیو شیطان۔ چکے بیو پیسے اکیسے، کرے کھیل سری بھگوان۔ دھریں نیہہ جگت جگت جگدیشے، نو در سچے دربان۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، ستاں نوواں ستاں آپ جھلائے سوہنگ شبد اک نشان۔ سچ نشانہ ہر جھلاؤنا۔ کر دھیان ہر

مہربان، ساچا لیکھا مات لکھاؤنا۔ نہ کوئی جانے جیو جنت ندهان، سادھ سنت نہ کرن پچھان، رنگن رنگ ست رگاؤنا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بیس اکیس جگت جگدیش ایکا اوچا راہ وکھاؤنا۔ اچا بھيو بیس اکیس۔ نہ کوئی دیسے بڈ ماس ناڑی چہا، چہتر جھلے پرہہ ساچے سیس۔ نہ کوئی پون سواس لے دمان، نہ کوئی کرے مات ریس۔ مات پت نہ کیسے جہا، جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہ کوئی رکھائے نیتر مکھ کایا سکھ دند بتیس۔ بیس اکیس ہر نشان۔ راگ چہتیس میٹ مٹان۔ اک اک اک اکیس، رام راج راج رام میٹ مٹائے شاہ ابلیس۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لاڑی مؤت آپ اٹھائے، مگر لگائے سنگ محمد چار یار اعلیٰ شاہ جنّ خوئیس۔ اعلیٰ شاہ علی علمان۔ ساچا رام رحیم رحمان۔ بے پرواہ عالمن عالمان۔ اعلیٰ شاہ جنّ کھویس سبئی تہاں جھلے جھلائے اک نشان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔ ست پُرکھ نرنجن دھنّ، شبد امولیا۔ ست پُرکھ نرنجن دھنّ، آد انت کدے نہ ڈولیا۔ ست پُرکھ نرنجن دھنّ، ایکا گھر ساچے در سچ جیکارا بولیا۔ ست پُرکھ اپار آپے کرے جگت وبارا، در دوارا ایکا کھولیا۔ ست پُرکھ اپار لوآں پُریاں دھار رہیا ہتھ، پورے تول تولنہارا ایکا تول ساچا تولیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، اپنی کرنی آپے کر، بھيو جُھپائے کایا چولیا۔ ست پُرکھ نرنجن دھنّ، اگم اپارا۔ ست پُرکھ اپار نہ مرے نہ جائے جم، روپ رنگ نہ کیسے وچارا۔ ست پُرکھ اپارا بڈ ماس ناڑی نہ دیسے چم، نہ دیسے کوٹ اُساریا۔ ست پُرکھ اپار نہ دیسے کیسے چہتری چہنّ، مندر محل نہ کوئی اُساریا۔ ست پُرکھ اپار کلجگ جیو بھلے نادان، آون گون نہ کوئی کٹا رہیا۔ ست پُرکھ اپار کھنڈ و رہنڈ برہمنڈ ایکا دھار بدھی، ایکا رنگ رنگا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، ویکھ وکھانے راجے رانے شاہ سلطانے بنت بنا رہیا۔ بنت بنائے ہر بھگوانا۔ کرے کھیل مات مہانا۔ جوتی نور اک رکھانا۔ شبد تیر اک اٹھانا۔ رسنا چلے آپ چڑھانا۔ ویکھ وکھائے اچ ٹلے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑاں بے مکھ چبائے اپنی داڑھ، مگر لگائے مؤت لاڑ، نہ کوئی جانے اگمی دھاڑ، اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھانا۔ دھرم رائے کھولے بند کواڑ، بے مکھ جیواں دیوے واڑ، در دوارا اک وکھانا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھانا۔ مگر لگائے مؤت لاڑ، نہ کوئی جانے اگمی دھاڑ، اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھانا۔ دھرم رائے کھولے بند کواڑ، بے مکھ جیواں دیوے واڑ، در دوارا اک وکھانا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھانا۔ نرگن روپ اپار، نور نورانیا۔ سرگن کھیل کرتار، بھیکھا بھیکھ وچ جہانیا۔ نرگن روپ اپار، نر نرائن

نہ کیسے پچھانیا۔ نرگن رُوپ اپار، کایا جوتی جگے اک بھگوانیا۔ نرگن رُوپ اپار، آپے جانے اپنی سار، آد انت نہ کیسے وکھانیا۔ نرگن رُوپ اپار شبد ملے وست اپار، دیوے ہر کرپا کر والی دو جہانیا۔ دوہاں گھراں اک پیار، آپے ناری پُرکھ بہتار، ساچی سیجا پیر پَسار، سُتا رہے گن نِدهانیا۔ نرگن رُوپ اپار، بھگت امولیا۔ سرگن رُوپ اپار، پُرکھ اِبناشی اندرے اندر بولیا۔ نرگن رُوپ اپار، بھيو کیسے نہ کھولیا۔ سرگن رُوپ اپار جوتی جگے اپر اپار، دسم دواړی پڑدہ کھولیا۔ نرگن رُوپ اپار، سرگن بٹھے ساچی دھار، شبد جوتی وچ ٹکائے، آپ اپنی دیا کھائے، دوسر کیسے دس نہ آئے، گرْمکھاں پڑدہ آپے کھولیا۔ نرگن رُوپ اپار سدا نرَویریا۔ نہ کوئی جانے جنت گوار، نہ کوئی کرے سنت ادھار، جھوٹھے وہن جگت ویا رہیا۔ نر نرائن پاوے سار، در گھر ساچے ایکا بہن، ملے میل کنت بہتار۔ درس ویکھے تیجے نینا، آتم کھولے بند کواڑ، نانا تھے بھائی بھیناں، تتی وا نہ آکے ہاڑ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا شبد تن پہنائے، نیڑ نہ آئے مؤت لاڑ۔ ساچا شبد تن شنگار۔ ملے دھن وست اپار۔ مٹے جن وچ سنسار۔ کھئے نہ لائے مات سنھ، نہ کوئی لٹے چور یار۔ دھرم رائے نہ لائے ڈن، ملے میل پُرکھ بہتار۔ سُکا ہریا بھوئے تن، جوتی نور اک اُجیار۔ بے مُکھ جیو بھوئے انھ، در گھر ساچے نہ پائن سار۔ آتم ہوئی کھن کھن، پرگٹ بھوئے نہکنک اتار۔ گرْمکھ رسنا کہے دھن دھن، سوہنگ شبد چار ورنان اک جیکار۔ ہرجن آتم جائے من، بہرم بھلیکھا دئے نوار۔ بھانڈا بہرم پرہ دیوے بہن، شبد ہنتھوڑا ایکا مار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کلجگ تیری اتم وار، شبد گھوڑے ہو آسوار۔ شبد گھوڑا ہر نرنکاریا۔ ملیا جوتی جوڑا کھیل اپاریا۔ دھر درگاہی ایکا پوڑا، پُریاں لوآں باہر رکھا رہیا۔ نہ کوئی جانے لما چوڑا، گنتی گنت نہ کوئی گنا رہیا۔ نہ کوئی امرت آتم رس مٹھا کوڑا دسم دواړی بند رکھا رہیا۔ بھگت جناں تن لگی اوڑا، پُرکھ اِبناشی ساچا بھڑا، بھيو کھلائے براہمن گوڑا، امرت میگھ برسا رہیا۔ دھر درگاہی آیا دوڑا، جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکنک نرائن نر، نو کھنڈ پرتھمی پائے ونڈ، شبد اُٹھائے چنڈ پرچنڈ ہتھ کرتاریا۔ لکھ چوڑاسی پائے ونڈ، سنت سہیلے کرے خبردار۔ رنک راجاناں وڈھے کنڈ، تکھی رکھے ہر جی دھار۔ ویلے انت وڈھے کنڈ، مدرا ماسی کرے خوار۔ کرے کھیل وچ ورہنڈ، جوت نرنجن نر نرنکار۔ کلجگ اوڈھ گئی ہنڈھ، کرم دھرم پرہ رہیا وچار۔ گھر گھر دیسے نار رنڈ، نہ کوئی سہاگن کنت بہتار۔ میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈ، ساچا کھولے اک دوار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کلجگ تیری اتم وار، آپے جانے اپنی سار۔ جانے اپنی سار سہج سُکھدایا۔ کلجگ کرم وچار، بھيو کیسے نہ پایا۔ بے مُکھ جیو کنت وپھچار، ناری ہر بھلایا۔ چاروں کنت

دُشٹ دُراچار، مدرا ماس رسن آبار، شبد شنگار نہ تن کرایا۔ چٹے آسو ہو آسوار، لوک مات لئے اوتار، ساچی بٹھے ایک دھار، ایک راہ دئے دکھایا۔ ساچی بٹھے دھار جگت وڈیائیا۔ چار ورنان اک پیار، راج راجانان شاہ سلطانان ایک دھام دکھائیا۔ ہوئے ہنگتا روگ نوار، آتم بھرے شبد بھنڈار، سچ دوارا اک کھلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ ساچے سنت جنان بند کیوڑی آپے آپ کھلائییا۔ کھلے بند کیوڑ جوت پرکاشیا۔ جگے جوت بہتر ناز، مٹے اُداسیا۔ در گھر ساچے دیوے وار، ہر ساچا شاہو شاباسیا۔ بجر کپاٹی دیوے پاڑ، کریا کرے پُرکھ ابناشیا۔ کلجگ مایا دیوے ساڑ، گلوں کٹے جم کی پھاسیا۔ شبد گھوڑی دیوے چاڑھ، ہتھ پھڑے اپنے راسیا۔ نیڑ نہ آئے پنج دھاڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے کرے بند خلاصیا۔ کر بند خلاص بھگت بھگوانیا۔ مانس جنم رہ راس، پُریاں لوآں ویکھ دکھانے پرتھمی اکاشیا۔ پرتھمی اکاش وچ پرہاس آدن اتنا گرمکھ ساچے وچ سواس شبد پیاس، پرہہ آتم ترکھا بُجھانیا۔ جگت بھلیکھا کرے وناس، ملائے میل ساچے کنتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، آپے جانے ویکھ دکھانے گتو غریب راجے رانے شاہ سلطانے وچ جھانے شبد اُڈان ساچے دھام وچ وسنیا۔ سچ دھام استھول ہر بنواریا۔ نہ کوئی پاوا نہ کوئی چول، شبد سنگھاسن ڈیرہ لا رہیا۔ نہ کوئی آد انت جائے بھول، دیپک جوتی اک جگا رہیا۔ کرنی کرے کنت کنتوبل، دوسر ہور نہ کوئی رکھا رہیا۔ لکھ چوراسی گئی بھول، پرہہ جوتی بھیکھ وٹا رہیا۔ کلجگ گکرم گیا بھول، جوٹھا جھوٹھا مہک مہکا رہیا۔ سوہنگ شبد پھڑ ترسول، پت ڈالی آپ تڑا رہیا۔ آپے وسے دھام استھول، شبد جوتی کھیل کھلا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، گرمکھ ساچے سنت سُپیلے ساچے میلے اپنے آپ کرا رہیا۔ شبد کھوج برہماد برہمنڈ اپاریا۔ آپے جانے آد جگاد، جگا جگنت کھیل اپاریا۔ سادھ سنت وجائن ناد، اک سہارا ہر رکھا لیا۔ کرنی کرے مادھو مادھ، اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھا لیا۔ ساچا شبد رکھتا یاد، نو کھنڈ ونڈ وچ ورہنڈ ہر کرا رہیا۔ دھرت مات منگے ساچی داد، پُرکھ ابناشی لئے لادھ، ساچا دھام کون سہا رہیا۔ چلے کتھا بودھ اکادھ نہ کوئی رسنا سکے ارادھ، نش اکھڑ وکھڑ ساچا دھام سہا رہیا۔ کوئی اٹ نہ لائے پتھر، چھت منارا چار دیوارا اچ اٹل محل نہ کوئی بنا رہیا۔ نہ کوئی لائے پریم گارا، راج راجانان نہ کرے وچارا، شاہ سلطانان چُکیا بھارا، بؤلا بھار نہ کوئی کرا رہیا۔ ویلا انت نہ کوئی سہارا، نہ کوئی سہائی، سنگ محمد چار یارا، عیسیٰ موسیٰ مکھ چھپا رہیا۔ کھانی بانی کرے ادھارا، وید پُراناں چُکے نعرہ، قرآن انجیلا جوتی تیلا چھیل چھیلایا اک لگا رہیا۔ آل ورلڈ نہ کوئی مندر نہ کوئی ٹیلا، گاڈ

خُدائی اک وسیلہ، ساچا دھام سُہا رہیا۔ نہ کوئی رنگن رنگائے سوہا پیلا لال کالا چٹا نیلا، ست سورنی رنگ کرا رہیا۔ آپے کرے اپنا میلا، پُرکھ ابناشی رنگ رنگیلا، جوتی جوت سرُپ ہر، ایک دھام لیکھا لیکھت، ساچے لیکھے آپ لیکھا رہیا۔ ساچا مندر سچ دوار۔ جوتی جگے اندرے اندر، ساچے شبد رہے دُھنکار۔ جوٹھے جھوٹھے بھوئندے بندر، نر ہر نہ ویکھن سچّی سرکار۔ نین لوچن لوئن درس نہ پیکھن، اندر مندر دھواں دھار۔ نہ کوئی جانے اولیا پیر شیخن، پنڈت پاندھے گرتھی پنتھی نہ پائن سار۔ دھرم مندر پرہ لائے میخن، نو کھنڈ پرتھی اک دوار۔ آپ لیکھائے ساچے لیکھن، وچ وربھنڈی کھیل اپار۔ جوتی جامہ دھارے بھیکھن، ایکا نگری سچ سمگری ساچا بھوپ ست سرُپ نر ہر سچّی سرکار۔ لکھّ چوراسی مٹائے اندھ اندھیارا اندھ کوپ، دیپک جوتی کر اُجیار۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپ، جوتی جوت سرُپ ہر، ساچا مندر لوک مات مار جھات، اک اِکانت کرے سچ تیار۔ ساچا ہال اک بناؤنا۔ امرت تال وچ رکھاؤنا۔ پریم جال چو گرد وکھاؤنا۔ شاہ کنگال اک در بہاؤنا۔ آپے توڑے جگت جنجال، ساچا مارگ اک رکھاؤنا۔ دیپک جوتی مستک تھال، گکن گگنتر بنت بناؤنا۔ جگت اولڑی چلے چال، جے ہند بھو کیسے نہ پاؤنا۔ ساچا ونڈے دھن مال، پلے گنڈھ اک رکھاؤنا۔ پھل لگائے ساچے ڈال، شاہ سلطان سیس جھکاؤنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، آپے ویکھے سچ گھر، سچ ٹکانا وچ مات بناؤنا۔ سچ ٹکانا وچ مات بنائے۔ شبد قنات چار گنٹ لگائے۔ چار ورنان اک جماعت، اوچ نیچ پرہ بھو چکائے۔ ساچا ناتا بھین بھرات، دئی دوتی روگ گوائے۔ نہ کوئی پُچھے مات وات، شاہ فقیر اک تھان ریائے۔ آپے بنے پتا مات، شبد ساچا سپر پیائے۔ بیٹھا دسے اک اِکانت، سچ سینگھاسن ڈیرہ لائے۔ لوآن پُریاں ویکھے مار جھات، دس کیسے نہ آئے۔ اپنے رنگ سد وسے کملاپات، پت پتوتتا ساچی کرنی رہیا کرائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دھام آپ سُہائے۔ ساچا دھام شبد ت۔ راج راجاناں شاہ سلطانان دے سمجھاوے مت۔ غریب نانا گلے لگائے، بہتر نازی نہ ابلے رت۔ نام رنگن اک چڑھائے، آتم رکھے دھیرج یت۔ ساچا دھام ہر سُہائے، لوک مات چلاوے ساچے رتھ۔ بے مکھ جوٹھے جھوٹھے بنھن دعوے، اتم سیاں آوے ساڈھے تِن ہتھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، آپے جانے اپنی گتھ۔ جگ جگ دھارے بھیکھ، ویس وٹائیندا۔ نہ کوئی جانے اولیا پیر شیخ، ساچے لیکھے آپ لیکھائیندا۔ سرِشٹ سبائی رہیا ویکھ، دس کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لکھّ چوراسی کایا مندر اپنا آپ ٹکائیندا۔ کایا مندر ہر اُجیار۔ اندرے اندر کھیل اپار۔ در در گھر گھر بھوئندے بندر، نر زرنجن نہ پائن سار۔ نہ کوئی توڑے آتم وچا ہنکاری چندر، ہر

شبد نہ جانے سچ پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جُگا جُگنت آد انت سادھ سنت پورن بھگونت کرے کرائے جے جیکار۔ جے جیکار ہر رگھناتھ۔ سچ و ہارا بھگتاں ساتھ۔ پاربرہم پرہہ بائے سار، شبد چڑھائے ساچے راتھ۔ کھیل آگم نہ پائے سار، جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، چلائے سوہنگ ساچی گاتھ۔ سوہنگ شبد جگت ورتنت۔ رسنا گائے بھگت پورن سنت۔ آتم رس ایک پائے، ہس ہس پرہہ درشن پائے، جہوا گن ایک گائے، میل ملاوا ساچے کنت۔ نتھاؤں نتھاویاں مان رکھائے، پھڑ پھڑ بانہوں پار لگائے، ساچی کار آد انت۔ چرن پیار دسائے، ساچی ریت چلائے، لکھ چوراسی پرکھے نیت سچ سنیہڑا اک سنائے، سوئے اٹھائے جیو جنت۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹائے، رمیئا راما ہر رگھڑائے، آپ بنائے اپنی بنت۔ جگ جگ وٹائے بھیکھ غریب نوازیا۔ سرشٹ سبائی ربیا ویکھ، ساچا ساجن ساچیا۔ آپ لکھائے لیکھ الکھنا لیکھ، کرے ویس دیس کل ماجھیا۔ جوتی جامہ ہر پرویس، شبد گھوڑا رکھے ساچا تازیا۔ سد پُرکھ سدا آدیس، وڈ وڈ شاہو راجن راجیا۔ نر ہر ہر نر وڈا نر نریش، ترے لواں سوارے کاجیا۔ بھگت بھگونت وڈ مرگیس، دیوے شبد سچا سپس تاجیا۔ ویکھ وکھانے برہما وشن مہیش، شو شنکر کل کہ آجیا۔ سُرپت راجا اند کروڑ تیتیس، بیس ایکسا رکھے لاجیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، آپے کرے کرائے اپنا کاجیا۔ بیس ایکسا ہر جگدیشا، اچرج کل کلا کل دھاریا۔ ایک چہتر

جھلے پرہہ ساچے سیسا، وڈ چھل کرے وچ سنساریا۔ مایا جوٹھا جھوٹھا پیسن پیسا، ہتھ پھڑی جوٹھ جھوٹھ بہاریا۔ تھے مان قرآن حدیثا، نہ کوئی جانے انجیلا وید پُرانا چکے بھو راگ چھتیسا، دند بتیسا نہ کوئی وکھانیا۔ ایک شبد جگت حدیثا، چار ورنان سوہنگ سچی بانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، پکڑ اٹھائے راجن راج شاہ سلطان بلکانیا۔ شبد آواز اک لگائے۔ سپس تاج کیسے رہن نہ پائے۔ چاروں کنت پینی بھاج، ویلے انت نہ کوئی سہائے۔ پُرکھ ابناشی در دوارے ایک شات، ویلے انت پورن سنت لے بچائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، اپنا بھانا ساچا رانا اپنے ہتھ رکھائے۔ ہر کرتار سرب کلا سمرتھ، ورتے ورتاوے وچ سنسار۔ راج راجاناں پائے نتھ، شبد ڈوری اک اپار۔ بے مکھاں پھڑ کے رہیا متھ، کلجگ اتم کرن وچار۔ گرمکھاں سگل وسورے جائن لتھ، کر درس ہر نرنکار۔ پرہہ شبد چڑھائے ساچے رتھ، ستجگ ساچے ہتھی دھار۔ دیوے نام وست انمول وتھ، برن اٹھاراں جے جیکار۔ مہا جگت سدا اکتھ، گر گوپالا دین دیالا سرب رکھوالا کرے کرائے اپنی کار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، دھر درگابی سچ دلالا اک کرائے لوک مات مار جھات پُرکھ بدھات شبد ساچا ونج وپار۔ ساچا ونج نام وپارا۔ جن بھگتاں کرے نام پیارا۔ آدن انت وچ سنسار جُگا

جُگنت وچ سنسار آپ بنائے ساچی بنتا، پُرکھ پُرکھوتم الکھ نرنجن دوس رین اک سہارا۔ نہ کوئی جانے جیو جنت، کرے کھیل ساچا کنت، نو کھنڈ پرتھی ایکا دھارا۔ ہوئے روگ کرے بہسمنت، دُھر سنجوگ نبھائے انت، سوہنگ بھوگ لگائے آتم ساچا تہ دُھنی جے جیکارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے وسے سچ گھر، شبد رکھے اک بیانا۔ شبد دُھنی جے جیکار۔ سچ دوارے آپے سنی، آپے کھولے بند کیوڑ۔ آپ اٹھائے رکھی مئی، میٹ مٹائے دھواں دھار۔ سنت سُہیلے جائے چنی، دسم دوارے کر پیار۔ شبد پہنائے سر ساچی چنی، رکھے پت وچ سنسار۔ پُرکھ بدھاتا وڈ گن گئی، سُنے سُنائے شبد اپار۔ بے مُکھاں چوٹی جائے مئی، کلجگ اتہ کر خوار۔ نہ کوئی دیسے عیسیٰ موسیٰ محمدی سنی، پنڈت پادھ ایکا دھار۔ گرتھی پنتھی جائے بھنی، پرگٹ ہوئے نہکنک نرائن نر اوتار۔ لکھ چوراسی وسے جونی، نو دس گیاراں بیس تیس چار کھیل اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کلجگ تیری اتہ ور، سنت سُہیلے کرائے میلے آپ بنائے سچ سچی سرکار۔ نر ہر سچی سرکار سچ درباریا۔ آد انت نہ جائے ہار، جن بھگتاں رکھے ساچا پیار، نہ کوئی پہنے بستر شستر تیز کٹار، شبد کھنڈا اپر اپاریا۔ دوسر رکھے نہ کوئی پہریدار، چار کُنٹ دہ دشا ویکھ وکھا رہیا۔ ایکا ایک جن بھگتاں رکھے میت مُرار، شبد سُنہیڑا اک دوا رہیا۔ وقت چُکائے سنگ محمد چار یار، عیسیٰ موسیٰ بہرم بھلا رہیا۔ کوئی نہ جانے نر نار، سچ حدیثا نہ کوئی پڑھا رہیا۔ ورن اورناں کرن وچار، اک جگدیشا جوت جگا رہیا۔ دھرنی دھرناں وڈ بلکار، چھتر سیسا اک جھلا رہیا۔ سوہنگ کھنڈا تکھی دھار، پرہہ اپنے ہتھ اٹھا رہیا۔ ویکھ وکھانے بنک راج دوار، راج راجاناں شاہ سلطاناں خبردار کرا رہیا۔ بھانا متنا انت کرتار، نیتر نیناں ہر وکھا رہیا۔ جوٹھا جھوٹھا چُکنا پئے بہار، دھرم رائے راہ تکا رہیا۔ کوئی نہ ہوئے آگے سہار، مایا دھندا بہرم بھلا رہیا۔ بھین بھائی نہ دیسے کوئی بہتار، مات پتا نہ کوئی چھڈا رہیا۔ بے مُکھاں اتہ پیندی مار، جم راجا لیکھ چُکا رہیا۔ گُرمکھاں بخشے چرن پیار، ساچا مارگ اک وکھا رہیا۔ ساچا نام جگت جیکار شبد نشان اک جھلا رہیا۔ ویکھ وکھانے وارو وار، اتہ میلا ہر ملا رہیا۔ جمن کنارہ سچ کرتار، جوتی مندر ہر بنا رہیا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسار، ستاں دیپاں راہ وکھا رہیا۔ مان سروور اک جل دھار، امرت دھارا ہر ویا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، آپے گر آپے چیلے، دُھر درگاہی مات میلے، وسے دھام اک اکیلے، ساچا رنگ رنگا رہیا۔ ہر کا کھیل آگم، وڈ سنساریا۔ ہر کا کھیل آگم، بھو کوئی نہ پا رہیا۔ لوک مات ایکا سچ دھرم، ساچا جھنڈا آپ جھلا رہیا۔ نہ کوئی لائے اُتے دم، سوہنگ ڈنڈا اپر لگا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لیکھا لکھ ہر، نو کھنڈ

ویکھ وکھانے چتر بھج وچ برہمنڈاں، اُت بھج سینج جیرج انڈاں، پڑدہ اوہلا نہ کوئی رکھا رہیا۔ کلجگ کالا اتم کنڈھا، شبد سروپی پھڑیا کھنڈا، جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، ایکا ایک کرا رہیا۔ شبد کھنڈا ہر دو دھار۔ میٹ مٹائے جگت پکھنڈاں، توڑے مان سرب ہنکار۔ وڈھی جائے سب دیاں کنڈاں، نہ کوئی مات اٹکا رہیا۔ اتم ہوئی سرب گھمنڈاں، جوتی جوت سروپ ہر، ایکا دیوے نام ڈنڈا، نہ کوئی کیسے چھڈا رہیا۔ جیو انا لحق قچ کھیل خدایا۔ نہ کوئی جانے شاہ تبریز، شمس صبرایا۔ شبد سُنہ پڑا نور محمد رہیا جگایا۔ ویکھ وکھانے شاہ انگریز، ننگی فرنگی پٹھکرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، بھارت کھنڈ وچ برہمنڈ نو کھنڈ دھام سہایا۔ دھام سہایا نور الابی، اللہ نور۔ جگت ملاحی ہر بھر پور۔ در گھر ساچے اک ملاحی، غریب نوازا حاضر حضور۔ ویکھ وکھانے سبئی تھائیں، نہ کوئی جانے نیڑے دور۔ جوٹھی جھوٹھی مٹنی شاہی، آپے کرے چورو چور۔ چارے یاراں پائے پھابی، شبد سروپی رہیا گھور، جوتی جوت سروپ ہر، ایکا منگے نام رس، رس نام حیات آب، آب حیات ست سرور۔ حق حلال وچ جہان۔ جلوہ جلال ہر رحمان۔ سچ حدیثا شبد قرآن۔ ایکا مندر ایکا اندر، ایکا دیپک ایکا جوتی ایکا تھان۔ ایکا حاجی ایکا کعبہ۔ پرگٹ ہوئے دو دواہ۔ کوئی نہ جھلے مات تابا۔ کالا ویس مکھ نقابا۔ چٹے آسو چرن رکابا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایکا راگ آپ سُنائے، جگت سُنائے ساچا راگا۔ نور نرنتر نور جہان۔ شبد بسنتر جگت بے ایمان۔ ویکھ وکھائے گگن گگنتر، سچ حدیثا انجیل قرآن۔ حق حقیقا شاہ رفیقہ، کون منتر جگت توفیقاً کر دھیان۔ آپے پاکن پاکن پیکا، رسنا رس مایا پھیکا، محوان بیدو مہر مہربان۔ جوت سروپی نیکن نیکا، شبد کرائے اک وسنیکا، رحمت رحیم رحمان۔ آپے جانے بھو جی کا، جوتی جوت سروپ ہر، ساچے مندر کر دھیان۔ جوت اگم اتھاہ بے پرواہیا۔ آپے جانے اپنا راہ، سرشٹ سبائی بے ملاح، سچ دوارا رہیا گھلائیآ۔ چار ورنان ایکا تھان، پُرکھ ابناشی ایکا نام بے عیب پروردگارا، لوک مات بنے سہارا، دوسر کوئی دس نہ آئیآ۔ ایکا ایک جگت جیکارا، شبد بھگت موکھ دوارا، دوسر ہور نہ کوئی سہاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، خدی خدائی، جھوٹھے بندے اتم اندھے کرم وجوگی انرس بھوگی، بہرم بھلیکھا رہیا مٹائیآ۔ بہرم بھلیکھا چکے چرن دواریا۔ جوتی تیر ایکا چھٹے، شبد وجے کار کاڑیا۔ لکھ چوراسی چوگ نکھٹے، وکے واہ تتی ہاڑیا۔ بے مکھاں جڑھ آپے پئے، دھرت مات بنے اکھاڑیا۔ شبد سروپی پھڑ پھڑ کٹے، مؤت گھوڑی رہیا چاڑھیا۔ دھرم رائے در اتم سٹے، آپ چبائے اپنی داڑھیا۔ جن بھگتاں پیائے امرت ایکا گھٹے، لکھ چوراسی ناتا چھٹے، در گھر ساچے دیوے واڑیا۔ شبد پنکھوڑا ساچا

جھوٹے، سچ ہلارا اک دوا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سچ سِنگھاسن تخت پراجے، جوت سرُپی کرے کاچے، بھگت جناں کل رکھے لاجے، سرگن نرگن دوویں بھیکھ وکھا رہیا۔ نرگن سرگن جگت بھیکھ اولڑا۔ گرمکھاں وِرا نیتر لئے ویکھ، جوت سرُپ ہر اکلڑا۔ آتم در دوارے لگی ساچی میخ، نام جوتی دیپک ایکا بلڑا۔ آپ مٹائے بدھنا لیکھی ریکھ، گرمکھاں آتم در دوارے آگے کھلڑا۔ کلجگ جیو رہے ویکھ، چاروں کُنٹ پئے ترتھلڑا۔ پکڑ پچھارے پھڑ پھڑ وڈ اولیئے پیر شیخ، شبد اندھیر ایکا جھلڑا۔ نہ کوئی دیسے وڈ سیٹھ کورڑا ریٹھ، مایادھاری کر خواری ویلے اتم ہرن دمڑا۔ مٹدی جائے چار یاری، پنچم تیج سچی سرداری، ڈھنی ناد ناد دُھن آگم اپاری۔ ایکا راگ ہر سُنائے، جگت تیگ راہ وکھائے، سنت سُوپیلے آپ جگائے، آپ کرکائے اپنے میلے، شبد پھڑائے ساچا پلڑا۔ شبد پلا ہتھ پھڑائیندا۔ اک اِکلا آپے کھیلے، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ جل تھل سرب تھائیں آپ سمائیندا۔ جوتی کھیل گھڑی گھڑی پل پلا، اندلوک شولوک برہم لوک سچکھنڈی بنت بنائیندا۔ پُریاں لوآں اک کرم، ستان دیپان ست دھرم، اُچ منارا شبد جیکارا، ہر گردھارا وچ سنسارا پہلی وارا لوک مات اُچائیندا۔ میٹ مٹائے دُھندوکارا، دیپک جوتی کر اُجیارا، شبد جیکارا اک لگائیندا۔ جن بھگتاں دسے راہ نیارا، ڈھول مردنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ کرے کھیل اپر اپارا، ورنان برنان وسے باہرا، کرے کرکائے سرجنہارا، جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، ساچا دھام نو دوارا پسر پسار، جوٹھا جھوٹھا موہ چُکائیندا۔ چُکے موہ جگت جنجال۔ مایا رانی جھوٹھا دھرو، جیو جنت بھوئے کنگال۔ در در گھر گھر بیٹھے رہے رو، نہ کوئی کرے مات سنبھال۔ کرے وبارا چھبی پوہ، کلجگ اتم انت اک سہائے، امرت آتم کایا ساچا تال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ہرجن جن ہر سنت پیارے پھل لگائے کایا ڈال۔ کایا ڈال پھل پھلواری۔ لگنا پھل ستاراں ہاڑی۔ جگے جوت بہتر ناڑی۔ شبد گھوڑے ساچے چاڑھی۔ سدا رہے پچھے آگڑی۔ بجر کپائی رہیا پاڑی۔ نیڑ نہ آئے مؤت لاڑی۔ پنجان چوراں رہیا ساڑی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کایا مندر بھاگ لگائے، اندرے اندر جوت جگائے، شبد سرُپی ڈنک وجائے، بھوئے سہائے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑی۔ نام کپڑ اپر اپار۔ آپے مائی آپے پیڑ، پُرکھ بدھاتا مت مرار۔ کوٹن کوٹ تارے پیڑ، جوت جگائے نر نرنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی کرپا دھار۔ ساچا سوتر ساچا تند۔ جوتی جامہ شبد اند۔ پورن کرے کاما اتم کلجگ وجائے شبد دمام، بے مکھاں بھرمان ڈھاپے کندھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ویکھے مات سچے چند۔ سورج چند چند پرکاش۔ سرب برہمنڈ ہر مرگند جگت گنتاس۔ جگت مٹائے جوٹھی جھوٹھی کندھ،

سچ برہم سگل رہ راس۔ شبد سروپی پائے پھند، پکڑ پکڑ پکڑ اٹھائے ہڈ ناڑی تن ماس۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں کرے بند خلاص۔ شبد سوتر نام تار۔ پُرکھ ابناشی کھچے مات، کلجگ تیری اتم وار۔ گرمکھاں بٹھے ساچا نات، دیوے گنڈھ اپر اپار۔ اتم رکھے جگت ذات، سدا سہیلا رکھے ٹھنڈ۔ میٹ مٹائے اندھیری رات، آپ کرائے ساچی ونڈ۔ کلجگ اتم پُچھے وات، میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈ۔ کرے کھیل نو سات، دیپاں لوآں پائے ونڈ، چند منڈل ہر سچ برات۔ ویکھ وکھائے کھنڈ کھنڈ جوتی جامہ کھیل بدھات۔ بے مکھاں دیوے اتم دنڈ، گرمکھاں امرت بوند سوانت۔ ملے وڈیائی وچ وربھنڈ، جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے ویکھ ویکھ وکھانے، اُتبھج سیتج جیرج انڈ۔ ساچا سوتر رنگ رنگیلا۔ جوتی نورا چھیل چھبیل۔ آپے جانے لال سنہری سوہا چٹا پیلا نیلا کالا۔ دھار لہری ویکھ وکھانے اُچا ٹیلا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ست سورنی ایکا کرنا چار ورنان ایکا ایک ساچا سوتر ساچی تندی۔ کلجگ اتم انت جن بھگتاں کٹائے بند بندی۔ ویکھ وکھانے سادھ سنت، کون دوارے چند نوچندی۔ لوک مات بنائے اپنی بنت، جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرشٹ سبائی ہوئی اندھی۔ ساچا سوتر دھاری ست۔ پُرکھ ابناشی کرم وچاری، دے سمجھاوے مت۔ لکھ چوراسی جاوے ہاری، کوئی نہ جانے مت گت۔ چاروں کُنٹ کوڑ کڑیاری، نہ کوئی جانے دھیرج یت۔ مایا رانی ہوسیاری، رہن نہ دیوے کیسے پت۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی ناری، ایکا بھلا کلاپت۔ بھرے بھلے جیو گواری، جوٹھی جھوٹھی ابلے رت۔ جن بھگت سوہن چرن دواری، آپ چڑھائے ساچے رتھ۔ پورب کرم رہیا وچاری، جگت جنجالا مات متھ۔ در گھر ساچے پیج سواری، سوہنگ پائی ساچی نتھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، مہا جگت جگ اکھ۔ ساچا تندن بندھے ڈور۔ لکھ چوراسی تھے پھندن، آپے پکڑے پنچے چور۔ نجھر رس اک پرمانندن، کایا امرت اندھیر گھور۔ پُرکھ ابناشی سدا بخشنندن، ہرجن چکائے مور تور۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا سوتر ساچا وٹ، آپے دیوے گھٹ گھٹ، دوسر ناہی دسے ہور۔

☆ ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۲ پکرمی ماتا بھشن کور دے گرہ پنڈ جیٹھووال ☆

شبد جوگ اپار وچ جہانیا۔ شبد جوگ اپار، پُرکھ سُبجَنا۔ شبد جوگ اپار، جیو نادانیا۔ شبد جوگ اپار، ہوئے روگ میٹ
 مٹانیا۔ شبد جوگ اپار، مٹے جگت وِجُوگ سِری بھگوانیا۔ شبد جوگ اپار، جن بھگتاں مِلے لیکھیا دُھر سنجوگ، نہ کوئی دُوسر ونڈ
 ونڈانیا۔ شبد جوگ اپار، ہرجن جن ہر رسنا چُکے ساچی چوگ، ہنس کاگ کاگ ہنس پرہ آپ بنانیا۔ شبد جوگ اپار، وچ سنسار
 جُگو جُگ پُرکھ ابناشی بٹھے دھار، پارہس مہانیا۔ شبد جوگ اپار، گناں گونٹیا۔ شبد جوگ اپار، ایک میل پورن بھگوتیا۔
 شبد جوگ اپار، پُرکھ ابناشی دیوے کر پیار، گُرمکھ ساچے مٹیا۔ شبد جوگ اپار، ایکا وہے ساچی دھار، رُوپ رنگ نہ کوئی وکھانیا۔
 شبد جوگ اپار، پنجاں چوراں رہیا مار، ایکا کھنڈا ہتھ رکھانیا۔ شبد جوگ اپار، کوڑ کُڑیا کڈھے باہر، ساچی جوتی کر آکار،
 نرمل باقی دسم دوار، جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کلجگ تیری اتم وار، ویکھ وکھانے راجے رانے، سگھڑ
 سیانے ہر بھگوانے، نہ کوئی جانے جیو جنت گوار انھیا۔ شبد جوگ اپار، نام رنگتیا۔ شبد جوگ اپار، پورن کرے کام، اک بہائے
 ساچے دھام، ساچی کھوج کُھجنتیا۔ شبد جوگ اپار، سکا ہریا کرے چام، نہ کوئی لائے مات دام، پورن بُوچھ بُجھنتیا۔ شبد جوگ
 اپار، ایکا ایک ہر کا نام، میٹ مٹائے اندھیری شام، سچ پرکاش مات پاتال آکاش آپ کرتیا۔ شبد جوگ اپار، آپے رکھے اپنی دھار،
 جُگا جُگنتر وارو وار، بھانا رانا اپنے ہتھ رکھنتیا۔ شبد جوگ اپار، دُھنی دُھنکاریا۔ شبد جوگ اپار، گُرمکھ وِرا پائے سار، جس جن
 ہر ساچا کن سُننتیا۔ شبد جوگ اپار، مایا ممتا رہیا مار، بھانڈا بہم رہیا نوار، ایکا در دوار آپ دسنٹیا۔ شبد جوگ اپار، تکھی رکھے
 ہر جی دھار، کلجگ تیری اتم وار، کرم دھرم کرم لکھ چوراسی رہیا وچار۔ شبد جوگ اپار، ہرجن پایا۔ شبد جوگ اپار،
 ہرجن نہ لائے ڈن، پرہ ابناشی بیڑا رہیا بٹھ، تن مندر اندر آپ ٹکایا۔ شبد جوگ اپار، اندرے اندر نہ کوئی ویکھے کلجگ جیو کایا
 ڈونگھی کُندر، لکھ چوراسی بھونڈی پھردی بندر، نام امولا ہر نرولا ساچے دھام ٹکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر،
 لوک مات ہر جوت دھر، گُرمکھ ساچے سنت جنان بھيو ابھیدا اچھل اچھیدا وڈ دیوی دیو اپنا آپ وکھایا۔ شبد جوگ اپار، جوگ
 نرالیا۔ گُرمکھ وِرو لے کر وچار، کلجگ کالے وچوں پا لیا۔ امرت آتم پیئے ساچی دھار، ساچا دھام سہا لیا۔ شبد وچولا میت مُرار،
 دوہاں میلا آپ ملا رہیا۔ جوت نرنجن کر آکار، مَکھڑا ساچا آپ وکھا لیا۔ شبد خوشی کرے اپار، گھر ساچے دیپک بالیا۔ نہ کوئی دیسے

ٹھگ چور یار، ایک ایک میل پُرکھ بدھاتا، نہ کوئی دیسے ہور پیارا، ایک دھارا آپ ویا رہیا۔ نہ کوئی دیسے میت مُرار، ہرجن ہر ہر وچ سما لیا۔ نہ کوئی دیسے اندر باہر، نورو نورو اک اُجالیا۔ نہ کوئی دیسے پار کینار، آر پار نہ کوئی وکھا لیا۔ نہ کوئی دیسے محل مینار اچل اٹل دھام آپ سہا لیا۔ رُوپ رنگ نہ کرے کوئی وچار، ست سرُوپی ست سما لیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، لکھ چوراسی دیوے جم کی پھاسی، گُرمکھ وِرا مات پچا لیا۔ شبد جوگ اپار سچ گھر وسندڑا۔ گُرمکھ وِرا پائے سار، جس جن ناؤں ہر ساچا آپ وکھندڑا۔ پُورب کرم کر وچار، ہر داتار شبد جوگ بانا تن پھندڑا۔ رنگن رنگے رنگ اپار، پہلی وار نہ داغ کوئی رکھندڑا۔ آپے رہیا پیج سوار، نہ کوئی جانے نر نار، سرن چرن سرن رکھندڑا۔ دھرم رائے نہ مارے مار، لکھ چوراسی اُترے پار، ایک دیسے در دوار، ساچا دھام آپ سہندڑا۔ درس اموگھا ہر داتار آون جاون کٹے روگا، ملے میل دُھر سنجوگا، اتم سیج ساچا رس ایک بھوگا، گُرمکھ ساچے سنت جن ایک در آپ سہائے تن مندر اندر ڈیرہ لائے، دیپک جوتی اک جگائے، ساچی کار کُندڑا۔ شبد جوگ اپار وست امولیا۔ گُرمکھ دیوے اتم وست، ساچا کُنڈا آپے کھولیا۔ اٹھ پھر رہے مست، سدا سدا ہر وسے کولیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، گُرمکھ ساچے سنت جنار بھاگ لگائے کایا چولیا۔ کایا چولی رنگ کرتار۔ چُکے ڈولی وچ سنسار۔ در گھر ساچے شبد گولی، اندرے اندر اتم جوتی تن مندر کھڑی سچ گلزار۔ آپ اُلٹائے نابھ کولی، نہ کوئی جانے دھار سولی، دسم دوارا اتم بولی، ایک دیسے ساچی دھار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، گُرمکھ ساچے سنت جنار، ایک ٹیک کرے بُدھ بیپک، کلجگ مایا نہ لائے سیک، ساچا بخشے چرن پیار۔ ماما مات بنت بنائی۔ ساچے سنت دیا کائی۔ آد انت جُگا جُگنت ریتی نیتی آپ چلائی۔ آپے جانے اگلی پچھلی بیتی، ساچی بنت بندی آئی۔ مے مکتی ساچی ریتی، جوتی جوت سرُوپ ہر، اچرچ لیل مات ورتائی۔ ماما ملیا پُرکھ سُبجان۔ پانا نام گن ندھان۔ ساچا جام پین کھان۔ ساچا دھام پُورن کام۔ ہرجن دھیان آپے جانے جانی جان کر پچھان وچ جہان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، ماما مکتا مورت بھگوان۔ ماما مات دیوے مت۔ سستا ستگر رکھے پت۔ صاحب سچے ایک مت۔ کایا ماٹی جھوٹھی کچ۔ اتم ویلے جائے مچ۔ جوٹھے جھوٹھے پنچے چور رہے پنچ۔ پُرکھ ابناشی سچو سچ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، شبد ابھیدا آپے بولے، شبد ابھیدا آپے کھولے، سادھ سنت جائن مچ۔ لگے آگ کایا چولے۔ پُرکھ ابناشی کرے کھیل ہولے ہولے۔ شبد جوتی جوتی شبد اندرے اندر جائے رچ، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان،

نہکلنک نرائن نر، ست ستگر ساجن میتا پرکھے نیتا، ویکھ وکھانے سچ تولے۔ تتا تریا وجا ناد۔ ثورت ثورا بودھ آگادھ۔ وڈ داتا سورا رکھتا یاد۔ سن سنے فریاد، پرہہ بخشے ساچی داد۔ ملے میل مادھو مادھ۔ سنت سہیلے رہے ارادھ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے آپ لئے لادھ۔ ستو ست ست وکھانا۔ پُرکھ ابناشی پینا دانا۔ آپے جانے آپ پچھانے پینا کھانا۔ راج راجان شاہ سلطان وچ جہان نہ کرے پچھانا۔ اسنت سنت اندرے اندر جگت گیانا۔ آپے جانے پُرکھ ابناشی ساچا کنت کون بدھ کون ردھ، ساچی دیگ آپ چڑھانا۔ جیٹھ اٹھ کارج سیدھ، داسی رہے نو بندھ، پُرکھ ابناشی کھیل مہانا۔ جن بھگتاں آتم رہیا ودھ، ساچا تیر اک چلانا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے جانے جان پچھانے، کون پکوان ہر پکوانا۔ مستوانے لگی میخ۔ چرنی ڈکے راجا رانا، دھر درگاہی لکھیا لیکھ۔ چار ورنان چرن دھیانا اک پبانا، نہ کوئی دیسے اولیا پیر شیخ۔ آپے تے ساچا تانا، جوٹھا جھوٹھا وچ پھسانا، کلجگ مٹائے اتم ریکھ۔ جوتی دیپک اک جگانا، نام پکوان ہر پکوانا، گرمکھان دیوے جیا دان۔ آتم برہم کر دھیان، سچا جوگ پین کھان۔ دھیرج یت اتم ست دے مت آپ سمجھانا، بہتر ناڑی نہ ابلے رت، ملے میل کلاپت، جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا جانی جان۔ رنگ ست ست اپار۔ پاربرہم برہم پار جوتی آکار۔ سچ کرم جگت دھرم رہیا پیج سوار۔ نہ کوئی ویکھ وکھانے ورن برن، ایک ایک در دوار۔ ایک رنگ کرے ایک سرن، پُرکھ ابناشی ساچی کار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی رنگن رنگ رنگے چلو لا نام اپار۔ نام رنگن رنگ رنگیلا۔ شبدا کنگن تن پھنکے، جوتی نورا چھیل چھیلایا۔ پریم مہندی ہتھیں لائے، امام مہندی ناں رکھائے، تن چھپائے چولا نیلا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نام ندھانا امرت رس گرمکھ ساچے مکھ چوائے۔ آتم مد ساچا رس، در گھر ساچے ساچی کار۔ نام رنگ رنگ اپار۔ ستجگ ساچے منگی منگ، ست ستوادی منگی دھار۔ کلجگ اوڈھ گئی لنگھ، جوت سرؤپی کر وچار۔ لکھ چوراسی بھکھ ننگ، اتم دے پاپاں بہار۔ شبدا گھوڑے کس تنگ، لوآن پُریاں کرے خبردار۔ بے مکھ بھجن کاچی ونگ، گرمکھ ساچے اترے پار۔ ہوئے سہائی انگ سنگ، رنگن رنگ اک اپار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ستاں دیپاں ایک سنگ ایک رنگ نر ہر سچی سرکار۔ ساچا رنگ ہر وچارے۔ دسم دواوی پار لنگھ، سن آگم پائے سارے۔ شبدا گھوڑے کس تنگ، اونکار ویکھ وچارے۔ اونکارا دھارا جائے لنگھ، سچکھنڈ جوت آکارے۔ نہ کوئی وجے شبدا تال مردنگ، راگ راگنی نہ کوئی

پُکارے۔ نہ کوئی دُوجا دسے سنگ، الکھ نرنجن اکم اپارے۔ آپے وسے اپنے رنگ، رنگ انویا نر ہر سچّی سرکارے۔ آپے جانے اپنا سنگ، لوک مات مار جہات پُرکھ ابناشی پاوے سارے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سِنگھ وِشنوؤں بھگوان، رنگن رنگ اک اپارے۔ رنگ راگ راگ گھر سُلطان۔ گر گُرمکھ سویا جائے جاگ۔ شبد بٹھے تن ساچا تاگ۔ ملے میل کنت سہاگ، ساچا بخشے جیا دان۔ میٹ مٹائے ترسنا آگ، ہتھ رکھے اپنے واگ، ہرجن ساچے وڈ وڈبھاگ، چرن دھوڑ دھوڑ چرن بخش سچّا اِشان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سِنگھ وِشنوؤں بھگوان، رنگن رنگ ست رنگائے، لوک مات جھلائے سچّا اک نشان۔ جھلے نشانہ رنگ ست۔ ستان دِپیاں دیوے مت۔ گُرمکھاں بندھائے چرن پریتاں، تن مندر اندر نہ ابلے رت۔ اک سُنائے سہاگی گیت، سوہنگ شبد دھیرج یت۔ چرن پریتی بٹھے نات، جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سِنگھ وِشنوؤں بھگوان، ساچی رنگن رنگ رنگائے، پنج بندھائے ایکات۔ ساچا رنگ نام جیٹھی۔ پُرکھ ابناشی کیا سنگ، جوتی آگنی دئے مٹھی۔ وڈ داتا سورا سربنگ، ہرجن وِرا مات ویکھے آتم ہٹھی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سِنگھ وِشنوؤں بھگوان، ساچا رنگ اک چڑھائے، آپ اپنی دیا کھائے، ستاراں ہاڑی پُھل پُھلواری گر سنگت کر اکتھی۔ رنگ رنگیلا رنگ جگدیش۔ سوبا پیلا لال جوت پرویش۔ آپے جانے اپنا حیلہ، دسم دوا ری وسے دیس پردیس۔ شبدی جوتی دھاری نیلا، نر نرنجن وڈ نریش۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سِنگھ وِشنوؤں بھگوان، ساچا رنگ اک رنگائے، کرے کھیل ماجھے دیس۔ رنگ ست ست نشانہ۔ دھرم رتھ سری بھگوان۔ ستان دِپیاں پائے نتھ، لکھ چوراسی جائے متھ والی دو جہاناں۔ جگت مہا چلے چلائے آپ اکتھ، نہ کوئی جانے جیو نادانا۔ سرب کلا آپے سمرتھ۔ آپ بنائے لوآن پُریاں اک بانا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سِنگھ وِشنوؤں بھگوان، پاربرہم سری بھگوان۔ ست رنگ شبد دھار۔ لکھے لیکھ ہر داتار۔ نو کھنڈ پر تھمی ایکانیتر ویکھ، کایا دِپیک کر اُجیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سِنگھ وِشنوؤں بھگوان، رنگے رنگ نرگن گن نردھار۔ شبد رنگ نو دوار۔ نو دوار جگت بھکار۔ جگت بھکار جیو گوار۔ جیو گوار اندھ اندھیار۔ اندھ اندھیار ایک ایک وِسریا ہر نرنکار۔ ہر نرنکار مہاراج شیر سِنگھ وِشنوؤں بھگوان، ساچا رنگ آپ رنگائے، ساچی بٹھے مات دھار۔ رنگ ست آپے وٹیا۔ آپے جانے اپنی سار، پرہہ گھٹ گھٹ کھیلے کھیل اپر اپار، جیوں کھیل بازی گر نٹ نٹیا۔ شبد نشانہ کر تیارا، کرے کھیل جگت جھٹ پٹیا۔ راجا رانا رہے خبردار، جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سِنگھ وِشنوؤں بھگوان، اک گھلائے ساچا ہٹیا۔ رنگن رنگ نام انول۔ سری بھگوان کر

دھیان، لوک مات تولے پورے تول۔ نہ کوئی جانے چتر سگھڑ سیان، دسم دوا ری پرہہ ابناشی وسے کول۔ جن بھگتاں رکھے مات مانا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ شبد چار گنت دہ دشا اک وجائے ساچا ڈھول۔ شبد نگارا ڈھول انت کل وجیا۔ جوتی نور آکارا ہر نرنکارا، لوک مات کل گجیا۔ شبد پھڑ تیز کٹارا، چٹے آسو ہو آسوارا، بستر تن چھپائے کیسری، در دوارے ساچے سبجیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا ویکھ گھر، آپے پڑدہ کجیا۔ آئے در دوار در پروانیا۔ کرپا کر ہر نرنکارا، دیوے مان وچ جہانیا۔ ساچا شبد تن شنگار، امرت سپر ساچا پینا کھانیا۔ پھڑ پھڑ بانہوں رہیا تار، آپے جانے اپنا بھانیا۔ مائس جنم نہ جائے بار، لیکھا لکھے گن نہانیا۔ ستاراں ہاڑی کارج دئے سوار، گر سنگت والی دو جہانیا۔ لکھ چوراسی اترے پار، ملے میل جوت بھگوانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے آپے آپ کرے پچھانیا۔ ہر نگر اپار شبد دواریا۔ اپنا آپ رہیا آسار، نہ کوئی رکھے سنگ میت ماریا۔ آپے بنھے اپنی دھار، ساچی جوتی آپ سہا رہیا۔ دہ دشا پیچ سوار، درشت اپنی وچ سما رہیا۔ آپے آپ ہر نرنکارا، جوتی جوت سرؤپ ہر، اپنی بنت بنا رہیا۔ اپنی بنت بنائے آپ امولیا۔ نہ کوئی جانے سادھ سنت، سچ دوارا کیہڑا کھولیا۔ آپے بنے اپنا کنت، نار سہاگن آپے آپا تولیا۔ آپے جانے اپنا گھر، نش اکھر وکھر پرا پسنٹی آپے آپ بولیا۔ سچ سگندھی شبد جھکولیا۔ آپے وڑے اپنی بندی کیسے ہتھ نہ آئے پھولیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، لکھ چوراسی کایا مندر اندر آپے بولیا۔ گرمکھ چرن دوار، جنم سہیلیا۔ گرمکھ چرن دوار، بیڑا کرے پار کال کالندیا۔ گرمکھ چرن دوار، آپے دسائے اپنی دھار، ہر آپے کھوج کھوجنتیا۔ گرمکھ چرن دوار، آپے اندر آپے باہر، پرہہ آپے سن آپے بول بلنتیا۔ گرمکھ چرن دوار، ملے میل ہر میت مرار، گر پورے چت چتوتنیا۔ گرمکھ چرن دوار، پرہہ کرے تن شنگار، مائس جنم نہ آئے بار، لکھ چوراسی پار کرتنیا۔ گرمکھ چرن دوار، نہ کوئی ٹھگ چور یار، پنچاں تتاں رہیا ڈرکار، شبد کھنڈا اک رکھنتیا۔ گرمکھ ساچا چرن دوار، پرہہ ابناشی پائے سار، گھٹ واسی برہم وچار، آپ کٹائے جم کی پھاسی، جوٹھے جھوٹھے پھند کھنتیا۔ گرمکھ ساچا چرن دوار، پُرکھ ابناشی بخشے اک پیار، ساچا میلا سچ دوار، ہر لادھا ڈھونڈ ڈھونڈتیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، گرمکھ ساچے سنت سہیلے آپے میلے، پورن جوت بھگت بھگوتنیا۔

☆ پہلی ہاڑ ۲۰۱۲ یکرمی نشان صاحب واسطے لکھت ہوئی جیٹھووال ☆

برس ماس دوس رین وار تھت۔ گھڑی پل جل تھل ہر اٹل، ویکھ وکھانے نت نوت۔ ول چھل کل پرہل، چار گنٹاں ویکھ وکھانے سرٹ سبائی رہیا جت۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے جانے اپنی تھت۔ وار تھت تھت وار دہاڑا۔ پُرکھ ابناشی آپ لکھائے، کلجگ لیکھا پہلی ہاڑا۔ رنک راجاناں کڈھے بھلیکھا، شبد سنگھاسن سچ اکھاڑا۔ جیو جنت سادھ سنت رہے ویکھی ویکھا، آپے ویکھے بہتر ناڑا۔ شبد سنگھاسن لوک مات لائی ساچی میخا، زمیں اسمانی تھے پاڑا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، گرمکھاں دیوے مات وڈیائی۔ شبد سنگھاسن تیری ساچی بنت بنائی۔ چھبی پوہ شبد میانوں کھنڈا دھو سچ کیرپان ہتھ اٹھائی۔ لکھ چوراسی رہی رو، گرمکھاں ڈرمت میل رہیا دھو، پہلی ہاڑ خوشی منائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سنگت تیری ساچی بھیٹا، جگت جگدیشا ساچا بیٹا رہیا بھیٹ چڑھائی۔ چڑھیا بھیٹا ہیرا لال۔ سادھ سنگت تیرا تانا پیٹا، ایک ہر بنیا مات دلال۔ سچ سنگھاسن کھیوٹ کھیٹا، اک سہایا امرت تال۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے سنت جاناں ہوئے سدا رکھوال۔ شبد سنگھاسن کر تیار۔ پرہہ ابناشی کیرپا دھار۔ پہلی ہاڑ کھیل اپار۔ گرمکھاں کرے شبد واڑی، چاروں گنٹاں لاوے پار۔ نیڑ نہ آئے مؤت لاڑی، چاروں گنٹاں شبد آسوار۔ آپے ہوئے پچھے آگاڑی، جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک کرے مات وپار۔ شبد سنگھاسن ہر ہر دھاما۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی پور کرائے اپنا کاما۔ مانس دیہی جگت وناسن، اتم کل کوئی نہ داما۔ ایک جوت پُرکھ ابناشن، جوٹھا جھوٹھا چاما۔ آپے ویکھے ویکھ وکھانے پرتھی آکشن، کون دوارے وجے سچ دممام۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد انت جگا جگنت ایک ایک ایک نہکاما۔ شبد سنگھاسن مات اپار۔ کرے کرائے ہر رگھرائے پہلی وار۔ ستجگ تریتا دس نہ آئے، دواپر لیکھا نہ کوئی لکھائے، کلجگ بٹھے ساچی دھار۔ وید اتھرن پائے بھلیکھا، کون گر ورتے وچ سنسار۔ قرآن انجیلا مٹیا اولیا پیر شیخا، ویلے اتم آئے ہار۔ گرتھی پنتھی الٹی ریکھا، جوتی بھیکھا ہر نرنکار۔ پنڈت پاندھے رہے ویکھی ویکھا، تٹ کنارے رہے دھیان مار۔ دھرت مات تیری لکھی ریکھا، پُرکھ ابناشی پائے سار۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، لوک مات جوت دھرائے اوتار۔ لوک مات لئے اوتارا، بنت بنائیا۔ پُرکھ ابناشی ساچی دھارا، ساچی گنت رہیا گنایا۔ نہ کوئی کرے مات ادھارا، دھرت مات در کرائیا۔ کلجگ جھوٹھ

پسارا، اتم وار لکھ چوراسی مدرا ماسی دئے دُباٹیا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نارا، نہ کوئی میت نہ مُرارا، نہ کوئی ساجن نہ کوئی پیارا، ناتا تھے بہیناں بھائی۔ نہ کوئی مندر نہ دوارا، نہ کوئی دِسے شاہ آسوارا، نہ کوئی ہونے سہائی۔ نہ کوئی اندر توڑے چندر، دیپک جوت نہ کوئی جگایا۔ کلجگ وہن ڈونگھی کندر، بھرے بھلی لوکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، دھرت مات رہی گُرائیا۔ دھرت مات دئے دُباٹی، در بھگوتیا۔ ویلے اتم ہو سہائی، لاج رکھائے جگا جگنتیا۔ ویکھ وکھانے تھاون تھائیں، جوٹھے جھوٹھے جیو جنتیا۔ کوئی نہ پکڑے کسے بانہیں، میل ملاواں ساچے کنتیا۔ در آئی چائیں چائیں، میری پورن آس کرائی پورن بھگوتیا۔ سدا رکھیں ٹھنڈیاں چھائیں، جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، داسن داس سرب اکھوتیا۔ آئی در کرے پکار، مات دھرت دئے دُباٹیا۔ پرہہ ابناشی کِریا دھار کر وچار، کلجگ تکھی دھار رکھائی۔ بے مکھ بھلے جیو گوار، جوٹھا جھوٹھا چُکیا بھار، ساچا راہ نہ کوئی وکھائی۔ ایکا مار ہر ودان، رنک راجان جیو شیطان وڈ گمراہیا۔ نام پھڑ تیز کٹار، ماری جائیں وارو وار، شبدا گھوڑے ہو آسوار، دہ دشا پھول پھلاٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کلجگ کرم گیا ہر، دھرت مات رہی گُرائیا۔ دھرت مات در پکار، دھاباں ماردی۔ پرہہ ابناشی کِریا دھار، ست ساگراں ہوئی پار، ڈونگھی لہر نہ کوئی تاردی۔ نہ کوئی ویکھ گہر گمبہر، ساچی کھیل سچے کرتار دی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کون جل جل کون سمرتھ رتھ رتھ سمرتھ کھیل اپر اپار دی۔ دیا ندھ ندھ دیا داتی۔ آپے جانے اپنی بدھ سری بھگوان بونجا کروڑ سرشٹ جو جن رچائی کر کر سدھ۔ کلجگ بل دھارے کِریا آپ کرے، آپے کرے آپ پچھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، جگا جگنت جوت دھر، بھیکھا بھیکھی بھیکھ دھر۔ سچ سنگھاسن سچ دوارا۔ سچ گھر درس پُرکھ اگم اگم اپارا۔ جن بھگتاں سدا داسن داس، آوے جاوے وارو وارا۔ ورتے ورتاوے پرتھمی آکاش، مات پاتال ساچی دھارا۔ شبدا چلائے اک سواس، میٹ مٹائے دھندوکارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ سنگھاسن جگت اپارا۔ شبدا سنگھاسن ہر نرنکار۔ چاروں کُنٹ شبدا سروپی اک دوار۔ آپے ویکھ ویکھ وکھانے سچ سُلطانا ہر مہربانا سچ گھر کون دربار۔ جوتی نور اک مہانا۔ شبدا تاج سچ سہانا۔ نام نرنجن پھریدار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا ویکھ گھر، آپے جانے اپنی کار۔ سچ سنگھاسن سچ سکہ بھریا۔ جوتی جامہ شبدا دمامہ، آپ اپنا کارج کِریا۔ لکھ چوراسی ایکا طعاما، سچ بھنڈارا ہر جی بھریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ ساچے سنت جناں آپ مٹائے لکھ چوراسی ڈریا۔ شبدا سنگھاسن مان

رکھائے۔ لوک مات مار جہات، ہر دئے وڈیائے۔ چار ورنان اک جماعت، نہ کوئی جانے ذات پات، ایک دوس ایک رات، ایک نام ہر سنائے۔ ایک پت ایک مات، ایک شبد ایک دات، ایک کنت پرہ ساچا جیو جنت، نہ ہر ہر نہ آپ اکھوائے۔ جوتی جامہ بھیکھ بے انت، ویکھ وکھانے سادھ سنت، دوسر کوئی بھیو نہ پائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد سنگھاسن ڈیرہ لائے۔ شبد سنگھاسن ڈیرہ ہر سلطانیا۔ گرمکھاں ملیا میل وچ جہانیا۔ آپ چکائے میر تیر، ستاراں ہاڑی مہانیا۔ شبد سروپی پائے گھیرا، چاروں کنت راجانیا۔ کھچی آئے چیلار گر گر چیلار گن ندھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ سنگھاسن ایک ایک مہانیا۔ سچ سنگھاسن ہر سہائے، تخت براجیا۔ دوسر کوئی نہ دیسے تھیں، جوت جگائے دیس ماجھیا۔ گھر گھر اڈدے دسن کائے، مان گوائے راجن راجیا۔ شبد ڈوری پائے پھاپے، ویکھ کھیل کل کہ آجیا۔ آپے لیکھا لیکھے ساچا نائیں، ساچے ساچن رہیا ساچیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد سنگھاسن جوت براجیا۔ جوت براجے شبد اڈان۔ دیس ماجھے ہر بھگوان۔ دھرت مات تیرا رچیا کاجے، کنت سہاگی والی دو جہان۔ آپے رکھے مات لاجے، اٹھ پھر دھیان۔ شبد گھوڑے چٹے تازے، سولان کلیاں پائے پلان۔ ستار دیپان ساچن ساچے، اک جھلائے سچ نشان۔ نو کھنڈ پرتھی راج راجان، پُریاں لوآں بندھ بندھان۔ مات پاتال آکاش آکاشے، کھنڈ برہمنڈ ایک آن۔ آپ اپنا ساچن ساچے، ایک رکھے جگت مان۔ جن بھگتاں مارے آتم آوازے، شبد جوتی کھیل مہان۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اک رکھائے تریلوکی مان۔ سچ سنگھاسن ہر بھگوانا۔ جوتی جامہ کھیل مہانا۔ شبد دمامہ اک وجانا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں اک ٹکانا۔ نام ندھانا چتر سُبجانا سرشٹ سبائی ونڈ ونڈانا۔ لوآں پُریاں مار دھیانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے جانے اپنا کھیل مہانا۔ لوآں پُریاں مار دھیان، بنت بنائیندا۔ برہمے چھڈنی پئی دگان، جن بھگت اُپجائیندا۔ شو شنکر بھوئے حیران، پُرکھ ابناشی بھیکھ وٹائیندا۔ اند اندراسن کرے پچھان، کروڑ تیتیساکھ بھوائیندا۔ شبد سنگھاسن ہر مہربان، لوک مات چکھا بنائیندا۔ گرمکھاں دیوے جیاں دان، بے مکھاں اگنی بھیٹ چڑھائیندا۔ پہلی ہاڑ دوس مہان، لیکھا لیکھ لیکھ چکائیندا۔ آپ بنائے دھرم نشان، والی دو جہان دیا کھائیندا۔ بھرے بھلے راج راجان، شاہ سلطان بھیو نہ پائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل مہان، ایک ایک شبد بیان، چاروں کنتاں سد اڈان، دس کیسے نہ آئیندا۔ کایا رتھ اک مہان، وچ سمرتھ بے پچھان، پکڑے نتھ جیو نادان، دہ دشا آپ پھرائیندا۔ کلجگ سیاں ساڈھے تین ہتھ، کر درس سگل وسورے

جائن لته، سِنگھ منجیت سدا اتیت اک نشان اٹل رکھائیندا۔ جگت جگدیش مہا اکتھ، راج راجاناں جائے متھ، سریشٹ سبائی ہوئی ستھ، نہ کوئی کیسے چھڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، شبد سینگھاسن جوت دھر، ساچی رچنا آپ رچائیندا۔ رچن رچائے آتم مول۔ گرمکھ مات نہ جائے بھول۔ شبد دات پرہ ساچی دئے، سوہنگ نام اک ترسول۔ کلجگ اتم آیا کنڈھے، ویکھ وکھانے پرہ وچھڑے گرمکھ ساچے کنت کنتوبل۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، ایک رنگن رنگ چڑھائے، شبد نشانہ مات بنائے، ساچا رنگ ہر چلول۔ رنگن رنگ رنگ اپاری۔ دھر درگاہی آپ للاری۔ کلجگ تیرا ویکھ بھیکھ، کرے کھیل پرہ وڈ سنساری۔ ساچے لوچن لینا ویکھ، کون کل ورتے اُپر دھرتے، کون کرے کھیل نیاری۔ کرے کھیل پرہ وڈ سنساری۔ ساچے لوچن رہیا ویکھ، کون کرتے کھیل پیاری۔ آپ لکھائے ساچا لیکھ، کلجگ تیری اُکھڑے میخ، دھرت مات درائے پکاری۔ جوتی جامہ دھریا بھیکھ، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، شبد گھوڑے چٹے آسو، ساچے در کرے تیاری۔ ساچا در پہلا گھر۔ پُرکھ ابناشی دیوے ور۔ جوت زرنجن پار اُتارے، لچھی پھولن برکھا کر۔ چرن کول سرنائی پڑ۔ ساچا راہ ایک پھڑ۔ دو جے گھر جائے واڑے، شبد اُٹھائے ساچی دھاڑ۔ جوت زرنجن لائے جڑ۔ آپ اپنے آگے کھڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، تیجے دوارے ہر زرنکارے شبد پسارے آپے آپ جائے وڑ۔ تیجا در در درویش۔ پون پکارے سچ پرویش۔ شبد ہلارے ویس انیک۔ ٹھنڈی ٹھارے سد بیک۔ اونکارے ایک ایک سن آگم نہ لاوے سیک۔ جوتی شبدی پئے جم، ایک ماتا پتا ہر وسیکھ۔ دسم دواری دھار بھن، چوتھے گھر رکھ ٹیک۔ کوئی نہ لائے چور سن، جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، چوتھے گھر آپے وڑ، سریشٹ سبائی رہیا ویکھ۔ چوتھے گھر بند کواڑ۔ آپے ویکھ پہلی ہاڑ۔ گرمکھ ساچے سنت سہیلے شبد ڈنڈے رہیا تاڑ۔ مانس دیہی ایک ور، میلے کایا چولے دیوے پاڑ۔ لیکھا چکے گر چیلے، جوٹھی جھوٹھی مکے دھاڑ۔ بوئے سہائی اتم ویلے، درس دکھائے ستاراں ہاڑ۔ اچرچ کھیل ہر جی کھیلے، بے مکھاں ساڑے ناڑ ناڑ۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، زہکنک نرائن نر، گرمکھ ساچے سنت سہیلے در گھر ساچے دیوے واڑ۔ در گھر ساچا سچ ٹکانا۔ پنچم کر درس، آپے چتر سگھڑ سیانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، اک وکھائے سچ گھر، چھبویں گھر رہے وکھڑ، ریکھ بھیکھ کوئی دس نہ آنا۔ اکھڑ وکھڑ ہر زرنکار۔ ساچا لیکھا لکھ کایا مندر ساچے پتھر، بجر کیاٹ دیوے پاڑ۔ لکھ چوراسی لتھی ستھر، لیکھ چکے کلجگ مکے ستاراں ہاڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، سچ دوارے اٹل مینارے ہرجن پیارے دیوے واڑ۔ سچ

دوارا ست ستوادی۔ پُرکھ اپارا بودھ اگادھی۔ شبد دھارا مادھو مادھی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، رنگے رنگ چھیل چھبلا، آپے جانے اپنا حیلہ، پوئی شبدی شبدی پوئی نادی۔ پون شبد پون ناد سن۔ بودھ اگادھ اگادھ بودھ، ویکھ وکھائے رکھ من۔ وڈ جودھن جودھ ہردا سودھ، گرمکھ ساچے مات چن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا دھام سُہائے، دوسر کیسے دس نہ آئے، سنت سُہیلے بھلے رُلے وچ اگم سن۔ پہلی ہاڑ شبد نشان۔ ہر آپ جھلائے وچ جہان۔ نو کھنڈ پرتھی گن ندھان۔ ستان دیپاں ہر مہربان۔ آپے جوت زرنجن آپ آکاریا۔ آپے جگت مجن آپے وڈ سنساریا۔ آپ دُکھ بھہ بنجن، سگل پساریا۔ آپے آپ پڑدے کجَن، آپے اندر آپے باہریا۔ آپے آپ ساچا سجن، آپے گپت آپے ظاہریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، اکھڑ وکھڑ کھیل اپاریا۔ آپے گوہند داتا رام، آپے بھیکھ وٹنتیا۔ ہر آپے جگت بھگت ساچا نام، ہر آپے کھوج کھجنتیا۔ ہر آپے امرت آتم مدھ، ہر آپے ساچا رس پینتیا۔ ہر آپے پوئی شبدی ند، ہر آپے ناد اناہد ساچا راگ سننتیا۔ آپے بودھ اگادھ اگادھ بودھ، ہر آپے جوت جگنتیا۔ ہر آپے سرشٹ سبائی سودھن سودھ، شبد نشانے اک رکھنتیا۔ ہر آپے گنیا وڈ وڈ بودھ، بھو ابھید آپ اکھوتنتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، نہ کوئی جانے سادھن سننتیا۔ آپے رام رحیم، بے عیب پروردگاریا۔ آپے گنی غنیم وڈ نسیم، نُقطہ میم نہ کیسے وچاریا۔ لکھ چوراسی تیری ترمیم، آپ کرائے جیوں ارجن بھیم، کھیل کرائے جیوں کرشن مُراریا۔ رچن رچے رُسا چینی، آپے بھنے ہنکاری پینی، یُرپینی وڈ ہنکاریا۔ ویکھ وکھانے محمدی دینی، نُور الابی ایکا عینی، بے پرواہی کھیل مچا رہیا۔ نانا چھٹے کھان پینی، محمد رسولان ہونے ادھینی، کالا ویس در درویش اپنا آپ سُہا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، ساچی رنگن رنگ رنگا رہیا۔ آپے رگھت رگھناتھیا۔ سرشٹ سبائی سگلا پت، آپے جانے اگلی پچھلی گاتھیا۔ راج راجاناں شاہ سلطانان دے سمجھاوے مت، ویلا آئے پھیر نہ ماتیا۔ نہ کوئی دیوے دھیرج جت، آتم جوتی ساچا ست، شبد ملے نہ ساچا راتھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، اتم وکھائے سیاں ساڈھے تن ہتھ۔ آپے آپ آپ پروانہ۔ دُھر درگاہی شبد نشانہ۔ جگت چلائے تیر بھگوانا۔ دوسر کوئی رہن نہ پائے، میٹ مٹائے پُرکھ سُجانا۔ ساچی بنت رہیا بنائے، لیکھ لیکھ نام مہانا۔ چار ورنان اک تھان بہائے، شبد نشان اک رکھانا۔ ورن اورنان آپ ہو جائے، وید پُراناں دس نہ آنا۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹائے، کھانی بانی ہوئی حیرانا۔ نہکلنکی جامہ پائے، قرآن انجیل کھیل شیطانا۔ سوہنگ ساچا ڈنک وچائے، ستان دیپاں وڈ وڈانانا۔ لیکھا لیکھ بھوکھت لیکھائے، آپ اپنے سنگ سمانا۔

جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، سچ نشان اک جھلانا۔ سچ نشان ہر بنواریا۔ نو کھنڈ پرتھی اک بان، اڈائے شبد ساچی اڈاریا۔ رنک رجاناں ایکا آن، کرے کھیل اپر اپاریا۔ نو در ویکھے سرب تچ جان، مدرا ماس نہ کرے کوئی اپاریا۔ بھانڈے ہنکاری سرب بھج جان، وجے شبد چوٹ نگاریا۔ راج تاج شاہ تچ جان، نہ کوئی کرے تن شنگاریا۔ در دوار بنک سرب چھڈ جان، نہ کوئی ویکھے پچھا اگاڑیا۔ گرمکھ ساچے سنت سہیلے سچ سرنائی گر چرن دوارے سچ جان، رکھے لاج چرن چھائی داہڑیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، نیتر پیکھے لوک مات ویکھے گر سنگت ستاراں ہاڑی پھل پھلوڑیا۔ شبد نشانہ رنگ عالمین۔ ویکھے وکھانے ہر ہر الابی یا مبین۔ ایکا ایک سچا در دوار، رحیم کریم شاہ نسیم جانشین۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، سچ نشانہ ہر مہربانا اک چلائے جگت پرین۔ جگت نشانہ عالمی بھگت بھگوانیا۔ رنگن رنگ رنگانا۔ سچ ست ست ست مہربان، آپے جانے چوہیاں ت جوتی وکھڑ شبد پچھانا۔ ترے گن مایا بہتر وکھ، ترے ترے ویس انیک مہانا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لکھ چوراسی جوت دھر، آپے رہے بے پچھانا۔ آپے بے پچھان سرب پچھان دا۔ گنوتتا گن ندھان، سرب جیاں گھٹ آپے جان دا۔ کرے کھیل مات مہانا، ساچا رنگ کلجگ تیرے انگ سنگ ویکھے ترنگ نکابوان دا۔ لکھ چوراسی انت کُرنک، سوہنگ وجے نام مردنگ، مانس دیہی ہوتے بھنگ، کلجگ جیو بھلے مایا رُلے، بھلیا راہ برہم گیان دا۔ سچ دوارا ایکا کھلے نہ کوئی لائے ملے، جو ملے گتو غریب نانا شاہ سلطانا ایکا کنڈے تُلے، کرے کھیل دھر درگابی جگت ملاحی اوچ نیچ نہ کوئی پچھان دا۔ نہکلنک نرائن نر لوک مات ہر جوت دھر، ساچا رنگ سدا ابھنگ نہ کوئی وکھان دا۔ سچ دوارا کھول شبد جنائیا۔ شبد وجائے ڈھول، رنک راجاناں دئے سنائیا۔ پڑدے دیوے کھول، بجر کپاٹی چیر وکھائیا۔ آپے پورے تول ربیا تول، ستاراں ہاڑی نیڑے آئیا۔ ساچا بھانا وجنا ڈھول، پینا گھول ہر رسنا ربیا بول، نو کھنڈ پرتھی ربیا جنائیا۔ جھوٹھی مایا کایا چول، لکھ چوراسی آتم ربیا پھول، دس کیسے نہ آئیا۔ گرمکھاں وسے سدا کول، پڑدے اوبلا نہ کوئی رکھائیا۔ دیوے نام شبد انمول، اتم تلیا پورے تول، سوہنگ کھنڈا ہتھ اٹھائیا۔ سچ دوارا لیا کھول، سچ سینگھاسن ربیا بول، نو دوارے ہر نرنکارے، بے مکھاں راہ وکھائیا۔ دسواں گھر اٹل مینارے، جوتی جگے اک نرنکارے، ستاراں ہاڑی ویکھے اپارے، راج راجاناں شاہ سلطانا بن بھکھارے، نہکلنک جوت پرگٹائیا۔ بنائے اک نشان اپارے، لیکھے لکھے سچی سرکارے، جھنڈا چڑھے وچ سنسارے، چاروں کُنٹ کرے رُشنائیا۔ گرمکھ بنائے ساچے لاڑے، لکھ چوراسی چبائے اپنی داڑھے، مگر لگائے شبد

دھاڑے، تیر کمان نہ کوئی رکھائیا۔ نام گولہ کاڑ کاڑے، لکیرا رہے نہ کوئی جھاڑے، اندر بیٹھ نہ مکھ چھپائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، کلجگ تیری اتم بولی، دھرت مات در ہویے گولی، لاڑی مؤت اٹھائے ڈولی، چارے جگ کھار بنائیا۔ چارے جگ بنے کھارا۔ کلجگ تیری اتم وارا۔ نہ کوئی دیوے کیسے سہارا۔ چاروں کُنٹ چار دیوار پایا گھیرا، نہ کوئی میت نہ مُرارا۔ دھرم دوارا کھول شبد جیکاریا۔ نو دوارے مانس دیہی جھوٹا بھوگ، ترے گن تے دشا ویکھ وکھا رہیا۔ دسویں گھر وجے ڈھول، شبد مردنگ نہ کوئی رکھا رہیا۔ آپے کُنڈا رہیا کھول، ساچی سیجا آپ وچھا رہیا۔ آپے آپ رہیا بول، سُرَت سہاگن نار پیار ساچا میل ملا رہیا۔ برہمادی سد کرے چوبل شبد وچولا اک رکھا رہیا۔ بھید ابھیدا پڑدے کھول، جوتی مُکھڑا نُور وکھا لیا۔ بس بس مُکھوں کہے بول، سچ سہاگن گُرمکھ ناری گر پُورا کنت ملا رہیا۔ امرت آم دیوے ٹھنڈا پانی، ساچے تیرتھ آپ نہا رہیا۔ راگ اراگان ساچی بانی، ایک ایک سُنا رہیا۔ بنیا رہے سدا پالی، پردھ بال نہ کوئی وکھا رہیا۔ آپے کرے جان پچھانی، دے ہلونا آپ جگا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے وسے سچ گھر، نو دوارے بند کواڑیا۔ نو دوارے کھول کواڑ، بے مُکھاں وکھائے ستاراں باڑ۔ گُرمکھاں وکھائے ایک راہ جگت ملاح، در گھر ساچے دیوے واڑ۔ کوئی نہ آگے کرے ----- دھرم رائے نہ پُچھے مکھ آگھاڑ۔ جم راج نہ پکڑے بانہیں، گُرمکھ ساچے ساچے لاڑ۔ پکڑ اٹھائے تھاون تھائیں، ساچے گھڑے گھاڑن گھاڑ۔ آپے بنے پتا ماں، امرت ہر مُکھ چوائے ناڑ ناڑ۔ ہنس بنائے گُرمکھ کان، پرے ہٹائے پنچم دھاڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دوس وچار ستاراں باڑ۔ نو دوارے در کھولے۔ اندر باہر گپت ظاہر آپے بولے۔ مانس دیہی نیتر ویکھے، کون رنگ کایا چولے۔ جیو جنت بہرم بھلیکھے، دھرت مٹیا کلجگ نیا اتم ڈولے۔ پُرخھ ابناشی ساچا ویکھے، جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا رنگ شبد سنگ ایک رکھیا۔ نو دوارے جگت دکانا۔ رسنا رس مُکھ تھک پھیک پھکانا۔ اتم ویلا گیا ڈھک، اپنا بہار لینا چُک، ملے نام نہ شبد بانا۔ کلجگ اودھ گئی مُک، پرہ کا بہانا نہ سکے رُک، کرے کھیل والی دو جہانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا شبد جنائے جگت چلائے ایک ایک نام نشانہ۔ نام نشان اک رکھاؤنا۔ بھگت بھگوان دھرم سہاؤنا۔ شبد بان مار دھیان نال رکھاؤنا۔ جگت اڈان کر پچھان، چار کُنٹ پرہ آپ کراؤنا۔ ستاں دیپان ونڈ ونڈان، سوہنگ اکھ کر کر وکھڑ ساچا لیکھا آپ لیکھاؤنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ سنگھاسن آپ سہاؤنا۔ سچ سنگھاسن ہر داتار۔ شبد نشانہ اپر اپار۔ لیکھا لکھے

وارو وار۔ ست ستوادی ست رنگ ست پُرکھ نرنجن ساچی دھار۔ لوآن پُریاں رہیا لنگھ، دھرت مات تیری سُن پُکار۔ غریب نایان کٹے بُکھ ننگ، لوک مات لے اوتار۔ چٹے آسو کسے تنگ، ہر سُو رپر سچا سردار۔ لکھ چوڑاسی بھتے کاچی ونگ، راج راجاناں کرے خبردار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ سُنیہڑا ایک گھلے، چار یاری سچ محلے، اتم رہنا خبردار۔ شبد سُنیہڑا دیوے تور۔ پرہہ اباشی کرپا کر ساچا ہر، سوہنگ بٹھے ساچی ڈور۔ ویکھ وکھانے اُچے گھر، جگت محلہ لگے چور۔ ویلے اتم جان ہر، کل اندھیرا اندھ گھور۔ کلجگ اتم آؤنا ڈر، چار کٹھاں حرام خور۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ چُکائے مور تور۔ شبد سُنیہڑا محمدی یار۔ اتم ویلا کر وچار۔ چار یاری ہوئے خواری، اتم پینی ڈاڈھی مار۔ احمد محمد کھیل اپار۔ در در گھر گھر ہوئے خوار۔ پردھ بال نہ پائے سار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، سنگ محمد بھیکھ کر، ویکھ وکھانے شاہ سلطان در سرکار۔ سنگ محمد سکلا ساتھا۔ احمد نُور ہری رگھناتھا۔ شبد بھرپور اند نُور سے دُور اکھناتھا۔ سرب گھٹا آپے بھرپور، سجن سُہیلا حاضر حضور، جن بھگت چڑھائے ساچے راتھا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، ویکھے کھیل جگت تماشہ۔ سنگ محمدی ہوئے حیرانی۔ شبد نشانہ تیر، پئے وپیر انجیل قرآنی۔ بالک ماتا چھٹے سپر، ویلا انت انت اخیر، سچ حدیث نہ کوئی پڑھانی۔ استر بستر لٹھے چیر، نہ کوئی شستر شاہ فقیر، رُلدے پھردے بیر ڈرانی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ اکھر جگت وکھر دیپ کھنڈ برہمنڈ اک چلائے سوہنگ بانی۔ سوہنگ شبد شبد بھگوانیا۔ آپ بنائے اپنی جگت بُھگت مکت وچ جہانیا۔ دھرم رکھائے ساچی شکت، آئے وقت بے مہانیا۔ لکھ چوڑاسی بوند رکت، ہڈ ماس ناڑی نہ کرے کوئی پچھانیا۔ اک وڈیائی نام بھگت، جہوا جگت رسنا وکھانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اک بنائے دھرم نشانیا۔ دھرم نشانہ پائے ونڈ۔ نام ندھانا سچکھنڈ۔ وچ جہانا پائی ٹھنڈ۔ والی دو جہاناں کھیل برہمنڈ۔ آپے ہوئے بے پچھانا، سد ویکھے کھنڈ کھنڈ۔ سنگھ جگدیشے بٹھے گانا، ویکھ وکھانے اُتبھج سیتج جیرج انڈ۔ چار ورن ہوئے پردھانا، سوہنگ شبد چنڈ پرچنڈ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، رام رحیم اک نشانہ۔ سچ نشانہ ہر داتار۔ سگل سمگری رہیا کر، پہلی گڑھی کر تیار۔ نرمل کایا اک اکرگری، لیکھے لگی پہلی وار۔ جوتی جوت جوت اُجگری، نام رتن رتنگری، چاروں کُنٹ ہوئے اُجیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جگت جگدیشا دھرم بنائے، شبد نشان کر تیار۔ جگت جگدیش تیری رت۔ لکھ چوڑاسی جوٹھے جھوٹھے پیسن رہی پیس، کلجگ اتم دے سمجھاوے مت۔ ایک

شبد ساچا سوہے سیس، چار ورنان جتاؤنا ایکا ت- لیکھا چُکے پیس اکیس، آپ لیکھائے تیرا ست- جوتی جوت سروپ ہر، شبد
 نشانہ مات دھر، آپ جھلائے دیپ ست- دیپ ست ہر بلکاریا- آپے دے سمجھاوے مت، شبد جگا رہیا- پرگٹ ہوئے کملاپت،
 گرمکھ ساچے بنت بنا رہیا- بال اوستھا دھیچ جت، ساچی رت لیکھے لا رہیا- پورب لہنا ملیا رتھ، گر گوہندے تیری وتھ، والی
 ہندے سرب سمرتھ، لہنا دینا آپ چکا رہیا- جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، شبد نشانہ اک بنا رہیا- شبد نشانہ کر تیار-
 کلجگ تیری اتھ وار- پُرکھ ابناشی پائے سار- دھرت مات دئے ہلار، پُرکھ ابناشی پائے سار- چار کنتاں ایکا وار- دہ دشا خبردار- چند
 سورج نمسکار- گگن منڈل نال ستار- پُریاں لوآن بنھے دھار- صدی چوڈھویں ویکھ وچار- شبد سُنپہڑا رنگ اپار- لکھ چوراسی تیرا
 کھیڑا، لوک مات رہیا وچار- ذاتی پاتی وڈا جھیڑا، نہ کوئی وسے نگر کھیڑا، دھرت مات تیرا کھلا ویہڑا، اتھ ہوؤلا ہوئے بہار- جن بھگتاں
 بنھے بیڑا، بے مکھاں لائے شبد اُکھیڑا، اتھ مارے کر خوار- کرے کرائے حق نیڑا، ایتھے اوتھے نہ کوئی ادھار- جوتی جوت سروپ ہر،
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد نشانہ کر تیار- شبد نشان اُٹھ للکار، نہکلنک کل جامہ پایا- جن بھگتاں ہوئے پھریدار، رنگن
 رنگ نام دوایا- لال چولا تن چھپایا- ساچا کیا آپ شنگار، لچھمی تیرا پریم وکھایا- کول پھول ہتھ لٹکایا- بدھی ساچی دھار، ساچا
 ویس رنگ وٹایا- گھر میں گھر ست سمایا- لال لال دس نہ آیا- دین دیال ہر گوپال، ساچا لال لیکھے لایا- جھلدا رہے اک نشان، اُچا
 لمبا نوجوان، چھٹی جگ چھٹی راگاں بھیو چُکایا- جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، ستاں دیپاں
 ایکا ساچا دھرم رکھایا- چھٹی جگ راگ چھتیس، کھیل اپاریا- لکھ چوراسی جوٹھا جھوٹھا پیسن رہی پیس، پرگٹ ہوئے ہر رگھرایا-
 راج راجاناں چھتر کیسے نہ دے سیس، لیکھا لیکھ ویکھ وکھانے ستاراں ہاڑی در دواریا- راجے بونجا آپ جگانا- ہر گوہندا بھیو چُکانا-
 کریا کھیل وچ گوالیئر، آپ اپنے لڑ بندھانا- شبد سروپی پھڑ اُٹھائے، پنڈت نہرو کر دھیانا- پرہہ کرے کھیل اپاریا، اک جھلائے دھرم
 نشانے، جگت جگدیشے کھیل مہانے، ساچا دھام آپ سہانا- ساچا دھام آپ سہائے، نو در درواجیا- گرمکھاں پورن کام کرائے، غریب
 نوازیا- سُکا ہریا چام کرائے، جو جن آئے در در بھاجیا- ساچا نام جھولی پائے، ویلے اتھ رکھے لاجیا- کلجگ اندھیری رات مٹائے، اتھ
 جوت اک جگائے، سیس پھنائے ساچا تاجیا- نو کھنڈ پرتھمی سرن لگائے، ستاں دیپاں ونڈ ونڈائے، لوآن پُریاں ساچن ساچیا- شبد ہتھ
 چنڈ پرچنڈ اُٹھائے، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، پرگٹ جوت کر کر ویس دیسن دیس ماجھیا- ماجھا دیس اک

اکلا۔ نو دروازے سچ محلہ۔ دسویں گھر ساجن ساچے، بھانڈا بھرم بھو بھاجے، اک وکھائے دیا کھائے، نہچل دھام اٹلا۔ اک سوارے اپنے کاچے، جوتی جوت سرؤپ ہر، نہکلنک نرائن نر، جوت جگائے گھڑی گھڑی پل پلا۔ جوت نرنجن کر آکار، بنت بنائیا۔ شبد گھوڑے ہو آسوار، لوک مات کر کر آیا دھائیا۔ پہلی باڑ درس اپار، سنگھ منجیتا تیری نیہ رکھائیا۔ سچ محلہ کر تیار، لکھ چوراسی رہیا وکھائیا۔ راج راجاناں جھوٹھے دسن در دربار، جوٹھی جھوٹھی ونڈ ونڈائیا۔ ہرجن ملے ساچا شبد اڈار، نام پانا اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، نہکلنک نرائن نر، ساچا دھام رہیا سہائیا۔ ساچا دھام سہائے نو دواریا۔ گرمکھاں جوت جگائے، ست پُرکھ اپاریا۔ ورن گوت بھو مٹائے، ورنان برنان ایکا راہ وکھا رہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی رنگن رنگ اپارا، ایکا رنگ رنگا رہیا۔ لال رنگ رنگ امولا۔ پُرکھ ابناشی پڑدہ کھولا۔ بھاگ لگایا کایا چولا۔ جوت نرنجن گپتی بولا۔ اونکارا پڑدہ اوبلا۔ دھار سورنی جگت وچولا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد نشانہ کر دھیانا آپ بنائے دیا کھائے سپورن کلا سولان۔ شبد نشان رنگ امولا۔ ہر بھگوان جگت وچولا۔ جگت دوارا ایکا کھولا۔ گرمکھاں بنیا آپے گولا۔ شبد سنایا ساچا ڈھولا۔ رنگ رنگایا نیلا چولا۔ نیلا چولا ست سورنی سنگ رلایا، وچ دسایا پڑدہ اوبلا۔ اگم اگمی بھو کھلایا، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے بنیا آلا بھولا۔ چٹا رنگ رنگ انوپ۔ دسم دواری ست سرؤپ۔ ساچا چولا ہر وڈا شاہو بھوپ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپے وسے سچ گھر، نہ کوئی دسے رنگ روپ۔ سوہا رنگ سوگری دھار۔ ست پُرکھ نرنجن اپنی کرے کار۔ تن چھپایا پیلا چولا، ساچا رانا سچی سرکار۔ اجپا جاپ دس نہ آیا، اکھر وکھر دھام نیار۔ سوہا ویس کل وکھایا، بھیکھادھاری بھیکھ اپار۔ آپ اپنا رنگ وکھایا، لوک مات کر وچار۔ اندرے اندر جوت جگایا، جوتی رنگ اپر اپار۔ کالا ویس ہر رگھرایا، در درویش پھریدار۔ ترے کٹی دیس واس رکھایا، سرگن رنگن پھریدار۔ برہما وشن مہیش دس نہ آیا، کلجگ مایا اپر اپار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، رنگن رنگ اپار۔ آد نیلا شبد سنگ چھیل چھیلایا۔ ساچا بستر آپ چھپائے، تن من پیلا۔ استر گھوڑا نام رکھائے، سوہنگ دئے ساچا ٹیلا۔ بھوشن بستر آپ سہائے، چوراسی کلیاں کر کر حیلہ۔ لکھ چوراسی پھند کٹائے، چھ گھر ویس انیک رنگ رنگیلا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، رنگ ست کرے لال کالا چٹا نیلا، شبد سنہری سوہا پیلا۔ کر کر رنگ ست ست اپاری۔ شبد چند پھڑے کر تیاری۔ نو کھنڈ پرتھی آئی ونڈ، ستان دیپاں پسر پساری۔ میٹ مٹاؤنا بھیکھ

پکھنڈ، جوٹھی جھوٹھی چور یاری۔ بے مکھاں دینی اتم کنڈ، گرمکھاں کرنا خبرداری۔ پلے بٹھے نام گنڈھ، اچا چڑھنا وچ سنساری۔ بے مکھاں لائے کلجگ دنڈ، سوہنگ کھنڈا پھڑ کٹاری۔ راج راجاناں وڈھی کنڈ، آتم بھٹے وڈ ہنکاری۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگت جگدیش شبد نشان اک جھلئے کلجگ تیری اتم واری۔ شبد نشانہ ہر کی دھاری۔ پاربرہم برہم پار جوت گوت ورن اپاری۔ سچ کرم جگت دھرم کھیلے کھیل بھگتن میل جودھا سور وڈ بلکاری۔ سوہنگ شبد چڑھنا تیل، دھرم رائے دی کٹی جیل، گرمکھ آئن چرن داری۔ اک وکھاؤنا رنگ نویل، سدا رہیا سجن سہیل، میت مزارا پُرکھ اپاری۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد ڈنڈا سوہنگ جھنڈا پائے ونڈا، پہلی ہاڑی کر تیاری۔ شبد جھنڈے چڑھیا چا۔ پُرکھ ابناشی پائے ونڈے، ستاں دیپاں بن ملاح۔ آپے لائے پار کنڈھے، اوچاں نیچاں بھو چکا۔ نشان جھلئے وچ برہمنڈے، سدا رکھے ٹھنڈی چھاں، دئی دویتی اگن مٹا۔ جھلدا رہے وچ ورہنڈ، جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سرؤپی رہیا بنا۔ جھلے مات نشان شبد ہلاریا۔ چار ورنان ایکا آن، اک دوارا وڈ سنسارا آپ وکھا رہیا۔ گٹو غریباں رکھے مان، میٹ مٹائے جیو شیطان، رنگ راجاناں شاہ سلطاناں ساچا حکم سنا رہیا۔ اتم چھنڈا پئے جہان، کلجگ مایا ہوئی پردھان، نہ کوئی دیوے جیا دان، جوٹھا جھوٹھا ونج کرا رہیا۔ کلجگ کورٹا کرم پچھان، دیپاں لوآں مار دھیان، پُرکھ ابناشی چتر سبجان، شبد جھنڈا اک چڑھا رہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے کرے جگت پچھان، ایکا ایک اک اکللا سچ محلہ ساچا دھام سہا رہیا۔ شبد بیانا جائے چڑھ۔ نام نشانہ آگے کھڑ۔ جگت بیانا ہر مہربانا، اپنی ہتھیں لئے پھڑ۔ کرے پرکاش کوٹن بھانا، چوہی ہتھ اچ ٹکانا چوہیاں تتاں رہیا لڑ۔ پاربرہم برہم میل ملانا، دھرم کرم اک راہ وکھانا، سچ دھرم دی لائے جڑھ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا رنگ رنگانا۔ دیپ ست ست ہر رنگ۔ ستاں رنگاں ونڈ ونڈائے۔ چوٹھا گھر ساچا در چٹا رنگ دئے اپار، جنبو دیپ مات وڈیائے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیپاں ستاں ستاں رنگاں ساچا لیکھا آپ لیکھائے۔ ساچا لیکھا لکھے لیکھائے کرتار۔ کھنڈاں برہمنڈاں ورہنڈاں جانے جنائے اپنی کار۔ دھاری بھیکھا بھیکھ پکھنڈا، سرت اسرتی وسے باہر۔ لکھ چوراسی سرتی دے کر کنڈا، گرمکھ سہائے چرن دوار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے پائے ساچی ونڈا، رنگن رنگ ست کرتار۔ ست رنگ ستگر سورا۔ منگے منگ وڈ وڈ گن بھرپورا۔ آپے چاڑھے نام رنگ نادى توری توری ناد ساچی تورا۔ بودھ آگادھ

شبد دُھن ہر برہمادی سدا وِسما دی ہر وِسما دی۔ شبد ڈوری لکھ چوڑاسی باندھی، کھیلے کھیل آد جُگاد۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 مہاراج شیر سینگھ وِشنو بھگوان، بھگت رنگیلا شبد اینیلا موہن مادھو مادھ۔ چار گنٹ چار دیوار۔ چارے دشا ویکھ وچار۔ ساچی
 مارے ہر لکار۔ ڈھائی ہتھ ایکا دھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وِشنو بھگوان، گر سنگت تیرا ہتھ بیڑا دس
 گیاراں وار اپار۔ ڈھائی ہتھ چار دیوار۔ ساچا رتھ وچ سنسار۔ نتھ خصم ہتھ، کھچی جائے وارو وار۔ پُریاں لوآں جائے متھ، ستجگ
 تیری پیج سوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وِشنو بھگوان، شبد نشانہ کر تیار۔ شبد نشانہ کوکے پُکارے۔ چوھی
 ہتھ اٹل مینارے۔ سوہنگ شبد جے جیکارے۔ ورن اورنا دھرنی دھرنا، آپے وسے نہچل دھام اٹل اچل اچ مینارے۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وِشنو بھگوان، کرے کھیل وچ سنسارے۔ نہچل دھام اٹل، شبد رُشناٹیا۔ نہ کوئی ویکھے ڈونگھا جل
 تھل، جوتی نور سرب گھٹ سرب تھائیا۔ کلجگ اتم ورتے کل، کل قلندر ربیا شور مچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر
 سینگھ وِشنو بھگوان، شبد نشانہ جگت پانا اچا سچا ستاں دیپاں ربیا اک چڑھائیا۔ نام نشان شبد بیان۔ پُرکھ ابناشی ایکا ایک
 رکھائے والی دو جہان۔ لیکھا لیکھ لکھت بھوکھت کرائے، لوک ماتی چتر سُبجان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، دیپک
 جوتی مات جگائے۔ دیپک جوتی مات پرکاش، مٹے اندھیریا۔ آپے جانے گھٹ گھٹ واس، دہ دس دس ماس آن جان پھیریا۔ پُریاں
 لوآں پائے حصے، نادی پونی شبدی اندھ گھوریا۔ کلجگ مایا لکھ چوڑاسی اتم لائی ایکا وسے، ہوئے روگ جگت ودھا ربیا۔ ساچا تاج
 نہ دسے کیسے سپیسے، جوٹھا جھوٹھا شاہ سلطان سرب اکھوا ربیا۔ پرگٹ ہوئے اوتار چوہیسے، جوت جگائے جگت جگدیشے، شبد کھنڈا
 ساچا ڈنڈا ہتھ اٹھا ربیا۔ بھیکھ چُکائے مؤسے عیسے نہ کوئی شرع قرآن حدیث، وید پُراناں نہ کوئی سنا ربیا۔ مایا رانی کلجگ دانی جوٹھا
 جھوٹھا پیسن پیسے، جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، بھانڈا بھو سرب بھنا ربیا۔ بھانڈا بھرم پرہ
 دیوے بھن، راجے رانیاں دیوے ڈن، گرُمکھ ساچے سنت ڈلاریاں ایکا شبد سُنائے کن، کرائے ونج سچا وپاریا۔ سوہنگ نام سچا مال
 دھن، کلجگ جیوانت ہنکاریا۔ کلجگ مایا اگنی لگی تن، آئے اتم پاسا ہاریا۔ نہ کوئی دسے چھپری چھن، ساچا شبد نشانہ اک اٹھا
 ربیا۔ نہ کوئی جانے گندھرب گن، کروڑ تیتیسا سُرپت راجا اند سیس جھکا ربیا۔ پرہ ابناشی بیڑا بن، شو شنکر راہ تکا ربیا۔ جگت
 جگدیشا نوری جوت مات چڑھایا چن، بجر کپاٹی کھول وکھا ربیا۔ کایا ماٹی ساچی ہاٹی ایکا تن، ساچے تیرتھ اِشنان کرا ربیا۔ ست

سروور امرت آتم اٹھ، ساچا تھان آپ سہا رہیا۔ دہ دشا بھرے جھوٹھا من، الکھ زرنجن جوت جگا رہیا۔ پنچے چور نہ لائن سن، درس
 اموگھ دھر سنجوگ اک وکھا رہیا۔ گرمکھاں بیڑا رہیا بٹھ، سوہنگ ساچی چوگ چگا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر
 سنگھ وشنوں بھگوان، بہرم بھلیکھا آتم کڈھے جن، ہنس کاگ بنائے چرن دواریا۔ ڈرمت میل کایا دھو وکھائے، امرت پائے ٹھنڈا ٹھاریا۔
 نجھر رس ہوئے وس ایکا ایک مکھ چوائے، شانتک سیتل دھار آپ وبا رہیا۔ بھگت جنان راہ ساچا دس، دُور ڈراڈا آئے نس، شبدا پلا
 ہتھ پھڑا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے سنت جنان، ایکا دیوے نام دھنا، آتم
 جھولی آپ بھرا رہیا۔ جوتی دیوے ساچا نؤر۔ ساچا شبدا ایکا نؤر۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی اندرے اندر ساچے مندر کایا وجا
 توڑے جندر، ایکا بخشے ست سرور۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، ایکا وسے
 دسویں گھر، سرب گھٹاں آپے بھرپور۔ دسوان در ہر کا دوار۔ جوتی نؤر اک اپار۔ شبدا چلے تیکھی دھار۔ گرمکھ ورا لا شبدا اٹل محل
 ایکا ملے کایا مندر اُچ مینار۔ آپے ویکھے جلے تھلے گھڑی گھڑی پلے پلے، نرمل کرم کر اُجیار۔ آپے اُپر آپے تھلے، جوتی جامہ بھیکھ نیار۔
 ۱۰۱ دیپک جوتی ساچی بلے، شبدا سنیہڑا ایکا گھلے، نہ کوئی جانے جیو گوار۔ آپے وسے سچ محلے، نہچل دھام پُرکھ اگوچر اکم اپار۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھاں کھولے آتم بند کواڑ۔ کھولے بند کواڑ، دیا کھائیندا۔ ملے وڈیائی ستاراں
 ہاڑ، لوک مات جوت جگائیندا۔ آپے ویکھے چنگے ماڑ، راج راجان شاہ سلطان ہر بھگوان، لیکھا لیکھ لکھت بھوکھت آپ لکھائیندا۔
 گرمکھاں بٹھے ہتھیں گانا، جھلدا رہے جگت نشانہ، ستان دیپان ونڈ ونڈائیندا۔ آپے گوپی آپے کاہنا، آپے پینا آپے دانا، آپے رُسا آپے
 چینا، آپے مکے حق مدینہ، دس کیسے نہ آئیندا۔ آپے رکھے رنگ پینا، آپے رکھے لکھ چوراسی اکھڑ وکھڑ دوجا سینہ، برہما وشن مہیش
 تینا گت نہ کوئی گنائیندا۔ آپے جل آپے مینا، جوتی جامہ ہر پرپینا، ویکھ وکھانے محمدی دینا، اپنی کھیل آپے آپ اُپائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگت نشانہ دھر فرمانا لوک مات مار جھات پُرکھ بدھات ایکا ونڈ ونڈائیندا۔ پُرکھ
 ابناشی ونڈے ونڈ۔ کلجگ اودھ گئی ہنڈھ۔ ایکا ایک شبدا چلائے، کھوج گھجائے وچ برہمنڈ۔ دوسر کوئی دس نہ آئے، راج راجاناں
 دیوے دنڈ۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ تیری اتم وار، چند وکھائے چند پرچنڈ۔ شبدا
 چندی ہتھ داتار۔ پاوے ونڈی وچ سنسار۔ سادھ سنت ہوئے گھمنڈی، جگت پکھنڈی کرے کرائے خبردار۔ کلجگ جیاں آتم ہوئی

رنڈی، کیسے نہ ملیا کنت سُہاگی، کوئی نہ دیسے ساچی نار۔ مات پاتالان پائی ونڈی، سچی رنگن کوئی نہ رنگے، رنگ چلو لا اپر اپار۔ پُرکھ ابناشی سوہنگ شبد کھولے گنڈھی، دسم دوارے پائے ونڈی، ساچی وست اپر اپار۔ سرگن رنگن ایکا ڈنڈی، جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکنک نرائن نر، شبد نشانہ اک جھلائے، ستاراں ہاڑی کر تیار۔ چرن دوارا سچ دھن، ملے مات وڈیائیا۔ پُرکھ ابناشی بیڑا ربیا بٹھ، ساچی بنت اک بنائیا۔ لیکھے لائے کایا ماٹی ساچا چم، جھوٹھی ماٹی دیہہ تجائیا۔ پون سواسے دان پور کرئے ہر جی کم، نہ مرے نہ جائے جم، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپے گگن آپے تھم، دوس زین رہے مکھن، گرمکھ ساچا ساچی اوٹ اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تن نگارے لگائے چوٹ، کلجگ مایا کھوٹ دئے گوائیا۔ آپے در پروان چرن دواریا۔ مان نائیاں دیوے مان، شبد بیان وچ بہا رہیا۔ جھلدا رہے جگت نشان، شاہ سلطاناں خاک ملا رہیا۔ ملیا میل گن ندھان، کایا ماٹی لیکھے لا رہیا۔ سوہنگ دیوے دھر فرمان، اٹھسٹھ تیرتھ میٹ مٹا رہیا۔ پونی شبدی ہر مہربان، اوئی گوئی پورن بھونی آپ کرا رہیا۔ امرت آتم میگھ برسے سونی، ست سنتوکھی دھار آپ وبا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گنو غریب نائیاں پھڑ پھڑ بانہوں چرن لگا رہیا۔ پھڑ پھڑ چرن لگائے، بٹھے مات نات۔ پُرکھ ابناشی دیا کھائے، نہ کوئی جانے ذات پات۔ ایکا رنگن نام رنگائے، نر نرائن کملاپات۔ ساچا سنگ آپ نبھائے، میٹ مٹائے کلجگ اندھیری رات۔ جن بھگتاں بھکھ ننگ کٹائے، آپ نبھائے سکلا ساتھ۔ ایکا نام شبد مردنگ وجائے، سوہنگ شبد سچی گاتھ۔ وڈ داتا سورا سرینگ کھائے، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ناتھ اناتھا تریلوکی ناتھ۔ دیال پال گر لال شبد ادھاریا۔ سرت من بڈھ کرے رکھوال، جوت زینکاریا۔ آوے جاوے جگت اولڑی چال، پاربرہم پار کھیل نیاریا۔ کایا منڈل گگن مستک دیپک سچا تھال، جوت زینجن سرب آکاریا۔ گرمکھ ساچے مانک موتی لوک مات پرہ لئے بہال، دیوے شبد وست دست اپر اپاریا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، ساچا کرے کرئے ونج وپاریا۔ ساچا ونج نام انمولیا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، شبد بھنڈارا ایکا کھولیا۔ ترے گن مایا کرم وچار، چوہیاں تتان اندر بولیا۔ لوآن پُریاں پاوے سار، برہما وشن مہیش گنیش آتم پڑدہ پھولیا۔ اند اندراسن در دوار، سینگھ سینگھاسن ہر زینکار، سچ دوارے گنڈا کھولیا۔ جگی جوت آگم اپار، کلجگ تیری اتم وار، پرگٹ بھوئے وچ سنسار، پورا تول ہر جی تولیا۔ لوک مات بٹھے دھار، پورب کرم اک وچار، بال انجانے پار اُتار، آد انت کدے نہ ڈولیا۔ کون جانے پرہ تیری سار، شبدی پون جوت ادھار، لوآن پُریاں کھنڈ

منڈل ور بہنڈ برہمنڈ دیپاں کھنڈاں آپے جانے پڑدہ اولیا۔ لکھ چوراسی پائے ونڈاں، کلجگ تیرا اتم کنڈھا، سوہنگ شبد سُنائے ایکا سچا ڈھولیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ اتم جوت دھر، کلجگ کالا ویس در درویش گل چھپائے کالا چولیا۔ کالی چولی رنگ گلال۔ دھرم رائے تیری ساچی ڈولی، آپ چُکائے دیا کھائے لکھ چوراسی پھل نہ دسے کیسے ڈال۔ چار کُنٹاں دئے دپائے، جوت سرُپی دس نہ آئے، مایا رانی ہوئے بے حال۔ راجے رانے رہے کُرائے، شاہ سلطان سار نہ پائے، اتم ہوئی سرب کنگال۔ گُرمکھ ساچے سُگھڑ سیانے، ایکا بخشے چرن دھیانے، دُھر درگاہی ہر دلال۔ اک چڑھائے شبد بیانے، لوآن پُریاں پار کرائے، جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، گُرمکھ ساچے سنت سُپیلے، آپ اُپائے ساچے لال۔ ساچا لال لال امول، امل املّا سنساریا۔ پُرکھ ابناشی ایکا در ایکا گھر ایکا سر ایکا ور ایکا گھر رہیا کھول۔ اتم جوتی شبد گوتی گُرمکھ ساچے مانک موتی، اپنا تول رہیا تول۔ آپ اُٹھائے کایا سوتی، دُرمت میل جائے دھوتی، ہر نرنکارا شبد جیکارا جو جن آئے رسنا کہے بول۔ سوہنگ دست جگت است سدا مست، بجر کپائی کایا ہائی تیرتھ تاٹی دئی دوتی پڑدہ دیوے کھول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، گُرمکھ ساچے مات اُچجائے، دھرت مات تیری گود بیٹھائے جیوں ساگر ساگر کول کول کول پُھل۔ ہر مندر دھام نیارا۔ نو دوارے وچ سنسارا۔ جوت نرنجن آسن لائے، شبد سنکھاسن اک بنائے، پُرکھ ابناشی جوت جگائے، کلجگ ویکھ وکھانے دُھندوکارا۔ مات پاتال پاتال آکاشن آکاش آکاشا، وچ پرہاس ڈنک شبد وشواس ہر گنتاس رسن سواس اک چلائے چوتھ گھر چار کُنٹ چار دیوارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سمبل دیس کر کر ویس، کھولے بھیو نو کھنڈ نو در دوارا۔ کھولے بھیو بھیو ابھیدا۔ ہر مندر ہر آپ براجے کرے کھیل اچھل اچھیدا۔ راجے رانے دس نہ آئے، پڑھ پڑھ تھکے پنڈت ویدا۔ گرتھی پنتھی ہوئے ہلکائے، کوئی نہ دسے راہ سدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، گُرمکھ ورلے اتم ودھا۔ نو دوارے در دربار۔ کایا منڈل کھیل اپار۔ دسواں در ساچا گھر بند کیوڑ۔ کلجگ مایا رہی ساڑ۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، گُرمکھ ساچے سنت جنان، ساچا راہ اک وکھائے دیا کھائے ستاراں ہاڑ۔ لکھ چوراسی گیڑ کٹائے، نو نویں گھر بھیڑ بھیڑائے، آپ چپائے اپنی داڑھ۔ ایکا گھلا ویہڑ کرائے، جگت نییڑ آپ چُکائے، گُرمکھ ساچے سنت سُپیلے شبد گھوڑی دیوے چاڑھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دُھر درگاہی ساچا دھام، جن ہر ساچے دیوے واڑ۔ سچ دوارا کھول، نو درواجیا۔ شبد سرُپی رہیا بول، لکھ چوراسی جو جن ساجیا۔ دھرم رائے در جائے پھڑیا، ویلے اتم

سارا بھجیا۔ گرمکھ ساچا پرہ آپ چرن دوارے در گھر ساچے وڑیا، پنجان چوراں نال لڑیا۔ جگت وکارا مات ہنکارا، ایکا ایک سچا درس دکھائے شاہ آسوارا، جوت نرنکارا پاربرہم پرہ جوت سہارا، ویلے اتم رکھے لجا۔ آد پُرکھ اپرپر سوامی، بھگت وچھل سدا نہکامی، جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، ویلے اتم سچ دوارے آئے بھجیا۔ ہر روپ اگم اپار، نہ کیسے وچاریا۔ ہر روپ اگم اپار، لکھ چوراسی وچ پساریا۔ ہر روپ اگم اپار، اتم برہم پاربرہم رنگ اپر اپاریا۔ ہر کا روپ اگم، ایکا نام سچ دھرم دھرنی دھر آپ اکھوارہ سیا۔ ہر کا روپ اگم، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنے وچ سما رہیا۔ ہر کا روپ اگم، شبد جنائیا۔ ہر کا روپ اگم، برہم ودیا برہما ایکا پائیا۔ ہر کا روپ اگم، ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی چم، آد جگاد وسے سرب تھائیا۔ ہر کا روپ اگم، نہ کوئی پون سواسی دم، نہ کوئی کھائے پیئے تم، اک ادھارا ہر رکھائیا۔ ہر کا روپ اگم، نہ نیر ویئے چہم چہم، امرت دھار اک وہائیا۔ ہر کا روپ اگم، نہ مرے نہ پئے جم، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی سرشٹ سبائی سرب پت مائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ آئے جانے اپنی وڈیائیا۔ ہر کا روپ اگم، آپ اُپتیا۔ ہر کا روپ اگم، گرمکھ ورلے مات منیا۔ ہر کا روپ اگم، تارہ منڈل نہ جانے سورج چنیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنے وسے گھر، در دوارے گرمکھ ساچا ایکا ایک بنھیا۔ ہر کا روپ اگم، درس انیکیا۔ ہر کا روپ اگم، شو شنکر رکھے ٹیکیا۔ ہر کا روپ اگم، ایڑا پنگل ایڑا انکر نرگن سرگن کرے بڈھ بیکیا۔ ہر کا روپ اگم، جوتی جوت سروپ ہر، نیترین لوچن گرسکھ ورلے مات ویکھیا۔ ہر کا روپ اگم، رنگ چلویا۔ ہر کا روپ اگم، وڈ داتا دُلہو دُلہیا۔ ہر کا روپ اگم، جن بھگتان بندھائے چرن ناتا آد انت کدے نہ بھولیا۔ ہر کا روپ اگم، نہ کوئی رکھے ذات پاتا، شبد رکھے نام ترسولیا۔ ہر کا روپ اگم، نہ کوئی پتا نہ کوئی ماتا، اوچو اوچ کنت کنتولیا۔ ہر کا روپ اگم، نہ کوئی سنجھ سویر اندھیری رات، آپے پھلیا آپے پھولیا۔ ہر کا روپ اگم، سدا وسے اک اکتا، آپے جھولے سچ سنگھاسن ساچے جھولیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرمکھان دیوے امرت اتم بوند سوانتا، سوہنگ شبد در دوارے جو جن آئے بولیا۔ آئے در در پروان۔ ویکھ وکھائے اتم گھر ہرجن ساچی کر پچھان۔ امرت نہائے ساچے سر، سچ سروور تیرتھ ایشنان۔ ساچی کرنی رہیا کر، اتم بخشے برہم گیان۔ ساچے سنت جنان درگاہ ساچی دیوے مان۔ در گھر پورن آس، شبد ویرا گیا۔ جوت نرنجن کر پرکاش، اندھیرا بھا گیا۔ گھٹ گھٹ رکھے واس، گرمکھ سویا مات جا گیا۔ اٹھے پھر نہ بیئے آداس، سرن چرن چرن سرن گر پورے لا گیا۔ رسنا گائے سواس سواس، کلجگ کالکھ دھوئی کالا داغیا۔ لیکھے لائے کایا پنجر جھوٹھا ماس، پُرکھ ابناشی ہتھ پکڑے

اپنے واگیا۔ کایا منڈل ساچی راس، ملے میل ہر کنت سُہاگیا۔ شبد وچولا سرب گنتاس، میٹ مٹائے بُجھائے ترسنا آگیا۔ سوہنگ بولا کر پرہاس، ایک شبد راگ انراگیا۔ میل ملائے پرتھی آکاش، جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، گرمکھ ساچے سنت جنان، ہنس بنائے کاگیا۔ پئی آس جگت وچھوڑیا۔ اک وکھایا ساچا گھر، چرن پرتی ناتا جوڑیا۔ اک وکھایا ساچا گھر، دھرم رائے کل چکے ڈر، ویلے انت گر پورا مات بھڑیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، دھر درگاہی جگت ملاحی بے پرواہی تینا لوکاں لائے ایک پوڑھیا۔ تینا لوکاں ایک پوڑا۔ نہ کوئی جانے لما چوڑا۔ پرگٹ ہوئے براہمن گوڑا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ویلے اتم انت کال ہرجن ساچے مات بھڑا۔ جل ترنگ ترنگ سنسار۔ جگت اُمنگ منگ ووبار۔ کایا سنگ رنگ تن سنکار۔ سدا انگ سنگ سنگ نرکار۔ ہر دوارا آیا لنگھ، پرہہ بیڑا کر جائے پار۔ جگت ترشنا کٹے بھکھ ننگ، ایک نام رسن ادھار۔ وڈ داتا سورا سربنگ، آپے بخشے اپنی کرپا دھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، سچ سنگھاسن بیٹھ سچی سرکار۔ سچ سنگھاسن بیٹھ تخت براجیا۔ نہ کوئی جانے شوڈر ویش، کھتری براہمن ایک ساجن ساچیا۔ آپے جانے دیس ویس ویس پرویش، ہرجن کارن کاچیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، سرن سرنائی آپے رکھے لاجن لاجیا۔ چکرورتی ہر ورت ہر چت وت من ٹھگوریا۔ رکھن آیا کل لچ پت، کل اور نہ جانے اوریا۔ دین دیالا سرن پت، جانے مت گت شبد سروپی چڑھیا ساچے گھوڑیا۔ چرن پرتی بٹھے نات، دے مت سمجھاوے دیا کھائے اک چڑھائے ساچے رتھ، دھردرگاہی آیا دوڑیا۔ رکھے لاج سیاں ساڈھے تین ہتھ، جگت مہا کتھا اکتھ براہمن گوڑیا۔ سگل وسورے جائن لٹھ، نیتر نیر نہ چلے اتھ، ملے میل پُرکھ سمرتھ، جوڑ جڑیا ساچے جوڑیا۔ مہا جگت اکتھنا اکتھ، جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک ایک انیک جن بھگتن ساچا بھڑیا۔ سچ منڈل راس ہر شاہ سلطانیا۔ ویکھ وکھانے پرتھی آکاش، سد وسے آس پاس کھیل مہانیا۔ پون جوتی رسنا شبد سواس، اکھ وکھڑ سوہنگ ساچی بانیا۔ کایا ماٹی جھوٹھی چاٹی اتم ہونی ناس، نر ہر ہر نر کرے کوئی پچھانیا۔ لیکھے لگے دس ماس، جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، امرت آتم دیوے ایک امرت دھار ٹھنڈا پانیا۔ کوڑ کرپا کرم وچار من بؤرانیا۔ دھرگ جیون سنسار، مانس دیہی آئی ہار، پکڑی ڈور پنج شیطانیا۔ نیتر نین وپندی دھار، نہ کوئی دیسے ونجھ مہانیا۔ چرن پرتی اک پیار، مانس دیہی شبد ادھار، مکے رسنا پینا کھانیا۔ کوڑا کپٹ من وکار، تیرتھ تٹ نہ بھل گوار، کایا رس میٹھا مجھار، وسے نیت نیت سری بھگوانیا۔ ساچا لاپا پرہہ در کھٹ، شبد سنگھاسن ساچا پٹ، جوتی نور اُجالا

مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں دیوے اک ور، پھل لگے کایا ڈالیا۔ جن بھگت اولڑی چال، من بیراگیا۔ ایک ہونے پرتپال، ہر سگل سنسارا تیاگیا۔ چرن پریتی بھے نال، گرمکھ ورا سویا جاگیا۔ نیڑ نہ آئے دھرم رائے جم کال، تن بھے پُرکھ ابناش ساچا تاگیا۔ نور نرنجن جوت مِثال، اندھ اندھیرا سارا بھاگیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جن بھگتاں دیوے اک ور، ہتھ پکڑے اپنے واگیا۔ ہر بھگت اولڑی چال، شبد سنتوکھیا۔ ساچی گھالن رہیا گھال، ایک ایک شبد دلال، آتم دیوے ساچی وتھیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک راہ جگت ملاح اپنا آپ وکھائے دیا کہئے، اکھڑ وکھڑ سوخم سوکھیا۔ سرت مت من بڈھ سرب سنساریا۔ کون جانے گنوتے گن، نہ کوئی جوڈ تڈھ، لکھ چوراسی پسر پساریا۔ مانس جنم نہ کوئی کرے کرائے سُدھ، سادھ سنت بے انت تھکے وڈ بلکاریا۔ پنچاں دوٹاں لگا یڈھ، کام کرودھ موہ لوبھ ہنکاریا۔ پرہہ کنچن کایا کرن آیا سُدھ، شبد کٹھالی کر تیاریا۔ تن مندر اندر آپ اُچائے نو نڈھ، اٹھاراں سِدھان کھیل کھلا رہیا۔ ساچا شبد پین کھان ساچی ردھ، آپے آپ ہونے سہاریا۔ اتم کارج کرے سِدھ، تہت وار جگت وچاریا۔ کلجگ میل ملاوا اتم ساچی بدھ، ستاراں باڑی جوت نرنکاریا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لکھ چوراسی توڑے پھاسی، شبد سواسی ایک راہ اک وکھا رہیا۔ لکھ چوراسی توڑ چرن جڑنیا۔ چڑھیا رہے شبد گھوڑ، چاروں کُنٹ سد دوڑنیا۔ گرمکھاں واگاں رہیا موڑ، اندرے اندر ہر وسندیا۔ نہ کوئی جانے رس میٹھا پھیکا کوڑ، جن بھگتاں ہر آپ بخشنڈیا۔ چرن سرن سرن گر نین لوچن لوچن نین دوئے جوڑ، اتم توڑے وچا جنڈیا۔ ویلے اتم پئے بہڑ، اتم ڈھاپے بھرماں کندھیا۔ پرگٹ ہونے براہمن کوڑ، شبد نگارا اک رکھنڈیا۔ سمبل دیس لمبا چوڑ، لیکھا لکھ ہر لکھنڈیا۔ دُھر درگاہی آئے دوڑ، گرمکھاں گھٹ گھٹ واس آد ابناش ہر رکھنڈیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے کٹے جم جمانتر پھنڈیا۔

★ ۱۶ ہاڑ ۲۰۱۲ پکرمی ماتا بٹن کور دے گرہ پنڈ جیٹھووال ★

ہر سیوک سیوادار، سیوکھائیندا۔ ہر سیوک سیوادار، گرمکھاں دھرم دھرائیندا۔ ہر سیوک سیوادار، پورب کرم آپ وچار، لیکھا آپ لکھائیندا۔ ہر سیوک سیوادار، لکھ چوراسی پاوے سار، دوس زین نیتر نین نہ کوئی بھوائیندا۔ ہر سیوک سیوادار، جگا

جُگنتر لوک مات مار جہات، اپنی سیوا آپے لائیندا۔ ہر سیوک سیوادار، چاکر چاکا۔ ہر سیوک سیوادار، گُرمکھاں لہنا دینا چُکاؤن آیا اتم ویلے باقیا۔ سدا سد سد جوت سرُوبی جامہ دھار، گُرمکھ ساچے وچ پَسار، دِس نہ آئے کایا ماٹی جھوٹھی خاکیا۔ سولاں کرے تن شنگار، سولاں ہاڑی کر وچار، پرگٹ ہونے شبد ادھار، در گھر کھولے تاکیا۔ یون اُنجا سر جھلار، چہتر بونجا لیکھ لیکھار، لیکھا لیکھ آپ اِونجا، گر نانک تیرا بنیا ساکیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، ایکا ایک پاکن پاکا۔ ہر سیوک سیوادار، جگت بنائیندا۔ ہر سیوک سیوادار، گُرمکھاں دیوے ساچی مکت، ایکا راہ وکھائیندا۔ ہر سیوک سیوادار، آپ اپنی بخشے شکت، پورن بھگت ایکا زین ایکا دوس پورے پور کرائیندا۔ لیکھے لائے بوند رکت، پتا پوت پت ماتا ہر لیکھے لائیندا۔ ہر سیوک سیوادار، گُرمکھاں ہونے پریدار، اک اکیلا چھیل چھبلا کھچ لیکھے چرن دوارے، ساچا ویلا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، بھگتن سیوا منگے ور، شبد ڈنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ ہر سیوک سیوادار خبردار ملے گُرمکھاں کرے پیار، نیڑ نہ اون پنچے ٹھگ چور یار، ملے چرن پریتی دتے ساچی دھار، کلجگ ویلا اتم گھور۔ پرگٹ ہونے وچ سنسار، لکھ چوراسی پکڑے اپنے ہتھ ڈور۔ آپے پُکھ آپے نار، پُکھ ابناشی کھیل اپار جوت زرنجن کھیل نیار ہے۔ ہر سیوک سیوادار، پورن کرے اپنی کار، ستاراں ہاڑی سچ وبار، گر سنگت تیرے چار چھیر ہے۔ ہر سیوک سیوادار، سدا سد جاکیا۔ گُرمکھاں دیوے شبد ادھار، اتم لاپے ترشنا آگیا۔ بہڑی زین شبد کٹار، ماری جائے وارو وار، گُرمکھاں دھوئی پچھلے داغیا۔ ست پُکھ زرنجن ایکا گُرمکھ ساچی دھار سہاگن نار، چرن سرن جو جن لاگیا۔ ملے میل کنت بہتار، نہ کوئی دوسر میت مُرار، ایکا ایک ہنس بنائے کاکیا۔ ستاراں ہاڑی دوس وچار، گُرمکھ ساچے در گھر ساچے جائے واڑی۔ نو دوارے کھول دوار زمیں اسماناں تے پاڑ، دسویں دسے ہر زرنکار، کلجگ تیری کٹے ہاڑی۔ بھڑ بھڑائے شبد کٹار، گُرمکھ سہیلے شبد گھوڑے جائے چاڑھی۔ نو دوارے رکھ باہر۔ آپے پھرے پچھے آگاری۔ جوت سرُوبی نر زرنکار، نیڑ نہ آئے مؤت لاڑی۔ لکھ چوراسی اترے پار، لگیا پھل گر سنگت واڑی، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا منگے ست نام ست ستاراں ہاڑی۔ ایکا لال کول کول امولیا۔ دوسر ناہی اُپر دھول، لوک مات کیسے نہ تولیا۔ شیام رنگ نہ جاوے سول، اشٹبھج بھیو کیسے نہ کھولیا۔ پُکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، جوت زرنجن کل پرکاشی، ہرجن ساچے سنت سہیلے تیرے اندرے اندر آپے بولیا۔ ہر سیوک سیوادار، سرت سمبھالیا۔ نت نوتا ساچا پیار، شبد توڑے جگت جنجالیا۔ آپے جانے اپنی کار، آپے ہونے جگت دلایا۔ پنجاں چوراں

رہیا مار، پھل لگائے کایا ڈالیا۔ ہوئے ہنگتا روگ نوار، شبد پہنائے تن دوشالیا۔ جوت سروپی کر اُجیار، دیپک ساچا ایکا بالیا۔ ساچا میل پُرکھ بہتار، ساچی سیجا کنت بہالیا۔ اٹھے پھر سُتا رہے پیر پَسار، بے مُکھاں نال کدے نہ بولیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، گُرمکھ ساچے مندر تیرے اندر در گھر ساچے آپے آپ بولیا۔ ہر سیوک سیوادار، کایا گڑھ ہے۔ ہر سیوک سیوادار، اُچ محل اٹل آپے ویکھے اُپر چڑھ ہے۔ ساچا در اک دوار، نرمل جل نہ دسے اُپر تھل ہے۔ نہ کوئی کرے ول چھل، نہ کوئی جانے گھڑی پل، ایکا دیپک رہیا بل، جنگل جوہ نہ کوئی اُجاڑ ہے۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھاں میٹے دوئی سل، ایکا دسے ساچی دھار ہے۔ جیو پنڈ تن ساز، سیو کھائیندا۔ ترے گن مایا رکھے لاج، ساچی ساچن آپے ساز بنت بنائیندا۔ من مت بُدھ دیوے سچا داج، کایا کاج آپ رچائیندا۔ نرگن جوتی رکھے لاج، شبد موتی تن پہنائیندا۔ سرگن سچا شبد تاج، نرگن انحد ساچی آواز اک سُنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، سرگن بھیکھ کر مُمکھاں مار کھپائیندا۔ جیو پنڈ تن ساز اگن اُدھاریا۔ اپ تیج وائے پرتھمی آکاش، سرب پَساریا۔ نرگن جوتی رکھے واس، سرگن اُدھاریا۔ پون چلائے اک سواس، دمان دم کھیل اپاریا۔ نج مندر اندر رکھے واس، پرتی نیتی اپر اپاریا۔ آپے ہویا رہے داس، پنچاں دیوے کل سرداریا۔ کایا سُنجی جگت پرہاس، ایکا ہویا اندھ اندھیاریا۔ جن بھگتاں مانس دیہی کرے راس، گگن آکاش کھیل اپاریا۔ ستاں لوکاں رکھے واس، ستاں چرناں ہیٹھ لتاڑیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوت جگائے ناڑی ناڑیا۔ جیو پنڈ تن کھیت، من بوڑانیا۔ کلجگ مایا لگا ہیت، جیو شیطانیا۔ گُرمکھاں لکھیا لیکھ ہر مہینے چیت، آپے آپ کر پچھانیا۔ ساڈھے تن ہتھ رکھے نیہ، سوہنگ نام سچ پچھانیا۔ کلجگ چڑھی ڈپر جیٹھ، چھایا ہیٹھ نہ کوئی رکھانیا۔ مایا بھلے راجے رانے وڈ وڈ سیٹھ، نر ہر نہ کیسے پچھانیا۔ اتم بھنے کوڑے ریٹھ، بے مُکھ بھنے جیوں بھٹھیلے دانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھاں دیوے نام ور، جیو پنڈ جس پچھانیا۔ جیو پنڈ جل دھار، کول پرکاشیا۔ مانس دیہی پیج سوار، رسنا چیا ہر سواسیا۔ لکھ چوراسی آر پار، گیڑا مکے گرہہ واسیا۔ نو در دروازے رکھے باہر، ہرجن ملیا شاہو شاہاسیا۔ دسویں کھولے بند کواڑ، ساچا منڈل ساچی راسیا۔ ستاراں ہاڑی دوس اپار، پُرکھ ابناشی گُر سنگت تیرا ہوئے داسن داسیا۔ ناتا تے جوٹھ جھوٹھ میت مُرار یار، ایکا ایک ناتا ہوئے سہائی پرتھمی اکاشیا۔ ایکا پُرکھ ایکا نار، سرشٹ سبائی ہوئے خوار، نہ کوئی جانے پُرکھ بدھاتیا۔ ہرجن جن ہر اتم کل اترے پار، پارہم جس مات پچھانیا۔ جیو پنڈ تن ساز، مندر اُساریا۔

کلجگ رکھن آيا لاج، جوتى جامہ بھیکھ اپاريا۔ پرگٹ ہونے دیس ماجھ، چار ورنان رکھے سانجھ، ذاتی پاتی کملاپاتی آپ گوا رسیا۔ در
 در منگے ہر بھیکھار، چرن پریتی وست اپار، ستجگ ساچے تیری دھار، کرے کھیل الکھٹا لاکھیا۔ ستاراں ہاڑی شبد اڈار، لوآن پریاں
 ہونے باہر، جن بھگتاں کرے کرائے بند خلاصیا۔ نو دوارے سچ دربار، شبد سنگھاسن کر تیار، آسن لائے جوت پرکاشیا۔ کایا مندر محل
 اپار، چوڈاں لوک رسیا اُسار، جیو جنت نہ پائے سار، نہ کوئی جانے آس پاسیا۔ اتل وتل شتل سرکار، ساچا دیس بل دوار، باون
 جامہ پُرکھ ابناشیا۔ تلاتل مہاتل بٹھے دھار، رساتل گن آپ وچار، لوک پاتال رکھے واسیا۔ باشک سیجا ہر نرنکار، سہنسر مُکھ چھتر
 جھلار، دیئے سہنسر جہوا وچار، جوتی جوت سروپ ہر، ساچی جوت کرے پرکاشیا۔ گر گر سنگت چرن دوار، من بورانیا۔ پرہ
 ابناشی کریا دھار، چت وت کر سرب دھیانیا۔ گر منتر شبد اپر اپار، سوہنگ رسنا رس وکھانیا۔ گر چرن پریتی ساچا جنتر، چرن
 دھوڑ جگت اشنانیا۔ مانس دیہی آپ بنائے ساچی بنتر، کالی کوٹ نہ دشا وکھانیا۔ ویکھ وکھائے گگن گگنتر، سرب گھٹاں گھٹ جانی
 جانیا۔ سرب دھام پرہ سدا رہنتر، گر مُکھ ورلے مات پچھانیا۔ رسنا جہوا جہوا چپ گر منتر، کتھنا کتھ کتھی وکھانیا۔ بے مُکھ
 بھوندے دیس دیسنتر، مندر اندر سری بھگوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سنگت روگ
 سوگ گوائے، جگت وجوگ انت چُکائے، تن من بٹھے شبد ساچا گانیا۔ تن من بٹھے شبد گانا۔ بہرم بھلیکھا کڈھے جن، ساچا راگ کن
 سُنانا۔ دیوے وست نام مال دھن، ٹھگ چور نہ کیسے اُٹھانا۔ کلجگ جیو مایا اٹھ، برہمپار نہ کیسے پچھانا۔ جوٹھا جھوٹھا بہار لیا بٹھے،
 ویلے انت نہ کھئے اُٹھانا۔ دھرم رائے در دیوے ڈن، کنبھی نرک نیواس رکھانا۔ گر مُکھ ساچے ساچا جن، چرن کول کول چرن گر کر دھیانا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آتم اچھیا پور کرائے، ہوئے ہنگتا روگ مٹائے، کریا کر سری بھگوانا۔ آد
 پُرکھ اناد انابد بانیا۔ لیکھا لیکھیا آد جگاد، ہر وڈا شاہ شابانیا۔ ویکھ وکھانے سرب برہماد، برہما وشن مہیش انڈج جیرج اُتہج سینج
 چارے کھانیا۔ پریاں لوآن لئے لادھ، دیپاں کھنڈاں ونڈ ونڈانیا۔ اگم اگمڑا مادھو مادھ، آپے جانے اپنی بانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 نہکلنک نرائن نر، کلجگ چُکائے تیری اتم کانیاں۔ آد پُرکھ اگم، بودھ اگادھیا۔ ماتا گکھ نہ پئے جم، پون سواسی لئے نہ دم، نہ کرے کیسے
 ارادھیا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ دسے چم، اپنا آپ آپے سادھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، شبد چلائے شبد لیکھائے کھلے بھيو
 بودھ اگادھیا۔ ہر پُرکھ اپار، دیا وتنیا۔ پورن برہم رسیا وچار، ہرجن ساچے سادھن سنتیا۔ مانس دیہی کرم وچار، ملائے میل نر ہر

کنتیا۔ جوٹھا جھوٹھا دھولے بہار، مات دھرت کرے بینتیا۔ کلجگ تپیا انگیار، جھوٹھا ڈورُو اک وجنتیا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، لکھ
 چوراسی کھوج کھجنتیا۔ جن بھکتاں کھولے بند کواڑ، جگت وکاری تالا اک جُنتیا۔ لوک ماتی آئی ہار، ستاراں ہاڑی بھیکھ دھار گئی
 گنوتیا۔ جیاں جنتاں سُن پکار، سچ در سچی سرکار، آپ اپنی بوجھ بُجھنتیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر،
 مہاراج شیر سِنگھ وشنو بھگوان، چلے چلائے اپنی چالنتیا۔ چڑھیا دوس سُبھاگ، سنت سیکھ گر جاگیا۔ پرہہ ابناشی ہتھ اپنے پکڑے
 واگ، سرن سرنائی جو جن لاگیا۔ آپ بُجھائے آتم ترسنا آگ، جگت وکارا جائے بھاگیا۔ ستاراں ہاڑی میل کنت سُبھاگ، دھوون آیا کایا
 داغیا۔ سوہنگ سُننا ساچا راگ، سُن اگمو آیا بھاگ، جوتی چھایا وچ برہما، مہاراج شیر سِنگھ وشنو بھگوان، ایک سو یا مات
 جاگیا۔ چڑھیا دوس سُبھاگ، ہر جن ساکیا۔ پُرکھ ابناشی جامہ دھارے، لوک مات چُکائے لہنا دینا باقیا۔ شبد سُنہیڑا دیوے ور، کدے
 نہ جئے نہ جئے مر، ساچا جام پیائے بن بن ساچا ساقیا۔ اکھڑ وکھڑ نام جپائے، بجر کپائی توڑے پتھر شبد ستھر ہتھ اُٹھائے، بند کواڑی
 کھولے تاکیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، ایک ایک رکھائے شبد ساچا راکیا۔ شبد راکی ہر سلطان۔ لکھ
 چوراسی جُون خاکی، آتم جوتی ہر بھگوان۔ کھئے نہ دے مات عاتی، ہر جودھا سورا وڈ بلوان۔ ایک ایک پاکن پاکی، لکھ چوراسی
 جنت شبد آن۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سِنگھ وشنو بھگوان، جن ہر ہر جن ساچے رسنا گان۔ سچکھنڈ پردھان سچ
 سوامی۔ ایک ایک ہر نشان، سدا سدا سدا نہ کامی۔ شبد اڈے نام اڈان۔ گھٹ گھٹ گھٹ انترجامی۔ کوئی نہ سچھے پین کھان، جوتی
 جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سِنگھ وشنو بھگوان، آپے رہے اپنا ہانی۔ سچکھنڈ سکدار ہر نرویریا۔ آپے جانے اپنی دھار، چت
 وت گپت گہر گمبھیریا۔ پُرکھ اگم اگمڑی کار، سُن اگم کرائے چیریا۔ پلے نام دھن نہ کوئی دم، اک سہائے مندر اچل اٹل سوہنگ سچا
 دیس سُنہریا۔ نہ کوئی مات ول چھل، کلجگ وہن جھوٹھا وہ رہیا۔ مہاراج شیر سِنگھ وشنو بھگوان، آپے ویکھے جل تھل چار کٹاں
 جوٹھا جھوٹھا ورتے قہریا۔ سچکھنڈ سچ دھار شبد پروانیا۔ نہ کوئی دے تھگ یار، نہ کوئی جنت جیو بے مہانیا۔ نہ کوئی دیسے پتا پوت
 سنگ ماں، نہ کوئی دے بانی ہانیاں۔ مہاراج شیر سِنگھ وشنو بھگوان، آپے جانے بھیسو سرب پرانیاں۔ سچکھنڈ سچ بھوم ہر اُچھایا۔
 پُرکھ ابناشی رہیا جھوم، ایک سیجا آپ وچھایا۔ لچھمی چرن رہی چوم، لال بھوشن رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات
 ہر جوت دھر، ساچے منڈل ساچی راس بنایا۔ سچکھنڈ جوت جوت امولیا۔ سچکھنڈ پرہہ جوت ورن گوت نہ کھئے بولیا۔ سچکھنڈ

سکل سمگری ایکا آہار، دوسر پھولن ناہی پھولیا۔ سچکھنڈ اگمڑی جوت، نہ کوئی راگ دسے ڈھولیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے وسے سچ گھر، سچ دوارا ایکا کھولیا۔ سچکھنڈ سچ صلاح ہر رگھناتھیا۔ ساچی پُری بھگت ملاح، ڈھر درگاہ دتا سچا ساتھیا۔ اک وکھائے ساچا راہ، گلوں کٹے چوراسی پھاہ، لیکھا لیکھ مستک ماتھیا۔ گرمکھ ساچے دئے بہا، ویکھ وکھانے تھاؤں تھان، تریلوکی ناتھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوؤں بھگوان، گرمکھان لیکھا آپے جانے، لیکھ لیکھائے مستک ساچے ماتھیا۔

★ ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۲ پکرمی گر سنگت دی چوراسی کٹی اتے نروگھن لنگر چلایا گیا۔ سارے راجے مہاراجیاں اتے جگت گرواں، سنتاں نوں شبد بھاجی پھیر کے سدیا گیا مگر اس دن اتے نہ آئے۔

کیول سنت لایہ سنگھ، بھگوان سنگھ سیدپروں آئے باقی ساری ہر سنگت سی۔

ست رنگ دا نشان صاحب دا جھنڈا چڑھایا۔ جس دے اتے ستار دیپان دے نام لیکھے ہوئے ہن۔

جو ست رنگ جوت دے پرکاش نوں دسدے ہن۔ جھنڈا ساڈھے تین تین ہتھ چاروں طرف ہے۔

نشان صاحب چووی ہتھ اچا ہے۔ ایہہ کاکا جگدیش سنگھ دی سسکار والی جگہ بنایا ہے۔

ہر سنگت ستاراں ہاڑ نوں اکٹھی سی تے وبار کیتا گیا سی۔

نہکلنک نرائن نر جوت سروپی کھیل کر رہیا ہے جی۔

شبد دی دھارا نال سرب جگا رہیا ہے۔ شبد دی دھار نال سرب مٹا رہیا ہے۔

شبد دے ادھار نال پار کرا رہیا ہے۔ گرمکھ وچ جوت پرویش ہے۔

آپے گوہند دس دسمیس ہے۔ بھیکھادھاری در درویش ہے۔

شبد سنگھاسن ہر ہمیش ہے۔ ہر سنگت وڈیائی مات۔

نؤ دروازے دا جگت دوار بنایا ہے۔ دسویں اپنا ڈیرہ آپے لایا ہے۔

لکھ لیکھ سرب سُنایا ہے۔ پرہہ جوتی کھیل رچایا ہے۔

کلیجگ دی مایا اتے ہنکار نے کیسے گر گدی دار اتے سادھ سنت نؤں سرت نہیں آؤن دتی۔ *

* ۱۷ ہاڑ نؤں اپہناں نؤں شبد بھیج کے سدیا گیا سی، پرتوں آئے نہیں سن۔ انہاں دے نام ایہہ ہن :- *

ڈاکٹر راجندر پرشاد، پردھان منتری پنڈت جواہر لال نہرو، مہاراجا: پٹیالا؛ فریدکوٹ؛ سنگرور؛ کیپورتھلا؛ برلا سیٹھ، چیف جج، سنت کریپال سنگھ دلی، سوامی مہتہ جی آگرہ، گرچرن سنگھ ستسنگ بیاس، سنت مہر سنگھ جالندھر، لایہ سنگھ فقیر چند ہوشیارپور، سنت رندھیر سنگھ لدھیانہ، گرجش سنگھ اڈیٹر پریٹ لڑی۔

* ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال *

دیاوان دیادھار، دیادھار دیا کھائیندا۔ پورن جوت ہر بھگوان، مات جگائیندا۔ اک جھلائے دھرم نشان، ساچی رنگن رنگ رنگائیندا۔ ستاں دیپاں ایک آن، ساچے سنت ہر بنائیندا۔ گر سنگت منگن آیا دان، بال نادانے منگ منگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، ستاراں ہاڑی گر سنگت مات پھل پھلواڑی اپنی ہتھیں مات لگائیندا۔ گر سنگت پھل پھلواڑی، مات اپائیا۔ شبد کرے واڑی، چارے کٹھاں ویابون آیا موٹ لاڑی، گر سنگت لاڑا اک رکھائیا۔ شبد گھوڑے رہیا چاڑھی، ڈور اپنے ہتھ رہیا اٹھائیا۔ درگاہ ساچی رہیا واڑی، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ کلیجگ تیری اتم واری، در درویشا ہر رگھرائیا۔ لکھ چوراسی مات خواری، پُریاں لوآن کھیل رچائیا۔ برہما چارے مکھ رہیا آگھاڑی، ویکھ وکھانے جنگل جوہ پہاڑی، لوک مات کیہڑی کوٹ ہوئے رُشنائیا۔ سنگھ پال پکڑ اٹھائے پھڑ کے داہڑی، نہکلنک کل جوت جگائیا۔ گر سنگت دین آیا ور، ساچی بنت آپ بنائیا۔ دھرم رائے تیرا چکے ڈر، پرہہ اپنے لڑ بندھائیا۔ شبد سنگھاسن اوپر کھڑ، سچکھنڈ دروازہ رہیا کھلائییا۔ نؤ دوارے کرے بند، گرمکھاں دسویں بوجھ بوجھائیا۔ اک نہاؤنا پرہہ آتم ساچے سر، اندر مندر میل گوائیا۔ سنگھ منجیتا گیا تر، ساچا در آپ سہائیا۔

جگت جگدیشے ملے ور، شبد نشانہ ربیا جھلائیآ۔ گر سنگت نہ جنے نہ جائے مر، ستاراں ہاڑی ملی وڈیائیآ۔ آتم جھولی سب دی ربیا بہر، آتم جوت اک جگائیآ۔ ساچی کرنی ربیا کر، دوسرے نہ کوئی سہائیآ۔ سادھ سنگت جائے تر، جو سرنی آئے سیس جھکائیآ۔ جگت وکاری شبد ڈنڈا ربیا چھڑ، پُرکھ ابناشی اپنے بتھ اُٹھائیآ۔ اندرے اندر پنجاں تتاں نال ربیا لڑ، آپے بوجھ بُجھائیآ۔ توڑن آیا قلعہ ہنکاری گڑھ، سچ محل اُپر چڑھ، آپے گنڈا لاپیآ۔ در درویش آگے کھڑ، نر نریشا بانہوں پھڑ، برہما وشن مہیشا رہے سیس جھکائیآ۔ سوہنگ اکھڑ جانا پڑھ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، دسم دواہری باہر رکھائیآ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سنگت تن چاڑھ رنگت، ہر بنواری ونج وپاری بھیکھ بھیکھار بھیکھ وٹائیآ۔ کایا چولی رنگ چلؤل ہر چڑھایا۔ لیکھا چُکائے آگلا پچھلا مؤل، ساچا سنگ آپ نبھائیآ۔ آپے کنت ہر کتھول، سوہنگ پُھل بھیت چڑھائیآ۔ شبد پنکھوڑا لینا جھول، ہر ساچا آپ جھلائیآ۔ نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگت نشانہ دُھر درگاہی اک بیانا لوک مات آپ چڑھائیآ۔ شبد بیانا کر تیار۔ پُرکھ ابناشی بٹھ دھار۔ کلجگ تیری اتم وار۔ ستجگ ساچا خبردار۔ در دوارے آئے ساچے، جوت سرؤپی جامہ دھار۔ ویکھ وکھانے بھانڈا کاجا، لکھ چوراسی ہر ٹھٹھیار۔ ہرجن ساچا ساچن ساچا، منگن آیا در بھکھار۔ ایکا اکھڑ ہردے واچا، ملیا میل ہر نرنکار۔ نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا لیکھا آپ چُکائے بیٹھ سچ سچے دربار۔

★ ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی نشان صاحب چڑھان سمیں ہر بھگت دوار جیٹھووال ★

نرؤیر نرؤیر نرؤیر نرؤیر یا۔ نرؤیر نرؤیر نرؤیر جوت نرنجن اک پسر پساریا۔ نرؤیر نرؤیر نرؤیر چار ورنان دیوے ایکا مجن، بھيو چُکے ایر غریا۔ نرؤیر نرؤیر نرؤیر ساچا ایکا سجن، جگت چُکائے میر تیریا۔ نرؤیر نرؤیر نرؤیر جن بھگتاں پڑدے آیا کجن، کل کر کرنی اپنی مہریا۔ نہکلنک نرائن نر، ایکا دھار شبد اپار وچ سنسار بہا رہیا۔ نہکلنک نہکلنک نہکلنک پُرکھ اکلیا۔ شبد ڈنک راؤ رنگ بنے مات ڈلائیآ۔ آپ سہائے تھان بنک، جوت جگائے انجانے بالیا۔ ملے میل وڈیائی جیوں بھگت جنک، ساچی رنگن رنگ رنگا رہیا۔ آتم جوتی لائے تنک، گر سنگت میل ملا رہیا۔ ہر کرے نمسکار بار انک، گر سنگت پورا ہر در گھر ساچے پالیا۔ دوہے در نہ ہوتے

منگت، سادھ سنت گر پیر مندر مسجد گردوارا شودوالا ہوئے خالیا۔ ایک ایک پُرکھ اپارا، شبد سرُوپی رنگ اپارا، دو جہانی ہوئے دلایا۔ جن بھگتاں بنے مات سہارا، سوہنگ دیوے شبد نگارا، تن مندر وچ ٹکا لیا۔ وجدا رہے وارو وار، چارو دشا نہ کوئی وچارا، انحد ڈنڈا ہر اُٹھا لیا۔ ست سرنگی ستیا تاراں، چھٹی راگاں وسے باہرا، وید پُراناں بھیو نہ پا لیا۔ ویلا چُکیا چار یارا، عیسیٰ موسیٰ ایک رنگ رنگا رہیا۔ کھڑی رہے مات گلزارا، امرت برکھہ نجھر دھارا، سُرپت راجا اند پرہہ ساچی سیوا لا لیا۔ ساچا کیا بھیٹ ڈلارا، لہو مجھ بنایا گارا، ساڈھے تِن ہتھ محل اُسارا، گر سنگت سیو کما رہیا۔ پرہہ بٹھہ اپنی دھارا، نہکلنکی کھیل اپارا، گر گوبند جو لکھا لیا۔ جن بھگتاں بنے سہارا، کھچ لیئے چرن دوارا، نہ کوئی نر نہ کوئی نارا، ایک رنگن ہر رنگا رہیا۔ چوبدار سچّی سرکارا، اٹھ پھر دیوے پھرہ، شبد ڈنڈا ہتھ اُٹھا لیا۔ لوک مات لئے اوتارا، لکھ چوراسی ہوئی خوارا، رتھ رتھوہی راہ نیارا، پرہہ ساچا حکم سنا رہیا۔ آپ سہائے دوار بنکا، جوت جگائے بار انکا، شبد وجائے ساچا ڈنکا، سادھاں سنتاں آپ بلا رہیا۔ کرے کھیل بار انکا، بے مکھ مورکھ مُگدھ تارے جیوں دوارے گنکا، گر سنگت ساچی رنگت اک چڑھا رہیا۔ نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ساچا نام اک نرنجن، ساچی لکھ جگا رہیا۔ لکھ نرنجن آپ داتار۔ داتا درد دکھ بھہ بھنجن، سرشٹ سبائی میت مُرار۔ گر مکھ ساچے در بہائے دیا کھائے امرت دھار اک پیائے، لکھ چوراسی کینی باہر۔ در گھر ساچے میل کرائے، اتم سر اشنان کرائے، ڈرمت میل مات گوائے، بھوجل بیڑا کر جائے پار۔ نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا بیڑا کر تیار۔ ساچا بیڑا کر تیار، کندھ اُٹھائیندا۔ کلجگ ڈگا منہ دے بہار، سرگن کوئی نہ پکڑ اُٹھائیندا۔ نرگن روپ ہر کرتار، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ تیناں لوکاں نر سچّی سرکار، پُریاں لوآں بہار اُٹھائیندا۔ جن بھگتاں ساچا میت مُرار، جگت نشانہ اک اُٹھائیندا۔ گنوتتا گن رہیا وچار، پورب لہنا مات چُکائیندا۔ سولاں کرے کرائے تن شنگار، پریم مہندی ہتھ رنگائیندا۔ شبد وٹنا اپر اپار، گیت سہاگی سوہنگ گائیندا۔ آپے پُرکھ آپے نار، گر مکھ لاڑا اک تیار کرائیندا۔ ستاراں ہاڑی دوس وچار، چٹی گلی بھاگ لگائیندا۔ مانس جنم نہ آئے ہار، سنگھ منجیتا راہ وکھائیندا۔ سولاں مکھ ہو تیار، گر سنگت اپنا لڑ پھڑائیندا۔ پچھے آونا وارو وار، نہ کرنا کوئی ہدار، ساچا دھام اک وکھائیندا۔ ملیا میل پُرکھ بہتار، اتم ہوئی ٹھنڈی ٹھار، ساچے سوے تاری لائیندا۔ کریا کرے نر نرنکار، دیوے ور سگل پسار، پُری اندر راہ وکھائیندا۔ شبد سینگھاسن کر تیار، ایک جوت مات پرکاش بھیکھ پکھنڈا دئے نوار، ساچی دھار بٹھائیندا۔ نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں

بھگوان، اپنا کرم آپے آپ کرائیندا۔ پُرکھ اگم اگمڑا، جگت اگمڑی کار۔ نہ کوئی مات پت نہ کوئی پتا مائی امڑا، جوت نرنجن اک آکار۔ ہڈ ماس نہ کوئی چمڑا، آپ اپنا ربیا اُسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آد پُرکھ اپرمپر سوامی ایکا ایک ایک آکار۔ ایکا ایک اکالیا۔ دو جی نہ کوئی رکھ ٹیک، ساچا شبد نال اٹھا لیا۔ تیجے کدے نہ اگے سیک، پون سواس سیوا لا لیا۔ چوتھے گھر سدا بییک، پینا کھانا ہر چکا لیا۔ پنجم آپے ربیا ویکھ، دوسر سنگ نہ کوئی وکھا لیا۔ چھیویں چھپر مایا ٹیک، گگن پاتال سرب اٹھا لیا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن سدا آدیس، نہ مرے نہ کدے جوا لیا۔ ست پُرکھ نرنجن ست ست ستوادیا۔ جگا جگنتر جیو جنت بنائے بنت، دے مت شبد سیکھا لیا۔ ناڑی بہتر نہ ابلے رت، ساچے وت نام بجا لیا۔ ویلے اتم رکھے پت، سر اپنا ہتھ رکھا لیا۔ آپے جانے مت گت، کلجگ کالے کرم کما لیا۔ شبد بنائے ساچا رتھ، رتھ رتھوہی آپ اکھوا لیا۔ ستان دیپاں پکڑے نتھ، شبد ڈوری ہتھ رکھا لیا۔ پرہ دیون آیا وٹ، سوہنگ وٹنا آگے لا لیا۔ آپے جانے گھٹ گھٹ، بھيو کيسے نہ پا لیا۔ لکھ چوراسی بھوندى تیرتھ تھ، کایا مٹ نہ جوت جوالیا۔ ستاراں ہاڑی گھلائے ساچا ہٹ، کایا مندر اک گھلا لیا۔ نہ کوئی کھیل بازی گر نٹ، جوت نرنجن جامہ پا لیا۔ گرمکھاں تن پہنائے ایکا پٹ، گرمکھاں میل ہر دواریا۔ ساچا لاہا جان کھٹ، لکھ چوراسی پھند کٹا لیا۔ تن نگارے اک لگائے سوہنگ شبد ساچی سٹ، ساچا تال اک وجا ربیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، گر سنگت ساچی دیوے ور، در آئے درشن پا لیا۔ در دوارے آئے درشن پایا۔ کایا مندر سوہے چبارے، نر ہر ساچا وچ وسایا۔ مایا جندے لاہے بہارے، سوہنگ ڈنڈا ہتھ رکھایا۔ جوتی جگے اگم اپارے، مدرا ماس جس تجایا۔ ستاراں ہاڑی دوس وچارے، نہکلنک ڈنک وجایا۔ من تن ہنکارے، ڈرمت میل دئے گویا۔ پرگٹ ہونے وچ سنسارے، پڑدہ اوبلا آپ چکائے گر گوبندا بنیا لیکھارے، سمبل دیس ڈیرہ لایا۔ جیو جنت نہ پائے سارے، ہر مندر پڑھ پڑھ تھکے بہرم بھلایا۔ آپے ڈوبے آپے تارے، جگا جگنتر کھیل اپارے، جن بھگتاں دیوے نام سہارے، ساچا ونجھ نام لگایا۔ کلجگ بیڑا انت کنارے، پرہ ابناشی ڈوبے منجدھارے، الٹا گیڑا ربیا دویا۔ گر سنگت سونا پیر پسرارے، پُرکھ ابناشی پھریدار، دھرم رائے نہ آئے دوار، لکھ چوراسی سیہرا لایا۔ جگے جوت اگم اپارے، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، آپ اپنا کرم کامایا۔ گر پورا کرم کمائے کرے وچاریا۔ جن بھگتاں دیا کمائے، ملے وڈیائے وچ سنساریا۔ ساچا مارگ ربیا وکھائے، مانس دیہی اپر اپاریا۔ لکھ چوراسی ہتھ نہ آئے، لیکھا لکھے وارو واریا۔ گرمکھاں میل ہر رکھرائے، جم کا جیڑا آپ کٹا رہیا۔ ویلے انت ہونے سہائے، ساچے بیڑے پھڑ چڑھا رہیا۔ درس دکھائے تھانوں تھانیں، دور نیڑا

نہ کوئی وکھا رہیا۔ پھڑ پھڑ بانہوں رہے پائے، لوآں پُریاں پیراں ہیٹھ جھسا رہیا۔ درگاہ ساچی مان دوآئے، سچ سنگھاسن ڈیرہ لائے، جوت نرنجن اک رگھڑائے، گُرمکھ ساچے مانک موتی ساچا ہار بنا رہیا۔ کلجگ اتم جگے جوتی، نہ کوئی ورن نہ کوئی گوتی، گُرمکھاں اٹھائے کایا سوتی، شبد ڈنڈا مگر لگا رہیا۔ دُرمت میل گئی دھوتی، باقی جوت اک اکلوتی، اند اندراسن سیو کما ریا۔ کروڑ چھیانویں ستاراں ہاڑی روتی، چھڈ سنگھاسن اندر مُکھ بھوا رہیا۔ لوک مات کلجگ جوتی، لوآں پُریاں دھار بٹھا رہیا۔ لوآں پُریاں بٹھے دھار، وڈ سنساریا۔ برہمے کرم وچار، پُرکھ ابناشی پائے سار، اتم آیا پار کیناریا۔ وید وکھانے مُکھڑے چار، کلجگ سہنے پئے دُکھڑے، چھڈنی پئی سچّی سیکدار، نہ دیوے کوئی سہاریا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، ساچا کرم آپ کما رہیا۔ ساچا کرم کمائے، سہج سُکھ واسیا۔ کلجگ گیا دھرم گوائے، گُرمکھاں من رہے اُداسیا۔ ٹھگ چور یار چاروں کُنٹ پھرن ہلکائے، گُرمندر اندر مدرا ماسیا۔ ساچا ناؤں نہ دسے کیسے تھیں، ایکا بھلیا پُرکھ ابناشیا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی مائے، نہ کوئی جانے شاہ شاباسیا۔ جن بھگتاں دیوے ٹھنڈی چھائے، کرے بند خلاسیا۔ ویلے اتم ہونے سہائے، مانس جنم کرے زہراسیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، جوت جگائے مات پاتال پرتھمی اکاشیا۔ مات پاتال آکاش، سرب ویاپیا۔ نو اٹھاراں مات گریہ دس دس ماس، آپے جانے اپنا جاپیا۔ مانس دیہی پون سواس، رسنا گائے ہر سواسیا۔ کلجگ مایا کرے ناس، پرگٹ ہونے گھنک پُر واسیا۔ سچ منڈل گھر ساچی راس، ملے میل شاہو شاباسیا۔ پورن کرے ہر جی آس، ہونے روگ چنت گواسیا۔ سد سے آس پاس، نر نرائنا رہے داسیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، پون اُنجا چھتر جھلاسیا۔ ساچا چھتر جھلائے ہر جگدیشرا۔ کلجگ تیری اوڈھ وپائے، نہ کوئی جانے تپی تپیشرا۔ سادھ سنت سرب بھلائے، بھیو نہ پائے من رکھ رکھیشرا۔ پرہ ابناشی جوت جگائے، آد انت ہر ساچا ایشرا۔ ویس اینکا ڈیرہ لائے، جوت سرُویی ہر بھیو نہ پائے، برہما وشن مہیشرا۔ برہما وشن مہیش جگت نہ جانیا۔ آپے سے اپنے دیس، گُرمکھ ورلے مات پچھانیا۔ جُگا جُگنتر دھارے بھیس، زرگن سرگن کھیل اپاریا۔ پرگٹ ہونے ماجھے دیس، گُرمکھ لکھا رہیا۔ کایا نگری سمبل دیس، ہر سہا لیا۔ نہ کوئی جانے رکھی رکھیش، لکھیا لکھا پور کرا رہیا۔ میٹ مٹائے اولیئے پیر شیخ، شبد ڈنڈا ہتھ اٹھا رہیا۔ سریشٹ سبائی رہیا ویکھ، ہر اپنا آپ چھپا رہیا۔ گُرمکھ ورلے تیجے نیتر لین ویکھ، جس بجر کپاٹی کھلا رہیا۔ میٹ مٹائے بدھنا لکھی ریکھ، ستاراں ہاڑی ہتھ کما رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، سمبل دیس مُکھ چھپا رہیا۔ سمبل

ساچا دیس ستگر جانا۔ سسا سہج سُبھائے، پورن ہر پچھانیا۔ دوسر کیسے نہ تھایں، کلجگ بھلے جیو انجانیا۔ جوت نرنجن اک رگھڑائے، ساچے مندر رہیا جگائے، اٹل محل اچل آپے وسے سچ ٹکانیا۔ نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل دیس ویس کر، کرے کھیل مہانیا۔ سمبل دیس تیری ونڈ، پرہہ آپ کرائی بھارت کھنڈ۔ صدی چوڈھویں دیوے دنڈ۔ لکھ چوراسی ٹٹی گنڈھ۔ شبہ پھڑی ہتھہ چند پرچنڈ۔ بے مکھ جیو نار دُباگن، چاروں کُنٹ دے رنڈ۔ گرمکھ ساچے نار سُبھاگن، پُرکھ ابناشی ساچا نام رہیا ونڈ۔ کلجگ رین اندھیر گھور، گرمکھ ساچے سنت سہیلے جاگن، پرہہ آپ اٹھائے لکھ چوراسی ہتھی پنڈ۔ پُرکھ ابناشی چرنی لاگن، بال جوانی نہ جائے ہنڈھ۔ پورن ہوئے مات بھاگن، پلے بنھن نام گنڈھ۔ نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، شبہ کھنڈا ہتھہ پھڑ، میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈ۔ بھیکھ پکھنڈ ہر مٹاونا۔ راجا رانا پکڑ اٹھاونا۔ ساچا شبہ اک چلاونا۔ چارے ورنان راہ وکھاونا۔ ایکسا ساچی سرنا آپ سمجھاونا۔ آپے چکے مرنا ڈرنا، پرہہ سمرتھ سر ہتھہ ٹکاونا۔ آپے جانے کرنی کرنا، دوسر بھیکھ کیسے نہ پاونا۔ نہکلنک نرائن نر، سمبل دیس جوت دھر، شبہ ڈنک و جاونا۔ سمبل دیس تیری ہوئے۔ کایا مندر وجے ند۔ گرمکھ ساچے سنت رہیا سد۔ بے مکھ گھر گھر پیندے مد۔ دیاوان دیا ندھ داتا بھاگ لگائے دیا کھائے وشنوں ونسی وڈ سربنسی، بھگت جنان ساچی دیوے وڈیائی وچ سہنسی، بے مکھ مٹائے جیوں کاہنا کنسی، شبہ ڈوری ہتھہ بندھ۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، لوک مات ہر جوت دھر، سمبل دیس ویس کر، گرمکھان وکھائے چوتھا پد۔ سمبل نگر اپار، چار دواریا۔ نرمل جوتی اک اکالا، ویکھ نہ سکے کوئی سنساریا۔ ساچا بھریا امرت ساگر ڈونگھی گاگر، دسویں محل آپ ٹکا رہیا۔ ویکھے رنگ رتی رتناگر، نرمل ہوئے کرم اُجاگر، در دوارے درشن پا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، سمبل دیس جوت دھر، جوتی جامہ بھیکھ وٹا رہیا۔ سمبل دیس سرت سنہال۔ گرمکھ لبھے ساچے لال۔ بے مکھان پیراں بیٹھ دے، شبہ گھوڑا مارے چھال۔ لکھ چوراسی نال پھے، آپے شاہ آپے کنگال۔ گرمکھ ساچے مانک موتی لبھے، لکھ چوراسی وچوں بھال۔ پرگٹ ہوئے درس دکھائے جھے، دھر درگاہی سچ دلال۔ امرت چوئے کایا نبھے، کھڑے پھل اک گلال۔ گر سنگت پار لنگھائی پُرکھ ابناشی ستاراں ہاڑی، رنگ رنگایا اکو لال۔ ساچا رنگ لال رنگایا۔ ایکسا ساچا لال بھیت چڑھایا۔ سینگھ منجیتا آگے لایا۔ گر سنگت تیرا راہ بنایا۔ آپے آیا بن کے منگت، پھڑ کے بانہوں آگے لایا۔ جن بھگتاں کٹے بھکھ ننگت، سچ وست ہر جھولی پایا۔ دھن کھائی دھن رنگن، گر سنگت ساچا کھیڑا آپ وسایا۔ نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، سمبل دیس ویس ہر رنگن لال

ہر رنگایا۔ رنگن لال رنگ امولا۔ پُرکھ ابناشی ساچا تول تول۔ سوہنگ رکھ ساچا بولا۔ لوآن پُریاں گُنڈا کھولا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، سمبل دیس ویس کر، جوت سروپی پایا چولا۔ سوہنگ شبد کھنڈا دو دھاریا۔ کلجگ اٹھیا نوجوان، چاروں گنٹاں رہیا للکاریا۔ پھڑ پھڑ مارے بے ایمان، نہکلنکی جامہ دھاریا۔ نہ کوئی دے سے جیو شیطان، مانس دیہی جگت ہنکاریا۔ جوٹھی جھوٹھی کرے بند دکان، کایا مندر کھولے اک مکان، دیپک جوتی سچ ٹکا رہیا۔ کلجگ تیری لاہن آیا مکان، سوہنگ بنیا اک نشان، ہر ساچا آپ بنا رہیا۔ نہکلنک نرائن نر، سمبل دیس ویس کر، لال رنگ ہر رنگا رہیا۔ رنگ رنگ رنگین، رنگ اپاریا۔ آپے جانے ہر پرین، لوک تین کھیل رچا رہیا۔ اتم سیاں بتھ ساڈھے تین، مایا جھوٹھا بہم بھلا رہیا۔ سرشٹ سبائی بھنے ہنکاری بین، محمدی دین آپ جگا رہیا۔ لوآن پُریاں رہیا چھین، برہما شو سیس جھکا رہیا۔ کرے کھیل برس ہر تین، ساچے گھوڑے زین کسا رہیا۔ ساچا مارگ جگت مہین، گرمکھ ورا سرت چڑھا رہیا۔ پائے درشن ہر پرین، اندرے اندر جو دھیا رہیا۔ لکھ چوراسی وچوں ہر ہر آپے وکھر کین، جوتی سکھ ہر بھکاریا۔ نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، سوہنگ اکھر وکھر مات پڑھا رہیا۔ سوہنگ اکھر پڑھ، مان وڈیائیا۔ دھر درگاہے لاؤنی جڑھ، جھوٹھا جھپڑا مات گوائیا۔ ساچے پوڑے جانا چڑھ، اچے ڈنڈے بتھ رکھائیا۔ پنجاں چوراں نال لڑ، در دوارے دے ڈرکائیا۔ سچ دوارے آگے کھڑ، دھے جوڑ بھل بخشائیا۔ جگے جوت بہتر ناڑ، مدرا ماس جو دے تجائیا۔ جھوٹھیا تتاں رہیا پھڑ، شبد ڈوری بتھ رکھائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، سمبل دیس ڈیرہ لائیا۔ جن بھگتاں در دوارے آگے کھڑ، ساچی سیوا رہیا کھائیا۔ نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، چار ورنان اک در، ساچا مات کھلائی۔ کھلے ساچا در، مات نرنکاریا۔ آپے ویکھے مار جہات، بے مکھ بھلے نو دواریا۔ کلجگ زین اندھیری رات، مایا رانی پسر پزاریا۔ کوئی نہ پچھے اتم وات، چاروں گنٹ پاسا باریا۔ گر پورا دیوے شبد دات، آپے بنے پتا مات، گر سنگت تیرا مات سہاریا۔ گر چرن پریتی نیھے ساچا نات، گر سنگت ساچی اک جماعت، سوہنگ اکھر اک پڑھا رہیا۔ ملے میل کلاپات، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، گرمکھ ساچے سنت جنان اپنی گود اٹھا رہیا۔ اپنی گود اٹھائے، دیا کھائیندا۔ امرت ساچا سپر پیائے، بوئے روگ گوائیندا۔ نیر نیر نہ کھتے ویکھے، جھوٹھی ماٹی کایا ہائی، جھوٹھا ناتا جگت ٹرائیندا۔ سوہنگ شبد تن چیر پہنائے، آپ اپنی دیا کھائے، ساچا راہ وکھائیندا۔ کلجگ ویلا انت اخیر، ایک سوہنگ شبد تیر چلائے، چاروں گنٹ وپیر کرائے، نہ آئے کوئی کیسے

پچائیندا۔ بھگت جنان پرہہ ہونے سہائے، آپ اپنی سرن لگائے، ستاراں ہاڑی خوشی منائے، ریت اپنی آپ چلائیندا۔ جگت نیتی بھگت ریتیا۔ کیسے ہتھ نہ آئے مندر مسیتی، ویلا ساچا بیتیا۔ گرمکھ ورلے مائس دیہی جیتی، کایا کرے ٹھنڈی سیتی، امرت جام ایکا بیتیا۔ لوک مات رہے اتیتی، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، جن بھگتاں دیوے اک ور، کایا کرے پت پنتیتیا۔ دیوے ور دربانا، در دواریا۔ ہونے آپ مہربان، نر ہر سچی سرکاریا۔ ایکا شبد نشان، نہ کوئی دوسر مات لٹکا رہیا۔ ستاراں ہاڑی بنے بان، پُرکھ ابناشی کرے دھیان، ستجگ تیری بنے شان، ساچا سماں آپ شہا رہیا۔ آپے گوپی آپے کاہن، آپے رام رحیا آپ رحمان، آپے دین آپے اسلام، بہرم بھلیکھا سرب چکا رہیا۔ پورن کرے اپنے کام، نہ کوئی لائے ہر جی دام، ساچی ریتی جگت وکھا رہیا۔ نو دوار اک مکان۔ پُرکھ ابناشی ساچن ساچے، پنج بیٹھائے وچ شیطان۔ بھگت جنان در ساچا جاگے، پھرہ دیوے سری بھگوان۔ کلجگ ویلا اتم پڑدہ کاچے، ہونے سہائی رکھے لاجے، سوہنگ دیوے ساچا دان۔ لکھ چوراسی چکے جھیڑا پُرکھ ابناشی کرے نیڑا، پرگٹ جوت دیس ماجھے، آپ اپنا ساچن ساچے، بہرم بھلیکھے سرب بھلائییا۔ نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، سمبل دیس ویس کر، ساچا دھام آپ سہائییا۔ ساچا دھام سہائے، جوت پرکاشیا۔ ایکا ساچا نام وکھائے، ورن اورنان بنت بنائے، آد پُرکھ ابناشیا۔ ساچی کرنی کرت کھائے، امرت ساچا سیرت پیائے، نیتز نیر پریم وہانیا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، نہکلنک نرائن نر، سمبل دیس ویس کر، رنگن رنگ لال رنگانیا۔ لال رنگ کر تیار۔ بھگت جنان پرہہ پاوے سار۔ در گھر ساچے ساچی نار، ساچی سیوا امرت میوہ، رسنا جہوا گن وچار۔ کوستک منیا ساچا تھیوا، برہم پاربرہم میل بہتار۔ جوتی جوت سرورپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، آپے جانے اپنی کار۔ لال رنگ ہر رنگ رتیا۔ جن بھگتاں نبھائے ساچا سنگ، اک رکھائے ساچا نتیا۔ ہونے سہائی انگ سنگ، چرن پریت نبھائے نتیا۔ دو جا در نہ لینا منگ، شبد دھیچ دیوے جتیا۔ شبد گھوڑے کیسے تنگ، سوہنگ چلائے ساچا رتھیا۔ لوآن پُریاں رہیا لنگھ، لکھ چوراسی کلجگ متھیا۔ وڈ داتا سورا سرہنگ، مہا جگت اکٹھنا کتھیا۔ جن بھگتاں امرت آتم دیوے گنگ، لیکھا چکے ساڈھے تن ہتھیا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، رنگ لال اپار ساچی وتھیا۔ رنگ لال اپار دھام استھول ہے۔ اُسے آد پرکاش، نہ کوئی جانے مول ہے۔ ایکا ایک پُرکھ ابناش، جیو جنت نہ جائے بھول ہے۔ نہ کوئی جانے پرتھی آکاش، لیکھے گنے نہ دھرت دھول دھول ہے۔ رنگن لال رنگ کرے آپے کنت کٹھول ہے۔ لال رنگ اپار، لکھن لکھیا۔ شبد گھوڑے

ہر آسوار، دہ دشا کیسے نہ دسیا۔ لکھ چوراسی خالی ہوئے بھنڈار، کایا بھانڈے ہوئے سکھیا۔ کایا مندر رہیا وچار، چتر گپتی لیکھا لکھیا۔ پاتال اکاشی اک اڈار، ستان دیپاں پائے حصیا۔ لکھن دیپ تیری دھار، جوٹھا جھوٹھا پیسن پیسیا۔ کلجگ کایا گئی ہار، مایا لگی تن وسیا۔ پُرکھ ابناشی جامہ دھار، میٹ مٹائے فُراں حدیثیا۔ شبد چلائے اپر اپار، ساچا دھرم پیس اکیسیا۔ ساچا شبد چہتر جھلار، ایک ایک جگت جگدیسیا۔ راؤ زنگاں کرے خبردار، آئے ہار وچ اُنسیا۔ کوئی نہ دسے میت مُرار، سمت اٹھاراں پیسن پیسیا۔ ناری چھڈے کنت بہتار، سمت ستاراں خالی کھیسیا۔ سولان کرے کھیل اپارا، اُٹھے شاہ جگت ابنوسیا۔ پندرویں پندراں کرماں دھار، چوڈاں لوک کیسے نہ دسیا۔ سمبل دیس ویس اپار، جوتی جامہ ہر جگدیسیا۔ چوڈاں طبقات رہیا وچار، سنگ محمد چار یار، نہ کوئی کرے کرائے مات ریسیا۔ تیرا میل ساچے یار، سنت بھیکھن وچ سنسار، راج اندر ہر جگا رہیا۔ جائے در دربار، کرے کھیل اپر اپار، والی ہند آپ سُنا رہیا۔ چار ورنان ایک پیار، نہکلنکی کھیل اپار، ساچا ڈنک اک وکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، سال بارھویں باران ویس ماجھے دیس باران پیس ہر جگدیش راگ چھتیس اپنا بھيو چھپا رہیا۔ بھيو چھپائے ہر جگدیشا۔ شبد گائے راگ چھتیس۔ سوہنگ دھیائے دند بتیسا۔ شکت وکھائے پیس اکیسا۔ بوند رکت جن لیکھے لائے، شبد سروپی عیسیٰ موسیٰ۔ نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، جن بھگتاں دیوے ساچا رس ایک۔ سال بارواں پیس باران۔ گر سنگت ملیا میت مُرار۔ ساچی چاڑھ نام رنگت، ہوئے سہائی انگد اک وکھائے سچ دوارا۔ مانس دیہی نہ ہوئے بھنگت، در گھر مانی ساچی سنگت، ملیا درس پُرکھ اپارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، سال بارھویں کھیل کر، باران باران بھرم نوارا۔ باران باران چوپیس، ہر جگدیشا۔ چہتر جھلے جگدیش، پیس اکیسا۔ سرشٹ سبائی رہیا پیس، کیسے نہ دیسا۔ نہکلنک نرائن نر، سمبل دیس ویس کر، کرے کرائے اپنی ریسا۔ لکھن دیپ لیکھا لکھ، لکھ لکھ لیکھ پُچائیا۔ ساچی سکھیا لینی سکھ، دھرم یدھ ہر رگھرائیا۔ سچ دوارے ملدی بھکھ، نام وست اک رکھائیا۔ جگت ترسنا مٹے ترکھ، آتم بھکھ گوائیا۔ کیسے ہتھ نہ آوے مَن رکھ، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑاں ڈیرہ لائیا۔ جن بھگتاں لیکھا رہیا لکھ، ستاراں ہاڑی میل ملائیا۔ نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، لکھ چوراسی پھندن پھند کٹائیا۔ لکھ چوراسی پھند کٹائے۔ لکھ چار مانس دیہی آپ اپنے کٹھ لگائے۔ نو لکھ پرہہ کینے وکھ، اندر جل رہیا ڈبائے۔ دس لکھ پرہہ رہیا رکھ، جیرج کھانی آپ ٹکائے۔ گیاراں لکھ ہر پرتکھ، ڈھڈ بھار رہیا رڑھائے۔ پیس لکھ بناسپت پت، ابناش ہر رہیا لگائے۔

تیس لکھ لیکھا لکھ، چار پائے اُپر ٹکائے۔ لکھ چوڑاسی دیوے سکھ، جوت نرنجن وچ سمائے۔ کلجگ منگن آیا بھکھ، جوت سروپی جامہ پائے۔ نہکلنک نرائن نر، سمبل دیس ویس کر، در دوارا اک وکھائے۔ اک دوارا در، سچ درباریا۔ نو دوارے ور، شبد شنکاریا۔ دسویں ساچا سر، پردہ اوہلا آپ ہٹا رہیا۔ بہرم بھلیکھا دُور کر، جوت نرنجن ڈگمگا رہیا۔ اک وکھائے ساچا گھر، آتم سیجا آسن لا رہیا۔ ملے میل ہر ناری نر، سہاگی کنت آپ اکھوا رہیا۔ نہ جفے نہ جائے مر، لکھ چوڑاسی بنت بنا رہیا۔ نہکلنک نرائن نر، جن بھیکھن دیوے ساچا ور، لکھ چوڑاسی جم کی پھاسی دھرم رائے بہار اُٹھا رہیا۔ دھرم رائے کل کرے وچار۔ کون کرے کل خبردار۔ سمبل دیس آوے ڈر، پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن نر اوتار۔ گر سنگت دیوے ور، ستاراں ہاڑی دوس وچار۔ ساچے پوڑے جانے چڑھ۔ دسم دواری ملّ دوار۔ پُرکھ ابناشی آگے کھڑ، ایکا دیوے شبد ہلار۔ گر سنگت لڑ لیا پھڑ، لکھ کلیاں رنگ کرتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، امرت برکھے کِرپا دھار۔ لال رنگ رنگ لال۔ بھگت خزینہ دُھر درگاہی سچ دلال۔ آپے آپ آپ پرینا، ایکا نام وست دھن مال۔ چور ٹھگ کیسے نہ چھینا، توڑے اتم جگت جنجال۔ نہ کوئی ویکھے مذہب دیناں، کلجگ چلے اوٹری چال۔ گرمکھ ہوئے نہ کیسے ادھینا، گگن مستک دیپک جوتی ساچے تھال۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، رنگن لال ویس کر، شبد نشانہ اُتے کینا چڑھ شبد بان۔ چڑھ شبد بان وچ اکاشیا۔ ساڈھے تن ہتھ کلجگ تیرا اک نشان، آپ اُٹھائے پُرکھ ابناشیا۔ گرمکھ ساچے سنتاں کرے پچھان، تیناں لوآں رکھے واسیا۔ اُتوں ویکھے مار دھیان، ستویں گھر سہج سُبھاسیا۔ ستواں رنگ ہر بھگوان، لچھی بھوشن لال گلاسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لکھن دیپ کرے اُداسیا۔ شبد نشانہ کریا، تیر اُٹھائیندا۔ گرمکھ وِرا تریا، سرنی پڑیا سیس نوٹھیندا۔ ساچا گھاڑن ہر جی گھڑیا، سادھ سنت کیسے نہ پھڑیا۔ راجا رانا کوئی نہ لڑیا، چاروں گنٹ کلجگ پاپی دڑیا، نہکلنک کھنڈا اُٹھائیندا۔ جوٹھا جھوٹھا پاپ سڑیا، کلجگ تیرا مودھا ٹھوٹھا، در درباروں گیا روٹھا، تیرا لڑ کیسے نہ پھڑیا۔ دھرم رائے در ٹنگیا پٹھا، نہکلنک نرائن نر، سمبل دیس ویس کر، سچ نشانہ ایکا پھڑیا۔ شبد نشان دھن، شبد سندیسٹرا۔ رنگ راجانا لینا من، پُرکھ ابناشی ساچا ویسٹرا۔ شاہ سلطاناں دیوے ڈن، بھانڈا بہرم دیوے بہن، سوہنگ ساچا پھڑیا تیسٹرا۔ گر سنگت سن لے کن، سوہنگ اکھڑ من دیوے بٹھ، اوانگ سوہنگ ایکا ایک نیتر ویکھڑا۔ ہریا کایا کرے تن، ستجگ چڑھ ساچا چن، بے مکھاں کڈھ بہرم بھلیکھڑا۔ گرمکھ تیری کمائی، دھن تیری وڈیائی۔ دھن جن بھگت تیری وڈیائی۔ دھن ہر سنت ہر سنت ہر سنت تیری سیو

کھائی۔ دھن در دوارے آگے کھڑ، نہکلنک جوت جگائی۔ لوک مات کرے رُشنائی۔ دے مت ربیا سمجھائی۔ اند اندراسن گیا تجائی۔ شو شنکر پائے ڈہائی۔ برہما ربیا سیس جھکائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد نشانہ ربیا وکھائی۔ شبد نشانہ دُور اُچ مناریا۔ سرب گنان بھرپور، چڑھیا وچ سنساریا۔ ست رنگن جوتی نور، کایا مندر محل مناریا۔ اٹھ پھر اک سرور، جن بھگت سچ ڈلاریا۔ کلجگ مایا کینی دُور، ایکا ایک چرن پیاریا۔ پرہ ساچا حاضر حضور، گر سنگت تیرے در دواریا۔ آسا منسا ربیا پور لکھ چوراسی پھند کٹا ربیا۔ بے مکھاں کل دے دُور، مدرا ماس جام پیا ربیا۔ ہرجن سُنائے شبد نور، انحد راگ اک وکھا ربیا۔ جوتی جگے نور نرتنر کایا مندر ہوئے اُجالا جیوں کوہ طور، بھید ابھیدا بھيو چھپا ربیا۔ جوتی جوت سرور ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات جوت دھر، کلجگ کالا ویس کر، جن بھگتان در درویش الکہ الکہ الکہ، گرمکھ تیری الکہ جگا ربیا۔ الکہ جگائے الکہنا لیکھ ہر جگدیش۔ گرمکھ ساچا کینا وکھ، چاروں گنٹ بھوندے لکھ، چہتر نہ جھلے کیسے سیس۔ کایا بھانڈے ہوئے سکھ، کھنے سکے نہ کلجگ رکھ، جوٹھا جھوٹھا پیسن پیس۔ پرگٹ ہوئے ہر پرتکھ، جوتی جوت سرور ہر، نہکلنک نرائن نر، کرے کھیل پیس اکیس۔ شبد نشانہ جگت ہر، کھلے بھگت دواریا۔ گرمکھاں ملے نام ور، پرہ بھرے شبد بھنڈاریا۔ سچ سمگری مات دھر، کرے کرائے ونج وپاریا۔ جوت اِکگری نر ہر، آپے سُنے پُکاریا۔ لکھ چوراسی چُکے ڈر، ساچی ترنی جائے تر، گرمکھ ساچا سرنی سیس جھکا ربیا۔ نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، گر سنگت تیرا ایکا بھار اپنے سیس اٹھا ربیا۔ گر سنگت تیرا بھار، اپنے سیس اٹھایا۔ گر سنگت کلجگ ویلا اتم انت سدا رہنا تیار، سچ سُنیہڑا ربیا پُجایا۔ جوٹھا جھوٹھا کلجگ جیو، میت مُرار کوئی دس نہ آیا۔ بھین بھائی جھوٹھا پت، پُرکھ ابناشی راکھو چت، سدا سہیلا ہوئے سہایا۔ نہ کوئی مات نہ کوئی پت، مایا ممتا جگت بندھایا۔ کایا امرت آتم تن، سوہنگ ساچا بیج بچایا۔ لگے پھل ستاراں باڑی، ساچی بنت امرت میوہ ہر لگایا۔ لیکھ لیکھایا مہینے چیت، اک رکھایا کایا کھیت، ساچا بل ہر چلایا۔ پُرکھ ابناشی چیتن چیت، جن بھگتان کرے ساچا ہیت، بے مکھ جانن جن پريت، سنگھ پورن دے وچ سمایا۔ جوتی جوت سرور ہر، نہکلنک نرائن نر، شبد سُنیہڑا ساچا گھل، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، جل تھل سرب ربیا جگایا۔ سنگھ پورن پرویش جگت دسمیشیا۔ پُرکھ نرنجن کرو آدیس، سد وسے کایا دیس، گرمکھ ورلے ویکھیا۔ نہ کوئی مُچھ داہڑی نہ کیس، آد پُرکھ رہے ہمیش، نرگن روپ سرب سما ربیا۔ کلجگ کایا کالا ویس، گر دسمیس اُچ پیر آپ کہا ربیا۔ جوتی جوت سرور ہر، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ

بھیکھ دھر، انت نیڑا جگت جھیڑا دھرت مات تیرا کھلا ویہڑا، اپنی ہتھیں آپ کرا رہیا۔ دھرت مات تیرا کھلا ویہڑا، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ کلجگ تیرا انت نیڑا، کایا کھیڑا سرب ڈھابندا۔ پنجاں تنان چکے جھیڑا، مایا بیڑا آپ ڈبائیندا۔ سوہنگ لائے اک اکھیڑا، لوآن پُریاں جڑ اکھیڑائیندا۔ آپے دیوے اُلٹا گیڑا، لکھ چوراسی بھیڑ بھیڑا، ساچی سُدھ نہ کیسے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنی بنت بنائیندا۔ بنی بنت بلکار، ہر بھگوانیا۔ اُٹھیا ہو تیار، ستاراں ہاڑی دوس وچار، چاروں کُنٹ کرے دھیانیا۔ چٹے آسو ہو آسوار، جن بھگتاں پھریدار، راجے رانے کرے خبردار، سادھ سنت پچھانے گن نہدھانیا۔ کون جہوا کون منت، کون سہیلا ساچا سنت، کون در میلا جیو جنت، گن اوگن رہیا وچاریا۔ لکھ چوراسی بھلی جیو جنت، کیسے نہ میلا ساچے کنت، جوٹھا جھوٹھا مایا لوٹھا، کلجگ جیو بھرے ہنکاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ساچا ویس گر دسمیس کرے کھیل اپاریا۔ نیلا گھوڑا ہر شنگار، شبد اسمانیا۔ کلجگ جیو لبھن گوار، وچ جہانیا۔ پُرکھ اکم اگم نیلی چھت آیا پاڑ، والی دو جہانیا۔ دھر درگابی ساچا لاڑ، دھرت مات تیرا ویکھے اک اکھاڑ، ستاں دیپاں ونڈ ونڈانیا۔ لُکیا رہے نہ کوئی جھاڑ، آپ چبائے اپنی داڑھ، شبد سرُپی لیائے دھاڑ، نہ کوئی ویکھے پٹھانیا۔ نام گولہ کاڑ کاڑ، بجر کپائی رہیا پاڑ، جوتی اگنی رہیا ساڑ، میٹ مٹائے جگت نشانیا۔ خوشی منائے ستاراں ہاڑ، جگی جوت بہتر ناڑ، گرمکھ ساچے سنت جنان ساچی بنت بنانیا۔ بنت بنائے مات، سگلا ساتھیا۔ ملیا میل ہر کلاپات، چڑھ چڑھائے شبد ساچے راتھیا۔ چرن پریتی بنھے نات، مستک تلک سوہنگ ماتھیا۔ نہ کوئی پُچھے ذات پات، تریلوکی ناتھ ہر رگھناتھیا۔ سگل سہائی ایکا ساتھ، آپے رکھے دے کر ہاتھ، ہرجن ساچا آپ پچھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، سمبل دیس ویس کر، گوڑ براہمن گوڑ اتم رکھے ذاتیا۔ گوڑ براہمن براہمن گوڑ، گوڑی گوڑ کیسے نہ جانیا۔ سرب سہائی رہیا دوڑ، وید ویاسا حکم کیسے نہ جانیا۔ کلجگ مایا لگی کوڑ، گیانی دھیانی ہوئے نادانیا۔ نہ کوئی ویکھے ساچا پوڑ، پنڈت پاندھ پڑھ پڑھ تھکے وید پُرانیا۔ کلجگ ریٹھا دسے کوڑ، کیسے ہتھ نہ آئے انجیل قرآنیا۔ پرگٹ ہوئے براہمن گوڑ، ساچا برہم پاربرہم نشانیا۔ ساچا برہم پورن جان۔ پاربرہم کر مات دھیان۔ ساچا دھرم جگت نشان۔ مٹے ورم بے ایمان۔ پورن کرم اک بھگوان۔ مانس دیہی ساچا چرم، لیکھے لاؤنا وچ جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، سمبل دیس ویس کر، گوڑ براہمن بھیکھ دھرا لیا۔ ہاٹی ایکا سودا وچ دکان۔ ایکا ہٹ اک دکان اک مکانیا۔ ایکا پٹ شبد نشان، جھلدا رہے وچ جہان، ہر بھگوان

ایکا تیرتھ ایکا تٹ ایکا نرمل ساچا مٹ، کایا اندر ہر بھگوانیا۔ دُرم ت میل رہیا کٹ، دُئی دویتی میٹے پھٹ، شبد پٹی بٹھے جھٹ، گوڑ براہمن ہر مہربانیا۔ جوتی جامہ کھیل بازی گر نٹ، کلجگ جیو کیسے نہ پچھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے پھرے اپنا بانیا۔ گوڑ براہمن گوڑ، گرم ت وچاریا۔ رسنا کیسے نہ دسے لما چوڑ، نہ کوئی پاوے ساریا۔ رسنا رس پھیکا دسے گوڑ، پورن برہم نہ کوئی وچاریا۔ جن بھگتاں اندر لگی اوڑ، پاربرہم کر کیرپا کل دھاریا۔ جوتی جامہ آیا دوڑ، سمبل نگری آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے پھرے اپنا بانیا۔ سچ سمگری ساچی راس۔ گوڑ براہمن رکھے پاس۔ پاربرہم پُرکھ انباش۔ ایکا برہم ہر ہویا داس۔ ساچا دھرم جگت ساباس۔ پورن کرم منڈل ہر راس۔ جوتی جوت سروپ ہر، سمبل دیس ویس کر، گوڑ براہمن بھیکھ دھر، آپے وسے آس پاس۔ گوڑ براہمن گنی گھیرا۔ پاربرہم ست سریرا۔ کیسے دس نہ آئے ناڑی چرم، آپے دسے دھیرج دھیرا۔ آپے جانے اپنا کرم، آپے جانے آد انت اخیرا۔ لکھ چوراسی بھلی بھرم، کپھڑی کوٹے چکے بیڑا۔ نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، چارے ورن اک کرائے آپے جانے ہست کپڑا۔ ہست کپڑ پرہہ جان اچ سمیریا۔ جن بھگتاں بٹھے بیڑ، نہ لائے دیر، کل کٹن آیا بھیریا۔ سنگھ شیر ہر ہر شیر دلیریا۔ لکھ چوراسی پٹی بھیر، ہر آپ بھلائے کر کر ہیرا پھیریا۔ دھرم رائے در رہیا پیڑ، جوٹھے جھوٹھے در در گھیریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کلجگ کرے انت نیڑیا۔ گوڑ براہمن ساچا گاؤ۔ کایا مندر تن سو سٹھ ہاڈی، کلجگ کھیتی وڈھن آیا بن کے ساچا ہاڈی۔ گرمکھاں لاڈ لداون آیا، ساچی گود اٹھاون آیا، لکھ چوراسی وچوں رہیا کاڈھی۔ سچ سنگھاسن ڈیرہ لاون آیا، پُرکھ انباشی چار ورنان چاروں کٹناں ایکا گھیرا پاون آیا، لکھ چوراسی رہی پھاڈی۔ نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، گوڑ براہمن ویس کر، انت نیڑا اک کرایا۔ گوڑ براہمن اتم گوت۔ دھر درگابی ساچا ضامن، پُرکھ انباشی نرمل جوت۔ نیڑ نہ آئے کامنی کامن، دُرم ت میل رہیا دھوت۔ کلجگ تیری اندھیری شامن، گرمکھ اٹھائے دیا کھائے، ستاراں ہاڑی کوئی نہ جانے سوت۔ نہکلنک کل جامہ پائے، لکھ چوراسی پھند کٹائے، شبد سیہرا سیس گندائے، بیس ایکس دیا کھائے، راگ چھتیس نہ کوئی گائے، قرآن انجیلاں وقت چکائے، وید پُراناں کوئی نہ تھائے، ساچا حکم سنائیندا۔ ہویا وقت اخیر، پیر فقیریا۔ کلجگ لتھا چیر، نہ دیوے کوئی دھیریا۔ ہوئے لگی کلجگ پیڑ، اٹھ پھر تن پیڑیا۔ گرمکھ ورا بٹھے بیڑ، آئے در گھت وہیریا۔ ایکا رنگن ہست کپڑ، امرت دیوے ساچا سیریا۔ جن بھگتاں کٹن آیا بھیر، کر کر اپنی مہریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک

مات ہر جوت دھر، لکھ چوراسی لاپہ چیریا۔ لکھ چوراسی لٹھے چیر، دئے دہائیا۔ بہین بھراواں تھے دھیر، نہ ہوئے کوئی سہائیا۔ بالک
 ماتا چھٹے سیر، ددھاں تھنی وہائیا۔ کلجگ تیرا وقت اخیر، نہ کوئی جانے شاہ فقیر، شاہ سلطاناں وچ جہاناں، راج راجاناں دس نہ آئیا۔
 راج راجان سوئے پیر پساریا۔ پرگٹ ہوئے والی دو جہان، جوتی جامہ بھیکھ نیاریا۔ شبہ چڑھائے اک نشان، ستاں رنگاں اپرا پاریا۔ ستاں
 دیپاں پائے ونڈ، ویکھ وکھانے نو کھنڈ، وچ وربھنڈ جوت نرنکاریا۔ سوہنگ پھڑے چنڈ پرچنڈ، آپے کرے کھنڈ کھنڈ، چاروں کُنٹ نار
 رنڈ، سہاگی کنت نہ کوئی ہنڈھا رہیا۔ کلجگ مٹے بھیکھ پکھنڈ، اتم اودھ گئی ہنڈھ، پرہہ ابناشی ساچا جھنڈا آپ جھلا رہیا۔ ساچے
 جھنڈے جگت نشانے۔ گرمکھاں بٹھے نام گانے۔ ملیا میل گن ندھانے، سوہنگ شبہ دھر پروانے، لیکھ لیکھایا گھر بہانے، پہلی
 چیت سری بھگوانے، لکھ چوراسی پھند کٹا رہیا۔ آپ اپنے سنگ سماں، دوسر کوئی بھیو نہ جانے، نہکلنک نرائن نر، لوک مات
 جوت دھر، گوڑ براہمن ویس کر، ساچا کھیڑا آپ وسایا۔ اندر آیا دوار بن سوالیا۔ پرہہ ابناشی کرپا دھار، اندرلوک کر رکھوالیا۔ ہرجن
 ساچے شاہو شاہاس، لوآن پُریاں بنیا پالیا۔ منگنا ایک در دوار، دو جہانی نر ہر والیا۔ تخت سنگھاسن اک تیار، اونھ دسے کرنا خالیا۔
 در دوارے رووے دھاہاں مار، بھل گئیاں اچھہرانت نوالیا۔ ویلا اتم آئے ہار، بنے جگ کالکھ کالیا۔ کروڑ تیتیسائے سنے پکار، دیوے ور
 شبہ سکھالیا۔ سوہنگ رسنا لینا اچار، ملے میل سچے بنوالیا۔ آؤنا مات سچے دربار، بیس اکیس جوت نرالیا۔ جھلے چھتر سچے
 سرکار، کوستک منیا ساچی ڈالیا۔ سوہنگ کھڑے سچے گلزار، چاڑھے رنگ لال گلالیا۔ ہرجن بھریا رہے بھنڈار، ساچی وست نہ
 ہوئے خالیا۔ شبہ ثورت اک اپار، مؤرت ثورت اک اکالیا۔ آگادھ بودھ شبہ ادھار، ساچا تول آپے تولیا۔ کرنا ونج سچا وپار، چرن
 پریتی گھول گھولیا۔ اند اندراسن ویکھ وچار، پُری اندر اتم ڈولیا۔ ستاراں ہاڑی دئے ہلار، میگھ مالائے جھکولیا۔ برسے میگھ کرپا دھار،
 کلجگ مایا ہر جی تولیا۔ گرمکھ دھوڑ نہ ملے دُشٹ دُراچار، نہکلنک مارے بولیا۔ گر سنگت ساچی اتری پار، آئے در رنگن چولیا۔
 مانس دیہی پیج سوار، کایا گنڈا آپے کھولیا۔ چھوٹا منڈا کر تیار، شبہ پایا ساچی ڈولیا۔ سنگھ منجیتا نرنکار، چرن بہائے ساچی
 گولیا۔ پُری اندر بنے سیکدار، کرے خوشی امل امولیا۔ شبہ ملیا اپرا پار، کروڑ تیتیسائے رہیا بولیا۔ نہکلنک لے اوتار، سمبل دیس کایا
 چولیا۔ گوڑ براہمن خبردار، پارہم وچ وچولیا۔ لوک مات ساچا یار، آپ اٹھاؤن آیا ہرجن ڈولیا۔ آپے بن سچے سرکار، اپنا تول آپے
 تولیا۔ چرن اٹھائے پہلی وار، اند اندراسن اتم ڈولیا۔ ویکھ نیتر کھول آگھاڑ، پُرکھ ابناشی کلا سولیا۔ چارے کُنٹاں دئے آجاڑ، گرمکھ ورا

گائے سوہنگ سچا ڈھولیا۔ پرگٹ ہوئے اُپر پہاڙ، ساچا پتھر اُچ اُٺھولیا۔ گوڙ براہمن ہر نرنکار، سمیرو پربت رہیا پاڙ، بجر کپاٹ کایا چڙھ کھولیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، مندر ساچے ہر جی بولیا۔ اند اندراسن بن بھکھار، چرن نمسکاریا۔ منگن آئے ہر دوار، کلجگ تیری اتم واریا۔ پائی بھچھیا اپر اپار، نام جھولی ہر بہرا رہیا۔ دیوی دیوا کرم وچار، سُرپت ساچا چرن لگا رہیا۔ الکھ ابھیو جوت نرنکار، امرت میوہ کھوار رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، ساچی سیوا آپ لگا رہیا۔ ساچی سیوا آپ لگائے، اندر راجیا۔ گُرمکھ ویکھ تھاو تھاپ، آپ سوارے اپنے کاجیا۔ سدا رکھ ٺھنڈی چھائیں، ستاراں ہاڙی رکھ لاجیا۔ امرت تیرتھ ہر ٺہائے، کلجگ کایا بھانڈا بھاجیا۔ نر ہر سچی سرنائے، پُری اندر آئے بھاجیا۔ ساچی سیوا لائے میگھ برسائیندا۔ گُرسکھان ملے امرت میوہ، دیوی دیوا آپ اکھوائیندا۔ ساچی منی مستک تھیوا، رو سس پرکاش مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، ساچے دیوا سیوا لائیندا۔ دیوت سیوا در پروان۔ کَریا کرے ہر بھگوان۔ امرت میگھ دھرم نشان۔ شبد تیغ نوجوان۔ لکھ چوراسی ایکا آن۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، گوڙ براہمن پُرکھ سُجان۔ گوڙ براہمن رنگ گوڙھا۔ لاڙی موٽ ہتھیں پائے ایکا چوڙا۔ گُرمکھ تیرے در نہ آئے، دوس زینی منگے دھوڙا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، سرب کلا آپے بھرپورا۔ سرب کلا بھرپور، براہمن برہمیا۔ آپے جوتی نور سچ کرہیا۔ آپے شبد انحد ٺور، آپے شبد سواسا دمیا۔ آپے پون ست سنتوکھی ٺور۔ کایا مندر اندر جھوٹھے چمیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، سمبل دیس جوت دھر، گوڙ براہمن آپے آپ جمیا۔ گوڙ براہمن پیا جم۔ گگن پاتالاں پلے تھم۔ اندر رووے چھم چھم۔ پور کرائے پرہہ اپنے کم۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، سمبل دیس ویس کر، شبد سرُوپی لائے دم۔ شبد سرُوپ دم کل سواسیا۔ آپے وسے کایا چم، ویکھ وکھانے پرتھی اکاشیا۔ نہ کوئی خوشی نہ کوئی غم، رونا دھونا نہ کوئی ہاسیا۔ نہ پرہہ رووے چھم چھم، نہ ہوئے ویراگی جنگل جوہ اُجاڙ پہاڙ پرہاسیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، براہمن گوڙا لیکھ لکھاسیا۔ کایا مندر پُرکھ سُجان۔ دیپک جگیا ڈونگھی کندر، پرگٹ ہویا ہر بھگوان۔ ہر جو آیا ہر ہر مندر، آپے کرے سچ پچھان۔ کلجگ مایا توڙے چندر، اٹھ پھر مار دھیان۔ لکھ چوراسی بھونڈی بندر، بھيو نہ پائے سری بھگوان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، سمبل دیس جوت دھر، گوڙ براہمن اک نشان۔ گوڙ براہمن اک نشان۔ جوت سرُوپی ہر بھگوانا۔ وڈا شاہو بھوپی، نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپی، جوت نرنتر ست سرُوپی،

آپے کرے بھگت پچھانا۔ لکھ چوراسی اندھ کوپی، جوٹھا جھوٹھا پون دھوپی، سچ سنگ نہ کوئی رکھانا۔ نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، گوڑ براہمن ویس کر، گرمکھاں بنہن آیا گانا۔ گرمکھاں بنے گانا نام نشانہ۔ ملے میل سری بھگوانا۔ مٹے آون جانا، ساچا ملے نام دانا۔ دھر درگابی سوہنگ بانیا۔ ستجگ جھلے ست نشانیا۔ ستاں دیپاں رنگ رنگاے، تختوں لاپے راجے رانیا۔ پرگٹ ہوئے بے پروا ہے جگت ملا، نہکلنک نرائن نر، سمبل دیس ویس کر، اک اٹھائے تیر کمانیا۔ رسن اٹھائے کمان، سوہنگ چلہ ہر چڑھائیندا۔ پُرکھ ابناشی نوجوان، اُچ ٹلا جگت ٹلائیندا۔ لوآں پُریاں مار دھیان، شو شنکر پکڑ جگائیندا۔ کلجگ جھلیا اک نشان، سچ ہلارا ہر نرنکارا اپنا آپ دوائیندا۔ سوہنگ چلے اک جیکارا، چار ورنان اک ادھارا، ایک پلا ہر پھڑائیندا۔ کلجگ بھل نہ جیو گوارا، مایا رُل نہ بن ہنکارا، اتم چھڈنا پئے سنسارا، جوٹھا جھوٹھا موہ وکارا، نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نارا، ایک ساجن میت مُرارا، نر نرنکارا آپ اکھوائیندا۔ کایا مندر سچ دوارا، اندرے اندر کھیل اپارا، چوڈاں ہٹاں ونج ونجارا، نام دام ایک ونج کرائیندا۔ اتم کرے پلا بہارا، شبہ بہلا ہوئے رکھوارا، کلجگ پائے ڈونگی ڈلا، ستجگ سٹے منہ دے بہارا، نہ کوئی مات اٹھائیندا۔ دھرت مات کرے پُکارا، کلجگ پوت ہویا ہوسیارا، پُرکھ ابناشی بھلیا تیرا اک دوارا، جوٹھا جھوٹھا ونج کرائیندا۔ پُرکھ ابناشی پاوے سارا، جوت سروپی جامہ دھارا، سمبل دیس ہر وچارا، پورن کھیڑا ہر وسائیندا۔ وسیا کایا نگر کھیڑا، نگر دوار کا۔ جن بھگتاں بنے بیڑا، ویلا نر ہر سچی سرکار دا۔ کلجگ لائے اک اکھیڑا، بیڑا ڈوبے باپ اپردہ دا۔ پنج پنجانئی چکے جھیڑا، اتم کرے حق نبیڑا، ساچا حکم سچی سرکار دا۔ لکھ چوراسی اٹا گیارا، دھرت مات تیرا کھلا وہیڑا، ہر ساچا کھیل کھلاردا۔ ہر ساچی کھیلے کھیل، چار کُنٹ دہ دشا راسیا۔ جن بھگتاں کرے میل، گھنک پُر واسیا۔ سوہنگ شبہ چڑھائے تیل، مانس جنم کرے کل راسیا۔ جوتی جامہ رنگ نویل، ویکھ وکھانے اکاش اکاشیا۔ آپے گر آپے چیل، آپے سجن ہر سہیل، آپے کرے بند خلاصیا۔ آپے میتا آپے چیتا آپے پریتا سجن سہیلا آپے قرآن آپے گیتا، آپے کھانی آپے بانی اک چلائے جگت ریتا، آپے جانے وید پُرانیا۔ آپے امرت آتم مد پیتا، آپے کرے ٹھنڈی سیتا، ساچا راہ اک وکھانیا۔ لکھ چوراسی پرکھن آیا نیتا، سوہنگ پھڑی ہتھ مدھانیا۔ نام لائے بتی اک پلپتا، کلجگ ویلا اتم پیتا، گھر گھر روندی دے سوانیا۔ کلجگ مایا ہوئے وچھوڑا جیوں راما سیتا، شبہ بیڑا ہنمنت اٹھانیا۔ ملے میل رگھونس کنت، چاروں کُنٹ ساچی شبہ سنائے بانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، سمبل دیس جوت دھر، گوڑ براہمن کرے پچھانیا۔ گوڑ براہمن لینا لبھ۔ امرت چونا کول نبھ۔ کلجگ مایا دینی دب۔ پُرکھ ابناشی

ساچی چھایا، اٹھے پھر نظری آیا، بھرم بھلیکھا دُور کرایا، پردہ اوہلا باہر کڈھایا، پرگٹ ہوئے درس دکھایا، اندرے اندر جوت نرنجن اک جگایا، امرت پیالہ اک پیایا، گرمکھ ساچے ایک مدھ۔ اٹھے پھر اک رکھایا، ساچا شبد تریا ثورت اُچے ند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں دیوے نام داج۔ آئی مات دات، جوت نرنکاریا۔ سوہنگ شبد وڈ کرامات، وجائے ڈنک اپر اپاریا۔ آپ چلائے ساچی گاتھ، لوک پرلوک رنگ اپاریا۔ سچ سنگھاسن ہر رکھناٹھ، کرنی اک کرا رہیا۔ شبد گھوڑا رکھیا ساتھ، نیلا جوڑا جوڑ جُڑا رہیا۔ سَتجگ ٹکا سوہنگ ماتھ، نام تورا آپ وجا رہیا۔ پری جوتا اکتنہ اکاتھ، ساچے چرن آپ چھہا رہیا۔ براہمن گوڑ سگلا ساتھ، ساچا پوڑا اک لگا رہیا۔ لکھ چوراسی کیسے نہ آوے ہاتھ، آد انت نہ کوئی بتا رہیا۔ ہرجن چڑھائے ساچے راتھ، رتھ رتھوہی آپ اکھوا رہیا۔ کلجگ واگاں پکڑے ہاتھ، سَتجگ پوڑا آپ چڑھا رہیا۔ سگل وسورے جائن لاتھ، ریٹھا کوڑا ہر بھٹا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، نیلی چھتے پوڑا لا رہیا۔ نیلی چھتے لائے سن، ہر رگھونسیا۔ نیلا گھوڑا کیسے تنگ، منگے منگ سرب سربنسیا۔ مایا ریٹھے دیوے بھن، کوٹن کوٹ مات سہنسیا۔ گرمکھاں سینتل کرے تن، امرت لیکے ساچا کاسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سمبل دیس ویس کر، آپے جانے اپنا سربنسیا۔ سمبل دیس کر تیاری، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ شبد گھوڑا ہر نیاری، سولان کلیاں آسن لائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپاری، نیلی دھاری اک رنگائیندا۔ کنچن ویس رنگ مداری، رنگن رنگ ہر رنگائیندا۔ ویکھے رنگ کبیر بھنڈاری، بھانا ہر ورتائیندا۔ کلجگ مایا ہوسیاری، جیاں جنتاں تکھی آری، من تن سچ رہیا پاڑی، دھرم دھیر نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، نیلے گھوڑے تنگ کسائیندا۔ پنچم جیٹھ کھیل رچائی۔ شبد گھوڑے منگ منگائی۔ چٹا آسو ناؤں رکھائی۔ لوآن پُریاں رہیا جگائی۔ ستاراں ہاڑی جگت برات، نیلا گھوڑا ویکھن آئی چائیں چائیں۔ کلجگ تیری اندھیری رات، کوئی نہ دیوے بوند سوانت، سادھ سنت روندے تھاوں تھائیں۔ پُرکھ ابناشی ساچا نات، ہرجن میلا کملاپات، ویلے اتم پکڑے باہیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سمبل دیس ویس کر، ساچی سیجا رہیا وچھائی۔ ساچی سیجا آسن لائیندا۔ پریم جوڑا پیریں پاؤنا۔ آد نیلا سنگ رکھاؤنا۔ جگاد پیلا تن چھہاؤنا۔ کمر کس دنگ وکھاؤنا۔ چوراسی لکھ ہتھ وکھاؤنا۔ راجا رانا پھڑ پھڑ ڈھابنا۔ سگھڑ سیانا دس نہ آؤنا۔ جوٹھیاں جھوٹھیاں بھن وکھاؤنا۔ عیسیٰ موسیٰ بھڑ بھڑاؤنا۔ منگ محمد سنگ رلاؤنا۔ رُسا چینا نال نچاؤنا۔ دے مت آپ سمجھاؤنا۔ سرب کلا آپے بخشند، آپے مارے کڈھ جند، آپ پچھانے

ساچی بند، بھگت جنان ہر ساچا مان دواؤنا۔ لکھ چوراسی کرے نند، گرمکھ ساچے وگے امرت دھار ساگر سندنہ، ستاراں ہاڑی
 ساچے تیرتھ سر سرور اک اشنان کراؤنا۔ نہکلنک نرائن نر، سمبل دیس ویس کر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوراسی دھرم رائے
 دی دیوے پھاسی، گرمکھان پھند آپ کٹاؤنا۔ دھرم رائے پرہ دیوے مت، لیکھا اک لکھائیندا۔ سنت جنان دا دھیرج یت، اپنی ہتھیں
 آپ رکھائیندا۔ سوہنگ دیوے ساچا تے، پنجان تتاں نشٹ کرائیندا۔ رسنا چرخہ لینا کت، ساچا سوتر سرب وٹائیندا۔ شبد وچولے
 پاؤنی نتھ، ہر سمرتھ آپ سمجھائیندا۔ سگل وسورے جائن لتھ، جو جن آئے درشن پائیندا۔ اتم سیان ساڈھے تن ہتھ، رنگ راجانا شاہ
 سلطانا سنگھ منجیتا سدا اتیتا، دے مت مات سمجھائیندا۔ مات پت کل چھڈنا ناتا، ایکا ملیا پُرکھ بدھاتا، اتم ویکھے ہر جن ذاتا، نام
 دھن دھن نام جس سچ گھر اُچاتا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ونڈن آیا
 سوہنگ شبد سچ سوغاتا۔ سوہنگ شبد پرہ ونڈے، وربھنڈ سمایا۔ کایا اندر سرب برہمنڈے، چوڈاں لوک بھیو نہ رایا۔ دسم دواوی
 ساچے جھنڈے، امرت پاہل نہ کوئی کھنڈے، دوسر ونڈ نہ کوئی رکھایا۔ آگے ہو کوئی نہ ونڈے، نہ کوئی جانے ست سرور دے کنڈھے،
 ڈونگھا تال دس کیسے نہ آیا۔ گرمکھ ورا مارے چھال، پُرکھ ابناشی جس دا ہونے دلال، تیرتھ نھاؤنا ساچے تال، پرگٹ ہونے گوڑ براہمن،
 بھگت جنان دا ساچا ضامن، ساچے مندر ہر سہایا۔ نہکلنک نرائن نر، سوہا ویس مات کر، اونکار ساچا دیس وسایا۔ ہر ہر وسایا
 دیس اونکاریا۔ تریا ہر کا ویس، نہ کوئی لکھے لیکھ لکھاریا۔ آپے دھارے اپنا بھیس، روپ رنگ نہ کوئی وچاریا۔ دیپک لو کرم وسیخ،
 جوت نرنجن ہر پرویس، ماجھے دیس کھیل اپاریا۔ پکڑ اٹھائے برہما وشن مہیش، گنپت دیوے شبد اک ہلاریا۔ پاربرہم سدا آدیس، نمو
 نمو نموسکاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، سمبل دیس ویس کر، گوڑ براہمن نام اُچاریا۔ جگت ترسنا
 بھیکھ ہر مٹائیندا۔ در دوارے ایکا سکھ، امرت اتم جام پائیندا۔ اُجل کرے مات گکھ، ساچا سکھ اک وکھائیندا۔ جھوٹھی کایا نہ لگے
 دکھ، ہرجن رسنا جو گائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، سوہا ویس نر نریش اپنا آپ وٹائیندا۔ اونکارا اک
 اکالا۔ سوہا ویس سچ محلہ۔ سُن اگم اگم سُن آپے جانے تھل تھلا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، در دوارا ایکا ملا۔
 جگت سوالی در منگے بھکھیا۔ کایا مندر خالی، گھر لیکھا ساچا کیسے نہ لکھیا۔ سچ دوارے آوے ڈر، جگت لگی ترسنا ترکھیا۔ منگے
 جگت جکیاسو وور، پُرکھ ابناشی پائے ساچی بھکھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لیکھا لکھت آپے لکھیا۔ منگن وور در بن سوالیا۔ دوچا

دسے نہ کوئی سنگ، در گھر ساچا دسے خالیا۔ بال جوانی رہی لنگھ، انت بڈھیپا مارے تالیا۔ مایا ممتا وہن گنگ، کایا رنگ جگت در مالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ساچا دیوے اک ور، جگت جگیا سُو در جائے نہ خالیا۔ ساچی سیک سیکھ گر آس۔ آپے لیکھا رہیا لکھ، مات پاتال پرتھی آکاش۔ در دوارے منگی بھکھ، بڈ ناڑی پنجر ماس۔ ترسنا ممتا لگی وس رسن سواس۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ساچا دیوے اک ور، کایا کھیڑا ہویا ناس۔ کایا کھیڑا محل منارا۔ اتم بٹھ بیڑا، ہرجن آئے چل دوارا۔ بخشے دات چکے جھیڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کیشنا سُکلا کرے وچارا۔ کیشنا سُکلا پکھ پردھان۔ کیشنا ویکھے مار دھیان۔ اندھ اندھیرا سُتج مسان۔ در دوارے پایا پھیرا، آسا پُنی وچ جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا دیوے ساچا ور، ساچا بندھن بندھ بندھان۔ بندھے ناتا جگت بدھات۔ ست سپوتا بخشے دات، آپے ویکھے ویکھ وکھانے دہ دش چارے کوٹ اُتر پورب پچھم دکھن دوس رات۔ نام لگائے ایکا جھوٹا نہ کوئی سویر نہ کوئی سنجھ، نہ کوئی جانے کل پرہات۔ لوک مات لگے بوٹا، ہر جی بخشے ساچی دات۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا دیوے سچ ور، جگت جگیا سُو پُچھے وات۔ کایا بوٹا لگے پھل۔ سچ دوارے آئے چل۔ کریا کر ہر گردھارے رکت بوندی مار اُچھل۔ بڈ ماس ناڑی کر اُجیارے، کرے پرکاش کایا ڈونگھی ڈل۔ نو اٹھاراں دھام اٹل۔ آپے ویکھے کایا کھل۔ دسویں مات پوت اپارے، جگت سرت پلینا نال۔ مایا رانی پیر پسارے، اپنا موٹ گویا کل۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ساچا دیوے اک ور، جوتی جوت کر اُجیارے۔ پوت سپوتا اُچھے لکھ۔ نو اٹھاراں اُٹا رُکھ۔ شبد ادھارا اُجل مُکھ۔ جیو گوارا جگت سُکھ۔ پاربرہم جن پائے سارا، مانس دیہی اُجل مُکھ۔ بہرم بھلا جگت گوارا، گھر گھر دھونئے رہے دُکھ۔ در در منگے جگت دوارا، جگت بوٹا رہیا سُک۔ امرت پھل لگے کایا ڈالا، جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا دیوے نام ور، اک اکوتر اُچھے ککھ۔ مات سُکھتی ککھ مات۔ پُرکھ ابناش نہ خالی رکھتی، ساچی دیوے وست دات۔ لیکھا لکھ لکھ الکھ الکھنی، نہ کوئی پُچھے ذات پات۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگت ناتا مات بندھائے، پوت سپوتا بخشے دات۔ اک اکوتر اک اکال۔ نام دیوے ساچا سوتر، نیتر کھول دین دیال۔ سدا سُہیلا اگم اگوچر، پاربرہم پُرکھ کریال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا ایک ایکا بخشے لال۔ ایکا ایک ایکا دھاری۔ ہرجن منگے ساچی ٹیک، اُجل مُکھ وڈ سنساری۔ کایا سُکھنی بڈھ بییک، شبد سرُپی پھیرے آری۔ کلجگ مایا نہ لگے سیک، ہوئے روگ رہیا نواری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، سُپھل ککھ مات کرائے، ہوئے دُکھڑا روگ نواری۔ خالی ککھ

دُکھ مٹے سنتاپ۔ آپ مٹائے جگت ترسنا بھکھ، ہرجن بنائے مائی باپ۔ ساچی سکھیا رہے سکھ، ہر کرپا کرے آپے آپ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، آپ بنائے وڈا وڈا پرتاپ۔ ملیا نام پوت اتی دان۔ کلجگ مایا ممتا مدھ، کلجگ بہرم نہ بھل جیو نادان۔ پُرکھ اباشی در گھر ساچے سد، منگے دان ہو حیران۔ دُھن شبد ناد نہ وجے ند، نہ سُن منڈل بھئے ویران۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ساچا دیوے اک ور، سنت سہیلے کر پچھان۔ گُرمکھ اٹھ اٹھ جاگ، ہر جگائیندا۔ کل کایا دھو داغ، پرہہ امرت جل لیائیندا۔ ہرجن ساچا سُن راگ، کلجگ مایا مات تیاگ، پورن بھئے وڈا وڈبھاگ، مانس دیہی لیکھے لائیندا۔ گُرمکھ اٹھ اٹھ جاگ ویلا، وقت سہیلا ملنا کنت سہاگ۔ آپے گر آپے چیلا، کل تیرا سہایا باغ۔ درگاہ ساچی ساچا میلا، آپے وسے اک اکیلا، دوس زین رہیا جاگ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، گُرمکھ ساچے سنت جنن آپ بجاوَن آیا کلجگ ترسنا آگ۔ کلجگ ترسنا آگ جگت جلا یا۔ گُرمکھ ساچے جاگ، آپ بنائے ہنس کاگ، سوہنگ چوگ سچ رکھایا۔ باشک سیجا سوہے ناگ، لچھمی من بھئے ویراگ، سینتل شبد آیا۔ رنگ رنگیلا موہن مادھو مادھ، ساچی سیوا آپ سوایا۔ کایا رنگن سوہا پیللا آد، پُرکھ انا دی جگا جگنتر بنت بنایا۔ امرت جام آتم رس پی لا، بھوے دیوے روگ گویا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، ورن اورنا آپ اکھویا۔ ورن اورنا آپ رنگ راتا۔ سریشٹ سبائی ایکا سرنا، ایکا جوت پُرکھ بدھاتا۔ آپے جانے جنن مرنا، کلجگ جیو نہ کیسے پچھاتا۔ پرگٹ بھئے دھرنی دھرنا، ترنی ترنا آتم ذاتا۔ نہکلنک ساچی سرنا، چار ورنن بنائے اک جماتا۔ چار ورن اک دوار۔ سچ دوارے آپے پائے ہر جی سار، لوک مات خبرداریا۔ نو دوارے ویکھے مار جہات، مایا رانی پسر پسا ریا۔ کلجگ جیو اندھیری رات، مایا ممتا تن جلا رہیا۔ شبد ملے نہ ساچی دات، سچ دوارا بند رکھا رہیا۔ جن بھگتاں پُچھن آیا وات، شبد ہتھوڑا نال اٹھا رہیا۔ نر نرائن کلاپات، اندرے اندر مارے جہات، ترے دھاتاں فُقل تڑا رہیا۔ ہرجن ملے تریلوکی ناتھ، جوت نرنجن ساچی مات، سوہنگ شبد تلک لگا رہیا۔ ستجگ چلے ساچی گاتھ، ایکا شبد ساچا راتھ، گُرمکھ ساچے آپ چڑھا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لیکھا لکھ لکھ جانے بھوکھت واک، ساچا لیکھا آپ لکھا رہیا۔ وڈبھاگی وڈبھاگ بہرم بھو چُکیا۔ سوئی آتم گئی جاگ، ہریا ہویا تن کایا سُکیا۔ کلجگ کالا رہیا بھاگ، دانہ پانی مات مُکیا۔ ستجگ ساچا رہیا جاگ، ویلا سہیلا آئے ڈھکیا۔ گُرمکھ ہنس بنائے کاگ، بے مکھ کھپائے دھرت مات بہار چُکیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، دوہاں میلا اک گھر، لیکھا چُکے کھانا پینا پانی حُقیہ۔ کلجگ کالی دھار دئے دُہائیا۔

ستجگ ساچا ہو تیار، دُور دُراڈا رہیا تکائیا۔ کلجگ کالا کرم وچار، چارے کُٹاں کالی چھاپیا۔ ستجگ ساچا دوئے جوڑ کرے
 نمسکار، پرہ ستجگ ساچی دیا کھائیا۔ دوہاں وچولا ہر نرنکار، پرینچ کھیل وکھائیا۔ دھرت مات دبی بہار، دوس رین دئے دہائیا۔
 ستجگ ساچے کر پیار، دکھی ماں تیری کُراٹیا۔ گودی کرنی ٹھنڈی ٹھار، گیت سہاگی اک سنائیا۔ ہر کرپا کرے اپار، سوہنگ
 وست جھولی پائیا۔ گرمکھاں کر تن شنگار، سولاں کلیاں نال گندائیا۔ آپ کرے اپنی کار، ویکھن جائے تھاوں تھائیا۔ پکڑ اٹھائے نر نار،
 پردھ جواناں دے مت رہیا سمجھائیا۔ پُرخہ اباشی ہونے پھریدار، اٹھے پھر تیرا سیکدار، لوک مات بے سچی سرکار، سد سد شبد تاج
 سر رکھائیا۔ سنت سہیلے کرنے خبردار، پھولن برکھا ہر جی لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ ساچا سچ دلارا
 شبد بلونے رہیا جگائیا۔ شبد بلونا مار ہر جگائیندا۔ کلجگ بہار ودھیا دونا، نہ کھئے سر اٹھائیندا۔ جگت بھانڈا ہویا اونا، شبد دات
 نہ کوئی بھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کلجگ تیرا ویکھے گھر، کون ناری کون نر، کون سینگھاسن تن سہائیندا۔ کلجگ سچا ویکھے
 وچارے۔ پرہ اباشی کرپا دھارے۔ مندر محل اچل اٹل مینارے۔ آپے ویکھے جل تھل، جنگل جوہ اُجاڑ پھاڑے۔ جوٹھے جھوٹھے مایا
 لوٹھے جامادھاری بھیکھادھاری گردوارے مندر اندر ہاباکارے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ساچی بٹھے مات
 دھارے۔ کلجگ کالا مکھ، لگی چھاپیا۔ لکھ چوراسی لگا دکھ، نہ کوئی دئے مٹائیا۔ ستجگ ساچا سُکھنا رہیا سُکھ، پرہ اباشی دیا
 کھائیا۔ جن بھکتاں کرے اُجل مکھ، سوہنگ ساچا جام پیائیا۔ مات گرہ نہ ہونے اُٹا رُکھ، ستاراں ہاڑی خوشی منائیا۔ لکھ چوراسی
 مٹی ترسنا بھکھ، سچ دوارے رہیا بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گر سنگت دیوے اک ور، آپ اپنا لڑ پھڑائیا۔ کلجگ کوڑی ریکھ
 بھیکھیا۔ پُرخہ اباشی رہیا ویکھ، جوتی جامہ دھریا بھیسیا۔ ستجگ ساچا منگے ٹیک، پُرخہ اباشی کرے بدھ بیک، لوک مات لگے نہ
 کوئی سیکیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ساچا دیوے اک ور، ایکنکار ہر نرنکار جوت نرنجن اک آکارا، آدن اتا ایکم ایکیا۔ ستجگ
 ساچا اک، اک اکلّا ہے۔ کلجگ کالا ویس، چاروں کُنٹ پیا ترٹھلا ہے۔ ستجگ ساچے ساچی ٹیک، پرہ ملیا اک محلہ ہے۔ کلجگ
 پاپی رہیا ویکھ، چار چپھیرے ولا چھلا ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، دوہاں دیوے اک ور، سوہنگ شبد ساچا جلا تھلا ہے۔
 سوہنگ شبد بھلا ہر نرنکاریا۔ نہ کوئی جانے جیو گواریا۔ ستجگ میٹے دئی دویتی سلا، کلجگ جھوٹھے سینہ پاڑیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، دوہاں دیوے اک ور، سچ دوارے ستاراں ہاڑیا۔ کلجگ کل ملے ور، ہونے انت جدائیا۔ چاروں کُنٹ

اَوْنَا ڈر، رین اندھیری چھائیا۔ لکھ چوراسی جانی مر، پرہ ساچا بھیر بھڑائیا۔ گرمکھ وِرا جائے تر، جس اپنا لڑ پھڑائیا۔ امرت نہائے ساچے سر، ساچا تال ہر سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، گرمکھ ساچے سنت جن کاگوں ہنس بنائیا۔ گرمکھ ساچے مانک موتی۔ ایک لیکھا رہیا لیکھائے، نہ کوئی ورن نہ کوئی گوتی۔ آتم گھر دیپک اک جگائے، جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، جو در منگے نام ور، دُرمت میل جائے دھوتی۔ ستجگ ساچے خوشی منائی۔ پرہ ابناشی بھچھیا پائی۔ سوہنگ شبد وِجی ودھائی۔ راگ راگاں رہیا سنائی۔ انحد نادا دُھن اُپجائی۔ رسنا شبد ایک گائی۔ ملیا شبد بودھ اکادھا، لوآن پُریاں کرے رُشنائی۔ کرپا کرے آپ رگھرائی مادھو مادھا، بھڑی رین نال رلائی۔ ہرجن ہر سادھن سادھا، لوک مات ساچی کرن آیا گُرمائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرمکھ ساچے تیری آتم جوتی پُرکھ نرنجن ایک آپ ویابی۔ گرمکھ جوتی آتم ناری، پرہ ساچے آپ ویابیا۔ سوہنگ دیوے شبد شنگاری، ساچا گہنا تن پہنائیا۔ دھرم رائے دی دھی کواری، لاڑی مؤت دئے دُبائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے نین آگھڑی، ساچا لاڑا دس نہ آئیا۔ گرمکھان ہر پھرے پچھے آگڑی، سپس سپہرا ساچا لائیا۔ چاروں کُنٹ کرے واڑی، پھریدار اک اکھوائیا۔ جگے جوت بہتر ناڑی، کایا مندر اُجیار کرائیا۔ کرپا کرے ستاراں باڑی، گر سنگت ملے ودھائیا۔ کھڑیا پھل سچی پھلواری، رکھے لاج گر چرن چھپائی داہڑی، کلجگ ساچا مان دوایا۔ گرمکھ چاڑھے ساچی گھوڑی، آتم ڈور اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچے گھر رہیا واڑی، پنچم گنڈا آپے لایا۔ چھویں گھر شبد اپاری، دُھنی ساچا راگ سنائیا۔ ستویں گھر جوت نرنکاری، سچ سنگھاسن آپ سہائیا۔ اچرج کھیل ہر اپاری، دوسر کھئے دس نہ آئیا۔ لوآن پُریاں کر اُساری، چوڈاں ہٹ جال بنائیا۔ برہما دیوے جوت نرنکاری، چارے مَکھڑے نال لگائیا۔ ساچے ویداں رہیا اُچاری، چارے جُگاں دھار بنائیا۔ نارد سٹ کرے پیاری، دھرم رائے دی دھی کواری، ویلے اتم دئے دُبائیا۔ پُرکھ ابناشی کرپا کر، ایک بخش پھولن ساچی کھاری، ہر اپنے سپس اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر دیوے ور، بے مکھان وارو واری تیری گود دئے بیٹھائیا۔ نہکلنک کل جامہ پایا۔ ایک ساچا راہ دکھایا۔ لاڑی مؤت نال رلایا۔ جوٹھے جھوٹھے مایا لوٹھے راجے رانے شاہ سُلطانے ہتھیں بٹھے گانے، پاپاں مہندی آپ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، آپے دیوے سرب ور، آپ اپنا درس دکھایا۔ لاڑی مؤت کرے صلاح۔ کلجگ کیہڑا بنے ملاح۔ جھوٹھا چپو دیوے لا۔ ونجھ مہانا اک بنا۔ راجا رانا لئے بنھا۔ سگھڑ سیانا دئے بھلا۔ مُلا شیخ شیخ مُلانا مچھان داہڑی دئے کٹا۔ آپے ویکھے اندھا کانا، نیتر دوویں بند کرا۔ کلجگ تیرا ساچا گھان ایک پانا، لکھ

چوڑاسی بنت بنا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لاڑی مؤت دیوے ور، ستاراں ہاڑی حُکم سُنا۔ لاڑی مؤت تُوں مُتیار۔ پہلے ویکھ محمدی یار۔ ساچا سنگ کر تیار۔ منگی منگ در نیار۔ رنگی رنگ شبد کٹار۔ سنگی سنگ پیر بیتالے، لکھ اک اسی ہزار۔ کل کالکا کھپر اُٹھائے، خوشی منائے وارو وار۔ جگے جوت اک جوالے، اشٹبھج سنگھ آسوار۔ سنگھ سنگھاسن عیسے مؤسے بیوئے خوار۔ آپے توڑے جگت جنجالے، پرگٹ بیوئے سچّی سرکار۔ گرُمکھ ویکھ جگت کنگالے، رسنا ناؤں رہیا وچار۔ کرے کرائے آپ پرتپالے، اٹھ پر سدا چلے نالے۔ چلے چلائے اولڑی چالے۔ ساچا دیوے شبد دوشال، نیڑ نہ آئے کال مہاکال، ساچے گھر آپ وسالے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، گرُمکھاں دسے راہ سُکھالے۔ جگت وکھائے راہ، بھگت بھگوانیا۔ ہر داتا بے پرواہ، کل چتر سُگھڑ سیانیا۔ لکھ چوڑاسی پائے پھاہ، توڑے مان سرب ایہانیا۔ آگے کوئی نہ کرے نانہ، سوہنگ پھڑیا تیر کمانیا۔ گنو غریباں پکڑے بانہ، تختوں لاپے راجے رانیا۔ سنت سُہیلا رکھے ٹھنڈی چھان، در گھر ساچے دیوے مانیا۔ آپے پتا آپے مان، گنوتنا گن ندھانیا۔ گھر گھر کلجگ آپ اڈائے کان، نر ہر نہ کیسے پچھانیا۔ بے مکھ تھائوں تھان، بیڑا ڈوبے بے مہانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، گرُمکھ ساچے سنت جنان ساچا دیوے نام نِشانیا۔ ساچا دیوے نام نِشان، جگت نِشانیا۔ کِرپا کرے آپ بھگوان، دیوے دان وڈ وڈ دانیا۔ جھلنا ایک مات نِشان، ستاں دیپاں پُرکھ سُجانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، اپنی کِرپا رہیا کر، نہ کوئی جانے بھو وڈ وڈ دانیا۔ ستجگ سچ نِشان، دھرم جیکاریا۔ سرِشٹ سبائی اک بیان، پرہہ ساچا آپ اڈا رہیا۔ چارے کُنٹاں مار دھیان، شبد ایک ایک دوا رہیا۔ آپ رکھائے ایک آن، دوسر ہور نہ کوئی تکا رہیا۔ ساچا شبد دیوے پین کھان، آتم ترشنا بھکھ مٹا رہیا۔ سرب گھٹاں گھٹ جانی جان، گھٹ مندر ہر سما رہیا۔ اک دوار اک بھگوان، اک ہلارا سچ جہان، پین کھان نہ کوئی وکھا رہیا۔ دُھن ناد اناہد بان، دسم دواہری آپ چلا رہیا۔ سرگن نرگن اک وکھان، ترے کئی دیس ویس اک کرا رہیا۔ آپے جانے نر نریش، اجپا جاپ نہ کوئی کرا رہیا۔ پردے کول ہر پرویش، اٹھیں تئیں پھل لگا رہیا۔ اٹھ پھر اٹھ ویس، ساچا بھیکھ آپ چھپا رہیا۔ نہ کوئی جانے نر نریش، اندرے اندر لیکھ لیکھا رہیا۔ آپے برہما وشن گیش، وشن بھکھاری آپ اکھوا رہیا۔ آپے دھارے راما بھیس، کابنا کرشنا جوت جگا رہیا۔ کلجگ بھلے جیو دسمیش، در دوارے کیہڑے سما رہیا۔ نہ کوئی مچھ دابڑی نہ کیس، ستویں گھر ساچا ہر جوتی جوت ڈگمگا رہیا۔ آپے نر آپے نریش، آپے جانے اپنا ویس، بستر بھوشن نہ کوئی پھنا رہیا۔ ساچی سیجا ہر پرویش،

شبد سنگھاسن ڈیرہ لا رہیا۔ تارہ منڈل کرے آدیس، سپت رکھی سنگ سہا رہیا۔ دھرو دربانا درویش، ست سورنی رنگ ایک چڑھا رہیا۔ سچ دوارے آپ پرویش، مہا اگت نہ کوئی گنا رہیا۔ آپے رکھی رکھیش ریکھ، لیکھا لیکھت نہ کوئی رکھا رہیا۔ نرگن دھارے جوتی بھیکھ، سرگن بہرم بھلیکھے بھلا رہیا۔ گرمکھ ورلے نیر نین لینا ویکھ، ساچی دشا جس کھلا رہیا۔ مستک لکھے ساچے لیکھ، جوت نرنجن دیس وسا رہیا۔ چپ لوک رہیا ہر وسیکھ، تپ تپسا اک کرا رہیا۔ ست لوک جوت ہمیش، وربھنڈ برہمنڈ بھیو نہ پا رہیا۔ جوتی نور ونڈے کھنڈ کھنڈ، لوک مات تیری ونڈ، سولان کلا ونڈ ونڈا رہیا۔ نوان ستان بھیکھ پنڈ، کلجگ اتم ویکھ وکھا رہیا۔ سن آگمی چند پرچنڈ، شبد سار جوتی دھار، سوہنگ کھنڈا آپ پرگٹا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، اپنی ونڈ آپ ونڈا رہیا۔ وید ویاسے پائی ونڈ، نہکلنک کل جامہ دھاریا۔ بے مکھ جیواں آوندی کنڈ، جن بھکتاں ہوئے آپ سہاریا۔ دھرے جگت بھیکھ پکھنڈ، جیو جنت سد گواریا۔ آتم ہوئی سرب رنڈ، مانس دیہی جن ہنکاریا۔ پرہہ اناشی توڑے سرب گھمنڈ، راج راجاناں وچ درباریا۔ کلجگ اودھ گئی ہنڈھ، کرے کھیل ہر گردھاریا۔ گرمکھاں پلے بٹھ نام گنڈھ، سچ کرائے آپ ونج وپاریا۔ آپے وسے اُتہج سینج جیرج انڈ، کھانی بانی سرب ہنکاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کلجگ تیرا کرم وچاریا۔ کون کوٹ کون دوارا، ہر جوتی جوت جگا رہیا۔ کون تن شبد نگارا، ہر ایک چوٹ لگنیا ہے۔ کون من تن اپھارا، ہر بھانڈا بھجیا۔ کون جن منگے منگ در دوارا، پورن اچھیا آپ کرٹیا ہے۔ کون دھن پلے بٹھ، ہرجن اترے پار کنارہ ہے۔ لوک مات نہ لگے ستھ، درگاہ ساچی دئے سہارا ہے۔ لکھ چوراسی دیوے ڈن، پرگٹ ہوئے ہر داتارا ہے۔ گرمکھاں بیڑا رہیا بٹھ، کل بنیا آپ لکھارا ہے۔ ستجگ چڑھائے ساچا چند، سوہنگ جھنڈا پر اپارا ہے۔ ستان دیپاں ڈوری رہیا بٹھ، لکھن کروچ پشکر جنبو کھیل نیارا ہے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے ورتے وچ سنسارا ہے۔ جنبو دیپ جوت جگنیا۔ سات سمندر اک چلائے، ہر جو ساچی نیا۔ ستبرت جیوں دیا کئے، مہاپرلو ویکھ وکھنیا۔ کلجگ نیا ڈگمگائے، نہ کوئی پار لنگھنیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، اتم دھکا اک لگنیا۔ کلجگ بیڑا ہوئے تیار، اتم کل کل واریا۔ لکھ چوراسی چکیا بھار، نہ ملے کوئی سہاریا۔ اتم ڈبنا وچ اندھکار، کیسے نہ دیسے پار کیناریا۔ جوٹھے جھوٹھے میت مرار، جگت ناتا جیو سنساریا۔ اتم ہونا پئے خوار، جوئے بازی مانس باریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرمکھ ساچے سنت جنان، آپے دیوے نام اپاریا۔ نام اپارا امول، ہر امولیا۔ بحر کپاٹی پڑدے رہیا کھول، پورا تول ہر جی تولیا۔ اٹھ پھر کرے

کلول، وسے کایا سچے ڈھول، بے مکھاں نال کدے نہ بولیا۔ گُرمکھ آتم اندر لینا پھول، ساچا لال کیوں رول ورولیا۔ شبد نگارا وجے ڈھول، ہر جی وسے سدا کولیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گُرمکھاں دسے اک گھر، نہ کوئی رکھے پڑدہ اولیا۔ اک دوارا ہر نرنکارا وست اپاریا۔ ہرجن منگے بن بھکھارا، دیوے ور سچی سرکاریا۔ آتم جوت کر اُجیارا، سد بخشے ساچی دھاریا۔ آپ وکھائے پار کنارہ، درگاہ ساچی سچ محل مناریا۔ جوت نرنجن کھیل اپارا، آپے بنے سرب سہارا، نہ کوئی جانے جنت گوارا، ملیا میل کنت بہتارا، کلجگ تیری اتم وارا، ہر ساچا میت مُراریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ اتم بھیکھ دھر، سچ نشان اک وکھا رہیا۔ سچ نشانہ جائے جھل، ہر ساچا آپ جھلائیندا۔ کلجگ تیرا پینا مل، ویکھ وکھانے ساری کل، ساچا لیکھا آپ لیکھائیندا۔ بے مکھاں امرت اتم گیا ڈلھ، کیسے ہتھ نہ آئے پانی چُل، در دوارے آپ پھرائیندا۔ جگت اندھیر جانا جھل، جوٹھے جھوٹھے جانے رُل، اک اُکھیڑا ہر لگائیندا۔ گُرمکھ ورلے سنت سہیلے ساچے تول جانا تُل، سوہنگ کندا ہر لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، گُرمکھ ساچے سنت جناں بیڑا پار کرائیندا۔ آد نمو آد نمو آد نمو جگت گردیو سوامی آد نمو۔ پاربرہم سرب تنو۔ گیانوان گنوت سوہیا تن شنگار کنو۔ بھریا مات نام بھنڈار، ونج کرائے ہرجنو۔ ویس انیک ہر داتار، بیڑا اپنا آپ بٹھو۔ رین سبائی منگلاچار، لگا بھاگ کایا تن تنو۔ سچ دوارا چرن بھکھار، ساچا ناتا پُرکھ بدھاتا، دھرم رائے دا توڑ ڈٹو۔ نر ہر ساچا سچ پچھاتا، اتم ویکھی ذاتا پاتا، ہر دوارے دوئے پال چویدار سچ گنو۔ آد نمو انبھیو دیو سوامیا۔ کتھنی کتھ نہ رسنا سیویا۔ ہرجن پورن گھال ساچی گھالی، درگاہ ساچی ملے دھام بسرامیا۔ امرت اتم ساچا میو، پھل کھوائے آپ بدامیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، شبد اُجیارا آپ کر، پون ہلارا سرب پچھانیا۔ آد شبد سنیہڑا دیوے سادھن سنٹیا۔ آپے نر سچا نریش، کنت کنتھولا ساچا کنتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گُرمکھ ساچے سنت جناں ساچا رنگن رنگ رنگائے، مات وکھائے ایکا بسنٹیا۔ ساچا رنگ بسنت، ہر اک چڑھائیا۔ کلجگ بھلے مایا رُلے جیو جنت، نو دوارے ہوئے ہلکائیا۔ گر در مندر سچ اپارا، ایکا وسیا ہر نرنکارا، بے مکھاں پڑدہ دئے کھلائیا۔ دسویں گھر جوت اُجیارا، نو دوارے کھولے بارا، پہلا تت آپ وچارا۔ دو جی مت سرب سُکھ نارا۔ تیجے رت اگنی دھارا۔ چوتھے وت پُرکھ اپارا۔ پنجوے ست پُرکھ نرنجن، ویکھے وگسے کر وچارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، بھگت جناں دسے وسے گھر، بے مکھاں کرے بند کواڑا۔ آد گر آد گر آد گر گر منتر گر ناؤں۔ میل ملائے پاربرہم سچ تھائوں۔ لیکھیا لیکھ ہرجن دھر، چرن پریتی جائے جڑ، بیڑا پار کرائے پھڑ پھڑ بانہوں۔ آپ چڑھائے شبد

گھوڑا پُرکھ ابناشی آتم رتھ، جوتی جوت سرُپ ہر، سرب گتاں گت آپے جانے وڈ داتا بے پرواہو۔ شبد مؤلانا مؤلانا۔ شبد سینگھاسن ساچا تھائوں، لوک مات آپ پچھانیا۔ گُرمکھ ساچا سنت ڈلارا آپ بیٹھائے وچ گُزگاؤں، دیوے شبد نام نشانیا۔ کرن آیا ٹھنڈی چھاؤں، ایکا ایک ہر بھگوانیا۔ گر گوبندا تیرا ناؤں، پرگٹ ہونے وچ جہانیا۔ چالی مکٹے آپ اُپائے، جگت ساچا ہر کرے پچھانیا۔ نہکلنک نرائن نر، اپنے بھانے سد سامنیا۔ گر گوبند گر لیکھ لکھایا۔ لکھیا لیکھ سرب مٹایا۔ سرسا تیری کیا بھیٹ، کلجگ جیاں ہتھ نہ آیا۔ نہکلنک کھیوٹ کھیٹ، آپے بیڑائے ترایا۔ کلجگ قہر ورتے اُپر دھرتے، سوا پھر مہینہ جیٹھ لکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ساچا لکھیا لکھت بھوکھتاں آپے رسیا وکھایا۔ لکھیا لیکھ لیکھ قرآن، سینگھ ساؤن کیتی آپ پچھان، سچ محلے اک ٹیکایا۔ کر دھیان ویلے انت نہکلنک جامہ پایا۔ ہانن ڈاکن سر مُنڈوایا۔ ویکھ وکھانے مار دھیان، چوٹھی کوٹے آپ دبایا۔ سوہنگ اکھر وچ لکھایا۔ سینگھ جیل جو آپ سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، سال ستراویں دیا کھلے، اپنی ہتھیں دئے کڈھایا۔ سال ستراویں لیکھ ستارا۔ کوٹن وچوں اک ہزارا۔ اک ہزارا ہر دوارا۔ ویکھ وکھانے بیاس کنارہ۔ ساچا جھنڈا آپ اُٹھائے، سوہنگ ڈنڈا نال لگائے، وربھنڈی وربھنڈ سہلے، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، اپنی رچنا رسیا چلائے۔ گر گوبند لیکھ لکھایا۔ دن گھڑی ایہہ سمجھایا۔ بھانا مننا سرتے آیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، آتم اندر ڈیرہ لایا۔ پُری انند ہونے اداسی، نگر کھیڑا بھیو نہ پایا۔ پرگٹ ہونے گھنک پُر واسی، سمبل دیس آپ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، اپنا لیکھا آپے آپ لکھایا، ساچا لیکھ لکھیا۔ سنگت بتائی نند جی، پُچھے ریت۔ کون گرو ہئے گر گوبندے، کون بنایا ساچا میت۔ کون پرگٹ ہونے وچ ساچی بندے، کون سُنائے ساچا گیت۔ کون کایا کون سیج، کون کعبہ آسن لایا، کون اللہ حق جنابا، کون وجائے تن ربابا، کون پرکھے ساچی نیت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کون جوت ہونے مہتابا، کایا کرے ٹھنڈی سیت۔ نند چند چند سٹ ڈلارے۔ گر گوبندا یچن اُچارے۔ جوتی جامہ بھیکھ نیارے۔ چھنڈا دیس کایا پنڈ، پرگٹ ہونا وچ گھونڈ، جھنڈا جھلے وچ سنسارے۔ گُرمکھاں بھاگ لگائے، جوتی نور کر آکارے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، سرسا تیری بھیٹ کرائے، آپ چلیا پار کنارے۔ سرسا تیری بھیٹ چڑھائی۔ گر گوبندے لکھت کرائی۔ نہکلنک لے پرگٹائی۔ ساچا شبد جوتی لے لکھائی۔ پس اکیسا بھیو کھلائی۔ لکھیا لیکھ لے وکھائی۔ نہکلنک نرائن نر، سمبل دیس ویس کر، چارے کٹھاں رسیا سُنائی۔ سمبل دیس ساچا راج۔ ساچی پُری ساچا تاج۔ سوہنگ شبد مارے آواز۔ کلجگ اتم

رچیا کاج۔ ساچا ساجن ربیا ساز۔ چاروں کُنٹ کرائے بھاج۔ جن بھگتاں رکھن آیا لاج۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، دو جہاناں ساچا والی ایکا اپنی رکھے سانجھ۔ گر گوبند خوشی منائی۔ ایکا چولا رنگ بستتی، ویلے اتم تن چُھپائی۔ پرگٹ ہونے جوت بھگوتی، بھیسا ویسا دئے کُھلائی۔ آپے کاہنا آپے کنتی، جگت بنائے سگل بنتی، جوگی جُگتا ساچی بھگتا اپنی آپے آپ بنائی۔ نہکلنک نرائن نر، سمبل دیس ویس کر، نرمل جوتی ربیا جگائی۔ سمبل دیس ساجن ساچیا۔ گوڑ براہمن مارے آواز، پُرکھ ابناشی غریب نوازیا۔ در گھر ساچے آؤنا بھاج، سر رکھاؤنا ساچا تاجیا۔ جن بھگتاں رکھتی مات لاج، آپ سوارے اپنا کاجیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، پرگٹ ہونے دیس ماجھیا۔ سمبل دیس سچ سمایا۔ کایا کچ کيسے دس نہ آیا۔ جوت نرنجن رہی مچ، لوک مات ہر کھیل رچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، شبد سنگھاسن جوت سرُپی ڈیرہ لایا۔ سمبل دیس ساچا ڈیرہ۔ گر مگھان تن پائے گھیرا۔ کدے نہ ہونے اندھیری زین، اٹھے پھر سنجھ سویرا۔ لاڑی موٹ نہ کھائے ڈین، پُرکھ ابناشی پایا پھیرا۔ پُرکھ ابناشی رسنا کيسے نہ سکے کہن، بے مگھان بھلایا کر کر ہیرا پھیرا۔ لکھ چوراسی ڈبی وبن، کلجگ مایا پایا گھیرا۔ جن بھگتاں چُکائے لین دین، آپے تارے کر کر مہرا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، سمبل دیس ویس کر، جگت بھلائے کر کر ہیرا پھیرا۔ سمبل دیس سمبل در۔ سمبل در نر نریش۔ نر ہر نرائن اولٹا بھیس۔ اولٹا دیس اولٹا بھیس۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے گر گر دسمیس۔ سمبل دیس صاف میدانیا۔ جوٹھا جھوٹھا نہ کوئی ديسے زکھ، مایا لوٹھا بالک ناہی ککھ، ایکا جوت سری بھگوانیا۔ دس نہ آئے اُجل مُکھ، نہ کوئی جانے پنچ شیطانیا۔ گر مگھ ساچے سُکھنا رہے سُکھ، کلجگ وسورا اترے دُکھ، پرگٹ ہونے والی دو جہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، ساچا دیس آپ پچھانیا۔ سمبل دیس ساڈھے تِن ہتھ، جوت نرنجن آپ جگائیا۔ جگت چلایا ساچا رتھ، شبد گھوڑا رہیا جوئیا۔ ہتھ اپنے رکھے نتھ، لوآن پُریاں رہیا دوڑائیا۔ پاتال آکاش چڑھنا تھ، جیواں جنتاں دس نہ آئیا۔ اپنی لکھنی رہیا لکھ، جوتی جوت سرُپ ہر، سرب کلا آپے سمرتھ، سمبل دیس چار دیوارے ساڈھے تِن ہتھ سیاں آپ دکھائیا۔ سمبل دیس ساڈھے تِن ہتھ سیاں، آپ رکھائی ہر جی نیہاں، نہ کوئی جانے جنت گوار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، گوڑ براہمن کر پیار۔ گوڑ براہمن ہر ملایا۔ کایا مندر وچ سمایا۔ شبد سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ پھڑ کے بانہوں آپ سوايا۔ سرتی شبدی شبدی سرتی ایکا میلا آپ ملایا۔ گیان بودھ بودھ آگادھا، پُرکھ ابناشی ساچا نادا، ایکا شبد ہتھ پھڑایا۔ بھيو کُھلائے ہر برہمادا، ایکا دیوے ساچی دادا،

ساچا بھيو رھيا گھلایا۔ آپے پتا آپے دادا، مات پت نہ کوئی اکھویا۔ نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل دیس ویس کر، گوڑ براہمن ایہہ سمجھایا۔ گوڑ براہمن برہم پچھان۔ پاربرہم کر ویکھ دھیان۔ ساچا دھرم دھرم نشان۔ دئی دویتی مٹے بہرم، اک اٹھاؤنی تیر کمان۔ کلجگ جیواں ویکھے کرم، تھائوں تھائیں بے ایمان۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پرگٹ ہونے سِری بھگوان۔ براہمن گوڑا شبد کٹار۔ ساڈھے تین ہتھ لمبا چوڑا، کلجگ تیری اتم وار اُچ مینار لوآں پُریاں پاوے سار۔ چاروں کُنٹ رھیا دوڑا، اندر باہر گپت ظاہر۔ آپے ویکھے مٹھا کوڑا، کرے کرائے خبردار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، شبد کھنڈا کر تیار۔ شبد کھنڈا کر تیار، ہر ساچی بنت بنائیندا۔ چاروں کُنٹاں ویکھ وکھان، دس کیسے نہ آئیندا۔ ساچے گھر سچی سرکار، اپنا لیکھا آپ گنائیندا۔ کلجگ ویکھے ٹھگ چور یار، تکھی دھار آپ وائیندا۔ نہکلنک نرائن نر اوتار، پار کنارہ پہلی وارا ایکا ایک وکھائیندا۔ کلجگ تیرا پار کنارہ۔ ہر جی ساچے آپ وچارا۔ سمبل دیس کر اُتارا۔ ساچی نگری وچ مردنگ ڈھول ایکا سچ نگارا۔ نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نو کھنڈ پر تھمی پاوے سارا۔ سمبل دیس اُچ منارا۔ پرہہ ابناشی جامہ پایا، کیا کھیل اپر اپارا۔ آپ اپنا وچ ٹکایا، لوآں پُریاں وسے باہرا۔ نو دروازے بند رکھایا، دسویں بھید اپر اپارا۔ بے مکھ جیواں جوٹھیاں جھوٹھیاں، مایا رانی جھوٹھے دھندے لایا۔ نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، سمبل دیس ویس کر، گوڑ براہمن ایکا نام جوڑ جُڑایا۔ گوڑ براہمن جُڑیا جوڑا۔ پُرکھ ابناشی اک لیایا شبد گھوڑا۔ پھڑ پھڑ باہوں رھیا چڑھایا، جگت ملاحی آپے در دوار ہڑا۔ نہکلنک نرائن نر، آپے پرکھے مٹھا کوڑا۔ سمبل دیس سرت سمبھالیا۔ پُرکھ ابناشی دیا کئے، آپ جگائے جوت اکلیا۔ گُرمکھ ساچے سنت جناں دے مت سمجھائے، کلجگ رین گھٹا کالیا۔ پھڑ پھڑ باہوں مارگ پائے، دھرو بالک اناتھ سمجھائے، چلدا رہے اولڑی چالیا۔ پرگٹ ہونے درس دکھائے، من انتر منتر شبد جنائے، ہر دسے راہ سُکھالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، پھل لگائے کایا ساچی ڈالیا۔ لگا پھل کایا ڈال۔ پُرکھ ابناشی جگت دلال۔ گھنک پُر واسی جوت وصال۔ گُرمکھ ساچے لہے لال۔ جوت نرنجن مات پرکاشی، رکھے دیپک ساچے تھال۔ نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، لکھ چوراسی ویکھ وکھانے آپے چلے نال نال۔ لکھ چوراسی ہر سمایا۔ کلجگ جیواں دس نہ آیا۔ شبد سرُپی ڈنک وجایا۔ آپ اٹھائے راؤ رنگ، شبد سُنہڑا آپ پُجایا۔ پرگٹ ہونے واسی پُری گھنک، پڑدہ اوبلا رہے نہ رایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، والی ہند دے مت رھیا سمجھایا۔ والی ہند کر دھیان۔ شبد جھنڈا وچ میدان۔

نؤ کھنڈاں کرے آپ پچھان۔ راج راجاناں وڈھے کنڈاں، ہر ہر والی دو جہان۔ کرے کھیل وچ وریہنڈا، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔ سچ بھکت بھگوان آپ پچھانیا۔ راج راجاناں ایک آن، دیوے مان مان نایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا بھانا آے جانیا۔۔

★ ۱۸ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھکت دوار جیٹھووال ★

گرمکھ ساچا پارذات، اتم ذات رکھائیندا۔ پرگٹ ہونے وچ مات، ماتا پتا موہ چکائیندا۔ شبد منگے نام دات، ایک جھولی آگے ڈابیندا۔ چرن پرتی ساچا نات، پُرکھ بدھاتا ور منگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرمکھ ساچے سنت ڈلار، ساچے میوے امرت پھل، لوک مات آپ اُچائیندا۔ پارذات پرہے پائے مُل، ساچے ہٹ ونج ونجاریا۔ شبد کنڈے جائے تُل، کدے نہ پاسا آوے ہاریا۔ اُپر چوٹی ساچا پُھل، کھلے کول گلزاریا۔ بھاگ لگے ساچی کُل، پرگٹ ہونے وچ سنساریا۔ شبد بھنڈارا رہیا کھل، بنے آپ ہر ورتاریا۔ کلجگ مایا رہی رُل، چاروں کُنٹ ہاباکاریا۔ دیپک ساچا ہویا کُل، دہ دشا دھندھوکاریا۔ امرت آتم ملے نہ چُل، اٹھسٹھ تیرتھ رہے پُکاریا۔ لکھ چوراسی رہی بھل، ابھل ہر نہ پاوے ساریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، گرمکھ ساچے مات اُپا رہیا۔ گرمکھ اُچے مات، شبد جنائیا۔ بیٹھا رہے اک اِکانت، جس جن ساچی بنت بنائیا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی رات، سویر سنجھ رکھائیا۔ امرت دیوے بوند سوانت، سچا در نال اک وکھائیا۔ مانس دیہی اتم ذات، اتم ویلے لیکھے لائیا۔ لکھ چوراسی تھے نات، ویلے اتم نہ پُچھے وات، آپ اپنا مکھ بھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرمکھ ساچے سنت جن، ایک مات رہیا اُچائیا۔ گرمکھ ساچا ہر ڈلاریا۔ ملیا میل پُرکھ ابناشی، کرائے ونج ساچا ونجاریا۔ آپ بنائے مات شبد پکا ٹلا ہر نیاریا۔ ویکھ وکھانے جیو جنت، سادھ سنت کرے وچاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، پرگٹ ہونے وچ سنساریا۔ پُریاں لوآں ادھوچکاریا۔ اُپر تھلے نہ کھئے وکھا رہیا۔ نؤواں کھنڈاں کرے وچار، جنبو دیپ ویکھ وکھا رہیا۔ نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، شبد گھیرا ایک پا رہیا۔ شبد گھیرا ڈور بندھائیا۔ نہ کوئی چھڈے گر چیرا، اندج جیرج ویکھ وکھائیا۔ آپ چکائے تیرا میرا، نہ لائے دیرا کھیل رچائیا۔ پرگٹ ہونے سنگھ شیر دلیرا، لوک مات وچے ودھائیا۔ نہکلنک نرائن نر، سوہنگ پھابی اک لگائیا۔ سوہنگ پھابی پھسیا پھاس۔ گرمکھ ساچے سنت

سُہیلے، ہر ہر ساچا ہویا داس۔ سچ دوارے ساچے میلے، ایک گھر پرتھی آکاش۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، آپے جانے شبدا سواس۔ ساچا گھر شبدا ڈھنڈوریا۔ ملیا ور گُرمکھ ساچا جائے تر، سر سرور دُوسر ترے نہ کوئی ہوریا۔ اپنی کرنی جائے کر، پرہہ ابناشی کھیل اپر کر کر اپنی مہریا۔ نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، در گھر ساچے شبدا سرُپی لائے ساچا ڈیریا۔ ساچا ڈیرہ ہر استھان ہے۔ نو دوارے ہر مکان ہے۔ کلجگ جیو آپ وسائے، لوک مات کری پچھان ہے۔ دسویں گنڈا بیٹھا لایے، سادھ سنت ہوتے حیران ہے۔ چھوٹا مُنڈا رہیا جگائے، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ اُچ ٹلے سب استھان ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے وسے ساچا راہ دتے، ہر ہر سچا مہربان ہے۔ نو دوارے در دروازہ، لکھ چوراسی تیرا ہر ساچن لیا ساز۔ دھرم رائے ہتھ پھڑے پھاسی، کُدا پھرے اپنا کاج۔ انت مٹنے مدرا ماسی، سر نہ دسے کیسے تاج۔ آپ بچائے شبدا سواسی، پرگٹ ہوتے دیس ماجھ۔ مانس جنم کرے رہراسی، ہرجن ساچے رکھے لاج۔ نہکلنک نرائن نر، شبدا سرُپی ساچے مندر، ایک مارے اپنی آواز۔ سچ محل اٹل نو دواریا۔ کلجگ مایا ہوئی پرہل، پرہہ کا بھانا نہ جائے ٹل، چاروں کُنٹ ویکھ وچاریا۔ آپے ویکھے جل تھل گھڑی گھڑی پل پل، ساگر سیندھ ڈونگھی گار ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، ستان دیپان بنت بنا رہیا۔ ستان دیپان ہر جنائیا۔ لکھن لیکھا رہیا چُکائیا۔ کروچ سُنایا آپ رگھرائی ہے۔ پُشکر روئے دئے ڈبائیا۔ جنبو دیپ آدھوچکاری ہے۔ سان سرتی سرب بھوائی ہے۔ سلمل منمکھ سرب گوائی ہے۔ کُشا دیپ نغن اُٹھ دھائی ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، ترے ترے ویسا برہما وشن مہیش گنیشا در درویشا رہیا بُلایا۔ ویکھ وکھانے ہر دیپ لوہ پتالیا۔ ست پاتالا کھولے در، اتل وتل ستل تیری گھالیا۔ راجے بل منگیا بل، ستل دیس ہوتے پروانیا۔ تلاتل چڑھے تیل اپار، مات وجے ڈنک اپار، رساتل دھواں دھار مہانیا۔ ستویں کرے آپ وچار، لوک پاتالی کرے چالی باشک سیجا ہوئی تیار، سہنسر مُکھڑے آپ دھوا رہیا۔ سانگو پانگی لال دوشالی، چار یوجن کھیل نرالی، سچ سینگھاسن آپ سواریا۔ لچھمی پریم رکھے پھل ڈالی، ہر جی رکھے ہتھیں خالی، است بست شست، نہ تیر کوئی اُٹھا رہیا۔ دھرت مات دی کرے دلالی، کلجگ بن کے آئے ہالی، ہر ساچا بل بنا رہیا۔ کلجگ ستجگ بیل بنا لی۔ شبدا ہل اک اُٹھا لی، سوہنگ پھالا تیکھا لا رہیا۔ پہلی رحل آپ ملا لی، مکہ مدینہ کرے خالی، پچھوں لکارا ایک لا رہیا۔ پھل نہ دسے کیسے ڈالی، چارے کُنٹاں ہوئیا خالی، جگے جوت اک اکالی، نور الہی بھیکھ وٹا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، ست پاتالاں ویکھ وکھا رہیا۔ ستے لوک مارے دھیان۔ بھو لوک

آپ بھگوان۔ ساچے کھنڈ کون استھان۔ دُوورلوک ویکھے شبد بیان۔ سوَرگ لوک ہر مہربان۔ مہرلوک دھرم نشان۔ جو لوک عقل کل دھار۔ تپلوک سپتم ویکھے ست پُرکھ دا سچ نشان۔ ستلوک جوت مہان۔ گرُمکھ وِرا نیتز پیکھے، لال گُلالا رنگ مہان۔ دُوَسر کیسے نہ دِسه ریکھے، بھرے بھلے جیو نادان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہککنک نرائن نر، چوڈاں لوکاں ساچے اندر اک وکھائے شبد نشان۔ شبد نشانہ نام ڈوری، پُرکھ اِبناشی پائیا۔ لکھ چوڑاسی کولوں کرے چوری، کلجگ رین اندھیر گھوری دِس کیسے نہ آئیا۔ چڑھیا پھرے شبد گھوڑی، چاروں کُنٹ رسیا دوڑی، سوہنگ کھنڈا ہتھ اُٹھائیا۔ پُریاں لوآں لائے پوڑی، دُھر درگاہی ساچی پُری، اندر برہما شیو رسیا جگائیا۔ بونجا کروڑ جوجن پرتھمی لمبی چوڑی، چاروں کُنٹ گھیرا پُرکھ اِبناشی رسیا پائیا۔ کلجگ اتم کرے نیڑا، بھرماں ڈھلے کلجگ ڈیرہ، گرُمکھ وسائے کایا کھیڑا، دپیک جوتی اک جگائیا۔ نو دروازے کھلا ویڑا، کون کرے حق نیڑا، دسویں در نہ بوجھ بوجھائیا۔ پنجان تتاں رہے جھیڑا، اٹھ پھر محل اندھیرا، ڈونگھی کندر کایا مندر ساچا راہ نہ کوئی وکھائیا۔ شبد ہتھوڑا توڑے چندر، جوت نِرا مل اندرے اندر ساچا دپیک ڈگمگائیا۔ آپ سہائے ساچا مندر، جوتی جوت سرُوپ ہر، ساچی جوت کرے رُشنائیا۔ ساچی جوت بوئے پرکاش، اندھیر وِناسیا۔ ہرجن ملیا پُرکھ اِبناش، در گھر ساچے بوئے داسن داسیا۔ مایا ممتا کینی ناس، امرت دھارا مُکھ چواسیا۔ آپ بنائے کایا راس، ساچا منڈل پرتھمی اکاشیا۔ شبد اُچائے پون سواس، نج گھر اتم رکھے واسیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ساچے مندر جوت دھر، آپے ویکھے جگت تماشیا۔ جگت تماشیا ویکھ، ہر بنت بنائیا۔ گھر گھر در در دِسه بھیکھ، ساچا لیکھ نہ کوئی لکھائیا۔ جوٹھے جھوٹھے پنڈت پاندھ مستک لاؤندے ریکھ، تیجے لوچن در دوارا نہ لیا ویکھ، دِبدرشٹ نہ کیسے کھلائییا۔ بغل قرآنی مُلا شیخ، جوٹھے جھوٹھے ونج کرائیا۔ اُچے مندر چڑھ چڑھ رہے ویکھ، وجے ٹل بوئے ڈھنکائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپے کرے ول چھل، پنڈت پاندھ رسیا بھلائییا۔ پنڈت پاندھ بھلے وڈ مولا نیا۔ کلجگ مایا رُلے نر ہر نہ کیسے پچھانیا۔ لگی آگ کایا کُلے، اٹھ پھر بوئے ہلکانیا۔ گرُمکھ وِرا لے پورے تول ٹلے، در ساچے بوئے نایا۔ ستاراں ہاڑی آئے در دوارے ساچے بھلے، درگاہ ساچی کرے ہر پروانیا۔ شبد بھنڈارا ساچا کھلے، دیوے درس سری بھگوانیا۔ کوئے نہ لائے ہر جی مُلے، ہرجن اپنا آپ پچھانیا۔ کلجگ بوئے کایا ٹلے، پھل نہ دِسه کیسے ڈالیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہککنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرُمکھ ساچا سنت سہیلا سگھڑ سیانا آپ وکھائے اپنا بھانیا۔ آپے جانے اپنا بھانا، کون بھیکھ وٹائیا۔ بھرم بھلیکھے راجا رانا، سنت ابھياسی سار نہ پائیا۔ چار یاری بے مُہانا، ساچی حدیث ہر جگدیش نہ

کوئی کیسے پڑھائیا۔ ایک سوجھے پینا کھانا، مایا ممتا ہوئی ہلکائی۔ گرمکھ ساچا سنت سُہیلا ساچے دھام سہاؤنا، ساچی اوٹ اک رکھائیا۔ ہوئے سہائی مان نانا، شبد نگارے چوٹ لگائیا۔ گیا ویلا انت پچھتانا، نہکلنک رہیا جگائیا۔ آپے کرے پُن چھانا، لکھ چوراسی سوہنگ کنڈے اُتے رہیا ٹلائییا۔ بھڑ بھڑ ویکھے اٹھا کانا، پائے نام سچا مدھانا، رڑکے چھاچھ ہر رگھڑائییا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، کیسے ہتھ نہ آئے دانہ، پینا کھانا آپ چکائییا۔ کلجگ ورتے اپنا بھانا، کیسے ہتھ نہ آئے نام نشانہ، چلیا تیر بے مہانا، شبد نشانہ ہر لگائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، گرمکھ ساچے سنت جنان لوک مات دئے وڈیائییا۔ دھن کھائی سنت جن، سد وسے دواریا۔ دھن کھائی بھگت جن، من منے وچ سنساریا۔ دھن کھائی سنت جن، شبد ڈوری کایا ہتھ، پنچاں چوران کھیل اپاریا۔ دھن کھائی بھگت جن، آپ کڈھائے جھوٹھے جنے، ویکھے کھیل سچی سرکاریا۔ دھن کھائی سنت جن، ساچا شبد سُن کئے، ساچا راگ گا رہیا۔ دھن کھائی بھگت جن، آپے توڑے منانے، بجر کپائی بھو کھلا رہیا۔ دھن کھائی سنت جن، دھن کھائی بھگت جن، دوہاں اندر ساچے مندر اپنی جوت جگا رہیا۔ دھن کھائی بھگت جن، آتم جوت نرالییا۔ دھن کھائی بھگت جن، ملیا میل ہر بھگوانیا۔ دھن کھائی سنت جن، دیپک جوتی کر اجیار، مستک گگن جوت نرالییا۔ دھن کھائی بھگت جن، دوہاں کرے کرائے ہر رکھوالیا۔ دھن کھائی سنت جن، شبد پران ہے۔ دھن کھائی بھگت جن، آتم برہم گیان ہے۔ دھن کھائی سنت جن، ساچا رکھے اک نشان ہے۔ دھن کھائی بھگت جن، دوہاں میل ہر بھگوان ہے۔ دھن کھائی سنت جن، ملے نام وست امولیا۔ دھن کھائی بھگت جن، ساچا تول مات تولیا۔ دھن کھائی سنت جن، کایا مندر کُنڈا کھولیا۔ دھن کھائی بھگت جن، دوہاں ویس آپے کر، ویکھے وکھانے کایا چولیا۔ کایا چولا رنگ اپارا، آپے رکھے شبد وچولا، دوہاں دھراں میل ملا رہیا۔ بجر کپائی پڑدہ کھولا، تیجے نین درس دکھا رہیا۔ آپے بنیا بھولا بھالا، گرمکھ ساچے سنت سُہیلے، چاروں کُنڈ کرائے میلے، آپ اپنی بنت بنا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جن بھگتاں دیوے نام ور، ساچی رنگن نام چڑھا رہیا۔ ہر گھٹ نرنجن ایک سرب پساریا۔ پاربرہم جن ساچی ٹیک، سچا دھرم اک وکھا رہیا۔ کایا نرمل بُدھ بییک، مایا سیک دُور کرا رہیا۔ اٹھے پھر رہیا ویکھے، جوتی جامہ بھیکھ وٹا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے وسے سچ گھر، سچ ٹکانا شبد پانا اپنا آپ رکھا رہیا۔ شبد پانے چاڑھ دیا کائیندا۔ آپے ویکھے راجے رانے، گنُو غریب پانے گلے لگائیندا۔ ہرجن ساچے سُکھڑ سیانے، بے مُکھ جیو بے مہانے، پلُو نام نہ کوئی پھڑائیندا۔ درگاہ ساچی دیوے مانے، چلے چلائے اپنے بھانے، دس کیسے نہ

آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنے وسے گھر، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ جوتی جامہ بھیکھ نیاریا۔ پرگٹ ہونے رمییا راما، کلجگ تیری اتم واریا۔ اک وجائے شبد دممام، چاروں کُنٹاں آپ سنا رہیا۔ لکھ چوراسی آپے ویکھے کایا چاما، ساچا دھام ویکھ وکھا رہیا۔ گرمکھ پلے بدھا نام داما، دھرم رائے پھند کٹا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنے وسے گھر، دوسر کیسے دس نہ آ رہیا۔ وسے ساچے گھر، سچ ٹکانیا۔ اپنی کرنی رہیا کر، بیٹھا رہے شبد بانیا۔ ہرجن سرنی جائے پڑ، کیسے دس نہ آئے سگھڑ سیانیا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، بالی بڈھ نہ نوجوانیا۔ ساچے مندر بیٹھا چڑھ، جوت نرنجن ڈگمگانیا۔ کایا توڑے قلعہ ہنکاری گڑھ، سوہنگ پھڑ تیر کمانیا۔ لکھ چوراسی نال رہیا لڑ، اٹھ پھر مار دھیانیا۔ گرمکھ ساچے سنت سہیلے کایا وکھڑ جوت دیوانیا۔ جگے جوت بہتر نار، مٹے اندھیر سرب کچھ جانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنے وسے گھر، نر ہر سری بھگوانیا۔ نر ہر سری بھگوان، سرب سمرتھ ہے۔ جن بھگتاں دیوے جیا دان، ہر رکھے دے کر ہتھ ہے۔ امرت سر سرور کرائے آتم اک اشنان ہے۔ سگل وسورے جائن لٹھ ہے۔ آپ بیٹھائے شبد بیان، سوہنگ چلائے ساچا رتھ ہے۔ لوآں پُریاں اک اڈان، لکھ چوراسی پائے نتھ ہے۔ کروڑ تیتیس چتر سُبجان، سُریت راجا رہیا متھ ہے۔ لیکھے مکے انت جہان، کلجگ سیان ساڈھے تین ہتھ ہے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنے وسے گھر، مہما جگت اکتھنا اکتھ ہے۔ مہما اکتھ اکتھ کہانیا۔ سرشٹ سبائی رہیا متھ، راج محلہ اُچ اٹلا، راجے چھڈن رانیاں۔ پرگٹ ہونے جیوں راما گھر دسترھ، ہنکاری راون مارے کانیا۔ ایکا ایک چلائے ساچی گتھ، ستجگ ساچے تیری ساچی بانیا۔ جن بھگتاں دیوے آتم گھر ساچی وتھ، امرت مڈھ ایکا رس پانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنے وسے گھر، نہ کوئی جانے وید پُرانیا۔ جیو جنت نہ پائے سار، مایا بھرم بھلایا۔ کلجگ بھلے نام ادھار، جھوٹھی ترسنا موہ ودھایا۔ در در گھر گھر بھوندے پھردے دُشٹ ڈراچار، پرہہ ابناشی سار نہ پایا۔ گرمکھ وِرا لا جانے نر ہر سچی سرکار، آتم سیجا ڈیرہ لایا۔ ایکا بیٹھے ملّ دوار، پھریدار سدا اکھوایا۔ جوت نرنجن کر آکار، شبد دھارا آپ چلایا۔ امرت برکھے نجھر دھار، شبد گھوڑے ہو آسوار، چوڈاں لوکاں ہٹ گھلایا۔ آپے بٹھے اپنی دھار، دوسر نہ کوئی سنگ رلایا۔ نہکلنکی جامہ دھار، شبد ڈنک رہیا وجایا۔ چاروں کُنٹاں کرے خبردار، شاہ سلطان رہیا جگایا۔ کلجگ اتم پینی مار، نہ ہونے کوئی سہایا۔ جوٹھی جھوٹھی مایا دھار، کلجگ بھلے ناری نار، جگت وکارا موہ ودھایا۔ مات پت بہین بھائی ساک سجن کوئی نہ پائے سار، ویلے اتم مکھ چھپایا۔ آپے ہونے سہائے دیا کھائے میت مُرار، گرمکھ ساچے ساچا پلو اپنا ہتھ پھڑایا۔ کلجگ گھور اندھیر گھلو، کالی زین

ویکھ ڈین، لاڑی مؤت راہ وکھایا۔ بے مُکھ جیاں آپ چُکائے لین دین، چاروں کُنٹ جھوٹھے وہن، ساچا ونج وپار نہ کیسے کرایا۔ ناتا چُھٹے بھائی بھین، نہ کوئی دیسے ساک سین، دُور نیڑا دس کیسے نہ آیا۔ پنجاں تتان رہیا چھڑ، اتم اُجڑے کایا کھیڑا، ساچا گیڑا نہ کیسے کٹایا۔ پُرکھ ابناشی کرے نیڑا، بھگت جنان ہرِ بٹھے بیڑا، در دوارے دیا کھایا۔ نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہرِ جوت دھر، بھگت سہیلا آپ اکھوایا۔ نرگن رُوپ اگم، بھيو اپاریا۔ سرگن رُوپ مات پئے جم، کِریا کرے آپ گِردھاریا۔ نرگن رُوپ اگم، نہ کوئی ہڈ ماس نہ نارٹی چم، اپنا آپ کرے آکاریا۔ سرگن رُوپ رکھے سہارا دم، پون سواسی وچ ٹکا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہرِ، نرگن سرگن کھیل کر، اپنی رچنا آپ رچا رہیا۔ نرگن نرابار سدا نرُویریا۔ سرگن پائے سار، کایا مندر اندر ڈونگھی کندر آپے بہ رہیا۔ باہر لائے تیجا چندر، نہ قُفل کوئی کھلا رہیا۔ اُچ ٹلے پھر پھر تھکے لبھدے پھرن گورکھ مچھندر، ساچا راہ نہ کیسے وکھا لیا۔ نرگن جوت جگے نرالم، سنت سہیلے ساچے تیرے اندر دیپ نرالا آپ جگا رہیا۔ لکھ چوراسی بھوئندی بندر، نر ہرِ سِری نِج گھر ساچے کیسے نہ پالیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہرِ، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، جوتی جامہ ویس کر، گُرمکھ ساچے سنت جنان اتم اندر ساچی سیجا اپنا ڈیرہ لا لیا۔ ساچی سیجا ہرِ بنائیا۔ نرگن رچنا آپ رچائیا۔ سرگن رُوپ دس نہ آئیا۔ نرگن نرابار ساچی سیجا آپے سُتا، دوویں بھجا رہیا اُٹھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہرِ، نرگن سرگن بھیکھ کر اپنا بھيو رہیا چھپائیا۔ نرگن سرگن بھیکھ کر اپنا بھيو رہیا چھپائیا۔ نرگن سچ مکان چتربھج سِری بھگوان۔ اپنا بھيو رکھے گجھ نو دوارے جھوٹھ مکان ہرِ دوارا جائے سُجھ، اکھڑ وکھڑ کر پچھان۔ جوتی جوت سرُوپ ہرِ، آپے وسے سچ گھر، گُرمکھ وِرا سنت جن نش اکھڑ پاوے ساچی کھان۔ نش اکھڑ ہرِ کا دواریا۔ آپے وسے سد وکھڑ، دس کیسے نہ آ رہیا۔ بجر کپائی وڈا پتھر، سرگن کیسے مات نہ پاڑیا۔ تیجے نیتر امرت دھار نہ وگے اٹھر، ساچا سیر نہ کوئی پیا رہیا۔ لکھ چوراسی لتھی ستھر، کلجگ گوڑھی نیند سوا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہرِ، گُرمکھ ساچے سنت جنان، ایکا دیوے نام دھنا، سوہنگ شبد سکھا رہیا۔ سوہنگ اکھڑ لینا پڑھ۔ کلجگ جنجالا ہوئے وکھڑ، ساچے پوڑے جانا چڑھ۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، اندرے اندر ساچے مندر دھر درگاہی بانہوں لئے پھڑ۔ جوتی جوت سرُوپ ہرِ، نرگن جوتی ویس کر، نہ کوئی دِسائے سِیس نہ کوئی دھڑ، نہ کوئی سِیسا، جوت نرنجن ہرِ جگدیشا۔ نہ کوئی گائے راگ چھتیسا۔ نہ کوئی رکھائے دند بتیسا۔ نہ کوئی پڑھے پڑھائے قرآن حدیثا۔ نہ کوئی جانے عیسیٰ موسیٰ۔ جوت نرنجن دین دیالا سدا کِریالا، شبد وکھائے ساچا سِیسا۔ نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، امرت اتم کھولے ساچا در، دوسر کوئے

نہ کرے ریسا۔ سوہنگ شبد دھار وبائیندا۔ بجر کپاٹی جائے پاڑ، تیرتھ تاٹی پار کرائیندا۔ کایا اندر کھولے ساچی ہاٹی، چوڈاں ہٹاں راہ وکھائیندا۔ ڈرمت میل رسیا کاٹی، گرمکھ کایا اپنے ہتھیں آپ دھوائیندا۔ بے مکھاں کھیل دسے بازی گر ناٹی، ناٹک نٹوآ کھیوٹ کھیٹا، اپنی آپ کار کرائیندا۔ بھگت جناں ہر ماں پیو بیٹا، ساچے سوٹر تن لیٹا، شبد دوشالا اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایک دیوے سچا نام دھن، آد جگاد نہ بیوئے کنگالا جگت مایا پرے ہٹائیندا۔ سوہنگ اکھر ساچی دھار، سن اگمو آئی پار، پرہہ ابناشی آپ ٹکائے دسم دواری کرپا دھار ڈگمگائے، ڈھنی ناد اناہد دھارا رنگ سفیدی اک رکھائے۔ امرت سہائے ساچا تال، گرمکھ ساچے سنت جناں بانہوں پکڑ دیا کھائے۔ آپ لوئے اپنی چھاتی، جھوٹھی کایا ہونی کاگ، ہر نہ ملیا کنت سہاگ، ڈرمت میل نہ کھئے دھوائے۔ بھگت جناں ہر پکڑے واگ، مایا رانی لاپے داغ، ست پُرکھ زرنجن دیا کھائے۔ شبد جنائے اجپا جاپ، رہے وساد رسنا مکھ نہ کوئی بلائے۔ آپ اُچھائے ساچا ناد، ویکھ وکھانے ہر برہماد، سوہنگ دیوے ساچا ور، ست پُرکھ زرنجن میل ملائے۔ آد پُرکھ اپرپیر آد، آپ جگائے سنت سادھ، شبد بلوئا رسیا لگائے۔ سوہنگ سرتی سرت دھیان، اکال مورتی اک گیان، ناد تورتی سچ نشان، بھگت جناں ہر آسا پورتی، شبد نشانہ برہم گیان۔ جوتی جوت سروپ ہر، سوہنگ اکھر دسے وکھر دسم دواری باہر اڈان۔ سوہنگ اکھر ہر اُچھایا اے۔ جوتی چھایا اک رکھایا اے۔ ساچی دھارا آپ وہایا اے۔ دسم دواری ڈیرہ لایا اے۔ چوٹھا پد راہ وکھایا اے۔ گرمکھ ساچے سنت سہیلے، سد ساچا تھان آپ سہایا اے۔ شبد وجے اناہد نہ نہ سنگی ناد سنایا اے۔ امرت آتم ملے مدھ، سہاواں تال بھرایا اے۔ پُرکھ ابناشی دس نہ آئے لما چوڑا اُچا گد، اندرے اندر سمایا اے۔ پنجے چوراں رسیا بدھ، ساچا کھنڈا ہتھ اٹھایا اے۔ دسم دواری ساچی ہوئے، نو دوارے باہر رکھایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرمکھ ساچے سنت جناں ایک اکھر ساچا ناؤں اگم اتھابو بے پرواہو ساچا راہ وکھایا اے۔ ساچا ناؤں ہر بھگوان۔ سدا رکھے ٹھنڈی چھان، جیو جنت وچ جہان۔ آپے بیوئے پتا ماں، جنگل جوہ اُچار پھاڑ بیابان۔ ہنس بنائے گرمکھ کار، شبد اڈائے اک اڈان۔ جوتی جوت سروپ ہر، سوہنگ ہنسا ہنس سربنسا، مانک موتی چوگ چکان۔ مانک موتی چوگ نیاری۔ پرہہ ابناشی کرپا کر، سنت جناں دے لیائے دواری۔ آپ اپنا دیوے ور، پنج پنچائن کرے خبرداری۔ ساچی ترنی جائے تر، ملے میل نہ ہر سچی سرکاری، نہ جفے نہ جائے مر، آد انت ایک ایک ایکنکاری۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرمکھ ساچا سنت جناں، سچ دوارے رسیا پکاری۔ سچ دوارے رسیا پکار، ہر بھگت آپ جگائیندا۔ شبد سنگھاسن ہر داتار، آلس نندرا نہ کوئی

رکھائیندا۔ جوت سرُوپی ست آکار، دس اندرے ویکھ وکھائیندا۔ شبد کھنڈا پھڑ کٹار، پنچم سیس ہر جگدیش آپ کھائیندا۔ پنچان تن شنکار کرائیندا۔ وچ بیٹھ سچی سرکار، نہ کوئی ٹھگ نہ کوئی چور یار، نہ کوئی بھیکادھاری وچار سچ نیاؤں اپنا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، گرمکھ ساچے سنت جنان سوچھ سرُوپی پرگٹ ہوئے درس دکھائیندا۔ ست سرُوپ ساچی سیجا آپ سہائی۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپ، شبد ڈنک رہیا وجائی۔ کیسے دس نہ آئے کایا مندر اندھ کوپ، کون نگارا رہیا وجائی۔ جوٹھا جھوٹھا در در گھر گھر مندر دیوے دھوپ، سچ سگندھی آتم رس کیسے ہتھ نہ آئی۔ چاروں گنٹ وا گندی، بے مکھ جیواں آتم اندھی، بے مکھ جیواں آتم ہوئی ہلکائی۔ جوٹھ جھوٹھ کایا مایا لوٹھ، نہ کوئی توڑے کایا بندھی، نہ ہوئے کوئی سہائی۔ گرمکھ ساچا سنت سہیلا چڑھیا چند نو چندی، وچ آکاشاں رہیا ٹکائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، گرمکھ ساچے سنت جنان، آپے کٹے دس دس ماس لیکھا آپ چکائی۔ کلجگ ملیا انت ہر آپ، مایا پاپ رہیا کانپ، نہکلنک نرائن نر، آپ اپنی کریا کر، آپ وکھائے اپنا آپ۔ سوہنگ گاؤنا دوس زین، چڑھدے مکھ لوئن نین، اترے بھکھ مٹے کایا ڈکھ، سگل وسورے جائن لتھ، ناتا تے مات ککھ، اٹا ہوئے نہ پھیر رُخ، لاڑی موٹ نہ کھائے ڈین۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، درس دکھائے ساچے نین۔ سوہنگ رسنا رس سہج سُبھایا۔ پنچم پھر گاؤنا ہس، کلجگ ویلا اچے بقایا۔ ساچا راہ رہیا دس، پنچم لیکھا اپنا آپ مکایا۔ دُشٹ دوت سب جائن نس، نو اٹھاراں دئے ڈرکایا۔ ساچا تیر ایکا کس، در دوارا دئے کھلایا۔ ست پُرکھ نرنجن اندر وس، ساچا درس دئے دکھایا۔ مٹے زین اندھیری مس، ساچی راس ہر وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، سوا پھر کرے مہر نہ لائے دیر، دیپک جوتی دئے جگایا۔ سوا پھر چپنا چپ۔ چڑھدے مکھ رکھنا آپ۔ مار مکائے دیا کھائے تینو تپ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، مگروں لاہے مایا ناگن ڈسنی سپ۔ سوا پھر رسنا گاؤنا۔ پنچم پھر سنگھاسن لاؤنا۔ شبد سواس نال چلاؤنا۔ مین ٹوں ہر بھيو چکاؤنا۔ ٹوں مین اک تھان وساؤنا۔ مین ٹوں ٹوں مین ایکا دھام جوت نرنجن سچ سنگھاسن ساچے اندر مندر بسرام سوا پھر ایکا لہر، کایا مندر ساچے شہر، دیپک جوتی اک جگاؤنا۔ جگت مایا نہ ویا پے قہر، پرہہ ابناشی آپے ورتے اپنی مہر، ہوئے سہائی سنگ بناونا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جن بھگتاں دیوے سچ ور، ساچا مارگ مات وکھاؤنا۔ سوا پھر سدا سُکھدایا۔ اُجل کرے مات ککھ، ہرجن ساچے رسنا گایا۔ اندرے دھوئے رہے ڈھکھ، جوت پرکاش نہ کھئے کرایا۔ گرمکھ ساچے ساچی سکھنا لینی سکھ، من تن کایا بھیت چڑھایا۔ پُرکھ ابناشی اک وکھال آتم مکھ آتم سیجا کر تیار، اُتے

پھولن رکھے ہار، دوئے جوڑ کرے نمسکار، میں نار توں کنت بہتار سر تے دینا اک پیار، ساچی سیجا چرن چھہایا۔ آپے اندر آپے باہر، آپے گپت آپے ظاہر، جوت نرنجن الکہ الکہ گھر ساچے ربیا جگایا۔ لکھ چوراسی وچوں کینا وکھ، ویلے انت ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کول ناہی لئے پھڑ، امرت دھار مکھ چوایا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ تیری اتم واری، ایک دیوے وڈیایا۔ آپے سرتی آپ گیان۔ آپے آپ اکال مورتی چتربھج سری بھگوان۔ آپے ناد انابد تورتی، آپے کھانی آپے بانی آپے چار وید پُران۔ آپے قرآن انجیل قرآنی، آپے راجا آپے رانی، آپ سہیلا ساچا ہانی، آپے داتا آپے دانی، آپے ہوئے ٹھنڈا پانی، آپے ہوئے منوآ مانی، آپے تانا ربیا وچھائی۔ دیندا رہے ڈن، آپے بنے جانی جان، آپے راگ سنائے کتا، آپے ہوئے پچھوتانی۔ آپے بھانڈا بھرم دیوے بہن، آپے جوت ساچی بانی۔ ساچے مندر آپ جگانی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنے وسے گھر، دُور نہ جانے کوئی نشانی۔ آپے ماتا آپے پتا، آپے پُرکھ بدھاتا۔ آپے کرے ساچا بتا۔ نت نوتا نہ کوئی ویکھے پرکھے ذاتا پاتا۔ آپے جانے گت متا۔ آپے جانے لہنا دینا دُھر درگاہی جو جن دتا۔ آپے دیوے شبد سنگار، آپے کایا مندر کھیت ستا۔ بہتر ناڑی آپ چلائے جھوٹھی رتا۔ آپے بل چلایا اے، آپے دھیا آپے پُتا۔ آپے پنکھی پنچھی آپے کیٹ ہست سماتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے دوس آپے زین، آپے نیتر آپے نین، آپے بھائی آپے بہین، آپے کنت آپے ناری ایک رکھے ساچا ناتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنے وسے گھر، بیٹھا رہے اک اکنت ہے۔ اک اکلا ہر نرنکارا ہے۔ ایک وسے سچ محلہ، جوتی نور کرے اجیارا ہے۔ نرگن کھیل اپر اپارا، آپے جانے اپنی دھارا، سجن سہیلا وسے نہچل دھام اٹلا ہے۔ اکم آگوجر الکہ اپارا، لکھ چوراسی جوت ادھارا، سرشٹ سبائی ہر پسارا، لوآں پُریاں دئے سہارا ہے۔ آپے جانے پار کنارہ، ست ساگراں پانی کھارا، آپے پریت وڈ سمیرو آپے دئے ہلارا ہے۔ جوتی جوت سروپ ہر، سچ سنگھاسن آپ براجے نہ کوئی رکھے چوبدارا ہے۔ سچ سنگھاسن ہر سرکار۔ نہ کوئی رکھے چوبدار۔ لوآں پُریاں پسر پسار۔ کھنڈ برہمنڈ رکھے واسا، شبد اڈاری اک اڈار۔ جوتی جوت سروپ ہر، دیپاں کھنڈاں پائے ونڈاں کلجگ تیری اتم وار۔ شبد اٹھائے چنڈ پرچنڈاں، بے مکھ جیواں وڈھے کنڈاں پائے ونڈاں، راج راجاناں کرے خبردار۔ میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈا، سوہنگ پھڑیا ہتھ وچ ڈنڈا، چاروں کٹھاں مارے وارو وار۔ سرشٹ سبائی سدا سہیلا، کدے نہ ہووے رنڈ، گرمکھ ساچا سو بہاوتی نار۔ گرمکھ ساچے سنت جنل ایک دیوے شبد نام نام شبد جگت وبار۔ شبد وبار جن کھائیا۔ پرگٹ کر سچی سرکار، ساچا حکم اپنا آپ سنائیا۔ نہ کوئی رکھتا چوبدار، جوت سروپ پھریدار بنائی جا۔ نیڑ نہ آئے

ٹھگ چور یار، شبد ڈنڈا نال رکھائی جا۔ کام کامنی دئے ڈرکار، لوہہ ممتا پرے ہٹائی جا۔ ہنکار وکارا کرے خوار، چند پرچنڈا آپ چلائی جا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایکا وسے سچ گھر، دوسر آس سب تجائی جا۔ جگت آسا دینی تج۔ شبد سنگھاسن چڑھنا بھج۔ امرت بھر کٹورا پینا رچ۔ کلجگ زین اندھیری گھور، در دوارے بہنا سچ۔ شبد سروپی پائے ڈور، پرہ پڑدے ربیا کج۔ جگت چکائے مور تور، جن بھگتاں رکھن آیا لچ۔ جوتی جوت سروپ ہر، کلجگ اتم ویکھے گھر گھر، بے مکھ جیواں لاؤن نہ دیوے اج پج۔ سادھ سنت پھرن ہلکائے، بھرم بھلائے جیو جنت، ساچا راہ نہ کیسے دکھایا۔ گرمکھ ورلے میل ملاوا ساچے کنت، آتم سیجا جس سویا۔ ملیا میل پورن بھگونت، کلجگ ترسنا دئے مٹایا۔ دھن کھائی تیری سنت، ساچا راہ اک پچھایا۔ ملے وڈیائی وچ جیو جنت، لکھ چوراسی پھند کٹایا۔ چڑھیا رنگ تن بسنت، کھڑی گزار تن مہکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پھولن برکھا رہیا لایا۔ پھولن برکھا ہر برسائیندا۔ گرمکھ ساچے سنت جنان ساچے مارگ لائیندا۔ ایکا دیوے مال دھنا، سوہنگ سُننا راگ کتا، آس نندرا ساری لائیندا۔ جوت جگائے ہر جنا، آتم چندرا آپ ٹرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دیوے نام ور، آتم بھنڈارا نر نرنکارا گرمکھ پیارا آپ بھرائیندا۔ دئے بھنڈارا بھر، ہر بھر پوریا۔ در گھر ساچے ساچا ور، آسا منسا پوریا۔ اک دکھائے ساچا گھر، آگے کھڑا حاضر ہضوریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بے مکھاں کل دسے دوریا۔ سرت شبد گیان دھیان بھگوانیا۔ جوگی جگت نشان، ساچا نام گن ندھانیا۔ پورن برہم ساچی کھان، وید وکھان سری بھگوانیا۔ آپے تان کایا مان، دیونہار چتر سُبجانیا۔ اُپر دھولے مار دھیان، سنت ستگر آپ پچھانیا۔ چار ورنان وید وکھان، گیان بودھ گرو کر مانیا۔ ایکا اٹھے نام تران، وجے ناد دھنی دھنکانیا۔ ہرجن ساچے رسنا گان، پاربرہم سد سد مانیا۔ در گھر ساچے اک پچھان، جوتی جوت سروپ ہر، رنگ نویل آپ دکھانیا۔ وسے رنگ نویل کوٹ برہمنڈیا۔ سرشٹ سبائی ایکا ٹیک، دیپاں لوآن وڈ وڈ کھنڈیا۔ آپے آپ رہیا ویکھ، تٹ بیاسا آر پار دوویں کندھیا۔ کون بدھاتا لکھ ریکھ، کون ناتا جوڑے ٹئی گنڈھیا۔ کون نیتر رہیا پیکھ، کون چڑھیا ہر ساچے ڈنڈیا۔ کون دھاری بیٹھا بھیکھ، جوٹھا جھوٹھا پھڑیا ہتھ وچ جھنڈیا۔ کون رکھ بڈھ وسیکھ، کون ہویا آتم اندھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، شبد نشانہ رہیا ویکھ، چاروں کنت دہ دیش وچ وربھنڈیا۔ آر پار بیاس کیناریا۔ کون پرتھی کون آکاش، کون دیوے مات سپاریا۔ کون سہیلا ساچا میلا داسن داس، کون گر چیلا کون میت مراریا۔ کون چڑھائے شبد سروپی کایا ساچا تیلا، کون ناری پُرکھ بہتاریا۔ آپے جانے اپنا کھیلا،

کلجگ ہویا وقت ڈھیلا، ست پُرکھ نرنجن گھٹ گھٹ سرب پساریا۔ تٹ کنارہ اک بیاس۔ کایا مندر وچ پرہاس۔ اندرے اندر ساچی راس۔ ڈونگھی کندر جوت ابناش۔ اک ہنکاری وچا چندر، کال کوٹ نہ ہونے راس۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے ویکھے شبد سواس۔ شبد سواسا کون محل، کون سہائے سچ مناریا۔ کون وسے نہچل دھام اٹل، کون ویکھے دھام نیاریا۔ کون کرے کرائے ول چھل، دیپک جوتی رہیا بل، آدانت نہ کدے ہاریا۔ کایا مندر ول چھل، دئی دویتی اندر سل، مایا ورتے کلجگ کل، ایک پڑدہ ہر رکھا رہیا۔ امرت سوما ساچا جل، شبد سروپی وگے ہل، اک لگائے نام پھل، ساچا بیچ آپ بچا رہیا۔ چار ورتاں جانا رل، سچ دوارا لینا مل، شبد سنیہڑا رہیا گھل، نہکلنکی ڈنک وچا رہیا۔ درس دکھائے گھڑی گھڑی پل پل، نہ کوئی جانے اج کل، دوار بنک اک سہا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، ایک انک آپ چلا رہیا۔ شبد سنیہڑا گھل، جگت جگائیندا۔ پرہہ کا بھانا نہ جائے ٹل، راج راجاناں آپ پلائیندا۔ شبد ڈنڈا لاپے کھل، لکھ چوراسی سرت بھوائیندا۔ پرگٹ ہونے کل، کل اپنی آپ ورتائیندا۔ سچ دوارا لینا مل، جوتی دیپک اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، سنت سہیلے کر کر میلے اک اکیلے دھام بھائیندا۔ ہویا میل میل بھگوانیا۔ چتربھج راج بنک بنک راج ساچا مندر آپ سہانا۔ رنگے رنگ ساچی دھار وچ سنسار پہلی وار کھیل رچانا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھے مار دھیانا۔ سولاں کلیاں تن شنگار، اٹھ پھر خبردار، ویکھ وکھانے میت مرار، ٹھگ چور کپڑی دھار، شبد کھنڈا ہتھ اٹھانا۔ آپے پُرکھ آپے نار، آپے کنت سہاگی ساچا یار، ساچی سیجا آسن لانا۔ کلجگ بھل نہ جیو گوار، پرگٹ ہویا ہر کرتار، سولاں کلیاں کر شنگار، نہکلنک بلی بلوانا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ جھلائے شبد سروپی جگت نشانہ۔ جھلے شبد جگت نشان، پرگٹ ہونے ہر بھگوان، جن بھگتاں دیوے نام دان، ساچی بھچھیا آپے پائیندا۔ شبد سنائے ساچا کان، آپے ویکھے مار دھیان، راج راجاناں شاہ سلطان ویکھ وکھائیندا۔ والی ہند اٹھ نوجوانا، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دے مت آپ سمجھائیندا۔ بھارت کھنڈ سچ ڈلارے نیت ویکھ نین کھول، مستک لیکھا اپر اپارے۔ پرہہ ابناشی رہیا بول، کپڑی کوٹے لئے جھوٹے، پارہم جوت نرنکارے۔ نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں ہر اک ادھارے۔ اک ادھارا اک اکالیا۔ سچ پسارا سرب سما لیا۔ وڈ سنسارا کھیل نرالیا۔ اچ چبارا اک بنا لیا۔ نو دوارا ہر رکھا لیا۔ سنگھ جگدیشا بھیٹ چڑھا لیا۔ ساچی سیوا ہر جی لا لیا۔ سادھان سنتاں پڑدہ اوہلا، ساچا کنتا وچ سما لیا۔ دسم دواوی آسن لا لیا۔ نہکلنک نرائن نر، رنگ رنگیلا کھیل رچا لیا۔ نو دوارے کھول،

رچن رچائیندا۔ دسویں ربیا بول، ڈھول و جائیندا۔ جن بھگتاں تولے پورے تول، شبہ کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ کلجگ کرن آیا چوبل، دیوے وست نام انمول، ڈھر درگاہی آپ لیائیندا۔ گروآں پیراں پیاگھول، جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہونے دلالا کلجگ رکھوالا، اکال اکالا دین دیالا، جگت جھپڑا کرے نیڑا، سچ نیاؤں سبئی تھائوں اپنا آپ کرائیندا۔ کرے سچ نیاؤں شبہ ادھاریا۔ پُرکھ ابناشی اگم اتھابو، ویکھ وکھانے کون دوارے ٹھنڈی چھاؤں، ساچا درس پچھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، آپے جانے جان پچھانے، سنت جنن دا پینا کھانیا۔ سنت جنن ہر پردھ رکھایا۔ اٹھ پھر اک ادھار، ایک اکھ نام پڑھایا۔ جیان جنتاں ادھار، در دوارے ایہ سمجھایا۔ آپے ربیا پیج سوار، دس کیسے نہ آیا۔ شبہ سنگھاسن جگت مجھار، جوت نرنجن ڈیرہ لایا۔ اک اکالا اونکار، دو جا کوئی نہ یار بنایا۔ ساچے شبہ رکھے پیار، ساچی دات مات دویا۔ پون گھوڑے کر آسوار، سداہا راہ اک وکھایا۔ نام لایا ڈنڈا بہار، پُریاں لوآں آپ مٹایا۔ کلجگ کالا اندھ اندھیار، کالا ویس مات وٹایا۔ جوتی جامہ دھریا بھیس، کایا مندر ہر اپنا آپ چھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے وسے سچ در، بھیسو کیسے نہ رایا۔ شبہ گھوڑا کر تیار، لوک مات دوڑائیندا۔ جوت نرنجن ہو آسوار، چارے گٹاں پاوے سار، دُور دُراڈا لڈائے لاڈا، جن بھگتاں بیڑا آپ اٹھائیندا۔ لکھ چوراسی ساچا واچا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا بیڑا مات بٹھائیندا۔ بیڑا کرے پار، پُرکھ ابناشی کرپا دھار، سوہنگ چیو نام لگائے، کھچی جائے وارو وار۔ ہوے بیاسا آپ ٹپائے، ساچے ساگر ڈونگھی دھار۔ ہرجن ساچے سنت سرنائے، آپے بخشے کر پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، کلجگ تیری اتم وار۔ آپ اٹھائے ساچے سنت، چوٹ ربیا لگائیا۔ ویکھ وکھانے جیو جنت، بہرم بھلیکھا دُور کرائیا۔ کون دوارے رنگ بسنت، پھولن برکھا کس در لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، سال پندرویں کرے کھیل، جن کنارہ ساچا میل، سوئی سرتی اتم گیانی بن دھیانی جوگی ابھیا سی جپی تپی سارے لئے اٹھائیا۔ جپ جپ آد جگاد۔ ایک تپ بودھ آگادھ۔ سوہنگ چھڈے ساچا سب، شبہ وجائے ساچا ناد۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا بھیکھ دھر، گرمکھ ورا مات لادھ۔ سال پندرویں سرت گیان سرب بھلائیندا۔ ساچا جھلے شبہ نشان ہر بھگوان دے گیان ساچا سنت سمجھائیندا۔ اتم چھڈنی پئے دکان، ایک راہ دُھر درگاہ جگت ملاح آپ اکھوائیندا۔ پکڑ اٹھائے تھائوں تھان، کوئی نہ اگوں کرے نانہ، ساچا حکم سنائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے سنت جنن، اپنا میل ملائیندا۔ بیاس کنارہ تھے تٹ۔ شبہ تیر ایک چھٹے، دُرمت میل رہیا کٹ۔

بے مکھاں جڑھ آپے پئے، گرمکھاں تن پہنائے شبد ساچا پٹ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، چار ورنان کھلائے ساچا ہٹ۔ ساچا ہٹ وچ وپاریا۔ منگن آؤنا چل دواریا۔ آپے جانے گھٹ گھٹ، راج راجاناں شاہ سلطاناں ویکھ وکھانے سرب کچھ جانے، بھید ابھیدا اپنا مکھ چھپا رہیا۔ نہ کوئی گائے چارے ویدا، پُرن اٹھاراں اچھل اچھیدا، چار لکھ ہزار ستاراں سلوک لکھائے، آپ سُنائے نارد مَن رہیا سمجھائے، نہکلنک کل جامہ پائے پُرکھ ابناشی مادھو مادھا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں کل دیوے دادا۔ لتھن تن چیر، راجے رانیاں۔ کیسے من آئے دھیر، کیسے سگھڑ سیانیا۔ پھرن جنگل وانگ فقیر، چھڈنے پینے ہانی ہانیاں۔ کیسے ملے نہ امرت نیر، لکھ چوراسی بے مہانیا۔ کلجگ اتم پینی بھیڑ، لیکھا منگے نہ ہر سچا بانیا۔ شبد ویلے رہیا پیڑ، لکھ چوراسی پائے گھان گھانیا۔ آپے بنھے اپنی بیڑ، وید پُرانی کھانی بانیا۔ نہ کوئی جانے ہست کیڑ، مچھ داہڑی نہ کوئی پچھانیا۔ نہکلنک نرائن نہر، کلجگ اتم رڑکن آیا سوہنگ شبد رکھائے مدھانیا۔ سوہنگ شبد سچ مدھانی۔ آپے رڑکے چارے کھانی چارے بانیا۔ گرمکھ ساچے سنت ورولے، اُپر مکھن چھاچھ نانی۔ پورے تول ہر جی تولے، امرت پائے ٹھنڈا پانی۔ سچ دوارا ایک کھولے، چار ورنان سچا شاہ بے پرواہ، سرشٹ سبائی ایک رانی۔ نہکلنک نرائن نہر، ستجگ ساچا مات دھر، سوہنگ اکھڑ کر کر وکھڑ دے مت سمجھائے ساچی بانیا۔ ستجگ ساچا مات دھریا، سوہنگ شبد چلائیندا۔ آپ اپنا آپے وریا، دوسر راہ نہ کوئی وکھائیندا۔ شبد گھوڑی ہر جی چڑھیا، سوہنگ سپہرا آپ رکھائیندا۔ آپے جانے گھاڑن گھڑیا، جوتی جوت سرُپ ہر، ایک رس ساچا بھوگ، گرمکھ ساچی اتم کریا۔ ساچا بھوگ رسن رسائن، گرمکھ ساچے گھر کر اپنا ویسا مٹائے چنتا سوگ۔ ہوئے چکے جگت وچوگ۔ ایک رس اتم ترشنا دئے مٹایا، ہوئے کئے دھر سنچوگ۔ اپنا میل آپ ملایا۔ ملیا میل نہ ہر سربنگیا، وڈ داتے جودھے بلکاریا۔ دُشٹ سنگھارے کریا دھارے جیوں کاہنا کنسا، مارے وڈ وڈ ہنکاریا۔ آپ پرگٹائے وچ سہنسا، بے مکھاں کرے مات خواریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نہر، جوتی جامہ بھیکھ نیاریا۔ جوتی جامہ جگت دلایا۔ کرے کھیل گر گویالا۔ بھگت جن دا سجن سہیلا، دھرم رائے دی کئے جیلا، اٹھے پہر ہونے رکھوالا۔ پارہسہم اچرج کھیل دپیک جوتی کرے اُجالا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لکھ چوراسی چاڑھے پھاسی، کڈھن آیا مات دوالا۔ مات لوک مت ایک آپ بنائیندا۔ گرمکھ ورا جانے ست، ست لوک ست سرُپی ہر سائیندا۔ جگت وکھانے سُن سُن گائے جگت سلوک، در دوارا کوئی سہائیندا۔ کال اکالا سرشٹ سبائی رہیا جھوک، ہونے رکھوال نہ کوئی چھڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، سچ دلایا آپ

اکھوائیندا۔ کلجگ کل ہو تیار، پرہہ در سپس جھکایا۔ پرہہ ابناشی کریا دھار، در دوارا منگن آیا۔ جوٹھا جھوٹھا کل وبار، منہ ٹھکان نال بھرایا۔ کوئی نہ دیسے سجن میت مرار، چار یاری مکھ بھوایا۔ ناتاٹے کنت بہتار، ست دھرم دس نہ آیا۔ آپے ویکھے کر وچار، چاروں کنٹ کل ہلکایا۔ دھرت مات رووے دھاباں مار، پوت کپوتا کابنوں جایا۔ پرہہ ابناشی سن پکار، پاپاں بھار نہ جائے اٹھایا۔ کلجگ کرنی کیرت رہیا وچار، ویلا اتم نیڑے آیا۔ آئے در سچے دربار، نہکلنک سن پھریاد گل اپنے پلو پایا۔ ویلا اپنا رکھتا یاد، ساچی وست جان جھولی پایا۔ سنگ محمد نال دتی داد، چوڈھویں صدی تلک لگایا۔ بھو کھول بودھ اکادھ، ویلا اتم تیرا آیا۔ شبد سچا سوہنگ ناد، جگت بھلیکھا دئے کڈھایا۔ جن بھگتاں دیوے نام داد، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ تیرا لیکھا رہیا لکھایا۔ کلجگ آئے در دئے ڈھائیا۔ پرہہ ابناشی دے جا ور، کالی کملی ہوئی شاہیا۔ چاروں کنٹ آؤنا ڈر، دھرم رائے گل وچ پھاپیا۔ گرمکھ ورا جائے تر، جس تیری اوٹ رکھائیا۔ اپنی کرنی رہیا کر، سولاں کلا جوت رگھرائیا۔ لکھ چوراسی پاؤن آیا نتھ، اتم آپے جائے متھ، نہ ہوئے کوئی سہائییا۔ صدی چوڈھویں ہوئی ستھ، گرمکھ چڑھیا سوہنگ رتھ پرہہ آپ چڑھائییا۔ سگل وسورے جائن لتھ، درس دکھائے ہر سمرتھ، مندر اندر ڈیرہ لائییا۔ جن بھگتاں دیوے نام وتھ، آتم جوت جگائییا۔ مہا جگت سدا اکتھ، وید پُراناں سار نہ پائییا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ساچی جوت مات پرگٹائییا۔

★ ۱۹ ہاڑ ۲۰۱۲ یکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ★

کلجگ ثالث آپ پرہہ، ساچا حکم سنائیندا۔ کلجگ ثالث آپ پرہہ، لیکھا لیکھ گھر گھر ویکھ، آپے آپ لیکھائیندا۔ کلجگ ثالث آپ پرہہ، جوٹھا جھوٹھا بھیکھ پردہ اوہلا نہ کوئی رکھائیندا۔ کلجگ ثالث آپ پرہہ، جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا حکم دھر فرمان سچ دربارے آپ سنائیندا۔ سچ فرمان دھر سنا رہیا۔ لکھ چوراسی پاوے آن وچ سنساریا۔ اتم جھلنا

اک نشان، ہر نرکاریا۔ لوآن پُریاں اک اُڈان، آوے جاوے وارو واریا۔ جگت جگدیش ہر مہربان، اٹھے پہر نوجوان ماری جائے راجے رانیاں۔ ہتھ پھڑے پھڑائے تیر کمان، اُنی ہاڑی وڈ بلوان، شبد تیر تیز کٹار گن ندھانیا۔ خالی کدی نہ جاوے وار، صدی چوڈھویں چوٹھے سنگھاسن آسن کر، آپ اپنا کھیل رچا لیا۔ ساچا حکم دھر فرمان، پُرکھ ابناشی لے کے آیا۔ لوک مات مار دھیان، گر سنگت بہر سمجھاوَن آیا۔ پھڑ پھڑ بانہوں راہے پاوَن آیا۔ اک وکھائے نام بیان، کلجگ مایا جوٹھی جھوٹھی چھایا گلوں کفنی کالی لاہون آیا۔ نام رنگن رنگ رنگایا۔ موہن مادھو جوت نرنجن ساچا رنگ رنگاوَن آیا۔ جھوٹھی دیہی کایا ماٹی، کچا چما رنگ کسنبڑا ہر اچبڑا، نہ کوئی لائے پیسا دمڑا، اپنی ہتھیں آپ چڑھاوَن آیا۔ نہ کوئی مائی پت امڑا، جوتی جامہ سری بھگوانا، نہکلنک نرائن نر، اک اکیلا سجن سہیلا، سریشٹ سبائی کریا میلا، ساچا کھیل کھلاوَن آیا۔ سچا حکم سچی سرکار، پرہہ ابناشی ونڈن آیا۔ امرت ساچا جام پیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، ساچا حکم دھر فرمان، گر سنگت تیرا لیکھا آپ لیکھایا۔ آیا دھر فرمان ہر سُنائیندا۔ سولان کلا ہر جوان، ستان ونڈ وندائیندا۔ آپے کرے آپ پچھان، نہ کوئی جانے جیو انجان، سادھان سنتاں بھو چھپائیندا۔ آپے جانے جانی جان، بھانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلجگ تیرا نام نشان، کالا ویس جھوٹھ دکان، پیراں ہیٹھ دبائیندا۔ اُپر مار دھیان، چڑھیا لال رنگ مہان، ستجگ ساچے تیری آن، جن بھگتاں آپ سُنائیندا۔ آپے دیوے جیا دان، کریا کر سری بھگوان، مستک دھوڑی اک لگائیندا۔ جن بھگتاں آسا منسا پوری، آپے کھڑا حاضر حضور، دوسر کوئی دس نہ آئیندا۔ جوت نرنجن ایکا نوری۔ کایا مندر پریت کوہ طوری، ساچا دیپک اپنی ہتھیں ہر سمرتھی اُچ ٹلے آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، گرمکھ ساچے سنت جاناں ساچے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ ساچے پوڑے جانا چڑھ۔ پرہہ ابناشی ساچے گھاڑن رہیا گھڑ۔ نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لوآن پُریاں رہیا لڑ۔ شبد نشانہ کر تیار، دھرت مات اُتے رکھایا اے۔ سوہنگ شبد بیان وچ سنسار، پرہہ ساچے آپ چڑھایا اے۔ کرشنا کابنا رہیا پھڑ، جوت نرنجن کر اُجیار، دوار بنک سہایا اے۔ راج راجاناں کرے خبردار، ایکا شبد سچا جیکار، جگت بھلیکھا رہیا مٹایا اے۔ اونکارا اک آکار، جوت نرنجن ساچی دھار، سوہنگ شبد اک اپار، چار ورنان نات بتھایا اے۔ ہومے رہیا روگ نوار، چنتا سوگ در دُرکار، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا رنگ چڑھایا اے۔

★ ۱۹ ہاڑ ۲۰۱۲ یکرمی پنڈت جواہر لال نہرو ٹوں شبد بھیجیا کہ بونجا راجیاں ٹوں خبر دے دے کہ

جوت سروپ تے شبد دی دھار دے حکم نال سرشٹی ٹوں کھ کرنا ہے ★

گر منتر پردھان پردھان پردھانیا۔ کایا مندر مار دھیان، کون سنگھاسن ہر بھگوانیا۔ دھرم دوارے کون نشان، کون جھلائے وچ جہانیا۔ کون رکھائے اپنی آن، کرے کھیل وچ جہانیا۔ کون دیوے جیا دان، مہربان مہربان مہربانیا۔ کون داتا پُرکھ بدھاتا لکھ چوراسی پھند کٹان، راج جوگ جوگ راج جس پچھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، شبد سُنہڑا گھل، نیتر کھول مات پڑھنا کلجگ جیو جگت نادانیا۔ شبد سُنہڑا ہر داتار۔ لیکھا لیکھے سچی سرکار۔ پنڈت نہرو ہونا مات خبردار۔ پُرکھ ابناشی جامہ پایا، وچ وچولا پنت رکھایا، ڈنڈا لایا آدھوچکار۔ دیس بونجا لیکھ لیکھایا۔ ساچا حکم ربیا سُنایا۔ جوتی جامہ دھریا بھیکھ، سمبل دیس ہر سہایا۔ گوڑ براہمن لینا ویکھ، پرگٹ ہونے ڈنک وجایا۔ ساچا پتر دُھر درگاہی لیکھ، مت بدھ کیسے سار نہ پایا۔ آپے جانے اپنی ٹیک، بدھ بیک کوئی دس نہ آیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں اتم ٹٹی ریکھ، سیس تاج کیسے رہن نہ پایا۔ نیتر نین لینا ویکھ، اٹھ اٹھ ترے رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ساچا حکم دُھر فرمانا، سچ دوارے ربیا گھلایا۔ شبد منتر نام پردھان۔ پردھان منتری اک دھیان۔ ایک اوٹ پُرکھ ابناشی چرن دھیان۔ شبد نگارے وجے چوٹ، اٹھ نہر ہر بلی بلوان۔ لشکر فوجاں ہون آسوار کوٹن کوٹ، جھلے سچا اک نشان۔ نام پیالہ پینا اندر آتم گھوٹ، در گھر ساچے لینا دان۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، شبد سُنہڑا دیوے ور، کلجگ سونا نہ بن نادان۔ شبد منتر جگت پردھان۔ پاربرہم در سچ گیان۔ نو کھنڈ پرتھی دیسے کچ، ستان دیپاں جھوٹھ دکان۔ مایا ماٹی پتلے رہے نہچ، کوئی شاہ کوئی کنگال۔ اک دوارا ساچو ساچ، پُرکھ ابناشی دُھر دلال۔ جوتی جوت سروپ ہر، شبد سُنہڑا دیوے ور، جگت اولڑی چلے چال۔ شبد جوان وچ جہان سدا بلکاریا۔ آپے اٹھ ویکھ مار دھیان، چاروں کٹان سرب ہنکاریا۔ پھڑے شبد تیر کمان، چلے تیر ایک چاڑھیا۔ ستان دیپاں اک نشان، آپ اٹھائے سری بھگوان، دُھر درگاہی ساچا لاڑیا۔ پُریاں لوآں رکھ آن، درگاہ ساچی ایک مان، آپے ویکھ مات اکھاڑیا۔ چوھی ہتھ وچ جہان، ساچا رتھ اک ندھان، لکھ چوراسی توڑے مان، کرے کھیل آپ بھگوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایک دیوے نام ور، دوسر بھیو کیسے نہ جانیا۔ آئے لیکھ دُھر فرمان، انت وچارنا۔ مایا بھل

دیوے چھائیں، نہکلنک نرائن نر، آپے کرے اپنی کارنا۔ نیتر کھول پڑھنا اکھڑ، لکھیا دُھر درگاہی اُپر پتھر، لکھ چوراسی ویلے اتم ہونی ستھر، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوانا۔

★ مہاراج پورن سنگھ اندر پرویش "پورن جوت" دھار پرتھائے لکھت ہوئی ★

پیا پُرکھ سُبجان پُری بنائیا۔ پوڑا لائے کر دھیان، اُچ محل اک رکھائیا۔ پوہ نہ سکے کدے کال، آد انت ہوئے رُشنائیا۔ پنجان تتان چُھٹے جگت جنجال، سچ سنگھاسن سدا سہائیا۔ پتا مات ناں جائے کدے بال، نہ کوئی گود اُٹھائیا۔ پیت پیتمبر سوہے ساچا لال، ساچی چہہر آپ لگائیا۔ پنڈت پاندھے کرن دھیان، نیتر نین نہ کیسے دسائیا۔ پنج پنچائنا وسے باہر، اولڑی چال سدا رگھرائیا۔ پُرکھ نرنجن جوت آکار، لکھ چوراسی وچ سمائیا۔ پاؤن آیا اتم سار، کرے ویس ہر رگھرائیا۔ پیا پورن پُرکھ سُبجان، پوری ملی مات وڈیائیا۔ رارا رام رحیم کریم سدا اُجالیا۔ نہ کوئی کڈھے سوال نہ کوئی پڑھے مات تعلیم، شبد اکھڑ نہ کیسے سکھا لیا۔ نہ کوئی ناڑی پھڑے حکیم، بتی دھارا بھو نرالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے جانے اپنی چالیا۔ رارا رمیئا رام رحیا، دیوے رزق سبائیا۔ آپے ویکھے ہو ہو نیواں، دس کیسے نہ آئیا۔ کلجگ اتم لیکھا مکے ونڈ ونڈائے ساڈھے تن ہتھ سیان، راجے رانیاں رہیا سُنائیا۔ مایا رانی وڈ جروانی بھرم بھلیکھا پایا، کھانی بانی دئے دُبائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لوک مات ہر جوت دھر، ساچا راہ رہیا وکھائیا۔ دسے راہ جگت مہانیا۔ ملنا میل بے پرواہ، مات چُکے آون جانیا۔ اک بہائے ساچے تھان، درگاہ ساچی دیوے مانیا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی مان، آپ اپنے رنگ سمانیا۔ سدا رکھے ٹھنڈی چھان، گرمکھ ساچے بال انجائیاں۔ امرت روپی ساچی گان، پیاوے سیر ہر بھگوانیا۔ رارا ریکھ مٹائے تھان تھان، ویکھ وکھانے راج رجانیا۔ گھر گھر اتم اُدے کان، بے مکھ بھنے جیوں بھٹھیلے دانیاں۔ پُرکھ ابناشی ایکا بھلیا تیرا ناں، سرشٹ سبائی وہن وپے بے مہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پرگٹ ہوئے گن ندھانیا۔ نام نرنجن نر نرنکاریا۔ جن بھگتاں نیتر پاؤن آیا انجن، سوہنگ شبد اپر اپاریا۔ کایا ماٹی جھوٹھی دیہی آپ بنائے ساچا کنچن، شبد کٹھالی رہیا چاڑھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لیکھا لکھے نو در درباریا۔ نو در ویکھ کاج رچایا۔ لکھ چوراسی تیرا ساچن ساز، سچ دوارا مات کھلایا۔ بھگت جنان ہر رکھے لاج، نو در پیکھے دے مت رہیا سمجھایا۔ آپ اپنے سوارے کاج، اندرے اندر دسم دوارے کُنڈا دیوے لایا۔ جگت

جگدیشا چہتر جھلے سیسا، چھوٹا مُنڈا آگے لایا۔ کوئی بھیو نہ پاوے راگ چھتیسا، رکھ مَن گاون نال جہوا، بھیدا ابھیدا شام سفیدا دس کیسے نہ آیا۔ یجر وچارے آپ کتیا، وید اتھرن ربیا گھبرایا۔ پُران اٹھاراں اچھل اچھیدا، گوڑ براہمن کیسے برہم چت نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے وسے سچ گھر، سمبل نگری واس رکھایا۔ پورن پُرکھ سُبجان، بھگت اُجاگرا۔ پُرکھ ابناشی دُھر درگابی لوک مات مارے دھیان، کون کرے نام سوڈاگرا۔ سنگھ پورن در پروان، پرہہ آسن لایا آن، لکھ چوراسی چُکے کان، اک وسایا دس اُنگل ساچی گرا اگرہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، سمبل دیس ویس کر، کرے کھیل ہر رتی رتناگرا۔ پورن پورن تال ہر سُہایا۔ ہرجن پہلی مارے چھال، سچ سروور اک اشنان کرایا۔ اکال کال شبد ساگرا، مستک دیپک جگے جوت نرنجن ہر رگھڑایا۔ کدے نہ کھائے جمکال، دھرم رائے دئے ڈبایا۔ گرمکھ ساچے چرن پریتی نبھے نال، پرہہ ساچا میوہ دئے کھوایا۔ آپے چلے نال نال، اٹھے پھر ہر رکھوال، اندر باہر دس کیسے نہ آیا۔ کلجگ چلے اولڑی چال، جوتی جوت سروپ ہر، سمبل نگری واس رکھایا۔ سمبل دیس اپار سرت بھلائیندا۔ جوتی نور اک آکار، دس نہ آئیندا۔ مایا بھلا سرب سنسار، گر گویندا بھیکھ وٹائیندا۔ پرگٹ ہوئے آپ کرتار، والی ہند دیا کھائیندا۔ سولان کرے تن شنگار، چٹا آسو نال لیائیندا۔ ساچے گھوڑے ہو آسوار، چاروں کُنٹاں آپ دوڑائیندا۔ راج راجاناں کرے خبردار، سادھاں سنتاں آپ اٹھائیندا۔ پرگٹ ہویا سچا یار، بھرم بھلیکھا دُور کرائیندا۔ نہ کوئی ویکھے محمدی بے مہار، مایا پڑدہ ایک پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، سمبل ساچا ویس کر، اپنا بھیو آپ چھپائیندا۔ سسا سگل پسا سگل آکاریا۔ آپے جانے اپنی سار، وچ سنساریا۔ کرے کرائے سچ وبار، دھرم جیکاریا۔ پون اُنجا چہتر جھلار، اٹھے پھر جھلاریا۔ برہما وشن مہیش گیش، اٹھے پھر کرن آدیس، جُگا جُگنتر پاوے سار، آوے مات وارو واریا۔ پُریاں لوآن دئے پیار، رکھ ہتھ سمرتھ پار اٹاریا۔ آپے وسے سب تون باہر، ساچا بھیو کھیل نیار، ساچے بھانے آپ سما رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، سمبل ساچا ویس کر، ساچے گھر بہا رہیا۔ بتا بڈھ بیک آپ وچاریا۔ کلجگ جیو نہ آئے سُدھ، اتم بے مہاریا۔ بھیکھا دھاری لبھدے پھردے در در گھر گھر نو نڈھ، بھیکھ پکھنڈا جگت ودھا رہیا۔ دھرم نہ کرے کوئی یُدھ، شبد کھنڈا نہ کوئی پھڑا رہیا پُرکھ ابناشی پرگٹ جوت لکھ چوراسی کرن آیا سُدھ، ایک نام سبق سیکھا رہیا۔ چٹے آسو مار چھال بے کُد، دس کیسے نہ آ رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا ویس کر، بڈھ بیک آپ کرا رہیا۔ بتا بل بل دھار بلی بلوانیا۔ ویکھ وکھانے راج راجاناں شاہ سلطاناں وچ جہانیا۔ چاروں کُنٹ دسن بے ایمان، شبد گانا نام ترانہ، کیسے نہ مات پچھانیا۔

جھوٹھا دسے کھانا پینا، مات لوک دا جھوٹھ ٹکانا، در گھر ساچا اک ٹکانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے وسے اپنے بھانیا۔ لالا لنگر لوائے لال امولیا۔ گر سنگت رہیا کھوائے، پورا تول آپے تولیا۔ لکھ چوراسی رہیا کٹائے، نہ رکھے رول گھچولیا۔ دھرم رائے رہیا ڈرکائے، لاڑی موٹ رکھے پڑدہ اولیا۔ پرگٹ ہونے سچی سرنائی، گرمکھ تیرے اندرے اندر بولیا۔ ہونے سہائی سبئی تھائیں، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ قلعہ کوٹ آپے کٹدا کھولیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، آدانت کدے نہ ڈولیا۔ لالا لئی سرت سنبھال، ہر سرجنہاریا۔ گرمکھاں دیوے سچا دھن مال، کرے ونج وپاریا۔ توڑے جگت جنجال، جم کی پھاسی دور کرا رہیا۔ سادھ سنت نہ ہونے کنگال، ساچی جھولی نام بھرا رہیا۔ پھل لگائے کایا ڈال، کلجگ جوٹھے جھوٹھے سمل رکھڑے آپ وکھا رہیا۔ گرمکھ ساچے سنت سہیلے گر چرن پریتی نبھ نال، آپے مالن آپے پالن، کوستک منیا مستک آپ وکھا رہیا۔ مستک ٹکا گن ندھان۔ سوہنگ سچا سک چلے دو جہان۔ پُرکھ ابناشی آپے ہونے سب توں نکا، اندر بیٹھا کرے دھیان۔ کلجگ جیو رسن وکاری، جوٹھا جھوٹھا پھل کھائے پھکا، امرت نہ جانے گن ندھان۔ کایا ماٹی چٹے چمڑے اُتے وکا، کالا داغ دسدا رہے مات نشان۔ گرمکھ ساچا سنت سہیلا اٹھے پھر پرہہ ابناشی تیرے ملن دی رکھے سکا، دینا درس ہو مہربان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچا گھر لیا پچھان۔ سمبل دیس ہر پرویشیا۔ کلجگ پیا کلیش، گھر گھر ویکھے کالا ویس، نہ کوئی نر نہ نریش، نہ کوئی برہما وشن مہیش، شو شنکر پھرے پردیش، گھر گھر مندے پئے گنیش، نہ کوئی دسے کھلے کیس، چاروں کُنٹ لبھدے پھردے اُچے نیویں ہو ہو سیری دسمیس، گھر ساچا در مات کیسے نہ ویکھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، سمبل ویکھے ساچا گھر، آئے آپ پردیس۔ سمبل دیس کلکی اوتارا۔ نیلا گھوڑا آپ شنکارا۔ نیلی چھتے لایا پاڑا۔ بے مکھاں لٹی جائے دن دہاڑا۔ چاروں کُنٹ لبھدے پھردے، جوت سروپی پرگٹ ہویا کپھڑی کوٹے سچا لاڈا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، دھرت مات تیرا ویکھن آیا کلجگ اتم واڑا۔ اک آکاری سمبل نگری اپر اپاری۔ پُرکھ ابناشی لگی پیاری۔ کلجگ تیری اتم واری۔ ماری شبد چھال اڈاری۔ کایا مندر وچ پساری۔ اندر کُنڈا بیٹھا ماری۔ گرمکھاں کرے خبرداری۔ بے مکھ روندے دھاہاں ماری۔ نار دُباگن جیو وبھجاری۔ کھلے کیس در بھکھاری۔ دس نہ آئے سیری دسمیس، جوت نرنجن کھیل اپاری۔ در کھڑے شو شنکر برہما وشن مہیش، ساچا جنم دیوے سچی سرداری۔ ست پُرکھ کو سدا آدیس، آپے جانے اپنی کاری۔ سو ساکھی گھر گھر بیٹھے رہے ویکھ، سو چار نہ پاؤن ساری۔ گر گوبندے دھاریا بھیکھ، سرسے تیری وپندی

دھاری۔ آپے لکھن آیا لیکھ، سریشٹ سبائی تیرا دوجی واری۔ میٹ مٹائے کلجگ جیواں کالی ریکھ، رکھ ہتھ شبد آری۔ نہ کوئی دسے اولیا پیر شیخ، نہ جھوٹھا دسے ہٹ بازاری۔ گرمکھ ساچا سنت بنایا ویکھ، جوتی جوت سرؤپ ہر، گوڑ براہمن نال تیرے لائی سچی یاری۔ ست برہم ہر سمجھائیندا۔ آتم برہم پاربرہم کون اکھوائیندا۔ نہ کوئی جانے ساچے دھرم، کرم لیکھا کون لکھائیندا۔ کون مٹائے ماٹی چرم، پنجاں تتاں کون رکھائیندا۔ کون لگائے اُتے مرہم، تین سؤ سٹھ ہاڈی جوت جگائیندا۔ کون مٹائے اندر بہرم، قلعہ کوٹ کون بنائے، کون اتم ڈھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، سمبل دیس ویس کر، سمبل نگری سچ سمگری اپنی آپ رکھائیندا۔ سچ سمگری ہر داتار۔ سوہنگ نگری اپر اپار۔ جوت اُجگری وچ سنسار۔ گرمکھ ورلے چرن پریتی لگری، ملیا میل ہر کرتار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنے وسے گھر، آپ بنائے سچ دربار۔ سچ دربارا اک سہایا۔ سنگھ سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ نو دوارے پڑدہ لایا۔ بند کوارا اک رکھایا۔ ستاراں ہاڑی دیا کمایا۔ بے مکھاں آتم ترسنا اگن رہیا ساڑی، امرت ساچا میگھ برسایا۔ شبد گھوڑے رہیا چاڑھی، ساچا تلک آپ لگایا۔ آپے ہوئے پچھے اگاڑی، پُریاں لوآں رہیا پھرایا۔ در گھر ساچے جائے واڑی، جوت نرنجن وچ سمایا۔ جگے جوت بہتر ناڑی، پُرکھ ابناشی درشن پایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جگت جگدیش تیرا محل اٹل، لوک مات ہر اک سہایا۔ سچ محل اپار نو دواریا۔ کلجگ لگا جھوٹھا سل، نہ دیسے کوئی سہاریا۔ رنگ راجاناں کرے ول چھل، جوٹھی جھوٹھی سچی سرکاریا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، چاروں کُنٹ ویکھ وکھانے اک ہنکارا جگت وکارا لوک مات پساریا۔ کلجگ پسارا ایکا وڈ ہنکاریا۔ کلجگ جیواں کایا رہے سیک، کرے خواریا۔ کوئی نہ کرے کم نیک، جوٹھا جھوٹھا سرب وباریا۔ ہرجن ورلے سنت سہیلے پُرکھ ابناشی تیری ٹیک، رکھے اک سہاریا۔ ساچے نیتر رہے ویکھ، دیوے درس اگم اپاریا۔ لکھ چوراسی مٹے لیکھ، گربھ واس نہ ہوئے دوجی واریا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، سچ سینگھاسن آپ پراچے، شبد گھوڑے چھڈ تازے، لکھ چوراسی ساچن ساچے، آپے وسے باہریا۔ ہر سنگت سیوادار، سیو کمائیندا۔ راتیں ستیاں پھریدار، چور یار آپ ڈرکائیندا۔ اٹھ پھر خبردار، نندرا آلس مگروں لائیندا۔ سدا کردا رہے پیار، نہ رکھے کوئی ادھار، دو جہانی دیا کمائیندا۔ چلدا رہے مات بھنڈار، نہکلنکی کھیل اپار، گر سنگت تیرا میت مُرار، ساچا در کھلائییندا۔ ساچے وکنا ہٹ بازار، ایکا کرنا ونج وپار، نام وست ساچی دست پھڑائیندا۔ نہ کوئی دوسر وچ سنسار، مات پت بھائی بھین ساک سجن سین جھوٹھے یار، ویلے انت نہ کوئی چھڈائیندا۔ سوہنگ شبد پھولنہار، ساچا کرے تن شنکار گل لٹکائیندا۔ دیپک جوتی کر اُجیار، میٹ مٹائے اندھ اندھیار،

بیٹھ سچ سچے دربار، نو دروازے بند کواڑ، دسواں ویکھے اک دوار، ساچی سیجا آسن لائیندا۔ خوشی منائی ستاراں ہاڑی، نیڑ نہ آئے مؤت لاڑی، در گھر ساچے دیوے واڑی، شبد گھوڑے جائے چاڑھی، آون جاون گیڑ کٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، گر سنگت تیرا سیوادار، کلجگ تیری اتم وار، پھریدار اکھوائیندا۔ ہوئے سیوادار چاکر چاکرا۔ سدا سہیلا کرے کرے خبردار، پاکی پاک آپے پاکرا۔ ہوئے روگ دئے نوار، نہ کوئی دسے آگے عاقی آقرا۔ نہ کوئی گر نہ کوئی چیل۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی دیا کھائے، مانس دیہی میل ملائے، کرم کرے آجاگرا۔ مانس دیہی لیکھے لائے۔ شبد گہنا تن پہنائے۔ بہانا سہنا حکم سنائے۔ جھوٹھے وہن مات نہ وہنا، سوینگ اکھڑ اک پڑھائے۔ درس دکھائے نیتر نینا، بند کواڑی آپ کھلائے۔ پُرکھ ابناشی مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سنگت ساچی مل کے بہنا، ساچا حکم سنائے۔ گر سنگت تیرا ساچا ناتا۔ چار ورن بہین بھراتا۔ اتم رکھی ہر جی ذاتا۔ نیڑ نہ آئے دئی دویتی وڈ کم ذاتا۔ گرمکھاں میل پُرکھ بدھاتا، کایا مندر اندر مسیت گردوارا ایک جاتا۔ بے مکھ جیواں کایا اندر ایک دسے اندھیری راتا۔ ویلے انت بنت بنائی، سادھ سنت ربیا جگائی، بیٹھا رہے اک اکانتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گر سنگت دیوے اک ور، آپ اپنی کرپا کر، ویلے اتم پُچھے واتا۔ گر سنگت ساچا مان دھر درگاہی ایک ملے نام بیان، ہر ساچا وچ ملاح۔ جھلدا جائے نام نشان، ویکھ وکھانے تھاون تھان۔ آپ رکھائے اپنی آن، ویلے انت ہوئے سہائے، پکڑ اٹھائے پھڑ کے بانہ۔ گرمکھ تیری وددھی جائے شان، ملیا پُرکھ آگمڑا آپے پتا آپے ماں۔ نہ کوئی پلے رکھے دمڑا، دھر درگاہی ہر ملاح سدا سہیلا اک اکیلا رکھے ٹھنڈی چھان۔ نہکلنک نرائن نر، گر سنگت دیوے اک ور، رسنا دھیاؤنا ہر ہر ساچا ناں۔ ہر ہر سچا نام دھیاونا۔ اتم گھر اک وساونا۔ در دروازہ بند کھلاونا۔ غریب نوازا وچ بہاونا۔ جس جن تیرا ساچن ساچا، در گھر ساچے درشن پاونا۔ لاڑی مؤت مارے واجاں، اج کل بھیو کیسے نہ پاونا۔ چاروں گنٹ پین بھاجاں، ہوئے سہائی نہ کیسے چھڈاونا۔ راجے رانیاں سیس لٹھے تاجا، در دربان نہ کوئی رکھاونا۔ پرگئے جوت سمبل دیس دیس ماجھا، کایا نگری آسن لاونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد واجا دھنی ناد اناہد دھارا اک وجاونا۔ امرت برکھے ٹھنڈی دھار۔ دسم دواری تال سہاوا، جھرے جھرنا اپر اپار۔ ویکھے کول مکھ آگھاڑ، کون کپائی دیوے پاڑ۔ ساچا تیرتھ ساچی تاٹی، کایا مندر چار دیوار۔ نو دروازے کھلی ہائی، کلجگ کالا ونج وپار۔ دسم دوارے سچ پاٹی، شبد شنکارا تن شنکار۔ امرت رس گرمکھ ورا ربیا چاٹی، چرن سرن گر چرن کر نمسکار۔ ڈرمت میل ربیا کاٹی، امرت برکھے کرپا دھار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی کرپا

کر، کلجگ بیڑا لائے پار۔ امرت آتم دھار آپ و ہائیندا۔ گرمکھاں کر وچار، دیا کھائیندا۔ مانس دیہی جنم سوار، لکھ چوراسی پار کرائیندا۔ آد انت نہ جائے ہار، سچی سرکار ساچے مارگ آپے پائیندا۔ کایا کرے ٹھنڈی ٹھار، وچ سنسار تن بخار ہوئے روگ گوائیندا۔ امرت بھریا ہر بہنڈار، گر سنگت بنیا آپ ورتار، ساچے مکھڑے آپ چوائیندا۔ گرمکھاں لاپے دکھڑے، سروں بھارے لابیندا۔ نرمل کرے مات مکھڑے، چرن ڈلارے سہیل گکھڑے الٹا برچھ نہ کوئی اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، امرت دھار وچ سنسار، گر سنگت اک وکھائیندا۔ امرت دھاری جیا نر۔ بھگت جنان گھر ست سرو۔ سرب جیاں پرہہ آسا پورے، بے مکھاں ہر دسے دور۔ گرمکھ ساچے سنت جنان، آپے حاضر حضور۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، امرت ساچی دھار ویائے، گر سنگت ساچی دیا کھائے، سریشٹ سبائی کوڑو کوڑ۔ کوڑ کڑیاری سریشٹ جھوٹھ پردھانیا۔ اک اکللا ساچا اشٹ، جوت نرنجن سری بھگوانیا۔ آپ گھلائے کوٹ دریشٹ دیاوان دیاوانیا۔ سنت منڈلی سوہا بائے جیوں وشیشٹ، ملے آن دو جہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرمکھ ساچے سنت جنان امرت دیوے آتم دان، کیرپا کر پُرکھ سُبھانیا۔ امرت پھل امرت میوہ، ہرجن لائے در گھر ساچے ساچی جہوا۔ امرت آتم سر ساچے نُبائے، پورن گھال ہوئی سیوا۔ پُرکھ ابناشی دیا کھائے، نام لگائے مستک تھیوا۔ رنگن رنگ اک چڑھائے، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔ ستگر سرت گیان آپ دوائیا۔ ملیا چرن دھیان، بیٹھائے وچ بان، پورن بوجھ بوجھائیا۔ ملے میل سری بھگوان، واہ واہ گر جس بنت بنائیا۔ لیکھیا لیکھا دُھر مستک، لیکھ رہیا لیکھائیا۔ سچ دوارے پریتی گئی جڑ، گر گوبندا رہیا دھیائیا۔ لوک مات نہ رہے ٹھڑ، مٹکھ نندا دئے تجائیا۔ دوہاں دھراں دا ایک پڑ، بے مکھ جیواں رہے پسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ساچی رچنا آپ رچائیا۔ واہ واہ گر، واہ واہ گردواریا۔ آپے پھڑے پنجے چور، ہتھ پھڑ شبد کٹاریا۔ کلجگ کایا رین گھور، دیپک کرے آپ اجیاریا۔ پنج پوت نہ پائن شور، آپے ہوئے پھریداریا۔ ساچے سوتر بٹھ ڈور، سرتی کھچے دسم دواریا۔ ہرجن اور نہ دیسے ہور، جو جن پر سے چرن کملاریا۔ آپ چکائے مور تور، گر گوبندا ساچی ریت وکھا رہیا۔ گر گوبند نام نشان، جگت وڈیائیا۔ آپ جھلائے ہر مہربان، ساچی رہیا بنت بنائیا۔ مایا سٹے ہو نادان، ساچی سار کسے نہ پائیا۔ سال بارویں نوجوان، کھر کسے آپ کرائیا۔ تیرویں تولے ہر مہربان، نانک ساچی ریت چلائی۔ والی ہندا اٹھ بلوان، پرہہ ساچا میل رہیا ملائی۔ آپے ویکھے مار دھیان، کیپڑی کایا کندر اندر وچ ٹکائی۔ اتم مٹے جگت نشان، راج دربار نہ کوئی سنگ نبھائی۔ ایک ایک پُرکھ کرتار، سب دی رہیا پیج سوار، رکھے

سدا سرنائیا۔ مانس دیہی نہ آئے ہار، پرگٹ ہو چوہیاں اوتار، لکھ چوڑاسی ویکھ وچار، گرمکھ ساچے رہیا جگائیا۔ آپے کرے اپنی کار، نہ کوئی دسے ہور وہار، ستاں دیپاں بٹھے دھار، سچ سینگھاسن ڈیرہ لائیا۔ سولاں کلیاں کر تیار، اُتے آسن لائے اپار، شبد گھوڑا نام دُلاں، ساچا پوڑا رہیا اُٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، سمبل دیس ویس کر، آپ اپنا بھیکھ دھر، بھانا اپنے ہتھ رکھائیا۔ نیر کھولے نین مُدھانا ہے۔ اندرے اندر آپے بولے، آپے سگھڑ سیانا ہے۔ بھگت جنان دا کُنڈا کھولے، آپ وچھائے ساچی سیجا، نام پیارا لیف تلائی سرہانا ہے۔ آدانت نہ کدے ڈولے، سد جیوندا بے پُرانا ہے۔ آپے وسے پڑدے اولے، مایا پڑدہ اک رکھانا ہے۔ گرمکھاں ہر سد وسے کولے، کایا مندر ساچا مولے، ہوئے رت سہانا ہے۔ ملے وڈیائی اُپر دھولے، باشک ناگان کرے بہار آپے ہوئے، ذاتی ظلم مٹانا ہے۔ گرمکھاں گھر آئے کولے، امرت دھار برسانا ہے۔ جوتی جوت سروپ ہر، ویکھے کھیل والی دو جہانا ہے۔ آتم رنگ گوڑھا، لال دُلا ریا۔ جن بھکتاں ہتھیں پاؤن آیا چوڑا، ہر جی بنیا جگت دلایا۔ نال لیایا اک پنکھوڑا، سوہنگ پائے اُتے دوشالیا۔ پنجان تتان ناتا کوڑا، ایک دسے راہ سُکھالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ ساچے سنت جنان ایک دیوے نام یدھان، دُھر درگاہ نہ ہوئے کنگالیا۔ ست پھرکی ہر چلائی۔ نام سوئی سچی لگائیا۔ کایا پاٹی جھوٹھی چولی، اپنی ہتھیں رہیا سوائیا۔ دھرم رائے دی نہ ہوئے گولی، ویلے انت رہیا چھڈائیا۔ کلجگ جیو مارن بولی، نہکلنک کتھے جوت جگائیا۔ ہوئی ہوئی سب دے پڑدے جائے کھولی، اچرچ کھیل رچائیا۔ پورے تول جائے تولی، ساچا کُنڈا دُھر درگاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرمکھ ساچے سنت جنان دیوے مات سچی وڈیائیا۔ من دھاگا ہر بٹھایا اے۔ اُتے لایا شبد سہاگا، واہوا کنچن رنگ چڑھایا اے۔ آپے سویا مات جاگا، گر ساچے نال جگایا اے۔ پُرکھ ابناشی چرنی لاگا، مستک لیکھ رہیا لکھایا اے۔ ہنس بناوے ہر جی کاگا، لکھ چوڑاسی پھند کٹایا اے۔ ہتھ اپنے پکڑے واگا، دُھر درگاہی راہ وکھایا اے۔ چارے کُنٹ پھرے سہاگا، دس کیسے نہ آیا اے۔ لہندی کوٹے ویکھ واگا، لکوں تاگا اپنی ہتھیں آپ تڑایا اے۔ کالی ناگ کالا ناگا، دُسن آپ آیا اے۔ کلجگ زین اندھیری مس، کوئی نہ جاوے کیسے پاسے نس، پرہہ ساچے گھیرا پایا اے۔ بھگت جنان راہ رہیا دس، مستوانا دھام سہایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، ساچی جوت آپے دھر، سمبل دیس پھیرا پایا اے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی ہتھیں اپنا لیکھ آپ چھپایا اے۔ کوئی نہ جانے گرتھی پنتھی پڑھ پڑھ تھکے، گر گوبندے تیرا بھیو نہ پایا اے۔ کیسے ہتھ نہ آئے مدینے مکے، بُوڑے گکے سارے نیوں نیوں سیس جھکایا اے۔ چاروں کُنٹ پین دھکے، لاڑی موٹ آپے ہکے،

دھرم رائے نے حُکم سنایا ہے۔ ناتا تھے بھائی بہین سکے، نہ کوئی کیسے سہایا ہے۔ گُرمکھاں پرہہ اپنی گود آپے چُکے، ساچا پلُو آگے ڈاہیا ہے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، ستاراں ہاڑی پُھل پُھلواری ساچا باغ لگایا ہے۔ لگا باغ مات بغیچا۔ نہ کوئی ویکھے اوچا نیچا۔ ایک ایک سوچو سوچا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لگائے ایک شبد پلِیتا ہے۔ گر چرن دوارے سیر پائے۔ جن ہوئے نانا۔ پرہہ نیت نیت نیت درسائے۔ چُکے پینا کھانا۔ کایا کھیت کھیت کھیت میگھ امرت برسائے، نام بیچے ساچا دانہ۔ ایتھے اوتھے پھر کیوں ترسائے، جے میل ملے بھگوانا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، سرب جیاں دا پینا دانہ۔ کایا کھیت اپار، سدا ہریاولا۔ پرہہ رُت سہائی مہینہ چیت، بنایا تال سچا بولا۔ امرت برکھے ساچا میگھ، دھار اپنی آپ بہاولا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ساچا رنگن آپے رنگے، کر کر ویس سدا پیلا ساوالا۔ کایا کھیت گھیرا پائی جا۔ آپے ویکھے سنجھ سویرا، ساچا من آپ سمجھائی جا۔ گُرمکھ ساچے ہو دلیرا، بھرماں ڈیرہ آپے ڈھاپی جا۔ مائس جنم نہ آئے دوچی ویرا، سچ نیڑا در گھر ساچے آپ کرائی جا۔ ساچا مندر گھلا ویہڑا، رسنا بل چلائی جا۔ آپے بنھے ہر جی بیڑا، امرت تال ٹکائی جا۔ وسدا رہے کایا نگر کھیڑا، ہر ہردے جوت جگائی جا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دیوے نام ور، پریم سہاگا اُتے لائی جا۔ پریم سہاگا لا کے جانا۔ ساچا بیج آپے مؤلے، در گھر ساچے بہ کے کھانا۔ امرت برکھے ساچے کولے، ساچی دھارا مُکھ چوا کے جانا۔ پرہہ ابناشی کرم وچار، آپ اپنے رنگ سہانا۔ مائس دیہی کوڑ گُریار، شبد سنیہی درشن پانا۔ اتم ڈھنی چار دیوار، سچ مکان نہ کیسے بنانا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیوے نام دھن گنوت گن گن ندھانا۔ گھٹ ساجن پرہہ اپنا، باہر وتھ نہ کوئی۔ گھٹ ساجن پرہہ اپنا، ہتھ پیر نہ دسے کوئی۔ گھٹ ساجن پرہہ اپنا، اچا لما کیتنا ہوئے۔ گھٹ ساجن پرہہ اپنا، ہر جن پاوے سوئے۔ سب گھٹ مارے تینو تاپنا، دُکھ درد رہے نہ کوئی۔ سد رکھے وڈ وڈ پرتاپنا، الکھٹا لکھ نہ سکے کوئی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، سب گھٹ میں رہیا سوئے۔ سب گھٹ سویا آپ پرہہ، دوویں بھجا پسا۔ بے مُکھ در در پھردا رویا، ملے نہ میل ہر کرتار۔ امرت میگھ کیسے نہ چوہیا، سُنجی کایا ہوئے ویران۔ نہ جنم نہ کدے مویا، بیٹھا رہے سد میدان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، سب گھٹ اپنا واس کر، آپ کرائے اپنی پچھان۔ سب گھٹا ہر پسا رہے۔ کایا مٹاں کھیل نیارا ہے۔ شبد پھنٹے ساچا پٹا، کلجگ مایا در دُرکارا ہے۔ لیکھا چُکے اٹھسٹھا، کایا مندر سچا گردوارا ہے۔ جوتی جگے ساچے مٹھا، اگنی لبو لگا بہارا ہے۔ امرت آتم ہوئے اکتھا، دسم دواہی چار دیوارا ہے۔ منپٹ دیوے ہر سمرتھا، دُھندوکارا کھیل نیارا

ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کایا مندر جوت دھر، رکھے لال اک انگیارا ہے۔ کایا مٹھ بھٹھ تپایا۔ آپے گیڑے اٹی لٹھ، جیاں جنتاں ہٹھ گویا۔ ہرجن ساچا آئے نٹھ، جس پُورب لیکھ لکھایا۔ در دوارے سدا اکٹھ، گر منتر نام دھیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کایا مندر جوت دھر، دیپک ساچا اک ٹکایا۔ دیپک جوت جگے نرالا۔ اُتے چانن ہیٹھا کالا۔ پنجاں چوراں رکھے نالن، کایا باڈی ہر گلاالا۔ بھگت جنان کرے پرتپالن، دسے راہ اک سُکھالا۔ شبد سرُپی ساچا مالن، تن پہنائے ساچی مالا۔ نام اُٹھائے پھولن کھاری، شبد لیٹے چٹے رومالا۔ آپے کھولے کایا مندر چوٹھے پد نیکی باری، ہومے ہنگتا توڑے تالا۔ ساچی جوت جوت نرنجن اک آکاری، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پور کرے گرمکھ گھالا۔ سب گھٹ وسیا رام راما، رام رمیا سب تھائیں۔ کایا ماٹی جھوٹھا چاما، بے مکھ جانے ناہی۔ سچ دوارے اک دمامہ، وجے ناد اگم اتھاپی۔ سونا روپا نہ کوئی دسے تانبا، نہ کوئی دسے چاندی، نام وست گھر ساچے ماہیں۔ پور کرے اپنا کاما، بھگت جنان ہر پار کرے اتم پھڑ پھڑ باہیں۔ کلجگ مٹے رین اندھیری شاما، جوت جگائے تھاون تھائیں۔ ہریا ہووے ہر ہر ناما، ساچا پھل رہیا لگائی۔ ہر جن ادھارے جیوں بھگت سداما، گنو غریب نانیاں سد دیوے ٹھنڈیاں چھائیں۔ ہر گھٹ میں ہر ہر وسے، کل دسے کسے ناہی۔ ہر گھٹ واسا رام روپ۔ گرمکھ ساچے سچ بھرواسا، ملیا میل ساچا بھوپ۔ اٹھ پھر دے دلّاسا، کلجگ کالا اندھ کوپ۔ شبد سرُپی کرے ہاسا، پٹ لیٹے ساچے سوٹ۔ لیکھے لائے نو اٹھاراں دس دس ماسا، ہر جن سچا سچ سپوٹ۔ ہٹھ پھڑائے سوہنگ ساچا کاسہ، نیڑ نہ آئے جن بھوٹ۔ مانس جنم کرے رہ راسا، ہوئے سہائی چاروں کوٹ۔ آد انت نہ کدے وناسا، شبد پنکھوڑا رہیا جھوٹ۔ ہر گھٹ میں ہر وسے، بے مکھ کوئی نہ جانے کلجگ جیو مایا اوٹ۔ تخت تاج دربار سچی سرکاریا۔ جگت سوارے کاج، بھگت رکھائے لاج، سچ سلطانا نرنکاریا۔ گنو غریباں رکھے لاج، ہوئے سہائی غریب نواز، چارے ورنان اک پیاریا۔ ایکا دھام وکھائے دیا کھائے مکہ کعبہ حاجن حاج گروور ہر گردھاریا۔ مندر مٹھ شودوالا ساچی ساچن رہیا ساز، ہر چرن دوار سچی سرکاریا۔ گردوارا مندر کندر آپ وکھائے کایا محل اٹل اچ مناریا۔ سچ سنگھاسن ڈیرہ لائے، کلجگ جیوان دس نہ آئے، اتم سیجا آپ سٹا پیر پساریا۔ دیپک جوتی رہیا جگائے، اگیان اندھیر رہیا مٹائے، ہوئے آپ مات اُجیاریا۔ امرت ساچا جام پیائے، آپ اپنی دیا کھائے، نجھر دھار ہر وبا رہیا۔ کول ناہی پھل کھڑائے، پکڑ شتابی آپ اُٹائے، بوندا بوندی آپ کرا رہیا۔ ساچے لوچن انجن پائے، جوت نرنجن آپ جگائے، پُرکھ ابناشی درس دیکھا رہیا۔ ساچا سجن آپ ہو جائے، ایکا مجن چرن رکھڑائے، جگت بھلیکھا آپ مٹا رہیا۔

شبد تال گھر ساچے وڃن، ملے بھگت جن سڃن، در گھر ساچے ميل ملا رھيا۔ بھرمي بھانڌے سارے بھڃن، پنج تت نہ لائے پجن، پرہہ
 ابناشي پڙدے کڃن، جن بھگتاں ديا کما رھيا۔ امرت پي پي در تے رڃن، جوتي جوت سرُپ ھڀر، گھٹ گھٹ رکھے واس، پياس آس
 گُرمکھ ساچے تيري آپ بڄھا رھيا۔ مٺے پياس ترسنا آگ، ھوئے روگ جلاڻيا۔ مايا ممتا نہ جائے دگ، ھنس بنائے ھڀر جي کڳ، سچ
 سروور اک اشنان کرائيا۔ وڏ داٽا سورا سرڳ، گُرمکھ لڳائے اپنے پڳ، سر اپنا ھٽھ ٽڪائيا۔ جوتي جوت سرُپ ھڀر، سب گھٹ رکھے
 واس، دس نہ آيا۔ کام ڪرودھ چنڌال، ھنڪار وڪاريا۔ پھل نہ ديسے کيسے ڏال، کلجڳ ويلا جيو گواريا۔ دھرم رائے دي چلے چڱي، پيسے
 دال دو پھاڙيا۔ نہ ھوئے کوئي سھاريا۔ کلجڳ واڙي اتم پڳي، مانس ديھي جامہ گاليا۔ شبد شنڪار نہ تن کرايا، مانس جنم نہ مات
 سمبھاليا۔ لاڙي موٽ رھي تڳي، جوتي جوت سرُپ ھڀر، کيھڙي کوٽے کايا بوٽے اپني ھٽھين آپ اٿھا رھيا۔ نر نرنڪار آپ کھيل رچائيندا۔
 جڳا جڳنتر وارو وارا بھيڪھ وٽائيندا۔ آپے بڻے سنڪ سنندن سناتن سنت گھارا، نام وست رکھي دست، براھ روپ ھڀر جي دھارا، ھرن
 کسپ مار آپ سنگھارا، دھرتي چُڪ ھڀر داٽار اُپر جل ٽڪائيندا۔ جوتي جوت سرُپ ھڀر، ايڪا اپنا نام جپائيندا۔ يگے پُرش آپ اکھويا۔
 ساچا يگ آپ رچايا۔ پُركھ ابناشي آگے لڳ، اپنا کام آپ سھايا۔ سرشٽ سبائي رھي دگ، کلجڳ ويلا اتم آيا۔ جوتي جوت سرُپ
 ھڀر، جوت نرنجن بھيڪھ دھر، کلجڳ تيري اتم واري، نھڪنڪ نرائن نر، دس کيسے نہ آيا۔ نہ کوئي جانے ناري نر، نھڪنڪ اوتار اتم
 اٿيا۔ ڪرے ڪرائے اپنا بھيس، ماڄھ ديس پورن بھگوتيا۔ نہ کوئي جانے نر نریش، نہ جانے سادھن سنٽيا۔ جوتي جوت سرُپ ھڀر، آپ
 بنائے اپني بنتيا۔ ساچي بنت ھڀر بنائيا۔ لچھمي سُتي آپ جڳائيا۔ سر تے لئي لال چُني، نيتر نير رھي وٺايا۔ بے مکھاں چوٽي مُني،
 چارون گنٽ پئے دُٻائيا۔ گُرمکھ ساچے چھاني پئي، وڏ وڏ داٽے دوويں جوڙ رھے گُراڻيا۔ نہ کوئي ويڪھه ذاتا پاتا اوچان نيچان بھيو چُڪائيا۔
 جوتي جوت سرُپ ھڀر، سُتي لچھمي اک جڳائيا۔ اٿھي لچھمي آس لابييا۔ پُركھ ابناشي اک بھايا۔ چرن کول وچ بھ بھ ساجن اپنا آپ
 منايا۔ شبد گھوڙا کس تازن، ساچا حُڪم سُنايا۔ ويڪھه وڪھانے راج راجن، رنگ لال گوڙھا اک رنگايا۔ پرگٽ ھوئے ديس ماڄھن، آپ اپنا
 بھيو گھلایا۔ جوتي جوت سرُپ ھڀر، آپ اپنا بھيڪھ دھر، دس کيسے نہ آيا۔ اُتے ھڀر جي لئے دُٻٻا، کھيل نراليا۔ لکھ چوڙاسي بھنئے کايا
 مٿا، چلے اولڙي چاليا۔ گُرمکھ ساچے نت ادھارے جيون بھگت جڻيا، بنا رھے آپے حاليا۔ نہ کوئي ديسے تيرتھ تٿا، گردوار در مسجد
 مندر سارے ھوئے خاليا۔ ھڀر جي وسے گھٹ گھٽا، گُرمکھ ويڪھه مات کون دوارے سچ رگھڙايا۔ دُور دُراڏا مار جھات، بيٺھا رھے اک

اِکانت، کلجُگ زین اندھیر گھٹا کالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سِمل دیس ویس کر، رنگے رنگ اِک گُلالیا۔ رنگن رنگ لال رنگیا اے۔ لچھمی پڑدہ ہر جی پایا اے۔ آپ بنائے در در بردا، چرن پرتی سیوا لایا اے۔ کیت بدھ سرشٹی مات دھردا، اپنی درشٹی کھیل رچایا اے۔ برہما دیوے ایکا اِشٹی، کول ناہی پُھل کھلایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مُکھ چارے کر وچارے، چہں جُگاں بھو گھلایا اے۔ چوٹھے جُگ بھو گھلایا اے۔ برہمے لکھیا وید اتھرن، وید ویاسا پھیر دُہرایا اے۔ آپے ویکھے پرتھی اکاشے، الو اللہ نور اکھویا اے۔ سنگ محمد ہویا داسے، چار یارا متا پکایا اے۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسے، ساچا راہ رہیا تکایا اے۔ سنگ محمد چار یار کرن وچار، در درباریا۔ نور الابی کِریا دھار، جگت ملاحی پر اُتار، ساچا بیڑا کرے تیاریا۔ دیونہار سچّی سرکار، دو جہانی پھریدار، کرے کرائے خبرداریا۔ ساچی چولی کر تیار، اللہ رانی ہونئی مُتیار، ساچی ڈولی آپ بنا رہیا۔ اِک رلائی ساچی گولی، جوٹھی جھوٹھی اِکو بولی، لوک مات آپ بکا رہیا۔ پورے تول رہیا تولی، سچ دوارا آپے کھولی، وادھا گھٹا نہ کوئی رکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا حُکم آپ سُنا رہیا۔ ساچا ڈولا کر تیار، پرہہ کِریا آپ کرائیا۔ اسرائیل جبرائیل میکائیل اسرافیل ہونے ہوشیار، اپنی کندھی رہے اُٹھائیا۔ سچ درواجیوں آئے باہر، لوک مات کری دھائیا۔ مکہ کعبہ کر وچار، ملے میل جتھے دواہ، ساچا کِریا کرم کرائیا۔ پچھے چھڈیا ہر جنابا، نہ کوئی پن نہ سواہا، کرے کھیل اپنی چترائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سنگ محمد اللہ رانی اِک پرنائیا۔ اللہ رانی نوجوان۔ اٹھے پھر کرے دھیان۔ کون گائے تیس بتیس حدیث قرآن۔ کون اُچائے شاہ ابلیس جیو شیطان۔ کون جھلائے چھتر سیس، منگے ور سری بھگوان۔ لیکھا چُکے پیس اِکیس، ساچا دتا ہر جی دان۔ جوٹھا جھوٹھا پیسن لینا پیس، نہکلنک نرائن نر، تیرا آن چُکاوے مان تان بلی بلوان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کلجُگ تیرا وسیا گھر، اٹھے پھر کرے دھیان۔ اللہ رانی چکی چلائی۔ پُرکھ ابناشی سیوا لائی۔ کالا ڈنڈا ہتھ پھرائیا۔ مگر لگایا ساچا کھنڈا، چاروں کٹاں رہیا بھوائیا۔ پین نہ دیوے پانی ٹھنڈا، جلاں تھلاں پھرے ہلکائیا۔ آپے کھولے آتم گنڈھاں، گھٹ گھٹ بندھیاں سرشٹ سبائیا۔ ہتھ اُٹھائے اِک پرچنڈا، سوہنگ نام رکھائیا۔ پُرکھ ابناشی پائی ونڈا، اپنی کھیل آپ رچائیا۔ اللہ رانی پیسن پیسے، ساچی سیو کھاؤندی آ۔ اُمت نبی رسولان اِک پڑھائے قرآن حدیث، آپ اپنا بھو چھپاؤندی آ۔ چھتر نہ رہنا کیسے پیسے، کل کالکھ شاہی لاؤندی آ۔ ملنا میل مؤسے عیسے، دوہاں رنگ وکھاؤندی آ۔ کالا رنگ خالی خیسے، ہتھ چٹیاں آگے ڈاہندی۔ مٹنا بھو پیس اِکیسے، دن دباڑے رو رو پئی سُناؤندی۔ اللہ رانی رو

رو دھاہاں ماردی۔ ویلا اتم نیڑے آیا، مٹے یاری سنگ محمد ساچے یار دی۔ ساچی کوٹے ہوئے خواری، کلجگ تیری پہلی واری، لاڑی موٹ پھڑی بہاری، پہلا پھیرا ماردی۔ کوئی نہ چھڈے نر ناری، اُچے قلعہ چار دواری جنگل جوہاں اندر تازدی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، ویکھ وکھانے سارے گھر، خوشی منائی دیا کھائی، تہت وار وکھائی اُنی ہاڑ دی۔ اُنی ہاڑی لیکھ لیکھایا۔ کلجگ تیرا مکے گیڑ، جھوٹھا جھپڑا رہیا چُکایا۔ اتم لیکھا دئے نیڑ، ساچا فتویٰ اکو لایا۔ کوئی نہ دیسے نگر کھیڑ، شبد چلہ اک چڑھایا۔ آپے مارے بھیڑ بھیڑ، بہرم بھلیکھے آپ بھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ کالا ویس کر، آپ اپنا مکھ چھپایا۔ آپ چھپائے مکھ ہر نرنکاریا۔ اللہ رانی ہوئے ڈکھ، ڈگے منہ دے بہاریا۔ صدی چوڈھویں بوٹا جائے سُک، ہری دیسے نہ کوئی کیاریا۔ دانہ پانی جانا مُک، نہ دیوے کوئی ہُداریا۔ چارے کُنٹ منہ وچ پینا تھک، ہوئے بے مہاریا۔ ویلا اتم آیا ڈھک، پرگٹ ہوئے ہر نرنکاریا۔ پرہہ کا بہانا نہ جائے رُک، چاروں کُنٹ پاسا ہاریا۔ کلجگ پینڈا گیا مُک، آگے دیسے ڈونگی گاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، آپ اپنی کرپا کر، جوت سرُپی بھیکھ دھر، اپنا آپ چھپا رہیا۔ چھپیا مکھ چند ستاریا۔ ویلے اتم آئی ہاریا۔ سنگ محمد ناتا تٹا، ایکا تیر رسن کمانو چھٹا، ہوئے خواری چار یاریا۔ کوئی نہ دیوے آب حیات، دوآبہ ایکا ڈٹھا، ساگر گہر نہ کوئی وکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی ویکھے مہر، کلجگ تیرا ورتے قہر، کالا ویس ہر وٹا لیا۔ کالا ویس در درویش شاہ فقیریا۔ کیسے نہ چلے آگے پیش، آپ مٹائے نر نریش، شاہ سلطان ہوئے حقیریا۔ جوتی جامہ دھریا بھیس اللہ رانی رہی ویکھ، جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، ماجھے دیس پاوے پھیریا۔ ماجھے دیس پایا پھیرا، رانی اللہ مات گھبرائیا۔ سمبل دیس لایا ڈیرہ، ہانیاں پانی پانی ہانیاں نہ دیوے کوئی پلائیآ۔ چلے تیر پد اک نربانی، ساچی زین اک اٹھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ماجھے دیس ویس کر، کالی کفنی مکھ چھپائیآ۔ کل قلندر ویس کلجگ دھاریا۔ ویکھ وکھانے در درویش، مکہ کعبہ دو دوآبہ، سال اٹھرویں پینا دابا، پرگٹ ہوئے ہر جنابا، اک وجائے شبد ربابا، سوہنگ نگارے ساچا گانیا۔ نوراہی نوراہی اک مہتابا، آپے آپ جانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، میٹ مٹائے تحصیلاں تھانیاں۔ کلجگ کالا ویس پرہہ در منگیآ۔ سنگ محمد ایکا ایک رنگ کالا مات رنگیا۔ جوتی جامہ دھریا بھیس، پُرکھ ابناشی مات نہ سنگیا۔ در دوارے رہیا ویکھ، اللہ نوراہی کھلی ٹنگیا۔ پنے چھانے پیر فقیر اولیئے شیخ، شبد گھوڑے کسیا تنگیا۔ کالی دھار جائے لنکھ، وجے نام شبد مردنگیا۔ جوتی جامہ سری بھگوانا پرگٹ ہوئے گہر گمبھیر ساگر سندھ سانت سریرا وڈ

داتا سورا سربنگیا۔ لالا رنگ اپار جوت جوآلیا۔ کرے ونج وپار، بنے مات دلایا۔ سوہا نال شنکار، ساچا رنگن رنگ رنگا لیا۔ اللہ رانی ہوئی مٹیاری، ساچا وٹنا آپ ملا لیا۔ بیر بے تالے کر تیار، کالی مات حکم سُنا لیا۔ چوٹھ جو جن چُکنا بہار، پہلا متا ایہہ پکا لیا۔ مگر لگائے رُوسا دھاڑ، اگا پچھا نہ کیسے وکھا لیا۔ تیر ٹفنکا چلے کار کار، دھرت مات کالا ویس چھڈ درویش، لال رنگ رنگا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچی بنت بنا رہیا۔ دھرت مات خوشی مناؤندی۔ اٹھ پھر پرہہ دھیاؤندی۔ گن گن گن گنیاں وقت لنگھاؤندی۔ اٹھ پھر رہے سرماؤندی۔ کلجگ جیو بے مکھ بے مہانے، لجا مات نہ آؤندی۔ راجے رانے اٹھ کانے، سچ سرکار نہ کوئی اکھواؤندی۔ جیو جنت سادھ سنت بے مہانے، مایا بہرم بھلیکھا پاؤندی۔ گرمکھ ساچے سگھڑ سیانے، نیوں نیوں سیس جھکاؤندی۔ سرب گھٹا گھٹ آپے جانے، نہکنک نرائن نر، منگن آئی تیرے در، کالا ویس اپنا کر، نیتر مکھڑا دوویں چھپاؤندی۔ نیتر مکھڑا دوویں گئے چھپ۔ در دوارے آگے کھلوتی اللہ رانی چپ۔ چاروں گنٹ اندھیرا ہویا، نہ کوئی دھیا نہ کوئی پُت۔ جوٹھا جھوٹھا جھپڑا ہویا، نہ کوئی پتا مات نہ پُت۔ جوتی جوت سروپ ہر، منگن آیا اک ور، آپ اپنی کیرپا کر، لوک مات ہر جوت دھر، اک اُچائے ساچا سٹ، کالی کفنی مکھ چھپایا اے۔ اللہ رانی پڑدہ پایا اے۔ مایا دھاری چاروں گنٹ ویکھے رُٹھے کوڑے سیٹھ، گنٹو غریباں جنہاں ستایا اے۔ پُرکھ ابناشی رکھیں چھایا ہیٹھ، کلجگ تیری اگنی تن تپاے۔ لگی دھپ مہینہ جیٹھ، نہ ہوئے کوئی سہایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، در دوارا اک گھلایا اے۔ آئی چرن دوار بھجا پساردی۔ پُرکھ ابناشی کیرپا دھار، ہو سہائی عرض گزاردی۔ بے مکھاں پایا ڈاڈھا بہار، دھرت مات نہ انت سہاردی۔ میں پُچھے کے آئی چار یار، ویکھی سرداری سنگ محمد چار یار دی۔ گھر گھر دے نہ ناری، دُکھاں روگاں پائے گھیرا، ہوئے پُکار ہاکار دی۔ جوتی جوت سروپ ہر، منگن آئی اک ور، در دوارے جوڑ دئے سرن تیری نمسکاردی۔ چرن نمسکار گر مہربانیا۔ میں منگن آئی بن بھکار، دے مستی شاہ مستانیا۔ جیو جنت ہوئے دُشٹ ڈراچار، وبھچار نار سوانیا۔ کیسے نہ ملیا کنت بہتار، چارے گنٹاں پُنیاں چھانیاں۔ کوئی نہ دے سہاگن نار، آتم رنڈی بے مہانیا۔ کلجگ وچ ورہنڈ، گھر گھر پئی بھنڈی، وڑیا وچ ہنکار شیطانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، منگن آئی اک ور، اپنی کیرپا دینی کر، صدی چوڈھویں ہوئی حیرانیا۔ اک منگیا ہر دوارا ہے۔ جس کیا سگل پسارا ہے۔ آد پُرکھ نرنجن اگم اگم کرے کرے اپنی کارا ہے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اللہ رانی دے سہارا ہے۔ اللہ رانی ہوش سنبھال، پرہہ ابناشی کیرپا کر، سال اُنیسے کرے تیری سنبھال۔

اک سُنا یشبد حدیث، سوہنگ تیری گود بیٹھائے اک سچا لال۔ پھل لگائے پیس اکیسے، بنے آپ دلال۔ چہتر جھلے اک جگدیشے،
 سرشٹ سبائی ہونے کنگال۔ خالی ہونے سب دے کھیسے، راجے رانے ہوئے بے حال۔ جوٹھا جھوٹھا پیسن پیسے، پلے کوئی نہ دے دھن
 مال۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دیوے سچا ور، اٹھ سوانی سرت سنہال۔ اللہ رانی اٹھ سوانی، نیر نین
 اگھاڑدی۔ چاروں کُنٹ اٹھ اٹھ ویکھے، سنگ محمد نہ کوئی دے چار یار سچا ہانی، نہکلنک تیرے چرناں ایکا دھاڑ دھاڑدی۔ کیہڑی
 کوٹے ملنا پانی، کیہڑی پڑھنی اتم بانی، کیہڑی رہنی ہر جی کھانی، اندج جیرج اُتہج سینج سارے ویکھ وکھاندی۔ جوتی جوت سرؤپ
 ہر، ایکا ویکھے سچا گھر، جوڑ ہتھان عرض گزاردی۔ پُرکھ ابناشی دے دلاسا۔ ہتھ پھڑائے پریم کاسہ۔ اچرج کھیل اک رچاؤنی، میٹ
 مٹائے مدرا ماسا۔ سرشٹ سبائی بنت بناؤنی، سمت پندراں سولاں، ستاراں اٹھاراں ویکھ تماشا۔ سال اُنیویں دیوے چنی۔ کوار کتیاں
 کدے نہ آوے ہار پاسا، راجے رانیاں چوٹی مُنی، نہ کوئی جانے گن گئی۔ لائے آگ سادھاں سنتاں کوئی نہ جانے سُن سُنی۔ نہکلنک نرائن
 نر، ایکا دیوے نام ور، سچ پُکار ہر جی سُنی۔ ملیا ور سچي سرکار۔ خوشی ہوئی نار مُتیار۔ کرے تن سچا شنگار۔ ملے میل پُرکھ
 بہتار۔ صدی چوڈھویں جائے ہار۔ پیس اکیسا نر نرنکار۔ آئے چرن دوار۔ ساچی سیوا آپ لگائے، جوتی جوت سرؤپ ہر، سچ سلکھتی
 ایکا نار۔ ساچی سیوا اک لگاؤنی۔ چار کُنٹ دہ دشا، سوہنگ تار آپ پلاؤنی۔ ستاں دیپاں پائے ونڈا، نووا کھنڈاں کھیڈ رچاؤنی۔
 جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیرا کالا ویس آپے کر، در درویش جھوٹھی چنی مُکھ توں لابنی۔ کلجگ کالا
 ویس آپ اُتاریا۔ پرگٹ ہونے ماجھے دیس، ساچا تن آپ شنگاریا۔ جو لکھیا گر دسمیس، سدا اٹل رہے ہمیش، ہر سُنے سچي پُکاریا۔
 ہر جی کھلڑے رکھے کیس، آپے سَدے در بُلانے برہما وشن مہیش گنیش، سُرپت راجا اند در دوارے سیس جھکا لیا۔ پرگٹ ہونے ہر
 مرگند، جوتی جوت سرؤپ ہر، اپنے بھانے سد سما ربیا۔ ساچا رنگن ہر رنگایا۔ سمبل دیس بھیس وٹایا۔ گوڑ براہمن سنگ رالایا۔
 دو جے در نہ جائے منگن، آپے ہونے اپنے انگن، آپ اپنی گود اٹھایا۔ شبدا گھوڑے کسے تنگن، ویکھن آیا ہر جی جنگن، نام مردنگ اک
 وجایا۔ جن بھگتاں پائے ہتھیں کنگن، نام مہندی ساچی رنگن، مانس دیہی نہ ہونے بھنگن، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنا ویس کر،
 ساچا چولا اک رنگایا۔ ساچا چولا تن شنگاردا۔ گر مُکھاں نوں آوازاں ماردا۔ شبدا گھوڑا سچي سرکار دا۔ کلغی توڑا نر ہر نرنکار دا۔
 جُڑیا جوڑا گر سنگت تیرے چرن پیار دا۔ دھر درگاہی آیا دوڑا، سب کچھ اُتوں واردا۔ سینگھ منجیتا جگت جگدیشا ساچا لاڑا

گھوڑی چاڑھا۔ دھرت مات تیرا ویکھے اکھاڑا، دِن دِہاڑے ڈاکا ماردا۔ منگن نہ جائے کوئی بھاڑا، جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن
 نر، چاروں گنٹ اٹھ اٹھ ویکھے، لکھ چوڑاسی تیجے نیتر تاڑدا۔ ساچا گھوڑا چھیل چھیلایا ہے۔ پُرکھ ابناشی اک رکھایا، ساچا رنگن رنگ
 نیل نیلا ہے۔ کلجگ جیواں دس نہ آیا، چار پاؤں نہ کوئی وسیلہ ہے۔ سرِشٹ سبائی اُپر چھایا، پُرکھ ابناشی سچ سینگھاسن اُپر ڈایا،
 جوت نرنجن لوک مات بنے وکیلا ہے۔ ستویں آسن چرن اُٹھایا۔ دکھن دشا قدم ٹکایا۔ چٹا آسو نال رلایا۔ شبد گھوڑا اک سمجھایا۔
 دوہاں دھراں دا جُڑیا جوڑا، پنجویں گھر لے بہایا۔ بھگت جنان ہر ساچا بھڑا، چوٹھے پد باہر رکھایا۔ دُھر درگاہی اک لگایا سچا پوڈا،
 سوہنگ دُنڈا نام رکھایا۔ سچ وڈیائی تیری براہمن گوڑا، سمبل دیس ڈیرہ لایا۔ نہ کوئی جانے لما چوڑا، ساڈھے تن ہتھ ساچا ناپ کرایا۔
 آپے ویکھے مٹھا کوڑا، امرت پھل آتم اندر پرہہ ابناشی ڈھیر کرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ساچا رنگ اک
 رنگایا۔ کالا رنگ اپر اپارا ہے۔ جگے جوت اگم اپارا ہے۔ چوڑاسی کلیاں نال شنگارا ہے۔ وچ لُکیا ہر نرنکارا ہے۔ لکھ چوڑاسی وچ
 پسارا ہے۔ سینگھ پورن در بھکھارا ہے۔ سچ تخت سچی سرکارا ہے۔ سرِشٹ سبائی پرکھنہارا ہے۔ کوئی نہ جانے جیو لوکائی، مایا رانی
 اندھ اندھیارا ہے۔ ویر ورودھ گھر گھر رہیا ودھائی، پنڈت پاندھ گمانی دھیانی وید پُرانی کردے ہاباکارا ہے۔ پُرکھ ابناشی ساچے مندر
 اک رکھائے ساچی بانی، اونکار اونکار اونکار سوہنگ ساچی دھارا ہے۔ وید کرایا ویس برہما وشن مہیش جگ وچاریا۔ در گھر ساچے ہر
 پرویش، آپے نر نرائن نریش، آپے پرچا آپے شابوکاریا۔ آپے اپنا دھارے بھیس، جوتی جامہ کھیل نیاریا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کِرپا کر، گُرمکھاں دیوے ور، امرت ساچی دھار پیا رہیا۔ ہر امرت آپ بنائیندا۔ وچ سمائے سوہنگ جاپ، آد انت باہر نہ
 جائیندا۔ مارن آیا تینو تاپ، کلجگ پاپ رہیا کانپ، شبد کھنڈا ہتھ اُٹھائیندا۔ گر سنگت تیرا مٹے سراپ، دھرم رائے داٹھے پھندا، لکھ
 چوڑاسی وچوں وڈ پرتاپ، ستاراں باڑی جو جن آئے درشن پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، درگاہ ساچی ساچا پھل
 امرت میوہ آپ گھوٹائیندا۔ ساچا امرت سچ دواریا۔ پرہہ ابناشی آپ چوائے، جن کھولے بند کواڑیا۔ دُرمت میل رہیا لاپے۔ بجر کپائی
 سینہ پاڑیا۔ دھرم رائے دی کٹے بہا ہے، ساچے گھوڑے شبد چاڑھیا۔ ہوئے سہائی سبئی تھائیں، جنگل جوہ پہاڑ اُجاڑیا۔ آپے پتا آپے مائی،
 مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، جو جن آئے چرن نِمسکاریا۔ پرہہ ساچی اک سوانی اے۔ سوہنگ پھڑی ہتھ مدھانی اے۔ ررکن آیا
 کلجگ بانی اے۔ جھڑکن آیا لکھ چوڑاسی بے مہانی اے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ہر اکتھ کتھا کہانی اے۔ سچ مدھانا نام گڑ۔ دوہاں

پریتی گئی جڑ۔ پرہہ ابناشی رڑکن آیا، شبد ساچے چڑھ، گھوڑ۔ لکھ چوراسی ویکھن آیا، امرت آتم آئی تھڑ۔ گرمکھ ساچے پرکھن آیا، ویلے اتم پئی لوڑ۔ نہکلنک جامہ پایا، بیس اکیسا وچ سمایا، کلجگ ستجگ تیرا پڑ۔ شبد مدھانی چھاچھ ورولدی۔ مکھوں رو رو ایہو بولدی۔ بے مکھان دے پڑدے کھولدی۔ گرمکھان دے اتوں اپنا آپ گھولدی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورے تول مات تولدی۔ ساچا گیڑا آپ دوایا اے۔ جگت جھیڑا رہیا مٹایا اے۔ کھچ نیترا ہنتھیں پایا مہینے چیت لیکھ لکھایا اے۔ لکھ چوراسی کایا کھیتر سب چھان وکھایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، ایکا امرت آپ بنایا اے۔ امرت ساچا آپ بنائے، ناؤں رکھائے سپرا۔ پُرکھ ابناشی دیا کھائے، گرمکھان کٹن آیا بھیڑا۔ آپ اپنا وچ ٹکائے، مار مکھائے ہنکاری کیڑا۔ شبد درشٹی وچ سہائے، جوت اٹھائے ساچا بیڑا۔ جوتی جوت سروپ ہر، چار ورنان اک کرائے ساچا ہر، نہ کوئی ہست نہ کوئی کیڑا۔ ساچا امرت آپ بنایا اے۔ گر سنگت سد بہایا اے۔ مات لوک بن کے آیا منگت، پلو اپنا آگے ڈاہیا اے۔ نام بھچھیا ایکا پاؤنی، ستاراں ہاڑی بنت بناؤنی، ساچا حکم سنایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، امرت آتم ساچا سیر چٹا ددھ رکھایا اے۔ چٹا ددھ آتم تال۔ بھگت جنان کرے آتم سدھ، کلجگ مایا توڑ جنجال۔ شبد گھوڑے بہنا کڈ، گر سنگت مارے اکو چھال۔ پنجان نال ہر جی کرے یدھ، سوہنگ رکھ ساچی ڈھال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ساچے سنت جنان امرت ساچا مکھ چوائے، در گھر ساچے ساچے لال۔ ساچے لال چرن دواریا۔ ملے نام سچا دھن مال، امرت دھاریا۔ دیون آیا ہر آپے شاہ آپے کنگال، گرمکھ ساچے کھچ بہائے چرن دواریا۔ بھریا رہے سروور تال، جھرنا جھرے اپر اپاریا۔ آپے ہونے وچ دلال، کول نابھی آپ بھوارہیا۔ گرمکھ ساچے سنت جنان آپے رہیا سرت سنہال، بے مکھان در ڈرکا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، دے مت آپ سمجھا رہیا۔ ہر امرت گر کی دھارا۔ گر امرت جگت پیارا۔ ہر ہر دیونہار داتارا۔ گر ورتے مات بھنڈارا۔ شبد بھانڈا کلس اپارا۔ کلجگ ماٹی کایا کچا آوا، وچ دھرے آپ گردھارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھان دے ادھارا۔ امرت پی پی کلجگ جینا، پرہہ ساچے آپ بنایا۔ جوٹھا جھوٹھا پینا کھانا، ویلے اتم کم نہ آیا۔ ایکا امرت ساچا ورننا، دھر درگاہی لے کے آیا۔ درگاہ ساچی دیوے مانا، جس جن رسنا مکھ رکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی ہنتھیں رہیا ورتایا۔ امرت ہونے تیار، بھرے بھنڈاریا۔ گرمکھ جاگے سونے، پرہہ ساچا پاوے ساریا۔ اور نہ جانے کونے، کلجگ جیو ہونے ہنکاریا۔ دُرمت میل پاپاں دھوئی، جو جن آئے چرن دواریا۔ امرت میگھ

ساچا چوئے، کایا کرے ٹھنڈی ٹھاریا۔ گر گویندا ایکا دھام اکتھے ہوئے، گن اوگن نہ کیسے وچاریا۔ نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، گر سنگت کرے ایکا پیاریا۔ اُنی ہاڑی خوشی منائیا۔ ویہ سو باراں بکرمی ساچا لیکھ رہیا لکھائیا۔ بے مکھ جیواں بھرم بھلیکھا، ویکھی ویکھا جنم گوائیا۔ بھگت جنان دی لیکھ ریکھا، ایکا رسنا قلم چلائییا۔ نیتر نین جس جن ویکھا، لکھ چوراسی پھند کٹائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، امرت آتم دیوے بھر، اٹھ بھنڈار رکھائییا۔ گرمکھاں دیوے امرت دھار، ہر نرنکار کر پیار ہر کرتاریا۔ مدرا ماسی کرن وچار، مانس دیہی آئی ہار، ویلے اتم ہون خواریا۔ پُرکھ اباشی بنیا آپ ورتار، گرمکھاں کرے نام پیار، دیندا جائے وارو واریا۔ نہکلنک نرائن نر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپاریا۔ گرمکھاں امرت آتم چوئے، کول آگھڑیا۔ ڈرمت میل کلجگ دھوئی، اُپر دھول مایا رانی رہیا ساڑیا۔ ساچا امرت رہیا مول، دسم دواری پڑدہ پاڑیا۔ گھلیا رہے نابھ کول، امرت آتم ساچی مدھ آپ پیائے امرت ست سروریا۔ گرمکھ ساچے سد بھائے، سرب کلا بھرپوریا۔ سوہنگ ساچا ناد وجائے، ناد انادا ساچی ثوریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگت دیوے ساچا ور، آسا منسا سرب دی پوریا۔ آسا منسا دئے وڈیائییا۔ بوئے دکھڑا ہوئے دُور، ملے رگھڑائییا۔ دپیک جگے جوتی نور، ہوئے رُشنائییا۔ وجے ناد انابد ثور، ساچا راگ رہیا سُنائییا۔ بھریا رہے تال بھرپور، امرت ساچا وچ ٹکائییا۔ بے مکھ جانن نیڑے دُور، گرمکھاں وچ سمجھائییا۔ پرہ اباشی حاضر حضور، گر سنگت تیری ساچی سیوا رہیا کھائییا۔ ساچی سیو کھائے، ننگے پیریا۔ دیوی دیوت کروڑ تیتیس جگائے جوت، مات پائے پھیریا۔ شو شنکر رسن دھیائے، دوئے جوڑ منگن کر کر مہریا۔ برہما اٹھ نیتر رہیا اٹھائے، امرت دھار کتھوں آئے، ملے ایکا ست سروریا۔ گرمکھاں رہیا کرم وچار، اپنی کرپا دھار، گرمکھ ساچے سنت جنان دیوے ور، آتم در ساچے گھر، امرت سر سچا بھرپوریا۔ مدرا ماس جو رسن لگائے۔ امرت آگے ہتھ نہ ڈاہے۔ نیتر دوویں بند کرائے۔ پرہ اباشی دس نہ آئے۔ دوویں سروں لئے چھپائے۔ سوہنگ راگ نہ سُنن پائے۔ دسم دواری مکھ بھوائے۔ نو دواریا راہ وکھائے۔ چاروں کُنٹ پھرن ہلکائے۔ مدرا ماس جس رسن آہارا۔ دسم دواری وسے باہرا۔ نو دوارے کرے پیار، کامی کرودھی لوہی کُشٹی بھریا تن ہنکارا۔ دیرگھ روگ لگا درشٹی، وسریا کرتارا۔ بھگت جنان ہر ساچا ایشٹی، ملیا میل دُھر سنجوگ، نر ہر سچی سرکارا۔ آد انت نہ ہوئے وجوگ، اٹھ پھر آتم رس لین بھوگ، پرہ آپ وکھائے درس اموگھ، چتربھج سچی سرکارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، سرشٹ سبائی اک رکھائے سچ سچا دوارا۔ مدرا ماس کیا پیار، جنم گویا۔ نانا تٹا پُرکھ بھتار، نار دُہاگن جیو گواریا۔ کایا

جھوٹی وجہ ستار، ساچا راگ نہ کوئی الایا۔ تن من وسے کام کرودھ ہنکار، پرہہ ابناشی نہ رسنا گیا۔ اتم ویلے دیوے در ڈرکار، دھرم رائے پلُو گل وچ پایا۔ کھچی جائے وارو وار، جم راج گنڈا لایا۔ آگے ویکھے اک دربار۔ چتر گیت لیکھ لکھایا۔ اوتھے پینی کرماں مار، مات پت بہین بھائی سجن سین نہ بھوئے کوئی سہایا۔ لکھ چوراسی جاندی ویکھ ساچے نین، پھڑ بابوں نہ کیسے مات اٹھایا۔ گرمکھاں چکائے لہنا دین، نہکلنک نرائن نر، امرت اتم ایک سچا جام پیایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد انت جگا جگنت سادھ سنت پورن بھگونت بھوئے سدا سہائی، آپ کرے رکھوالیا۔ آپے مائی آپے باپ، آپے کرے کرائے پرتیالیا۔ آپے اکھر آپے وکھر آپے سوہنگ سچا جاپ، آپے رکھے کایا بھانڈا خالیا۔ آپے تاپ آپے سراپ، آپے چلے چال نرالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے سنت جناں، امرت مدھ آپ پیائے، سوہنگ بھری اک پیالیا۔ سوہنگ پیالی پی پی جانا۔ سدا جینا نام لکھانا۔ پرہہ ابناشی دانا پینا، آپ اپنا سنگ نبھانا۔ بھوئے سہائی لوکا تینا، درگاہ ساچی مان دوانا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھاں دیوے جیا دان، ویلے اتم بھوئے سہائی، درگھر ساچے آپ بہانا۔ گر پورا بھوک لگائیندا۔ گرمکھاں چکائے چوک، کاک بنس بنائیندا۔ کل دیوے درس اموگھ، اپنی دیا کمائیندا۔ لکھیا ڈھر سنجوگ، لہنا دینا مات چکائیندا۔ کدے نہ بھوئے انت وجوگ، ساچا ناتا چرن جڑائیندا۔ بے مکھ جیو رہے سوت، پرہہ مایا پڑدہ پائیندا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، گر سنگت ساچی آپ بنائیندا۔ ایک ایک زرنجن جوت، گھٹ بھیتراپ سمائیندا۔ ورن گوت نہ کرے وچاریا۔ ساچا مارگ اک وکھا رہیا۔ چار ورنان ایک دھام ایک نام ایک امرت ایک جام، اپنی ہتھیں آپ پیا رہیا۔ کلجگ میٹ مٹائے اندھیری شام، آپ سُنایا ساچا نام، کلجگ میٹے بھیکھ تمام، پھڑ ڈنک اک وجا رہیا۔ شبد رکھے اک دم، راؤ رنکان ہر سُنا رہیا۔ نہکلنک نرائن نر، گر سنگت اپنی کیریا کر، گر پرسادی گر پورا شبدا پرساد آپ ورتا رہیا۔ ستگر پورا جانئے، کل سرت سمبھالے۔ ستگر پورا جانئے، دوس زین بھوئے رکھوالے۔ ستگر پورا جانئے، دیوے نام سچا دھن مالے۔ ستگر پورا جانئے، خالی بھانڈے بھرے پیالے۔ ستگر پورا جانئے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنے رنگ رنگالے۔ ساچی رنگن رنگن آیا، بن کے آپ للاری۔ بھگت جناں ہر بھیکھ ننگ کٹن آیا، بنیا وڈ بھنڈاری۔ سوہنگ نام رسن سواسی جپاون آیا، بنیا آپ لکھاری۔ کایا مائی نرمل جوتی ساچے مندر رکھن آیا، جوت زرنجن کر وچاری۔ بے مکھ جیو بھانڈے کاچے کلجگ اتم بہن آیا، شبدا ہتھوڑا پھڑیا بھاری۔ گرمکھ لبھن آیا، پُرکھ ابناشی پراپکاری۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، آپ اپنی کیریا دھاری۔ ترے گن مایا ویس

مات اُچھائی۔ آپ اُپایا برہما شو، وشنوؤں سنگ رلائی۔ چوہیاں تتاں آپے گنا، برہمے دے مت رہیا سمجھائی۔ لکھّ چوڑاسی کرنی اُتت، ساچا حُکم رہیا سُنائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، برہمے دیوے اک وڈیائی۔ برہمے اپنا آپ وچار، سرب کچھ پچھانیا۔ جس کِیا میرا آکار، نہ ہر سِری بھگوانیا۔ دتی وست اک اپار، ترے گن وست سرب کچھ جانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، اپنا بھيو آپ چھانیا۔ برہمے کِیا اک آکار۔ مایا روپی سگل پسارا۔ چوہی تت کر اکتھے، اک بنایا پُتلا بھارا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے وسے سب توں باہرا۔ چوہی تتاں کری تیاریا۔ خالی بُت مُنہ دے بھاریا۔ کرپا کرے آپ اچت، پاربرہم کھیل نیاریا۔ اُچے جل نہ ساچا سُت، برہما کر کر تھکا کاریا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سُنیڑا ایکا دیوے، کرے آپ ہوشیاریا۔ برہمے بُت بنایا، نہ مات جوا لیا۔ اپنا مان گویا، پُرکھ ابناشی اک دھیا لیا۔ پُرکھ ابناشی دیا کمایا، پنجھیواں تت جوتی دپیک اک جگا لیا۔ ہڈ ناڑ اُلی رت، واہ واہ سنپٹ سہنی لا لیا۔ وچ رکھائی من مت، بڈھی تیجا ساتھ رکھا لیا۔ سر مُنہ نک ہتھ، کتاں پیراں نال سجا لیا۔ ساچی وست اک ٹیکائی ہر سمرتھ، کایا مندر اک سہا لیا۔ پرہہ کا بھيو سدا اکتھ، جُگا جُگنتر بھيو کسے نہ پا لیا۔ آپے رہیا سب نون متھ، آپے مارے آپ جوا لیا۔ سگل وسورے جائن لتھ، جس جن پردے آپ وسا لیا۔ شبد چڑھائے ساچے رتھ، ساچا ڈولا اک سجا لیا۔ پنجان چوراں پکڑے نتھ، واگان اندرے اندر بھوا رہیا۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوؤں بھگوان، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بنت بنا لیا۔ برہمے بنت بنائی، جوت اُپائی۔ نہ کوئی دسے تھائیں وچ زمیں اکاشے جتھ دئے بہائی، اُپر جل دے رہیا ٹیکائی، کول پُھل نہ بھار اُٹھائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، دوویں جوڑ رہیا دھیائی۔ پرہہ ابناشی کرپا کر، مایا آپ پساریا۔ دھرت مات جل اُپر دھر، لائی اک کیاریا۔ جُگا جُگنتر بھیکھ دھر، آپے پاوے اپنی ساریا۔ جیاں جنتاں ویکھ ہر، جیا دان ان بھاریا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے سرب پساریا۔ برہمے سیوا لائی برہم سہایا۔ سرشٹ سبائی اُتت آپ کرائی، وچ اپنا آپ ٹیکایا۔ وشنوؤں رچنا اک رچائی، دیونہار دات اکھویا۔ شو شنکر وڈیائی، اتم سب دا لیکھ مٹایا۔ اٹھ پر کبیر رہیا دھیائی، پرہہ ساچی سیوا لایا۔ ان بھنڈارا دئے داتارا، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ ونڈدا رہے وارو وارا، جُگا جُگنتر رچنا آپ رچائی۔ کلجگ تیری اتم وارا، پُرکھ ابناشی کرپا دھاری کھنڈ منڈل برہمنڈ و رہنڈ لوآن پُریاں رہیا اُٹائی۔ برہمپُری برہم نواس، کلجگ ویلا اتم آیا۔ جُگ چوٹھڑے ہونا ناس، گرُمکھ ساچا سنت جگایا۔ شبد چلایا اک سواس، ساچی پُری دھام بہایا۔ کرپا کری آپ رگھناتھ، پیس اکیسے بھيو چُکایا۔ آپ نبھائے اپنا ساتھ، نہکلنک نرائن نہر، ایکا ساچا شبد چلایا،

لوآں پُریاں رہیا وکھایا۔ سوہنگ ساچا رتھ، ساچی کھیل رچایا۔ ساچی کھیل ہر کرتار، جُگا جُگنت ویسیا۔ شو شنکر ویکھے جائے دوار، جٹا جُوٹ دھاری کھلے کیسیا۔ باشک تشکا گل وچ ہار، ایکا سوٹر تیڑ لنگوٹیا۔ پُورب کرم رہیا وچار، کلجگ ویلا اتھم آیا کھوٹیا۔ گُرمکھ ساچا کر تیار، آپ چڑھائے اُچے پرت سچ سمیرو چوٹیا۔ نہکلنک نرائن نر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچے سنت جگائے، وچوں کوٹن کوٹیا۔ سُرپت راجا اند ہونے حیرانیا۔ پُرکھ ابناشی اک اُچائے ساچی بند، لوک مات سچ مہانیا۔ کروڑ تیتیسا کرے نند گنوت نہ جانے گئی گہند، اٹھے پھر رہے مستانیا۔ ہرجن ساچا ساچی بند، جوتی جوت سرُپ ہر، ساچے دھام آپ سہانیا۔ ساچے دھام سہائے آپ بہائیندا۔ کروڑ تیتیسا حکم چلائے، سوہنگ ساچا جاپ جپائے، سُرپت راجا اند ایکا راہ وکھائے، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، بھیکھ وٹائیندا۔ جا کے سرنی جانا پڑ، نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، جوتی کھیل رچائیندا۔ سرشٹ سبائی نال رہیا لڑ، اُچ محلے اندر چڑھ، کایا مندر آپے ڈھائیندا۔ بھگت جنان در دوارے کھڑ، جوت سرُپی کرپا کر، ساچا راہ وکھائیندا۔ نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پُریاں لوآں ایکا ڈنک وچائیندا۔ ایکا وچے ڈنک، شبد سُنائیا۔ سوہنگ سچا دوار بنک، گُر پورے خوشی منائیا۔ نہ کوئی راؤ نہ کوئی رنک، نہ کوئی شاہ نہ کوئی سلطان، راج راجاناں ایکا دھام ہر بہائیا۔ غریب نایا دیوے مان، پلا اپنا آپ پھڑائیا۔ کلجگ مٹنا نشان، ستاں دیپاں رنگ رنگائیا۔ سرشٹ سبائی ہونے ویکھ حیران، نہ کوئی پتا پوت نہ مائیا۔ ایکا ملیا تیر نشان، رسنا کھچ وکھائیا۔ سوہنگ وچے مستک بان، گُرمکھاں رہیا جوت جگائیا۔ آپے بخشے پین کھان، گُر سنگت تیرا بھنڈار رہیا ورتائیا۔ آپ چکائے جم کی کان، دھرم رائے در ڈرکائیا۔ سنت سہیلے مات پچھان، اپنی گود رہیا اٹھائیا۔ گُر پورا ملیا مہربان، آپے کرے سچ پچھان، بہیناں بھائیا نات جڑائیا۔ نہکلنک نرائن نر لوآں پُریاں مار دھیان، ایکا راہ وکھائیا۔ گُر سنگت تیرا بھنڈار، شبد خزانیا۔ کدے نہ مکے وچ سنسار، ودھدا جائے انت جہانیا۔ بیٹھی ہر سچی سرکار، جن بھگتاں ویکھے کھیل پردھانیا۔ چتر گپت کرے پکار، بخشیں ہر ساچے در، آوے ڈر میں رہاں دُور ڈرانیا۔ گُر سنگت تیرا وسدا رہے گھر، شبد جھلدا رہے نشانیا۔ ہرجن ساچا کدے نہ جائے مر، امرت آتم رس پچھانیا۔ اپنی کرنی رہیا کر، گُر سنگت دیون آیا ور، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت نرنجن نر ہر ساچا کھیل گئی گنکاریا۔ گُر سنگت لائی سیوا سو پیاریا۔ کایا لگا سچا میوہ، نو اٹھاراں جس وچاریا۔ لیکھا مُکا وچ باران، سال بارھویں خوشی منا رہیا۔ نہ کوئی کیا مات ادھارا، جُگاں جُگاں دے وچھڑے اتھم میل ملا رہیا۔ آپے پرکھے پرکھنہارا، نام

کسوٹی اک لگا رہیا۔ شبد جوہری نام دلالا، دینا بندھو گر گوپالا، ساچے پیرے آپ چمکا رہیا۔ اگنی جوتی اک جوالا، نہ کوئی ورن نہ کوئی گوتی، سرب جیاں کرے پرتپالا، پالنہار ہر داتار، سرب جیاں رزق سبا رہیا۔ کلجگ جیو مایا رُ لے آتم بھلے ہوئے گوار، در دوارا اک کھلا رہیا۔ نہکلنک نرائن نر، گرمکھ ساچے سنت جنان ایکا دیوے نام دھنا، کایا جھولی آپ بھرا رہیا۔ گر سنگت تیرا بھنڈار، موکھ دواریا۔ بنے آپے آپ ورتار، جن بھگتاں کاج سواریا۔ مانس دیہی کدے نہ آئے ہار، در گھر گھر در ساچے آپ سہا رہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سنگت ساچی آپ کھوائے، بیس اکیسا کھیل رچا لیا۔ پرہہ بھتا آپ اٹھایا اے۔ نہ کوئی ویکھے ٹھنڈا تنہا، مات دھرت رہی شرمایا اے۔ بھگت جنان بنہن چلیا دھیچ جتا، ساچا ناتا آپ بندھایا اے۔ آپے دے سمجھاوے متاں، گر سنگت تیرا اک بھنڈار سانجھا آپ اٹھایا اے۔ گر سنگت سیوا لائیا۔ پرہہ ابناشی کرپا کر، سچ کھاری سر اٹھائیا۔ گر سنگت کردا پیاری، آپے بنیا رہے بھکاری، اچرج ریت چلائی۔ بھتا لے کے جائے سوانی، گرمکھ ویکھے ساچے ہانی، امرت پانی نال اٹھائیا۔ لکھ چوراسی پئی چھانی، گرمکھ ساچے مات پچھانی، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ پرہہ ابناشی آپ اٹھایا گر سنگت تیرا توسا۔ امرت لیا ساچا جل نال ددھ لیا کوسا، سچ بھنڈارا بھرنے آیا۔ آپ چکایا پچھلا روسا، ساچا میلا میل ملاون آیا۔ ساچا کھیل کھلاون آیا۔ نہکلنک نرائن نر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگت ساچی راہ دکھایا۔ پنچ پنچائی ویکھ وچار۔ وچ بونجا بٹھ دھار۔ کلجگ کھیل رہیا وچار۔ لکھ چوراسی کٹنہارا، جوت نرنجن کر آکار۔ سوہنگ دیوے شبد اپار۔ کیسے ہتھ نہ آئے رکھی مئی، لکھ چوراسی ہونی مات خوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، گر سنگت کیا اک پیار۔ سچ بھنڈارا آپ ورتا رہیا، آپے دانا آپے پینا۔ آپے پینا آپے کھانا۔ آپے دیوے نام ندھانا۔ آپ جھلائے جگت نشانہ۔ آپے ویکھے بیابانا۔ آپ سُنائے راج راجاناں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگت دیا کھائے بردھ بال جوانا۔ آپے بردھ بال انجانا۔ آپے چتر سگھڑ سیانا۔ آپے جودھا سورانا۔ آپے ہوئے غریب نانا۔ آپے چتر بھج اکھوانا۔ آپے بھو کھلائے گجھ، سوہنگ اکھڑ اک مہانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگت سیو کرے مہانا۔ ہر ساچا میل ملایا۔ گر چیلایا ایک دھام بہایا۔ آپے آپ بنیا سجن، اوچو نیچ کر بہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی رنگن رہیا چڑھایا۔ گر سنگت گرمت پرہہ در پائیا۔ شبد سنتوکھ نام دھیچ، پریم جت آپے آپ رکھائیا۔ کرم تت شبد مت دے آپ رہیا سمجھائیا۔ پنچم تنہ ہر سمرتھ ساچی ڈوری رہیا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سنگت میلا اک ملائی۔ دھرم

کوٹ دوار، ہر چند نام بالیا۔ شبد چوٹ نگار، کایا مندر اندر رکھے واسیا۔ تت کال ہوئے جے جیکار، مات پاتال اکاشیا۔ امرت سوما میگھ اپار، دیوے ہر داسن داسیا۔ کایا ہوئی ٹھنڈی ٹھار، جس جن تجایا مدرا ماسیا۔ ہرجن بھوجل اترے پار، لیکھے لایا رسن سواسیا۔ کوڑ پتنگ گرنگ رنگ چڑھایا۔ کلجگ کالا رنگ، ٹٹے انگ انگ نہ ہوئے کوئی سہایا۔ چاروں کُنٹ بھکھ ننگ، پرہہ ابناشی دے نابی سنگ، مایا پڑدہ ہر جی پایا۔ گر سنگت ساچی آتم اک اُمنگ، چٹے آسو کسے تنگ، جگت دروازہ جائے لنکھ، پرگٹ ہوئے درس دکھایا۔ ست گن وچار ست سنتوکھیا۔ جن بھگتاں سن پکار، آوے مات مٹاوے دوکھیا۔ ساچا گہنا تن شنکار، ساچا مارگ راہ سوکھیا۔ دینا درس ہر کرتار، ہوئے سہائی ویلے اوکھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں دیوے اتم موکھیا۔ موکھ مکٹ جگ ریت آپ چلائیندا۔ آپے داتا کرتا شکت بھکت، آپے جوگ کھائیندا۔ آپے سادھو تن بیراگی آتم رہے وکرت آپے موہ جنجالا توڑ وکھائیندا۔ آپ امولا آپے تولا، پُرکھ ابناشی ساچے جگت، نہ دوسر کوئی رہائیندا۔ ہرجن لیکھے لائے بوند رکت، کایا پنجر ناڑی چام آپے لیکھے لائیندا۔ جن بھگتاں کٹے بھکھ ننگت، ساچا میلا سادھ سنگت، ستگر ساکھی درس دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی رنگت آپ چڑھائیندا۔ سرت سوانی بھرے پانی، من پریدار بنایا اے۔ مایا رانی لبھے بانی، ساچا در نہ نظری آیا اے۔ جن بھگتاں دیوے ساچی بانی، ساچی کھانی آپ سمایا اے۔ جوت نرنجن کرے پچھانی، چرن دھیانی لے پچایا اے۔ کلجگ سہنجنی زین سہانی، ست پُرکھ نرنجن درس دکھایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا رنگ رنگایا اے۔ وٹیا رنگ بھیس کل دھارے۔ آپے ہوئے انگ سنگ، آپے پکھا پھیرے پون چلائے سچ چبارے۔ ایک نام وجائے سچا مردنگ، سنے سنائے اُپر دھولارے۔ ساقی سبجن ساچا سنگ، پارہرم اوتارے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیوے نام ادھارے۔ دیوے نام ادھار سنتوکھ، جت دھیچ ساچا تھاپیا۔ ویلے اتم ہوئے موکھ، رکھے پت ناتھ اناتھیا۔ ہوئے سہائی ویلے اوکھ، پنجاں تتاں سکلا ساتھیا۔ لکھ چوراسی گئی اوٹ، ملیا میل نہ ہر رگھناتھیا۔ گرمکھ ناری پائے ساچا کھوٹ، مستک ٹکا چڑھے شبد ساچے راتھیا۔ گھر ساچے جگے نرال جوت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ نہہائے اپنا ساتھیا۔ سنگی ساتھی سگل پسارا، کوڑی زین سوانیئے۔ استر شستر گھوڑے ہاتھی تن بستر نہ کوئی جانے جیو پرانیئے۔ شبد گر گر گر منتر، ہوئے سہائی ویلے اتم، انتر بڈھ ستو گن مدھانیئے۔ تت ورو لے شبد وچولے وسے سرب گھٹا گھٹ اندر، گھٹ بھیتھر کھیل زالیئے۔ آدانت نہ کدے ڈولے،

کایا مندر کُنڈا کھولے جکے جوت اگم نرالیئے۔ ہرجن کایا ساچی مؤلے، جوتی جوت سرُپ ہر، کایا رنگن رنگ رنگیا اے۔ رنگے رنگ کایا چولی، شبد رتن جُڑاؤ۔ نام بنائے ساچی ڈولی، پریم لگائے باہو۔ آتم پڑدے رہیا کھولی، آتم راما ویکھ وکھانے تھائوں تھائوں۔ سچ دوارے ایکا گولی، نہ کوئی روکے کتھابو۔ سپت رکھی آمارے بولی، بھگت دھروا ویکھیا تھائوں۔ پورے تول رہیا تولی، جوتی جوت سرُپ ہر، دوسر کو ناہی۔ سپت سُرکھ رکھی رکھوارے۔ ساچے منڈل لیکھا لیکھ، ویکھے کھیل ہر اپارے۔ وششٹ کیشپ اتری ساچا تھاپن تھاپے۔ گوتم رکھے ساچی چھتری، شبد اجپا جاہے۔ بہاردواج مِتر مُلتوی، کرے کھیل کالی راتے۔ جگ بہدر آپے ناچے۔ جوت جُگت جُگت جوت آتم رکھے داتے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گوتم گورا ویکھے اورا کرم کانڈ کل ساچے۔ کرم کانڈ کل آیا لیکھن، سرب لوک ترے گنیا۔ جن بھگتاں آیا لاج رکھن، سچ پُکار آپ سُننیا۔ کلجگ چھاچھ ورولن آیا مکھن، وڈ داتا ہر گن گنیا۔ چاروں کُنٹ انگیارے بھکھن، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سِنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ ساچے آپے آپ چُننیا۔ گُرمکھ ساچے چُن چُن موتی، شبد ہار بنایا اے۔ آپے ویکھے ساچی جوتی، پریم شنگار کرایا اے۔ سُرَت سوانی اُٹھ سوتی، رنگ رنگیلا ساچا پیٹھا نظر نہ آیا اے۔ چاروں کُنٹ بھجدی پھردی، گُرو در دوار نہ کیسے وکھایا اے۔ نین وِہنی کل کل روتی، نیتز نیر وہایا اے۔ کی کراں میں اک اکلوتی، کل قلندر گھیرا پایا اے۔ دُرمت میل نہ گئی دھوتی، نہ ہر نہ درشن پایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، گُرمتر بنائے بنتر، ساچا نام دھرایا اے۔ گُرمتر نام دھیان، شبد اُجاگرا۔ امرت جام پیائے شام، سُرَت رام سوڈاگرا۔ پورن دیوے نام، کرے کام کایا گاگرا۔ امرت دیوے جام طعام، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سِنگھ وشنوں بھگوان، ایکا رنگ رتی رتناگرا۔ نام رتی رتن اپاریا۔ دیوے شبد گُرمتری، دھیرج جتی آپ دوا رہیا۔ چرن پریتی نیتی مات ستی، ست پُکھ نرنجن ساچا راہ وکھا رہیا۔ کلجگ وا نہ لگے تتی، ساچی بتی اک جگا رہیا۔ ایکا نہ کلاپاتی، متی گتی آپے آپ جنا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نام ترانہ ہر سُنانا، شبد گانا وچ جہانا اپنی ہتھیں آپ بٹھا رہیا۔ بٹھے ڈوری نام کرتار۔ لوک مات کل کرے چوری، بھگت جنان دا میت مُرار۔ نہ کوئی جانے آتم گھوری، کون کرائے ہر جی کار۔ ڈُونگھی ساگر رہے دوڑی، جگت وچولا چُہی مار۔ ہتھ نہ آئے ساچی پوڑی، اُپر نیچے نہ ادھوچکار۔ نہ کوئی جانے راگ گوری، نہ کوئی جانے دیپک ملار۔ مایا ممتا کنی لمی چوڑی، کلجگ لیکھ نہ سکے کوئی کیسے ڈار، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سِنگھ وشنوں بھگوان، گُرمتر بیٹا بٹھ، وکھایا وچ سنسار۔ گُرمتر گُرمتر کاج رچایا، بنیا

وچولا۔ شبد سُنہڑا دیون آیا، بجر کپاٹی پڑدہ کھولا۔ ہوئے پیڑ جگت گواون آیا ساچا تولا۔ گر سنگت بیڑا آپ اٹھاون آیا، در دوارے ہویا گولا۔ درگاہ ساچی ساچا دھام شہاون آیا، جوتی جوت سرؤپ ہر، نہکلنک نرائن نر، کریا کھیل اُپر دھولا۔ اُپر دھرتی دھرم دی جڑ، پرہہ ساچے مات لگائیا۔ گر ساچے گھر گھر پھڑ، چرن دوارے اک رکھائیا۔ کایا توڑ ہنکاری قلعہ گڑھ، چوٹ اک نگارے لائیا۔ اُچ محلے اُتے چڑھ، شبد جیکارا اک سُنائیا۔ سچ دوارے جائے وڑ، کلجگ ویلا اتم دئے دُہائیا۔ پرہہ ابناشی بانہ لئے پھڑ، جس جن ساچی سیو کھائیا۔ سوہنگ اکھڑ جانا پڑھ، دوسر لوڑ رہے نہ رائیا۔ کایا ماٹی جھوٹھا دھڑ، چرن پریت سد سَمائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سنگت تیرا کلجگ بھار آپے رہیا اٹھائیا۔ اٹھائے بھار دیا کھائیندا۔ ہوئے سوانی سیس اٹھائے دس نہ آئیندا۔ جن بھگتاں دیوے امرت اتم ساچا پانی، اٹھ بھنڈار اک رکھائیندا۔ آپے کئے جم کی کافی، کھانی بانی بھید چھپائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر گر کرپا کر، ہر منتر نام چھپائیندا۔ سچ سمگری ساچی راس۔ ست پُرکھ سد رکھے واس۔ پورن برہم پاربرہم ابناش۔ سچ کرم دھرم جگت جگیاس۔ مائس جنم بہرم کئے جم کی پھاس۔ لیکھے لگے کایا چرم، چپت چپت سواس سواس۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سنگت کینی بند خلاص۔ بندی توڑ بند کٹوایا۔ چرن پریتی جوڑ دھرم دھرایا۔ دُھر درگاہی واگاں موڑ، گھوڑ شبد چڑھایا۔ کلجگ اتم گیا بھڑ، دے مت آپ سمجھایا۔ کایا بھجنا ریٹھا کوڑ، نہ ہوئے کوئی سہایا۔ گیتی گپتا براہمن کوڑ، گنو غریباں گلے لگایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنا بھیکھ وٹایا۔ سوانگی بھیکھی ویراگ اتیتیا۔ نور نرتنتر انتر ویکھا، سچ سمگری اچرج ریتا۔ جگت بھکاری در دواوری لیکھیا لیکھا۔ آسا کینی وڈ گن گنی ہویا پتت پُنیتا۔ سنی شبد ناد دُھنی، جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا شبد رکھائے مان اٹھاراں دھیائے گیتا۔ گن گاوت پاوت نر ہر دھرم کُنڈ کُنڈیالا۔ اتم در آپ سمجھاوت، کلجگ کایا کھیل نرالا۔ سروور ست ست سروور گرُمکھ ورا نہاوت، توڑے جگت جنجالا۔ پاربرہم در ساچا پاوت، گن گاوت گنی رسالہ۔ ہر رسنا سد دھیاوت، چتر بھج ہوئے رکھوالا۔ گرُمکھ سوئے آپ جگاوت دیناں بندھو دین دیا۔ مور مُکٹ سیر نام سجاوت، گھنگٹ رکھے کالا۔ ترے بینی تیرتھ چرن گر نہاوت، کایا ساچی دھرم سالہ۔ پاربرہم پد ساچا پاوت، گوبند گر گوپالا۔ تورا ناد دُھن ناد وجاوت، جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سنگت ہوئے آپ دلالا۔ گر سنگت گن وچار، کرم کھایا۔ ساچا دھرم وچ سنسار، گر چرن سیس نوایا۔ بھانڈا بہرم بھو

نوار، جگت جگدیش آپ سمجھایا۔ لکھّ چوڑاسی اتری پار، ستاراں ہاڑی جس جن درشن پایا۔ آپ اٹھایا اپنا بہار، نہ کوئی ادھار کرایا۔ ساچا نیاؤں سچّی سرکار، سچ دربارے آپ کرایا۔ بنیا آپ مات بھکھار، گرمکھ کایا اندر سچّا دھن مال سُہایا۔ کیرت کرنی کری وچار، پورب لہنا کرم چُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ کیرپا کر، وبار گر سنگت ودا کرایا۔

★ ۲۸ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی کپہر سنگھ دے گرہ پنڈ رجیوال ★

کلجگ کالا روپ، بھیکھ وٹایا۔ پُرکھ نرنجن ست سرُپ، دس کیسے نہ آیا۔ لوک مات مہا انوپ، بھيو ابھیدا کیسے نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوت نرنجن بھیکھ دھر، کلجگ کالا ویس، مات کرایا۔ کلجگ کالا ویس دُور دُرانیا۔ پُرکھ ابناشی در درویش، نہ کوئی جانے برہما وشن مہیش گنیش، نہ کوئی جانے وید پُرانیا۔ پُرکھ ابناشی در درویش، نہ کوئی جانے ہر جی بھیس، جوتی جامہ کھیل مہانیا۔ آپے نہ آپے نریش، آپے گر ہر دسمیس، آپ اٹھائے شاہ سلطانیا۔ آپے لجن رکھے کیس، بال جوانی اک وریس، چہتر ساچا سیس اک جھلا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، آگادھ بودھ بودھ آگادھ سنگ رلایا، دُھنی ناد ساچا راگ اک الا یا۔ ساچا راگ اک اناد دُھن جیکار یا۔ آپے ہوئے رہے وسہاد، جن بھگتاں دیوے ساچی داد، آتم جوتی تُوڑ جگا رہیا۔ دوس رین رسنا رہے ارادھ، جُگا جُگنتر جوت ندھان۔ مات رکھیش کر دھیان۔ بھگت تپیشر شبید نشان۔ مَن مُنیشر کون گیان۔ آتم گرہ کون در کون گھر کون ہر کون وسے کس مکان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، اک وکھائے شبید نشان۔ جوگ راج جگت در باج۔ کون رکھے مات لاج۔ کلجگ ویلا اتم کل کہ آج۔ جوٹھے جھوٹھے مایا لوٹھے ساجن ساز۔ کایا مندر رنگ انوٹھے، شبید اولڑی وجے آواز۔ پُرکھ ابناشی ساچا تھے، چرن اٹھائے دیس ماجھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ سوارے اپنے کاج۔ راج جوگ تخت سلطان۔ شبید وجوگ گن ندھان۔ ہوئے روگ چنتا سوگ اندھ اندھیان۔ ایکا ایک ہر درس اموگھ، ملے میل دُھر سنجوگ، چرن کول کول چرن ساچی سرن

برہم گیان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آتم دیوے جیا دان۔ راج جوگ جگت ادھار۔ رسنا رس بھوک نام اپار۔ ایک ایک اک سنجوگ، نر نرائن پت پتونت سنت سچّی سرکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کرے کرائے خبردار۔ راج پرُمکھ نیتر کھول۔ کون لگا کایا دُکھ، جگت لگی ترسنا بھکھ، اتم ملیا نہ راج سُکھ، ساچا تول نہ لیا تول۔ مات گرہہ اُلٹا رُکھ، سُپھل نہ ہوئی مات کُکھ، مایا رانی جوٹھا جھوٹھا کھول۔ مانس دیہی ملی مانکھ، من مندر اندر سچ ٹکانا، نام بیانا پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی ملیا میل نہ کلا سولہ۔ جوٹھا جھوٹھا شاہ شاہانا، نہ کوئی دیسے راجا رانا، ایک ایک سری بھگوانا، لوچن نیتر رہیا کھول۔ شبد وجے اک نشانہ، جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، پورے تولن رہیا تول۔ راج جوگ پٹ پٹیال۔ پاربرہم ویکھ دین دیال۔ سچ دھرم جگت کرم بھگت رکھوال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، جگت اولڑی چلے چال۔ جوتی جامہ بھیکھ نیار۔ لکھ چوراسی ویکھ لیکھ، بھگت وچھل وچھل بھگت ہر گردھار۔ جوتی شبد پون سواس، آتم ویکھ تن شنکار سچّی سرکار۔ لوچن نیتر کھول لینا ویکھ، کون دوارا بھیکھ بھکھار۔ اتم مٹنے اولیئے پیر شیخ، دس دسمیش کیہڑی دھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، راج راجاناں کرے خبردار۔ راج راجان شاہ سلطان وڈ سکداریا۔ اتم ہونا مات ویران، جگت مٹے جھوٹھ نشان، کرے کھیل ہر نرنکاریا۔ شبد چلے تیر کمان، اٹھے ہر بلی بلوان، نام پھڑے تیز کٹاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، راج جوگ کر وچار، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پرگٹ ہوئے وچ سنساریا۔ شبد نام اپار جگ جگت امولیا۔ دیونہار داتار وچ سنسار، شبد بھنڈارا ایک کھولیا۔ گُرمکھاں دیوے وارو وار کر پیار، آپے بنے دُھر درگاہی سچ وچولیا۔ پھڑ پھڑ بانہوں جائے تار، اندرے اندر آپے بولیا۔ آپے کھولے بند کوار، وا نہ لگے تتی ہار، شبد گھوڑے دیوے چاڑھ آد انت کدے نہ ڈولیا۔ درگاہ ساچی دیوے وار، بجر کپاٹی دیوے پاڑ، دسم دوارا ہر نرنکار، سچ دوارا ایک کھولیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے اک ور، آپ چُکائے اگلا پچھلا مُولیا۔ شبد دات اپار ونڈ ونڈائیندا۔ آپ اپنی کرپا دھار، گر ساچے ویکھ وچار، ساچی وست نام ونڈیا، پلے گنڈھ بٹھائیندا۔ شبد پھڑائے چند پرچنڈ، پنجان چوراں وڈھے کنڈ، شبد نشانہ ہر بھگوانا ایک ایک پھڑائیندا۔ آپ بیٹھائے نام بیانا، لوآن پُریاں اک اڈانا، برہمنڈ کھنڈ ور بھنڈ پار کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، جگت پکھنڈا آپے میٹ مٹائیندا۔ شبد نام اڈول سدا اڈولیا۔ جن بھگتاں وسے کول، کایا مندر ساچے چولیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی دُھنی ناد ناد دُھن رہیا بول، بھو اپنا آپے کھولیا۔

آپے کرائے تن شنگار سولہ، جوت نرنجن رہی مول، ایکا دیوے شبد جھکولیا۔ اُٹا کرے نابھی کول، ملے وڈیائی اُپر دھول، امرت بوند سواتی آپے آپ چوا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، سر ہتھ سمرتھ اپنا آپ رکھا رہیا۔ نام ونت گنوت گئی ندھانیا۔ گرُمکھ وِرا لا ہوئے مات چتر سگھڑ سیانیا۔ ملے وڈیائی وچ جیو جنت، چندن واس نم مہکانیا۔ میل ملاواں ساچے کنت، نار سہاگن ہر پچھانیا۔ نہ ہوئے وچھوڑا آد انت، ملیا میل پاربرہم پُرکھ سُبجانیا۔ شبد چڑھایا ساچا تیل، آپے گوپی آپے کاہنیا۔ آپے وسے سد نویل، کھیلے کھیل زمیں اسمانیا۔ جن بھگتاں کئے دھرم رائے دی جیل، نہ کوئی پھند پھسانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، سرب سربنس وشنوں بھگوانیا۔ شبد ڈوری نام کرتار۔ کلجگ زین اندھیر گھوری، بے مکھ سٹے پیر پَسار۔ گرُمکھ ساچے کرن چوری، رسنا نام رہے اُچار۔ ایکا ملی نام گھوڑی، اٹھ پھر ہوئے آسوار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ایکا دیوے نام ور، ہر جناں ہر سچا پھریدار۔ نام رنگ رنگ انمول۔ لوک مات کئے بھکھ ننگ، آپ نبھائے اپنا سنگ، درس دان جن لے منگ، جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، گرُمکھ ساچے سنت جناں ہوئے سہائی سدا سہیلا انگ سنگ۔ نام رتن ساچا لال۔ گرُمکھ وِرا لا مات اُپائے، پُرکھ ابناشی دیا کھائے، آپے ہوئے وچ دلال۔ پُرکھنہارا ہر زینکارا، اندر باہر گپت ظاہر جگت اولڑی چلے چال۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، مستک دیپک گگن جوتی ساچا تھال۔ ہر جوتی نور اپار شبد ادھاریا۔ کلجگ کرے کھیل اپار وچ سنساریا۔ ہر جوتی نور اپار، لوک مات نہ کیسے وچاریا۔ کلجگ کرے کھیل اپار، شبد ڈنک اک وچا رہیا۔ پکڑ اٹھائے شاہ سلطان راؤ رنگ والی دو جہاناں، اک دوارا بنک وکھا رہیا۔ جن بھگتاں بٹھے ہنتھیں نام گانا، اکھڑ وکھڑ اک نشانہ، چار گنٹ ہر جھلا رہیا۔ لکھے لیکھ روڑی سکھر، پرگٹ ہوئے بجر کپاٹی ساچے پتھر، آپ اپنا آپ اکھوا رہیا۔ لکھ چوڑاسی لتھی ستھر، بن رنگ روپا ہر ست سرُوپا ساچی بنت بنا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، مہا اگت سادھ سنت سوئے مات جگا رہیا۔ سادھ سنت جگائے دیا کھائے، شبد اٹھائیندا۔ سُرتی سُرت گیان دوئے، اکال مورت دھیان رکھائے، پھڑ پھڑ باہوں آپ بلائیندا۔ آپ اپنا بھيو چھپائے، کلجگ اتم دس نہ آئے، بہرم بھلیکھے آپ رکھائیندا۔ چاروں گنٹ دہ دشا وکھائے، نو کھنڈ پرتھی حصہ پائے، ساچا بھانا ہر ہر رانا اپنا آپ ورتائیندا۔ جن بھگتاں پورن اچھیا آپ کرائے، ساچی بھاجی نام پائے، شبد نشانہ تیر چلائیندا۔ دئی دویتی آتم لاپے وسا، سچ محل اُچ اٹاری دسم دواری پُرکھ اگتا دسا، دیپک جوتی اک

جگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، شبد پون جوت ادھاری پاربرہم کھیل اپاری، سچ دھرم وڈ سنساری، پورب کرم پرہ چرن داری، آتم دُکھاں آپے لائیندا۔ مانس دیہی پیج سواری، جوتی جوت سرُوپ ہر، جن بھگتاں دیوے نام ور، در در گھر گھر آپے آپ سہائیندا۔ شبد محل اُچ ٹکانا۔ نام اٹل وچ جہانا۔ آپے ویکھے جل تھل، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ بیابانا۔ پرہ کا بھانا نہ جائے ٹل، لکھ چوراسی آپ بھلائی کر کر ول چھل۔ سادھ سنت شبد سنیہڑا رہیا گھل، ایکا اوٹ ہر سرنائی ہوئے سہائی۔ اتم کل پکڑ اٹھائے تھاون تھائیں۔ جوت سرُویی جل تھل، جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، جن بھگتاں دیوے اک ور، سدا سہیلا ٹھنڈی چھائیں۔ شبد سہیلا پون آسوار۔ اک اکیلا وچ سنسار۔ آپے گر آپے چیلا، بہرم بھلیکھا وچ سنسار۔ کلجگ اتم وقت ڈھیلا، سنت اسنت راج راجان ہوئے بے مہان۔ اچرج کھیل ہر جی کھیلا، مایا رانی وڈ جروانی چاروں کُنٹ کرے خوار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جن بھگتاں دیوے نام ور، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کل قلندر ویکھ وچار۔ سنت سہیلے ساجن میت، پکڑ اٹھائے شبد جنائے، وڈ نشانہ اک وکھائے، پاربرہم پُرکھ سُبانا، سدا سدا من راکھ چیت۔ میل ملاواں ہر بھگوانا، کایا کرے ٹھنڈی سیت۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، اولڑی کل چلے ریت۔ تن مندر مسیت گردوار، وچ سنساریا۔ گرمکھ ورا کرے مات وچار، جس جن ملیا ہر بہتاریا۔ ملیا میل درس اموگھ دُھر سنجوگ، ہوئے گیا وچوں روگ، پنّ پاپ لتھا بہارا۔ شبد ملیا ساچا جوگ، آتم رس رسنا بھوگ، چُکے موہ جگت وکارا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، جن بھگتاں وکھائے اک دوارا۔ اک دوارا ہر زینکارا۔ چار ورن ساچی سرن، کھلے ہرن پھرن، چُکے مرن ڈرن، اٹھ پھر خبردارا۔ ہر جن ساچے ساچی ترنی ترن، پورے گر سرنی پرن، ملے میل میت مُرارا۔ جوتی جامہ دھرنی دھرن، آپ اورنا ورنی ورن، نر ہر سچی سرکارا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جن بھگتاں دیوے نام ور، پاربرہم پُرکھ پُرکھوتم الکھ زینجن اگم آگوچر، ویس اویسا نر نریشا جوت پرویشا، گنی گنوتتا ہر بھگوتتا آپے جانے اپنی دھارا۔ آپے جانے اپنی دھار۔ دھیرن دھیرا ہر پرگٹ ہویا وچ سنسار۔ کلجگ لاپے کالے چیر، شبد تیر اک چلائیندا۔ لیکھا چُکے پیر حقیر فقیر، شاہ حقیر نہ کوئی نظری آئیندا۔ بالک ماتا چھٹے سیر، کیسے ہتھ نہ آئے نیر، ایکا بھیڑ اپنی آپے پائیندا۔ نہ کوئی ہست نہ کوئی کیڑ، لکھ چوراسی بنھے بیڑ، دوسر نہ کوئی بھجا اٹھائیندا۔ شبد ویلنے دیوے پیڑ، بے مکھاں لگی ہوئے پیڑ، جھوٹھا روگ نہ کوئی گوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کلجگ اتم ویس کر، سمبل دیس بھاگ لگائیندا۔ سمبل دیس

جوت اُجباری۔ پاربرہم نر نرنکاری۔ کرے کھیل اپر اپاری۔ برہم پار پاربرہم برہم دیس ویس گنیش در درویش برہما وشن سچّی سرکاری۔ پُرکھ نرنجن سدا آدیس، کال مہاکالا شبد پرویش، دین دیالا گوبند گوبند گر گوپالا، آپ لائے مات سچّی بھلواری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جن بھگتاں دیوے نام ور، جگے جوت بہتر ناری جوت جگائیا۔ میٹ مٹائے جھوٹھی دھاڑی، شبد دھاڑ اک اُٹھائیا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑی، دہ دشا چاروں کُنٹ وڈیائیا۔ جن بھگتاں رکھے لاج، چرن پریتی گئی جڑ، پورن جوتی نہ کوئی ورن نہ کوئی گوتی، برہم برہم رُپ سہائیا۔ ہرجن اُٹھائے کایا سوتی، دُرمت میل جائے دھوتی، جیاں انجن نیتر سوہنگ شبد پائیا۔ لکھ چوراسی رہی روتی، گرُمکھ وِرا کوٹن کوٹ کوٹ برہمنڈ کایا گرہ اُپر چڑھ، سچ محل اٹل ویکھے جن رُشنائیا۔ شبد سرُپی اندر وڑ، بھگت جنان رہیا پھڑ، در دوارے آگے کھڑ، دُور نیڑے نیڑے دُور نہ کوئی رکھائیا۔ کایا کوٹ قلعہ گرہ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، نہ کوئی مٹھ نہ کوئی مڑھ، نہ کوئی اکھڑ سکے پڑھ، نیش اکھڑ وکھڑ ساچے دھام ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرُمکھ ساچے سنت جنان ایکا دیوے نام ور، پارذات کملاپات امرت پھل ساچا میوہ، رسنا دئے کھوائیا۔ پارذات اُم ذات، جن بھگتاں مٹے اندھیری رات، اپنے بھانے دیا کھائے اپنا ساتھ۔ ساچا شبد مات لیائے، لوک مات کلجگ ٹکائے، گرُمکھ چڑھائے ساچے راتھ۔ کلجگ بیڑا آپ اُٹھائے، دُوسر نہ کوئی سنگ رلائے، تٹ تیرتھ میٹ مٹائے، لیکھا چُکے اٹھسٹھ گنگا گوداوری ہوئے ہلکائے، شبد تیر اک چلائے، کلجگ ویلا انت وکھائے، نہ کوئی جانے پوجا پائے۔ گیانی دھیانی بہم بھلائے، وید پُرانی سار نہ پائے، انجیل قُرآنی بابا کار مچائے، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ کالا ویس کر، گنپت گنیش برہما مہیش شو شنکر نہ کوئی سیس جھکائے۔ ایکا سیس در پروان۔ جگت جگدیش وڈ مہربان۔ چھتر جھلے ساچے سیس، بیس اکیس دھرم نشان۔ مکے چُکے راگ چھتیس، نارد من سُنج مسان۔ نہ کوئی جانے دند بتیس، کایا مندر اک ویران۔ نہ کوئی قُرآن نہ حدیث، جیو جنت جنت شیطان۔ جوٹھی جھوٹھی مایا چکی رہے پیس، بھرے بھلے جیو نادان۔ کون کرے پرہ تیری ریس، آد انت اک نشان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، آپ رکھائے لوآن پُریاں کھنڈ برہمنڈ و رہنڈ ایکا آن۔ ایکا آن ہر نرنکار، وچ برہمنڈیا۔ شبد جھلائے سچ نشان، وچ نو کھنڈیا۔ پُریاں لوآن ونڈ ونڈان، اُتبھج سینج جیرج انڈیا۔ سُرپت راجا اند ہوئے حیران، کروڑ تینتیس کلجگ اتم آیا کندھیا۔ شو شنکر کرے مات دھیان، جگت جگدیشا کس کل ونڈیا۔ برہما نیتر کھولے چار مُکھڑے بولے، چار ورنان اک گیان۔ بھگت سہیلا کیہڑی ٹٹی گنڈھے، پُرکھ ابناشی چتر سُجان۔ گھٹ گھٹ واسی کرے

پچھان، آپ اپنے رنگ سمان، جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ کالا ویس در درویش نہ سکے کوئی پچھان۔ برہما برہم گیان، من ویرا گیا۔ نیتز کھولے مار دھیان، کون سویا مات جا گیا۔ سوہنگ پھڑیا کس نشان، ساچی پُری آوے بھا گیا۔ گرُمکھ ساچا نوجوان، پڑھ کے آیا ساچا را گیا۔ نہکلنک بلی بلوان، جس دھویا مات داغیا۔ اک اٹھائے رسنا تیر کمان، چوٹھے جگ ہتھ اپنے پکڑے وا گیا۔ پُریاں لوآں سُنج مسان، گرُمکھ ہنس بنائے کا گیا۔ دھرم رائے در شرمان، چتر گپت جائے بھا گیا۔ گرُمکھ جودھا وڈ بلی بلوان، ملیا میل کنت سہا گیا۔ آپے جانے جانی جان، جس جن دھوئی ڈرمت داغیا۔ آتم برہم کرے پچھان، ہنس بنائے کا گیا۔ آپ چُکائے جم کی کان، ساچی سرنی جو جن لا گیا۔ در گھر ساچے دیوے مان، دُھر درگاہی آوے بھا گیا۔ ملے میل جوت سِری بھگوان، جوتی جوت سرُوپ ہر، جن بھگتاں دیوے نام ور، برہما برہم لوک آپے آپ جا گیا۔ شو شنکر سُرَت جنائی، شبد دُھنکاریا۔ ساچے در وجی ودھائی، پرہہ کرے کھیل اپاریا۔ گرُمکھ اٹھائے چائیں چائیں، ساچا لاڑا آپ شنکاریا۔ شبد گھوڑے چاڑھے پھڑ کے بابیں، دُھر درگاہی سچ ڈلاریا۔ آپ بہائے تھاوں تھائیں، ویکھ وکھانے پار آر پار کیناریا۔ دیندا رہے ٹھنڈیاں چھائیں، شبد سہارا وڈ سنساریا۔ دوسر کیسے دیسے ناہیں، جوت نرنجن نور آکاریا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جن بھگتاں دیوے اک ور، ساچی پُری آپ بہا ربیا۔ ساچی پُری مان رکھایا، جن بھگتاں نام بیانا ہے۔ آپ اپنا سنگ نہایا، دیپک جوتی آپ جگانا ہے۔ ساچی رنگن رنگ رنگایا، کال مہاکال آد انت نہ کدے کھانا ہے۔ شبد گھوڑے تنگ کسایا، گرُمکھ ساچا پکڑ بہایا، آپ اڈائے اک اڈانا ہے۔ شو شنکر ساچا حُکم سُنایا، نہکلنکی جامہ پایا، دوار بنک اک سہایا، گنوتی گن ندھانا ہے۔ گرُمکھ ساچا ساچے مارگ لایا، ساچے در گھر آپ بہایا، دھرم جھلایا اک نشانہ ہے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، پورن جوت شبد بیان ہے۔ پورن جوت بلی بلکار، وچ جہانیا۔ کروڑ تیتیساکر وچار، سُرپت راجا اند وڈ مرگند آپ جگانیا۔ جن بھگت اُچائے ساچی بند، امرت دیوے ساگر سِندھ، نوری مستک جوت مہانیا۔ سدا سہائی آپ بچشند، در گھر گھر در ساچے کرے پروانیا۔ پرگٹ ہوئے گنی گہند، جوتی جوت سرُوپ ہر، شبد سینگھاسن ساچے تخت آپ سہانیا۔ شبد تخت سلطان، ہر پراجیا۔ سدا سدا مہربان، ہرجن سوارے کاجیا۔ جن بھگتاں دیوے جیا دان، پرگٹ جوت پرہہ دیس ماجھیا۔ اٹھے پھر بلی بلوان، وڈ شابو راجن راجیا۔ چارے کنتاں اک بیان، پورن جوتی ہر بھگوان، سوہنگ شبد ساچے تاجیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا ساچن ساچیا۔

آپے ساجن ساز جوت جگائیا۔ شبد رکھے سیس تاج، جوت رگھرائیا۔ جن بھگتاں رکھن آیا لاج، سوہنگ اڈائے ساچا باز، دس کیسے نہ آئیا۔ آپ سوارے اپنا کاج، نام توڑا کل کہ آج، شبد گھوڑا جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، آپے مکہ حاجن حاجا، آپے کعبہ دو دو آبا، نر ہر سچی جنابا، کرے کھیل وڈ وڈ وڈیائیا۔ آپے مکہ آپے مدینہ، آپے دانا آپے پینا، آپے کھیل رچائیندا۔ آپے رُسا آپے چینا، آپے ہوئے اُمت نبی رسول، آپے دینا آپے اللہ، آپے وسے اک محلہ اٹل اٹلا دس کیسے نہ آئیندا۔ آپے وسے جلاں تھلاں، شبد پھڑائے ساچا بھلا، سدا رہے اٹل اٹلا، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، وڈ چھل چھل وڈ مایا بھرم بھلائیندا۔ آپے اللہ آپے نور۔ آپے شبد شاہ ست سرور۔ آپے ہر جگت ملاح، آپے بیڑا بھریا پور۔ آپے دیوے سچا نان ور، ست سرور۔ آپے ویکھے تھاون تھان، جوتی نور کوہ طور۔ آپے پتا آپے ماں، سدا سدا حاضر حضور۔ آپ اڈائے گھر گھر کان، آپے نیڑے آپے دور۔ آپے ہوئے امرت روپی سچی گان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، آپے بیڑا آپے پور۔ آپے وید پاٹھ پُرانا۔ آپے اٹھسٹھ تیرتھ اشنانا۔ آپے وسے گھٹ گھٹ، سرب جیاں ہر جانی جانا۔ گرمکھاں وسے کایا ہٹ، چوڈاں لوک ساچا پٹ، جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، آپے بیٹھائے شبد بانا۔ شبد بانا ہر نرنکار اک رکھائیا۔ گرمکھ ساچے ہو آسوار، پہلی وار پار اُتار دیا کھائیا۔ جاگرت جوت جوت پرہہ گرمکھ ساچے رہیا مات جگائیا۔ کلجگ جیو بھانڈے کاچے، در در گھر گھر جھوٹے ناچے، ملیا میل نہ ساچو ساچے، ساچا راہ نہ کوئی وکھائیا۔ مایا لائے اگن تماچے، رسنا رسک ہوئی ہلکائیا۔ گرمکھ ڈھالے ساچے ڈھانچے، پردے انتر شبد واچے، واچے انحد وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، ہر بھگت دوارا بن ونجارا، رہیا لکھ جگائیا۔ ہر بھگت دوار اپار، لکھ جگائیندا۔ ملے وست نام اپار، دس کیسے نہ آئیندا۔ جگت ریتی کھیل نیار، کایا سیتل سیتی دھرم جیکار، ساچا شبد اک سُنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، کایا مندر گرو دوارا، سچ مسیت بیٹھا رہے پت پت پتیت، اٹھ پھر راکھو چیت، گرمکھ ورلا رکھے چیت، مانس دیہی لئے جت، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ گر مندر تن سچ دواریا۔ اندرے اندر بھيو نیاریا۔ لگے بھاگ کایا ڈونگھی کندر شبد ڈھنکاریا۔ آپے توڑے وجا جندر، کرپا کر ساچا ہر، گرمکھ ساچا پار اُتاریا۔ لکھ چوراسی بھوندى بندر، ملے میل نہ نر ہر سچی سرکاریا۔ اُچ ٹلے سارے پلے گورکھ مچھندر، جٹا جوٹ اودھوت پھرے ہنکاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، آپے کرے سرب پساریا۔ گر

سنگت گر در آئی، بؤہ بؤہ رنگیا۔ آتم ترشنا کیسے ودھائی، کایا روگ رہیا ستائی، دُکھی بھکھی آتم ننگیا۔ گرمکھ ورلے آتم وجے ودھائی، پرہ دیوے اک سرنائیا۔ ملے وست دست مؤنہوں منگی، ہرجن گائے چائیں چائینا۔ ہوئے سہائی سبئی تھائیں، پرہ دیوے اک سرنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، سدا سہیلا سنگ سنگیا۔ تن روگ سوگ دُکھدایا اے۔ رسنا رس جھوٹھا بھوگ، پُرکھ نرنجن نہ رسنا گایا اے۔ مایا رانی کرم وجوگ، شبد نہ چُگی ساچی چوگ، مُکھ مدرا ماس لگایا اے۔ کون کئے ہوئے روگ، ناتا تٹا دُھر سنجوگ، درس اموگھ کیسے نہ پایا اے۔ ممتا لگا جگت وجوگ، ست پُرکھ نرنجن ست ستوادی آگادھ بودھا نرہے۔ نرؤیر گھر ساچے سد نہ کیسے بہایا اے۔ جھوٹھی پینی جگت مدھ، رسن وکار چلایا اے۔ دسم دواری اوکھی حد، بابوں پھڑ نہ پار کیسے کرایا اے۔ گرمکھ ورلا اچے ساچی جد، جس سرب کُتب ترا یا اے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جن بھگتاں دیوے نام ور، رنگ مجیٹھی اک چڑھایا اے۔ کایا روگ جگت سنتاپ۔ دُھر درگاہی سدا وجوگ، من بؤرانا ودھیا پاپ۔ سچ رس رسن رسائی نہ لیا بھوگ، اجپ اجپا نہ جیبا جاپ۔ کلجگ ویلا اتم آیا، جوت نرنجن بھیکھ وٹایا، دُکھ درد بھے۔ بھنجن آپ اکھوایا، آپ کٹائے ونڈ سنتاپ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، آپے جانے اپنا آپ۔ ہڈ ناڑی ماس تن دُکھ۔ در گھر گھر در ہویا واس، اٹھے پھر رہے سُکھ۔ شبد چلے رسن سواس، سہیل ہوئے ساچا مُکھ۔ کایا اندر پرتھی آکاش، مات گرہہ اُلٹا رُخ۔ سُنجا مندر اک پرہاس، مائس دیہی ویکھ مائکھ۔ گرمکھ ورلا جانے سچ منڈل دی ساچی راس، جوٹھے جھوٹھے دھوئیں رہے دُکھ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جن بھگتاں دیوے اک ور، آپ چُکائے سگلے دُکھ۔ دُکھ روگ پرہ کٹ دیا کھائیندا۔ شبد رکھائے ہٹ، کایا تن وکھائیندا۔ نام لپیٹے ایکے پٹ، بیڑا بٹھ وکھائیندا۔ رسنا رس ہرجن لینا چٹ، بہتر ناڑی دیا کھائیندا۔ ساچا لاہا لینا کھٹ، تِن سؤ سٹھ ہاڈی جوڑ جڑائیندا۔ آپے ویکھے گھٹ گھٹ، پردہ اوبلا نہ کوئی رکھائیندا۔ بے مُکھ جان کھیل بازی گر نٹ، بھرم بھلیکھے آپ بھلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، نہکنک نرائن نر، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ کیسے دک کیسے تاپ۔ کیسے سک کیسے ملے پرہ آپ۔ نیکن نیک اجپا جاپ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپے جانے اپنا وڈ پرتاپ۔ آپے کرودھ پون سواسیا۔ آپے پین کھان، آپے پون پانی دھراپیا۔ آپے ویکھے مار دھیان، انگ انگ سنگ سنگ رنگ انویا۔ آپے اڈے اڈائے وچ بان، ہر آپے شابو وڈ وڈ بھویا۔ آپے جانے آتم برہم گیان، کایا اندھیر اندھ کوپیا۔ آپے چترہج بھگوان، آپے ہوئے بن رنگ روپ ریکھیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، سوہنگ شبد

سچا دھویا۔ تن من، پردے روگ دکھ دایا اے۔ مانس دیہی لگا ڈن، اٹھ پھر سکھ نہ آیا اے۔ بھانڈا بھرم نہ لیا بھن، شبد نہ سُنیا ساچا کن، من ہنکار وسایا اے۔ تن نہ چڑھیا ساچا چن، رسن نہ گائے دھن دھن، ہوئے روگ شبد جلایا اے۔ گرمکھ ورلے اپنا بیڑا لینا بٹھ، بھرم بھلیکھا کڈھے جن، چرن ٹیک ایکا ایک رگھرایا اے۔ پنج چور نہ لائن ستھ، سچا ملے نام دھن، ساچے مندر کایا اندر آپ ٹکایا اے۔ پُرکھ ابناشی آپے بیڑا رہیا بٹھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، مایا جندر جس تڑایا اے۔ باشک سیجا ہر سُہائیا۔ سانگو پانگ سیج وچھائیا۔ نین مُندھار سُتا رگھرائیا۔ ساچی بھجا ہر پھیلائی۔ لچھمی چرن جھسن آئی۔ آلس نندرا کھیل رچائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، اپنی مایا آپ ورتائی۔ لچھمی کر من وچاریا۔ لال بھوشن تن شنگار، بیٹھی در سچی سرکاری۔ بھجان ویکھ اپر اپار، بل پرکھ کیہڑی دھاریا۔ پُرکھ نرنجن سرب پسار، کرنہار آپ اکھوا رہیا۔ سنک سندن سناتن سنت کمار، پوت سپوتے آپ جگا رہیا۔ ساچا دیوے اک گیان، ایکا سنگ ملا رہیا۔ آئے در دربان، پارکھ آگے ہو اٹکا رہیا۔ رسنا چلے تیر کمان، سنت کمار ایہ سنا رہیا۔ پرگٹ ہوئے وچ جہان، سچ دوارے جو اٹکا رہیا۔ مات لوکی پین کھان، دھرت مات گود اٹھا رہیا۔ کرے کھیل آپ بھگوان، دوسر بھیو نہ کوئی پا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی بنت بنا رہیا۔ آپ اپنی بنت بنائی۔ دوئے پارکھ مات اُچائی۔ لچھمی دسے کھیل ہر رگھرائیا۔ برہمے تھے مان دئے ڈہائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، ساچی کار کرائیا۔ ساچا پارکھ پُرکھ بلوانا۔ دھرت مات دھرت آپ دبائی دس نہ آئی وچ جہان، اتل وتل ستل لوک چرناں ہیٹھ دبائی۔ تلاتل رساتل مہاتل پاتال لوک دئے ڈہائی۔ ہرن کشپ ہرن مان تان، سرب جہان دیوے مان گوائیا۔ برہما کرے اک دھیان، پُرکھ ابناشی ہو مہربان، بونجا کروڑ یوجن پرتھی ہرن کشپ لے گیا اٹھائی۔ پرہ ابناشی دیادھار، براہ رُپ وچ سنسار، ویکھ وکھائے ہنکاری وکاری دُشت ڈراچار۔ ست پاتال ویکھ وچارے، ڈونگھے ساگر کیہڑی غار۔ ہرن کشپ نارد للکارے۔ کون مارے وچ سنسارے۔ نارد من آکھ پُکارے، پرگٹ ہویا ہر نرنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے جانے اپنی کار۔ براہ رُپ ہر وٹایا۔ لوک پاتال رکھیا ایکا راہ، ستویں اندر ڈیرہ لا، جگت اٹھائی دھرتی مان، جلے جلے آپ لیا۔ ہر ہرناخش پکڑے بانہ، ہنکار وکارا یدھ کرایا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی دُشت ہنکاری مارے تھان، اپنا برد رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، دوجا پارکھ آپ اُپایا۔ دوجا پارکھ کر ہرناخش، بڈھ اپر اپار۔ پرہلاد ست دھرم جیکار۔ سُہائی رُت وچ سنسار۔ پارہرم ابناشی اچت، ہویا پھریدار۔ پکڑ پچھارے مار کٹ، نر سنگھ رُپ اپر

اپار۔ جن بھگتاں دیوے امرت گھٹ، بیڑا کریا مات پار۔ مانس دیہی گئی چھٹ، ستجگ نہ دیسے کوئی سپار۔ ستجگ چوک گئی نکھٹ، ترنتے ملیا اک ادھار۔ راون کنبھ بیٹھے رُٹھ، رام راما ہر کرتار۔ ویلے اتم گیا ٹٹھ، مار مٹائے کھنڈا دو دھار۔ دو جے جامے گئے رُٹھ، تیجے ملے میت مُرار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، وچ دواپر کھیل اپار۔ بھگت وچھل گرور گردھار پاربرہم رُوپ اپارا۔ آپ جانے اپنا میل، بھگت وچھل سچی سرکارا۔ اچھل اچھل کھیل نیار، آپے جانے اپنی دھار، آپے اندر آپے باہر، آپے بھٹے سرب سپار، آپے مار جوئے رکھنہارا۔ آپے ناری آپے نر، جوتی جوت سرُوپ ہر، جگا جگنتر جوت دھر، جگت اولٹا بھیس کر، توڑے مات سرب ہنکارا۔ مان ہنکار سرب گوائیندا۔ اک کرائے اپنے نام جیکار، دوسر ہور نہ کوئی اکھوائیندا۔ آپے آپ سجن یار، سچ سنگھاسن ڈیرہ لائیندا۔ جن بھگت چوہدار، چھتر سیس جگدیش اک جھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، مایادھاری درپودھن ہنکاری جگت وکاری ایکا گھائیندا۔ درپودھن ہنکار من ودھایا۔ منگن گیا اک ور، بھچھیا اچھیا پور کرایا۔ شبد گھوڑے کس تنگ، نام ربابا وجے مردنگ، ساچی رچنا آپ رچایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کھیل کر، کورو پانڈو بھیڑ بھڑایا۔ جگ دواپر کر تیاری۔ کرے کھیل کرشن مُراری۔ بھائی بھائیاں ناتا ٹٹا، چھٹا ساک میت مُراری۔ شبد تیر رسنا چھٹا، چاروں کنت آئی ہاری۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، کرے کھیل وڈ پرل بلکاری۔ اٹھے یودھے وڈ بلوان، وچ بانیا۔ ویکھے کھیل سری بھگوان، والی دو جہانیا۔ ارجن ہویا من گمان، کون ماراں تیر نشان، ایکا کُل دس دسانیا۔ ہتھوں سٹے تیر کمان، پرہہ ابناشی چرنی ڈگا آن، سرب گھٹاں گھٹ جانی جان، در دوارے ڈگا آن، پوت سپوتے ایکا مان، دھرتراستر پوت سجان، دوسر ہور نہ کوئی جانیا۔ دروناچارچ گرو مہربان، جسنے دیا برہم گیان، اسستھاما نال بلوان، ساچا بھائی پیر بلوانیا۔ کرن یودھا مار دھیان، اتم مٹے نام نشان، کریا کرگن ندھان، ہو مہربان مہربانیا۔ آپ بولے سری بھگوان، ارجن سن جیو نادان، ویلے اتم کابون ڈولیا۔ ہر ارجن آپ سمجھائیندا۔ پرہہ ساچے رچن رچائیا۔ بہرم بھلیکھے آپ بھلائیندا۔ مایا پڑدہ اک رکھائیا، جو ویکھے دس نہ آئیندا۔ ویلے انت سرب مٹ جائیا، آپے جانے اپنے لیکھے، آپے گنت گنائیندا۔ آپے دھاریا ہر جی بھیکھے، تیر کمان نہ کوئی اٹھائیندا۔ آپ مٹائے سرشٹ سبائی ریکھے، وڈ رتھواہی رتھ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپے جانے اپنے ویسے، اپنے بھانے آپ سہائیندا۔ آپ اپنا کرے آکار، آپ اُپائیندا۔ آپے ورتے وچ سنسار، آپے بنت بنائیندا۔ آپے مایا رہیا پسر پسر، جودھا پیر آپ اکھوائیندا۔ آپے رتھ گھوڑا پون اسوار، سرب تھائیں آپ سمجھائیندا۔

چوڈاں لوکاں ونج وپار، لوآں پُریاں پسر پَسار، آپ بنائے آپے ڈھابندا۔ آپے تیر تیز کٹار، شستر استر آپ اکھوائیندا۔ گن اوگن رسیا وچار، ساچے بھگت ہو ہوشیار، پرہہ مایا بہرم چُکائیندا۔ نیتر کھول بند کواڑ، سرشٹ سبائی چبائی داڑھ، ہر اپنا بھیکھ وٹائیندا۔ کیسے نہ دیسے پچھا اگاڑ، نہ کوئی پُری لوء آکاش مندُل دھرت خاک، ساگر سِندھ کوئی دِس نہ آئیندا۔ نہ کوئی محل اٹل اُچ تاک، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پربت نو کھنڈ پرتھی وچ سمائیندا۔ نہ کوئی ہست گھوڑا نہ کوئی شاہ راک، تیر تُفنگ انگ انگ نہ سنگ کوئی سمائیندا۔ نگار دھونسا نہ کوئی مردنگ، لکھ چوڑاسی کچی ونگ، پرہہ اپنے وچ وکھائیندا۔ امرت وپے دھارا گنگ، کروڑ تیتیسا اندر سنگ، شو شنکر منگے ساچی منگ، برہما سیس نوائیندا۔ لوآں پُریاں ہوئیاں بھنگ، ہر جی ورتے اپنا رنگ، ہور کوئی دِس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، چوڈاں لوکاں ویس کر، ستاں ستاں ونڈ کرائیندا۔ ست لوک آکاش ست پاتالیا۔ ارجن دیوے ہر دھرواس، جیو جوالیا۔ آپے ہونے پرتھی آکاش، آپے ہونے گھٹ گھٹ واس، چترہج آپ اکھوا لیا۔ آپے ہونے دس دس ماس، آپے ہونے گھٹ گھٹ واس، آد انت نہ جائے وناس، آپے لیکھا شبد سواس، چند سورج اوتاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ترے گن مایا ویس کر، ہر ہر بھگت جُگت ساچا راہ وکھا رسیا۔ گردوارا اک نشان ہے۔ نہ کوئی مندر نہ کوئی مکان ہے۔ آتم دھرم برہم گیان ہے۔ گر پورے دا ساچا جنم، جتھے اُپجے نام ندھان ہے۔ مانس دیہی پورن کرم، جس ملیا برہم گیان ہے۔ دئی دویتی جھوٹھا بہرم، آپے رام رحیم رحمان ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ستجگ ساچے دیوے جرم، جھلے پھیر سچا نشان ہے۔ شبد کریان تیز کھنڈا۔ وچ جہان اُچا ڈنڈا۔ نام نربان پائی ونڈا۔ گن ندھان وچ برہمنڈا۔ پورن بھگوان آپ میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، اک اٹھائے نام چند پرچنڈا۔ شبد کھنڈا جس جن ہتھ اٹھایا ہے۔ آتم ہونے مات نہ رنڈا، آتم گھمنڈا دُور کرایا ہے۔ سینتل کایا پائے ٹھنڈا، ملے نام وچ ورہنڈا، برہمنڈ کھوج کھجایا ہے۔ کلجگ اتم آیا کنڈھا، جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، ایک شبد کھنڈا وڈیایا ہے۔ شبد کھنڈا ہتھ داتار، جن بھگت ترائیندا۔ بے مکھاں کر خوار، لکھ چوڑاسی گیڑ بھوائیندا۔ گرمکھ ساچے شبد ونجار، ایک دسے سچ پیار، ذاتی پاتی ورن گوتی بھيو چُکائیندا۔ برہم روپ ہر کرتار۔ ساچا دھرم وچ سنسار۔ پُرکھ بدھاتی ساچا ناتی، امرت دیوے بوند سواتی، دسم دوااری دھار وٹائیندا۔ ہرجن میلا اک اکتی، مٹے زین اندھیری راتی، دیپ اُجالا گر گویالا ایک ایک کرائیندا۔ امرت کھنڈا بوہ بوہ بھاتی، کلجگ پاڑے اتم چھاتی، جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، تھ مٹھ اپنے ہتھ

رکھائیندا۔ ہر کریبان اک بنائی ہے۔ تکھی دھار آپ رکھائی ہے۔ لوہار ترکھان نہ کیسے گھڑائی ہے۔ گرمکھ وِرا لا نوجوان، جس گر چرن پِرتی ساچی کر تن اپنے نال چھہائی ہے۔ دُھر درگاہی ساچا دان، دیونہار ہر بھگوان، ساچی کریبان جس پرنائی ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، آپ اپنی جوت دھر، ٹٹھ مُٹھ اپنے ہتھ رکھائی ہے۔ سر امرت سروور مان بند رکھایا۔ سر امرت آپ بنائی مایا کندھ، ساچا راہ کیسے ہتھ نہ آیا۔ مٹمکھ مَورکھ نہ جانن اندھ، سچ دوارے آپ ٹیکایا۔ سر امرت ساچا سر، آپ ٹیکائے اپنے گھر، در شبدی بند کرایا۔ گرمکھ وِرا لے کریا کر، پُرکھ ابناشی ساچا ہر، جوتی جوت سرُپ ہر، آتم گنڈا دیوے لاہیا۔ سر امرت تال سُہائے، گہر گن ساگرا۔ ساچے دھام آپ رکھائے، دس نہ آئے کایا ساگرا۔ مٹمکھ جیو پھرن ہلکائے، نرمل کرم نہ ہونے اُجاگرا۔ گرمکھان میلا سہج سُہائے، کریا ونج سچا سؤداگرا۔ بند کیوڑی آپ کھلائے، دیوے درس رتی رتناگرا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ساچا تال اک وکھائے، گرمکھ نہاون تیرتھ جائے، دُرمت میل مات چُکائے ساچے ساگرا۔ سر امرت سُرَت سنہال دھار اپاریا۔ آپ ٹیکائی مستک ساچے تھال، جوت نرنکاریا۔ اٹھ پھر اولڑی چال، کایا ماٹی جھوٹھی کھال، لکھ چوراسی کھائے کال، گرمکھ سوہے سچ دواریا۔ ہرجن پرکھے ساچے لال، دُھر درگاہی آپ دلال، کایا پھل ایک شبد ساچے ڈال، کرائے ونج سچا وپاریا۔ آپے چلے نال نال، بھگتن بت کرے سنہال، نت نوتا کرے پرتپال، آد انت ہونے ادھاریا۔ گرمکھ ہون نہ مات کنگال، آپے توڑے جگت جنجال، کایا مندر اک وکھائے ساچا گر سچّی دھرم سال، دیوے درس اگم اپاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، دیپک جوتی اک جگائے، گرمکھ ساچے آپ اٹھائے، دیاندھ دیاوان ساچی بھچھیا جھولی پائے، دیوے دان وڈ وڈ دانا۔ سر امرت ست سنتوکھ سرب بھرپوریا۔ ہرجن وِرا لے اتم موکھ، بے مُکھان در دوارا دسے دُوریا۔ اٹھ پھر آتم ترسنا لگی بھکھ، ہونے لگا روگ جگت وسُوریا۔ گرمکھ وِرا لے ساچے گھر ایک موکھ، پرہہ ابناشی گھنک پُر واسی دسے حاضر حضوریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک دیوے شبد ناد، انابد ساچی تُوریا۔ امرت آتم رس آتم مدھ متیا۔ گرمکھ وِرا لیوے ہس، جس پیائے کھلاپاتیا۔ تن وکارا جائے نس، ہرجن ہونے آتم راسیا۔ راہ ساچا جائے دس، پُرکھ ابناشی لوک ماتیا۔ کایا نگر کھیڑا جائے وس، مٹے زین اندھیری راتیا۔ بے مُکھ در تون جائے نس، گلکھنی نار وڈ کھداتیا۔ نر ہر ہر ہر دے جائے وس، پاربرہم سہج سُکھ واسیا۔ رسن پیائے امرت روپی بوند اک سوانتیا۔ شبد تیر مارے کس، چرن بندھائے ساچا ناتیا۔ لکھ چوراسی رہیا متھ، جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، نہ کوئی جانے ذاتی پاتیا۔ امرت آتم دھار وہائیندا۔ سر امرت کر وچار، گرمکھ وِرا تیرتھ ساچے مات نہائیندا۔

پُورب کرمان رہیا وچار، جوتی جامہ بھیکہ نیار، کلغی توڑا نام داتار، شبد گھوڑا وچ سنسار، جُڑیا جوڑا پہلی وار، بے مُکھ جیو بھیو نہ پائیندا۔ آتم چلیا اک وکار، ہوئے لگا سرب ہنکار، دسم دوارے وسے باہر، نو دوارے کھیل رچائیندا۔ گُرمکھ ساچے سنت ڈلار، دیوے درس اگم اپار، بہرم بھو نوار، دسم دواری بھیو چکائیندا۔ جوتی نُو رگر منتر اک اپار، پون جوتی شبد بسنتر، جگدی رہے دسم دوار۔ اک بنائے اپنی بنت، شبد سنگھاسن سوتا پیر پسا۔ سرب چیاں بدھ جانے انتر، ایک پُرکھ سبائی نار۔ ویکھے ویکھ وکھانے سرشٹ سبائی مات پاتال آکاش گگن گگنتر، لوآن پُریاں پاوے سار۔ آوے جاوے جگا جگنتر، نہ کوئی جانے جنت گوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی جوت دھر، سرب گھٹ کایا مندر اندر کیٹ ہست پاوے سار۔ امرت آتم سر ٹھنڈی دھاریا۔ گُرمکھ وِرا پیوے سیر، جس دیوے ہر زینکاریا۔ مُمکھاں لٹھے کایا چیر، کوئی نہ دیوے مات دھیر، برہم رُوپ نہ کیسے وچاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، امرت آتم دیوے سر، ہرجن ساچے سنت سُہیلے گھر اکیلے آپے آپ مُکھ چوا رہیا۔ سر امرت سرب گیان، بوجھ بُجھائیا۔ تیجے نیناں مار دھیان، کایا ماٹی ہٹ کھلائی۔ ساچا وجے تیر نشان، رسنا چلے رہیا چڑھائی۔ ایک سرور مان، دسم دواری بوجھ بُجھائیا۔ بھگت جنان دی ساچی کھان، آدانت توٹ نہ آئی۔ آپے مدھ آپے رسیا آپے پین کھان، آپے دھارا رہیا وایا۔ آپے شبد آپے سنت سُہیلے ساچے سد جگت جگدیشا راگ چھتیسائسن منڈل اکادھ بودھا اونکارا رہیا سمجھائی۔ پاربرہم پُرکھ اُنسا، چھتر جھلے ساچا سیسا، دوسر کوئی بھیو نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، امرت آتم ساچے سر، ایک ہر سد رکھائی۔ سر سرور آتم دھار۔ گر پورا کرے سرب وچار۔ ہرجن ہر ہر ساچا سورا، منگے منگ بن بھکار۔ دیوے ور سرب گن بھریورا، بھریا رہے در بھنڈار۔ آتم جوتی ساچا نورا، شبد سنگھاسن کرتیار۔ بے مُکھاں کل دسے دورا، گُرمکھ سوئے ساچے گھر آتم در دوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوت زینجن بھیکہ کر، لکھ چوراسی ویکھ ہر، آپے کرے اپنی کار۔ امرت آتم رنگ رنگ امولیا۔ گُرمکھ وِرا جائے لنگھ، بے مُکھ مایا بھلیا۔ شبد ڈوری نام پتنگ، آپ نہہائے اپنا سنگ، نہ ہر سچا کٹھولیا۔ اک وجائے نام مردنگ، امرت ویاے ساچی گنگ، شبد جھلائے سچ پنکھوڑا، گُرمکھ وِراے مات جھولیا۔ سوہنگ پائے ہتھیں چوڑا، کایا رنگ چڑھائے گوڑھا، چتر سُجان بنائے مورکھ موڑھا، پُرکھ اباشی دولو دُولیا۔ گُرمکھ وِرا پائے دیا کھائے چرن لگائے مستک دھوڑا، سرشٹ سبائی ناتا دسے کوڑو کوڑا، ہرجن ہر دوارے ایک پھلیا پھولیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، بھگت جنان سد وسے در، امرت آتم ساچے سر، آپ پیائے بھر

بهر ساچی چوٺيا۔ امرت آتم گهر دسم دواريا۔ نو دوارے آوے ڈر، ممکھ مکھ گواريا۔ مانس ديہی رہی ہر، پُرکھ ابناشی نہ تن وچاریا۔ جھوٹھی کرنی رہیا کر، ملی وست دست کام کرودھ لوبھ موہ ہنکاریا۔ گرمکھ وِرا گُر چرن سرن جن جائے پڑ، تن من اندر مندر کھولے بند کواڑيا۔ ساچی ترنی جائے تر، لاڑی مؤت چيائے اپنی داڑھيا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرمکھ وسائے ساچے گھر، ساچے پوڑے آپے چاڑھيا۔ امرت سر سرور سچ محليا۔ پُرکھ ابناشی آپ ٹکائے اوچو اوچ اٹليا۔ بے مکھ جیواں دس نہ آئے، نہچل دھام اٹليا۔ گرمکھ وِرا سہج سُبھائے پائے، سچ دوارا ایکا مليا۔ نِجھر دھار آپ ويائے، دیوے سچ اچھليا۔ کول ناہی پرہ اُٹائے، امرت بوند مکھ چوئے، آپے پھليا آپے پھليا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، گرمکھاں دیوے نام ور، بھاگ لگائے ساچی کُليا۔ سر امرت سہج سُکھ دانيا۔ گرمکھاں گھر جوت نرنجن آتم در شبد کرائے برہم گیانیا۔ اک وکھائے ساچا سر، آپ اپنی کِریا کر، دُھر درگاہی نام نشانیا۔ نہ جنے نہ جائے مر، جوتی جوت سرُوپ ہر، وڈ داتا جودھا سُرور پیر وڈ بنيا دانا دانيا۔ دانا پینا ہر داتار، دیا نِدھ اکھوائیندا۔ ہر جن ساچے کر پیار کارج کرے سِدھ، آتم وِدھ تیر چلائیندا۔ پاربرہم برہم پار آد پُرکھ اپرمپر اکال مؤرت مؤرت اکال دین دیاں وچ سنسار، کارج سِدھ نو نِدھ گھر اُپجائیندا۔ پُرکھ نرنجن اگم اپار، ساچا مجن چرن دوار، نیترا نجن شبد اپار، آتم سوخم ساچا مارگ اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، آپ کرے اپنی بدھ، وچھڑیاں میل ملائیندا۔ سچ دوارا مان، جلے جل تھليا۔ ست سرور آن، بلی بل بلیا۔ کایا مندر سُنج مسان، آپ وکھائے ول چھليا۔ ہرجن ساچے مار دھیان، کھیل کرائے اُچ اٹليا۔ ساچے گھر سچا اشنان، ست سرور ایکا مليا۔ امرت ویلا گُر اشنان، دیوے درس گھڑی گھڑی پل پلپلپل۔ کایا کوٹ گُرہ ہر چڑھ، آپے ویکھے سیس دھڑ، سیر پیائے بہتر ناڑ، آپے جانی جانیا۔ گرمکھ ساچے رہیا پھڑ، اندرے اندر ہر جی وڑ، کوڑ کُٹب جگت نشانیا۔ مایا رانی وہے ہڑ، گرمکھ وِرا ایکا اکھڑ جائے پڑھ، ملے میل پُرکھ سُبجائیا۔ ساچے گھاڑن رہیا گھڑ، گرمکھاں در دوارے آگے کھڑ، نہ کوئی جانے مات ودوانیا۔ ہوئے روگ رہے سڑ، جوتی جوت سرُوپ ہر، ایکا مارے شبد تیر کانیا۔ مارے شبد تیر نشان، بے مکھ بے مہانیا۔ ہرجن بخشے چرن دھیان، در دوارا اک پچھانیا۔ بے مکھ روڑھ وچ جہان، چکے مات پینا کھانیا۔ گرمکھ جھلدا رہے نشان، ملے میل والی دو جہان، تُوئے مان ساچے رانیا۔ گنوت گنی نِدھان، آدن اتنا پُرکھ سُبجان، پورن بھگوتتا ہر بھگوان، آپے جانے اپنے بھانیا۔ کلجگ مایا پائے بئاتا، جگت سدائے سادھن سنتا، نہ ہر نہ کرے پچھانیا۔ در دوارا دُور نو دروازا۔ گرمکھ وِرا

جانے سُوَر، جس جن دیا کماے غریب نوازیا۔ دیپک جوتی نُوَر اُجالا کایا پربت سچ کوہ طُوَر ساچا ساجن ساچیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، بھگت جنان سد حاضر حضور، ایکا مات مار جہات، بیٹھ اکانت گلونت رکھن آیا لاجیا۔ امرت دیوے بوند سوانت، آپے پتا آپے مات، ایکا بخشے چرن شبد دات، نہ کوئی ویکھے ذات پات، آپ سوارے اپنے کاجیا۔ کلجگ رین اندھیری رات، جوتی جوت سرُوپ ہر، جن بھگت سہائے ساچے در، ویکھے کھیل کل کہ آچیا۔ ہر بھگت سہیلا میت تن وسیریا۔ ستجگ چلائے ساچی ریت، کلجگ ڈھاہے بھرمان ڈیریا۔ کلجگ پرکھن آیا نیت، آپے ویکھے سنجھ سویریا۔ سدا سہیلا راکھو چیت، آپ چُکائے میرا تیریا۔ کلجگ اوڈھ ربی بیت، لکھ چوراسی بھے بہیت، گرُمکھ ورلے مانس دیہی جانی جیت، آپے گر آپے چیریا۔ آپ کرائے کایا ٹھنڈی سیت، آتم جوتی سدا اتیت، اک کرائے چرن پربت، شبد سرُوپی پائے گھیریا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، گرُمکھان سدا دسے در، بے مکھ بھلائے کر کر ہیرا پھیریا۔ بے مکھان بھلائے آپ گر منتر جاپ، ہوئے دکھ لگائے وڈا تاپ، نو دوارے ربیا پھیریا۔ پُرکھ ابناشی دس نہ آئے، بھرمان لائے ڈیریا۔ رسنا رس پھرن ہلکائے، کامی کشتی ہوئے چیریا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جن بھگتاں دیوے سچ ور، لکھ چوراسی وچوں آپ اٹھائے، شبد جنائے کر کر اپنی مہریا۔ شبد سہاوا تال، در سہانیا۔ نیڑ نہ آئے جم جم کال، دیا کرے ہر دیا وانیا۔ لکھ چوراسی توڑے جگت جنجال، ملائے میل جوت بھگوانیا۔ مستک دیپک ساچا تھال، جوتی نُوَر ست سرُوَر، ہر بھرپُوَر ساچا گھر ہر سہانیا۔ ساچا شبد گرُمکھ ورلے پھل لگا کایا ڈابن، ایکا میوہ دیوی دیوا لکھ ابھوا، در ساچے آپ کھوانیا۔ پُرکھ ابناشی ساچی سیوا، رسنا کایا ساچی جہوا، پھیکا رس مُول نہ بھانیا۔ کوستک منیا لائے تھیوا، جوتی جوت سرُوپ ہر، ساچی دیوے شبد نشانیا۔ شبد نشانہ ہر بھگوان، آتم در وکھائیندا۔ جھلدا رہے وچ جہان، بے مکھان دس نہ آئیندا۔ گرُمکھان وکھائے آپ بھگوان، سر ہتھ سمرتھ ٹکائیندا۔ پون اُنجا ہتھ بٹھ گانا، سچ پرکاش کوٹن بھانا، چند سورج سورج چند سیس جھکائیندا۔ گرُمکھ ساچا وچ چڑھ شبد بانا، پُریاں لوآن اک اڈانا، دھرم رائے مکھ بھوائیندا۔ کال مہاکال نہ پائے آنا، توڑ جنجال پُرکھ سُبجانا، بھگت رکھوال والی دو جہاناں، درگاہ ساچی دھام بھائیندا۔ چتر بھج گن ندھانا، بھيو گجھ آپ گھلانا، سچ دوارا جائے سَجھ درس اموگھ جن دکھانا، ایکا رنگ سرینگ سنگ انگ آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، بھگت سہیلا دیوے ور، گرُو دوارے پار لنگھ، دسم دوااری آپ گھلائیندا۔ دسم دوارا دیوے کھول، وڈ وڈی وڈیائیا۔ شبد سرُوپی ربیا بول، سار کیسے نہ پائیا۔ دھنی ناد اناہد ڈھول، دوس رین ربیا وجائیا۔ دوس رین کرے چوبل، کایا

مندر رہیا مئل، ساچا راگ رہیا سُنائیا۔ امرت چوائے ناہ کول، ملے وڈیائی اُپر دھول، سُنّ سادھی رہیا گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گُرمکھاں دسے ساچے گھر، آپے رہیا بھيو گھلائیآ۔ امرت آتم رس، شبد پرتاپیا۔ ہر پردے جائے وس، ایکا جاپ سوہنگ جپ جاپیا۔ آپ مٹئے تینو تپ، کلجگ ویلا اتم سُہا رہیا۔ مایا ڈسے نہ ناگنی سپ، ہرجن ساچا تھاپن تھاپیا۔ کوٹن کوٹ اُتارے پپ، آپے مائی آپے بپ، جو جن پچھانے آپن آپیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا دیوے نام ور، سوہنگ شبد سہج سُکھ جاپیا۔ سوہنگ اکھّر کر وچار۔ ست پُرکھ نرنجن جوتی دھار۔ شبد دوارا وڈ بھنڈار۔ ہرجن منگے وارو وار۔ دیونہار سچی سرکار۔ دھئے جوڑ کرے نمسکار۔ ہوئے ہنگتا روگ نوار۔ رسنا گائے گن نرنکار۔ رسن رسائی کرم ادھاریا، ہرہم رُپ اپارا نیتر نینی درس اپار۔ گُرمکھ گر سنگت ساچا بہن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ کرائے بیڑا پار۔ کایا کوڑا کوٹ محل اُساریا۔ گُرمکھ ورلے وجے شبد چوٹ، ساچے تن نگاریا۔ جوٹھا جھوٹھا کڈھے کھوٹ، نر نرائن جس اُچاریا۔ کلجگ جیو آلیو ڈگے بوٹ، نہ دوسر کوئی اُٹھا رہیا۔ مایا رانی بھری نہ پوٹ، ترشنا آگ جگت جلا رہیا۔ ہرجن ساچے ایکا ایک ہر اوٹ، تھاوں تھائیں آپ سُہا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جن بھگتاں وسے آتم در، دُرمت میل روگ گوا رہیا۔ کایا مندر دھام ہر اولٹا۔ ہرجن ساچا ویکھے سد، پُرکھ ابناشی اک اکلٹا۔ آونا جانا چُکے ڈر، وسے نہچل دھام اٹلٹا۔ ساچی ترنی جائے تر، در دوارا جس جن ملٹا۔ مانس دیہی نہ آئے ہار، لیکھے لائے کایا مائی جھوٹھی کھلٹا۔ پارہرہم پرہہ سرنی پڑ، شبد پھڑائے ساچا پلٹا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، سوہنگ دسے راہ سُکھلٹا۔ ایکا راہ جگت ملاح، ہر وکھائیندا۔ بے پرواہ اکم اتھاہ، شبد ہتھ پھڑائیندا۔ ہوئے سہائی سبئی تھان، پڑدہ اوبلا نہ کوئی رکھائیندا۔ امرت رُپی دیوے ساچی گان، امرت سیر آپ پیائیندا۔ دو جہانی ٹھندی چھان، پارذاتی پھل کھوائیندا۔ بے مُکھ جیو کایا سُنجا مندر گھر کام کرودھی اُدے کان، ساچا گھر نہ کوئی دسائیندا۔ گُرمکھاں ملیا ایکا نان، درگاہ ساچی ساچا تھان، آپے آپ بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جن بھگتاں دیوے نام سوہنگ اکھّر، جگت بجر کپائی ویکھے پتھر، آپے پار کرائیندا۔ بجر کپائی پتھر پاڑ۔ کایا ہائی شبد دھار۔ جوت سرُپی ہر اُجیار۔ اک رکھائے تیرتھ تائی، کایا مندر اوکھی گھاٹی، پارہرہم پار کینار۔ دُرمت میل رہیا کاٹی، ہرجن ہر رس رہیا چاٹی، در دوارے لاپا کھاٹی، مانس جنم مات سوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جن بھگتاں دیوے آتم ور، سوہنگ شبد اپر اپار۔ سوہنگ شبد شبد گن داتا۔ کایا مندر اندر رین اندھیری گنونت انت نہ کسے پچھاتا۔ جوٹھا جھوٹھا ناتا پچھان، مات پت

ساک سجن سین، ایکا ایک بھگت ٹیک کرے بُدھ بیک، پُرکھ ابناشی سچ بدھاتا۔ کلجگ مایا نہ لگے سیک، تیجے نیتر لینا ویکھ، گرتھی پنتھی مٹی ریکھ، بھيو کوئی نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جن بھگتاں وسے آتم در، اک نُہائے ساچے سر، سچ سرور ہر اشنان مار دھیان آپ کرائیندا۔ سچ کرائے اشنان، دیا کھائیا۔ آتم دیوے برہم گیان، نہ بیوئے مات جدائیا۔ جوتی جگے نور مہان، کرے آپ سچی رُشنائیا۔ شبد توڑا جگت مہان، چیر ساچے تن پہنائیا۔ ساچا گھوڑا ہر مہربان، اپنی ہتھیں واگ گندائیا۔ کلجگ وقت رہ گیا تھوڑا، بے مُکھاں رہیا سمجھائیا۔ گُرمکھاں ہر جی آپے بھڑا، شبد گودی رہیا اُٹھائیا۔ ویکھن آیا مٹھا کوڑا، شبد ہتھوڑا نال لیائیا۔ دُھر درگاہی ایکا پوڑ، نہ کوئی جانے لما چوڑا، گیانی دھیانی سُن سادھی ویکھ ویکھ بیٹھے دھیان لگائیا۔ آپے پرگٹ ہویا براہمن گوڑا، سمبل دیس ڈیرہ لائیا۔ سو پُرکھ لگایا سسے اکو ہوڑا، سسا کایا قلعہ کوٹ آپ وکھائیا۔ آد پُرکھ آیا دوڑا، اونکار دیس سائیا۔ اونکارے کیا آکارا، سُن مجھارا جوت ٹکائیا۔ سُن اگمی ساچی دھارا، سوہنگ چھایا جوتی آپ وکھائیا۔ سوہنگ اُچے نر نرنکارا، دسم دوارا دُھن اُچائیا۔ دسم دواری بند کواڑا، ہر آپے آپ کھلائییا۔ ترے کئی دیس سچ بجواڑا، نرگن سرگن بنت بنائیا۔ اچیا جپ بہتر نازا، چھٹی راگ بھيو نہ پائیا۔ پردے کون نام اکھاڑا، اُپر دھول ملے وڈیائیا۔ زمیں اسمانا تٹا پاڑا، نہکنکی ڈنک وجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، گُرمکھاں وسے ساچے گھر، بنک دوارا آپ سہائیا۔ آپ سہائے دوار بنک، راؤ رنگ نہ کرے وچار۔ آتم سنسا ہوئے روگ نوار۔ جوتی دیوے ایکا کنک، درس دکھائے بار انک کرے کرپا ہر گردھار۔ چرن پریتی ساچی تنک، کھچی رکھے سچ دوار۔ آپ پھرائے من کا منک، بے مُکھ بھلے جیو گوار۔ ملے وڈیائی جیوں بھگت جنک، دیا کھائے در داتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، جن بھگتاں دسے سچ گھر، کھلا رہے سدا کواڑ۔ جو جن جانے رام رمئیا۔ آپ چڑھائے ساچی نئیا۔ کلجگ بیڑا پار کرئیا۔ ساچا راہ اک وکھئیا۔ چار ورنان ایکا سرنا بھینان بھئیا۔ ساچا ناتا ہر جڑئیا۔ ملے میل پُرکھ بدھاتا، اُتم ذاتا میٹ مٹائے اندھیری راتا، اندھ اندھیان دُور کرئیا۔ نہ کوئی ویکھے ذاتا پاتا، امرت دیوے بوند سوانتا، دیپک جوتی نام جگئیا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا، جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، روگ سوگ جگت وجوگ، رسنا رس بھوگ دُور کرئیا۔ گُرمکھاں گُرمکھاں ساچا پائے۔ رنگت نام اک چڑھائے۔ دُو جے در نہ بیوئے منگت، ساچا سنگ آپ نہیائے۔ مائس دیہی نہ بیوئے بھنگت، کایا نگر کھیڑا آپ وسائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوڑاسی چکے گیڑا، دھرم رائے در پھند کھائے۔ ستگر سرتی سرت بھوائیندا۔ دے مت آپ

سمجھائیندا۔ شبد چلائے ساچا رتھ، سرب کلا سمرتھ، ہرجن ساچا آپ چڑھائیندا۔ ہتھ پکڑے اپنے نتھ، مہا جگت اکتھ، بھو کوئی نہ پائیندا۔ سگل وسورے جائن لتھ، جگت ترسنا رہیا متھ، ایک راہ وکھائیندا۔ ستگر پورا جس جن رکھے دے کر ہتھ، مانس جنم لیکھے لائیندا۔ آپے مت آپے گیانا۔ آپے دیوے دھیچ جت، ایک دسے راہ نشانہ۔ آپے کایا مندر سچ ملاح اک وکھانا۔ ستگر پورا ست ستوادی، آپ اپنے رنگ سامانا۔ دیوے مت سرت سمبھالے، ہرجن چلے نال نال، سرب جیاں کرے پرتپالے، رسنا کیسے نہ سکے کہن۔ گونتا گن آپے جانے، مات پت ساک سجن بھائی بھین۔ آپے توڑے جگت جنجالے۔ آپے کھائے لاڑی مؤت بن بن ڈین، آپے سرت سمبھالے۔ آپے ویلے ویندے وین، آپے اپنی گود اٹھا لے۔ آپے آپے درس دکھائے تیجے نین، آپے آپے مکھ بھولا لے۔ ستگر ساچا ست پُرکھ ہے، جیو جنت سادھ سنت سد سرت سمبھالے۔ شبد سہیلا منگلا چار۔ دھر درگاہی ساچا میلا وچ سنسار۔ آپے وسے اک اکیلا، اندر باہر گپت ظاہر۔ آپے گر آپے چیلا، مٹے بھو دسم دوار۔ اچرج کھیل ہر جی کھیلا، پارہسم روپ نیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، آپے اپنی کیرپا کر، گرمکھاں دیوے اک ور، سوہنگ شبد پرہ سچی دستار۔ سچ شبد دستار ہر پہنائیندا۔ کلجگ اتم کر پیار، ستجگ ساچی دھار رکھائیندا۔ آپے ناری آپے نار، کرنہار داتار آپے آپے اکھوائیندا۔ لکھ چوراسی پسر پسار، روپ اکھا بھو نیار، ہڈ ماس ناڑی چھا دس نہ آئیندا۔ آپے ہوئے پون سواسی دما، آپے شبد سروپی جما، جوتی دھارا آپے اُچھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ اتم بھیکھ کر اپنا بھانا ہر جروان اپنے ہتھ رکھائیندا۔ بھانا ہتھ سمرتھ کرتار۔ شبد چلائے ساچا رتھ، کلجگ تیری اتم وار۔ سرشٹ سبائی رہیا متھ، شبد کھنڈا ہتھ دو دھار۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں سیاں دسے ساڈھے تین ہتھ، جوٹھا جھوٹھا پسر پسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے سنت جنان، آدانت جگا جگنت سدا پاؤندا رہے سار۔ آپے پائے سار سرت سمبھالیا۔ پورب کرمان رہیا وچار، جوت نرنجن اک اکالیا۔ بھرے بھلا سرب سنسار، نہ کوئی ملیا شاہ دلایا۔ کالی گھٹا زین اندھیار، چھپے چند ست ستوادیا۔ ناتا تٹا سنگ محمد چار یار، جگت دوارا ہوئے خالیا۔ پنچ پنچائنا بھو اپار، چلے جگت اولڑی چالیا۔ گرمکھ ساچے درس دکھائے ساچے نینا، دوہاں ہتھان دسے خالیا۔ سوہنگ شبد ساچا گہنا، دھر درگاہی ساچا والیا۔ آپے چکائے لہنا دینا، گر گوبندا لیکھ لکھائیا۔ جگت جگدیشا ایک رہنا، سرشٹ سبائی ساچا پالیا۔ مٹکھا جھوٹھا دین دینا، پھل دسے نہ کیسے ڈالیا۔ ہرجن ساچے لاہا لینا، پرہ توڑے

جگت جنجالیا۔ گر سنگت ساچی مل مل بہنا، ملے میل پُرکھ بنوالیا۔ پرہہ کا بہانا سرتے سہنا، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر
سنگھ وشنوں بھگوان، آپے بنے سرشٹ سبائی ہالی پالیا۔ جنم کرم پرہہ ہتھ، آپے جانیا۔ آپے متھن رہیا متھ، آپے کرے سرب پچھانیا۔ آپے
دیوے من مت بُدھ ساچی وتھ، آپے بُدھ بھوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، شبد چلائے ساچا رتھ، ساچی بدھ کرے بھگوانیا۔ ساچی بدھ
ہر بنائیا۔ آپے کرے کارج سدھ، گرُمکھ ساچے لئے جگائیا۔ نام ندھانا نو ندھ، سرگن سرتی اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ساچا
انگن ایکا رنگن دے مت رہیا سمجھائیا۔

★ ۳۰ ہاڑ ۲۰۱۲ پکرمی ناظر سنگھ دے گرہ پنڈ ناتھیوال ضلع فروزپور ★

۲۰۰

راگ ناد ابھید شبد جنائیا۔ شبد جنائی چارے وید، بھیو نہ رائیا۔ پُران اٹھاراں اک کتیب، رسنا جہوا رہے گائیا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، الکھ نرنجن دس کیسے نہ آئیا۔ وید پُران رسنا گئے۔ پاربرہم برہم پار دس نہ آئے۔ ویکھ وکھانے مانس دیہی سچ جنم، لکھ
چوراسی وچ سلئے۔ جگت بھلا مایا بہرم، کرم دھرم نہ کوئی وکھائے۔ ہوئے لگا روگ جگت ورم، ساچی سرن اک رگھائے۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، جوت نرنجن گھٹ گھٹ واس، نیج آتم رہیا سلئے۔ وید پُران کتیب جگت وکھانیا۔ انجیل قرآن ہر پچھان، ہر رنگ ساچا
کیسے نہ مانیا۔ سونی مونی کر دھیان، جگت جگدیشر وچ جہان، ڈبے ہوئے بے مہانیا۔ بھگت بھگوتی سچ نشان، جیا جنتی اک نشان،
پورن جوت سری بھگوان، پُرکھ پُرکھوتم نہ کل پچھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوت نرنجن مات دھر، ویکھ کھیل سری بھگوانیا۔
انجیل قرآن قرآن انجیلیا۔ قاضی شیخ مسائک مار دھیان، ایکا رنگ نہ ہر پچھانا، سوہا پیلا لال کالیا۔ سنگ محمد چار یار، تکھی
ریکھ ویکھ بھیکھ، نیتر ویکھ شبد تنگ کسا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوت نرنجن بھیکھ دھر، کلجگ کالا ویس در درویش اک
کالیا۔ کلجگ کالی زین انجیل قرآنیا۔ نانا تٹا بھائی بھین، نر نرائن نہ کیسے پچھانیا۔ سرشٹی ڈبی ڈنگھ وبن، نہ کوئی چکائے لہن دین، ویلے
انت سرب پچھتانیا۔ لاڑی مؤت کھائے ڈین، نہ کوئی دسے ساک سین، رسنا کیسے نہ سکے کہن، جگے جوت اک بھگوانیا۔ گرُمکھ ساچے

۲۰۰

سنت سہیلے لاہا در گھر ساچے لین، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی پرگٹ ہویے درس دکھائے تیجے نین، در گھر ساچے کرے پروانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوت نرنجن مات دھر، بودھ آگادھ آگادھ بودھ، نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپ، آپے جانے دانا بینیا۔ انجیل قرآن قرآن انجیلیا، ساچی سار نہ پائیا۔ سنگ محمد یار چار کر خوار، اتم وار چارے کٹٹاں دئے دُبائیا۔ پرگٹ ہویا ہر نرنکار وچ سنسار شبد پھڑ ہتھ کٹار، تکھی رکھے ہر داتار، ماری جائے وارو وار، جیاں جنتاں سادھاں سنتاں دس نہ آئیا۔ لکھ چوراسی کرے پار، دھرم رائے در کھولے بار، لاڑی مؤت کرے شنکار، بے مُکھاں لئے انت پرنائیا۔ پُرکھ ابناشی گرمکھ ساچا سنت اپار۔ کول چرن چرن کول سرن چرن دیوے کر پیار، بخشے ہر سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوت نرنجن بھیکھ کر، کلجگ اتم ویکھ ریکھ، رچنا رہیا رچائیا۔ کھانی بانی ہر وچاریا۔ جگت رانی شبد ادھاریا۔ بھگت جنان در بھرے پانی، پاربرہم پسر پساریا۔ ایک پد نر نربانی، کول دھول اپر اپاریا۔ چاروں گنٹ برہم گیانی، شبد گیان نہ کیسے وچاریا۔ تخت سلطانا راج راجانا والی دو جہانی، آپے آپ بھلا رہیا۔ شبد مارے تیر نشانی، مایا ممتا روگ ودھا رہیا۔ بے مُکھ جیوان مات آئے اتم بانی، کلجگ کال اندھیرا چھا رہیا۔ کیسے ہتھ نہ آئے چاروں گنٹ پانی، پُرکھ ابناشی کھیل ورتا رہیا۔ اتم چھڈنے پینے ہانیاں ہانی، صدی پیسویں بہرم بھو گوا رہیا۔ مایا جال لوک مات مایا رانی، لکھ چوراسی آپ پساریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایک راہ جگت وکھا رہیا۔ ایک راہ ہر نرنکار، سچی سرکاریا۔ چار ورتاں کر پیار، وچ سنسار ساچی دھارا آپ بٹھا رہیا۔ اوچاں نیچاں بیہو نوار، راج راجاناں کر بھکھار، شاہ سلطاناں خاک ملا رہیا۔ شبد ڈنک اپر اپار، راؤ رنگ اک دوار، در دوارا اک وکھا رہیا۔ منگدے رہن وارو وار، ویندا رہے کر وچار، اپنے بھانے آپ سما رہیا۔ آپے پُرکھ آپے نار، آپے بھگت بھگوتنا ساچا یار، میت مُرار آپ اکھوا رہیا۔ آپے سنت کنت سہج سُکھ دھار، ساچی بنت آپ بنا رہیا۔ جیو جنت نام ادھار، اک اکتا نام سہاریا۔ سوہنگ شبد اپار، پرگٹ ہویے وچ سنسار، ستجگ ساچی دھار آپ بنا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، جامہ راما اپنا آپ وٹا رہیا۔ سوہنگ ڈنک اپر اپاریا۔ پُرکھ ابناشی اپنا آپ اپا رہیا۔ شبد سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ بال جوانی الڑھ وریس، شبد کھنڈا ہتھ اُٹھا لیا۔ آد انت سد ہمیش، کلجگ اتم تیرا کنڈھا، سوہنگ لایا ساچا ڈنڈا، نو کھنڈ پرتھی پائے وندا، راج راجاناں توڑ گھمنڈا، چنڈ پرچنڈا اک چلا رہیا۔ ویکھ وکھانے ہر برہمنڈا، کلجگ جھوٹھا بھیکھ پکھنڈا، مانس دیہی آتم رندا، کنت سہاگ وڈ وڈبھاگ پُرکھ ابناشی کیسے نہ پالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، بھگت

جناں تن پائے ٹھنڈا، درس اموگھا ہر سنجوگا ہر اپنا درس دکھا لیا۔ سمبل دیس سرت سمبھالی، جوت جگائیا۔ آپے شاہ آپے کنگالی، دیس کیسے نہ آئیا۔ شبد سروپی وجے تال، راگان ناداں رہیا بھلائیآ۔ جوت سروپی گگن تھال، دیپک جوتی اک جگائیا۔ جگت اولڑی چلے چال، بھگت جناں کرے پرتپال، دیوے نام سچا دھن مال، آد انت نکھٹ نہ جائیا۔ آپے رہیا سرت سنبھال، پھل لگائے کایا ڈال، دھر درگاہی سچ دلال، درگاہ ساچی میل ملائیآ۔ انتکال نہ کھائے جم کال، توڑے ہر ہر جگت جنجال، دوس رین چلے نال نال، مدھر بینا سہج سکھدائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل دیس در درویش اک اکیلا سجن سہیلا ساچے دھام رہیا سہائیا۔ ساچا دھام اولڑا، اک نیارا ہے۔ پُرکھ ابناشی ایکا ملڑا، نہ کوئی جانے پار کنارہ ہے۔ بھگت جناں در دوارے آگے کھلڑا، بنیا رہے بھیکھ بھکھارا ہے۔ آپ پھڑائے اپنا پلڑا، تنان لوآن وسے باہرا ہے۔ ایکا دیوے نام دمڑا، سوہنگ ساچا شبد ہلارا ہے۔ لیکھے لائے کایا ماٹی چھڑا، دسم دواری پڑدہ پاڑا ہے۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، دیوے کھول شبد بول بند کواڑا اے۔ کھولے بند کواڑ شبد دُھن نادیا۔ مایا ممتا پڑدے پائے، جاپ جپائے بودھ اگادھیا۔ پرے ہٹائے پنچم دھاڑ، نر نرائن رسن جس ارادھیا۔ در گھر ساچے دیوے واڑ، سرتی شبد شبد من باندھیا۔ آپے ہونے پچھا اگاڑ، گر پورا داتا سورا جس جن لوک مات ارادھیا۔ جوت جگائے بہتر نار، شبد تیر کاڑ کاڑ، آپے گھڑے ساچے گھاڑ، درس دکھائے کھنڈ برہمنڈ ہر برہمادیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کرے ویس جگ جگادیا۔ جگا جگنتر بھیکھ نرنکار، سرشٹ سبائی رہیا ویکھ، آد انت ایکنکاریا۔ آپے لیکھا لکھے لکھائے ریکھ، سرشٹ سبائی میٹ مٹا رہیا۔ جوتی جامہ دھریا بھیکھ، شبد ڈنک اک رکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوراسی ویکھ ہر گرمکھ ساچے مات جگا رہیا۔ گرمکھ دھن کھائی، دھرم پچھانیا۔ پاربرہم سچ سرنائی، در گھر ساچے ملے مانیا۔ ہونے سہائی سبئی تھائیں، گا رہے وید پُرانیا۔ بھگت سہیلا پکڑے بابیں، آپ چلائے اپنے بھانیا۔ درگاہ ساچی ٹھنڈی چھائیں، کیسے ہتھ نہ آئے راجے رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرمکھ ساچے سنت انت آپے کرے مات پچھانیا۔ دھن کھائی گرمکھ وجی من ودھائیا۔ ساچی سیکھیا لینی سیکھ، شبد جوتی میل ملائیآ۔ جگت ترسنا مٹی ترکھ، بھکھ روگ سوگ گوائیا۔ ساچا لیکھا رہیا لکھ، دھر سنجوگ ملائیآ۔ دئی دویتی لاپے وکھ، رنگن رنگ نام چڑھائیآ۔ کیسے ہتھ نہ آئے من ریکھ، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ بھوئیآ۔ اندرے اندرے پاوے بھکھ، نش اکھڑ وکھڑ جو جن رہیا گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرمکھاں راگ جگت تیاگ ایکا ایک سنائیا۔ دھن

کھائی گرسکھ جانے گر منتر۔ ملے وڈیائی وچ مات، ہونے سہائی آد انتر۔ ساچے در وچے ودھائی، تن بوجھائے پنچاں بسنتر۔ پُرکھ ابناشی
 سچ سرنائی، پار کرائے گگن گگنتر۔ درگاہ ساچی ساچے تھائیں، آپ بنائے ساچی بنتر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر،
 ہرجن جپائے ایک منتر۔ ایک منتر اوانگ آد۔ سوہنگ شبد سچ وساد۔ پاربرہم بودھ آگادھ۔ ساچا دھرم سُن شبد دُھن ناد۔ لیکھے لگے
 مانس جنم، ملے میل مادھو مادھ۔ پورن ہونے مات کرم، رسن رسائن لیا ارادھ۔ لیکھے لائے ماٹی چرم، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی
 جامہ بھیکھ دھر، میٹ مٹائے واد وواد۔ دھن کھائی گرسکھ گر چرن پیاسا۔ ایک دیوے ہر سرنائی، آپے ویکھے نو در تماشا۔ دسم دواوی
 بوجھ بوجھائی، کایا مندر پرتھمی آکشا۔ بحر کپائی کھول وکھائی، سچ سنگھاسن ہر براجے۔ سچ منڈل دی ساچا راسا، ساچا شبد سیس
 تاجے۔ نج گھر ساچے رکھے واسا، ساچا شبد انابد واجے۔ پون سرُپی مارے آوازے، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر،
 بھگت جنان کل رکھے لاجے۔ دھن کھائی گرسکھ در دوارا ایک بوجھیا۔ دھن کھائی گرسکھ، پُرکھ پُرکھوتم ایک سوجھیا۔ دھن کھائی
 گرسکھ، پنچم تتی جائے جوجھیا۔ بھو چُکائے ایک دوجیا۔ دھن کھائی گرسکھ، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، بھو
 کھلائے اندر مندر گوجھیا۔ اندر مندر بھو نیارا، جوت اکلیا۔ ساچا مندر گرو دوارا، دیپک جوتی بے مثالیا۔ رُپ آگما اپر اپارا، آپے
 کرے کھیل نرالیا۔ شبد دُھن انابد دھارا، آپ وجائے تال کھڑتالیا۔ امرت برکھے ٹھنڈی دھارا، کول نابھی مکھ چوالیا۔ پاربرہم برہم پائے
 سارا، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، میٹ مٹائے اندرے اندر گھٹا کالیا۔ ساچے مندر گھٹا کالی، رین اندھیریا۔ دیپک
 جوتی کیسے نہ بالی، نہ کوئی جانے سنجھ سویریا۔ نہ کوئی بنیا سچا ہالی، ساچا بیچ کیسے نہ کیریا۔ بھگت جانا پرہہ ساچا پالی، ہونے سہائی
 اتم ویلیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، چارے گنٹاں ویکھے خالی، پھل دسے نہ کیسے ڈالی، شبد سرُپی پائے
 گھیریا۔ شبد سرُپی پائے گھیرا، ہر بندھن بندھ بندھایا اے۔ سرشٹ سبائی آپ بھلائے کر کر بیرا پھیرا، دھرم رائے ربیا سمجھایا اے۔
 لکھ چوراسی ہونے پرہاسے ڈیرہ، کلجگ ویلا اتم آیا اے۔ نہ کوئی دسے گر چیرا، پنچاں جھیرا ایک لایا اے۔ آپے کرے حق نیڑا، نہ کوئی
 نگر نہ کوئی کھیرا، بہرماں ڈیرہ آپے ڈھابھیا اے۔ بھگت جنان پرہہ بٹھے بیڑا، اک وکھائے گھلا ویہڑا، درگاہ ساچی دھام سہایا اے۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، رُپ رنگ اپنا آپ وٹایا اے۔ کرے نیڑا حق نور جلالیا۔ کلجگ پھل گیا پگ، آپے
 جھاڑے اچے ڈالیا۔ چار یاراں سنگ محمد گیا تھک، صدی چودھویں ہونے بے حالیا۔ کلجگ کالا کڈھے حق، پچھے لگے ساچا پالیا۔ شبد

پائے نکیل نک، نہ کوئی ویکھے شاہ جلالیا۔ لاڑی مؤت راہ رہی تگ، کیہڑی کوٹ ہووے خالیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے ویکھے شاہ کنگالیا۔ شاہ کنگال سلطان وڈ جروانیا۔ کلجگ کرے انت بے حال، بھنے جیوں بھٹھیلے دانیا۔ پلے کیسے نہ دسے دھن مال، جوٹھے جھوٹھے راجے رانیا۔ ویلے اتم کھائے کال، جیو جنت سادھ سنت بے مہانیا۔ بھگت جنان کرے پرتپال، سرتی شبد رہیا سنبھال، دیوے نام سچا پینا کھانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گُرمکھ ساچے سنت جن در دوارے ایک مانیا۔ در دوارے ایک مان، شبد بیانیا۔ چرن پرتی اک دھیان، ساچا نام جگت اڈانیا۔ ساچا وجے تیر نشان، تھے مان بھگت ابھانیا۔ اتم اچے برہم گیان، ست پُرکھ نرنجن جس پچھانیا۔ در دوارے ہوئے پروان، رسنا گئے گن ندھانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گُرمکھ ساچا ویکھ نر، در گھر گھر در اک دوارا ہر نرنکارا وچ سنسارا کرے در پروانیا۔ اٹھ جیو جاگ، تن مندر لگے بھاگ، کلجگ اتم ویلیا۔ اٹھ جیو جاگ، سُن شبد ساچا راگ، ہوئے روگ جائے بھاگ، گر سنگت میل ساچا میلیا۔ اٹھ جیو جاگ، دھو کلجگ کالا داغ، ملے میل کنت سہاگ، سچ دوارا ایک کھولیا۔ اٹھ جیو جاگ ہنس بن کاگ، پُرکھ ابناشی پکڑے واگ، سُنائے راگ سچا ڈھولیا۔ اٹھ جیو جاگ، سرن سرنائی ساچی لاگ، تن بنھنا شبد تاگ، ملے نام بھگت وچولیا۔ اٹھ جیو جاگ، ہون مات وڈ وڈبھاگ، جوتی جوت سرُوپ ہر، ایک دیوے نام ور، آد انت کدے نہ ڈولیا۔ اٹھ جیو جاگ، مست دیوانیا۔ گل اپنی لا بھاگ، جگ دیوانیا۔ مایا ڈسنی جھوٹھا ناگ، بھرے بھلا لوبھ لبھانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ایک دیوے نام ور، گر سنگت ساچا میل ملانیا۔ گر سنگت ساچا میل، چرن دواریا۔ شبد چڑھائے ساچا تیل، بٹھے گانا نام اپاریا۔ کتے دھرم رائے دی جیل، جھلے نام نشانہ وچ سنساریا۔ آپے گر آپے چیل، جوتی پونی شبد اڈاریا۔ سدا رہے رنگ نویل، کرے کھیل دوسر واریا۔ درگاہ ساچی دھام آکیل، جوت نرنجن پسر پساریا۔ لکھ چوراسی مات اپائی ایک ویل، دتی دات وڈ کرامات گورور ہر گیدھاریا۔ اتم رکھی ایک ذات، ملے میل کملاپات، ونج شبد ساچی دات وڈ بلکاریا۔ دھر درگاہی ساچا ناؤں جگت ملاحی پچھے وات، بے پرواہی آپے دیوے بوند سوانت، کایا کرے ٹھنڈی ٹھاریا۔ میٹ مٹائے اندھیری رات، نہ کوئی پچھے ذات پات، چار ورنان ایک راہ وکھا رہیا۔ شبد چلائے ساچی گاتھ، سوہنگ شبد ساچا راتھ، پرگٹ ہوئے تریلوکی ناتھ، اکتھنی اکتھ کتھا سنا رہیا۔ سگل وسورے جائن لاتھ، چرن دھوڑے ساچے ماتھ، دیپک جوتی اک جگا رہیا۔ اتم سیان ساڈھے تین ہاتھ، راج راجانان شاہ سلطانان آکھ سنا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، اپنا بھانا

آپے آپ ورتا رہیا۔ ساچا بھانا ہر بلوان، اپنے ہتھ رکھایا اے۔ سوہنگ پھڑیا شبد نشان، نواں کھنڈاں ویکھ وکھایا اے۔ آپے پائے سب دی ونڈا، کلجگ تیرا اتم کنڈھا، پار کنارہ کیسے دس نہ آیا اے۔ لکھ چوراسی اتم رنڈا، اتم بھریا اک گھمنڈا، سر اٹھائی پاپاں پنڈا، نہ بہار جائے اٹھایا اے۔ آپے کرے کھنڈ کھنڈا، اک چلائے چنڈ پرچنڈا، میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈا، جوتی جامہ ہر جی پایا اے۔ نہککنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ماجھے دیس ویس ہر، سمبل دیس بھیس وٹایا اے۔ سمبل رت سہائی شبد جروانیا۔ پاربرہم ابناشی اچت، آپ اٹھائے راجے رانیا۔ گرمکھ اُچائے ساچے ست، چڑھائے شبد سچ بنایا۔ بے مکھ جیواں خالی دسن بت، بھلے نر ہر سیری بھگوانیا۔ چاروں کُنٹ پیا مکھ ٹھک، ویلے انت سرب پچھتانیا۔ کلجگ دانہ پانی گیا مک، در گھر ساچے نہ بھوئے پروانیا۔ ویلا اتم آیا ڈھک، لتھے تاج راجے رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہککنک نرائن نر، سمبل دیس جوت دھر، پرگٹ بھوئے وچ میدانیا۔ پرگٹ بھوئے والی دو جہان، شبد نگاریا۔ شبد پھڑے تیر کمان، کھچی جائے وارو واریا۔ آپ اٹھائے راج راجان، جوت سرُپی نو جوان، چٹے آسو کیسے تنگ، دھرت مات رنگے رنگ، کرے کھیل اپر اپاریا۔ چاروں کُنٹ ہوئی ننگ، کوئی نہ دیسے انگ سنگ، اک محمد منگی منگ، صدی چوڈھویں بھید چکا رہیا۔ گر گوبندا انگ سنگ، نام وجائے اک مردنگ، جوتی جوت سرُپ ہر، سمبل دیس ویس کر، ساچا سنگ نبھا رہیا۔ سمبل دیس دھام سہایا اے۔ کایا نگری جوتی جامہ پایا اے۔ گر گوبندا والی دو جہاناں، شاہ سلطانا ویس اوپسا کر کر آیا اے۔ آپ مٹائے سگلی چندا، والی پنڈا رہیا اٹھایا اے۔ اتم توڑے وجا چندا، تکھا تیر ہتھ اٹھایا اے۔ گرمکھ اُچائے ساچی پنڈا، درس اموگھا اک کرایا اے۔ لکھ چوراسی کرنی پنڈا، بھيو کیسے نہ پایا اے۔ وڈ داتا گنی گپندا، سرب جیاں آپ بخشنا، آدن اتنا پورن بھگوتنا، سرب جیاں ایک رگھرایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سمبل دیس ویس کر، شبد نگارا اک رکھایا اے۔ شبد نگارا ہر وجائیندا۔ چرن ٹکایا بیاس پار کنارہ، دیس مالوا آپ سہائیندا۔ ویکھن جائے وارو وارا، رانا سنگرور ہر جگائیندا۔ چاروں کُنٹاں آونی ہارا، نہ کوئی دیسے میت مرارا، نہ کوئی ناری نہ کوئی نارا، ساچا سنگ نہ کوئی نبھائیندا۔ پرگٹ بھوئے نہککنک بلی بلکارا، تکھی رکھے ہر جی دھارا، آپے ویکھے جن کنارہ، والی پنڈا آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل دیس ویس ہر، ساچی جوت جگائیندا۔ جگی جوت نرنکار، بھگت رُشنائیا۔ گھر گھر بھوئے وچار، کوئی نہ پاوے سار، گیانی دھیانی پڑھ پڑھ تھکے گئے ہار، ساچا لیکھ نہ کوئی لکھائیا۔ پون گھوڑا شبد آسوار، جوتی جامہ بھیکھ نیار، لوآن پُریاں وسے باہر، نو دوارے گپت ظاہر، دسویں

سدا رہے سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کریا ویس ساچے دیس نر نریش اپنا آپ سہائیا۔ آپ سہایا دیس ونج ونجاریا۔ ویکھ وکھانے برہما وشن مہیش گنیش سچ دوارے بنک انک اک وکھا رہیا۔ جوتی جامہ ہر دسمیش، نیتر نین لوچن لینا پیکھ، ساچی رچنا ہر رچا رہیا۔ پاربرہم برہم پرویش، رُوپ اکھا اگم نریش، سچ سنگھاسن ڈیرہ لا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکنک نرائن نر، اپنا بھو آپے آپ چُھپا رہیا۔ کون فقیر شاہ حقیر کون وجا تن زنجیر۔ کون دوارے رہیا بھجا، امرت نہ ملے ساچا سیر۔ کایا پڑدہ نہ کیسے کجا، درس نہ پایا گہر گمبھیر۔ بھانڈا بہم جگت نہ بھجا، ہویا شانت نہ تن سریر۔ سچ سنگھاسن بیٹھ نہ سجا، ملیا میل نہ آتم سیجا ساچے پیر۔ دئی دوتی چندا وجا، ہوئے لگی کایا پیڑ۔ امرت دھار نہ تن من سینچا، ویلے انت نہ کٹے کوئی بھیر۔ ترسنا اگنی جگت دجھا، آپے ویکھے ہست کیڑ۔ نیتر کیسے نہ کھلے تیجا، نہ کوئی چڑھیا چوٹی اک اخیر۔ گرُمکھ ورلے تن من پرہہ شبد ودھا، ویلے اتم بٹھے بیڑ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھکتاں دیوے اک ور، تن شبد ساچے چیر۔ کون فقیر شاہ مؤلانا۔ کون ویکھے ساچا نیر، کون جوتی مہندی ہتھیں بٹھے گانا۔ کون رسنا کھچے تیر، مارے پنچاں اک نشانہ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ایکا وسے سچ گھر، جوت سرُویی ڈگمگانا۔ جگت فقیر اللہ نور۔ تن ویکھے چیر، ہر دسے دُور۔ کون گھر جوت اُجالا، چوڈاں ہٹاں کوہ طُور۔ چوڈینتہنکیں ہوئے اُجالا، آپ کرائے وڈ وڈ سُور۔ بھگت جنان سد ہوئے رکھوالا، آسا منسا ہر جی پُور۔ من قاضی تن شیخ مؤلانا۔ کون دوارے بنیا حاجی، مگہ کعبہ کس ٹکانا۔ شبد گھوڑا کپڑا ملیا تازی، دہ دشا جس بھوانا۔ پنچے چور مگر لگے نمازی، ویلے انت خاک رُلانا۔ گرُمکھ ورلے سنت جن پرہہ ساچن ساچی ساچی، دیوے درس سری بھگوانا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے بخشنے جیا دانا۔ شیخ پیر مسائک نور الہیا۔ سرشٹ سبائی ایکا نائک، جگت ملاہیا۔ نور الہی پاک، لکھ چوڑاسی ماٹی خاک انت خاک ملایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، سچ فقیری اک گھر، دوُجا نہ کھئے منگے ور، ملے در رگھپت رگھڑائیا۔ شبد سرت جن میل، بہم بھو کٹیا۔ سرت شبد جن میل، وکھائے کھیل چوڈاں ہٹیا۔ سرت شبد جن میل، ٹہائے امرت آتم ساچے سر تیرتھ تٹیا۔ سرت شبد جن میل، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپے آپ لپیٹے ساچے پٹیا۔ سرت شبد جن میل، سچ وکھانیا۔ سرت شبد جن میل، پون بیان آپ اُڈانیا۔ سرت شبد جن میل، سرتی سرت بندھ بندھانیا۔ سرت شبد جن میل، بہرمان کندھ آتم اندھ دُور کرانیا۔ سرت شبد جن میل، پنچاں کٹے پھند، دیوے، دان ساچا دانا۔ سرت شبد جن میل، سوہنگ بٹھے کچا تند، جوتی میل سری بھگوانیا۔ سرت شبد

جن میل، جوت جگائے بند بند، بہتر ناڑی اک ٹکانیا۔ سرت شبد جن میل، گرمکھ چڑھیا ساچا چند، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوانیا۔ سرت شبد جن میل، نیج گھر واسیا۔ سرت شبد جن میل، دیونہار اک بھرواسیا۔ سرت شبد جن میل، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپے ویکھے کھیلے کھیل جگت تماشیا۔ امرت دھار دھار ہر وبائیندا۔ کیرپا کر کر وچار، ہوئے روگ گوائیندا۔ کایا بھانڈا کر اجیار، ماٹی چاٹی پوچ پچائیندا۔ شبد رکھے اپر اپار، ساچی وست اک ٹکائیندا۔ امرت دیوے کر پیار، جو جن آئے در دوار، کایا روگ جگت سوگ سرب مٹائیندا۔ ایکا بخشے درس اموگھ، شبد چگنی ساچی چوگ، کاگ ہنس بنائیندا۔ لیکھا لیکھ دُھر سنجوگ، رسن رس لین بھوگ، کلجگ وجوگ مٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، خالی بھنڈارے رہیا بھر، جو جن اک دھیان لگائیندا۔ خالی بھرے بھنڈار، ہر بھگونتیا۔ کھولے سچ دوار، آدن انتیا۔ ڈکھڑے روگ رہیا نوار، کایا کرے ٹھنڈی ٹھار، جن کرے دوئے جوڑ بینتیا۔ ملیا میل سچ بہتار، ویکھے بیٹھ سچی سرکار، چار ورنان اک سردار، آپے بنائے ساچی بنتیا۔ کاگ بنائے ہنس اڈار، دھوئی داغ امرت دھار، نہ کوئی جانے نر نار، ملے وڈیائی جیو جنتیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا دیوے نام ور، ساچا دھام آپ سہنتیا۔ ساچا دھام سہائے دھرم نشانیا۔ جوتی رام جگائے سری بھگوانیا۔ پورن کام کرائے دیوے دانیا۔ سُکا ہریا کرے چام، بخشے جیا دانیا۔ گرمکھاں مٹے آتم رین اندھیری شام، دیپک جوتی اک جگانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیوے نام نشانیا۔ امرت مکھ چوئے، روگ مٹائیندا۔ ایکا سُکھ اُچائے، سوگ گوائیندا۔ ہوئے سہائی سبئی تھائیں، دوس رین سیو کوائیندا۔ ویکھ وکھانے تھائیں تھائیں، دُور نیڑے آپ سمائیندا۔ آپے پتا آپے مائی، بالک سیر آپ پیائیندا۔ آپے ہنس بنائے کائے، مانک موتی چوگ چکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کایا روگ چنتا سوگ رسنا رس بھوگ آپے آپ مٹائیندا۔۔

☆ ۳۰ ہاڑ ۲۰۱۲ یکرمی سنت ایشر سنگھ کلیراں والیاں نوں شبد بھیجیا گیا تے شبد وچ اُتر دی منگ کیتی ☆

گر گدی گر گدِیدار۔ تن من کایا مایا بدھی، ہونا خردار۔ کلجگ وہنی ایکا ندی، بِنندی جائے چوڈھویں صدی، نہ کوئی ملے
میت مُرار۔ آپے ویکھے سُدی ودی، اُتر پورب پچھم دکھن دشا وچار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ست سہیلے آیا رکھن، گرمکھ ورو لے
چھاچھ مکھن، اتم پائے ساچی سار۔ نند چند ست دُلا۔ اندھ بندھ کندھ وچ سنسار۔ مایا بھلے جگت دھند، نام نرنجن اک وپار۔
جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، رکھن آیا سنت اسنت جیو جنت مُورکھ مُگدھ گوار۔ سنگھ ایشر ایشر رکھ واس۔
جگت جگدیشر کس ہووے پاس۔ تپی تپیشر کیوں ہوئے اُداس۔ رکھی رکھیشر کل بے بے آس۔ پنڈت پاندھ مئی مُنیشر، منکھ تن
رہی پیاس۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے ویکھ وکھانے اپ تیج وائے پرتھی اکاش۔ ساچے سنت ست دُلا۔
کون دوارے وسے کنت، نیتر کھول ویکھ بند کوڑا۔ جھوٹھی وڈیائی جیو جنت، مایا اگنی لگی تتی ہاڑ۔ نہ کوئی بنائے اتم بنت، بہتر ناڑی
رہیا ساڑ۔ جھوٹھی ماٹی کھیل بازی گر ناٹی ہوئے بہسمنت، شبد گھوڑے نہ کوئی دیوے چاڑھ، ایکا ایک جن بھگت ٹیک آد انت، در
گھر ساچے دیوے واڑ۔ باراں تیس رت بسنت، ملے میل ساچے کنت، جوتی جوت سرُپ ہر، اک دسائے ساچا لاڑ۔ ساچا مندر کون
شنگار۔ شبد اکھاڑا وچ سنسار۔ پنچم دھاڑا خردار۔ آپے ویکھے گھاڑن گھاڑا، دسم دوارا چار دیوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا
پُچھے سچ گھر، کون دوارے وسے لاڑی لاڑ۔ تن مندر دھام اپارا ہے۔ ایکا پُرکھ ایکا ناری، ایکا سیجا ستا پیر پسارا ہے۔ آپ ویکھے
وارو واری، آپے وسے باہرا ہے۔ سنگھ ایشر پھول تن کیاری، پھل لگا کیہڑے ڈالا ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا پُچھے ساچا
گھر، کون شاہ کون کنگالا ہے۔ کون شاہ کون کنگال۔ کون ملاح جگت دلال۔ کون راہ پرہ دئے وکھال۔ کون تھان نر ہر نر رہیا
سُرت سنہال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا پُچھے ساچا گھر، کون گھوڑا کون جوڑا، چُکی رکھے چوٹھا پوڑا، چوٹھے جگ چلے اولڑی
چال۔ چوٹھے جگ چوٹھا پوڑا۔ چٹا آسو چُکے پوڑا۔ شاہ آسوارا ہر نرنکارا۔ لوک مات ویکھن آیا مٹھا کوڑا۔ شبد اپارا کھنڈا دو دھارا،
استر شستر بستر کر پیار، ویکھ وکھانے ایکا تھان لمبا چوڑا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا پُچھے سچ گھر، سمبل دیس کیہڑا ویس،
پرگٹ ہوئے کس گھر براہمن کوڑا۔ اُتر دینا کر وچار۔ لیکھا لیکھ آئے سچ دربار۔ جوٹھا جھوٹھا بھیکھ دئے نوار۔ خالی دسے مایا ٹھوٹھا،
شبد بھریا رہے بھنڈار۔ دسم دوارے رنگ انوٹھا، امرت برکھے نجھر دھار۔ کول ناہی ہوئے پٹھا، جھرنا جھرے وارو وار۔ پُرکھ ابناشی

ساچا ٹٹھا، کرے کرائے خبردار۔ لکيا رہن نہ دیوے کوئی گٹھا، شبد بلوئا رہیا مار۔ آپ کرائے ایکا مٹھا، چرن ٹکایا بیاس پار کینار۔ سنت سہیلا کوئی رہن نہ دیوے رٹھا، جگاں جگاں دا وچھڑیا یار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، ایکا پُچھے سچ گھر، کون گر سچی سرکار۔ اتر دینا سرت صلاح۔ اکال مورت وچ ملاح۔ شبد ثورت دسے راہ۔ جوتی ثورت ویکھے تھان۔ مایا رانی رہی جھورت، کلجگ انت نہ پکڑے کوئی بانہ۔ بے مکھاں در دسے دورت، گرمکھاں چپائے اپنا ناں۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، ایکا پُچھے سچ گھر، کون پتا کون ماں۔ کون مات پت پوت جن جایا۔ کون دھاگا ساچا سوٹ، ساچا تن کس اُنایا۔ کون مندر اندھ کوپ، کون جوتی ہون کرایا۔ کون نور ست سرؤپ، پون واجا کس وجایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، ایکا پُچھے سچ گھر، کون سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ کون سنگھاسن ہر نرنکار۔ جوت سرؤپی آپ پراجے، شبد سرؤپی پھریدار۔ پون سرؤپی مارے آوازے، لوک مات رہنا خبردار۔ آپ اپنا ساجن ساچے، جوتی جامہ بھیکھ نیار۔ تختوں لاپے راجن راجے، شاہ سلطاناں کرے بھکار۔ جن بھگتاں دیوے ایکا نام ساچا داچے۔ آتم جھولی بھرے بھنڈار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، ایکا پُچھے سچ گھر، کون دوارے جوت نرنکارے، لکھ چوراسی پسر پسر۔ جوت نرنکارا اک آکاریا۔ دوجا وسے اک محلے شبد اڈاریا۔ تیجے پون سنیہا گھلے، آوے جاوے وارو واریا۔ چوٹھے گھر ملے ورے، سنت سہیلے بیٹھے رہن اکلے، آپے پاوے ساریا۔ پنچم شبد چکاوے ڈرے، نہ جنے نہ مرے، آپے ویکھے کھوٹے کھرے، نام کسوٹی اک رکھا رہیا۔ چھیویں ویکھے ساچے گھر، ست پُرکھ نرنجن جوتی ہرے، روپ انویا ست سرؤیا شاہو بھویا آپ اکھوا رہیا۔ ستویں ستوادی پاربرہم بودھ آگادھی شبد نادی، ڈھنی ناد راگ ڈھن، سن من آپ گھلا رہیا۔ اٹھویں جوت نرنجن لادھی، اٹھان تتاں آپے بادھی، ملے میل مادھو مادھی، بھانڈا بہرم بھو بھتہ رہیا۔ ناویں در گئے ہر، اپنی کرنی رہے بہر، ست وست گرمکھ ورلے لادھی۔ دسم دوار سچ سر، گرمکھ ترنی جانا تر۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لوآن پُریاں آپے بنیا پاندھی۔ پھولن بار تن شنگارے۔ رسنا ناؤں ہر ہر اچارے۔ تن سو سٹھ ہاڈی روگ نوارے۔ شبد بنے ساچا گاڈی، کلجگ بیڑا پار اُتارے۔ پون سرؤپی پائے واڈھی، روگاں سوگاں پاوے سارے۔ آپ لڈائے ساچے لادھی، اک بہائے در دوارے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیوے درس کر ترس، اکم اکم اکم اپارے۔ جنم کرم پرہہ ہتھ، لیکھا لیکھت آپ لیکھائیندا۔ جنم کرم پرہہ ہتھ، ساچی پائے نام بھکھ، روگاں سوگاں ونڈ ونڈائیندا۔ جنم کرم پرہہ ہتھ، در گھر ساچے کنڈ رنڈ نہ کھئے وڈھائیندا۔ آپ چلائے کایا رتھ، ست سرؤپ آپ سمائیندا۔ جگت وسورے جائن لتھ، جو جن

آئے درشن پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن آپ اپنا درس دکھائیندا۔ نو دوارے نو کھنڈ ونڈے وڈ سنساریا۔ آپے پائی مات ونڈ، ویکھ وکھانے وارو واریا۔ پہلے دوجے آئی کنڈ، تیجے ست پسر پساریا۔ چوتھے پنجویں لائے ڈنڈا، چھویں پاسا ہاریا۔ ستویں آتم ہوئی رنڈا، اٹھویں ڈگے منہ دے بہاریا۔ ناوے ہونے کھنڈ کھنڈا، نہ دیسے کوئی سہاریا۔ دسم دوارا اک برہمنڈا، جوت سرُپی وچ پساریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل اپر اپاریا۔ نو دوارے در دوارے۔ جیو جنت بھلے مات گوارے۔ رسن ہلکائے ہاکار، مایا ممتا لوبھ لُبھارے۔ مدرا ماس اک ہار، پاربرہم نہ پائے سارے۔ موکھ مکٹ جگت بھو ساگر تار، نرمل جوت کر آکارے۔ گر منتر انتر شبدا پار، جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، آد پُرکھ اپر مپر سوامی ایکا دیوے ساچی دھارے۔ ساچی دھار شبدا سنگیت۔ وچ سنسار چرن کول ہر ساچی پریت۔ مانس دیہی سُپھل جنم، جگت راسی ساچی نیت۔ ویکھ وکھانے پُورب کرم، ہرجن ساچا ساچا میت۔ ایکا ایک ساچا برہم، ایکا گر کایا مندر اندر گرودوارا مسیت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سدا سُہیلا راکھو چیت۔ راکھو چیت چت چتوننیا۔ سوہنگ گاؤ سُہاگی گیت، گردیو سیو چرن بیننیا۔ کایا رہے سدا اتیت، چیتن چیت کرے پت، نت نوت نہ کوئی ویکھے وار تھت، ساچی رت سدا سُہنیا۔ مانس دیہی لینی جت، لیکھے لاؤنی بوند رکت، ملے میل ساچے کنتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیوے مان وچ جہان، شبدا آن اک رکھنیا۔ ایکا آن در درباریا۔ چار ورنان برہم گیان، شبدا بہنڈاریا۔ اٹھاراں برنان مار دھیان، اک کرا رہیا۔ سوہنگ شبدا جوگ دھیان، اٹھاراں دھیائے گیتا راگ سُنا رہیا۔ چرن کول ہر بھگوان، مان تان آپ بتھا رہیا۔ ایکا جھلے شبدا نشان، ستان رنگاں آپ رنگا رہیا۔ لکھن دیپ وڈ بلوان، کوچ پُشکر نال رلا رہیا۔ جنبو دیپ کر پچھان، ساچا دھرم آپ دھرا رہیا۔ سان سویت کر اشنان، سلمل ساچی بنت بنا رہیا۔ گنشا دشا رہیا ویکھ، ستان دیپاں لیکھ لیکھ، دھرم جھنڈا اک بنا رہیا۔ دھرم جھنڈا ہر بلکار۔ سوہنگ ڈنڈا ناؤں نرنکار۔ جھلدا رہے وچ نو کھنڈا، برہمنڈ رہے پون ہلار۔ آپے پائے ہر جی ونڈاں، شاہ سلطاناں کرے خبردار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، شبدا سنگھاسن آپ براجے، سوہنگ رکھے سیس تاجے، چہتر جھلے دیس ماجھے، آپے سوہے سچ دربار۔ ساچا جھنڈا دھرم رنگایا۔ ستان رنگاں ونڈے ونڈ، لال گلال اک چڑھایا۔ آد پُرکھ اُستے پرکاش، لال بھوشن اک رکھایا۔ آپ اپنا داسن داسا، آپ اپنے وچ سہایا۔ آپ اپنی بنائے راسا، جوت سُنہری رنگ اُپایا۔ آپے ویکھے سچ تماشا، اونکارا دیس سُہایا۔ تیجے گھر پائے راسا، جوت سرُپی ویس وٹایا۔ ساچا ویس ایکا

پاسا، سُنَّ اگمّا سُنَّ سمايا۔ گگن پاتالی نہ کوئی دیسے تھہا، ستان چوڈاں آپ سمايا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جوتی چھایا ہر رگھرایا، ساچا شبد اک اُپایا۔ شبد اُچی ساچی دھار۔ سُنَّ اگمّوں ہوئی پار۔ چٹا رنگ ساچا سنگ ہر کرتار۔ سچ دوارا آئی لنگھ، دسم دواری پسر پسر۔ دسم دواری منگی منگ، چاروں کُنٹ بند کواڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے بیٹھا ساچا لاڑ۔ دسم دواری ہر ٹکانا۔ شبد جوت پون مسانا۔ ورن گوت نہ کوئی وکھانا۔ ست سرور کر اشنانا۔ ہنس چوگ چوگ ہنس شبد موتی جوت جوتی اک بھگوانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، دسم دواری سچ گھر، آپ اپنا بند رکھانا۔ رکھے بند بند کواڑ۔ شبد گھوڑا چٹا آسو، پرے ہٹائے پنچم دھاڑ۔ جوتی کھیل دوار دسم، ہڈ ماس نہ کوئی ناڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے ہوئے اندر باہر۔ آئے باہر تن اٹاری۔ جوت یرنجن کر پساری۔ جیو جنت سادھ سنت پھر پھر تھکے، وید حکیاں ہتھ نہ آئی سچی ناڑی۔ غوث محمد پیر فقیر اولیئے بھوندے پھرے مدینے مکے، نہ کوئی وکھائے پچھا اگاڑی۔ مایا پڑدہ نہ کوئی چکے، نہ کوئی چڑھائے شبد گھوڑی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نرگن سرگن ویس کر، آپے آپ آئے ہڑی۔ نرگن روپ اگم کسے نہ جانیا۔ سرگن ساچا پئے جم، ستگر ساچا مات وکھانیا۔ نرگن روپ اگم، نہ کوئی ہڈ ماس ناڑی چم، نورو نور کرے آکریا۔ سرگن روپ مانس دیہی ایک تم، پون سواسی لے دم، پنج تتی بنت بنا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نرگن سرگن بھیکھ کر، کایا چولا مایا اوبلا اپنا بھيو چھپا رہیا۔ کایا چولی ہر بنائیا۔ شبد ڈولی نال رکھائیا۔ آپے بنیا ساچی گولی، جوتی ناری جس پرنائیا۔ کایا کپڑ پڑدے رہیا کھولی، جھوٹھا بہار جو اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نرگن سرگن بھیکھ دھر، جن بھگت ادھارے وارو وارے تھاوں تھائیا۔ سرگن ساچی دھار، شبد ادھاریا۔ نرگن روپ اپار سرب پساریا۔ جوتی جامہ بھیکھ نیار، دوہاں دسے سدا باہریا۔ جن بھگتاں میت مُرار، پرگٹ ہوئے دسم دواریا۔ کھڑا رہے پھریدار، شبد پھڑ تیز کٹاریا۔ نیڑ نہ آئے ٹھگ چور یار، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکاریا۔ گنوتتا گن رہیا وچار، سادھن سنتا پائے سار، ساچا در آپ سہا رہیا۔ بے مکھ جیو مایا پائے بے اتنا، بھرم بھلیکھے جگت بھلا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سرگن نرگن بھیکھ کر، گرمکھ سویا مات جگا رہیا۔ گر پورا جاگے، گرمکھ جگائیندا۔ جگت گر جاگے، جگت ترسنا مایا اگن جگت لکن جھوٹھا سگن مکھ دکھ گوائیندا۔ لکھ چوراسی بھوندی نگن، گرمکھ ساچے سنت جن اٹھے پھر رہن مگن، دیپک ساچا ساچے گھر، جوت نوری ایک جگن، ساچا دھام سہائیندا۔ آپ سہائے اپنے انگن، دوجا در نہ جائے منگن، شبد پھنائے ساچا کنگن، کیت راگ اک سُنائیندا۔ شبد گھوڑے کسے تنگن،

نام وجائے اک مردنگن، مانس دیہی نہ ہوئے بہنگن، لکھ چوراسی پار کرائیندا۔ سدا سہائی انگ سنکن، نام چڑھائے ساچی رنگن، جوتی جوت سروپ ہر، نہکنک نرائن نر، درگاہ ساچی ساچے دھام آپ بہائیندا۔ درگاہ ساچی دھام نیارا، پاربرہم برہم آپ سہایا۔ جوتی نور کر اُجیارا، چند سورج کوئی دس نہ آیا۔ تارہ منڈل پار کنارہ، شو شنکر نہ کوئی بنایا۔ برہما وید نہ کوئی سُنایا۔ راگ چھتیس نہ کوئی ادھارا، سُریت راجا اند کروڑ تیتیس چرن ہیٹھ جھسایا۔ دیوی دیوا کرے نمسکارا، جگت جگدیشا پیس اکیسا ہر سہایا سچ منارا، چہتر جھلائے ایک سیسا، نو کھنڈ پرتھی اک حدیثا، ورن اورنی ذاتی پاتی بھو چُکایا۔ نر نرائن ساچی سرن، چار کُنٹ پانی بہرن، جوتی جوت سروپ ہر، ایک اکھ جگت وکھ سونگ شبد رسیا پڑھایا۔ سونگ اکھ ہر پڑھائے۔ ستجگ ساچی دیا کھائے۔ کلجگ کوڑا رہن نہ پائے۔ مورکھ مگدھ منکھ موڑھا، ویلے انت سرب مٹ جائے۔ لاڑی موٹ پائے چوڑا، لکھ چوراسی انت ویاہے۔ دھرت مات چڑھائے رنگ گوڑھا، لال مہندی ہتھیں لائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دے ور چاروں کُنٹاں ہوئے خالیا۔ جگت اندھیرا چُکے ڈر، جوٹھے جھوٹھے جان مر، اپنی کرنی لین بہر، نہ کوئی دیسے بال جوانیا۔ گرمکھ ساچے سنت جن ساچی سرن جائن پڑ، در گھر ساچے جائن وڑ، اک پھڑائے ہر جی لڑ، اٹھ پھر رکھ مستانیا۔ کایا توڑے قلعہ ہنکاری گڑھ، دسم دواہی اُپر چڑھ، پنجان چوراں لئے پھڑ، در دوارے دیوے مانا، گرمکھ ایک اکھ جائے پڑھ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، درس دکھائے آگے کھڑ، نر ہر سیری بھگوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکنک نرائن نر، میٹ مٹائے جگت جیو شیطانیا۔ گر سنگت گر دھام سہایا۔ بن کے آئی ساچی منگت، رنگت نام اک چڑھایا۔ آپے کٹے بھکھ ننگت، ہوئے سہائی جیوں نانک انگد، دھر درگاہی لیکھا لیکھا لکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکنک نرائن نر، در دوارا اک سہایا۔ گر سنگت ہر شبد بھنڈار۔ منکے منگ وارو وار۔ دیونہار داتار سچی سرکار۔ ساچی بھکھیا پرہہ در پائے، ناؤ نرنجن رسنا گائے، آد انت نہ آئے بار۔ امرپد امر ہو جائے، کایا مندر ساچے اندر، پُرکھ ابناشی سد گیت سہاگی ساچے گائے۔ دھنی ناد وجائے ند، انحد راگ سدا رس پائے۔ امرت پیائے ساچی مد، دوس زین مستی مست ہو جائے۔ گرمکھ ورا پرگٹ ہوئے ساچی جد، گل گلوتنا بھاگ لگائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکنک نرائن نر، آپ اپنے رنگ رنگائے۔ ساچی گل لگے بھاگ۔ گرمکھ اُچے جوت چراغ۔ چرن سرن سرن چرن گر جائے لاگ۔ کھلا رہے ہرن بہرن، آپ اپنی پکڑے واگ۔ جگت چُکے لہنا دینا، ملے میل کنت سہاگ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھوون آیا کایا داغ۔ دھوئی کایا داغ، آئے دواہیا۔ شبد سُنائے

ساچا راگ، بہرم نواریا۔ دیا کھائے پہلی ماگھ، راگ چھتیس دند بتیس نہ کوئی سنا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ مٹائے ترسنا آگ، امرت جام اک پیا رہیا۔ امرت جام پیائے ٹھنڈی ٹھاریا۔ کوئی نہ لائے دام، ہر نرنکاریا۔ کایا ماٹی ہریا چام، دیوے درس آگم اپاریا۔ ایک ہر ہر نام، دوسر کرم نہ کیسے کام، اتم آئے پاسا باریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرمکھاں دیوے نام ور، بن بن آئے در بہکھاریا۔ بنیا در بہکھار، کھیل اپاریا۔ منگے منگ اپار، پہلی واریا۔ جھولی پاؤنا نام پیار، بہریا رہے سدا بہنڈاریا۔ پھل لگے کایا ڈال، جوتی نور ہونے اجیاریا۔ پھڑ پھڑ باہوں رہیا تار، در گھر آئے پیچ سواریا۔ شبد سرُپی رہیا واجاں مار، دس نہ آئے اندر باہریا۔ آپے رہیا کاج سوار، کدے گپت کدے ظاہریا۔ ساچی کل ہر وچار، کلجگ اتم کلجگ اتم پائے مل، دوجی وار ڈلا جھلا بھاگ لگا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے ویکھے اک اکلا باغ باغیچہ جلاں تھلاں پارذاتی بوٹا آپ آگا رہیا۔ جھلا ڈلا گیا ڈلہ۔ کلجگ مایا وڈ جروانی، جوٹھے دھندے گیا زل۔ گر گوبندے شبد نشانی، اتم پائے ساچا مل۔ نہ کوئی جانے برہم گیانی، ودوانی گئے مایا بھل۔ گرمکھ تیری سچ نشانی، بھاگ لگایا ساچی کل۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پاؤن آیا ساچا مل۔ ساچا پائے مل ساچے لالنا۔ چرن پریتی گئی گھل، لائے پھل ساچے ڈالنا۔ امرت آتم نہ گئی ڈلہ، آپ سہائے ساچے تالنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کرے کرائے سرب پرتپالنا۔ کرے پرتپال مار جوالدا۔ آپے ہونے پرتپال سرب گھٹ پالدا۔ جگا جگنتر جگت دلال، ساچی گھالان گھالدا۔ جن بھگتاں چلے نال نال، سدا سدا سد سرت سمبالدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، دیوے خزانہ نام دھن دھن نام سچ دھن مال دا۔ کٹے روگ سنتاپ، جگت ویایا۔ بھلیا اپنا آپ، چڑھیا تینو تاپیا۔ ہر ہر جینا ساچا جاپ، سوہنگ شبد وڈ پرتاپیا۔ ہونے سہائی ماٹی باپ، کل کلیش مٹائے دکھ سیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے آپ سرب پرکاشیا۔ باراں تیس کر وچار۔ بڈ ناڑ ناڑی رہی پیس، نہ پاوے کوئی سار۔ جوڑ جوڑا رہے چیس، روگ روگاں ایک دھار۔ شبد پڑھنی اک حدیث، اک لکھ اسی ہزار دیوے مار۔ سوہنگ شبد دھرنا سیس، در گھر ساچے دیوے واڑ۔ دیوے درس ہر جگدیش، جگے جوت بہتر ناڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، روگ سوگ چنت مٹائے، سروں اٹھائے سوگ پہاڑ۔ کیشنا شکلا پکھ ویران۔ نہ کوئی سکے مات رکھ، کایا اندر پیابان۔ چاروں کٹھاں لاؤندے بھکھ، نہ کوئی ویکھے مار دھیان۔ ککھ سلکھنی دسے سکھ، نہ کوئی گود بال نادان۔ پُرکھ ابناشی لئے رکھ، سوہنگ گاؤنا اک نشان۔ پوت سپوتا ہونے پرتکھ، جگت بت جڑھ اک نشان۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا دیوے کر، رسنا گائے نر ہر بلی بلوان۔ مدرا ماس جگت تجاؤنا۔ گرہہ واس ہر بھاگ لگاؤنا۔ آس پاس ہر ہر واس، شبد راس اک وکھاؤنا۔ اپ تیج وائے پرتھی اکاش، پنچاں تتان میٹ مٹاؤنا۔ لیکھ لیکھ دس دس ماس، نو اٹھاراں دھیان لگاؤنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، بیج گھر آتم رکھ واس، پاربرہم برہم پار ایکا آس پور کراؤنا۔ گرمکھ رنگ انوپ، من بیراگیا۔ منگ منگ ست سرُپ، من سویا مات جاگیا۔ میل ملاواں شاہو بھوپ، شبد سُنائے ساچا راگیا۔ ہونے رُشنائی اندھ کوپ، اندھ اندھیرا جائے بھاگیا۔ نہ کوئی ریکھ نہ کوئی روپ، ملے میل کنت سہاگیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، چرن پرتی دیوے ور، سرن سرنائی جو جن لاگیا۔ سوہنگ شبد اجپا جاپ۔ ہوے مارے وچوں تاپ۔ کوٹن کوٹ اُتارے پاپ۔ لوک مات وڈ پرتاپ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، درس دکھائے آپے آپ۔ در دوارے درشن پاؤنا۔ پاربرہم پتیرمیشور پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی سوہنگ ساچا جاپ جپاؤنا۔ مانس جنم کرے رہ راس، شبد چلائے سواس سواس، پون سواسی ہونے واس، رسنا رسک رسک گن گاؤنا۔ کیسے ہتھ نہ آئے پنڈت کاشی، جوتی جوت سرُپ ہر، الکھ نرنجن ابھیدا، چار ویدا اچھل اچھیدا آپ اپنا درس دکھاؤنا۔ آتم خوشی جگت جہان۔ ساچا ناؤں سبئی تھائوں، کایا دسے بند مکان۔ رسنا گاؤ اگم اتھابو، بے پرواہو در دوارے دیوے مان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، مات گکھ ساچا سُکھ، اُٹے رُخ جگت منکھ، ایکا بخشے چرن دھیان۔ چرن دھیان ہر مہربان دیا داتاریا۔ آتم کرے کارج سیدھ، رسنا ناؤں جن ہر اُچاریا۔ شبد تیر نرالا آتم رہیا ودھ، ہونے پار کیناریا۔ پرہہ ملن دی ساچی بدھ، ساچا ناؤں رسن اُچاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھریا رکھ سد بھنڈاریا۔ اٹھ ترے لگا دکھ۔ ترے اٹھ ترشنا بھکھ۔ در دوارا ہر نرنکارا ساچی سُکھنا آتم سُکھ۔ گپت ظاہرا بھر بھنڈارا، جگت مٹے ترسنا بھکھ۔ پاربرہم کر وچارا، ساچا لیکھا دینا لیکھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگت بھکاری پائے ساچی بھکھ۔ من مت چت جگ میت۔ بہتر ناڑی ابلے رت، کون رکھ مات پت، کایا کرے ٹھنڈی سیت۔ جگت ناتا بچھے نت، جگت بیج بیج ساچے وت، مانس دیہی جائے جیت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، در دوارا رہیا بھر، رسن گاؤنا سُکھ سہج سماؤنا، سوہنگ شبد سہاگی گیت۔ ہر چرن اپار، گرمکھ جانیا۔ ملے وڈیائی وچ سنسار، دھرم راج اک وکھانیا۔ آپے دسے آر پار، آپے چلے چلائے اپنے بھانیا۔ شبد لگائے اک اڈار، در دوارا ہر نرنکارا ایکا ایک وکھانیا۔ شبد دسے ساچی دھارا، سوہنگ کرنا ونج وپارا، مانس دیہی نہ آئے ہارا، در دوارے ہونے پروانیا۔ کوڑ کُٹمب جگت پسارا،

پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی ایکا ایک میت مُرارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، سچ دوارا جس جن پچھانیا۔ نام رسنا مستک دھوڑ۔ پرہہ ابناشی ہردے وسنا، لکھ چوڑاسی کٹے جوڑ۔ ایکا راہ ساچا دسنا، چتر سگھڑ سیان بنائے، جو جن در آئے موڑہ۔ تیر نرالا ایکا کسنا، سرشٹ سبائی کوڑو کوڑ۔ درگاہ ساچی بہ بہ بسنا، کایا چڑھ رنگ، پرہہ در منگی منگ، لال گلالی گوڑھو گوڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سدا وسے انگ سنگ، ایکا بخشے چرن دھوڑ۔ کایا ہٹ وکار جیو پرانیا۔ کوڑ کڑیارا مارے مار، اٹھہ پرہہ پنچ شیطانیا۔ پورب کرماں آئی ہار، آد آد نہ کیسے پچھانیا۔ کھے نہ پائے مات سار، وید حکیم مکھ بھوانیا۔ پُرکھ ابناشی پاوے سار، شبد دیوے اک ادھار، رسنا گائے گن نرنکار، جوٹھا جھوٹھا پھند کٹانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ویکھ وکھانے سیس دھڑ، جوت سرُپی اندر وڑ، کیڑ کیڑاں لئے پھڑ، ہڈ ماس ناڑی جو چھپانیا۔ شبد رتن امول، ہرجن منگیا۔ پرہہ تولے پورے تول، در دوارے مول نہ سنکیا۔ شبد مردنگ اناہد وجے ساچا ڈھول، جگت دوارا جائے لنگھیا۔ ہرجن ہر ہر پڑدے دیوے کھول، امرت آتم ساچی دھار وپائے گنگیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دیوے نام ور، مانس دیہی نہ بھوئے بھنگیا۔ نام وچولا جگت بناؤنا۔ سوہنگ ڈھولا ساچا گاؤنا۔ پُرکھ ابناشی وسے کولا، اندر بیتھ درشن پاؤنا۔ بھاگ لگائے کایا چولا، سد سہیلا رہیا مؤلا، گیت گوبندا رسنا گاؤنا۔ بھگت وڈیائی اُپر دھولا، کھڑیا رہے پھل کولا، نجھر جھرنا اک جھراؤنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دیوے نام ور، نیتز انجن نام نرنجن در دوارے ساچے پاؤنا۔ گھر گھر دھوئے رہے ڈھکھ، مانس دیہی نہ ملے سکھ، اون جاون پتت پاؤن نہ ہر پچھانا۔ مانس دیہی مٹیا سکھ، چلے چلائے اپنا بھانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جن بھگت دیوے نام ور، جگت مٹائے ترشنا بھکھ۔ منگو منگ در سواالی۔ سچ دوارا نہ جائے خالی۔ لگے پھل ساچی ڈالی۔ کایا کھیت ساچا ہالی۔ چیتن چیت نیتن نیت، مت بت سرب پرتپالی۔ کرے کھیل نت نوت، نہ کوئی ویکھے وار تھت، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گنو غریب نائیاں در دوارے دیوے مانیا، توڑے جگت جنجالی۔ گن اوگن پرہہ دئے کٹ۔ دئی دویتی میٹے پھٹ۔ شبد پھنائے ساچا پٹ۔ کایا مندر اک وکھائے کھلا ہٹ۔ گرمکھ ساچا رسنا گائے، جوت جگائے گھٹ گھٹ۔ پرگٹ بھوئے درس دکھائے، جوتی جگے لٹ لٹ۔ بنک دوارا اک سہائے، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھ تیری کایا ساچے مٹ۔ چرن پرتی ہر جوڑ جڑائیندا۔ آپ چڑھائے شبد گھوڑ، ڈور اپنے ہتھ رکھائیندا۔ دو جہانی رہے دوڑ، شبد سرُپی لائے پوڑ، آپے

ویکھ مٹھا کُوڑ، دِس کیسے نہ آئیندا۔ ویلے اتم جائے بھڑ، جوتی جوت سرُوپ ہر، گرمکھ ساچے سنت جن، اپنی گود اٹھائیندا۔ نو در پھیکے رس جان۔ پُرکھ ابناشی نیکن نیکی، ساچے گھر کر پچھان۔ کرے پرتپال سرب جن جی کے، آپ سہائے ساچا تال۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیوے دات وڈ کرامات، شبد سواس آس پاس، پرتھی اکاش کایا ڈال۔ پون سواسی دئے ہلارا۔ اندرے اندر تھرن بہارا۔ پنجان تتان پایا رڑکن، گھیری رکھن وارو وارا۔ دسم دوارے پئی جھلکن، کایا لتھا دکھڑا بہارا۔ امرت میگھ ہر جی آیا چھرن، کایا سینتل ٹھنڈی ٹھارا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیا کھائے اک وکھائے پاربرہم روپ اگم، پرگٹ ہوئے وچ سنسارا۔ امرت اتم ایکا گھٹ۔ روگاں سوگاں ناتا جائے چھٹ۔ دس گرہیا ڈونگی جڑ رہیا پٹ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، امرت دیوے اتم دھار کر پیار، بھگت سہیلا ساچا ٹھ۔ ستگر پورا جائیے، ست پُرکھ ملائے۔ پورن برہم پچھانیے، ایکا رنگ سہائے۔ گنوت ہر گن ندھانیے، سنگ سہج سہائے۔ پانی چھاچھ مول نہ چھانیے، کچھ ہتھ نہ آئے۔ سوہنگ پاؤنی تن مدھانیے، وست وکھ کر وکھائے۔ رسنا گائے ایکا بانیے، بجر کپائی پتھر ٹرائے۔ ملے میل ساچے بانیے، جگت وچھوڑا دئے چکائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد گھوڑے رہیا چڑھائے۔ گر منتر گر کی آن۔ گرمکھ ساچا ست پُرکھ نرنجن مات پچھان۔ نین لوچن پاؤنا انجن، ساچا مجن گر چرن دھیان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، کایا وسے سچ گھر، اک جپائے ساچا نام۔ جپانا نام رنگ مجیٹھ۔ کلجگ مایا وچ نہ تننا، در دوارا نیتر ڈیٹھ۔ آپ اتارے پچھلا پینا، جوٹھا جھوٹھا بھنے کُوڑا ریٹھ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا ٹیک ہر ہر بسیٹھ۔

★ ۳۱ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی بوڑ سینگھ دے گرہ پنڈ ناتھیوال ضلع فروزپور ★

ہر شبد جیکار، مات پساریا۔ اک اکلّا رکھے دھار، سچ محلہ ویکھ وچاریا۔ وسے جل تھلا، گھڑی گھڑی پل پلا، آپے جانے آر پار کیناریا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ کالا ویس آپ اپنا دھاریا۔ کلجگ کالی دھار جگت چلائیا۔ بھرے بھلا

سرب سنسار، مایا پڑدہ اک رکھائیا۔ مانس دیہی دوس زینی پینی مار، ویلے انت نہ کوئی چھڈائیا۔ چاروں کُنٹ آوے ہار، راج راجاناں شاہ سلطاناں کوئی نہ پاوے سار، چاروں کُنٹ دین ڈھائیا۔ سُرتی شبد تن کٹار، ہر نرنکار آپ اٹھائیا۔ جن بھگتاں کھچی رکھے دسم دوار، نو دوارے بند کرائیا۔ منمکھ چاروں کُنٹ رہے جھکھ مار، ساچی وست ہتھ نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکنک نرائن نر، سچ دوارا اک کھلائییا۔ سچ دوارا کھول، جوت جگائیندا۔ شبد سہاگی بول، گیت سنائیندا۔ اتم تولے پورے تول، چیت پریت رکھائیندا۔ راج راجاناں پڑدے کھول، مندر مسیت نہ اتیت کوئی وکھائیندا۔ بھاگ لگے کایا چول، شبد سروپی رہیا بول، جوتی جوت سروپ ہر، آپے گھڑے آپے ڈھابندا۔ آپے ڈھاہے محل اُسار۔ لکھ چوراسی گاہے، شبد سہاگا مار۔ بے مکھ بھلے جھوٹھے راہے، اتم آئے پاسا بار۔ پرگٹ ہوئے بے پرواہے، پُرکھ سُبانا سرب پیار۔ نہ کچھ کھائے نہ کچھ پیئے نہ ديسے کیسے تھایں، آد انت ایکا کار۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی مائی، بہین بھراتا ناتا چھٹا وچ سنسار۔ ویکھ وکھانے سبئی تھایں، پُریاں لوآں اک اڈار۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکنک نرائن نر، چرن ٹکایا بیاس کینار۔ بیاس کینار ملی وڈیائی۔ پُرکھ ابناشی دیا کھائی۔ چرن چھپایا ہر رگھرائی۔ درشن پرسن نیتر لوچن نین، ویکھن در گھر ساچے آیا، پورب کرماں کر وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوراسی ویکھ گھر، گر گوبندا بنایا آپ لکھار۔ گر گوبند بن لکھاری، لکھ لیکھ اپر اپاری۔ بھیو نہ پائے جیو سنساری۔ آپ رڑھائے سرسا دھاری۔ دو سد پچاس آس، آپے ویکھ پرکھ کر وچاری۔ پرگٹ ہوئے جوت بلوئے، دس نہ آئے دس دس ماس، کرے کرے خبرداری۔ جوں اجوئی ہوئے ناس، گرمکھ ورلے اک پیاس، پارہم ہر جوت نرنکاری۔ پرگٹ ہوئے وچ پرہاس، سمبل دیس رکھے واس، اچ محل اٹل اٹاری۔ پنجاں تتاں کرے ناس، شبد رکھے سدا پاس، کھنڈا تیز دو دو دھاری۔ اڈدا رہے وچ آکاش، پون سواسی جوت پرکاش، شبد سنگھاسن کر نواس، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کال کوٹ ویکھ ہر، آپے پائے ساچی راس۔ گر گوبندے کرم کھایا۔ سرب بخشندے سیوا لایا۔ گنی گہندے راہ وکھایا۔ ساچی بندے سٹ اُچایا۔ اتم مٹائے سگلی چندے، اتم چندے دئے تڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل دیس راہ وکھایا۔ گر گوبندا لیکھ لکھتا۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹنتا۔ رمئی رام گھنڈیا شاما، شبد دمامہ اک وجنتا۔ سد پور کرے کاما، دور نور ایکا تاما، کرے کھیل آدن اتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل دیس ویس ہر، جوگی جگ جگا جگتا۔ سمبل دیس ست پُرکھ نرنجن جاگیا۔ آپے نر آپے نریش، ہتھ اپنے پکڑے واگیا۔ آپے رکھے کھلڑے کیس،

چھڈے اتم ماجھا دیس، پار بیاسوں آئے بھاگیا۔ بال اوستھا الہڑ وریس، سال بارھویں رہیا ویکھ، کون سویا کون جاگیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، صدی چوڈھویں ویکھ ہر، چھیڑ چھڑائے کھیل رچائے کول واگھیا۔ کول واگھا دئے سُہاگا، ایک راہ وکھائیا۔ کال اکلا تھے تاگا، دین دیلا ایک جاگا، نانا تئا بھیناں بھائیا۔ گُرمکھ وِرا ملے میل کنت سُہاگا، شبد اُچے ساچا راگا، دس پنج پنج دس آپے رہیا جگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، اندر مندر سارے رہیا ڈھاپیا۔ اندر مندر مسجد مسیت شُودوالے جانے ڈھٹھ۔ سَتجگ چلائے اچرج ریت، کال گُریارا جائے نٹھ۔ پُرکھ اباشی ایک رہے چرن پریت، تھے مان اٹھ سٹھ۔ گنگا گوداوری بھوئے سیت، نہ دیسے کوئی تٹ۔ اک اِکلا سچ محلہ بیٹھ پرکھ نیت، آپ گِرئے اُلٹی لٹھ۔ شبد گاؤنا سُہاگی گیت، سوہنگ اکھڑ جگت وکھڑ، چار ورنان کرے اک اِکٹھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا ویس کر، مستوانے آئے نٹھ۔ مستوانا دھام سُہاؤنا۔ شبد تیر اک چلاؤنا۔ راجا رانا پکڑ اٹھاؤنا۔ غریب نانا گلے لگاؤنا۔ تخت تاج اک وکھاؤنا۔ شبد باز اک اڈاؤنا۔ نام توڑا سیس لگاؤنا۔ کلغی جوڑا جوت جگت وکھاؤنا۔ نیلا گھوڑا چٹا آسو کلجگ چوٹھا پوڑا آپ وکھاؤنا دھر درگاہی آیا دوڑا، اچھل اچھل کار کراؤنا۔ سمبل دیس کر کر ویس، گوڑ براہمن ست اُچاؤنا۔ آپے دھارے اپنا بھیس، پاربرہم برہم میل ملاؤنا۔ چرن لگائے نر نریش، مان تان سرب گواؤنا۔ شبد ویکھ دھاری کیس، ساچی رنگن رنگ رنگاؤنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ دوارا اک کھلاؤنا۔ مستوانا دھام سُہائے، چھوہے چرن ہر رگھرائیا۔ جوتی راما رام جگائے، آپ اپنی دیا کھائیا۔ چار ورنان ایک تھان بھائے، اُچان نیچان بھيو چُکائیا۔ راج راجاناں شاہ سلطانان مان گوائے، تخت تاج کیسے دس نہ آئیا۔ رانا سنگرور رہیا جگائے، شبد سرُپی اندرے اندر رہیا اٹھائیا۔ جوتی جامہ رہیا گھور، کایا مندر بھے بھیانک روپ وٹائیا۔ مایا توڑے وکاری وچا جندر، شبد ہنتھوڑا اک لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، مستوانا دھام سُہائیا۔ مستوانا دھام سُہانا، دیوے مات وڈیائیا۔ جوتی جامہ ہر جی پائے، راج راجاناں رہیا سُنائیا۔ آپ اپنا کام کرے، دس ستاراں ست پُرکھ زرنجن ساچی جوت جگائیا۔ آپے ویکھ کھیل اٹھاراں، چاروں گنٹ آئے ہارا، پاسا بھارا نہ کوئی وکھائیا۔ نہ کوئی دیسے ناری نارا، نہ کوئی دیسے میت مُرارا، عیسیٰ موسیٰ ویندی دھارا، سنگ محمد چار یارا، انجیل قرآنا دئے دُبائیا۔ وید پُرانا دھگا بھارا، مدینہ مکہ منہ دے بھارا۔ بورا ککا بھوئے خوارا، ایک راہ ہر جی تگا، چار ورنان اک دوارا۔ ساچا شبد جنائے بھائی بھین سکا، گُرمکھ منگے بن بھکھارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ

اتم ویکھ ہر، آپ سہائے در سچا دربارا۔ در سچا دربار، آپ سہاونا۔ چار ورنان کر پیار، ایک راہ وکھاونا۔ شبدر رکھے تیکھی دھار، پھڑے ہتھ سچی سرکار، چاروں کٹ آپ جھلا رہیا۔ رسنا کھچے تیر کمان، میٹ مٹائے بے ایمان، کلجگ انت جیو شیطان، جوٹھا جھوٹھا پھند کٹان، ایک جھلے دھرم نشان۔ اکھر وکھر وچ جہان۔ نو دوارے اندر وڑ، کایا مندر گرہ مکان۔ گرمکھ ورا جائے چڑھ، پُرکھ ابناشی بانہ لے پھڑ، آپ بیٹھائے وچ بان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل دیس ویس کر، اڈے اڈاؤے اک اڈان۔ مستوانا مست مستان ہر رکھایا۔ پرگٹ ہٹے سیری بھگوان، دس کیسے نہ آیا۔ جوتی جگے اک مہان، شبدر بان نال لیا۔ پُرکھ پُرکھوتم کر پچھان، گر منتر گرمکھان کت سنایا۔ چتر بھج بھیو کھلائے آتم گجھ، سچ دوارا جائے سچھ، جس جن دیا کھایا۔ لکھ چوراسی رہی بھج، مایا اگنی لنبو لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرمکھ ساچے سنت جنان ایک راہ رہیا وکھایا۔ ایک راہ دھر درگاہ جگت ملاہیا۔ آپ وکھائے بے پرواہ، ہٹے سہائی سبھی تھان، گھٹ گھٹ رہیا سہائی۔ آپ پتا آپے مان، گرمکھ بال انجانیاں پکڑے بانہ، شبدر گودی رہیا اٹھائیا۔ شبدر سہیلا دیوے ٹھنڈی چھان، ساچی شبدر چوگ چکائیا۔ ہنس بنائے کان، ست سرور اک ایشنان کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی بنت آپ رہیا بنائیا۔ اپنی بنت آپ بنائے اک اکلہ ہے۔ دوسر نہ کوئی پائے سار، نہ کوئی ویکھے سچ محلہ ہے۔ پاربرہم کھیل اپار، وسے نہچل دھام اٹلا ہے۔ جوت نرنجن کر آکار، لوک مات پائے تر تھلا ہے۔ شبدر پھڑے ہتھ کٹار، سوہنگ ایک تیکھا بھلا ہے۔ لوآن پُریاں ماری جائے وارو وار، کھنڈ برہمنڈ و رہنڈ سٹے ڈونگی ڈلا ہے۔ لکھ چوراسی ویکھے دغے کر وچار، کرے کھیل گھڑی گھڑی پل پلا ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے جانے اپنی کار، سرب تھائیں پسر پسارا ہے۔ کرے کرائے آپ بنت بنائیندا۔ جُگو جُگ لے اوتار، بھیکھ وٹائیندا۔ ستجگ ساچے بٹھ دھار، پاربرہم روپ اپار، کھیلے کھیل وچ سنسار، جوتی جامہ آپے پائیندا۔ کلجگ کالا کور کُریار، جوٹھے جھوٹھے جیو گوار، در در گھر گھر رہے جھکھ مار، ساچا ور کوئی نہ پائیندا۔ مایا رانی پسر پسار، ودھیا کام کرودھ ہنکار، دسم دواری چار دیوار، در دوارا نہ کوئی کھلا تیندا۔ سنت سہیلے گئے ہار، درس نہ پائے سچ دربار، آپے گر آپے چیلے، گھر گھر بہ بہ کرن وچار۔ کون کرائے گھر ساچے میلے، مایا رانی تن شنگار۔ بھگت جنان ہر آپے میلے، کرم جرم مات وچار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپے بٹھ اپنی دھار۔ بٹھ اپنی دھار بنت بنائیا۔ گرمکھ جگائے ساچے سنت، سر چھتر رہیا جھلا تیا۔ آپے جانے جیو جنت، ساچا ہر

کنت آپ اکھوائیا۔ شبد جہوا منیا منت، کایا رُت اک بسنت نام بہار اک وکھائیا۔ پنجاں تتاں کر بہسمنت، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ کالا ویس ہر، کوڑ گڑیارا دئے مٹائیا۔ کلجگ کالا ویکھ روپ وٹائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ دھریا بھیکھ، کوٹن کوٹ چوٹی رہے مٹائیا۔ چاروں کنت اولیئے پیر شیخ، بغل قرآن رہے اٹھائیا۔ وید پُراناں رہے ویکھ، گیتا گیان گوجھ نہ پائیا۔ کھانی بانی ساچا لیکھ، کلجگ جیواں سرت بھوائیا۔ پرہہ ابناشی ساچے نیت رہیا ویکھ، گرُمکھ ورلے رہیا جگائیا۔ تن من لائے ساچی میخ، ایک شبد ہتھ رکھائیا۔ آپ مٹائے بدھنا لیکھی ریکھ، جس جن دیا کھائیا۔ در دوارے ہونے درویش، پھریدار آپ ہو جائیا۔ ساچے تخت نر نریش، آتم سیجا بیٹھا رہے بے پرواہیا۔ کلجگ کالا دھریا بھیس، مٹمکھ جیو سچ دوارا دس نہ آئیا۔ کلجگ مایا جان نہ دیوے کیسے پیش، گیانی دھیانی دین دہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویس کر، اپنی بنت بنائیا۔ بنت بنائی آپ ہر والی دو جہانیا۔ اپنی کرنی رہیا کر، نہ کرے کوئی پچھانیا۔ اک گھلائے ساچا سر، چار ورنان برہم گیانیا۔ ہرجن ساچی ترنی جائے تر، ایک منگے نام ور، بھریا رہے تن خزانیا۔ نہ جنے نہ جائے مر، سرن سرنائی جائے پڑ، اک وکھائے ساچا گھر، نو دوارے بند کرانیا۔ دسم دوارا اپر اپار، امرت دھار ساچا سر، گرُمکھ جائے اپنے گھر، آون جاون پھند کٹانیا۔ لکھ چوراسی چکے ڈر، دھرم رائے نہ لئے پھڑ، چتر گپت جائے دڑ، ملے میل پُرکھ ابناشی شبد سرُپی باہوں لئے پھڑ، نر ہر دوارے آگے کھڑ، درگاہ ساچی دیوے مانیا۔ ساچے پوڑے جانا چڑھ، سچ دوارے جانا وڑ، پھڑیا لڑ سری بھگوانیا۔ نہ کوئی گور نہ کوئی مڑھ، ایک اکھڑ جانا پڑھ، پنجاں تتاں نال لڑ، اتم انت نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، جوتی نور جوت پچھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے ہونے برہم گیانیا۔ آپے ہونے برہم گیانی، آپے ہونے سنیاسیا۔ آپے کرے سرب دھیان، آپے کرے بند خلاصیا۔ آپے چتربھج بھگوان، آپے روپ بھیکھ وٹاسیا۔ آپے شبد تیر نشان، آپے پُریاں لوآن واسیا۔ آپے گوپی آپے کابن، آپے سینتا آپے رام، آپے جوتی آپے جام، شبد دھار اک وکھاسیا۔ آپے کرے اپنا کام، پلے کوئی نہ رکھ دام، ایک شبد سچا نام، چار ورن شبد سواسیا۔ آپے رام رہیا رام، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل دیس ویس ہر، پورے کرائے آپ اپنی آسیا۔ پور کرائے اپنی آس، آپ سہاریا۔ آپے ہونے اپنا داس، آپے کرے کھیل اپاریا۔ آپے لکھ چوراسی کرے ناس، آپے آپ اپا رہیا۔ آپے لچھی کرے چرن داس، آپے مایا پڑدہ پا رہیا۔ آپے جوت پُرکھ ابناش، سرگن روپ آپ وٹا رہیا۔ آپے شاہ سچا شاباس، آپے رنگاں وچ سما رہیا۔ آپے ویکھ پنڈت کاشی، وید پُراناں دھیان لگا

رہیا۔ آپے کرے بند خلاصی، گیتا ارجن گیان دوا رہیا۔ آپے کٹے دہ دس ماسی، گریہ واس پھند کٹا رہیا۔ آپے میٹ مٹائے مدرا ماسی، کلجگ ویلا انت سہا رہیا۔ دھرم رائے دی پاوے پھاسی، لاڑی مؤت ہووے داسی، ساچا حکم آپ سنا رہیا۔ جن بھگتاں مانس جنم کرے رہراسی، شبد سواسی آپ پچا رہیا۔ پرگٹ ہوئے گھنک پُر واسی، جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل دیس ویس ہر، الکھ نرنجن الکھ الکھ ایکا ناؤں الکھ جگا رہیا۔ ایکا ناؤں الکھ جگدیش۔ سرشٹ سبائی جائے پیس۔ میٹ مٹائے قرآن انجیل حدیث۔ نہ کوئی گائے راگ چھتیس۔ جہوا کتھے نہ دند بتیس۔ بے مکھ جیوان دانہ پانی مکے، کرے کھیل پیس اکیس۔ پانی نہ کیسے حقے، راج راجاناں خالی کھیس۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل دیس ویس ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا جوت جگت نرنجن، چھتر جھلائے پُرکھ ابناشی ساچے سیس ہر شبد اپار جگت مؤلانیا۔ دیندا آئے وارو وار، سری بھگوانیا۔ آپ اپنی کل دھار، کرے کھیل وچ جہانیا۔ ساچے شبد کر شنکار، جھلائے اک ست نشانیا۔ کلجگ اتم ویکھ وچار، جوتی جوت سرؤپ ہر، سوہنگ بٹھے ساچا گانیا۔ سوہنگ بٹھے گانا نام نشانہ وڈ سنساریا۔ جھلے وچ جہانا، نہ کوئی دیسے راج راجاناں وڈ بلکاریا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، نہ کوئی سگھڑ نہ کوئی سیانا، آپے اتم آئے ہاریا۔ نہ کوئی راگ نہ کوئی گانا، نہ کوئی پینا نہ کوئی کھانا، ایکا جوت جگت ادھاریا۔ جوتی جامہ پھرے بانا، آپے پون شبد مسانا، لکھ چوراسی پسر پساریا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آوے جاوے وارو واریا۔ آوے جاوے وارو وار، وڈ سنساریا۔ ستجگ ساچے کر پیار، کلجگ مٹے کالی دھار، ست سفیدی رنگ رنگا رہیا۔ سوہنگ رکھے تکی دھار، دسم دواری باہر رکھا رہیا۔ نہ کوئی جانے جنت گوار، سادھاں سنتاں آئی ہار، ایکا بھلیا کنت مرار، جھوٹھے دھندے آپ لگا رہیا۔ گرمکھ ورلے کھولے بند کواڑ، شبد گھوڑے دیوے چاڑھ، جگے جوت بہتر ناڑ، اک وکھائے در دواریا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ تیری اتم ور، ویکھن آیا دھرت مات تیرا اکھاڑا۔ دھرت مات تیرا اکھاڑا آپ وکھائیندا۔ رنگ لال چاڑھ گاڑا، ساچی کھیل رچائیندا۔ ویکھ وکھائے جنگل جوہ اجاڑ پہاڑاں، مندر اندر ٹلے لے، آپے اتم ڈھابندا۔ آپ چبائے اپنی داڑھا، آپ اُپائے آپے آپ مٹائیندا۔ ستاراں ہاڑی لگے اک اکھاڑا، چاروں کٹ ایک اٹھے شبد سروپی اگمی دھاڑا، رُسا چینا میل ملائیندا۔ مکہ مدینہ ہوئے اجاڑا، ویکھن آیا ساچا لاڑا، لاڑی مؤت نال لیائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، دھرت مات ریکھ ہر، آپے آپ میٹ مٹائیندا۔ دھرت مات نہ ہوئے کوئی سہائیا۔ چاروں کٹ پینی مار، راجے رانے رہے پچھتائیا۔ لکھ

چوڑاسی گئی ہار، ایک بھلیا ہر رگھڑائیا۔ نو کھنڈ پرتھی بائے ونڈ، بے مکھ جیواں آتم رنڈ، اتم دیون آیا کنڈ، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنا حکم سنائیا۔ ستجگ ساچے ہو تیار، پرہ ساچا حکم سنائیندا۔ کلجگ مٹے چار یار، پنچم بانا ہر پہنائیندا۔ پنجاں تتان چھڈ پیار، ایک دھار ہر وبائیندا۔ سوہنگ اکھڑ اپر اپار، جگت وکھڑ اک وکھائیندا۔ پکڑ اٹھائے روڑی سکھ، لیکھا اپنا آپ لیکھائیندا۔ آپے پاڑے بجر کپاٹی پتھر، اپنی دیا کھائیندا۔ لکھ چوڑاسی ہونی سکھ، کوئی دس نہ آئیندا۔ ماواں پتر چھڈن رو رو اتھر، نہ کوئی کیسے پچائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ تیری اتم ور، اپنی بنت بنائیندا۔ مالوا مال ہر اپایا اے۔ گر گوہندے ایہہ لیکھایا اے۔ ویلے اتم ہوئے سہایا اے۔ اپنا لیکھا اپنی ہتھیں لیکھایا اے۔ آپے آپ سر سے وچ انت رڑھایا اے۔ نہ کوئی ملے کل نشانی، رو رو تھکے بھوں بھوں آکے، ساچا راہ دس نہ آیا اے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، نہکلنک نرائن نر، سمبل دیس نگر سہایا اے۔ ساچا نگر آپ سہایا۔ جوت سرؤپی آسن لایا۔ شبد وچے ساچی چوٹے، لکھ چوڑاسی کڈھے کھوٹے، ساچا لیکھا ربیا مکایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، اپنا آپ ربیا چھپایا۔ گر گوہند باغ لگایا اے۔ اتم ویکھن آپے آیا اے۔ کرے کھیل کھیل کل کھیلا، ملیا میل گرو چیلا، سجن سہیلا آپ اکھویا اے۔ آپ سہائے اتم ویلا، شبد سرؤپی چاڑھے سچا تیل، نام مہندی رنگن رنگ رنگایا اے۔ چاروں گنٹ اُمت نبی رسؤل دی، اک دوجے دے نال کھندی، قرآن انجیل اکٹھی ہو ہو بہندی، بؤرے ککے متا پکایا اے۔ کرے کھیل دشا لہندی، ساچا حکم ہر سنایا اے۔ ماجھا دیس کرے ویس، جوتی جامہ دھریا بھیس، دس کیسے نہ آیا اے۔ نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ہر جن ساچے وچ سمایا اے۔ دشا لہندی کھیل کرائے۔ اُمت نبی رسؤل دی، ایک گاہے گہندی، شبد گہڑا آپ دوائے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنا ویکھے گھر، دس کیسے نہ آئے۔ نہ دسے کل بائے حصے، ساچی ونڈ ونڈائیندا۔ ماجھے دیس پیسن پیسے، منڈپ ماڑی کوئی دس نہ آئیندا۔ بے مکھ جیواں لاپے اتم وسے، کایا بھانڈا بھن ہنکار وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، چرن پار بیاسوں آپ اٹھائیندا۔ ماجھا دیس ہوئے ویران۔ نیتر کھول گرمکھ ویکھے مار دھیان۔ شبد سرؤپی آپے بولے، کوئی نہ دسے اک نشان، پورے تول ہر جی تولے، ارار بیاسا بیابان۔ گرمکھ ساچا کدے نہ ڈولے، ایک ملے شبد نشان۔ بھاگ لگے کایا چولے، اتم اچے برہم گیان۔ پُرکھ ابناشی دیا کبائے آپ بیٹھائے شبد ڈولے، اک اڈائے سچ اڈان۔ گرمکھ چلائے ہولے ہولے، بنیا رہے کابنی کابن۔ جوت سرؤپی اتم مولے، شبد سرؤپی پین کھان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، نہکلنک

نرائن نر، آپے کرے جگت پچھان۔ ماجھے دیس ٹٹے ناتا۔ کرے کھیل پُرکھ بدھاتا۔ گُرمکھ ساچے ساچا میل، اک کنارہ بیاس وکھاتا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، نہ کوئی ویکھے ذاتا پاتا۔ ماجھا دیس دینا تچ۔ مکے مدینے مکے حج۔ دشا لہندی لاؤن نہ دیوے کیسے اج پچ۔ گُرمکھ ورلے سنت سُپیلے در در پڑدے لئے کج۔ بیاس کنارہ کرے میلے اتم ویلے رکھے لج۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگت وکارا دیوے تچ۔ چرن پار بیاسا ہر ٹکاؤنا اے۔ دو دواہہ کرے بند خلاصا، تیجے آب حیات پیاؤنا اے۔ چوتھے در سچ جنایا کایا کاسہ، مکہ کعبہ آپ وکھاؤنا اے۔ چھٹی راگاں اک ربابا، سوہنگ تار و جاؤنا اے۔ شبہ سنگھاسن آپ ہراجے شاہ نوابا، راج راجاناں سیس جھکاؤنا اے۔ چٹا آسو رکھے تازہ، چوتھا پوڑا جس اٹھاؤنا اے۔ سجا چرن دئے ربابا، شاہ آسوار آپ اکھاؤنا اے۔ ویکھ وکھانے ہر دواہہ، مالک مالوا آپ اکھاؤنا اے۔ پہلا چرن چھپائے آئے نابھا، رانا سنگرور پھیر اٹھاؤنا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، مستوانے بھاگ لگاؤنا اے۔ مستوانے آگے بھاگ، وجے جگت ودھائیا۔ مٹمکھ جیواں آگے آگ، گُرمکھان شبہ جنائیا۔ جوتی دیپک جگے چراغ، چاروں کُنٹ بیوئے رُشنائیا۔ راجا راجانے آون بھاگ، در دوارے بھل رہے بخشائیا۔ وقت سہائے اٹھاراں ماگھ، جوتی بیو ہر کھلائییا۔ آپ اپنے ہتھ پکڑے واگ، سرشٹ سبائی رہیا بھوائیا۔ بھگت جنان تن دھووے داغ، امرت آتم میگھ برکھائیا۔ در دوارے ہنس بنائے کاگ، شبہ چوگ اک چُگائیا۔ ہرجن ورلا چرنی جائے لاگ، مٹمکھان گوڑھی نیند سوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، آپ اپنا بھیکھ دھر، اپنی رچن رچائیا۔ ساچی رچن رچائے، رنگ اپاریا۔ راجے رانیاں یچن سُنائے، نال کرائے رنگ نیاریا۔ گُرمکھ سنگ رلائے، جائے جمن کِناریا۔ پار کنارہ ڈیرہ لائے، شبہ سرُپھی کھیل رچائے، والی ہند آپ اٹھائے دیوے درس اگم اپاریا۔ بھجّا آوے واہو داہی نہکلنکی در پُچھائے، جوت سرُپھی دس نہ آئے، مانس دیہی دسے پاسا ہاریا۔ گل پلّو ایکا پائے، رو رو نیتر نیر ویائے، کایا کھیتر کون دسائے، کون کرے ساچی کاریا۔ مہینہ چیتر بنت بنائے، جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے دیوے شبہ اڈاریا۔ مہینے چیت دئے چتار۔ جوت سرُپھی شبہ بھوپی، انحد وجائے ساچی تار۔ ہوتے پرکاش کایا کوٹ اندھ کوپی، درشن پائے پُرکھ نرنجن جوت آکار۔ نظری آئے ست سرُپھی، اک اکلّا ہر دوار۔ تھے مان شاہو بھوپی، در دوارے بنے بھکھار۔ خالی دسن چار کوٹی، کایا مندر نہ کوئی بھنڈار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، شبہ ہلونا دیوے مار۔ شبہ ہلونا اک لگاؤنا اے۔ والی ہند آپ

جگاؤنا اے۔ اندر وڑ شبد سروپی ہر جی پھڑ، ایک راہ وکھاؤنا اے۔ والی ہند آپ جگاؤنا اے۔ کایا قلعہ کوٹ اُپر چڑھ، بھانڈا بہرم ہنکار بھٹاؤنا اے۔ دسم دواہری آگے کھڑ، جوتی درس دکھاؤنا اے۔ پنجان تتان نال لڑ، ایک اکھڑ شبد پڑھاؤنا اے۔ ساچا تن من لئے پھڑ، سوہنگ سو پُرکھ نرنجن ایک ایک وکھاؤنا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لکھیا لیکھ دھر فرمان ہتھیں اک پھڑاؤنا اے۔ لکھیا دھر فرمان، دو جہانیا۔ سپت رنگاں اک نشان، لیکھا لیکھ نین مدھانیا۔ دیپاں لوآں ایک آن، نواں کھنڈاں بوجھ بوجھانیا۔ نو دوارے ویکھ درواجیا۔ کلجگ کالی ریکھ، جوتی دھارے ویس دیس ماجھیا۔ سرشٹ سبائی رہیا ویکھ، آپ سوارے اپنا کاجیا۔ نر نرنجن اولٹا بھیس، شبد گھوڑے چٹے تازیا۔ سرب سنیہڑے رہیا بھیج، شبد سروپی مارے آوازا۔ ایک ہر وچھائی ساچی سیج، گرمکھ سنت سہیلا آئے بھاجیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، آد انت جگا جگنت جن بھگتاں رکھے لاجیا۔ نو دوارے ویکھ من ڈلائیندا۔ کلجگ مڈی جائے ریکھ، سرب سہائیندا۔ نہ کوئی جانے دھاری کیس، بہرم بھلائیندا۔ بھلے وڈ وڈ نر نریش، گنپت گنیش نہ کوئی منائیندا۔ شاہ سلطاناں کوئی نہ چلے پیش، در درویش آپ اکھوائیندا۔ اٹھ پھر ہر ہمیش، آد انت سدا رہائیندا۔ کیسے ہتھ نہ آئے گر دسمیش، نو دوارے دھکے کھائیندا۔ آپے جانے اپنا ویس، ساچے گھر آسن لائیندا۔ بال اوستھا الہڑ وریس، جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، اپنا بھانا ساچا رانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نو دوارے در درواجیا۔ گرمکھاں وکھائے ایک گھر، لوک مات ساجن ساچیا۔ لکھ چوراسی چکے ڈر، لکھیا لیکھ ہر جی ماجھیا۔ بے مکھ در توں جائن ڈر، نہ کوئی حاجی نہ کوئی حاجیا۔ ایک دیوے امرت آتم ساچا سر، جن بھگتاں پڑدہ کاجیا۔ نہ جنے نہ جائے مر، سدا سہائی رکھے لاجیا۔ اندرے اندر بیٹھا وڑ، اک کرائے آپ وکھائے کایا ہاجیا۔ پنجان چوراں رہیا پھڑ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، نہ کوئی پڑن نہ کوئی صوایا۔ اچ محلے بیٹھا چڑھ، نہ کوئی ناڑی نہ کوئی نڑ، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچے اندر مندر وچوں بھاجیا۔

بلونت کنت در حال سنایا۔ دسم دواہری چار در اتر پورب پچھم دکھن چارے دشا مکھ رکھایا۔ بھگتن چھاچھ ورو لے مکھن، کلجگ اتم آیا رکھن، ساچا بھو رہیا گھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایک رنگن رنگ رنگایا۔ دکھن دشا کون دوار۔ کون دسے پھریدار۔ لوک مات جس آئے حصے، آوے جاوے اندر باہر۔ ہور کیسے جگت نہ دسے، ڈونگھی بھوری اندھ اندھیار۔ جوتی

جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دکھن دشا پہلا حصہ، ایک بچھ سچ دوار۔ اتر اتر دینا موڑ۔ کون دوارے شبد گھوڑ۔ نر نرنکارے چرن پرتی نبھ توڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اتر پچھ سچ گھر، کون جڑائے ساچا جوڑ۔ پورب پورب کر وچار۔ تیجے در کون وسے ہر، کس ویلے کھولے بند کواڑ۔ گرمکھ ترنی رہیا تر، اگن نہ آگے تتی ہاڑ۔ نہ جنے نہ جائے مر، نیڑ نہ آئے مؤت لاڑ۔ کون سروپ ہر شاہو بھوپ، گرمکھاں پھڑے ساچا لڑ۔ پچھم دشا پشکر بان۔ اندرے اندر مار دھیان۔ کایا دسے اندھیری کندر، کون جھلے سچ نشان۔ نرک سُرگ سُرگ نرک کیہڑی کوٹے ہون غرق، دھواں دھار پون مسان۔ کون جائے سدھی سڑک، گرمکھ آتم نہ جائے اڑک، بیٹھی رہی وچ بیان۔ اتر دینا ہو ندھڑک، شبد کھوجی نکلے رڑک، کون سنے شبد گیان۔ جوتی جوت سروپ ہر، چار دیوارے کھیل اپارے، چارے دشا ویکھ وچارے، اپر نیچے سنج مسان۔ چار دشا چار دواہری۔ سچ محلہ رہیا اُساری۔ آپے وسے اک اکلّا، سوتا رہے چرن پساری۔ اندرے اندر جلا تھلا جنگل جوہ اجاڑ پہاڑی۔ شبد بولے ساچا ہلا، جگے جوت بہتر ناڑی۔ کون پھڑائے ہر جی پلا، آپے پھرے پچھ اگاڑی۔ دیپک جوتی کیسے بلا، پکی فصل ہاڑی۔ مایا پرچھاواں کیسے ڈھلا، مایا ممتا اگنی ساڑی۔ سچ دوارا ایک ملا، چیتن سطح نال رلا، پرے ہٹائی پنجم دھاڑی۔ اترے پار ڈونگھی ڈلا، آگے بھاگ کایا کلا، شبد سنیہڑا گھلا، تیجا لوئن مات اگھاڑی۔ دئی دویتی میٹے سلا، وسے نہچل دھام اجلا، آپ اپرمپر اچھل اچھلا، جوتی جوت سروپ ہر، آپے پچھ سچ در، گرمکھ کریا دینی کر، سچ دوارا ہر نرنکارا اندر باہر گیت ظاہر آپ اپنی چال چلا۔ چیتن سطح کی رنگ وٹائے۔ کون دے سمجھائے متا، کون شبد جنائے۔ کون کھوائے ایک بھتا، کون جل مکھ لگائے۔ کون ایک دیوے تام تتا، بہتر ناڑی نہ ابلے رتا، کون کام آپ کرائے۔ کون دیسے ساچی چھتا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنے وسے گھر، کون دوارے ہر نرنکارے چیتن سطح سپس نوائے۔ اگنی سروپ نہ اگنی تت۔ ہر وڈا شاہو بھوپ سیٹل ست۔ آپے جانے رنگ روپ، آپے جانے اپنا نت۔ چیتن سطح پھیرے اندھ کوپ، نہ کوئی سمجھائے دے دے متا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنے وسے گھر، برہمنڈ کھنڈ سدا سمرتھا۔ دسم دوارا ڈونگھا تال۔ کون دوارے وجے چھال۔ گرمکھ ورو لے کیہڑا لال۔ پچھلا چکے جگت جھیرا، آگے ملے اک دلال۔ ناتا تھے کایا کھیرا، دیپک جوتی جگے تھال۔ کون دوارے دسے گھلا ویہڑا، چیتن سطح لے بھال۔ دسم دواہری ہوئے نیہڑا، نہ کوئی کال نہ مہاکال۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایک وسے سچ گھر، دسم دواہری ہر نرنکاری گھر باری کیہڑی چلے اولڑی چال۔ اولڑی چال کون رکھائیا۔ شبد سروپی

مارے چھال، دسم دواری باہر ہو جائیا۔ کون لئے گود اٹھال، مات پت کون اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، کون دھام سچ سینگھاسن آسن ڈیرہ لائیا۔ کون موری دسم دوار۔ کون ساجن میت مُرار۔ کون گھر ملے بھجا پسار۔ لہنا دینا جائے چُک۔ نو دوارے جائن رُک۔ دسم دوارے لے جانا چُک۔ کایا ڈال جائے سُک۔ امرت مارے اک اُچھال، چرن چُنے نیچے جھُک۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، راہ وچ نہ جائے رُک۔ آپ اپنی گود اٹھاؤنا۔ درگاہ ساچی دھام بہاؤنا۔ کایا لیکھے چام لگاؤنا۔ امرت آتم ساچا جام پیاؤنا۔ پورن ہوئے مات کرم، کلجگ کالا بھیس مٹاؤنا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ایک منگے سچ ور، سُنّ اگمی پار کراؤنا۔ سُنّ اگمی کر وچار۔ کایا دسے مات نکمی، مرے جیوے مر مر جھی، مات گرہہ ہوئے دُکھیار۔ گگن پاتالی پلے تھمی، دھرت مات کری پُکار۔ آپے بننا ساچی امی، آتم سپر دینا ٹھنڈا ٹھار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ایکا منگے سچ ور، سدا کھلا رہے بند کواڑ۔ منگی منگ اپر اپاری، کریا کر گُرمکھ پیاریا۔ لوک مات نہ آئے ہاری، مٹے دُکھ سرب سنساریا۔ نرمل جوت کر آکاری، ترسنا بھکھ جائے، ملے نام شبد ادھاریا۔ پنجاں مٹے چور یاری، شبد ملے اک اُڈاری، لوآں پُریاں کرے باہریا۔ لیکھ لیکھاؤنا پہلی واری، منگے ور ہر نرنکاری، نبھے نال سچی یاری، اُٹھائے اک سچی اُڈاریا۔ کون واپگرُو کون اکال۔ کون گُرو جگت دلال۔ بلونت انت انت انت بھسمنت، پھل نہ دسے ڈال۔ شبد لیکھاؤنا ساچا چھنت، لوک مات نہ بن کنگال۔ مہاگنت سدا اگنت، پت چت نت نوت دینا بندھو دین دیال کریپال۔ آپ بناؤنا اپنا مت، ویکھ وکھاؤنی وار تھت، آپ اپنی سرت سنہال۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپے وسے سچ گھر، نہ کوئی کھائے کال جنجال مہاکال۔ آپے جوت آپ اکالا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، دیناں ناتھ دین دیالا۔ نہ کوئی دودھ نہ کوئی پوت، جُگا جُگنت سدا رکھوالا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، آپے گر آپے گوپالا۔ غرض فرض وچ نہ سنسار۔ اکو غرض نام کرتار۔ نہ کوئی جانے جگت طرز، چھٹی راگ نہ رہے اُچار۔ نہ کدے ہوئے حرج مرض، تن نہ چڑھے مات بُچار۔ آپ اپنا سمجھیں فرض، اُتر دینا ہو خبردار۔ سر چڑھیا رہے نہ تیرے قرض، منگے منگ اک داتار۔ ویکھے کھیل اک اسچرج، جوتی جگے اگم اپار۔ چیتن سطح نہ رہی ورج، کس گھر وسے نرنکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، ایکا منگے در پیار۔ اک خزانہ دینا نام۔ شبد نیشانہ ٹھنڈی چھان۔ دو جہاناں پتا ماں۔ گن ندھانا پکڑے بانہ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ایکا منگے نام ور، ساچے گھر نہ جھوٹھے اڈنے کان۔ کون بخشے بخشہار۔ کون میل ملے کنت بہتار۔ کون گر کون چیلے، کون کرے تن شنکار۔ کون کھیل اپنی کھیلے، پاربرہم رُوپ اپار۔ جوتی

جوت سرُوپ ہر، ایک منگے نام ور، دینا مات کر پیار۔ سچ دوارا کس در پائے۔ ساچا کرے ونج وپارا، کون دلال وچ رکھائے۔ سنگھ بلونت اچے کوارا، پُرکھ ابناشی جوت نہ اچے ویاسیئے۔ ناویں در ہاباکارا، دسویں دھواں دھار رکھائے۔ ملے میل ہر کنت پیارا، آپ اپنا درشن پائے۔ گُرْمکھ ساچے سنت سادھ ایک دھارا، آتم وچے اک ودھائے۔ پُرکھ ابناشی منگے بن بھکار، سچ وستو جھولی پائے۔ ساچا سچ کس دھام سہائے، کون سچ تن من کایا جائے رچ، کون جہوا آکھ سُنائے۔ کون دوارے رہیا نچ، بابوں پکڑ کول بہائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک منگے سچ وست، ست سنتو کھی دھیر دھرائے۔ ساچے سچ کی وڈیائی، کایا بھانڈا دیسے کچ، اتم ویلے بھن وکھائے۔ پنجان تتان رہیا مچ، ترسنا اکن اک لگائے۔ وست پاؤنی نام سچ، پوری ایک آس کرائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہ مایا بھرم بھلائے۔ ستگر ساون ست دھام سہایا۔ بہتر ناڑی نہ اُلی رت، جوتی نور نہ کیسے وکھایا۔ غریب نائیاں گھر گھر بیٹھیاں رکھے پت، اندر مندر جس دھیایا۔ سادھ سنت کیسے نہ آیا ہتھ، آپ اپنے رنگ سمایا۔ شبدا دات نہ دتی کیسے وتھ، کایا رنگ نہ کیسے چڑھایا۔ مایا رانی پائے نتھ، ویلے اتم چن سُنایا۔ کتھنی سب دی رہیا کتھ، آتم بھرم بھو گویا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ایک وسے سچ گھر، ست ستوادی ست پُرکھ نرنجن وچ سمایا۔ سنت سہیلے رہے پکار۔ ساون ساون کھندے یار۔ جھیل گیا بھیکھ دھر، جیوں باون ملے نہ کیسے میت مُرار۔ اپنی ہتھیں نہ آپ پھڑایا کیسے دامن، گھر گھر بیٹھے کرن وچار۔ غریب نائیاں سدا ضامن، رسنا گائن کرن پکار۔ میٹ میٹ اندھیری شامن، اٹھ پھر خبردار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ایک وسے سچ گھر، ستگر ساون پتت پاون جوتی نور جوت نرنکار۔ ہر دھرم جیکار وچ سنساریا۔ ایک دیوے شبدا دھار، ساچی وست اپر اپاریا۔ پورب کرماں رہیا وچار، ستجگ دوئے جوڑ کرے نمسکاریا۔ کلجگ کالے پینی مار، چاروں گنٹ جنت ہنکاریا۔ گُرْمکھ ساچے پار اُتار، بیڑا بٹھے بننہنہار آپ اکھوا رہیا۔ آپے میل میت مُرار، سنگ سہیلا آپ اکھوا رہیا۔ مانس دیہی جھوٹھا یار۔ نار بہتار کنت سہاگی اک ملا رہیا۔ بے مکھ جیواں بازی اتم جانی ہار، شبدا سار نہ کوئی پا رہیا۔ ایک دینی شبدا دھار، بے مہانا جگت رڑھا رہیا۔ گُرْمکھ بخشے چرن پیار، بدھاتا ناتا آپ جڑا رہیا۔ بھرم بھلا سرب سنسار، ہنکاری گھوڑا اک دوڑا رہیا۔ ہرجن ساچے لے اُہار، سوہنگ پلُو آپ پھڑا رہیا۔ درگاہ ساچی شبدا اُدار، در دوارے آپ بہا رہیا۔ گن گنوتتا کر شنگار، چولی نام تن پہنا رہیا۔ شبدا بخشے پھولنہار، سوہنگ سپہرا سیس گندا رہیا۔ شبدا گھوڑا کر تیار، واگ اپنے ہتھ رکھا رہیا۔ گُرْمکھ ساچے خبردار، سچ سُنیڑا اک سُنا رہیا۔ آپ

چڑھائے وارو وار، اک اکلّا کھیل رچا رہیا۔ درگاہ ساچی دھام نیار، سچ محلہ آپ وسا رہیا۔ کوئی نہ دیسے پنچم یار، ایکا دھار پریم وبا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، سَتجُگ ساچے ساچی بنت بنا رہیا۔ سَتجُگ ساچے جاگ، سُن سُکھمن راگیا۔ جن بھگتاں آتم لگے بھاگ، بُجھے مایا اگنی آگیا۔ ملے میل ہر کنت سُہاگ، آپے دھوئی پچھلے داغیا۔ در دوارے ہنس بنائے کاگ، دیپک جوتی جگے چراغیا۔ چرن کول پرہہ جانا لاگ، دُھر درگاہی آیا بھاگیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، سَتجُگ ساچے اک سُنائے سوہنگ سچّا راگیا۔ سَتجُگ ساچے سچ ہر پُکاریا۔ دیہی بھانڈے کاچن کچّ، آپے گھڑے ہر ٹھٹھیاریا۔ ماٹی پُتلے رہے پُچ، نو دوارے جگت گواریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، سَتجُگ ساچا مات دھر، کرے کھیل وارو واریا۔ سَتجُگ پائی سار سُرَت سمبھالییا۔ پرہہ ابناشی بخشے چرن پیار، کلجُگ رین گھٹا کالییا۔ امرت دیوے ٹھنڈی دھار، دُھر درگاہی سچ دلاییا۔ بجر کپائی جائے پاڑ، پھل لگائے کایا ڈالییا۔ پنجان چوراں دیوے جھاڑ، شبد وجے کاڑ کاڑ تیر گلائییا۔ ہوئے ممتا دیوے سار، اٹھے پھر کرے رکھوالیا۔ جگے جوت بہتر ناڑ، دیپک جوتی سچ دوالییا۔ ساچے گھر دھرم اکھاڑ، لگا رہے دوس رینالییا۔ گرُمکھ ساچے سنت سہیلے کر کر میلے شبد گھوڑے رہیا چاڑھ، جو جن آئے سوالییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، سَتجُگ ساچے تیرا پالی، اٹھے پھر کرے رکھوالی، بنیا رہے سچّا حالییا۔ سَتجُگ ساچے سَت، اٹھے بلوانیا۔ آپ اٹھائے پاربرہم ابناشی اچت، کرے کھیل وچ جہانیا۔ کلجُگ بدل گئی رُت، مٹدی جائے گھٹا کالییا۔ جوٹھے جھوٹھے مٹنے بُت، ماتا گود نہ کوئی اٹھالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، سَتجُگ ساچے تیرا بنیا آپ دلایا۔ بنے آپ دلال غریب نوازیا۔ آپے چلے اولڑی چال، نو دوارے ساجن ساچیا۔ شبد مارے اک اچھال، پونی مات پاتال آکاش گاجیا۔ آپ سہائے امرت سچّا تال، انابد دُھن مارے اوازیا۔ گرُمکھ ساچا مارے چھال، نہ جانے ویلا کل کہ آجیا۔ نام موتی ملے ائمٹڑے لال، آپ آپے پڑدہ کاجیا۔ کایا مندر دیپک جوتی جگے مستک تھال، اٹھے پھر رکھاوے لاجیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، سَتجُگ ساچا مات دھرائے، پرگٹ ہوئے دیس ماجھییا۔ سَتجُگ ناؤں سَت ست ستوتنییا۔ جن بھگتاں دے سمجھاوے مت، بے مکھاں مایا پائے بے انتیا۔ نہ کوئی لائے اج پچ، شبد ڈوری جانا بچھ، وڈ وڈ سادھن سنتیا۔ جن بھگتاں پڑدے رہیا کچّ، امرت آتم پیائے رچّ، آپ بنائے ساچی بنتیا۔ ایکا کعبہ ایکا جج، ایکا تال رہیا وجّ، گائے راگ وار ملار بسنتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں

بھگوان، ستجگ ساچے دیوے وڈیائی وڈا وڈا جیو جنتیا۔ ہر ساچا نام ست اُچایا۔ آپے رکھے جگت پت، دے مت رہیا سمجھایا۔ لکھ
چوراسی لٹھی ستھ، راہ ہتھ کیسے نہ آیا۔ جم کی پھاسی کایا پتھر، جگت ملاح نہ کوئی بنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر
سنگھ وشنوں بھگوان، سچ سُنہیڑا اک سُنایا۔ سچ سُنہیڑا تال شبد وجنتیا۔ آپے بٹھ مات بیڑا، مٹدا جائے جگت جھیڑا، پرہہ ساچا
کھوج کھجنتیا۔ آپے کرے سچ نیڑا، کایا وسے نگر کھیڑا، ملے میل آدن انتیا۔ کھلا وکھائے ہر جی ویڑا، جوتی جوت سروپ ہر،
مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، رکھے پت پت پتوتیا۔ ست سنتوکھ دھرم گیان۔ دھرم گیان وچ جہان۔ وچ جہان بھگت بھگوان۔
بھگت بھگوان اک نشان۔ اک نشان والی دو جہان۔ والی دو جہان دھرم کھنڈ کرم کھنڈ گٹو غریباں آیا گلے لگان۔ آپے پائے اپنی ونڈ،
سوہنگ پھولن برکھا آن پان۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ست سنتوکھ گُرمکھاں دیا برہم گیان۔ ست
سنتوکھ شبد شنگاریا۔ چرن داسی مکتی موکھ، پھولنہار تن پھنا رہیا۔ کلجگ میٹن آیا دوکھ، گُرمکھ ساچے آپ جگا رہیا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ کایا اُچا کنڈھا، نیویں ڈھاہ آپ وکھا رہیا۔ اُچا کنڈھا اُچ دیوار۔ ویلے اتم
انت پائے ونڈا، آپے ڈھاہے وارو وار۔ نتھاویاں تھاوں وچ برہمنڈا، اُپر چھپر پریم پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ
وشنوں بھگوان، گٹو غریب نہانیاں ایکا بخشے چرن پیار۔ مُنہ کالا پنج یاریا۔ پنچم بھٹے خوار در دواریا۔ ملیا میل میت مُرار، کِریا کری
اُپر اپاریا۔ کایا سیت ٹھانڈے دربار، رسنا چیت ناؤں زرنکاریا۔ اک وسائے سچے گھر بار، اُچ محل شبد اٹاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ کالا مُکھ، تن من اُترے جھوٹھا دُکھ، اک اُچائے آتم سُکھ، ہر رنگ گُرمکھ ساچا مانیا۔
مُکھ کالا کالکھ چھابیا۔ پنجاں چوراں آپے لائی ستھ، سچ سُلطانا بے پرواہیا۔ دھرم رائے دی کٹے پھابھی، آپے تارے پکڑ بانہیا۔ دوسر
کوئی جانے نابھی، اچرج کھیل کل ورتائیا۔ بھٹے سہائی سبھی تھائیں شبد بلوئے رہیا جگائیا۔ پنچے روون مارن دھابھی، پرہہ ساچی کِرت
کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی بنت آپے آپ بنائیا۔ من سوائے سُرتی جاگے۔ سُرتی جاگے
پنچن چور بھاگے۔ پنچن چور بھاگے، ایکا اُچے راگے۔ ایکا اُچے راگ پرہہ چرنی لاگے۔ پرہہ چرن لاگ دھوئی داغے، دھوئی داغ ہر
کنت سہاگے۔ کنت سہاگ سدا سہیلا گُرمکھ اُٹھائے سوئے، سدا سدا سد آپے جاگے۔ ہرجن اور نہ جانے کھئے، لوک مات کون بنس کون
کاگے۔ دیپک جوتی کِس در بلوئے، گُرمکھ بٹھ شبد ڈوری تاگے۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیا دان

داتار آکارا رُوپ اگما شبد اُدار، آپ اپنے ہتھ رکھے واگے۔ ستجگ سرت سنبھال مات اپانیا۔ پھل لگے تیرے ڈال، گرمکھاں بیڑا بنیا۔ ایک مارے نام اچھال، میٹ مٹائے دئی دویتی بنھیا۔ نہ کوئی شاہ نہ کوئی کنگال، دیوے دھن نام وڈ دھن دھنیا۔ جن بھگتاں سدا سدا دلال، بے مکھاں دس نہ آئے آتم انھیا۔ اٹھ پھر کرے رکھوال، پنچاں پنچاں آپے ڈنیا۔ جوتی جگے کایا ماٹی ساچے تھال، سُنے سُنائے راگ ساچا کتیا۔ آپے چلے اولڑی چال، گرمکھ وِرا مات منیا۔ کایا کعبہ دو دواآبا اک وکھائے سچّی دھرم سال، دوجا نہ کوئی دیسے چھپر چھنیا۔ ہر ہر سنت شہیلے ربیا بھال، آپے پتا آپے مات آپے جنی جنیا۔ آدانت نہ کھائے کال، جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، لکھ چوراسی کرے ہنیا بنھیا۔ ستجگ سرت سنبھال، نام اپایا۔ پھل آگے کایا ڈال، گرمکھاں دے ہر کھویا۔ چرن پریتی نبھ نال، مات ریتی ربیا چلایا۔ مانس دیہی لکھ چوراسی وچوں جیتی، بھانڈا بھرم بھو بھٹایا۔ کایا رپے سدا اتیتی، گنوتا ہر ہر رسنا گایا۔ لیکھا چکے مندر مسیتی، گردوارا کوئی نظر نہ آیا۔ صدی چودھویں اتم بتی، جوتی جامہ ہر جی پایا۔ بے مکھ بھرن اپنی کیتی، ویلا اپنا آپ گویا۔ گرمکھ گائے شہاگی گیتی، سوہنگ اکھڑ اک پڑھایا۔ اٹھ پھر پرکھے نیتی، دس کیسے نہ آیا۔ مانس دیہی گرمکھ ساچے جیتی، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، رسن رسائی جس دھیایا۔ ستجگ ساچے سانت ست ورتایا۔ پرہہ ابناشی بیٹھ اک اِکانت، راہ اپنا آپ چلایا۔ دیپاں لوآں مارے جہات، پُچھے وات ہر رگھرایا۔ لوک ماتی دیوے دات، سوہنگ ساچا جاپ جپایا۔ برن اٹھاراں بھین بھرات، چارے ورنّاں اک کرایا۔ اتم رکھی ہر جی ذات، چرن پریتی ربیا سکھایا۔ آپے بخشے کلاپات، اندرے اندر سرب سہایا۔ نہ کوئی پُچھے ذات پات، ایک رنگن ربیا رنگایا۔ نہ کوئی ویلا دتے پرہات، اٹھ پھر دُون سویا۔ رین دوس پُچھے وات، آس نندرا مگروں لاہیا۔ میٹ مٹائے اندھیری رات، ہنکاری جندا آپ تڑایا۔ امرت دیوے بوند سوانت، کایا ٹھنڈی ٹھار رکھایا۔ آپے پتا آپے مات، جگدیش جگت جوگ کدا آیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، ستجگ ساچے ساچا دھرم ربیا چلایا۔ ستجگ تیرا ساچا طعام، پرہہ ساچا آپ پکائیندا۔ لکھ چوراسی لیکھے لگے جھوٹھا چام، کم کیسے نہ آئیندا۔ کوئی نہ پئے ویلے اتم دام، ساچے ہٹ نہ کوئی وکائیندا۔ گرمکھ وِرا پیوے امرت اتم ساچا جام، ساچا لاہا کھٹ جگت سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، ہرجن لیٹے شبد پٹ، دئی دویتی میٹے پھٹ، دُرمت میل دیوے کٹ، شبد دوشالا اک پھنائیندا۔ ستجگ سخی سلطان، تخت سہایا۔ پرہہ داتا مہربان، دیا کایا۔ ہتھ پھڑائے دھرم نشان، سوہنگ ڈنڈا سچا لایا۔ کرے کھیل گوپی کاہن، منڈل

راس برہمنڈ کرایا۔ جوتی جگے کوٹ بہان، بیہو کیسے نہ پایا۔ گرمکھ وِرا لا کرے چرن دھوڑ اِشنان، دُرمت میل رہیا گویا۔ ہرجن ملے گن نِدهان، پلُو نام رہیا پھڑایا۔ لکھ چوڑاسی پین کھان، جن ہر سویا آپ جگایا۔ اک جھلائے دھرم نشان، جے جیکار کرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، نوری جوت کر آکر، ایک رنگ رہیا چڑھایا۔ سَتجگ ساچا راج راج راجانیا۔ شبد سیس ساچا تاج، آپے بٹھے ہر بھگوانیا۔ کرے کھیل دیس ماجھ، ویس بیس کیسے نہ جانیا۔ چار ورنان بٹھے سانجھ، در درویش آپ اکھوانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، گنوتا گن نِدهانیا۔ سَتجگ ساچی جوت جگت نِریالیا۔ مٹ جائے ورن گوت، ایک دسے راہ سُکھالیا۔ لکھ چوڑاسی رہیا جھوک، کلجگ زین گھٹا کالیا۔ گرمکھان سُنائے ایک شبد سلوک، سرب تٹان ہوئے بے حالیا۔ ہر کا بہانا کوئی نہ سکے روک، نہ کوئی جانے شاہ کنگالیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، جوت نرنجن ایک ایک جوت اکالیا۔ سَتجگ ساچے شبد مات اکھاڑیا۔ کلجگ جیو بہاندے کاچے، بے مکھ چبائے اپنی داڑھیا۔ بھگت جنان ہر پردے واچے، درس دکھائے ساچو ساچے، گھوڑے آپے چاڑھیا۔ جوٹھ جھوٹھ نہ پرہہ در ناچے، نیڑ نہ آئے پنچم دھاڑیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، دھرت مات ویکھے اک اکھاڑیا۔ سَتجگ ساچا ہو تیار، لوک ماتنی چرن ٹکائیندا۔ اٹھے پھر خبردار، کلجگ لیکھا باقی آپ لیکھائیندا۔ مایا رانی وڈ جروانی ہوئے خوار، رکھی نار نہ کھئے پاوے مات سار، ہاباکار کرائیندا۔ بھرے بھلے جنت گوار، در در گھر گھر وِہچار، ساچی سار نہ کوئی پائیندا۔ شبد سرُوپی مارے مارے، نہ کوئی ویکھے نر نار، بے مکھ جیوان بیڑا آپ رڑھائیندا۔ گرمکھ ساچے سچ پیار، ساچی گلی میت مُرار، سدھا راہ اک وکھائیندا۔ ایک دسے در دربار، کھڑکھڑ ہسے سچی سرکار، شبد نرالے اندر وسے نہ کوئی دوسر پھریدار، ساچے دھام آپ سہائیندا۔ گرمکھ چڑھے وارو وار، بانہ پھڑے کنت بہتار، کوئی نہ اڑے سنت ڈلار، ساچا راہ آپ وکھائیندا۔ امرت آتم بخشے ساچی دھار، بجر کپائی آر پار۔ تیرتھ تاٹی وڈ سنسار، اوکھی گھاٹی پار کرائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، جن بھگتات آتم بھرم نوار، پورب کرم مات وچار، ساچی دھار اک بٹھائیندا۔ سَتجگ ساچی دھار آپ رکھائیا۔ گر شبد منتر پیار، ساچی ریت رہیا چلائیا۔ ناتا تھے وید چار، پُران اٹھاراں کوئی نہ گائیا۔ نہ کوئی دیسے سنگ محمد چار یار، عیسیٰ موسیٰ دئے دُباٹیا۔ کھانی بانی ہوئی تیار، کلجگ کالی دسے دھار، ایک راہ اتم پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ست پُرکھ نرنجن آپ اپنی کار کھائیا۔ سَتجگ ساچی مت بُدھ بیکیا۔ آپے دیوے دھیرج مت، تن کایا نہ لگے سیکیا۔ شبد

سرُوبی بٹھے یت، ہر آپے ویکھی ویکھیا۔ جن بھگتاں جانے مت گت، ایکا ایک ایکم ایکیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ مُکائے اگلا پچھلا لیکھیا۔ ستجگ ملی دات سرب سیکداریا۔ آپے پُچھے اتم وات، کلجگ اتم رہیا گُرایا۔ ستجگ ساچے مارے جہات، ساچی رنگن رہیا چڑھایا۔ کلجگ ویکھے کالی رات، ساچا چند کوئی دس نہ آیا۔ ستجگ ساچا بیٹھ اکانت، جن بھگتاں رہیا جگایا۔ کلجگ کالے تٹا نات، بہین بھراتا رہیا تجایا۔ ستجگ ساچا امرت بخشے بوند سوات، جن بھگتاں نجر دھار رہیا چوایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ستجگ ساچے ساچا تاج مار آواز دیس ماجھ، اپنی ہتھیں رہیا پہنایا۔ ستجگ ساچا تاج سیس رکھنڈرا۔ پرہہ اناشی رکھے لاج، سد بخشنڈرا۔ سوہنگ دیوے سچا داج گنی گہنڈرا۔ کلجگ کالے کھلا پاج، چارے کُٹاں ہوئے نڈرا۔ جگت کُرتی مکے راج، نہ کوئی جانے جیو جہنڈرا۔ اپنا ساجن رہیا ساز، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نت نوتا کون جانے وار تھتا، اپنے رنگ شبد سنگ سدا سدا وسنڈرا۔ شبد باز ہر اڈایا اے۔ آپے بخشے اپنا تاج، سیس جگدیش آپ پہنایا اے۔ ساچے ساجن رہیا ساز، شبد سرُوبی میل ملایا اے۔ جن ہر رکھن آیا لاج، نہ بیو مات رکھایا اے۔ آپ کرائے اپنا کاج، سنگی ساتھی نہ کوئی اکھوایا اے۔ شبد سرُوبی مارے آواز، بھگتن بتا رہیا جگایا اے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنے رنگ سمایا اے۔ شبد اڈاری باز آپ لگائیندا۔ کایا مندر اچ پٹاری، چارے کُٹاں آپ وکھائیندا۔ دہ دشا ویکھے وارو واری، نہ کوئی دوسر دھام وکھائیندا۔ جن بھگتاں کرے نام ونج وپاری، ایکا وستو جھولی پائیندا۔ من مت بھوندی جائے خواری، گرمت ساچی اک دھرائیندا۔ ڈرمت کرے ہاباکاری، ہرجن کوئی نہ لاگے لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنے بھانے آپ سمائیندا۔ ہر باز اڈار آپ لگائیا۔ مایا رُوبی پسر پسر، شاہو بھوپ دس نہ آئیا۔ لکھ چوراسی رہیا وچار، جم کی پھاسی مات لگائیا۔ نہ کوئی دیسے نر نار، جگت جگدیشے رچن رچائیا۔ عیسیٰ موسیٰ آئی ہار، سنگ محمد دئے دُباٹیا۔ کلجگ کالی زین اندھیار، دیپک جوتی نہ کھئے جگایا۔ مٹکھ روندے دھاہاں مار، دھرم رائے دئے سزائیا۔ گرمکھ ساچے اترے پار، چرن دوارے رہیا بہائیا۔ دیوے وست نام اپار، آتم جھولی ہر بھرائیا۔ گوبند گوبند گوبند ساچی دھار، شبد باز اک رگھرائیا۔ کرے کھیل اپنی وار، سنت اسنت بیو نہ رائیا۔ چڑھے چند وچ سنسار، نو چندی خوشی منائیا۔ نو کھنڈ پرتھی آر پار، ستان دیپاں رہیا بلاٹیا۔ پُریاں لوآن کر پسر، دیوی دیوت رہیا جگائیا۔ کروڑ تیتیساکر تیار، سُرپت راجے اند دئے بلاٹیا۔ گرمکھ ساچے کر پیار، تخت تاج رہیا دوائیا۔ مارے آپ شبد اڈار، شو شنکر رہیا

جگائیا۔ شو شنکر خبردار، پرہ پورے دیا کھائیا۔ ملیا میل میت مُرار، کلجگ مایا مگروں لاپیا۔ آؤنا جانا وارو وار، بھیتر کوئی رہن نہ پائیا۔ کلجگ اودھ گئی ہار، نہ ہوئے کوئی سہائیا۔ پرگٹ ہوئے نر اوتار، ساچی رچنا آپ رچائیا۔ سنگھ جگدیشا کر پیار، جگتی جگت آپ بنائیا۔ نو دوارے دھرم دربار، نو در ویکھے ہر رگھرائیا۔ دسویں ستا پیر پزار، دس کیسے نہ آئیا۔ اٹھ پہر رہے تیار، گرمکھاں گود اٹھائیا۔ ساچی پری لئے اُسار، ایک دھار شبد بندھائیا۔ جگے جوت اک نرنکار، جگت آکارا رہیا کرائیا۔ راج رجانا کرے خبردار، شاہ سلطاناں رہیا اٹھائیا۔ چاروں کٹناں پینی مار، دوسر سار کوئی نہ پائیا۔ اک وکھائے سچا گھر بار، ہوئے ہنگنا روگ گوائیا۔ چارے کٹناں ہر وچار، دہ دشا رہیا تکائیا۔ آپ اپرمپر میت مُرار، پیتمبر رہیا سہائیا۔ گنوتتا گن وچار، پورن بھگوتتا کھیل رچائیا۔ ویکھ وکھانے شو دوار، شو شکتی آپ ٹکائیا۔ آپ اٹھائے کر پیار، ویلا اتم دئے سہائیا۔ دوسر کوئی نہ دسے یار، میت مُرار نہ کوئی اکھوائیا۔ آپ اٹھائے بھجا پزار، چتربھج ہر رگھرائیا۔ ساچا کرے مات وبار، کلجگ کل رہیا ورتائیا۔ گرمکھ ساچے کر دیدار، اترے پار خوشی منائیا۔ جگت مایا ہوئی خوار، پائی سار دیر نہ لائیا۔ ایک دیوے نام ادھار، سوہنگ اکھر آپ پڑھائیا۔ سوہنگ پڑھیا وچ سنسار، پوڑے چڑھیا اپر اپار، سنگھ پال خوشی منائیا۔ پرہ ابناشی ہو دیال، آپے پرکھے اپنے لال، پھل لگائے ساچے ڈال، پری برہم رہیا سہائیا۔ پری برہم پور کرم، نہ مرے نہ جائے جم، نیتر نیر نہ ڈگے چھم، ایک شبد ادھار رکھائیا۔ نانا تٹا ہڈ ماس ناری چم، گھنک پُر واسی ساچی بنت بنائیا۔ دیا کھائی ہر رگھرائی برہم پاربرہم برہم روپ سد سہائیا۔ گگن پاتالی حلے تھم، پُریاں لوآں رہیا اٹھائیا۔ جوتی شبد پیا جم، پونی جھولا رہیا جھلائییا۔ نہ کوئی خوشی نہ کوئی غم، ساچا بھانا اک وکھائیا۔ آپے جانے اپنا کرم، نہ کوئی بھیو نہ کوئی بھرم، اپنے رنگ سد رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے سنت ڈلارے، کرپا کر اترے پارے، لوک مات دئے وڈیائیا۔ دیوے لوک مات وڈیائی، پری برہم بھاگ لگائیا۔ ساچی وچی جگت ودھائی، لوآں پُریاں پُریاں لوآں منگلاچار کرائیا۔ در گھر ساچے نہ ہوئے کدے جدائی، واہوا ساچی سیو کھائیا۔ ملیا میل ساچے ماہی، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ایک ایک ہر رگھرائی، ویکھ وکھانے سبئی تھائیا۔ دوسر کوئی دیسے ناہی، آپے پکڑ اٹھائے بانہیا۔ نہ کوئی بھینا نہ کوئی بھائی، مات پت نہ کوئی اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پُرکھ اگما اپنی رچن رہیا رچائیا۔ کلجگ کالی دھار بھرم سنساریا۔ مائس دیہی جھوٹا چرم، کلجگ جیو نہ کیسے وچاریا۔ ست سنتوکھ نہ کوئی جانے ساچا دھرم، مایا رُلے آتم ہنکاریا۔ نہ کوئی جانے پورب کرم، در

دوارا ہر نرنکارا کوئی نہ پائے ساریا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپے جانے اپنی دھاریا۔ ساچی دھارا ہر بنائیا۔ لکھ چوراسی گئی ہر، پرہہ ابناشی سار نہ پائیا۔ کوئی نہ دیسے ساچا گھر، مدرا ماسی دین ڈہائیا۔ امرت آتم کیسے نہ ملے ساچے سر، اٹھسٹھ تیرتھ پت گوائیا۔ ساچا نام نہ دیوے کوئی ور، سادھاں سنتاں مت نہ رائیا۔ بے مکھ جیواں اپنا کیتا لینا بھر، پرگٹ ہونے نہکلنک نرائن نر، لوک مات وجی ودھائیا۔ ہرجن جائے سرنی پڑ، پنجاں چوراں نال لڑ، پُرکھ ابناشی لئے پھڑ، ایکا اکھڑ جگت وکھڑ رہیا پڑھائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، گُرمکھ ویکھے اندر وڑ، جوتی کھیل ہر رگھڑائیا۔ دسم دوارا بیٹھا چڑھ، کوئی نہ سکے مات پھڑ، نو دوارے سرب ہلکائیا۔ ساچے گھاڑن رہیا گھڑ، بے مکھ جیو جان جھڑ، صدی چوڈھویں دئے ڈہائیا۔ لکھ چوراسی لئے پھڑ، اگن جوت جان سڑ، کلجگ کالکھ متھے لائیا۔ گُرمکھ ساچے سنت سہیل، درگاہ ساچی ساچے میلے، ساچی بنت ہر بنائیا۔ اچرج کھیل ہر جی کھیلے، آپے گر آپے چیلے، دھرم رائے دی کٹے جیلے، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، اپنا بھو رہیا چھپائیا۔ اپنا بھو آپ چھپایا۔ دیوی دیو کیسے دس نہ آیا۔ ہرجن وِرا لائے سیو، آپ اپنی دبا کمايا۔ گُرمکھ وِرا لائے رسنا جہو، سوہنگ ساچا شبد پڑھایا۔ امرت آتم پھل کھوائے ساچا میو، پُریاں لوآں کیسے ہتھ نہ آیا۔ پُرکھ ابناشی لکھ ابھیو، گھٹ گھٹ واسا جوت پرکاشا اک کرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ کلجگ کالے سنگ آپ نبھائیندا۔ اک چلے اولڑی چالے، شبد گھوڑے تنگ کسائیندا۔ پھل دسے نہ کیسے ڈالے، اچے مندر ہر جی ڈھاپیندا۔ جن بھگتاں توڑے جگت جنجالے، آپ اپنی گود اٹھائیندا۔ چرن پریتی نبھ نالے، دیپک جوتی تن جگائیندا۔ کایا مندر اک وکھالے، سچا دھرم انحد شبد دُھن اُپجائیندا۔ تن پھنائے ساچا شبد ساچی مالے، دُھر درگاہی گند لیائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، تین لوک جگت دُھند اندھ اندھیار کر پَسار وچ سنسار، اپنا پڑدہ پائیندا۔ مایا پڑدہ پائے ہر بلوانیا۔ نہ کوئی جانے جیو نادان، بھرے بھلے جیو نادانیا۔ سرب جیاں ہر جانی جان، گھٹ گھٹ ویکھے ویکھے وکھانیا۔ گُرمکھ ساچے ویکھے مار دھیان، لکھ چوراسی نہ مات پچھانیا۔ آپ بیٹھائے شبد بیان، اڈے اڈاوے والی دو جہانیا۔ ہتھ پھڑائے دھرم نشان، چار کُنٹ دہ دشا ویکھے وکھانیا۔ پُریاں لوآں اک گیان، سُرپت راجا اند کروڑ تیتسسا ہونے حیرانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، چھوٹے بالے کرتیار، نر ہر سچّی سرکار، دیوے مان بھگت بھگوان، آپ مٹاوے آون جانیا۔ آون جاون کٹ، بھرم نوریا۔ دُئی دویتی میٹے پھٹ، کرم وچاریا۔ جوتی جگے کایا مٹ، وسے

گھٹ گھٹ ہر نرنکاریا۔ جگے دیپک گھٹ گھٹ، کھلے دھرم ساچا ہٹ، سچا کرے ونج وپاریا۔ ایکا نام رسنا چٹ، تن پہنائے شبد ساچا پٹ، گرمکھ لین لہا کھٹ، ایکا ملیا تیرتھ تٹ، سچ سرور دسم دواریا۔ لکھ چوراسی ہوئی بھٹھ، کلجگ کایا میٹھا مٹھ، اٹھسٹھ تیرتھ کئے ٹھ، گنگا گوداوری مان گوا رہیا۔ آپ گڑائے اُلٹی لٹھ، ستجگ ساچے تیری چٹھ، جوتی جوت سرؤپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات مار جہات بیٹھ اکانت آپے آپ کرا رہیا۔ بیٹھا اک اکانت کھیل رچائیا۔ ہرجن دیوے امرت بوند سوانت، کایا ٹھنڈی ٹھار کرائیا۔ ویلے اتم پُچھے وات، چٹے آسو تنگ کسائیا۔ کلجگ ویکھے اندھیری رات، سوہنگ بتی اک جگائیا۔ پرگٹ ہوئے وچ مات، جھوٹھے جگ ملے وڈیائیا۔ کرے کھیل بؤہ بؤہ بھانت، گر گوبندا لیکھ لکھائیا۔ میٹ مٹائے ذات پات، اوچاں نیچاں بھيو چکائیا۔ ایکا شبد پلائے سپرتھ، وید پُران دئے ڈہائیا۔ نام نرنجن ساچا راتھ، گرمکھ ساچے رہیا چڑھائیا۔ کلجگ کالا ٹکا مستک ماتھ، کھانی بانی مات گر لائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد نہ دیوے ساتھ، چار یاران وقت چکائیا۔ پرگٹ ہوئے تریلوکی ناتھ، انجیل قرآناں پائے پھاپیا۔ جن بھگت نبھائے سکلا ساتھ، سجن سہیلا آپ اکھوائیا۔ ستجگ ساچے تیری گاتھ، سوہنگ شبد ملے وڈیائیا۔ بھانا رکھے اپنے ہاتھ، راج راجاناں شاہ سلطاناں رہیا پلائییا۔ اتم سیاں ساڈھے تین تین ہتھ، سنگھ منجیتے ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جامہ گھر دسرتھ، کرشنا کاپنا کھیل رچائیا۔ سگل وسورے جان لاتھ، ست پُرکھ نرنجن جو جن درشن پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، سادھ سنت رہیا جگائیا۔ سادھ سنت دیا کھائے آپ جگائیندا۔ کلجگ مایا پائے بے انت، بھرے بھرم بھلائیندا۔ نہ کوئی جانے جیو جنت، شبد ڈنک نہ کوئی وجائیندا۔ بھلے رُلے راؤ رنک، پرگٹ ہوئے واسی پُری گھنک، شبد دممامہ اک وجائیندا۔ ہر بھگت وڈیائی جیوں جن جنک، دوار بنک مات پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، نہکلنک نرائن نر، اپنے بھانے آپ رہائیندا۔ اپنے بھانے آپ سمائے سمرتھیا۔ ساچی رچنا رہیا رچائے، پس اکیسا ہر رکھرائے، لکھ چوراسی متھن متھیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، پورن کاما آپ کرائے راج راجاناں پائے نتھیا۔ شبد گھوڑا اک رکھائے، جڑیا جوڑا ہر سرنائے، مہا اکٹھ کتھن اکٹھیا۔ کلجگ وقت رہ گیا تھوڑا، مایا رانی دئے ڈپائے دھر درگاہی آیا دوڑا، نہکلنکی جوت پرگٹائے۔ گگن پاتالی ایکا گیڑا، نہ کوئی جانے لمبا چوڑا، دس کیسے نہ آئے۔ پرگٹ ہویا براہمن گوڑا، کلجگ ویلے اتم بھڑا، وید ویاسا گیا لکھائے۔ آپے ویکھے مٹھا کوڑا، جوتی جوت سرؤپ ہر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ کایا کوڑا ریٹھا، اتم بھن وکھائے۔ کلجگ کالی دھار، من بورانیا۔ مورکھ مگدھ گوار جیو پچھانیا۔ پنج تتاں کرن پیار، ایکا ملیا

پُرکھ سُجانیا۔ نہ کوئی دے سمجھاوے متا، پنڈت پاندھے پڑھ پڑھ تھکے وید پُرانیا۔ نہ کوئی دھیرج نہ کوئی جتا، گرتھی پنتھی بے مہانیا۔ اللہ رانی سر اٹھایا پاپاں بھتا، بھکھی ہوئی انجیل قرآنیا۔ چاروں گنٹ پانی تتا، کلجگ قہر انت ورتانیا۔ پرگٹ ہوئے کھلاپاتا، جوتی جامہ سری بھگوانیا۔ لکھ چوراسی ستھر لتھا، مارے تیر شبد نشانیا۔ لاڑی موٹ اٹھائے کندھی بھتھا، ونھی جائے راج راجانیا۔ پرہہ ابناشی پھڑ پھڑ پائے نتھا، وڈ وڈے شاہ سلطانیا۔ دوسر کوئی نہ دسے پتہ، دہ دشا ہوئے ویرانیا۔ ایک شبد چلے ساچی کتھا، راگ چھتیس وقت چُکانیا۔ گردوارا مندر نہ کوئی ٹیکے متھا، آتم ہین بے ایمانیا۔ پرگٹ ہوئے ہر سمرتھا، نر نرائن بلی بلوانیا۔ شبد کٹار پھڑے ہتھا، مارے وارو واری دو جہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ کالا ویس کر، توڑے مان جگت ابھانیا۔ کلجگ کالا ویس کالکھ رنگیا۔ جوتی جامہ ماجھے دیس، میٹ مٹائے شاہ فرنگیا۔ آپے نر ہر نریش، آپے گھوڑے کسے تنگیا۔ چار ورنان در درویش، بن بھکھارا نام دان ایک منگیا۔ آپے رکھے کھلے کیس، کھڑے در برہما مہیش وشنوں گیش، سوہنگ وجے ڈھول مردنگیا۔ کسے نہ چلے کوئی پیش، در دوارا کوئی نہ لنگھیا۔ نہ کوئی منائے گنپت گیش، شودوالے بھکھ ننگیا۔ جوتی جامہ ہر پرویش، دیوے درس دان مؤنہوں منگیا۔ بال اوستھا الہڑ وریس، وڈ داتا سورا سربگیا۔ جوتی جگدی رہے ہمیش، امرت دھار ویائے آتم ساچی گنگیا۔ آپے ویکھے جیو پنڈ ساچا دیس، دسم دوارے مؤل نہ سنگیا۔ کلجگ جیو لبھدے پھرن سری دسمیش، بن اکالی کوئی نہنگیا۔ ست پُرکھ کو سدا آدیس، پرگٹ ہوئے ماجھے دیس، ہوئے سہائی انگ سنگیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، آپے ویکھے پرکھے مارے چنگیا۔ آپے پرکھے ہر دلال، گرمکھ ساچے ساچے لال۔ بے مکھ جیو بھانڈے کاچے، پنجان تتاں جھوٹھی کھال۔ مانس دیہی بندر ناچے، شبد نہ وجے سچا تال۔ آتم ترشنا لگی آنچے، اٹھے پھر رہن کنگال۔ ہر ہر نام ساچو ساچے، نہ منکے کوئی کر سوال۔ پُرکھ اکٹا نہ کوئی واچے، پھل نہ دسے کسے ڈال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، ایک مارے شبد اچھال۔ شبد اچھل ہر بھگوانیا۔ آپے ویکھے شاہ کنگال، وچ جہانیا۔ کون دوارے وجے تال، انحد دھنی ناد دھنکانیا۔ لیکھے لگے کایا ماٹی کھال، ہر نر جس پچھانیا۔ امرت آتم مارے چھال، ڈرمت میل دُور کرانیا۔ نام انٹرا لائے بھال، جگے جوت جگت مہانیا۔ دیپک جوتی مستک ساچے تھال، ملے میل ساچے سری بھگوانیا۔ ایک ملے نام دلال، ساچا میل ملانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، درگاہ ساچی ساچے گھر گرمکھ ساچے آپے آپ بھانیا۔ درگاہ ساچی سچ دوار۔ درگاہ ساچی اٹھے پھر ایک لہر سدا سہیلا خبردار۔ نہ کوئی آئے ایر غیر، ست

ستوادی وسے شہر، ملے میل میت مُرار۔ جگے جوتی گہر گمبھیر نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، کرے کھیل کلجگ اتم وار۔ کلجگ تیری اتم وار، کرے کھیل ہر نرنکاریا۔ جوتی جامہ بھیکھ اپار، گُرمکھار کرے پیاریا۔ لکھ چُوراسی پائے سار، اندرے اندر ویکھ وکھا رہیا۔ لیکھا لیکھ ہر دوار، کایا مندر اندر جندر آپ تڑا رہیا۔ شبد سرُویی محل اُسار، اتم سیجا اک سہا رہیا۔ سوتا رہے پیر پَسار، دوس زین دس کیسے نہ آ رہیا۔ نو دوارے وسے باہر، کلجگ جیو بہرم آپ بھلا رہیا۔ دسویں میلا میت مُرار، اک اکیلا دھام سہا رہیا۔ پُرکھ ابناشی ساچی کار، گُرمکھ ساچی نار آپ بنا رہیا۔ نار بہتارا کر پیار، شبد شنگارا تن کرا رہیا۔ ساچا پائے پھولن ہار، گن گندھرب برکھا لا رہیا۔ پون اُنجا چہتر جھلار، ہر جگدیشا پیس اکیسا پیس سہا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، مایا بہرم جگ بھلا رہیا۔ مایا بہرم بھلائے، وچ جہانیا۔ مانس دیہی جنم گوائے، شاہ سلطانیا۔ سادھاں سنتاں دئے سزائے، ہوئے ابھانیا۔ جوٹھے جھوٹھے دئے مٹائے ویلے انت میٹے نشانیا۔ خالی ہتھ پھڑائے ٹھوٹھے، در منگن سیٹھ سٹھانیا۔ گُرمکھ آپ منائے روٹھے، دیوے شبد برہم گیانیا۔ اتم رس سدا سکھ انوٹھے، اُچے دھن انابد بانیا۔ ماتا ککھ نہ لٹکے پٹھے، لکھ چُوراسی پھند کٹانیا۔ پُرکھ ابناشی ساچا تٹھے، جگے جوت وچ جہانیا۔ ہر سنت میلے ایکا مٹھے، دیوے مان چرن دھیانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، اپنا بھانا ساچا رانا اپنے ہتھ رکھانیا۔ تن تیرتھ اتم اشنان۔ ہر شبد سپرتھ برہم گیان۔ پریم نیرتھ گر میل ملان۔ نہ کوئی ویکھے شاہ حقیرتھ، اُچ نیچ نہ راج راجان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ایکا جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت والی دو جہان۔ شبد پیس تاج شنگار۔ جگت جگدیش وچ سنسار۔ مایا رانی رہی پیس، لکھ چُوراسی ہوئی وبھچار۔ نہ کوئی قرآن نہ کوئی حدیث، وید پُران پیندی مار۔ کون کرے پرہ تیری ریس، کھانی بانی گئی ہار۔ ایکا چہتر جھلے ہر جگدیش، پون اُنجا چہتر جھلار۔ لیکھا چُکے پیس اکیس، اوتار چوہیس نہکلنک نرائن نر اوتار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، اپنے رنگ وسے، پُریاں لوآں ایکا راہ دسے، نو کھنڈ ونڈ برہمنڈ پائے سار۔ پائے سار سرب گھٹ واسیا۔ جُگا جُگنتر کر وچار، دھرے جوت پُرکھ ابناشیا۔ آوے جاوے وارو وار، وڈ شاہو شاہ شاباسیا۔ کلجگ تیری اتم وار، جوتی جگے گھنک پُر واسیا۔ نرمل جوت کر آکار، جن بھگتاں کرے بند خلاسیا۔ دیوے شبد اپر اپار، سوہنگ دھیر ہر دھراسیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، چرن سرن اک رکھائے، ورن برن آپ ہو جائے، جن بھگتاں کرے مانس دیہی رہراسیا۔ مانس جنم سوار، شبد

جنائیا۔ کوئن کوٹ بھرم نوار، آتم ترکھا ہر بھجھائیا۔ شبد چوٹ کایا تن نگار، انحد تال اک رکھائیا۔ تیجے لوچن ویکھ وچار، دیوے درس آپ رگھرائیا۔ نوویں کرے بند کواڑ، دسویں جوتی اک جگائیا۔ دسویں ویکھ محل اپار، پاربرہم پُرکھ پَسار، ساچی سیجا اک سہائیا۔ گرمکھ سہاگی ساچی نار، کنت کنتوہلا شبد جھولا ایکا ایک مات ہنڈھائیا۔ آپ چکائے اگلا پچھلا مولا، لکھ چوراسی پار کرائیا۔ نام شبد سچ ترسولا، شو شنکر ہتھ پھڑائیا۔ پرگٹ ہوئے دولہو دولہا، ڈنک انک اک لگائیا۔ در دوارے آئے جو جن بھولا، درگاہ ساچی میل ملائیا۔ ہرجن لوک مات پھلیا بھولا، پھل پھلواری ستاراں ہاڑی آپ لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، کول پھل آپ مول اُپر دھول کرشنا سول رنگ وٹائیا۔ لال رنگ رنگ مرار۔ کلجگ منگی ساچی منگ، پرگٹ ہوئے وچ سنسار۔ شبد گھوڑے کس تنگ، سوہنگ پہنے تیز کٹار۔ چٹا آسو منگے منگ، نر نرائن خبردار۔ دھرم جیکارا اک مردنگ، چاروں گنٹ وچے وارو وار۔ آپ نبھائے اپنا سنگ، ہرجن بخشے چرن پیار۔ گنٹو غریباں کٹے بھکھ ننگ، آتم در دوارے بھرے اک بھنڈار۔ ویکھ وکھانے شاہ سلطانے جیو مہانے شاہ فرنگ، رُسا چینا میل بہتار۔ کلجگ اودھ گئی لنگھ، مات پاتالی باباکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کرے کھیل وشنوں بھگوانیا، لکھ چوراسی رہیا وچار۔ وشنوں بھگوان بھرم بھلائیا۔ لکھ چوراسی ہوئی حیران، کون جامہ کون راما، کون شاما کون دمامہ رہیا وجائیا۔ وشنوں انس نہ آون جان، نہ کوئی جانے پین کھان، اچرج کھیل ہر رچائیا۔ لکھ چوراسی پائے ایکا آن، کلجگ مایا نو نندھ اٹھاراں سدھ دئے ڈبائیا۔ نو اٹھاراں بھیمو مٹ جان، سرن سرنائی اک بھگوان، وید اتھرن سار نہ پائیا۔ کلجگ کالا اک نشان، برن اٹھاراں کرے پچھان، گرمکھ ساچے سنت سہیلے کون کوٹے ہر رکھائیا۔ ہرجن جن ہر سرنی ڈگے آن، جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا بیڑا رہیا مات بٹھائیا۔ ساچا بیڑا کر تیار، ہر کندھے آپ اٹھایا اے۔ بھرے بھلے جیو گوار، پنجاں چوراں گھیرا پایا اے۔ نہ کوئی ناری نہ کوئی نار، نہ کوئی کنت نہ کوئی بہتار، ہر داتار نظر کیسے نہ آیا اے۔ جوٹھے جھوٹھے جیو گوار، مایا لوٹھے وچ سنسار، کایا بھانڈا خالی ٹھوٹھے خیر بندگی کیسے نہ پایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ تیرا کالا ویس، جن بھگتاں دوارے در درویش، آپے نر آپ نریش، دس دسمیش جوتی رہیا جگایا اے۔ دسمیش دہ دیش دھام۔ چاروں گنٹ رہیا نس، دوس زین راما رام۔ اٹھے پھر رہیا جھس، کایا ماٹی جھوٹھا چام۔ گرمکھان رہیا پردے وس، سوہنگ جپائے ساچا نام۔ پنج پنچائن جائے نس، مایا رانی ایکا تام۔ شبد

مارے تیر کس، کوئی نہ لائے ہر جی دام۔ آتم پیائے امرت نِجہر رس، میٹ مٹائے اندھیری شام۔ جوت پرکاش کوٹ رو سس، ایکا ایک ہری ہر نام۔ درس دکھائے پرگٹ ہوئے سروپ سوچھ۔ نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سروپ سوچھ۔ سروپ سوچھ سوچھ سروپا۔ بھيو جانے مچھ کچھ، شاہ سلطان وڈ وڈ بھوپا۔ گرمکھ جگائے نس نس، بے مکھاں دس نہ آئے، نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، جوت نرنجن پُرکھ ابناشی ست سروپا۔ ست سروپ سرب گھٹ مندر۔ پونی دھوپ جوت اُجالا گر گوپالا اندرے اندر۔ امرت سپر تیجا نیتز، امرت جل دھار ڈونگھی کندر۔ جن بھگتاں کھولے آتم سوت، لکھ چوراسی بھوندى بندر۔ چُکے بھيو ورن گوت، ملے میل نرنجن جوت، آتم تے وچا ہنکاری چندر۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں دے وسے اندر۔ من چرن لکن ہری دوار۔ گر ورنن بھوپا داتار۔ جن جن دیونہار سرب سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آد انت جگا جُگنت بھگت بھگونت سادھ سنت شبد رکھے بھيو گجھ، اٹھائے سِری بھگوانیا۔ گرمکھ سہیلا اک اکیلا چرن پریتی گیا لُجھ، آتم ترشنا گئی بُجھ، ملیا میل ہر سبجن سہیل وچ جہانیا۔ جیو جنت اگن مایا رہے بھج، جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات مار جہات بیٹھ اکانت سادھ سنت نہ کیسے پچھانیا۔ سادھ سنت نہ کرے وچار۔ مایا پائی پرہ بے انت، مایا رانی چُکیا بہار۔ شبد نہ پایا ساچا چھنت، ملیا میل نہ کنت بہتار۔ ویلے انت انت بھسمنت، اڈدی پھرے چہار۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے سنت جنان دیوے سچا نام دھنا، ایکا راگ سنائے کتا، تن پہنائے دیا کماے، آپ اپنا سوہنگ اکھر جگت وکھر، بھگتن مالا پھولن ہار۔ بھگتن مالا ہر گندائیا۔ لوآن پُریاں ویکھ وچار، سوہنے سچے پُہل لے آئیا۔ مالن بنے ہر کرتار، برہما وشن مہیش گنیش شو شنکر بوٹے لائیا۔ آپے جانے نر نریش، لچھمی چرن گھلے کیس، لال بھوشن پُہل کولا ہتھ اٹھائیا۔ سُرپت راجا اند کرے آدیس، کروڑ تیتیسا سیوا لائیا۔ بالی بالا گر دسمیش، جگت رکھوالا بھگت پرویش، ساچی بنت رہیا بنائیا۔ پُہل پھلواری گر دسمیش، جگت جھنڈا شبد ڈنڈا سنگھ جگدیشے رہے ہمیش، پرہ پائی ونڈا بھيو رہے نہ رائیا۔ گر سنگت مات دھرم پُہلواری کوئی نہ دیسے کنڈا، پرہ ساچی آپ بنائیا۔ سوہنگ پھڑیا ہتھ ساچا کنڈا، پورے تول رہیا تُلایا۔ گرمکھ بے مکھ پائن ونڈا، پھولن کھاری نظری آئیا۔ شبد لیٹیا ہر جی کھنڈا، نام ڈنڈا دس نہ آئیا۔ بے مکھاں وڈھے آتم کنڈا، گرمکھاں رہیا جگائیا۔ ویکھے کھیل وچ ورہنڈا، برہمنڈاں رہیا پلائییا۔ گر سنگت بہار ونڈایا ساچی ونڈاں، سنگھ منجیتے سر

بہار چُکائی۔ کلجگ میٹے بھیکھ پکھنڈا، جیرج انڈاں ویکھ وکھائی۔ کلجگ تیرا اتم کنڈھا، جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، مہراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے سنت جناں پھولن سیہرا سپس گنداٹیا۔

★ ۱۲ بہادروں ۲۰۱۲ یکرمی گرمکھ سینگھ دے گرہ پنڈ بھلائی پُر ضلع امرتسر ★

گر منتر کر پیار مات پساریا۔ جیپا جاپ اجاپا جپ گرو گُر جاپ، گر منتر بھو نیاریا۔ جانے جنائے آپے آپ، اکھر وکھر اک سیکھا رہیا۔ جوتی جامہ شبد پرتاپ، پاپ پن نہ کوئی وکھا رہیا۔ لکھ چوراسی رہی کانپ، کلجگ کالا ویس وٹا رہیا۔ مایا رانی چڑھیا تینوں تاپ، ساچا جاپ جگت بھلا رہیا۔ نہ کوئی مائی نہ کوئی باپ، پتر دھی نہ کوئی اکھوا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ تیری اتم ور، سادھ سنت ہر جگا رہیا۔ سادھ سنت ہر جنائیا۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ نہ کوئی روپ نہ کوئی ریکھ، دس کیسے نہ آئیا۔ لکھ چوراسی بھلی بھرم بھلیکھ، نہ کوئی جانے اولیا پیر شیخ، گیانی دھیانی پنڈت پاندھ، پرہہ ابناشی سار نہ پائیا۔ مایا رانی اتم اندھ، پنجاں چوراں تن من باندھ، ساچا شبد نہ کوئی جنائیا۔ گر گوبندا ویکھ وکھاندے، کلجگ اتم تھکے ماندے، اتم در نہ کوئی سہائیا۔ کلجگ زین اندھیری چھائیا۔ گرمکھ ساچے سنت سہیلے اک اکیلے نر نرائن در دوارے ساچے بہنا، رسنا گائے اتم جوتی میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا لیکھا رہیا لکھائی۔ کلجگ کالی زین وقت ڈباگیا۔ مایا رانی وڈ وڈ ڈین، گرمکھ ورا سويا جاگیا۔ درس پیکھے تیجے نین، اتم بھجھائے ترشنا گیا۔ رسنا کیسے نہ سکے کہن، در دوارا ایک چھٹا، نو دوارے پھرے بھاگیا۔ آپ ویائے ویندے وین، چرن کول کول چرن ہر سرن نہ کوئی جن لاگیا۔ نہ کوئی مات پت نہ بھائی بہین، مایا ناگنی ڈسے ڈین، نہ کوئی میل ملائے کنت سہاگیا۔ کلجگ اتم چکائے لہن دین، میٹ مٹائے اندھیری زین، دھرت مات تیرا ساچا پوت ستجگ سويا جاگیا۔ پُرکھ ابناشی آپ پروئے ساچے سوت، ویکھ وکھانے چارے کوٹ، دہ دس سنائے ایک سچا راگیا۔ ہرجن جن ہر لکھ چوراسی جائے چھوٹ، پنجاں چوراں کڈھے کوٹ، سرن سرنائی اک رگھرائی، اتم در وجی ودھائی، پون سنہیڑا چائیں چائیں، جو جن جگت پت جگدیشر سرنائی لاگیا۔ ستجگ ساچا اٹھ ویکھ وکھانیا۔ پُرکھ ابناشی پیا تٹھ، جگائے گرمکھ بال انجانیا۔ لکھ چوراسی رہیا کٹھ، تختوں لاپے راجے رانیاں۔ کیسے ہتھ نہ آئے نام مٹھ، میٹ مٹائے وید پُرانیا۔ بے مکھ جیو رہے رٹھ، ایک

بھلیا ہر بھگوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکہ دھر، کلجگ تیری اتم ور، میٹ مٹائے شاہ سلطان وڈ بلوان وچ جہان والی دو جہانیا۔ والی دو جہان کھیل نرنکاریا۔ آپے جانے اپنی آن، نہ کوئی سکے مات پچھان، آن جاون کھیل اپاریا۔ بھیکہادھاری باون بام، جوتی جامہ رمٹیا رام، پورن کرے اپنے کام، کلجگ مٹے اندھیری شام، جوتی نور گن ندھانیا۔ گرمکھاں لیکھے لائے ہڈ ماس ناڑی چام، امرت پیائے ایکا جام، بے مکھ بھتے جیوں بھٹھیلے دانیا۔ لکھ چوراسی لاڑی مؤت ایکا تام، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکہ دھر، کلجگ ویکھ ریکھ ہر، دس نہ آئے وڈ سگھڑ سیانیا۔ وڈ وڈ سگھڑ سیانے بہرم بھلایا۔ گیانی دھیانی کرن دھیان، پُرکھ ابناشی خوشی منایا۔ مُلا قاضی پڑھ پڑھ تھکے انجیل قرآن، عیسیٰ موسیٰ لیکھ لکھایا۔ کہانی بانی کرے حیران، بہرے بھلے مایا رُلے، پانی پیا کایا چلھے امرت اتم سب دے ڈلھے، در درویشا آد پُرکھ اپر مپر سوامی کال کلیشا نظری آیا۔ شبد رکھے تیر نشان، پاوے سار وید پُران، کرے کھیل دو جہان، پُریاں لوآں رہیا بِلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا کرے تیج، شبد سُنہیڑا رہیا بھیج، گرمکھ اتم وچھائی پھولان سیج، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی جوت پرکاشی ساچے دھام ایکا آسن سچ سینگھاسن داس داسن لایا۔ داسی داس درس در دواریا۔ ہر گھٹ رکھے واس، کھیل اپاریا۔ نہ کوئی تیرتھ نہ کوئی تٹ، امرت دھارا کایا مٹ، دسم دواوری دھام سُہا رہیا۔ گرمکھ وِرا رسنا رس لئے چٹ، جوتی جگے لٹ لٹ، اگیان اندھیر مٹا رہیا۔ شبد وکھائے ساچا پٹ، دُئی دویتی میٹے پھٹ، اندر مندر نام ہٹ، گرمکھ ونجارا آپ کرا رہیا۔ لکھ چوراسی پینی بھٹھ، اُلٹی گِری کلجگ لٹھ، مٹ مٹ جانے اٹھسٹھ، گنگا گوداوری مان گوا رہیا۔ ہر دوارے اک اکتھ، پلے بٹھے نام گٹھ، کلجگ اتم تیری چٹھ، ستجگ ساچا مات دھرا رہیا۔ گرمکھ وِرا لے آئن نٹھ، ملے میل ہر سمرتھ، سگل وسورے جائن لٹھ، شبد پائے نک ساچی نٹھ، ڈوری اپنی ہتھ رکھا رہیا۔ جُگا جُگنتر بنائے بنتر، مہا ہر اکتھ، سرب جیاں بدھ جانے اتر، جوت جگائے اک بسنتر، پرتھمی آکاش گگن گگنتر، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکہ دھر، کلجگ تیری اتم ور، کالا ویس در درویش اپنا آپ وٹا رہیا۔ کلجگ کالا ویس کال وکھائیا۔ جوتی جامہ ماجھے دیس، ویس اینکا ہر رگھرائیا۔ نہ کوئی جانے برہما وشن مہیش، شو شنکر سُرپت راجا اند کروڑ تینتیسا سار نہ پائیا۔ آوے مات ہمیش، مُچھ داہڑی نہ رکھے کیس، جوتی نور شبد وڈیائیا۔ اُجل تن ہر پرویش، مٹدے جان در درویش، تن قلندر آپ اکھوائیا۔ آپ بھلائے نر نریش، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکہ دھر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا بھیکہ رہیا وٹایا۔ گر گوبندے بھیکہ وٹایا اے۔ جن بھگتاں مٹائے سگلی چندے،

آتم جوتی درس دکھایا ہے۔ آپ اُچائے ساچی بندے، رکت بوند تن لیکھے لایا ہے۔ در در گھر گھر کرن بندے، آتم وجے ہنکاری چندے، پرہ اپنا بھیو چھپایا ہے۔ پرگٹ ہوئے ہر مرگندے، بھاگ لگائے بھارت بندے، راج راجاناں رہیا سُنایا ہے۔ ہر بھگت مٹائے آتم چندے، سرب جیاں آپے بخشندے، ایکا دوجا بھیو چُکایا ہے۔ چار ورن رکھے سرن وڈ داتا ہر گئی گہندے، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ تیری اتم ور، رنگن رنگ نام رنگایا ہے۔ رنگن رنگ اپار، کایا چولی پرہ رنگائیا۔ گُرمکھاں کرے پیار، کلجگ زین اندھیری چھائیا۔ آتم جوتی کر آکار، دوجی دیوے شبد دھار، تیجے پون سواسے رہیا چھائیا۔ چوٹھے ویکھ وکھانے سچ دربار، سنت سہیلے ایکا وار، پنچم گھر سچے سرکار، شبد سنگھاسن ڈیرہ لائیا۔ نہ مرے نہ جے وچ سنسار، بڈ ماس ناڑی نہ کوئی چم، نہ کوئی پون سواسی وسے برہمنڈ، کھنڈ ورہنڈ شبد ادھارا اک رکھائیا۔ لوآن پُریاں پاوے ونڈے، کلجگ اتم آیا کنڈھے، گُرمکھاں آتم رکھے ٹھنڈے، امرت ساچا جام پیائیا۔ دھرم جھلائے ایکا جھنڈے، میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈے، آتم ہنکاری جیو رنڈے، چاروں کُنٹ دس نہ آئیا۔ آپ چڑھائے ساچے ڈنڈے، دسم دواوی کایا پنڈ سچ برہمنڈے، ساچا دھام اک سہائیا۔ ویکھ وکھانے اُتہج سینج جیرج انڈے، آد انت ہر وڈیائیا۔ آپ اُٹھائے شبد کھنڈے، چاروں کُنٹ چنڈ پرچنڈے، لاڑی موٹ ہر اُٹھائیا۔ کلجگ اوڈھ اتم ہنڈھے، بے مکھاں بھار اُٹھائے پنڈے، کام کرودھ لوہ موہ ہنکار چاروں کُنٹ دئے دہائیا۔ نام ندھانا کوئی نہ ونڈے، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ تیری اتم ور، لوک مات مار جہات اک اکانت ہر اکلا سچ محلہ، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ جل تھلا، پُریاں لوآن مات پاتال آکاش گگن، جوتی نور ایکا لگن، جن بھگتاں مکھ لگائے شبد سگن، کلجگ کایا لگی اگن، لکھ چوراسی مات دگن، اچرج کھیل رہیا ورتائیا۔ اچرج کھیل ہر ہر اپاریا۔ گُرمکھ ورلے جوتی میل، آتم در اک گھلا رہیا۔ شبد بنائے سجن سہیل، ساچا ویلا آپ سہا رہیا۔ درس دکھائے اک اکیل، رنگ نویل دس نہ آ رہیا۔ آپے گر آپے چیل، گر گویندا بھیکھ وٹا رہیا۔ کلجگ بیڑا رہیا ٹھیل، شوہ دریا دھکا لا رہیا۔ پارہم پرہ اچرج کھیل، اپنے بھانے آپ سما رہیا۔ جن بھگتاں کٹے دھرم رائے دی جیل، لکھ چوراسی پھند کٹا رہیا۔ شبد چڑھائے ساچا تیل، نام وٹنا اک لگا رہیا۔ لاڑی جوتی ہونا میل، آتم سیجا اک وچھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ تیری اتم ور، اپنے بھانے آپ سما رہیا۔ آتم سیجا کر وچار، پرہ ساچے مات وچھائیا۔ گُرمکھ ساچے ہو تیار، پرہ ساچا راہ وکھائیا۔ امرت برکھے کرپا دھار، نجھر رس مکھ چوائیا۔ شبد گھوڑے ہو آسوار، سُن اگموں باہر رکھائیا۔ شبد گھوڑا پون

اڈار، اُنجا پون سنگ رلائیا۔ پون پتی پرہہ پائے سار، ساچا شبد اک جنائیا۔ ساچا شبد اگم اپار، دس کیسے نہ آئیا۔ کرنی کرے کرنہار کرتار، دسم دواری آپ کھلائیا۔ آپے کھولے بند کواڑ، مٹائے اگنی ہاڑ، تتی وا نہ کوئی رکھائیا۔ پنچاں چوراں دیوے جھاڑ، آپ چبائے اپنی داڑھ، نیڑ نہ آئے مؤت لاڑ، گرمکھ ساچے دھام سہائیا۔ آپ پھرے پچھے اگاڑ، جوت جگائے بہتر ناڑ، در دوارے دیوے واڑ، پھریدار آپ اکھوائیا۔ ساچی سیجا کرتیار، پُرکھ ابناشی اندھ اندھیار، دیپک جوتی اک اُجیار، شبد موتی پھولنہار، نہ کوئی ورن نہ کوئی گوتی، ملے میل ہر میت مُرار، جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، گرمکھ ساچے سنت جناں، اتم سیجا شبد سنگھاسن آپے ربیا سوائیا۔ شبد سنگھاسن دیوے لوری۔ سادھ سنت جیو جنت نہ کوئی جانے اندھ گھوری۔ مایا پائے ہر بے انت، کیسے دس نہ آئے ساچا کنت، تن من سرت نہ بٹھے شبد ڈوری۔ آپے جانے آد انت جگا جگنت بھگت بھگونت ساچن ساز دیس ماجھ آپ کرے اپنا کاج، بے مُکھاں کولوں کرے چوری۔ بے مُکھ نندک دُشت ڈراچار، اتم ہنکاریا۔ جوت نرنجن نہ پائے سار، کون جوتی کون گوتی کون وسے در دواریا۔ ویکھ وکھانے پرتھی آکاش، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پرہاسیا۔ نیج گھر رکھے واس، بھگت جناں ہر داسن داس، آد انت نہ ہونے وناس، ساچا کرم مات دھرم جگت بھرم مایا ورم تن ایکا ایک لگا رہیا۔ گرمکھاں کھولے ہرن پھرن، اک رکھائے ساچی سرن، پُرکھ ابناشی ترنی ترن، آپ چُکائے مرن ڈرن، نر نرائن درس دیکھائے تیجے نیناں، سوچھ سرُپا وڈ وڈ بھوپا، کرے پرکاش اندھ اندھ کوپا، نرمل جوتی اک اکلوتی اپنی آپ جگا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد سنگھاسن جوت پراجے، چڑھیا رہے شبد گھوڑے چٹے آسو چٹے تازے، راجن راج آپے آپ اکھوا رہیا۔ چار ورن در یاترا، ہر ہر چرن دوار۔ شبد پائے تن ساچا گاترا، اٹھے پھر پھریدار۔ نام لائے ساچی ماترا، میت مُرار آپ سچی سرکار۔ وسے باہر وید شاستراں، کتنی کتھ نہ سکے وچ سنسار۔ کرے کھیل بؤہ بؤہ بہاتراں، رتھ سمرتھ اپر اپار۔ ہر جن جن ہر اک بٹھائے چرنی ناترا، آد آد اڈ پُرکھ انت انت انت سہار۔ چار ورن گلوکڑی، چرن کول ہر میت۔ شبد پھڑے ہتھ تگڑی، صدی پيسویں رہی پیت۔ بے مُکھ جیواں کایا اتم اگری، اٹھے پھر اٹھی نیت۔ مایا رانی شبد زنجیری جکڑی، نہ کوئی جانے ویلا پرہات۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جن بھگتاں ویکھے مار جہات۔ چار ورن جگ میت، نر نرنکاریا۔ ستجگ اولڑی ریت، نہ کوئی مندر نہ کوئی مسیت نہ گرو دواریا۔ نر نرائن اتم چیت، سچ لہنا میل بہتاریا۔ سدا سہیلا کایا رکھے ٹھنڈی سیت، کایا سوہے استھل اک چُباریا۔ مانس دیہی

لینی جیت، رسنا ناؤ ہر ہر اُچاریا۔ ایک گائے سُہاگی گیت، سوہنگ اکھڑ بھگت اُدھاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جن بھگتاں ویکھے ساچے گھر در دواریا۔ چار ورن چار کُنٹ چار چُپھیریا۔ پرہہ ابناشی اُٹھ اُٹھ رہیا ویکھ، جوتی جامہ دھریا بھیکھ، آپے لیکھ مات لیکھارا آپ آپ اکھوا رہیا۔ نہ کوئی جانے اولیا پیر شیخ، سادھ سنت رہے ویکھ، کون کوٹے پُرکھ ابناشی جوت جگا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ کالا ویس کر، کالی شاہی مستک ٹیکا بے مُکھاں تن لا رہیا۔ مستک ٹیکا کالی ریکھ، ہر ساچے آپ لگائیا۔ اتم در کوئی نہ سکے ویکھ، ہوئے ہنگتا اگن تن جلائیآ۔ نہ کوئی ویکھے اپنا لیکھ، پورن بوجھ نہ کوئی بُجھائیآ۔ گرُمکھ ساچے سنت جن آپ لیکھائی دُھر درگابی ایک ریکھ، ویلے اتم میل ملائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنے ہتھ رکھی وڈیائیآ۔ ایک اک بھگوان، دو جہانیا۔ ایک ایک نشانہ کھیل مہانیا۔ ایک ایک پینا دانا، وڈ وڈ دانا۔ ایک ایک پینا کھانا، رسنا رس اک وکھانیا۔ ایک ایک آدانت ٹیک، آپے رہے سدا بُدھ بییک، جیو جنت نہ دسے کوئی نشانیا۔ ایک ایک اک نشانی۔ ایک ایک وڈ ودوانی۔ ایک ایک چتر بھج اتم داتا شبد گیانی۔ ایک ایک بھو رکھائے گجھ، جگا جگنتر کھیل نورانی۔ ایک ایک لکھ چوراسی رہیا بُجھ، پاربرہم پُرکھ سُلطانی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک ناؤں سرب تھائوں جانے بوجھ برہم گیانی۔ ایک ایک اک آکارا۔ شبد ٹیک جگت جیکارا۔ سرشٹ سبائی رہیا ویکھ، آپے وسے دُھندوکارا۔ لکھ چوراسی لکھ ریکھ، نہ کوئی جانے لیکھ لیکھارا۔ مستک ساچی لائے میخ، دیپک جوتی کر اُجیارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے وسے دھام نیارا۔ ایک ایک اک ہر دواریا۔ سرشٹ سبائی منگے بھکھ، پھولنہار سرب سنساریا۔ نہ کوئی جانے مَن ریکھ، برہما وید نہ پائے بھید، پاربرہم برہم پار نہ پائے ساریا۔ آپے لیکھ رہیا لکھ، اکھڑ وکھڑ نہ کوئی جانے، کھانی بانی دو جہانی جگو جگ اپنی آپ سنا رہیا۔ ہر شبد بُجھائے اتم ترکھ، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایک ایک رنگ انیک کر کر بھیس آپ وکھا رہیا۔ ایک ایک اتم دھار، شبد جیکار ہر جنائیآ۔ جوتی نور کر آکار، کھلے بھو دسم دوار، در دوارا اک وکھائیآ۔ نرمل نیر امرت دھار، ساچا شبد کر پیار، گرُمکھاں مُکھ چوائیا۔ پنجان تتاں وسے باہر، دھیرج جتا ست سنتوکھ اتم موکھ دھرم گانا جگت نشانہ ایک ہتھ بٹھائیآ۔ آپے آپ مہربانا، کرے کھیل دو جہانا، تیناں لوآں ایک بوجھ بُجھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ آپے رہیا بھوائیا۔ اک اکلا بؤہ رنگ روپیا۔ لکھ چوراسی وسے سنگ، دس نہ آئے شاہو بھوپیا۔ شبد سرُپی جیو جنت پتنگ، رکھے ہتھ وچ اندھ کوپیا۔ مایا رانی کرے منگ، گھر

گھر ڈھکھدے پئے دھوویا۔ گُرمکھ ورلے آتم در وچے مردنگ، ملے میل شبد ست سرُوپیا۔ سادھ سنت ہوئے ننگ، جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایک دھاگا جکت پروئے، نہ کوئی ویکھے ساچا سوٹیا۔ ساچا سوٹر تن من وٹ۔ سادھ سنت جیو جنت ہر ہر جانے گھٹ گھٹ۔ کون دوارے کنت، کون جہوا منیا منت، کون تن رنگ بسنت، جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا وپس کر، لکھ چوراسی دھرم رائے دی دیوے پھاسی، میٹ مٹائے مدرا ماسی، چار کُنٹ دہ دشا اک چلائے سوہنگ شبد سہاگی گیت۔ سوہنگ سہاگی چھنت آپ جنایا۔ ستجگ بنائے ساچی بنت، بھیکھ وٹایا۔ کلجگ تیرا آپ کرائے انت، شاہ سلطانا ربیا بھلایا۔ ہرجن ملائے ساچے کنت، آپ اپنا میل ربیا کرایا۔ کایا کھڑے سچی بسنت، ساچی رُتری آپ سہایا۔ مہا جکت گنت اگنت، بھیو کیسے نہ پایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، سادھ سنت ربیا جگایا۔ سادھ سنت کل جانا جاگ۔ ایک وچا ہنکاری جندر، آتم جوتی بچھی چراغ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، کلجگ کالے لاہن آیا داغ۔ ساچے سنت شبد جنائیا۔ کل مایا پائی بے انت، واگ پنجان ہتھ پھرائیا۔ ویلا نیڑے آیا انت، کیوں مستک لائی چھاپیا۔ انت وچھوڑا اک بھگونت، جگ چوتھے رہے جدائیا۔ نہ کوئی بنائے مات بنت، سُرتی گھوڑے ربیا دوڑائیا۔ بہرم بھلایا جیو جنت، کتنی کتھا کتھ کتھ ربیا سنائیا۔ کون دوارے وسے ساچا سنت، کون دوارے میل انت، ہر جوتی جوت ربیا میل ملایا۔ مہاراج شیر سینگھ وشنو بھگوان، نہکلنک نرائن نر، شبد بلونا اکو مار، سنت سہیلے ربیا جگائیا۔ ہر شبد اڈول، گر جنائیا۔ گر شبد انمول، سریشٹ سبائیا۔ سریشٹ سبائی ربیا تول، وڈی وڈیائیا۔ گُرمکھان سد وسے کول، بے مکھان دس نہ آئیا۔ بھاگ لگائے کایا چول، دھنی ناد اک وجائیا۔ نام مردنگا ساچا ڈھول، ناد اناہت آپ وجائیا۔ بجر کپائی پڑدہ کھول، سُن من آپ تڑائیا۔ دسم دواری پڑدے کھول، اندھ اندھیاری میٹ مٹایا۔ ہرجن ملے نام ہر انمول، وست دست اک رگھرائیا۔ گُرمکھ ساچے لال وروول، ہر ساچا ونج کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی شبد میل کر، بھگت بھگت آپ جنائیا۔ ہر شبد اتھاہ بے پرواہیا۔ گر شبد جکت ملاح، بھیو نہ رائیا۔ ہوئے سہائی سبئی تھان، ایک دھار آپ وہائیا۔ نہ کوئی جانے پتا ماں، پُتر دھیاں نہ کوئی جنائیا۔ گُرمکھان رکھے ٹھنڈی چھان، دوس رین امرت دھار پیائیا۔ امرت در دوارا ساچے تھان، بجر کپائی پاڑ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی شبد میل کر، بھگت بھگونت سنت اسنت جیو جنت باہر رکھائیا۔ ہر شبد الکھ، الکھٹا لکھیا۔ گر کا شبد پرتکھ، گُرمکھ ساچے رسنا چکھیا۔ ویلے اتم لئے رکھ، دیوے ہتھ سر

سمرتھیا۔ پنچم چوراں پائے نتھ، اندرے اندر آپے آپ متھیا۔ پُرکھ ابناشی مہا اکتھ، کتنھی کتھ نہ کیسے کتھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جوتی شبدا میل ہر، جگت چلائے ایکا رتھیا۔ ہر شبدا اپار گردواریا۔ گر شبدا اپار، جگت ادھاریا۔ گرمکھ ادھرے پار، جس رسنا ناؤں اُچاریا۔ جُگا جُگنتر ساچی کار، آدانت نہ پاراواریا۔ آپے بٹھے اپنی دھار، نہ کوئی منگے ہور سہاریا۔ آپے پُرکھ آپے نار، آپے جوتی شبدا ادھار، آپے پون سواسی ہوئی اڈاریا۔ آپے لکھ چوراسی جنم رہراسی کرے بند خلاصی، کال مہاکال نہ آئے در دواریا۔ جگے جوت پرتھی آکاشی، چوڈاں ہٹاں تیرتھ تٹاں کر ونجاریا۔ بھگت جنان ہر داسن داسی، چار کُنٹ دہ دیش ہر رسن سواسی، جوتی نور اپر اپاریا۔ کیسے بٹھ نہ آئے پنڈت کاشی، پھر پھر تھکے مندر اندر ڈونگی کندر ویکھ وچاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جوتی شبدا میل ہر، آپے ونج آپے ونجاریا۔ ہر شبدا اپار رُپ اگمڑا۔ نہ کوئی جانے جنت گوار، کلجگ تیری اتم وار، سادھاں سنتاں آئی ہار، مایا رانی ہوئی تیار، چاروں کُنٹ پھر پھر تھکے نہ کوئی سجن میت مُرار۔ وید پُران پڑھ پڑھ تھکے، مُلا قاضی وچ مکے انجیل قرآناں پیندی مار۔ دھرت مات دوس زین دُور دُراڈا ایکا راہ پُرکھ ابناشی تگے جوت نرنجن تیرا انجن شبدا سنیہڑا آپے کٹے کلجگ جیڑا، ویلے اتم کریا دھار۔ حقو حق نیہڑا، لکھ چوراسی چکے جھیڑا، جوٹھا جھوٹھا کایا نگر کھیڑا، نہ کوئی کرے جیو گوار۔ دوس زین ایکا جھیڑا دند بتیسا بھیڑ بھیڑا، راگ چھتیشا لائے اُکھیڑا، بیس اکیس گھلا ویہڑا، کرے کھیل اپر اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جوتی شبدا میل کر، شبدا گھوڑا کر تیار۔ شبدا گھوڑا ہر رکھائیندا۔ چٹا آسو چٹا گھوڑا چٹا جوڑا، دُھر درگاہی آیا دوڑا، ویکھ وکھانے مٹھا کوڑا، راج راجاناں شاہ سلطاناں وچ جہان بے ایمان، پہلا پوڑا آپ اٹھائیندا۔ کرے کھیل انت مہان، مٹدے جان کل نشان، نہ کوئی پڑھے حدیث قرآن، وید پُران نہ کوئی رسنا گائیندا۔ کھانی بانی ہوئی حیران، چاروں کُنٹ مارے دھیان، گر گویندا جوت مہان، اتم شکتی کھیل مہان، پورن بھکتی گرمکھ وِرا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جوتی شبدا میل ہر، ساچی بنت بنائیندا۔ گر گویندے بھیکھ وٹایا اے۔ پرگٹ ہوئے ہر مرگندے، دس کیسے نہ آیا اے۔ اتم وچے گھر گھر جندے، نہ کیسے در گھلایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا ویس کر، سمبل دیس وسایا اے۔ سمبل دیس نگر اپارا اے۔ ساچا وچے شبدا نگارا اے۔ دوس زین جوتی نور کر اجیار، بھریا شبدا بھنڈارا اے۔ اٹھے پھر پون گھوڑے چٹے آسو ہر آسوار، چار کُنٹ دہ دیشے، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، پرگٹ ہوئے درس دکھائے۔ ساچی نگری ڈیرہ

لایا، ہر ساچی رچن رچائیا۔ گر گوبندے لیکھ لکھایا، گوڑ براہمن دس نہ آیا، وید ویاسا گیا لکھائیا۔ دھر درگاہی آیا ضامن، شبد ڈوری ہتھ رکھائیا۔ نیڑ نہ آئے کامنی کامن، جس جن دیا کھائیا۔ کلجگ مٹے اندھیری شامن، ستجگ ساچا چند چڑھایا اے۔ بے مکھان وڈھ نک گت، پُرکھ ابناشی جامہ پایا اے۔ نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل دیس ہر اپنا آپ کرایا اے۔ سمبل دیس ہر اُجیارا اے۔ چھویں ----- جو جن پار کنارہ اے۔ آپے کھائے کایا بھوجن، آپے دیوے شبد ادھارا ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرُمکھ ساچے سنت جنان اک وکھائے ساچا سچ دوارا ہے۔ سچ دوار وکھائیندا۔ ناویں در بند کرائیندا۔ پرگٹ ہونے ساچے گھر، جوتی نور اک کر، نہ جئے نہ جائے مر، آپ اپنے وچ سائیندا۔ لکھ چوراسی گئی ہر، نہ کوئی ناری نہ کوئی نر، بے مکھ بھوندے گھر گھر بندر، دس کیسے نہ آئیندا۔ جن بھگتاں چکائے جم کا ڈر، چرن سرن جن جائے تر، ایکا ایک رہیا کر، چار ورن اٹھاراں برن، ورن اورناں ایکا رنگ رنگائیندا۔ گر منتر امول شبد جنائیا۔ گر منتر اتول، نہ سکے کوئی ٹلائیا۔ گر منتر اٹول، نہ کھئے مات ڈلائیا۔ گر منتر انہول، اُسٹے پرکاش کرائیا۔ گر منتر سد وسے کول، استر شستر نہ کوئی رکھائیا۔ گر منتر دوس رین وجائے سچا ڈھول، جگت مردنگ نہ کوئی رکھائیا۔ گر شبد سد وسے کول، ساچا راہ وکھائیا۔ گر منتر وکھائے کایا چول، رنگن اک مجیٹھ چڑھائیا۔ گر منتر بہتر ناڑی تین سو سٹھ ہاڈی رہیا وروں، گرُمکھ ساچے مانک موتی آتم سوئی اٹھائیا۔ گر منتر دوارا دئی دویتی دیوے پڑدے کھول، ایکا در رہیا وکھائیا۔ گر منتر بنائے بنتر جگا جگنتر گرُمکھ ساچے سنت جنان جوتی میل ملائیا۔ گر منتر اپار، سرب گھٹ واسیا۔ گر منتر اپار، گرُمکھ چلائے رسنا رسن سواس سواسیا۔ گر منتر گر کیرت دھار، آتم لاپے جگت اُداسیا۔ گر منتر آتم سیرت اک اپار مانس جنم کرے رہراسیا۔ گر منتر کڈھ ہوئے پیڑت، اڈے اڈائے وچ اکاشیا۔ گر منتر گر شبد ادھار، جوتی میل ہر کرتار، لکھ چوراسی کٹے پھاسی، پھند کٹائے گرہہ واسیا۔ گر منتر گر دھار آپ جنائیندا۔ گرُمکھان کرم وچار، ہر آپے چرنی لائیندا۔ مانس دیہی پیج سوار، شبد تیر بجر کپاٹی چیر، ایکا وار پار کرائیندا۔ امرت آتم دیوے ساچا نیر، آپ چڑھائے ایکا چوٹی سخر اخیر، پلو نام اک پھڑائیندا۔ اندر مندر کٹے بھیر، آپے آپ بٹھے بیڑ، شبد گھوڑے آپ چڑھائیندا۔ نہ کوئی جانے ہست کیڑ، شبد ویلنے رہیا پیڑ، پنچم پنجان نشٹ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ کریا کرم کھائیندا۔ گر منتر گر دین گھٹ گھٹ واسیا۔ چار ورن ایکا این، سانتک سانت ٹھاندا سین، میل ملائے پُرکھ ابناشیا۔ گر منتر چلے رُسا چین، گگن پاتالی بھتے ہنکاری بین، ویکھ وکھانے پرتھمی اکاشیا۔ گر منتر

لکھ چوراسی سدا ادھین، گرمکھ ورو لے آتم رس رسنا پین، بے مکھاں در در گھر گھر ہوئے ہاسیا۔ منمکھ ہوئے نیتر ہین، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے جانے سگلی راسیا۔ گر منتر گر جوت جگت دھرائیا۔ میٹ مٹائے ورن گوت، چارے ورنان رہیا سُنائیا۔ دُرمت میل رہیا دھوت، کایا مندر اک سہائیا۔ شبد بھنڈارا رکھے اتوٹ، دوس زین رہیا ورتائیا۔ تن نگارے وجے چوٹ، شبد ڈنڈا رہیا اٹھائیا۔ ہوئے کڈھے کایا کھوٹ، بھانڈا بہرم رہیا بھٹائیا۔ کلجگ جیو آلیو ڈگے بوٹ، ویلے انت نہ کوئی سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ تیری اتم ور، کل قلندر آپ اکھوائیا۔ کلجگ کالا رنگ کالا سوسیا۔ چاروں کُنٹ بھکھ ننگ، میٹ مٹائے عیسیٰ موسیا۔ شبد ڈوری لکھ چوراسی چڑھی پتنگ، ویکھ وکھانے اندھ کوپیا۔ دہ دیش کرائے اتم بھنگ، میل ملائے چینا رُوسیا۔ مایا رانی ویکھے جنگ، اشٹبھج پھر کے انگ، آپ اٹھائے شاہ ابنوسیا۔ شبد گھوڑے کس تنگ، سوہنگ وجائے اک مردنگ، اُلٹی وہے مات گنگ، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ کالا ویس ہر، تن چُھپائے کالا سوسیا۔ کلجگ کالی زین دئے دُبائیا۔ مایا رانی کھائے ڈین، سادھاں سنتاں جیاں جنتاں سار نہ پائیا۔ ناتا تئے بھائی بھین، نہ کوئی ساک سجن سین، ویلے انت نہ کوئی سہائیا۔ جن بھگت چُکائے لہن دین، درس دکھائے تیجے نین، سوچھ سرُپی ہر رکھرائیا۔ بے مکھ ویاکے ویندے وین، ایک دھکا رہیا لگائیا۔ رسنا کیسے نہ سکے کہن، مدینہ مکہ پہلے ڈھاپیا۔ چاروں کُنٹ پین وین، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ کالا ویس ہر، کالکھ ٹکا رہیا لگائیا۔ کلجگ کالی دھار، کل گلوٹیا۔ چاروں کُنٹ باباکار، نہ کوئی پاوے کیسے سار، مایا بھلے جیو جنتیا۔ ویلے اتم پاوے سار، نہ کوئی پتی نہ کوئی نار، نہ کوئی دسے ساچا کنتیا۔ لکھ چوراسی ہوئی وبھچار، نو دوارے رہی جھکھ مار، دسم پرتکھ ہر زرنکار، نہ جانے کوئی پرکھیا۔ کون جوتی شبد شینگار، گرمکھ ساچے مانک موتی ہر دوار، ہر شبد سُنائے ساچی سیکھیا۔ ملے میل کنت بھتار، آتم سیجا پیر پَسار، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنے رنگ رگنتیا۔ کلجگ کالا رنگ، کرم وچاریا۔ اتم ویلے ہوئے ننگ، نہ کوئی دھرم سہا رہیا۔ جوٹھا جھوٹھا مات کُٹمب، بھرے بھلے مایا رُلے، آتم در ساچا ہر نہ کیسے وچاریا۔ شبد بھنڈارے ہر در کھلے، گرمکھ ورلے لین اٹلے، کرے کرائے ونج سچا وپاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ ویکھے ریکھ ہر، کون دوارے شبد جیکاریا۔ شبد جیکارا کون دوار۔ کون دوارا شبد ادھار۔ کون گھر بارا وچ سنسار۔ امرت میگھ برسے سون، پون چلے ٹھنڈی ٹھار۔ بھیکھادھاری بھیکھ بون، ول چھل اپر اپار۔ نہ کوئی

جانے دیوِ یمن، شبِد کھنڈا ہتھ داتار۔ نام دامنی چمکے دمن، کلجگ تیری اتم وار۔ میٹ مٹائے کامنی کامن، شبِد کرائے تن شنگار۔ دُشٹ سنگھارے جیوں راما راون، آپ اپنی کر وچار۔ کرے کھیل گھنٹیا شامن، دو دو دھار و ہندی دھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ ریکھ ویکھ ہر، جوتی نُور کر آکار۔ جوتی نُور ہر نرنکار، کلجگ ویکھ وکھانیا۔ شبِد گھوڑا کر تیار، پکڑ اٹھائے راجے رانیا۔ سوہنگ ڈنڈا ہر داتار، پائے ونڈا وچ سنسار وڈ جروانیا۔ کلجگ تیرا اتم کنڈھا، ویکھ وکھانے نو نو کھنڈاں، برہمنڈاں جان پچھانیا۔ پائے ونڈاں وچ ورہنڈاں، ستاں دیپاں ونڈ ونڈانیا۔ نہ کوئی پوجے کریر جنڈا، میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈا، ایکا ایک سِری بھگوانیا۔ آپے جانے جیرج انڈا، سینج اُتہج کھانی بانیا۔ چار کُنٹ چلائے چنڈ پرچنڈا، بے مُکھاں وڈھے اتم گنڈا، ساچا راہ کوئی نہ ویکھے مُغل پٹھانیا۔ لکھ چوراسی دیون آیا دنڈا، میٹ مٹائے انجیل قرآنیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، آپے جانے اپنی بانیا۔ نو کھنڈ پائے ونڈ، ہر بھگوانیا۔ شبِد اٹھائے چنڈ پرچنڈ، دو جہانیا۔ بے مُکھ جیو نار رنڈ، کنت سہاگ نہ کوئی ہنڈھانیا۔ اتم بھریا اک گھمنڈ، پنج لگے مگر شیطانیا۔ گُرمکھ ورلے اتم ٹھنڈ، کوئن اک وچ برہمنڈ، جس اپنا آپ پچھانیا۔ کلجگ اوڈھ گئی ہنڈھ، نہ کوئی پاوے بھید وید پُرانی جگت گیانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ویکھ وکھانے راج راجان وچ جہان، میٹ مٹائے شاہ سُلطانیا۔ نہ کوئی شاہ نہ سُلطان، تخت تاج نہ کوئی رکھائیندا۔ ویکھ وکھانے والی دو جہان، شبِد باز اک اڈائیندا۔ کلجگ تیری کوئی نہ رکھے لاج، لولھا لنگڑا انت اپاہج، شبِد ڈنڈا نہ کھئے ہتھ پھڑائیندا۔ لکھ چوراسی پینی بھاج، راج راجاناں لتھے تاج، کرے کھیل دیس ماجھ، دیس کیسے نہ آئیندا۔ آپے ساجن رہیا ساز، شبِد سرُپی مارے آواز، گُرمکھاں اتم رکھے لاج، شبِد پلا ہتھ پھڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ ریکھ ویکھ ہر، آپ اپنا کاج رچائیندا۔ کلجگ رچیا کاج، ہر رچایا۔ ویکھے کھیل کل کہ آج، لاڑی مؤت رہیا اٹھایا۔ شبِد سپہرا رکھے سپس تاج، ساچا حُکم رہیا سُنایا۔ گُرمکھاں رکھئی مات لاج، در دوارا اک وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ ویکھ ریکھ ہر، کلجگ بیڑا اپنے ہتھ رکھایا۔ کلجگ رچیا کاج، لاڑی مؤت نال کُرمائیا۔ راج راجاناں لاپے تاج، چھتر سپس نہ کوئی جھلائیا۔ نہ کوئی پکڑے کیسے واگ، چار ورن رہے کُرائیا۔ مایا رانی لگے داغ، ویلے انت نہ کوئی دھوائیا۔ ہوئے وچھوڑا کنت سہاگ، رنڈپ رنڈ سرب اکھوائیا۔ اٹھ پھر ممتا آگ، دوس زین رہی ستائیا۔ اتم جوتی بُجھے چراغ، کلجگ زین اندھیری چھائیا۔ گُرمکھ وِرا جائے جاگ، پرہہ ابناشی پکڑے واگ، ساچا منتر

شبد جنائیا۔ ہنس بنائے ہر ہر کاگ، آپے دھوئی پچھلے داغ، اک اُچائے ساچا راگ، دُھنی ناد انحد رہیا وجائیا۔ بھگت ونجارا ہر نرنکارا
 سچ پُکار رہیا سُن، لکھ چوراسی وچوں چُن، گن اوگن اپنی بنت بنائیا۔ آپے کرے چھان پُن، ساچے کنڈے رہیا چڑھائیا۔ کون جانے
 پرہ تیرے گن، کلجگ اتم پاوے ونڈے، گرمکھ ورا چوتھے ڈنڈے نو نڈھاں اٹھاراں سدھاں بھرے رہی بھلائیآ۔ مایادھاری بھیکھ
 پکھنڈے، بھوئے وچاری جیرج انڈے، پنڈ برہمنڈے کھوج نہ رائیا۔ شبد بھنڈارا نہ کوئی ونڈے، جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر
 جوت دھر، کلجگ ریکھ ویکھ ہر، سچ دوارا اک کھلائیآ۔ کلجگ کل گُرمائی، انت کرنیا۔ لکھ چوراسی ملے ودھائی، بے مکھ اتم
 انہیا۔ دھرم رائے در جانا چائیں چائیں، بھوئے وسیرا چھپر چھنیا۔ جم راج اٹھائے پھڑ پھڑ باہیں، کوئی نہ دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، دھرم رائے اتم
 ڈتیا۔ ناتا تٹا بھیناں بھائی، پتا مات نہ کوئی سہائی، آپے پیڑے ہست کیڑے، ملے نام نہ کوئی دھن دھنیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ ویکھ ریکھ ہر، گرمکھاں کن سُنائے، ایکسا سچا شبد ہرجن اتم منیا۔ دھرم رائے در سچ پُکار، لکھ
 چوراسی تیری اتم وار، آپ بھلائے کر کر ول چھلیا۔ پرگٹ بھوئے وچ سنسار۔ ویکھ وکھانے جل تھل، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ۔ گرمکھاں
 دوارا لیا مل، جوت جگائے بہتر نار، بے مکھاں من رہیا ساڑ۔ لگی آگ تتی ہاڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر،
 کلجگ ریکھ ویکھ دئے دِلاسا مؤت لاڑ۔ مؤت لاڑی دئے دِلاسا۔ پُرکھ ابناشی ویکھ تماشا۔ در دوارا اک سہاؤنا۔ لکھ چوراسی بھيو
 چُکاؤنا۔ مدرا ماسی میٹ مٹاؤنا۔ ساچا دیوے دُھر فرمانا۔ راجا رانا تختوں لاہنا۔ سگھڑ سیانا بے مہانا منہ دے بہار سٹاؤنا۔ مایا رانی
 تنیا تانا۔ بھرے بھلیا جیو نادانا۔ ایکسا بھلیا ہر بھگوانا۔ ویلے انت نہ کیسے چھڈانا۔ گرمکھ ساچا جوت جگانا۔ ہتھیں بھے نام گانا۔ ملے
 میل سیری بھگوانا۔ ساچا حُکم اک سُناؤنا۔ جھلدا رہے نام نیشانہ۔ سوہنگ جھنڈا وچ جہانا۔ وچ نوکھنڈا اک ترانہ۔ ساچا گیت رسنا
 گانا۔ در در گھر گھر پائے ونڈاں، آپے کرے کھنڈ کھنڈا، سچ سمگری وچ برہمنڈاں، نام ادھاری ونڈ ونڈانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ ریکھ ویکھ ہر، اتم انت ساچا سگن اک مناؤنا۔ کلجگ کال گُرمائی، خوشی منائیا۔ کرے کھیل ہر
 رگھرائی، لاڑی مؤت نال رلائیآ۔ آپ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہیں، لوک ماتی راہ وکھائیا۔ ویکھ وکھائے تھائوں تھائیں، ایکسا جھاتی رہیا لگائیا۔
 دوسر کیسے دسے نابی، بیٹھ اکتی لکھ چوراسی رہیا سبائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ ریکھ ویکھ ہر،
 در دوارے خوشی منائیا۔ کلجگ کالے چڑھیا چا۔ پرہ ابناشی کِریا کر، پھڑ کے بانہوں راہے پا۔ آپ چُکائیں اپنا ڈر، سدا سہیلا اک

آکیلا سد رکھے ٹھنڈی چہاں۔ دھرم رائے در لگے میلا، لکھ چوڑاسی بنے چیلا، نہ کوئی ہووے جگت ملاح۔ گُرمکھ ساچا سبجَن سُہیلا، در گھر وسے اک آکیلا، شبد پلُو دئے پھڑا۔ دھرم رائے دی کٹے جیلا، اٹھاں تتاں میلی میلا، آپ اپنے وچ سما۔ بے مُکھاں ہونے وقت دُہیلا، نہ کوئی گر نہ کوئی چیلا، کون پکڑے اپنی بانہ۔ اچرج کھیل ہر جی کھیلا، جوتی جوت سرُوپ ہر، کلجگ ریکھ ویکھ ہر، آپ چڑھائے اتم تیل۔ کلجگ چڑھیا تیل، ہتھ بٹھ گانیا۔ دھرم رائے دی کٹے جیل، پکڑ اٹھائے راجے رانیاں۔ بے مُکھاں بیڑا رہیا ٹھیل، نہ سکے کوئی چُھڈانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ ریکھ ویکھ ہر، ایکا دیوے مات نشانیا۔ کلجگ کل نشان ہر رکھائیندا۔ نہ کوئی دیسے وچ جہان، بے ایمان سرب مٹائیندا۔ پورن جوت جگے بھگوان، پکڑ اٹھائے راج راجان، اٹھے پھر نوجوان، شبد کھنڈا تیر کمان، رسنا چلے آپ چڑھائیندا۔ کرے کھیل وچ ور بھنڈاں، بُوڑے ککے پلے اے آپ میٹ مٹائیندا۔ گگن پاتال تھم اگڑے، کوئی نہ دیسے چٹے چمڑے، مدینے مکے آپے ڈھابند۔ کرے کھیل اگم اگڑے، نہ کوئی پت مات نہ امبڑے، پوت پت نہ کوئی اکھوائیندا۔ پلے کوئی نہ رکھے دمڑے، نت نوٹ کرے پت، چت وٹ کایا مت بھگت اکھوائیندا۔ نہ کوئی جانے وار تھت، مانس دیہی گُرمکھ ورا رہیا جت، مٹکھ بھرے آپ بھلائیندا۔ کلجگ ویکھ ہڈ ماس ناڑی رت، بوند رکت بھگت شکت جوگ جگت جگت اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، کلجگ ریکھ ویکھ ہر، کال جال کلجگ ہتھ پھڑائیندا۔ کلجگ پھڑیا کال، کل قلندرا۔ پہلی مارے اکو چھال، بے مُکھ پھڑے جیو بندرا۔ دوجی وست نام اچھال، گُرمکھاں توڑے جگت جنجال اتم چندرا۔ گُرمکھ ویکھ اٹلڑے لال۔ ملے ملے اندرے اندرا ساچا شبد جگت دلال، جوت جگائے کایا مندر ڈونگھی کندرا۔ ہر جن ساچی گھالن رہیا گھال، بھگت اولڑی چلے چال، پھل لگے کایا ڈال، ملے میل دین دیال، ہتھ نہ آیا گورکھ مچھندرا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ ویکھ ریکھ ہر، آپ مٹائے شبد سارے ڈھاپے اچے سچے مندراں۔ مندر مسیتاں جانے ڈھیپہ۔ ایکا چلے ساچی ریتا، پُکھ ابناشی جائے رہ۔ مان چُکائے اٹھاراں دھیائے گیتا، کلجگ بیڑا رہیا وہ۔ کھانی بانی سیتل سیتا، شبد چلے ساچی نے۔ انجیلاں قرآناں وقت پیتا، عیسیٰ موسیٰ ہونے کھے۔ کلجگ تیری ویکھ نیتا، پُکھ ابناشی ساچے مندر بہ۔ لکھ چوڑاسی پرکھے نیتا۔ کون رسنا ہر گن کہہ۔ گُرمکھ ورلے مانس دیہی جنم جیتا، نام ندھان امرت پیتا، چرن کول ہر ایکا رہ۔ ستجگ تیری چلے ساچی ریتا، ورن چار ایکا کیتا، گر گوہند لیکھ لیکھارا، کلجگ تیری اتم وارا، لکھ لکھ ساچے کہہ۔ پرگٹ ہونے نہکلنک نرائن نر اوتارا، سمبل نگر دیس مجھارا، بھيو چُکائے ٹوں ٹوں میں۔

دیپک جوتی کر اُجیارا، شبَد رکھے تِکھی دھارا، چاروں کُنٹ اِک اُڈارا، راج راجاناں کرے کھے۔ جگت جگدیش آپ اکھوانا۔ لکھّ چوڑاسی جائے پیس، نہ کوئی راگ چھتیس، نارد من مُکھ سہانا۔ چار مُکھ دند بتیس، برہما وید جگت حدیث، چارے جُگ چھایا سیس، کلجُگ اتم انت کرانا۔ ایکا جھلے چہتر برِ نر ساچے سیس، جوتی جوت سرُوپ برِ، شبَد جھنڈا وچ نو کھنڈا، ایکا نام دُھر گر کام اپنا آپ جھلاؤنا۔

★ ۱۲ بہادروں ۲۰۱۲ پکرمی سنت رندھیر سنگھ نوں شبَد بھیجیا گیا ★

پرتھی آکاش اپ تیج وائے۔ سنت گر کس در ہوئے پاس، دے مت سنت سمجھائے۔ کون منڈل کون راس، کون پون شبَد سواس، کون جوتی رہیا جگائے۔ کون من رہے اُداس، کون تن ہوئے ناس، کون جن برِ وسے پاس، آد مدھ بھیو کھلائے۔ جوتی جوت سرُوپ برِ، ایکا منگے شبَد ور، پنج پردھانے نو جوانے وچ جہانے، سچ نشانے دھرم جھلائے۔ سنت رندھیر اُٹھ سرت سنہال۔ کون شاہ کون فقیر، کون دے مات کنگال۔ کون بستر تن پہنے چیر، کون ویکھے ائملا لال۔ کون امرت آتم ملے سچا سیر، کون دوارے لیا بہال۔ کون چوٹی چڑھیا اخیر کون دسم دواری وجے کپھڑا تال۔ کلجُگ اتم پئی بھیڑ، نہ کوئی بنھے مات پیڑ، پھل نہ دے کسے ڈال۔ جوتی جوت سرُوپ برِ، ایکا منگے نام ور، سنت سُپیلے بننا مات دلال۔ سنگھ رندھیر رن لینا جت۔ گرمکھاں ویلے انت اخیر لیکھ لیکھاؤنا وار تھت۔ کون داتا سورپیر کرے کھیل نت نوٹ۔ کون مارے شبَد تیر، پار کرائے کایا کھیت۔ کون دیوے امرت سیر، پُرکھ ابناشی وسے چت۔ ویلے اتم کئے بھیڑ، لکھّ چوڑاسی لئیے جت۔ جوتی جوت سرُوپ برِ، ایکا منگے شبَد ور، کلجُگ اپنا کر کر بت۔ دسم دواری پڑدہ کھول۔ جوت نرنکاری لینی تول۔ نش اکھّر وکھّر شبَد پونی بول۔ جوتی جوت سرُوپ برِ، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایکا منگے نام ور، آتم پڑدے دینے کھول۔ گر گوبند پنج پردھان۔ مٹے چند وچ جہان۔ اک اُپجاؤنی نر برِ ساچی بند، چتربھج سیری بھگوان۔ سرب جیاں کون دوارے بنے بخشند، چوٹھا گھر کون کوٹے کھیل مہان۔ جوتی جوت سرُوپ برِ، ایکا منگے نام ور، پنچم دینا وڈ پردھان۔ پنچم پردھان کون اکھوایا۔ کون پون کون مسان، پنجاں تتاں وچ سمایا۔ کون پین کون کھان، کون راگ کون جاگ، کون میل کنت سُہاگ، کون دھار پہلی

وار دسم دوازی مُکھ چوایا۔ کون یار میت مُرار، پنچے گکے کر تیار، پنجاں چوراں باہر ہکے، اٹھ پھر خبردار۔ اندر مندر راہ کیہڑا تگے، کون دوارے جوت آکار۔ کایا بوٹے پھل اتم پکے، ڈھیہہ ڈھیہہ ڈھیری ہونے چہار۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایکا پُچھے سچ گھر، اُتر دینا تیجے نینا دسم دوازی ہر نرنکاری جوت نرنجن ویکھ وچار۔ اُتر دینا کایا مٹ۔ پُکھ ابناشی آپے جانے گھٹ گھٹ۔ پُکھ ابناشی ایکا پُچھے امرت تال، کون کنارہ کون تٹ۔ کون دشا وجے چھال، پرگٹ ہونے جھٹ پٹ۔ پُکھ ابناشی لئیے بھال، کایا مندر چوڈاں ہٹ۔ ایکا بننا جگت دلال۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایکا پُچھے سچ گھر، لکھ چوراسی چکے ڈر، آپ اپنے جہا کر، نہ کدے شاہ نہ کنگال۔ اُتر دینا چھیتی موڑ۔ شبد چڑھنا ساچے گھوڑ۔ اگی بھادروں آؤنا دوڑ۔ پُ بھلائی ہونے جوڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا ویکھ ہر، ویکھے پرکھے مٹھے کوڑ۔ وچ رکھاؤنی کندھ۔ اندر باہر آتم اندھ۔ شبد سواسی ساچے چند۔ مدرا ماسی بتی دند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا ویکھ ہر، ویکھ وکھانے پرمانند۔ جوتی نور مُکھ چھپاؤنا۔ شبد نور اک رکھاؤنا۔ حاضر حضور بھیو چکاؤنا۔ جو جن دیسے دُورن دُور، نیڑن نیڑ آپ وکھاؤنا۔ وڈ داتا جودھا سور، شبد اکھاڑا اک لگاؤنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنے رنگ سماؤنا۔ ساچا شبد رسن اُچار۔ گر گر منتر کر پیار۔ بنے بنت بنائے بنتر، انتر انتر دسم دوار۔ منڈل منڈپ گکن گکنتر، جگت جوت بھگت آکار۔ نو دوارے اک بسنتر، نہ کوئی پاوے جیو سار۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایکا ایک ٹیک نرنکار۔ چوڈاں ہٹ چوڈاں پھر۔ شبد چلے ایکا لہر۔ کوئی نہ بولے وچ ایر غیر۔ کایا وسے آتم ہسے، بھاگ لگے جوتی دیپک جگے، ہر ہر مندر تن شہر۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایکا ایک وسے گھر، لوآن پُریاں کھنڈ برہمنڈ وربھنڈ کرے کرائے شبد سیر۔ سچ دوارے آؤنا چل۔ جگت ونجارے دھرم اٹل۔ پون اڈارے جل تھل۔ نو دوارے کلجگ کل۔ دسویں جوتی جائے بل۔ ملے میل شاہ پربل۔ پائے دھام رمیا رام، اُچ محل اچل اٹل۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنیہڑا گھل۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنت کرے پچھان، پرگٹ والی دو جہان نہ کوئی کرے ول چھل۔ ول چھل نہ کوئی کرانا۔ دیپک جوتی ربی بل، جگت اندھیر میٹ مٹانا۔ کایا ماٹی امرت پھل، ساچا میوہ جگت کھاؤنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، سنت سُپیلے منگے ور، اک اکیلے سوہیئے در، ساچا گھر اک وساؤنا۔

کایا کوڑ کوڑ کڑیاری۔ اٹھ پھر پنچاں بدھی، دوس رین پاپاں لڈی، چُکیا جائے نہ بہار بہاری۔ رسنا رس پی پی لڈی، شبد کھلائے ساچی گڈی، ہوئے ودھی تن وکاری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دیوے شبد ور، تن من دُکھڑا لٹھے بہاری۔ ہڈ جوڑ تن ناڑی ماس۔ روگ سوگ جائن چھوڑ، ملیا میل پُرکھ ابناش۔ آد انت نہ ہوئے وجوگ، رسنا گاؤنا سواس سواس۔ ملیا میل دُھر سنجوگ، پورن کرے پرہ ساچا آس۔ رسنا رس لینا بھوگ، اُلٹا گریہ نہ ہووے واس دس ماس۔ سوہنگ چُگنی ساچی چوگ، کیسے ہتھ نہ آئے پرتھی آکاش۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سد سے آس پاس۔ منگی منگ بن بھکاری۔ آتم جیاں دے ادھاری۔ کوئی نہ دیسے مات پیا، ساچا نات پتر دھیاں بنے رہے جگت پیاری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھ لیکھاؤنا دوجی واری۔ ساچا لیکھا آپ لیکھاؤنا۔ بدھنا لیکھی ریکھ، کرم مات مٹاؤنا۔ سچ دوارا آئی ویکھ، دے ہتھ سمرتھ آپ بچاؤنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا دان جھولی پاؤنا۔ پُرکھ ابناشی کر دھیاں۔ گھٹ گھٹ واسی وچ جہان۔ کایا بنائے ساچی راسی، ملے وتھ وچ جہان۔ رسنا گاؤنا سواس سواس، اُچے جوت برہم گیان۔ رسن تجاؤنا مدرا ماس، چرن کول ہر اک دھیاں۔ بے مُکھ کردے در در ہاسی، جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا دیوے سچ ور، جیا جوتی جگت جہان۔ مایا رانی گئی چھڈ۔ دُکھی ہویا ہڈ ہڈ۔ کون لڈائے ساچا لڈ۔ دئی دویتی رسیا وڈھ۔ دھوٹاں دُکھے کایا کھڈ۔ بہرم بھلیکھا دینا کڈھ۔ مکے لیکھا وڈ وڈ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سُکھی کرائے ہڈ ہڈ۔ مایا رانی کر پیار۔ سُگھڑ سیانی ہو تیار۔ آوے جاوے وارو وار۔ سولاں کرے تن شنکار۔ ساچے در گرمکھ گھر پائے پھیرا بن بھکار۔ دُکھاں دردان ڈھاہے ڈیرہ، تن مندر اندر ایکا کیرا، چنتا سوگ دئے نوار۔ بھاگ لگائے کایا نگر کھیڑا، آپے بٹھے ہر جی بیڑا۔ پھڑ پھڑ باہوں جائے تار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد پُرکھ اپرمپر سوامی گٹو غریب نیانیاں پاوے مات سار۔ ایکا درس درس اموگھ۔ ہر ہر شبد ساچا جوگ۔ گر گر شبد رسنا بھوگ۔ لیکھا لیکھ پُرکھ ابناشی دُھر جوت سرُپی سچ سنجوگ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، اپنی کِریا دیوے کر، دو جہان نہ ہوئے وجوگ۔ دیوے درس رنگ کرتار۔ امرت میگھ دیوے برس، کایا کرے ٹھنڈی ٹھار۔ سدا سہیلا کرے ترس، آتم اتیتی چرن پیار۔ جگت ترسنا میٹھے حرص، جوٹھا جھوٹھا لاپے بچار۔ تیجے لوچن لینا پرس، در دوارے نر نرنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اٹھ پھر دوس رین بنیا رہے پھریدار۔ تن سوں سٹھ جڑیا جوڑ، پُرکھ ابناشی کریا اکتھ، ہڈ ماس ناڑی تن کایا لوڑ۔ انت ویلے ہوئے بھٹھ، اُلٹی گئے کایا لٹھ،

نہ کوئی چڑھیا شبد گھوڑ۔ کایا اگنی آتم مٹھ، ہر جن ساچے شبد ہٹھ، در دوارے آئے دوڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنی کریا کر، سدا سُہیلا جائے ہڑ۔

★ اندر دے اکھڑ اُتے شبد اُچاریا گیا ★

ایڑا اکھڑ آتم آکار۔ کایا مندر چار دیوار۔ دہ دشا پائے حصّہ، ویکھ وکھانے اندر باہر گپت ظاہر۔ ایڑا آتم کیسے نہ دسے، لکھ چوراسی ہوئے خوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا سچ محلہ رہیا اُسار۔ ایڑا اندر آتم جوت۔ جوت نرجن نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت۔ دکھ درد بھے بھگونت بہنجن، آپے جانے کوئن کوٹ۔ کایا ماٹی ساچا سجن، اک لگائے آتم چوٹ، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا کھائے تام۔ ایڑا انتر آتم دھیان۔ آد پُرکھ اک بھگوان۔ ست سرُپ دھرم نشان، وڈ شاہو بھوپ، آون جاون کھیل مہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آد انت سادھ سنت کرے پچھان۔ ایڑا اللہ آس رکھائی۔ ایکا وسے سچ محلہ، دھرم محمد گیا لکھائی۔ شبد جنایا ہر جی ڈلا، گر گویندا دے مت سمجھائی۔ وسے نہچل دھام اچلا، کلجگ ویلا دئے سُہائی۔ دس نہ آئے جل تھلا، گردوارے مندر مسجد کیسے تھائیں۔ آپے ہوئے اچھل اچھلا، ول چھل جگت بھلائی۔ شبد پھڑے ہتھ وچ بھلا، چاروں گنٹ دئے دُہائی۔ اک سُنیہڑا ایکے گھلا، اوانگ سوہنگ جاپ جپائی۔ دُئی دویتی میٹے سلا، چاروں ورنان اک سرنائی۔ در وارا دئے وکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایڑا اکھڑ کر کر وکھڑ، ساچی رچنا رہیا رچائی۔ ایڑا امرت آتم نر۔ پنج شبد پنج گرنمت پنج سنت ہر بھگونت، تن بسنتر پہنے ساچے چیر۔ ملے میل ہر ساچے کنت، کایا رنگ چڑھے بسنت، لوک مات بنے بنت، ویکھے کھیل انت اخیر۔ بیٹھا رہے اک اکنت، پھر پھر تھکے جیو جنت، مایا پائے ہر بے انت، نہ کوئی جانے سنت فقیر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا ویس کر، جن بھگتاں دیوے آتم دھیر۔ ننا نرگن رُپ ہر نرکاریا۔ شبد سرُپی رکھے دھن، چارے گنٹ جے جیکاریا۔ سرب پکار رہیا سُن، دس کیسے نہ آ رہیا۔ آپے جانے اپنے گن، لکھ چوراسی وچ سما رہیا۔ سرشٹ سبائی چھان پُن، گرمکھ سوئے آپ جگا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نین نیتر کایا کھیتر وچ اُپجا رہیا۔ ننا نرادھار، نر ہر نر ویریا۔ آپے جانے اپنی سار، نہ کوئی سکے جیو وچار۔ سادھان سنتان آئی ہار، پُرکھ ابناشی وسے باہریا۔ گرمکھ وِرنلے میلا کنت بہتار، ایکا سیجا سْتے پیر پسار، آپے گر آپے چیلیا۔

وربھنڈی ہوتے خوار کلجگ تیری ٹیڈھی ڈنڈی، ویلے اتم آئی ہار۔ چاروں گنٹ بھیکھ پکھنڈی، کتھنی کتھ ہاہاکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نام نرنجن کرے اک جیکار۔ ننا نام ندھان ہر اپایا۔ جھلے سچا شبد نشان، جگت سہایا۔ آپے ویکھے والی دو جہان، دس کیسے نہ آیا۔ ستان رنگان رنگ رنگان، ستان دیپان ونڈ ونڈایا۔ نو کھنڈ پرتھمی اک گیان، سوہنگ اکھڑ وکھڑ اک لکھایا۔ اک اُچٹے برہم گیان، شبد سنیہڑا پون سُنایا۔ دیپک جوتی جگت مہان، اندھ اندھیرا دئے مٹایا۔ مٹدے جان مات نشان، پُرکھ ابناشی کھیل رچایا۔ گنوتتا ہر گن ندھان، بھانا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ نر، ننا نرنجن ویس کر، نو دوارے بند کرایا۔ ننا نو دوار جگت بھلنیا۔ تن مندر ہوتے خوار، لوک مات نہ بیڑا بنھیا۔ بہرماں بھلے جیو گوار، پنچ پنچائی لائے سنھیا۔ نہ کوئی دیوے نام ادھار، بھانڈا بہرم نہ کیسے بہتیا۔ گر منتر ایکا شبد پیار، جوت جگتے نیترا نہیا۔ سچ دوارے ساچا ونج وپار، ساچا بیڑا ہر ہر بنھیا۔ لیکھے لیکھے گر اپار، وربھنڈ کھنڈ ہوتے کھن کھنیا۔ گوبند گوبند گوبند تیری دھار، پاربرہم پرہ پائے سار، کلجگ تیری اتم وار، جننی جن نہ کیسے جنیا۔ ننا نرنجن ویکھے روپ اپار سرگن تیری ساچی دھار، گر پیر سادھ سنت دسن کس دوار، کون دوارے ہوتے پرکاش، رو سس سورج چٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نو دوارے ویکھے ہر، لوک مات دیوے ڈتیا۔ نرنجن نر آکار اک اکالیا۔ جوتی نور سرب پسار، نیڑ نہ آئے کال کالیا۔ آون گون کر وچار، ہر جن توڑے جگت جنجالیا۔ ترے بھون پاوے سار، لوآن پُریاں ہتھ رکھا لیا۔ برہما شور پے پکار، در ساچے سپس جھکا لیا۔ کروڑ تیتنسا چرن دوار، سُرپت راجا اند سگلا سنگ رلا لیا۔ کلجگ اتم روندے دھاہاں مار، لٹیا دھن ہوتے کنگالیا۔ پرگٹ ہوتے ہر نرنکار، جوتی جامہ بھیکھ وٹا لیا۔ شبد رکھے تکھی دھار، لوآن پُریاں کڈھے دوالیا۔ نرنجن روپ اکم اپار، اپنی سُر ت آپے رہیا سمبھالیا۔ نہ کوئی دوسر میت مُرار، جوت اگنی جوالیا۔ سرشٹ سبائی ساچا یار، جوتی جوت سروپ ہر، نرنجن ساچا ویس کر، کرے کھیل ایکا اک اکالیا۔ در دوار اک بناونا۔ گر منتر شبد اپار، جگت چاونا۔ گر مکھ ساچے کر تیار، ساچا دھرم چلاونا۔ نو کھنڈ پرتھمی ایکا ڈنڈا ہتھ رکھاونا۔ دیپان لوآن ایکا دھار، وربھنڈی راہ بناونا۔ راج راجان کر خوار، شاہ سلطانان در بھواونا۔ سادھاں سنتان مارے مارے، دسم دواوری پڑدہ لاہونا۔ پورب کرم ہر وچار، جن ہر ساچا آپ جگاونا۔ امرت بخشے ساچی دھار، نجھہ رس مکھ چاونا۔ پرگٹ ہوتے وچ سنسار، پُری گھنک نام سہاونا۔ گر گوبندا لیکھے لیکھار، ہر بخشندا آپ اکھواونا۔ ساچی پیج رہیا سوار۔ شبد گھوڑے ہو آسوار دس کیسے نہ آونا۔ گرتھی پنتھی دھندوکار، مایا

رانی پسر پسر، ساچا راہ نہ کیسے دساونا۔ پرگٹ ہووے ہر داتار، سمبل نگری کھیل اپار، دیپک جوتی اک جگاونا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکہ دھر، ددا ڈرمت میل ہر کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار جھوٹھا موہ چکاونا۔ ددا در دوار بھگت بھگوتیا۔ کل کارج رہیا سوار، نہ کوئی جانے جیو جنتیا۔ شبد سرؤپی پون اڈار، آد پُرکھ اپر مپر سوامی آدن انتیا۔ نور اُجالا کر اُجیار، دین دیالا ہر کرتار، سرب رکھوالا اک اکھوتیا۔ کوئن کوٹ کھڑے دوار، شبد چوٹ تن نگار، گرُمکھ ورلے ساز و جنتیا۔ دھنی ناد اپر اپار، مئی سادھ ہاباکار، نہ ہوئے میل پورن بھگوتیا۔ وجے ودھائی وچ سنسار، نہکنک سچ سرنائی، چاروں گنٹاں جے جیکار، جن ہر ہر جن دوئے جوڑ کرے بینتیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، نو دوارے ویکھ در، اک سنائے شبد سچا چھنتیا۔ در دربارا اک سہایا، لکھیا لیکھ اپر اپارا نیتر لوچن نین ویکھ، آتم کھولے بند کواڑا۔ آپے دھارے اپنا بھیکھ، پنڈت پاندھے رہے ویکھ، کون کوٹے براہمن گوڑ سچا یارا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نو دوارے ویکھ ہر، دسویں گھر آپ پسارا۔ ہر دسم جوت جگائیا۔ دہ دشا ہوئے زشنائیا۔ گرُمکھاں آتم لاپے وسا، من مت جگت گوائیا۔ بے مکھاں آتم پایا حصہ، نندک نندیا مکھ رکھائیا۔ جگت جگدیشا کیسے نہ دسا، گر گوبند واپوا گیا ساچا لیکھ لکھائیا۔ مایا رانی جوٹھا جھوٹھا پیسن پیسا، ہر مندر اندر دئے دہائیا۔ کتنہا کتھے دند بتیسا، بھيو ابھیدا وڈ دیوی دیو نہ جانے رائیا۔ سن سنائے راگ چھتیسا، ناد دھن نہ کوئی اُچائیا۔ ایکا چھتر جھلے پرہ ساچے سیسا، کوڑ اڈمب جگت رچن رچائیا۔ ویکھ کھیل بیس اکیسا، بہرم بھلیکھ رہیا بھلائی۔ اک چلائے جگت حدیسا، ورن گوت کوئی رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، نو دوارے ویکھ ہر، دسویں بوجھ بوجھائیا۔ دسویں دس دس استھان۔ جوتی نور ہر بھگوان۔ مانس دیہی ویکھ کرم، سنت اسنت کر پچھان۔ آپ کڈھائے بہرمی بہرم، شبد اٹھائے تیر کمان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نو دوارے ویکھ ہر، دیوے ور اک دھیان۔ در دوارا اک رکھایا اے۔ پُرکھ ابناشی کر تیارا، لوک مات لے اوتارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا اے۔ نرگن روپ نر آکارا، سرگن ساچے کر پیارا، شبد دھارا رہیا وبایا اے۔ جیو جنت بہرم گوارا، سادھ سنت ہوئے آوارہ، در در اپنا راہ چلایا اے۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپارا، اک کرائے جگت جیکارا، چار ورنان رہیا سنایا اے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، نو دوارے ویکھ ہر، اپنا راہ اک دکھایا اے۔ ایڑا اکھر آپ بنایا۔ آتم برہم وچ سمایا۔ پاربرہم برہم میل ملایا۔ تنھا نرگن روپ اپارا اک جنایا۔ نر آکار کیسے دس نہ آیا۔ ددا دوار آپ گھلایا۔ دسویں اندر ڈیرہ لایا۔ دسویں گر پچن لکھایا۔ اند اند اند ترے گن پوہ نہ سکے مایا۔ اک اند ہڈ

ماس ناڑی چمڑا، بند چار دواہی اک رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اند چند سُت دُلاہ، پُوٹ سپُوٹا رہیا
 اُجایا۔ پیا پُوہی پُوہن آس۔ پُوہن پُرکھ ہُوئے پربہ داس۔ سرب گھٹ کامی نہہ نہکامی آد انت نہ جائے وناس۔ سرب جیاں پربہ انترجامی،
 جوت نرنجن اک ابناش۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، پیا پُوہی آس کر، ہویا رہے داسن داس۔ پیا پُری ہر سہائیا۔ پُوہن جوت ہر
 ٹکائیا۔ ورن گوت نہ کوئی رکھائیا۔ کلجگ مایا آتم دھوت، نرمل نیر رکھائیا۔ اٹھ پھر کھلے سوت، دسم دواہی مگھ کھلائی۔ آوے
 جاوے نرنجن جوت، دس کیسے نہ آئی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، پیا پُوہی آس کر، آپ اپنے رنگ سمائیا۔ پیا پریتم چیت چت چتاریا۔
 سدا سہیلا ساچا میت پروردگاریا۔ چلے چلائے اچرج ریت، بھرم بھلیکھ آپے پا رہیا۔ کیسے ہتھ نہ آئے مندر مسیت، پنڈت قاضی آپ
 سنا رہیا۔ گردوارے پرکھ نیت، گرنتھی پنٹھی ویکھ وکھا رہیا۔ ہرجن مانس دیہی جائے جیت، کایا مندر ہر سہا رہیا۔ جگا جگنتر
 ساچی ریت، اپنا آپ ہر اُپا رہیا۔ آپ سُنائے شبد سہاگی سچا گیت، دُہر درگاہی اک سُنہیڑا چار ورنان آپ جنا رہیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پُوہن آس مات کرا رہیا۔ رارا راج جوگ سُلطان۔ رام نام سری بھگوان۔ رُژکن آیا سرب جہان۔
 جھڑکن آیا بے ایمان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ بنائے دیا کھائے، شبد سرُوپی اک مکان۔ رارا رُوپ وٹایا اے۔ رُوپ رنگ کیسے دس نہ
 آیا اے۔ سرشٹ سبائی رہیا ویکھ، جوتی جامہ کھیل رچایا اے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، اپنے رنگ سمایا
 اے۔ رارا ریکھ سرب مٹائیندا۔ گر گوبندے لکھیا لیکھ، اکھڑ اکھڑ لینا ویکھ، کیہڑی کوئے بھیکھ وٹائیندا۔ بھرے بھلے اولیئے پیر شیخ،
 سنگ محمد چار یار، نہ کوئی ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنا ویس کر، گر گوبندے بنت بنائیندا۔ اندپڑ اند مکان۔
 پُوہن جوت سری بھگوان۔ ورن چار چار دیوار، پنچم میلا میت مُرار، چار گنٹ گنٹ چار شبد رکھ ساچی دھار، اُوچ نیچ رنگ
 راجان۔ سچ تخت ہر سُلطان۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، لکھ چوراسی آپ چیلے اپنی داڑھ، کوٹھے منڈپ ماڑی مندر ویکھ وکھانے اندر
 باہر ڈونگھی کندر جل تھل جگت اسگاہ، آپے جانے بے پرواہ، اندج جیرج کر دھیان۔ سینج اُتہج وچ دھیان۔ کھانی بانی کرے پچھان۔
 شبد سرُوپی اک اُڈان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پُری اند چڑھے چند، کایا مندر سچ مکان۔ پُری اند ہر
 سہائیا۔ نو دوارے کڈھیا گند، دسویں جوت جگائیا۔ سرشٹ سبائی چڑھیا چند، سینتل دھار شبد وبائیا۔ جن بھگتاں خوشی کرائے بند
 بند، مُمکھان دئے سزائیا۔ اٹھ پھر پرمانند، برہم رُوپ برہم سمائیا۔ جن ہر گائے بتی دند، آتم جوتی میل ملائی۔ بھرمان ڈھاپے جھوٹھی

کندھ، شبد دھکا اک لگائیا۔ اک چڑھائے نو چندی چند، مدینہ مگہ کعبہ قرآن نو دوارے دئے وکھائیا۔ اک سُنائے سہاگی چھندا، ساچا اکھر رہیا پڑھائیا۔ مٹکھ جیو بھاگ مندا، مدرا ماس رسن ہلکائیا۔ دوس رین کھائن گند، امرت جام نہ کوئی پلائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، پُری اند دیوے ساچا دھام آپ سہائیا۔ اندر ہر سہایا اے۔ آپ لکھایا لیکھا دھر، بھو کیسے نہ پایا اے۔ برہم پار برہم دووین گئے جُڑ، شبد وچولا اک رکھایا اے۔ آپے چڑھیا ساچے گھوڑ، نیلی دھار ہو آسوار نیلا نام رکھایا اے۔ جُڑیا جوڑا وچ سنسار، چُکیا پوڑا پہلی وار، سادھان سنتان رہیا جگیا اے۔ دھر درگاہی آیا دوڑا، آپے ویکھے مٹھا کوڑا، راج راجاناں رہیا پلایا اے۔ آپے ہوئے براہمن کوڑ، مات پت کیسے نہ جایا اے۔ سمبل نگری جائے بھڑ، گرُمکھاں آتم لگی اوڑ، امرت میگھ رہیا برسایا اے۔ آپے ویکھے مٹھے کوڑ، شبد سرُویی لائے پوڑ، اچا ڈنڈا ہر برہمنڈاں ایکا ایک لگایا اے۔ کلجگ تیرا اتم کنڈھا، چاروں کُنڈ بھیکھ پکھنڈا، جیو جہانی پائن ونڈاں، ہر بھانا بھو نہ رایا اے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، پُری اند ویکھ در، دسویں جوتی نور کر، ناویں بند کرایا اے۔ ناویں بند دوار، دسم گھلائیندا۔ گر تیغ بہادر تیری دھار، لاپیا سپس دلی دربار، اتم مل پوائیندا۔ کھڑے مات سچی گلزار، آئی رت شبد بہار، پُھل پُھلاوڑی ویکھ وکھائیندا۔ مانس دیہی جنم اپار، ملی جوت شبد نرنکار، لوآن پُریاں پسر پسار، دس کیسے نہ آئیندا۔ دیوے مان سچی سرکار، کلجگ تیری اتم وار، برہم روپ برہم پسار، دس کیسے نہ آئیندا۔ نرگن کھیل اگم اپار، سرگن تیرے کرم وچار، گر تیغ بہادر میت مزار، چٹی چادر آپ بنائیندا۔ اک اڈائے شبد اڈار، پرہہ ابناشی کر تیار، ساچا دھام آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، انسا بنسا جگت سہنسا آپے آپ اکھوائیندا۔ انس بنس پوت سپوت جگت کل دھاریا۔ ایکا دھاگا ایکا سوت، آپے جانے کھیل کرتاریا۔ شبد سرُویی ساچا دھوپ، پون سرُویی ہون کرا رہیا۔ نہ کوئی جانے رنگ روپ، کون گر شاہو بھوپ، کون مات اُپجا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، بھگت سہیلا آپ اکھوا رہیا۔ شبد چڑھیا ساچے گھوڑ، دُشت دمن سیو کھائیا۔ ویکھے کھیل کنار جنم، کلجگ اتم رین وہائیا۔ سادھ سنت بھلے بھرے، نہ دیسے ہر رگھرائیا۔ آوے جاوے نہ جنے نہ مرے، مٹنا مان برہم برہمے، ایکا جوتی ایکا ورنے دوسر گوتی دئے مٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنی رچن رچائیا۔ گر گوہندے شبد جنایا اے۔ گنی گہندے ایکا راہ وکھایا اے۔ سرب جیاں آپے بخشندے، آد انت جُگان جُگنت اپنے رنگ سایا اے۔ جگت بنائے ساچی بنتا، بھانا اپنے ہتھ رکھایا اے۔ ہر جن ورلے میل ملاواں ساچے کنتے، جس جن آپے دیا کمایا اے۔ پُرکھ

ابناشی پورن بھگوتے، ساچا در اک سہایا اے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پُری اند اند پُر اند اند پرمانند
 سہایا اے۔ پنچم اکھڑ انک رچایا اے۔ پنچم اکھڑ آپ وسایا اے۔ نہ کوئی جانے بجر کپاٹی پتھر، کایا ستھر کس وچھایا اے۔ نیتر نیر
 ورو لے اتھر، بھيو کوئی نہ رایا اے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ جانے پنچم اکھڑ پنچم دیس وسایا اے۔ پنچم اکھڑ پنچ پردھان۔ پنچ
 دوارے ہر بھگوان۔ جوت نرنکارے پون مسان۔ اک اڈائے سرب جہان۔ ناتا تھے پین کھان، آون گون ہونے حیران۔ جوتی جوت سرؤپ
 ہر، پنچم پنچاں میل در، پنچم شبد در پروان۔ پنچم پانچ پوج تن ماٹی۔ آپے ویکھ وکھانے شبد دوارا اوکھی گھاٹی۔ نام پائے سچ
 مدھانی، کایا مندر ڈونگھی چاٹی۔ مکھن ورو لے دودھ پانی، ویکھے کھیل بازی گر ناٹی۔ سرشٹ سبائی پنی چھانی، پنچم ملے نہ کیسے
 ہاٹی۔ رسنا گائے سب دی بانی، گرمکھ ورا لاہا کھاٹی۔ پنچم رہے تن شیطانی، دس نہ آئن ہاٹی۔ نہ کوئی ویکھے جیرج کھانی، دیپک
 جوت کون للاٹی۔ امرت آتم کپھڑا پانی، بھر پیالہ پینا ہاٹی۔ ساچے مندر کر پچھانی، در دوارے لاہا کھاٹی۔ اتم چکے جم کی کانی، رسنا
 رس ایکا چاٹی۔ پنچم پنچ در پروانی، ملے میل شبد نشانی، آد جوت سری بھگوانی، ڈرمت میل جائے کاٹی۔ پنچم تت پنچم اُچھایا۔
 پنچم دیوے ہر ہر مت، شبد سنیہڑا رہیا سُنایا۔ پنچم بنیا ساچا دوٹ، ساچا میل رہیا ملایا۔ پنچم جوڑے ایکانت، بہتر ناڑی نہ
 ابلے رت، دھیرج ست اک اُچھایا۔ شبد چڑھائے ساچے رتھ، تھے ناتا ساڈھے تن ہتھ، سگل وسورے جائن لتھ، پنچم میلا ہر ملایا۔
 جوتی جوت سرؤپ ہر، پنچم میلا اک کر، چھیویں شبد جنایا۔ چھیویں شبد جنائی، من ودھائیا۔ ملے مات وڈیائی، در دوارا اک
 سہائیا۔ بے مکھ آئے اگے ناہیں کیسے تھائیں، گرمکھان راہ وکھائیا۔ آپے پکڑے اتم بابیں، پنج دس دس پنج آپ رہیا سمجھائیا۔ شبد
 سہیلا رکھی ٹھنڈی چھائیں، سینتل دھارا اک وبائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پنچم پرم پُرکھ پردھان، پنچاں
 پنچاں سنگ ملایا۔ پنچاں پنچم سنگ ملایا۔ کایا ماٹی ہونے کنچن، سوہنگ پارس نام چھہایا۔ اک کرائے ساچا مجن، ساک سجن بن بن
 آیا۔ آپے مگہ کعبہ حاجی حجن، گردوارا مندر مسجد دو دو آہ ڈیرہ لایا۔ جوتی جگے ساچے اندر، شبد گیت گوہندا گایا۔ نام ہتھوڑا
 توڑے جندر، راگ چھتیسا بھيو نہ رایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، پنچم جوتی میل در پنچم پُری اند اند سہایا۔ اندر پنچ پردھان۔ پُر اند
 شبد نشان۔ پُری گھنک وچ جہان۔ پنچم ہونے وڈ بلوان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آتم جوتی میل ہر، پنچم رنگن رنگ رنگان۔ پنچم
 رنگ مہان، راجن رنگیا۔ کرے کھیل مہان، لوک مات وار انکیا۔ پنچم جوتی جی جہان، دھرے دھرائے پُری گھنکیا۔ پرگٹ ہونے والی

دو جہان، پنچم اکھڑ نہکلنکیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سوہنگ شبد پنچ وجائے ڈنکیا۔ سوہنگ شبد پنچ پرودھ۔ شبد جنائے بودھ اکادھ بودھ۔ ملے وڈیائی جگت ودھائی، گرمکھ ساچا وڈ جودھن جودھ۔ چتربھج ہر درس دکھائی، پنچم بھید رہے نہ رائی، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، بھیکھ چکائے ایکا دوج۔ جیو جنت ادھار دیاوانیا۔ آپے دیوے جگت بھنڈار، بھرے رہن سد خزانیا۔ گرمکھ ساچے کر تیار، آتم درس درس مہانیا۔ دیونہار اک داتار، گرمکھ ورلے مات پچھانیا۔ مٹمکھاں آتم ہابکار، گھر ہندا جائے ویرانیا۔ نہ کوئی جانے جیا جان ادھار، جس دتا پینا کھانیا۔ اپنے رنگ روے کرتار، سرب سرشٹی پاوے سار، وڈ داتا پینا دانیا۔ گرو گرمکھ سد تیار، جن بھگت آتم دھرم جیکار، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، دیوے مان دو جہانیا۔ بھگت پکوان در در پروسیا۔ رسنا رس رسن وکھان، لیکھے لائے ان دانہ توسن توسیا۔ کایا ماٹی اگنی بان، وچ وسے جل کوسن کوسیا۔ دھرم جھنڈا کرم نشان، پار کرائے نرگن یردوسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بھگت بھنڈارے رہیا بھر، نہ آوے کدے توٹ توٹیا۔

☆ ۱۳ بھادروں ۲۰۱۲ بکرمی اودھم سنگھ دے گرہ پنڈ جلال آباد ضلع امرتسر ☆

ہر درس گرمکھ ادھار۔ گرمکھ بھگت ہر ناؤں رسنا اچار۔ شبد چوگ ساچی جگت، بھگت مکت اتم وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوت برہم جوت ایکا دھار۔ ایکا دھار جوت یرالیا۔ پون اڈار شبد سوالیا۔ کرے کرائے ونج وپار، دیوے نام دھن دھن سچا دھن مالیا۔ لوک ماتى کاج سوار، پھل لگائے کایا ڈالیا۔ آد انت نہ پاراوار، چلے چال جگت یرالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل عقل اکلیا۔ عقل کلا بھرپور، آپ اکلیا۔ آسا منسا پور، سدا رکھوالیا۔ دھرم دوارے حاضر حضور، رکھے چال اولڑی نت نوٹ یرالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنت سہیلا آپے بھالیا۔ کرے بھال ڈھونڈے جگ۔ کون دوارے گرمکھ جوتی رہی جگ۔ آپے کھولے بند کواڑی، جگت ترشنا بھجے اگ۔ در گھر ساچے ساچے لاڑے، شبد سرُپی ہتھیں تگ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیوے درس داتا سورا سربگ۔ وڈ سورا سربگ، چتر سجانیا۔ اُپر وسے شاہ رگ، ویکھے کھیل برہمنڈ مہانیا۔ کلجگ وا رہی وگ، جیو پنڈ بھنے بھٹھیلے دانیا۔ گرمکھ ساچا سنت سہیلا چرن سرن جن کل جائے لگ،

چلے چلائے اپنے بھانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیوے مان جگت نادانیا۔ کلجُک کل ندھان ویکھ وچاریا۔ نہ کوئی توڑے جگت جنجال، چار دواری دسے پاسا ہاریا۔ ایکا وست نام دھن مال، سدا شاہ نہ ہویے کنگال، منگے ور نہ دوُجی واریا۔ آگے پہل کایا ڈال، سوہنگ امرت ساچا تال، امرت دھارا اک وبا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آوے جاوے پاوے ساریا۔ پاوے سار سُرَت سنہال، سرب کلا کلونتیا۔ لال ائمٹڑے لئے بھال، شبد سرُویی بن دلال، کرے کھیل بھگونتیا۔ ایکا مارے کرم اُچھال، شبد گودی لئے اُٹھال، شبد پہنائی تن ساچی مال، ہرجن آتم آپے منیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، بھانڈا بہرم بہرم بھانڈا آپے گھڑیا آپے بھنیا۔ گھڑن بھنہار ہر سمرتھیا۔ اُترن چڑھن پار کینار، ویکھ وکھانے ساڈھے تن تن ہتھیا۔ کلجُک مایا سڑن جیو گوار، کلجُک کامی پائی نتھیا۔ بھرے سُکھ سرب سنسار، جھوٹھی متھن متھیا۔ گُرمکھ وِرا پینج سوار، منگے منگ چرن دوار، شبد چاڑھے ساچے رتھیا۔ در سوالی بن بھکھار، بنے پالی ہر داتار، کرے رکھوالی پھریدار، کتھنا کتھ کسے نہ کتھیا۔ ایتھے اوتھے چوبدار، جُگا جُگنتر بٹھے دھار، تن بسنتر ہووے سار، دیوے درس اکم اپار، سگل وسورا تن من متھیا۔ جوتی نور کر آکار، شبد کرائے جے جیکار، ایکا اوٹ نر نرنکار، جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوراسی آپ کرائے ستھر ستھیا۔ گُرسکھ گُرمکھ مات گر وڈیائیا۔ گر میلا کملاپات، گُرمکھ وجے من ودھائیا۔ گُرمکھ میلا آد جُگاد گُرسکھ ساچے رہیا جگائیا۔ گُرسکھ ساچے لگا بھاگ، گر ستگر درشن پائیا۔ ستگر ساچا کنت سہاک، گُرمکھ ساچی نار سہائیا۔ گُرمکھ سُنائے ساچا راگ، گُرمکھ ترے بھون بوجھ بوجھائیا۔ گُرمکھ آتم ہویے ویراگ، گر منتر جاپ چائیا۔ گر منتر مارے تینو تاپ، گُرمکھان ٹھنڈ ورتائیا۔ ٹھنڈی دھارا وڈ پرتاپ، گُرمکھان سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایکا دھام اپنا آپ سہائیا۔ گر شبد ویراگ جن ویراگیا۔ گُرمکھ آتم بچھے ترشنا آگ، سرن سرنائی ساچی لاکیا۔ گُرمکھ پکڑے تیری واگ، شبد سرُویی آئے بھاگیا۔ گر گُرمکھ ایکا سُنے سُنائے راگ، گُرمکھ دھوئی کایا داغیا۔ گُرمکھ آتم جوتی جگے چراغ، گر پورا دھووے داغیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے سویا آپے جاگیا۔ گر رنگ اُمنگ گُرسکھ رنگیا۔ گُرسکھ شبد ڈور پتنگ، چڑھے آکاش مات نہ سنکیا۔ گُرمکھان کٹے بھکھ ننگ، گر دربار ایکا منکیا۔ گُرمکھ جنم نہ ہویے بھنگ، آتم دھار وہے گنگیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، گُرسکھ گُرسکھ میل در، وجائے نام شبد مردنگیا۔ گر پورا کلجُک گھاٹ وڈ چڑھائیا۔ گُرمکھ نہاوے تیرتھ تاٹ، تن من میل رہیا گوائیا۔ گُرسکھ شبد جنائے ساچا پاٹھ،

دوسر چیز نہ کوئی دکھائیا۔ گر منتر کھولے ساچا ہاٹ، ایکا شبد ہر اُچھائیا۔ پرگٹ کرے کایا ماٹ، گرُمکھ ونجارا کرے وپارا، لوک ماتی راہ جنائیا۔ گرُمکھ ساچے دئے ادھارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جگت ملاح آپ اکھوائیا۔ گر شبد کل مُول، گرُسکھ پروانیا۔ گرُمکھ مات نہ جائے بھُول، اٹھے پھر شبد مستانیا۔ گر شبد پنکھوڑا رہیا جھُول، بیٹھے گرُسکھ چتر سُجانیا۔ مات لوک جن ساچے پھُول، دیوے مان سِری بھگوانیا۔ ملے میل کنت کنتھول، تھے گِیرا آون جانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، دیوے نام ندھان گنوت گن ندھانیا۔ گرُمکھ ساچی ریت آپ چلائیا۔ گرُمکھ بٹھے چرن پریت، ساجن ساچا رہیا سُنائیا۔ گر پورا سد راکھو چیت، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ گرُمکھ کایا وسیرا مندر مسیت، شودوالا نام جنائیا۔ گرُمکھ کایا رہے سیت، ہر مندر اک رگھرائیا۔ گر پورا جن راکھو چیت، چرن کول کول چرن ایکا در سچی سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ گرُسکھ بوجھ کر وچار۔ بھو چکے ایکا دوجے، گرُمکھ دیوے نام ادھار۔ گردوارا ایکا سوجھے، پاربرہم پرہہ پائے سار۔ چرن پریتی ہرجن جھوچے، لکھ چوراسی اترے پار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کرے کھیل اپر اپار۔ گرُسکھی گنی ندھان، شبد گن جانیا۔ گرُمکھ ہوئے در پروان، چلے چلائے اپنے بھانیا۔ گر پورا سد مہربان، دیوے نام ساچا دانیا۔ گرُسکھ ساچے ساچی آن، پائے والی دو جہانیا۔ گرُمکھ دیوے ساچا دان، شبد اڈان بانیا۔ گر پورا کر دھیان، آتم بھرے نام خزانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، دیوے وڈیائی وچ جہانیا۔ جن راکھ ہر دین دیال۔ تن بھاکھے در سرت سنہال۔ لکھ لیکھ مستک ماتھ، جوت سرُپی بے مثال۔ شبد چڑھائے ساچے راتھے، اک چلائے اولڑی چال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پھل لگائے کایا ڈال۔

★ ۱۳ بھادروں ۲۰۱۲ یکرمی سوہن سنگھ دے گرہ پنڈ رام پُر ضلع امرتسر ★

ست پُرکھ نرنجن ایک، سرب سُکھدایا۔ سرب گھٹا گھٹ رہیا ویکھ، دس کیسے نہ آیا۔ سرشٹ سبائی لکھ لیکھ، لیکھ لیکھا نہ کیسے جنایا۔ جوتی دھر دھر جامہ بھیکھ، لوک ماتی پھیرا پایا۔ نہ کوئی جانے نر نریش، شو گنیش سار نہ رایا۔ برہم وشن در درویش، کھلڑے کیس ہوئے ہلکایا۔ کروڑ تینتیس رہیا ویکھ، کرے کھیل ہر رگھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوت نرنجن وپس کر، آپ اپنے

رنگ سمايا۔ آد پُرکھ اناد جُگا جُگنترا۔ کرے کھیل وچ برہماد، سب گھٹ جانے انترا۔ سرِشٹ سبائی مادھو مادھ، کلجُگ لائے اک بسنترا۔ ہر بھگتن دیوے ساچی دات، اجپا جاپ سوہنگ گر منتر ا۔ سنت سُہیلے ساچے لادھ، آپ بنائے ساچی بنترا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ویکھ کھیل اک اکترا۔ گنوت گن ندھان نر نرنکاریا۔ لکھ چوراسی کرے پچھان، کلجُگ تیری اتم واریا۔ گیانی دھیانی ہونے حیران، پنڈت پاندھے وچ جھان، مُلا قاضی شیخ نادان، ہر ہر وسے بھيو نیاریا۔ پڑھ پڑھ تھکے وید پُران، رسنا گائن انجیل قرآن، کھانی بانی ہونے حیرانیا۔ پرگٹ ہونے ہر بلوان، جوتی جامہ کھیل مہان، شبد رکھے تیر کھان، چلہ چاڑھے دو جھانیا۔ ویکھ وکھانے شاہ سلطان راج راجان جیو انجان بے ایمان بھرم شیطان، چلے چلائے اپنے بھانیا۔ جودھا سورا نوجوان سرب کلا کل آپے پورا، بھگت جنان کل کرے پچھان۔ دیوے شبد نام تن ساچی ثورا، اک بیٹھائے شبد بیان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجُگ ریکھ ویکھ ہر، آپے جانے اپنی آن۔ ایکا ایک ایک استھولیا۔ سرِشٹ سبائی ساچی ٹیک، منمکھان آتم بھولیا۔ گرمکھان کرے بُدھ بیک، اندرے اندر رہیا ویکھ، شبد سرُپی لکھے لیکھ، ساچا کنت ہر کنتھولیا۔ ساچا مستک ایکا ریکھ، لکھ چوراسی بھرم بھلیکھیا، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجُگ ریکھ ویکھ ہر، ایکا ایک دوار ہر نرنکاریا۔ دوجی شبد رکھے ٹیک سرب سنساریا۔ پون سواس گھٹ گھٹ واس، شاہو شاہاس تن نہ لائے سیک، شبد گھوڑے ہو آسواریا۔ چوتھے در ساچی ریکھ، سنت سُہیلے رہے ویکھ، لوئن تیجے نیتز ویکھ، بند کواڑی کون گھلا رہیا۔ کون جوتی جامہ دھاری بھیکھ، کون راما سد وسیکھ، کون کاما ایکنکاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کلجُگ اتم ویکھ ہر، کرے کھیل اپر اپاریا۔ کلجُگ کالا رنگ کال وٹایا۔ نہ کوئی دیسے ساچا سنگ، لکھ چوراسی بھرم بھلایا۔ مایا رانی کینے ننگ، آتم ہونے سرب ہلکایا۔ منمکھان مانس دیہی ہوئی بھنگ، نر ہر ہر نر نہ رسنا گایا۔ جھوٹھے وہن وہے گنگ، امرت دھار نہ کوئی وبایا۔ پنجان چوراں اٹھے پھر رہے جنگ، ہونے وچولا نہ کیسے چھڈایا۔ مدرا ماس لایا گند، بتی دند دھار وبایا۔ گرمکھ ورا لا چڑھیا ساچا چند، ملیا میل پُرکھ ابناشی لکھ چوراسی کٹے پھند، دھرم رائے نیڑ نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجُگ ریکھ ویکھ ہر، آپ اپنے وچ سمايا۔ آپ اُپائے آپ آپ اُپایا۔ آپے جانا اپنا جاپ، بھيو کیسے نہ آیا۔ پونی شبدی وڈ پرتاپ، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ نہ کوئی جانے ست پُرکھ نرنجن، کون دوارے ویکھ پِن پاپ، تینو تاپ جگت ہلکایا۔ سرِشٹ سبائی مائی باپ، پتا پوت ایکا دھاگا ایکا سوت، کون کوٹ رہیا جھوٹ، کون دشا پائے حصہ، دہ دشا

شبد سرُوپی ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکہ دھر، کلجگ اتم ویکہ ہر، کالی دھار رہیا وہایا۔ کلجگ کالی دھار وچ سنساریا۔ جیو جنت ہونے خوار، آتم بھرے سرب ہنکاریا۔ نہ کوئی جانے میت مُرار، ایکا بھلیا در دواریا۔ چاروں گنٹ چار دیوار منمکھ روندے دھاہاں مار، بند کیواڑی تن مندر واڑی ساچا آپ سہا رہیا۔ لگی آگ بہتر ناڑی، جوتی جوت سرُوپ ہر، ایکا جوتی اگنی آہوتی اپنی آپ کرا رہیا۔ رسنا شبد لینا بول۔ آتم پڑدہ لینا کھول۔ کون دوارے دھنی ناد اناہد وجے ساچا ڈھول۔ کون جنائے آگادھ بودھ، شبد سرُوپی وسے کول۔ کون دوارے ملے ہر سورا داتا جودھن جودھ، اٹھے پھر کرے چوبل۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ایکا پُچھے ساچے گھر، کون دست گرسکھ تیرے کول۔ گرسکھ اٹھ کر دھیان۔ آتم در ویکھ وچار، رسنا مکھ کر بیان۔ اجپا جاپ کیہڑا سکھ، دیوے ساچا برہم گیان۔ مات گریہ نہ ہونے اٹھا رخ، لکھ چوراسی پھند کٹان۔ اُجل ہونے مات ککھ، ملے میل نہ ہر سری بھگوان۔ گُرمکھ ساچے سنت سہیلے، اندرے اندر ساچے میلے، آتم جوتی شبد دھیان۔ کون دوار شبد سنائیا۔ کون دوار میل رگھرائیا۔ کون دوار ڈھول مردنگ رہیا وجائیا۔ کون دوار کر پیار، سنگھی ناد ہر رہیا سنائیا۔ کون دوارے دیوے امرت دھارا، میگھ رہیا برسائیا۔ کون دوارے جوت آکار، آتم دیپک رہیا جگائیا۔ کون دوارے کنت بہتار، آتم سیجا رہیا وچھائیا۔ پھولن سیجا کر تیار، گُرمکھ ساچے رہیا بہائیا۔ گُرمکھ ساچے کھول کیواڑ، تتی وا نیڑ نہ آتیا۔ پرے ہٹائے پنجم دھاڑ، بہتر ناڑ ہونے رُشنائیا۔ آپے پھرے پچھے آگاڑ، پھریدار ہر اکھوائیا۔ شبد گھوڑے پرہ ساچا چاڑھ، واگ اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچے گھوڑے کر آسوار، گُرمکھ ساچے کیہڑی کوٹے ہر لے جائیا۔ پون اڈے اک اڈار، شبد وسے ساچی دھار، جوتی نور اک اجیار، سدھا راہ کون وکھائیا۔ دسم دواہی بھو اپار، ساچے گھر کر پیار، ساچی ناری کنت بہتار، کون سیجا آپ ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ایکا پُچھے سچ گھر، کون دوارے ہر نرنکارے، ملے میل سچی سرکارے، آون جاون پتت پاون، آپ پھڑائے اپنا دامن، دس کیسے نہ آتیا۔ رسنا گنڈا دینا کھول۔ پنجم شبد ساچا بول۔ پنجان تتان تت ورو۔ چیتن سطح وسے کول۔ بڈھ مت دے سمجھاوے متا۔ من پنکھیرو کرے چوبل۔ بہتر ناڑی ابلے رتا، نام مردنگا وجے ڈھول۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ایکا پُچھے سچ گھر، کون دوارے ٹلے ساچا تول۔ آتم جوتی شبد گیان۔ گُرمکھ ساچے نوجوان۔ کایا ماٹی بھانڈے کاچے، اندر مندر کھیل مہان۔ جوت نرنجن ساچو ساچے، کوستک منیاں تلک لگان۔ پنجم دوٹ در جھوٹھے ناچے، اٹھے پھر بے ایمان۔ گُرمکھ ورا ہر پردے آتم واچے، ملے نام پد نر بان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ایکا پُچھے سچ گھر، سچ دوارے کون نشان کون

پہچان۔ سچ گھر کون پلا۔ نہ جمنے نہ جائے مر، وسے نہچل دھام اچلا۔ ایک ملے سچ در، دو جہانی کھیل کھیلا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک پُچھے سچ گھر، شبہ پرچھاواں کپھڑی کوٹے پہلی وار ڈھلا۔ ہر شبہ اپار گر ادھاریا۔ گر شبہ ادھار وچ سنساریا۔ وچ سنسار پاوے سار، جوت نرنکاریا۔ جوت سرُپی کھیل اپار، لکھ چوراسی وچ سما رہیا۔ لکھ چوراسی کرم وچار، لہنا دینا مات چکا رہیا۔ لہنا دینا جیو گوار، دھرم رائے ہتھ پھڑا رہیا۔ دھرم رائے کرم وچار، چتر گیت سنگ رلا رہیا۔ وربھندی رکھے ایک دھار، لہنیدار سرب بنا رہیا۔ لہنا دینا اپنا قرض اُتار، لوک مات جو چڑھا رہیا۔ ویلے اتم آئی ہار، ساچا شبہ نہ کیسے پڑھا لیا۔ چاروں کُنٹ ہابکار، مات پت بھائی بہین نہ کیسے چھڈا لیا۔ اتم روندے دھاباں مار، دھرم رائے سُن پُکار، نہ بھوئے کوئی سہار، مانس دیہی جنم گوا رہیا۔ گُرمکھ ساچے اُترے پار، ایک کیا چرن پیار، گر پورے راہ وکھا رہیا۔ گر منتر شبہ اپار، اُترے پار ناری نار، پردھ بال جوان ایک راہ وکھا رہیا۔ آپے رہیا پیج سوار، گُرمکھ ساچے سنت دُلا، شبہ سُنہڑا اک سُنا رہیا۔ دو جہاناں میت مُرار، ہتھیں بٹھے شبہ گانا، اتم وار ساچی ڈولی وچ بہا رہیا۔ آپ لے جائے سچ دوار، در گھر ساچے کھولے بند کواڑ، درگاہ ساچی ساچے دھام ہر سہا رہیا۔ در گھر ساچے دیوے واڑ، گُرمکھ ساچے ساچے لاڑ، اتم انت جوتی میل ملا رہیا۔ مٹکھ بھلے جیو گوار، گُرمکھ ساچے اُترے پار، دوویں دھار وچ سنسار آپے آپ چلا رہیا۔ گُرمکھ گوڑھا رنگ ہر چڑھایا۔ پرہ منگی ساچی منگ، لڑ پھڑایا۔ کلجگ مایا کئی بھکھ ننگ، نام مردنگ اک وجایا۔ نو دوارے جائے لنگھ، گر پورے راہ وکھایا۔ آپے چاڑھ اپنا رنگ، دوسر کیسے دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گُرمکھ ساچے سنت جنان اک سہیلا جگت اکیلا، اٹھ پھر نظری آیا۔ اٹھ پھر پہریدار۔ گُرمکھ ساچے سنت دُلا۔ آپ چکائے دیا کلمے، مُکھ چوائے امرت دھار۔ اُلٹی نابھی نیر ویائے، مایا دبی بہارا لاپے، پرگٹ جوت نر ہر پوہ چھپی پرکاش اک کرائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچے سنت اُٹھائے۔ اُٹھ اُٹھ جاگ گُرمکھ ونجاریا۔ تن کایا لگے بھاگ، کر ساچا ونج وپاریا۔ تن مندر سُن ساچا راگ، چھٹی راگاں وسے باہریا۔ اتم جوتی اک چراغ، میٹ مٹائے اندھ اندھیاریا۔ گر پورے چرنی لاگ، کھولے بند کواڑ، بجر کپائی دیوے پاڑیا۔ دُرمت میل دھووے داغ، پنجاں چوراں رہیا تارُیا۔ ہتھ پکڑے اپنے واگ، شبہ گھوڑے ساچے چاڑھیا۔ نو اٹھاراں ڈسنی ناگ، شبہ ڈنڈے آپے جھاڑیا۔ آپے ہنس بنائے کاگ، ست سرور اندر واڑیا۔ ملے میل کنت سہاگ، ویکھے سچا گھر دھر دربار دھرم اکھاڑیا۔ ایک ہر دربار، در درواجیا۔ گُرمکھ ساچے کر تیار، ویکھ وکھانے راجن راجیا۔ امرت برکھے ٹھنڈی دھار، اپنا

ساجن آپے ساجیا۔ نو دوارے بند کواڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، گرُمکھ ساچے ویکھ، در گھر ساچے رکھے لاجیا۔ در گھر ساچا اک سہایا۔ جیو پنڈ جیو بھانڈا کاجا، لاڑی موٹ بھن وکھایا۔ ماٹی پتلا در در ناچا، بھيو نہ جانے رایا۔ پُرکھ ابناشی ساچو ساچا، دس کیسے نہ آیا۔ گرُمکھ ورلے پردے واچا، برہم پاربرہم ایکا میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرُمکھ ساچے دیوے ور، کایا مندر ساچے اندر ڈونگھی کندر ایکا ایک کرے رُشنا یا۔ کایا مندر ڈونگھی غار۔ اوکھی گھاٹی گرُمکھ ساچے کر وچار۔ امرت رس نجھر چاٹی، پون اُنجا چہتر جھلار۔ ملے نام ساچی ہاٹی، چوڈاں ہٹاں کر وچار۔ چوڈاں لوک کھول کپاٹی، نو دوارے وسے باہر۔ ایکا تیرتھ ساچا تاٹی، امرت بھریا رہے بھنڈار۔ کول ناہی آن ہاٹی، جھرنا جھرے پر اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرُمکھ ساچے ویکھ ہر، دُرمت میل رہیا کاٹی۔ دُرمت میل کٹ تن سواریا۔ دُئی دویتی میٹھے پھٹ، دیوے اک شبد سہاریا۔ کرے واس گھٹ گھٹ جوتی جگے لٹ لٹ، گرُمکھ لاہا لینا کھٹ، آئے در سچے درباریا۔ شبد لیٹھے ساچے پٹ، جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا دیوے نام ور، گرُمکھ ساچے جائن تر، ملے نام شبد وڈ بھنڈاریا۔ شبد نام اتول جگت تُلایا۔ گرُمکھ اندر رہیا بول، دس کیسے نہ آیا۔ ساچے پڑدے رہیا کھول، راگ راگنی نہ کیسے الایا۔ سچے دوارے وجے ڈھول، اک سُرنگ ہتھ پھڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرُمکھ ساچے ویکھ در، ساچی رنگن رہیا چڑھایا۔ ساچا رنگ چلوں تن چڑھائیندا۔ ہرجن نہ جائے بھول، در سمجھائیندا۔ آپ چکائے اگلا پچھلا موں، کنت کنتوہل میل ملائیندا۔ دیوے نام شبد ترسول، ترے گن مایا پرے ہٹائیندا۔ پُرکھ ابناشی دُولھو دُولھ، پنج پنچائی مار مٹائیندا۔ گرُمکھ اُچائے مات کول پھول، دھرت مات اُپر ٹکائیندا۔ شبد پنکھوڑا لینا جھول، پرہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرُمکھ ساچے ویکھ در، پورن اچھیا مات کرائیندا۔ پورن اچھیا آم شانت، سوہنگ پائے ساچی بھچھیا۔ امرت دیوے بوند سوانت، ایکا اکھر جگت وکھر گرُمکھ ساچے سکھیا۔ بیٹھا رہے اک اکانت، ملے میل دھر درگابی لکھیا۔ درس دیکھائے دیا کھائے میٹ مٹائے اندھیری رات، تن من لاپے جھوٹھی وکھیا۔ نہ کوئی جانے لکھی ریکھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرُمکھ ساچے ویکھ ہر، آپ مٹائے ترشنا ترکھیا۔ ترشنا ترکھ آم دُور۔ پُرکھ ابناشی حاضر حضور۔ آم جوتی ساچا نور۔ شبد وجائے ساچی نور۔ انحد بانی اناہد سور۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرُمکھ ساچے ویکھ در، ایکا دیوے نام ور، سرب کلا آپے بھرپور۔ سرب کلا بھرپور ہر سمرتھیا۔ گرُمکھ آسا منسا پور، سر رکھے دے کر ہتھیا۔ بے مکھاں در دسے دُور، کلجگ مایا متھن متھیا۔ گرُمکھ ساچے آم جوتی ایکا نور، شبد چاڑھ

ساچے رتھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، رسنا کتھنی مات کیسے نہ کتھیا۔ دیوے درس انوہ، ہر رگھرایا۔ سوچھ سرُپی وڈا بھوپ، سد پردے رہے سمایا۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپ، جوتی نور اک سوایا۔ کرے پرکاش اندھ کوپ، گرمکھ ساچے دیا کیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، چرن پریتی ساچا ناتا، اک بندھائے پُرکھ بدھاتا، اتم رکھے مات ذاتا، گرمکھ نام ساچے رنگ رنگایا۔ ہوتے درس اتم پرکاش، امرت میگھ دیوے برس، شبد رسن سواس سواس۔ سجن سہیلا کرے ترس۔ کلجگ مایا بند خلاص۔ آپ مٹائے ترشا حرص، اتم نچ گھر رکھے واس۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا درس دکھائے، کایا جنگل جوہ اُجاڑ وڈی وڈ پرہاس۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ کایا ٹلیا۔ آپے ویکھے بہتر ناڑ، شبد چڑھائے تیر سچا چلیا۔ پرے ہٹائے پنچم دھاڑ، توڑے گڑھ کوٹ وڈ قلعیا۔ در گھر ساچے دیوے واڑ، پُرکھ ابناشی ساچا میل ملیا۔ پرہ پکڑے ہتھ اپنے نتھ، دہ دشا رہیا پھرایا۔ پنجان چوراں رہیا متھ، سوہنگ کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ سگل وسورے جائن لتھ، در دوارے جس جن درشن پایا۔ اتم سیان ساڈھ تِن ہتھ، کلجگ اتم رہیا سُنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرمکھ ساچے سنت جنان آپ اپنا میل ملایا۔ ہر شبد اپار، گر ادھاریا۔ گر پورا پاوے سار، کرم وچاریا۔ جنم کرم ہتھ داتار، پنجان تتان آپ اپا رہیا۔ پنجان تتان کر پیار، ہڈ ماس ناڑی جوڑ جڑا رہیا۔ جوت سرُپی کر آکار، شبد سرُپ وچ سما رہیا۔ پون سرُپی دیوے دھار، واجا پون اک وجا رہیا۔ آپے وسے اندر باہر، دس کیسے نہ آ رہیا۔ گر پورا کر تیار، سہیلی ککھ مات کرا رہیا۔ کیرپا کر سچی سرکار، گریہ واس پھند کٹا رہیا۔ نوری جوت کر آکار، مانس دیہی آپ سہا رہیا۔ اُپت ہوتے وچ سنسار، لوک مات نام رکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر پورے بنت بنا رہیا۔ ہر شبد ادھار گر جنائیا۔ گر پورا کرے وچار، ہر سچی سرنائیا۔ ہر ساچا دیوے تار، اٹھے پھر شبد جنائیا۔ گر پورا چرن دوار دوس زین سیو کائیا۔ ہر ہر پاوے ساچی سار، سر ہتھ سمرتھ ٹکائیا۔ گر پورا بنے بھکار، منگے منگ بھچھیا اچھیا پور کرائیا۔ وڈ داتا ہر سورا سرنگ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر پورے گود اٹھایا۔ ہر شبد اپار، گر خزانیا۔ گر پورا بنے ورتار، دیونہار وچ جہانیا۔ بھرے اٹھ ہر بھنڈار، آد انت بینا دانیا۔ ہر گر گر ہر ایک سچی دھار، آپے جانے جانی جانیا۔ گرمکھ ساچے کر پیار، امرت اتم دیوے دھار، شبد کھنڈا تن شنگار، پرہ ساچا مات کرانیا۔ پنچاں چوراں کرے خبردار، نیڑ نہ آئے جھوٹھی دھاڑ، وڈی وڈ کرے قربانیا۔ تیکھی رکھے تیز کٹار، بجر کپائی آر پار، اوکھی گھاٹی اک چڑھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

جوتی نُوَرِ اِکِ کر، گُرمُکھ ساچی جوتِ جگانیا۔ ہرِ شبدِ جنِ ٹیک، وچِ جہانیا۔ گُرمُکھ کرے بُدھِ بیک، آتمِ اُچے برہمِ گیانیا۔ ہرِ شبدِ ایکا ایک گُرمُکھ آوے جاوے دیوے ہرِ مہانیا۔ جوتی جوتِ سرُوپِ ہر، لوکِ ماتی جوتِ دھر، دیوے دانِ وڈِ وڈِ دانیا۔ دانی دُنیا دارِ آپِ اکھوائیندا۔ ایکا جوتِ بھگتِ بھگوانی، بھگوانِ لوآنِ پُریاں وچِ سہائیندا۔ جُگو جُگِ انتِ نشانی، بھیکھا دھاری بھیکھ وٹائیندا۔ شبدِ رکھِ تیرِ کانی، اپنی ہتھیں آپِ چلائیندا۔ لکھِ چوڑاسی پُنی چھانی، آپے ویکھِ برہمِ گیانی چرنِ دھیانی، گُرمُکھ سوئے آپِ جگائیندا۔ امرتِ آتمِ دیوے پانی، ایکا اکھڑ ساچی بانی، جگتِ وکھرِ آپِ کرائیندا۔ جوتی تیجِ کوٹنِ بھانی، چرنِ دھوڑِ سچا اشنان، مستکِ ٹیکا آپِ لگائیندا۔ درگاہِ ساچی ساچی بانی، دسے شبدِ اِکِ نشانی، دوسرِ وستِ نہ کھئے سنگِ رلائیندا۔ جوتی جوتِ سرُوپِ ہر، لوکِ ماتی جوتِ دھر، گُرمُکھ ساچا منترِ نامِ چپائیندا۔ گُرمُکھ نامِ بِنِ اِکِ رکھایا۔ سربِ جیاں بدھِ جانے انتر، دسِ کیسے نہ آیا۔ کرے کھیلِ جُگا جُگنتر، بھانا اپنے ہتھ رکھایا۔ آپِ بنائے ساچی بنتر، ساچا دھرمِ رہیا چلایا۔ لوآنِ پُریاں ویکھِ گگنتر، ساچی رچنا رہیا رچایا۔ دیپکِ جوتی اِکِ بسنتر، گھٹِ مندرِ رہیا لگایا۔ ہرجنِ توڑے آتمِ وچا جندر، شبدِ ڈنڈا ہتھ رکھایا۔ پکڑِ اُٹھائے پنجِ چور سٹے ڈونگھی کندر، بھے بیہانکِ اچنِ اچانکِ رُوپِ اگما پرگٹِ ہونے درسِ دکھایا۔ نہ کدے مرے نہ کدے جما، ماتِ پتِ نہ کدے گود اٹھایا۔ آپے وسے گگنِ پاتالی تھماں، اندِ اندراسنِ سینگھِ سینگھاسنِ مئی مینیشرِ جوگِ جُگیشرِ رکھی رکھیشرِ شو شنکرِ انکر کنکرِ مردنگِ رہیا وجایا۔ جوتی جوتِ سرُوپِ ہر، جگتِ جوتی نُوَرِ کر، سربِ کلا بھرپورِ ہر، لیکھا لیکھِ سچِ در، نو دوارے بھيو چُکایا۔ نو دوارے کھولِ دوار، اچرجِ کھیلِ ورتائیا۔ دسویں وچے سچا ڈھول، دسِ کیسے نہ آئیا۔ گُرمُکھاں آتمِ پڑدے رہیا کھول، آپے کُنڈا لایا۔ کلجگِ پورے تولِ رہیا تول، چھوٹا مُنڈا آگے لائیا۔ لکھِ چوڑاسی جوٹھے جھوٹھے پھولنِ رہیا پھول، سوہنگِ کھنڈا ہتھ رکھائیا۔ گُرمُکھ ساچے لئے وروں، نامِ مدھانا رہیا چلائیا۔ سچِ وستِ جنِ تیرے کول، ساچا ہٹِ رہیا کھلائیا۔ جوتِ سرُوپی رہیا موں، سچِ سمگری اِکِ رکھائیا۔ کرے کھیلِ اُپرِ دھول، دھرتِ خوشی منائیا۔ گُرمُکھ ساچے پھولِ کول، ساچے بوٹے رہیا لگائیا۔ جوتی جوتِ سرُوپِ ہر، جگتِ جوتی نُوَرِ اپنا بھیکھِ رہیا وٹائیا۔ ہرِ شبدِ اپارِ وچِ برہمادیا۔ گُرمُکھ ساچی دھار، دیوے آدِ جُگادیا۔ ملے میلِ مادھو مادھ، در دوارا ایکا لادھ، رسنا رسِ رہیا ارادھ، ساچے درِ اِکِ سواد، شبدِ وچے سچا نادیا۔ چلے شبدِ بودھِ آگادھ، جوتی جوتِ سرُوپِ ہر، جگتِ جوتی نُوَرِ کر، گُرمُکھ ساچے سنتِ لیاے در، دیا کھائے آتمِ جوتی شبدِ ڈوری اندرے اندرِ باندھیا۔ اندرے اندرِ ہتھ، ڈوری پائیا۔

گرمکھ آتم جائے من، جھوٹا جن ہر کڈھائیا۔ بھاگ لگے کایا تن، ہر شبداک جنائیا۔ بھانڈا بھرم بھو دیوے بھن، سوہنگ شبد ملے وڈیائیا۔ دیوے نام سچا دھن، چور یار لٹ کوئی نہ جائیا۔ شبد سُنائے سچا کن، چھٹی راگاں بند کرائیا۔ دھرم رائے نہ دیوے ڈن، لکھ چوراسی بھيو مٹائیا۔ پُرکھ ابناشی بیڑا دیوے بٹھ، نت نوتا بھوئے سہائیا۔ گرمکھ ساچا رسنا کہے دھن دھن، گر گوہندے میل ملائیا۔ آپ وسائے ساچے گھر، نہ کوئی چھپری نہ کوئی چھن، شبد محل اک اٹل رکھائیا۔ جگے جوت گھڑی گھڑی پل پل، گرمکھ ساچے جائے بل، دپیک جوتی ڈگمگائیا۔ ویکھ وکھانے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ جل تھل، سرب رہیا سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جگت جوتی نور کر، اکل کلا بھرپور ایکا بخشے چرن سرنائیا۔ عقل کلا بھرپور، ہر ورتنتیا۔ بے مُکھاں دسے دُور، پورن بھگوتتیا۔ گرمکھاں حاضر حضور، ساچن ساچے سنتیا۔ بھوئے دکھڑا کرے دُور، دیوے مان وچ جیو جنتیا۔ دپیک جوت جگے کوہ طور، کایا چڑھے رنگن رنگ بسنتیا۔ شبد ساچا ست سرور، سُنے سُنائے ہر بینتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جگت جوتی نور کر، ساچے دھام ہر جو وسنتیا۔ ہر وسندڑو سچ دھام، گر گوہند وڈ ناؤں۔ سد بخشندڑو پورن کام، نند چند نہ جانے ٹھاؤں۔ گنی گہندڑو نام دام، دیوے سچ سواؤ۔ جوتی جوت سروپ ہر، جگت جوتی نور کر، چلے چلائے اپنے بھاؤ۔ پلے بٹھ گنڈھ نام اپاریا۔ دُوجے در نہ دینی ونڈ، نہ آئے پاسا ہاریا۔ در گھر ساچے جائے پائیں ڈنڈ، گرمکھ پیاریا۔ سر اٹھائیں نہ دُوجی پنڈ، اتم لگے ڈنڈا بھاریا۔ ننگی بھوئے نہ مات کنڈ، دُوجے در نہ نِمسکاریا۔ بال جوانی گئی بندھ، ویلا اتم نیڑے آ رہیا۔ تن اپنے رکھی ٹھنڈ، نہکلنک چرن دواریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، دے مت آپ سمجھا رہیا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی پوت۔ گرمکھ پروئے ایکا دھاگے ساچے سوت۔ دُوجے در نہ دیسے کھئے، اٹھ اٹھ ویکھے چارے کوٹ۔ دُرمت میل جن جننی آپے دھوئے، آپ اپنا جائے چھوٹ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دیوے شبد ہلونا، گرمکھ ساچا لیوے جھوٹ، ایکا گر اک سرکار۔ چرن پریتی جائے جُڑ، ملے ور در دوار۔ مانس دیہی نہ جائے رُڑھ، پون پانی بھوئے ادھار۔ ساچا ناؤں نہ جائے ٹھڑ، منگی منگ بن بھکھار۔ بھرم بھلیکھے نہ جائے رُڑھ، جوتی جوت سروپ ہر، ایکا دسے سچ وبار۔ من سمتر تن وید پُزان۔ گر امرت وڈ بانی بان۔ در دوار نر نرنکار، اک وچار دُھر دی بان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرے پچھان۔ آتم آئی در دوار۔ رو رو کرے اک پکار۔ پُرکھ ابناشی کریا کر، اک وکھا سچ گھر، ناتا تے پنچم یار۔ ایتھے اوتھے چکے ڈر، ایکا وسیئے ساچے گھر، امرت ملے ٹھنڈا ٹھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اتم انت کھول بند کواڑ۔ در نانی کوک کوک

پُکّاریا۔ مایا رانی چُکے چوُک، ملے میل کنت اپاریا۔ تن جوٹھا جھوٹھا جائے سوُک، جوتی جگے اگمّ اپاریا۔ لوک ماتى مٹے روپ، ست سرُوپ جوت اپاریا۔ میلا ملے شاہو بھوپ، ایکا منگیئے منگ ہرِ دواریا۔ لیکھا لیکھے اندھ کوپ، جوتی جوت سرُوپ ہر، دیپک جوتی کر اُجیاریا۔ دیپک جوتی کایا مندر دسے ساچے تھال۔ ورن گوتی مٹے کندر، چرن پریتی نبھے نال۔ مایا تھے وچا جندر، آتم مارے اک اُچھال۔ دسم دوارى دسے مندر، لال ائملا ملے دیال۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک وکھائے در دوارا سچّی دھرم سال۔ دھرم سال ہر دوار۔ ہر دوار کایا مجھار۔ کایا مجھار شبد اپار۔ شبد اپار جوت ادھار۔ جوت ادھار ایکنکار۔ ایکنکار آپ پسار۔ آپ پسار سرب ورتار۔ سرب ورتار شبد جے جیکار۔ جے جیکار پون آسوار۔ پون آسوار جوتی جوت سرُوپ ہر، آپے اندر جوت دھر۔ ساچا سچ کر آکار۔ پون روپ شبد اُڈار۔ شبد بھوپ ہر داتار۔ ست سرُوپ نر نرنکار۔ روپ رنگ انگ سنگ سدا سدا ویکھ وچار۔ شبد گھوڑے کس تنگ، نام پھڑے ہتھ مردنگ، دو جہاناں اک اُڈار۔ نت نوتا کرے جنگ، پنجان چوراں کرے بھنگ، اندرے اندر مارے مار۔ وڈ داتا سورا سربنگ، جوتی جوت سرُوپ ہر، گُرمکھ ساچے سنت سہیلے آپ ملائے اپنی کرپا دھار۔ اپنی کرپا دھار آپ ملایا۔ پورب کرم وچار، جوت جگایا۔ ایکا بخشے چرن پیار، ناتا بدھاتا اپنا آپ جڑایا۔ ایکا دسے ساچی کار، بیٹھا رہے اک اکانت، دس کیسے نہ آیا۔ سوہنگ شبد اپر اپار، امرت دیوے بوند سوانت، ٹھنڈی دھار وہایا۔ آپے پتا آپے ماتا، ورن گوت اک پچھاتا، ساچا راہ رہیا وکھایا۔ کرے کھیل بؤہ بؤہ بھانتا، کلجگ میٹے اندھیری راتا، جوت نرنجن کر پرکاش، لوک مات مار جہات اپنا آپ کرایا۔ لوک مات ماری جھاکى۔ گُرمکھاں دیون آیا باقی۔ آتم کھولے ایکا تاکی۔ امرت بھریا اک پیالہ، در دوارے بنیا ساقى۔ پرگٹ ہوئے دین دیالا، نہ کوئی جانے بند تاکی۔ اٹھے پھر سد رکھوالا، دوس رین کرے راکھی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، گُرمکھ ساچے جوت دھر، کوئی رہن نہ دیوے مات عاقى۔ نہ کوئی ديسے شاہ سلطان۔ ویکھ وکھانے نو کھنڈ پرتھمی آکاش وچ جہان۔ دیپ ست ہوئے حیران، پرہہ ابناشی کرے دھین۔ برہمے مٹی جائے دکان۔ شو شنکر رہیا کر پچھان۔ اند اندراسن کروڑ تیتیسا آپ کرائے جان پچھان۔ بتی دند گائے راگ چھتیسا، نہ کوئی جانے چتر سجان۔ قرآن انجیل پڑھن حدیثا، وید پُراناں وگی بان۔ کرے کھیل پیس اکیسا، چھتر جھلے اک جہان۔ میٹ میٹائے موسیٰ عیسیٰ، کہانی بانی ہوئے حیران۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گُرمکھاں دیوے آتم برہم گیان۔ برہم گیان برہم جوت برہم پچھانیا۔ آپ اپنی لہی گوت، گُرمکھ ساچا راہ وکھانیا۔ بند کواڑی کھلے سوت، اُپجے دھن دھنی دھنکانیا۔ سرتی

سُرت من لیا موہت، ملیا نام سِری بھگوانیا۔ ملے میل نرنجن جوت، دیپک جگے دو جہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ اکھڑ جگت وکھڑ، گُرمکھاں دیوے دان سچا دانیا۔ دیوے دان دان ندھان۔ ہتھ نہ آوے پون پانی مسان۔ پڑھ پڑھ تھکے وید پُران۔ پنڈت پاندھ تھکے ماندے آتم آندھ، ملیا میل نہ ہر بھگوان۔ مایا باندھ بہرم بھلانڈے، آؤندے جاندے اٹھدے ویکھن کر دھیان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ ساچے سنت جناں میل ملاوا آپے جاے کرے آن۔

★ ۱۴ بھادروں ۲۰۱۲ یکرمی مسّا سنگھ دے گرہ پنڈ نؤرنگاباد ضلع امرتسر ★

ساگر تن اپار وڈ سمنڈرا۔ من پھرے آدھوچکار، وڈی گندرا۔ تن ہوئے چار دیوار، بنے اچا سچا مندرا۔ ساچی جوت ہر پسار۔ کرے کھیل سرب مندرا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پائے شبد تن شنگار ساچی مندرا۔ ساگر کایا تال وست امولیا۔ امرت گاگر رکھی بھال، وچ اڈولیا۔ آپے رہیا سُرت سنبھال، ساجن ساچا آپے بولیا۔ آپے شاہ آپے کنگال، در دوارا ساچا کھولیا۔ دیونہار سچا دھن مال، پورا تول ہر جن تولیا۔ آپے لبھے ائمٹڑے لال، کایا ساگر تن ورولیا۔ کون پیارا مارے اچھال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھاگ لگائے کایا چولیا۔ تن کایا کایا تن، رتی رت اپایا۔ منؤآ من دتا بنھ، آدھوچکار ٹکایا۔ بدھی مت رہیا ڈن، بھرماں کھیل رچایا۔ آپ دسائے اندر اندھ، کیسے دس نہ آیا۔ ہڈ ماس ناڑی کیا بند، لہو مجھ پڑدہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رچنا رہیا رچایا۔ کایا ساگر سندھ، وہن وہنیا۔ آپ اُپجائی ساچی بند، ساچا کھیل آپ کرینا۔ جوتی دھاری ہر مرگند، گھڑے گھڑائے بھانڈے ون سونیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے اپنے نال منیا۔ اپنا آپ گیا من۔ بھاگ لگائے کایا تن۔ جوت ٹکائے لائے ستھ۔ شبد سُنائے راگ کن۔ کن جنائے آتم من۔ آتم من بہرم گوائے، بیڑا اندر دیوے بنھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد چڑھائے ساچا چن۔ جوت دھر کر پرکاش۔ اندر وڑ ساچے گڑھ، اُپر چڑھ رہے اداس۔ آپ اپنا پھڑ لڑ، رکھے واس ناڑی ناڑ۔ آوے جاوے چلے چلاوے سواس سواس، مایا اگنی گئی رڑھ۔ دس نہ آیا سیس دھڑ، ساچے مندر بیٹھا وڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی رنگن رہیا رنگایا۔ اندر وڑ کرایا اوہلا۔ کوئی نہ سکے جیو پھڑ، ویکھ وکھانے

کایا چولا۔ نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جڑھ، نہ ڈلائے پون جھکولا۔ سچ دوارے رہیا کھڑ، شبد سُنائے ساچا بولا۔ دسم دواری بیٹھا چڑھ، آد انت کدے نہ ڈولا۔ آپ اپنا لیا گھڑھ، جوتی جوت سرُپ ہر، نرمل جوتی نور کر، آپ اپنے وسے کولا۔ وسے کول کرے کلیان۔ ہرجن پڑدے دیوے کھول، اک چڑھائے شبد بان۔ مٹمکھ سٹے پیر پَسار، مایا سُجھا پین کھان۔ گُرمکھ نام رہے وِروں، جوتی جوت سرُپ ہر، نرمل جوتی مار کر، میل ملائے گن ندھان۔ من چتر جگت سُبجان۔ جگت جگت جیو جہان۔ گُرمکھ وِرلا پاوے مکت، چرن کول پریہ کر دھیان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی نور مات کر، آپے دیوے جیا دان۔ جیا دان گردیوا۔ پین کھان نام رس امرت میوہ۔ آون جاون کٹ پھٹ ہر درشن سیوا۔ جوتی کھیل گھٹ گھٹ ویکھ، وکھانے کایا مٹ، گائے رسنا ساچی جہوا۔ در دوارا تیرتھ تٹ، شبد ونجارا ویکھے ہٹ، کوستک منیا بن ونجارا۔ آتم رس لئیے چٹ، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی نور مات دھر، اک کرائے ونج وپارا۔ ونج وپار ہر کرایا۔ کر کر مات وچار، گُرمکھ سیوا لایا۔ گُرمکھ ساچا سیوادار، در گھر ساچے آپ سہایا۔ در گھر سوہے سچ دربار، درگاہ ساچی ناؤں دھرایا۔ در گھر ساچی جوتی نرنکار، آپ اپنا میل ملایا۔ ملے میل پُرکھ اپار، آون جاون گیڑ کٹایا۔ مانس جنم نہ آئی ہار، بیڑا اپنا بٹھ وکھایا۔ ملیا میل سچی سرکار، ساچے رام وچ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نرمل جوتی مات دھر، کرمی اپنا کرم کمایا۔ کرم کراونہار، کاج رچایا۔ پنت پاؤن پار اتارنہار، ساجن آپ اکھوایا۔ ساچا شبد اُچارنہار، سوہنگ اکھڑ رہیا پڑھایا۔ جوتی جیا جنت ادھار، دیپک جوتی رہیا جگایا۔ سادھان سنتاں کر وچار، گُرسکھاں رہیا وڈیایا۔ دیوے نام اپر اپار، دو جہانی سنگ نیھایا۔ میل ملاوا میت مُرار، سدا سد رکھے ٹھنڈی چھایا۔ کریا ونج سچا وپار، گیت گوبندا رسنا گایا۔ مانس دیہی لایا بہار، ساچے بنسا وچ سمایا۔ مایا رانی تٹا بُچار، ہوئے ہنگتا روگ گویا۔ دھرم رائے نہ منکے ادھار، لوک مات قرض چڑھایا۔ ملیا ور سچے دربار، گُ پورے سرنی لایا۔ آپ اٹھائے بُھجا پَسار، درگاہ ساچی دئے وکھایا۔ جوت جگائے اک نرنکار، ساچا مندر رہیا سہایا۔ سچ سنگھاسن بیٹھ داتار، گُرمکھ پورے رہیا سمجھایا۔ آون گون ہویا باہر، اتم جوتی میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نرمل جوت مات دھر، پاتال آکاش، آکاش آکاشاں آپے باہر رپایا۔ اگم روپ اتھاہ بے پرواہیا۔ آپے جانے اپنا ناں، دِس کیسے نہ آئیا۔ آپے چلے چلائے اپنے راہ، اپنی رہیا بنت بنائیا۔ دو جہانی ایک تھان، آون جاون کھیل رچائیا۔ لوک مات جن بھگتاں پکڑے بانہ، آد انت ہوئے سہائیا۔ سد سہیلا رکھے ٹھنڈی چھان، شبد پڑدے اُتے پائیا۔ آپے پتا آپے ماں، آپ اپنی گود اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے وچ

سہائیا۔ آپ اپنے وچ سمایا۔ ساچا مندر کسے دس نہ آیا۔ اندرے اندر ڈونگھی کندر، شبد سینگھاسن اک لگایا۔ جیو جنت بھوندے بندر، پُرکھ ابناشی کسے ہتھ نہ آیا۔ گرمکھ ورلے توڑے چندر، شبد ہتھوڑا اک رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سمایا۔ رنگ سائے راگ، بھیمو نہ جانیا۔ راگ رنگ نہ دھوئی داغ، سگھڑ سیانیا۔ سگھڑ سیانا جائے جاگ، ملے شبد ہر مہانیا۔ ہر شبد اڈائے کاگ، ہنس بنائے جیو نادانیا۔ جیو نادانے پکڑے واگ، جس ہوئے ہر مہربانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، گرمکھ ساچا آپ پچھانیا۔ گرمکھ سنت پچھان، دیا کھائیندا۔ سرب جیاں گھٹ جانی جان، ساچے رنگ سمائیندا۔ ایک رکھ شبد بیان، چارے کٹھاں آپ اڈائیندا۔ اٹھ پھر مار دھیان، ہر جن سوئے آپ اٹھائیندا۔ آپ چکائے جم کی کان، لکھ چوراسی پھند کٹھائیندا۔ ایک دیوے نام ندھان، رسنا جھوا گن گٹھائیندا۔ چلے شبد سچا نشان، آد انت جگا جگنت رنگ محل اک دکھائیندا۔ بھگت بھگوتے دھر دی بان۔ ملے میل ساچے کتے، درس دکھائے در گھر آن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنے رنگ سمان۔ آپ سمایا سچ رنگ، نہ ویکھ رنگا۔ شبد گھوڑے کس تنگ، شبد پھڑ ہتھ مردنگا۔ گرمکھاں اندر ویکھ بھکھ ننگ، ایک آس پیاس در منگا۔ پنجان چوراں کرے بھنگ، بھن وکھائے کاچی ونگا۔ آپ نہہائے اپنا سنگ، وڈ داتا سورا سرینگ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگن رنگا۔ شبد گھوڑے کس تنگ، آپ اپنے رنگن رنگا۔ رنگن رنگ مجیٹھ، تن چڑھائیندا۔ گرمکھ ورلا لے ڈیٹھ، نیتر لوچن تیجا آپ کھلائییندا۔ لکھ چوراسی جھوٹھا پیسن ربی پیٹھ، نر نرائن دس نہ آئیندا۔ آپے ویکھ پرکھ مٹھ کوڑے ریٹھ، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ تیری اتم وار، نہکلنک شبد ڈنک راؤ رنگ ایک گھر اپنا آپ وجائیندا۔ راؤ رنگ سلطان راج راجانیا۔ جیو جنت جہان سادھ سنت ندھان نہ کسے پچھانیا۔ گرمکھ ورلا چتر سجان وڈ بلوان، ملے میل سری بھگوانیا۔ اتم جوتی جگے مہان، شبد اڈائے سچ اڈان، کیرپا کر والی دو جہانیا۔ دیوے نام پین کھان، رسن سوامی ایک گان، ساچا شبد اک دکھانیا۔ لکھ چوراسی چکے کان، ملے گھر سچا مکان، درگاہ ساچی دھام سہانیا۔ در دوارے دیوے مان، بھگت وچھل آپ بھگوان، در دوارے کر پروانیا۔ شبد جھلائے اگ نشان، دیپاں لوآں ہر ہر مہربان، نواں کھنڈاں کھیل مہانیا۔ آپے گوپی آپے کابن، آپے وشنو بنسی سری بھگوان، چتر بھج آپ اکھوانیا۔ آپے برہما کھول دکان، آپے شو شنکر کرے دھیان، سُرپت راجا اند اند اندراسن ویکھ کرے پچھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کرے کھیل مات مہانیا۔ لوک مات مات

اوتارا۔ دھرت مات ہر سن پکارا۔ کلجگ ہوئے اندھیری رات، چاروں گنٹ دھندوکارا۔ کوئی نہ پچھے کیسے وات، گئو غریباں ہاباکارا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی مات، پتر دھی نہ کوئی پیارا۔ ایکا جھگڑا ذات پات، در در گھر گھر ہوئے خوارا۔ کوئی نہ جانے ساچی گاتھ، کلجگ تیری اتم وارا۔ کوئی نہ ملے ساچا راتھ، تر تر تھکے جیو جنت گوارا۔ کوئی نہ لکھے ساچے لیکھ مستک ماتھ، ہرجن رووے کر کر پیارا۔ اتم سیاں ساڈھے تن ہاتھ، نہ کوئی دیسے شاہ دارا۔ گرمکھ ورلے سگل وسورے جائن لاتھ، انتر مکھ نر زینکارا۔ ملے میل تریلوکی ناتھ، ہر ہر ساجن میت مرارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، بھگت کرائے ایکا نام ونج وپارا۔ ہر ونجارا، آپ ونج کرائیندا۔ گرمکھان کر پیارا، جھولی پائیندا۔ اتم جوتی نور کر اجیارا، دیپک جوتی اک جگائیندا۔ دئی دویتی میٹے دھندوکارا، سچ پرکاش آکاش کرائیندا۔ ناتا تھے پنچم یاراں، در دوارا کھول وکھائیندا۔ پون دیوے ٹھنڈی ٹھارا، شبد سواسی اک چلائیندا۔ ساچا شبد دئے ہلارا، ساچے در آپ بہائیندا۔ ساچا ور سچی سرکارا، آگیان اندھیر سرب مٹائیندا۔ استھل دیسے اک چبارا، چار دیوارا کوئی نظر نہ آئیندا۔ جوتی جگے اکم اپارا، روپ سروپ کوئی دس نہ آئیندا۔ سنے پکار سرب سنسارا، ساچا بھوپ وچ سہائیندا۔ اچھے دھن سچی دھنکارا، شبد اناہد اک وجائیندا۔ راگ چھتیسا پار کنارہ، بھو کھئے نہ پائیندا۔ سن اگموں دیسے باہرا، ایکنکارا دیس سہائیندا۔ اونکارا ساچی دھارا، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ آپ اپنا کر پسارا، اپنا آپ وچ نکائیندا۔ جوتی نرمل کر اجیارا، سورج چند کوئی دس نہ آئیندا۔ آپ اپرمپر اپر اپارا، پاربریم ہر اکھوائیندا۔ کھئے نہ جانے ہر کنارہ، کون دوارا آپ اپرمپر کھیل رچائیندا۔ اپنا آپ لے اوتارا، آپ اپنے وچ سہائیندا۔ لوک مات کھیل نیارا، گر پیر پیر گر جگت دھرائیندا۔ شبد دیوے ہتھ تیر، وارو وار چلائیندا۔ آپ بیٹھا رہے اخیر، دھیر اک دھرائیندا۔ لوآن پریاں آپے چیر، اٹھ پھر وہیر پائیندا۔ جگ جگ کرے انت اخیر، بھیکھادھاری بھیکھ وٹائیندا۔ کلجگ تیرے لٹھے چیر، نہکلنکی ڈنک وجائیندا۔ بے مکھان کڈھے اتم ہوئے پیڑ، شبد بیڑا اک اٹھائیندا۔ جن بھگتاں کٹے اتم بھیڑ، امرت سپر مکھ چوائیندا۔ نہ کوئی جانے شاہ حقیر، دستگیر سرب اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ ریکھ ویکھ ہر، اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گرمکھ رت ست ابال۔ پنچم تت چھٹے جنجال۔ گرمت گرمت گرمت نبھے نال۔ دھیرج جت دھرت مات آپے لے سنہال۔ ویلے اتم رکھے پت، چرن پریتی بٹھے نت، دھر درگابی شبد دلال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے آپ جگئے، ویکھ وکھانے انٹڑے لال۔ لال انٹڑا ہر ہر بہال۔ آپے بنے در در دلال۔ بنیا رہے سدا سدا شاہ کنگال۔ جگو جگ

جکت پت نت نوٹ بھگتن بت چلے چلائے اولڑی چال۔ مانس دیہی لینی جت، نہ کوئی وار کوئی تھت، دیپک جوتی جگے مستک ساچے تھال۔ امرت آتم لینا ست، ہریا ہووے کایا کھیت، سوہنگ بیچ ساچا آگے پھل کایا ڈال۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے توڑے کال جنجال۔ ہتھ سمرتھ سر داتار۔ شبد چڑھنا ساچے رتھ، آپ اپنی کر وچار۔ سگل وسورے جائن لتھ، ملے میل نرنکار۔ پنجاں چوراں رہیا متھ، شبد پھڑ ہتھ کٹار۔ ایک ملے ساچی وتھ، سوہنگ شبد رسن جیکار۔ کلجگ کتھا اکتھنا اکتھ، گرمکھ ورا پائے سار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخشے چرن پیار۔ مت من بدھت سمایا۔ کام کرودھ لوہ موہ ہنکار پنچے کرن یدھ، کایا اکھاڑا اک رچایا۔ آپے ویکھے شبد گھوڑے چڑھ کڈ، اچا آسن لایا۔ مٹکھ جیواں لین نہ دیوے سدھ، مایا پڑدہ پایا۔ گرمکھ ورو لے پانی ددھ، دسویں گھر وسایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رتھ رتھوایی آپ اکھوایا۔ پنچ تت تن اپاریا۔ من مت بدھ کرے پیاریا۔ ہر کا شبد کرے سدھ، جیوں کنچن سہاگا ڈاریا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپے ویکھے نیتر پیکھے، بیٹھ سچ سچے درباریا۔ سچ دوارے ہر سمایا۔ اپنا محل آپ اپایا۔ آپے رکھے سدا اٹل جیو جنت نہ سکے ڈھابیا۔ گرمکھ ساچا جائے بل بل، جس جن ساچی دیا کمایا۔ کایا اندر جل تھل، تھل جل پار کرایا۔ آپ چلائے رسنا بل، رسن سواسی نام چپایا۔ دیپک جوتی جائے بل، نام رتی وچ ٹکایا۔ نوری جوت مار اچھل، آکاش پرکاش اک کرایا۔ امرت ملیا ساچا پھل، ساچے تن باغ سہایا۔ گرمکھ چڑھیا اچے ڈال، اک بلوٹا ہتھیں لایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ساچے سنت جنان امرت آتم مکھ چوایا۔ اچے پھل لگے ڈالے۔ گرمکھ ورا مارے چھالے۔ آپ وکھائے دیا کھائے، پورب دسا امرت تالے۔ امرت تالے پائے حصے، ایک ملے شبد لالے۔ شبد لال گرسکھ دلال، میل ملائے گر گویالے۔ گر گویال جوت اکال آپے رکھے نال نال، کایا مندر دھرم سالے۔ دھرم سال بے مثال، شبد وجے سچا تال، سار سرنکے بے تالے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، ایکا جوتی نور کر، آپے ویکھے چار دوالے۔ چار دوالے چار دیوار۔ چوکھٹ سیجا ہر بہتار۔ نیتر کھولے ہرجن تیجا، شبد سنگھاسن ویکھ اپار۔ آتم برہم سچ پتیجا۔ پاربرہم ویکھ آکار۔ پاربرہم کھڑھ دہلیزا، گرمکھ ساچا ویکھ وچار۔ گرمکھ ساچے من پتیجا، ملیا میل ہر نرنکار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھان دیوے ایکا ایک شبد دھار۔ شبد دھار گرمکھ اولی۔ کر وچار اترے دکھ، ہوئے سہائی جل تھلی۔ اک اڈار اٹے رخ، گرہ نواسی پھلی پھلی۔ شبد سروپی شاہو بھوپئی آتم سیجا دیوے سکھ، کرے کرائے سچ شنگار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، گرمکھ ساچے

دیوے ور، ایکا ناری پُرکھ بہتار۔ دوویں وسے ساچے گھر، آتم سیجا ہر دوار۔ تن من نہ ڈولے چت۔ پاربرہم ملے نت نت نت۔ لیکھے لگے کایا چم، اٹھے پھر رہے جت جت جت۔ ہر دوار سُہیلے ساچے دم، ملے میل ساچے بت بت بت۔ نہ مرے نہ جائے جم، ناتا تھے کایاکھت کھت کھت۔ نیتر نیر نہ روئے کوئی چہم چہم، امرت آتم دیوے ست ست ست۔ نہ خوشی نہ کدے غم، نر نرنکارا سچا بت بت بت۔ آپے پتا امڑی ام، آپ لیکھے لائے ہڈ ماس ناڑی رت رت رت۔ ملے میل پاربرہم سروپ برہم، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا بخشے نام ور، مائس جنم گئے جت جت جت۔ مائس جنم سوار آپا واریا۔ ملیا سچا باپا، دکھ نواریا۔ مٹے تینو تاپا، بہرم گوا رہیا۔ اک جپایا ساچا جاپا، کرم وچاریا۔ نہ کوئی پن نہ کوئی پاپا، دھرم دواریا۔ لوک مات وڈ پرتاپا، گر پورا آپ کرا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا بخشے نام ور، دھیرج ست سنتوکھ دے مت آپ سمجھا رہیا۔ من ڈولے نہ ڈولے نیا۔ کل پورے تول تولے، اتم پکڑے بہیا۔ کایا مندر تن ساچے بولے، آپے بنے ساچا سئیا۔ چکی پھرے کایا ڈولے، نام کہارا آپ اکھوئیا۔ دیوے نام شبدا انمولے، نین نیتر درس کرئیا۔ پنج ت رہے تن گولے، شبدا تاج سیس پہنئیا۔ جاپ جپائے ہولے ہولے، ساچا راگ اک سُنئیا۔ اُلٹا کرے نابھ کولے، امرت آتم مکھ چوئیا۔ ملے مان دھرت دھولے، گرمکھ ساچا جس دھام سیج وچھئیا۔ دھرت سہائی اتم مولے، نرمل جوتی ہر جگئیا۔ ایکا نور آد اولے، انت سنت نشان مات رہ گئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، مہاراج شیر سینگھ وشنو بھگوان، ساچا میل شبدا تیل ایکا ایک چڑھئیا۔

★ ۲۵ بھادروں ۲۰۱۲ یکرمی ماتا بشن کور دے گرہ پنڈ جیٹھووال ہر بھگت دوار ★

رُوپ اگم اپار جوت نورانیا۔ جوتی نور ہر کرتار، شبدا دھار اک وکھانیا۔ شبدا دھار نر نرنکار، پون آسوار وچ جہانیا۔ پون آسوار سرشٹ سبائی رہیا پسا، لکھ چوراسی جیو جنت دیوے اک نشانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کرے کھیل والی دو جہانیا۔ والی دو جہان کھیل اپارا۔ شبدا جھلائے اک نشان، وڈا وڈ وچ سنسارا۔ لوآں پریاں پاوے آن، ایکا ایک

ڈنک وجا رہیا۔ چارے کھانی کر وچار، راؤ رنگ ہر سمجھا رہیا۔ رسنا کھچے تیر کمان، شاہ سلطانا وبیر کرا رہیا۔ دوس زین اٹھ پھر نوجوان، جوت سروپی دس نہ آ رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، بے مکھ جیواں کالا ٹکا شاہی مستک لا رہیا۔ مستک شاہی کالی ریکھ، آپے لاپے بے پرواہی جوتی جامہ دھارے بھیکھ۔ کلجگ جیواں دسے نابھی، آپ مٹائے اولیئے پیر شیخ۔ گرمکھ تارے پکڑے باہیں، مستک لائے ساچی میخ، سدا دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، آدن اتنا جگا جگنتا نر نریش۔ جوتی جامہ سری بھگوانا، کلجگ تیرا کالا بانا، آپے ویکھے گوپی کاہنا، نہ کوئی جانے برہما وشن مہیش گیش۔ برہما وشن مہیش کل جنائیا۔ شو شنکر کرے آدیس، پرہ کلجگ ویس وٹائیا۔ کروڑ تیتسسا ویکھے سُرپت راجا اند کون دوارے جوتی جوت پرویش، الکھ نرنجن ایکا الکھ جگائیا۔ آدن اتنا نہ کوئی مچھ داہڑی نہ کیس، روپ رنگ ریکھ بھیکھ کون رہیا اٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ ویس دس دسمیش انیک، ساچی دھار جگت کار اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنے ہتھ رکھ کرتار، لکھ چوراسی پائے نتھ وچ وربھنڈ سرب سنسار۔ شبدا چلائے ساچا رتھ، گرمکھ چڑھائے کرپا دھار۔ آتم دیوے ساچی وتھ، سوہنگ اکھڑ جگت وکھڑ، نو دوارے وسے باہر۔ آپے پاڑے بجر کپائی پتھر، دسم دواری کر اجیار۔ نیتر لوچن لوئن کیہڑا اتھر، ستھر لتھ وچ بازار۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرمکھ ساچے سنت ادھارے، آپ اپنی کرپا دھار۔ کرپا دھار جوت جگائیا۔ پون گھوڑے ہو آسوار، گرمکھ ساچے رہیا جگائیا۔ شبدا پھر تیز کٹار، پھریدار آپ اکھوائیا۔ جوتی نور کر اجیار، ساچا راہ رہیا وکھائیا۔ نو دوارے بند کواڑ، دسویں دھرم بوجھ بوجھائیا۔ کلجگ مایا نہ جائے ساڑ، امرت آتم ساچا مکھ چوائیا۔ بھوئے اجیار ناڑ ناڑ، بہتر ناڑی ڈگمگائیا۔ شبدا وجے کاڑ کاڑ، ہنکاری گڑھ توڑ وکھائیا۔ گرمکھان پھرے پچھے آگاڑ، چرن پرتی توڑ نبھائیا۔ ساچی گھوڑی دیوے چاڑھ، واگ اپنے ہتھ رکھائیا۔ درگاہ ساچی دیوے واڑ، دھرم رائے نہ ڈن لگائیا۔ آپے پرکھے چنگے مار، کلجگ انت آپ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرمکھ ساچے سنت سہیلے آپ کرائے اپنے میلے، بنک دوارا اک گھر بارا کلجگ بوجھ بوجھائیا۔ اک دوارا در دربار۔ پُرکھ اپارا کھیل اپار۔ کھیل نیارا وچ سنسار۔ شبدا آسوارا پون ادھار۔ لوآن پُریاں ایکا دھارا، برہمنڈ کھنڈ وربھنڈ کرائے اپنی کار۔ شبدا اٹھائے چند پرچنڈ، لوآن پُریاں رہیا ونڈ، نو کھنڈ پرتھمی پائے سار۔ ویکھے کھیل ہر وربھنڈ، لکھ چوراسی نار رنڈ، سہاگی کنت نہ کوئی ہنڈھا رہیا۔ در در گھر گھر بھیکھ پنکھڈ، سادھان سنتان آتم ہوئی گھمنڈ، مایا جھنڈا کل جھلا رہیا۔ پرہہ ابناشی وڈھ کنڈ، اتم کرے کھنڈ کھنڈ، دھرم رائے

در دیوے ونڈ، کنبھی نرک پوا رہیا۔ کلجگ اودھ گئی ہنڈھ، ویلے اتم پائی ونڈ، بہرم بھلیکھے سرب بھلا رہیا۔ پُرکھ ابناشی پائے ونڈ، ویکھ وکھانے جیرج انڈ، اُنُبھج سینج آپے پڑدہ لاه رہیا۔ بے مُکھان کلجگ ننگی کنڈ، گُرمکھ ساچے سنت جنان اپنا لڑ پھڑا رہیا۔ شبَد دات وڈ کرامات کل رہیا ونڈ، سوہنگ شبَد سہاگی گیت ایکا کن سُنارہیا۔ بے مُکھان اُٹھائی پاپاں پنڈ، اتم انت نہ کوئی بہار ونڈا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنے وچ سا رہیا۔ آپ اپنے وچ سمپ۔ ویکھ وکھانے نو کھنڈ پرتھمی ست دیپ۔ راجے رانے بہرم بھلانے، گُرمکھ ورلے بخشے چرن پرت۔ بے مُکھ جیو بھنے جیوں بھٹھیلے دانے، آپے پرکھے نیت اتیت۔ گُرمکھ ساچے سُگھڑ سیانے، ایکا گائن سہاگی گیت، چلے چلائے اپنے بھانے، کیسے دس نہ آئے گُرو دوارے مندر مسیت۔ کایا مندر سچ ٹکانے، نر ہر ساچا راکھو چیت۔ اٹھ پھر پون بانے، امرت دھارا سینتل سیت۔ بن گُروے کون پچھانے، جیو جنت ہوئے نادانے، کلجگ اُٹی چلی ریت۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، راجے رانے ویکھ در، گُرمکھ آتم وسے گھر، مانس دیہی رہیا جیت۔ دسم دواہری تاک کھول، ساچا ہٹ کھلائیندا۔ شبَد سرُوپی آتم اندرے اندر بول، ساچا واک شبَد سُنائیندا۔ پنجان چوراں ہر روک، نو دوارے بند کرائیندا۔ تن نگارے وجے چوٹ، نام مردنگا اک لگائیندا۔ بہتر ناڑی کڈھ کھوٹ، امرت سپر مُکھ چوائیندا۔ گُرمکھ ورلا وچوں کوئی کوٹ، کایا ہوئے دکھ گوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اتم اندھ انگیان اندھیر مٹائیندا۔ دسم دواہری تاکی آپے لابندا۔ گُرمکھان چُکائے لہنا دینا باقی، دُھر درگابی سچ ملاہیا۔ چٹے آسو چڑھیا ساچے راکھی، چاروں کُنٹ رہیا بھوئیا۔ نہ کوئی جانے بندہ مات خاکی، آدم حوا دئے دُہائیا۔ پُرکھ ابناشی پاکن پاکی، پیرن پیرا اک اکھوئیا۔ امرت پیائے ساچا ساقی، تال سہاوا اک سہائیا۔ اک سُنائے بھوکھت واکھی، کلجگ کالا ویس وٹائیا۔ گُرمکھان کرائے اندرے اندر جھاکھی، دیپک جوتی اک جگائیا۔ نیڑ نہ آئے ہاکن ڈاکن ڈاکی، مائی گورجان دئے دُہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گُرمکھ ساچے سنت دُلاہے، دسم دوارے بوجھ بُجھائیا۔ آتم در کھول دوارا، سچ محل وکھائیا۔ جوت زرنجن کر آکار ساچا دیپک اک اُجیارا، دہ دشا ہوئے رُشنائیا۔ نہ کوئی دیسے چار دیوارا، محل اٹل اک اپارا، شبَد شنگارا نر ہر گردھارا، ساچا آسن ساچی سیج وچھائیا۔ دُھنی ناد اپر اپارا، چھٹی راگ نہ دئے سہارا، وید پُراناں وسے باہرا، انجیل قرآن دُور کنارہ، کھانی بانی سار نہ پائیا۔ آد پُرکھ اپر مپر دھارا، جُگا جُگنتر ساچی کارا، کر کر ویس جوتی بھیس لوک مات کھیل رچائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گُرمکھ ساچے ویکھ ہر، آتم سچ سنگھاسن بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ دسم دوارا

ہر کھلایا ہے۔ پار کنارہ اک دکھایا ہے۔ امرت دھار مکھ چوایا ہے۔ نہ کوئی دیسے ٹھگ چور یار، ساچا گھر اک دکھایا ہے۔ اٹھ پہر جوت آکار، اندھ اندھیرا سرب مٹایا ہے۔ پون اڈاری ٹھنڈی ٹھار، تتی واؤ لگے نہ رایا ہے۔ نیڑ نہ آئے مؤت لاڑ، دھرم رائے دئے ڈھایا ہے۔ گرمکھ شبد گھوڑے چاڑھ، اپنا جوڑ جڑایا ہے۔ درگاہ ساچی دیوے واڑ، لکھ چوراسی پھند کٹایا ہے۔ جھوٹھی دیہی لوک مات جائے ساڑ، ستاراں ہاڑی لیکھ لکھایا ہے۔ آپے ویکھے چنگے ماڑ، بھانا اپنے ہتھ رکھایا ہے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، چتر گپت دے مت کل سمجھایا ہے۔ آتم کھول در دوار، دیا کھایا۔ گرمکھ ساچے کر تیار، ہر جوت جگایا۔ نرمل جوت کر آکار، اگیان اندھیر مٹایا۔ کایا کرے ٹھنڈی ٹھار، سیتل دھار اک وبایا۔ ملیا میل میت مزار، نرگن کھیل ہر رگھڑایا۔ شبد کرائے تن شنکار، آپ اپنا لڑ پھڑایا۔ آپے ہوئے پھریدار، در دربان آپ اکھوٹایا۔ چٹے آسو ہر آسوار، چاروں کٹ رہیا دوڑایا۔ گرمکھ رہنا خبردار، شبد سنیہڑا رہیا پچھایا۔ ویلا چکے چار یار، سنگ محمد دئے ڈھایا۔ عیسیٰ موسیٰ ہوئے خوار، نہ دیسے کوئی سہایا۔ کلجگ کالا سو سا کر تیار، کالی چولی تن چھپایا۔ نہ کوئی سنائے قرآن حدیثا، راگ چھتیسا میٹ مٹایا۔ کھیلے کھیل پیس اکیسا، چھتر جگت جگدیشا اک جھلایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، نو کھنڈ پرتھی ستان دیپان چرناں ہیٹھ جھسایا۔ چرناں ہیٹھ جھسے ہر نرکاریا۔ لاڑی مؤت ویکھ کھڑ کھڑ ہسے، کلجگ کھیل اپاریا۔ بے مکھاں راہ ایک دسے، دھرم رائے کھولے، بند کواڑیا۔ گرمکھ ساچے در دوار آئن نئے، پرہ اپنی گود اٹھا رہیا۔ شبد تیر ایک کسے، لکھ چوراسی پار کرا رہیا۔ گرمکھاں مٹائے اندھیر جگت جگ مسے، دیپک جوتی آتم ساچا چند چڑھا رہیا۔ نگر کھپڑا ایک وسے، نہکلنک ڈنک جس دھام وجا رہیا۔ جیو جنت سادھ سنت جوٹھی جھوٹھی مایا پھاسی پھسے، نہ کوئی انت جھڈا رہیا۔ بھگت جنان ہر پردے وسے، ساچا لیکھا اک لکھا رہیا۔ امرت آتم مدھ پینا ساچا رسے، نرمل دھار مکھ چوا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنے بھانے آپ سما رہیا۔ اپنے بھانے ہر آپ سما، دس کسے نہ آیا، بھلی کل لوکایا۔ شبد تال اک وجایا۔ روگ سوگ دئے گویا۔ بے مکھاں گوڑھی نیند رہیا سوایا۔ گرمکھ ورلے کایا ڈال پھل لگایا۔ سوہنگ ساچا میل ملایا۔ گھر گھر میل ہر نہ ملے دلیر، کایا جنگل جوہ اجاڑ بیابانیا۔ نہ کوئی تولے دھڑی سیر، کون کرے اتم مہر، ہتھ بنھے شبد گانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے ویکھے سچ گھر، در دوارا جس پچھانیا۔ ننا : نار سہاک نہ کنت ہنڈھایا۔ نہ ہویا جگت تیاگ، بھرے بھلے جیو لوکایا۔ کایا مندر نہ لگے بھاگ، دیپک جوت نہ اچے جگایا۔ دسم

دواری نہ سُنیا راگ، دُھنی ناد نہ کوئی وجائیا۔ ہویا مجن نہ ساچے ماگھ، چرن دھوڑ اِشنان نہ کوئی کرائیا۔ کایا سوئی نہ گئی جاگ، ہوئے بُجھی نہ ترسنا آگ، امرت دھار نہ اک وہائیا۔ اچے ہنس نہ ہویا کاگ، سچ سروور نہ کوئی نُہائیا۔ کِس ہتھ پکڑی تیری واگ، شبد گھوڑا رسیا وکھائیا۔ کون لیکھا لکھے مستک بھاگ، جوت لِلائی دئے جگائیا۔ کون دھووے کایا داغ، من بیراگ اک اُچجائیا۔ رسنا آیا نہ اچے سواد، صدق صبوری بھیو نہ رائیا۔ کایا پنڈ پُچھانیا نہ جانیا سچ ہری، کون محل اٹل ربائیا۔ ملے میل مادھو مادھ، سچ بھومکا دھام استھول کنت کتھول در دوارا اک گھلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، چوہ اکھر وکھر لیکھا آپ لکھائیا۔ سسنا : ستگر سور ہر بلوانیا۔ گھگا : گھوڑا دسے دُور نوجوانیا۔ سسنا : سُرتی ساچی نُور، نُورو نُور نُور نُور انیا۔ گھر بیٹھا جانے دُور، لوک مات نہ کیسے پچھانیا۔ گر منتر شبد سرب بھرپور، گرمکھ ساچے رسن وکھانیا۔ گر پورا ساچا آسا منسا پور، دیوے نام جگت نشانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرمکھ ساچے سنت پیارے، تیرا مُکھ مُکھ واک کرے در پروانیا۔ در پروان آیا پروانہ۔ ویکھ وکھانے سرب کچھ جانے، جوتی جامہ سری بھگوانا۔ چلے چلائے اپنے بھانے، بہم بھلائے سگھڑ سیانے، ویکھ وکھانے راجے رانے، گیان دھیان نہ کوئی وکھانے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل والی دو جھانا۔ آپ اپنا مات اُپایا اے۔ جوت نرنجن نام دھرایا اے۔ جن بھگتاں آیا پڑدے کجّ، ساچا سجنّ آپ اکھوایا اے۔ جوٹھے جھوٹھے بھانڈے بھجن، کلجگ ویلا انت سُہایا اے۔ سنت سُہیلے آیا ٹھگن، بھیکھادھاری بھیکھ وٹایا اے۔ گرمکھ ساچے چرن دوارے ساچے لگن، جس سر ہتھ سمرتھ رکھایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرمکھ ساچے سنت سُہیلے، آپ کرائے اپنے میلے، دئی دویتی پڑدہ لایا اے۔ نہکلنک نہکلنک نہکلنک نر نرنکاریا۔ نہکلنک نہکلنک نہکلنک، شبد ڈنک راؤ رنگ چار دیواریا۔ نہکلنک نہکلنک نہکلنک، بار انک جوتی جامہ بھیکھ وٹا رسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہکلنک آپے آپ اکھوایا رسیا۔ نہکلنک آپ اکھوائیندا۔ شبد ڈنک اک وجائیندا۔ جن بھگت اُچجائے جیوں راجا جنک، لائے تنک کرم کمائیندا۔ بھیکھادھاری واسی پُری گھنک، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن ساچی دھار، سرب گھٹا گھٹ واسا ہے۔ لوآن پُریاں بٹھے دھار، ویکھ وکھانے پرتھمی آکشا ہے۔ لکھ چوڑاسی پاوے سار، آپے ویکھ جگت تماشہ ہے۔ جن بھگتاں کھولے بند کواڑ، بے مُکھاں کرے ناسا ہے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرب گھٹا آپے پرکاشا ہے۔ آپ اپنا کر پرکاش، ساچی بنت بنائیندا۔ شبد اڈاری اک آکاش، دہ دشا ویکھ وکھائیندا۔ آد انت نہ ہوئے

وَناس، سواس سواس ہر سہائیندا۔ لکھ چوراسی وسے پاس، دس کیسے نہ آئیندا۔ ہونے سہائی دس دس دس ماس، اندھ اندھیار کٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کر پرکاش لوک مات جوت جگائیندا۔ لوک مات جگی جوت، وجے کل ودھائی۔ میٹ میٹائے ورن گوت، شبد دھار اک رکھائی۔ کلجگ جیو رہے سوت، ویلا گیا ہتھ نہ آئی۔ گرمکھاں میل رہیا دھوت، اُجل مکھ مات کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نو کھنڈ پرتھی آپے ویکھ وکھائی۔ نو کھنڈ پرتھی شبد اُڈار۔ آپے ویکھے اندر باہر۔ لوآں پُریاں پاوے سار۔ جوتی شبد ایکا دھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کرے اپنی کار۔ چاروں کُنٹ چار چپھیر۔ جوت سرُپی لے گھیر۔ لکھ چوراسی آپے ویکھے، آپے پائے بہم بھلیکھے، جگت بھلیکھے کر کر ہیر پھیر۔ گرمکھاں لیکھائے ساچے لیکھے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے تارے چرن دوارے کر کر اپنی مہر۔ کایا پنڈ وڈ سنسار ہے۔ ہرجن ساچے مان، نو کھنڈ پرتھی سچا اک مکان ہے۔ وچ وسے پنج شیطان، دوس رین اٹھے پھر پاؤن شور، اندھ گھور وکارا ہنکار اٹھائے چند پرچنڈ پائن وند نوجوان ہے۔ بدھی مت وڈھن کُنڈ، منوا پھرے وچ برہمنڈ ہویا پھرے پردھان ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے پائے ساچی وند، ساچے سنت سُننا لا کان ہے۔ کایا مندر کوٹ گڑھ، ایکا کل وچارنا۔ کون ڈھاپے اُپر چڑھ، کس محل اُجاڑنا۔ کون ویکھے دُور کھڑ، کون وندائے بھارنا۔ کون گھاڑن رہیا گھڑ، کون نو کھنڈ وند کر ساڑنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہتھ پھڑ شبد چند پرچنڈ، ہرجن ساچے کرے تارنا۔ کایا مندر اک دھیان۔ اندرے اندر سُنج مسان۔ نو دوارے در در من بھوندا بندر، نال وسے پنج شیطان۔ ڈونگی کایا اندھیری کندر، چاروں کُنٹ پیابان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ویکھے لیکھ در در، گر گرسکھ بننا جگت پردھان۔ نرگن روپ اپار، اتھاہ ہے۔ نرگن روپ اپار، سرب بے پرواہ ہے۔ نرگن روپ اپار، آپے آپ صلاح ہے۔ کل ایکا رکھ سچ ملاح ہے۔ نرگن روپ اپار، آپے آپ اٹل اٹل اتھاہ ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے گن مایا ویس کر، برہما سٹ اک اپایا۔ برہما سٹ سٹ اُچائے۔ پاربرہم ابناشی اُچت، آپ اپنی بنت بنائے۔ کرے کھیل کلاپت، ساچی دھارا اک چلائے۔ آپ سہائے اپنی رت، مات پاتال آکاش آپے آپ لے اُچائے۔ جوت سرُپی کر پرکاش، سٹ ستوادی ڈیرہ لائے۔ سٹ پُرکھ نرنجن اک ابناش، اپنا فرنا رہیا جنائے۔ ساچا فرنا شبد شاباس، پُریاں لوآں رچن رچائے۔ آپ اپنا کرے داس، پاربرہم شبد پرکاش، جوتی ساچا میل ملائے۔ سچ منڈل بنائے شبد راس، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوآں پُریاں بنت بنائے۔ ترے گن مایا

ت، ہر وچاریا۔ آپے پائے اپنی رت، کرے کھیل کول اُجاریا۔ وچ بھریا دھیرج جت، ساچا بیج نام گھت، چرن نت آپ اُچا رہیا۔ آپے دے سمجھاوے مت، لوک مات بٹھاؤنا نت، پُری پاتالا اک بنا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنے نال ملا رہیا۔ آپ اپنا جوڑ جڑایا۔ شبد گھوڑا اک دکھایا۔ چڑھیا گھوڑ، در دوارے آیا۔ پرہہ ابناشی گیا بھڑ، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، اپنا بھیکھ آپے جانے لما چوڑا، بھیدا بھیدا بھو کسے نہ پایا۔ برہما منگے بن بھکار۔ پرہہ ابناشی کِریا دھار۔ ایک دیوے وست اپار۔ شبد تیر سچ وبار۔ ایک ورکھے امرت مینہ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا بخشے چرن پیار، ساچا چرن پیار، آپ وڈیایا۔ آپے وسے اپنی دھار، کرم کمایا۔ اندلوک وڈ ہر جی ہستے، شبد تیر نرالا کسے، ساچا راہ رہیا دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا رنگ دکھایا۔ برہم روپ برہما اُپایا اے۔ پاربرہم برہم میل ملایا اے۔ ملیا میل ساچے ہر، برہم پاربرہم سمایا اے۔ پاربرہم کِریا کرم، برہما لیکھ لکھایا اے۔ لکھیا لیکھ سچ برہم، پاربرہم جو فرمایا اے۔ پاربرہم ساچا دھرم، اپنا آپ جنایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک ایک شبد جنایا اے۔ برہمے شبد جنائی آپ کرائیا۔ آتم گھر وجی ودھائی، بند بند خوشی کرائیا۔ رسنا چلی واہو داہی، کھچ کمان ہر دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا لیکھا رہیا لکھائیا۔ ہر ساچا لیکھ لکھائے، بھو نہ رایا۔ برہما چار مُکھ رہیا گائے، چارے ویدان اکھ سُناپا۔ آپے جانے سبئی تھائیں، اچھل اچھیدا رنگ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، سام رگ یجر اتھرن نال رلایا۔ چارے وید کر اُچار۔ پرہہ ابناشی کِریا دھار۔ برہمے دئے چار سُت، سنک سندن سناتن سنت گمار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیوے ور نر ہر سچی سرکار۔ دیوے ور ہری ہر ہر نرنکاریا۔ سرشٹ سبائی دھرنی دھر، لکھ چوڑاسی ورنی ورن، کرے کھیل اپر اپاریا۔ اپنی کرنی آپے کر، دھرت مات مات دھر، دیوے جل آپ سہاریا۔ وسے اُچ محل اٹل، جل تھل کھیل رچا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نو ست دے ور، نو ست ہر اُچا رہیا۔ نو ست آپ اُپایا اے۔ برہمے ساچا کرم کمایا اے۔ نار سُستی سنگ رلایا اے۔ نار دُن جس جن جایا اے۔ چھٹی راگان مات الایا اے۔ پُرکھ ابناشی دیا کمایا اے۔ چاروں گنٹ رہیا وڈیایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا سنگ نبھایا اے۔ اپنا سنگ آپ نبھائیندا۔ چارے وید ہر لکھائیندا۔ ساچی ونڈن ونڈ کرائیندا۔ چارے جُگاں حصے پائیندا۔ ستجگ تربتا دواپر کلجگ چوٹھا نال رلائیندا۔ ترتالی لکھ بیس ہزار کرے گیڑا، ایک چوہ اکھ نام رکھائیندا۔ جُگا جُگنتر آپے کرے حق نیڑا،

بھانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلجگ ستجگ دواپر تربتا پرہہ ابناشی آپ بنائے، ایکا کھیڑا آپ اپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ستجگ ساچا ویکھ ہر، وار اٹھاراں ویکھ وچارا اپنا بھیکھ وٹائیندا۔ ستجگ بھیکھ وٹائے، وار اٹھاریا۔ تربتا لیا ویکھ، دوئے دوئے لوچن رام اوتاریا۔ دواپر آپے مٹی ریکھ، وید ویاسا کرشن مزاریا۔ ایڑا اٹھرن لیکھیا لیکھ، کلجگ کالا ویس وٹا لیا۔ در گھر ساچے بنیاں در درویش، گھر ساچے جائے پکاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنے وسے گھر، کلجگ منگے اک ور، بنیا در ہر پھکاریا۔ کلجگ منگیا ور، آپ پکاریا۔ لوک مات آوے ڈر، ایکا دے دے ساچا ور، چرن سرن ہر نمسکاریا۔ پُرکھ ابناشی کرپا کر، آتم جھولی دیوے بھر، سنگ رلائے لوہہ موہ ہنکاریا۔ نر نرائن سرنی پڑ، ایکا لڑ لیا پھڑ، دھرت مات اُپر بیٹھ چڑھ، چاروں کُنٹ رہیا لکاریا۔ قلعہ کوٹ اندر بیٹھا ور، نو کھنڈ پرتھی ایکا گڑھ، ست دیپ چار دیواریا۔ گر پیر اولیا سادھ سنت نہ سکے پھڑ، نہ کوئی دیوے مات ہاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، کلجگ ساچے دتا ور، بھریا اک اک بھنڈاریا۔ کلجگ آیا در، خوشی منائیا۔ دھرت مات آیا ڈر، لوک مات کرم رہیا اپائیا۔ آپ بھلائے ناری نر، ساچا حکم رہیا سنائیا۔ پنچاں چوراں پھرنا گھر گھر، جھوٹا ڈنک رہیا وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ کالے دتا ور، لکھ چوراسی اتم انت کری جس کڑمائیا۔ کلجگ کالی دھار آپ چلائیا۔ پرگٹ ہوئے بودھ اوتار، ساچا راہ رہیا جنائیا۔ جیو جنت سادھ سنت ہوئے ممتا مار، دے مت رہیا سمجھائیا۔ کلجگ کھیل کرے اپار، آپے آپ سرب رہیا بھلائی۔ ورتے ورتاوے وچ سنسار، بھانا اپنا ہتھ رکھائیا۔ کلجگ دتا اک پیار، پرہہ ابناشی دیا کھائیا۔ دھرت مات رووے دھاہاں مار، جن بھگتاں ہوئی جڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رچنا آپ رچائیا۔ اپنا کرم کما یا۔ بودھ ابودھ بھرم گویا۔ عیسیٰ موسیٰ مات اپایا۔ خالی ہویا شبدا خیسا، کلجگ کال سنھ لگایا۔ سنگ رلائے ایکا دوجا، کالا سوسا تن چھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ کالے دتا ور، اک بھنڈارا آپ بھرایا۔ عیسیٰ موسیٰ گئے ہار۔ جیواں جنتاں کر سدھار۔ آدن اتنا کرے وچار۔ پورن بھگوتتا کھیل اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ سدیا در دوار۔ کلجگ سد دوار ہر سمجھائیندا۔ نہ کوئی چھڈنا پیر فقیر سادھ سنت یار چار کُنٹ آپ پلائییندا۔ چار کُنٹ اندھ اندھیار، ساچا سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ کلجگ رووے دھاہاں مار، گر پیر اولیا کوئی نہ پاوے سار، اپنا راہ مات چلائیندا۔ ایکا وینہدا میت مزار، شبدا سروپی ساچا یار، لوک مات دھار بٹھائیندا۔ پُرکھ ابناشی کر وچار، کوڑ کڑیارا کرے خبردار، ترے گن ویس ہر گردھار، پنج ت آپ تیج وائے پرتھی آکاش بنائے

کایا راس کرے خبردار، ترے گن ویس ہرِ گردہار، پنج تت اپ تیج وائے پرتھی آکاش وچ چلائے پون سواس، شبد ٹکائے ہڈ ناڑی ماس۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کرم کمائیندا۔ پنجاں تتاں تن بنایا۔ آپ اپنی رت ٹکایا۔ چرن پریتی نت دکھایا۔ شبد پھڑائے ساچا رتھ، بابوں پھڑ رہیا چڑھایا۔ سرشٹ سبائی رہیا متھ، کلجگ کالا رہیا کُرایا۔ سگل وسورے گئے لتھ، در دوارا اک سہایا۔ لیکھا لکھے ساچے ہتھ، اک محمد سنگ اُپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ کالے میل ملایا۔ اک محمد در دوار۔ پرہہ ابناشی کرے کرائے اپنی کار۔ ساچی جوت اک پرکاشی، مات لوک دی لاپے اداسی، چوڈاں طبقاں چوڈاں لوک کرے خبردار۔ پنڈت پاندھ میٹ مٹاؤنے پھڑ کاشی، چاروں گنٹ ہاباکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دتا نام ادھار۔ ساچی دات ہر در پائی۔ کلجگ کرے اندھیری رات، کالا لیکھا مستک شاہی۔ اک بنائے جگت جماعت، چار یاراں سنگ رلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دتا ساچا ور، لوک مات جانا چائیں چائیں۔ اک محمد کرے پکار۔ پرہہ ابناشی کرپا دھار۔ لوک مات مار جہات اک اکانت، اتم انت کون دشا پائے حصہ ویلا وقت آپ وچار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگ محمد دتا ور چار یار۔ چوڈاں لوک چوڈاں ہٹ۔ چوڈاں طبقاں ویکھ گھٹ گھٹ۔ جوتی نور اک پرکاش، ایک جگے لٹ لٹ۔ صدی چوڈھویں ہوئے وناس، چوڈاں سد کایا مٹ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ڈرمت میل رہیا کٹ۔ در دوار در پکاریا۔ پرہہ ابناشی کرپا دھار، ویلے اتم ہوئے ادھار، دیوے درس اگم اپار، کون میٹے چار یار، نبی رسولان کرے خوار، در در گھر گھر پاوے سار، چاروں گنٹ دسے ہاریا۔ جوت سرُپی شبد دھار، پُرکھ ابناشی آپ سُنار، محمد احمد خبردار، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے مارے شبد ماریا۔ شبد مار ہر کراؤنی۔ جوتی نور نور جگاؤنی۔ شبد نور سرب بھرپور کل گلو تے آپ رکھاؤنی۔ لکھ چوڑاسی دسے دُورن دُور، سرب گھٹ واسی بنت بناؤنی۔ دھرم رائے دی پھڑے پھاسی، اسرائیل جبرائیل میکائیل اسرافیل ساچی رنگن آپ چڑھاؤنی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کلجگ اتم جوت دھر، صدی چوڈھویں ست ستوادی بودھ آگادھی برہم انادی آپے میٹ مٹاؤنی۔ ایڑا اتھرن الہی نور۔ نوری اللہ شبد نور۔ شبد دسے سچ محمد غوث پیراں حاضر حضور۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، آپے کرے چورو چور۔ اک محمد چڑھیا چاء۔ در دوارے خوشی منا۔ پرہہ ابناشی ویکھے تھان۔ کلجگ اتم بن ملاح۔ پیر پیغمبر اولیئے کوئی دیسے نہ۔ نہ کوئی پھڑائے کیسے بانہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، ایکا چھتر جھلائے سیس۔ محمد احمد وقت چُکایا اے۔ نرگن نرادھار آکار آپ کرایا اے۔ سُرتی ویکھ کھیل اپار، ساچی دھارا شبد رکھایا اے۔ لوک مات کر اُجیار، نانک نرکارا آتم در دوارا سہایا اے۔ ملیا میل پُرکھ بہتارا، ہوئی سُلکھتی ساچی نارا، ساچی سیجا کنت بہایا اے۔ ملیا میل پہلی وارا، چڑھیا تیل وچ سنسارا، آپے گُر آپے چیل، آپے اندر آپے باہرا، ساچے رنگ سمایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبد ڈوری نال بندھایا اے۔ شبد ڈوری ہتھ رکھائی۔ گُر ستگر آپ پھڑائی۔ ملیا میل لکھیا دھر، نہ جانے جیو لوکائی۔ چرن پرتی گئی جڑ، گیا ہر سچی سرنائی۔ لوک مات نہ رہی تھڑ، دیونہار آپ رگھڑائی۔ شبد چڑھائے ساچے گھوڑ، چاروں کُنٹ رہیا دُوڑائی۔ اک وکھایا ساچا پوڑ، در دوارے آپ بہائی۔ جوت سروپ ست ستوادی ساچے مندر باہر آیا دُوڑ، گُر نانک درس دکھائی۔ گُر نانک آتم لگی اوڑ، امرت میگھ ہر برسائی۔ دوہاں دھراں گھر ساچے ہویا جوڑ، دوہاں دھراں میل ملائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گُر نانک دتا اک ور، ست نام ست گُر نانک جھولی پائی۔ ست نام ہر جھولی پایا اے۔ گُر نانک درس دکھایا اے۔ جگت ترسنا مٹی حرص، امرت میگھ رہیا برس، پون اُنجا چھتر سیس جھلایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا کیا ترس، رنگ نویلا اک اکیلا اپنے رنگ سمایا اے۔ گُر نانک گُر کر وچار۔ ویکھ در سچی سرکار۔ جوت سروپا جوت ملایا، ست سروپا ہر ہر وڈا شاہو بھوپا، ایکا ایکا اک آکار۔ نہ کوئی پون نہ کوئی دھوپا، نہ کوئی مایا تن شنگار۔ نہ کوئی سونا نہ کوئی روپا، نہ کوئی دیسے سُلکھتی نار۔ چاروں کُنٹ کوئی نہ دیسے اندھ اندھ کویا، جوت نرالم اک آکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گُر نانک بہنڈارا دتا بہر، کر در سچی وچار۔ گُر نانک خوشی منائی۔ رسنا رس ہر ہر گائی۔ ساچی آرتی اک بنائی۔ گگن منڈل ہر رہیا سہائی۔ دیپک جوتی ساچے جگن، اٹھ پھر رہنا مگن، ایکا لو ایکا لگن، نہ دیوے کوئی تڑائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایکا ویکھ سچ گھر، گُر نانک ملیا سچ ور، دھئے جوڑ چڑھیا شبد گھوڑ، لوک مات آیا سیس نوائی۔ لوک مات چرن ٹکایا۔ پرہہ ابناشی ویکھ مار جہات، گگن منڈل اُپر ڈیرہ لایا۔ بیٹھا دسے اک اکانت، سنجھ سویر نہ کوئی رکھایا۔ کلجگ مٹے اندھیری رات، گُر منتر انتر ست نام ست کلجگ جیواں رہیا جپایا۔ ستنام ست پُرکھ جپایا۔ چار کُنٹ چار دشا جگ جپایا۔ اُتر پورب پچھم دکھن در در گھر گھر ویکھ جا کے۔ کلجگ تیرے کالے لچھن، کلجگ جیاں گیا سنا کے۔ ستگر ساچا آیا رکھن، مایا ممتا پرے ہٹا کے۔ آپ ورولے چھاچھ مکھن، نام مدھانی ساچی پا کے۔ جیاں جنتاں کایا بھانڈے سکھن، کلجگ گیا اگنی لا کے۔ جوتی جوت سروپ ہر، گُر نانک

دِتا اِک ور، لوک مات جگ جوت دهر، لکھ چوراسی دے مت سمجھایا کے۔ گر نانک کل سمجھایا اے۔ کلجگ کالا ویس وٹایا اے۔
 گر پورا پھرے دیس پردیش، شبد ڈنکا رہیا وجایا اے۔ لوآن پُریاں ویکھ برہما وشن مہیش گنیش، رہے چاروں کُنٹ سیس نوایا اے۔
 بال جوانی گئی وریس، انت بڑیا آیا اے۔ بھاگ لگایا ماجھے دیس، گر نانک گر نانک گر نانک آپ لکھوایا اے۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، گر نانک دِتا اِک ور، نام ست ست نام جس رسنا جاپ چپایا اے۔ رسنا جاپ چپائے ہر نرنکاریا۔ تینو تاپ مٹائے وچ سنساریا۔
 جو جن اپنا آپ میٹے ہنکاریا۔ لوک مات وڈ پرتاپ، پنچم پنچم پنچم آپ اکھو رہیا۔ کلجگ پاپی ودھیا پاپ، گل پاپاں ہار پوا رہیا۔
 آپے چے اجپا جاپ، سوہنگ دھارا سچ وبا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گر نانک دِتا اِک ور، کلجگ جیواں چکے ڈر، شبد
 سنیہڑا اِک سنا رہیا۔ کلجگ جیو جگت نادان، گر نانک نام پیایا اے۔ مایا رُلے بن شیطان، مدھ ماتے مدھ للچایا اے۔ پنچ وکاری
 بے ایمان، منکا منوآ آپ بھوایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، گر نانک دِتا اِک ور، قرآن انجیل حدیث جگدیش، ایک شبد پڑھایا اے۔
 ایک سبق ہر پڑھایا۔ گر نانک خوشی منائیا۔ مدینہ مکہ بورا کگا پیراں ہیٹھ ڈھابیا، آپے رہیا پھرائیا۔ چار ورن بھائی بھین سکا اِک
 بنایا۔ ویکھ وکھانے تھاوں تھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دهر، گر نانک دِتا اِک ور، شبد سنیہڑا رہیا گھلائییا۔ شبد
 سنیہڑا نرنکار۔ گر نانک کرنی مات وچار۔ نام جپاؤنا ساچی دھار۔ کلجگ ویلا اتم سہاؤنا، پرہہ ابناشی کرپا دھار۔ گرمکھ وِرلا
 سنت جگاؤنا، ایک دیوے شبد ہلار۔ عیسیٰ موسیٰ میٹ مٹاؤنا، سنگ محمد چار یار۔ کالا سوسا تن چھہاؤنا، سولان کلیاں کر شنکار۔
 شبد حدیثا اِک پڑھاؤنا، سوہنگ شبد جے جیکار۔ نہکلنکی جامہ پاؤنا، جوت سروپی کر آکار۔ شبد ڈنک اِک وجاؤنا، چٹے آسو ہو
 آسوار۔ راؤ رنک آپ اٹھاؤنا، شاہ شاہ سلطان کرے خبردار۔ سنت سہیلا پھڑ پھڑ راہے پاؤنا، جوتی نور کر آکار۔ دئی دویتی پڑدہ لاہنا،
 صدی بیسویں جامہ پاؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دهر، ویکھ وکھانے سرب کچھ جانے، نو کھنڈ پرتھی پائے سار۔ گر
 نانک اوٹ رکھائییا۔ شبد چوٹ جس تن لگائییا۔ لکھ چوراسی کڈھے کھوٹ، کلجگ ویلا لئے سہائییا۔ لکھ چوراسی انھیو ڈگے بوٹ،
 گر پیر نہ سکے کوئی اٹھائییا۔ مایادھاری گردوارے مندر مسجد مایا رانی بھری پوٹ، آتم ترسنا رہے ہلکائییا۔ گرمکھ وِرلا وچوں کوٹن
 کوٹ، پرہہ ابناشی شبد سرت سرت شبد میل ملائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات ہر جوت دهر، نہکلنک
 نرائن نر، اپنا ناؤں رکھائییا۔ نہکلنک رکھے ناؤں، نہ کوئی پتا نہ کوئی ماؤں، ناتا تئے بھین بھرا۔ ساک سجن کوئی دیسے نہ، کیسے کول نہ منگی

ٹھنڈی چھان، نہ پھڑائے کیسے اپنی بانہ۔ ایتھے اوتھے دو جہانی آپے ویکھے تھان تھان۔ شبد رکھے تیر نشانی، چاروں کٹٹاں ایکاکانی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، دوسر کوئی جانے نہ۔ گر نانک شبد جنائیا۔ گر پورے خوشی منائیا۔ ستگر ساچا رہیا سنائیا۔ ست پُرکھ نرنجن سدا آدیس کرے ویس بھیو نہ رائیا۔ اپنی جوت کر پرویش، گرُمکھ رنگ رنگائیا۔ آپے سچا نر نریش، سچ سنگھاسن بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ کیسے نہ چلے کوئی پیش، شبد دھارا نرگن رہیا ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبد بھنڈارا رہیا بھر، گر انگد سنگ سہائیا۔ گر انگد انگ سہایا اے۔ امرداسا درشن پایا اے۔ ایک دیوے نام بھرواسا، ساچا جاپ جپایا اے۔ بھیو چُکائے مات پاتال آکاشا، نوری جوت پرکاشا، اگیان اندھیر مٹایا اے۔ آپے آیا ویکھن جگت تماشا، گر ارجن دھیر دھرایا اے۔ گر ارجن رنگ مانے کر کر ہاسے، بھانا ہر ہر ورتایا اے۔ ہر گوہندے بل بل جاسا، جگ تیجی تیج دھرایا اے۔ ہر رائے ملیا پُرکھ ابناشا، رنگن رنگ اک چڑھایا اے۔ ہر کرشن دھیائے سواس سواسا، بال اوستھا جوت ملایا اے۔ گر تیغ بہادر سچ بھرواسا، ایک اوٹ ہر رگھرایا اے۔ کایا مائی جھوٹھا کاسہ، کلجگ جیواں ہو ہو نیواں آپ بھٹایا اے۔ دسم جوت جوت پرکاشا، آپے ویکھے دس دس ماسہ، گرہہ واسا نور اُپایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلگی توڑا نام جوڑا، ساچا سیس سہایا اے۔ کلگی توڑا لائے سیس۔ اک سنائے ہر حدیث۔ دُشٹ دمن دھرم جیکارا ایک تھمن، نہ کوئی کرائے تیری ریس۔ دُھر درگاہی آپے ضامن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر پورے دتا ساچا ور، چھتر جھلے کل ساچے سیس۔ گر گوہندے کل گُرمائیا۔ مایا رانی جس پرنائیا۔ اتم چھڈنے پینے ہانیاں ہانی، نہ کوئی کیسے سکے پچھانی، اچرج کل رہیا ورتائیا۔ آپے جانے اپنی ہانی، بھرے بھلی چارے کھانی، لوک لوکانت نہ کوئی سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہندے والی ہندے سرب بخشندے ساچا شبد رہیا اُپجائیا۔ ساچا شبد ہر اُپجائے، ساچا حُکم سنائیندا۔ پرہہ ابناشی دیا کلائے، آپ اپنا رنگ وکھائے، نہ دوسر کوئی جنائیندا۔ کلجگ ساچا سنگ نہائے، شبد نام مردنگ وجائے، سنگ انگ انگ سنگ آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گر شبدی ساچا میل کر، آپ اپنا بھیو چُکائیندا۔ گر گوہندے ہر سنایا اے۔ والی ہندے گئی گہندے، وڈ مرگندے اپنا رنگ وکھایا اے۔ پتر دھیان سگلی چندے، ماس دیہی جھوٹھی ہندے، رہن کوئی نہ پایا اے۔ در دوارا اک سہندے، شبد اناہد گیت گوندے، انحد دُھن رہیا وجایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دُھر فرمان کر دھیان گر پورے آپ سنایا اے۔ ہر پورا شبد جنائیندا۔ گر

پورا بوجھ بھجائیندا۔ ہر ساچی سیوا لائیندا۔ گر پورا کرم کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنے وسے گھر، گر ستگر ساچے دے دے ور، آدن اتنا جگا جگنتا اپنا کرم کمائیندا۔ ہر ساچا سچ فرمان، گرمکھ واکیا۔ کرے کھیل والی دو جہان، چڑھے شبد ساچے گھوڑ ساچے راکیا۔ آپ جھلائے دھرم نشان، ویلا رہے اجے باقیا۔ نو کھنڈ پرتھمی پائے آن، امرت جام پیائے ساچا ساقیا۔ اٹھ پھر نوجوان، لوآن پُریاں دہ دشا چاروں کُنٹ اٹھ اٹھ ویکھے، رہن نہ دیوے کوئی عاقیا۔ آپے پائے بہرم بھلیکھے، سرشٹ سبائی آپے ویکھے، نہ کوئی جانے جیو خاکیا۔ پرگٹ ہونے نر نریشے، کرے ویس سمبل دیسے، پُری گھنک گھنک پُر واسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جانے رنگ شاہو شاہاسیا۔ سمبل دیس ہر جنایا اے۔ گر دسمیس لیکھ لکھایا اے۔ کرے ویس ہر رگھرایا اے۔ نر نریش بھیو نہ پایا اے۔ بال جوانی الڑھ وریس، باراں باراں سنگ رلایا اے۔ آپے ویکھے برہما برہم درویش، در دربانا کھیل رچایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل دیس رت سہایا اے۔ ہر ساچے شبد جنائیا۔ گر گوبندا ربیا لکھائیا۔ مٹمکھاں مارے آتم ہنکاری جندا، نہ کوئی کیسے ٹڑائیا۔ گرمکھ اُپچائے ساچی بندا، مٹمکھ ملیچھ ناؤں رکھائیا۔ چاروں کُنٹ ہونے نندا، جگت جگدیشا دس نہ آئیا۔ بھگت جنان آپے بخشندا، آتم جوتی میل ملائیا۔ وڈ داتا گنی گہندا، سب تھائیں ہونے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ گر گوبندے گن رسنا گایا۔ اکھر اکھر کر کر وکھر، سرشٹ سبائی ویکھ وکھایا۔ بے مکھاں نہ پاٹے بجر کپائی پتھر، مایا ستھر بیٹھ وچھایا۔ نیر نیر نہ ورو لے کوئی اتھر، برہوں نیر نہ کیسے چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر پورے دتا شبد ور، شبد سنیہڑا اک گھلایا۔ شبد سنیہڑا شبد جنائیا۔ لکھ چوراسی کلجگ اتم کٹے گیڑا، پرگٹ ہونے آپ رگھرائیا۔ آپے کرے حق نیڑا، گھر گھر ویکھے کایا نگر کھیڑا، لکھ چوراسی کھیل رچائیا۔ گرؤاں پیراں بھیڑ بھیڑا، سنت اسنتاں کھلا ویہڑا، چاروں کُنٹ ربیا دوڑائیا۔ لکھ چوراسی ایک گیڑا، دھرم رائے گل پائے جیڑا، لاڑی مؤت ایک راہ ربی تکائیا۔ گرمکھ ورا ساچا سنت ہر سنیہڑا، آپ اپنا بنھیا بیڑا، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ گر گوبندے خوشی منائی۔ اتم انت آؤنا چائیں چائیں۔ چاروں کُنٹ ویکھ وکھانے تھائیں تھائیں۔ کلجگ جیو بے مہانے اندھے کانے، کوئی نہ پکڑے کیسے باہیں۔ تختوں لاپے راجے رانے، در دربان آپ کرائے، کوئی نہ دیوے ٹھنڈیا چھائیں۔ ویکھ ویکھ نوجوانے، مندر اندر بے ایمانے، شبد مارے تیر نشانے، دیسے کیسے نابی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوبندے دتا ور، پرگٹ ہونے اور نہ جانے کھتے، دھر درگاہی ساچا ماہی۔ پرگٹ ہونے ہر داتار۔ نہکلنک کلنک)

نہ) انک بار۔ شبد ڈنک سرب سنسار۔ راؤ رنک در بھکھار۔ چار ورن رکھائے ایکا انک، ساچا شبد جے جیکار۔ آپ سہائے دوار بنک، سمبل نگر اپر اپار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پرگٹ ہونے وچ سنسار۔ نہکلنک کل جامہ پاؤنا اے۔ آپ اپنا بھیو چھپاؤنا اے۔ کروڑ تینتیس دیوی دیو، سُریت راجا اند دس نہ آونا اے۔ اٹھ اٹھ ویکھن نر نریش کیہڑی کوٹے لائے بوٹے، شبد سرؤپی چند چاڑھاؤنا اے۔ آپے کرے ویس پرگٹ ہونے ماجھے دیس، چھ چھ یوجن گیڑ رکھاؤنا اے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رام داس تیرا ویکھے گھر، داس رام آپ ہو آؤنا اے۔ نہ کوئی دیوا نہ کوئی باقی، اپنی ہتھیں گر جگایا اے۔ چاروں کُنٹ اندھیری راتی، مایا گدی بہرم بھلایا اے۔ گھر گھر بیٹھے در در ویکھن آتم مار جھاتی، گر پورا دس نہ آیا اے۔ رسنا کہن کھلی تاکی، دسم دواری نہ کیسے چڑھ اندر وڑ اپنا ماہی پایا اے۔ ساچے سر سروور نہ ملیا ساچا ساقی، امرت جام اپنے ہتھیں نہ کیسے پیایا اے۔ آپے بیٹھے بن بن عاقی، آپ اپنا راہ چلایا اے۔ گر پورا پرگٹ ہونے انت مٹائے لہنا دینا باقی، شبد ڈنڈا ہتھ اٹھایا اے۔ آپے چڑھے شبد گھوڑے سچے راکی، چاروں کُنٹ رسیا دوڑایا اے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، ویکھ وکھانے سچ گھر، ستگر ساؤن ساؤن میگھ نہ اپنا آپ برسایا اے۔ ساؤن ساؤن رسن اچارے، چاروں کُنٹ پھری دُبائیا۔ نہ کوئی بہائے کایا محل مینارے، ساچے لوچن بوجھ نہ کیسے بُجھائیا۔ نیتر ویکھن در در پیکھن نو دوارے کوک پُکارے، اتم پئی گل وچ پھایا۔ گرمکھ ورا آتم ویکھے سچ ورو لے سرتی بٹھے شبد دھارے، کھچی جائے دسم دوارے، اگوں ملدا پار کرائے پھڑکے بانپیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، گر پورے ستگر سورے، کیسے نہ دتا اک ور، ساچی جوت چڑھیا تیل، پورے شبد نہ ہوئی کیسے کُرمائیا۔ پورا شبد کیسے نہ وریا۔ آپے اپنی راہی لگے، اک دو جے توں آوے ڈریا۔ مایا رانی وا تتی لگے، گرمکھ ور لے کایا بوٹے ہونے ہریا۔ اتم بنے ہنس کگے، بیٹھے پہن بستر بگے، گر گر بھانا کیسے نہ جریا۔ کایا تے جھوٹے تگے، دیپک جوتی کیسے نہ جگے، کوئی نہ پھڑے بانپہ آگے، گر پورا جس منوں بھلایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، گر ستگر ساؤن اک کر، غریب نانا منگے ور، کر کرپا درشن دے دکھایا۔ ہر جوت اپار گھٹ رُشناٹیا۔ ہر جوت اپار، کایا مٹ ہر رکھائیا۔ ہر جوت اپار، کیسے ہتھ نہ آئے، اٹھسٹھ تیرتھ پھرے لوکائیا۔ ہر جوت اپار دس نہ آئے مندر مسجد شبودوالے مٹھ، دوس رین ٹلیاں رہے کھڑکائیا۔ ہر جوت اپار، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے وچ سائیا۔ ہر جوت اپار سرب پساریا۔ ہر جوت اپار لکھ چوراسی دیوے ایکا ایک ادھاریا۔ ہر جوت اپار، گرمکھ ویکھے شبد سواسی، آتم رہے نام خمار۔ ہر جوت اپار کلجگ اتم ویکھے مدرا ماسی، چاروں کُنٹ

کرے خردار۔ ہر جوت اپار، پکڑ اٹھائے پنڈت کاشی، وید پُرانا کرن وچار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ کریا کرم رہیا وچار۔ ہر جوت اپار جگا جگنتیا۔ ہر جوت اپار پورن بھگونتیا۔ ہر جوت اپار ملے میل سادھن سننیا۔ ہر جوت اپار گرمکھ ساچے جائے تار، ایک دیوے نام ادھار، ساچا راگ کن سننیا۔ ہر جوت اپار دیپک جوتی کر اُجیار، بجر کپاٹی دیوے پاڑ، تتی وا نہ آگہاڑ، پنجاں تتاں دیوے ساڑ، ایک چاڑھ رنگ سننیا۔ ہر جوت اپار گرمکھ بنائے ساچے لاڑ، در گھر ساچے دیوے واڑ، آپے ہوئے پچھے آگاڑ، آتم جوتی میل ملنیا۔ ہر جوت اپار گرمکھ مایا دیوے ساڑ، شبد وجے کاڑ کاڑ، لاڑی مؤت چبائے داڑھ، نہ کوئی سہائے جیو جنتیا۔ ہر جوت اپار جگا جگنتر ایک ادھار، کلجگ ویکھ انت اکھاڑ، ساچا اکھاڑا اک رچنتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنے رنگ آپ وسندڑا۔ وسے رنگ اپار، رنگ چلویا۔ بھگت وچھل ہر گردھار، ساچا کنت ہر کنتوبلیا۔ دو جہاناں رہیا پیج سوار، جو جن در آئے بھولیا۔ مانس دیہی رنگ اپار، شبد جھلائے ساچا جھولیا۔ پون سواسی اک ادھار، وکھائے دھام اک استھولیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرمکھ ساچے ویکھ ہر، آپ بنائے

☆ پہلی آسو ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال راشٹریتی راجندر پرساد نوں شبد بھجیا گیا ☆

تخت تاج سلطان، سلطان تخت تاجیا۔ پرگٹ ہوئے والی دو جہان، ویکھ وکھانے راجن راجیا۔ شبد اٹھائے تیر کمان، استر شستر ساچا ساجن ساچیا۔ نر نریشا نوجوان، در درویشا دیس ماجھیا۔ کرے کھیل مات مہان، میٹ میٹائے انجیل قرآن، مکہ کعبہ حاجن حاجیا۔ گنوتتا ہر گن ندھان، چھانے پنے وید پُران، آپ سوارے اپنے کاجیا۔ ورن برن میٹ مٹان، کھانی بانی ویکھ نشان، اک چلائے نام جہازیا۔ دھرم جھلائے اک نشان، آپ اٹھائے سری بھگوان، میٹ میٹائے ملاً قاضیا۔ پورن جوت اک مہان، سادھ سنت کرے پچھان، گر پیر مار دھیان، جوٹھے جھوٹھے نازن نازیا۔ آپے گوپی آپے کابن، آپے رام رمٹیا رام، آپے کایا ماٹی چام، آپے مد ساچی باٹی پیئے یر جام، آپے شبد کھائے ساچا طعام، جوتی نور لائن لائیا۔ آپے دوس آپے شام، جوتی جوت سرُپ ہر، کلجگ اتم ویکھ در، ویکھ

کھیل بازی گر ناٹیا۔ راج جوگ جوگ راج، رسنا رس بھوگ جگت ترسنا لگی آگ۔ ملے میل ڈھر سنجوگ، ہرجن وچوں چکے روگ، آپ بنائے ہنس کاگ۔ دیوے درس در اموگھ، آتم رس لینا بھوگ، مایا ڈسے نہ ڈسنی ناگ۔ سوہنگ شبد ساچا جوگ، لکھ چوراسی بیوے وچوگ، آتم بخشے اک ویراگ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سرؤپی دیوے ور، والی ہند جانا جاگ۔ والی ہند جاگ سرت سمبھالیا۔ پرہہ ابناشی لایا بھاگ، آپے شاہ آپے کنگالیا۔ جگت ترسنا بھجے آگ، ملے نام شبد دلایا۔ شبد بنہنا تن ساچا تاگ، ملے میل کنت سہاگ، جوت جگے اک اکالیا۔ آپ اپنے ہتھ رکھے واگ، ڈرمت میل دھوئی کایا داغ، در گھر ساچے بننا نام سوالیا۔ دیپک جوتی جگے چراغ، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پھل لگائے کایا ساچی ڈالیا۔ جگت جگیش راج دوار۔ پُرکھ ابناشی آپ جگائے، لوک مات رہنا خبردار۔ شبد سنیہڑا اک گھائے، میل ملائے ہر میت مُرار۔ نہچل دھام اٹل وکھائے، جل تھل آپ سمائے، گھڑی گھڑی پل پل نوری جوت کر آکار۔ شبد اچھال اک لگائے، ول چھل جگت بھائے، دیپک جوتی رہی بل، اگیان اندھیر کل مٹائے، مٹے گھٹا کالیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، شبد سنیہڑا رہیا گھل، آپ اپنا حکم سنا لیا۔ ہر ہر ہر فرمان، شبد جنائیا۔ جگت شاہ ایک آن، ڈھر درگاہی رہیا پائیا۔ آسو تین دوس وکھان، سد پیس تیراں بکرمی ویلا وقت رہیا لکھائیا۔ چل کے آئے جوت سرؤپی ہر بھگوان، دلی تخت در دوار سہائیا۔ شبد جھلے اک نشان، دہ دشا رہیا جھلائی۔ آپے جانے جانی جان، ستان دیپاں ونڈ ونڈائیا۔ نواں کھنڈاں رنگ مہان، چند پرچنڈا سنگ رلائی۔ روسا چینا ویکھ جاپان، انگلستانا شاہ بلکائیا۔ چڑھے گھوڑے نوجوان، سوہنگ پھڑے تیر کمان، لہندی دشا پائے حصہ، اپنی رچن رچائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، والی ہند ہوش کر، گر شبد ہلونا ایک لائیا۔ شبد ہلونا لگے تن، من سویا مات جگاؤنا۔ ساچا شبد سنا کن، پُرکھ ابناشی اپنا آپ سناؤنا۔ بہرم بھلیکھا کڈھ جن، در دوارے چرن چھہاؤنا۔ ستجگ ساچا چڑھیا چن، کلجگ کالا بھیکھ مٹاؤنا۔ گرمکھاں بیڑا رہیا بن، راجا رانا تختوں لاہنا۔ ایک وست رکھے سچا نام دھن لوک مات ساچی ونڈ ونڈاؤنا۔ بے مکھاں اتم دیون آیا ڈن، مدرا ماسی کوئی دس نہ آؤنا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، شبد سنیہڑا دیوے ور، والی ہند جانا تر، سرن سرنائی ایک پڑ، دوسر کیسے نہ سپس جھکاؤنا۔ شبد تیر ہر ٹرنگ۔ گھٹ گھٹ ویکھے مستک لیکھے، لکھے ریکھے چٹے آسو کس تنگ۔ رنک راجان شاہ سلطان رہے بہرم بھلیکھے، سادھاں سنتاں مایا رانی کیتا ننگ۔ گرمکھ ورا تیجے نیتز نین پیکھے، شبد جیکارا وجے مردنگ۔ میٹ مٹائے اولیئے پیر شیخے، لاڑی مؤت منگے منگ۔ دھرم رائے

دور ڈراڈا ویکھے، پرہہ ابناشی کرپا کر کلجگ انت نبھائے ساچا سنگ۔ میٹن آیا بدھنا لیکھی ریکھے، لکھ چوراسی ہونی بھنگ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، شبد سرؤپی دیوے ور، بھگت بھگونت جائے تر، آپ چکائے اگلے پچھلے لیکھے۔ راج اندر اندر پرشاد۔ شبد دیوے پرہہ ساچی داد۔ ہرجن ساچا ہر در لیوے، دوس زین رسن ارادہ۔ سوہنگ شبد الکھ ابھیوے، میل ملاوے مادھو مادھ۔ امرت آتم رس ساچے میوے، ہوئے جنائی بودھ آگادھ۔ کوستک منیا مستک تھیوے، کھوچے کھوہ پنڈ برہماد۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگت سہیلے دیوے ور، پُرکھ ابناشی لینا لادھ۔ پُرکھ ابناشی جوت جگائی۔ نہکلنکا ناؤں رکھائی۔ پُری گھنکا دھام سہائی۔ بار انکا جوت پرگٹائی۔ بہرم بھلیکھا شنک مٹائی۔ راؤ رنکاں ربیا سمجھائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، گُرمکھ سہائے اک در، بنک دوارا ملے وڈیائی۔ ملے وڈیائی جگت وڈیائی۔ ایک ہر سرنائی، نہ دوچا کوئی سہائی۔ چاروں کُنٹ پئے دُبائی۔ پرہہ ساچی ونڈ ونڈائی۔ ماجھے دیس ہوئی گُرمائی۔ جوت زرنجن تیل چڑھائی۔ نین کجل شبد پائی۔ گُرمکھ ساچے سنگ رلائی۔ ساچی بنت ربیا بنائی۔ سادھاں سنتاں ربیا بلائی۔ راج راجاناں ربیا جگائی۔ شاہ سلطانا ربیا بلائی۔ شبد سُنپہڑا اک گھلائی۔ سوہنگ بنھے شبد گانا، چٹے گھوڑے واگ گندا۔ چوٹھا پوڑا ربیا اٹھائی۔ ہو آسوار ساچے ماہی، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سُنپہڑا دیوے ور، ہر بھگونت سنت بہرم بھلیکھا رہے ناہیا۔ بہرم بھلیکھا کھولے، آئے دواریا۔ شبد چوہ اکھڑا ایک بولے، کلجگ تیری دھاریا۔ نہکلنک کدے نہ ڈولے، سرشٹ سبائی آپے تولے، تولنہار سرب سنساریا۔ گُرمکھ ساچے اندر بولے، بھاگ لگا کایا چولے، چار ورنان دس نہ آ رہیا۔ شبد سُنائے سوہنگ ساچے سوہلے، کایا دھرتی سب دی موئے، اٹی ناہی کھڑے کولے، ہوئے بسنت بہاریا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آسو تین ویکھ در، لیکھ لیکھائے گن گن والی ہند مٹائے چند، سہائے ایک بنک دواریا۔ والی ہند خوشی مناؤنی۔ پرہہ ابناشی جوت جگاؤنی۔ گھنک پُر واسی رچن رچاؤنی۔ آد شکت آد بھوانی، جوت زرنجن اک نشانی، دوس زین ڈگمگاؤنی۔ مارے تیر شبد کانی، سوہنگ ساچی بانی بحر کپائی چیر وکھانی۔ نیڑ نہ آئن پنج شیطانی، سنجھ سویر اک کراؤنی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم گھر کھولے در، ملے ور نہ ہر، آتم مارے اکو چھال، دین دیال سہاوے تال اپنی آپ لگاؤنی۔ کایا ماٹی ہٹ جگت ونجاریا۔ ساچا لاپا لینا کھٹ، وچ سنساریا۔ جوت زراں آپ لیٹی مندر ساچے مٹ، ڈونگھی کندر اندھ اندھیاریا۔ دسم وسیرا گھٹ گھٹ، جوتی جگے لٹ لٹ، دس کیسے نہ آ رہیا۔ ایک مایا پائی وٹ، دئی دویٹی لایا پھٹ، ساچا تٹ نہ کوئی وکھا رہیا۔ گُرمکھ ورا سنت سہیلا آتم

رس سچ دوارے رہیا چٹ۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، پردے جائے وس۔ جوت زرنجن کر پرکاش، راہ ساچا جائے دس۔ پون چلائے
 شبد سواس، امرت آتم تال سہائے تیرتھ ساچا ت۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوت سروپی بھیکھ دھر، گرمکھ ساچے سنت سہیلے اک
 اکیلے آپ اپنے در بہائے دیا کھائے بے مکھاں دیسے کھیل بازی گر نٹ۔ کایا مندر بھگت دوار۔ بھگت دوار امرت بھنڈار۔ امرت بھنڈاری دسم
 دوار۔ دسم دواری جوت زرنکار۔ جوت زرنکاری شبد دھار۔ شبد دھاری پون آسوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرمکھاں کھولے بند
 کواڑ۔ گرمکھاں کھولے بند کواڑ، اندھیر وناسیا۔ پرے ہٹائے پنچم دھاڑ، شبد سواسیا۔ جوت جگائے بہتر ناڑ، کرے پرکاسیا۔ آپے
 پھرے پچھے آگاڑ، نیچ گھر واسیا۔ ساچے پوڑے دیوے چاڑھ، آکاش اکاشیا۔ در گھر ساچے دیوے واڑ، نہ کدے وناسیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھاں دیوے نام ور، ہویا رہے داسن داسیا۔ کایا ماٹی ساچا ہٹ، رتن امولیا۔ گرمکھ وِرا لا لہائے
 کھٹ، ساچا تول ہر جی تولیا۔ پرگٹ ہوئے جھٹ پٹ، اندرے اندر آتم بولیا۔ آپے آپ رہیا رٹ، لگے بھاگ کایا مٹ، بند دوارا ایک
 کھولیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رہے اڈول کدے نہ ڈولیا۔ آپے آپ سدا اہل، آد انت کدے نہ بھلیا۔ لکھ
 چوراسی رہی زل، پانی پیا کایا چلھیا۔ گرمکھ وِرا ہر اُچائے ساچی گل، شبد لگائے تن پہنائے ساچے پھلیا۔ آپ اپنا درس دکھائے، آتم
 ترسنا حرص مٹائے، امرت میگھ برس وکھائے، ہرجن چرن پریتی گھول گھلیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، کایا ماٹی جوت دھر، دیوے نام
 شبد دات اٹلیا۔ شبد دات انمول گر بھنڈاریا۔ دیونہار سرب سنسار، آپے آپ ورتا رہیا۔ گرمکھ وِرا لیوے کر پیار، آئے در سچے
 دواریا۔ شبد دیوے تکھی دھار، آپ کرائے آر پاریا۔ سوہنگ پھڑ تیز کٹار، پنجاں مارے وارو واریا۔ در دوارے رکھے باہر، اٹھ پھر
 دیوے پھریا۔ گرمکھ ہونا خبردار، من مت بُدھ آپ جگا رہیا۔ جھوٹھا ناتا کایا دھار، پُرکھ بدھاتا درس دکھا رہیا۔ مانس دیہی کرم
 وچار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے مندر اندر بولیا۔ ہر ہر ہر ہر زوریریا۔ ہر ہر ایک گھر، نہ ہوئے کدے
 کہریا۔ ہر ہر ایک دیوے سچا ور، نہ کوئی جانے آیر غیریا۔ ہر ہر اپنی ترنی رہیا تر، آوے جاوے وسے ہسے کایا شہریا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنگھاسن ساچے آسن آپے آپ بہ رہیا۔ نندک نندیا نہ کرے وچار۔ وڈی وڈیائی ہر در دوار۔
 من مت بُدھ جس جیو اُچائی، سنگ رلائے کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار۔ پنچ تتاں بنت بنائی، اک کرایا تن شنگار۔ کلجگ مایا پائی
 پہابی، چاروں گنٹ دھواں دھار۔ جگت جگدیشا دسے ناہی، سرب جیاں دا ساچا یار۔ جوتی جوت سروپ ہر، اُسنت نندیا اک

کر، آپے وسے اپنے بنک دوار۔ نو دوارے جگت وکار، پرہہ ساچا آپ رکھائیندا۔ دسم وسیرا ہر کرتار، آپ اپنے وچ سمائیندا۔ شبد گھبرا پھریدار، اٹھے پھر سد جگائیندا۔ پون سواسی دئے ہلار، اک ہلونا نام لگائیندا۔ دیپک جوتی کر اجیار، اندھ اگیان آپ مٹائیندا۔ ایک کھولے سچ دکان، نام وست اک ٹکائیندا۔ تولا بن ہر بھگوان، آپے ساچا تول ٹلائیندا۔ ایک دوجا تیجا بولا نیتر کھولا، سوچھ سرؤپی درس دکھائیندا۔ گر گرسکھ آتم من تن پتیجا، ملیا میل گن ندھان دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد دیوے اک نشان۔ شبد دیوے دھر درگاہ۔ سرشٹ سبائی اک ملاح۔ چاروں کنت رہیا ونڈائی، کلجگ اتم حصے پا۔ ویکھے خلق خدائی، آپ کیسے دسے نہ۔ عیسے موسے پئے جدائی، چہتر کیسے سپسے جھلے نہ۔ پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ باہیں، روسا چینا بھلے نہ۔ راجے رانیاں پائے پھاپی، بھاگ آکے کایا کئے نہ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، سدا اڈول انت کل ڈھے نہ۔ کلجگ اندھ اگیان مچیا۔ نہ کوئی جانے چتر سجان، برہم گیان کون سچیا۔ مایا رانی ہوئی پردھان، نو دوارے بہ بہ نچیا۔ پرگٹ ہوئے والی دو جہان، چاروں کنت باباکار مچیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ بھنے کچا، بھانڈا پھل اتم ویلے پکیا۔ کلجگ کالا ویس پڑکھ اگیا۔ پرگٹ ہوئے ماجھے دیس، ماتا پتا کیسے نہ جمیا۔ پکڑ اٹھائے نر نریش، شبد سرؤپی لاپے چمیا۔ نہ کوئی بولے شو شنکر گنیش، گگن پاتالی پلائے تھمیا۔ جوت سرؤپی کر ویس، کرے کھیل اگم اگیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چارے کنتاں ویکھ ہر، آپ اپنے اندر رمیا۔ آپ اپنے رنگ سمایا۔ کلجگ کالا منگے منگ، پرہہ ابناشی دیا کایا۔ اشٹبھج ہوئی سنگ، شبد سنگھاسن آسن لایا۔ ہر دوارے منگے منگ، پرہہ ابناشی کس تنگ، شبد گھوڑا اک منگایا۔ لیکھا چکے گوداوری گنگ، اٹھسٹھ تیرتھ ہوئے بھنگ، جیو جنت بھکھ ننگ، سادھ سنت ہوئے بلکایا۔ شبد چاڑھے ایک کنگ، سوہنگ وجے شبد مردنگ، راؤ رنگ رہیا سُنایا۔ آپے ڈھاپے بھرماں کندھ، نام چڑھائے ساچا چند، کلجگ اندھیر دئے مٹایا۔ مدرا ماس لایا بتی دند، بے مکھاں گویا پرمانند، ہنکار وکار تن وسایا۔ جن بھگتاں خوشی کرے بند بند، شبد سُنائے ایک چھند، دھن ناد اناہد اپنی آپ رہیا اُچایا۔ اُچے دھن اناہد ناد، سرب گھٹ اُپانیا۔ شبد بودھ آگادھ، نہ کھئے جانے وید پُرانیا۔ گر مگھ ورلے ملے ساچی داد، ہر ہر ناؤں برہم گیانیا۔ آتم وجے ساچا ناد، دسم دواوری اک نشانیا۔ ملے میل مادھو مادھ، جوتی نور حاضر حضور سری بھگوانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے کھیل دو جہانیا۔ دو جہاناں کھیل ہر رچائیندا۔ آپ اپنا کر کر میل، جن بھگت مات جگائیندا۔ آپے کرے اپنی کھیل،

سنگ سہیل آپ اکھوائیندا۔ آپے گر آپے چیل، شبد جوتی میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُریاں لوآں کر آکار، اک جیکارا شبد بلائیندا۔ شبد جیکارا ہر سُنایا اے۔ برہما پُری برہم تجایا اے۔ گرُمکھ ساچا کرم پرہہ ابناشی آپ بنایا اے۔ گر تیغ بہادر ملیا جنم، ساچے ساچا دھام سہایا اے۔ سرِشٹ سبائی میٹے ورم، لکھ چوراسی کرم اپنے ہتھ رکھایا اے۔ کلجگ مایا جیو بھلے بہرم، بہرم بھلیکھا جھوٹھا لیکھا ویکھی ویکھا مات ودھایا اے۔ گرُمکھ ساچا نیتر پیکھے، آپ لکھائی اپنی ریکھے، پُرکھ ابناشی دھریا بھیکھے، اپنا ساچا دھام سہایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہما برہم رُپ سمایا اے۔ برہما برہم رُپ سمائے۔ ہر ہر جوتی میل ملائے۔ شو شنکر کر دھیان، جٹا جوت دھاری سپس جھکائے۔ پرہہ ابناشی چتر سُبجانا آپے ویکھے مار دھیان۔ چارے کُنٹاں ویکھے وکھانے، اتم مٹدا جائے نشان۔ کلجگ کالے آئی بان۔ جھوٹھی دسے نہ کوئی دکان۔ جیو پنڈ بھانڈا کاچا، جگت مکان۔ پُرکھ ابناشی ساچو ساچا، ایک ایک سری بھگوان۔ شو شنکر در دوارے آئے ناچا، کِریا کر ہر بھگوان۔ کلجگ اتم ہر ہر واچا، ایک لگے شبد تماچا، بوئے وچھوڑا دو جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوآں پُریاں ویکھے ہر، اک جھلائے شبد نشان۔ شو شنکر جوت ملائے۔ انکر کنکر دوار بنکر ایک اڈنک وجائے۔ ویکھے کھیل ہر بھینکر، بھانا اپنے ہتھ رکھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دو جا بھو چُکائے۔ ساچی پُری مار دھیان۔ ہر گھٹ رام کر پچھان۔ اند اندراسن آپ تجایا، پُرکھ ابناشی تیر چلایا، رسنا کھچ اک کمان۔ کروڑ تینتیس دئے ڈبایا۔ بیس اکیسا ہر جگدیشا، کرے کھیل آپ رگھرایا۔ شبد پڑھائے سچ حدیثا، سوہنگ جھنڈا ربیا جھلایا اے۔ میٹ مٹائے موسیٰ عیسیٰ، قرآن انجیل دس نہ آیا اے۔ بھانا ویکھے ہر اُنیسا، اٹھاراں دھیائے گائے گیتا، نہ کوئی رام نہ کوئی سینتا، نہ کوئی ساجن نہ کوئی میتا، اپنے رنگ سمایا اے۔ آپ بوئے پت پُنیتا، گرُمکھاں کرے سینتل سینتا، ساچی ریتا ربیا چلایا اے۔ وید پُراناں وقت بیتا، کھانی بانی پرکھے نیتا، نہ کوئی دوارے دسے چیتا، کون سنگھاسن ڈیرہ لایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، وربھنڈ برہمنڈ اپنا کھیل رچایا اے۔ راجا اند کرے پکار۔ پرہہ ابناشی کِریا دھار۔ مٹدے جان میت مُرار۔ کروڑ تینتیس ویندی دھار۔ بیس اکیسا جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی کار۔ برہما شو پار کرائے۔ دیوی دیولے جگائے۔ سُرپت راجا اند لائے سیو، آپ اپنی دیا کبائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو کھنڈ پرتھی ویکھے ہر، وربھنڈی ساچا کھیل کھلائے۔ وربھنڈی ہر پائے بھنڈی، ساچی ونڈ ونڈائیا۔ پہلی دشا چند چنڈی، مٹدے جان جیو

گھنڈی، چوڈاں نو کھیل رچائیا۔ آپے وڈھے بے مکھاں کنڈی، جوتی جوت سرؤپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اک اکلّا شبد میل رہیا ملائیا۔ اک اکلّا ہر اک دیالیا۔ دوجی رکھے شبد بھکھ، گرمکھاں دیوے ہر کرپالیا۔ تیجے نین لینا پیکھ، سرب گھٹاں بھوئے رکھوالیا۔ چوٹھے گھر ساچا لیکھا لین لیکھ، سنت سہیلے شبد متوالیا۔ پنچم آپے رہیا ویکھ، پنچم دیس ہر وسا لیا۔ چھیویں شبد لائے میخ، اکھر وکھر ہر اُپا لیا۔ ستویں ست ستوادی اک، جوت سرؤپی ڈگمگا رہیا۔ اٹھویں اٹھاں تتان مٹائے ترکھ، امرت بوند مکھ چوا رہیا۔ نو دوارے لکھ چوڑاسی منگے بھکھ، دسویں گرمکھ بوجھ بوجھا رہیا۔ اک گیاراں لیکھا رہیا لیکھ، صدی بیس سنگ سما لیا۔ دھرم رائے منگے بھکھ، باراں باراں رسنا گا لیا۔ آپے لیکھا دیوے لیکھ، تیرا رنگ وٹا لیا۔ نہ کوئی ہندو مسلم سیکھ، شبد گھیرا ایکا پا لیا۔ چوڈاں چوڈاں ہٹاں رہیا ویکھ، سمت بکرمی بیس نال رلا لیا۔ راجے رانیاں منگی نہ ملے بھکھ، پندراں اندرے اندر خالی کرا رہیا۔ سؤلویں در دوارے بھوندے پھرن رچھ، سادھ سنت گر پیر نہ کوئی سکے سرت سمبھالیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا رنگ آپے جانے، گر پورا سورا گر گوپالیا۔ دس ست ستاراں سطر لکھائیا۔ مغل پٹھانی چڑھے لکھ ستر، پاؤندی آوے سرب دہائیا۔ سنت سہیلے کرے اکنتر، پرہ ساچے شبد جنائیا۔ نام بیجے کایا وٹر، سوہنگ بیج رہیا بجائیا۔ نہ کوئی جانے اپنا نچھتر، ساچی ریکھ کس لکھائیا۔ جیو جنت بھوئے ستھر، دھرت مات سیج وچھائیا۔ آپے پاڑے اچ ٹلے وڈ وڈ پتھر، اگم اگمی پئے دہائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ کالے ملے ور، بے مکھاں بھوئے گرمائیا۔ ست ستاراں اڈے ست۔ کوئی نہ دیوے دھیرج یت۔ پتر ماواں تٹانت۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے مت گت۔ اٹھ ت ت ت وکھانے۔ تختوں لاپے راجے رانے۔ چھتر نہ دیسے وچ جہانے۔ چلے چلائے اپنے بھانے۔ میٹ مٹائے وید پُرانے۔ انجیل قرآن لاپے مکانے۔ کھانی بانی ہوئی خیرانے۔ نہکلنک جوت جگائی، پھڑیا ہتھ شبد نشانے۔ گرمکھاں آتم وجے ودھائی، بے مکھاں ہتھیں بنھے گانے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ویکھے کھیل سری بھگوانے۔

★ ۲ اَسُو ۲۰۱۲ پِکرمی ماتا بَشَن کُور دے گرہ پنڈ جیٹھووال ہر بھگت دوار ★

چرن کول گر میت، ہر اُپکاریا۔ چرن کول گر میت، گرُمکھ نمسکاریا۔ چرن کول گر میت، سدا سد بلہاریا۔ چرن کول گر میت، جوتی جوت سرُپ ہر، ساچا مارگ اک وکھا رہیا۔ چرن کول گر میت، کٹے چوڑاسیا۔ چرن کول گر میت، تھے جم کی پھاسیا۔ چرن کول گر میت، ملے میل پُرکھ ابناشیا۔ چرن کول گر میت، رسن جاپ سواس سواسیا۔ چرن کول گر میت، آپ بُجھائے ترسنا اگن، جھوٹھی لاپے جگت اُداسیا۔ چرن کول گر میت، دیپک جوتی ساچے جگن، کایا منڈپ وچ اکاشیا۔ چرن کول گر میت، کایا رنگے نام رنگن، دیوے مان دُھر درگاہی نر نریشیا۔ چرن کول گر میت، گرُمکھ ساچے کر پچھان، مانس جنم کرے ربراسیا۔ چرن کول گر میت، ایکا ایک جگت آن، ہرجن ساچا نہ کدے وناسیا۔ چرن کول گر میت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، میٹ مٹائے مدرا ماسیا۔ چرن کول گر میت، سچ کھنڈیا۔ چرن کول گر میت، ملے مان وچ ور بھنڈیا۔ چرن کول گر میت، کٹے کھانی جیرج انڈیا۔ چرن کول گر میت، دھرم رائے نہ دیوے دنڈیا۔ چرن کول گر میت، ملے ودیائی آتم ودھائی وچ برہمنڈیا۔ چرن کول گر میت، آپ اپنی دیا کھائے، شبد پھڑائے ہتھ چند پرچنڈیا۔ چرن کول گر میت، اٹھ پھر ویکھے نیت، کایا کرے ٹھنڈی سیت، ہرجن ساچے رکھے چیت، ساچا نام دُھر درگاہی ایکا ونڈیا۔ چرن کول گر میت، آپ چلائے اپنی ریت، نہ کوئی مندر نہ کوئی مسیت، صدی چوڈھویں رہی بیت، میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، بے مُکھاں وڈھے کنڈیا۔ چرن کول گر میت، بھگت جگائیندا۔ چرن کول گر میت، ساچی سیوا اک وکھائیندا۔ چرن کول گر میت، امرت میوہ آتم رس رسنا بھوگ کرائیندا۔ چرن کول گر میت، لوک مات راہ ساچا دس، پھڑ پھڑ بانہوں راہے پائیندا۔ چرن کول گر میت، ہر بھگت دوارے رہیا وس، دوسر در دس نہ آئیندا۔ چرن کول گر میت، گرُمکھ میلا ہس ہس، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ چرن کول گر میت، من بیراگیا۔ گرُمکھاں کایا پنت پُنت، کلجگ سویا مات جاگیا۔ اٹھ پھر ٹھانڈا سیت، بُجھے آتم ترسنا آگیا۔ ایکا گائے سہاگی گیت، شبد گر گر رسنا ساچی لاگیا۔ ملیا میل ساچے میت، ہتھ پکڑے اپنے واگیا۔ نر نرائن ویکھے نیت، کون بنس کون کاگیا۔ سادھ سنت کون اتیت، کون سویا کون جاگیا۔ جوتی بھیکھ اولڑی ریت، دُھر درگاہی آیا بھاگیا۔ کایا مندر سچ مسیت، ساچا راگی راگن راگیا۔ لکھ چوڑاسی بھے بہیت، شبد گولہ ایکا داگیا۔

سرِشٹ سبائی رہیا جیت، آپے پچھے آپے آگیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گُرمکھاں ساچا میل در، ملیا میل کنت سہاگیا۔ چرن کول گُرمیت، ساچے مندرا۔ چرن کول گُرمیت، چار دواری کایا اندرا۔ چرن کول گُرمیت، نہ بیٹے مات خواری، آتم توڑے وجا جندرا۔ چرن کول گُرمیت، نانا توڑے پنچم یاری، بھاگ لگائے ڈونگی کندرا۔ چرن کول گُرمیت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھاں دیوے نام ور، بے مُکھاں در در پھرائے بندرا۔ چرن کول گُرمیت، آپے دیوے نر نریشیا۔ چرن کول گُرمیت، کرے ویس ماجھے دیسیا۔ چرن کول گُرمیت، جوتی جامہ رمیئا راما اولٹا بھیس۔ چرن کول گُرمیت، اک رکھائے شبد دمامہ، شبد سُنپھڑا دیس پردیس۔ چرن کول گُرمیت، آپ کرائے اپنا کاما، وڈ داتا ہر ہر مرگیس۔ چرن کول گُرمیت، نہ کوئی منگے داما، چرن سرن سرن چرن گُرو گُرم دس دسمیش۔ چرن کول گُرمیت، ایکا دیوے نام ناما، سُکا ہریا کرے چاما، امرت پیائے آتم جامہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات ہر ویکھ در، آپ اپنا پھرے بانا۔ ہر مریادا جگ ریت، سگل سنساریا۔ ہر مریادا جگ ریت، چرن دوار دہرا مندر مسیت، ساچے در سچے گھر بابریا۔ پاربرہم کل ریت، گُرمکھ ساچے مائس دیہی جانا جیت، ملے موکھ چرن دواریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سوہنگ راگ سچا سنگیت، کایا تن سُرنگا انحد ساچی تار وجا رہیا۔ سچا تن تن رباب، پرہ ساچا کندھ اٹھائیا۔ شبد گھوڑے چرن دے رکاب، پرگٹ بیٹے ہر حاضر حضورا حق جناب، چاروں کُنٹ ویکھ وکھائیا۔ پین پاپ نہ کوئی صواب، جل نیر نہ کوئی دوآب، بستر چیر نہ کوئی پوشاک، پرہ ساچا تن چُھپائیا۔ شبد جنائی بھوکھت واک، گر وڈیائی کھولے تاک، بھگت ودھائی بیٹے پاکی پاک، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی رچن رچائیا۔ تن سُرنگا نام امولا۔ شبد ترنگا سوہنگ ڈھولا۔ در دوارا ایکا منگا، نام رنگیلا پایا چولا۔ جے جیکار وجے مردنگا، در دوارا ساچا کھولا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھے جنگا، لاڑی مؤت اٹھائے ڈولا۔ وڈ داتا ہر سورا سرنگا، گُرمکھ ساچا آلا بھولا۔ شبد سرُپی انگ سنگا، جوت سرُپی تول تولا۔ امرت آتم وپائے گنگا، گُرمکھ ویکھے بھکھا ننگا، دیوے نام آپ ہرننگا، لوک مات ویاہے جھوٹھا بولا۔ پنچم یاری سنگ کسنگا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں در بنیا گولہ۔ در بھگت بھکھار، ہر بنواریا۔ منگے منگ پیار، وڈ سنساریا۔ نام چاڑھے ساچا رنگ، رنگن رنگ مجیٹھ لاریا۔ مائس دیہی نہ بیٹے بھنگ، لکھ چوراسی اترے پاریا۔ آپ سہائے دو دوانگ، ساچی بھجا ہر پساریا۔ سچ چڑھائے نام کنگ، ساچا وہن اک وبا رہیا۔ چٹے آسو کسیا تنگ، شبد پلانا آسن لا رہیا۔ نام ڈوری جگت

پتنگ، پُریاں آکاشاں وچ اڈا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سما رہیا۔ ساچے رنگ سمائے سہج دھونٹیا۔ گرمکھاں میل ملائے سُن سُن بینتیا۔ شبد سروپی تیل چڑھائے، وٹنا لائے اک بسنتیا۔ سئیاں منگل ساچے گائے، گیت سہاگی اک گونٹیا۔ ہتھیں مہندی نام رنگائے، ملے وڈیائی جیو جنتیا۔ نام ندھانا گانا بٹھ وکھائے، ریتی کر کر ہر بھگونٹیا۔ شبد نشانہ تیر چلائے، ویکھے کھیل جگا جگنتیا۔ رسن کمانا کھچ وکھائے، آدن انتیا۔ گرمکھ لاڑا آپ سجائے، واگ گندائے بھنڑی زین ساچی بھین سرب سکھونٹیا۔ ساچی واگ ہتھ پھڑائے، برکھا پھولن نام لائے، جانجی لاڑے سد لیاے، پرہ جوتی نال ویاہے، ملے ور سہاگن ساچے کنتیا۔ آتم سیجا اک وچھائے، سولاں تن شنگار کرائے، من وکاری نیڑ نہ آئے، شبد بھنڈار سیو کھائے، پانی وارے دھرت مات ساچی ریت اک اک اک اکوٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، پائے گھیرے چار چپھیرے، شبد سروپی کر کر مہرے، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چیتن سطح ایکا کھائے نہ بہتھا، امرت نیر ساچا سیر سدا سدا چونٹیا۔ سدا سہاگی نار در درباریا۔ گر پورے چرن پیار، گرمتی شبد ادھاریا۔ پرہ کرے کرائے آپ شنگار، دھیرج یقی آتم ستی نام رتی کجل پا رہیا۔ کلجگ مایا وا نہ لگے تتی، کیرپا کرے ہر سمرتھی، اپنی ہتھیں مینڈھی سیس گندا رہیا۔ آپے جانے مت گتی، دیپک دھرے جوتی بتی، مٹائے اندھ اندھیاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرمکھ ساچے کر پیار، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی ناری پون آسواری، نام بیڑا شبد سالو چٹا لیڑا اپنی ہتھیں آپ دوا رہیا۔ چٹا لیڑا چٹی چادر، ہر آپ دوائیندا۔ در گھر سچے کر کر آدر، کیرپا کرے کرتا قادر، مکھ نیتز نین سہائیندا۔ دیوے سچی نام سروپی داد، در در نائی نین آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرمکھ ساچے سنت ڈلارے جوتی ناری کر پیاری ایکا رنگ سمائیندا۔ ایکا رنگ سمائے سہج سہاگیا۔ کایا جوتی رنگ رنگائے، اٹھ پھر رہے وچ آگیا۔ ساچی ڈولی آپ بہائے، جگت ترسنا جھوٹھی مایا جگت تیاگیا۔ پریم گولی نال رلائے، مایا ڈسے نہ ڈسنی ناگیا۔ چار کھارا آپ اکھوائے، پنچم سویا اٹھ اٹھ جاگیا۔ ساچے راہے آپے پائے، دیوے لاگ لاگن لاگیا۔ سوہنگ شبد ونڈائے ونڈ، گرمکھاں حصے ساچے پائے، بنائے ہنس کاگیا۔ ساچے در ہر بہائے، آلس نندرا پڑدہ لاپے، اٹھ پھر من بیراگیا۔ نر نریشا درشن پائے، لوچن ساچا کھول، وکھائے بھجی رہے ترسنا آگیا۔ دوویں ہتھیں سیو کھائے، ہر سمرتھی سنگ رلائے، ملے مچن ساچے سچن وچ ماگھ ماگھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھاں پڑدے آیا کچن، بے مکھ جیو بھانڈے بھجن، دوویں تال مات وچن، کوئی نہ کیسے رکھے لاجیا۔

★ ۳ آسو ۲۰۱۲ بکرمی مانا بشن کور دے گرہ ہر بھکت دوار جیٹھووال ★

اونکار اونکار اونکار آپ نرنکاریا۔ سوہنگ جاپ سوہنگ جاپ سوہنگ جاپ اچا جاپ، مات دھرا رہیا۔ دوانگ آپ دوانگ آپ دوانگ آپ، ایکا دوجا بھو چکا رہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ وکھا رہیا۔ آسو تین جگت ویراگ۔ پرہہ انباشی در گھر ساچے آپ شہائے، ترسنا بھجھائے ممتا آگ۔ ستان دیپان جوت جگائے، نو کھنڈ پرتھمی ایک چراغ۔ آپے آپ ڈگمگائے، آپے گائے بن بن شبد سرؤپی ساچا راگ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھے واگ۔ نو کھنڈ نو در وچ وربھنڈیا۔ نو کھنڈ نو در پرہہ ساچے وندن ونڈیا۔ نو کھنڈ نو در، پرہہ دیوے چار گنٹ دنڈیا۔ نو کھنڈ نو در ویکھ اتم مات ہنڈھیا۔ نو کھنڈ نو در پرہہ دیوے ساچا ور، چاروں گنٹ ونڈیا۔ نو کھنڈ نو در اتم ہووے مات رنڈیا۔ نو کھنڈ نو در ویکھ وکھانے ہر وربھنڈیا۔ نو کھنڈ نو در مایا جھوٹھے بھرے گھمنڈیا۔ نو کھنڈ نو در آپے ویکھے ساچا ہر، جوتی جوت سرؤپ ہر، کلجگ اتم آیا کنڈھیا۔ ست دیپ ست لو، ست آکاسیا۔ ست دیپ سب جی کو، آپ بنائے منڈل راسیا۔ ست دیپ پرہہ پرگٹ ہو، اچا جاپ کرائے جاپیا۔ ست دیپ پرہہ اوگن جوٹھی جھوٹھی مایا کھوہ، میٹ مٹائے کایا پاپیا۔ ست دیپ نام وست پرہہ بیچ ساچا بو، کرے کرائے وڈ پرتاپیا۔ ست دیپ پرہہ شبد چلائے ایکا سوہنگ سو، بھجھائے اپنا آپیا۔ ست دیپ پرہہ امرت چو، جوتی جوت سرؤپ ہر، میٹ مٹائے تینو تاپیا۔ پنج تت پردھان تن آپایا۔ پنجم پنج شیطان سنگ رلایا۔ پنجاں لائے ایکا بان، ایکا انک دھیان رکھایا۔ آپ بہائے اک مکان، کایا مندر اک شہایا۔ جوٹھی جھوٹھی کھولی بیٹھا دکان، جگت ونجارا سرب کرایا۔ کلجگ کرے کھیل مہان، جیو جنت سرب بھلایا۔ اپنا کیتا آپے پان، کلجگ ویلا اتم آیا۔ ایکا جھلنا مات نشان، سوہنگ اکھڑ وکھڑ لیکھ لیکھایا۔ گرمکھ پرگٹ وچ جہان، پنجم ناتا موہ ٹڑایا۔ پرہہ انباشی دیوے جیا دان، چوڈاں ہٹاں ہٹ بھرایا۔ چرن دھوڑ سچا اشنان، کایا گوڑھ رنگ چڑھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، پنجم پنچاں میل در، تن منارا اک شہایا۔ پنجم تت پنجم گن پنچ پروانیا۔ تیز دھار شبد دھن شبد کھولے ساچی سن، پنجم وچے شبد مہانیا۔ پنجم کھیل جانے کون گن، ناد اناد نہ کیسے وکھانیا۔ گرمکھ ساچے چتر چن، پرہہ پنجم بھے ساچا گانیا۔ لکھ چوراسی چھان پُن، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ساچا آپ پچھانیا۔ ترے گن مایا دھات، دھرت آپائیا۔ ترے گن بدھا نات، سریشٹ سبائیا۔

ترے گنّ مایا ایک چھایا دوس رات، سورج چند سرب اُچھائی۔ ترے گنّ مایا کھیل کھلاپات، چند ستار چمکائی۔ ترے گنّ مایا سرب پرکاش، لکھ چوراسی بنت بنائی۔ ترے گنّ مایا سرب گھٹ واس، دس کیسے نہ آئی۔ ترے گنّ مایا آپ اٹھائے پرتھی آکاش، گگن پاتالی تھم کوئی دس نہ آئی۔ ترے گنّ مایا دھولے اندر رکھے واس، جل دھارا اُپر دھرائی۔ ترے گنّ مایا ساچی راس، منڈل منڈپ برہمنڈ اُچھائی۔ ترے گنّ مایا تھاپن تھاپ، نو کھنڈ پرتھی رچن رچائی۔ ترے گنّ مایا ہر پرتاپ، شو برہما وشن سیوا لائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ترے گنّ مایا آپ کر، سرشٹ سبائی بنت بنائی۔ تِنّ گنّ بھے دھارتت ورولیا۔ ستو گنّ سرب وچار، ست سنٹوکی دھرم سالیا۔ رجو راج جوگ دربار، ساچے دھام آپ سہا لیا۔ تامس ترسنا اگن پسار، جیو جنت آپ وسا لیا۔ ترے گنّ تتاں وچ سردار، پنجھی پرکرتی سنگ رلا لیا۔ کری کھیل سچھی سرکار، آپ اپنی رچن رچا لیا۔ آپے وسے اندر باہر، آپ اپنا آپ چھپا لیا۔ دسم دواہری محل اپار، اندرے اندر آپ بنا لیا۔ کایا مندر جگت شنکار، دسویں دیپک جوتی بالیا۔ نو دوارے کر تیار، کایا پنجر آپ چلا لیا۔ دسم دواہری بند کواڑ شبد سنگھاسن آپ وچھا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ترے گنّ ساچا ویس کر، لکھ چوراسی آپ اُپا لیا۔ پنج تت پروان اٹھ اٹھاریا۔ دس اٹھ پردھان وچ سنساریا۔ پنج پنج کایا اندر وسا، اندرے اندر نام اُچاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کایا مندر اک سہا لیا۔ کایا مندر ہر اُپایا۔ آتم منو اک ٹکایا۔ ممتا ترسنا سنگ ساچی آسا نال لیا۔ آپے ویکھے بیٹھ تماشا، اندر باہر پرتھی آکاش، در دربان آپ اکھویا۔ آپے بنے چتر سجان، پنج رلائے نوجوان، کرے کھیل آپ مہان، چاروں گنٹاں رسیا پھرایا۔ مت بڈھ نال رکان، بیٹھی کایا مندر مکان، آپ اپنا مکھ چھپایا۔ ہولی ہولی پلے زبان، آپے دسے اپنی آن، پرہہ ابناشی دیا کایا۔ من چنچل ہویا وچ پردھان، روک نہ سکے کوئی رایا۔ کلجگ اتم انت اپنا تانا رسیا تان، لکھ چوراسی لے پھسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھان لیکھا رسیا لکھایا۔ گرمکھان لیکھ لکھائے دیا کھائیندا۔ اک سد گیاراں دوس ویکھ، دہ دشا کرم کھائیندا۔ ہرجن جن ہر میلا میت مرار، نر نرکارا درس دکھائیندا۔ نو ست ست نو کرے وبارا، سولان کلا آپ اکھوائیندا۔ سولان کلا کلجگ دھارا، کالی رین اندھیر مٹائیندا۔ جن بھگتاں دسے مات وبارا، سوہنگ دھارا اندر وٹائیندا۔ اُچے دھن شبد جیکارا، ساچا راہ دکھائیندا۔ مٹے اندھیر دھندوکارا، دئی دویتی پڑدہ لاپندا۔ دیپک جوت کر اُجیارا، انحد ساچا راگ سُنائیندا۔ درس دکھائے اگم اپارا، دسم دواہری گنڈا لاپندا۔ شبد سنگھاسن اک اپارا، جوت سرُپی ڈگمکھائیندا۔ نہ کوئی ٹھگ چور نہ یارا، ساچی نگری اک دکھائیندا۔ امرت جھرنا

جھرے ٹھنڈی ٹھارا، دھارا اک وہائیندا۔ بھین بھائی نہ دیسے کوئی میت مُرارا، سگلا سنگ تجائیندا۔ گُرمکھ ساچا در گھر ساچے کرے پیارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچے دھام سُہائیندا۔ گر کِرپال دیال ہر بھگوانیا۔ گُرمکھ ساچے پرکھے لال، دیوے جگت نام نِشانیا۔ پھل لگائے کایا ڈال، ہر ہر والی دو جہانیا۔ آپے توڑے جگت جنجال، سَتجگ ساچا راہ وکھانیا۔ سوہنگ شبد مات دلال، میل ملائے سِری بھگوانیا۔ ملے نام سچا دھن مال، آتم جوتی نُور مہانیا۔ امرت سُہائے ساچا تال، ہر سچ اِشنان کرانیا۔ ایک دسے راہ سُکھال، یوگ ابھياس نہ کوئی وکھانیا۔ جوتی جگے دیپک مستک ساچے تھال، نر نرنجن نُور نُورانیا۔ آپے چلے اولڑی چال، ہرجن ساچا آپ پچھانیا۔ لکھ چُوراسی وچوں بھال، شبد بٹھے ہتھیں گانیا۔ در گھر ساچے دیوے مان، جھلدا رہے مات نِشان، آدانت نہ ہونے کنگال، ملے میل سِری بھگوانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در ساچے کرے پروانیا۔ سَتجگ ساچی ریت سخی سُہایا۔ نہ کوئی دہرا دیسے مندر مسیت، گردوارا نہ کوئی سجایا۔ سوہنگ شبد رکھائے چیت، راگ تال نہ کوئی الا یا۔ دُھر درگاہی سُہاگی گیت، آپ اپنا آپ سُنایا۔ لکھ چُوراسی لینی جیت، جن بھگتاں پرہہ رہیا سُنایا۔ سوا پھر رہنا اتیت، در دوار مات لکھایا۔ دوس سولان جائن بیت، سولان کلا جوت جگایا۔ گر چرن پریتی ساچی ریت، اک دھیان لگایا۔ کلجگ چلی اولڑی ریت، سوہنگ جاپ ساچا آپ جپایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، سولان سولان ویکھ ہر، اپنا برد دھرایا۔ ست دیپ نو کھنڈ سولان آکاریا۔ پُرکھ ابناشی پائے ونڈ، دوس اک سو گیاریا۔ جن بھگتاں بٹھے پلے نام گنڈھ، دوس سولویں آئے واریا۔ ستے واراں رکھے ٹھنڈ، اک اک چھڈنا وارو واریا۔ آپے کرے اپنی ونڈ، سوا پھر دیوے پھریا۔ پھڑے ہتھ چنڈ پرچنڈ، نو دوارے آپے مار کٹاریا۔ ہر شبد سُہاگی گیت پُرکھ ابناشی ونڈ، گُرمکھ ساچے لکھ چُوراسی وچوں کڈھے باہریا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کاج سُواریا۔ آسو تن بھگت گُرمائی۔ اندر مندر دیوے رام نام ودھائی۔ کایا کوٹ ڈونگھی کندر، دیپک جوتی کرے رُشنائی۔ ہتھیں کھولے وچا جندر، آپے لیا لگائی۔ بھاگ لگائے کایا مندر، نو دوارے بند کرائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دسم دوارا بوجھ بُجھائی۔ کھولے دسم دوار درس درسایا۔ رسنا شبد چلائے سوا پھر، سوہنگ سو مات مہانیا۔ آپے جانے اندر باہر نکلے نو دوارے ہو ہو، توڑے مان تان آتم ابھانیا۔ دُرمت میل کڈھے دھو، جپائے جاپ شبد روحانیا۔ امرت آتم دیوے چو، سوہنگ جاپ جپ ساچی بانیا۔ اک دوارا ساچا موہ، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی دیوے نام نِشانیاں۔ لکھ چُوراسی رہی رو، نہ پلُو کوئی پھڑانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک

نرائن نر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچے سنت جناں کِریا کرے مہانیا۔ اَسُو تِنّ امرت ویلا۔ پُركھ ابناشی آپے پھرے اک اکیلا۔ در در گھر گھر جائے ویکھے، گُردوار گُرو گُر چیلا۔ اپنی ہتھیں لکھدا جائے لیکھے، آپے کرے وقت سُہیلا۔ نام مستک لاؤندا جائے میخے، آپ اپنا ملائے میلا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد سُہیلا ساچا ویلا۔ گُراسن ہر بسرام۔ شبد سینگھاسن ساچا نام۔ پُركھ ابناشن گھنک پُراسن کرے اپنا کام۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ویکھ وکھانے اگِره نواسن ہڈ ماس ناڑی چام۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، ایکاپلے رکھے نام دام۔ اَسُو تِنّ چاڑھے تیل، اچرج رچن رچائیا۔ اٹھے پھر سُرْت شبد میل، ہر درشن نین بگسائیا۔ سینگھ پورن ہر سجن سُہیل، باہر رہے نہ رائیا۔ آپے گُراپے چیل، ایکا جوتی اپنی آپ اُپائیا۔ کلجگ ہویا اتم میل، ہر گھولی ہوں وچ سائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، کایا رنگن رنگی چولی، آپ اپنا بھو مٹائیا۔ مٹی کھیہ نہ ہوئے ڈولی، ناڑی چلدی رہے سوائیا۔ بڈھی شبد دیوے سچ بولی، سچ سُنارا آپ اکھوائیا۔ چھبی پوہ جوتی ہولی، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، اٹھے پھر سینگھ پورن وچ دئے رکھائیا۔ اٹھے پھر دئے رکھ۔ دیوس زین نہ ہووے وکھ۔ سو گیاراں ویکھ پرتکھ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، اپنا لیکھا آپ لکھائے، ساچی ہتھیں بنت بنائے، وچ مالوے ہو پرتکھ۔

★ پہلی کتک ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھکت دوار جیٹھووال ★

نو ست پرہ دھار نو نو رنگیا۔ لکھ چوراسی ویکھے دھیرج یتا، در دوارا گھر گھر منگیا۔ اٹھسٹھ ویکھے تیرتھ تئا، گُرمندر اندر بھکھا ننگیا۔ منگے بن بھکھا، در سوائیا۔ کلجگ تیری کالی دھار، بے مکھ سٹے پیر پَسار، چاروں کُنٹ اندھ اندھیار، نہ کوئی دیسے میت مُرار، دیوے نام سچا دھن مالیا۔ شبد ونجارا ویکھے ہٹ، چار ورنان ایکو دوارا منگیا۔ کایا بھن اپار پٹ، ہر داتا سورا سربنگیا۔ بے مکھاں ویکھے دئی دویتی پھٹ، مائس دیہی ہندی بھنگیا۔ گُرمکھاں دیسے گھٹ گھٹ، سدا سُہیلا انگ سَنگیا۔ امرت آتم رس لینا چٹ، وچے شبد مردنگ جکے جوت کایا مٹ، جوتی میل رنگ ترنگیا۔ کلجگ مایا کھیل بازی گر نٹ، چاروں کُنٹ دیسے تنگیا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، اک دوارا ہرجن پیارا بن بھکھارا مات منگیا۔ شبد کھنڈا سچ کرپان، آپے ویکھے مار دھیان، میٹ مٹائے زمیں اسمان، چوڈاں طبقاں آئی ہان، کرے کھیل مات مہان ہر جگدیشرا۔ سوہنگ پھڑیا شبد نشان، نہ کوئی جانے تپی تپیشرا۔ مایا رانی وچ میدان، توڑے یت رکھی رکھیشرا۔ ہرجن منگ اپار، در سؤالیا۔ گر منتر شبد ادھار، جوت اکالیا۔ جن بھگتاں دیوے کر پیار، چلے چال جگت نرالیا۔ اٹھے پھر پھریدار، سد رکھے ہتھیاں خالیا۔ شبد کھنڈاں ہر داتار، سدا سدا کرے پرتپالیا۔ ہرجن منگے بن بھکھار، کایا رنگن رنگ اپار لال گلالیا۔ ہوئے ترشنا دئے نوار، در گھر ساچے بنے دلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرُمکھاں دیوے اک ور، میٹ مٹائے اندھ اندھیر زین گھٹا کالیا۔ ہر بھگت ادھار، سرب کل پوریا۔ مائس دیہی پیج سوار، آسا منسا پوریا۔ نرمل جوت کرے آکار، شبد دھنی انابد توریا۔ دیوے درس آگم اپار، ہر ہر داتا وڈ وڈ سوریا۔ ملے میل میت مُرار، پنجان تتان کرے چورو چوریا۔ کایا رنگن بسنت بہار، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نیرن نیر دُورن دُوریا۔ ہر بھگت ادھار شبد جنائیا۔ گر شبد میت مُرار ہوئے سہائیا۔ لکھ چوراسی اترے پار، بھانڈا بہرم بھو بھتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک سد گیاراں سچ وبار کرا رسیا۔ اک سد گیاراں ہر وباریا۔ جن بھگتاں وجے آتم ند، اُپچے دُھن سچی سرکاریا۔ امرت آتم پیائے مد، اٹھے پھر رہے خُماریا۔ پنجان چوراں دیوے بدھ، ہر شبد مار دو دھاریا۔ آپے جانے اپنی حد، آر پار پار آر کیناریا۔ بھاگ لگائے گرُمکھ جد، سوہنگ نام جس اُچاریا۔ ملے وڈیائی وچ برہمد، لوآن پُریاں بھیڑ بھڑا رسیا۔ لکھ چوراسی گئی ودھ، دھرم رائے روئے در پُکاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھاریا۔ جوتی جاما بھیکھ اولٹا۔ لکھ چوراسی لکھے لیکھ، بیٹھا رہے اک اکٹرا۔ سرشٹ سبائی رسیا ویکھ، در دوارا ایک ملٹرا۔ جوتی جامہ دھارے بھیکھ اولٹا۔ جن بھگت پھڑائے اپنا پلٹرا۔ میٹ مٹائے اولیئے پیر شیخ، سوہنگ پھڑے ہتھ وچ بھلٹرا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن ہر ہر جن در دوارے آگے کھلٹرا۔ گرُمکھ تیرا رنگ اپر اپارا۔ منگے ساچی منگ وچ سنسارا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ، اتر نہ جائے دوجی وارا۔ لکھ چوراسی پار لنگھ، ملے میل ہر نرنکارا۔ پُرکھ ابناشی گھنک پُر واسی شبد گھوڑے کس تنگ، لوک مات آیا اتم وارا۔ جن بھگتاں کٹے بھکھ ننگ، امرت دیوے ہر اپارا۔ در دوارا اکو لینا منگ، ملے میل پُرکھ بہتارا۔ دوس زین رہے سنگ، دس کیسے نہ آ رسیا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھے جنگ، ستاں دیپاں کھیل رچا رسیا۔ سوہنگ شبد وپائے ساچی گنگ، بے مکھاں ایک دھار

وہا رہیا۔ گرمکھاں منگی ساچی منگ، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پرگٹ بیوے درس دکھا رہیا۔ گرمکھاں نرمل نیر ہر ورتارا۔ جن بھگتاں کٹن آیا بھیڑ، بے مکھاں لائے ہوئے پیڑ، کلجگ ڈوبے ادھوچکارا۔ مایا رانی مارے زنجیر، ہوئے وچا آتم تیر، دئی دویتی پڑدہ پاڑیا۔ نہ کوئی چوٹی چڑھے اخیر، بجر کپائی ساچی ہائی نہ کوئی پار کرا رہیا۔ گرمکھ ورلے ساچا لاہا پرہہ در کھاٹی، روگ سوگ جگت وچوگ اپنی جھولی پا رہیا۔ آپے دیوے درس اموگ، امرت سر گھر ساچے دیا کما رہیا۔ شبد چکاوے ساچی چوگ، کاگ ہنس آپ بنا رہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ جاپ اجپا جاپ آپ چپا رہیا۔ راج جوگ سلطان تخت پراجیا۔ کلجگ کایا بیوے وچوگ، نہ کوئی رکھائے اتم لاجیا۔ گرمکھ ورلا ہر بیہو کھائے گوجھ، آپ اپنا ساجن ساچیا۔ جوت سرؤپی کرے چوج، شبد سرؤپی مارے اوازا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، شبد گھوڑے چٹے آسو سوہے ساچے تازیا۔ چٹا آسو ہر سلطانا، شاہ سلطانیا۔ بیٹھے آپ سری بھگوانا، لوآں پریاں ویکھے مار دھیانیا۔ چتربھج نوجوانا، گنوت گن ندھانیا۔ بیہو چکائے ایک دوج، دہ دشا کھیل مہانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے سنت جنان ایک دیوے نام ندھانیا۔ چتربھج بلوان ہر نرنکاریا۔ پرگٹ بیوے وچ سنسار، کھیل اپاریا۔ شبد پھڑ تیز کٹار، من ہنکاریا۔ ماری جائے وارو وار، چارے کٹتاں للکاریا۔ راج راجاناں کرے خبردار، شاہ سلطاناں حکم سنا رہیا۔ گرمکھاں بٹھے ہتھیں گانا، جھلائے جگت سچا نشانہ، آپ اپنی بنت بنا رہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے سنت جنان میل ملائے، ساچے سنت سوئے مات جگا رہیا۔ گرمکھ سویا جاگ، ہر جگائیندا۔ تن مندر لگے بھاگ رنگ رنگائیندا۔ اندرے اندر جوت وکھائیندا۔ لکھ چوراسی بھوندی بندر، پرہہ اباشی دس نہ آئیندا۔ آتم وچا ہنکاری جندر، نہ کوئی کیسے ٹرائیندا۔ کایا اندھیری ڈونگی کندر، بہرم بھلیکھے سرب بھلائیندا۔ گرمکھ سوہے سہائے کایا مندر، سرب گھٹ واس پُرکھ اباش، پرگٹ بیوے ڈرمت میل دھوئی، سوچھ سرؤپی درس دکھائیندا۔ سوچھ سرؤپ درس اپار وکھائیندا۔ وڈا شاہو بھوپ شبد سنگھاسن آسن لائیندا۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپ، رنگ رنگیلا موہن مادھو آپے آپ اکھوائیندا۔ سوہنگ دھاگا ساچا سوٹ، گرمکھ ساچے پرائیندا۔ آپ اٹھائے سچ سپوٹ، مایا رانی پڑدہ لائیندا۔ ویکھ وکھائے چارے کوٹ، راجا رانا بہرم بھلائیندا۔ شبد نشانہ تیر رہیا چھوٹ، بے مکھاں پار کرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرمکھ ساچے سنت سہیلے ساچے مارگ لائیندا۔ ہر ساچا راہ وکھایا۔ گلوں کٹے چوراسی پہا، ایک اکھر نام پڑھایا۔ دھر درگاہی آپ ملاح، دوسر کوئی نہ سنگ رلایا۔ آپے پتا آپے ماں، گرمکھ ساچا اپنی گود اٹھایا۔

چاروں کُنٹ اُڈائے گھر گھر کان، کلجگ وچھوڑا پایا۔ جن بھگتاں دیوے ٹھنڈی چھاں، شبہ پڑدہ اُپر پایا۔ ویلے اتم پکڑے بانہہ، لہنا دینا مات چُکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ تیری اتم ور، کالا ویس در درویش، گُرمکھ ساچے وچ پرویش، دس کیسے نہ آیا۔ ہر جوتی جگت جگائیا۔ گُرمکھ ساچے ساچی شکت، اتم شکتی لیکھے لائے بوند رکت، کلجگ ویلا وقت سہائیا۔ آپ بھلائے لکھ چوراسی، ستجگ اپنی نیا ہر چلائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، شبہ ڈور بنے پنج چور، کایا اندھیر گھور، اپنے ہتھ رکھائیا۔ شبہ ڈوری ہتھ کرتار۔ لکھ چوراسی کرے چوری، گُرمکھان کرے خبردار۔ آپ اپنے سنگ جائے توری، دوس زین پھریدار۔ شبہ چاڑھے ساچی گھوڑی، لوآن پُریاں کرے خبردار۔ ہر سُرتی شبہ ملائی۔ اکال مورتی نظری آئی۔ ناد تورتی اک وجائی۔ سنت سہیلے آسا پورتی، ترسنا بھکھ رہے نہ رائیا۔ جگت مایا دُور دُورتی، شبہ ڈنڈے رہیا ڈرائیا۔ نو کھنڈ پرتھی کورو کورتی، در گھر اندر مندر محل رنگ رنگائیا۔ گُرمکھ تیری کایا کل، اتم جوتی اک جگائیا۔ سچ دوارا لینا مل، بجر کپائی پڑدہ لاپیا۔ درس دکھائے گھڑی گھڑی پل پل، دسم دوارا بھو چکائیا۔ شبہ سرُویی آپ چلائے سوہنگ سچا ہل، پنجاں دیوے جڑھ اکھڑائیا۔ بھانا ورتے ویکھو کل، نہکلنکی ساچا ناتا پُکھ بدھاتا، جوتی شبہی سُرت بندھائیا۔ آپے آپ رہے اک اکاتا، امرت دیوے بوند سوانتا، گُرمکھان پُچھے گھر گھر واتاں، دوس زین سیو کھائیا۔ بے مکھ دُباگن نار نہ کنت پچھاتا، نر ہر ہر نر سار نہ پائیا۔ جن بھگتاں دیوے سچ سوغاتا، میٹ میٹائے اندھیری راتا، میل ملاوا کھلاپاتا، نار سہاگن گُرمکھ بیراگن ساچا کنت ملائی۔ پنچم کتک اٹھ اٹھ جاگن، مایا ڈسے نہ ڈسنی ناگن، ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگن، سوہنگ ساچی چوگ چکائیا۔ اک سُنائے ساچا راگن، کایا دھوئی جھوٹھے داغن، گُرمکھ ساچے چرنی لاگن، دے مت رہیا سمجھائیا۔ دُھن ناد اناہد واجن، مارے واج آپ غریب نوازن، جن بھگتاں رکھے مات لاجن، نت نوت بنت بنائیا۔ آپ اپنے کرے کاجن، بھگت جنان دا سچا ساجن، پرگٹ ہوتے دیس ماجھن، سمبل دیس ملے وڈیائیا۔ آپے بنے ملا قاضی شیخے مکھ حاجی کاجن، ویکھ وکھانے بورا کگا شبہ گھوڑے چاڑھے تازن، راج راجاناں رہیا پلائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، در درویشا بھگت دوارا ہر نرنکارا ایک اپنا آپ وکھائیا۔ لکھ نرنجن لکھ جگائے۔ گُرمکھ ساچے ساچا ساجن پھڑ پھڑ بانہوں آپ اٹھائے۔ چرن دھوڑ کرے ساچا مجن، ڈرمت میل مات گوائے۔ در دوارے آیا پڑدے کجن، لہنا دینا موہ چکائے کایا بھانڈے اتم بھجن، لاڑی موٹ خوشی منائے۔

دھرم رائے در تال وِجَن، جم راجا تیل چڑھائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سِنگھ وِشنوُن بھگوان، نر نرنکارا شبد ادھار جوت وِہارا اک کرائے۔ ہر جوتی جگت وِہار منائیا۔ میٹ مٹائے ورن گوتی، ڈرمت میل جائے دھوتی، ساچا شبد اک پڑھائیا۔ ہرجن اُٹھائے کایا سوتی، سوہنگ شبد لگائے سوٹی، پنجان تتاں ربیا ڈرکائیا۔ پنجمی پوہ چڑھائے چوٹی، نو دوارے واشنا کھوٹی، سچ دوارے جوت جگائیا۔ سُرتی سُرت نہ کوئی جانے وڈی چھوٹی، شبد ڈوری نال بتائیا۔ چڑھ چڑھ تھکے کوٹن کوٹی، اک کبیرا درشن پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گُرمکھ ساچے سنت ڈلارے الکھ نرنجن الکھ جگائیا۔ آپ جگائے الکھ الکھنا لیکھیا۔ گُرمکھ ساچے لے رکھ، چاروں کُنٹ بھوئندے بھکھ، کایا سُکے سڑنے ککھ، نہ سکے کوئی رکھ، اتم سیان ساڈھ تِن ہتھیا۔ شبد مدھانی ربیا متھ، پُرکھ ابناشی ہر سمرتھ، سوہنگ شبد اکتھنا کتھیا۔ گُر نانک ملی ساچی وتھ، سگل وسورے گئے لتھ، مانس دیہی پائی نتھ، جگت چلایا ساچا رتھ، جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، جوٹھا جھوٹھا سرِشٹ سبائی متھن متھیا۔ ہر سمرتھ اپار جگت اڈولیا۔ شبد چلائے اکتھنا اکتھ، آپے بولیا۔ سرِشٹ سبائی ربیا متھ، پورا تول کیسے نہ تولیا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی وتھ، بھاگ لگائے کایا چولیا۔ جگت وسورے جائن لتھ، سوہنگ گایا ساچا ڈھولیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سِنگھ وِشنوُن بھگوان، آدانت کدے نہ ڈولیا۔ چرن کول کل پریت، تن من جاگیا۔ ساچا میل ملائے آتم میت، بوجھی ترشنا اگن بوجھائے اگیا۔ گایا اک سُہاگی گیت، ہوئے کایا ڈکھڑا بھاگیا۔ کایا مندر سچ مسیت، ویکھ دسم درواجیا۔ اچرج کیتی ہر جی ریت، گُرمکھ ساچے ساچا کجل نیتر پاجیا۔ اچا جاپ جپ جپ اتیت، اناہد دھارا مارے واجیا۔ بال جوانی گئی بیت، ویلے اتم رکھے لاجیا۔ مانس دیہی لینی جیت، آپ سوارے اپنا کاجیا۔ بھگت سُہیلا ساچا میت، ڈھر درگاہی آئے بھاجیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، شبد چڑھائے ساچے تازیا۔ شبد گھوڑا ہر رکھائیندا۔ گُرمکھ ساچا آپ چڑھائیندا۔ کایا دیہی بھانڈا کاجا، نو دوارے رنگ وکھائیندا۔ دسم دوارے ساچن ساچا، جوت سرُویی ڈگمگائیندا۔ ایک مارے شبد تماچا، راہ ساچا اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، در گھر اک سُہائیندا۔ در گھر دوار، ہر سُہایا۔ گُرمکھ ساچے کر پیار، دیا کمایا۔ دیپک جوتی کر اُجیار، اندھیر مٹایا۔ دیوے شبد نام اپار، دئی دویتی پڑدہ لاپیا۔ ہوئے دیوے روگ نوار، مایا ممتا موہ چُکایا۔ ملے میل پُرکھ بہتار، ساچی سیجا ربیا وکھایا۔ شبد سِنگھاسن ہر نرنکار، اندر مندر ہر وچھایا۔ پھولن برکھا اپر اپار، امرت دھارا ربیا

برسایا۔ گرمکھ شبد سُہاگن نار، پھڑ باہوں اُپر بٹھایا۔ کیا قوُل سچا اقرار، دسم دواوی گنڈا لاہیا۔ جگے جوت اگم اپار، آر پار پار آر دس کیسے نہ آیا۔ شبد سروپی ساچی دھار، راگان ناداں باہر رکھایا۔ سُن اگمی ویکھ اپار، ساچی رنگن رنگ وکھایا۔ اونکارا دیس اپار، شبد پرویش وچ سمایا۔ جوتی دھارا ہر نرنکارا نہ کوئی مندر چار دیوارا، آپ اپنی بنت بنایا۔ نرمل نُور کر اُجیارا، شبد نُور اپر اپارا۔ پون سروپ سرب سہارا۔ دسم دواوی محل اُسارا۔ جنبو دیپ پار کنارہ۔ امرت جل ٹھنڈی ٹھارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ دیوے نام ور، درس دیکھائے اگم اپارا۔ آپ اگم اپار اگادھ بودھیا۔ نہ مرے نہ پئے جم، بتی دند نہ ہوئے دودھیا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی چم، نہ روئے چہم چہم، آپے جانے اپنا کم، پون سواسی لے دم، کایا سودھ نہ کدے سودھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جن بھگتاں دیوے نام ور، وڈ داتا جودھا سورپیر جودھن جودھیا۔ سورپیر سلطان ہر بھگوانیا۔ گرمکھ ویکھ مار دھیان، وچ جہانیا۔ آپے کرے مات پچھان، نہ کوئی جانے جیو نادانیا۔ شبد بیٹھائے وچ بان، پُریاں لوآں پار اڈانیا۔ شبد پھڑائے تیر کمان، سوہنگ چڑھائے تیر نشانیا۔ آپے جانے اپنی آن، نہ کوئی سکے مات پچھان، نہ کوئی جانے جیو نادانیا۔ کہانی بانی آئی بان، انجیل قرآناں لگا بان، ناتا تٹا پین کھان، مگر لگے پنج شیطانیا۔ اٹھ نر ہر بلی بلوان، شبد سروپی کھیل مہان، وجے تیر نشانہ ساچی کانیا۔ نہ کوئی جانے گیانی برہم گیان، پنڈت پاندھ بے ایمان، مُلا قاضی شیخ شیطان نہ کوئی جانے ساچی بانیا۔ چھٹی راگان تھے مان، نارد من ہویا حیران، سُرسی بھنے پین نادان، برہما مارے اُچ دھیانیا۔ پرگٹ ہوئے والی دو جہان، جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپے جانے اپنی آتیا۔ برہمے برہم وچار من اُداسیا۔ کل کرم وچار، پُرکھ ابناشی ساچا دھرم کرے جیکار، آدانت نہ کدے وناسیا۔ سوہنگ کھنڈا تیز کٹار، میٹ مٹائے مدرا ماسیا۔ جن بھگتاں کرائے ایکا ونج وپار، مائس جنم کرے رہراسیا۔ نرنجن جوت کر آکار، دیوے وست شبد اپار، لاپے تن جگت اُداسیا۔ گرمکھاں دیوے ساچی دھار، نو ست ویکھ وچار، سولان کل سچی سرکار، جپائے جاپ سواس سواسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے سنت جنان کرے کرائے بند خلاصیا۔ ہر ساچا جاپ جپائے، جپت گر ساکھیا۔ کلجگ تینو تاپ گوائے، امرت آتم جام پیائے، بن بن سجن ساچا ساقیا۔ آپے آپ درس دیکھائے گرمکھ ساچے ترس کئے، ساچی بانی دھر فرمائی رسن وکھائی آپے بھاکھیا۔ دو جہانی سچی رانی، آپ چُکائے جم کی کانی، میٹ مٹائے اندج جیرج اُتہج سیتج چارے کھانی، ساچا دھام اک وکھاسیا۔ آتم سر سروور دیوے ٹھنڈا پانی، نش اکھ وکھ پرا پسنتی سچی

بانی، چپے چپائے سچ گھر واسیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، ویکھ وکھانے سرب گھٹ جانے پرتھمی اکاشیا۔ ہر مندر گھر اپر اپار، اُچ اٹاریا۔ ترے گن مایا لیا اُسار، پنچاں سنگ سما لیا۔ اٹھاں ویکھ رنگ اپار، نوآ دران آپ گھلا لیا۔ دسویں شبد سینگھاسن کر تیار، ساچی سیجا آسن لا لیا۔ پون اُنجا چہتر جھلار، ہر ساچی سیوا اک رکھا لیا۔ کوستک منیاں ساچی دھار، نور اُجالا اک کرا لیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، کایا مندر سچ گھر ساچی بنت بنا لیا۔ کایا مندر نو دوار، ساجن ساچیا۔ زرگن کرے کھیل اپار، سرگن بٹھے ساچی دھار، آپے آپ غریب نوازیا۔ پون جوتی شبد اپار، آپے ساچا ساجن ساچیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کرائے ساچا کاجیا۔ اُچ محل اٹل اپر اپارا۔ کایا دسے ڈونگھی ڈل، اندھ اندھیار سرب سنساریا۔ گرمکھ وِرا ویکھ سچ دھام اٹل، پُرکھ ابناشی آپ وکھا ربیا۔ بے مکھ بھلائے کر کر ول چھل، جھوٹھا دھندا موہ جنجالیا۔ گرمکھاں امرت آتم پیائے ساچا جل، سر سروور اک وکھا لیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، کلجگ تیری اتم ور، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایک دسے راہ سُکھالیا۔ سچا دسے راہ بے پروا بیا۔ آپے پیڑے ہرجن بانہ، کلجگ بیڑا بٹھے لائیا۔ ویکھ وکھانے تھاو تھان، دُور نیڑے بھیو نہ رائیا۔ ساچی بنتا ربیا بنا، پوت سپوت سہج سُکھدائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگونت بھکتی ربیا جنائیا۔ ہر بھکت بھگوان شبد جنایا۔ اَسو تین مار دھیان، سولاں سولاں ونڈ کرایا۔ سوہنگ پھڑ پھڑ ہتھ نشان، چارے کنتاں ربیا وکھایا۔ منمکھ ڈوبے بے ایمان، گرمکھ ساچے ربیا تریا۔ آپے کرے مات پچھان، جیا دان جھولی پایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پہلا لیکھا کالا ویکھا، اُنی اَسو لیکھ لکھایا۔ اُنی اَسو آس رکھ، گرمکھ ساچے چوٹ لگائیا۔ پرگٹ ہوتے ہر پرتکھ، کوٹن کوٹ رہے بللائیا۔ ہرجن ساچے کینے وکھ، ایک اوٹ پرہ رکھائیا۔ آپے ویکھ کیشنا پکھ، شبد پکھ سار نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گرمکھاں دیوے نام ور، سگل وسورے جائن لتھ، پنجاں چوراں پاوے تھ، سوہنگ اکھ جگت وکھڑ ایک ایک پڑھائیا۔ سوہنگ سو ساچا ناؤں۔ کلجگ جیو نہ جانے کو، پُرکھ ابناشی اگم اتھابو۔ در در گھر گھر جوٹھے جھوٹھے رہے رو، نہ کوئی پار کرائے پھڑ پھڑ بانہو۔ گرمکھ مانن رنگ اتوٹھے، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، اک اکلّا سچ محلہ، اَسو اُنی گرمکھاں دیوے شبد چنی، بے مکھاں نہ ديسے کوئی تھاو۔ ایک اکھڑ ایک ایک۔ اُنی اَسو ربیا ویکھ۔ پنچم کتک اگے میخ۔ بدھنا لکھی مٹے ریکھ۔ نیتر نین لوچن گرمکھ ساچے لینا ویکھ۔ ہر شبد سہائی جیوں بال سپوتا ہوتے بلوچن آپے دھارے اپنا بھیکھ۔ گرمکھاں کھولے

بند در، پنجاں چوراں چُکے ڈر، مستک لائے شبد ساچی میخ۔ لگے میخ مستک ماتھ۔ شبد سرُوپی ملے راتھ۔ آپ چڑھائے تریلوکی ناتھ۔ سَتجُگ چلائی ساچی گاتھ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سِنگھ وِشنوؤں بھگوان، کتک اگی کھیل کرے اگو نیکی، جھوٹھی کایا دسے پھکی، اتم کھولے بند تاک۔ اگی کتک شبد وبارا۔ نہ کوئی دپسے شاہ دارا۔ نہ کوئی ساجن میت مُرار۔ نہ کوئی راجن راج دربارا۔ نہ کوئی شبد گھوڑ شاہ آسوارا۔ نہ کوئی جوڑا اپر اپارا۔ پُرکھ ابناشی آپے آپ جائے دیا کھائے کھولے بند کواڑا۔ کھولے بند کواڑ، نو دواریا۔ پرے ہٹائے پنچم دھاڑ، بھجا سواریا۔ جوت جگائے بہتر ناڑ، اگنی تیج نہ تتی ہاڑیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ور وچ سنساریا۔ گرمت ریت گرمکھ وچار ہر ساچی بنت بنائیندا۔ گر سنگت سچ پریت، ادھرم وکار مٹکھ کوئی دس نہ آئیندا۔ کایا ہوئے ٹھنڈی سیت، من شبد پھولنہار روگ سوگ چنت مٹائیندا۔ دیوے نام اپر اپار، کلجگ بیڑا کرے پار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دے مت آپ سمجھائیندا۔ گرمکھ گرمکھ گرمتی ہر سمجھایا۔ گر سنگت ناتا میل پُرکھ بدھاتا، دھیرج یت اک رکھایا۔ اتم ہوئے مات ذاتا، نہ کوئی ویکھے بھین بھراتا، ساچی سیو کھایا۔ مہاراج شیر سِنگھ وِشنوؤں بھگوان، وڈ وڈ دیوی دیو آپے آپ سدا نہکیو سد اپنے وچ سمایا۔ بے آب بے تاب کرم وجوگیا۔ کایا روگ کولی ناہ، جگت وجوگیا۔ لیکھا چُکے چُکائے آپ شتاب، وقت ویلا ڈھکیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے ہرا سکا رُکھیا۔ پون سواسی دم، تھمن تھمیا۔ کایا روگ جھوٹھے چم، لوک ماتى مات جمیا۔ نیتر نیر وپائے چھم چھم، بیڑا کیسے نہ مات بنھیا۔ سوہنگ شبد آئے کم، کلجگ جیاں اتم انھیا۔ روگاں سوگاں دیوے ڈن، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھانڈا بھرم آپے بھنھیا۔ رسنا گاؤنا شبد سواس۔ ناہی رسنا ہوئے بند خلاص۔ لیکھے لگے نو اٹھاراں دس دس ماس۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے سوہنگ شبد سچی راس۔ کایا مندر لگا دکھ۔ اندرے اندر دھوئے رہے دھکھ۔ روگاں سوگاں جگت وجوگاں لایا جندر، جگت ترشنا ایک بھکھ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُپھل کرائے جگت ککھ۔ ہڈ ماس ناڑی روگ۔ آپ چپائے اپنی داڑھیں، رسنا رس شبد بھوگ۔ سدا رہے پچھے آگاڑی، سوہنگ چُکائے ساچی چوگ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخشے نام ور، کایا چنتا مٹے سوگ۔ کایا روگ سنتاپ سگل وسوریا۔ من تن ساچا رہیا کانپ، ہڈ ہڈ ہووے چوریا۔ ایکا جینا ساچا جاپ، درس دیوے حاضر حضوریا۔ نیڑ نہ آئن تینو تاپ، مائی باپ آسا منسا پوریا۔ ہوئے مات وڈ پرتاپ، جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سِنگھ وِشنوؤں

بھگوان، ایکا دیوے جیا دان سرب کلا بھرپوریا۔ کایا مندر چار دیوار۔ اندرے اندر دھواں دھار۔ جوت زرنجن ویکھ وچار۔ دُکھ درد بھے۔
 بہنجن، شبد دیوے ساچا انجن، نیتز نین کھول آگھاڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، روگ سوگ مٹائے بہتر ناڑ۔ روگ
 سوگ من اداسی۔ آپ مٹائے پُرکھ ابناشی۔ نام جیائے شبد سواسی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد چلائے دیا کھائے نیج
 گھر آتم رکھے واسی۔ تن سواس نہ رکھے دم۔ پنچ وناس دُکھڑا کایا چم۔ کایا اندر پرتھمی آکاش اپ تیج وائے رہیا ہتھ۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، ہوئے سہائے سبئی تھائیں، گھٹ گھٹ اندر رہیا رم۔ گن گاؤنا گھر گمبھیر۔ من ٹھانڈا شانت سریر۔ آپے دیوے آتم دھیر۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مٹکھ چوائے امرت ساچا سیر۔ سوہنگ جیپا روگاں سوگاں وجے تیر، مارے آپے آئی۔ مارے نام
 سچا زنجیر، پنجاں تتاں تھاپن تھاپیا۔ آپے کٹے کایا بھیڑ، جوتی جوت سروپ ہر، بنے مائی باپیا۔ پنچ تت پرہہ ہتھ، بنت بنائیا۔ ہڈ ماس
 ناڑی رت، جوڑ جڑائیا۔ ویکھ وکھانے ساچا وت، شبد بیج اک بجائیا۔ رسنا رس رہیا چٹ، کایا مٹ خوشی منائیا۔ جوتی جگے لٹ
 لٹ، دس کیسے نہ آئی۔ آپے وسے گھٹ گھٹ، ویکھ وکھانے سرب لوکائیا۔ روگاں سوگاں میٹے پھٹ، شبد پٹ تن پہنائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا کھائیا۔ مایا رانی منگے ور، ہوئی جگت پردھان۔ اپنی کرپا دینی کر، ملے میل پنچ شیطان۔ سچ
 دوارے آوے ڈر، نیڑ نہ آئے وڈ رکان، جن در منگے اک ور، مات نہ چلے جگت دکان۔ پُرکھ ابناشی کرپا کر، آپے بخشے ساچا دان۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مایا رانی دیوے ور، آپ اپنا کر دھیان۔ چرن کول کل کر دھیان۔ اُپر دھول ملے مان۔ کایا
 پُھلاوڑی جائے مول، آتم اُچے برہم گیان۔ اُلٹا ہوئے نابھ کول بوند سوانتی مٹکھ چوان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا
 شبد ہتھ پھڑائے تیر کمان۔ دیوے شبد اپار تن شنگاریا۔ ہتھ مہندی نام اپار، امرت پانی واریا۔ سوہرے پیئے ہوئے ادھار، پرہہ ساچے
 کاج سواریا۔ آپے ویکھے کر وچار، غریب نوازے پار اُتاریا۔ پھڑے بانہ سچی سرکار، آپے بنے ونجھ مہانیا۔ اٹھ بھنڈارا بھرے بھنڈار،
 آپے جانے پینا کھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کرائے وقت سہانیا۔ ہوئے وقت سہیلا میت متیا۔ دوہاں
 دھراں ساچا میلا، چتوت چتیا۔ آپے چاڑھے نام تیل، ویکھ وکھانے وار تھتیا۔ نہ ہوئے وقت دُھیلا، گرمکھ ساچے ویلا جتیا۔ لیکھا
 لکھنہار ہر سلطانیہ۔ گن اوگن رہیا وچار سری بھگوانیا۔ آپے کرے چھان پُن، گھٹ گھٹ اندر ویکھ وکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، دیوے نام ندھانیا۔ ایکا نام در دوارے پاون۔ ہریا ہوئے کایا چام، سہیل گکھ آپ کرانا۔ کوئی نہ لائے ہر جی دام،

سوپنگ ساچا جاپ چاونا۔ سُکا ہریا ہوئے چام، کیشنا پکھ اندھیر مٹاونا۔ امرت پینا ساچا جام، سانتک سپتل ست کراونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چُکائے ڈر گن نِدهاننا۔ مدراماس رسن تجاونا۔ ویکھے پون مسان شبد مدھانیا۔ بیر بے تالے آئی ہان، مائی غورجان مار دھیان، آپے ویکھے گھر سہانیا۔ انچن کنچن نار شیطان، باکن ڈاکن ہوئے ویران، وجے تیر ساچی کانیا۔ روگ سوگ سرب مٹ جان، رسنا بھوگ شبد بھگوان، دیوے دان ساچا دانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چُکائے ڈر گن نِدهانیا۔ کل کلونت گُرمکھ لال۔ ملے میل ہر بھگونت، لوک مات بے دلال۔ آپ بنائے ساچی بنت، پھل لگائے کایا ڈال۔ ہر وڈیائی ساچے سنت، نیڑ نہ آئے کال جنجال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے کرائے جگت دلال۔ کون جاگے، کون جگائے۔ کون سُنائے شبد راگے، کھیل رچائے کون واگھے، جن بھگتاں دھوئے پچھلے داغے، بے مکھ ڈونگھے وہن ویائے۔ آپے میٹھے پھیر سہاگے، مندر ماڑی کوئی دس نہ آئے۔ اٹھے پھر آپے جاگے، منمکھ گوڑھی نیند سوئے۔ سنت سہیلے در دوار آئے بھاگے، سوپنگ پلُو لڑ پھڑائے۔ اٹھے پھر آپے جاگے، گُرمکھ ساچے آپ جگائے۔ آپ بُجھائے ترسنا آگے، کایا مندر اندر چڑھ نچھر دھارا میکھ برسائے۔ دسم دواری آگے کھڑ، سُرقتی شبد لئے پھڑ، اگم اگما نظری آئے۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، اندر باہر نہ دسے جڑھ، سرب گھٹا گھٹ رہیا سہائے۔ نہ کوئی اکھر رہیا پڑھ، شبد سرُوی رہیا لڑ، لوآن پُریاں رہیا بلائے۔ شبد کٹارا ہتھیں پھڑ، دو دھارا وڈھے دھڑیا دھڑ، پار کنارہ دس نہ آئے۔ نو کھنڈ پرتھی رہیا چھڑ، ستان دیپاں گھاڑن دئے گھڑائے۔ کروڑ تینتیس رہیا ڈر، کوئی نہ پیوے بتی دندی نڑ، جوٹھے جھوٹھے جائن جھڑ، مدراماسی مات کھپائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے سنت سہیلے آپ کرائے اپنے میلے، جگت وچولا نہ کوئی رکھائے۔ جگت وچولا آپ دُھر درگاہیا۔ ایکا شبد سُنائے ساچا بولا، پورا تول کیسے نہ تولا، آپ جانے بے پرواہیا۔ شبد بھنڈارا ایکا کھولا، پرگٹ ہوئے کلا سولہ، ساچی ونڈن رہیا ونڈائیا۔ بھاگ لگے کایا چولا، بجر کپائی پڑدہ کھولا، ساچا رنگن رنگ رنگائیا۔ آپ مٹائے پڑدہ اوبلا، شبد سرُوی ساچا ہولا، جوت سرُوی رہیا کھلائیا۔ بے مکھ دھرم رائے دا گولا، لاڑی موٹ چُکے ڈولا، در دوارے دئے ڈہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، انت سنت بھگونت رہیا جگائیا۔ بھگونت سنت گُرمیت، پُرکھ پردھانیا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، دُھر درگاہی دیوے نام نشانیا۔ بیٹھا رہے سد اتیت، نہ کوئی گُردوارا مندر مسیت، آپے جانے اپنی کایا چرن کول کول چرن ساچی پریت، ستجگ تیری ساچی ریت، کلجگ مٹے انت نشانیا۔ ایکا ایک پرکھے اٹھے پھر نیت، صدی

چو دھویں رہی پیت، ویکھ وکھانے مُغل پٹھانیا۔ آپے میت آپے کیٹ، چاروں کُٹٹاں رہیا گھسیٹ، میٹ مٹائے شاہ ارکانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، لکھ چوڑاسی آپے رڑکے، بے مکھ جیو آپے جھڑکے، سوہنگ پائے شبد مدھانیا۔ سوہنگ شبد مدھانی ہر اُٹھائیا۔ دھرت مات بنے سوئی، ساگر ست رڑکنا پائیا۔ اُپر چھاچھ ورو لے پانی، جوتی نام نیترا سنگ رلاٹیا۔ کھچی جائے بے پرانی، ہانیاں ہانی دس نہ آٹیا۔ نہ کوئی دیسے وید پُرانی، نہ کوئی پڑھے انجیل قرآنی، ویلا چکے کھانی ہانی، سوہنگ اکھڑ مات دھرائیا۔ سوہنگ ساچی بنے رانی، ترے گن مایا بھرے پانی، پنجاں تتاں پون مسانی، ساچی رچنا رہیا رچائیا۔ نہ کوئی جانے جیرج کھانی، اندج ہوئے حیرانی، اُتہج سیج آپے رہیا اُچائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چاروں کُٹ کرے رُشنائیا۔ چاروں کُٹ رُشنائی، پرہ پرکاشیا۔ ویکھ وکھانے سرب تھائیں، پُرکھ ابناشیا۔ دوسر کوئی دیسے ناہی، کال قلندر کرے واسیا۔ دھرم رائے پائے بھابی، لاڑی موٹ کرے ہاسیا۔ بے مکھ جیو دین دُہائی، رسنا لایا مدرا ماسیا۔ گرسکھ ویکھن چائیں چائیں، اڈول اڈولا پرتھی اکاشیا۔ آپے تارے پھڑ پھڑ بانہیں، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، شبد جپائے سوہنگ سو سواس سواسیا۔ سوہنگ سو سو سکھ جانیا۔ ست پُرکھ زرنجن کایا ماٹی آپ بنائے ساچا کنچن، ساچا دیوے برہم گیانیا۔ بھگت ادھارا ساچا سجن، چرن دھوڑی ساچا مجن، آپ کرائے نام اشنانیا۔ آپے مکہ کعبہ حاجی حجن، تال بے تالے مات وجن، ویکھ وکھانے شیخ مُلانے مُلا قاضیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ لیکھ ویکھ ہر، انت کرائے جھوٹھی کھیل بازی گر ناٹیا۔ سچ گھر کیا نواس۔ آتم جوت کیا پرکاش۔ آپ رکھائی اپنی نیا، ساچا نام سچا پیا، دُھر درگاہی ساچی راس۔ لیکھ لگے ساڈھے تِن ہتھ سیا، امرت جام ایکا پیا، ملیا میل پُرکھ ابناش۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھاں دیوے نام ور، آپے وسے سدا آس پاس۔ ہر شبد رچایا کاج، دیوس وچاریا۔ درگھر ویکھ دیس ماجھ، نگر کھیڑا اپر اپاریا۔ ساچا ساچن آپے ساچ، ساچا بیڑا آپ بٹھا رہیا۔ شبد گھوڑا رکھ تاز، سچا تازی آپ سہا رہیا۔ جن ہر ہرجن رکھن آیا لاز، جگت لاج آپ رکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سوہنگ ساچا جاپ مات آپ دھرا رہیا۔ شبد رچیا کاج، گیت سہاگیا۔ پرہ دیون آیا داج، لکھ چوڑاسی پھیرے بھاجیا۔ کیسے سیس نہ دیسے تاج، مُلا شیخ نہ کوئی قاضیا۔ نہ کوئی دیسے حاجی باج، شاہ ایرانا نہ کوئی غازیا۔ نہ کوئی مارے کیسے آواز، سٹے رہن وڈ وڈ نازیا۔ بے مکھاں کڈھن آیا پاج، کلجگ ہاری اتم بازیا۔ چارے کُٹٹاں رہیا بھاج، گُرمکھ اُٹھائے دیا کھائے ماجھن ماجھیا، ساچا اکھڑ اک

پڑھائے، جگت وکھر کر دکھائے، بند کرائے نو دروازیاء۔ جوت زرنجن درس دکھائے، نیتز انجن ایکا پائے، پاربرسم پُرکھ ابناشیا۔ جوٹھے جھوٹھے
 بھانڈے بھجن، شبد ہتھوڑا رہیا لگائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی رچنا رہیا رچائے۔ شبد رچایا
 کاج، وقت سہندڑا۔ کرے کھیل دیس ماجھ، جوتی جوت جگندڑا۔ آپے رکھے اپنی لاج، جگت سہیلا ہر بخشنڈرا۔ اُنی آسُو مارے
 آواز، گُرمکھ سوئے آپ جگائے، بے مکھ مایا وہن و ہندڑا۔ سوہنگ ساچا جاپ چپائے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کایا
 رنگن رنگ رنگدڑا۔ شبد رچایا کاج، رنگ محلیا۔ آپے مارے گُرمکھان آواز، اُچ اٹلیا۔ دھرت مات تیری سانجھ رلیا جل تھلیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے کھیل کلجگ کلیا۔ شبد رچایا کاج، کلجگ اندھیریا۔ نہ کوئی جانے جیو گوار، کون
 کرے ہیرا پھیریا۔ مایا رُلے سرب سنسار، در در گھر گھر میرا میریا۔ کایا بوٹے اتم ہلے، نہ کوئی پھلے نہ کوئی پھلے، نہ کوئی پائے مات ملے،
 پانی پیا اتم چلے، ڈھیہہ ڈھیہہ اتم ہوئے ڈھیریا۔ گُرمکھ وِرا چرن پریتی گھول گھلے، شبد بھنڈارا ایکا گھلے، دیوے نام شبد اٹلے، لیکھے
 لائے مانس دیہی سو سو واریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچے سنت جگائے، برسم پار پاربرسم آپ اپنی
 گود اٹھائے وقت سہیلا آپ سہا ریا۔ آپ اپنی گود اٹھاؤنا۔ پُرکھ ابناشی لاڈ لڈاؤنا۔ گھٹ گھٹ واسی گھنک پُر واسی، ہوئے روگ اتم
 کڈھ ایکا رنگن نام چڑھاؤنا۔ جگت وچھوڑا مٹے اداسی، گاڈ خدائی درس دکھاؤنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں
 بھگوان، آپ اپنا سر ہتھ ٹکاؤنا۔ آپ اپنا سر ہتھ ٹکائے۔ شبد چلائے جگ اکتھ، سوہنگ سو نام رکھائے۔ ملے میل پُرکھ سمرتھ،
 ہرجن ساچا رسنا گائے۔ لیکھا چکے ساڈھے تِن ہتھ، آون جاون پھیر نہ آئے۔ شبد چاڑھے ساچے رتھ، چتر گپت نہ لیکھ منگائے۔ پنجان
 چوراں پائے نتھ، چرن کول جن دھیان ٹکائے۔ مہا جگت چلے اکتھ، اکتھ کتھی کتھ کتھن نہ پائے۔ بھگت جنان ہر دیوے وتھ، شبد
 سنجوگی میل ملائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنا درس دکھائے۔ دکھائے درس دھار اولی، ریت مات چلائیآ۔
 کرے ترس جوت اکی، ساچا میتی سرب سہائیآ۔ امرت میگھ برس گُرمکھ در دوارا ملی، کایا پنت پُنتی آپ کرائیا۔ جگت ترسنا مٹے
 حرص آپے ویکھے اندر نیتی، نجھر دھارا رہیا وبایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گُرمکھان کایا کرے سینتل سیتی، گر منتر
 انتر ساچا جاپ جپائیآ۔ جپنا جاپ آد گر انتر۔ مٹے پاپ سہج گر منتر۔ وڈ تن بھجے بسنتر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،
 رکھے لاج جُگا جُگنتر۔ جُگا جُگنتی جُگ جگت گر دیویا۔ جن بھگت سوارے بھگت مکت، الکھ زرنجن بھید ابھیدیا۔ ہر سرنائی ملے

وڈیائی لوک مات شکت رسنا ناؤں اجپا جاپ جہوا جہویا۔ دیا کھائے لیکھے لائے بوند رکت، امرت پھل کھوائے سوہنگ سو ساچا میویا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ سہائے ساچا وقت، پنچم پنچم پنچم گرمت گرمکھ کھستک منیا ساچا تھیویا۔ جگت چلائے ریت ائی آسونا۔ گرمکھ کایا مندر گردوارا دہرا مسیت، ایکا راہ ساچا دسنا۔ سوہنگ سو سہاگی گیت، ہرجن ہر ہر ہر پردے اندر وسنا۔ گرمکھ گر ملنا ساچے میت، بے مکھاں در در گھر گھر اٹھ نسنا۔ ہرجن اٹھ پھر رہے اتیت، دوس رین سد سد ہسنا۔ بے مکھاں وقت دہیلا رہیا بیت، چنتا روگ لگی وسنا۔ گرمکھ دیوے چرن پریت، آپ مٹائے جگت ترسنا۔ بے مکھاں پرکھے مات نیت، جھوٹھی چکی پیسن پٹنا۔ جن بھگت مانس دیہی رہیا جیت، در دوارے جھکائے سیسنا۔ لیکھا لیکھے جگت جگدیش، ویکھے کھیل پیس اکیس، سوہنگ سو تیری چلائے چار کٹ اک حدیثنا۔ پنچ پانچ پردھان پنچ ویسیا۔ جھلے شبد نام نشان، ویکھے وکھانے دیس پردیسیا۔ شبد اٹھیا وڈ بلی بلوان، مان گوائے نر نیسیا۔ ویکھے ہر والی دو جہان، جگت لہر سوا پھر نہ کوئی دھیر دھریسیا۔ گرمکھ ساچا رہیا تیر، سدا سدا رہے نرور، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، رکھے سدا سدا کر کر اپنی مہریا۔

★ ۱۰ کتک ۲۰۱۲ بکرمی ماتا بشن کور دے گرہ پنڈ جیٹھووال ہر بھگت دوار ضلع امرتسر ★

ہر شبد امول، جگت امولیا۔ جن بھگتاں آتم پڑدے رہیا کھول، پورا تول آپے تولیا۔ آدانت نہ جائے ڈول، آوے جاوے وسے ہسے کایا چولیا۔ منمکھ جیواں آتم کڈھے کلجگ پول، ورتے کھیل کلا سولیا۔ لکھ چوراسی ہوئی مات انبھول، ڈرمت داغ نہ کیسے دھو لیا۔ گرمکھ ورا لائے جاگ، جس سنایا پُرکھ انباشی گھنک پُر واسی ایکا شبد سچا ڈھولیا۔ آتم اُچے اک ویراگ، تن من کایا سینتل منوآ من ہر موہ لیا۔ آتم جوتی جگے چراغ، آپے اُلٹے ناہی کولیا۔ در گھر ساچے لگا بھاگ، کلجگ مایا ترسنا بچھے آگ، ملے وڈیائی اُپر دھولیا۔ ہر جن بنائے ہر ہنس کاگ، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ ساچے اندر مندر کایا مؤلیا۔ ہر شبد برہمنڈ پورن بھگوتیا۔ ویکھے کھیل نو نو کھنڈ، جن پچھانے سادھن سنٹیا۔ لکھ چوراسی نار دُباگن رنڈ، گرمکھ ورلے میل ملاوا ساچے کنتیا۔ ہتھ پھڑائے شبد چنڈ پرچنڈ، کلجگ اتم پاوے ونڈ، بے مکھاں وڈھے ہر جی کنڈ، نہ کوئی جانے جیو جنتیا۔ بھیکھادھاری دیون آیا دنڈ،

میٹ مٹائے مات پکھنڈ، مہا اگت نہ کوئی گنتیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کلجگ ویکھے کھیل کل کلونتیا۔ ہر شبدا پار گرمکھ جانیا۔ گرمکھ وِرا اترے پار، چلے چلائے اپنے بھانیا۔ ہوئے مایا دئے نوار، کھیل کھلائے دیا کھائے، میٹ مٹائے آن جانیا۔ شبدا گھوڑے کر آسوار، نو کھنڈ پرتھی وسے باہر، دہ دشا آپ بھوانیا۔ شو شنکر رہیا پکار، کروڑ تیتیسآئی ہار، اند اندراسن سرب گرلانا۔ شبدا سرُویی مارے شبدا مار، نہ کوئی جانے جیو گوار، سادھ سنت کلجگ اتم بے مہار۔ گرمکھ وِرا لے بنت جس جن دیوے کِریا کر ساچا ہر درس اگم اپار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبدا بھنڈارا رہیا بھر، جن بھگتاں دیوے اک ور، آد انت جگا جگنت نہ آئے ہار۔ ہر شبدا لکھ لکھ لکھٹا۔ گرمکھ وِرا لے کینے وکھ، سرِشٹ سبائی لاؤندے بھکھ، لکھ چوراسی چھاچھ وِرا لے اُپر مکھٹا۔ جوتی جامہ ہر پرتکھ، سادھاں سنتاں جیواں جنتاں بھانڈا دیسے سکھنا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ تیری اتم ور، گرمکھ وِرا سنت سہیلا اک اکیلا در دوارے نر نرنکارے ایکا ایک رکھٹا۔ ہر درس، اگم اگم اپاریا۔ جن بھگتاں لیکھے لائے ماٹی چم، جن ہر کرے چرن نمسکاریا۔ آپ سوارے کارج کم، اٹھ پھر رہے دواریا۔ نہ مرے نہ پئے جم، بھگت سہیلا پھریداریا۔ دو جہانی ایکا تھم، آن جاون پنت پاؤن لکھ چوراسی پھند کٹا رہیا۔ لکھ چوراسی بھلی مایا بھرم، جوت نرنجن نہکلنک شبدا ڈنک چار کُنٹ دہ دشا ایکا ایک وجا رہیا۔ کلجگ اتم پایا حصہ، انجیل قرآنی مؤل نہ دسا، وید پُرانی گائن بتیسا، کھانی بانی اک حدیثا، پڑھ پڑھ تھکے راگ چھتیسا، بھو کیسے نہ جانیا۔ ویکھ وکھائے راجے رانے محمدی عیسیٰ موسیٰ، کون دوارے نر نرنکارے چھتر جھلائے ساچے سیسا، چاروں کُنٹ ہوئے ویرانیا۔ مایا رانی جوٹھا جھوٹھا پیسن پیسا، لیکھا چکے وچ اُنیسا، نہ کوئی جانے چتر سگھڑ سیانیا۔ کون کرے پرہ تیری ریسا، جوتی جامہ ہر جگدیشا، رنگ نویلا اک اکیلا پیس اکیسا، آپے جانے بھانیا۔ شبدا بھانا ہتھ کرتار، نہ کوئی جانے راجا رانا۔ گیانی دھیانی کرن وچار، گرمکھ ساچا سگھڑ سیانا۔ جس جن دیوے ہر نام ندھانا۔ کِریا کر اپر اپار، ہتھیں بٹھے شبدا گانا۔ اند دھنی ناد اناند، اتم گھر اک ترانہ۔ دوس رین رین دوس ایکا راگ سنائے کٹاں۔ لائے کایا بھاگ آپ اپنے سنگ سمانا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کرے کھیل جن بھگت میل چڑھے شبدا تیل والی دو جہاناں۔ والی دو جہان ہر سلطانیا۔ میٹ مٹائے جیو شیطان، نہ کوئی دیسے مَلا قاضیا۔ پھڑے شبدا تیر کمان، اٹھ نر ہر بلی بلوان، اٹھ پھر نوجوان، کھچے رسنا اک کمان، چلے چڑھے دو جہانیا۔ نو کھنڈ پرتھی ایکا گیان، ستاں دیپاں پُن چھان، چوڈاں لوکاں ایکا آن، تِنان لوآن جانی جانیا۔ آپے

ويکھ وید پُران، کھانی بانی مار دھیان، انجیل قرآن وچ میدان، گنونت ہر گن نِدهانیا۔ سادھ سنت سُکھڑ سیان، آد انت اک گیان، جُگا جُگنت بھگت بھگوان، دیوے نام نِشانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھاں کھولے بند در، دھرم رائے دا چُکے ڈر، در گھر ساچے اک بہائے دیا کھائے چُکائے آون جانا۔ پنج تت اپار، ہر اُپنیا۔ پنچاں کر تیار، تن من بنھیا۔ مایا ممتا کر شنکار، آپے ڈنیا۔ آپے کرے شبد پیار، راگ سُنائے ساچا کتیا۔ دوئے دھاراں ہر اپار، کایا مندر چھپر چھنیا۔ نو دوارے جیو بھکھار، چاروں کُنٹ دیسے انھیا۔ گُرمکھ منگے منگ اپار، ایک لو سچے سرکار، پنچ پنچائی دیوے ڈنیا۔ آپے پیکھے تیجی دھار، چوٹھے گھر ساچے دھار، نہ کوئی لائے دوسر سنھیا۔ گُرمکھ ساچے سنت ڈلار، بہرم نہ بھلے وچ سنسار، چڑھ چڑھائے ساچے چنیا۔ آتم سیجا کنت بہتار، آپے ملے بھجا پساں، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھانڈا بہرم بہرم بھو بھانڈا تن مندر اندر کایا اندھیری ڈونگی کندر، کیسے ہتھ نہ آئے گورکھ مچندر، جگت ہنکاری وچا جندر، لکھ چوراسی در در بھونڈی بندر، گُرمکھ ورلے ایک ایک شبد ٹیک رکھنیا۔ ہر نر منیا من بیراگی چت بڈھ بیکا سدا سہیلا ساچا ایک، جگت سہیلا میت در پُکاریا۔ بوئے وقت ڈبھیلا کایا رہے ٹھنڈی سیت، کِریا کرے آپ گِردھاریا۔ دوس زین پرکھے نیت، بیٹھا رہے سدا اتیت، اندر باہر گیت زاہریا۔ ہر پاوے سار کایا مندر مسیت، مانس دیہی لینی جیت، دسویں گھر ملے ساچا ہر، ایک گر گُردواریا۔ جگت چلاوئی اولڑی ریت، گنؤ غریباں اک پریت، دینا مان در پروان وڈ وڈ پُپکاریا۔ جھلے دھرم شبد نشان، آپ جھلائے والی دو جہان، کرے کھیل سری بھگونتیا۔ جُگا جُگنت بھو کوئی نہ پائے شاہ سلطانیا۔ من منوآ جگت ویراگ، بھجے ترسناگ، چرن کول جن لاکیا۔ اُپچے اک ویراگ، جگت وکارا جائے بھاکیا۔ ملے میل کنت سہاگ، سویا جیو اٹھ اٹھ جاگیا۔ ایک اُپچے شبد ویراگ، وجے انحد انابد واجیا۔ بوئے مات وڈ وڈبھاگ، گُرمکھ سورا ساچا جاگیا۔ آپ بنائے پھڑ پھڑ ہنس کاگ، در گھر ساچے پڑدہ کاجیا۔ اپنے ہتھ ہر رکھے واگ، لوآن پُریاں پھرے بھاکیا۔ آتم جوتی جگے چراغ، شبد چڑھائے ساچے تازیا۔ گر سرن سرن گر جن ہر ہر جن جائے لاگ، لیکھا چُکے کل کہ آجیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آتم سر سچ اِشنان کرائے، اک بھنڈارا نام بھرائے، ہر ورتارا آپ اکھوائے، مایا ڈسے نہ ڈسنی ناگیا۔ آتم اچھیا ہر پُجائیا۔ دوجی دِشا نہ کوئی وکھائیا۔ تیجا پائے آپے حصّہ، تیجا لوچن رہیا کھلائیا۔ چوٹھے دسے ہر جگدیشا، در دوارا اک سہائیا۔ پنچم تاج سوہے سیسا، پرہہ دیوے مات وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد مردنگ واسی پُری گھنک آپ اپنا رہیا وجائیا۔ سر رکھ ہتھ سمرتھ، در

درویشیا۔ پنجاں چوراں پائے نتھ، انگ سنگ تھے ہمیشیا۔ دئی دویتی ربیا متھ، رکھ لاج در در کیسیا۔ اتم سپاں ساڈھے تن ہتھ، نہ چلے کوئی کیسے پیشیا۔ سرب کلا آپ سمرتھ، لوک مات آوے جاوے کر کر ویسیا۔ جگت مہا چلے اکتھ، نیتز لوچن نین گرمکھ ورلے ساچے مات پیکھیا۔ شبد دیوے ساچی وتھ، سگل وسورے جائن لتھ، نام چڑھائے ساچے رتھ، آپ مٹائے پچھلی ریکھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے ایک اور، لیکھا لیکھ شبد تیر پتھر مستک ساچے ماتھیا۔ کوستک منی مستک لال۔ دیوے نام دھن دھنی، گر گوبندا گر گوپال۔ لوک مات بنت بنی، لیکھے لائے جننی جنی، پھل لگائے کایا ڈال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھاں دیوے اک اور، ساک سجن سین بنی۔ اچل اٹل محل ہر وسندیا۔ نہ کوئی جل تھل ڈونگھی ڈل، ساچے دھام آپ بہندیا۔ آپے کرے ول چھل، بہرم بھلائے گھڑی گھڑی پل پل، کایا مندر اندر سد وسندیا۔ شبد سرُپی چلے ہل، جگت وچھوڑا مٹے سل، جوتی جوڑا اج کل، شبدی گھوڑا رہیا پل، آپ چڑھائے ہر بخشندیا۔ سچ دوارا لینا مل، آتم جوتی جائے بل، ساچا دھام ایک رام ایک ایک رکھنتیا۔ کایا مندپ منڈ، ہر اُپایا۔ آپ بنایا جیو پند، پنجاں تتاں نال سُہایا۔ آپ وسایا ہر برہمنڈ، ونڈ اپنی آپ ونڈایا۔ آپے سٹا دے کر کنڈ، دس کیسے نہ آیا۔ سنتاں نوواں چنڈ پرچنڈ، نو اٹھاراں بھیو نہ رایا۔ مانس دیہی وچ ورہنڈ، پُرکھ ابناشی آپ سُہایا۔ کایا سُہاگن نہ ہوئی رنڈ، کنت کنتوہلا اک بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے شبد جھولا، جگت چُکائے آگلا پچھلا مولا، لہنا دینا آپے آپ مات چُکایا۔ جگت وبار اپار نو دروازا۔ ایک ایک ساچی کار، گرمکھ ورلا کرے ونج وپار، در دوارے غریب نوازا۔ بھائی بھینا مات پت ساک سجن مل مل بہنا۔ درس پیکھے آگلیکھے نیتز نین ساچے نینا۔ ملے میل کنت بہتار، بھانا پرہہ کا سر تے سہنا۔ شبد پہنائے تن ہر گہنا۔ لاڑی مؤت نہ کھائے ڈینا۔ جھوٹھے وہن جگ نہ وہنا۔ اتم لیکھا آپ چُکائے نہ کرے کوئی ادھارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہ کوئی جانے جیو جنت گوارا۔

☆ ۱۱ کتک ۲۰۱۲ پکرمی اجیت سنگھ دے گرہ بٹالے ☆

سگل پساں ویکھ، من جکت بیراگیا۔ چاروں کٹناں در در گھر گھر دے بھیکھ، ہرجن سویا وِلا مات جاگیا۔ دو جہاناں لیکھا لیکھ آپے لیکھ، جس جن میلا کنت سہاگیا۔ ساچے لوچن لینا ویکھ، کون دھوئی کایا داغیا۔ آپے وسے گھر وسیکھ، ہرجن بنائے ہنس کاگیا۔ نرمل مستک لائے میخ، دیپک جوتی جگے چراغیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ ساچے سنت دُلا رے آپ بُجھائے ترسنا آگیا۔ بُجھے ترسنا آگ، چرن دواریا۔ چرن کول سر پگ، گھلے بند کواڑیا۔ لیکھا چُکے ساہ رگ، در گھر ساچے اُپر چاڑھیا۔ نرمل دیوا رہیا جگ، لگا رہے شبد اکھاڑیا۔ پون سواسی رہی وگ، سینتل دھارا ٹھنڈی ٹھاریا۔ جوت نرنجن کسے تگ، گُرمکھ ہنس اڈاری لا رہیا۔ ہتھ اپنے پکڑے واگ، دسم دواریا ہر پھرا رہیا۔ چرن کول جن جائے لگ، لکھ چوڑاسی جم کی پھاسی لوک ماتنی پُرکھ بدھاتی اتم پھند کٹا رہیا۔ ساچا دیوے شبد سوغاتی، مٹے رین اندھیری راتی، برکھے بوند سواتی، بند کواڑی کھولے تاکی، شبد چڑھائے ساچے راکی، چٹے آسو کر تیار، پہلی وار ہر داتار، وچ سنسار دہ دشا آپ پھرا رہیا۔ گُرمکھاں کرے خبردار، دوس رین شبد ادھار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ ویکھے آکار، نو دوارے بند کرا رہیا۔ نو دوارے بند، بند دروازا۔ گُرمکھاں اتم چڑھے ساچا چند، آپ چڑھائے غریب نوازا۔ خوشی کرائے بند بند گوائے ممتا اندھ، موہ چُکائے جھوٹھا دھند آدانت رکھے لاجیا۔ آپے توڑے جم کا پھند، آپ اُچائے پرمانند، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچے دیوے ور، نہ بیوے مات توڑ وچھوڑیا۔ نہ بیوے وچھوڑا، مات پُرکھ نرنجنا۔ شبد جوتی ایک جوڑا، درد دُکھ بھے بھنجنا۔ دُھر درگاہی آیا دوڑا، ہر نیتر پائے انجنا۔ آپے ویکھے مٹھا کوڑا، چرن دھوڑ کرائے ساچا مچنا۔ جوت نرنجن براہمن گوڑا، سرشٹ سبائی ساک سین سچنا۔ دسم دواریا ایک پوڑا، تال اپنا ساچا گچنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھاں کِریا رہیا کر، بھانڈا کایا اتم انت سادھ سنت مات بھجنا۔ کایا ماٹی چم، نہ کل وچاریا۔ کون لیکھے لگے دم، نہ ہر ساچا کل وِساریا۔ مرے مر مر پئے جم، آون جاون گیڑ اپاریا۔ ویلے اتم رووے چھم چھم، بیوے وچھوڑا پُرکھ بھتاریا۔ گُرمکھ ساچے سنت سہیلے آپ کرائے اپنے میلے، اٹھے پھر دوس رین شبد مردنگ، ایک ایک مندر اندر آپے آپ وجا رہیا۔ وجے نام مردنگ، سرشٹ جگائیا۔ شبد چاڑھے کایا رنگ، مورت اکال دیا کھائیا۔ ملے میل سورے سرینگ، دین دیال درس دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جن بھگتاں کئے بھکھ ننگ، وست دست شبد ایک ایک ہتھ پھڑائیا۔ منگی منگ اپار ہر دواریا۔

کایا چولی چڑھے رنگ، لیکھا چُکے نو دواریا۔ بھانڈا بھرم جھوٹھی ونگ، گرمکھ ساچا جائے پار لنگھ، شبد اکھڑ وکھڑ منگے ساچی منگ، کریا کرے ہر ہر ہر گردھاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، وڈ داتا سورا سربنگ، درس دکھائے تیجے نین، رسنا کیسے نہ سکے کہن، آپ چُکائے اگلا پچھلا لہن دین، دیونہار سرب سنساریا۔

★ ۱۱ کتک ۲۰۱۲ بکرمی کیپن بنتا سنگھ دے گرہ پنڈ پنج گرائیاں ضلع گرداسپُر ★

گر ساکھی گرمت سنت پردھانیا۔ در گھر ساچے میل نر ہر ساچے سنت پُرکھ سُبجانیا۔ آپ بنائے اپنی بنت، بیٹھا رہے اک اکت جیو جنت کرے پچھانیا۔ گرمکھ کایا رنگن رنگ بسنت، بے مکھ مایا بیوئے بھسمنت، کلجگ بھلے جیو نادانیا۔ مایا پائی ہر بے انت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل والی دو جھانیا۔ دو جھان ہر سلطان۔ پرگٹ بیوئے وچ جھان، بلی بلوان۔ شبد پھڑے تیر کمان۔ رکھے نام اک نشانیا۔ چار ورنا ایکسا سرنا آپ رکھائے، لوآں پُریاں مار دھیان، برہمنڈ کھنڈ ونڈ کرائے، جل تھل تھل جل آپے آپ کرانیا۔ بھیکھ پکھنڈا وڈھے کنڈاں، منمکھاں اتم دیوے دنڈا، شبد پھڑ چنڈ پرچنڈ، کلجگ اوڈھ گئی ہنڈ، جگت جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت نر ہر بلی بلوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، اپنی کرنی رہیا کر، گرمکھ ساچا سوہے در دوارے نر نرنکارے وچ سنسارے کرے مات پروانیا۔ کرے مات پروان ہر رگھڑائیا۔ دیوے نام گن ندھان۔ اتم سوتی آپ جگائیا۔ دین دیالا ہر مہربان، دیوے شبد پین کھان، اتم ترسنا تن مٹائیا۔ کایا مندر دے سنج مسان، اندرے اندر گن ندھان، مہمکھ جیوان دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ سہائے ساچے در، گر سنگت سنگ سہائیا۔ گر سنگت گر سنت مات پردھان۔ در دوارے آئی منگت، توڑے مان روگ ہننگت، دیوے شبد آن شان۔ بیوئے سہائی جیوں نانک انگد، آپ بیٹھائے دھر درگاہی جگت ملاحی اک بیان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جن ہر دیوے ساچا ور، گرمکھ میل گن ندھان۔ گرمکھ ساچا پارذات، گر پورے مات پچھانیا۔ آپ بندھائے چرن نات، دیوے دان سچا دانیا۔ میل ملاواں کھلاپات، در گھر ساچے دیوے مانیا۔ آپے ویکھے مار جھات، شبد سرُپی سچ ٹکانیا۔ گرمکھ تیری اتم ذات، ملیا میل پُرکھ بدھات، نہ کوئی جانے سگھڑ، سیانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در دوارے کرے پروانیا۔ بیوئے در پروان در گھر ملیا۔ ملے میل سری بھگوان، لیکھا دے اک اکیلا۔

سُورِ پیرِ بلی بلوان، سدا سے جل تھلیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گُرمکھ ساچے دیوے ور، آپ وسائے کایا مندر سیچ محلیا۔ ساچا محل اپار، اٹل اٹلیا۔ گر پورے بدھی دھار، جل تھلیا۔ ایک دیوے شبد اڈار، لکھ چوراسی کرے پار، کریا کر اپر اپار، آتم دیوے کر اُجیار، پون اُنجا چہتر جھلار، در دوارا ایک ملیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے پائے مات سار، ہر گھٹ شبد پسار، گھٹ گھٹ واسیا۔ گُرمکھ وِرا کرے وچار، مٹکھ پھرے سدا اُداسیا۔ ہرجن پیوے امرت دھار، مانس جنم ہوئے رہراسیا۔ بے مٹکھ بھلا مُگدھ گوار، رسن ہلکایا مدرا ماسیا۔ ہر جن سوہے بنک دوار، شبد چلائے پون سواسیا۔ مٹکھ ڈوہے وچ منجھدھار، اتم تٹا کایا کاسیا۔ گُرمکھ سولان تن شنگار، نیج گھر ویکھے در دوار، بے مٹکھ ہوئے دھواں دھار، دھرم رائے گل پاوے پھاسیا۔ پُرکھ ابناشی کریا دھار، ویکھ وچارے وچ سنسار، کلجگ تیری اتم وار، زین اندھیریا۔ نہ کوئی جانے جنت گوار، کایا ماٹی جھوٹھی ہاٹی، اتم ہوئے ڈھیہ ڈھیہ ڈھیریا۔ گُرمکھ ساچے جوتی جگے آتم چڑھے چڑھائے ساچی گھاٹی، دیوے ایک نام ہر ادھاریا۔ ایک لاہا در گھر ساچے ساچا کھاٹی، آپے کھولے بجر کپاٹی، جوت جگائے کایا ماٹی، دوس زین کرے اُجیاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گُرمکھ ساچے مات جگائے دیا کھائے، میل ملائے نر نرکاریا۔ ملے میل نر نرکار، شبد اُجیاریا۔ گُرمکھ ساچے کر پیار، آئے در سیچے دوار، آپے جانے جان پچھانے، کرے کرائے مات پیاریا۔ مایا بھلے راجے رانے، نہ کوئی جانے سُگھڑ سیانے، مٹکھ جیو اندھے کانے، جوت نرنجن سرب پساریا۔ چلے چلائے اپنے بھانے، در گھر ساچے دیوے مانے، گُرمکھ بال اُٹھائے گود انجانے، امرت دیوے ساچی دھارا ٹھنڈی ٹھاریا۔ ایک ایک پُرکھ سُجانے، آپے آپ برہم گیانے، جوگ ابھاس نہ کوئی جانے، کایا مندر ڈونگی کندر کھیلے کھیل نرالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ دیوے اک ور، ساچا نام گن ندھانیا۔ نام ندھان ایک گن گنوتیا۔ جن بھگت رنگائے ایک رنگ، رنگن سیچ بسنتیا۔ کلجگ مایا پائے بے انت، آپ بھلائے سادھن سنتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گُرمکھان دتا اک ور، میل ملاوے ساچے کنتیا۔ ساچے کنت بہتار، گھر وسندڑا۔ گُرمکھان دیوے کر پیار، نیتر کھول بند کواڑ، پرے ہٹائے پنچم دھاڑ، ساچا در آپ سہندڑا۔ شبد گھوڑ جائے چاڑھ، آپے ہوئے پچھے آگاڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچے دیوے ور، جوت جگائے بہتر ناڑ۔ ہر گن ہر بھرپور، گھٹ گھٹ واسیا۔ ہر گن ہر بھرپور، شبد شبد شبد سواس سواسیا۔ ہر گھٹ ہر بھرپور، ناد اناہد ایکا ثور، جودھا داتا وڈا سور، آپے سے پرتھی اکاسیا۔ مٹکھان دے دُورن دُور، گُرمکھان

حاضر حضور، منڈپ منڈل کایا کرے راسیا۔ جوتی نرمل دیوے نور، گرمکھ ساچے مانک موتی ویکھ اندر بہ بہ آپے بولیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در دوارا ایک کھولیا۔ در دوارا کھول ہٹ لگایا۔ شبد اکھڑ ایک بول، سوہنگ جاپ چپایا۔ آد انت سدا اڈول، تیرتھ تٹاں وچ سہایا۔ سب دے پڑدے رہیا کھول، نٹوآ نٹ کھیل بازی گر ساچا ڈنک وجایا۔ آپے سُنے بن بن بھٹ، سُرنگا سارنگ آپ اٹھایا۔ آپے میٹے دئی دویتی پھٹ، نام پئی رہیا بندھایا۔ آپے جوت جگائے کایا مٹ، دپیک ساچا اک ٹکایا۔ گرمکھ ساچے لاہا رہے کھٹ، در دوارے درشن پایا۔ مٹکھ بھوندے اٹھسٹھ، شبد بھنڈارا نہ کوئی ورتایا۔ در در پوجن شہودالے مٹھ، کایا مندر نہ سنکھ وجایا۔ چاروں کُنٹ اُلٹی لٹھ، کلجگ گہڑا آپ گڑایا۔ ہرجن ساچا سنت سہیلا اک اکیلا در گھر ساچے آوے نٹھ، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی آتم پڑدے دیوے لاہیا۔ مایا رانی ہووے بھٹھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، در دوارا اک دکھایا۔ در دوارا کھول، شبد چوہ اکھڑ ایک بولے غریب نوزایا۔ اک وجائے شبد ڈھول وچے مردنگ، کلجگ رچیا کاجیا۔ لکھ چوڑاسی ہوئی بھنگ، اڈدی سوہنگ پتنگ، گرمکھ رنگے ساچے رنگ، بے مکھ بھنے کچی ونگ دیس ماجھیا۔ چارے کُنٹاں ویکھ وچار، ہتھ پھڑے شبد کٹار، ماری جائے وارو وار، نو اٹھاراں پاوے سار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، پنچ پنچائی کرے ناسیا۔ پنچم توڑ ناتا جوڑ جڑایا۔ ملیا میل پُرکھ بدھاتا، ساچا شبد گھوڑ چڑھایا۔ آپے پُچھے اتم واتا، چار ورنان ایک راہ دکھایا۔ ساچا شبد وڈ کراماتا، کیسے سیس تاج رہن نہ پایا۔ آپ سوارے اپنا کاجا، جوتی جوت سرُپ ہر، گرمکھ ساچے دیوے ور، اک سہائے ساچا در، در در گھر ساچے ڈیرہ لایا۔ ہر پُرکھ اگم کاج رچایا۔ جوت سرُپ پیا جم، مات پت نہ کوئی اکھوایا۔ پون سواسی نہ لے دم، شبد دھارا رہیا چلایا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی چم، جوت نرنجن اک جگایا۔ آپ سوارے اپنا کم، لوک مات پھیرا پایا۔ چاروں کُنٹ رووے چھم چھم، نگر کھیرا کوئی دس نہ آیا۔ امرت رس آتم دھارا۔ گرمکھان دیوے کر پیارا۔ اندر روئے در دوارا، پرہہ ابناشی کر وچارا، سیوا لگے وچ سنسارا، کلجگ ہوئی اتم وارا، کروڑ تیتیسائے ناتا ملے میل پُرکھ بھتارا۔ آپ چلائے اپنی ریتا، برکھ میگھ ایک دھارا۔ گرمکھ گائے سوہنگ سو ساچا گیتا، اچھل اچھلا وچ سنسارا۔ اک دکھائے گرو دوارا، کایا مندر اندر جگت مسیتا، دپیک جوتی کر اُجیارا۔ دوس رین پرکھ نیتا، بیٹھا رہے آپ اتیتا، پورب کرم رہیا وچارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، مانس دیہی نہ آئے ہارا۔ مانس دیہی مان، ہر رگھرایا۔ آپے کرے کل پچھان، ساچا راہ رہیا دکھایا۔ آپ بیٹھائے شبد بان،

دہ دشا رہیا اڈایا۔ سرب گھٹاں ہر جانی جان، پڑدہ اوہلا نہ کوئی رکھایا۔ بھگت سہیلا دیوے جیا دان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، در گھر ساچے مان دواپا۔ در گھر ساچے مان دُھر درباریا۔ جن بھگتاں ایکا تان، نر نرنکاریا۔ آتم جوتی میل میلان، آپ سہائے سرب دواریا۔ ویکھے کھیل سِری بھگوان، لوک ماتی کر آکاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کلجگ جیو آپے بھنے جیوں بھٹیالے دانیا۔ کلجگ کالی دھار، جگت اکلیا۔ آپے رہیا سرب پَسار، ویکھے وکھانے جیو جنت سادھ سنت گوار، دو جہاناں ساچا والیا۔ انجیل قرآنا پینی مار، وید پُرانا بھرم نوار، شبد کمان اک اٹھا لیا۔ چارے کھانی ہونے حیران، ساچی بانی ہونے پردھان، جھلے ایکا شبد نشان، امرت ملے ساچا پانیا۔ ورن اٹھاراں سرب مٹ جان، دس گیاراں کھیل مہان، چار یاراں آئی ہان، عیسیٰ موسیٰ ہونے ویرانیا۔ سوہنگ جھلے اک نشان، ستاں دیپاں ہر پردھان، نوواں کھنڈاں کر دھیان، لوآں پُریاں رکھے آتیا۔ برہما مارے ہیٹھ دھیان، کون کھولے مات دکان، کایا مندر سچ مکان، سمبل دیس ویس بھگوانیا۔ شو شنکر تٹا مان، ایکا تیر نیرالا چھٹا، ویکھے وکھانے سِری بھگوانیا۔ پھل نہ دیسے کیسے ڈالا، سُرپت راجا اند کروڑ تیتیسوا نوآئے سیسا، کون کل کلجگ ورتے دو جہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھنڈ منڈل ور بھنڈ برہمنڈ اُتہج سیبج جیرج انڈ ونڈ کرانیا۔ کرے کرائے ونڈ آپ کرایا۔ ویکھے کھیل نو نو کھنڈ، ستاں دیپاں رہیا بلایا۔ شبد پھڑ چنڈ پرچنڈ، جوتی سورا رہیا جگایا۔ لکھ چوراسی وڈھے کنڈ، کلجگ تٹی نہ کھنے دیوے گنڈھ، چاروں گنڈ دئے ڈبایا۔ رین اندھیری گئی ہنڈھ، منمکھاں اٹھائی پاپاں پنڈ، جھوٹھا بھار سر اٹھایا۔ گرمکھاں آتم پائے ٹھنڈ، بھرم بھلیکھا کرے کھنڈ، امرت ساچا جام پیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، آتم سیجا سچ سینگھاسن ڈیرہ لایا۔ آتم سیجا سچ ٹکانا ہر براجیا۔ بچ گھر آتم رکھے واسن، سدا رہے داس داسن، شبد چلائے سواس سواسن، اڈول اڈولا پرتھی اکاشیا۔ جوت سرُپی پائے راسن، ملے میل سرب گنتاسن، چڑھ تیل پُرکھ ابناشن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، چڑھائے رنگ لال گلاسیا۔ رنگ لال کایا چولیا۔ گرمکھ ساچے لئے بھال، لکھ چوراسی آپ ورولیا۔ شبد بنائے اک دلال، سنے سنائے ساچا ڈھولیا۔ اٹھے پھر ہونے رکھوال، کایا مندر اندر بولیا۔ آپے چلے اولڑی چال، جن بھگتاں دسے راہ سُکھال، بجر کپائی پڑدہ کھولیا۔ جوتی جگے بے مثال شبد وجے ساچا تال، دھنی ناد انابد دھارا ایکا بولیا۔ بھاگ لگے کایا کھال، ہونے اجیارا مستک تھال، جوت نرنجن تیجے نیتر پاوے ساچا انجن، سدا سہیلا وسے کولیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،

جن بھگتاں دیوے نام ور، بجر کپاٹی پڑدہ کھولیا۔ جوتی نؤر اپار، سرب پَساریا۔ گوتی ورن وسے باہر بھيو نیاریا۔ لکھ چؤراسی پسر پَسار، انت نہ پاراواریا۔ آوے جاوے وارو وار، لوک مات لئے اوتار، جُگا جُگنت ساچی کاریا۔ کلجُگ کرم رہیا وچار، دھرت مات کرے پُکار، پُرکھ ابناشی پائے سار، جوتی جامہ بھیکھ اپاریا۔ شبد ڈنک اپر اپار، راؤ رنک رنک سُنار، راج راجاناں شاہ سُلطاناں آپ سُنا رہیا۔ اتم چھڈے بنک دوار، مایا دھاری پھڑ پھڑ کڈھے باہر، شبد سرُوی کھنڈا دھار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل وچ سنسار۔ آوے وارو وار وڈ سنساریا۔ جُگا جُگنت ساچی کار، نہ کوئی پاوے ساریا۔ ایکا جوت نرنجن سرب پَسار، بہرم بھلیکھے سرب بھلا رہیا۔ گُرمکھ وِرا کرے وِج وِپار، جس جن ساچا وِج کرا رہیا۔ کلجُگ ریتی اپر اپار، جوٹھا جھوٹھا کرے پَساریا۔ مندر مسیتی دھواں دھار، گیتا گیان نہ سکے وِچاریا۔ وید پُراناں آئی ہار، پڑھ پڑھ تھکے وید ویاسا مات لکھا رہیا۔ انجیل قرآناں پینی مار، ویکھن اکھیں مدینے مکے، مُلا قاضی شیخ مسائک اولیئے پیر شیخ کرے کرائے خبردار، کھانی بانی راہ ساچا تگے، کلجُگ پھل اتم پکے، کون کوٹے شبد جھوٹے پر بھلے مات اوتاریا۔ سمبل دیس لگے بوٹے، کیا ویس در درویش گُرمیش ساچا لیکھا لکھ لکھ ہاریا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے کھیل کلجُگ تیری اتم واریا۔ کلجُگ دُباگن نار وِچ وِربھنڈیا۔ نہ کوئی سُنے سُنائے ساچا راگن، بتی دندان پاعن ڈنڈیا۔ گُرمکھ وِرا لے اٹھ اٹھ جاگن، اتم رہے سدا وِیراگن، نیڑ نہ آئے مایا ڈسنی ناگن، شبد پھڑایا بتھ سمرتھ ساچا کھنڈیا۔ آپ بنائے ہنس کاگن، دُرمت میل دھوئی داغن، ملے میل ہر کنت سہاگن، پھڑے شبد چند پرچنڈیا۔ شبد چند کٹار ہتھ اٹھایا۔ نو کھنڈ پرتھی پائے ونڈ، سمبل دیس ونڈ ونڈایا۔ ویکھ وکھانے بے مکھ جیو نار دُباگن رنڈ، گُرمکھ ساچے رہیا جگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا کھولے سچ در، شبد کھنڈا رہیا پھڑ، لکھ چؤراسی چُکے ڈر، ساچی دات نام سوغات اتم لالی کایا ڈالی آپ ٹکائیا۔ جگت ترشنا اگ جگت جلایا۔ گُرم پورے پکڑو پگ، لیکھا لکھ لکھ دئے مٹایا۔ مکھ لگائے شبد سگ، ساچے بندھن شبد بندھایا۔ در دوارا ایکا منگ، ہوئے ہنگتا روگ گویا۔ اٹھ پھر پرمانند، چرن کول کول چرن سیس نوايا۔ نؤر نؤرانی سینتل دھارا چاڑھ چند، تارہ منڈل منڈپ آپ سہایا۔ خوشی رکھائے بند بند، رسن پیائے نجاند، نیج گھر اتم ہر وسایا۔ جگت جنجالا توڑے پھند، گُرم گویالا نام سگندھ، بہرما کندھ مٹایا۔ جگت اندھیرا اتم اندھ، مدرا ماس تجناگند، آپے آپ بنے بخشند، کایا مندر اندر ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ایکا وسے سچ گھر، لوک مات چُکے ڈر، پُرکھ بدھاتی ملے ور، گُرم سنگت

مِلا میل سَجَن سُهیل چِنتا روگ جگت وِجوگ دیوے سرب مٹایا۔ گر شبد گر گیان نیترا پاونہ۔ اٹھ پھر چرن دھیان رمیا رام گاونہ۔ اتم اُچے برہم گیان، دیپک جوتی اک جگاونہ۔ وجے شبد نرالا بان، بحر کپائی پار کراونہ۔ اک رکھائے ساچی آن، دیوے مان جگت نہانیا۔ در دوارے سچ پچھان، آپے جانے جانی جان جانیا۔ جھوٹھا کچھ جگت دکان، مایا ممتا بہرم بھلانیہ۔ پنچے چور اندر رہے نہ، لٹن مال دھن دھن دھنوانیا۔ گرمکھ وِرلا جائے بچ، جس پھڑائے اپنا دامنا۔ بہتر ناڑی رہیا رچ، تِن سؤ سٹھ ہاڈی ہویئے ضامنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھاں دیوے اک ور، در دوارا اک پچھاننا۔ سرت گیان دھیان شبد اڈاریا۔ ملے میل پُرکھ ساجن، دسم محل اُچ اٹاریا۔ ویکھ کھیل اج کل، جوتی جامہ ہر پرہل، نو کھنڈ پاوے ساریا۔ آپے وسے جل تھل، ویکھ وکھانے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی ڈل، آپے کرے ہیرا پھیریا۔ سچ دوارا ایک لینا مل، دیپک جوتی جائے بل، دئی دویتی مٹے سل آپے تارے کر اپنی مہریا۔ شبد سروپی چلے ہل، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیوے نام ور، دیوے درس نہ لائے دیریا۔ جوتی جامہ بھیکھ اپار، وڈ بلکاریا۔ کلجگ تیری اتم وار، وچ سنساریا۔ ویکھ وکھانے محمدی یار، چاروں کُنٹ کر وچاریا۔ اللہ رانی رووے دھاہاں مار، کالا سؤسا تن شنگاریا۔ سگھڑ سیانی وچ سنسار، اتم آیا پاسا ہاریا۔ نام مدھانی تن ادھوچکار، نر ہر بنیا آپ سوانیا۔ رڑکی جائے وارو وار، چھاچھ وِرو لے دُدھوں پانیا۔ ویلے اتم آئی ہار، نہ کوئی دیسے راج راجان شاہ سلطان بانیا۔ کلجگ تیری تیکھی دھار، انجیل فراناں رہی وچار، جگت دکانا ہویئے خوار، نہ کوئی پاوے کیسے ساریا۔ جگے جوت اگم اپار، پُرکھ نرنجن ہر اپار، کلجگ کالا ویس در درویش کھلڑے کیس بھیکھ اپار، آپے جانے سرب گھر جانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، کلجگ اتم بھیکھ دھر، ویکھ وکھانے کھانی بانیا۔ کھانی بانی کر دھیان، ویکھ کھیل ہر رگھرائیا۔ گرمکھ وِرلا چتر سجانا اتم برہم پاربرہم برہم میل ملانیا۔ جگت ادھرمی ایک ادھرم، جگا جگنتر ساچا کرم آپے ویکھ وکھائیا۔ جیو جنت بھلے بہرم، سادھ سنت اتم ورم، نام مرہم نہ کوئے لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ لے جرم، آپ اپنی جوت جگائیا۔ جگی جوت اکال وچ سنساریا۔ پرگٹ ہویئے دین دیال، کھولے وڈ بھنڈاریا۔ آپے توڑے جگت جنجال، ویکھ وکھانے کال مہاکال، سال بارہویں تیز کٹاریا۔ ایک اٹھ مار چھال، گرمکھاں تھے ہویئے رکھوال، آپ بتایا ایک موٹھے پھل لگائے کایا ڈال، آپ ہپائے در درباریا۔ امرت سہائے ساچا تال، اندرے اندر لوائے چھال، کاگ ہنس آپ بنا رہیا۔ دیوے نام سچا دھن مال، جوتی دیپک دیوے بال، گگن مستک ساچی تھالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چلے چال مات نرالیہا۔

کلجگ چال نرالی ہر چلاٹیا۔ جگے جوت اک جوالی، اشٹبھج سیس نوائیا۔ سرشٹ سبائی آپے پالی، آون جاون رچن رچائیا۔ ویکھ کھیل بونجا سالی، کایا ماٹی دیہہ تجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوت سروپ بن دلالی، شبد دلانا نال رلاٹیا۔ جوت نرنجن اک کالی، کلجگ کالا ویس وٹائیا۔ گرمکھ ساچے رہیا بھالی، پرگٹ ہویا ساچا والی، ساچا میل رہیا ملاٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری کالی دھار وچ سنسار ویکھ وکھانے تھاون تھائیا۔ کلجگ کالی دھار، کوڑ کڑیاریا۔ چارون کٹ پسر پسر، در در گھر گھر کرے شنگاریا۔ ایکا بھلیا نر نرنکار، مانس دیہی پاسا ہاریا۔ پرگٹ ہونے وچ سنسار، شبد ڈنک اک وجا رہیا۔ راج راجاناں کرے خبردار، دوار بنک اک سہا رہیا۔ نو کھنڈ پرتھی ہونے دھوندوکار، ستان دیپاں اندھیرا چھا رہیا۔ لوآن پریاں باباکار، سرپت راجا اند در گولا رہیا۔ شو شنکر رووے زارو زار، گنپت گنیش سیس جھکا رہیا۔ برہما نیتر ویکھ کھول آگھاڑ، کون جوتی جوت جگا رہیا۔ لوک ماتی در در گھر گھر ویکھ گوڑ براہمن پرگٹ ہونے کون پہاڑ، کون بجر آسن لا لیا۔ لوئن تیجا دئے آگھاڑ، دیپک جوتی اک ٹکا لیا۔ سمل دیس کون آگھاڑ، گر گوہندے لیکھ لکھا لیا۔ جوتی جگے بہتر ناڑ، ہر گھر ساچے ویکھ وکھا لیا۔ آپے پھرے پچھے آگاڑ، لاڑی لاڑا آپ سجا لیا۔ نیڑ نہ آئے مؤت لاڑ، دھرم رائے ایہہ سمجھا لیا۔ نو دوارے دیوے پاڑ، دسم دوارے ڈیرہ لا لیا۔ بجر کپاٹی دیوے پاڑ، شبد تیر ہتھ اٹھا لیا۔ در گھر ساچے دیوے واڑ، گرمکھ ساچے لڑ پھڑا لیا۔ آپے گھڑے سچا گھاڑ، دس کیسے نہ آ رہیا۔ شبد گھوڑے رہیا چاڑھ، واگ اپنے ہتھ رکھا رہیا۔ ورتے کھیل کلجگ پاڑ، چارون کٹ جوٹھی جھوٹھی دھاڑ جھڑھا رہیا۔ کلجگ جیواں دوس ماڑ، سادھ سنت نہ کوئی بچا رہیا۔ لاڑی مؤت نہ منگے بھاڑ، ہونے وچولا نہ کوئی چھڈا رہیا۔ کلجگ کال چبائے اپنی داڑ، در گھر ساچا ور گھر پا لیا۔ دھرت مات تیرا آگھاڑ، نو کھنڈ آپ رچا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، راج راجاناں شاہ سلطاناں وچ جہاناں پڑدہ پا رہیا۔ مایا پڑدہ پائے راج راجانیا۔ گرمکھ ساچے آپ جگائے، دیوے نام گن ندھانیا۔ بے مکھ بھرے بھرم بھلائے، جھوٹھے دھندے مات لائے، آتم اندھ پھرن ہلکائے، نہ کوئی جانے سری بھگوانیا۔ گرمکھ ساچے سہج سہائے، آپ اپنی سیوا لائے، دیوے درس تھاون تھائیں، در گھر ساچے کرے پروانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کلجگ کالا ویس نال رلائے پنج شیطانیا۔ کلجگ ساچے میت، پنج شیطانیا۔ اٹھ پھر رسنا چیت، نہ کوئی کڈھ دانی دانیا۔ کایا ڈھاہندے مندر مسیت، مارن سدا ہنکاری کانیا۔ جگت وکاری سناوندے گیت، دوس زین بے ایمانیا۔ مایا ممتا رہے میت، جوٹھی جھوٹھی خاک چھانیا۔ گرمکھ ورا

جگت اتیت، کایا رہے ٹھنڈی سیت، ایکا گائے سُہاگی گیت، ملے میل ہر بھگوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل دو دو والی دو جہانیا۔ دو دھارا ہر چلائی۔ کلجگ تیری اتم وارا، ساچی بنت بنائیا۔ ستجگ ساچے کر پیارا، دھرت مات دا اک ڈلارا، ساچی گود اٹھائی۔ مایا دھاری ہیسیارا، مدرا ماسی جگت بلکارا، گیان گیاتا پُرکھ بدھاتا سدا رہیا بھلائی۔ گُرمکھ تیری اتم ذاتا، امرت پیوے بوند سوانتا، کایا ٹھنڈی ٹھار کرائیا۔ آپے پتا آپے ماتا، آپ بندھائے چرنی ناتا، میٹ مٹائے اندھیری راتا، ساچی سیوا آپ لگائی۔ نام انمول، انمول، گُرمکھ پایا۔ گر پورا تولے تول، نہ پڑدہ او بلا رکھایا۔ اتم پڑدے رہیا کھول، شبد سرُپی وجے ڈھول، نام مردنگ اک رکھایا۔ پرگٹ ہونے کلا سولہ، کلجگ اتم کھیل رچایا۔ کلجگ تیری کھیلے ہول، لال ویسا تن سُہایا۔ آپے آپ کرایا کھول، کلجگ لیکھا آپ مُکایا۔ ہر کھیلے کھیل اپار، پون مسانیا۔ شبد کھنڈا ہتھ دو دھار، گُرمکھاں بیڑا کرے پار، بے مُکھاں مارے کر خوار، راجے چھڈ چھڈ بھجن رانیاں۔ پرگٹ ہونے نر نرنکار، ویکھے کھیل اپر اپار، مُغل پٹھانی پینی مار، نہ کوئی جانے شاہ ایرانیا۔ نہ کوئی مُغل نہ پٹھانا اے۔ نہ کوئی راجا نہ کوئی رانا اے۔ شبد کھنڈا دو دھار وچ سنساریا۔ بہرم بھلیکھے رہیا نوار، سنت سُہیلے آپ جگا رہیا۔ سچ کرائے ونج وپار، جھوٹھ پکھنڈا سرب مٹا رہیا۔ جگے جوت اپر اپار، نو کھنڈاں کھیل رچا رہیا۔ ستاں دیپاں ایکا دھار، والی ہند خبردار، شبد سُنیہڑا آپ گھلا رہیا۔ پرگٹ جوت ہر کرتار، آسو تن دوس وچار، نر ہر جائے دلی دربار، شاہ شہانہ کرے خبردار، مایا دھاری در ڈرکار، بیڑا ڈوبے اتم وار، ساچا حکم سنا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سوہنگ ایکا ڈنک وجا رہیا۔ گُرمکھ منگے منگ چرن دواریا۔ تن کایا چڑھے رنگ، ہونے در بھکاریا۔ سدا سہائی انگ سنگ، سدا سُہیلا پھریداریا۔ مانس دیہی نہ ہونے بھنگ، لکھ چوراسی لیکھے لا رہیا۔ نو دوارے جائے لنگھ، دسم دواری درس دکھا رہیا۔ شبد گھوڑے کسیا تنگ، کایا مندر چار دواری آپ مٹا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، اک وجائے نام مردنگ، سوئی سرتی مات جگا رہیا۔ سوئی سرت جگائے، دیا کھائیندا۔ گُرمکھ ساچا سچ سرنائے، ساچا راہ وکھائیندا۔ ردھ سدھ نہ کوئی اٹھائے، نو اٹھاراں ہتھ وکھائیندا۔ پنجے چور رہے شرمائے، شبد ڈنڈا ہر وکھائیندا۔ گُرمکھاں گھال پائے تھیں، در آئے سپس جھکائیندا۔ منگی منگ اک رگھڑائے، نام امولا جھولی پائیندا۔ نر ہر سچی سرنائے، کایا ڈولا آپ اٹھائیندا۔ ویلے اتم پکڑے بابیں، بھولا بھالا پار لنگھائیندا۔ سدا رکھے ٹھنڈی چھائیں، کایا چولی آپ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گُرمکھاں دیوے نام ور، سوہنگ اکھڑ مات وکھڑ جھولی پائیندا۔ سوہنگ اجپا جاپ، تن من سیتلا۔

میٹ مٹائے تینو تاپ، میل ملائے ساچا میتلا۔ لوک ماتى وڈ پرتاپ، رسنا گائے سہاگی کیتلا۔ درس دکھائے آپے آپ، مانس دیہی جگ جیتلا۔ آپے مائی آپے باپ، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کایا کرے ٹھنڈی سیتلا۔ مدرا ماس رسنا تچ۔ شبد سنگھاسن چڑھنا بھج۔ پُرکھ ابناشی آپے آپ پڑدے لئے کج۔ آپے جوگی جوگ جُگیشتر سادھ سنت آپے مندر اندر بہے سچ۔ آپے سونی مونی بن تیشتر، آپے مکہ کعبہ حاجی حج۔ میل ملائے دو دوآبہ۔ ملے میل جوت مہتابا۔ امرت پیائے حیاتے آب جام شرابا۔ در دوارا اک وکھائے دیا کھائے نہ کوئی پُن نہ صوابا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گُرمکھاں دیوے نام ور، بھاگ لگائے کایا مندر مسجد ساچا کعبہ۔ من سرتی سرت بندھائی نہیں۔ اکال مورت نظری آئی نہیں۔ مدرا ماس رسن تجائی نہیں۔ ترسنا اگن بُجھائی نہیں۔ پرہہ ملن دی آس، جگت ترسنا کیسے مٹائی نہیں۔ در گھر ساچے پورن ہووے آس، سدا سہیلا کرے بند خلاص، نانک گر گر نانک درس پرس نیتر نین یگسائی نہیں۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہر جن آئے سچی سرنائی نہیں۔ گر درشن گر نیتر پاؤنا۔ کایا کھیتر رسنا ہل چلاؤنا۔ ویکھے رنگ بسنت چیتر، پھل پھلواری مات لگاؤنا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دیوے سچ ور، گر نانک ملے چرن دھوڑ، نیتر درشن ساچے پاؤنا۔ نام ندھان زرگن روپیا۔ جن بھگتاں دیوے جیا دان، ہر وڈا شاہو بھوپیا۔ دیوے درس بے پچھان، آپے ست سرؤپیا۔ دو جہانی ایکا مان، ہونے سہائی اندھ اندھ کوپیا۔ سوہنگ اکھر رسن وکھر، نہ کوئی ریکھ نہ کوئی روپیا۔ ست ست کل دھار، نو نو تنیا۔ تنا لوآن کھیل اپار، آپے رنگ آپے رتیا۔ برہما برہم پُری پَسار، پاربرہم دیوے متیا۔ اتم کلجگ آئی ہار، جگت جہانی گئی ستیا۔ چارے وید وپندی دھار، میٹ مٹائے تیرتھ تنیا۔ اتم چھڈنا ہٹ بازار، ویلا اتم آیا تھیا۔ گُرمکھ ساچا رہے تیار، بٹھے پلے نام گٹھیا۔ مارے شبد اک اڈار، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ گِرائے اُلٹی لٹھیا۔ برہما برہم وچار، دئے دُبائیا۔ ساچا کرم کرم کرتار، سار نہ پائیا۔ چارے مُکھ رہیا اگھاڑ، اٹھے نیتر کھول وکھائیا۔ کلجگ اگنی ربی ساڑ، نہ سکے کوئی بُجھائیا۔ دھوآن دھار مات اُجاڑ، سادھ سنت نہ ہونے کوئی سہائیا۔ گھاڑن گھڑے سچا یار، آپے ڈھاہے ڈھاہ وکھائیا۔ وشنوں بنسی بنس اوتار، آگے ہو نہ کوئی پھڑے، میل ملائے سہج سُبھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، لوآن پُریاں اندر وڑے، پھریدار نہ کوئی اٹکائیا۔ برہمے مار دھیان، نین اگھاڑیا۔ پرگٹ ہونے ہر بھگوان، لوک مات لگا اک اکھاڑیا۔ اتم چھڈنی پئے دگان، چوتھے جگ پوے جھاڑیا۔ گُرمکھ ساچے ملی جوتی کوئن بھان، کرے تیج اُجیاریا۔ در دوارے ملے مان، ستجگ ساچے دھرم نشان،

سوہنگ ساچا جھنڈا چاڑھیا۔ برہم پُری کرے دھیان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در دوارے ایکا دھاڑ، شبدا گھوڑا ساچا واڑیا۔ شبدا گھوڑے گیا چڑھ۔ برہمے پھڑیا ساچا لڑ۔ پرہہ ابناشی کرپا کر۔ کلجگ اتم رہیا لڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دھرم دوارے گیا کھڑ۔ ساچے ہر ہر سمجھایا۔ برہمے برہم دھیان چرن کول اک رکھایا۔ ملے مان اُپر دھول، گرُمکھ ساچا ہر اُچایا۔ پُری برہمے جائے مول، پیس اکیس کھیل کھلا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت جگدیشا کھیل رچایا۔ جگت جگدیشے کھیل اپار، شو دواریا۔ شو شنکر کرے پکار، در دوارے سیس جھکا رہیا۔ کلجگ اتم آئی بار، نہ دیوے کوئی سہاریا۔ نہ ہر ساچا ایکا میت مُرار، لوک مات لے اوتاریا۔ شبدا کھنڈا پھڑ کٹار، لوآں پُریاں کرے خواریا۔ گرُوآں پیراں کرم وچار، سادھاں سنتاں جیاں جنتاں ڈھاپے تن مناریا۔ پُریاں لوآں گن اپار، شو شنکر رووے زارو زاریا۔ شبدا چڑھائے چند وچ سنسار، میٹ مٹائے اندھ اندھیاریا۔ سوہنگ شبدا سُنناؤنا کان، چار ورنان اک ادھاریا۔ پرہہ ابناشی بیڑا رہیا بتھ، کلجگ کالا ویس وٹا رہیا۔ گرُمکھاں دیوے نام مال دھن، نہ ستھ کوئی لگا رہیا۔ ہرجن بھاگ لگائے کایا تن، چھپری چھن آپ سہا رہیا۔ بے مُکھاں اتم دیوے ڈن، شبدا کھنڈا ہتھ اُٹھا رہیا۔ بھانڈا بھرماں دیوے بھن، جیرج انڈ ویکھ وکھا رہیا۔ آپ ادھارے گرُمکھ ساچے جن، ساچا جاپ اک چپا رہیا۔ آپے کرے ہریا تن، نام پیالہ اک پیا رہیا۔ شو شنکر سُننا لا لا کن، پرہہ ساچا حُکم سُننا رہیا۔ اتم ہونا کھن کھن، باشک تشکا گل لٹکا رہیا۔ نہ کوئی جانے جیو اٹھ، گنپت گنیش نہ کوئی منا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، لوآں پُریاں بھرم مٹا رہیا۔ پُری شو دوار، ناتھ گسائینا۔ دوئے جوڑ کرے نمسکار، سکلا ساتھ آپ نبھائیا۔ لیکھا لیکھ مستک ماتھ، پار لنگھاؤنا پھڑ پھڑ باہیا۔ کلجگ قہر ایکا لہر، سادھ سنت نہ آئے ہاتھ، چاروں گنٹ دئے دُبائیا۔ پرگٹ ہوئے تریلوکی ناتھ، جھوٹھے ویسن دئے دُبائیا۔ آپ چلائے اپنی گاتھ، سوہنگ ساچی بنت بنائیا۔ ستجگ لیکھا لیکھ ماتھ، لوک مات جنم دوائیا۔ آپ چڑھائے ساچے راتھ، دھرت مات گود اُٹھائیا۔ سگل وسورے جائن لاتھ، در دوارے درشن پایا۔ ویکھ کھیل بھولا ناتھ، شو شنکر کنتھ مالا گل گنداٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرُمکھ ساچے دیوے ور، جگت جگدیشا پیس اکیسا ساچا چھتر سیس جھلاٹیا۔ ہر داتا مہربان شبدا جنائیا۔ شو شنکر کر دھیان، گر شبدا ایہہ جنائیا۔ کلجگ مٹے انت نشان، کرے کھیل ہر گسائینا۔ لوآں پُریاں تٹے مان، جھنڈا جھلے اک گن ندھان، ساچا اکھڑ رہیا لکھائیا۔ آپے ویکھے پون مسان، شبدا سرُپی نو جوان، پردھ بال نہ کھن جنائیا۔ کھانی بانی

وید پُران، انجیل قرآناں کرے پچھان، بے ایمان وچ جہان، رسنا کتھنی کتھ تھکی، رسن وکاراں ہوئی ہلکائییا۔ لکھ چوڑاسی اتم واری دھرم رائے دی واڑی پکی، لاڑی مؤت خوشی منائییا۔ در دوارے آئی، پُرکھ ابناشی چرن سیس نوئی، دے ور مات رگھرائی، ویکھ اپنی اک وڈیائی، لکھ چوڑاسی لواں پرنائی، سوہنا لاڑا اک بنائییا۔ ویکھ وکھاواں تھاوں تھائیں، پکڑ اٹھاواں پھڑ پھڑ بانہیں، راج راجاناں رہیا بلائییا۔ ناتا تھے بھیناں بھائی، ماتا پوت ویکھ ناہیں، در در گھر گھر دے دُبائییا۔ گرمکھ ساچے میل ملائی، شبد ڈوری نال بندھائییا۔ اتم سیجا اک وچھائی، رہاں نویلا اک اکیلا سدا سُھیلا ڈیرہ رہیا لائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ وقت ہوئے دُھیلا، نہ کوئی گر نہ کوئی چیلا، اچرچ کھیل ہر جی کھیلا، چارے کوٹاں دسن خالی، پیسا دھیلا نہ کوئی رکھائییا۔ چارے کُنٹ ہوئے خواری، جیو جنتاں مٹدی جائے چار یاری، کرے کھیل آدن اتنا۔ لاڑی مؤت پھڑے بہاری، وینہدی جائے وارو واری، ساچا کھیل ہر کھلنتا۔ ناتا تھے نر ناری، نہ کوئی کرے بھین پیاری، مانس بازی کلجگ جیواں اتم ہاری، نہ کوئی سمجھاوے دے دے متا۔ شبد پھڑے پرہہ تکھی آری، آپے چیرے چیر کرائے دو دو پھاڑی، کلجگ کھیت ایکا پکا۔ لکھ چوڑاسی کلجگ ہاڑی، دھرم رائے در دیوے دھگا۔ کنبھی نرکا جائے واڑی، خالی کرے مدینہ مکہ، نہ کوئی دیسے بھین بھائی سکا۔ لُکیا رہن نہ دیوے کوئی جھاڑ جھاڑی، نہ کوئی لاوے نعرہ انا الحق۔ صدی چوڈھویں دیوے دھگا، میٹ مٹائے بُورا کگا۔ آپ اٹھائے پھڑ پھڑ داہڑی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے سنت جاناں ایکا دیوے نام دھنا، بے مُکھاں پائے ڈور اندھ گھور پنج چور حرام خور نکیل نگا۔ لاڑی مؤت خوشی منائے، گیت سُہاگی گاؤندی اے۔ پرہہ ابناشی دیا کئے، کلجگ ویلا انت تکاؤندی اے۔ دھرم رائے رہیا سمجھائے، دھرم سپٹری لاج تینوں نہ آؤندی اے۔ لکھ چوڑاسی دیوے پھاسی، نہ کوئی چھڈنا پنڈت کاشی، مُلا سیخاں پھڑ اٹھاؤندی اے۔ نہ کوئی ویکھے مکہ حاجی، پکڑ اٹھائے وڈ وڈ غازی، میٹ مٹائے نازن نازی، ساچے ساچن رہیا ساچی، ساچی بنت بناؤندی اے۔ پُرکھ ابناشی رکھے لاجی، جن بھگتاں دیوے سوہنگ بھاجی، در در جائے آپ ورتاؤندی اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوڑاسی دیوے ور، دھرم رائے دے جانا در، لاڑی موت رہی ور، ساچا گھر اک سُہاؤندی اے۔ لاڑی مؤت چڑھیا چا۔ مٹکھ جیواں دیواں پھاہ۔ کوئی نہ دیسے جگت ملاح۔ گھر گھر اتم اڈنے کان۔ کوئی نہ کھولے رساگان۔ ہوئے وچھوڑا پُتران ماں۔ بے مُکھ روون تھان تھان۔ گرمکھ دُرمت میل دھو، پرہہ پکڑ اٹھاوے آپے بانہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ ریکھ ویکھ ہر، میٹ مٹائے اچے مندر

چھوٹے وڈے سرب گراں۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش پنج تتیا۔ نہ کوئی ملے مات دوائے، اٹھے پھر پائے پائے، نہ کدے رینی نین ستیا۔ شکلا پکھ رہیا دکھائے، بہتر ناڑی اگن لگائے، نہ کوئی ساچا جام پیائے، ملے وست نہ ساچے ہٹیا۔ نربل کایا رہی گرائے، نپنسک ہویا ہر سرنائے، بل دھار کایا مٹیا۔ ایک سرن سچی سرنائے، رسنا گن گوہندا گائے، سرب بخشنا دیا کلائے، جوت جگائے گھٹ گھٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تن رنگائے سوہنگ ساچے شبد بھٹیا۔ ستجگ ساچا مات لگائے، ہر بھگوانیا۔ چار ورنان ایک تھان بہائے، اوچ نیچ نہ کرے پچھانیا۔ راج راجاناں مان گوائے، نہ کوئی دیسے شاہ سلطانیا۔ گن ندھانا رسنا گائے، مانس دیہی سرب پرانیا۔ ایک دوجا بھو چکائے، تیجے نین شبد نشانیا۔ ساچا در اک کھلائے، ورن اورنا وچ سلئے، ساچی سرنا اک رکھرائے، نہ کوئی کرے پاٹھ وید پرانیا۔ ایک اکھر آپ پڑھائے، جگت وکھر نظری آئے، ساچے مندر ساچی بانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوے دان وڈ دانا۔ ستجگ ثالث آپ پرہے، گرمکھاں امرت ساچا سیر پیائے، جیوں بالک ماتا ماؤں۔ ستجگ ثالث آپ پرہے، نیتر نیر نہ کوئی وپائے، سدا رکھائے ٹھنڈی چھاؤں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا دیوے ور، میل ملاوا ساچا دعوہ، اکم اکم اتھابو۔ ستجگ ساچی پت کل آپ رکھائیا۔ گرمکھاں دیوے گر گومت، من مت رہیا ڈرکائیا۔ شبد دیوے دھیرج یت، ڈرمت نہ ہوئے ہلکائیا۔ رسنا چرخہ لئے کت، شبد ساچا تند چڑھائیا۔ لے ہلارا دئے گھت، ساچی بنت آپ بنائیا۔ کیسے نہ تئے دھیرج یت، بہتر ناڑی نہ ایلے رت، دے مت آپ سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ ساچے دیوے ور، لکھ گیاراں پہلی وارا ملے مات وڈیائیا۔ من چنچل چت بگوریا۔ کدے نہ ہوئے کیسے مت، آپے اورا گورا گوریا۔ نہ کوئی ویکھے وار تھت، اٹھے پھر رہے دوڑیا۔ چلے چال نت نوٹ، ویکھے رس مٹھا کوڑیا۔ گرمکھ ساچے رکھنا چت، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی آپے اتم ہڑیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، شبد ڈوری دیوے دھر، در دوارے رہیا ہڑیا۔ سر رکھ بتھ سمرتھ، دیا کھائیندا۔ من منوآ پائے تھت، ڈور اپنے بتھ رکھائیندا۔ پنجان تتاں دیوے متھ، اندھ گھور آپ سٹائیندا۔ سگل وسورے جائن لتھ، در دوارے درشن پائیندا۔ مہا شبد جگت اکتھ، گرمکھ سورا کول رکھائیندا۔ نام کھنڈا ستر ہتھ، بہتر ناڑی آپ وکھائیندا۔ دہ دشا رہیا نٹھ، چار گنٹاں راہ نہ پائیندا۔ شبد دوارے جائے ڈھٹھ، گر پورا دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوت جگائے کایا مٹھ، سرت دھیان شبد گیان ایک ایک وکھائیندا۔ گر سنگت در پروان، من ودھائیا۔ جو جن بیٹھے کر دھیان، دیوے مان شبد جنائیا۔ ایک دیوے شبد نشان، گن ندھان ہر رکھرائیا۔ سچ دوارے ایک آن، ساچا

نام پین، جگت ترشنا ربیسا بُجھائیا۔ ایکا وچّا تِکھا بان، ساچے سِکھاں کرے پچھان، بے مُکھاں لاپے اتم گھان، نہ کوئی جانے ہانی ہانیا۔
 گُرمکھ ساچے اتم برہم گیان، شبد بھڑے تیر کمان، رسنا چلہ چڑھے وچ جہان، آپ رکھائے اپنی آنیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، گر
 سنگت دیوے اک ور، شبد بھنڈارا ربیسا بھر، لیکھے لائے آون جانیا۔ آئے در پروان در دواریا۔ گر سنگت میلا وچ جہان، ایکا ایک
 دھرم نشانیا۔ کایا چھڈنا پئے مکان، ناتا تئے پنج شیطان، ساک سجن سین مات پت بھائی بھین نہ وچ کوئی جہانیا۔ آپ چُکائے لہن دین،
 گُرمکھ درس پیکھے تیجے نین، شبد پہنئے ساچا گھن، تن شنگارا نر نرنکارا آپے آپ کرائیندا۔ نام نرنجن اک ادھارا، پون جوتی شبد ہلارا،
 ورن گوتی وسے باہرا، در دوارا اک رکھائیندا۔ آد انت اک اونکارا، لوک مات لئے اوتارا، جن بھگتاں دیوے نام بھنڈارا، ساچی بھچھیا
 اتم اچھیا آپے پور کرائیندا۔ آپے ویکھے دہ دشا جوٹھا جھوٹھا پیسن پسا، جگت وکاری ہوئے دیسا، ساچی سیکھیا نہ کوئی دوائیندا۔ نہ
 کوئی گائے دند بتیسا، جانے جنائے راگ چھتیسا، نارد من آپ اُپجائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گر سنگت دیوے
 نام ور، بہرم بھلیکھا دور کرائیندا۔ اک اکلّا اک اک آکریا۔ دوجا وسے شبد محلہ، آپ رچایا نہچل دھام اٹلا، کیا سگل پساریا۔ تیجا
 ویکھے جلا تھلا، دیپک جوتی کون دوارے بلا، اتم گھوری گھور پساریا۔ چوٹھا گھر گُرمکھ ساچے ملا، شبد چلایا ساچا بھلا، کرے
 کھیل پر اپاریا۔ پنچم گھر رہے ترٹھلا، شبد دیوے تکھا بھلا، آپ اپنے ہتھ اٹھا ربیسا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 ساچا دھام ایکا ایک سہا ربیسا۔ آپ سہائے تھان، چرن چھندڑا۔ در دوارے ملیا مان، گُرمکھ ساچے میل ملندڑا۔ آپے چتر سگھڑ
 سیان، بھگت سہیلا سد بخشنڈرا۔ پھل لگائے کایا ڈال، کیا کوئی کرے مات نندڑا۔ شبد گھوڑے چڑھنا مار چھال، سچ دوارا اک
 وکھندڑا۔ آپے پرکھے ساچے لال، سچ ونجارا آپ اکھوندڑا۔ کایا ویکھے خالی کھال، دسم دوارا ہر نرنکارا، سچ بھتارا جوت آکارا ایکا دھام
 سہندڑا۔ گُرمکھ ساچا ساچی نارا، سدا سہاگن وچ سنسارا، تن بیراگن چرن دوارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گُرمکھ
 سہائے تیرا در ساچا گھر لوک مات بنک دوارا۔ بنک دوارا سوہے وچ جہانیا۔ جم جم کال کدے نہ پوہے، سر رکھے ہتھ بھگوانیا۔ بھو
 چُکائے ایکا دھوئے، ایکا رنگن نام رنگانیا۔ امرت اتم ساچا چوئے، اٹے کول جائے مول کرم نشانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 آون جاون پنت پاون، لکھ چوراسی جم کی پھاسی جگت جھپڑا کرے نیڑا کٹائے آون جانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر،
 لوک مات ہر جوت دھر، سچ وبارا وچ سنسارا اپنا آپ کرانیا۔ سچ وبارا کر رچن رچانیا۔ آپے بٹھے اپنی دھارا، اپنی ریتی اک رکھائیا۔

ویکھے وگسے کر وچارا، پت پُنتی سہج سُبھائیا۔ ہر سنگت ساچا میت مُرارا، جوت سرُپئی نین مُندھارا، دین آیا مات ودھائیا۔ گری لنگر ہویا تیارا، پرہہ ابناشی پھریدارا، ڈھئیَا ڈھئیَا جگت نئیَا آپ چلائیَا۔ جن بھگتاں کرے خبردارا، جوٹھا جھوٹھا مات وبارا، نہ کوئی دیسے میت پیارا، ایک ناتا پُرکھ بدھاتا چرن کول اُپر دھول اپنا آپ رکھائیَا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گری سنگت گری ترشنا بھکھ جگت ڈکھ، سُپھل کرائے مات ککھ، اُلٹا ہویے نہ گریہ واس رُخ، ساچا لیکھا آپ لیکھائیَا۔ لکھ چوراسی مانس دیہی ملی منکھ، گری مکھ ساچے سُکھنا رہے سُکھ، کنت کنتوہلا ایکا دیوے شبد جھولا، آپ چُکائے اگلا پچھلا مولا، ایکا دیوے امرت دھار کر پیار، دئی دویتی ڈکھ نوار، سچ ورتارا وچ سنسارا آپے آپ اکھوائیا۔ بھریا رہے جن بھگت بھنڈارا، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گری سنگت تیری لوک مات مار جہات، ساچے شبد سنگ آیا کرن سچی گری مائیَا۔ ساچا شبد لینا ور، اک وساؤنا ساچا گھر۔ نو دوارے بند در۔ پرمانند ملے میل ساچے ہر۔ رسن تجاؤنا مدرا ماس گند، شبد گاؤنا بتی دند، آپے ڈھاپے بھرمان کندھ، چند نوچندی اندرے اندر ساچے گگن آپ چڑھاؤنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، اک رکھائے نام رنگن، گری مکھاں مکھ لگائے سوہنگ شبد ساچا سگن، ستجگ ساچی دھار بٹھاؤنا۔ بے مکھ چاروں کنت پھرن نگن، کلجگ مایا اندر دگن، تن ماٹی ساڑ، ورے ور موٹ لاڑ، دھرم رائے دا در کھلاؤنا۔ چتر گپت میت مُرارا، لیکھا منگے وارو وار، مات پت نہ کوئی سہارا، بھین بھئیَا ساک تجاؤنا۔ گری مکھ ساچا سوہے پرہہ چرن دوار، شبد پائے تن پھولنہارا، اک سُپائے سوہاوتی نار، سولان کلیاں تن شنگار، ولیا چھلیا پُرکھ بھتار، آتم ساچی سیجا در گھر ساچے بیٹھ ساچا کنت گری مکھ سنت ایکا اک ہنڈھاؤنا۔ ملے میل بھگونت جگت پروانیا۔ بنائے مات بنت، آد انت تن بٹھے ساچا گانیا۔ اک سُنائے سُہاگی چھنت، گنوتا گن ندھانیا۔ رسنا گائے ساچا منت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گری مکھاں کھولے بند در، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوانیا، لکھ لیکھ لیکھنہارا۔ لگے میخ وچ سنسار۔ ویکھے بھیکھ ہر کرتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا وسے گھر سسے، چار دواری محل اپار۔ سسنا سچ سلطان ہر پراجیا۔ چاروں چار دیوار، جوت زرنجن ساچیا۔ بیٹھا رہے پیر پسار، آپے جانے اپنا کاجیا۔ لیکھا لیکھ اپر اپار، جوتی جوت سرُپ ہر، جن رکھے مات لاجیا۔ سُپھل گکھ مات کراؤنی۔ آپ اُتارے سگلا ڈکھ، کھٹا روگ درد مٹاؤنی۔ کیشنا سُکلا ویکھے پکھ، سرب تھائیں آپ پرتکھ، نام رکھ تن بناؤنی۔ آپے کرے پھڑ پھڑ وکھ، پُرکھ ابناشی الکھٹا الکھ، ساچی دھار اک وکھاؤنی۔ ساچی دیوے شبد وتھ، چڑھنا نام سوہنگ رتھ، ایکا اکھڑ پڑھ لوک

مات جڑھ اپنی آپ لگاؤنی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دے مت پنج ت کرے سچ شبد سمجھاؤنی۔ ہرجن شبد
 بہنڈار ہر ورتایا۔ ایک منگیا در دوار، دوسر در نہ کوئی رکھایا۔ کرپا کر آپ کرتار، مائی باپ سدا اکھویا۔ پاربرہم برہم پائے سار،
 جوتی شبدی میل ملایا۔ پورب کرمان کرم وچار، مانس جنم لیکھے لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، غریب نانا جگت
 انجانا در پروانا، مہربانا چرنی چرن سرن گر لایا۔ چرن سرن سرن گردیو۔ مات لوک نہ جائے پرتھا سیو۔ امرت آتم ملے پھل، لوک
 مات ساچا میو۔ دسم دواری ساچا جل، آپ پیائے اج کل، آپ کرائے نہ نہکیو۔ ہرجن ہر سنگت جانا مات رل، لگے پھل کایا ڈل، پسو
 پریتوں ہونا دیو۔ ویکھ وکھانے جل تھل، اُچ محل ہر اٹل گئے گن گوبندا رسنا جہو۔ سچ دوارا لینا مل، درس دکھائے گھڑی گھڑی پل
 پل، آد پُرکھ اپرمپر سوامی الکھ نرنجن سدا ابھیو۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، گرمکھان لیکھے لائے انتر بنتر
 ساچی سیو۔ سرب سیو سرب گنتسا۔ ملے میل وڈ دیوی دیو، جوتی جامہ پُرکھ انباشا۔ اچھل اچھید جگت ابھید، شبد وجائے ساچا
 نادا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ وکھائے چار کُنٹ دہ دشا کھنڈ منڈل وربھنڈ برہمنڈ اناد انادا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک شبد جنائے دیا کھائے، ویکھ وکھائے دس نہ آئے، دھار چلائے بودھ اکادھا۔ بودھ اکادھا اکادھ گر
 منتر۔ جن بھگتاں دیوے ساچی داد، آپ بُجھائے تن من کایا لگی جھوٹھی بسنتر۔ آپ بنائے ہنس پھڑ پھڑ کاگ، کرے کھیل جُگا جُگنتر۔
 شبد ڈور ہتھ رکھے واگ، اچیا جاپ جاپ گردیو، بھو کھائے آتم انتر۔ کوستک منیا لائے تھیوا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، لیکھے لائے گرمکھ ساچی سیوا۔ ساچی گھالان گھال، سیو کھائیا۔ ملے نام سچا دھن مال، شبد خزانہ آپ بھرائیا۔ آد انت نہ کھائے
 کال، جم جمکال نیڑ نہ آئیا۔ دُھر درگاہی ہر دلال، جگت چلے اولڑی چال، ساچا لیکھا رہیا لکھائیا۔ گرمکھ لال انٹڑے بھال، آتم جوتی
 رہیا جگائیا۔ لیکھے لائے کایا مائی بھانڈے جھوٹھی کھال، ہر ہر ساچی بنت بنائیا۔ دوس زین کرے پرتپال، بڈھ مت رہیا سمجھائیا۔
 پنجان تتان کرے حلال، شبد کٹاری ہتھ اٹھائیا۔ آپ رہیا سرت سنہال، آتم سیجا آسن لائیا۔ آپے شاہ آپے کنگال، خالی ہتھ سدا
 رکھائیا۔ آپے توڑے جگت جنجال، امرت جام اک پیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرمکھ ساچے جوت دھر، ساچی سیوا در دوارے
 لیکھے لائیا۔ گرمکھ تیری دھار جگت نرلیا۔ پُرکھ انباشی پائے سار، لوک مات لئے اوتار، اک سہائے بنک دوار، میٹ مٹائے زین گھٹا
 کالیا۔ ساچا ونج کرائے وپار، سوہنگ شبد اپر اپار، اتم رکھے تکھی دھار، کرے کھیل اک اکالیا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار، نہ کوئی میت

نہ مُرار، جوٹھا جھوٹھا جگت وبار، مایا ٹھوٹھا بھنّے بھنّار، پھل دسے نہ کیسے ڈالیا۔ گرمکھ ساچا سو بھاوتتی نار، ملیا میل پُرکھ بہتار، آتم سیجا اپر اپار، پھولن برکھا شبدي دھار، امرت برکھے دسم دوار، ساچا تال آپ سہائیا۔ نابھی کھڑے اک گلزار، ساچی ہاٹی ونج وپار، اوکھی گھاٹی جوت للاٹی بجر کپاٹی ادھوچکار۔ گرمکھ ساچا سنت سہیلا اک اکیلا امرت رس رہیا چاٹی، ملے نام نام گنکار۔ دُرمتم میل ہر در کاٹی، آگے دسے نیڑے واٹی، مکّت جگت پرہہ چرن دوار۔ لکھّ چوراسی کھیل بازی گر ناٹی، جوٹھی جھوٹھی کایا ماٹی، پنجان تتان جگت پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھان دیوے نام ور، پارپرہم برہم پائے سار۔ پارپرہم بھرپور سرب کل دھاریا۔ گرمکھان آسا منسا پور وچ سنساریا۔ آپ بنائے ساچا بنس، گرمکھ ورو لے وچ سہنسا، دُشت سنگھارے جیوں کابنا کنسا، مارے شبد تیر کٹاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، گرمکھان دیوے نام ور، کلجگ اتم انت نہ آئے پاسا ہاریا۔ نہ آئے پاسا ہار شبد سہاریا۔ ملیا میل میت سچا یار، نہ ہر ہر نہ گردھاریا۔ ایکا بخشے چرن پیار، ہوئے ہنگتا روگ نوار، جوت نرنجن کر آکاریا۔ ساچی سنگت پرہہ در دوار، نام رنگت ونج وپار، چاڑھ رنگت بھرے بھنّار، توٹ نہ آئے دو جی واریا۔ ہر ہر سہائی جیوں نانک انگد، رکھے لاج سر شبد تاج، مارے سوہنگ آواز، دسم دواری کھولے بند کواڑیا۔ کھولے بند کواڑ دیا کھائیندا۔ آپے رہیا آتم پاڑ، پنجان دھاڑ پرے ہٹائیندا۔ جوت جگے بہتر ناڑ، در گھر ساچے دیوے واڑ، گرمکھ ہنس کاگ بنائیندا۔ دُئی دویتی شرع سرائتی دیوے ساڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ساچے سنت سہیلے، در گھر ساچے ساچے میلے، ملیا میل چڑھیا شبد تیل، دھرم رائے دی کٹے جیل، درگاہ ساچی ساچا دھام اک سہائے، نہ نرنجنا آپ اپنے سنگ سمائیندا۔ آپ اپنے سنگ سمائے نرگن روپیا۔ سرگن ملیا سہج سُبھائے، کرپا کرے وڈا شاہو بھوپیا۔ نرگن ویکھے تھاون تھائیں، نہ کوئی جانے اندھ اندھکھوپیا۔ سرگن ساچا راہ وکھائے، آپ اپنا شبد جنائے، جوتی نور اک اُچائے، دیا کھائے آپن آپیا۔ دوباں میلا ایکا تھائے، پارپرہم برہم دھار ایکا ایک ہو جائے، جگے جوت مٹے ورن گوت، گھر ساچے ست سروپیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ سہائے اپنا گھر، دوسر نہ کوئی ویکھے در، نہ کوئی دیوے نام سگندھی ساچی دھوپیا۔ نمسکار نمسکار نمسکار گر پوریا۔ نمسکار در گھر ساچے ساچی انحد تورا۔ نمسکار غریب ساجن ساچا، در دوارے حاضر حضوریا۔ نمسکار نمسکار نمسکار دیس ماجھے پرہہ رچیا کلجگ کاجا، ستجگ مارے آپے آوازا، پرگٹ ہوئے سرب کلا بھرپوریا۔ برہما شو ویکھن در دروازہ، کون رکھائے مات لاجا، شبد اڈائے ساچا بازا، چاروں کنت کرے تورا۔ پیت

یلتمبر سوہے سیس تاجا، آپ رچائے دھرم رائے در اک سوہمہر، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ کل ویکھ ہر، لکھ چوراسی لاڑی مؤت تیری ڈولی پائے، جوٹھ جھوٹھ نال رکھائے جگت داجا۔ جگت جنجالا جھوٹھ مات پساریا۔ ایکا ایک نام انوٹھ، جگت ترسنا دیوے روگ نواریا۔ دس گرہ گرمکھ تیری آتم ایکا سکھ، بھرے بھلا سرب سنساریا۔ اونکارا گیا تھ، ملیا میل نر ہر کرتاریا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آتم دکھڑے دیوے مار، بھاگ لگائے ساچے گھر، پون مسانی چکے ڈر، چھل چھدر کرے واڑیا۔ حال بے حالا در پکاریا۔ لوک مات ہویا کنگالا، نہ کوئی دیسے جگت دلالا، نیتر نیر ویائے زارو زاریا۔ لٹیا جائے جگت دھن مالا، نہ کوئی دیسے بالی بالا، کون کرے سدا پرتیالا، دوس زین رہے رکھواریا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دیوے نام ور، سدا بھریا رہے بھنڈاریا۔ جگت روگ تن جائے چک۔ ہوے چنتا مٹے سوگ، کایا رُکھڑا نہ جائے سک۔ ملے میل دھر سنجوگ، مدرا ماس نہ رسنا لاؤنا تھک۔ در گھر ساچے آگے بھوگ، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دیوے جگت ور، تن مندر اندر گردوارا ساچا سیس ہر جگدیش چرن کول کول چرن جن جائے جھک۔ چوھی تت تت اُپایا۔ پنچھی پرکرتی وچ سمایا۔ پنچاں بندھن آپے لایا۔ پنچاں پرمانندن وچ سمایا۔ چوھی سلوکان نال گایا۔ ایشٹ بُدھ ایشٹ آتم دریشٹ رہیا جگایا۔ سُرتی من من سُرتی ہوئی بھرشٹ، ساچا ایشٹ نہ نظری آیا۔ ویکھ وکھانے ساری سریشٹ، گیان گر اُپدیس کون ایشٹ کون راہ دئے دکھایا۔ مانس دیہی ہوئی نشٹ، سیس ہتھ نہ کیسے رکھایا۔ لکھ چوراسی مانس دیہی اتم واری ایکا کشت، لہنا دینا رہیا چُکایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، ایکا دیوے سچ ور، ساچا راہ رہیا وکھایا۔ گر گر شبد شبد سلوک۔ من منوآنہ سکے روک۔ پنچ پنچائی دینی جھوک۔ سکھمن ناڑی ٹیڈی ڈھوک۔ انحد بانی ایکا لوک۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، ایکا وسے سچ در، وسے ہسے ہر نر دیوے دوئے نام موکھ۔ اونکار آکار آکارا۔ سگل سریشٹ ہر پسارا۔ گرمکھان کھولے آپے دریشٹ، دوس زین مٹے دھندوکارا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، ایکا وسے سچ گھر، کرنا ونج نام سچا وپارا۔ آپے کرنا کر وچار، گھر ساچے پاوے ساریا۔ آتم کھلے بند کواڑ، لیکھا چکے نو دواریا۔ مٹے ترسنا تتی ہاڑ، امرت دھار ملے ٹھنڈی ٹھاریا۔ در دوارے دیوے واڑ، در گھر ساچے آپ بھلا رہیا۔ آگے پچھے میت مُرار، گر پورا چرن دھیان لگا رہیا۔ ساچے پوڑے دیوے چاڑھ، شبد ڈنڈا ہتھ پھڑا رہیا۔ آگے ویکھ دھرم اکھاڑ، راگ انادا اک سنا رہیا۔ پُرکھ ابناشی سوہے ساچا لاڑ، گرمکھ ناری سنگ ملا رہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بھلا ڈلھا کلجگ زلا، بھاگ لگائے کلا، دیوے نام اک اٹلا، ساچا راہ بے پرواہ

اگم اتہاہ شبد ثور، جوتی نور حاضر حضور، سچ صلاح جگت ملاح آسا منسا پوریا۔ نام جگت اپار لکھ چوراسیا۔ جن بھگتاں کرے پیار، سد کئے جم کی پھاسیا۔ دیوے ایک ایک ہلار، دوس زین لاپے آتم اداسیا۔ پون انجا چہتر جھلار، بھگت اکونجا شبد بونجا دھار زہراسیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ دیوے نام ور، گاؤنا سواس سواسیا۔ نام رس رسن رس راس۔ پُرکھ ابناشی لیکھے لائے مات گرہہ اگنی واس دس دس ماس۔ سرب ویاپی ویکھے سرب، رسن تجاؤنا مدرا ماس۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت سہیلا سدا سد سے پاس۔ آس پاس چار گنٹ دہ دشا نال دھاریا۔ ویکھ وکھانے رسن سواس، اندر باہر گیت ظاہر کایا پنجر ہڈ ناڑی ماس رکت بوندی آپ اپا رہیا۔ سچ وست گرمکھ ورلے پاس، گر پورا جس دواریا۔ چرن بھکاری رہے داس، در دواریا ہر بہا رہیا۔ ویکھ وکھانے پرتھی اکاش، گگن منڈل وچ سما رہیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھان پورن کرے آس۔ بھانا سہنا درس دکھائے تیجے نینا ہر سنگت ہرجن مل مل بہنا، کام کامنی کرے ناس۔ کام کرودھ چنڈال در دروازیا۔ موہ لوبھ نہ کرے بے حال، کایا کرودھ نہ کرے کنگالیا۔ شبد وجے ساچا تال، ناد انادا اک رکھا لیا۔ امرت آتم سر لوئے چھال، سر سروور اک رکھا لیا۔ دُرمت میل دھوئے توڑے جگت جنجال، کلجگ کایا لاپے ہڈاں پالیا۔ اٹھ پھر کرے رکھوال، دُھر درگاہی ہر دلال، دیوے نام سچا دھن مال، سدا سد کرے کرائے پرتپالیا۔ نام دات گر در ساچے پاؤنی۔ آتم ذات وچ مات کراؤنی۔ ملے میل پُرکھ بدھات، نو سٹھ ونڈ ونڈاؤنی۔ سوہنگ شبد وڈ کرامات، آتم ترشنا اگن بھجاؤنی۔ درس دکھائے ہر بؤہ بھانت، اچھل اچھل کھیل رچاؤنی۔ امرت پیائے بوند سوانت، نجھر دھارا اک ویاؤنی۔ بیٹھا دسے اک اکانت، آتم سیجا اک سہاؤنی۔ آپے بیوئے بہین بھرات، مات پت نہ دیسے کئے ساچی ریت اک وکھاؤنی۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی رات، اٹھ پھر پرہات، سنجھ سویر ایک دھار بتھاؤنی۔ ہرجن ویکھے مار جھات، مٹے ورن گوت کل ذات پات، اوچاں نیچاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایک تھان ہر ساچے ساچی راہ وکھاؤنی۔ پرگٹ بیوئے پکڑے بانہ، آپ جپائے اپنا ناں، ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاں، مانک موتی ساچی چوگ سوہنگ اپنی آپ چگاؤنی۔ کلجگ تیرا اتم جوگ، گرمکھان میلا دُھر سنجوگ، ستجگ رس لینا بھوگ، ہر سنگت ساچی سیو کماؤنی۔ جوتی جوت سرور ہر، آپے کئے ہوئے روگ، چرن پریت اک رکھاؤنی۔ کرم جرم پرہہ ہتھ، دیا کمائیندا۔ دیوے بدھ بل سچ وتھ، شبد رتھ اک چڑھائیندا۔ جگت وکارا پائے نتھ، سگل وکارا دئے متھ، ہتھ سر سمرتھ ٹکائیندا۔ سگل وسورے جائن لتھ، در ساچا اک وکھائیندا۔ جگت مہا سدا اکتھ، جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنے رنگ سماندنا۔ پنچم پنچم پنچم ترے اٹھ۔ کیشنا پکھ ہونے کٹھ۔ شُکلا گڑی اُلٹی لٹھ۔ رکت بوند ہونی بھٹھ۔ جھوٹھا تپیا مات بھٹھ۔ ہر ہر ہر جن نانا در دوارے گیا ڈھٹھ۔ آپ پہنائے شبد بانے جوگ دیوے نام ہٹھ۔ ساچا وقت ہر سہانا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، پھل لگائے کایا ڈال، دوس زین کرے پرتپال۔ بے انت بنت میگھ بھگونت بنائیا۔ جیو جنت سادھ سنت، سہج سُبھائے ربیا بلائیا۔ درس دکھائے اک اکت، پنچم پنچاں میل ملائیا۔ پنچم پنچم کرے بھسمنت، پنچاں رنگن نام چڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا دھام سہائیا۔ پنچم چڑھیا رنگ پنچ گرامیا۔ ملیا میل ہر ساچے سنگ، نہ لائے کوئی دامیا۔ مائس جنم نہ ہونے بھنگ، مٹے زین اندھیری شامیا۔ در دوارا ایک لینا منگ، کیرپا کرے انتریامیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، پنچم سہائے بنک دوار، جوت سرُوپ کر آکار، شبد سرُوپ وڈ بھنڈار، پون سواسی دئے ادھار، سدا سدا سد ست سرُوپیا۔ گر سنگت ساچا سچ پیار۔ اتم ناتا وچ سنسار۔ لیکھا مکے ذاتاں پاتاں اوچاں نیچاں اک ادھار۔ ساچی ملے شبد سوغاتا، ہونے دُکھڑا دئے نوار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچے دیوے ور، پنچم پنچ گراں آپ سہائے ساچا تھان۔ بنک دوار ہر کرتار ایک ایک جن بھگتاں ٹیک، لوک مات مار جھات، آپ اپنی رکھائے چھان۔ گرمکھ منگے چرن دھوڑ۔ تن من کایا ماٹی رنگے، بنے چتر سگھڑ موڑھو موڑھ۔ سچ اشنان اتم سر ساچی گنگے، سرشٹ سبائی کوڑو کوڑ۔ آد جگاد جگو جگ نہ ہوون ننگے، ایک رنگن رنگ چڑھائے شبد سرُوپ ساچا گوڑھ۔ اک دوارا گرمکھ ساچا اتم اندرے اندر منگے، مستک مستک چرن چرن چرن چرن دھوڑ۔

★ ۱۲ کتک ۲۰۱۲ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ بٹالا ★

شبد رنگیلی سیج جکت وچھائیا۔ شبد سُنہیڑا ربیا بھیج، دوس زین ربیا جگائیا۔ جوتی دامن چمکے تیج، نور نورانی رہے سوائیا۔ آپے ویکھے نوؤ نوؤ تیج، نوؤ دوارے ربیا سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچی سرتی مات دوائیا۔ شبد رنگیلا رنگ ہر چڑھنیا۔ آپ نبھائے ساچا سنگ، آد انت بیڑا بنھیا۔ شبد ڈوری گرمکھ پتنگ، اُپر دسے چھپر چھنیا۔ امرت دھارا وگے

کنگ، کیسے ہتھ نہ آئے آتم انھیا۔ نام رنگیلا پلنگ، جگت اپنا بیڑا آئے بنھیا۔ جوت پراجے وڈ داتا سورا سربنگ، ساچا راگ سنائے کتیا۔ ایکا ایک وجے مردنگ، بھانڈا بھرم آئے بنھیا۔ شبد پہنائے ساچی ونگ، سوہنگ پائے ساچی انکیا۔ شبد گھوڑے کیسے تنگ، آوے جاوے میل ملاوے ساچا سنگیا۔ در گھر ساچا رہیا لنگھ، آد انت کدے نہ سنگیا۔ گرمکھ کایا چاڑھے رنگ، جوتی جوت سروپ ہر، پت ڈالی آئے نو رنگیا۔ پھل پھلواری مات کیاری، تن سہنی مات بنائیا۔ امرت برکھے نجھر دھاری، سدا رہے ٹھنڈی ٹھاری، رت بستتی ہر سہائیا۔ مدھر نین کرے پیاری، شبد سین ونج وپاری، ساچی دھارا اک وکھائیا۔ گرمکھ ساچا ساچی ناری، ملے میل پُرکھ بھتاری، آتم سیجا کر تیاری، پرہ پھولن برکھا لائیا۔ پرگٹ ہوئے نر نرنکاری، جوت اگمی اپر اپاری، شبد جھولا دئے ہلاری، آر پار اک کینار دو جہاناں رہیا وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ساچے سنت ڈلارے، نام کرائے ونج وپارے، ساچی سیکھیا امرت بھکھیا آتم جھولی پائیا۔ آتم جھولی در بھرائی، اُچے برہم گیان۔ ساچے گھر وجے ودھائی، ایکا دیسے نام نشان۔ نو اٹھاراں وس کرائی، دسم دوارا میل بھگوان۔ ایکا سچا راہ وکھائی، جھلدا دسے شبد نشان۔ پھولن سیجا مات وچھائی، جوتی کھیل بھگتن میل گن ندھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، چاروں گنٹ چار دیوار پھریدار، دوس زین کر پیار، سدا سہیلا ہوئے سہائی۔ پھولن سیجا جگت وچھاؤنا۔ گرمکھ میلا بھگت جگاؤنا۔ آئے گر آئے چیلا، آپ اپنا راہ وکھاؤنا۔ نہ کوئی منگے پیسا دھیلا، کلجگ کندھا پار کراؤنا۔ ہرجن ہوئے وقت سہیلا، شبد ڈنڈا ہتھ پھڑاؤنا۔ پرہ ملن دا ساچا ویلا، ساچی ونڈا ونڈا ونداؤنا۔ دھرم رائے دی تھے جیلا، نام بھنڈارا وچ برہمنڈا ہتھ پھڑاؤنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سروپی میل کر، دسم دواری تیل چڑھاؤنا۔ شبد چڑھائے تیل، گائے گیت سہاگیا۔ پُرکھ بھتارا ساچا میل، اُچے من ویراگیا۔ ساچا میلا سجن سہیل، دھوئی مل مل داغیا۔ اچرج ویکھے اپنی کھیل، کدے نہ سویا سدا جاگیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے ساچی ڈوری، آپ اپنے سنگ جائے توری، دو ہتھیں پکڑے واگیا۔ پھولن گہنا شبد پٹاری۔ پُرکھ ابناشی کرپا کر، جن بھگتاں دتی پہلی واری۔ آپ اپنی جوت دھر، کایا مندر محل اپاری۔ نرمل گوت ایکا کر، اوچ نیچ نہ رہیا وچاری۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ساچے بھاگ لگائے تیری آتم کایا تن کیاری۔ آتم تن کیاری شبد لوایا۔ کھلی مات سچی پھلواری، اُپر دھرتے پھل کولیا۔ آئے ویکھے پچھے اگاڑی، امرت ناہی دو دو آبی واہ واہ دھارا نیلی سوہی پیلی لال گلابی جگ دلالی چٹا کھٹا نیلم نیلیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کریا کر، گرمکھ سہائے آتم گھر، امرت جام ایک پیا لیا۔ گر سنگت تیری بھیٹ سیس اٹھائیا۔ ڈھر درگاہی کھیوٹ کھیٹ، ساچا بیڑا رہیا چلائیا۔ آپے ماں پیو بیٹ، دوسر کوئی دس نہ آئیا۔ مایا ترسنا دئے میٹ، آپ اپنی دیا کھائیا۔ نام نرنجن چیٹک چیٹ، رسنا جہوا اک لگائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا بھانا رہیا وکھائیا۔ بہرم بھلیکھا دئے نوار، جنم کرم آپ وچار، لہنا دینا مؤل چکائیا۔ ست پُرکھ نرنجن ایک دھار، پاربرہم برہم پائے سار، آپ اپنے رنگ سمائیا۔ شبد وچولا جگت میٹے گگرم، چاروں کُنٹان کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ ستجگ ایک کر، دوہاں دیوے ایک ور، لہنا دینا انت آد آپے رہیا چکائیا۔ کلجگ انت انت وچاریا۔ آپے جانے ساچی بنت، بنے بنائے ساچی وچ سنساریا۔ در در گھر گھر نیتر کھول ویکھن سنت، کون دوارا بھرے بھنڈاریا۔ کون شبد جہوا منت، میٹ مٹائے دھندوکاریا۔ ہونے ملاواں ساچے کنت، وجے ناد اپر اپاریا۔ کایا چڑھے رنگ بسنت، کھڑی رہے سدا گلزاریا۔ میٹ مٹائے پنچے دنت، سُرتی کھچے دسم دواریا۔ نو دوارے جیو جنت، گرمکھ ورا نرمل نرمل در گھر ساچے بوجھ بوجھاریا۔ ملے میل پورن بھگونت، جوتی جوت سرؤپ ہر، کلجگ تیرا اتم انت کالا سوسا تن چھہا رہیا۔ ستجگ ساچا آد آد اُپدیسیا۔ ویکھے کھیل وچ برہماد، برہم وشن مہیشیا۔ شبد وجائے ساچا ناد، لوآن پُریاں دیس پردیسیا۔ لیکھا لیکھے بودھ آگادھ، جوتی جامہ دھارے بھیسیا۔ دھرت مات رہی ارادھ، بن بھکھار در درویسیا۔ سنت شہیلے کردے یاد، پائن وین گھلڑے کیسیا۔ ملے میل مادھو مادھ، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کون دوارے میل نرنکارے جوتی شبد پون سواسی سدا رہے پرویشیا۔ ستجگ آد آد گر انتر، ہر ساچی رچن رچائیا۔ اجپا جاپ جاپ گر منتر، لوک مات رہیا اُچائیا۔ جگت ترسنا مٹے بسنتر، امرت میگھ رہیا برسائیا۔ گگن گگنتر مات پاتال آکاش کھیل رچائیا۔ آپے جانے جگا جگنتر، پرہہ ساچا مارگ اک لگائیا۔ کلجگ تیری اتم انت، ستجگ آد ہویا جگ جگ جگنتر، پرہہ ساچا مارگ لائیا۔ راگ ناد برہماد سُن سادھ، جن بھگتاں دیوے شبد داد، جیو جنت نہ جانے گون۔ ایک اُپچے آتم ناد، بھو گھلائے ترے ترے بھون۔ نام جنائی بودھ آگادھ دوس رین نہ دیوے سون، تن ماٹی ساچی ہاٹی رہیا سودھ، آپ کٹائے آون گون۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبد وست اک سچی دھرم سال، رلائے سواس پون۔ پون سواس کر پیار۔ شبد دیوے اک ادھار۔ گرمکھ ساچے کرم وچار۔ پنچ چور نہ در گھر ناچے اٹھے پھر خبردار۔ آپے بھنے کلجگ ڈنٹے بے مکھ جیو بھانڈے کاچے، گرمکھ ساچے مات اُجیار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبد بھنڈارا رہیا بھر، ہر جن

منگے در دوار۔ تخت تاج سلطان ہر بھگوانیا۔ لوآں پُریاں ایکا راج، شبد نشانیا۔ شبد اڈائے ایکا باز، ویکھ وکھانے سرب تھانیا۔ آپ رچایا اپنا کاج، ہر ہر والی دو جہانیا۔ چاروں کُنٹ رہیا بھاج، لیکھ لیکھائے راج راجانیا۔ پرگٹ ہونے دیس ماجھ، سمبل دیس نگر سہانیا۔ سادھاں سنتاں جیاں جنتاں کھولے پاج، مارے تیر شبد نشانیا۔ گُرمکھاں پڑدے رہیا کاج، ساچا بنے ہتھیں گانیا۔ ویلے اتم رکھ لاج، در دوارے کرے پروانیا۔ لکھ چوراسی نار بانجھ، ساچی دے نہ گھر سنتانیا۔ گُرمکھ ساچے دو جہانی ایکا سانجھ، ملے میل پُکھ بھگوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک جھلئے شبد نشانیا۔ شبد نشانے ایکا ایک جھلا رہیا۔ نو کھنڈ پرتھی ایکا ٹیک، ہر رکھائے شاہ آسواریا۔ ستاں دیپاں کرے بڈھ بیک، دیوے نام اپر اپاریا۔ ساچے نیر لینا ویکھ، آپ اپنا بیو چھپا رہیا۔ لیکھا جانے اولیا پیر شیخ، گر پیر اولیا نہ کوئی چھپا رہیا۔ پنڈت پاندھے رہے ویکھ، وید ویاسے لکھی ریکھ، کون کوٹے پرہہ ساچی جوت جگا رہیا۔ در دوارے گُرمکھ ورلے ساچے نیر لینا پیکھ، شبد سنگھاسن ہر ڈگمگا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، کلجگ ستجگ لکھ لیکھ، دوہاں لہنا دینا اتم مات چکا رہیا۔ لہنا دینا دئے دیونہاریا۔ کلجگ جھوٹھا آگے نیہوں، مایا بھلا سرب سنساریا۔ در در گھر گھر مندر اندر ہونے تھی، نہ کوئی دیسے گرو دواریا۔ چارے کُنٹ اڈنی کھیپ، پرگٹ ہونے ہر نرنکاریا۔ نہ کوئی بھیا بے بے بے، پتا پوت نہ کوئی سہاریا۔ نہ کوئی رسنا گاوے جہوا جے، جگت وچھوڑا آپ کرا رہیا۔ نہ کوئی دیسے دیوی دے، کروڑ تینتیس وقت چکا رہیا۔ شو شنکر لائے کٹھ سے، باشک تشک گل لٹکا رہیا۔ برہما دینا رہیا دے، چارے مکھ حساب مکا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ایکا راہ وکھا رہیا۔ ستجگ سچ دوار، در در منگیا۔ پرہہ ابناشی کرپا دھار، آپ نہہائے اپنا سنکیا۔ پرگٹ کر وچ سنسار، سوہنگ شبد بھر بھنڈار، اک چڑھائے ساچا رنگیا۔ گُرمکھ ساچے مات وچار، دیوے دات اپر اپار، مانس دیہی نہ ہونے بھنگیا۔ تن مالا گل ساچا بار، امرت پیالہ بھر بھنڈار، نہ ہونے کنگالا دوجی وار، وگے دھار ساچی گنگیا۔ نام دوشالا اپر اپارا، پھل لگائے کایا ڈالا ساچا میوہ پہلی وار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھاں کھولے بند در، میٹ مٹائے پنچم دھاڑ۔ اک اک اک چار۔ در گھر ساچے جانا وک، پنچم میلا ہر داتار۔ نہ کوئی وڈا چھوٹا نک، پردھ بال نہ کوئی جوان۔ نہ کوئی جانے رس مٹھا پھک، نام رس اپر اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایکا دیوے سچ ور، بھریا رہے سد بھنڈار۔ چار چار چار یار۔ ایکا کرے ہر خوار۔ چاروں کُنٹ ہاباکار۔ گُرمکھاں ہتھیں دیوے پاڑ۔ شبد اگمی رکھے دھاڑ۔ نہ کدے مرے نہ کدے جھے، کھائے نہ

کدے مؤت لاڑ۔ نام ادھاری ایکا تھی، گگن پاتالاں دسے پاڑ۔ آپے جانے کھیل اگمی، مانس دیہی بہتر ناڑ۔ لگے بھاگ ماٹی چمی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ بھنڈارا ملے ور، ہرجن چبائے اپنی داڑھ۔ جن بھگت ادھارا ایکا نام بھنڈاریا۔ پُرکھ نرنجن ایکا ایک وچ سنساریا۔ دئی دوتی نہ لائے سیک، ایکا دیسے پار کیناریا۔ بُدھی رہے سدا بییک، جوٹھا جھوٹھا موہ چکا رہیا۔ ساچے نیتر رہیا ویکھ، جگت لوچن بند کرا رہیا۔ آپے لکھے مستک ریکھ، لکھیا لیکھ نہ کوئی مٹا رہیا۔ نہ کوئی جانے اولیا پیر شیخ، تلک للائی کون لگا رہیا۔ جوت سرُپی ہر ہر بھیکھ، اوکھی گھاٹی آپ چڑھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، چار ورنا ایکا سرنا ساچا پلُو شبد لڑ پھڑا رہیا۔ سُرَت شبد گُر گیان، آپ دوائیا۔ اٹھے پھر مار دھیان، دوس زین رہے سہائیا۔ جگت بیٹھائے نام بیان، نو دوارے باہر کڈھائیا۔ کایا مندر سچ مکان، دسم دواری محل بنائیا۔ نیڑ نہ آئن پنچم شیطان، شبد ڈنڈے رہیا ڈرکائیا۔ ساچا دیوے نام ندھان، سوہنگ ڈوری ہتھ پھڑائیا۔ سو پُرکھ نرنجن آپ بھگوان، ہوئے ہنگتا جیو گوائیا۔ کریا کرے والی دو جہان، ساچے منڈل ساچی راس پون سواسی رہیا وکھائیا۔ آپ اڈائے اک آکاش، ساچی دشا راہ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اندرے اندر توڑے جندر، لکھ چوراسی باہر بھوندے بندر، ساچا راہ دس کیسے نہ آئیا۔ شبد گُر مہربان آتم جاگیا۔ در گھر ساچے ملے جیا دان، سر سرور دھوئی مایا داغیا۔ جوتی جگے اک مہان، ہنس بنے گرمکھ ساچا کاگیا۔ ایکا دیسے شبد نشان، وجے ناد سُنائے راگ ساچا راگیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دیوے شبد ور، گرمکھ ساچے جانا تر، آتم رہے سدا ویراگیا۔ من ویراگ گرمکھ ساچا جائے جاگ، سگل وسورا لائیا۔ لوک مات وڈ وڈبھاگ آتم بھجی ترسنا آگ، دیپک جوتی جگے چراغ، ملے میل ہر سمرتھیا۔ آپ اپنے ہتھ رکھے واگ، مایا ڈسے نہ ڈسنی ناگ، ایکا شبد سُنائے ساچی کتھیا۔ سوہنگ بھے تن ساچا تاگ، چرن کول جن جائے لاگ، دھر درگابی جگت ملاحی، آپ چڑھائے شبد ساچے رتھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھاں کھولے بند کواڑ، جوت جگائے بہتر ناڑ، آپ اپنا درس دکھائے، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ۔ ہرجن ساچے ترس کھائے، دسم دواری آگے کھڑ۔ امت میکھ مکھ چوائے، شبد سرُپی باہوں پھڑ۔ ساچی سیجا آپ بہائے، آپ اپنے کٹھ لگائے، دوسر کوئی نہ سکے گھیر ساچے در۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھاں دیوے نام ور، ایکا اکھڑ گُر شبد وکھر، بھگت ودیا لینی پڑھ۔ ستاراں ماس ستاراں

دن۔ جگت لنگھاؤ نے گین گین۔ آپ اپنی بدھ بنائے، نہ کوئی دوسر سنگ رلائے، کھیل کرائے جن جن۔ اتم ساچا میل ملائے، شبد سروپ حکم جنائے، اپنا سنگ آپ نبھائے، پکڑ اٹھائے پہلوں دن تین۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جانے کھیل بہن بہن۔

★ ۱۲ کتک ۲۰۱۲ بکرمی بخشیش سنگھ دے گرہ قادراہاد ضلع گرداسپر ★

جگجیت جگجیت جگجیت بھگت ونجاریا۔ جگجیت جگجیت جگجیت جوت میل پرہ ساچے میت، برہم پاربرہم بھیو اپاریا۔ جگجیت جگجیت جگجیت کایا سیت، شبد گیت ایک راک سنا رہیا۔ جگجیت جگجیت جگجیت کلجگ اودھ گئی پیت، سوئے پوت ہر سچ سپوت باہوں پھڑ مات جگا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، شبد سروپی ویس کر، کایا بت ست قلبوت نہ کوئی رکھا رہیا۔ جگ جان جگ جان گمکھ گمکھ گمکھیا۔ پرگٹ ہوئے ہر بھگوان، جیا دان دیوے سنے سنائے سچ بینتیا۔ چرن دھوڑ چرن دھوڑ جگت اشنان، ساچا دھام اک سہنتیا۔ رنگ گوڑھ رنگ گوڑھ من موڑھ، ملے میل بھگت بھگوتیا۔ جگت نانا کوڑو کوڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ مایا پائے جگت بے انتیا۔ کلجگ مایا کالی زین، چاروں کنت اندھیر پساریا۔ ایکا وگے کفر ہنکاری وہن، نہ کوئی جانے جیو سنساریا۔ در در گھر گھر رسنا کہن، ذاتی پاتی شاہ صفاتی نہ کیسے وچاریا۔ گمکھ ورا درشن پیکھے ساچے نین، چڑھ محل اٹل اچ مناریا۔ امرت بخشے بوند سواتی، دیوے درس اگم اپاریا۔ در گھر ساچے پچھے واتی، پرگٹ ہوئے کملاپاتی، جوت جگائے آتم باتی، اک کرائے سچا اجیاریا۔ گمکھ ساچے شبد ویراگی، آپے بنیا ساچا ساتھی۔ ستجگ جوڑا سوہنگ گھوڑا، نام رکھائے آیراپت ہاتھی۔ دھر درگاہی آئے دوڑا، اندر مندر لائے ایک پوڑا، کیرپا کر تریلوکی ناتھی۔ نہ کوئی جانے لما چوڑا، ایکا رس گمکھ ورلے رہیا دس، دوسر نہ کوئی ویکھے مٹھا کوڑا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گمکھ ساچے سنت جانا ویلے اتم مات بھڑا۔ اونکار آکار سوہنگ پساریا۔ سو پُرکھ زرنجن اپر اپار، جیو جنتاں دئے ادھاریا۔ ہنسا ہنسا ہر ایکا ونج کرائے نام وپاریا۔ آپے کھولے بند کوڑ، پرے ہٹائے پنچم دھاڑ، دئی دوتی پڑدہ ساڑیا۔ ساچے گھاڑن گھڑے گھاڑھ، شبد گھوڑے دیوے چاڑھ، در گھر ساچے دیوے واڑیا۔ ویکھے دھرم اک اکھاڑ، جوتی جگے بہتر ناڑ، وجے ناد سچا دھنکاریا۔ آگوا نہ تتی ہاڑ، نو اٹھاراں چبائے داڑھ، بجر کپائی پڑدہ پاڑ، میل ملائے ساچے لاڑیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کِریا کر، آپے ہوئے پچھے آگاڑیا۔ ساچا شبد شبد گر دینا۔ پارپرہم برہم پرہہ میل اکھڑ وکھڑ آپے لینا۔ اندر مندر سجن سہیل، شبد سروپی دانا بینا۔ آپے وسے رنگ نویل، گرمکھ دیوے نام، سُکا ہریا کرے چام، ہر داتا وڈ پربینا۔ کوئی نہ لائے مات دام، امرت پیائے ساچا جام۔ شانت کرایا ساچا سینہ۔ مٹے زین اندھیری شام، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرمکھ ساچا جائے تر، آپ اپنے جہا کینا۔ رسنا گائے گن گہر گمبہر۔ اٹھ پھر شانت سریر۔ دسم دواوی امرت سیر۔ ہوئے کڈھے وچوں پیڑ۔ چوٹی چڑھے اک اخیر۔ شبد سروپی بٹھے دھیر۔ بجر کپاٹی آپے چیر۔ ساچی ہاٹی شبد امولا، پُرکھ ابناشی آپے تولا، لبھ لبھ تھکے سنت فقیر۔ در دروازے رسیا گولا، بہاک نہ لگا کایا چولا، جوٹھا جھوٹھا وشٹا پھولا، سرب گھٹ واسی نہ اندر بولا۔ ملیا میل نہ جوت پرکاشی، نہ کوئی سنائے ساچا ڈھولا۔ دیا کھائے گھنک پُر واسی، گرمکھ تیرا دسم دواوی کایا مندر اندر آپے ہوئے وچولا۔ کِرت کرم کل ویکھ، لکھ چوراسیا۔ کِرت کرم کل ویکھ، گل پائے مالا پھاسیا۔ کِرت کرم کل ویکھ، ہوئے وچھوڑا ہر گنتاسیا۔ کِرت کرم کل ویکھ، مایا دوس زین رہے اداسیا۔ کِرت کرم کل ویکھ، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پکڑ پچھاڑے مدرا ماسیا۔ کِرت کرم کل ویکھ، کل کال دُبائیا۔ کِرت کرم کل ویکھ، کالی زین اندھیری چھائیا۔ کِرت کرم کل ویکھ، چاروں کُنٹ رسیا گھیری، شبد ڈوری اک رکھائیا۔ کِرت کرم کل ویکھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپے کرے ہیرا پھیری، سینگھ شیر شیر دلیری، سرشٹ سبائی رسیا بھلائیا۔ سرشٹ سبائی بھل، بہرم بھو لٹھیا۔ نام وِبنی گئی زل، اتم ویلے کوئی نہ رکھیا۔ کایا دیپک ہوئے گل، ماٹی بھانڈا ہووے سیکھیا۔ لکھ چوراسی کوئی نہ چُکے تیرے بھل، نہ کوئی ونڈائے ڈکھیا۔ مانس دیہی سمل بوٹے گئے بُل، پرہہ پورے آپ پرکھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ وِرا مات رکھیا۔ رکھے رکھتہار وچ سنساریا۔ آپے جانے اپنے بھانے، ساچا کھیل اپر اپاریا۔ پکڑ اٹھائے راجے رانے، چھبی پوہ دوس وچاریا۔ تن چُھپائے کالے بانے، سادھان سنتان آپ بلا رسیا۔ آپے جانے در دربانے، در درویشا آپ اکھوا رسیا۔ گرمکھ ساچے آپ جگائے، برہما سیوا لا رسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے جانے نہ دوسر کوئی جنا رسیا۔ کالا تن شنگار دھر درگاہیا۔ سادھان سنتان کرے خبردار، چھوٹا مُنڈا بے پرواہیا۔ اندر مندر پُچھے کیہڑا ملیا یار، پھڑ پھڑ بانہوں دئے بلائیا۔ بہرم بھلایا کیوں سنسار، گر پورا نظر نہ آئیا۔ شبد سروپی مارے مارے، نہ کوئی سکے مات چُھڈائیا۔ ایک در سچی سرکار، لہنا دینا دئے چُکائیا۔ دوجا ویکھ جگت گھر بار، بھیکھ پکھنڈا دئے مٹائیا۔ تیجے راجے رانیاں کرے وچار، شبد ڈنڈا مگر لگائیا۔ چوٹھے گھر پھریدار، گرمکھان رسیا

ڈھول، بند کواڑی کھول چنڈیا۔ نش اکھر وکھر بیٹھا رہیا بول، ساچا راگ اک سُنندیا۔ نرمل جوتی سدا اڈول، گھر ساچے آپ وسندیا۔ دوس زین کرے چوبل، سبج سہیلا سنگ وسندیا۔ ملے وڈیائی اُپر دھول، چرن پرتی اک رکھندیا۔ گرمکھ سدا رہے اڈول، پرہ ساچا آپ بخشنڈیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ بنائے اپنا بندیا۔ گاوت گاوت گاوت رے من گاوت رے، زین وہونی آئی۔ اٹھ دھاوت وقت سہاوت پرہ بھاوت، ہر نر شبد تورت اک وجائی توری۔ داتا سخی کرے سخاوت، پنچاں چوراں سدا بغاوت، ہرجن آسا منسا پوری۔ اٹھ اٹھ جاگ من گاوت گاوت گاوت رے من، نہ دیسے مات دوری۔ کون گاوت کون گناوے، کون اٹھاوت کون سناوے، گرمکھ ساچا پرہ ساچے واچا، آپ اپنے چرن لگاوت، در گھر ساچا ایکا پاوے۔ چرن دھوڑ سچا اشنان نہاوت، امراید گھر ساچے سدا موکھ مکت پرہ آپ دواوے۔ امرت آتم پیائے مد، سدا خُماری کرم وچاری آپ کراوے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ وکھائے اپنا در ساچی حد، پھڑ پھڑ بانہوں پار کراوے۔ پھڑ باہوں کرے پار، آپ ادھاریا۔ نہ کوئی جانے پار کینار، منکھ ڈبے وچ منجھدار، بھرے سرب سنساریا۔ گرمکھ ساچے سچ پیار، اک کرایا ونج وپار، شبد اڈاری جوت زینکار، آپ سہائے بنک دواریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ بہائے دیا کھائے ساچے مندر اُچ اٹل شبد محل اُچ مناریا۔ ہر گھٹ رام پسار، جگت ونجاریا۔ ہر گھٹ رام ادھار، نام چیا رہیا۔ ہر گھٹ رام پسار، تیرتھ تٹ اک وکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے وسے گھٹ گھٹ، بھرمان وٹ میٹ مٹا رہیا۔ بھرمان کڈھ کنده، آپے ڈھائیا۔ خوشی کرائے بند بند، ساچے گھر وجے ودھائیا۔ اک اُچائے پرمانند، نجاند ہر سہائیا۔ گرمکھ چڑھائے ساچے چند، سینتل دھارا رہیا وہائیا۔ آپ مکائے اگلا پچھلا پندھ، جگت وچولا آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا شبد سچا ڈھولا چار ورنان ایکا بولا، گیت سہاگی رہیا سُنائیا۔ گیت سہاگی گاؤنا نام، آتم مد رتیا۔ لیکھے لگے کایا ماٹی جھوٹھا چام، ساچا بیج بیجے ساچے وتیا۔ امرت پینا ساچا جام، لیکھا چکے مات تمام، پُرکھ ابناشی دے سمجھاوے متیا۔ پور کرائے سگلا کام، بھاگ لگائے نگر گرام، پنجان چوراں کرے ہتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھاں دیوے نام ور، شبد سرُپی ساچی ستیا۔ شبد سرُپی ست آپ ادھاریا۔ نرمل کرے کایا رت، بھرم بھلیکھا دور کرا رہیا۔ آپ رکھائے دھیرج یت، ساچا لیکھا لیکھ لکھا رہیا۔ رکھے لاج وچ جگت، ساچے بھگت آپ بنا رہیا۔ شبد وکھائے ایکات، ساچا راہ آبا جنا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے دے سمجھاوے مت، ساچا نام پکڑ دامن، اپنا آپ چیا رہیا۔ ساچا نام چپائے، جاپ اجیبا۔

پورن اچھیا آپ کرائے، مٹائے تینو تپیا۔ ساچی بھچھیا نام پائے، گرمکھ آتم جھولی ڈاپے، دوس رین کرے رکھیا۔ نام رنگن اک چڑھائے، دو جا در نہ منکن جائے، سبئی تھائیں بھوئے سہائے، در گھر ساچے ساچی سکھیا۔ ساچے انکن آپ اٹھائے، شبد کنکن تن پہنائے، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں لیکھا آپے لیکھا۔ لیکھا لیکھنہار لیکھ لیکھاریا۔ سرشٹ سبائی رہیا ویکھ، آپے گپت آپے ظاہریا۔ جوتی جامہ دھرنا بھیکھ، وڈ بلکاریا۔ لکھ چوراسی میٹن آیا ریکھ، آپے کرے اپنی کاریا۔ ساچا شبد لاون آیا میخ، نہ کوئی سکے جڑ اکھاریا۔ ساچے لوچن لینا بیکھ، ڈیرہ لائے وچ پہاریا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، کایا چھتے پاریا۔ کایا چھتے لائے پار، شبد سنیہڑیا۔ مایا اگنی دیوے ساڑ، آپے لائے اک اکھڑیا۔ پنچاں چپائے اپنی داڑھ، کرے حق نیڑیا۔ گرمکھ ساچا در گھر ساچے دیوے وار، جوٹھا جوٹھا جگت جھڑیا۔ میل ملائے ساچا لاڑ، گھلا دیسے ایکا وہڑیا۔ آپے وسیا نار، بتی دندان بھیر بھیریا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھان دیوے نام ور، کلجگ تیرا اٹا گپت اپنے ہتھیں کیڑیا۔ کلجگ اٹا گپت آپ کیڑیا۔ در در گھر گھر پیا جھیر، نہ سکے کوئی نیڑ، ورن اورناں دوکھ پایا۔ نہ کوئی جانے ساچا نگر کھیر، جھوٹھی نگری ڈیرہ لایا۔ آپے مارے بھیر بھیر، سچ سمگری ساچی راس نہ رکھے کوئی سوایا۔ آپے چھڑا رہیا چھیر، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد بھنڈارے رہیا بھر، لوک ماتنی دس کیسے نہ آیا۔ لوک مات پیا اندھیرا، رین اندھیری چھائیا۔ پُرکھ ابناشی پایا پھیرا، میری میری جگت بھلائی۔ پرگٹ بھوئے سنگھ شیر شیر دلیرا، میری تیری اتم انت آپے آپ چکائی۔ نہ کوئی جانے سنجھ سویرا، اٹھے پھر رہے ڈہائیا۔ مایادھاری جھوٹھا ڈیرہ، ویکھ وکھانے تھاون تھائیا۔ گرمکھان بٹھے آپے بیڑا، پار لنگھائے پھڑ پھڑ بانہیا۔ در گھر سچے سچ نیڑا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سدا سہیلا اک اکیلا، دیوے ٹھنڈیاں چھانئیا۔ دیوے ٹھنڈی چھان، دو جھانیا۔ آپے پتا آپے مان، گرمکھ ساچے بال اجانیا۔ بھوئے سہائی سبئی تھان، کرے کرائے جان پچھانیا۔ اک چپائے ساچا نان، ساچا دیوے ونجھ مہانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، چلے چلائے اپنے بھانیا۔ ہر بھانا انمول، گرمکھ وچارنا۔ اتم ٹلنا پورے تول، مانس جنم مات نہ ہارنا۔ آپے پڑدے رہیا کھول، دئی دوتی مٹے ہنکارنا۔ ساچا شبد وجاوے ڈھول، ساچا کارج آپ سوارنا۔ ساچے مندر رہیا مؤل، کھڑی رہے شبد گلزارنا۔ اٹی کرے ناہی کول، امرت بخشے ساچی دھارنا۔ ملے وڈیائی اُپر دھول، گرمکھ ساچے سنت ادھارنا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بیڑا اتم پار اتارنا۔ مستک ملے دھوڑ، چرن دواریا۔

چاڙھ رنگ گوڙھ، ڀرڪھ اپاريا۔ بنه چتر مٿڪھ موڙھ، سر رکھ ٻٽھ سمرتھ ڪرے پار اُتاريا۔ جهوڻھي ماڻي ڪايا ڪوڙھو ڪوڙ، جوت نرنجن اپنا محل اُساريا۔ در گھر ساڇے نام چام ساڇي دھوڙ، گرمڪھ ساڇے ٻر ڏلاريا۔ جوتي جوت سروپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ديوي ساڇا نام ور، ٻهريا رھے شبد بهنڌاريا۔ نام رنگ رنگ نام ڪايا چوليا۔ انگ سنگ سنگ انگ سنگ داسي داس بنيا رھے گوليا۔ بهگت منگ من ترنگ، ديوي ڪلا سولھيا۔ در دوارا رٻيا لنڪھ، شبد سروپي اک پلنگ، آد انت ڪدے نه ڏوليا۔ چارون ڪنٺ چار بند، وچ رکھائے پرمانند، پورا تول توليا۔ ميٺ مٿائے بهرمان ڪندھ، شبد چڙھائے ساڇا چند، ساڇے مندر ڪنڌا ڪھوليا۔ ويڪھ وڪھانے نجانند، جوتي جوت سروپ ٻر، ساڇے در آڇے وڙ، ساڇے مندر آڇے بوليا۔ بولے بولنھار آپ ٻلايا۔ ڪايا ماڻي چھاڇھ ورولے، اچر ڪھيل رچايا۔ لگے بھاگ ڪايا چولے، ساڇي رنگن رنگ رنگيا۔ ٻر سنت ڪدے نه ڏولے، اڏول اٿل اٿل آپ رکھايا۔ جوتي جوت سروپ ٻر، بھاگ لگائے ڪايا ساڇي گل، گرمڪھ مليا سھج سُبھايا۔ ملے درس جگت گر ميٺ۔ ايڪا راکھو چرن پريت۔ ڪايا ڪرے ٿهنڌي سیت۔ جوتي جوت سروپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، دعوت دعويٰ ڪھولے در، شبد سُنائے ناد انادا ساڇے مندر ايڪا گيت۔۔

★ ۲۰ ڪٿڪ ۲۰۱۲ ٻڪرمي ماتا بيشن ڪور دے گرھ جيٿھووال ضلع امرتسر ★

سگل پسارا آپ، آپ ڪرايا۔ جانے وڏ پرتاپ، آپ اپنے رنگ سمايا۔ آپے ماڻي آپے باپ، آپ اپنا آپ اُپايا۔ آپے جانے اپنا جاپ، جُگا جُگنت مات جپايا۔ شبد مارے تينو تاپ، ٻوے ٻنگتا روگ گوايا۔ جوتي جوت سروپ ٻر، آپ اپني جوت دھر، ڪلجُگ ڪالا ويس وٺايا۔ آپے آپ اُپنا بلوانيا۔ شبد سُنائے ساڇا ڪٿا، والي دو جھانیا۔ بهرمان بهانڌا جهوڻها بهٽا، ديوي نام دان گن ندهانيا۔ ٻر جن چڙھائے ساڇے چٽا، جھلائے شبد جگت نشانيا۔ آپ اپنا بيڙا بنا، پرڀھ اپنے ڪندھ اُٺانیا۔ لڪھ چوراسي ديوي ڏٺا، نه ڪوئي جانے چيو شيطانيا۔ گرمڪھان ديوي نام دھنا، جوتي جوت سروپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، وڏ داتا ٻينا وڏ خزانيا۔ آپے رنگ روپ اپار، وست اموليا۔ آپے ڪھولے شبد بهنڌار، ساڇا تول ٻر جي توليا۔ جن بهگتا بنيا رھے ورتار، مندر اندر ڪنڌا ڪھوليا۔ ديوي ور سڇي دھنڪار، ناد انابد ساڇا بوليا۔ شبد مارے تيز ڪٿار، بھاگ لگائے ڪايا چوليا۔ جوت نرنجن ڪر آڪار، اگيان اندھيرا آپ پھوليا۔ امرت آتم ساڇي دھار،

ساچے گھر ساچے ہر جو تولیا۔ گرمکھاں کرے کرائے ونج وپار، اکھر وکھر اک اتولیا۔ مانس دیہی نہ آئی ہار، چرن پرتی گھول گھولیا۔ کریا کرے نر نرنکار، دھار کالی کل کل سولیا۔ لکھ چوراسی اتری پار، دھرم رائے نہ کرے خوار، لاڑی مؤت ہوئی گولیا۔ ملیا میل پُرکھ بہتار، پُرکھ اگتا اندرے اندر ناڑی ناڑی پیچ سوار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ دوارا اپنا کھولیا۔ کھلے اک دوار نام ورتایا۔ چار ورنان کرے خبردار، گرمکھ سویا آپ جگایا۔ آپے ہویا پھریدار، دس کیسے نہ آیا۔ بے مکھ سٹے پیر پَسار، مایا پڑدہ آپے پایا۔ سادھ سنت ہوئے وبھچار، جوٹھا جھوٹھا موہ ودھایا۔ گرمکھ ورلا در بہکھار، آتم بھچھیا ساچی رچھیا پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، آتم جھولی آپ بھرا رہیا۔ جوتی جوت مات پرکاشی، کرے کھیل گھنک پُر واسی، شبد جپائے سواس سواسی، نوان ستان ونڈ ونڈا رہیا۔ ویکھ وکھانے پرتھی آکاش، برہما شو داسن داس، سُرپت راجا نال رلا رہیا۔ گرمکھ ساچے پرہ ساچا سد بل بل جاسی، مانس جنم کرے رہراسی، جیرج کھانی آپے لیکھے لا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بھگت سہیلے دیوے ور، ساچا جام آتم نام آتم مد در دوارے سد ایکا ایک پیا رہیا۔ اک پیائے نام ساچا سپریا۔ سُکا ہریا کرے کایا چام، تن کٹے ہوئے پیڑیا۔ در گھر ساچے کھٹے نہ آکدام، کلجگ ویلا انت اخیریا۔ ایکا ایک رمٹیا رام، آد انت بٹھے پیڑیا۔ اک جپائے سوہنگ سچا نام، انت سنت بھگونت کٹے بھیریا۔ پورن کرے کام، کایا نگر گرام، مٹے اندھیری شام، آسا منسا ہر ساچا پوریا۔ ہر ساچی سیو آپ لگائیا۔ گرمکھاں جپائے رسن جہو، بتی دھارا رہیا بخشائیا۔ جوت نرنجن ملے میل، الکھ ابھیو سدا سُکھدائیا۔ چرن سپس جھکائے کروڑ تیتیس دیوی دیو، دھن دھن گرمکھ تیری وڈ وڈی وڈیائیا۔ سوہنگ لینا رسنا میو، پرہ ساچا رہیا کھوئیا۔ چرن پرتی ساچی سیو، دو جہان ملے وڈیائیا۔ کوستک منیا ساچا تھیو، اپنی ہنٹھیں رہیا لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا اکھر ایک وکھر، گرمکھاں رہیا وکھائیا۔ اکھر وکھر جگت نرالا، گر گوبندا آپ جپائیندا۔ آپے پاڑے بجر کپائی پتھر، پنجاں چوراں ستھر لاپندا۔ نیتر نیر نہ وہے اتھر، سوہنگ ساچی سنپٹ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، جن بھگتاں بنت بنائیندا۔ بنت بنائے آپ، جگت وچھورڑا۔ شبد جنائے آپ، نام ائمٹرا۔ گرمکھاں جھولی پائے، در دوارا ایک کھولڑا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، چار ورنان ایک سرنا کھلے ہرن پھرنا، چکے مرن ڈرنا، ایک گھر ایک ور، ایک ہر سوہنگ شبد چلائے پوڑا۔ سوہنگ ساچا بول سرشٹ سبائیا۔ لوآن پُریاں رہیا تول، شبد سنگھاسن ڈیرہ لائیا۔ نو کھنڈ

پرتهمی بُويا رِسيا کھول، اپنی ہتھیں کُنڈا لاییا۔ ستان دیپاں وجے ڈھول، نام مردنگا رِسیا وجائیا۔ گُرمکھاں سد وسے کول، دوس رین سدا سہائیا۔ آتم پڑدے رِسیا پھول، پُرکھ ابناشی نظری آئیا۔ ساچا راگ انادی رِسیا بول، سُن مَن آپ نژائیا۔ آپے رہے سدا اڈول، بہتر نازی کایا مول، پُهل پُهلواڑی مات لگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے پھرے پچھے اگاڑی، میٹ میٹائے پنچم دھاڑی، گُرمکھاں لاج رکھائے چرن چُھپائی داہڑی، ساچی سیو رِسیا کھائیا۔ نو ست ست نو ونڈ ونڈیا۔ آپے ویکھے وچ برہمنڈیا۔ کون دوارے کرم ست، اُتہج سینج جیرج انڈیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپے آپ کھنڈ کھنڈیا۔ نو ست نو دھار کھیل اپاریا۔ جوتی جامہ بھیکھ اپار، ویکھے کھیل سرب سنساریا۔ نوواں کھنڈاں پائے سار، راج راجاناں شاہکاریا۔ ستان دیپاں کرے خوار، بھانا اپنے ہتھ رکھا رِسیا۔ ساچا شبد پھریدار، چوبدار ہر بنا لیا۔ گُرمکھ ساچے کر تیار، سچ دوارا اک سہا لیا۔ نام کرائے تن شنکار، تیز کٹار نہ کوئی رکھا لیا۔ آپے مارے پانچوں یار، جھوٹھا ناتا موہ تڑا لیا۔ اک کرائے ہر جیکار، ساچا جاپ اک چپا لیا۔ آد انت نہ آئے ہار، وڈ پرتاپا نام رکھا لیا۔ مائس دیہی اترے پار، مائی باپا گود اُٹھا رِسیا۔ بھرے بھلا کل سنسار، مایا تاپا اک چڑھا رِسیا۔ امرت ڈلھا جیو گوار، سر پاپاں بھار اُٹھا لیا۔ گُرمکھ در دوارے آیا بھلا، شبد گائے ساچے بھلا، پرہہ ساچی دیا کما رِسیا۔ کایا پھل مات نہ بھلا، امرت میوہ نام لگا رِسیا۔ بھاگ لگائے اپنے کلا، سُرتی سوئی جگت جگا رِسیا۔ دیوے دان نام ائملا، اکال مورتی میل ملا رِسیا۔ سچ دوارا ایکا کھلا، اوچاں نیچاں بھيو چکا رِسیا۔ گُرمکھ ورا چرن پریتی کھول کھلا، جس جن اپنی سیوا لا رِسیا۔ ساچے تول ہرجن تولا، کلجگ مایا انت نہ رُلا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا لڑ پھڑا رِسیا۔ آپ اپنا لڑ پھڑائے دس کیسے نہ آیا۔ سوہنگ ساچا جاپ چپائے، قلعہ مندر اندر کایا کوٹ جھوٹھا کھوٹ بُرج منارا آپے ڈھابھیا۔ اک لگائے شبد چوٹ، ساچا راگ رِسیا سُنایا۔ گُرمکھاں اُٹھائے دیا کھائے جگائے وچوں کوئی کوٹ، دوسر کوئی بھيو نہ رایا۔ دُرمت میل کڈھے کایا کھوٹ، امرت ساچا جام پیایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا نام ہر ہر ناما نو ست میل کر، بھگت سہیل در گر چیل ملے ور، آپ اپنے رنگ سمایا۔ رنگے رنگ کایا چولی، شبد رنگ گللا۔ آپ اُٹھائے ساچی ڈولی، دُھر درگاہی ہر دلالا۔ آپے در دوارا رِسیا کھولی، دینا بندھو دین دیالا۔ اندرے اندر رِسیا بولی، سدا سدا کرے رکھوالا۔ بڈھ مت آلی بھولی، بنی رہے پنچاں گولی، پھل دسے نہ کیسے ڈالا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گُرمکھاں دیوے نام ور، کلجگ لاپے مستک داغ کالا۔ آپے پون سواس، شبد ترانیا۔ اڈے اڈاوی وچ آکاش، والی دو جہانیا۔ وسے جنگل جوہ وچ پرہاس،

آپے بنے جانی جانیا۔ لکھ چوراسی رکھے واس، نہ سکے کوئی پچھانیا۔ گرمکھ وِرا ہویا داس، ملے میل سِری بھگوانیا۔ رسن چپائے شبد سواس، دیوے دان جیا دانا۔ کایا منڈل کرے راس، آپے پائے اپنی راس، کھیلے کھیل گن یدھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، شبدی جوتی میل کر، پون جھلائے نام نشانیا۔ پون ہلارا اک دوائیا۔ گرمکھ ساچے تن شنگار، ساچا شبد کرائیا۔ کریا کھیل وچ سنسارا، بھو کیسے نہ پائیا۔ پرگٹ ہونے نر اوتارا، راج راجاناں رہیا بھلائیا۔ آپے بٹھے اپنی دھارا، ستجگ ساچا راہ وکھائیا۔ کلجگ ہونے مات خوارا، سادھ سنت نہ ہونے سہائیا۔ گرمکھ وِرا اترے پارا، جس جن ایک راہ وکھائیا۔ لکھ چوراسی ڈبے وچ منجھدھارا، نہ سکے کوئی پچائیا۔ سوہنگ اکھڑ ساگر سندھ دھارا، جگت وہن رہیا وبائیا۔ گرمکھاں دیوے کر پیارا، کایا ٹھنڈی ٹھار کرائیا۔ بے مکھ روون باباکارا، دھیرج دھیر نہ کھئے دوائیا۔ اُنی آسو دوس وچارا، پرہہ ساچی نیہ رکھائیا۔ کرے کھیل اونکارا، سرب پسارا ویکھ وکھائیا۔ پنچم کتک پُرکھ اپارا، پُری برہما رہیا سہائیا۔ اگی کتک کرم وچارا، شو شنکر چرن لیائیا۔ مکھڑ ست ایلے رت، کروڑ تینتیسا بیس اکیسا رہیا آپ اٹھائیا۔ مکھڑ تینی سوہنگ شبد ساچی بیئیں، نانک گر نانک رہیا تاری لائیا۔ پوہ نو نو پوہ جگت وِدیا پرہہ لے کھوہ، بھگتن دات وڈ کرامات سوہنگ جھولی پائیا۔ پنچھی پوہ جن بھگتاں ڈرمت میل دھو، جاپ چپایا سوہنگ سو، ایک دو جا بھو چکائیا۔ ہر بن اور نہ جانے کو، سادھ سنت رہے رو، راج راجاناں مایا ممتا موہ، نہ ہونے کھئے سہائیا۔ گرمکھاں کایا مندر ساچا اندر امرت آتم لینا دھو، نیر دھار ہر داتار ایک رہیا وبائیا۔ چھبی پوہ شبد سرُپی ہل لے جو، راج راجاناں رہیا جڑھ اکھڑائیا۔ ساچا شبد سادھاں سنتاں در دوارے ڈھوآ دیوے ڈھو، پھل ڈالی پت پتیا ایک ناؤں رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا بھانا سدا سد جگا جگنت رہائیا۔ سچ دوارا ایک جوت اکالیا۔ چرن پریتی ساچی ٹیک، بنیا رہے سدا رکھوالیا۔ کایا بڈھ کرے بییک، پھل لگائے ساچی ڈالیا۔ مایا موہ نہ لائے سیک، در دوارا ہونے خالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سوہنگ شبد دیوے ور، دسے راہ ایک ایک جگت سکھالیا۔ سوہنگ اکھڑ رسنا پڑھ۔ شبد پوڑے جانا چڑھ، توڑ ہنکاری قلعہ گڑھ۔ در گھر ساچے جانا وڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اندرے اندر لے پھڑ۔ پنج تت پردھان، پنج پروانیا۔ پنچم وچے نام بان، پنچم میٹے ہر شیطانیا۔ پنچم ہووے ہر پروان، پنچم میل سِری بھگوانیا۔ پنچم پنچ بلی بلوان، پنچم ہووے نوجوانیا۔ سرتی رلی نال رکان، دوس زین رہے مستانیا۔ سرتی کھیل کرے پردھان، مایا ممتا موہ بھلانیا۔ منوآ من دہ دشا اڈانا، نہ کوئی روکے روک زکانیا۔ شبد ڈور بٹھے چور

ہتھ بھگوانا، اندھ گھور گھور کرانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، اجپا جاپ جاپ گر منتر لگی تن بُجھائے بسنتر، ساچا میل ملانیا۔ مایا
 اگنی تت ورو لے، شبد مدھانی پائیا۔ سوہنگ اکھڑ ہر ہر بولے، رسن سوانی نال رلائیا۔ ٹھنڈا پانی امرت ڈولے، آپ اپنی دیا کھائیا۔
 سچ پھلواری آپے مؤلے، چھاچھ ورو لے سچ سُبھائیا۔ اُلٹی کرے نابھ کولے امرت دھارا رہیا وبائیا۔ ملے وڈیائی اُپر دھولے، دھرت
 مات خوشی منائیا۔ ملے مان ساول سولے، ست پُرکھ نرنجن ست ستوادی ستو گن رہیا سمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، شبد ڈور
 ہتھ پھڑ، کلجگ زین اندھیر گھوری، چوری چوری گرُمکھاں من بندھائیا۔ گرُمکھاں بنھے من، شبد ڈوریا۔ جگت جگت نہ ڈولے تن،
 نیڑ نہ آئے حرام خوریا۔ دیوے نام سچا دھن، دھن مال اور نہ جانے ہوریا۔ نرگن راگ سنائے کن، آپے جانے گہر گوریا۔ بھانڈا بہرم پرہ
 دیوے بہن، جوتی جوت سرُپ ہر، بھگت چُکائے مور توریا۔ من پھاندھی جگت پھندھایا اے۔ سرِشٹ چھل چھل باندھی، بہرماں گیڑ
 نہ کیسے کٹایا اے۔ لکھ چوراسی آتم آندھی، کایا نگر کھیڑا نہ کیسے وسایا اے۔ جگت مُسافر تھکے پاندھی، ساچا پندھ نہ کیسے مُکایا اے۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گرُمکھاں بیڑا اپنی بتھیں بٹھ وکھایا اے۔ رے من ٹھگورے، گرُمکھ نہ ٹھگ۔ کلجگ جیو
 جنت ہونے بورے، پرہ پکڑ اٹھائے شاہ رگ۔ جن ہر کاج مات سورے، جگت ترسنا بُجھے اگ۔ شبد سرُپی کرے چورے، چرن کول
 پرسے جن جگ۔ ملے میل گہر گورے، وڈ داتے سورے سرگ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، تن بندھائے سوہنگ
 شبد ساچا تگ۔ ساچا تگ بٹھ کرتار۔ دیوے وڈیائی جگت جگ، کل قلندر اتم وار۔ دپیک جوتی بلے اگ، میٹ مٹائے اندھ اندھیار۔
 امرت آتم سوما رہیا وگ، گرُمکھ بہائے سچ دوار۔ من پنچھی بنے ہنس کگ، دیا کھائے گر کرتار۔ کلجگ واتتی رہی وگ، بے مُکھاں
 تن کرے چہار۔ ویکھے کھیل کل کہ اج، در دوارے بہنا سچ، شبد سینگھاسن چڑھنا بھج، تال تلواڑا جائے وچ، ہر بھگت اکھاڑا جائے
 لگ، اتم انت وچ سنسار۔ بھگت مارگ گرمیت، گرُمکھ جگائیا۔ آپے پت پت پتیت، ملیا میل ہر رگھرائیا۔ من بیراگی لیا جیت، گر
 چرن سدا اتیت، کایا سوہنگ سچا گیت، نہ بیٹھے کر جدائیا۔ کلجگ اتم رہیا پت، ستجگ چلے ساچی ریت، نہ کوئی مندر نہ
 مسیت، گرُودوارا دس نہ آئیا۔ گرُمکھ گرُمکھ ایک ایک پرتیت، سدا سُہیلا رکھے چیت، چتوت ٹھگوری نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کیرپا کر، تن من دھیرج یت، شبد سرُپی آتم ست ایک نام دوائیا۔ نام روزی نہ روزی خاک، رازق رزق رحیم رحمان نور
 الہی پاک، بند کواڑی کھولے تاک، آپے دانا پینا اے۔ مکہ کعبہ حاجن حاج، میل ملائے دو دو آب، سانتک وست شانت کرائے

سینہ اے۔ ویکھے کھیل سچّی جناب، کایا تن وجائے رباب، اک پیائے حیات آب، من منوآن رہے بھینا اے۔ اُلٹی رہے کول ناہ، لوک مات نہ آئے عذاب، نہ کوئی پین نہ صواب، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھاں دیوے نام ور، ویکھے کھیل جگت سہیل رُسا چینا اے۔ اٹھ سرت سوانی، وقت سنبھالنا۔ آون جاون نہ رہنی مات نشانی، ملے میل پُرکھ بھگوانا۔ ویکھ وکھانے چارو کھانی، ساچی بانی کرے چھاننا۔ آپے ویکھے وید پُرانی، انجیل قرآنی لائے باننا۔ نہ کوئی دیسے پنڈت گیانی، دھیانی وقت چُکوانا۔ اک بیٹھائے ساچی رانی، ساچا تخت آپ سہاونا۔ سوہنگ اکھّر ستجگ ساچی بانی، سو پُرکھ نرنجنا پھرہ لاؤنا۔ سرتی شبدی میل ہانیاں ہانی، پربھ ساچا میل ملاونا۔ آپ چُکائے جم کی کانی، دھرم رائے پھند کٹوانا۔ چتر گیت بھرے پانی، راجا یم در ڈرکوانا۔ جن بھگتاں سوارے آپے کم، آپ اپنا راہ وکھوانا۔ سوہنگ گائے دما دم، کایا چم لیکھے لاونا۔ میٹ مٹائے جگت بھرم، پُورب لہنا جھولی پاونا۔ نہ مرے نہ پئے جم، آون جاون بھيو باونا۔ آپے ویکھے سچ برہم، برہم سروپی سد سماونا۔ پاربرہم سدا اکم، آپ اپنے رنگ سماونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھاں کرے کرے وقت سہاونا۔ گرمکھ جاگے ہر جگایا، اتم ساچی جاگ لگایا، تن ویراگ اک کرایا، سوہنگ گائے سہاگی گیتی۔ اچے مندر ڈیرہ لایا، بھرماں ڈیرہ آپے ڈھابیا، سنجھ سویرا اک کرایا، سوہنگ گائے سہاگی گیتی۔ اچے مندر ڈیرہ لایا، مانس دیہی جائے جیتی۔ من پنکھی دھاس نہ دھایا، پربھ ابناشی پھیرا پایا، ہیرا پھیرا آپ چُکایا، آپے پرکھے نیتی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھاں دیوے نام ور، سُننا کت بھاگ متھن بیڑا لینا بنھ، بھانڈا بھرم بھن، چڑھے ساچا چن، سرت رہے پت پٹیتی۔ گرمت جگت میت، جیو نادانیا۔ پاربرہم سچ سرن پریت، مَورکھ مُگدھ انجانیا۔ ہرجن کایا کرے ٹھنڈی سیت، دیوے دان نام بھگوانیا۔ پربھ سدا سد پت پٹیت، در گھر دیوے مانیا۔ دوس رین پرکھے نیت، مَورکھ چتر سگھڑ سیانیا۔ آپے ویکھے دہرا مندر مسیت، پنے چھانے راجے رانیاں۔ گرمکھ ورا لکھ چوراسی رہیا جیت، اتم توڑے مان جگت ابھانیا۔ نر نرائن راکھو چیت، رسنا گائے گن گہر گمبھیر ملے وڈیائی وچ جہانیا۔ ایکا ایک سوہنگ شبد ساچا گیت، ستجگ ساچے ساچی ریت، آپ جھلائے دھرم نشانیا۔ دھرم نشان جھلائے ہر بلکاریا۔ ویکھ وکھانے تھاون تھائیں، جیو جنت ہنکاریا۔ گرمکھ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہیں، ساچی سیوا سیوک آپ کرا رہیا۔ کلجگ دیوے اتم چھائیں، سیتل دھارا امرت آپ وبارہیا۔ آپے پتا آپے ماتئی، چرن پریتی ناتا وکھا رہیا۔ گرمکھ ہنس بنائے مانک موتی، ساچی جوتی سوہنگ چوک چُکا رہیا۔ در گھر ساچے ساچی تھائیں، نہ کوئی ورن نہ کوئی گوتی، اپنا بھانا

شبدی رانا سد مہربانا بھگت بھگوانا اپنے ہتھ رکھا رہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، نہکلنک نرائن نر، ہر جن جن ہر سوئے مات جگا رہیا۔ آپ جگائے جگت، جگو جگ داتا کل میت۔ دیا کھائے شبد شبد شبد، نام نام نام دوائے، اک سنائے سچ سہاگی گیت۔ سوچھہ سرؤپی بن رنگ روپی وڈا شاہو بھوپپی، آپ دسائے اپنی ریت۔ مایا رانی وڈ جروانے لوک مات اندھ کوپ، مندر گروڈوارا نہ کوئی مسیت۔ جوت زرنجن اک آکار سرب پساہ ست سرؤپ، کال قلندر کلجگ تیری اتم وار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، پاربرہم پاربرہم ایکا منگ ساچا سنگ، بھگت جنان دی ساچی منگ، شبد گھوڑے کس تنگ، نو دوارے پار لنگھ، امرت دھار وپائے گنگ اتم دھار۔ اتم دھار تیرا ویلا، گھر ساچے آپ وپائیندا۔ آپے وسے اک اکیلا، دس کیسے نہ آئیندا۔ دسم دواہری سچ محلہ، جلاں تھلاں پار کرائیندا۔ گرمکھ ہتھ پھڑائے ساچا پلا، رسنا میلا اک کرائیندا۔ دئی دویتی میٹے سلا، اپنا پلا ہتھ پھڑائیندا۔ سچ دوارے پئے ترتھلا، پنچم کھچ لیائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک وکھائے سچ گھر، نو دوارے چکے ڈر، نہ جنے نہ جائے مر، سد اتینا آپے آپ رہائیندا۔ آپ اپنے سنگ رلایا، اور نہ جانے کھئے، لکھ چوراسی راہ اپایا۔ اتم سیجا آپے سوئے، گرمکھ ساچے رہیا جگایا۔ دوسر جیو نہ جانے کھئے، ساچا راہ اک وکھایا۔ امرت بیج اتم ہوئے، بھرمان ڈیرہ آپے ڈھابیا۔ در دوارے آگے ہوئے، جوت زرنجن درس دکھایا۔ شبد سرؤپ پرگٹ ہوئے، شبد سرؤپی کھیل رچایا۔ پون سرؤپی ہوئے ترے لہئے، پون سرؤپی سرب سمایا۔ نورو نوری جوت بلوئے، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھان دیوے نام ور، ساچا راہ اک چلایا۔ ایکا راہ نام ادھار، بہو جل پار اتاریا۔ گرمکھان دیوے تھان تھان، پرگٹ ہوئے جگت ملاح وڈ وڈا سنساریا۔ شبد سرؤپی دیوے ساچا نان، چار ورنان پرپکاریا۔ دوس زین نہ کرے نانہ، منگن منگ جیو بھکاریا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتان دیوے نام ور، بنک دوار دوار بنک کایا مندر اک سہا رہیا۔ کایا مندر اک بنایا۔ شبد سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ پون سرؤپی چور جھلایا۔ پرتھمی آکاش وچ سمایا۔ گھٹ گھٹ واسن سدا ابناسن، آپ اپنا بھیکھ وٹایا۔ بھگت جنان ہر داس داسن، در در گھر گھر پھیرا پایا۔ مانس جنم کرے کرائے راس راسن، آون جاون پھند کٹایا۔ نہ کوئی دیسے مدرا ماسن، بتی دند نہ مات لگایا۔ پرگٹ ہوئے گھنک پُر واسن، شبد سرؤپی چند چڑھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھان دیوے نام ور، اکال اکالا دین دیالا سرب پرتپالا سدا سدا سدا ہوئے سہایا۔ ہوئے سہائی آپ کایا مندرا۔ اتم وجے ودھائی، توڑے چندرا۔ چھتی راگ بھیو نہ پائی، ڈونگھی کندرا۔ لکھ چوراسی ہوئی ہلکائی، پھرے بندرا۔ چاروں کٹ بھیکھ

وٹائی، آپے بنے گورکھ مچھندرا۔ ایک دیوے نام دُبائی، سوہنگ ساچے مندرا۔ سولان کلا کھیل ورتائی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ وکھانے در در گھر گھر، کھیلے کھیل اندرے اندرا۔ اندرے اندر دھار ہر رکھائی۔ ڈونگھا ساگر سیندھ سار نہ پائی۔ آپے ویکھے کایا گاگر، تے ورو لے سہج سُبھائی۔ گُرْمکھاں نرمل کرم ہوئے اُجاگر، ملیا میل ہر رگھرائیا۔ ونج کرائے نام سوڈاگر، تن وِجّدی رہے ودھائی۔ ایک نام رتی رتناگر، نوری جوت کرے رُشنائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، گر پورا سرب بخشندا کلغی چیرا نام توڑا شبد گھوڑا جوتی جوڑا دھر درگاہی آیا دوڑا، لوک مات رکھایا چوٹھا پوڑا، کلجگ جیو ویکھے مٹھا کوڑا، ستجگ ساچا راہ وکھائی۔ ستجگ ساچا ساکھیا، سُکھ سہج سُبھائے۔ ملے میل الکھنا لاکھیا۔ رسیا بنت بنائے۔ شبد گیت ساچا بھاکھیا، گُرْمکھ ساچے رہیا سُنائے سدا سد کرے راکھیا۔ دوس رین ہوئے سہائے۔ آد انت سکلا ساتھیا، وچھڑ کدے نہ جائے۔ لیکھا لیکھے دھر درگاہی مستک ماتھیا، بدھنا لیکھا دئے مٹائے۔ آپے رکھے دے کر ہاتھیا، سد سہیلا آپ اکھوائے۔ مات چلائے اولڑی گاتھیا، سوہنگ ساچا ناؤں رکھائے۔ گُرْمکھ چڑھائے ساچے راتھیا۔ اکال مورت سرت بھوائے۔ لیکھا چُکے ساڈھے تِن تِن ہتھیا، ناد تورتی دھن اُچائے۔ جیوں راما گھر دستھیا، بھید ابھید آپ چھپائے۔ سرب کلا آپے سمرتھیا، کابن کرشن دس نہ آئے۔ سرشٹ سبائی رہیا متھیا، نہکلنکی جامہ پئے، جن بھگتاں دیوے ایک ساچی سکھیا، سوہنگ اجپا جاپ جپائے۔ سگل وسورا مات لٹھیا۔ دوس ست رسن دھپائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کلجگ اتم جوت دھر، گُرْمکھ ساچے سنت سہیلے در گھر ساچے کرائے ساچے میلے، لوک مات مار جھات، آپے آپ جگائے۔ شبد بھنڈار اڈول ہر ورتایا۔ سچ سنگھاسن بیٹھا رہیا بول، دس کیسے نہ آیا۔ گُرْمکھاں آتم پڑدے رہیا کھول، دُئی دویتی ترشنا بھکھ گویا۔ نام مردنگا وجے سچا ڈھول، اناد انادا راگ سُنایا۔ میت مُرار سد وسے کول، آتم سیجا آسن لایا۔ کلجگ رین اندھیری کرے چوبل، شبد تیر بتھ اُٹھایا۔ سرشٹ سبائی رہیا رول، پنچاں کھیل رچایا۔ مٹکھ سٹے رہے انبھول، ساچی سیجا نہ کنت ہنڈھایا۔ گُرْمکھ کایا رہیا مؤل، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد ڈنڈا دیوے ور، دھر درگاہی لے کے آیا۔ نام بھنڈارا ونڈے، در دوارے بھید کیسے نہ آیا۔ کلجگ آیا اتم کندھے، برہما شیو سُرپت راجے کہہ کے آیا۔ مان گواؤنا سوہنگ ساچے ڈنڈے، گُرْمکھ سچے نال لے کے آیا۔ ہیٹھ بیٹھائے دھرم جھنڈے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سُنپھڑا دیوے ور، آد انت گُرْمکھ آتم ہوئے نہ رنڈے، شبد ساچا ناد وجایا۔ سُنے سُنائے وچ برہمنڈے، ساچا کھیل رچایا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی داد،

دھرم جھولی رہیا بھرایا۔ جوت جگائے شبد جنائے بودھ اگادھ، کرم گولی رہیا بنایا۔ نر نرائن میل مادھو مادھ، چرم ڈولی رہیا اٹھایا۔ جوٹھا جھوٹھا میٹ مٹائے واد وواد، کایا بھولی بھالی دئے جگایا۔ سدا سہیلا آد جگاد، پورے تول رہیا ٹلایا۔ دوس رین رکھتا یاد، سوہنگ اکھر جگت وکھر ایک ایک پڑھایا۔ در دوارا ایک لینا لادھ، دو جا بہم رہے نہ رایا۔ آپے سنت آپے سادھ، ست سنتو کھی وچ سمایا۔ ہرجن ساچی رسنائے ارادھ، شبد موکھی بنت بنایا۔ دھر درگاہی ایک داد، جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ بھنڈارا آپے آپ بھرایا۔ شبد بھنڈارا بھر آسا پوریا۔ سچ دوارا ایک در، درس دکھائے حاضر حضوریا۔ اک ٹہائے ساچے سر، ہوئے روگ دورن دوریا۔ بہم بھلیکھا چکے ڈر، پرگٹ جوت نورو نوریا۔ نہ جنے نہ جائے مر، سرب کلا آپے بھرپوریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھان دیوے شبد ور، نہ نیڑے نہ دسے دوریا۔ شبد کرایا ونج، گر سنساریا۔ آپے لایا پچھلا قرض، دیونہار ہر داتاریا۔ دوس رین دوویں نین گرمکھ ساچے رہے ترس، دیوے درس اگم اپاریا۔ منمکھ جوٹھے جھوٹھے ڈوے مایا وہن، ایک بھلے نر زینکاریا۔ جوٹھا جھوٹھا ناتا ساک سجن سین، ویلے انت نہ کھئے سہاریا۔ گرمکھ ساچے ساچا لایا پرہ در لین، ملے نام وست اپاریا۔ دوسر رسنائے نہ سکے کہن، گنوتنا گن وچاریا۔ کلجگ ویکھ اندھیری رین، جوتی نور کرے اُجیاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ساچے شبد کرے جیکاریا۔ سچ شبد جیکار، آپ کرنا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، بھانڈا بہرماں آپے بھنہیا۔ شبد پھڑے تیز کٹار، مارے کر خوار آتم انیا۔ گرمکھان دیوے نام ادھار، شبد سروپی کر پیار، ساچا راگ سنائے کتیا۔ آتم گھر بھرے بھنڈار، لکھ چوراسی اترے پار، لوک مات رائے دھرم نہ دیوے ڈتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھان دیوے نام ور، آد انت جگا جگت کایا کھیڑا بیڑا بنہیا۔ کایا کھیڑا اپر اپار، سگلا ساتھیا۔ پنچاں کرے تن شنکار، پنچاں بہائے ساچے راتھیا۔ پنچاں کرے آپ خوار۔ پنچاں لیکھا لکھے مستک ماتھیا۔ پنچاں دیوے دیونہار، پنچ سنائے سوہنگ شبد ساچی گاتھیا۔ پنچم رکھائے پون ادھار، شبد سروپی اک اڈار، آپ رکھائے سگلا ساتھیا۔ ویلے انت نہ کرے ادھار، اک اکلا میت مرار، جلاں تھلاں ہوئے سہار، داسن داس تریلوکی ناتھیا۔ اک کرائے ونج وپار، کلجگ کالا ویس اتار سوہنگ شبد پھولنہار، جگت چلائے ساچی گاتھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ در، پکڑ اٹھائے نو نو ناتھیا۔ نو ناتھ جگائے، شبد بلا کرائے، سوہنگ ساچی گاتھ سنائے، اجپا جاپ جگت چپا رہیا۔ دوسر کسے دس نہ آئے، لکھ چوراسی رہیا بھلائے، بہم بھلیکھا پا رہیا۔ گرمکھان میلا

سبح سُبھائے، آپ اپنا میل ملا رہیا۔ ہوئے سہائی سبئی تھائے، اٹھ پھر سرب سما رہیا۔ آپ پتا آپے مانئے، ہرجن ساچے گود اُٹھائے، بے مکھاں گھر گھر اڈائے کائے، بودھ آگادھا شبد لکھائے، گرمکھ مانے ٹھنڈی چھائے، پارذاتی آپ بنا رہیا۔ ویلے اتم پکڑے بانپے، چرن ناتی جوڑ جڑا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اک جپائے ساچا جاپ، میٹ میٹائے تینو تاپ، پرگٹ ہوئے آپے آپ، ساچا لیکھا دُھردرگاہی بھیکھا، کایا چولی آتم جھولی آپ بھرا رہیا۔ کایا چولی تن رنگائی، آتم جھولی بھرائیا۔ ساچی ڈولی ہر سہائی، شبد گولی نال بندھائیا۔ کلجگ بلی انت ویابی، پورے تول رہیا ٹلاٹیا۔ شبد پڑدے رہیا کھولی، بھیو ابھیدا بھیو نہ رائیا۔ گرمکھ ورلے کایا ایکا مؤلی، پُھل پُھلواری مات سہائیا۔ آپ اُٹائے ناہ کولی، امرت بوند سواتی مکھ چوائیا۔ ملے وڈیائی اُپر دھولی، کرشنا سولا دیا کھائیا۔ لکھ چوراسی ہوئی بولی، رسن وکارا رہیا ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گرمکھ ساچے سنت سہیلے لوک مات رہیا اُپجائیا۔ گرمکھ جگائے آپ دیا کھائیندا۔ ساچی سیوا اک لگائے، سوہنگ میوہ مکھ لگائیندا۔ دیوی دیو دیا کھائے، الکھ ابھوا کھیل رچائیندا۔ رسنا جہوا گائے، کوستک منیا تھیوا مستک لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے سنت سہیلے سوئے مات اتم کل آپے آپ جگائیندا۔ اٹھ سنت دُلارا، دیا کھائیا۔ بخشے چرن پیار، ملے وڈیائیا۔ امرت آتم بخشے دھار، کایا ٹھنڈی ٹھار کرائیا۔ ہوئے ہنگتا روگ نوار، بھرمان ڈیرہ رہیا ڈھاپیا۔ ساچی منگ اک اپار، نام رنگت رہیا چڑھائیا۔ منگت رہن در دوار، ساچی بھچھیا رہیا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا راہ رہیا وکھائیا۔ ایکا راہ وکھائے، ویکھ وکھانیا۔ دے مت رہیا سمجھائے، گرمکھ بال انجانیا۔ پنج تت نہ جانے کھئے، آپ بھلائے راجے رانیا۔ سرب کلا سمرتھ اکھوائے، چلے چلائے اپنے بھانیا۔ ساچی وتھ اک لیائے، جن بھگتاں در دربانیا۔ سوہنگ ساچے رتھ چڑھائے، دُھر درگاہی دُھر دی بانیا۔ پنجان چوراں نتھ پوائے، ڈوری اپنے ہتھ رکھانیا۔ جگت مہا اکتھ وکھائے، اکتھنی کتھ نہ کیسے وکھانیا۔ سرِشٹ سبائی متھ وکھائے، سوہنگ ساچے نام مدھانیا۔ سیان ساڈھے تن ہتھ مان رکھائے، آپ اپنا جس پچھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھاں دیوے شبد ور، رنگ رنگیلا مادھو مادھ، دوس رین رہے ارادھ، آتم سیجا ساچے گھر رنگ ہر ساچا مانیا۔ گرہ مندر اپار تن سہایا۔ کایا ویکھ اندھیری کندر، جھوٹھا چندر آپ تڑایا۔ نرمل جوت کر اُجالی اندرے اندر، دیپک ساچا رہیا جگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ست ستوادی جگت برہمادی شبد انادی دُھن اناہد ایکا رہیا وجایا۔ وجے ناد دُھن، ہر ساچن کھوج کھجنتیا۔ گرمکھ گرمکھ رہیا چن،

پورن جوت سِری بھگوتیا۔ سرب پکار رہیا سُن، کرے کھیل آدن انتیا۔ لکھ چوراسی چھان، پُن، اندر باہر بوجھ بوجھنتیا۔ گرمکھ جانے آپے گن، میل ملاوا ساچے کنتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا دیوے شبد ور، جپت جاپ جاپ جپت انتر مٹائے کایا بسنتر، نہ لگے آگے ترسنا ترپتیا۔ ترپت ترسنا آگ ہر بچھائیا۔ دئی دوتی لاپے جگ، ساچی چوگ رہیا چکائییا۔ مٹے اندھیرا پکھ، کیشنا شکلا جوتی اک ٹکائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، شبد اُجالا مات کر، گر گویالا آپ ہر، ساچا جاپ رہیا چپائییا۔ جاپ چپائے سنجھ سویر۔ آپے تارے کر کر اپنی مہر۔ گرمکھ ساچے شبد پیارے بھگت ادھارے نہ لائے دیر۔ نام رنگن اپر اپارے، کایا چولی ایکا ویر۔ پُرکھ پُرکھوتم پائے سارے۔ بے مُکھ ڈھپہ ڈھپہ ہونا ڈھیر۔ اکم اکم ہر نرنکارے، آپے وسے نیرن نیر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جن بھگت چکائے میر تیر۔ میرا تیرا جائے چک، شبد جاپ جپیا۔ جوٹھ جوٹھ جائے رُک، آتم ترسنا تاپ گیا، کام کرودھی مٹے دکھ، وڈ پرتاپ مات ویکھیا۔ شبد سرُپی ساچی گودی لئے چک، سچ سنگھاسن اک ویکھیا۔ پرہ کا بھانا نہ جائے رُک، لیکھا بھگت نہ کوئی لیکھیا نہ کوئی پیوے ناڑ حُق، مدرا ماس در در گھر گھر کل ویکھیا۔ دانہ پانی گیا مُک، ستجگ ساچا مات دھریا۔ جوٹھا جوٹھا پھل گیا ٹٹ، دوجی وار نہ ڈال لگیا۔ گرمکھ ورا پیوے امرت آتم گھٹ، ساچا تال ایکا رکھیا۔ شبد نرالا تیر جائے چھٹ، کال مہاکال کل کھیل بازی گر ٹٹیا۔ چوران یاران کڈھے کُٹ، آپ اپنے نال رکھیا۔ لکھ چوراسی جائے چھٹ، گرمکھ ساچے سنت جنان چرن سرن سرن چرن آپے آپ رکھیا۔ بے مُکھاں جڑ دیوے پُٹ، اتم چوگ گئی نکھٹ، ہیر پھیر نہ کوئی رکھیا۔ وسندے وہن دینے سٹ، کلجگ زین اندھیری نہ کوئی بچیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، رسنا جاپ اک چپائے، کوٹن پاپ رہیا گوائے، آپ اپنے رنگ رتیا۔ آپ اپنے رنگ رتا۔ سرشٹ سبائی دیوے متا۔ ست سنتوکھ شبد دھیرج یتا۔ اتم موکھ پرہ لوک مات رکھے پتہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیوے ایکا دھر دا ور، بیچے نام سوہنگ آتم ساچے وٹا۔

☆ ۲۶ کتک ۲۰۱۲ پکرمی ماتا بشن کور دے گرہ جیٹھووال ضلع امرتسر ☆

شبد رنگیلا، پلنگ ہر بنایا۔ رنگ رنگایا نیلا، دھرت مات اُپر ڈابیا۔ سورج چند ستار کر کر حیلہ، نال رہیا لٹکایا۔ اُپر بیٹھ سچی سرکار، لکھ چوراسی ویکھے ویکھن آیا۔ نوری جوت کر آکار، اگیان اندھیرا رہیا مٹایا۔ آکاش پاتالاں مار دھیان، سنجھ سویر اک کراون آیا۔ آپے شبد آپے گیان، پاربرہم برہم کر پچھان، ساچا راگ سناون آیا۔ سرب گھٹا گھٹ جانی جان، نیتر نین ویکھے سرون سُن سُن کان، ساچی سیکھیا آتم بھچھیا جوت نرنجن پاوے سار، کلجگ اتم لیکھا لیکھیا۔ سرشٹ سبائی دیسے متھیا، گرمکھ ساچی ہر ہر راکھی الکھنا الاکھی ویلے اتم رکھن آیا۔ شبد پلنگ اپار، ہر سجایا۔ رنگن رنگ اپار، آپے رنگے ہر رگھرایا۔ ساچی وست منگ وچ سنسار، چرن پیارا ہر گردھارا ایک ایک وکھایا۔ دیونہار دات داتار، ککرم رہیا وچار، جنم اجنا بھیو نہ رایا۔ آپے بیٹھ کرے وبار، سرشٹ سبائی پاوے سار، بھید ابھیدا بھید نہ رایا۔ گنوتا گن رہیا وچار، سادھاں سنتاں آتم تار، جیاں جنتاں جگتی مار، بھگت بھگوتا کھیل کھلا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، شبد بیٹھ نر، جوت نرنجن ڈگمگاریا۔ جوت نرنجن مات آکار، سب گھٹ پساریا۔ شبد پھڑے ہتھ کٹار، آپے اٹھ اٹھ بل دھار، کرے کھیل اپر اپاریا۔ تیکھی دھار اولڑی کار، نہ کوئی جانے میت مرار، سادھاں سنتاں پاسا ہاریا۔ کلگی توڑا نام دستار، سوہنگ باز اپر اپار، نیلا گھوڑا سچی سرکار، اپنا آپے آپ شنگاریا۔ چرن دھرے وچ رکاب، جوتی جامہ سچ جناب، پرگٹ ہوئے بن بن آب، جوتی تاب نہ کوئی جھلا رہیا۔ نہ کوئی پن نہ صواب، لکھ چوراسی دے عذاب، گرمکھاں مکھ کول ناہ ساچا امرت آپ چوا رہیا۔ اک وجائے تن رباب، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنگھاسن بیٹھا ہر، گر منتر انتر جگت بسنتر ترشنا آگ بوجھا رہیا۔ شبد سنگھاسن ہر وڈیائی۔ دیا ندھ کرپال گر ٹھاکر ساچی بنت بنائی۔ تال سہایا کایا گاگر، امرت جل ہر ٹکائی۔ ونج کرائے گرمکھ ورلے نام سوڈاگر، ساچا ہٹ رہیا کھلائی۔ جگت اتولا بیٹھا اکاگر، سرشٹ سبائی رہیا ٹلائی۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھے ست ساگر، چھاچھ ورو لے تھاونتھائیں۔ جوت نرنجن ہوئے اجاگر، جن بھگت اٹھائے پھڑ پھڑ بانہی۔ دیوے نام رتی رتناگر، کایا رنگن رہیا چڑھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنگھاسن بیٹھ ہر جگت رچنا رہیا رچائی۔ شبد سنگھاسن اڈول ہر بنایا۔ در دوارا ساچا کھول، ساچے مندر آپے ڈابیا۔ دوسر کھتے نہ وسے کول، جوتی شبدی میل ملایا۔ ساچی سیجا کرے چوبل، سچ سہیلا اک اکھوایا۔ آپ اپنے پڑدے رہیا پھول، مندر اندر کٹڈا

لاہیا۔ انحد وجے سچا ڈھول، آپے ڈنڈا رہیا لگایا۔ اُلٹا کرے نابھ کول، امرت جھرنا آپ جھرایا۔ شبد سروپی اندرے اندر رہیا مول، دس کیسے نہ آیا۔ گرمکھاں دیوے مان اُپر دھول، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنگھاسن بیٹھ ہر، لیکھا لیکھنہار داتار آپے آپ اکھویا۔ شبد سنگھاسن بیٹھ لیکھ لیکھائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھ ریکھ، بھیو ابھید چکائیندا۔ شبد لگائے گرمکھ مستک ساچی میخ، گیان انجن نیتر پائیندا۔ دھر آیا جوتی جاما بھیکھ، بہرم بھلیکھ آپے ویکھ دس کیسے نہ آیا۔ مت من بُدھ نہ جانے کوئی وسیکھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنگھاسن بیٹھ ہر، وربھنڈی وڈ پکھنڈی بھیکھادھاری بھیکھ نیار، جوت نرنجن شبد اپار، پون آسوار شبد آسوار، چاروں کُنٹ ویکھ وکھایا۔ شبد سنگھاسن اک نرالا، ہر ہر ساچے گھڑیا۔ لکھ چوراسی کڈھے دوالا، سادھ سنت نہ کوئی اُپر چڑھیا۔ بھگت جنان ہر سدا رکھوالا، اٹھ پھر در دوارے کھڑھیا۔ نہ ہنالہ نہ سیالا، اندر باہر کدے نہ وڑیا۔ آپے چلے اپنی چالا، آپے شاہ آپے کنگالا، آپے چور آپے ڈاکو، دھاڑ دھاڑی آپے آگے ہو ہو لڑیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنگھاسن بیٹھ ہر، کایا ماٹی بھانڈا کاجا آپے آپ گھڑیا۔ شبد سنگھاسن اڈول ہر ابناشیا۔ گرمکھاں کر اکتھا، ساچا تول تولے ڈھائی بھاگ بہار کرا رہیا۔ نام پھڑیا ہتھ وچ ستھا، چارے جگ چپائے رکھایا۔ چارے کُنٹ لاپے ستھا، سچا ستھر ہیٹھ وچھایا۔ گر پیر سادھ سنت نہ کوئی مات ٹیکائے متھا، جوت سروپی پرگٹ ہو ہو آیا۔ آپے پائے پھڑ پھڑ نتھا، شبد ڈوری نال لیایا۔ ویکھ وکھانے اٹھسٹھا، تٹ کنارہ کوئی رہن نہ پایا۔ آتم اندر دسویں مندر کون وکھائے نام گتھا، نو دوارے پھول پھلایا۔ شبد چڑھائے تاپ مٹھا مٹھا، سگن دہارا چھپی پوہ نیڑے آیا۔ آتم دھیرج کیسے رہن نہ دیوے مٹھا، در دوارے پھیرا پایا۔ کرے کھیل اک اکتھا، بھانا سہنا حکم سنایا۔ بھجیا جان نہ دیوے تٹھا، تینا لوآن اک اڈاری اپنی آپ رکھایا۔ کایا اگنی چڑھیا بھٹھا، مایا ترسنا جھوٹھا بالن ڈابیا۔ پنج وکاری کر کر اکتھا، آتم ہنگتا روگ ودھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنگھاسن بیٹھ ہر، در دوارا ہر نرنکارا، ایکا ایک رہیا کھلایا۔ پرہہ ساچے بنت بنائیا۔ مہا اگنت گنی نہ جائیا۔ جیو جنت سار نہ پائیا۔ سادھ سنت بھیو نہ رائیا۔ سچ محلہ اک سہائیا۔ اک اکلّا ہر رگھڑایا۔ پوڑی نہ کوئی لگائیا۔ بھیڑی سوڑی اک گلی وکھائیا۔ سکھمن مٹکھ ٹیڈھا راہ، سرتی سرت گل پائے پھاہ، لنگھ نہ سکے رائیا۔ گر پورا بنے وچ ملاح، پھڑ بانہوں پار کرائیا۔ آگے دسے سچا نان، ساچا جاپ چپائیا۔ سچا ناؤں رکھائے ٹھنڈی چھاں، ترسنا تپت بُجھائیا۔ آگے دیسے سچا تھان، در دوارا بند کرائیا۔ نہ کوئی

چڑی نہ کوئی کان، پسو پنچھی سرور ترور در دس کیسے نہ آئیا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، کامدھین نہ دیوے کوئی گان، شبد سیر نہ کھئے پیاٹیا۔ ایکا ایک گر پورا شبد سروپی کرے ہاں، گنڈا دئے کھلاٹیا۔ گرمکھ ساچا ویکھے ایکا ایک اگم اتھاہ بے پرواہ، اچ محل اٹل اچل چار دیوار، اُتر پورب پچھم دکھن دشا وچار، ایکا گھر ایکا سر، ایکا در ایک ہر، نہ جنے نہ جائے مر، ساچے اندر بیٹھا وڑ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، اپنا گھاڑن آپے لیا گھڑ، نر نرنکارا اک اپارا، پسر پسارا دسم دوار محل مینار، جوتی جوت سروپ ہر، آپے اپنا لیا اُسار۔ بھگت رچایا کاج، گر ودھائیا۔ سیس پہنایا ساچا تاج، شبد وڈیائیا۔ ستگر ساچا ساچن ساز، دُھر درگاہی راج دوائیا۔ آپے رکھے سدا لاج، لجا اپنے ہتھ رکھائیا۔ ایکا مارے اگمی آواز، آپے آپ رہیا جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، کلجگ جوتی مات دھر، جن بھگتاں کرے کڑمائیا۔ ہر بھگت سچی کڑمائی، آپ کرنا۔ پُرکھوتم جوتی اک پرنائی، شبد بٹھے ہتھیں گانیا۔ ساچا مندر اک سہائی، نہ کوئی چھپر نہ کوئی چھنیا۔ دیپک جوتی ڈگمگائی، بھانڈا بھرم آپے بھنھیا۔ دوس رین ہوئے رُشنائی، کرے پرکاش آتم انیا۔ ساچی سیجا اک وچھائی، پُھل سہائے وُن سونیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جگت جوتی مات دھر، جن بھگت آتم شکت دئے وڈیائی۔ بھگت سہیلا میت، شبد جوالیا۔ اچرج چلی اتم ریت، کلجگ کالا ویکھ وکھا لیا۔ شبد سہاگی ساچا گیت، ایکا اکھر ہر سکھا لیا۔ نہ کوئی دہرا مندر مسیت، پُرکھ نرنجن اک پریت، ساچا مارگ آپے لا لیا۔ جگت دہیلا وقت رہیا بیت، سچ سہیلا آپ ملا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جگت جوتی مات دھر، آپ اپنے رنگ سما لیا۔ بھگت رنگ رنگین تن پٹاریا۔ پھڑ پھڑ آپے وکھر کین، لکھ چوراسی کھیل نیاریا۔ لیکھا کٹے مایا تین، کھیلے کھیل شبد جواہریا۔ آپے داتا سورا وڈ پرین، نیڑ نہ آئے پاسا ہاریا۔ ہرجن سنت سدا مسکین، منگے منگ در بھکھاریا۔ دوس رین رسنا رہیا چین، ملے میل نر نرنکاریا۔ آتم ہر ٹھنڈا کرے سین، دیوے درس اگم اپاریا۔ ایکا سہائے ٹکا سیس، پاربرہم کھیل کھلا رہیا۔ جگت بھنے ہنکاری بین، شبد مار ہتھوڑا بھاریا۔ ویکھے کھیل رُسا چین، سنگ محمد لگی یاریا۔ ساچے گھوڑے کسے زین، ہوئے اسوارا شاہ اسواریا۔ جن بھگتاں ہویا رہے ادھین، دیوے درس اگم اپاریا۔ گرمکھ وِرا جیوں جل مین، امرت میگھ آپ برسارہیا۔ نہ کوئی جانے جان پچھانے اوچ اسمانا مات زمین، تریلوکان بھيو پساریا۔ آپے وسے رنگ نوین، محل اٹل اک اُساریا۔ ساڈھے تن ہتھ ساچی سین، لائی مات سچی پُھلوڑیا۔ نو دوارے جگت ادھین، کایا مندر اک اپاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جگت جوتی مات دھر، آپ چُکائے لین دینا لوک لوکا تین۔ پرہہ دینا جن لہنائے، نام وست امول۔ در گھر ساچے مل مل ہے، آتم

کُنڈا ایکا کھول۔ ہر ہر بھانا سر تے سپے، دوسر اکھر نہ سکے بول۔ ساچا رانا گھر گھر کہے، کایا مندر وجے ڈھول۔ بے مہانا ہونا کلا، کوئی نہ دسے کول۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جگت جوتی مات دھر، سب دے پڑدے رہیا کھول۔ پڑدہ کھولے کایا مٹ۔ ساچے کنڈے ہر جی تولے، کون دوارے ساچا پٹ۔ آپ اڈول کدے نہ ڈولے، آپے جانے گھٹ گھٹ۔ اک دوارا ساچا کھولے، نہ کوئی دیسے تیرتھ تٹ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جگت جوتی مات دھر، آپ اپنی جوت بلوئے، کرے رُشنائے جگدی رہے لٹ لٹ۔ آپے آیا آپے گیا، ساچے رنگ رنگایا اے۔ آپے دتا آپے لیا، آپ اپنے سنگ سمایا اے۔ آپے پتا آپے مایا، پوت سپوتا آپے جایا اے۔ آپے آپ سرب سمایا، آپے اندر آپے باہر آیا اے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جگت جوتی مات دھر، بھگت بھگت رہیا بنایا اے۔ جگت جوت بلوان بھگت ادھارنا۔ اک وکھائے دھرم نشان، ایکا ناؤں رسن اچارنا۔ نہ کوئی جانے گن گیان، بھیو ابھیدا بھیو نوارنا۔ آپے توڑے مان ابھان، کارج کرماں آپ سوارنا۔ آپے دیوے پین کھان، چرن دھوڑ سچا اشنان، آپے آپ پار اٹارنا۔ گرمکھ ساچے سنت پچھان، دیوے نام گن ندھان، جوتی جوت سرؤپ ہر، جگت جوتی مات دھر، دیوے مان وچ سادھ سنت کاج سوارنا۔

★ پہلی مکھ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ضلع امرتسر ★

ہر جوت اکم اکم ابھیدیا۔ ہر جوت اکم اکم سار نہ جان چارے ویدیا۔ ہر جوت اکم، نہ مرے نہ پئے جم، نہ لیکھا لکھ کتیبیا۔ ہر جوت اکم نہ کوئی پون سواسی دم، نہ کوئی گاوے رسنا جھویا۔ ہر جوت اکم، آپے جانے اپنا کم، جوتی جوت سرؤپ ہر، آد انت جگا جگنت آد پُرکھ نرنجن، الکھ الکھ ابھویا۔ ہر جوت اکم سن سمایا۔ آپے جانے جان پچھانے اپنا کم، دو جہانی تیناں لوکاں کھیل رچایا۔ مات پاتال آکاش شبد سرؤپی رکھ تھم، نہ پلے نہ سکے کوئی بلایا۔ ایکا سچ کرم رکھ مات دھرم، لکھ چوراسی رہیا سمجھایا۔ کایا ماٹی جھوٹھا چرم، گھڑے بھنے بھنہار اکھویا۔ گرمکھ ورلے ساچا جرم، پورب لہنا شبد گہنا ہر درس تیجے نینا، پاربرسم برسم میل ملایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ ویکھ اک در، در ساچا آپ گھلایا۔ ایکا در اکال، جگت دروازا۔ شبد ہر اچھال، غریب نوازا۔ مانس دیہی ویکھ کایا ڈال، لکھ چوراسی جن ساجن ساجیا۔ کوئی شاہ کوئی کنگال، نام دھن

کیسے ورلے پاس ساچے لال، کون وجائے آتم اندر ساچے مندر دُهن اناہد واجیا۔ آپے چلے اولڑی چال، نہ کوئی سکے سُرَت سنبھال، راج راجاناں کھائے کال، مہاکال پرہہ ساچن ساچیا۔ جن بھگتاں میلا دین دیال، دوس زین کرے پرتپال، پرگٹ جوت دیسن ماجھیا۔ آپے سُرَتی سُرَت سنبھال، شبد سرُوپی چلے نال، ایکا ایک مارے اوازیا۔ امرت نُہائے آتم ساچے تال، پھل لگائے کایا ڈال، اک کرائے دسم دواری ساچا حاجیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچ ویکھے ہر، دُھر درگاہی بے پرواہ آدن انتا پورن بھگوتنا جوتی جامہ در دوارے نر نرنکارے، ایکا وارے وچ سنسارے، ویکھے تھائوں تھائیں۔ سَتجُگ ساچے لال دلارے، اُٹھ اُٹھ سُرَت سمبھالیا۔ پرہہ ابناشی کرپا دھارے، نٹھ نٹھ کرے مات دلایا۔ ایکا دیوے شبد اپارے، میٹ میٹائے کلجُگ زین گھٹا کالیا۔ چاروں کُنٹ جے جیکارے، لواں پُریاں ویکھ وکھالیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، سَتجُگ ساچے دیوے ور، آپے آپ کرے پرتپالیا۔ سَتجُگ ساچے ہو دلیر، پرہہ ابناشی جوت جگائیا۔ کلجُگ کالا چاروں کُنٹ رہیا گھیر، لکھ چوراسی دئے دُہائیا۔ ویلے اتم ڈھیہہ ڈھیہہ ہونے ڈھیر، نہ کوئی چُکائے میر تیر، سنجھ سویر نہ کوئی رکھائیا۔ پرگٹ بھوئے سنگھ شیر شیر دلیر، کلجُگ تیری اتم ویر، سَتجُگ ساچا لے پھیر اُچائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، آپ اپنی جوت دھر، راج راجاناں شاہ سلطاناں نو کھنڈ پرتھمی رہیا جنائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی ہر جنائے۔ ستاں دیپاں رہیا سُنائے۔ اندر برہما شو بلائے۔ کروڑ تینتیس رہن نہ پائے۔ جٹا جوٹ دھار پرہہ جوت ملائے۔ برہما چارے مکھ چُھپائے۔ اونکارا بھیکھ وٹائے۔ جوت نرنجن آپ جنائے۔ پُرکھ ابناشی ساچا سجن، گُرمکھ ساچے لے اُچائے۔ آپے کرائے چرن دھوڑ ساچا مجن، مستک ٹیکا نام لائے۔ ویلے اتم آیا پڑدے کجن، سوہنگ ساچا مات دھرایا۔ ساچے تال شبد سرُوپی ساچے مندر وچن، راگ چھتیس بھيو نہ پائیا۔ آپے ویکھ وکھائے مکھ کعبہ حاجی مجن، قرآن انجیل دئے دُہایا۔ گُرمکھ ساچے سنت سہیلے ایکا آتم مدھ در دوارے پی پی رجن، جگت ترسنا دئے بُجھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت سہیلا اک اکیلا دو جہانی ساچا میلا وچ وچولا شبد رکھایا۔ شبد وچولا جگ ہر رگھرایا۔ گُرمکھ ہنس بنائے کگ، ساچی رنگن رہیا چڑھایا۔ ایکا بٹھے آتم تگ، دوسر سکے نہ کھئے ٹڑایا۔ آپ بُجھائے ترسنا آگ، نجھر جھرنا رہیا جھرایا۔ چرن کول کول چرن جن جائے لگ، نو دوارے بند کرایا۔ درس دکھائے وڈ داتا سورا سربگ، آپ اپنے رنگ سمایا۔ بے مکھ پکڑ پچھارے شاہ رگ، کلجُگ لیکھا رہیا لکھایا۔ گُرمکھ سنگ جوتی جائے مکھ، اگیان اندھیر رہیا مٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجُگ کالا ویس ہر، سَتجُگ ساچا دئے مات اُچایا۔ سَتگر ساچن میت،

سرب سُہیلیا۔ ایکا بختے چرن پریت، اپنا میل آپے میلیا۔ دوس رین پرکھے نیت، بیٹھا رہے اک اکیلیا۔ اک سُنائے سُہاگی گیت، بھو
چُکائے گُرو چیلیا۔ مانس دیہی لینی جیت، بھٹے مات وقت سُہیلیا۔ نہ کوئی مندر نہ مسیت، نہ کوئی بنے سچ سُہیلیا۔ کلجگ ویلا رسیا
بیت، اچرج کھیل مات ہر کھیلیا۔ لکھ چوراسی ہست کیٹ، اتم جائے دھرم رائے دی جیلیا۔ گُرمکھ ساچے چرن پریت، جوتی جوت
سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا وکھر رنگ نویلیا۔ رنگ نویلا اک، گُرمکھ جانیا۔ پرہہ ملن دی ساچی سک، نام شبد اک
وکھانیا۔ اتم مٹے ترسنا ترکھ، ملے بھکھ گن ندھانیا۔ ساچی سکھیا لینی سکھ، کلجگ جیو اندھانیا۔ پنچ وکاری چڑھی کایا وکھ، نہ کوئی
لاہے وچ جہانیا۔ ایکا ایک جن بھکت ٹیک، شبد سرُویی ساچی میخ لائے مستک ہر بھگوانیا۔ میٹ مٹائے بدھنا ریکھ، دیوے وڈیائی
اتم در وجے ودھائی، گر پورے بوجھ بُجھائی، ہرجن رسیا آپ پچھانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سوہنگ بٹھے شبد
ساچا ہتھیں گانیا۔ شبد تن شنگار، ہر کرایا۔ پورب کرماں کر وچار، ساچا لہنا آپ دویا۔ گُرمکھ ساچا کر تیار، تیجے نینا پڑدہ لایا۔
آپے پائے اتم سار، لہنا دینا مول چُکایا۔ نرمل جوتی کر آکار، اگیان اندھ رسیا مٹایا۔ اُپچے شبد سچّی دھنکار، دھن ناد انادا رسیا وجایا۔
آپے کر سولان شنگار، ساچے آسن ڈیرہ لایا۔ مایا رُویی چار دیوار، شاہو بھویی آسن لایا۔ نو دوارے جگت بھکھار، دسواں دس
کیسے نہ آیا۔ سکھمن ناڑی ڈونگھی بھور چُھی مار، سادھاں سنتاں جنم گویا۔ ایڑا پنگل رہے پُکار، دوس رین دئے ڈہایا۔ سُنّ اگھی
ساچی دھار، شبد پونی کھیل رچایا۔ پون چلے اپر اپار، آر پار پار آر کوئی جیو نہ جانے رایا۔ شبد اٹھے ایکا دھاڑ، ساچے مندر اک
ستار، وچدی رہے واہو داہیا۔ پُکھ نرنجن جوت آکار، دسویں سٹا پیر پَسار، گُرمکھ ورلے کُنڈا لایا۔ دیوے درس اگم اپار، شبد
سرُویی بُجھا پَسار، گُرمکھ ساچے گود اٹھایا۔ چارے دشا ویکھ وچار، ایکا نور ست سرور سرب کلا بھرپور، ساچے دھام آپ سُہایا۔
پنچم پنچم پنچم تن چور، دسم دواویوں دسن دُور، نیڑ کوئی نہ آیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، گُرمکھ ورلے آسا منسا پور، دیوے درس
حاضر حضور، ناد وجائے سد سچّی ثور، رُوپ رنگ ریکھ بھیکھ ویکھ رسنا کہہ نہ سکے رایا۔ محل اٹل اچل آپ اُساریا۔ کایا مندر
ڈونگھی ڈل، جیو جنت نہ پائے ساریا۔ جوتی جگے ہر پرل، اٹھے پھر کرے اُجیاریا۔ پنچ پنچائنی ول چھل، در دوارا ہر کھلا رسیا۔
گُرمکھاں دئی دویتی میٹے سل، ایکا راہ ہر وکھا رسیا۔ رسنا شبد چلائے بل، سوہنگ ساچا بیج بجا رسیا۔ پھل لگائے کایا ڈل، امرت
میوہ نام وکھا رسیا۔ اک پیائے امرت اتم ساچا جل، ترسنا اگن بُجھا رسیا۔ ساچا دیپک جائے بل، گر شبدی میل ملا رسیا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، ساچے مندر بیٹھ در، گھر ایک ایک وسا رہیا۔ ہر گھر وسیا سچ محلیا۔ پنج وکارا جائے نسیا، بیٹھا دسے اک اکیلیا۔ مٹے رین اندھیری مسیا، لگے بھاگ جل تھلیا۔ جگت چلائے ریت، ہر پردھانیا۔ کلجگ اؤدھ گئی بیت، ویکھے سری بھگوانیا۔ نہ کوئی مندر نہ کوئی مسیت، سب دے خالی دسن خانیا۔ گرو دوارے پرکھے سب دی نیت، منمکھاں تن من اندر مُکا کھانا دانیا۔ ایک ایک شبد چوہ اکھڑ جگت وکھڑ سوہنگ سہاگی گیت، چپے چپاوے والی دو جہانیا۔ ستجگ تیری ساچی ریت، نہ کوئی جانے چڑ سگھڑ سیانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پکڑ اٹھائے راج راجانیا۔ راج راجاناں لئے اٹھائی، پرہہ ساچے بنت بنائیا۔ چاروں کُنٹ پی دُبائی، سادھ سنت کوئی دس نہ آئی۔ کلجگ رین اندھیری چھائی، دس نہ آئے ساچا ماہی، ونج وپارا بنت بنائیا۔ ہر پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہی، لین نہ دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، جیو جنت رہیا سُنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، چھپی پوہ ویکھ ہر، اپنا بھانا شبد رانا، اپنے ہتھ رہیا رکھائیا۔ ساچا بھانا ہتھ رکھاؤنا اے۔ راجا رانا پکڑ اٹھاؤنا اے۔ چھپی پوہ دوس مناؤنا اے۔ کالا ویس ہر کراؤنا اے۔ در درویش آپ اکھاؤنا اے۔ کھلڑے کیس آپ رکھاؤنا اے۔ در درویش دس نہ آؤنا اے۔ سوہنگ کھنڈا اپنے ہتھ رکھاؤنا اے۔ آپ چلائے چنڈ پرچنڈا، میٹ مٹائے شاہ سلطاناں، اتم ونڈا پاؤنا اے۔ کلجگ تیرا اتم کنڈھا، پرہہ ابناشی پائے ونڈاں، ستان دیپاں ونڈ ونڈاؤنا اے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک رسن کمان اٹھاؤنا اے۔ رسن چلہ ہر چڑھایا اے۔ ویکھ وکھانے بُورا ککا بلا، راج راجاناں رہیا ہر سُنایا اے۔ نہ کوئی دیسے اچا ٹلا، مندر ماڑی رہیا ڈھابیا اے۔ گرمکھ ساچا سجن سہیلا، آپ کرائے اپنا میلا، گر ساچے آپ ملایا اے۔ کلجگ میٹ مٹائے رین اندھیری اندھ، کون تیر شبد اک چلاؤندا اے۔ ست پُرکھ نرنجن آپ اپنی بنت بناؤندا اے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، ایک سرن لگاؤندا اے۔ کل ساچا بھیکھ وٹنیا اے۔ اک چلائے ساچی نئی اے۔ بھگت جنان پرہہ ساچا سجن سنی اے۔ بے مُکھاں بیوے انت، انت پرہہ ڈونگھی دھار وٹنیا اے۔ نہ کوئی گر نہ کوئی چیلا، سادھ سنت نہ کوئی بھار اٹھیا اے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، اپنا بھانا آپ ورتنیا اے۔ ہر بھانا بلوان، کیسے نہ جانیا۔ پرگٹ بیوے والی دو جہان، لوک مات کرے پچھانیا۔ میٹ مٹائے جیو شیطان، نہ کوئی دیسے بے ایمانیا۔ میٹ مٹائے انجیل قرآن، وید پُران کھانی بانی بھو چکانیا۔ ایک جھلے شبد نشان، جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لکھ لیکھ لکھ چوراسی ویکھ، جوتی جامہ دھریا بھیکھ، والی دو جہانیا۔ ہر لیکھا

آپ لکھاؤنا۔ دُھر ساچی کار کھائیندا، رانا سنگرور پکڑ اٹھاؤنا۔ شبد سروپی دھار وھائیندا، شاہ پٹيالا سویا مات جگاؤنا۔ شبد کھنڈا سیس لگائیندا، چھبی پوہ دوس سہاؤنا۔ ساچی ونڈا آپ ونڈائیندا، والی ہند در دوار درس دکھاؤنا۔ آپ اپنا کرم کھائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، ایکا دیوے سچ ور، سوہنگ جھنڈا شبد ڈنڈا وچ برہمنڈا ایکا ایک لگاؤنا۔ سوہنگ کھنڈا کر تیار۔ پرہہ ابناشی کرپا دھار۔ کرے کھیل وچ نو کھنڈاں، دہ دشا نر زینکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، آپ اپنی بٹھ دھار۔ بٹھ دھار سرب سکھدایا۔ نہ کوئی جانے جنت گوار، پرہہ ابناشی دیا کھایا۔ چرن کول پرہہ ساچے کر نمسکار، ساچا لیکھا آپ سُنایا۔ سولاں کر تن شنگار، کلجگ تیری اتم وار، سوہنگ شبد بھنڈار ساچا لیکھ آپ سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، ستجگ ساچے دیوے ور، لوک مات اُچایا۔ کلجگ میٹ مٹائے تینو تاپیا۔ ستجگ سانتک ست ورتائے، اک چپائے سوہنگ سچا جاپیا۔ دوسر کوئی رہن نہ پائے، ستجگ ہوئے وڈ پرتاپیا۔ برہما برہم پُری سمائے۔ نہکلنک جوت مات پرگٹائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، اپنی رچنا آپے رہیا رچائے۔ آپے راج جوگ سلطانا، آپے بنت بنائیندا۔ آپے چتربھج بھگوانا، آپے بھیکھ وٹائیندا۔ آپے شبد جوت مہربانا، آپے پون سواس رکھائیندا۔ آپے پنچم تت بدھنانا، اٹھان تتاں وچ سمائیندا۔ چوہیاں تتاں بٹھ گانا، پنجھیا مستک جوڑ جڑائیندا۔ نوواں دران اک نشانہ، لوک مات ہر وکھائیندا۔ دسویں بیٹھ آپ جوت نرنجن کرے اپنا کاما، دس کیسے نہ آئیندا۔ آپے رام رہیا راما، کرشنا کھنا آپ اکھوائیندا۔ آپے مت بڈھ دیوے ساچا چاما، ترسنا بھیکھ مٹائیندا۔ آپے لکھ چوراسی کرے سُبانا، آپے مارے آپ اپائیندا۔ آپے جوگی جٹا جوٹ دھار سادھن سنتاں کرے کاما، آدن اتنا بھو کوئی نہ پائیندا۔ آپے وجے جگت دمامہ، ویکھے کھیل بھگت نانا، کلجگ زین اندھیری نہکلنک کل پائی پھیری، ساچا ویلا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے ویکھ در، مات آپ جگائیندا۔ گرمکھ ساچا مات جگایا، پرہہ ساچے دیا کھایا۔ آپ اپنی سرن لگایا، پورب لہنا دئے دوائیا۔ آپے توڑے ہنکاری وجا جندر، بھاگ لگائے ڈونگی کندر، اگیان اندھیر رہیا مٹایا۔ لکھ چوراسی بھوندى بندر، ہر وڈا شاہو بھوپا ست سروپا سچ گھر آسن بیٹھا لایا۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے رنگ رہیا سہایا۔ اپنے رنگ سمائے، سرب سہایا۔ سچا نام مردنگ وجائے، میٹ مٹائے کلجگ تیری اتم گھٹا کالیا۔ امرت آتم ساچی گنگ وپائے، گرمکھ ساچا آتم تیرتھ ایکا ایک نہایا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ، جگت کٹے بھیکھ ننگ، شبد

گھوڑے کس تنگ، دوس زین کرے رکھوالیا۔ نو دوارے جائے لنگھ، شبد سروپی ویکھ پلنگ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک دوارا ویکھ ہر، کرے کھیل نر ہر بنوالیا۔ کلجگ جیو جاگ، زین وہائیا۔ کلجگ جیو جاگ، مایا ممتا پھرے ہلکائیا۔ کلجگ جیو جاگ، نہ کوئی ساک سجن سین دس آئیا۔ کلجگ جیو جاگ، پُرکھ ابناشی چرنی لاگ، ویلے انت نہ کوئی سہائیا۔ کلجگ جیو جاگ، ہنس بن کاگ، پرہ ساچا رہیا بنائیا۔ کلجگ جیو جاگ، دھو ڈرمت میل داغ، پرہ ساچا رہیا دھوائیا۔ کلجگ جیو جاگ، آپ بُجھائے ترسنا آگ، امرت دھار رہیا وہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راگ اک سنائیا۔ کلجگ جیو جاگ، وقت ڈہیلیا۔ کلجگ جیو جاگ، بھگت سہیلیا۔ کلجگ جیو جاگ، کر میلیا۔ کلجگ جیو جاگ، نیتر ویکھ گرو گُر چیلیا۔ کلجگ جیو جاگ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سروپی چاڑھے تیلیا۔ کلجگ جیو جاگ، کل ڈہائیا۔ کلجگ جیو جاگ، ول چھل سرشٹ بھلائیآ۔ کلجگ جیو جاگ، بھیکھ باون بل، سار کوئی نہ پائیا۔ کلجگ جیو جاگ، پُرکھ ابناشی ہتھ پکڑے واگ، چاروں کُنٹ رہیا بھوائیا۔ کلجگ جیو جاگ، ملے میل کنت سہاگ، آتم اُچے ایکا راگ، پنج چور دین ڈہائیا۔ کلجگ جیو جاگ، وجے دُھن ساچا ناد، شبد جنائے بودھ آگادھ، آگادھ بودھا آپ اکھوائیا۔ کلجگ جیو جاگ، پرہ ابناشی مادھو مادھ، دوس زین رسن ارادھ، دُکھ درد رہن نہ پائیا۔ کلجگ جیو جاگ، مٹے جگت واد وواد، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا کھولے سچ در، آتم ترشنا بوجھ بُجھائیا۔ آپے شاہ رُوس سلطان۔ آپے رُوس چین جاپان۔ آپے شاہ ابنُوس کوہستان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے اپنا بھیکھ کر، ویکھ وکھائے انگلستان۔ آپے آپ شاہ ایرانی۔ کھیلے کھیل شبد ڈرانی۔ چلے تیر ایکا کانی۔ بیوئے وہیر بے مہانی۔ آئے سیر ہتھ نہ پانی۔ بالک چُھٹے سیر، چاروں کُنٹ آئے ہانی۔ راج راجاناں لٹھے چیر، ساتھ چُھٹے ہانیاں ہانی۔ شیخ مسائک رُوندے پیر فقیر، رہے دھیر نہ کیسے ودوانی۔ کوئی نہ بنھے مات پیڑ، کلجگ اتم آئی بھیر، میٹ مٹائے شاہ افغانی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد تاج سیس ہر ایکا رکھ اپنی آئی۔ شبد تاج سچی سرکار۔ آپ سوارے اپنا کاج، مات پاتال آکاش خبردار۔ سوہنگ اڈے ساچا باز، میٹ مٹائے چار یار۔ کرے کھیل دیس ماجھ، جوتی جوت سروپ ہر، نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار۔ شبد سیس سیس شبد شبد نام دستگیر، چاروں کُنٹ اک جگدیش، سرشٹ سبائی جائے پیس، پیس اکیس کھیل اپار۔ نہ کوئی قرآن نہ کوئی حدیث، نہ کوئی گائے راگ چھتیس، پُرکھ ابناشی ساچی کار۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوراسی ویکھ ہر، آپے پاوے اپنی سار۔

شبد تاج سیس ٹکایا۔ سیس تاج جگدیش رکھایا۔ جگدیش آس پیس اکیس رکھایا۔ پیس اکیس آس گُرمکھ رکھایا۔ گُرمکھ پرہاس ڈیرہ لایا۔ مات پاتال آکاش ہر ہر ہر جن شبد سواس آتم راس کایا منڈل آپ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کرم کمایا۔ سوہنگ چہتر سیس کرتار۔ ستر بہتر بہگت ادھار۔ چوڈاں بھون گون سون رون اترے پار۔ اُنجا پون مٹے اون کون کھیل میل نر نرکار۔ دھار بھیکھ بون داتا دُشت دمن، گوبند اند رو چند سنگ ستار۔ گوبند سندھ شبد بند بند چند نند وچ سنسار۔ مرگند بند بخشند وڈ بلکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جوتی جامہ بھیکھ اپار۔ گوبند ہر ہر گوبندا، اچرج رچن رچائیا۔ آپ بنائے اپنی پنڈا، پت مات آپ اکھوائیا۔ وڈ داتا گنی گہندا، گنوتتا گن نہ رائیا۔ آپے میٹے اپنی چندا، سگل چندا رہیا مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بندک نندیا رہیا لگائیا۔ گوبند گوبند گوبند گر اپایا۔ گر گوبند گوبند جنم لیکھے لایا۔ بخشند بخشند بخشند کرم دھرم کرم پارہرم برہم پار وچ مات کرایا۔ ورن برن پن چھان اٹھاراں سرن اک رگھرایا۔ نو اٹھاراں وسے باہرا، تیس بتیسا نہ گنت گنایا۔ آپے گپت آپے ظاہر، کایا مندر گرودوار شودوالا ٹھاکر نہ کوئی منایا۔ آپے جوتی شبدی پونی امر، آپے ہون گون وچ سنسارا، آپے رُپ رنگ بھیکھ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، پورب لہنا ویکھ ہر، سمبل نگری ڈیرہ لایا۔ سمبل نگری وڈ وڈبھاگ۔ پُرکھ ابناشی گیا جاگ۔ گھٹ گھٹ واسی شبد ویراگ۔ مدرا ماسی جگت تیاگ۔ شبد سواسی آپ بُجھائے ترشنا آگ۔ مانس جنم کرے رہراسی، ہنس بنائے کاگ۔ پکڑ اٹھائے پنڈت کاشی، دیپک جوتی نہ جگے کیسے چراغ۔ چار ورن کرکے چرن داسی، مستوانے لائے بھاگ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جن بھگتاں بٹھے تن شبد تاگ۔ سمبل دیس رُت سہائی، ہوئے رُت بسنتا۔ پُرکھ ابناشی جوت جگائی، ساچے گھر وچی ودھائی، ملیا میل ناری کنتا۔ مٹے زین اندھیری چھابی، ستجگ ساچے چند چڑھائی، سوہنگ ساچا راہ وکھنتا۔ آپے تارے پھڑ پھڑ بانہی، انت وچھوڑا ہوئے ناہی، ملیا میل پورن بھگوتتا۔ ویکھ وکھانے تھاوں تھائیں، جن بھگتاں دیوے ٹھنڈیاں چھاتئی، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے جانے جگت پچھانے سنت اسنتا۔ سنت اسنت ویکھ سنسار، آتم کھوج کھوجائیا۔ نو دوارے کون یار، کون دسویں بوجھ بُجھائیا۔ بھرے بھلے بھرم گوار، ماٹی چرے من چت لائیا۔ دُئی دویتی ورے آر پار، کگرمی کرم رہیا کمائیا۔ گُرمکھ ورا جنے وچ سنسار، گر پورے ساچے سورے حاضر حضورے جس ایک اوٹ رکھائیا۔ آپے کرے کرکے نہکرمے، نہکرمہ اپنی جوتی میل ملائیا۔ نام رکھائے ساچے دھرے، دھرم نشانہ ہر ہتھے

پھڑائیا۔ نہ مرے نہ جنے، ساچا مارگ اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد تاج دیس ماجھ اپنے سپس رکھائیا۔ سمبل دیس لیکھ لکھایا۔ گر گوبندے بھیکھ وٹایا۔ گئی گہندے دھرت مات ویکھ ریکھ، اپنا سنگ نبھایا۔ آپے جانے دھاری کیس، ویکھ وکھانے گر دسمیس، ہر ہر ساچی دیا کمایا۔ ہر ہر جوتی وچ پرویس، نر نرائن ویکھ وکھانے مانک موتی بال جوانی الہڑ وریس، جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے جانے اپنا وپس۔ سمرتھ ہتھ وڈیائیا۔ کرے وپس انیک، جن بھگت دئے چٹرائیا۔ آپے رکھ اپنی ٹیک، جن اپنا سنگ رکھائیا۔ تِس ویکھ ویکھی ویک، سکلا ساتھ نبھائیا۔ آپے رہے سدا بیک، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپے جانے اپنے گھر، جگا جگنتر وپس ایک انیک۔ ہر بھگت اوٹ ہر رکھائیا۔ دوس زین شبد چوٹ، کایا نگارے وجدی رہے واہو داہیا۔ ساچے شبد نہ آوے توٹ، دیندا رہے پُرکھ سبائیا۔ دیوے وڈیائی وچ کوٹن کوٹ، کوٹی کوٹا جنم بھوائیا۔ دُرمت میل کڈھے کھوٹ، آپ اپنا رنگ چڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، شبد بھنڈارا رکھے اتوٹ، توٹ کدے نہ آئیا۔ آپ نبھائے اپنا سنگا، ہر ہر سکلا ساتھیا۔ نام وجائے شبد مردنگا، رکھنٹھیا۔ در دوارا جس جن منگا، دیوے دات اکتھنا کاتھیا۔ کنچن بنچن کنچن ہون نہ دیوے بھنگا، چڑھے چڑھائے شبد سچے راتھیا۔ کدے نہ ہووے بھکھا ننگا، لیکھا لیکھے مستک ماتھیا۔ چٹے آسو کسے تنگا، پُریاں لوآں آپے لنگھا، جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جن بھگتاں وپس اک کر، آپ نبھائے دیا کمائے اپنا ساتھیا۔ سُرْت سوانی ہوئی بؤرانی، من چینچلہارا اے۔ جوٹھی جھوٹھی چڑھی جوانی، پنچم ملیا میت مُرارا اے۔ شبد نہ وجا تیر نشانی، نہ ہوئے آرا پارا اے۔ پڑھ پڑھ تھکے وڈ وِدوانی، نہ پاوے کوئی سارا اے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ایک اکھڑ دسے ساچی بانی، پھڑائے ہتھ سچی کٹارا اے۔ سُرْتی سوئی من منوآ جاگیا۔ دُرمت میل نہ کوئی دھوئی، لگی رہے ترشنا آگیا۔ آپے آپ پُرکھ نرنجن سوئی، سچ دوارے آوے بھاگیا۔ کرنی کِرت جو پچھے ہوئی، پرہ دھوئی آپے داغیا۔ سُرْت نیانی ہر در روئی، ہر ہنس بنائے کاگیا۔ منوئے ملے نہ پنچم ڈھوئی، پرہ بٹھے شبدی تاگیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ چُکائے دوُجا ڈر، ایکا ایک سرن سرنائی لاگیا۔ من کھیلے کھیلنہار، نو درواجیا۔ سُرْتی سُرْت کرے وچار، کِرپا کر اپر اپار، در دوارے بنی بھکھار، غریب نوازا۔ جوٹھا جھوٹھا ونج وپار، پنجاں تتاں کیا ادھار، ویلے اتم پینی مار، کایا کعبہ در دوآبہ، نہ کوئی کرائے ساچا حاجیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دیوے شبد ور، جگت مٹائے جھوٹھا ڈر، ساچی ترنی جانا تر، ہرن پھرن کھلے در، ایکا گھر وسائے دیا کمائے

رکھے لاجیا۔ سُرَت من من سُرَت شبد ڈور در پائیا۔ ساچا راگ سُننا کُن، پنچم چور نیڑ نہ آئیا۔ ایکا بیڑا لینا بٹھ، اندھ گھور دئے مٹائیا۔ بھانڈا بھرم لینا بھن، دوسر بھيو نہ کوئی رکھائیا۔ ایکا ملے نام دھن، ٹھگ چور نہ کوئی اٹھائیا۔ سادھ سنت نہ دیوے کوئی ڈن، گنوت دیا کمائیا۔ جائے چڑھ ساچا چن، دوسر زین بھوئے رُشنا ئیا۔ رسنا جہوا کہے دھن دھن، دھن جنیندی مائیا۔ ہرجن آتم جائے من، چتوت نہ ٹھگوری پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورن آسا جگت بھرواسا دے شبد دِلاسا، لوک مات پور کرائیا۔ کال مہاکال کال اکالا۔ دین دیال سرب پرتپال، آپے کرے مات پرتپالا۔ توڑ ترائے جگت جنجال، پھل لگائے کایا ڈالا۔ اندر باہر گپت ظاہر سُرَت سنبھال، شبد سرُپی چلے نالا۔ لوک مات نہ بھوئے کنگال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن دیوے اک ور، سوہنگ سچا دھن مالا۔ دھن خزینہ کایا اندر۔ وڈ پرینا دسے اندر۔ امرت آتم جام دیوے بھینا، بجر کپائی توڑے چندر۔ نیڑ نہ آئن تاپ تینا، بھاگ لگے ڈونگھی کندر۔ ہرجن سانتک ست سرُپی ٹھانڈا سینہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھاں دیوے نام ور، جیوں تھل جل جل مینا۔ جل مینا تھل ہلکائیا۔ تھل مینا سار نہ پائیا۔ ہرجن جن ہر آتم بھتے ہنکاری پینا، ایکا راگ ہر سُنائیا۔ پنچاں چوراں وکھ کینا، واگ اپنے ہتھ اٹھائیا۔ ورن برن ایکا دینا، ذات پات بھيو مٹائیا۔ چھپی پوہ سُبھاگی مہینہ، گرمکھ ساچا درشن پائیا۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، سدا سد سد مہربان، اٹھے پھر نوجوان، پردھ بال جوان انجان بھوئے سدا سہائیا۔ سیر ہتھ سمرتھ، گرمکھاں تھ پکڑے اپنے ہتھ، سادھ سنت دئے متھ، سگل وسورے جائن لتھ، آئے در سچی سرنائیا۔ اک چڑھائے شبد رتھ، ملی وست ور اکتھ، ویکھ وکھائے تھائوں تھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، شبد مدھانے رہیا متھ، گرمکھ ساچے سنت جن پار کرائے پھڑ پھڑ، شبد گھوڑے چڑھ، اندرے اندر وڑ، شبد سرُپی دوویں بانہیا۔ چڑھے گھوڑ شبد سرکار۔ شبد جوتی جوت زرنکار۔ پرہہ ابناشی پئے ہڑ، ویلے اتم اتم وار۔ دُھر درگابی آئے دوڑ، لیکھ لیکھائے وچ سنسار۔ آپے ویکھے مٹھا کوڑ، مندر اندر سچ دوار۔ نہ کوئی جانے لما چوڑ، جوت زرنجن براہمن گوڑ، دیس ویس اپر اپار۔ ہتھ پھڑے شبد ہتھوڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبد دیوے ساچا ور، لکھ چوراسی جم کی پھاسی اترے پار۔ پنچم ناتا جائے ٹٹ۔ تیر نرالا جائے چھٹ۔ نہ کوئی ویکھے ذاتاں پاتاں، مٹکھ جیواں جڑ رہیا پٹ۔ جن بھگتاں دیوے امرت بوند سواتاں ایکا گھٹ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جن بھگتاں دیوے نام ور، پنجان چوراں کڈھ کٹ۔ آپے توڑے بھرم گڑھ۔ ساچے اندر جائے وڑ۔ شبد سرُپی اُپر چڑھ۔ ویکھ وکھائے قلعہ کوٹ گڑھ۔ ہرجن پچھانے

اک لکائے چوٹ، کڈھے کھوٹ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، چھانے پُنے وچوں کوٹن کوٹ در دوارے آگے کھڑ۔ تن من کایا مؤلے، ہونے رُت بسنتیا۔ ملے وڈیائی اُپر دھولے، پرہہ ساچی چوگ چُگنتیا۔ اُلٹی ہونے ناہہ کولے، امرت میگھ ہرِ وسنتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، میل ملائے ساچے کنتیا۔ جیہ کنتا تیہ نار سُہاگن۔ بنے بنتا من بھئے بیراگن۔ ملے میل آدن اتنا، گُن گُن گُن سہئے جاگن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، دیوے وڈیائی جیو جنتاں، ہنس بنائے کاگن۔ کاگ ہنس شبد موتی۔ آتم جگے جگت بھگت جوتی۔ چرن کول جن ساچا لگے، ڈرمت میل جائے دھوتی۔ آپے ہونے پچھے آگے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سوہنگ شبد پھڑائے لوک مات ساچی سوٹی۔ سوہنگ سوٹی دئے ہلارا۔ کھچی جائے وچ سنسارا۔ آپ وکھائے پار کنارہ۔ نو دوارے وسے باہرا۔ دسم دوارا محل نیارا۔ محل اٹل اُچ منارا۔ دیپک جوتی ساچی رسی بل، بہتر ناڑی کر اُجیارا۔ جگت ترسنا رسی سڑ، ملے میل پُرکھ بہتارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ پھڑائے اپنا لڑ، آون جاون پنت پاون پار کنارہ۔ جگت جوگ اپار ہر چلایا۔ رسنا بھوگ ادھار کرم کمایا۔ نہ ہونے وجوگ سنسار دھرم دھرایا۔ دیوے درس اموگھ، بہرم چُکایا۔ شبد چُکائے چوگ، مانس جنم لیکھے لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا رنگ وکھایا۔ شبد جوت اپار تن رنگایا۔ آپے جانے ساچی سار، ساچا راگ کُن سُنایا۔ نرمل جوتی دے ادھار، نہوں نیناں اک لگایا۔ پون گھوڑے ہو آسوار، شبد جوڑے میل ملایا۔ ست دوارے آیا باہر، جوت نرنجن بھیکھ وٹایا۔ چھیویں ویکھ سچی سرکار، شبد ساچا سنگ رلایا۔ پنچم کھولے بند کوار، پون پونی ہر سمایا۔ چوتھے گھر بیٹھ داتار، لکھ چوراسی بنت بنایا۔ لکھ چوراسی پسر پسر، آپ اپنا آپ چھپایا۔ جُگا جُگنتر ساچی کار، بھیکھ بھیکھی دھردا آیا۔ ستجگ تریتا دواپر کر وچار، آپ اپنے انک سمایا۔ کلجگ کالا کِرت وبار، ویکھے کھیل ہر رگھرایا۔ نہکلنکا لئے اوتار، شبد ڈنکا اک رکھایا۔ راؤ رنگاں کرے خبردار، دوار بنکا اک سُہایا۔ جوت جگائے واسی پُری گھنکا، بار انکا آن بھایا۔ آپ مٹائے جگت شنکا، جوتی تنکا اک لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا در اک گھلایا۔ سچ دوارا ایک اک اکلیا۔ دوئے دھاراں رسیا ویکھ، سرب جیاں کرے پرتپالیا۔ تیجے لوچن رنگ وسیکھ، نہ کوئی دیسے گھٹا کالیا۔ چوتھے گھر بھگت جن ٹیک، سنت سُپیلے سُن سمالیا۔ پنچم بیٹھے آپ بییک، دوویں ہتھ رکھے خالیا۔ چھیویں مایا اگن نہ لائے سیک، ساچا شبد کرے رکھوالیا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن ایک، اک اکال مورتی سرت سبائیا۔ اٹھویں اٹھان تتاں رسیا ویکھ، من مت بُدھ نال رکھائیا۔ ناویں در در کرے بھیکھ، جگت ترشنا منگے بن سوالیا۔

دسوان در ساچا گھر گُرمکھ وِرا نیتِ لوجن لئے پیکھ، جگے جوتِ اکِ اکلیا۔ جوتی جوتِ سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوراسی ویکھے پرکھے پھل لگا کپھڑی ڈالیا۔ دسم دوارا ایک ہرِ وسایا۔ ناویں در کر کر بھیکھ بہرم بھلایا۔ اٹھویں اٹھے نیتِ برہما رسیا ویکھ، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن ٹیک، شو شنکر سیس جھکایا۔ چھیویں چھپر چھن نہ ویکھ، کروڑ تیتسسا سُریت راجا اِند جتھے بہایا۔ پنچم سب نوں بیٹھا رسیا ویکھ، دس کیسے نہ آیا۔ چوٹھا گھر چوٹھا پد، گُرمکھ ساچے لئے سد، ایک راک رسیا سُنایا۔ تیجے در ملے ور، نو اٹھاراں ردھ سدھ بہرم بہرم بھلایا۔ دو جے در مٹے ڈر، بدھنا بدھ ریکھا لیکھا دئے مٹایا۔ پہلے گھر نہ جنے نہ جائے مر، تیرتھ نپائے ساچے سر، گر پورے حاضر حضورے چرنی سیس نوایا۔ پہلا گھر اپار، در درواجیا۔ دو جے ویکھ سچا دربار، ساجن ساجیا۔ تیجے کر ہرِ شنکار، نیتِ نین کجل پاجیا۔ چوٹھے امرت بہر بہنڈار، جن بہگتاں مارے اوازیا۔ پنچم بیٹھ سچّی سرکار، شبد سہائے سیس تاجیا۔ چھیویں گھر دھنی دھنکار، ناد اناہد وجے واجیا۔ ستویں نرمل جوتی کر آکار، آپ اپنا ساجن ساجیا۔ اٹھویں اٹھ اٹھ ویکھ وچار، دہ دشا رسیا بہاجیا۔ ناویں نو در آئی ہار، کلجگ کالے کون رکھے لاجیا۔ دسویں دھرم شبد جیکار، یون اُنجا چھتر جھلار، بونجا اکھّر جگت وکھّر آپے رسیا جنایا۔ دسم دوار جنائی، شبد گھنگھوریا۔ نو بڑے پنج چور، مچائن شوریا۔ اٹھویں کوئی نہ پکڑے ڈور، چڑھکے شبد گھوڑیا۔ ستویں ست پُرکھ اگما نہ دیسے کوئی ہور، آدانت ایکا بہڑیا۔ چھیویں چکے مور تور، جوٹھا جھوٹھا بہرما ڈیرہ روڑھیا۔ پنچم گھر ساچا در، شبد سہیلا نال دیوے تور، آپے جانے جان پچھانے، آپ اپنی لوڑیا۔ چوٹھے گھر جوتی جوتِ سرُپ ہر، آپ اپنی جوتِ دھر، اک لگائے ساچا پوڑیا۔ چوٹھا گھر ساچا پوڑا، جوتِ نرنجن لایا۔ نہ کوئی جانے لما چوڑا، جگت نین دس نہ آیا۔ چٹا آسو شبد گھوڑا چکے پوڑا، کلجگ اتم حصّہ اے ونڈایا۔ دھر درگاہی آیا دوڑا براہمن گوڑا، عیسیٰ موسیٰ وچ اُنسا دئے مٹایا۔ بہگت جنان تن لگی اوڑا، آپے پرکھے مٹھا کوڑا، بیس اکیسا ہرِ جگدیشا دند بتیسسا نہ کوئی سکے گایا۔ اک شبد اک حدیثا، ایک چھتر سوہے سیسا، جوتی جوتِ سرُپ ہر، آپ اپنا بھیکھ دھر، اپنا کھیل کھلایا۔

★ ۲ مگھ ۲۰۱۲ پکرمی ہر بہگت دوار جیٹھووال سالان دی ونڈ جگت کاج ★

اک دس اکادسی، آتم تن شنگار۔ دو دس پرہ بہاوسی، کرے ویس اپار۔ ترے دس پرہ جاوسی، در دی دربار۔ چار دس پرہ گاوسی، کام کامنی ہوئے خوار۔ پنج دس پرہ گاوسی، چاروں کنتان دئے ہلار۔ چھ دس پرہ ڈھاوسی، محل اٹل اچل اچ مینار۔ ست دس پرہ بہاوسی، نگر شہر ہوئے اجاڑ۔ اٹھ دس ہر سہاوسی، رسنا گائے رُسا دھاڑ۔ نو دس وقت سہاوسی، اللہ رانی کالی چنی دیوے پاڑ۔ بیس بیس دس دس بیس سکھ پاوسی، شبد گھوڑا اک اکھاڑ۔ بیس اکیسا ہر رکھاوسی، سوہنگ سچا رکھائے لاڑ۔ لکھ چوراسی آپ پرناوسی، در دوارے لیوے واڑ۔ ایک حکم ہر سناوسی، شاہ سلطاناں دیوے جھاڑ۔ نہ کوئی بولے ہندی اُردو فارسی، آپ چلائے اپنا تاڑ۔ گرمکھ ورلے در در گھر گھر ہر ہر ساچا تارسی، جوتی جوت سروپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے آپ وڈ وڈ دھاڑ دھاڑ دھاڑسی۔ دس ایک ایک بیسا، پرہ ساچے آپ کرایا اے۔ دو دس کل ساچا جیا، گرمکھ ورلے پیسا پایا اے۔ ترے دس لوک مات رکھائے ساچی نیا، والی ہند رسیا جگیا اے۔ چار دس ساڈھے تین ہتھ رکھائے نیا، راجے رانیاں حکم سُنایا اے۔ پنج دس کیسے دس نہ آئے گھر گھر سیا، پرہ اپنا آپ بھلایا اے۔ چھ دس لیکھا مٹے جنتاں جیاں، راہ کھڑا دس نہ آیا اے۔ ست دس وجے تیر کس، چاروں کنت ہونا بھس، اگنی جوتی رسیا لگایا اے۔ اٹھ دس اٹھاراں، لیکھا چکے چار یاراں، سنگ محمد منہ چھپایا اے۔ نو دس اُنی، اللہ رانی لے چنی، کالا ویس در درویش پرہ ابناشی کلجگ لایا اے۔ بیس پیسے چوٹی مٹی، نہ کوئی پنڈت پاندھا دسے مُسلم سنی، ذات پاتی بھو مٹایا اے۔ اک اکیسے وڈ گن گنی، پنج پنچائی ساچی چنی، پنج گیانا پنج دھیانا پنج نشانہ، پنجم پنج رکھایا اے۔ اک دس دس اک گیاراں، آکار ہر کرایا اے۔ دو دس شبد جیکارا، ستاراں ہاڑی تیل چڑھایا۔ تین دس تین ویکھ شبد ساچی دھارا، والی ہند رسیا جگیا۔ چار دس خبردارا، مارے مار ہر رگھڑایا۔ پنج دس نر نارا، نہ ہوئے کوئی سہایا۔ چھ دس سگل پسارا، آپے میٹنہار ہر اکھوایا۔ دس ست ستاراں، نہ کوئی دیسے مات بہاراں، اجاڑ پہاڑ ایک دھار رکھایا۔ اٹھ دس اٹھاراں، لاڑی موٹ لے بہاراں، لکھ چوراسی مدرا ماسی دھرم رائے پھڑ پھڑ باہوں آپے رسیا وکھایا۔ نو دس اُنسیا، راج راجاناں خالی خیسا، مایا رانی وڈ جروانی کیسے نہ دیوے ٹھنڈا پانی، چاروں کنت سرشٹ درشٹ ایشٹ ہلکائیا۔ بیس پیسے ہوئے بھرسٹ، کلجگ تیری اوڈھ مٹائیا۔ اک اکیسا ہوئے سرشٹ، جوتی جوت سروپ ہر، ایک جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت ڈگمگائیا۔ اک دس دس اک جگت اکھاڑیا۔ دو دس

دس دو لایا بھاگ ستاراں ہاڑیا۔ دس تین تین دس آسُو تین سہائے دہاڑیا۔ چار دس دس چار دھرم رائے آپے تاریا۔ پنج دس دس پنج مؤت لاڑی کرے شنکاریا۔ چھ دس دس چھ ناری کھوئت کھوئت ناری نہ کوئی ہنڈھا رہیا۔ ست دس دس ست، نہ کوئی رکھے کیسے پت، ماواں پتران سرت بھلا رہیا۔ دس اٹھ اٹھ دس راج راجاناں شاہ سلطاناں نٹھ نٹھ پرہہ در کیسے نہ پا لیا۔ نو دس دس نو ودھائی، ایکا ایک ڈنک راؤ رنگ وجائی، ہوئے کھیل وچ سنساریا۔ پیس پیسے سرن رگھڑائی، ترنی ترن آپ اکھوائی، دھرت مات آپ وڈیا رہیا۔ اک اکیسے ہوئے رُشنائی، جگت جگدیشے ملے ودھائی۔ پیسن پیسے سرب لوکائی، ساچی رچنا آپ رچا رہیا۔ ستگر سورا شاہ ہے، سرب جیاں داتار۔ سرب کلا بھر پورا ہے، ورتے وچ سنسار۔ نہ ہوئے چن ادھورا ہے، لیکھ لیکھایا اپر اپار۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نراوتار۔ ساجن ساچا میت، آپ اکھوائیندا۔ کلجگ تیری اتم ویکھے ریت، دس کیسے نہ آئیندا۔ آپے ہوئے پت پت پت، کنت سہاگ آپ اکھوائیندا۔ آپے ساجن ساچا میت، آپے مات پت اکھوائیندا۔ آپے راج جوگ رسنا رس بھوگ شبد تار سنگیت، تار ستارا آپ اکھوائیندا۔ آپے پت آپے پت آپے ساتک ساچا سیت، ٹھنڈی دھار آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ تیری اتم وار، در دربان آپ اکھوائیندا۔ در دربان آپ اکھوائیندا۔ جن بھگتاں سیو کھائیندا۔ جگت نیناں دس نہ آئیندا۔ تیجے لوچن آپ رہائیندا۔ گرمکھ تیری کایا اندر ساچے مندر اپنی سیجا اک وچھائیندا۔ آپے مارے چاروں کنت ہنکاری جندر، مٹکھ جیو نہ کوئی ٹرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ ساچے سنت جن در گھر ایکا آپ بہائیندا۔ کر میلا سنت پیاریا، رین سہنجنی رات۔ ساچی سیجا کنت بہتاریا، ملیا میل کھلاپات۔ اگیان اندھیرا سرب مٹا رہیا، آپ بندھائے اپنا نات۔ سنجھ سویر اک رکھا رہیا۔ اٹھ پھر رہے پرہات۔ میرا تیرا ہر جی چکا رہیا، آپے پتا آپے مات۔ درس گھنیرا اک وکھا رہیا۔ بیٹھا رہے اک اکنت۔ سچ وسیرا اک رکھا لیا، امرت دیوے بوند سوانت۔ نیرن نیرا آپ اکھوا لیا، ہر جن ویکھے مار جہات۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، چاروں ورنان اک ور، اپنا آپ بھلا رہیا۔ چار ورنان اک دوار، پرہہ ساچے مات کھلایا اے۔ دیوے شبد اپر اپار، بھریا رہے سدا بھنڈار، دیونہار ہر رگھڑایا اے۔ گرمکھ ساچے سنت وچار، پائے ڈوری شبد اپار، کھچی آئے وارو وار، اپنے رنگ سمایا اے۔ آپے کنت بہتارا نار، آپے ساجن میت مزار، ساچی سیجا آسن لایا اے۔ آپے چرن گر پیار، آپ گرمکھ ناؤں رسن اچار، دوہاں دھراں میل ملایا اے۔ جوتی جوت سرپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، ایک در کھلایا اے۔ ایک در دوار ہر کھلایا اے۔ چار ورنان کر پیار، ساچا راہ دکھایا اے۔ آپے دیوے شبد ادھار، دوسر وتھ نہ کوئی رکھایا اے۔ اٹھ پھر خردار، آس نندرا مگروں لاہیا اے۔ نیڑ نہ آئن پنجم یار، شبد ڈوری ہتھ پھڑایا اے۔ دہ دشا ویکھ وچار، ساچے مندر ڈیرہ لایا اے۔ شبد وجاوے ساچی تار، راگ راگنی بھیو نہ پایا اے۔ پون سواسی بوئے باہر، سن اگمی باہر رکھایا اے۔ جوت نرنجن آپے جمی، مات پت نہ کوئی اکھویا اے۔ دسم دواری شبد سروپی لائے تھمی، چہر چہن نہ کوئی دکھایا اے۔ بہرمان بھانڈا رہیا بھئی، در دوارے جو جن آیا اے۔ ساچا راگ سنائے کئی، دھر فرمانا لے کے آیا اے۔ گرمکھاں بیڑا جائے بٹھی، اپنے کندھ اٹھایا اے۔ نہ کوئی جانے راج راجن شاہ سلطان وڈ دھن دھنی، غریب نائیاں گلے لگایا اے۔ گرمکھ ساچے سنت ڈلارے اک سنیہڑا ہر جی گھلے، سوہنگ اکھر جگت وکھر آپے آپ پڑھایا اے۔ آپے اپنا بیڑا بٹھے، بجر کپاٹی پاٹے پتھر، پنج پنچائنی لٹھ ستھر، ساچی دیا کمایا اے۔ نین ورو لے جھوٹھے اٹھر، امرت دھار نہ کوئی مکھ چوایا اے۔ پارہسہ پرہہ اکھ نرنجن بھیکھ اولڑا اک اکلاڑا سچ محلڑا آسن لایا اے۔ در دوارا ایک ملڑا، شبد رکھے ساچا بھلڑا، تکھی دھار رکھایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، گرمکھ سوئے رہیا جگایا اے۔ گرمکھ سوئے آپ جگائے، آتم در کھلایا اے۔ آپ اپنا راہ دکھائے، ساچا گھر وسایا اے۔ دوسر کیسے دس نہ آئے، بہرمان جگت بھلایا اے۔ گرمکھاں حصہ اک کرئے، نووان بند کرایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے میل در، دسم دواری میل ملایا اے۔ ملیا میل سری بھگوان، دسم دواریا۔ مٹے آون جاون وچ سنساریا۔ جھلے شبد سچا نشان، کر کریا پار اتاریا۔ آپ بیتھائے وچ بیان، شبد اڈائے اک اڈانیا۔ لوآن پُریاں کرے باہر، شبد سنگھاسن اک دکھانیا۔ لیائے در سچے دربار، کیسے ہتھ نہ آئے راجے رانیا۔ لکھ چوراسی ویندی دھار، پُرکھ انباشی نہ کیسے پچھانیا۔ گرمکھ ساچے سنت ڈلار، ملیا میل میت مُرار، چلے چلائے اپنے بھانیا۔ ممتکھ روون دھاباں مار، پُتر ماواں کر پیار، ٹھنڈیاں چھاواں وچ سنسار، نہ دیوے کوئی کیسے پانیا۔ ہرجن تیری کڑمائیا۔ پرہہ ساچا سگن منائیا۔ دوہاں دھراں وچے ودھائیا۔ دوس زین منگلاچار، پھولن برکھا ہر جی لائیا۔ اندر میگھ رہیا برسائیا۔ شنکر شو کنتھ مالا اک پھنائیا۔ مکھ آگھارے دن دہارے رہیا گائیا۔ پُرکھ انباشی تیرے ساچے لاڑے، لوک مات ملے وڈیائیا۔ پھڑ پھڑ بابوں گھوڑی چاڑھے، شبد گھوڑا اک رکھائیا۔ ساچی پُریاں آپے واڑے، ساچی بنت رہیا بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بال انجان دیوے ور، کروڑ تیتیس پڑھے حدیث، سوہنگ اکھر دے مت رہیا

سمجھایا۔ کروڑ تیتیس ایہ جنایا اے۔ چھوٹے بالے ایہ سمجھایا اے۔ پُرکھ ابناشی جامہ پایا اے۔ گھنک پُر واسی دیا کمایا اے۔ نہکنکا ناؤں رکھایا اے۔ دوار بنکا اک سُہایا اے۔ بار انکا جوت جگایا اے۔ ایک ڈنک شبد وجایا اے۔ راؤ رنکاں رہیا سُنایا اے۔ پُریاں لوآن رہیا ہلایا اے۔ اند اندر اسن پھڑ اٹھایا اے۔ سچ سنگھاسن دس نہ آیا اے۔ کروڑ تیتیس دئے دُبایا اے۔ دند بتیس راگ نہ گایا اے۔ نارد مَن آپ سمجھایا اے۔ راگ چھتیس جن سُنایا اے۔ جوٹھا جھوٹھا پیسن پیسا، پارہم نہ درشن پایا اے۔ ویکھے کھیل پیس اکیسا، آپے مایا آپے چھایا اے۔ در دوارے جھلے چھتر سیسا، تریلوکی ناتھ آپ اکھویا اے۔ کوئی نہ کرے مات ریس، آپ اپنا بھیکھ وٹایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، رنگ رنگیلا راگن راگا جگت تیاگا شبد سُہاگا گیت ایک کن سُنایا اے۔ ساچا شبد سُنائے وڈ جنائیا۔ ویکھ وکھائے تھاوں تھائے، شبد تیر اک چلائیا۔ چاروں کُنٹ اڈے کائے، شبد نیر ہتھ نہ آئیا۔ نہ کوئی پکڑے کیسے بانہے، پیر فقیر مُکھ چھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرُمکھ ساچے سنت جنان آپ سمجھائے دیا کھائے دے دے مت آپ اپنی گود اٹھائیا۔ اپنی گود اٹھائے، ہر رنگ رتیا۔ ساچا سنگ نہیائے، وا نہ آگتیا۔ آپ اپنے رنگ سہائے، دیوے دھیرج یت جتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرُمکھ ساچے سنت جنان آپ سمجھائے دے دے متیا۔ کیشنا جگت پساریا، پکھ پکھوڑا مات۔ مات دیسے پاسا ہاریا، نہ ملے سچی دات۔ ساچی دات پُرکھ اپاریا، چرن کول سچا نات۔ چرن ناتا جنم ادھاریا، ملے وست اک سوغات۔ سچ سوغات بال انجانیا، مٹے دکھاں اندھیری رات۔ آپ اپنی دیا کما لیا، آپے ویکھے مار جہات۔ گرُمکھ چاترک ترشنا اگن بُجھا لیا، امرت دیوے بوند سوات۔ امرت جام اک پلا لیا، درس دکھائے اک اکانت۔ اک اکانت ہر جن جانیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن بندھائے ساچا نات۔ گرمت گرسکھ سکھیا، گر در پورن پا۔ ملے نام وست سچ بھچھیا، ڈرمت میل گوا۔ سدا سہیلا پورن کرے اچھیا، ساچا میل لائے ملا۔ ملیا میل دھر درگابی لکھیا، نہ سکے کوئی چھڈا۔ آتم لاپے دئی دویتی وکھیا، امرت آتم جام پیا۔ جگت مٹائے جھوٹھی ترکھیا، دھیرج ست سنتوکھ دھرا۔ سرشٹ سبائی دیسے متھیا، بھانڈا بہرم دئے بہنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ہرجن ساچا ایک در، آپے کرے کرے مات پریکھیا۔ جگت جگدیشے جوت جگائی، دس کیسے نہ آیا۔ پیس اکیسے رچن رچائی، کلجگ کرن آیا گرُمائی، عیسیٰ موسیٰ دئے دُبائی، دھرم رائے در وجی ودھائی، اٹھائی کُنڈھاں کُنڈا کھولیا۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھانے تھاوں تھائیں، پڑدہ اوہلا رہے نہ رایا۔ گرُمکھ ساچے سنت سُپیلے پھڑ پھڑ اٹھائے بانہی، شبد چولا تن پہنایا۔

سدا سُہیلا رکھے ٹھنڈیاں چھاتی، سوہنگ ڈھولا اک سُنایا۔ درگھر میلا چائیں چائیں، وقت ڈھیلا مات چُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد بھانا ہر سلطانا اپنے ہتھ رکھایا۔ بھانا ہتھ کرتار، بھید ابھیدیا۔ لوک مات پاوے سار، اچھل اچھیدیا۔ لکھ چوراسی گئی ہار، جوٹھ جھوٹھ وِندی دھار، پڑھ پڑھ تھکے وید کتیبیا۔ گُرمکھ وِرا سنت دُلا، رسنا گائے گن ہر ہر جہویا۔ گُرمکھ وِرا ساچی نار، ملے میل پُرکھ بہتار، ایک سیجا برہم وچار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آتم شبد تیر ایک ودھیا۔ پاربرہم برہم میل پار کِناریا۔ اک چلائے ساچا دھرم وچ سنساریا۔ ستجگ ساچے تیرا کرم، پُرکھ ابناشی آپ وچاریا۔ ایک ایک رکھائے ساچا ورن، ورن اورنا لیکھ لیکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ لیکھ ویکھ ہر، آپ اپنے رنگ سما رہیا۔ آپ اپنے رنگ سمائے، شاہ سلطانیا۔ بھیکھ مٹائے والی دو جہانیا۔ رمیا راما شبد دمامہ اک وجائے، جن بھگتاں آتم بتھے ساچا گانیا۔ کلجگ لکھ چوراسی ایک طعاما آپ بنائے، رائے دھرم در بہانیا۔ نہ کوئی نگر شہر گراما، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھانا رانا سگھڑ سیانا ایک ایک وکھانیا۔ ہر بھانا بلوان، شبد جنائیا۔ شبد گر مہربان، سرِشٹ سبائیا۔ سرِشٹ سبائی جیا دان، دیونہار ہر رگھرائیا۔ ہر رگھرائی کر پچھان، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ جوتی جامہ سری بھگوان، نو دوارے دس نہ آتیا۔ نو دوارے جگت دکان، آتم ترسنا پھرے ہلکائیا۔ آتم ترسنا بے ایمان، کابنا کرشنا دس نہ آتیا۔ کابنا کرشنا جوت مہان، وید اتھرن رہیا چلائییا۔ وید اتھرن ویکھ نشان، اللہ رانی دئے دُبائیا۔ اللہ رانی نوجوان، سنگ محمد ربی جگائیا۔ سنگ محمد وڈ بلوان، چار یاراں سد رکھائیا۔ چار یار کر خوار، کلجگ تیری اتم وار، شبد دھار سیس رکھائیا۔ شبد دھار اپر اپار، چاروں کُنٹ وارو وار، مارے مار اپار، دس کیسے نہ آتیا۔ گُرمکھ سُہیلے ساچے سنت لے اُبھار، شبد جوتی کر پیار، چرن ناتا پُرکھ بدھاتا اک بندھائیا۔ رُپ اگما پاوے سار، ہڈ ماس نارٹی چھا آپ سُہائے در دربار، نو دوارے بند کرائیا۔ دسویں درس ترس کرتار، امرت آتم میگھ دیوے برس، بوئے ترسنا آتم مار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ لیکھ ویکھ ہر، آپ اپنے رنگ سمائیا۔ آپ اپنے رنگ سمائے، رنگ انوییا۔ لوک مات دس نہ آئے، وڈا شاہو بھوییا۔ کلجگ حصہ اک ونڈائے، اندھ اندھیرا اندھ کوپیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، ہرجن ساچے کھول در، درس وکھائے ست سرُوییا۔ ست پُرکھ ست سرُپ ست ستوادیا۔ ویکھ وکھانے مانس دیہی اُلٹا برکھ، شبد جنائے بودھ اگادھیا۔ جن بھگت مٹائے آتم ترسنا ترکھ، شبد سُہیلا ایک لادھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی

کریا کر، کلجگ اتم ویکھ ہر، اک وجائے شبد ناد سوہنگ ساچا نادیا۔ شبد ناد اپار ہر وجائیندا۔ چار ورنان ایکا داد، پار کرائیندا۔ میل ملاوے مادھو مادھ، دھرم جیکار وچ سنسار پہلی وار آپے آپ وکھائیندا۔ سولان کر تن شنکار، گرمکھ ساچے کر پیار، شبد سنگھاسن آپ بہائیندا۔ جوتی نور کر آکار، شبد گن بھرپور سچی سرکار، شبد نور امرت دھار، ٹھنڈی ٹھار آپ وہائیندا۔ نر نرائن کھیل اپار، تیجے نیناں بھگت ادھار، محل اٹل ساچے ہنا، پورب جنم لہنا لینا ملے میل پُرکھ بہتار۔ اتم کلجگ بھانا سہنا، لکھ چوراسی وہن وسنا، ناتا تے بھائی بھیناں، نہ کوئی دیسے ساک سجن سینا، گرمکھ رہنا خبردار۔ گرمکھ شبد جگائے، جگت گر جاگیا۔ ایکا چوٹ تن لگائے، ہوئے کھوٹ جائے بھاگیا۔ کوٹن کوٹ پھرن ہلکائے، نہ کوئی سنائے انحد راگیا۔ نہ کوئی چولی رنگ چڑھائے، شبد ملے نہ ساچا تاجزا۔ ساچی ڈولی کون اٹھائے، کل پڑدہ کیسے نہ کاجیا۔ ساچی گولی آپ بنائے، جس جن تیرا ساجن ساچیا۔ کلجگ تیرا بولی آپ ویاہے، تختوں لاپے راجن راجیا۔ اگم اگما بھید ابھیدا رہیا کھولی، چاروں کٹ پئے بھاجیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ ریکھ ویکھ ہر، دھر درگاہی جگت ملاحی ساچا شاہو لوک مات آیا بھاگیا۔ لوک مات پردھان، بھگت بھگوانیا۔ دھرم جھلائے اک نشان، والی دو جھانیا۔ سرشٹ سبائی ایکا آن، کھان پان آپ وکھانیا۔ میٹ مٹائے ایمان، نہ کوئی دیسے جیو شیطان، کھانی بانی وید پُران انجیل قرآن پُنا چھانیا۔ گیانی دھیانی مار دھیان، پنڈت پاندھے پُن چھان، مُلا شیخ مسائک پیر گل پائن جھوٹھی گانیا۔ گرمکھ گرمکھ گرمکھ، ایکا ایک پچھان۔ میل دھوئی دُرمت، دیوے نام شبد بیان۔ آپ سہائے کایا رت، پاربرہم ابناشی اچت، دیپک جوتی جگے مہان۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ ریکھ ویکھ ہر، ساچا شبد کرے پردھان۔ گر منتر شبد اپار، بھگت جنائیا۔ پرہ ساچا بدھ جانے انتر، ہر گھٹ میں رہیا سہائیا۔ آپ بھجائے لگی تن بسنتر، اتم تیرتھ تٹ ایشنن کرائیا۔ بنے مات جگ ساچی بنتر، گھٹ گھٹ درشن پائیا۔ مٹکھ وچھوڑا جگا جگنتر، گرمکھان وقت سہائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دیوے نام وڈی وڈیائیا۔ ہر شبد اپار، مٹائے روگ سنٹاییا۔ ہر شبد وچ سنسار، اچا جاپ جپ جپ من جاپیا۔ جگت ترسنا روگ دئے نوار، میٹ مٹائے تینو تاپیا۔ اتم کھولے بند کواڑ، ہرجن جانے اپن آپیا۔ نیڑ نہ آئے پنچم دھاڑ، ہوئے شبد وڈ پرتاپیا۔ در گھر ساچے دیوے واڑ، ہر جن تھاپن ساچا تھاپیا۔ آپے ہوئے پچھے اگاڑ، سدا سہائی باپیا۔ ویکھے پرکھے مٹھے کوڑ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دیوے نام ور، کلجگ پاپ رہیا کانپیا۔ مت من بدھ نرگن رچن رچائیا۔ سرگن آوے سدھ،

سُرتی سُرتِ پلائیآ۔ سُرتی سُرتِ ہووے سُدھ، سَتگر پُورا دیا کھائیآ۔ تن من امرت آتم رس گدھ، سینتل دھارا ٹھنڈی ٹھارا امرت آتم آپ وہائیآ۔ شبد گھوڑے بہنا کد، پنج پنچائی جھوٹھا یُدھ، پرہ ساچا لے چھڈائیآ۔ جوتی جوتِ سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگت سنتاپ دیوے ہر، آپ اپنا سنگ نبھائیآ۔ سنگی ساتھی سکلا ساتھ۔ ہرِ رگھناتھی تریلوکی ناتھ۔ مستک لیکھا لیکھے ماتھی، شبد چڑھائے ساچے راتھ۔ کتھنا اکتھ کتھ کاتھی، آپ چلائے اپنی گاتھ۔ لہنا دینا چُکے باقی، آتم کھولے شبد بولے جھوٹھی تاکی، لہنا دینا تیجے نینا شبد گہنا ہاتھو ہاتھ۔ شبد بہنڈارا ایک ہرِ ورتائیندا۔ جگت ورتارا ایک، ایک آچے آپ اکھوائیندا۔ سرشٹ سبائی ویکھے لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آچے دھارے اپنا بھیکھ، بھیکھادھاری آپ اکھوائیندا۔ در دوارے برہما وشن مہیش، در درویش سیوا لائیندا۔ نہ کوئی مچھ دابڑی نہ کیس، جوتِ سرُپی ڈگمگائیندا۔ جوتی جوتِ سرُپ ہر، آپ اپنی جوتِ دھر، لوک ماتی بنت بنائیندا۔ لوک مات بنت بنائیآ۔ برہمے برہم اُپایا، پاربرہم وڈ وڈی وڈیائیآ۔ آپ اپنا کرم کمایا، جیو جنت نہ جانے رائیآ۔ لکھ چوراسی وچ سہایا، ویکھ وکھانے تھائو تھائیآ۔ آپ دس کیسے نہ آیا، گرمکھ ساچے پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ ہاسینا۔ جگ ستائی بھیکھادھاری بھیکھ دھردا آیا، جوتی جوتِ سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم انت ایک ڈنک رہیا وجائیآ۔ ایک ڈنک راؤ رنک چار ورن ہرِ سنائیندا۔ ہرجن وڈیائی جیوں بھگت جنک، بار انک درس دکھائیندا۔ جوتِ سرُپی لائے تنک، شبد سرُپی پکڑ اٹھائیندا۔ پرگٹ ہوئے واسی پُری گھنک، سچ دوارا نر نرنکارا ایک ایک وکھائیندا۔ اک دوارا کھول بھرم بھو کٹیا۔ پُورا تول پرہ تول، دئی دویتی میٹے بھٹیا۔ گرمکھ آتم رہے اڈول، بھاگ لگائے کایا مٹیا۔ ایک ایک سُنائے وجائے شبد سچا ڈھول، سوہنگ تال لگے ساچی سٹیا۔ دسم دوارا پڑدہ کھول، نظری آئے ہر ہر گھٹ گھٹیا۔ مانک موتی لینے رول، آتم سومما امرت ایک چٹیا۔ پُرکھ ابناشی وسے کول، کیسے ہتھ نہ آئے تیرتھ تٹیا۔ چرن پریتی گھولی گھول، ملے میل شبد دلال، کایا مندر ساچے اندر، چوڈاں لوک ایک ہٹیا۔ جگت جوگ پرہ ہتھ، جن بھگت وڈیائیآ۔ ہوئے روگ دیوے متھ، چرن پریتی اک وکھائیآ۔ پنجاں چوراں پائے نتھ، کایا کیتی نیل سبائیآ۔ لیکھا چُکے سیاں ساڈھے تِن ہتھ، پنج پنچاں دیا کھائیآ۔ سگل وسورے جائن لتھ، کایا اندر مندر درشن پائیآ۔ چڑھے چڑھائے ساچے رتھ، در گھر ساچا دھام سہائیآ۔ مہما جگت کتھنا اکتھ، لیکھے لکھ نہ کھئے لکھائیآ۔ سرب کلا آچے سمرتھ، گھٹ گھٹ میں رہیا سبائیآ۔ سرب کلا سمرتھ ہرِ بھگوانیا۔ جن بھگتاں رکھے دے کر ہتھ، والی دو جہانیا۔ دیوے شبد ساچی وتھ، آتم جوتی برہم گیانیا۔ جوتی جوتِ سرُپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، سوہنگ شبد جگت بھگت نشانیا۔ جگت بھگت نشان، ہر جھلائیندا۔ آپے جانے جانی جان، دوسر کوئی بھید نہ پائیندا۔ لکھ چوراسی پُن چھان، گرمکھ سوئے مات اٹھائیندا۔ آپ بیٹھائے شبد بیان، اڈاری اک لگائیندا۔ لوآں پُریاں مار دھیان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرمکھ سنت سُپیلے آپے آپ ملائیندا۔ ملیا میل ہر بنواری، آتم برہم پچھانیا۔ جگت جوت اک نرنکاری، ساچا دھرم جگت نشانیا۔ سنت سُپیلے آپ اٹھائے وارو واری، دیوے نام دھن دھن نام گن ندهانیا۔ نرمل جوتی کر آکاری، شبد سُنائے ساچا راگ نر نرائنا۔ ہوئے ہنگتا کڈھ بیاری، دیوے درس جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن پریتی اک دھیانیا۔ اک دھیان اک گیان اک بیان رکھانا اے۔ شبد اڈائے جگت اڈان، لوآں پُریاں باہر رکھانا اے۔ پرگٹ جوت سرُپ ہر، آپ اپنے وچ سما نا اے۔ سوہنگ جھلے سچ نشان، پرہہ ساچے ہتھ اٹھانا اے۔ نہ کوئی کوٹ قلعہ گڑھ مکان، ساچے مندر آپ ٹکانا اے۔ نہ کوئی دیسے پنج شیطان، نہ کوئی حدیث انجیل قرآن، نہ گائے بتیسے وید پُران، کھانی بانی بھيو چھپاؤنا اے۔ نہ کوئی جانے راج راجان، بھرے بھلے شاہ سلطان، مایا پڑدہ ہر ہر پاؤنا اے۔ گرمکھ ساچے چتر سُجان، چرن کول ہر اک دھیان، رنگن رنگ نام رنگاؤنا اے۔ دو جہانی کھیل مہان، برہما شو ہوئے حیران، کروڑ تیتیسا سُریت راجا اند در دروازے انت پچھتاؤنا اے۔ پرگٹ ہوئے ہر مرگند، چاروں گنٹ دیسے نند، نندک نندیا مکھ بھراؤنا اے۔ گرمکھ اُچے ساچی بند، پرہہ ساگر سیندھ دھار وِباؤنا اے۔ سنت سُپیلے ساچے چن، دُھنی ناد اُچائے ساچی دُھن، انحد ساچا راگ سُناؤنا اے۔ آپے جانے گن اوگن، بجر کپائی ساچی ہائی آپ پڑدہ لاہنا اے۔ جگے جوت کایا ماٹی، لیکھا لیکھ دُھر للاٹی، اوکھی گھاٹی آپ چڑھاؤنا اے۔ ملے سروور امرت آتم تیرتھ تاٹی، گرمکھ ساچے سچ اِشنان کراؤنا اے۔ دُرمت میل گھر ساچے کاٹی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا درس دِکھاؤنا اے۔ برہمنڈ کھنڈ ورہنڈ ونڈ آپ کرایا۔ کایا مندر اندر نو کھنڈ نو دوارے سنگ رلایا۔ سُرت سہاگن سدا رنڈ، ساچا کنت نہ کدے ہنڈھایا۔ گر شبد دیوے سینتل دھار ساچی ٹھنڈ، آپ اپنی دیا کمایا۔ گرمکھ پلے بٹھے نام گنڈھ، رسنا رس رسک گن گایا۔ گر پورا کرے آپ اپنی ونڈ، جیو جنت سار نہ پایا۔ پنچاں چوراں دیوے دنڈ، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نیڑ نہ آیا۔ جگت مٹائے بھیکھ پکھنڈ، ساچا گپڑا اک وکھایا۔ منوآں کھیل کرے برہمنڈ، سُرتی سُرت نہ پایا۔ نو دوارے جگت وکارے وچ ورہنڈ، سرِشٹ سبائی پھرے ہلکایا۔ گر پورے گر شبد ہتھ پھڑائے چنڈ پرچنڈ، پھریدار آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ویکھے آتم در ساچا راہ وکھایا۔ من سُرتی سُرت بھوایا۔

گر پورا دیا کمایا۔ ساچا سورا سیوا لایا۔ حاضر حضورا سرب سُکھدایا۔ نو دوارے راہ بدھورا، ساچا راہ اک وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، اک وکھائے سچ در، نو دوارے بند کرایا۔ شبد سرت شبد گر ادھار۔ گر شبد سرت پار۔ سرت شبد ہر کرتار۔ ہر کرتار پاوے سار۔ آپے کھچے کرے وچار۔ ایڑا پنگلا خبردار۔ سکھمن ٹیڈھی ناڑ اندھ اندھیار۔ ڈونگھی گہر نہ اترے پار۔ سرتی سرت کرے پکار۔ کون دوارا زرنجن جوت، نرمل زرویر کرے آکار۔ لیکھا چکے ورن گوت، شبد وجے ایکا تار۔ ڈرمت میل جھوٹھی دھوت، گر شبد کرے پار۔ آپے کھولے اپنا سوت، گر شبد درس گر روپ انوپ سروپ اپر اپار۔ کرے پرکاش ہر وڈا شاہو بھوپ، راگ ناد اناہد دھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، سرت شبد میل کر، ڈونگھی بھور پار کر، در دوارا اک آکار کرائیندا۔ ستگر شبد گیان، آتم برسیا۔ پاربرہم چرن دھیان، وڈ وڈ کرمیا۔ جیو جنت وچ جہان، مر مر جمیا۔ گرمکھ ساچا چڑھے شبد بیان، ناتا تھے جھوٹھے چمیا۔ کایا مکے جھوٹھی کان، گریہ واس نہ کوئی دھیان، ملے میل سری بھگوان، میٹ مٹائے بہرم بہرمیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آوے جاوے کھیل رچاوے، مات پت کیسے نہ جمیا۔ شبد اک آکار جوت اکالیا۔ دوجی دھار شبد سوالیا۔ تیجی کرے رکھوار، چوٹھی منگے ساچی دھار، دیونہار دالیا۔ پنچم پنچم پنچ ادھار، توڑے کایا گڑھ جنجالیا۔ چھیویں گھر سچی سرکار، منگے منگ بن بھکھار، در ساچے ہوئے سوالیا۔ پنچم ویکھے پنچم یار، ویلے اتم پائے سار، پھل لگائے کایا ڈالیا۔ چوٹھے در سچے دربار، پرم پُرکھ ایکا جوتی ساچی نار، شبد وجے ساچی تالیا۔ تیجے در دیوے ور، ویلے اتم جانا تر، اپنا پیٹھا کھا لیا۔ دوجی حدیث رہے نہ کوئے، ساچی سوئے ہر بنوالیا۔ اک اکلایا ہوئے، جوت زرنجن سچ بلوئے، کایا بیج ساچا ہوئے، آپے بنے ساچا ہالییا۔ ساچا ہالی اک اکھوانا۔ شبد پالی نام ترانہ۔ تیجے ویکھے مستک تھالی، دیپک جوتی اک جگانا۔ چوٹھے چلے چال زرالی، آپ اپنا بھیکھ وٹانا۔ آپے شاہ آپ سوالی، پنچم دھارا آپ وانا۔ چھیویں کرے سرب رکھوالی، ساچا کنڈا ہتھ اٹھانا۔ سوہنگ منگے جگت دلالی، جوتی جوت سروپ ہر، چھیویں چھ بھاگ لگانا۔ ساچا در اک دروازہ، نظر کیسے نہ آیا۔ آپے جانے غریب نوازا، صفر گول ساچا ڈھول، انحد اپنا اک رکھایا۔ انحد راگ رہیا بول، چھتی راگ بھیو نہ پایا۔ پورے تول ہر جی تول، دوئے جوڑ سپس نوایا۔ اٹھے پھر کرے چویل، کایا آتم پلّو آگے ڈاہیا۔ شبد سروپی اندرے اندر بول، ساچا حکم سنایا۔ سدا سہیلا سد سے کول، اک اکیلا آپ اکھوایا۔ آپے گر آپے چیل، ساچا ور ساچے گھر گر گوبندے آپ دواوا۔ کلجگ اتم چکے ڈر، ہر بخشندے ساچا راہ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوبندے دتا ور، جیو

جنتاں بھید کیسے نہ پایا۔ پنج تت پردھان، پنج سمایا۔ پنچاں ویکھے مار دھیان، پنچاں ناتا آپ جڑایا۔ پنچاں کرے آپ پچھان، پُرکھ بدھاتا آپ سمایا۔ پھڑے شبد تیر کمان، نام سچّا تیر چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، قلعہ ہنکاری توڑ گڑھ، ساچے اندر آپ وڑ، ساچا راہ دکھایا۔ قلعہ گڑھ توڑ ہنکاریا۔ نو دوارے ویکھ کھڑ، کام کرودھ لوہہ موہ وکاریا۔ شبد سروپی لے پھڑ، ساچا راہ اک دکھا رہیا۔ ویکھے کھیل بہتر نڑ، ماس ناڑی ویکھ دکھا رہیا۔ ساچے گھاڑن آپے گھڑ، گھڑنہار دھڑ سیس آپ دھڑ، جی پنڈ آپ اُپا رہیا۔ پنچاں تتاں نال لڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا شبد دھر، سچ رچنا آپ رچا لیا۔ شبد ڈور ہتھ کرتار، ہر مندر آپ رکھایا۔ پنچم ہتھ اندر باہر، دس کیسے نہ آیا۔ نو دوارے بند کوار، آپے آپ کرایا۔ شبد گھوڑے ساچے چاڑھ، سرت شبد لے اٹھایا۔ گر شبد ہونے پچھے آگاڑ، جھوٹھی دھاڑ پرے ہٹایا۔ پار کرائے کایا منڈل ڈونگی ڈل آجاڑ پہاڑ نو اٹھاراں دئے دُہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، شبد گر میل در، دوارے اک بہایا۔ تیجے دوار ہر بہایا۔ شبد رکھائے ساچی ٹیک، دوسر ہور نہ کوئی جنایا۔ پہلے کرے بڈھ بییک، ساچا راہ ہر دکھایا۔ مایا ممتا نہ لائے سیک، جوٹھا جھوٹھا کھیل کٹایا۔ اندر بیٹھا رہیا ویکھ، ہرجن ساچا راہ تکایا۔ گر شبد دھارے ساچا بھیکھ، ویس شبدی گر آپ وٹایا۔ مستک لیکھا لکھے لیکھ، جوت نرنجن دیا کھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا ویکھ در، گرمکھ ساچے بوجھ بچھایا۔ گرمکھ ساچا کر وچار، چرن دھیان رکھایا اے۔ گر چرن دھیان بھگت بیان، اندر مندر اک ٹکایا اے۔ اک بیان شبد نشان، جیو پنڈ باہر کرایا اے آپ اڈائے کر پچھان، ست سورنی وچ رکھایا اے۔ ست سورنی نوجوان، شبد ساچا کنت سُہایا اے۔ ساچا کنت ہر مہربان، نام پلا اک پھڑایا اے۔ پلا پھڑیا اک رکان، نو در جھوٹھ مکان، ناتا تٹا بہین بھرایا اے۔ جوٹھا جھوٹھا پین کھان، جگت بھگت نشان ایکا ہر رکھایا اے۔ تن نگارے وجے چوٹ، دُرمت میل کڈھے کھوٹ، گرمکھ گرمکھ گرمکھ گرمکھ گر شبدی میل ملایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، اندر مندر جوت دھر، شبد گر گرمکھ ویس کر، در درویش آپے آپ اکھویا اے۔

★ ۱۶ مگھ ۲۰۱۲ پکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ضلع امرتسر ★

ہر شاہو شاہاس، سرب ویایا۔ سرب جیاں سد وسے پاس، آپے جانے اپنا آپیا۔ ویکھ وکھانے ہڈ ناڑی ماس، جوت نرنجن وڈ پرتاپیا۔ اپ تیج وائے پرتھمی اکاش، کایا منڈل ساچی راسیا۔ پون چلائے وچ سواس، ہوئے سہائی دس دس ماسیا۔ لیکھا چھوڈے گریہ واس، لکھ چوڑاسی دکھڑا ناسیا۔ در گھر ساچے کیا واس، پاربرہم برہم جوت پرکاسیا۔ دوس زین نہ ہوئے اداس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے شبد سواس سواسیا۔ شبد سواسا، دھن تن ہر شنگاریا۔ گر چرن سچ بھرواسا، منیا من جگت ادھاریا۔ نام پھڑایا ساچا کاسہ، آپ بنایا جگت بھکاریا۔ آپے کیا اندر واسا، ساچا مندر آپ سواریا۔ گنوتتا پورن بھگوتتا کرے کھیل شاہو شاہاسا، ساچی نگری جوت اکگری دھرم سمگری ایکا ایک وکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ گرمکھ ساچے ویکھ در، ساچی کرپا کرم کرا رہیا۔ گرمکھ ساچا در دربار، ملے میل بھگوانیا۔ شبد جوتی اک اپار، دیوے والی دو جہانیا۔ کرے کھیل وچ سنسار، گنوتتا ہر گن ندھانیا۔ کلجگ تیری اتم وار، سادھ سنت نہ کیسے پچھانیا۔ گر سنگت منگ اپر اپار، سوہنگ رس رسن سہانیا۔ سچ سہیلا کنت بہتار، گرمکھ ساچی سیج ہندھانیا۔ پاربرہم برہم روپ اپار، جوتی نور جگت مہانیا۔ سرب کلا بھرپور سچی سرکار، جن بھگتاں ہتھیں بٹھے گانیا۔ ویکھے وارو وار، چلے چلائے اپنے بھانیا۔ گر گوبندے تیری دھار، نہ کوئی جانے کھانی بانیا۔ سرب بخشندے آپ داتار، شبد لگے تیر نشانیا۔ آتم کھولے بند کوار، آپے کرے وڈ مہربانیا۔ رچن رچائی پہلی ہاڑ، جوتی جوت سروپ ہر، گرمکھ ساچے جوت دھر، دیوے وڈیائی جگت ودھائی کروڑ تیتیسا چھتر سیسا آپے رہیا جھلائیآ۔ کروڑ تیتیسا چھتر جھلار، پرہہ اپنی بنت بنائیآ۔ گرمکھ ساچے کرم وچار، پورب لہنا رہیا دوائیا۔ بال انجانے تن شنکار، سولان کلیاں ہار گنداآ۔ امرت برکھ ٹھنڈی دھار، ساچا جھرنا رہیا جھرائیا۔ پون انجا چھتر جھلار، دے ہلارا آپ جھلائیآ۔ آون گون کرے پار، ساچا ساون میگھ برسائیآ۔ پنت پاون وچ سنسار، شبد تیغ ہتھ پھڑائیآ۔ آپے لاپے اپنا بھار، کلجگ تیری اتم وار، ساچی سٹیا مات وڈیائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے بال انجانے دے مت رہیا سمجھائیآ۔ بال انجانے جگت دلال، پرہہ ساچا حکم سنائیندا۔ اکو مارے شبد اچھال، پری اندر دھرم دھام سہائیندا۔ لگا پھل کایا ڈال، جھوٹھا چام لیکھے لائیندا۔ جم راج تٹا جال، دھرم رائے پھند کٹائیندا۔ پرہہ ابناشی چلے نال نال، ساچا چند جگت چڑھائیندا۔ پوری گھالن گیا گھال، کال مہاکال مکھ بھوائیندا۔ جوتی

جکے ساچے مستک تھال، لال گُلا لا رنگ وکھائیندا۔ امرت آتم سُہایا تال، ساچی چھال اک لگائیندا۔ نوری جوت اک اکال، گُرمکھ لال انٹڑے بھال، در دوارے ہر نرنکارے آپے آپ بھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کر پیار وچ سنسار پہلی وار کلجگ تیری سیج سُہائیندا۔ کلجگ تیری سیج ساڈھے تن ہتھ۔ پُرکھ ابناشی مات چلائی، جن بھگتاں چلائے ساچا رتھ۔ امرت آتم برسائے مینہ، پنچ وکارا رہیا متھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھاں پا حصے اک دوارا سرب کلا سمرتھ۔ کرم دھرم جگ ویکھ، بھرم نواریا۔ آپے لکھن آیا لیکھ، جوتی جامہ بھیکھ اپاریا۔ سرشٹ سبائی رہیا ویکھ، آپ دس کیسے نہ آ رہیا۔ کلجگ میٹن آیا ریکھ، کھلڑے کیس در درویش اکھوا رہیا۔ پکڑ اٹھائے برہما وشن مہیش گنیش، شو شنکر سویا آپ جگا رہیا۔ آپے نر داتا نریش، سُرپت راجا اند آپے آپ بلا رہیا۔ پرگٹ ہونے ہر مرگند، گُرمکھ ساچی بند اُچا رہیا۔ آپ مٹائے سگلی چند، شبد سُنیہڑا اک گھلا رہیا۔ لوک ماتی بھگت بند، کروڑ تینتیس ہر سمجھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچے چتر سُجان مار دھیان بال انجان، ساچی پُری آپ سُہا رہیا۔ بال نادانا شبد نشانہ کر تیار۔ شبد نشانہ وڈ مہربانا اک جھلائے وچ سنسار، ہر مہربان والی دو جہانا، کرے کھیل اپر اپار۔ اک اٹھائے سوہنگ سچا تیر کمانا، لوآن پُریاں پاوے سار۔ شبد اڈائے بھگت بانا، آپے اندر آپے باہر۔ میلے میل ہر بھگوانا، ساچے مندر گپت ظاہر۔ در دوارے ہویا پروانہ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ سُہایا بنک دوار۔ بنک دوار ہر سُہایا اے۔ چار دیوار شبد دھار کھیل رچایا اے۔ چاروں کُنٹ شبد دوار، گارا پریم لگایا اے۔ گُرمکھ گوبندے تیری دھار، آپے رہیا وہایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، اتم ویلے پاوے سارا، وسدا رہے اک دوارا، دوجا در جگت گھر کوئی رہن نہ پایا اے۔ جگت دوارا جھوٹھ مات پساریا۔ مایا رانی پھڑیا ہتھ وچ ٹھوٹھ، ورنی برنی کرے خواریا۔ گُرمکھ ساچے نو دوارے کئے روٹھ، دسم دوارے ہر بہا رہیا۔ پرہہ ابناشی جائے تھ، ساچا حُکم شبد سُنا رہیا۔ آپ بٹھائے نام مٹھ، شبد ڈنڈا ہتھ اٹھا رہیا۔ لُکیا رہن نہ دیوے کوئی گٹھ، بند کواڑا ہر ڈھاہ رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، دس دس ماس لیکھا لکھت بھوکھت جنا رہیا۔ بھگت جنائی آپ ہر کرائیندا۔ ملی وڈیائی نام وڈ پرتاپ، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ آپے مائی آپے باپ، دوس رین رچھیا آپ کرائیندا۔ کلجگ مارے تینو تاپ، لکھیا لیکھ دھر درگاہی پُورب لہنا جھولی پائیندا۔ گُرمکھ گوبندے جگت جہانا دسے مٹھیا، چھوٹے بالے دے مت سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ سُہائے ساچا در، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جیو جنت کیسے نہ

دسیا۔ نہ دیسے جگدیشے بھیکھ وٹایا۔ پڑھ پڑھ تھکے راگ چھتیسے، مایا رانی سیو کمایا۔ کتنہا کتھ دند بتیسے، شاہ سلطان دس نہ آیا۔ ایک ایک چھتر پرہ ساچے سیسے، دوسر کوئی رہن نہ پایا۔ ویکھے کھیل بیس اکیسے، چھوٹے بالے چن ایہہ الایا۔ پُری اندر شبد چلے حدیث، سوہنگ اکھڑ اک وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنگھ منجیتے سدا اتیتے، شبد سُنہیڑا ایک ایک گھلایا۔ شبد سُنہیڑا دیوے گھل، جگت جوگ نہ جانیا۔ بیٹھا رہے سدا اٹل، جل تھل چلے چلائے اپنے بھانیا۔ آپ بہائے دیا کھائے اچ محل، در دوارا جن پچھانیا۔ آن جاون مٹیا سل، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچے در کیا پروانیا۔ سولان کلیاں سولان کل، سولان شبد شنگاریا۔ آپے وسے نہچل دھام اٹل، ویکھے کھیل گھڑی گھڑی پل پل، سولان مگھڑ دوس وچاریا۔ آپے ویکھے جل تھل ڈوگھی ڈل، گُرمکھ ساچے بیڑا آپ بٹھا رہیا۔ شبد سُنہیڑا ایک گھل، لوک ماتی اچھل اچھل، ول چھل جگت بھلا لیا۔ بھاگ لگائے کایا ڈل، لکھ چوراسی میٹے سل، ساچی بنتا آپ بنا رہیا۔ امرت آتم ویکھے پھل، دیپک جوتی رہی بل، شبد تال اک وجا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، پاربرہم برہم میل کر، اکھڑ وکھڑ ایک ایک جن بھگت آپے آپ سکھا رہیا۔ گُرمکھ ساچے بال نادانا، ساچی سیوا آپے آپ لگا رہیا۔ ساچی سیوا آپ لگائی، پرہ پورب کرم وچاریا۔ سادھاں سنتاں رہیا جگائی، سنگھ منجیتے ایہہ سمجھا رہیا۔ پھڑ پھڑ بابوں مات اٹھائی، ساچا گیت اک سنا رہیا۔ ویکھے وکھانے تھاون تھائیں، پت پت پت جوت جگا رہیا۔ دیون آئے ٹھنڈیاں چھائیں، اچرج رتے مات وکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لکھ چوراسی پرکھ نیتے، گردوارا مندر مسیت گرتھی پنتھی پندت پاندھ مٹا قاضی شیخ مسائک شبد نائک ایک ایک وکھا رہیا۔ سولان مگھڑ جگت ودھائی، کلجگ ہوئی گُرمائی۔ گُرمکھ سوئے رہیا جگائی، شبد گھوڑی رہیا چڑھائی۔ آپ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہی، دے مت رہیا سمجھائی۔ ساچا ناؤں پین کھان، ایک ات ترکھ بھجھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب کلا سمرتھ جگت رکھائے سیاں ساڈھے تین ہتھ، کلجگ اتم ونڈ ونڈائی۔ کلجگ ونڈ ہر ونڈا رہیا۔ لکھ چوراسی ہونی کھنڈ، نہ دیسے کوئی سہاریا۔ ہتھ پھڑی چنڈ پرچنڈ، چارے کنتاں مارے وارو واریا۔ منکھ جیو پائن ڈنڈ، اتم آئے پاسا ہاریا۔ میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈ، اک چلائے دھارنا۔ ستاں دیپاں دیوے دنڈ، گُرمکھ ورا پار اتارنا۔ سرشٹ سبائی ہوئی رنڈ، ساچا کنت وچ وربھنڈ، کایا برہمنڈ ہرجن اک ہنڈھاون۔ آپے ویکھے جیرج انڈ، اُتبھج سیتج وچ ساونا۔ آپے ستا دے کر کنڈ، آتم سیجا شبد سنگھاسن جوت سرُپی ڈیرہ لاؤنا۔ کلجگ اودھ گئی ہنڈھ، ویکھے کھیل پرتھی آکشن، چاروں کنڈ

گھبرا پا رہیا۔ آتم بھریا سرب گھمنڈ، مدرا ماسی دھرم رائے در دیوے پھاسی، ویلے اتم نہ کوئی چھڈا رہیا۔ گُرمکھ ورلے مانس جنم ہوئے ربراسی، شبد سوالی گر چرن پیاسی، گُرمکھ کایا ساچی ماٹی لیکھے لا رہیا۔ اک گھلائے ساچی ہاٹی، کیسے ہتھ نہ آئے تیرتھ تاٹی، کلجگ تیری اوکھی گھاٹی، ساڈھے تن ہتھ سپاں اچا مندر، کوئی نہ توڑے وچا جندر، جم کی پھاسی نہ کوئی کٹا رہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ ساچے بال انجانے در پروانے، شبد بیانے آپ چڑھا رہیا۔ کھولے ہٹ اپار، نام امولیا۔ گُرمکھان دیوے کر پیار، سچ بھنڈار آپے کھولیا۔ آپے ڈھاہے بھرمان وٹ، بجر کپاٹی پڑدہ کھولیا۔ اک وکھائے تیرتھ تٹ، شبد ناد انادی ایکا بولیا۔ جوت جگائے لٹ لٹ، کایا مندر اندر ڈونگھی کندر آپے پھولیا۔ درس دکھائے گھٹ گھٹ، بھاگ لگائے کایا چولیا۔ بنے ہر بھگت ونجارا شبد اپارا ساچے ہٹ، پُرکھ ابناشی پورے تول تولیا۔ دُرمت میل رہیا کٹ، ساچے مندر اندر آپے بولیا۔ پرہہ در لاہا لین کھٹ، وجے نام مردنگ سچا ڈھولیا۔ رسنا رس لینا چٹ، در دوارے ناویں دسے گولیا۔ دئی دویتی میٹے پھٹ، شبد جیکارا ایکا بولیا۔ کایا ماٹی جوتی لٹ لٹ، درس دکھائے کلا سولھیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچے سنت سُپیلے، در گھر ساچے ہوئے میلے، اک اکیلے وچوں کوئن کوٹیا۔ کوئی کوٹ آپ اکھوائیندا۔ شبد نگارے لگے چوٹ، تن ماٹی خاک چھان دا۔ ہر جن جن ہر گر چرن رکھے اوٹ، دو جہانی آپ جان دا۔ مٹکھ آنھیو ڈگے بوٹ، کلجگ نہ کوئی اٹھاوندا۔ مایا ممتا اچے نہ بھری پوٹ، گر پیر نہ کوئی سرت سمبھالدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، دوس زین ساک سجن سین بھائی بھین، انس سربنس وشنوں بنس ساچی انسا گُرمکھ ساچے پالدا۔ گُرمکھ ساچی انس، ہر رگھرایا۔ کاگ بنائے ہنس، سوہنگ ساچی چوگ چُکایا۔ پنج دُشٹ سنگھارے جیوں کاہنا کنس، کام کامنی نیڑ نہ آیا۔ آپے آپ سہنسا سہنس دل کول مول جوتی سگلی رنگ وٹایا۔ وڈیائی اُپر دھول، ہرجن آتم جائے مول، بہار بسنت اک وکھایا۔ آپ اُلٹائے ناہی کول، امرت اتم میگھ برسایا۔ گُرمکھ گُرمکھ سرتی سرت اکال مورت رہے بول، دوس زین درشن پایا۔ شبد ناد انابد وجے ساچی ثورت، کوڑ اڈمب دس نہ آیا۔ ہر جن جن ہر سنت سُپیلے آسا منسا ہر جی پورت، دورت نیڑ نہ رہیا کوئی وکھایا۔ نیڑے دُور نہ جانے کوئی۔ حاضر حضور گُرمکھ پچھانے سوہنگ سوئے۔ سرب کلا آپے بھرپور، جانے بھید دو جہانی دوانگ دوتے۔ ایکا جوتی ساچا نور، ہرجن اور نہ جانے کوئی۔ وڈ داتا جودھا سور، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھان میل دُرمت دھوئی۔ سرت سوانی جاگی، کل کون جگائے۔ سُن سُن تھکی راگ راگی، پرہہ ساچا کنت نہ پائے۔ نہ

کوئی وڈ وڈبھاگی، نہ ماتی بنت بنائے۔ نہ لیکھا چھٹے ذات پاتی، پُرکھ بدھاتا نظر نہ آئے۔ نہ دیسے جلوہ باقی، برہم گیان نہ کوئی ہتھ پھڑائے۔ ساچے مندر اندھیری راتی، جوت پرکاش نہ دیپک کوئی جگائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، کون دوارے دیوے ور، گرمکھ ساچے سہج سُبھائے۔ سُرَت سوانی سُرَت نہ پائی، سُرَتی سُرَت بھوایا۔ اکال مورت دِس نہ آئی، ناد تورت شبد ناد نہ کیسے وجایا۔ نو دوارے ویکھے تھائوں تھائیں، آسا منسا ترسنا پورت کوئی دِس نہ آیا۔ کون اُتارے پار کنارے پھڑ پھڑ بانہی، ڈونگی بھور اندھیری گُفا ترے دھائو تالا لایا۔ منوآ اٹھے پھر جگت وکاری بھکھا، آپے رہیا آپ بھلایا۔ سُرَت سوانی شبد سروپی منگے ساچی بھکھا، گر پورا دیوے دیا کہا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ویکھے وکھانے گریہ واس اُلٹا رُخا، دوس رین رہیا گر لایا۔

★ ۲۲ مگھ ۲۰۱۲ بکر می ماتا بشن کور دے نوت ہر بھگت دوار جیٹھووال ضلع امرتسر ★

جگ جیت جگ جیت جگ جیت جاپ جپانیا۔ من جیت من جیت من جیت، من آتم منیا۔ جگ جیت جگ جیت چرن کول سچ پریت، کلجگ بیڑا لائے بنھیا۔ من جیت من جیت کایا ٹھنڈی سیت، سُنائے راگ راگی کتیا۔ جگ جیت جگ جیت جگ جیت سدا اتیت، ملے نام وڈ دھن دھنیا۔ من جیت من جیت من جیت پُرکھ ابناشی دِسے میت، نہ کوئی لگائے مات سنھیا۔ من جیت جگ جیت جگ جیت من جیت کایا مندر اندر دہرا سچ مسیت، گردوارا گرمکھ ساچے ایک ایک منیا۔ ایک من منجیت بندھایا۔ ساچا من جگدیش دھرایا۔ لگا ڈن پنج تیس گرایا۔ بھانڈا بھرم بھن، شبد سیس ٹکایا۔ چڑھیا ساچا چن، بیس ایکس سہایا۔ بیڑا اپنا بٹھ، جوتی جوت سروپ ہر، ایک راگ گرمکھ لیکھا مستک بھاگ سوہنگ سو ساچا آپ سُنایا۔ سوہنگ جن گائے گہر گمبھیر انتر انترا۔ پُرکھ ابناشی دیا کئے، تن بچھائے لگی بسنتر۔ پاربرہم برہم میل ملائے امرت آتم مکھ چوئے، پار کرائے گگن گگننتر۔ بھگت وچھل آپ اکھوئے، پھڑ پھڑ باہوں پار کرائے جگ جگنتر۔ آتم موکھ موکھ رکھائے۔ روٹھی سوگ ڈکھ مٹائے، ترسنا بھکھ جگت گوائے، آپ بنائے ساچی بنتارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، منجیت جگجیت گرمکھ بٹھ شبد پریت، اک وکھائے ساچا منتر۔ گر منتر ادھین پنج تیتیا۔ شبد رسنا چین۔ پرہ دے سمجھاوے متیا۔ جگت وکارا بھوئے ادھین، دس دس چیتن ستیا۔ ستیا بڈھ لے چھین، ویکھے نام ساچا بھتیا۔ آپے مذہب ساچا دین، آپے ویکھے ساچی وتھیا۔ سوہنگ شبد وڈ پرین، چار ورنان ایک رتھیا۔ آپ چلائے رُسا چین، ساچا متھن آپے

متھیا۔ دین محمدی مئے این، رسنا کتھن ساچا کتھیا۔ اُنگلستان دے یقین، ویکھے آتم لاپے ستھیا۔ چاروں کُنٹا بھتے ہنکاری بین، پاوے ڈوری سوہنگ نتھیا۔ کرے آکار لوک تین، سوپُری اندر پُری تخت تاج دیسے لتھیا۔ گرمکھاں درے مین، لیکھا چُکے ساڈھے تِن ہتھیا۔ پرگٹ ہوئے رام رحیم کریم، بے عیب پروردگار ہر نرنکار، شبد اڈاری درس اپار، شبد دیوے ساچی گاتھیا۔ میٹ مٹائے دُھندوکارا، جوت نرنجن کر اُجیارا، ساچا شبد مات پیارا، چاروں کُنٹ جیکارا، چار ورنان اک دوارا، ملے میل پُرکھ اپارا، سوہنگ دیوے ساچی وتھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھا دیوے نام ور، من جیت جگ جیت گر میت آتم سگل وسورا لاتھیا۔ سگل وسورا گیا لتھ، پرہ ساچے دیا کھیا۔ شبد چڑھائے ساچے رتھ، اُنی آسُو آپ سہایا۔ پنجان چوراں گیا متھ، پنچم کتک رسنا گائیا۔ دُھر درگاہی ساچی وتھ، گرمکھاں جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتھ ور، ایکا اگی کلجگ اگی کتک اگی لکھ چوراسی ونڈ ونڈایا۔ لکھ چوراسی ونڈے ونڈ، ہر ساچا ونڈن آیا۔ چاروں کُنٹ بھیکھ پکھنڈ، ساچا راہ دس نہ آیا۔ خالی ویکھے جیرج انڈ، بہرم بھلایا۔ ویکھ وکھانے ہر برہمنڈ، ورہنڈ دس نہ آیا۔ اک اکلّا نو نو کھنڈ، ستان دیپاں پھیرا پایا۔ مٹکھ ستے دے کر کُنڈ، گرمکھاں رہیا جگایا۔ جوٹھے جھوٹھے پائن ڈنڈ، چوٹھا در ساچا گھر سادھ سنت کیسے دس نہ آیا۔ آپے دیوے ساچا ور، پُرکھ انباشی کرپا کر، مگھر ست آتم وت دھیرج یت رکھے پت، سوہنگ ساچا بیج بجایا۔ چوٹھے در چوٹھے گھر چوٹھے پد گرمکھ ساچے آپے سد، سوہنگ سو ڈرمت میل دھو، بھگت راگ جگت تیاگ ایکا ایک جپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ ساچا مارگ لایا۔ پنچم مان پنچم پردھانے۔ پنچم راج جوگ مہربانے۔ پنچم میٹے جگت نشانے۔ پنچم رس رسنا بھوگ، سوہنگ سو رسن وکھانے۔ آدانت نہ ہوئے وجوگ، آتم برہم برہم آتم شبد ڈوری بٹھے گانے۔ ہر بن اور نہ جانے کو، گنوتا ہر گن ندھانے۔ شکتی بھگتی دو جہانے دسے کھو، کرے کھیل وچ جہانے۔ سادھ سنت رہے رو، پنچم اٹھیا ہر بلوانے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، چھچھم وار ہو تیار، لوک مات مات جہات تیئی مگھر آپ جھلائے شبد نشانے۔ شبد نشانے جائے جھل۔ ہر بھگت سہیلا جگ اکیلا، گرمکھاں کل پائے مل۔ لکھ چوراسی وقت ڈھیلا، کوئی نہ تولے پورے تول۔ نو دوارے جھوٹھا میلا، جوٹھا جھوٹھا بیج رہے بو۔ بھگت جنان گر آپے چیلا، امرت آتم رہیا چو۔ اچرچ کھیل کلجگ کھیلا، وقت سہائے نو پوہ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، چھویں گھر چھویں در، چھویں وار کر وچار، دیوے دھار سوہنگ سو۔ نو پوہ نو دوار کر خوار گرمکھ جگائیا۔ آتم بھرے شبد بھنڈار، ہر داتار

سرب سہار آپ اکھوائیا۔ پنچاں مارے تیز کٹار، پہلی وارے در دوارے باہر کڈھائیا۔ گرمکھ ساچے کر تیار، شبد شنکار آتم سیجا آسن لائیا۔ روپ اگم اگم اپار، پاربرہم برہم کر وچار، ساچا لیکھا ربیا چکائیا۔ شبد وچولا وچ سنسار، سوہنگ ڈھولا نر نرنکار، آپ اپنا ربیا سنائیا۔ پنجھی پوہ دوس وچار، نو ست پرہ بٹھے دھار، شبد ت اپر اپار، بہتر ناری ایلے رت، مٹکھ جیو ہوئے گوار۔ گرمکھ رکھے آتم یت شبد سروپی پھریدار۔ پنج پیارے دے سمجھائے مت، مات رہن خردار۔ شبد چڑھائے ساچے رتھ، رتھ رتھوہی نرنکار۔ درس دکھائے ہر سمرتھ، پھڑ پھڑ بانہوں لائے پار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچاں دیوے ایکا ور، شبد جیکارا وچ سنسار۔ پنچاں دیوے مت وقت سہاونا۔ آپے رکھے مات پت، جگ جگاونا۔ شبد سنتوکھ دھیرج یت، آتم ترسنا بھکھ مٹاونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، امرت ویلا امرت پھل ایکا ایک کھواونا۔ پنجھی پوہ پنچ پیار۔ پنچم کرے ہر نرنکار۔ ہرجن ساچا در گھر ترے، پائے درس اگم اپار۔ آوے جاوے نہ جنے مرے، لکھ چوراسی اترے پار۔ اک وکھائے سچ گھرے، شبد گھوڑا جوتی جوڑا ایکا ایک در دوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، مستک اکا شبد سروپی بٹھے سیدس جگدیش دستار۔ دستار دستار دستار، گرمکھاں سپس ٹکائیا۔ کرتار کرتار کرتار، پس اکیسا کھیل رچائیا۔ دو دو دھار، آپ اپنی ربیا کرائیا۔ آپے وسے وچکار، دوہاں دس نہ آئیا۔ برہم گیانی ودوانی جگ دوہانی سرتی سرت آپ وچار، سار نہ پائیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں جگت سیاست دیوے بھیو نہ رائیا۔ مایا ستا سیجا باشک، سہنسر مکھ اٹھائیا۔ جوٹھ جھوٹھ ایکا تخت تاشک، دوس زین پھنکارا لائیا۔ سریشٹ سبائی ساچا عاشق، آتم جوتی ایکا ربیا ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکنک نرائن نر، جگت یاچک بھگت بھنداری آپے آپ اکھوائیا۔

★ پہلی پوہ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ضلع امرتسر ★

ہر وڈ بلی بلوان، بھگت کرمیا۔ اٹھے پھر نو جوان، نہ مرے نہ کدے جمیا۔ شبد رکھے تیر کمان، آپ بلائے گگن پاتالی تھمیا۔ لوآن پریاں ایکا آن، آپے گھڑے آپے بھنیا۔ اک جھلائے شبد نشان، راج راجاناں دیوے ڈنیا۔ چاروں کٹاں مار دھیان، لکھ چوراسی ویکھے آتم انھیا۔ گرمکھ ساچے چتر سجان، ایکا راگ سنائے کتیا۔ نو دوارے بیابان، دسویں جوتی اک رکھنیا۔ ہرجن ساچے کر پچھان، جگت

چڑھائے ساچے چٹیا۔ سوہنگ دیوے پین کھان، اندرے اندر آتم منیا۔ دھرم بیٹھائے اک بان، دھرم رائے نہ دیوے ڈٹیا۔ درگاہ ساچی سچ مکان، آپ بہائے دیا کھائے، ہرجن ساچے بیڑا بنھیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لوک ماتی مہربان دیوے جیا دان نام ندھان، نہ لائے کوئی سنھیا۔ نام ندھان گنوت گرمکھ جانیا۔ نہ کوئی جانے سادھ سنت، مایا بھلے بہرم بھلانا۔ کلجگ ویلا آیا انت، مگر لگے پنج شیطانیا۔ گرمکھ ورلے میل ملاواں ساچے کنت، دیوے درس در مہانیا۔ آپ بنائے ساچی بنت، در گھر ساچا اک وکھانیا۔ جوتی جگت جگے اگنی بھگت بھگونت، ایک رنگ ساچا سنگ، در دوارا ساچا مانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، پکڑ اٹھائے راجا رانا، شاہ سلطانیا۔ کرے کرائے در در گھر گھر خواریا۔ راج راجاناں شاہ سلطان، ویکھے بنک دواریا۔ پرگٹ ہونے والی دو جہان، شبد ڈنک اک وجا رہیا۔ پاربرہم برہم پار کر پچھان، راؤ رنگ اک وکھا رہیا۔ ساچا دھرم جیو جنت جگت جہان، ایک ایک انک آپ سیکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، آپ اپنا رنگ وٹا رہیا۔ آپ اپنا رنگ وٹائے، دس کیسے نہ آیا۔ گرمکھ ساچے سنگ سمایا۔ شبد گھوڑے تنگ کسایا۔ ستویں گھر آسن لایا۔ جوت سرُویی ڈگمگائے، اپنا آپ رہیا اُپایا۔ گرمکھ ساچے ہنس کگ بنائے، سوہنگ اکھر ایک وکھر جگت پڑھایا۔ پکڑ اٹھائے روڑی سکھر، شبد سنیہڑا رہیا گھلایا۔ آپے پاڑے بجر کپاٹی پتھر، پنچاں ستھر دئے وچھایا۔ آپ ورو لے نیترا اتھر، دسم دواری سنپٹ لایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، آپ اپنے رنگ سمایا۔ آپ اپنے رنگ سمائے، بھیو کوئی نہ پائیندا۔ گرمکھ ساچے سنت جگائے، ست سرُویی درس دکھائیندا۔ جوت جگت جگت بنت بنائے، وڈ شاہو بھویی آپ اکھوائیندا۔ مہا اگنت گنی نہ جائے، انو پ انو پ ہر سمائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، آپ اپنے رنگ سمائیندا۔ ہر ہر رنگ امول، بھیو نہ رایا۔ گرمکھاں پڑدے رہیا کھول، آتم درس دکھایا۔ شبد وجائے ساچا ڈھول، ناد اناد انابد ساچا رنگ سمایا۔ دوس زین سد سے کول، دئی دویتی پڑدہ لایا۔ کایا مندر کرے چوبل، کایا مندر اک سُہایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نرگن روپ ست سرُوپ دس نہ آیا۔ نش اکھر وکھر رہیا بول، پرا پسنتی سار نہ رایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، آپ اپنے رنگ سمایا۔ اپنے رنگ سمائے، آپ رنگ راتا اے۔ گرمکھ ساچے مات جگائے، دیوے نام سچی سوغاتا اے۔ پھڑ پھڑ ہابوں راہے پائے، نہ کوئی ویکھے ذاتاں پاتاں اے۔ اتم جم کا پھاہ کٹائے، دھرم رائے نہ پچھے واتا اے۔ درگاہ ساچی ساچے دھام بہائے، آپے پتا

آپے ماتا اے۔ ایکا ایک جن بھگت ٹیک سوہنگ ساچا جاپ جپائے، درس دکھائے اک اکتا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکہ دھر، کلجگ اتم ویکہ ہر، ساچے رنگ رنگ راتا اے۔ دوہے در نہ گیا منگن، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ جن بھگتاں کئے بھیکہ ننگن، شبد کنگن تن پہنایا۔ شبد سرُپی ویکہ جنگن، نو کھنڈ پرتھی بٹھے تندن، لکھ چوراسی ہوئی بھنگن، گر پیر سادھ کوئی رہن نہ پایا۔ وجے نام مردنگن، ساچا ڈنک رہیا وجایا۔ جن بھگتاں رکھائے اپنے انگن، آپ اپنی گود اٹھایا۔ چٹے آسو کسے تنگن، شبد پلانا اُپر پایا۔ سوہنگ چاڑھے ساچی رنگن، اونکارا دیس سُہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکہ دھر، آپ اپنا ویس کر، آپ اپنے رنگ سمایا۔ ہر ہر رنگ چلؤل، کھیل اکٹڑا۔ لکھ چوراسی گئی بھؤل، مایا رانی پلے دمڑا۔ شبد سنگھاسن ہر ہر اے، نہ کوئی پاوا نہ کوئی چؤل، نہ کوئی بھائی بھین امڑا۔ آپے آپ کنت کنتوہل، سچ دوارا ایکا ملڑا۔ گرمکھ ساچے مات اُچٹے ساچے بھؤل، لیکھے لائے ہڈ ماس ناڑی چمڑا۔ شبد پنکھوڑا رہیا جھؤل، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکہ دھر، کرے کھیل اکٹڑا۔ پُرکھ اکٹڑا اکٹڑی کھیل رچایا اے۔ ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی چمڑا، مات پت نہ کوئی اکھویا اے۔ پلے رکھے نہ کوئی پیسا دھیلا دمڑا، سرشٹ سبائی ڈوری ہتھ رکھایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکہ دھر، کلجگ ویکہ ریکہ ہر، پیس باراں باراں پیس پیس بتیس راگ چھتیس پیس اکیس دیوے سرب مٹایا اے۔ ایکا ایک اک اکالا اے۔ اک اکالا اُچا دیسے دین دیالا اے۔ لوآن پُریاں پئے ترٹھلا، کرے کھیل کال مہاکالا اے۔ چوتھے جُگ ہویا اندھو، نہ کوئی ملے رکھولا اے۔ جگت ترشنا مایا جھوٹھا دھندو، گل پیا موہ جنجالا اے۔ گل پاپاں بھار اٹھایا کندھو، پھل نہ لاگا کیسے ڈالا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکہ دھر، گرمکھ ویکہ ہر، کرے کھیل جگت دلالا اے۔ ایکا ایک تخت پراجیا۔ شبد وجے ساچا تال، راگ انحد ساچا واجیا۔ امرت سر سرورور اک اُچھال، جن بھگتاں رکھے لاجیا۔ لال ائمڑا ایکا بھال، لوک مات کرائے ساچا کاجیا، جگت اوڑی چلی چال، جوت جگائے دیس ماجھیا۔ ساچی گھالن رہیا گھال، دیپک جوتی مستک ساچے تھال، جوت زرنجن مارے اوازیہ۔ سادھ سنت ہوئے بے حال، گر پیر نہ کوئی نبھے نال، نہ کوئی دیسے مکہ کعبہ، نہ کوئی حاجن حاجیا۔ پرگٹ ہویا حق جنابا، ویکھ وکھانے دو دو آب، دھر درگاہی سچ نوابا، لیکھا کڈھے باقیا۔ چرن گھوڑے دے رکابا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، لوک مات ہر جوت دھر، رہن نہ دیوے کوئی عاقیا۔ لوک مات نہ کوئی عاقی، ہر سچا شاہ سلطانا اے۔ لکھ چوراسی کڈھے باقی، جوت سرُپی پھرے بانا اے۔ کوئی نہ دیسے بندہ خاکی، نہ کوئی گائے راگ ترانہ اے۔

اُولیئے پیر غوث قُطب نہ کوئی دیسے پاکن پاکی، جوٹھا جھوٹھا مٹے نشانہ اے۔ امرت جام نہ کوئی پیائے بن بن ساقی، ایکا بھلیا ہر بھگوانا اے۔ دسم دوارے کوئی نہ کھولے بند تاکی، نو دوارے اندھ اندھیانا اے۔ بھگت جنن ہر دیوے ایکا جھاکی، ساچا مندر آپ سہانا اے۔ سوہنگ شبد چڑھائے ساچے راکی، واگ اپنے ہتھ رکھانا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرُمکھ اتم ویکھ ہر، شبد بٹھے ہتھیں گانا اے۔ شبد بٹھے ڈور نام نرنکاریا۔ کلجگ اندھ اندھ گھور، ناتا تٹا پنچم یاریا۔ دوس رین نہ پائن شور، تیر چھٹے ایکا واریا۔ آپ چکائے مور تور، دوسر ہور نہ کوئی وکھا رہیا۔ نہ کوئی دیسے مڑھی گور، شبد گھوڑا سرب مٹا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، آپ اپنا رنگ وٹا رہیا۔ سرت شبد گیانا، جس جن پایا۔ ویکھ کر دھیانا، در دوارا کون وکھایا۔ کون اڈائے وچ بانا، کون دشا راہے پایا۔ کون دیسے وچ مکانا، دوس رین رہیا تکایا۔ ساچا دیوے پین کھانا، سچ سنیہڑا رہیا گھلایا۔ آپے بھٹے جانی جانا، دس کیسے نہ آیا۔ نو دوارے بیابان سُنج مسانا، دسوان در ساچا گھر گرُمکھ ورا چڑھے سورا، جس گر پورا وڈ داتا سورا نظری آیا۔ پنجاں چوراں کرے چورا چورا، ساچا راہ نہ بھٹے کدے بدورا، سکہمن ناڑی پچھے اگاڑی، آپے کرے شبد واڑی، گر چیلآ آپ اکھویا۔ نہ کوئی دیسے مچھ داہڑی، کیسا دھاری نر نرنکاری ساچے گھر نظر نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرُمکھاں پچھے سچ گھر، جس جن کھلا بند در، ساچا چن دئے الایا۔ اٹھ اٹھ بل دھارے، جس پایا پُرکھ اگم۔ ملیا میل کنت بہتارے، لیکھ لگے کایا چم۔ سچ سلکھئی سوہاوتی نارے، جوتی جوت سرُپ ہر، گرُمکھاں پچھے سچ گھر، نوویں کرے بند دوارے۔ نو دوارے تج، دسم وکھائیا۔ شبد سنگھاسن بہنا سچ، دیا کھائیا۔ اپنا پڑدہ لینا کج، مانس دیہی اتم پائیا۔ ساچا تال رہیا وچ، راگی نادی سُنن نہ پائیا۔ مکھ گر گرُمکھ رکھ لچ، برہم پاربرہم سرنائیا۔ جگت ترشنا دیوے تج، امرت اتم پیوے رچ، آون جاون گیڑ کھائیا۔ ایکا ایک کرئے اپنا ج، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا درس دکھائیا۔ کلجگ جیو جاگ پرہ ٹھگن آیا، بھیکھی بھیکھ وٹایا اے۔ کلجگ جیو جاگ پرہ ٹھگن آیا، گرُمکھ ساچے لئے جگایا اے۔ کلجگ جیو جاگ پرہ ٹھگن آیا، بے مکھ بھانڈے کاچے رہیا بھٹایا اے۔ کلجگ جیو جاگ پرہ ٹھگن آیا، ایکا رنگ وکھائے ساچو ساچا سوہنگ ساچا رنگ چڑھایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ کالا ویس کر، کالا رنگ وٹایا اے۔ ست پُرکھ اپار، ست ستوادیا۔ آپے جانے اپنی دھار، شبد بانا بودھ اگادھیا۔ جیو جنت نہ پائے سار، پاربرہم پُرکھ اپار، جوت سروپی کر آکار، سچ دوارا ایکا لادھیا۔ نرگن رُپ اگم

اپار، لوآن پُریاں پائے سار، گگن پاتالا آپے بادھیا۔ جوت زرنجن کر آکار، لکھّ چوڑاسی پسر پَسار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنا بھیکھ کر، ویکھے کھیل اناد انادیا۔ سچ گھر سلطان، جوت پرکاشیا۔ نہ کوئی دیسے ہور نشان، ساچا منڈل ساچی راسیا۔ آپے ویکھے مار دھیان، لال گُلالا دین دبالا جوتی گوتی سد ابناسیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے دھام آپے وسے پُرکھ ابناسیا۔ ساچا دھام آپ سہایا۔ لال گُلالا رنگ چڑھایا۔ آپے جانے اپنی چالا، شبد رنگیلا پلنگ ڈھایا۔ ست سرُوپی دئے دوشالا، بن رنگ رُوپی دس نہ آیا۔ آپ بنائے دیا کھائے اونکارا سچّی دھرم سالہ، چھیویں در ساچے گھر چرن چُھایا۔ چھیویں گھر آکار، جوتی ملی ودھائیا۔ جوتی رُوپ اپر اپار، کنچن ویس وٹائیا۔ دیس اونکارا آپ سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنا ویس کر، آپ اپنی بنت بنائیا۔ آپ اپنی بنت بنائے، ساچا کھیل رچایا اے۔ ست پُرکھ زرنجن چھیویں گھر لئے ور، جوتی ڈیرہ لایا اے۔ جوتی ملے ساچا ور، آپے دیوے کَریا کر، شبد آگادھا دئے پرگٹایا اے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنا مارگ لادھا رسنا گائے نہ کوئی سوادا، دس کیسے نہ آیا اے۔ جوتی شبد ہر اُپایا، گر چیل اِک بنایا۔ چھیویں گھر ہوئے میلا، سُنّ اگم وچ سمایا۔ نہ مریا نہ پیا جم، نہ کوئی پون سواسی لئے دم، آپ اپنا رنگ وٹایا۔ پیلی دھار جوت زرنکار، سُنّ اگمو آئی پار، ساچا منڈل ویکھ وکھایا۔ دسم دواری کر پیاری، جوت زرنکاری پہلی واری، چٹی چادر کر کر آدر، جوت پرکاش اِک آکاش چٹا بانا تن چُھایا۔ چٹی دھاری دسم دواری جوت زرنکاری، جن بھگتاں کرے سانجھا دیش، نریش اِک سہایا۔ نہ کوئی گنپت گنیش، نہ کوئی شو شنکر برہما وشن مہیش، کروڑ تینتیس دس نہ آیا۔ نہ کوئی دیسے دھاری کیس، مُونڈ مُنڈایا بھیو نہ رایا۔ جوت زرنجن اِک آدیس، آپ اپنا رنگ وٹایا۔ آپے داتا وڈ مرگیس، نیلی دھار ہو آسوار، دسم دواری باہر آیا اجپا جاپ ویکھے جاپ، تینو مارے جگت تاپ، پنّ پاپ کوئی رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ساچا راہ رہیا وکھایا۔ ساچا راہ آپ وکھائے۔ نیلم نیلا دیا کھائے۔ سوہا رنگ اِک چڑھائے۔ کر ویس ترے کٹی دیس، آپ اپنا رنگ وکھائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، اندر باہر گپت ظاہر آپے آپ ویکھ وکھانے کالی دھار۔ ہردے کول کر اُجیار۔ جگت ابھیاسی ویکھ وچار۔ جگت اُداسی دئے نوار۔ شبد سواسی لئے وچار۔ کیسے ہتھ نہ آئے پنڈت کاشی، وید کتیبیاں رہے وچار۔ گر مُکھاں لاپے جگت اُداسی، دیوے شبد نام اپار۔ گر شبد جنم رہ راسی، رسنا گائے پنچم وار۔ زرمل جوت مات پرکاشی، جوت سرُوپی گھنک پُر واسی، چوڈاں دس چار چار دس تین تیراں کایا مٹ ساچے ہٹ شبد سُنّے اِک سلوک، نہ کوئی سکے روک۔ جوتی جوت سرُوپ

ہر، لوک مات ہر جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، کایا تن شبد نگارے لائے اک چوٹ۔ شبد لگے چوٹ تن نگاریا۔ کایا کڈھ جھوٹھا کھوٹ، مایا موہ چکا رہیا۔ پریم پیالے امرت بھرے پوٹ، ڈرمت ہرے کرے پار کیناریا۔ گرمکھ ورا ترے وچوں کوٹی کوٹ، جس جن دیوے چرن پیاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، لکھ چوراسی چکے ڈر، اون گون ترے بھون سرتی ساگر سرت بون سرنگ رنگ انگ سنگ سورا سرنگ کئے بھکھ ننگ وچے ڈھول مردنگ، کایا تن ساچی دیا کھائیا۔ شبد رنگیلا چڑھے رنگ، نام ڈور بٹھے من، آپ اپنا سنگ نبھائیا۔ بھانڈا بھرم دیوے بھن، اک سنائے راگ کن، ہوئے چنتا دئے مٹائیا۔ درس دکھائے آتم اٹھ، دیا کھائے گھر سچ وکھائے نہ کوئی چھپری نہ کوئی چھن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے رنگ راتا پڑکھ بدھاتا گرمکھاں رکھے آتم ذاتا۔ شبد ادھاری کر پیار، اک وکھائے شبد سار، سرت تن پریت۔ گرمکھ نار کر وچار، چرن کول اُپر دھول، دوس رین ٹھنڈی سیت۔ پارپرہم پڑھے پائے سار، جوت نرنجن کر آکار، آپے جانے اپنی ریت۔ مانس دیہی نہ آئے ہار، لیکھا چکے نو دوار، دسویں امرت ٹھنڈی دھار، کایا کرے پت پت پت۔ ساچا میلا میت مرار۔ اک اکیلا در دربار۔ شبد چڑھائے ساچا تیل، گرمکھ سلکھتی ساچی نار۔ سوہنگ پائے ساچی ویلا نام ست اپر اپار۔ آپے گر آپے چیل، اچرج کھیل کلجگ کھیل، جوت سروپی کر آکار۔ دوہاں دھراں گھر ساچے میلا، پون شبدی پسر پسر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے گن گئی گنونا جیاں جنتاں میت مرار۔ بتی دند بھیڑ جگت بھیڑیا۔ ساچا شبد کرے نیڑیا۔ کایا نگر آپے ویکھے کھلا ویڑیا۔ ساچا گیڑا آپے گیڑیا۔ گرمکھاں آتم گنڈھی آپے ادھیڑیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مٹکھاں لائے اک اکھیڑیا۔ مٹکھ جگت گوار دئے دہائیا۔ گرمکھاں آتم کرے پیار، خوشی منائیا۔ مٹکھ رووے دھاباں مار، ساچا راہ دس نہ آئیا۔ گرمکھ کریا کرم وچار، پرہ ساچی دیا کھائیا۔ مٹکھ آتم اندھ اندھیار، دیپک جوت نہ کوئی جگائیا۔ گرمکھاں ملیا میلا میت مرار، آتم سیجا آپ وچھائیا۔ مٹکھ جوئے بازی ہار، مانس دیہی مات گوائیا۔ گرمکھاں میلا اپر اپار، ساچی رنگن رنگ چڑھائیا۔ در گھر ساچا اک دربار، گیان گوجھ بھیو وکھائیا۔ پھڑ پھڑ ہاہوں رہیا تار، دے مت رہیا سمجھائیا۔ شبد کرائے تن شنکار، پنجاں تتاں تن چھہائیا۔ سوہنگ پہنے تیز کٹار، شبد گاترے ہر پائیا۔ اٹھے پھر پھریدار، تیرتھ یاترا اک کرائیا۔ نیڑ نہ آئن پنچے یار، ساچا شستر رہیا چلائی۔ دیونہار سرب سنسار، لہنیدار آپ اکھوائیا۔ ہرجن منگے بن بھکھار، آتم جھولی رہیا بھرائیا۔ من ممتا دیوے مار، تامس ترشنا دئے مٹائیا۔ سرتی شبد کر پیار، نو دوارے باہر کڈھائیا۔ جوت نرنجن کر پسر،

دیپ اُجیار اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گر ستگر ساچا ساقی، دوس زین کرے راکھی، ساچی نگری دھام
 سہائیا۔ تن من ماٹی دیسے چہار۔ کایا ہاٹی شبد وپار۔ ڈرمت میل جائے کاٹی، ایکا ایک چرن پیار۔ ساچا لاہا پرہہ در کھاٹی، ہوئے
 ہنگتا روگ نوار۔ آپ چڑھائے اوکھی گھاٹی، درس دکھائے اگم اپار۔ ساچی مدھ امرت رس آتم گہر ایکا چاٹی، جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، دیوے نام اپر اپار۔ اپر اپار ہر کا ناؤں۔ ہوئے سہائی سبئی تھائوں۔ کایا نگر ساچے گراؤں۔ نرمل جوت ہوئے اُجاگر،
 گر پورا پکڑ اُٹھائے باہوں۔ جگت ونجارا ہوئے سوڈاگر، ایکا ویکھے اگم اتھاپو۔ بیٹھا دیسے اک اکاگر، ہنس بنائے جو جن کاؤ۔ جوتی نور
 رتی رتناگر، نیوں نیوں سد لاکے پاؤ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آس تامس جگت نندرا ویکھ وکھانے تھائوں تھائوں۔
 آتم تامس من ہنکار۔ شبد گر گر شبد گر گر نہ پائے سار۔ لیکھا لیکھا کون جانے دھر، پنج پنچائنی ہوئے خوار۔ گرمکھ ورلے چرن
 پریتی گئی جڑ کلجگ بیڑالاوے پار۔ شبد چڑھائے ساچے گھوڑ، اٹھاں تتاں بھینو نوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 ویکھے کھیل وچ سنسار۔ ویکھے کھیل کھیلنہارا۔ جوٹھا جھوٹھا جگت میل، پارہم نہ کیسے وچارا۔ گرمکھاں ہوئے سجن سہیل، آتم دھرم
 کل وچارا۔ دھرم رائے دی کٹے جیل، لکھ چوراسی اترے پارا۔ آپے وسے رنگ نویل، جیو جنت نہ پائے سارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آد انت انت گر منتر، تن لگائے جگت بسنتر، چاروں کُنٹ دُھندوکارا۔ شبد بسنتر آگتن۔ جیا جنت جگا جگنتر، آپے آپ دیوے
 ڈن۔ ہر جن بنائے ساچی بنتر، رسنا گائے دھن دھن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایکا راگ سنائے کن۔ شبد
 سنائے راگ کن حدیثیا۔ بھرم بھلیکھا کڈھے جن، نہ کوئی گائے دند بتیسیا۔ من منوآ جائے من، شبد تاج ساچے سیسیا۔ ایکا دیوے نام
 سچا مال دھن، نہ کوئی کرے کرائے مات ریسیا۔ دھرم رائے نہ دیوے ڈن، ہوئے سہائی بیس اکیسیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی کھن، کرے کرائے
 آپ جگدسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہکلنک نرائن نر، نہ کوئی پڑھائے جگت حدیثیا۔ دیوے شبد اپار،
 سرب جنائیا۔ سب گھٹ رہیا پسار، بھینو نہ رائیا۔ گر منت سنت بھگونت رہے وچار، آد انت رہیا بنت بنائیا۔ گنوتتا ہر ہر گنونت،
 ساچا کنت دس کیسے نہ آئیا۔ سوہنگ شبد سنائے سہاگی چھنت، ستجگ ساچی بنت بنائیا۔ آپے جہوا منیا منت، کوستک منی
 مستک تھیوا لائیا۔ کایا رنگن رنگ بسنت، لال پھلواڑی آپ وکھائیا۔ مہا جگت بھگت اگت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، ساچی رہیا بنت بنائیا۔ من ناچے نو دواریا۔ سرتی سرت نہ جانے سچو سچے، بھیکھ پکھنڈا وچ سنساریا۔ مانس دیہی بھانڈے

کلاچے، گھڑے بھنّے بھنّہاریا۔ پنج چور در ساچے ناچے، نہ دیسے کوئی سہاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گن اوگن زرگن سرگن دوویں رہیا وچاریا۔ زرگن دھار اپار، دس نہ آیا۔ سرگن پسر پسار، کھیل رچایا۔ دوہاں میل اپار، بنت بنایا۔ زرگن گر کر آکار، جوت سرُپی رنگ وٹایا۔ سرگن شبد بھرے بھنڈار، ساچی دھارا رہیا وایا۔ آپے وسے ہو ہو باہر، دوسر دس کیسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنے رنگ سمایا۔ گر ساکھی مہربان شبد وچولیا۔ اٹھے پھر رہے مہربان، دوس زین رہے گولیا۔ جس جن دیوے جیا دان، شبد سنائے ساچا ڈھولیا۔ در دوارے ہوئے پروان، آتم دیوے برسہ گیان، مارے تیر شبد نشانیا۔ پار کرائے کایا چولیا۔ اک بیٹھائے شبد بیان، پُریاں لوآں اک اڈان، پار کرائے کلا سولھیا۔ چتر بھج سری بھگوان، بھو گجھ شبد نشان، چار بھج نہ دیسے وچ جہان، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ویکھ وکھانے راج راجانیا۔ من روگی روگ ودھایا۔ جیو جنت ہوئے وجوگی، دھر سنجوگی نظر نہ آیا۔ آپے جگت رس رہیا بھوگی، امرت آتم رس نہ کوئی مکھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہوئے روگ چنتا دکھ، جگت ترشنا آتم بھیکھ، مات گرہہ اُلٹا رخ، آون جاون پنت پاون بھیکھادھاری بن باون، در درویش آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، من سُرتی رہیا چلایا۔ ترشنا اگن لگی، من رہے سدا ویراگیا۔ اٹھے پھر اندرے اندر، ---- نہ سویا نہ جاگیا۔ کایا جوتی مؤل نہ جگی، نہ ہنس بنیا کاگیا۔ من مت ہوئے راس گرو گرتی --- کر واس کایا منڈل آپے جوتی جاتیا۔ شبد ویراگی چت گرمکھ لایا۔ جگت ترشنا اک تیاگی، گر چرن سیس جھکایا۔ آپے دھوئی کایا داغی، سال اُنیسے جو کھایا۔ آتم سوئی جگت نہ جاگی، بھرمی بھرمان اندر لایا۔ سُرتی ہوئی نہ مات سُہاگی، کنت سنت نہ کیسے ملایا۔ نہ کوئی ملیا سچا واگی، ساچا راہ نہ کیسے وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا شبد دیوے ور، دوجی ترشنا دئے مٹایا۔ ایک ایشٹ درشٹ کر وچار۔ جگت وکارا ہوئے بھرسٹ، سوہنگ شبد تن شنگار۔ ملے وڈیائی دھول سرشٹ، شبد سوامی اک ادھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد دیوے سپاہسلا۔ بن بھکاری بھیکھ ہر در منگیا۔ ساچا لیکھا رہیا لیکھ، لوک مات نہ سنگیا۔ لوئن تیجے لینا ویکھ، کون بھکھا کون ننکیا۔ ہرجن ویکھے آتم ترشنا ترکھ، شبد بھنڈار وڈ سنسار ہر در منگیا۔ ساچا لیکھا رہیا لیکھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت نیانے دیوے ور، ہوئے سہائی انگ سنگ سنگ انکیا۔ مانگ مانگ جو جن منگن آیا۔ آتم رہے ترنگ، پرہ رنگن آیا۔ زرگن ورتے سوانگ، جوٹھا جھوٹھا ٹھوٹھا بھنّ وکھایا۔ آتم

چڑھائے ساچی کانگ، نام گنگ ہرِ ویاون آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنا بھیکھ دھر، ایکا دیوے شبد ور، آپ اپنے انگن رکھن آیا۔ من مت بُدھ تن کر وچار۔ دوس رین پنچاں یُدھ، اٹھے پھر رہے گد، نہ کوئی جانے نر نار۔ آپے چھاچھ ورو لے پانی دُدھ، ساچا مکھن رہیا یتار۔ سرتی من من سرتی دوویں کرے سُدھ، گر پورا ہووے پھریدار۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، ایکا دیوے نام ور، سدا سُہیلا اک اکیلا میت مُرار۔

★ پہلی پوہ ۲۰۱۲ بکرمی سنت کِرپال سنگھ جی دلی والیاں نوں شبد بھیجیا گیا ★

سنت کِرپال کون دلال، جگت ملاہیا۔ کون مارے شبد اچھال، کایا مستک ساچے تھال، جوتی کون جگائیا۔ کون سون سواسی پون آون گون لئیے بہال، کون چال رکھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی کس در امرت میگھ برسے سون، ساون ساچا روپ وٹائیا۔ کون بھیکھادھاری بالا بون، بھوپ روپ آپ اکھوائیا۔ کون جوتی تیج چمکے دمن، دامن اپنا ہتھ پھرائیا۔ کون ہویے کامنی کامن، کام ونت کون اکھوائیا۔ کون سرور تامنی تامن، تامس ترشنا دئے مٹائیا۔ کون سمبھالے ضامنی ضامن، جگ میلا میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، شبد سُنیہڑا دیوے ور، گھر ساچے رہیا جگائیا۔ شبد سُنیہڑا آئے در، سرتی شبد جگاؤنی۔ راج راجاناں ویکھے گھر، درگاہی دھر اک سُناؤنی۔ امرت آتم ساچے سر، ایکا چھال لواؤنی۔ شبد بہنڈارے ساچے بہر، نندیا چندیا دور کراؤنی۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، ساچا دیوے شبد ور، اک رت اک مت اک تت جگت بھگت ایکا ایک رکھاؤنی۔ در وچولا بھگت دوار۔ شبد کھولا سوہنگ بولا وچ سنسار۔ کایا چولا جھوٹھا ڈولا ویکھ وچار۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، شبد دیوے اک ور، ملے میل میت مُرار۔ شبد سُنیہڑا ہرِ گھلائے، پورب کر وچار۔ جگت جھیڑا آپ چُکائے، والی ہند کرائے خبردار۔ جگت بیڑا ہتھ وکھائے، آپ سہائے بنک دوار۔ بھگت بھیکھن تن جگائے، جوتی جوت اپر اپار۔ نام رکھیشر اک اکھوائے، تپی تپیشر سیوادر۔ من مینشر بہرم گوائے، جگت جُگیشر چرن پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، شبد سُنیہڑا دیوے ور، آپ اپنی جانے سار۔ شبد سُنیہڑا رکھٹا یاد۔ پرہہ اباشی دیوے داد۔ گئو غریب نایاں سنے سُنائے آپ فریاد۔ ویکھ وکھانے راجے رانیاں، ملے میل راجندرا پرساد۔ آسوتن دوس وکھانیا، سوہنگ وجے ساچا ناد۔ آپے جانے اپنا بھانیا۔ شبد جنائے بودھ آگادھ، سادھ سنت نہ کیسے پچھانیا۔ گر پیر نہ دیوے کوئی داد، تٹ بیاسا آپے مانیا۔ جن ہر رسنا رہیا ارادھ، وچ

پرہاسے ڈیرہ سُگھڑ سیانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ایکا دیوے شبد ور، در ہر ہر در ساچا لینا لادھ۔ اَسُو تِن آئے چل در دلی دربار۔ دِن لنگھائے گِن گِن، شبد سرُویی ملے میل، ویکھ وکھائے چار یار۔ ساچا ہر آپے جانے بہن بہن، جوت پرگنائے گھڑی گھڑی پل پل، شبد سرُویی مارے مارے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سُپیلے دیوے ور، ویکھ وکھانے جمن کینار۔ جنم کنارہ لہندی لہر۔ کلجگ اتم ورتے فہر۔ نہ کوئی دیسے نگر کھیڑا شہر۔ کایا ماٹی جھوٹھا چاما، ایکا ایک گور گہر۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دیوے نام ور، بھيو چُکائے دیا کھائے سمت وپہ سو تیراں چوڈاں پندراں سولان ستاراں اٹھاراں آد تمام۔ سال اُنیسے جگ جدائی۔ جگت جگدیشے ہوئی گڑمائی۔ بیس بیسے وچی ودھائی۔ اکیس اکیسے چہتر جھلائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، سنت کرپال ہو دیال راجندر اندر پرساد ساچی دیوے شبد داد، ملے میل اک رگھرائی۔ ستگر ساچا ساکھیات، سخی سرور دین۔ امرت پیائے آب حیات، وڈ داتا ہر پرین۔ ایکا بیٹھا رہے اکنت، بھگت سُہیلا سدا ادھین۔ اٹھ پھر رہے پرہات، ایکا دھارا ایکا ایک کھان پین۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد دیوے جگت ور، ٹھانڈا کرے سین۔ ہر شبد بھنڈار جگت سوایا۔ ہر شبد بھنڈار سرشٹ سبایا۔ ہر شبد بھنڈار، دیونہار سرب اکھوایا۔ ہر شبد بھنڈار، گر پورا وچ سمایا۔ ہر شبد بھنڈار آپ ورو لے اٹھسٹھ تیرتھ نیر، سرب تھائیں ہوئے سہایا۔ ہر شبد بھنڈار آپے آپ بنے ورتار، لوک ماتی پُرکھ بدھاتی ساچی سیوا رہیا کھایا۔ ساچی سیوا آپ کھائے، ہر ساچا مہربانا اے۔ کروڑ تینتیس رہیا جگائے، سُریت راجا اند ہوئے حیرانا اے۔ شو شنکر پکڑ اٹھائے، باشک تشکا گل لٹکائے، برہما اٹھ نیر رہیا اٹھائے، پرگٹ ہوئے سری بھگوانا اے۔ نارد من راک چھتیس گائے، سُرسٹی مات سنانا اے۔ انجیل قرآناں وید پُراناں، کھانی بانی کھیل جہانا ساچی رچنا رہیا رچائے، جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لوآن پُریاں رہیا بلانا اے۔ لوآن پُریاں مار دھیان، پرہ ساچے جوت جگائیا۔ برہمے دیوے برہم گیان، چارے مکھ رہیا دھیائیا۔ اتم مٹے جگت نشان، کلجگ کالا بھیس وٹائیا۔ شو شنکر بیٹھا شبد بیان، چارے کٹاں رہیا تکائیا۔ کون جھلے مات نشان، جگت جگدیشا رہیا جھلائی۔ سرب جیاں ہر جانی جان، کروڑ تینتیس دئے دُہائیا۔ پوری اند ہوئے ویران، بیس اکیسا بھيو نہ رائیا۔ ویکھ کھیل دو جہان، وربھندی بھندی پائیا۔ نو کھنڈ پرتھی جھوٹھ دگان، ستان دیپاں میٹ مٹائیا۔ ستان دیپاں گن ندھان، نوواں کھنڈاں رہیا بلائی۔ نوواں کھنڈاں بے ایمان، چند پرچنڈا رہیا لگائیا۔ نہ ہر بلی بلوان، ستان دیپاں ونڈ ونڈائیا۔ اٹھ پھر نو جوان، جوتی جامہ کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، اپنے رنگ رہیا سہائیا۔ برہمے وید وچار وقت وچارنا۔ کوئی نہ پائے پرہہ ابا نشی تیرا بھید، کیسے دس نہ آئے جگت کتیب، نہ کوئی پاوے سارنا۔ آپے بھئے اچھل اچھید، بودھ آگادھا بھید ابھید، جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لوآں پُریاں بٹھے دھارنا۔ لوآں پُریاں بٹھے دھار، سدا سد رسنا گائن اند اندراسن بھئے خوار، شبد سنگھاسن دئے تجایا۔ کروڑ تیتیسا در بھکھار، منگے منگ اپر اپار، پرہہ ساچا جھولی پایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لیکھیا لیکھ آد انت آپے ویکھ رہیا مٹایا۔ شو شنکر دئے دہائی، کلجگ کلجگ کالیا۔ لکھ چوراسی مستک شاہی، ویلے انت کڈھے دوالیا۔ شبد سرؤپی پائے پھاپی، سوہنگ جوڑا اک رکھا لیا۔ نہ کوئی اٹھائے پھڑ پھڑ بانہی، شبد گھوڑا رہیا لتاڑیا۔ نہ کوئی دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا حکم سنا رہیا۔ ساچا بھانا ہر کرتار۔ برہما برہم کرے وچار۔ کلجگ کالا ہویا دھرم، جوٹھ جھوٹھ پسا۔ ستجگ ساچے دیوے جرم، ملے ور وچ سنسار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ سہائے ایک ایک بنک دوار۔ ایک ایک بنک دواریا۔ پُرکھ ابا نشی جوت دھر، آپ سہائے ایک ایک بنک دوار، کرے کھیل وچ سنساریا۔ برہما شو دیوے ور، دئے جوڑ کرے نمسکاریا۔ سُرپت راجا اند رہیا جہر، کِرپا کر ہر گِردھاریا۔ اپنی کرنی رہیا کر، ور بھنڈی جوت جگا رہیا۔ شبد ترنی رہیا تر، کایا سُر ت نہ کوئی بال اٹکا رہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، نو کھنڈ پرتھی ونڈ ونڈا رہیا۔ نو کھنڈ پرتھی ونڈے ونڈ، اچرج کھیل رچائیا۔ ستان دیپاں دیوے دنڈ، ساچی بنت رہیا بنائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی اندھ، ساچا کنت نہ کوئی ہنڈھائیا۔ آپے کرے کھنڈ کھنڈ، ویکھ وکھانے ہر برہمنڈ، جیرج اند اُتہج سیتج نہ دئے دہائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ تیری اتم وار کھیل رچائیا۔ کلجگ کال کوڑ کُریارا، کالا مکھ کرایا اے۔ چاروں کُٹ پینی مارا، مایا ممتا موہ ودھایا اے۔ اتم ویلے دیوے جھاڑا، جوٹھا جھوٹھا بہار بندھایا اے۔ نہ کوئی دیسے میت مُرارا، خالی ٹھوٹھا نام رکھایا اے۔ پنجاں تتان کر پیارا، رنگ انوٹھا در گھر ساچے مول نہ بھایا اے۔ لکھ چوراسی کرے کرائے چٹھا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دھرم رائے حکم سُنایا اے۔ پرہہ ابا نشی کِرپا کر، لکھ چوراسی دئے مٹائے۔ انت کھپائے، کلجگ در در گھر گھر کوئی دس نہ آئے۔ شبد سواسی لئے پچائے، نو کھنڈ پرتھی کرے ہر، ساچے حصے رہیا ونڈائے۔ آپے ویکھ ویکھ وکھانے، دس کیسے نہ آئے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نو کھنڈ پرتھی ویکھ ہر، ستان دیپاں پُرکھ نرنجن ساچی رچنا آپ رچائے۔ ست سمندر ست ساگرا، کایا گھر گمبھیر۔ کایا ماٹی

ہاٹی ساچی گاگرا، نو کھنڈ پنڈ سریر۔ جوتی نرمل روپ اُجاگرا، امرت اتم ساچا نیر۔ گرمکھ وِرا مات سوڈاگرا، پرہہ کڈھے ہوئے پیڑ۔ نرمل کرم ہوئے اُجاگرا، امرت اتم ساچا نیر، پُرکھ ابناشی بٹھے پیڑ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا ویس کر، بھیکھ وکھانے دیال باغ گر آگرہ۔ دیال باغ گر جانا جاگ، پرہہ ساچا آپ جگائیندا۔ پنجان تتان لگی آگ، کوئی نہ پکڑے اتم واگ، مایا دھوئی نہ کوئی داغ، ساچا حُکم سُنائیندا۔ اک بھلایا ساچا راگ، شبد نہ گایا رسنا سواد، نہ ملیا میل مادھو مادھ، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی جوت نرنجن شبد سینگھاسن اتم سیجا کنت کنتوہلا نہ کھئے بہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ایک دیوے شبد ور، جوت سرُوپی دُوہو دُوہلا، دُوڑ نیڑے نہ کوئی رکھائیندا۔ دُوڑ نیڑے نہ نیڑے دُوڑ۔ اٹھے پھر حاضر حضور۔ سو پُرکھ نرنجن سدا بھرپور۔ نیر پائے نام انجن، راگ سُنائے ساچی تُوڑ۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن، کوستک منی ساچی دھوڑ۔ بہرم بھانڈے مات بھجن، سریشٹ سبائی جانے کوڑو کوڑ۔ شبد تال ساچے وِجن، ملے میل پرہہ ساچے سجن، جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، شبد سرُوپی پائے جوڑ۔ ساچی آس گر چرن دوار۔ چرن داس جن بنے بھکھار۔ سرب گنتاس دسے حق، نام اکھڑ اک آکار۔ پنچاں بیڑا دیوے بٹھے، سولان کرے تن شنگار۔ چوڈاں بٹاں چڑھے چن، چوڈاں لوکان کر وچار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، اک وکھائے جگت دھار۔ جگت دھار ہر وکھاؤنی۔ گر پیر نہ دیسے گدی دھار، ساچی سار آپے پاؤنی۔ سرب مٹائے محمدی یار چار۔ شبد اڈار اک لگاؤنی۔ نو دوارے وسے باہر، کال کوٹ اک رکھاؤنی۔ دہ دشا پائے حصہ سرب کل آپ پرہہ، جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پرگٹ ہوئے ساچی جوت بن ورن گوت تریلوک بلوئے، جیو جنت نہ جانے کھئے، بھگت بھگوتتا حاضر حضور۔ کایا مندر چار دیوار۔ چوٹھے جگ ویکھ وچار۔ سینگھ گر چرن چرن سینگھ شبد چوگ ساچی چُگ، ویلے اتم اترے پار۔ سوہنگ شبد ساچا جوگ، تٹ بیاسا آر پار۔ دوس زین ناں رہے سوگ، جوتی نور درس اموگھ کرے کرائے اک جیکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک کرائے وِج وپار۔ وِج وپارا اک ہر کراؤنا۔ مندر مسیت ویکھ گرو دوارا، ساچا شبد ڈنک و جاؤنا۔ گر پیر سادھ سنت تیجے لوچن رہے ویکھ، ساچا ڈنک راؤ رنگ اک وکھاؤنا۔ ویکھ وکھانے اولیئے پیر شیخ، دستگیر شاہ حقیر کوئی رہن نہ پاؤنا۔ کلجگ تیری مٹی ریکھ، جوتی جامہ دھریا بھیکھ، شاہ سلطاناں آپ جگانا۔ آپے ہوئے دھاری کیس، جوت سرُوپی دس دسمیس، شو شنکر برہما وشن مہیش نر نریش آپ اکھاؤنا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ کالا ویس

کر، کالے تن چُھپاؤنا۔ کلجُگ کالا ویس تن کراؤنا اے۔ پُرکھ ابناشی بن درویش، کوئی نہ چلے کیسے پیش، راج راجاناں آپ سُناؤنا اے۔ آپے نر آپے نریش، جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سرشٹ سبائی ساچا ماہی دُھر درگاہی ایکا راہ وکھانا۔ کالا سوسا تن چُھپائے، چھہی پوہ دوس وچاریا۔ عیسیٰ موسیٰ دئے مٹائے، نہ کوئی جانے جیو گواریا۔ شبد حدیثا اک پڑھائے، انجیل قرآناں پینی ماریا۔ سوہنگ تکھا تیر رکھائے، لٹی جائے دن دہاڑیا۔ جگت جگدیش دیا کمائے، پیس اکیس کھیل رچائے، وچ اُنسا پئے دُپائے، سال اٹھارویں نہ کوئی چُھڈائے، نہ کوئی دیسے ٹٹو بھاڑیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، اندرے اندر ساچے مندر، میٹ مٹائے گورکھ مچھندر اُچ ٹلے آسن لائے، نہ کوئی دھونی دھواں دُھکھا رہیا۔ کلجُگ دھواں دھار جگت اندھیریا۔ ستجُگ ساچا کرے وچار، پرہہ ابناشی پائے پھیریا۔ ملے جنم وچ سنسار، مٹمکھاں ڈھاہے بہرم ڈھیریا۔ کلجُگ رووے دھاہاں مار، جوٹھا جھوٹھا لائے اک اکھیریا۔ دھرم رائے ہویے تیار، دھرت مات کھلا ویہڑیا۔ لاڑی موٹ کرے شنکار، جیاں جنتاں چھڑیا جھیریا۔ چتر گپت بنے لیکھار، اتم لیکھا رہیا نیہڑیا۔ جم راج ادھوچکار، لکھ چوراسی دیوے گیڑیا۔ شبد دھار سچی سرکار، سوہنگ وجے کایا نگر کھیریا۔ نو دوارے بند کوار، دسویں گرمکھ پائے پھیریا۔ تتی وا نہ لگے ہاڑ، کرے شبد سچ نیہڑیا۔ کلجُگ دئے دُپائی، انت کرلایا۔ ستجُگ ساچے ملے وڈیائی وچ جہانیا۔ دھرت مات ملی ودھائی، پوت سپوتا ایکا جمیا۔ کلجُگ کالا بھیکھ وٹائی، بے مکھ جیواں دیوے ڈٹیا۔ ستجُگ ساچی سیو کائی، گرمکھ چڑھائے ساچے چنیا۔ دھرت مات خوشی منائی، کلجُگ اتم انت پُرکھ ابناشی بیڑا بنھیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سرشٹ سبائی آپ رکھائے، جوٹھی جھوٹھی ہیٹھ مایا چھپر چھنیا۔ جوٹھی جھوٹھی مایا چھپری چھایا۔ جانے وڈ وڈ سیٹھ، ویلے اتم بھنے کوڑے ریٹھ، نہ سکے کوئی بچایا۔ ورتے قہر سوا پھر مہینے جیٹھ، شبد ہلُونے رہیا جگایا۔ کوئی نہ رکھے چھایا ہیٹھ، جگت جگدیشے شبد تیر اک چلایا۔ جوتی جامہ دھریا بھیکھ، کلجُگ ریکھ ویکھ گرمکھ سوئے رہیا جگایا۔ گرمکھ سویا جاگ ہر جگائیندا۔ کلجُگ مایا دھو داغ، پرہہ ساچا آپ دھوائیندا۔ تن مندر ساچا راگ، راگن راگی آپ اکھوائیندا۔ کایا ماٹی لگے بھاگ، بھگت بھگوتنا آپ جگائیندا۔ آتم جوتی جگے چراغ، ساچا دیپک آپ جگائیندا۔ مانک موتی سوہنگ تاگ، ساچی جوڑی آپ جڑائیندا۔ من ورتی بھنے ویراگ، سرتی شبد آپ بھوائیندا۔ سرت شبد سرت میل ملائے بنس بنائے کاگ، ساچی چوگ نام چُکائیندا۔ آپ بُجھائے ترسنا آگ، راگ انادا جگت سہاگی اک سُنائیندا۔ گر چرن دھوڑ مجن ساچا ماگھ، گرمکھاں ایہہ سمجھائیندا۔ آپ اپنے ہتھ رکھے واگ،

ہوئے ہنگتا روگ گوائیندا۔ ملے میل کنت سہاگ، ترشنا بھکھ جگت گوائیندا۔ مایا ڈسے نہ ڈسنی ناگ، جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرمکھان دیوے نام ور، شبد گھوڑا جوتی جوڑا آپے میل ملائیندا۔ شبد گھوڑا ہر داتار۔ ڈھردرگاہی آیا دوڑا، سولان کلا تن شنگار۔ ویکھ وکھانے مٹھا کوڑا، اکھڑ وکھڑ پسر پسر۔ آپے ہوئے براہمن گوڑا، گوڑ براہمن پار کینار۔ سمبل نگری ساچا دیس بھڑا، گر گوبندا بھیکھ اپار۔ نہ کوئی جانے لما چوڑا، دس دس گراں دیس مجھار۔ چٹا آسو چکے پوڑا، کلجگ تیری اتم وار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جگ جگ ریکھ ویکھ ہر، بھیکھ پکھنڈا دئے نوار۔ کلجگ بھیکھ پکھنڈا نو دواریا۔ سادھان سنتان آتم رنڈ، بھریا تن من ہنکاریا۔ شبد سرؤپی دیوے دنڈ، دیوے در سچا دواریا۔ کھانی جیرج انڈ جیو پند برہمنڈ، ساچی کھوج کھجا رہیا۔ نووان کھنڈان کھنڈ کھنڈ، شبد چلے چنڈ پرچنڈ، تکھی دھارا آپ رکھا رہیا۔ مٹمکھان وڈھے کنڈ، نہ کوئی کیسے چھڈا رہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرمکھ سوئے مات جگا رہیا۔ گر پورے پھڑنا لڑ۔ کایا مندر اندر جانا وڑ۔ آپے توڑے وجا ہنکاری جندر، در دوارے آگے کھڑ۔ آسا ترسنا بھونڈی بندر، کھئے نہ سکے پوڑی چڑھ۔ آپ سہائے ساچا دھام مندر، ویکھ وکھانے کایا قلعہ کوٹ گڑھ۔ گرمکھ ساچے باہوں پھڑ، آپ بٹھائے اپنے لڑ۔ کایا کوٹ گڑھ آپ وچاریا۔ ساچا مندر اندرے اندر گرمکھ ساچے جانا چڑھ، ویکھے کھیل اپاریا۔ آپے گھاڑن رہیا گھڑ، ویکھ وکھانے دھندوکاریا۔ ایکا اکھڑ جگت وکھڑ ساچا شبد لینا پڑھ، بھرمان کندھ ڈھاپے چار دیواریا۔ جگے جوت بہتر نڑ، جگت ترسنا جائے بڑ، مٹے لوبھ موہ ہنکاریا۔ پُرکھ انباشی در دوار آگے کھڑ، آپ پھڑائے اپنا لڑ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، ساچا راہ وکھا رہیا۔ سچ سنگھاسن بہنا چڑھ، بھانا سہنا لگے چڑھ، جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے کرے پار اٹاریا۔ دسم دواری ویکھ محل اٹلیا۔ نہ کوئی دیسے چار دیوارا، نہ کوئی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ جل تھلیا۔ نہ کوئی دیسے چند ستار، گگن منڈل وڈ بل بلیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرمکھان دیوے نام ور اک دوارا گرمکھ ساچے ملیا۔ آتم وجی ودھائیا۔ کیسے ہتھ نہ آئے جنگل جوہ جل تھل پھرے لکائیا۔ دئی دویتی نہ مٹے سل نرمل جوت نہ جائے بل، اگیان اندھیر نہ کوئی مٹائیا۔ ویکھے کھیل آپ پربل، جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرمکھ ساچے بوجھ بوجھائیا۔ گرمکھ ملیا سہج سُبھائی، آتم وجی ودھائیا۔ ہوئے سہائی سبئی تھائیں، خوشی غمی نہ کوئی رکھائیا۔ پار کرائے پھڑ پھڑ بانہی، پتا امی آپ اکھوائیا۔ جوت نرنجن کدے نہ مرے کدے نہ جمی، آون جاون پنت پاون اپنی کھیل رچائیا۔ ستجگ ساچے

دیوے تھی، سوہنگ ساچا ناؤں رکھائیا۔ کرے کھیل اگم اگمی، اگمڑی کار کرائیا۔ ویکھ وکھانے ہڈ ماس ناڑ ناڑی چمڑی، دمڑی مل نہ کوئی رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرمکھ ساچے ویکھ ہر، سوئے رہیا مات جگائیا۔ چرن کول گر دھیان جس لگایا۔ تن سو سٹھ ہاڈی مار دھیان، ناڑ ناڑی ویکھ وکھایا۔ گرمکھ ورلے آتم برہم گیان، شبد سُنہیڑا رہیا سُنایا۔ بال نادانا جیو جہاناں روگاں سوگاں پایا گھان، تن پیڑا پیڑا بھرایا۔ آپے ویکھے پون مسان، اندر مندر اندھ اندھیان، ہڈی ریڑا دکھ ودھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، روگ سوگ چنت مٹایا۔ ساگر میں ساگر ----- کون گہر گمبھیر۔ کایا گاگر مل بھرے، کون دوارے آتم نیر۔ کون دوارے ہر شبد سوڈاگر جن ورے، بھگت رتناگر ہر ہرے، کون دوارے کڈھ پیڑ۔ دوہاں آتم کون ورے، کون چوٹی چڑھے اخیر۔ کون سیجا پگ دھرے، کون پہنے بستر چیر۔ کون نیزہ ہتھ پھڑے پرہوں وچھوڑا جائے چیر۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، نو دوارے ویکھ ہر، کھول بند کواڑ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، پنچاں لائی بیٹھا جڑ، بہتر اندر بیٹھا وڑ، نہ کوئی شاہ نہ فقیر۔ شاہ فقیر کون کنگال۔ کون حقیر جگت دلال۔ کون امیر تن بستر مال۔ کون پیڑ لگے کایا ڈال۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، ایکا پُچھے شبد ور، کون دوارے چکے ڈر، آپ اپنی بٹھے پیڑ۔ گھاڑن گھڑے کون گھڑیال۔ کون شبد تن وجے تال۔ کون پھل لگے کایا ڈال۔ کون امرت آتم ویکھے ساچا تال۔ گرمکھ ساچا کون دوارے مارے چھال۔ پُرکھ ابناشی پاوے سارے، بہیتر بہیتر کھیل نیارے، آپے ہوئے بھگت جگت دلال۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپے جانے اپنی چال۔ شبد گر ساکھیات، گر گر ساچا ناؤں۔ گرمکھ ساچا پارذات، در گھر ساچے پائے تھائوں۔ ہر ہر ناؤں جگت دات، دیوے اگم اتھابو۔ پاربرہم برہم اتم ذات، ہر ہنس بنائے کاؤں۔ چرن کول کول چرن گر ساچا نات، سدا سد بل بل جاؤ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوڑاسی ویکھ ہر، شبد لیکھ آپ لکھایا، گرمکھ سویا مات جگایا، گر گر گرگاؤں۔ گرگاواں گر ساچے تیری سیو کھائیا۔ گرمکھ ساچے بل بل جاواں، آتم دھن نادی ناد وجائیا۔ لکھ چوڑاسی چھان پُن، ویکھ وکھانے وڈ وڈ منی سنی مَن کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے جوت جگائیا۔ جگے جوت اکال ہوئے دیال، گرمکھان کرے سدا پرتپال، دوس رین دھار رکھا لیا۔ پھل لگائے کایا ڈالیا۔ چلی مات اوڑی چال، ہرجن چاڑھے رنگ گلایا۔ شبد لاوے ایکا چھال، دھر درگابی اک دلایا۔ کدے شاہ کدے کنگال، جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرمکھ ساچے ویکھ در، اک وجائے ساچا تالیا۔ شبد تال وجے کون در سہایا۔ بھانڈا بھرم گرمکھ ساچے بھجے، پنجان

چوراں ڈنّ چُکایا۔ کایا ماٹی پڑدے کجے، جوٹھا جھوٹھا موہ چُکایا۔ ایکا ایک کرائے مکّہ کعبہ حجّے، دُئی دویتی پڑدہ لایبیا۔ ہرجن امرت پی پی پرہہ در رجے، آتم ترسنا روگ مٹایا۔ چرن دھوڑ دھوڑ چرن گر مچن ساچے متھے، دُرمت میل دئے گویا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرُمکھ آتم ویکھ در، ساچا راگ اک سُنایا۔ راگ سُنائے کتّ، پورن جوت بھگوتیا۔ شبد جوت جگائے تن، دیوے وڈیائی آتم ودھائی لوک مات جیو جنتیا۔ کلجگ انت ہویے کُرمائی، سادھ سنت دئے دُبائی، گرُمکھ ساچے خوشی منائی، بے مکھاں مایا پائے بے انتیا۔ نجھر رس مکھ چوائی، اُلٹی ناہی آپ کرائی، ساچی بوند اک بسنتیا۔ ملے وڈیائی اُپر دھول، جوتی جوت سرُوپ ہر، گرُمکھ آتم ویکھ در، دوس زین سُنے بینتیا۔ سُنے بینتی دوس رات، پرہہ پورن بوجھ بُجھانیا۔ آتم اندر ساچے مندر آپے ویکھے مار جہات، جوتی نور نورانیا۔ بیٹھا رہے اک اکانت، جن بھگتاں دیوے امرت بوند سوانت، گنوتتا گن ندھانیا۔ ایک بندھائے چرن نات، پُرکھ ابناشی کھلاپات، در گھر ساچے ساچا میلا آپ اپنے وچ سہانیا۔ نہ کوئی ویکھے ذات پات، شبد سُنیہڑا ساچی دات، جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرُمکھ آتم ویکھ ہر، کرے کھیل مہانیا۔ کرے کھیل مہان جگت وڈیائی۔ آپے چتر سگھڑ سیان، سار کیسے نہ پائیا۔ کھنڈ منڈل برہمنڈ، ورہنڈ کھیل رچائیا۔ لکھ چوراسی پائے ڈنڈ، پُرکھ ابناشی آتم سیجا سوتا دے کر کنڈ، سہاگی کنت نہ کوئی ہنڈائیا۔ سرشٹ سبائی بھیکھ پکھنڈ، جگت وکاری پائے ڈنڈ، شبد ڈنڈا کیسے ہتھ نہ آئیندا۔ آپے جانے جیرج انڈ، اُتبھج سیبج کھانی بانی جگت رانی انجیل قرآنی وید پُرانی، جگت دھار کر وچار ہر کرتار اپنی بنت بنائیندا۔ بنائے بنت دو جہانیا۔ بھرم بھلائے سادھ سنت، بھيو نہ جانے کوئی گیانیا۔ مایا رُلے جیو جنت، جوٹھی جھوٹھی خاک چھانیا۔ گرُمکھ ورلے میل ملاوا ساچے کنت، ہر ساچا گن ندھانیا۔ نور اُجالا ہر کرپالا، آد انت جُگا جُگنت، جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرُمکھ آتم ویکھ ہر، جوتی دیپ اک جگائے، مستک گگن ساچی تھالیا۔ ساچا دیپ سچ پرکاش۔ شبد جوت جوت شبد آد پُرکھ پُرکھ آد، جُگاد جُگاد سد ابناش۔ ناد ناد وچ برہماد۔ شبد داد گرُمکھ میل مادھو مادھ۔ رسنا رس رہیا ارادھ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرُمکھاں دیوے نام ور، سجن سہیلے اپنے لادھ۔ سجن سہیلا ساچا میتا۔ نر ہر ساچا کنتا، آپ چلائے اپنی ریتا۔ نہ کوئی مندر نہ کوئی مسیتا۔ کرے کھیل بے بے اتتا، اک سُنائے سہاگی گیتا۔ مائس دیہی لینی جیت، ملے وڈیائی جیو جنتا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دوس زین پرکھے نیتا۔ کون مایا کون چھایا، کون گرُمکھ امرت ساچے تیرتھ نُبایا، چڑھیا رنگ بسنتیا۔ کایا رنگ بسنت،

آتم و جی ودھائیا۔ ملے میل پرہ ساچے کنت، ساچی سیجا ربیا ہنڈھائیا۔ جوتی شبدی شبدی جوتی میل ساچے سنت، سرتی آپ بھوائیا۔ منوا مانک ہوتے بھسمنت، پنچم پنچاں پرے ہٹائیا۔ سوہنگ شبد سنجگ ساچے سنت، گر منتر اک سیکھائیا۔ آپے جانے بدھ آدانت، جگا جگنت جوت جگائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل نگری کھیل رگھرائیا۔ سمبل نگر نگر اپارا، اچ اٹل مناریا۔ کیسے نہ دیسے پار کنارہ، وید پُران نہ پائن ساریا۔ راج راجاناں دھندوکارا، سادھان سنتاں پاسا ہاریا۔ پرگٹ ہوتے نر نرنکارا، جوت سرؤپی جامہ دھارا، شبد کھنڈا تیز کٹاریا۔ چھپی پوہ دوس وچارا، جگت ناتا تھے موہ، کرے کھیل اپر اپاریا۔ آتم شکتی سب دی ربیا کھوہ، در در گھر گھر سادھ سنت بیٹھے رہے رو، دوس زین باباکاریا۔ شبد سرؤپی ہل ربیا جو، آپے منمکھاں جڑھ ربیا اکھاڑیا۔ گرمکھاں دُرمت میل ربیا دھو، جوت جگائے بہتر ناڑیا۔ ایک شبد بولا جگت سوہنگ سو، دھرت مات تیرا ویکھ اکھاڑیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ کاج رچا لیا، دوس سہایا ستاراں باڑیا۔ سوہنگ سو چپایا جاپ، جگت پت گردیوا۔ گرمکھاں مارے تینو تاپ، کرے کرائے وڈ پرتاپ، امرت پھل دیوے ساچا میوہ۔ آپے پتا آپے مات، پُرکھ بدھاتا آتم جانے جوت نرنجن الکھ ابھیوا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ساچے آپے لائے اپنی سیوا۔ کلجگ جیو جاگ، کل وقت ڈھیلا۔ جوٹھا جھوٹھا دھو داغ، پرہ ملن دا ساچا ویلا۔ ایک سن ساچا راگ، کون آتم جائے جاگ، در گھر ساچے ساچا میلا۔ آتم اچے اک ویراگ، لوک ماتے وڈے بھاگ، ہوتے ملاوا اک اکیلا۔ دیپک جوتی جگے چراغ، مایا ڈسنی نہ ڈسے ناگ، اتم گھر ساچا دسے سجن سہیلا۔ ہنس بنائے کاگ، آپ اپنے ہتھ رکھے واگ، ساچا مجن گر چرن دھوڑی ماگھ، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ سوئے آپ جگائے، دیا کھائے اپنی سیوا لاگ۔ ستگر سجن میترا، میلا سہج سہجائے۔ کایا ویکھے میلا چیتھرا، دیوے نام رنگائے۔ گرمکھ ورلے مات ڈیٹھرا، ملی ہر سرنائے۔ منمکھ کوڑا جیو ریٹھرا، گھر سچ سار نہ پائے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، گرمکھ ساچا سنت ڈلارا، آپ اپنی گود اٹھائے۔ گود اٹھائے لال، بھو اگمرا۔ ہوتے جگت دلال، ہڈ ماس ناڑی چمڑا۔ کایا مندر اندر اک سہائے سچی دھرم سال، نہ کوئی زیا پیسا دمڑا۔ جوتی شبدی سدا دیال، نہ مریا نہ کدے جمڑا۔ اٹھے پھر رہے رکھوال، جوتی جوت سرؤپ ہر، گرمکھ ساچے ویکھ در، آپے ہوتے مات پت پت مات امی امڑا۔ پت ست سلطان، ہر ہر جانیا۔ گرمکھ ساچا نوجوان، بھانڈا بھرم بھٹانیا۔ شبد پھڑائے تیر کمان، رسنا چلے رہیا چڑھانیا۔ نو کھنڈ پرتھی مار دھیان، ستاں دیپاں ویکھ وکھانیا۔ پردھ

بال ویکھ نادھان، جیواں جنتاں رہیا جگانیا۔ شبد سروپی سچ بیان، دو جہان رہیا پھرانیا۔ اڈے اڈاوی وچ جہان، دس کیسے نہ آتیا۔
 گرمکھ ورا لا چتر سُبجان، گر چرنی چت لانا۔ گر پورا ہووے مہربان، آتم درس درس دکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، گرمکھاں کھولے بند کواڑ، بہتر ناڑی جوت جگانیا۔ جگے جوت اپار، شبد پرکاشیا۔ کایا مٹے دھندوکار، ملے میل پُرکھ ابناسیا۔
 مانس دیہی پیج سوار، ہرجن ہوئے داسن داسیا۔ جوت نرنجن نیتر انجن چرن دھوڑ مجن ہر رکھاسیا۔ تال تلوڑے اندر راگ راگنی کھیل
 اپار۔ ملے میل پرہ ساچے سجن، پنچ چور در جھوٹھا تجن، کرے کرائے خبردار۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرمکھاں آتم ویکھ در، جوت
 جگائے اپر اپار۔ دیپک جوتی کر اجیارا، پورن برہم جنائیا۔ شبد سنائے اک جیکارا، ساچا دھرم وکھائیا۔ پاربرہم برہم اک دوارا، ایکا
 انک سمائیا۔ پون انجا چہتر جھلارا، پون سواسی سوہاوتی شبد وجے سچ نگارا، ساچی جوت اک سہارا، آپے بنت بنائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، گرمکھ ساچے سنت سہیلے، آپ کرائے اپنے میلے، آپے گر آپے چیلے، ایکا دوجا بھو چکائیا۔ ایکا دوجا چکے بھو۔ من
 مت ہر سنائے ساچا راگن، تیجے نیتر چڑھیا چاؤ۔ سرتی ہوئی سہاگن، چرن کول کول چرن نر ہر ساچے لاگن، آپے بھوئے بے پرواہو۔
 آپے راگی راگ راگن، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرمکھاں سہائے اک گھر، سوہاوتی ساچی نار۔ نرگن روپ اگم
 اگم سمایا۔ شبد سروپی پئے جم، دس کیسے نہ آیا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی چم، مات پت نہ کوئی گود اٹھایا۔ پون سواسی نہ کوئی لئے دم،
 بہتر ناڑی نہ کوئی بنت بنایا۔ دوس زین نہ کھائے کوئی تام، آتم ترشنا نہ کوئی رکھایا۔ نیتر نیر نہ ویکھے چہم چہم، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سمایا۔ اپنے رنگ سمائے، سگل پرہ ساتھیا۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹائے، ہر رکھناتھیا۔ شبد دممامہ اک
 وجائے، تریلوکی ناتھیا۔ پورن کاما اپنا آپ کرائے، دوسر کوئی نہ دیسے ساتھیا۔ سوہنگ ساچا نام مات جپائے، ہرجن چڑھائے ساچے راتھیا۔
 کلجگ زین اندھیری شاما میٹ مٹائے، ستجگ تلک لگائے ماتھیا۔ لکھ چوراسی ایکا طعاما آپ بنائے، لیکھا چکے ساڈھے تِن باتھیا۔ ایکا
 اپنا آپ دسائے، دوسر کوئی دس نہ آئے، جوت نرنجن ڈگمگائے، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کتھنا کتھ کتھ اکاتھیا۔
 جوتی جامہ بھیکھ وٹئیا، ہر نرنکاریا۔ شبد چلائے ساچی نئیا، کلجگ اتم پار کیناریا۔ ناتا تئے بھیناں بھئیا، نہ کوئی ملے ساچا سئیا، نہ
 کوئی دیسے میت ماریا۔ دھرم رائے لیکھا منگے کڈھ کڈھ وبتیا، کوئی نہ پکڑے آگے ہو ہو بہینا، ناتا تئے جھوٹھے یاریا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، آپ اپنی کھیل رچا لیا۔ آپ اپنی کھیل رچائے، کلجگ اتم واریا۔ گرمکھ

ساچے سنت جگائے، دیوے درس اگم اپاریا۔ آپ اپنا رنگ رنگائے، شبد گھوڑے تنگ کسائے، دوس زین اٹھے پھر بیٹھا رہے نیاریا۔ جن بھگتاں لہنا دین چکائے، منمکھ ڈونگھے وہن ویائے، نہ کوئی دیسے پار کیناریا۔ شبد زیرالا تیر چلائے، جوت جوالا کھچ لیائے، دین دیالا بھیکھ وٹائے، کال مہاکالا ہتھ رکھائے، شبد رکھوالا آپ ہو جائے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، آپ اپنی بنت بنائے۔ کلجگ اتم ویکھ بنت بنائیا۔ گرمکھ ورا ساچا جانے سنت، پرہ ساچی جوت جگائیا۔ کلجگ جیواں مایا پائے بے انت، گوڑھی نیند سوائیا۔ گرمکھ ساچے میل ملاوا اتم اندر ساچے مندر، ساچی سیجا کنت ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوراسی ویکھ در، گرمکھ سویا مات جگائیا۔ گرمکھ سویا مات جگاؤنا، پرہ ڈوری ہتھ رکھائیا۔ ایک دیوے شبد ہلونا، دس کیسے نہ آئیا۔ آپے ویکھے بھریا اوٹا، شبد کنڈا تول ٹلائییا۔ کلجگ بھار ہویا دوٹا، نہ سکے کوئی اٹھائیا۔ گھر گھر دھواں ڈھکھدا دھوٹا، ساچا دھوپ نہ کھئے ڈھکھائیا۔ جن بھگت نین و ہوٹا، نیتر نین نہ کھئے گھلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوراسی ویکھ در، گرمکھ ساچے سنت سہیلے دے مت رسیا سمجھائیا۔ دیوے مت شبد گر سنتا، چرن پریت بندھائیا۔ اٹھے پھر پرکھے نیتا، دوس زین سریشٹ سبائیا۔ گرمکھ ورا راکھ چیتا، جس جن پرہ دیا کھائیا۔ سوہنگ شبد مات رکھائے، کلجگ اتم ویکھ وکھائے، مان گوائے اٹھاراں دھیائے گیتا، الٹی نیا چلائییا۔ ہرجن اتم سیٹل سینتا، آپے کرے پت پٹینتا، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوراسی ویکھ در، گرمکھ ساچے سنت سہیلے، آپ اپنے کر کر میلے، ایک راک رسیا اچائیا۔ ایک راک ناد انادا۔ دھن دھنی کن کانا، گرمکھان دیوے شبد دادا۔ بودھ اکادھ آپ جنائے اپنا بھانا، ہوئے میل مادھو مادھا۔ گرمکھ ساچا چتر سکھڑ سیانا، نو دوارے منمکھ باندھا۔ منمکھ چاروں گنٹ بھوانا، گرمکھ ساچے سنت دلارے، ایک ناؤں ہر ہر ارادھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوراسی ویکھ در، گرسکھ گرسکھ گر شبد ڈوری بادھا۔ گر شبد رتن امول، گرمکھ جنائیا۔ گرمکھ اتم رہے اڈول، نہ کوئی مات ڈلائییا۔ مات اترے پورے تول، شبد وست اک دست آئییا۔ جوٹھا جھوٹھا پڑدہ دیوے کھول، وجے راک شبد تن ڈھول، کایا رنگن رنگ چڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اتم منگ سدا سنگ سجن سہیل آپ اکھوائیا۔ سجن سہیلا ہر نرنکار، گھر ساچے وسیا جوت سروپ کر آکار، در دوارا ایک دسیا۔ دیپک جوتی کر اخیار، گرمکھ ساچے مندر ہسیا۔ ملے میل پُرکھ بھتار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے در گھر آپے دسیا۔ در گھر

وست امول، آپ رکھائیا۔ آپے تولے سچّا تول، ساچا کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ بیٹھا رہے سدا اڈول، شبد ڈنڈا ہتھ اٹھائیا۔ تن سرتی رہے سدا انہول، پنچاں ڈوراں نال بندھائیا۔ جگت وکارا کرے چوبل، شبد دھارا سار نہ رائیا۔ گر شبدی رسنا بول، بند کواڑا آپ گھلائیآ۔ سنے ناد انادا ڈھول، مردنگا اک وجائیا۔ میت مُرا را دسے کول، کلا سولان سہج سبائیا۔ مانک موتی لے وروں، جوتی جوت سرُپ ہر، گرُمکھ ساچے سنت ڈلارے لکھ چوراسی ویکھ وکھائیا۔ تن چاٹی نام مدھانی، سرت سوانی ررکنا پایا۔ گرُمکھ ویرلا ساچا لاہا پرہ در کھاٹی، دیپک جوتی جگے للاٹی، پرہ پنچم جھڑکن آیا۔ آپ چڑھائے اؤکھی گھاٹی، ڈرمت میل ربیا کاٹی، ساچی بنت بنایا۔ ساچا شبد وکھائے ساچی باٹی، بجر کپاٹی انتر پاٹی، برہمنڈی ونڈ ونڈایا۔ نہ کوئی تیرتھ نہ کوئی تاٹی، امرت آتم رس ایکا چاٹی، در گھر ایکا ایک وکھایا۔ نو دوارے کھیل بازی گر ناٹی، دسم دوارا ہر نرنکارا جوت سرُپی کر آکارا، شبد سینگھاسن ساچی سیجا ربیا وچھایا۔ ملے میل جن پُرکھ ابناسن، اندر مندر ہاسی ہاسن، تن پھولن ہار کرایا۔ ایکا ایک کرائے پرتھی آکشن، نو کھنڈا ڈنڈا برہمنڈی ہتھ پھڑایا۔ آپے پائے گھٹ گھٹ ونڈا، جوتی جوت سرُپ ہر، گرُمکھ آتم ویکھ در، در منگل ساچا گایا۔ گرُمکھ آتم وجی ودھائی، ملیا کنت سہاگی۔ سوئی سرتی شبد جگائی، اٹھے پھر رہے بیراگی۔ ساچے در ساچے گھر گر شبد ہوئی کڑمائی، سوہنگ ملیا مات لاگی۔ ستجگ چلے نال ناٹی، کلجگ دھوے کپڑے داغی، ایکا ویکھے ساچی تھائیں، چلے شبد اک انراگی۔ سدا سدا ٹھنڈی چھائی، جوتی جوت سرُپ ہر، گرُمکھ ساچے دیوے ور، آپ اپنی کیرپا کر، ہنس بنائے کاگی۔ گرُمکھ بنیا ہنس کاگ، سرتی شبد بندھائیا۔ شبد اُچیا من ویراگ، تن چوٹ نگارے لائیا۔ آپ اپنا دھویا داغ، کایا کھوٹ گوائیا۔ دیپک جوتی جگے چراغ، بہان کوٹاں ہوئے رُشنائیا۔ آگے بھاگ کایا مات، آگے دسے نیڑے واٹ، سُن اگما دم دم، آپے باہر کرائیا۔ آپے ویکھے ہڈ ماس ناڑی چما، اول اول سہنس دل کولا ایکا ایک پار کرائیا۔ شبد بھیٹ ہر کھیوٹ کھیٹ، اک نیتر گر پورا گرُمکھ بھیٹ چڑھائیا۔ آپے ہوئے ماں پیو بیٹ، پوت سپوتا ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سچ محل اک اٹل ساچا راہ وکھائیا۔ اٹل محل اُچ ٹکانا، پرہ ساچا راہ وکھائیندا۔ آپ بیٹھائے شبد بانا، نو دوارے پار کرائیندا۔ ایڑا پنگل ہوئے حیرانا، سکھمن مکھ گھلائیندا۔ ایکا دیوے شبد نشانہ، ہتھیں بٹھے آپے گانا، اندر باہر گپت ظاہر، آر پار پار آر آپے آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے ویکھے آتم در، وچ اندھکار ڈونگی غار، ناتا تے سٹے پنچم یار، ساچا میت مُرا آپ اکھوائیندا۔ شبد سرُپی پھریدار، وڈا شاہو نر ہر بھوپئی ہوئے سہائی اندھ اندھیار، نہ کوئی روپ رنگ ست سرُپی آپ اپنے رنگ

سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرُمکھ ساچے سنت ڈلار، ایکا دیوے شبد ہلار، ساچے در بہائیندا۔ در دوارا ایکا بھگت جنائیندا۔ شبد رکھائے ٹیک، پار کرائیندا۔ بُدھی کرے بییک، دیا کھائیندا۔ جگت مایا نہ لائے سیک، ملی وڈیائیا۔ آپے آپ رہیا ویکھ، بھل رہے نہ رائیا۔ جوتی جامہ دھریا بھیکھ، ساچی کُل ویکھ وکھائیا۔ مستک لیکھا لیکھ لیکھ، پُرکھ ابناشی دھر درگاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرُمکھ ساچے سنت ڈلارے مستک ٹیکا لہون آیا کلجگ جھوٹھی چہاہیا۔ کلجگ جھوٹھی چہاہی، آپ مٹائیندا۔ پرگٹ ہٹھے بے پرواہی، بنک دوارا اک سہائیندا۔ آپے آپ بنے ملاحی، بیڑا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ دوسر کھتے جانے ناہیں، بھو ابھیدا اچھل اچھیدا اچھل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرُمکھ آتم دیوے ور، بند کواڑی کھلے در، مَن سُنّ مَن آپے آپ تڑائیندا۔ سُنّ مَن تڑائے دیاوان رگھراتا۔ سُرّتی شبدی جوڑ جُڑائے، پاربرہم ہر برہم گیاتا۔ نام گھوڑ آپ چڑھائے، گرُمکھ ویکھے آتم ذاتا۔ مٹھا کوڑ ویکھ وکھائے، لکھ چوراسی آتم ناتا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، براہمن کوڑ آپ ہو جائے، سمبل دیس کر کر ویس آپ اپنے رنگ راتا۔ سمبل دیس نگر امولا، کایا چولا بھاگ لگایا اے۔ سرشٹ سبائی تیرا ڈولا، پُرکھ ابناشی اپنے کندھ اٹھایا اے۔ کلجگ ویاپے جوٹھا جھوٹھا بولا، ہنکار وکارا سنگ رالیا اے۔ گرُمکھاں پڑدے آپے کھولا، شبد جیکارا ایکا ایک سُنایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سوہنگ سُنّے ساچا ڈھولا، سو پُرکھ نرنجن وچ سمایا اے۔ پنچم پوہ پیار، نر ہر پُرکھ سُبّانیا۔ نو دوارے کھول دوار، کلجگ دسے جگت نشانیا۔ دسم دواڑی جوت آکار، شبد چلائے سچ ترانیا۔ ہر ہر ہرجن میل میت مُرار، آتم بٹھے سچا گانیا۔ ساچا شبد تن شنکار، چلے چلائے اپنے بھانیا۔ ویکھ وکھانے وارو وار، راج راجاناں شاہ سلطانیا۔ جوتی جامہ بھیکھ اپار، کرے کھیل دو جہانیا۔ لوآن پُریاں اک جیکار، ورہنڈ جوت مہانیا۔ نوواں ستان پسر پسر، ستان نوواں میل ملانیا۔ آدن اتنا ایکا ایک اونکار، ایکا رنگ سماںیا۔ شبد رکھے تیکھی دھار، نام کٹار اک رکھانیا۔ پھڑے ہتھ آپ داتار، چارے کوٹاں کرے خوار، نہ کوئی دیسے جیو شیطانیا۔ چینا رُسا ویکھ وکھانے، عیسیٰ موسیٰ کر دھیان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم کرے پنچ پردھان۔ پنچم موہ جگت ناتا، توڑے سرشٹ سبائی۔ آپے آپ پُرکھ بدھاتا، گرُمکھ ساچے شبد جوڑے آتم ذاتا مات رکھائیا۔ میٹ مٹائے اندھیری راتا، ساچے جوڑے جوت ملائیا۔ دیوے دات سچّی نام سوغاتا، اندھیری راتا رہن نہ پائیا۔ کرے کھیل اک اکانتا، ہرجن دیوے بوند سوانتا، امرت آتم رہیا پیائیا۔ ویلے اتم پُچھے واتا، نہ کوئی پُچھے ذاتا پاتا، آپ اپنی گود اٹھائیا۔ چار ورن کرکے بہین بھراتا،

ساچی سرن اک رگھڑاتا، شبد مندر ربیا مات اُچائیا۔ ساچا مندر کر تیار، جوتی ہر جگائیا۔ لکھ چوراسی بھوندی بندر، سار کیسے نہ پائیا۔ جگت ہنکاری وجا جندر، نہ کوئی توڑے توڑ ٹڑائیا۔ پنج پنچائی ناچے قلندر، جھوٹھی ڈور ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکہ دھر، نو دوارے در دوارا ربیا دکھائیا۔ نو دوارے کھول دوارا، کلجگ کھیل رچایا اے۔ سمبل دیس نگر اپارا، اپنا آپ سہایا اے۔ وجے ڈنک اک نگارا، راؤ رنکاں ربیا جگایا اے۔ چار ورنان اک پیارا، ساچا راہ دکھایا اے۔ کلجگ مٹے اندھیرا کالا، ستجگ ساچا چن چڑھایا اے۔ نہ کوئی دسے مندر گرو دوارا، شیدووالا رہن نہ پایا اے۔ نہ کوئی جوتی جگے جوالا، اٹھسٹھ تیرتھ میٹ مٹایا اے۔ کہانی بانی نہ ہوئے کوئی رکھوالا، وید پُرانا وقت چکائیا اے۔ انجیل قرآناں ہوئے دوالا، کالا سو سائیا تن چھپائیا اے۔ پھل نہ دسے کیسے ڈالا، پرہہ شبد ہلونا لایا اے۔ آپے چلے اولڑی چالا، گرمکھاں دسے راہ سُکھالا، سوہنگ ساچا جاپ جپایا اے۔ بے مکھاں کڈھے دوالا، دھرم رائے ہوئے بے حالا، چتر گیت ربیا گھبرایا اے۔ چرن دوارے کال مہاکالا، دوئے جوڑ سپس نوایا اے۔ پرگٹ ہوئے دین دیالا، گرمکھاں اپنی گود اٹھایا اے۔ ہر دے شبد دوشالا، دوسر کیسے ہتھ نہ آیا اے۔ آپ سہائے ایکسا سچا تالا، سچ سرور اک بھرایا اے۔ آگے پچھے چلے نال نال، دسم دواری راہ دکھایا اے۔ آپے شاہ آپے کنگالا، آپے رکھے نام دھن مالا، دوسر در نہ منگن جایا اے۔ جن بھگتاں توڑے جگت جنجالا، سوہنگ پائے پھولن مالا، سوہنا سچا ہار بنایا اے۔ دُھر درگاہی آپ دلالا، بن کے آیا مات رکھوالا، کایا اک دکھائے سچی دھرم سالہ اے۔ ساچا گر لکھیا دُھر، جنھ آپ بھایا اے۔ چرن پریتی گئی جڑ، شبد چڑھے ساچے گھوڑ، دو جہانی پار کرایا اے۔ ویلے اتم جائے بھڑ، شبد لائے ساچا پوڑ، اوچا ڈنڈا وچ برہمنڈاں کیسے ہتھ نہ آیا اے۔ ویکھ دکھانے ہر نو کھنڈ، سوہنگ پھڑے چنڈ پرچنڈ، رسن کہانی چاڑھے چلے، میٹ مٹائے بورا کگا بلا، شاہ سلطاناں خاک ملایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکہ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، سمبل دیس کر کر ویس نہ زیش، آپے آپ سہایا اے۔ سمبل دیس نگر اولا، سار کوئی نہ جانیا۔ پُرکھ ابناشی اک محلہ، کیسے ہتھ نہ آئے راجے رانیا۔ سدا سدا سدا نہچل دھام اٹل اٹلا، نہ کوئی جانے وید پُرانیا۔ آپ اپنا گھر آپے ملا، در دوار نہ کیسے دکھانیا۔ شبد پھڑے ہتھ ساچا بھالا، چاروں گنٹ مجائے تڑھالا، کلجگ ورتے اپنا بھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکہ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، کرے کھیل والی دو جہانیا۔ والی دو جہان، رچن رچائیا۔ سوہنگ شبد تیر کمان، رسنا کمر کسائیا۔ چاروں گنٹاں اک نشان، لہندی دشا دئے دہائیا۔ مکہ کعبہ ہوئے ویران، پس ایکسا دئے لکھائیا۔ ویکھے کھیل دو دو آبا، پرگٹ

ہوئے حق جنابا، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکہ دھر، بستر نیل جگت دلیل بھگت آپیل شبد وکیل ایکا ایک مات بنائیا۔ نیل بستر پہن تن، کرے کھیل اپاری۔ شبد شستر سوہے تن، ہر بسن بنواری۔ چاروں گنٹ دیوے ڈن، تن توڑ ہنکاری۔ بھرمی بھانڈے دیوے بھن، مارے تیر کٹاری۔ گرمکھ آتم جائے من، بھرمی بھرم نواری۔ ایکا ملے نام دھن، ہوئے جائے جگت بیماری۔ شبد سرُپی چڑھے چن، میٹ مٹائے اندھ اندھیاری۔ اپنا بیڑائے بٹھ، کلجگ تیری اتم واری۔ کلجگ جیو کوڑے ریٹھے دیوے بھن، شبد ہتھوڑا ایکا ماری۔ سادھاں سنتاں آتم لائے سنٹھ، شبد سندیسہ لائے پاڑی۔ ایکا ایک سُنائے راگ کن، جوتی جوت سرُپ ہر، ویکھ وکھائے ناڑ ناڑی۔ ویکھے ناڑی ہاڈی تن سو سٹھ، جوڑی جوڑ جُڑایا۔ پنج تن بنایا ایکا اکٹھ، شبد گھوڑا اک دوڑایا۔ دہ دشا ٹٹھ ٹٹھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ ریکھ ویکھ ہر، آپ گِڑائے اُلٹی لٹھ۔ جگی جوت اکال، پس اکیسیا۔ شبد وجائے ساچا تال، چاروں گنٹ اک حدیثیا۔ رنک راجاناں شاہ سلطاناں ایکا مستک ایکا دپیک ایکا جوتی ایکا تھال، ایکا بٹھے ہتھیں گانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد سیس تاج راج کاج باج ساجن ساز بنانیا۔ دھن کھائی سنت جن، دھن ساچا پایا۔ دھن کھائی بھگت جن، ہر ساچا گایا۔ دوہاں وڈیائی اک تن، گر شبد جنایا۔ وچی ودھائی بھانڈا بھرم بھن، راگ ناد اک وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، دوہاں میل آپ ملایا۔ دھن کھائی بھگت جن، دوس رین دھیایا۔ دھن کھائی سنت جن، نیتر نین رہیا ترسایا۔ دھن کھائی بھگت جن، سجن سین اک بنایا۔ دھن کھائی سنت جن، بھائی بھیناں ہت تجایا۔ دھن کھائی بھگت جن، لہنیدار آپ ہو آیا۔ دھن کھائی سنت جن، بھانا سپنا دوہاں من بھایا۔ دھن کھائی سنت جن، آتم رس مانے۔ دھن کھائی بھگت جن، گن گائے گن ندھانے۔ دھن کھائی سنت جن، ہر پردے جائے وس، راہ ساچا جائے دس، شبد تیر مارے کس، دیوے دان گن ندھانے۔ دھن کھائی بھگت جن، جوت جگائے اک تن، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی شبد میل در، آپ اپنے رنگ سماںے۔ من آسا در پروان۔ ویکھ وکھانے کایا کاسہ، گنوتتا گن ندھان، آپے جانے پرتھمی اکشا، نوواں کھنڈاں ونڈ ونڈان۔ چوڈاں ہٹاں ویکھ تماشا، برہمنڈاں جانی جان۔ شبد کرائے جگت بھگت روداسا، جیرج انڈاں مار دھیان، آتم سنسا جس جن وناسا، گر چرن ملے دھیان۔ پورن دیوے نام بھرواسا، آتم اُچے برہم گیان۔ نج گھر آتم رکھے واسا، جوتی جوت سرُپ ہر، اک وکھائے شبد نشان ستگر راہ وکھایا، ست پُرکھ ملایا، ست پُرکھ زرنجن جانیا۔ بھو بھرم گویا، نیتر انجن چرن دھوڑ مجن سکہ شانت نہ پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، اک

اکانت ویکھے مار جہات شبد برات ساچا لاڑا دن دہاڑا نہ مات سجانیا۔ آئے سرن گہر گورے، گر داتا گن پایا۔ آتم تیاگ کاج اورے، ساچی بنتا مات بنایا۔ مانس دیہی مات سورے، آتم جوتی دیپ جگایا۔ جوٹھی جھوٹھی کایا کورے، گیت گوہند سہج دُھن ناد در منگلا چار گہر ساچا پایا۔ کلجگ ویلا اتم پنچم ہونے باور بورے، جوتی جوت سرؤپ ہر، کر درس آتم ترسنا اگن بھجایا۔ درس نیت نیت نین ترپتایا۔ مٹی ریکھ، لکھ چوراسی گیڑ مٹایا۔ تیجے لوچن لینا پیکھ، آتم گہر کھلا دہلیز اک وکھایا۔ مندر اندر بیٹھا ربیا ویکھ، دس کیسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپے جانے اپنے بھیکھ، گرمکھ لیکھے لائے آیا جایا۔ گر پورے سر ہتھ ٹکایا، ساچی بنت بنائیا۔ شبد رتھ اک چڑھایا، مہا اگت گنی نہ جائیا۔ سگل وسورے متھ وکھایا، ساچے ست آپ اُچائیا۔ لیکھا سیاں ساڈھے تن ہتھ چکایا، جیو جنت وچ ملے وڈیائیا۔ گر پورا حاضر حضورا وڈ داتا سورا آپ اپنے انک سمائیا۔ سخی ملیا سلطان، سوہیا بنک دواریا۔ گوپی ملیا ساچا کاہن، مور مکٹ شبد سیس شہا ربیا۔ ستگر پورا سدا سدا نوجوان، نہ آوے پاسا ہاریا۔ جودھا سورا گر بلوان، پھڑ پھڑ بابوں کرے پار کیناریا۔ گرمکھ وڈیائی دو جہان، کر کریا جس جن اپنا آپ وکھا ربیا۔ ستگر ساچا جیو پنڈ کاچا دیوے جیا دان، مانس دیہی کاج سواریا۔ ستگر ساون جس جن ہردے واچا، لکھ چوراسی آر پار آر کیناریا۔ پاربرہم ہر پرہ آپ ہے، اپنی انس بنائے۔ انسا بنسا آپ ہے، سہنسا وچ سہائے۔ پاربرہم سدا وسیکھ ہے، اپنے رنگ سہائے۔ شبد جگت بیک ہے۔ بھگت ربیا جگائے۔ دسم دواری دوارا ایک ہے، چوتھے در باہر کھڑ پاربرہم برہم میل ملائے۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، نہ کوئی دیسے بہتر نڑ، مکھ ہتھ کت نہ کوئی دسائے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنا ویکھے گہر، مندر اندر برہم پاربرہم پرہ میل ملائے۔ جن بھگت رچایا کاج، کھیل اُپنیا۔ آپ رکھائی شبد سانجھ، والی دو جہانیا۔ شبد پھنایا سیس تاج، رائے دھرم نہ دیوے ڈتیا۔ آدانت رکھے لاج، اپنا آپ بیڑا بنھیا۔ شبد سرؤپی مارے آواز، نہ کیسے وسے چھپر چھنیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، گرمکھاں دیوے جگت وڈیائی رسنا کہے دھن دھن دھنیا۔ ساون ساجن برکھا لائی، ہوئی رت بسنتیا۔ سنگھ جیل دیا کمائی، ملیا میل اک اکوٹیا۔ گہر ساچے وجے ودھائی، گر پورے سنی بینتیا۔ پرہ دیوے شبد جنائی، پنچان ناتا اک رکھنتیا۔ مدرا ماس رسن تجائی، سیوا لائی سگل ستونتیا۔ دھر دی بان لیکھ لکھائی، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنا بھجو چھپنتیا۔ شبدی میلا گر گوہند گر شبدی بھیکھ اولا۔ کلجگ وپندی دھار، ساگر سندھ ویکھے سچ محلہ۔ چاروں کٹ کوڑ کڑیاری، دشت نندک پیا رہے ترٹھلا۔ ایکا گر پُرکھ

ابناشی ساچی بند، ہتھ شبد پھڑائے بھلا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا بھیکھ دھر، وقت لنگھایا کر کر ول چھلا۔ گر شبد جنائی دوس زین رہے گھنگھورا۔ درس دکھائے تیجے نینا نہ کوئی جانے زور زورا۔ شبد سرُپی ساک سین بھٹیا بھین ہور نہ ہورا۔ جگت لہنا لینا دینا، پنچاں پائے پھڑ پھڑ ڈورا۔ رسنا کیسے نہ سکے کہن، گر منتر انتر ہورن ہورا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، آپے ویکھے مورن مورا۔ کایا جامہ جگت جدائی، جوت زرنجن دس نہ آئیا۔ ستگر ساون اک کری کڑمائی، پرہہ جوتی شبد ویاسیا۔ در مندر اندر وجی ودھائی، ساچی سیجا آپ بنائیا۔ رنگ رنگیلا سوہا پیلا لال کالا نیلا کنچن کایا شبد سوایا۔ چٹا آسو ساچا گھوڑا، جوتی جوڑا اتم بھڑا، نورو نوری اک کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت جامہ مانس دیہی مکھ چھپایا۔ بھوئے شبد اُجیار، جگت پرکاشیا۔ ملیا میل پُرکھ بہتار، آد انت نہ کدے وناسیا۔ ساچا ناتا میت مُرار، مات پاتال پرتھی اکاشیا۔ دوہاں سانجھا اک پیار، آپے پُرکھ آپے نار، آپے گھٹ گھٹ رکھے واسیا۔ جوت سرُپی کر آکار، شبد سرُپی دئے ہلار، جاپ جپائے پون سواسیا۔ گیت بیٹھ سچی سرکار، کرے مات جگت وبار، بھوئے ظاہر پنت ادھار، سنگھ ساون پکڑے دامن، میٹ مٹائے کامنی کامن، گرُمکھاں مانس جنم کرے رہراسیا۔ چوٹھا گھر چوٹھا پد، گر پورے دتی مات وڈیائی۔ اندر مندر ساچے سد، ترے بھون بوجھ بوجھائی۔ اون گون میٹ مٹائی۔ امرت اتم برکھے سون، گر پورے دیا کھائی۔ گر پورے گن جانے کون، نہ کھئے بوجھ بوجھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سنگھ سنگھ سنگھ بگے، گر پورے بٹھے شبد تگے، آپ بھوئے پچھے آگے، سر اپنا ہتھ ٹکائی۔ آگے پچھے آپے ہویا۔ گر پورا نہ کدے مویا۔ دوس زین نہ جگت سوایا۔ اتم بیج ساچا بویا۔ تن من سیج بھو چکایا ایکا دوا۔ لوک مات کرائی آپ ریجھ، امرت اتم مکھڑے چوہیا۔ اٹھے پھر کھڑا رہے اتم در دہلیز، شبد رکھے ساچا ڈھویا۔ گر ستگر ساچا ساکھیات، اٹھے پھر رکھے اک پرہات، دوس زین سد نواں نروٹیا۔ ستم سپتم ست پُرکھ منایا۔ ست پُرکھ زرنجن جوت دھر، اپنا درس دکھایا۔ ورن گوت ویکھ مات ہر ترس کھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ستگر ساچن ساچا میت، آپ اپنا ناؤں رکھایا۔ ستگر ساچا میت ناؤں زرنکاریا۔ ہرجن اتم بٹھے پریت، پاربرہم برہم اپاریا۔ ایکا راگ سنائے گیت، نیت انیت آپ کرا رہیا۔ جوتی نور جگندا، سوہنگ جاپ ساچا چندا آپ تڑا رہیا۔ منمکھ بھاگان مندا، روگ سنتاپ اتم اندھا، جنم گوا رہیا۔ بھگت جنان ہر آپے بخشندا، جگتی بھگت مات لکھا رہیا۔ راگن راگ سنائے سوہنگ سو ساچا چھندا، لکھ چوڑاسی پھند کٹا رہیا۔ دُرمت میل کایا دھو، اک اُچائے پرمانندا، اتم رس چوا رہیا۔ بہرماں ڈھاپے جھوٹھی کندھا، بتی

دندان شبد چپا رہیا۔ تن مندر دھام اک سہندا، گر گوبندا گیت سنا رہیا۔ شبد سروپی چاڑھے چندا، جوت جوالا اک وکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرمکھ ساچے سنت جناں دھرم شبد کر مات ونجارے، مایا ممتا موہ چکا رہیا۔ مایا ممتا موہ چکائے، آتم ترشن بُجھائیا۔ کام کرودھ نہ کوئی ستائے، وشنوں بنسی آپ بنائیا۔ آتم تیرتھ نام سیرتھ رسنا مکھ چوائے، جگت ترشنا آپے دئے مٹائیا۔ شبد سروپی بھوگ لگائے، جوتی جوت سروپ ہر، گرمکھ ساچے سنت ڈلارے پورن برہم جنائیا۔ پورن برہم جنائی، دسم دواریا۔ گر چرن سچی سرنائی، ساچا لیکھ وچ سنساریا۔ گھر وجدی رہے ودھائی، تن مندر اک سہا لیا۔ سوہنگ شبد ہوئی کڑمائی، سرت سوانی نال رلا لیا۔ منوآدہ دشا دئے ڈبائی، گر منتر میٹ مٹا رہیا۔ پنچاں مستک لگی چھابی، کالا داغ نہ کوئی دھوا لیا۔ گرمکھاں ملیا ساچا سکھ، ساچا راہ وکھا لیا۔ پکڑ اڈائے پھڑ پھڑ بانہی، لوک ماتی گلے لگا لیا۔ ہوئے سہائی سبئی تھائیں، دوس زین سیو کما لیا۔ سد رکھ ٹھنڈیاں چھائیں، شبد وچولا آپ بنا لیا۔ ساچا ڈھول نام مردنگا، تن مندر اندر وجیا۔ پُرکھ ابناشی آپے بھڑا، ڈونگی کندر سچ دوارے آپے وسیا۔ بھاگ لگائے کایا چولا، آتم توڑے وجا جندر، سنت سہیلے پڑدہ کجیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرمکھ ساچے سنت ڈلارے، ملے میل کنت بہتارے، ایک تال بھگت تلواڑا بہتر ناڑاں وجیا۔ وجے تال تال تالا۔ گرمکھ ساچا دوس زین، گر چرن پریت رہے بے حال۔ درشن پیکھے لوچن نین، پھل آگے کایا ڈالا۔ من سرتی وہے وسندی وین، اکال مورتی ہوئے رکھوالا۔ شبد ثورت ہووے لہن دین، دیپک جوتی اک جوالا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرمکھ ساچے سنت ڈلارے، گر کیریا پار اتارے، دیوے نام جگت دلالا۔ جگت دلالی کر ونج کرایا۔ بھگت کرے رکھوالی، شبد جنایا۔ دوس زین کرے پرتپالی، بہرم مٹایا۔ دو جہاناں ہتھان رکھے خالی، دھن انٹڑا اک رکھایا۔ جگا جگنتر اولڑی چالی، ہر جن ساچا چن چڑھایا۔ جوتی کھیل جگت نرالی، گرمکھ بیڑا بنھے لایا۔ لکھ چوراسی وچوں بھالی، پنچاں جھیرا رہیا چکایا۔ نو دوارے کرے خالی، دسویں ساچا راہ وکھایا۔ ہوئے سچا آپے مالی، ساچی رہیا سیو کما لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرمکھ ساچے سنت ڈلارے، کلجگ اتم پار اتارے، پنجھی پوہ ڈرمت میل دھو، شبد وجائے ناد سوہنگ سو اک اک صد گیاراں۔ پنجھی پوہ پنچ پردھان۔ پنچاں دیوے نام نشان۔ سوہنگ اکھڑ جگت وکھر، لوک مات کرے کلیان۔ نیتر نیر ورو لے اتھر، دیپک جوتی جگے مہان۔ لکھ چوراسی لٹھے ستھر، ایک راگ سنائے کان۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرمکھ ساچے سنت ڈلارے، کر کیریا پار اتارے شبد سروپی ہر وڈا شاہو بھوپی دیوے سچا برہم گیان۔ برہم گیانی مستک تھیوا۔ چترنہج ہر نشانی، پائے گھال پورب

سیوا۔ پرگٹ ہوئے وڈ داتا دانی۔ امرت دیوے آتم چرن دھوڑ سچا ایشانی، لیکھے لائے رسنا جہوا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرُمکھ ساچے پار اُتارے، آپ کرائے اپنی سیوا۔ اک چرن اک پیار۔ اک سرن ہر کرتار۔ اک ترنی ساچی ترن وچ سنسار۔ چُکے مرن ڈرن، بھوجل اُترے پار۔ پنچم ناتا تھے یار۔ پنچم ملے میت مُرار۔ پنچم رنگ بسنتی کنتی چُکے پوڑا شبد گھوڑا مستک ٹکا سیس دستار۔ دُھر درگاہی ایک سکا، ساچا شبد ناؤں نکا، لیکھا لیکھے اپر اپار۔ لکھ چوڑاسی پھل کایا پھکا، کھئے نہ پاوے اتم سار۔ جوٹھ جھوٹھ مایا ممتا وکا، اتم وہے ویندی دھار۔ جن بھگتاں دیوے مستک ٹکا، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے کرائے جگت بھگت وبار۔ کرے پیار پنچھی پوہ، بھگت مات وڈیائیا۔ آتم بیچ ساچا بو، کایا ہری کیاری آپ کرائیا۔ شبد سرُپی ہل ساچا جو، ساچا بیچ اک بچائیا۔ پنچم بیٹھے رہے رو، دوس زین دین دُبائیا۔ پنچم گایا سوہنگ سو، آتم وچّی ودھائیا۔ جگت ناتا تھے بھگت موہ، بھگتاں رہیا سمائیا۔ آپے آپ سب تھائیں ہو، اپنی رچنا رہیا رچائیا۔ سپتم وار پرہ کر وچار، دیپک کھنڈ پائے سار، ساچی رچن رچائیا۔ جس جن گایا پرہ چرن دھیان لگایا سوا پھر، شبد لہر جگت قہر مٹایا۔ نہ کوئی جانے گئی گیانی گاوت شاعر، ہر ساچے بھیو نہ رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرُمکھ ساچے سنت جنان کایا بھرم چُکایا۔ سوہنگ سو شبد گنوتتا۔ آپے ویکھے اندر باہر، ہو پتت پُنیت پتوتتا۔ مٹکھ جیو رہے سوں، بھیو نہ رایا آدن اتنا۔ گر شبد جنائی جانے وِرا کو، تن وڈیائی آدن اتنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے کھیل نو دوارے میل دسویں تیل بے انت بے انت بے انتا۔ سپت سپت سپت وار ست پُرکھ زرنجن جس جن گایا اے۔ برہمنڈ کھنڈ آتم وند ہوئے پار ورہنڈ پھیر نہ آیا اے۔ نار دُہاگن ہوئی رنڈ، کنت کنتوہلا دِس نہ آیا اے۔ مٹکھ جیو رہے گھمنڈ، جیرج انڈ بھیکھ وٹایا اے۔ جن بھگتاں کینی ساچی وند، سوا پھر رسنا گایا اے۔ کلجگ اؤدھ گئی ہنڈھ، ستجگ ساچے پھیرا پایا اے۔ پُرکھ ابناشی ساچی وندا رہیا وند، اک صد گیاراں بھیو چُھپایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ست پُرکھ زرنجن ست ستوادی ساچا راہ جنایا اے۔ جپ تپ ابھاس نہ کوئی جنایا۔ ایک شبد سُنایا سوہنگ سو، آکاش مات دِس نہ آیا۔ گرُمکھ آتم رہے پرکاش، ست دِن جس جن رسنا گایا۔ اک اک لیکھا اک صد گیاراں، ترے لوآن کھیل ہر پرہاس سُکھ مندر کایا اندر پرہ ساچی سیج وچھایا۔ آپے بیٹھا ماری چندر اندھیری کندر اندھ گھور چور دِس نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا بھانا اپنے ہتھ رکھایا۔ ست دِس پرہ شبد جنائی۔

گرمکھ سنت ورو لے، منمکھاں مستک لگی چھابی۔ کایا سۓ جھوٹھے ڈولے، تٹا نانا بھیناں بھائی۔ پُرکھ ابناشی وسیا کولے، لیکھا لیکھ تھائوں تھائیں۔ نہ کوئی ویکھے پڑدے اولے، جوتی جوت سرُپ ہر، پنجھی پوہ خوشی منائی۔ اک صد گیاراں ملے ودھائی۔ پنچم میلا برہم پار پرہ دئے ملائی۔ ست ستوادی ست سرُپ سمایا۔ ست ستوادی ست سرب اُپایا۔ ست ستوادی ست سرب ویکھن آیا۔ ست ستوادی ست ست اکاشاں وچ رہایا۔ ست ستوادی ست ست پاتالاں وچ سمایا۔ ست ستوادی ست ست منڈل رنگ رنگایا۔ ست ستوادی ست ست بھومکا تھل سُہایا۔ ست ستوادی ست ست ساگر ویکھ وکھایا۔ ست ستوادی ست ست پُرکھ نرنجن جوت جگایا۔ ست ستوادی ست جوتی شبدی پرگٹ ہو ہو آیا۔ ست ستوادی ست اونکارا دیس سُہایا۔ ست ستوادی ست نِگم اگم سُنّ اگمی پار کرایا۔ ست ستوادی ست ساتک ست سمایا۔ ست ستوادی ست ستو گن لئے اُپجایا۔ ست ستوادی ست جوتی جوت اک اکھوایا۔ ست ستوادی ست شبد دھارا باہر کڈھایا۔ ست ستوادی ست سُنّ اگم اک اکل مؤرت جوت نرنجن ساچی مات بنایا۔ ست ستوادی ست آپے جانے ساچا مجن، شبد سرُپی ساچا سجن شبدی ست چلایا۔ ست ستوادی ست وجوگن بنائے ست راجس رہیا کھیل رچایا۔ ست ستوادی ست دُرمت کھوٹی تامس اُچی رت، ویکھے کھیل دھرت مات مہت، ترے گن مایا ایک میت پُرکھ ابناشی ویکھے ہٹ، آپ اکالی جوتی رت، ناہی کول پُھل کھڑایا۔ ست ستوادی ست پنچار اٹھاں آتم ٹھگ، ترسنا دیوے ساچی مت، ساتک ست سرُپ بنایا۔ ست ستوادی ست بیج بیجے ساچے وٹ، جوتی جوت سرُپ ہر، اک برہما گھر ساچے جئا، آپے آپ اُپایا۔ ست ستوادی ست ساچی سیکھیا آتم بھکھیا شبد وچولا بنیا گولا، کایا مندر سُنائے مردنگا راگ ڈھول تول اتولا شبد امولا اٹھے پھر چلایا۔ ست ستوادی ست چار مُکھ دہ دیش ویکھ پنچ سیس کھیل ہر جگدیش، نہ کوئی بھيو راگ چھتیس، ایک رنگن کایا انگن وچ چڑھایا۔ ست ستوادی ست آپے دے سمجھاوے مت، ترے گن ساچا دیوے ت، نرگن کھیل اپاری، پرہ ساچے کیریا دھاری، شبد وچی تیز کٹاری، سوہنگ ساچی دھار رکھایا۔ سرشٹ سبائی ہرتا کرتا آد پُرکھ اپرمپر سوامی ایک شبد برہمے آتم نہ کوئی جانے دھرم سناتم اپنا اک دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا ویس کر، ایک رنگ رنگان دُھر درگاہی ڈھوا کایا مندر آپ سُہایا۔ سُنیا راگ گھر ساچا پایا۔ آتم گھر لیا لادھ، ایک دوجا جگت گویا۔ شبد زنجیری لیا باندھ، من تن وس کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ در، آد انت آد دوہاں وچولا آپ اکھوایا۔ دوہاں وچولا آپ ہر گِردھاریا۔ شبد سُنائے ساچا ڈھولا، جگت سبایا۔ ستجگ

بنائے نام چولا، ساچی رنگن آپ چڑھایا۔ کلجگ کالا ہویا گولہ، در در منگے بھیکھادھاری آتم پڑدہ دیوے پھولا، گُرمکھ وِرا نظری آیا۔ ایک بنیا ساچا تولا، سوہنگ کنڈا نال لیایا۔ دُھر درگاہی شبد وچولا، سوہنگ سوہلا مات سُنایا۔ مٹکھ جیواں کڈھے پولا، ویلے انت دئے سزایا۔ گُرمکھان کایا مندر اندر وسے کولا، دُرمت میل دھو دھو سانتک سانت کرایا۔ نو دوارے ہو ہو آسا ترسنا دئے مٹایا۔ آتم گھر بیج ساچا بو بو، پاربرہم برہم میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک شبد دھرت مات چلایا۔ شبد چلایا مات، بھگت وڈیایا۔ دُھر درگاہی ساچی دات، پرہ ساچے جھولی پائی۔ آپے بیٹھا رہے اکانت، دِس کیسے نہ آئی۔ ویکھ وکھانے مار جھات، دھرت مات خوشی منائی۔ گُرمکھان ویلے اتم پُچھن آیا وات، ساچا راہ رہیا وکھائی۔ اُنی آسُو دوس رات، شبد سرُپی جگت برات لوک مات پرہ چڑھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سوہنگ سو ساچا جاپ چائی۔ سوہنگ سو ستگر اُپایا، ساچی بنت بنائی۔ جگو جگ کیسے ہتھ نہ آیا، در در دین دُہائی۔ سرب کلا سمرتھ، نیتز پیکھ ساچی جوت جگائی۔ گُرمکھ ساچے مات جگایا، پھڑ پھڑ بابوں راہے پایا، ایک راہ سچ وکھائی۔ اُج اٹلا نظری آیا، جل تھلاں وچ سمایا، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ست دوار کر وچار، گُرمکھ پار اُتارے، ساچا جنم کاج سوارے آپ اپنی کِریا دھار۔ پہلے در مات وڈیائی۔ دُوجی کھولے ساچی دھار، ترے ترے لوک بھگت جس گائی۔ تیجے سُنے ہر پُکار، کروڑ تینتیسا دیا کائی۔ چوٹھے گھوڑ شبد آسوار، شو شنکر درس دیکھائی۔ پنچم بیٹھ سچی سرکار، برہما لیکھا رہیا چکائی۔ چھیویں جوتی کر آکار، شبد دُھن مٹکھ چھپائی۔ ستویں پُرکھ اپر اپار، دھرم مات دئے وڈیائی۔ پنچاں کر تیار، بھوشن لال تن پہنائی۔ سپس دھر شبد دستار، دوسرے کیسے ہتھ نہ آئی۔ پنجمی پوہ بھگت وبار، کرے جگت کُرمائی۔ نو پوہ شبد ادھار، سُن اگمی رہیا سمائی۔ تینی مگھڑ کر پَسار، برہما دے مت رہیا سمجھائی۔ ست ستوادی ست مگھڑ ہو تیار، باشک تشکا میل ملائی۔ اگی کتک کرم وچار، سُرپت راجا اند باہر کرائی۔ پنچم کتک پرہ پائے سار، بیس اکیسا کروڑ تینتیسا لوک مات جنم دوائی۔ اُنی آسُو در دوار، گُرمکھا منگے بن بھکار، امرت دھارا ٹھنڈا سیر شبد سیرا جگت وپیرا آپے آپ کرائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اک سو گیاراں، ست ست واراں نوواں ستاں پار کنارہ، گُرمکھ وِرلے شبد ادھارا، رسنا گایا پُرکھ اپارا۔ سوہنگ سو انحد دھارا میٹ مٹائے دُھندوکارا۔ جگت ترشنا ناتا تئے موہ۔ ستگر پُورا جانیئے، برہمنڈ کھوج کھجائے۔ ستگر پُورا جانیئے، ایک نام وند وندائے۔ ستگر پُورا جانیئے، جیرج اند پار کرائے۔ ستگر پُورا جانیئے، نو

کھنڈ دیوے کنڈ پائے ونڈ، گُرمکھ ساچا پار اُتاریئے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، سَتگر ساچا ایک ہے، سنت اسنتا جگت وکھائیے۔ سَتگر ساچا شاہ سُلطان، ایک جوت اگمیا۔ گرواں پیراں دیوے دان، نہ مرے نہ کدے جمیا۔ نہ ہر پُرکھ چتر سُبجان، جوت سرُویی نگہبان، پون سواسی پنج تت نہ لئے دمیا۔ آپ اپنی کر پرکاشی، برہمنڈ کھنڈ ونڈ نواسی گر در محل اٹل اچل آپے وسیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، گر سَتگر ساچا ست بھومکا تھامن تھمیا۔ ایک ایک پُرکھ ابناشا، ایک اک اکلا اے۔ سرِشٹ سبائی آپے مولا، آپے ویکھے در دوار گھلا اے۔ ستان نواں ایک دیوے نام بھلا، پنجان چوراں پائے ترٹھلا، شبد سنیہڑا جس جن گھلا اے۔ کرپا کر کایا مندر اندر لیکھا ست نو دوار ہر جی ملا اے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، گُرمکھ ساچے مات اُچھائے، آپ اپنی جوت جگائے، شبد سرُویی کھیل کھیلا اے۔ حُکم سُنائے سَتگر ساکھی ساکھیات، گھر سچ بلویا۔ دو جی دشا نہ کوئی بھاکھیات، ترے لوآن سویا۔ دوس رین اٹھے پھر جاگیات، نہ جنے نہ کدے مویا۔ ہر سنت سہیلا لوک مات ایک ایک پارذات، شبد میلے ڈھر درگاہی ساچا ڈھویا۔ میٹ مٹائے اندھیری رات، درس دیکھائے اک اکانت، امرت دیوے بوند سوانت، نجر جہرنا امرت چویا۔ آتم ویکھے مار جہات، سنت دات گر سنت سَتگر ساچے آگے کرے نت عرضویا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آتم ویکھے سچ گھر، سنگھ دیوا سَتگر پورا اچے مات نہ ہویا۔ مکت جگت گر ہتھ، دیا کھائییا۔ جس ملیا میل سمرتھ، کیوں رووے دئے ڈبائییا۔ آپے رکھے دے کر ہتھ، آون جان گیز کٹائییا۔ سگل وسورے گئے لتھ، گر پورے درشن پائییا۔ دھرم رائے نہ پائے نتھ، لیکھا چُکے ساڈھے تن ہتھ، مات گرہ پھند کٹائییا۔ شبد چڑھائے ساچے رتھ، پنچم جوڑا اک جڑائییا۔ گر پورے دتی نام وتھ، آتم جہوا ربیا چپایا۔ گر پورا گُرمکھاں پچھے آگے شبد گھوڑا دوڑایا۔ سانتک ست گر دوار ست گن پایا۔ ستوگن تت وچار، کایا مندر سجایا۔ بھانڈا بھرمان بھرم نوار، آتم اندھ اگیان گویا۔ مانس دیہی جنم سوار، ----- سچ سرنائی کل بہایا۔ گر پورے چرنی چرن پیار، حاضر حضورے سیو کھایا۔ پھڑ پھڑ بابوں لائے پار، کیتی کرت جن سیو کھایا۔ دیوے بھگت ادھار، دھرنی دھرن آپ اکھوایا۔ ملیا میل پُرکھ بھتار، نار سہاگن گُرمکھ ساچا کنت ہنڈھایا۔ مانس دیہی پیج سوار، لکھ چوراسی اترے پار، گر پورے سنت بھگونت ساچی دیا کھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ایک رنگن رنگ چڑھایا۔ مکت جگت در منگن، دئی دویتی بھو چُکایا۔ ساچا شبد دیوے مکتی بھگت، دو جہاناں پاوے ساریا۔ لیکھے لائے بوند رکت، پاوے سار ویلے وقت نہ ہونے کدے خواریا۔ ملے وڈیائی اُپر دھول جگت، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ ساچے ساچا کاج رچاریا۔ مکت دوارا ایک جگت گر

پُوریا۔ دُوسر ناہی کھئے تهاؤں، آسا منسا ہر جی پُوریا۔ ویکھ وکھانے تهاؤں تھائیں، ہر بھگت سہیلا حاضر حضوریا۔ جانے بھیو وڈ دیوی دیو، اگم اگم بے پرواہو، ہرجن کینی گر پُورے سیو، دمہ دم چے کایا پھل آگے ساچا میو، امرت آتم پھل کھوا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جن بھگتاں دیوے شبد ور، درگاہ ساچی ایکا ایک وکھا رہیا۔ جگت ونج اپار بھگت کرنیا۔ گر پُورا دیوے کر پیار، لوک مات نہ لائے کوئی سنہیا۔ رکھے کایا محل مینار، دسم دواہری کھول کواڑ، نہ کوئی دیسے چھپر چھنیا۔ تتی وا نہ لگے ہاڑ، گولہ تیر نہ وجے کاڑ کاڑ، کلجگ مایا اگنی نہ دیوے ساڑ، ہرجن بیڑا آپے بنہیا۔ در دواہرے ایکا واڑ، مگروں لاپے جھوٹھی دھاڑ، آپ سجائے گرمکھ بنائے ساچا لاڑ، شبد سیس سپہرا بنہیا۔ آپے ہوئے پچھے آگاڑ، اندر باہر گپت ظاہر، نہکلنک کُستک منی نام تلک ہوئے پرکاش کوٹن کوٹ سورج چن ستار رو سس چن چنیا۔ جس جن کیرپا کرے اپار۔ دیوے شبد نام ادھار۔ پھڑ پھڑ باہوں دیوے تار۔ ہرجن ساچا تن شبد شنکار۔ سولان کلیاں ولیا چھلیا وچ سنسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرمکھ آتم ویکھ در میل ملائے جوت نرنجن شبد سرُپی کر وچار۔ شبد وچولا وچ جہانا، ملے میل سری بھگوانا، آون جاون پھند کٹایا۔ گر پُورا ہتھیں ہتھے گانا، گرمکھ ساچا سوہنا لاڑا ساچے کھارے آپ چڑھایا۔ آپے بنیا جانی جانا، گر پُورا ساچا شبد سیس تاج ٹکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سوہنگ راگ دھوئی کایا داغ، سوانی سرتی جائے جاگ، گر پُورا ہتھ پکڑے واگ، مایا ڈسنی نہ ڈسے ناگ، ہنس بنائے کاگ، سر سروور اک ایشنن کرا رہیا۔ سوہنگ سو اچیا جاپ آپ کرے، تون میں تون بھیو چکا رہیا۔ دھن کمانی سنت جن، ہر رسنا گایا۔ دھن کمانی بھگت جن، آتم انتر انت دھیان لگایا۔ دوباں ودھائی اک در، گھر ساچے منگل گایا۔ جگت جدائی چکے ڈر، بھانڈا بہرم بھٹایا۔ درگاہ ساچی نام ور، گر پُورا مات پایا۔ مانس دیہی نہ جائے ہر، کایا چولے بھاگ لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہ کوئی جانے ناری نر، بردھاں بال جواناں ایکا رنگ سمایا۔ ایکا رنگ سبائے رنگ چلویا۔ جوت سرُپی کھیل رچائے، ہر رگھڑائے دُولھو دُولھیا۔ شبد جنائے سرشٹ سبائے، ساچے سنتاں کنت کنتولیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گر سنگت دیوے نام ور، شبد بھنڈارا آتم گھر، آپ چکائے لہنا دینا آگلا پچھلا مویا۔ گر سنگت لہنا لینا مات، لوک مات ملے وڈیائیا۔ پُرکھ ابناشی دینا دیا مات، مار جہات ساچی بھچھیا اک رکھائی۔ کلجگ زین اندھیری رات، گر سکھ کیسے ہتھ نہ آئیا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی دات، آتم جھولی رہیا بھرائیا۔ پنچاں بنی جگت برات، من لاڑا لیا سجائیا۔ سرتی پچھے نہ کوئی وات، گر شبد دس نہ آئیا۔ کوئی نہ رکھے اتم پات، پتوتی دئے دہائیا۔ گر شبد ساچا

ساکھیات، سُرتی لئے جگائیا۔ سُرتی سُرت دوس رات، شبد پلُو لڑ پھڑائیا۔ آپے ویکھے مار جہات، ساچا ناتا چرن جڑائیا۔ اندر مندر
پُچھے وات، پھریدار آپ ہو جائیا۔ ناتا تھے بہین بھرات، کھلاپات نظری آئیا۔ جوٹھی جھوٹھی چھڈ جماعت، نہ کوئی ویکھے سنجھ سویرا،
نہ دوس نہ پرہات، ایکا رنگ سائیا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی مات، نہ کوئی دوس رات، بیٹھا رہے اک اکانت، جوت نرنجن ڈگمگائیا۔ امرت
دیوے بوند سوانت، جوتی جوت سروپ ہر، شبد سنگھاسن اک بنائیا۔ کایا مندر اندر ڈاہیا۔ چار دیوار نہ کوئی رکھایا۔ ہڈ ماس ناڑی
رت کالی چھت بند کرایا۔ اک دروازہ غریب نوازا، آپ اپنا آپے ساچا، دوسر کیسے دس نہ آیا۔ وجے ناد اناہد واجا، بھگت جنان دی
رکھے لاجا، سچ سنگھاسن ہر ہر بیٹھا بھگت جنان نوں مارے آواز، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ محل اچے اٹل
جن بھگت سوارے تیرا کاجا۔ جن بھگت سوارے کاج دسم دواریا۔ نو دوارے کھولے پاچ، لکھ چوراسی دیوے داج، کلجگ تیری اتم
واریا۔ چاروں کنتاں ہوئے بہاج، اٹھسٹھ تیرتھ گئی لاج، لٹھے تاج راجے رانیا۔ نہ کوئی مکہ کعبہ حاجن حاج، دو دواہہ ہوئے مہنتابا، پُن
صوابا آپ چکا رہیا۔ شبد گھوڑے چرن دے رکابا۔ جوتی جوڑا جڑے شبد جنابا۔ جن بھگتاں وجائے کایا تن ربابا، ایکا راگ سنا رہیا۔
لہنا دینا آپ چکائے، لیکھا لکھ حسابا۔ شبد گہنا تن پہنائے، گرمکھ ساچے جائن جاگا۔ درس دکھائے تیجے نیناں، سُرتی پکڑے ہتھ اپنے
واگا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت دھوون آیا کلجگ تیرے داغا۔ کلجگ دھوئی کالے داغ، دُرمت میل
گوائیا۔ پرہہ ملیا کنت سہاک، ساچی ناری خوشی منائیا۔ ہوئے وڈ وڈبھاگ، گر سنگت میلا بہیناں بہائیا۔ گرمکھ ہنس بن دے کاگ،
گر چرن پریت سر سروور اک اشنان کرائیا۔ جگت بچھے ترشنا آگ، شبد بٹھے تن ساچا تاگ، ساچی سکھیا در ساچے پائیا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت تیری کرن آیا مات گڑمائیا۔ گرمکھ ورنا اک ناؤں۔ دُھر درگاہی لیکھا، سدا سہیلا
دیوے ٹھنڈی چھاؤں۔ مستک لائے ساچی میخا، گرسکھ گر پورے سد بل بل جاؤ۔ ہنس بنائے کاؤں۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج
شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پار کرائے پھڑ پھڑ باہوں۔

★ ۹ پوہ ۲۰۱۲ ماتا بٹن کور دے گرہ ہر بہگت دوار جیٹھووال ★

کلجگ ٹھکن آیا، سب جگ ٹھگیا۔ کلجگ ٹھکن آیا، جوٹھ جھوٹھ پھرے پچھے آگیا۔ کلجگ ٹھکن آیا، منمکھاں پکڑ پچھاڑے، پھڑ پھڑ شاہ رگیا۔ کلجگ ٹھکن آیا، گرسکھ وِرا سرن سرنائی لگیا۔ کلجگ ٹھکن آیا رے ٹھگ بوری، سرت انجانی بالی۔ نین وِہنی روئے کایا کوری، دیپک جگے نہ مستک تھالی۔ مانس دیہی مات نہ سوری، پھل لگا نہ کایا ڈالی۔ گر چرن پریتی گہر کوری، جگت اولڑی چالی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں کرے دلالی۔ ہر بہگت دلالی، در گھر سچیا۔ دیوے دات سچا دھن مالی، ویکھ وکھانے کایا بھانڈا کچیا۔ مارے شبد سچ اُچھال، گرمکھ وِرلے مات پچیا۔ اک سہائے ساچا تال، پنچم یار نہ جھوٹھا نچیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی ویکھے در، ہرجن وِرا مات پچیا۔ لکھ چوراسی روئے دئے ڈبائیا۔ گوڑھی نیند کوئی نہ سوئے، آتم گھر سکھ نہ رائیا۔ نہ جنے نہ دیسن موئے، نار ڈہاگن رہی گر لائیا۔ آتم بیج گرمکھ ساچا مات یوئے، ساچا پھل ساچے ماہیا۔ نجہر دھارا ہرجن چوئے، کٹے کٹائے جم کی پھابیا۔ سوہنگ سو جگائے سوئے، لکھ چوراسی بھیو نہ رائیا۔ نو دوارے ستھر بیوئے، اتھر دسویں اک وکھائیا۔ پتھر پاڑ دو پھاڑا بیوئے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پوہ نو دہاڑا شبد اکھاڑا پاربرہم برہم بیوئے۔ شبد اکھاڑا پاربرہم کرے تیاری۔ پنچم دھاڑا لاپے چم، شبد کرے آساری۔ جگت وِکاری لین نہ دیوے دم، مارے تیز کٹاری۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے پیج سواری۔ ہر جن ساچے پیج سوار، گر منتر شبد جنایا۔ گر شبد جگت اپار، گرمکھ وِرلے آتم پایا۔ گرمکھ آتم تن شنگار، پرہہ ساچے نام کرایا۔ ساچا نام جگت ونج وِپار، لہنا دینا مات چُکایا۔ لہنا دینا کرم وِچار، ہر کرتے کھیل رچایا۔ ساچا میل سچی سرکار، مانس دیہی لیکھے لایا۔ مانس دیہی بہرم نوار، بھانڈا بہرم بھٹایا۔ گرہ توڑ قلعہ ہنکار، اُپر چڑھ ڈنک وجایا۔ آپے ویکھے اندر باہر، راؤ رنگ راجان شاہ سلطان رہیا سُنایا۔ شاہ سلطان شبد دیبان، موہ جنجالا جگت ودھایا۔ جگت جنجالا جھوٹھی کھان، ویلے انت نہ کھئے سہایا۔ ویلے انت سرب پچھتان، نہ ہوئے کوئی سہایا۔ گرمکھ ساچے خوشی منان، گر پورا نظری آیا۔ نظری نظر کرے دھیان، شبد بانا اک وکھایا۔ شبد اڈائے جگت اڈان، ترے لوآن پار کرایا۔ ترے لوآن نام نشان، برہمنڈی ونڈ ونڈایا۔ چترہج بھگوان، نو کھنڈاں سہج سہایا۔ نو کھنڈاں اک گیان، گر ڈنڈا شبد پھڑایا۔ شبد ڈنڈا جگت بلوان، آتم رنڈا سرب کرایا۔ جیرج انڈی مار دھیان، وِربھنڈی ڈیرہ لایا۔ وِربھنڈ ویکھ وکھانے پکھنڈ جھوٹھ نشان،

چاروں کُنٹ پھرے ہلکایا۔ چاروں کُنٹاں کر دھیان، سوہنگ اکھڑاں پڑھایا۔ جگت وکھڑاں نام ندھان، سو ساچا نال رلایا۔ سو پُرکھ نرنجن برہم گیان، آتم درس دکھایا۔ آتم درس تیر نشان، بجر کپائی چیر وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، شبد سرُپی کر دھیان چرن دوارے ساچی ہائی ساچا ہٹ کھلایا۔ کھلے ساچا ہٹ، ہٹ ہٹوانیا۔ سوہنگ اکھڑاں ساچا پٹ، بھگت بھگوانیا۔ کلجگ میٹن آیا پھٹ، دیوے دھنّ جیا دانیا۔ لیکھا چُکے اٹھسٹھ سٹھ اٹھ رہن نہ پانیا۔ در گھر ساچے نام اکٹھ، رنگن رنگے ہر ہر بھگوانیا۔ سوہنگ شبد تیری چٹھ کرے ہر، ہر والی دو جہانیا۔ جوٹھے جھوٹھے منڈپ گئے ڈھٹھے، خالی ہوٹے خزانیا۔ آپ گڑائے اُلٹی لٹھے، نہ کوئی جانے شاہ ڈرانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جن بھگتاں دیوے جگت ور، سوہنگ سو گُنوت گُن ندھانیا۔ سوہنگ سو ساچا پوڑا، ست پُرکھ نرنجن لایا۔ نہ کوئی جانے لما چوڑا، بھو کیسے نہ آیا۔ آپے ویکھے رس مٹھا کوڑا، رسنا رس رسن رسن رسک رس پایا۔ اچ محلے وسیا براہمن گوڑا، دس کیسے نہ آیا۔ ہر جگت گڑمائی، شبد رچایا کاج۔ گڑمکھاں آتم اک پرنائی، سوہنگ نال بنایا داج۔ دسویں گھر وجی ودھائی، انحد وجے ساچا ساز۔ جوت سہاگن ویکھن آئی، گھر ساچے مندر رکھے لاج۔ نام ویراگن پکڑ اٹھائے، اک لگائی ساچی آواز۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کھیل رچایا دیس ماجھ۔ شبد رچایا کاج، سئیاں منگل بولیا۔ دُھر درگاہی ملے سچا راج، سوہنگ گایا سچا ڈھولیا۔ دو جہانی ایک تاج، لال امولا اک ورولیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر بھگت بنایا نام سچا گولیا۔ شبد کاج اپار، دس نہ آیا۔ پُرکھ بدھاتی ساچی دھار، لوک ماتى حصّہ ونڈایا۔ ساچا ناتی جوت ادھار، کھلاپاتی کرم کھایا۔ دیپک باقی اک اجیار، اندھیری راتی سوہنگ چند چڑھایا۔ لیکھے لایا مستک ماتھی، پریم ہاتھی اک منگایا۔ آپے بنیا سچا ساتھی، ساچا لاڑا شبد بنایا۔ کرے کھیل تریلوکی ناتھی، بھگت اکھاڑا نال رکھایا۔ جگت چلائے کتھا اکتھنا کاتھی، دِن دہاڑا بھو چھپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایک بنک دوار لوک مات وڈیایا۔ گر آتم سچ سوانی، شبد لاڑے مات پرنائیا۔ دوس رین دوئے نین بھردے رہن پانی، ساچے ہانیاں ہان ملائیا۔ ایک اکھڑاں سوہنگ شبد ملی سچّی بانى، ہوٹے سہائی سبئی تھانیا۔ ستجگ ساچی بنی رانی، جگت جگدیش دیا کھائیا۔ ساچا پڑدہ رہی تانی، بیس اکیسے کھول وکھائیا۔ نہ کوئی دیسے بانى کھانی، وید پُرانی پئی چھانی، منگلاچار نہ کوئی کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنے بتھ رکھی وڈیایا۔ گڑمکھ آتم نوجوان، ساچا تن شنکاریا۔ نیتر کھولے مار دھیان، پُرکھ ابناشی چرن دواریا۔ ایک ملے نام نشان، جھلدا رہے وچ سنساریا۔ ایتھے اوتھے چُکے

کان، ناتا تھے نو دواریا۔ ساچا مندر اک مکان، شبد سروپی چار دیواریا۔ پون سروپی نام بیان، سوہنگ بنے سچ کہاریا۔ ساچے کندھی آپ اٹھان، لوآن پُریاں باہر کڈھا ریا۔ آپے کرے جان پچھان، ساچے اندر بوبا لاه رہیا۔ پلنگ رنگیلا سری بھگوان، چھیل چھبلا بنت بنا رہیا۔ آتم سرت سرت رکان، مان تان اک وکھا رہیا۔ ساچا میلا اک اکیلا در دوارا ہر گھر پروان، اچرج کھیلا آپ وکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر چیلا ایکا دھام سہا رہیا۔ ملیا میل آتم جاگی، جوتی جوت جگائیا۔ اٹھ اٹھ اٹھ ویکھے ویلا پرہاتی، رین اندھیری راتی رہن نہ پائیا۔ ایکا ملی امرت آتم بوند سوانتی، سینتل دھارا سانت کرائیا۔ ساچا نہاون پرہ در نہاتی، اک اکتی سدا سما رہیا۔ ناتا تھے ذاتی پاتی، کلاپاتی اک منا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنے در بہائیا۔ شبد چھبلا جگ، ہر شنکاریا۔ سوہنگ شبد بٹھائے پگ، سچ دستاریا۔ اک دوارا آپ وکھائے اُپر شاہ رگ، نو دوارے بند کرا رہیا۔ جگے چوگ موتی ہنس بنائے کگ، کوٹی کوٹ جنم سہا رہیا۔ دو جہانی بھجے ترسنا آگ، ساچا سگ مکھ لگا رہیا۔ وڈ داتا سورا سربگ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا پگ نام بٹھا رہیا۔ شبد دھاگا بٹھ ڈوری، دس کیسے نہ آتیا۔ ویکھ وکھانے اندھ گھوری، اپنی کرت کمایا۔ اٹھ پھر کرے چوری، حرام خوری نیڑ نہ آیا۔ شبد رکھے ساچی گھوڑی، دوس رین رہیا دوڑائیا۔ شبد جوتی ساچی جوڑی، آتم جوتی میل ملائیا۔ آپ چڑھائے ساچی پوڑی، ورن گوتی بھيو چکائیا۔ نہ کوئی راگ سنائے گوڑی، پرہ ساچی کھیل رچائیا۔ ساچے گھر وجی ودھائی، میل ملایا۔ ملیا میل ساچے مابی، بہم گویا۔ آپ پھڑائے اپنی بانہی، پار کنارہ اک وکھایا۔ دیوے درس اگم اتھابی، شبد شنکار تن کرایا۔ بیٹھا رہے رتھ رتھوہی، ساچا مارگ اک وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، سرتی سرت شبد جگایا۔ پُرکھ ابناشی ساچی بنت بنائی، آپ ہر مات پت پتا ماپا۔ اک وکھائے اکھڑ وکھڑ جھولی پائے سوہنگ سچا جاپا۔ چوتھے جگ چار کہاراں ڈولی آپ اٹھائے، میٹ مٹائے تینو تاپا۔ ساچی چولی تن سہائے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لوک مات کرے وڈ پرتاپا۔ وڈ پرتاپ آپ کرایا۔ شبد اچپا جاپ، گر مکھ ساچے آپ جپایا۔ آپے جانے پن پاپ، دوسر کھٹے بھيو نہ رایا۔ جیو جنت رہے کانپ، دیوی دیو رہے شرمایا۔ مایا ڈسنی ڈسے سانپ، جوٹھی جھوٹھی سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، اتم میلا آپ ملایا۔ ملیا میل کنت سہاگ، سرت سوانی خوشی منائیا۔ کلجگ سویا گیا جاگ، ساچی رات دیا کمائیا۔ اک بھجھائے ترسنا آگ، امرت آتم مکھ چوائیا۔ دیپک جوتی جگے چراغ، سوہنگ بتی ایکا لائیا۔ کلجگ چولی لاہون آیا کالے داغ، اک اپنی دیا

کھائیا۔ شبِ گھوڑی گندے واگ، نام مؤلی اک رکھائیا۔ ہتھیں گانا ساچا تاگ، سچ نشانہ مات لگائیا۔ جوت نرنجن سوہنگ پائے سچ تیل کانا، نین نائی آپ اکھوائیا۔ پانی وارے دو جہاناں، مات دھرت خوشی منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوت سرُپی پھرے بانا، گرُمکھاں ربیا بنت بنائیا۔ گرُمکھ بنت بنائے، شبِ جنائیا۔ ساچا شبِ جھولی پائے، سرت سوانی سیو کھائیا۔ پنچاں گولی آپ اکھوائے، ساچا تول ربیا تُلایا۔ کلجگ بولی اتم ویلے انت ویلے، سوہنگ ڈھول ربیا وجائیا۔ گرُمکھ ساچے مات اٹھائے، پردے پھول آپ دکھائیا۔ آپ اپنے رنگ رنگائے، ساچا جاپ اچا کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ توہار ساچی خوشی منائیا۔ سچ دہارا سچ سو ویلا، سچ سہنجی رین ساچا لاڑا۔ ساچے مندر لینا پیکھ بہتر ناڑا۔ بھگت سہیلے پیکھ نیتر دئے نینا کلجگ اکھاڑا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جن بھگتاں چُکائے لہنا دینا۔ لہنا دینا آپ چُکائے، پنجھی پوہ آپ دوس وچاریا۔ شبِ گہنا تن پھنائے، جگت میل آتم دھو، میل ملائے ہر نرنکاریا۔ پورن جاپ سوہنگ سو، اترے پار دھرم جیکار جس جن رسن اچاریا۔ تن کیاری بیچ ساچا بو، پھل لگائے کایا ڈالیا۔ ملے پھل دو جہانی آگے ہو، چلے آپ اولڑی چال چالیا۔ لکھ چوراسی رہی رو، سب دسے ہتھیں خالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، شبِ بنائے جگت دلایا۔ جگت دلال آپ بنایا، جاپ چپایا سوہنگ سو۔ پارہم پرہ بھو گھلایا، لیکھا چُکے ایک دو۔ کروڑ تیتیسا رہن نہ پایا، شو شنکر بیٹھا رہیا رو۔ برہما سیس جگدیش دس نہ آیا، ویکھے کھیل چھبی پوہ۔ گرُمکھاں حصہ مات ونڈایا، امرت آتم رہیا چو۔ جوتی جوت سرُپ ہر، شبِ بھندارا اک رکھائے، اور نہ جانے کو۔ ستو گن ست سنتوکھیا۔ ست سرُپ گر ناؤں، ایک دسے راہ سوکھیا۔ در گھر ساچے دیوے تھائوں، در گھر ملے موکھیا۔ سدا سدا سد دیوے ٹھنڈی چھاؤں، لوک مات نہ کرے دھوکھیا۔ گرُمکھ اٹھائے شبِ گرگاؤں، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دیوے انوکھیا۔ شبِ پھنائے تن شنگار، پرہ ساچا مات کرائیا۔ ویکھ وکھانے تھائیں تھائوں، گرُمکھ ساچے مات جگائیا۔ سنگھ بشن سد بل جاؤ، جاگرت جوتی لیا جگائیا۔ دیوے مان تھائیں تھائوں، سنگھ اندر سہج سُبھائیا۔ آپے پتا آپے ماؤں، بھائی بھینان آپ اکھوائیا۔ جُگو جُگ رکھائے ناؤں، کرشن سُداما کایا چاما لیکھے لائیا۔ بنیا تن جگت دمام، شبِ نگارے چوٹ لگائیا۔ سنگھ پریم پورن کاما، کوٹن کوٹ وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی بنت بنائیا۔ ہر بنت بنائے آپ جگائیندا۔ گرُمکھ سنگھ ساچے سٹ جگائے، ایک راہ وکھائیندا۔ در گھر ساچا ساچے نائے، جگت راہ وکھائیندا۔ در ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگن، سنگھ

پال دیا کھائیندا۔ گُرمکھ بنے ساچی مالا، سوہنگ دھاگے آپ پروئیندا۔ آپے توڑے جگت جنجالا، راہ سُکھالا مات چلائیندا۔ پنجھی پوہ کرے پرتپالا، کایا مندر سچی دھرم سالہ، دیپک جوتی اک جوالا، مستک للائی اوکھی گھاٹی پھڑ بابوں آپ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا ہٹ شبد ونجارا، گھٹ گھٹ آپ اکھوائیندا۔ ہر ہر ساچا میت، وڈ وڈ سنساریا۔ دوس زین راکھو چیت، کایا کرے پت پت پتیت، نہ آوے پاسا باریا۔ صدی چوڈھویں رہی پیت، لکھ چوراسی پرکھے نیت، چاروں گنٹ ویکھ وکھا رہیا۔ نو کھنڈ پرتھی اک سہاگی گیت، آپ بندھائے چرن پرت، ساچا مارگ ہر وکھا رہیا۔ کلجگ چلے اولڑی ریت، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا سنگ نیہا رہیا۔ ساچا سنگ نیہائے، سگلا ساتھیا۔ نام رنگن رنگ چڑھائے، ہر ہر ناتھ تریلوکی ناتھیا۔ شبد کنگن تن پہنائے، سوہنگ ٹکا مستک ماتھیا۔ دوجا در نہ منگن جائے، ساچے انگن آپ رکھائے، آپے رکھے دے کر ہاتھیا۔ شبد گھوڑے تنگ کسائے، لوآن پُریاں پار کرائے، برہمنڈ کھنڈ و رہنڈ جیرج انڈ ویکھ وکھائے پرتھی اکاشیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، آپ اپنے رنگ سبائے، گنوت گن ندھان گُرمکھ ساچے سنگ ملا رہیا۔ پاربرہم برہم میل ملانا۔ جگت ترشنا بھیکھ ننگ، گر شبد مردنگ اک وجانا۔ نو دوارے وکھائے لنگھ، دسم دواہری اک ترانہ۔ وڈ داتا سورا سربنگ، آپ اکھوانا۔ جن بھگت بھگت جن آتم بٹھے گانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایک دیوے نام ور گنوتتا گن ندھانا۔ دیوے نام اپار، سچ گنوتیا۔ آتم بھرے بھنڈار، نوری جوت سری بھگوتیا۔ ویکھ وکھانے وارو وار، کھیلے کھیل جگا جگتیا۔ آپے پُکھ آپے نار، پت پتوت ساچے کنتیا۔ سولان کر تن شنکار، ہرجن جن ہر آتم رس اک چوتیا۔ امرت جھرنا پر اپار، برسے میگھ بے بے اتیا۔ کایا سیتل ٹھنڈی ٹھار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن ہر ہر جن بنائے مات بنتیا۔ شبد ت پردهان گُرمکھ جانیا۔ گُرمکھ چتر سُبجان چلے گر کے بھانیا۔ گر پورا بھئے مہربان، دیوے نام ونجھ مہانیا۔ جگت بھگت بھگت جیا دان، اک جھلائے شبد نشانیا۔ پاربرہم میل ملانیا۔ جوتی شبد شبد جوتی رنگ ساچا مانیا۔ در گھر ساچا اک پچھان، نو در ویکھ جھوٹھ دکان، ملے میل سری بھگوانیا۔ لکھ چوراسی چُکے کان، دھرم رائے نہ لائے بان، لیکھا لکھ گن ندھانیا۔ پنچم چور مٹے نشان، شبد ڈور اک اڈان، اندھ گھور نہ کوئی پائے شور، پُکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی پھڑ پھڑ بابوں اندر مندر لائے تور، اک وکھائے نام خانیا۔ نہ کوئی زورُ جانے زور، گر پورا رہے سدا شبد گھوڑ، گپت ظاہر رہیا دوڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے

نام ور، بھریا رہے سدا بھنڈاریا، بھرپور بھرپور بھرپور تن تن نام خزینیا۔ گر حاضر حضور ستجگ ست سرور، تن من مؤلے سد سد سد بھینا۔ ہر ہر ہر حاضر حضور، جودھا داتا بیر سور سانت کرائے ٹھانڈا سینا۔ نرمل جوتی باقی۔ کوہ کوہنور مٹے اندھیری راتی۔ ملے میل کملاپاتی۔ شب دیوے سچ سوغاتی۔ آپے نیڑے آپے دور، دوس زین ویکھے مار جھاکئی۔ ہرجن چکائے لین دین باقی۔ نہ کوئی جانے جیو جنت خاکی۔ گرمکھ ساچے سنت پُرکھ ابناشی امرت آتم پیالہ بھر پیائے دھر درگاہی سچا ساقی۔ دین دیالا گر گوپالا، اٹھے پھر دوس زین بھوئے رکھوالا، پنج پنچائن مایا ممتا ڈین کوئی نہ دسے عاقی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنور بھگوان، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے شب وور، آپ چڑھائے گر شب ساچے راکئی۔ شب گھوڑا جگت بلوان، پرہہ ساچا مات لیا۔ گرمکھ ساچا نوجوان، میٹ مٹائے پنج شیطان، کایا ماٹی بھانڈا کچا ساچے رنگ رنگایا۔ ملے میل ہر بھگوان، دیپک جوتی جگے مہان، ایک شب ایک راک کنت سہاگ سنائے کان، ڈرمت جائے دھوتی۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے شب وور، دو جہاناں اک ترانہ آون گون ترے بھون میٹ مٹائے، پار اتارے وچوں کوٹن کوٹی۔ کایا دھرتی مؤلے، پرہہ امرت میگھ برسائیا۔ بھوئے بہار اُپر دھولے، پھولن سیج اک وچھائیا۔ گرمکھ آتم رہی بولے، شب سنیہڑا بھیج پرہہ آپ رہیا جگائیا۔ آپ اُلٹائے ناہے کولے، مارے تیر سوہنگ سچا نیر، آتم جھرنا رہیا جھرائیا۔ آپے بھکھ بھوج آپے کرے لیہج پھیج، چارے کھائے چار ورنی شب ایک ساچی سرتی دھرنی دھرت آپ اکھوائیا۔ گرمکھ ساچے ساچی ترنی، لیکھا چکے مرنی ڈرنی، نیتر کھلے ہرنی پھرنی، دیپک جوت کرے رُشنائیا۔ ایک ساچی ترنی ترن، چرن سرن سرن گر چرن، نت نیتی اک پڑھی آپے جانے دھرنی دھرن، جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچے ایک ور، دسواں دوارا جوت اپارا شب ہلارا ہر پرکاش، رسن سواس کایا منڈل راس پورن آس آپ کرائیا۔ بھگت شہیلا داسن داس، اک آکیلا وسے پاس، آپ شہائے ساچا ویلا۔ شب چلائے سواس سواس، سرتی شب ساچا میلا۔ پون اڈائے وچ اکاش، گر مندر اندر گر چیلا۔ گر پورے سد بل بل جاس، اچرج کھیل آپے کھیلا۔ شب سرورپی چاڑھے تیلہ۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھاں کھولے بند در، دیپک جوتی کر پرکاش، در گھر ساچا آپ شہایا۔ دیپک جوتی بھوئے جگت پرکاش، من دھیر دھرایا۔ ہر بن نہ جانے کھئے کایا کاسہ، امرت پیالہ بھر وکھایا۔ ڈرمت میل دھوئی شب چلائے سواس سواسا، مانس جنم بھوئے راسا، جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک راہ جگت ملاح بے پرواہ اپنا آپ رہیا وکھایا۔ اپنا آپ وکھائے، دو جہانی بن ملاح۔ گرمکھاں بیڑا پار کرائے، ویکھ وکھائے تھاون تھان۔

سنجھ سویر نہ بہرم بھلائے، نہ کوئی جانے پتا ماں۔ گرمکھ ساچے سوئے مات جگائے، آپے دیوے ٹھنڈی چہاں۔ ایک ساچا نام چپائے، ویلے اتم پکڑے بانہ۔ درگاہ ساچی ساچا دھام آپ سہائے، جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، بھگت بھگونت بھگتی ساچی لائے۔ بھگونت بھگت بھگت جل میں۔ گنونت سنت انت کنت رس رسنا چین۔ جیو جنت بنے بنت، نہ کوئی مذہب نہ کوئی دین۔ جگت مہا سدا آگت، اکھڑ وکھڑ گرمکھ ساچے وکھ کین۔ لکھ چوراسی لتھی ستھر، نہ کوئی پاڑے بجر کپاٹی پتھر، پنچ وکارا نہ سکے چہین۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبد دیوے نام ور، دوس زین ٹھانڈا سین۔ ست پڑکھ اپار، ست سنتوکیا۔ پورن جوت کر آکار، لکھ چوراسی پاوے سار، ویکھ وکھانے ورن گوتیا۔ نو دوارے جگت بھکھار، چاروں گنٹ ہاباکار، گرمکھ ویرلا پاوے سار، دسم دوار کھوج کھجنتیا۔ لوک ماتى شبد ادھار، پڑکھ بدھاتی دیونہار، چرن ناتی جگت پیار، بوند سواتی ٹھانڈی دھار، کایا رنگن رنگ بسنتیا۔ کلجگ تیری اتم وار، جوت سرؤپی بھیکھ اپار، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ویکھ وکھنتیا۔ لکھ چوراسی بھیکھ وکھایا، پرہہ جوتی جوت جگائیا۔ تختوں لاپے راجے رانے، ورن گوت رہن نہ پائیا۔ گرمکھ ساچے چتر سگھڑ سیانے، شبد ڈور رہیا بندھایا۔ شبد دیوے نام گن ندھانے، دہ دشا کھیل رچائیا۔ جھلے شبد اک نشانے، ستان دیپان رہیا جھلائییا۔ نو کھنڈ پرتھی مار دھیانے، لوآن پریاں ویکھ وکھائیا۔ برہما ویکھ آپ بھگوانے، کلجگ اتم جوتی میل ملائییا۔ شو شنکر مار دھیانے، گرمکھ ساچے میل ملائییا۔ سرپت راجا اند بھوئے پردھانے، کروڑ تیتیسا سنگ اٹھائییا۔ کرے کھیل والی دو جہانے، بیس بیس جگت اکیسا بھگت سیسا چہتر جھلائییا۔ نہ کوئی جانے راگ چہتیسا، دند بتیساکتھن نہ پائیا۔ ویکھ وکھانے انجیل قرآن حدیثا، عیسیٰ موسیٰ بھوئے ہلکائییا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، نہکلنک ناؤں رکھائییا۔ نہکلنکا نو دوار، دس کیسے نہ آیا۔ جوت سرؤپی کر آکار، شبد سرؤپی ڈنک وجایا۔ چاروں گنٹاں کر اڈار، دہ دشا پھیرا پایا۔ برہمنڈ کھنڈ وربھنڈ، اند جیرج اٹبھج سیتج رہیا ونڈایا۔ سوہنگ پھڑ چنڈ پرچنڈ، کلجگ تیری وڈھے کنڈ، بے مکھ جیوان دیوے دنڈ، چاروں گنٹ بھوئے ہلکایا۔ نو کھنڈ پرتھی کرے کھنڈ کھنڈ، ویکھ کھیل ہر برہمنڈ، بھیکھ پکھنڈا کھے رہن نہ پایا۔ گرمکھ ویرلا نار سہاگن، سریشٹ سبائی بھوئے رنڈ، کنت سہاگی شبد لاگی آتم سیجا ایک بندھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، سوہنگ سو ہر بن اور نہ جانے کو، لکھ چوراسی رہی رو، گرمکھ ویرلے آتم بیج ساچا بو، مانس

جنم ليکھے لایا۔ مانس دیہی ہوئی پروان، پرہہ ساچے دیا کمائیا۔ پنجھی پوہ کر دھیان، گُرمکھ سوئے رہیا جگائیا۔ شبد سروپی بل ساچا جو، کایا مندر اندر ساچا بیج رہیا بجائیا۔ دُرمت میل کلجگ دھو، رسن گیت سُہاگا انحد راگا آپے آپ رہیا چلائییا۔ ہرجن بنائے ہنس کاگا، آپ اپنے ہتھ رکھے واگا، ایک راہ جگت ملاح بے پرواہ دو جہان چلائییا۔ شبد سُناؤنی پاربرہم برہم گیانی برہم میل ملائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ ریکھ ویکھ ہر، گُرمکھ ساچے سنت جن ساچی بنت مات رہیا بنائیا۔ لوک مات ہر بنت بنائے، گُرمکھ سویا مات جگائے، سادھ سنت کیسے ہتھ نہ آئے۔ رُوپ اگما ہڈ ماس ناڑی چما، مات پت کر کر پت، کھئے نہ جانے کھیل نت نوت، پاربرہم اناشی اچت، وار تھت نہ کھئے جانے آپے جانے گت مت، مانس دیہی جگت جت لکھ چوراسی پھند کٹائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، شبد بھنڈارا اک کھلائے۔ شبد بھنڈارا کھول جگت جنائیا۔ چوہ اکھڑ وکھڑ جگت بول، چار ورنان رہیا سُنائیا۔ بجر کپائی پاڑے پتھر پنچاں ستھر آپے لایا۔ نیتز نیر ورو لے اتھر، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ پرہہ ہتھ وڈیائی، سرشٹ سبائی۔ سرشٹ سبائی دئے دُبائی، پُرکھ اناشی جوت جگائیا۔ دھرت مات ملی ودھائی، جن بھگتاں خوشی منائیا۔ لکھ چوراسی ہوئے کُرمائی، لاڑی موٹ ہتھیں مہندی لایا۔ دھرم رائے دُور دُراڈا ویکھے چائیں چائیں، اٹھائی گنڈاں بُويا لایا۔ کلجگ کالا پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ باہیں، آپ اپنا رنگ وکھائیا۔ کوئی نہ دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، مات پت پتا پوت نہ ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچے سنت سہیلے اک اکیلا شبد سروپی کر کر میلا، آتم ترشنا بھکھ رہیا مٹائیا۔ آتم ترشنا کٹے بھکھ، ہوئے دئے جلائییا۔ اک اُپائے سچا سُکھ، دُھن ناد اناہد مردنگا اک وجائیا۔ نیش اکھڑ وکھڑ شبد جوتی ساچے کنڈے تول، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ بھاگ لگائے کایا چول، سچ دوارے پڑدہ کھول، نرمل جوت کر آکار، امرت بخشے ٹھنڈی دھار مُکھ چوائیا۔ پون اُنجا چھتر جھلار، بھیکھ بونجا در دربار، بھیو کیسے نہ آئییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوراسی ویکھ ہر، آپ اپنی رچن رچائیا۔ گُرمکھ اندر کیسے دسے نہ سچ سچائی، پنڈت پاندھے دین دُبائی، مُلا قاضی ہا کاریا۔ آتم در گُرمکھ ورلے وجے ودھائی، سُنیا راگ شبد اپاریا۔ ملیا میل ساچے ماہی، ناتا تٹا تُو دواریا۔ دسویں جوت اگم اتھابی، دیپک جوتی ہوئے اُجیاریا۔ ہوئے سہائی سبئی تھائیں، پاربرہم پاوے ساریا۔ گُرمکھ آؤنا چائیں چائیں، پُرکھ زرنجن گھٹ گھٹ واسی شبد سروپی پکڑے باہیں، چھپی پوہ دوس وچاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر،

گرمکھ ساچے سنت جناں امرت آتم ساچا چو، نچھر دھارا ٹھنڈی ٹھارا، سیتل سانت سانتک آپ کرا رہیا۔ چھبی پوہ رُت بسنتا، لوک مات کل آئی۔ ملے میل پرہہ ساچے کنتا، گرمکھ شبد ہونے گرمائی۔ نانا تھے جیو جنتا، ملے میل ہر بھگونتنا، کلجگ کالکھ لاپے چھابی۔ کرے کھیل آدن اتنا، چوتھے جگ جوت جگنتا، بنائے مات ساچی بنتا، ویکھ وکھانے تھاون تھائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرمکھ ساچے ویکھ ہر، دوار بنک راؤ رنگ ایک ایک سہائیندا۔ ایک ایک سہائے دوار، راؤ رنگ رنگ راجان شاہ سلطان رہیا جنائیا۔ چار ورن در بھکھار، شبد ملے وست اپار، آتم جھولی کایا ڈولی ہر ساچا رہیا بھرائیا۔ آپے ہونے پھریدار، اندر باہر گیت ظاہر، شبد کنڈا سوہنگ ڈنڈا وچ برہمنڈا اپنے ہتھ رہیا اٹھائیا۔ گرمکھ ورا وچ مات پائے ونڈا، پھند چکائے جیرج انڈا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبد دیوے جگت ور، جگ جگ کار کھائیا۔ کار کھاوے کرم کانڈ، لکھ چوراسی ویکھ وکھانیا۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھانے جیو جنت سادھ سنت پرہہ پُن چھان، گرمکھ ساچے مات اپنیا۔ گرمکھ ساچے چتر سجان، ملے میل گن ندھان، آتم برہم برہم گیان پاربرہم من منیا۔ شبد پھرائے ہتھ تیر کمان، سوہنگ چکے نوجوان، پنجان چوراں آپے ڈنیا۔ داتا جودھا سورانگنی گنوان، سرب کل بھریورا حاضر حضورا وڈ دھن دھنیا۔ راگ اناداں انادی توڑا، بودھ اکادھ شبدی پورا، ہرجن چڑھائے ساچے چنہیا۔ گرمکھان مستک لائے ساچی دھوڑا، کایا رنگن رنگ چڑھائے گوڑھا، چتر سگھڑ بنائے در آئے موڑھا، دیوے گیان گر شبد دھیان آتم انہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ ریکھ ویکھ ہر، چار ورن اک سرن ایک راگ سنائے کتیا۔ ساچا راگ کت سنائے، کول نین بدھ نانا۔ گرمکھ آتم جائے من، ملے میل ساک سین پت ماتا۔ بھانڈا بہم دیوے بہن، لیکھا چکے اوچان نیچان ذاتاں پاتاں۔ بیڑا اپنا لائے ہتھ، سوہنگ دات جس جن ملے جگت سوغاتا۔ نہ کوئی لائے مات سنھ، ملائے میل تن کھلاپاتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، پاربرہم برہم پار گیاتا۔ سپت سروور سانت رس، ستگر سرن سرنائے۔ ستجگ ساچی آس رکھ، کلجگ کالکھ پرہہ رہیا مٹائے۔ گرمکھ آتم جوت رو سس مات پرتکھ، دیپک دیپ رہیا جگائے۔ مٹکھ جگت گوار ہونے بھکھ، جوتی آگنی رہیا جلائے۔ دھر مستک بھاگ پرہہ لائے رکھ، گرمکھ سوئے مات جگائے۔ لکھ چوراسی وچوں کینے وکھ، سوہنگ سو جاپ جپائے۔ پنجمی پوہ درس دکھائے ہر پرتکھ، گر سنگت گھال پائے تھائے۔ آپ اپنی گود پرہہ لائے رکھ، دھرم رائے نیڑ نہ آئے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ست ستوادی ست پُرکھ نرنجن، نیترا پایا شبد

انجن، چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن، سوا لکھ پرہہ اک کرائے۔ اک سوايا سوا لکھ، پرہہ جوتی نُو سوايا۔ جوت نرنجن رہی بھکھ، اکھڑ وکھڑ اک پڑھایا۔ ہرجن آپ چڑھائے ساچے رتھ، ستنجگ ساچے مارگ پایا۔ سرب کلا آپے سمرتھ، منمکھ جیواں دس نہ آیا۔ سرشٹ سبائی پکڑے نتھ، راج راجاناں شاہ سلطاناں رہیا بھویا۔ جگت چلائے شبد رتھ، اکتھنا اکتھ رسنا کتھ نہ سکے رایا۔ لوآن پُریاں رہیا متھ، برہما شو اندر کروڑ تیتسا دئے ڈھایا۔ لکھ چوراسی سیاں ساڈھے تِن ہتھ، کلجگ اپنی ونڈ ونڈایا۔ جن بھگتاں پرہہ رکھے دے کر ہتھ، وچ وربھنڈ ملے وڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، کر درس سگل وسورے جائن لتھ، چھبی پوہ جو جن درشن پایا۔ چھبی پوہ پرہہ بنت بناؤنی، کالا سوسا تن چھہاؤنا اے۔ ویکھ وکھانے عیسیٰ موسیٰ چینا رُسا بھیکھ وٹاؤنا اے۔ آپے جانے انجیل قرآن جگت حدیثا، بیس ایکسا کھیل کھلاؤنا اے۔ ایک چھتر سوہے سر جگدیشا، دند بتیسا لکھ چوراسی گاؤنا اے۔ شاہ سلطاناں خالی کھپسا، بیس بیسے در در کر بھکھار، بھیکھی اک آپ اکھواؤنا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ایک رنگ راؤ رنگ سرشٹ سبائی اپنا آپ وکھواؤنا اے۔

★ ۲۴ پوہ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ضلع امرتسر ★

جگت جگیشر آپ پرہہ، ایک جوگ کھایا۔ جگت منیشر آپ پرہہ، چنتا روگ سوگ پرہہ رہیا مٹایا۔ جگت تیشر آپ پرہہ، تن من رسنا بھوگ مات تجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جگت اولڑا راہ چلایا۔ جپ تپ ابھاس سرب سنساریا۔ لکھیا لیکھ وید ویاس، نہکلنک لے اوتاریا۔ جیرج کھانی نہ کوئی جانے دس دس ماس، پاربرہم بھيو اپاریا۔ سچ منڈل جوت پرکاش، دیوی دیو سرب بھلا رہیا۔ ویکھ وکھانے پرتھی آکاش، برہم شو سیس جھکا رہیا۔ شبد سروپی پاوے راس، پون سواس اک چلا رہیا۔ بھگت شہیلا ہویا داس، ساچی بنت مات بنا رہیا۔ گھر مندر اندر کینا واس، سوہنگ سو جاپ چپا رہیا۔ ملیا میل سرب گنتاس، صد گیاراں لیکھ لا رہیا۔ گیاراں صد جگت پرہاس، گرمکھ سوئے مات جگا رہیا۔ دسے نہ شاہو شاباس، کل دھاری کل ورتا رہیا۔ گرمکھ ساچے سد بل بل جاس، برہم پاربرہم پرہہ ساچی سیو کما رہیا۔ گرمکھ ساچی سیو، ہر ساچے مات لگائیا۔ تن کایا رسنا ساچی جھو، وڈ دیوی دیو دیا کھائیا۔ اچرج لایلا لکھ ابھيو، جوت نرنجن آپ کرائیا۔ کایا پھل لگا ساچا میو، سچ دہاڑا آپ

سُہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیرا انت وبارا، ستجگ تیرا ست پسارا، دوہاں ویکھے اک دوارا، آپ اپنے رنگ سہائیا۔ آپ اپنے رنگ سمایا۔ پنچم پوہ پنچ پردھانا، پنچم بیڑا رہیا بٹھایا۔ پنچم دیوے شبد ترانہ، جوت نرنجن اک مہانا، راگ انادا رہیا سُنایا۔ شبد سرُپی ہتھیں گانا ایکا بٹھے شاہ سلطانا، گن اوگن نہ کوئی جنایا۔ بھیو ابھیدا کھیل مہانا، اچھل اچھیدا سرشٹ بھلانا، چار ویداں وقت چکانا، سوہنگ ساچا راگ سُنایا۔ جن بھگتاں سُنائے ساچا گانا، دھر درگاہی دیوے دانا، جھلدا رہے مات نشانہ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ پورن جوت سری بھگوانا، نہکنک بلی بلوانا، پرگٹ ہوئے والی دو جہانا، شبد ڈنک رہیا وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ جگت ترشنا آگ، کل جلا یا۔ لکھ چوراسی رہی دگ، نہ کیسے کوئی چھڈایا۔ جوٹھی جوٹھی وا رہی وگ، دوس رین اندھیر مچایا۔ مانس دیہی ہنس ہوئی کگ، شبد چوگ نہ کوئی چگایا۔ دیپک جوت نہ گئی جگ، اندھ اگیان اندھیر نہ کھئے مٹایا۔ دھیرج یت تٹا تگ، ست دھرم نہ کھئے رکھایا۔ جم جمکال پکڑ پچھڑے شاہ رگ، نہ ہوئے کوئی سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وڈ داتا سورا سربگ ایکا ایک اکھوایا۔ ایکا ایک اکال، سرب گھٹ وسیا۔ پرگٹ ہوئے دین دیال، راہ ساچا مات دسیا۔ دوس رین رہیا سرت سنبھال، اندر باہر پھرے نسّیا۔ دیوے نام سچا دھن مال، نر ہر ہر نر پردے وسیا۔ جگت مایا توڑ جنجال، مارے شبد اک اچھال، بھاگ لگائے ماٹی کھال، ملے نام دان اٹلیا۔ دو جہانی در دلال، نیڑ نہ آئے کال مہاکال، جن ہر ورو لے لوک ماتی بھال، اتم بیڑا رہیا بنھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سرُپی چلے نال نال، پنچم پنچاں دیوے ڈتیا۔ پنچم دیوے ڈن، مات جگایا۔ پنچم دیوے بہن، پنچ اپجایا۔ پنچم لائے سنھ، پنچم جھولی رہیا بھرایا۔ پنچم بھرے بھلے جن، پنچم بھانڈا بھرم بھٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، پنچم پنچ وچولا پنچم پنچاں وچ سمایا۔ پنچ گوائے پنچ بنائے پنچم جوت جگائیا۔ پنچم سرتی شبد سنگ ملائے، پنچم مکھ بھوٹایا۔ جم کال رانی درس دکھائے، پنچم رو رو دئے ڈھائیا۔ پنچم امرت آتم میگھ برس وکھائے، پنچم دوس رین رہے ہلکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، پنچم بٹھے پنچم ناتا پنچم پنچاں رہے جدائیا۔ پنچم جدائی انت کل، نر ہر ساچے مات کرائیا۔ پنچم وڈیائی جل تھل، پرہہ آپے بنت بنائیا۔ پنچم کمائی اج کل، کالکھ ٹیکا مستک چھابیا۔ پنچم وڈیائی گھڑی گھڑی پل پل، پنچم ملیا سہج سُبھائیا۔ پنچم کرے ول چھل، چھل ول کر بھلائیا۔ پنچم جائے بل بل، پنچم رہیا جگائیا۔ پنچم لاپے دئی دویتی سل، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ پنچم بیٹھا آپے رل، سن سمدھی

آسن لائيا۔ پنچم ميلا من تن، نو دوار ربه ہلکائيا۔ پنچم مليا نام دهن، سچ سمگري اک رکھائيا۔ پنچم پنچم پرہہ جائے من، پنچم کرے مات گڑمائيا۔ نر ہر ساچا متيا، پنچم ملے ميل ہر رگھرائيا۔ لگے بھاگ کايا چھپر چھنيا، کلجگ رين سہنجني آيا۔ سرتي شبد سيو کماي، نر ہر ساچا شاہو مني، گرمکھ ويکھے تھاو تھائيا۔ اکم اگمرا بے پرواہي ميٹ مٹائے جھوٹھا جنيا، جوتي جوت سروپ ہر، پنچم جوتي اک کر، شبد ديوي نام ور، ساچا راگ سنائيا۔ راگ کن سنکيت پرہہ سنائيا۔ شبد سچ سہاگي گيت، سوہنگ سو مات وڈيائيا۔ ستجگ ست مليا گر ميت، دوسر کوئي بھيو نہ پائيا۔ نہ کوئي دبرا مندر مسيت، گردوارا رين نہ پائيا۔ در گھر بيٹھا پرکھ نيت، نہ کوئي سکے بھيد چھپائيا۔ جن بھگتاں بخشے چرن پریت، سيوک سيوا ساچي لائيا۔ ساچا ميلا سجن سپيلے ميت، جوتي جوت سروپ ہر، آپ اپني جوت دھر، پنچم جوتي اک دھر، ايکا رنگ رنگائيا۔ پنچم رنگ چلؤل ہر چڑھنيا۔ مليا ميل کنت کنٹوبل، ستجگ چڑھيا ساچا چنيا۔ شبد پنکھوڑا لینا جھول، گگن راگ سنيا کتيا۔ شو جي سٹی ہتھوں ترسول، سوہنگ ديون آيا ڈيا۔ کروڑ تيتيسا برکھے پھول، ہر ہر بھانا جس جن منيا۔ جو جن گئے مات انت کل بھول، مانس ديہي نہ بيڑا بنھيا۔ جوتي جوت سروپ ہر، آپ اپني جوت دھر، پنچم جوتي اک در، در دوارا ايکا منيا۔ کون جگائے پنچ، پنچم کون سويا۔ ويکھے کھيل کون پرپنچ، پنچم ناتا دئے تڑايا۔ کون بچھائے ترسنا انچ، کون سانتک ست ورتايا۔ مانس ديہي کايا کنيچ، گھرن بھننہار کون اکھوايا۔ جوتي جوت سروپ ہر، پنچم جوتي نور کر، پنچ پنچالي ريبيا سنيايا۔ پنچ پنچائي تاج، ہر سہندرا۔ آپے کرے اپنا کاج، بھگت سہيل سدا بخشندرا۔ بھاگ لگے ديس ماجھ، نہ کوئي جانے جيو اندھڑا۔ جن بھگتاں ديويے شبد داج، مٹکھ بھاگاں مندرا۔ جوتي جوت سوہنگ سو ماري آواز، گڑھ ہنکاری توڑ تڑائے چندرا۔ گرمکھ ساچے شبد ڈوري ريبيا پرو، رکھے لاج ساچن ساز آپ اکھوندرا۔ جوتي جوت سروپ ہر، جوتي جامہ بھيکھ دھر، نہکلنک نرائن نر، ايکا ايک ساچا راہ سرشٹ سبائي آپ وکھندرا۔ ستجگ ساچا راہ وکھائے، نئيا نام چلايا۔ لکھ چوراسي پھاہ کٹائے، بھيناں بھيا ساک تڑائيا۔ دھر درگاہي بھگت ملاح آپے ہو جائے، ساچي بيئا آپ پھڑائيا۔ جوتي جوت سروپ ہر، آپ اپني جوت دھر، پنچم جوتي نور کر، ساچا ناؤں اک چلايا۔ نو ست پرہہ کر وبارا، اتم انت کرائيا۔ پُرياں لوآن اک جیکارا، ايکا ايک سنائيا۔ برہمنڈ کھنڈ پرہہ بٹھ دھارا، ورہنڈ ريت چلايا۔ کرے ونڈ پرہہ کھيل نيارا، گرمکھاں ونڈ ونڈائيا۔ آسو تن سچ ديارا، پرہہ ساچا ليکھ لکھائيا۔ اُني آسو اندر اکھاڑا، ريبيا خوشي منائيا۔ پنچم کتک اُچ پھاڑا، پریت آکاش ريبيا بلايا۔ اُني کتک شبد دھارا، شو شنکر ريبيا جگائيا۔

ست مگھر پکڑے داڑا، برہمے مکھ رہیا بھوئیا۔ تیئی مگھر جوتی لاڑا، شبد آپ بنائیا۔ نو پوہ کرے واڑا، گرمکھ ساچے ہوئے سہائیا۔ پنجمی پوہ کھیل اپارا، بہتر ناڑی دیپک جوتی رہیا جگائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مات کرائے دھرم اکھاڑا، گیان ویراگ ایک در بہائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپے آپ گیا جاگ، ستی سرب لوکائیا۔ اُنی آسو آس رکھائی۔ پنجم کتے وجے ودھائی۔ اگی کتک مات رُشنائی۔ ست مگھر ککرم جدائی۔ تیئی مگھر ترکھا بھجھائی۔ نو پوہ دُرمت میل دھوہ، پرہہ سرتی شبد ملائی۔ پنجمی پوہ پرہہ پرگٹ ہو، پنجم دین آیا وڈیائی۔ پرگٹے شبد سوہنگ سو، جوت نرنجن ایک ڈگمگائی۔ سادھا سنناں آتم شکتی لے کھوہ، گھر ساچے نہ ملے کیسے ودھائیا۔ گر مندر اندر بیٹھے رہے رو، کایا کعبہ دس نہ آئیا۔ جن بھگتاں دُرمت میل دھو، حق جنابا دو دو آہ رہیا میل ملائیا۔ امرت جھرنا نچھر چو، کول ناہی رہیا آپ اُٹائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پنجم جوتی نور دھر، نور نور ایک ایک رہیا کرائیا۔ جوتی نور شبد سیس دستار۔ سرب کلا بھرپور ہر جگدیش، نہکلنک لے اوتار۔ لیکھا جانے بیس اگیس، نو کھنڈ ونڈ پرہہ پائے سار۔ لوآن پُریاں ایک حدیثا، کرے کرائے جے جیکار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پنجم دیوے نام ور، پھڑ پھڑ باہوں جائے تار۔ اک اکلا ہر منایا۔ دوجا رکھ شبد محلہ، تیجے واجا پون وجایا۔ چوتھے در گرمکھ ورلے میلا، دوسرے کیسے ہتھ نہ آیا۔ پنجم پنچ پئے ترٹھلا، پنجم ویلا اک سہایا۔ چھیویں ویکھ جلا تھلا، ڈونگی ڈلا بھیو نہ رایا۔ ستویں شبد سنیہڑا ایک گھلا، گرمکھ کایا اندر اک سہایا۔ آپے وسے سچ محلہ جوت نرنجن ڈیرہ لایا۔ دیپک ساچا ایک بلا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پنجمی پوہ تلک للائی سوہنگ شبد لگایا۔ لگے تلک للاٹ، پرہہ لگائیندا۔ بجر کپائی جائے پاٹ، پرہہ ساچا تیر چلائیندا۔ چوڈاں لوکاں دسے ایک ہاٹ، اک ونجارا ونج کرائیندا۔ نو دوارے جھوٹھا گھاٹ، دسویں امرت آپ پیائیندا۔ جوتی جگے کایا مات، شبد دھنی ناد وجائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرمکھ ساچے سنت جنان ایک راہ وکھائیندا۔ ساچی سرتی سرت چلائی، مت بدھ بھیو نہ رایا۔ اکال مورت کل دیا کھائی، پنچاں رہیا در ڈرکایا۔ شبد اناہد ثورت اک اُپجائی، ساچا راگ کن سنایا۔ ساچی صورت پرہہ نظری آئی، بھانڈا بھرم بھٹایا۔ لکھ چوراسی رہی جھورت، در گھر ساچا کیسے ہتھ نہ آیا۔ نو دوارے کوڑو کوڑت، جگت اڈمب کھیل رچایا۔ در گھر ساچے چرن دھوڑت، پنجمی پوہ جن بھگتاں پرہہ سویمبر مات رچایا۔ چتر سُبجان کرے من موڑت، اگیان اندھیرا دئے مٹایا۔ ایک رنگن رنگ چڑھائے گوڑت، سوا پھر دوئے دوئے لوچن جس جن درشن پایا۔ لگے بھاگ کل کلونتی جیوں بال پتا بلوچن، بلوچن

پتا پر بلاد اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، باون بورا اورا گورا نہکلنک بھیکھ وٹایا۔ گُرمکھاں پتا مات پُت سس سُہرا، دوہاں وہارا اک کرایا۔ دو جہانی کارج سورا، پُرکھ ابناشی درشن پایا۔ ملیا میل پرہہ گہر گورا، چرن کول کول چرن بوئے بھورا، سوہنگ سو سُگندھی دوس زین تن من رہی مہکایا۔ ہوئے کڈھ واسنا گندی، رسنا گایا جس جن بتی دندی، پرہہ ساچا چند چڑھایا۔ لکھ چوراسی بھاگن مندی، نام وہنی آتم اندھی، بھیو ابھید نہ پایا۔ نہ کوئی گائے راگ سورٹھ سوٹیا چھند بندی، اشٹ پدیاں کیسے پد نہ لایا۔ گُرمکھ ساچے سنت شہیلے پُرکھ ابناشی گہر اپنے سد، شبد سرُپی میل ملایا۔ کلجگ تیری لنگھی حد، لکھ چوراسی گیڑ کٹایا۔ بھاگ لگایا جد، بنس سرینس پار کرایا۔ امرت پینا ساچی مدھ چھبی پوہ دوس سُہایا۔ جوت زرنجن نہ کوئی پچھانے اچا لما چوڑا گد، گُرمکھ تیرے پردے وچ سمایا۔ کر پیار گُرمکھ ساچے پرہہ دئے شنکار سوہے پھولنہار لڈ، آپ اپنی بنت بنایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سنگت تیرا سیوادار، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے آپ اکھوایا۔ ہر بھکھار بھکھک دوس زین منکے بھکھیا۔ لیکھا لکھ لیکھاری، نہکلنک گر سنگت گر پورے کرنی رچھیا۔ نہ کوئی چھوٹا وڈا نکا، ایکا اکھر جگت وکھر ساچی سکھیا۔ آپے جانے رس مٹھا پھکا، جو جن پرہہ چرن دوارے وکیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ گُرمکھ تیرے ملن دی دوس زین رکھ سکیا۔ آمِل آمِل آمِل میرے میت، ہوں واری مینڈے سجنا۔ گل لاگ گل لاگ سہائی ریت، میں تینڈا کران مجنا۔ دوس زین راکھاں ہوں چیت، انت تیرا پڑدہ کجنا۔ کیسے ہتھ نہ آؤنا گرو دوارے مندر مسیت، بھانڈا جھوٹھا اتم سد ہے بھجنا۔ دھن گر دھن گر دھن گر پرکھ نیت، ویلے اتم رکھ جنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے رکھ جگت جنا۔

★ ۲۵ پوہ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار پنڈ جیٹھووال سوہنگ سو جاپ اک سو گیاراں دندی سماپتی سمیں شبد اچاریا ★

امرت ویلا پنجھی پوہ، پورن آس کرائیا۔ امرت آتم بیچ ساچا بو، کایا پرہاس سچ نواس کرائیا۔ جگت میل پاپاں دھو، سچ پرکاش کرائیا۔ پنچاں توڑے ناتا موہ، پنچاں جوڑ جڑائیا۔ جاپ جپائے سوہنگ سو، نہ بوئے وچھوڑا مات کدے جدائیا۔ گُرمکھ گُرمکھ ایکا جوتی گئے ہو، ایکا دوجا بھو چکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی گود رہیا اٹھائیا۔ پوہ پنجھی پنچ پردھانیا۔

کایا مندر آپ بنایا صاحب منجی، آپے بیٹھے نوری نور نورانیا۔ جانے دھار دھار بونجی، اکھڑ وکھڑ کر کر پچھانیا۔ کلجگ ویکھے کھیل شترنجی، جگت مٹے جیو نادانیا۔ کیسے ہتھ نہ آئے اندھ اندھ گھور ونجھی، مٹکھ ہویے بے مہانیا۔ گرمکھاں لیکھے لائے دوس دوس پنجھی، پنجھی پوہ وقت سہانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیوے ور ہر مہربانیا۔ بیس پنج پنج بیس پرہہ ساچا رنگ رنگائیا۔ شبد سوہے کل ساچے سیس، ساچا سنگ نبھائیا۔ جگت پیسن رسیا پیس، مٹکھ دئے ڈہائیا۔ گرمکھاں پڑھائے اک شبد حدیث، جگت وکھ کر وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ رنگ وٹایا رُپ ریکھ، تن ماٹی کلّ تچ۔ جنم وٹایا ویکھ بھیکھ، مات گوائی لوک لّج۔ بہرم بھلایا اولیا پیر شیخ، حاجی حج۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرمکھ ساچے سنت ڈلارے کر پیارے امرت پیائے آتم رّج۔ امرت آتم دھار ویندی، چوآ چندن مستک ٹکا۔ گرمکھ ساچے سدا سدا سد گھر اک وسدی، نام جپایا بھگت وکھایا نیکن نیکا۔ سوہنگ ڈوری پائی ساچی تندی، سو گوائے بھیو جی کا۔ آپ چڑھائے چند نوچندی، رسنا رس گویا بھیکا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چرن بندھائے اک پریتا۔ چرن پریتی بٹھے ڈور، ڈوری اپنے ہتھ رکھائیا۔ کلجگ کالا اندھ اندھ گھور، توری موری جگت بھلائییا۔ نام خزانہ کیسے ہتھ نہ آئے ساچی مہر، ساچا سیکہ نہ کوئی وکھائیا۔ راجن راج راجاناں دسے ہور، شاہ سلطاناں مکھ بھوائیا۔ آپے جانے اپنی گوہر، دو جہاناں رچن رچائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کرے کھیل آپ رگھرائیا۔ کرے کھیل رگھناتھ، جگت پساریا۔ شبد چڑھائے ساچے راتھ، بھگت ادھاریا۔ لیکھا چکے نوؤ نوؤ ہاتھ، لیکھا لیکھنہار آپ اکھوا رسیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، ایک شبد بنائے سکلا ساتھ، سوہنگ ساتھی سو پھریدار اکھوا رسیا۔ سوہنگ سو ست پرین، سو پُرکھ پُرکھ ادھین۔ ہنگ انگ انگ دھار گنگ امرت ٹھانڈا سین۔ سو مردنگ مردنگ وجے لوک تین۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا لیکھ شاہ سلطان رُسا چین۔ لیکھا لیکھ لیکھنہار، سرشٹ سبائی بھیکیا۔ آپے ویکھ ویکھنہار، جوتی جامہ دھارے بھیسیا۔ لوچن پیکھ پیکھنہار، در در گھر گھر دھاری کیسیا۔ ویکھ ویکھ ویکھ میٹنہار، جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ورلے نیتر پیکھیا۔ نیتر پیکھ نین موندھ، نرمل جوت اکال۔ اکال مورت شبد تورت، رنگ لال گلال۔ لال گلالی ساچی صورت، کنچن مارے اک اچھال۔ کنچن آسا ہر ہر پورت، نیلم نیلا ہر ہر آسوار۔ نیلا آسوارا جوت ادھارا شبد جیکارا چٹا آسو چٹی دھار۔ چٹی دھارا دسم

دوارا باہر پار پیل پسا۔ پیل پساری کھیل نیاری، اجپا جپ پرہہ ویکھ وچاری، ترے کٹی چھٹی پنچم یاری، ویکھ رنگ سنگ اپار۔ سوہا رنگ رنگ سنگ کالا ویس در درویش دوس زین دیسے تنگ، جوتی جوت سرُوپ ہر، ہر چرن کول اُپر دھول پیکھ اُٹھ رہیا مول سرب گھٹ ہر گھٹ نواس۔ گھٹ نواسا رکھ رکھ لجا۔ گُرمکھان دے بھرواسا، شبد سنگھاسن آپے سجیا۔ پاربرہم پُرکھ ابناشا، شبد تال ایکا وجیا۔ سُنے سُنائے پرتھمی آکشا، لوآں پُریاں حاجن ہجیا۔ چار کُنٹ دہ دِش کرائے داسا، کوئی نہ سکے پڑدہ کجیا۔ لکھ چوڑاسی کرے اتم ناسا، جوٹھا جھوٹھا پاپ دجھیا۔ ہرجن جن ہر ملیا میل سرب گنتاسا، پی امرت اتم رجیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ویلے اتم رکھ لجا۔ اتم رکھ لجا، جگت بھگت پروانیا۔ جگت وکارا دیوے تچ، ملے میل شبد ندھانیا۔ شبد سنگھاسن ہنا سبج، گائے گن گن ندھانیا۔ سچ نگارا رہیا وج، نہ سکے کوئی پچھانیا۔ پنچم دھاری مات بچھ، راج راجاناں کرے حیرانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کرے کھیل مات مہانیا۔ پنچم بٹھ دھار، پنچ پنچائنا۔ تن پائے شبد کٹار، نیڑ نہ آئے ترشنا ڈائنا۔ سوہنگ ہووے پھریدار، سو چُکائے لہنا دینا۔ آگے ہو سچی سرکار، تن پھنائے ساچا گہنا۔ سیس بٹھ سچی دستار، لوک مات چُکائے لہنا دینا۔ پنچم ناتا اک پیار، اک حکم سُنائے بھانا سہنا۔ اتم ذاتی سچ دربار، گن اوگن کیسے مات نہ کہنا۔ بھرے شبد نام بھنڈار، جھوٹھے وہن جگت نہ وہنا۔ آد انت نہ آئے ہار، درس دیکھائے در دوارے ساچے نینا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جگت بنائے پنچ پنچائنا۔ سیس بٹھ دستار، گُرمکھ سمجھائیندا۔ مستک ٹکا نام اپار، پریم جھولی کایا پائیندا۔ نام ایکا میت مُرار، ساچی گولی سیو کھائیندا۔ دوس دباڑا آپ وچار، پنچھی پوہ خوشی منائیندا۔ گُرسکھ گُرسکھ ساچا لاڑا کر تیار، شبد گھوڑی آپ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پنچ وبارا اپر اپارا آپے آپ کرائیندا۔ کرے وبار جگت ریت، شاہ سلطان سار نہ پائیا۔ ایکا ایک رہے سدا اتیت، جوٹھ جھوٹھ دس نہ آئیا۔ صدی پيسویں ربی بیت، لیکھا محمد رہیا لکھائیا۔ ہر جن ساچے رکھتا چیت، پرہہ ساچی بنت بنائیا۔ ناتا بخشے چرن پریت، نیڑے دُور نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گردوار مندر مسیت گُر چرن سرن اک وکھائیا۔ پنچھی پوہ جاپ جپائے سوا پھر۔ جگت ترشنا ہوئے تینو تاپ گوائے، آپ ترائے کر کر اپنی مہر۔ پت پاپ نہ کوئی جنائے، سُن اگمو پار کرائے، دسم دواری بوجھ بچھائے، جوتی شبدی وڈ پرتاپ۔ گن اوگن کوئی سُنن نہ پائے، گُرمکھ ساچے سنت سہیلے چُن آپ اپنی سرن لکائے، آپے ہوئے مائی باپ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، میت مٹائے

جگت بھگت سنتاپ۔ سوا پہر رسنا گن نیر درشن لوئے۔ شبد پکار ربیا سن، ویکھے سنے نہ کوئے۔ ناد انادی وجے دھن نہ ہسے نہ کدے روئے۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے بیٹھا لائے سہادی سن آپے بولے پرگٹ ہوئے۔ پرگٹ ہوئے انت کل، کالی ریکھ مٹائیا۔ کرے کرائے ول چھل، بھیکھی بھیکھ سار نہ پائیا۔ ویکھ وکھانے جل تھل، لکھیا لیکھ نہ سکے کوئی لکائیا۔ گرمکھ ساچے سدا جائے بل بل، وڈ وڈی وڈیائیا۔ سچ دوارا لینا مل، پنجھی ہوئے کڑمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی بنت ربیا بنائیا۔ لکھ بتالی میٹے حرص، جنے جنم بھرمیا۔ پُرکھ ابناشی کینا ترس، کلجگ اتم بیڑا بنھیا۔ امرت میگھ دیوے برس، بھاگ لگائے کایا چھپر چھنیا۔ پنجھی پوہ کھائے ترس، بھرمی بھانڈا در گھر بھنھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے نام دھن وڈ دھن دھنیا۔ نام خزانہ اُچ در۔ گرمکھ سگندھی سچ گھر۔ دوس ست گایا بتی دندی، ملے میل سچا ور۔ جگت ترسنا کڈھے گندی، اپنا کینا لین بھر۔ بھگت سہیلا سدا بخشندی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک ٹھائے امرت آتم ساچے سر۔ ساچے سر آپ ٹھائے، دُرمت میل گوائیندا۔ اک کھائے جگت در، بھگتاں پکر اٹھائیندا۔ نام بھنڈارا دیوے بھر، ساچی ونڈ آپ ونڈائیندا۔ سچ دستارا سیس دھر، گرمکھ وربھندی آپ وڈیائیندا۔ چھبی پوہ بھیٹ کر، آپ اپنا کرم کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، پنچم پنچم کر پردھان، کھیوٹ کھیٹ آپ اکھوائیندا۔ پنچ دستار دیوے بٹھ، سیس رکھائے توڑا۔ شبد راگ سنائے کن، درس دکھائے چٹا گھوڑا۔ گرمکھ آتم جائے من، دھر درگابی آیا دوڑا۔ ستجگ ساچا چڑھیا چن، ویکھے کھیل براہمن گوڑا۔ آپے بیڑا ربیا بٹھ، ساڈھے تن ہتھ رکھائے لما چوڑا۔ اک وکھائے سچا دھام نہ چھپری نہ کوئی چھن، سوہنگ لگایا ساچا پوڑا۔ لگا بھاگ کایا تن، سو پُرکھ نرنجن آیا دوڑا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ویلے اتم در دوارے آیا بھڑا۔ چھبی پوہ بٹھ دستار، پنچاں دئے ودھائیا۔ سوا پہر لیکھ لیکھار، ساچی دھارا اک رکھائیا۔ لکھ لیکھ اپر اپار، پورب لہنا جھولی پائیا۔ سولان کرے تن شنکار، جگت گہنا دُور کرائیا۔ گرمکھاں بل بل جائے سد سد وار، درشن نیناں آپ کرائیا۔ ول چھل چھل ول وچ سنسار، بھیناں بھیا جگت بھلائی۔ گرمکھاں بھنا سچ سچے دربار، چتر گپت نہ لیکھ لکھائیا۔ راجا دھرم ہوئے خوار، دوس رین ربیا کرائیا۔ گرمکھاں دُوروں کرے نمسکار، دوتے جوڑ سیس جھکائیا۔ نہکلنک تیری سکدار، پُریاں لوآن ربی ڈرائیا۔ سوہنگ کرے خبردار، سو ستیاں ربیا جگائیا۔ نیڑ نہ آئے چور یار، پنچاں کتیاں ربیا ڈرکائیا۔ ناتا بخشے چرن پیار، ادھ بھتیا دیا کھائیا۔ شبد جوتی میل اپار، پرہہ ٹٹیاں گنڈھ وکھائیا۔ جوتی جامہ بھیکھ نیار، پرگٹ ہوئے

وچ سنسار، مندر گُٹیا نہ کوئی رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکہ دھر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سُکھمن ایڑا پنگل ترے کئی گُرمکھ ساچے پار کرائیا۔ ایکا تیر رسن کمانو چھٹیا، بجر کپائی پار کرائیا۔ امرت سوما آتم پھٹیا، وِسندی دھار اک دکھائیا۔ دیوے درس وچوں کوٹن کوٹیا، غریب نہانے گلے لگائیا۔ غریب نہانیاں آون جاون لیکھا چھٹیا، شبد سرُپی جس جن اپنا درس دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، مہربان مہربان مہربان آتم درس دکھائیا۔ جپ تپ ہٹھ نہ کوئے کرایا۔ نہ کوئی دکھائے شودوالا مٹھ، تیرتھ تٹ نہ کوئے سُنایا۔ گُرمکھ ساچے سنت سہیلے شبد سرُپی کر اکٹھ، کایا مٹھ اک دکھایا۔ چرن دوارے آئے تھ، پنجھی پوہ حُکم سُنایا۔ لکھ چوراسی پینی بھٹھ، سوہنگ سو ساچا تیج ودھایا۔ پنچاں کرے کرکے پرہہ ستجگ چٹھ، شبد سرُپی تیل چڑھایا۔ کلجگ تاپ چڑھیا مٹھ، ستجگ ساچا خوشی منایا۔ پرہہ ابناشی ویکھے دوہنگ ہٹھ، شبد سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ پُریاں لوآن گیرے الٹی لٹھ، ابناش ابناش آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب کلا سمرتھ، ڈور اپنے ہٹھ رکھایا۔ کلجگ تیری گھال، پرہہ ساچے لیکھے لائیا۔ چاروں کُنٹاں وجائے سچا تال، جوٹھ جھوٹھ مات پرنائیا۔ نہ کوئی دیسے پاتشاہ کنگال، ایکا راہ رہیا چلائییا۔ گُرمکھ وِرا لال، پرہہ ساچا رہیا بنائیا۔ پھل لگائے کایا ڈال، پنجھی پوہ رُت سہائیا۔ پنچاں ناتا تھے جگت جنجال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی رہیا بنت بنائیا۔ کلجگ تیری گھال، نو دواریا۔ مٹکھ بھلے جیو گوار، نہ کوئی پاوے ساریا۔ چاروں کُنٹ باباکار، لکھ چوراسی بہرم بھلا رہیا۔ برجن ساچے پھڑ پھڑ بابوں رہیا تار، پُرکھہ زرنجن سیو کما رہیا۔ آپ اٹھائے سر اپنے بہار، ہولے بہار مات رکھا رہیا۔ چلے مات اولڑی چال، شبد سرُپی ساچی نار، جوتی جامہ بھیکہ وٹا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم ناتا پُرکھہ بدھاتا، آتم جوتی برہم گیاتا، دُھر درگاہی ایکا ایک کرا رہیا۔ چرنی ناتا جوڑ دھرم کمایا۔ ویلے اتم گیا ہڑ، نہکلنکا بھیکہ وٹایا۔ آپے بوئے براہمن گوڑ، مات پت نہ کیسے جایا۔ نگر ویکھیا لما چوڑ، سمبل واسا ہر رکھایا۔ چٹا آسو چکے پوڑ، ساچا راہ رہیا تکایا۔ لکھ چوراسی ویکھے مٹھا کوڑ، چارے کُنٹ گھیرا پایا۔ برہما ویتا رہیا دوڑ، شو شنکر پھرے ہلکایا۔ کروڑ تینتیسا ہویا کوڑ، سُرپت راجا دھیر گویا۔ گُرمکھاں انتر آتم لگی اوڑ، پُرکھہ ابناشی سمبل نگری کر ویس گر گر دسمیس امرت دھار مات اپار ایکا وار اُنی آسو آپ وہایا۔ اُنی آسو رچن رچائی، پرہہ ساچے خوشی منائیا۔ سُرپت راجا اند در آیا چائیں چائیں، نہکلنک کل ایکا انک دوسر کوئی دیسے ناہی، آپ اٹھائے راؤ رنگ شاہ سُلطانا، ہر مہربانا ایکا

دیوے نامِ ندھانا، سوہنگ سو جاپ چایا، جوتی جوت سرُپ ہر، سمبل نگری ڈیرہ لایا۔ سمبل دیس رُت سہنجی، جوتی جامہ ہر جی پایا۔ گُرمکھ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجنی، لکھ چوڑاسی دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہکلنک نرائن نر، گُرمکھ ساچے سنت جناں دیوے نام دھنا، سوہنگ سو آتم اندھ دوسر کیسے ہتھ نہ آیا۔ سوہنگ سو تیری وڈیائیا۔ پرہہ ابناشی امرت آتم رہیا چو، دسم دوارے جوت جگائیا۔ لوآن پُریاں کرے کرائے سوئی رہیا ہو، لوک ماتی بھیو نہ رائیا۔ جن بھگتاں دُرمت میل رہیا دھو، پنجھی پوہ خوشی منائیا۔ نو دوارے بے مُکھ خوارے دسویں پرگٹ ہو، نرمل جوتی رہیا جگائیا۔ جھوٹھا ناتا توڑے جگت موہ، پرہہ چرن پریتی اک بندھائیا۔ مایا ممتا تن نہ سکے پوہ، دُرمت میل در دُبائیا۔ لکھ چوڑاسی رہی رو، سادھاں سنتاں ساچی وست ہتھ نہ آئیا۔ لیکھ لیکھائے چہبی پوہ، راج راجاناں نتھ پوئیا۔ آتم شکتی سب دی لے کھوہ، سوہنگ زنجیری سب دے گل وچ پائیا۔ آپ اپنا بنائے ڈھو، اک سد گیاراں نو کھنڈ وچارا، ستاں دیپاں دھیر گوائیا۔ ملیا میل جن بھگتاں ساچا میت مُرارا، پرگٹ ہویا ہر کرتارا، سمبل دیس نگر اپارا، دن دہارا لگا اکھاڑا، ایکا کاج ستاراں ہارا، بھیو رہے نہ رائیا۔ پھڑ پھڑ اٹھائے ہتھیں دابڑا، پرگٹ ہویا جوت سرُپی ہر وڈا شاہو بھوپی لکھ چوڑاسی تیرا لاڑا، کیسے نہ دے رنگ لال سرشٹ سبائی اندھ کوپی بہتر ناڑی وچے تارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سنگت تیرا اک بنایا ساچا لاڑا۔ گر سنگت سچ پھلواڑی اے۔ پرہہ ساچے دی ساچی لاڑی اے۔ جوتی جگے ناڑی ناڑی اے۔ ورن گوتی مٹے، دُرمت میل رہیا ساڑی اے۔ ایکا ایک ایک اور اک اکلوتی، جوتی جوت سرُپ ہر، سرب گھٹاں رہیا پساری اے۔ سنت سہیلے اٹھ اٹھ جاگ، رین سہنجی آئی۔ گر پورا دھوون آیا داغ، مستک لیکھا مٹے شاہی۔ لگے بھاگ کایا مندر آتم جوتی جگے چراغ، دوسر کیسے دے ناہی۔ آپ اپنے ہتھ پکڑے واگ، ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگ، چاروں کُنٹ رہیا اڈائی۔ ملیا میل کنت سہاگ، گر ستگر ساچا گیا جاگ، امرت میگھ رہیا برسائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساون برکھا گھر ساچے لائی۔ ساون رُت سہائی، ساول سندر۔ گھر ساچے ہوئے کُرمائی، گل پایا پنچم نام ایکا مندرا۔ نو دوارے ہوئی جُدائی، دسویں لایا آپے گنڈرا۔ وچی دُھن ودھائی، پرگٹ ہویا سوہنگ شبد گھر ساچے مُنڈرا۔ گُرمکھ ساچے سنت سہیلے ویکھن آئی جگت لوکائی، ہر ساجن ڈھونڈ ڈھنڈرا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہکلنک نرائن نر، سرب جیاں آپے بخشنڈرا۔ بھگت دوارا ایک ہے، ہر بھگوانیا۔ ہر بھنڈارا ایک ہے، آپے کرے کھن

کھنیا۔ سرِشٹ سبائی نیتر پیکھ، ہرجن ساچے بیڑا بنھیا۔ مستک لیکھا لکھے ساچی ریکھ، ساچا راگ سنائے کتیا۔ جوتی جامہ دھریا
 بھیکھ، نہ کیسے وسے چھپر چھنیا۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھانے اولیئے پیر شیخ، ہرجن وِرا لوک مات جننی جنیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، بیڑا اپنا آپے بنھیا۔ جوتی جامہ جگت بھیکھ، سرِشٹ سبائی بلکائیا۔ گرُمکھ وِرلے مستک لیکھ، ساچی
 میخ آپ لگائیا۔ در دوارا ساچا ویکھ، ساچی رنگن رسیا رنگائیا۔ نو دوارے در در ویکھ، دسویں رسیا سمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 جوتی جامہ بھیکھ دھر، پنچم کرے شبد گرُمائیا۔ پنچم مان جگ تان آپ رکھایا۔ شبد پھڑیا تیر کمان، سوہنگ ساچے رتھ چڑھایا۔
 پُریاں لوآں اک بان، ساچا نام مات اڈایا۔ دوس زین مار دھیان، گھٹ گھٹ اندر ڈیرہ لایا۔ آپے چتر سگھڑ سیان، سب گھٹ میں رسیا
 سمایا۔ آپے گنوتتا ہر گن ندھان، گنوتتی رسیا سمایا۔ کرے کھیل والی دو جہان، دو جہانان رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنا جانے سنگ، جن بھگتاں ساچا سنگ نبھایا۔ ساچا سنگ نبھائے، سار سما لیا۔ آپ اپنے رنگ سمائے، انگیکار آپ اکھوا لیا۔ شبد
 نام مردنگ وجائے، ساچا راگ اک سنا لیا۔ چال بیہنگم رسیا چلائے، پھڑ پھڑ بابوں میل ملا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، آپ اپنے رنگ سما لیا۔ رنگ سمائے آپ، انک سپیلیا۔ رنگ جنائے آپ، ڈنک نویلیا۔ واسی پُری گھنک اکھوائے آپ، دوار بنک
 اک سہا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرُمکھ وڈیائے جیوں بھگت جنک، جوتی تنکا اک رکھا لیا۔ آتم جوتی شبدی
 دھار، پون سواسی رسیا چلائی۔ پون سواسی کھیل اپار، ساچے مندر آپ ٹکائیا۔ ساچا مندر نو دوار، پرہہ ساچے لیا سچائیا۔ ساچا کیا
 تن شنکار، آلس نندرا نال رلائی۔ سرتی سرت ہوتے خوار، چینچل مت چترائیا۔ چیتن روپ سچی سرکار، نت نوت ٹھگوری پائیا۔ آپے
 کرے جگت وبار، اوری گوری بھیو نہ رائیا۔ بھگت وچولا شبد اڈار، ویکھ وکھائے تھائوں تھائیا۔ ناتا تھے پنچم یار، میت مرارا درس
 دکھائیا۔ دیوے درس اگم اپار، دسم دوارا ایکنکارا دیس سہائیا۔ ایکنکارا دیس اپارا، جوت ادھارا اک رکھائیا۔ جوت ادھارا نر نرنکارا،
 دوسر کھئے دس نہ آئی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، دیال کال کال دیال مہاکال بھیکھ وٹائیا۔ دیال کال کال کلجگ
 کالیا۔ جن بھگتاں کرے جگت پرتپال، دیوے نام سچا دوشالیا۔ مارے شبد سچی اچھال، پھل لگائے کایا ڈالیا۔ امرت سہائے سچا تال،
 دیپک جوتی جگے جوالیا۔ آپے چلے نال نال، گرُمکھ گھالان ساچی گھالیا۔ توڑ تڑائے جگت جنجال، بھاگ لگائے کایا سچی دھرم سالیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرُمکھ ساچا ساچے در آپے آپ بہالیا۔ در گھر ساچے بہے، گرُمکھ جاگیا۔ گر چرن پریتی ایکا

لائے، چرن دھوڑ مچن ماگھن ماگھیا۔ نو دوارے دسے بھے، جگت بچھے ترشنا آگیا۔ لیکھا چکے تینو تے، میں میرا آپے جاگیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، میل ملاوا کنت سہاگیا۔ نار سہاگی کنت، شبد ہنڈھایا۔ شبد بنائی بنت، جگت آپایا۔ جگت آپائے جیو جنت، پرہ رسنا رس چلایا۔ گرمکھ ورا آپ جگائے سنت، ساچا مارگ اک وکھایا۔ ملے وڈیائی جیو جنت، شبد تاج سیس رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی گود اٹھایا۔ گود اٹھائے لال ڈلارے، گرمکھ ساچے ست۔ پارپرہم پرہ کریا دھارے، میل ملائے پُرکھ ابناشی اچت۔ پریت رکھائے چرن کولارے، آپ سہائے کلجگ رت۔ امرت آتم دیوے ٹھنڈی ٹھارے، سُکا ہریا کرے کایا بُت۔ جگے جوت اگم اپارے، پنجاں چوران کڈھ کٹ۔ بھریا رہے تن شبد بھنڈارے، شبد بھنڈار رہے اٹ۔ آپ کرائے ونج وپارے، جگت چوگ نہ جائے نکھٹ۔ جگے جوت وچ سنسارے، مٹمکھان جڑ رہیا پٹ۔ ہرجن ساچے پار اُتارے، ساچا لاہا لین لٹ۔ جوت سروپی گرور گردھارے، ویکھ اٹھائے کوئن کوٹ۔ نہکلنک شبد ڈنکی راؤ رنکی کھیل اپارے، جگت ناتا گیا چھٹ۔ جگت ناتا چھوڑ، بھگت وڈیائیا۔ ایک چڑھیا ساچے گھوڑ، دھر دی بان اک رکھائیا۔ شبدی جوتی ساچا جوڑ، جوڑی ساچی مات بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، سب گھٹ میں رہیا سمائیا۔ سب گھٹ وسیا آپ، سرب جنائیا۔ سرشٹ سبائی مائی باپ، جن بھگتان رہیا جگائیا۔ میٹ مٹائے تینو تاپ، وڈ پرتاپ اک رکھائیا۔ کلجگ پاپ رہیا کانپ، سوہنگ سو ساچا جاپ جیائیا۔ پتا پوت پوت پت باپ، آپے آپ ہو جائیا۔ نہ کوئی پچھے ذات پات، میٹ مٹائے اندھیری رات، سوہنگ دات وند وندائیا۔ ستجگ ساچے سچ کرامات، ست سنتوکھی دھیرج یت دھر دی بان دھرم رکھائیا۔ آپ چلائے اپنی گاتھ، شبد چڑھائے ساچے رتھ، مستک ٹکا ساچے ماتھ، للائی تلک لگائیا۔ مہا جگت اکتھنا اکتھ جوت زرنجن تریلوکی ناتھ، اناتھان ناتھ آپ اکھوائیا۔ سنت سہیلا سکلا ساتھ، اتم میل مستک ماتھ، شبد گرو گرو شبد چیلا ساچی بنت بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنے رنگ سمائیا۔ رنگ سمائے آپ پرہ، بوہ بوہ رنگا۔ گرمکھ جگائے آپ پرہ، نام وجائے شبد مردنگا۔ ساچا راہ وکھائے آپ پرہ، ہوئے سہائی انگ سنگا۔ کام کرودھ لوہ موہ میٹ مٹائے جھب، امرت دھار وپائے گنگا۔ اٹی کرے کول نہ، ہر جن جن ہر امرت دھار ایک منگا۔ لیکھا چکے آد انت مات سب، مانس دیہی ویکھ وکھانے بھکھا ننگا۔ گرمکھ

ساچے سنت ادھاری، جُگا جُگنتر ونج وپاری، دو جہاناں کھیل نیاری، شبد گھوڑے کسیا تنگا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سوہنگ نام وجایا اک مردنگا۔

★ ۲۶ پوہ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بہگت دوار جیٹھووال ضلع امرتسر ★

امرت ویلا آتم رس، رسنا مکھ چویجے۔ پُرکھ ابناشی راہ ساچا دس، جن بہگتاں کارج کیجے۔ گُرمکھ ساچا نس نس، پرہہ چرن دھوڑ مستک لیجے۔ پُرکھ ابناشی ہس ہس، تن من کایا سیجے۔ ہر ہر ہر دے اندر وس وس، درس دکھائے نین تیجے۔ شبد تیر نرالا کس کس، سوہنگ سو آتم بیج نرالا بیجے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بہگتاں کرائے مات ریجھے، امرت ویلا آتم جوت، برہم گیان جنائیا۔ دُرمت میل پرہہ کلجگ دھوت، کنچن رنگ چڑھائیا۔ لیکھا چُکے ورن گوت، ملے میل سچی سرنائیا۔ لکھ چوراسی رہی روت، نہ کوئی گود اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گُرمکھ ساچے سنت دُلا رے آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ امرت ویلا آتم بیج، پرہہ ساچا آپ بچایا۔ شبد سُنہیڑا مات بھیج، گُرمکھ ساچے رسیا جگایا۔ آپے جانے جوتی تیج، نرمل جوتی آپ جگایا۔ جل تھل تھل جل نو نو نیج، سمت اٹھاراں ویکھ وکھایا۔ گُرمکھ وِرا ویکھ جگت بہگت شمس تبریج، سوہنگ سو سولی آپ چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لہنا دینا پچھلا مول رسیا چُکایا۔ امرت ویلا آتم اندھ، اگیان اندھیر مٹایا۔ نو دوارے کیتے بند، پرہہ دسواں آپ گھلایا۔ جس جن گایا بتی دند، ست پُرکھ نرنجن گھر میں پایا۔ لوک مات چڑھیا ساچا چند، ستجگ تیرا ست اُچایا۔ دوس زین اٹھ پھر رکھے پرمانند، ہر وچ سمایا۔ خوشی کرائے بند بند، چھبی پوہ جس درشن پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جگت دوارا جوٹھا جھوٹھا گند تجایا۔ امرت آتم نیر، پرہہ ایک دھار چلائی۔ گُرمکھاں دیوے شبد سپر، سچ رسنا نال پیائیا۔ اٹھ پھر دھیرن دھیر، بوے رسیا پیڑ گوائیا۔ لوک مات پرہہ بٹھے بیڑ، نہ کوئی ویکھے ہست کیڑ، اوچاں نیچاں بھيو نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچے سنت دُلا ر، پاربرہم کر وچار، جوت نرنجن مات آکار، شبد نیترا انجن جگت شنکار، کریا کرے درد دکھ بھہ بہنجن، شبد ہنتھوڑا رسیا مار۔ پرگٹ ہویا ساچا سجن، دو جہانی میت مُرار۔ جن بہگتاں آیا پڑدے کجن، ایک دیوے نام ادھار۔ لکھ چوراسی جوٹھے جھوٹھے بھانڈے بھجن، آپے بھنے بہنہار۔ در در گھر گھر راج راجان شاہ سلطان تجن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چار کُنٹ نو کھنڈ پرتھی کر رسیا وچار۔ امرت

ویلا آتم رس، کایا چولی آپ چڑھائیا۔ گُرمکھ تیرا ساچا سنگ، پرہہ ساچا شبد بنائیا۔ سوہنگ ڈوری جکت پتنگ، پرہہ اُنی آسُو ڈوری پائیا۔ امرت آتم وگے گنگ، پنجھی پوہ پرہہ اباشی اندر ہو لیکھے لائیا۔ سوہنگ سو رسنا آپ چپائیا۔ بے مُکھ جیو نہ جان کو، گُرمکھ ساچے سنت سہیلے لوک مات بانہ دھر سرہانے جانا سُوں، پرہہ لکھ چوراسی دیوے پھند کٹائیا۔ جنم جنم دا بیجیا بیج ملیا پھل پرہہ چرن دوارے آگے ہو، لہنا دینا قرض رہیا چُکائیا۔ نو دوارے رہے رو، جن بھگتاں آتم در وچی ودھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چھبی پوہ گر سنگت دیوے مات وڈیائیا۔ امرت ویلا آتم رس، نجھر دھار وپائیا۔ جوت پرکاش کوئن رو سس، ہنئے پرکاش سہج سُبھائیا۔ گر سنگت تیری سیوا ہوئی جکت بس، پرہہ آتم میوہ پھل اک کھوئیا۔ ویلے اتم پکڑ اٹھائے نس نس، دُور نیڑے نہ کوئی جنائیا۔ جکت نرالا راہ دس، پار بیاس کھیل رچائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ترے گن جکت مایا مات ساچا مندر دئے بنائیا۔ سوہنگ سو وچ رکھائے کرامات، دیس مالوے ملی وڈیائیا۔ گر گوہندے تیری بندے گُرمکھ اُچے پارذات، پرہہ مستک ٹیکا رہیا لگائیا۔ نہ کوئی ویکھے ذات پات، اوچاں نیچاں اپنی گود اٹھائیا۔ ایک شبد دیوے ساچی دات، دُھر درگاہی لے کے آئیا۔ چرن پریتی بٹھے نات، نہ کوئی سکے مات ٹڑائیا۔ پرگٹ ہویا پُکھ بدھات، دو جہاناں ایک راہ چلائی۔ جن بھگتاں ملیا پرہہ کملاپات، چھبی پوہ رُت سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، پاربرہم اباشی اچت آپ اپنی بنت بنائیا۔ امرت ویلا آتم راگ، پرہہ ساچا اک سُنائیندا۔ گُرمکھ سویا گیا جاگ، بھاگ کایا تن لگائیندا۔ ملیا میل کنت سہاگ، ہوئے دُکھڑا روگ گوائیندا۔ شبد بٹھے تن ساچا تاگ، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ آپ بُجھائے ترسنا آگ، دھیرج دھیر اک دھرائیندا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگ، مستک دھوڑی چرن چُھپائیندا۔ دوس زین جن رہے ویراگ، اتم لیکھا مات چُکائیندا۔ ملیا میل کنت سہاگ، گُرمکھ ساچا ساچی ناری آتم سیجا کر پیار آپے آپ بہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جُگان جُگان دے وچھڑے یار، بدر سُداما میت مُرار آپ اپنا لڑ پھڑائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، کایا مندر قلعہ اندر اُپر چڑھ، ساچی شبد چوٹ نگارے ایک ایک لگائیندا۔ امرت ویلا آتم چڑھ، چوٹ نگارے لائیا۔ پرہہ اباشی آگے کھڑ، دسویں کُنڈا لاییا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، نہ کوئی کیسادھاری پکڑے لڑ، زُنڈ مُنڈ بھيو نہ رائیا۔ گُرمکھ ساچے سنت سہیلے چار ورنا رہیا پھڑ، دوس زین رہیا جگائیا۔ لوک ماتی مار جھاتی پرہہ اباشی ساچے گھاڑن رہیا گھڑ، ہر ہر سنگت میلا اک آکیلا رہیا کرائیا۔ ایک اکھڑ جانا پڑھ، سوہنگ سو ستجگ ساچا راہ وکھائیا۔ جوتی جگے بہتر تڑ، اندھ اندھیر رہن نہ پائیا۔ دُھر درگاہی

لئے جڑ، نہ سکے کوئی مٹائیا۔ آپ پھڑایا اپنا لڑ، سوہنگ پلُو آگے ڈاہیا۔ سچ دوارے جانا چڑھ، شبد ڈنڈے ہتھ ٹکائیا۔ در دوارے آگے کھڑ، پرہ اپنا درس دکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ ساچے سنت ڈُلا ر کر وچار پہلی وار وچ سنسار رنگن رنگ چڑھائیا۔ امرت ویلا آتم رنگ، شبد بھوٹی لائیا۔ گُرمکھان کٹے بھکھ ننگ، سوہنگ سو ابوٹی پائیا۔ دوس زین کرے جنگ، پنچاں نال رہے لڑائیا۔ جوٹھے جھوٹھے بھٹھے وانگ کاجی ونگ، گُرمکھ ساچے کنچن اُپر نام سہاگا لائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ مایا دھوون آیا داغا، آپ اپنی دیا کمائیا۔ امرت ویلا آتم پیار شبد گیانی پایا اے۔ شبد گیانی چرن ادھار، پرہ چرنی چرن لگایا اے۔ چرن کول کل پرہ اُترے پار، کول نابھ اُٹایا اے۔ کول نابھی پُرکھ اپار، امرت دھارا رہیا وبایا اے۔ امرت دھار سچ دوار، سوہنگ سنپٹ لایا اے۔ سو ہوڑا اپر اپار، سسنا قلع بنایا اے۔ دوہاں رکھے تکھی دھار، نرگن سرگن میل ملایا اے۔ ہوڑا بنے سُکھمن ناڑا، گر پورا وچ سمایا اے۔ دوہاں جوڑا اک دربارا، شبد گھوڑا سنگ رکھایا اے۔ آتم اندر لایا ہوڑا، ڈنڈا کیسے ہتھ نہ آیا اے۔ دھر درگابی آیا دوڑا، گُرمکھان پائی ونڈا، بیڑا آپے پار کرایا اے۔ اک وکھایا پار کنڈھا، وچکار ادھ نہ کیسے رکھایا اے۔ گُرمکھ آتم ہوئی نہ رنڈا، جگت رنڈیا آپ کٹایا اے۔ ملی وڈیائی وچ وربھنڈا، مانس دیہی جنم جنیا اک سو گیاراں چھلا کرایا اے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، امرت ویلا آپے آن سہایا اے۔ امرت ویلا آتم دات، مانسروور کنڈھا اے۔ گُرمکھ ساچا پارذات، گھر ساچے پئی ونڈا اے۔ دوس زین رہے پرہات، لیکھا چکے جیرج انڈا اے۔ اندر مندر مٹی اندھیری رات، ملیا امرت سینتل ٹھنڈا اے۔ کایا سینتل سانتک ہوئی سوانت، لوک مات نہ آئی کنڈا اے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد دھارا جن ونجارا وچ سنسارا آپے پائی ساچی ونڈا اے۔ امرت آتم پائی ونڈ، ہر ساچا ونڈن آیا اے۔ ویکھ وکھانے اُنہج سینج جیرج انڈ، چارے کھانی وچ سمایا اے۔ چارے کھانی ساچی رانی، سوہنگ سو ساچا اکھڑ اک پڑھایا اے۔ ستجگ تیری ساچی رانی لکھ چوراسی کینی وکھر، شبد تاج سیس ٹکایا اے۔ شبد وہونے لٹھے ستھر، جوٹھا جھوٹھا مایا بہار اُٹھایا اے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نیتز نیر ورو لے اٹھر، شبد سرُوپی آتم بولے، پاٹے بجر کپائی پتھر، جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنے وچ سمایا اے۔ امرت ویلا آتم جاگ، جگت جڈائیا۔ گھر ساچے لگا بھوئے بھاگ، مات رُشنائیا۔ آتم ترشنا بھجے آگ، ہوئے روگ مٹائیا۔ مایا ڈسنی نہ ڈسے ناگ، سانتک ست شبد ورتائیا۔ دیپک جوتی جگے چراغ، مٹے جگت پینائیا۔ دھوڑی مجن ساچا ماگھ، رُت بستنی اک

سُہائیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگ، سر سروور اک وکھائیا۔ آپے دھوون آیا داغ، اندر رہیا میکھ برسائیا۔ شو شنکر سیج تیاگ، آئے در سچی سرنائیا۔ برہما گئے چار مُکھ راگ، پنچم بیٹھا سیس نوائیا۔ کلجگ آیا کنت سُہاگ، جوت زرنجن مات جگائیا۔ جن بھگتاں پکڑی واگ، ڈور اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، سوہنگ سو ساچی جاگ لگائیا۔ سوہنگ سو کلجگ کل ساچی پوہ گئی پُھٹ۔ آپ بُجھائے ترسنا آگ، لکھ چوراسی گئی چُھٹ۔ ہتھیں بٹھے شبد تاگ، پنجاں چوراں کڈھے کُٹ۔ اتم لائے اک ویراگ، گُرمکھ ہونے وڈ وڈبھاگ ساچا لاہا لین لُٹ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے شبد ور، امرت اتم ساچا پی، لیکھا مٹے ساڈھے تن ہتھ سین، در گھر گھر در اک پیائے ایکا گُھٹ۔ امرت ویلا جاگ ہر جگائیندا۔ وقت سُہیلا آد انت خوشی منائیندا۔ ویکھے کھیل شبد برہما، کنت بنت بنائیندا۔ دیوے نام سچی داد، جیو جنت وڈیائیندا۔ دُھنی وجے ساچا ناد، نادى دُھن آپ وجائیندا۔ رسنا کیسے نہ آوے ساد نام سروور اک وکھائیندا۔ ملے میل مادھو مادھ، بودھ آگادھا شبد جنائیندا۔ در گھر ساچے رہیا ساز، اتم سیجا اک ہنڈھائیندا۔ دوس زین جن رکھتا یاد، ساچی ونڈا ونڈا ونڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیرا پار کنڈھا، سوہنگ ڈنڈا پار کرائیندا۔ امرت ویلے جاگ نہانی، سُرَت سوانی بالڑیئے۔ ملیا میل شبد ہانی، جوتی جگے اک اکالڑیئے۔ امرت اتم لینا ٹھنڈا پانی، دوس زین رہے سواڑیئے۔ پرگٹ ہویا جان جانی، سوہنگ سو آپ بنایا وچ دلاڑیئے۔ آپے جانے کھانی بانی، در دوارے بھریا پانی نالڑیئے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کری کار ہر کرتار، جگت وبارا سچی دھارا اک سُکھالڑیئے۔ سُرَت نہانی ہوئی بؤرانی، رو رو دھاباں ماردی۔ کلجگ تیری اتم واری، کون کرے پار اُتاری، جوٹھی جھوٹھی دسے یاری، اتم پاسا ہاردی۔ نو دوارے ہاباکاری، گر منتر ملے نہ شبد ادھاری، دوس زین مندر اندر، کایا بہہ آپا آپ وچاردی۔ گر پورا ملیا انت بھنڈاری۔ ساچے سنتاں رہیا تاری، آئی دوارى سولاں تن شنگاردی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد دیوے ساچا ور، گُرمکھ تیری اتم سُرَتی ایکا گُن گر چرن وچاردی۔ سُرَتی سُرَت وچار، چرن دواریا۔ اکال مؤرت آکار مات پساریا۔ دیوے شبد داتی دات، سوہنگ سو اپر اپاریا۔ ویلے اتم لین آیا مات، نہکلنکی جامہ دھاریا۔ لکھ چوراسی ہوئی کلنکی کمزات، ملے میل نہ پُرکھ بہتاریا۔ گُرمکھ ساچا پارذات، امرت اتم میوہ اک کھوا رہیا۔ اتم در وجی ودھائی خوشی منائی امرت ویلا ہر پرہات، دوس زین اک وکھا رہیا۔ بیٹھا دسے اک اکانت، زمرل جوتی جوت جوت جگا رہیا۔ آپے ویکھے مار

جہات، دِس کیسے نہ آ رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گُرمکھ ساچے سنت سُپیلے، در گھر ساچے کر کر میلے، سوئے مات جگا رہیا۔ گُرمکھ سوئے مات جگائے، بھنڑی زین سُہائیا۔ پرہہ ابناشی دیا کھائے، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ شبد انادی نُر اکالا، دین دیالا جوتی رہیا جگائیا۔ گوبند گوبند گوبند گُروپالا، بھگت بھگت سدا رکھوالا، دوس زین رہے رگھائیا۔ جوت زرنجن اک جوالا، آد شکت جگت بھوانی آن جاون لیکھے لائیا۔ شبد رکھائے مات نشانی، دوسر وست دِس نہ آئیا۔ مارے تیر دو جہانی کانی، تیکھی دھارا اک رکھائیا۔ نہ کوئی جانے برہم گیانی، جگت ودیا سار نہ پائیا۔ مایا بھلے چتر سُجانی، پڑھ پڑھ رسنا ہوئی ہلکائیا۔ دیوے دات شبد دانی، دیاوان آپ اکھوائیا۔ بال اوستھا چڑھ جوانی، سال پندرھویں ہوئے رُشنائیا۔ پس اکیسے تیری نشانی، چاروں کُنٹ ہوئے جدائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کرے کھیل گن نِدهانی، سار کوئی نہ پائیا۔ جاگت جاگت جاگت رے جگ، جاگن ویلا آئیو رے۔ بھاگت بھاگت رے جگ، چاروں کُنٹ وقت دُہیلا رے۔ سرناگت سرناگت سرناگت رے جگ، اک سرنائی چرن کولا رے۔ مانگت مانگت رے جگ، نام نِدهانا اُپر دھولا رے۔ سوانگی سوانگ رے چنچناگت، بیٹھا رہے اک اکیلا رے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لوک مات ہر جوت دھر، چھبی پوہ سُہایا دوس، جن بھگت کرایا میلا رے۔ چھبی پوہ وقت سُہایا ویلا، سنکت جوڑ جُڑائیا۔ شبد سرُپی چڑھایا تیلا، ہتھیں گانا بنھ وکھائیا۔ پھل کھوائے امرت کیلا، کابنا کرشنا بھیکھ وٹائیا۔ نہ کوئی جانے گُرو چیلا، لکھ چوراسی ہوئی ہلکائیا۔ در گھر ساچے ساچا میلا، آتم در وجی ودھائیا۔ اپنے رنگ وسے ہر رنگ نویلا، گُر سنکت رنگن رہیا چڑھائیا۔ دھرم رائے دی کڈھے جیلا، شبد سرُپی جوت جگائیا۔ جوتی جامہ کھیل کھیلا، ست ستوادی آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ گھر بیٹھا تاڑی لائیا۔ سچ گھر بیٹھا تاڑی لائی، آسن شبد سجایا اے۔ رچن رچائی ستاراں باڑی، ہر ساجن ساچا میت مُرارا لوک مات اکھوایا اے۔ جن بھگتاں رکھے لاج چرن چُہپائی داہڑی، سوہنگ سو گیت اک سُنایا اے۔ شبد گھوڑے رہیا چاڑھی، پرہہ ابناشی آگے ہو ساچا راگ وکھایا اے۔ نیڑ نہ آئے مؤت لاڑی، دھرم رائے رہیا گھبرایا اے۔ چتر گیت پچھے آگڑی، دوئے جوڑ سیس جھکایا اے۔ در گھر ساچے گیا واڑی، چھبی پوہ جس جن درشن پایا اے۔ جگے جوت بہتر ناڑی، دوس زین رہے رُشنایا اے۔ مٹکھ جیوان قسمت ماڑی، جوت زرنجن دِس نہ آیا اے۔ اتم واسا جھاڑ جھاڑی، مندر محل کوئی رہن نہ پایا اے۔ جگت ترشنا رہیا ساڑی، اگن میگھ برسایا اے۔ گُرمکھاں پھرے پچھے آگڑی، اندر سیوا لایا اے۔ ستجگ تیری

سچ پُھلوڑی، ستاراں ہاڑی سچ کیاری ہری مات کرایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سیتل دھارا ٹھنڈی ٹھارا تن مندر اک دھرایا اے۔ تن من بھریا آتم گھر، ہویا وقت سُہیلا۔ پرہہ ابناشی ملیا ور، میل ملایا گر گر چیلا۔ نو دوارے چُکیا ڈر، ہر ہر پایا سبجَن سُہیلا۔ نہ جنے نہ جائے مر، اچرج کھیل ہر ہر کھیلا۔ شبد بھنڈارے رسیا بھر، ہوئے مات نہ وقت دُہیلا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، بیٹھا رہے اک اکیلا۔ ونڈن آیا نام ہر پرہاتیا۔ پنچے سٹے دے کر کنڈ، کلجگ رین اندھیری راتیا۔ پنجاں میٹ بھیکھ پکھنڈ، پنجاں ہووے اتم زاتیا۔ پنجاں ہوئے وچھوڑا انڈ، پنجاں ملیا کلاپاتیا۔ پنچے روون پائے ڈنڈ۔ پنجاں پرہہ نرنجن جاتیا۔ پنجاں پائی جھوٹھی ونڈ، پنجاں ملی شبد داتیا۔ پنجاں واسا جیرج انڈ، پنجاں ملیا پُرکھ بدھاتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ہر لوک لوک ماتیا۔ لوک مات ہر رچن رچائی، شبد وجایا نادا اے۔ مہا اگت گنی نہ جائی، بھيو نہ پایا سنتاں سادھا اے۔ جیو جنت کھئے جانے نابی، شبد انادی بودھ اگادھا اے۔ گرمکھ در وجے ودھائی، جس پایا پارہرم برہمادا اے۔ دوس رین ہوئے رُشنائی، گر پورا گھر اپنے ساچا لادھا اے۔ دوجا در نہ منگن جائی، اک اکیلا دین دیالا آد جگادا اے۔ ویکھ وکھانے تھاونتھائیں، جگا جگنتر رکھے یادا اے۔ پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ باہیں، ہر ہر موہن مادھو مادھا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لوک مات ہر جوت دھر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچا آپ لادھا اے۔ گرمکھ ساچا لدھ، کھوج گھجیا۔ امرت آتم پیائے مد، بھانڈا بہرم بھنہیا۔ اک وجائے شبد ند، ساچا رگ سُنائے کتیا۔ دسم دوارے آپے سد، ستگر بیڑا بنہیا۔ وشنوں ونسی ساچی جد، نہ کسے وسے چھپر چھنیا۔ کلجگ تیری اتم ہوئے حد، ویلے اتم جائے ڈتیا۔ جگے جوت اک برہمد، برہما آتم منیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ چڑھائے مات ساچے چنیا۔ کرم دھرم پرہہ ہتھ، بنت بنائیندا۔ مانس دیہی جنم دیوے سمرتھ، نتھ اک پوائیندا۔ آتم ترشنا جگت وکار دئے متھ، رتی رت وچ ٹکائیندا۔ سگل وسورے جائن لتھ، جو جن آئے درشن پائیندا۔ لیکھا چُکے سیاں ساڈھے تِن ہتھ، آون جاون گیڑ کٹائیندا۔ پرہہ ابناشی اکٹھنا اکٹھ، دیوی دیو کوئی بھيو نہ پائیندا۔ شبد چڑھائے ساچے رتھ، جو جن آئے گر سنگت سیو کٹائیندا۔ پنچ پنچائی دیوے متھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی دیا کٹائیندا۔ مورا کھ مگدھ گوار، کرم وچھنیا۔ کر کِریا دیوے تار ہر کرتار، نہ کوئی جانے گن اوگنیا۔ چھبی پوہ دوس اپار، نہکلنک لے اوتار، جوتی جامہ بھیکھ نیار، لکھ چوراسی چھان پُنیا۔ وجے ڈنک شبد اپار، چاروں گنٹ جے جیکار، نو دوارے ہاباکار، دسم

دوارے گُرمکھ مٹیآ۔ پُرکھ ابناشی سولان کرے تن شنگار، چوڑاسی کلیاں لائے پائے گل وچ ہار، کالا ویس در درویش لوک مات آئے
 بہنہیا۔ در بُلائے برہما وشن مہیش گیش، کروڑ تینتیسا سُرپت راجا اند آتم منیا۔ گُرمکھ ساچے وچ پرویش، نو کھنڈ پرتھی لاوے سنہیا۔
 نر نرکارا نہ کوئی مُچھ داہڑی نہ کیس، مؤنڈن مؤنڈ کیسے نہ مُنہیا۔ جوتی جامہ دھر دھر دھرمیس، ویس انیک ان کرنا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، امرت آتم نُہائے ساچے سر، شبد بٹھے ہتھیں گانیا۔ شبد بٹھے ہتھیں گانا، ڈوری تند رکھائیا۔ دیوے
 نام جگت نشانہ، بندھن شبد بندھ بندھائیا۔ آپے جانے پون مسانا، بٹی دند پون سواس چلائیا۔ گُرمکھا رکھے اندر بہانا، ساچا بہانا
 شبد جنائیا۔ نہ کوئی چُھٹے راجا رانا، تاج سیس نہ کوئی بندھائیا۔ گلے لگائے گنو غریب نانا، دیس ماجھ جوت جگائیا۔ در در پھرائے شاہ
 سلطانان، جگت سانجھ رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے گوپی آپے کاہنا، نام رکھائے سچ ترانہ، شبد جنائے پینا دانا، دانا
 پینا آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گُرمکھاں دیوے شبد ور، شبد سروپی اندر وڑ، ساچے مندر جائے چڑھ، دیوے دھیر
 ساچے نیر جیوں جل مینا سہج سُبھائیا۔ جل مینا جل تریپتاسیا ٹھانڈا سینہ، پھل امرت پایا۔ گُرمکھ ساچا پرہ ساچے وکھ کینا، مذہب
 دینا نہ کوئی رکھایا۔ رنگن رنگ چڑھایا بہینا، سوہنگ بھٹھی آپے پایا۔ میٹ مٹائے تاپ تینا، ترشنا جگت کر اکٹھی آپے وچ سٹایا۔
 ہرجن جن ہر تیرا ساچا لوک مات جینا، در سمرتھی درشن پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جن بھگتا دیوے شبد ور،
 ساچا مارگ رہیا وکھایا۔ پنجاں کرے سچ پیار، سچے شبد جنائیا۔ چاروں کٹاں پھریدار، دوس زین رگھرائیا۔ آپے بیٹھے ادھوچکار،
 کھنڈ برہمنڈ کھیل رچائیا۔ ساچے گھوڑ ہو آسوار، دوس زین رہیا دوڑائیا۔ چارے کٹاں چار کنار، دہ دشا ویکھ وکھائیا۔ جنگل جوہ
 اجاڑ پہاڑ، ڈونگھی کندر دھیان لگائیا۔ دھرت مات تیرا اک اکھاڑ، گردوارا مندر مسجد شبودوالا مٹھ تیرتھ تٹ کوئی رہن نہ پائیا۔ آپے
 ویکھے اٹھسٹھ نو کھنڈ پرتھی نٹھ نٹھ، ستاں دیپاں لٹھ گرائیا۔ اگنی جوتی مٹھ مٹھ، ورن گوتی اک اکٹھ، شبدی شبد جنائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا بنت بنائیا۔ بنت بنائے ایک، اک آکریا۔ دوچا دھرے جوتی بھیکھ، دس کیسے نہ آ رہیا۔
 تیجے کرے ویس انیک، جگا جگنتر ساچی کاریا۔ چوٹھے رہے سدا بییک، آپ اپنے رنگ سما رہیا۔ پنچم بھگتاں دیوے ٹیک، ساچا
 سنگ نیہا رہیا۔ چھویں شبد سروپی لائے مستک میخ، ریکھ ریکھا آپ لکھا رہیا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن رہیا ویکھ، اگم اگما کار
 کرا رہیا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں رہیا ویکھ، دھریا بھیکھ مت من بڈھی نال رلا رہیا۔ نوویں نو در بھلے اولیئے پیر شیخ، دستگیر کیسے نہ پا

لیا۔ دسم دوار سچ نرنکارا، جوت ادھارا شبد جیکارا گرمکھ وِرا لائے پیکھ، بھانڈا بہم بھنا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھاں دیوے نام ور، مانس جنم لیکھے لا رہیا۔ مانس جنم لیکھے لائے، ایک ایک اکلیا۔ جگت بھلیکھے سرب کڈھائے، کِریا کرے دین دیالیا۔ نیتر پیکھے درشن پائے، شبد پھنائے تن ساچی مالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پھل لگائے کایا ڈالیا۔ کایا ڈال لگے پھل، نام پھلی پھلوڑیا۔ گرمکھ ساچے جائے بل بل، در دوارا ایک تاریا۔ رسن چلائے ساچا ہل، بھاگ لگے کایا کل، اتم کٹے ساچی ہاریا۔ ویکھ وکھانے جنگل جوہ جل تھل، اچے ٹلے جگت پہاڑیا۔ جن بھگتاں میٹے ڈئی دویتی سل، اتم ہنسا جگت وکاریا۔ اک پیائے امرت اتم جل، میل ملائے جوت نرنکاریا۔ گر سنگت جو جن جائے رل، کایا ہری ہوئے کیاریا۔ دیپک جوتی جائے بل، مٹے زین اندھیاریا۔ سچ دوارا لینا مل، نو دوارے جگت خواریا۔ لیکھا چکے ڈونگھی ڈل، کایا مندر اندر شبد بھنڈاریا۔ روپ جنائے سدا ساول سل، سوہا پیلا لال تن شنکاریا۔ جوتی جامہ بھیکھ پرہل، کالا پیلا کنچن دھاریا۔ آپے وسے اچ محل اٹل، نہ کوئی پاوے ساریا۔ دیپک جوتی رہی بل، دہ دشا ہوئے اُجیاریا۔ جوت سروپی مار اُچھل، ستویں اندر آیا باہریا۔ آپے جانے اپنی کل، چھویں گھر کھیل نیاریا۔ اونکارا پسر پسارا سچ دوارا رہیا مل، اُچیا شبد اپاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جوتی شبدی میل کر، پنچم کرے سچی کاریا۔ پنچم گھر ہر سہائے، پون سواس چلائیا۔ جوتی شبدی میل ملائے، ایک پون چلائیا۔ پون سواسی سیو کھائے، دوس زین پکھا جھلائیا۔ دس دس ماسی کوئی دس نہ آئے، ویکھے کھیل آون گون، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لوک مات ہر جوت دھر، باون ساون کامنی کامن کھیل کرائے، ول چھل کرائیا۔ پنچم گھر میل ملایا، پون شبد ودھائیا۔ جوت سروپی وچ سمایا، دوہاں بنت بنائیا۔ تیناں رنگاں اک وٹایا، ترے گن مایا لے اُچائیا۔ آپ اپنا ت سمایا، ہڈ ماس ناڑی کوئی دس نہ آئیا۔ کھلاپات آپ ہو آیا، ترے گن ناری آپ بنائیا۔ شبد دھیرج یت دھرایا، برہما آپ لے اُچائیا۔ چوٹھا گھر آپ اُچایا، پرہہ ساچے جوت جگائیا۔ دے مت رہیا سمجھایا، پارہہم برہم ہوئے جدائیا۔ تیناں لوکاں رچن رچائیا۔ چوڈاں ہٹاں ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ وکھانے تھاون تھائیا۔ چوٹھا گھر نر ناری، کھٹے دس نہ آئیا۔ چوٹھا در ہر سہائے، نہ کوئی دسے ناری نر، بال انجانا دس نہ آئے۔ نہ کوئی دیسے چتر سگھڑ سیانا، وید پُراناں کوئی نہ گائے۔ نہ کوئی گائے کہانی بانی، انجیل قرآنا سار نہ رائے۔ ایک ایک پُرکھ بدھاتی جگے جوت مہانی، آپ اپنے وچ سہائے۔ دو جی دیوے شبد نشانی، برہما ہوئے جگت ودوانی، چارے کنتاں چار دیوار چار مکھ لگائے۔ پرہہ ابناشی

کریا دھار، آتم دیوے جوت ادھار، شبد سرُوپی کریا دھار، پون جھلائے دیا کھائے آپے آپ کرے مہربانی، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہما دتا اک ور، بھیو ابھیدا اچھل اچھیدا چارے جگ جوگ رکھیشر، آپے آپ آپ اکھوائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، چوتھا گھر کھول در، پہلا ور پاربرہم برہمے آپ دوئے۔ جگت بھنڈارا کھول، جگت ترایا۔ شبد جیکارا بول، بھگت سہایا۔ دوہاں دوارا ادول، چھپی پوہ دوس سہایا۔ جگت منگ اپار، جن جن منگدا۔ گُرمکھ منگ اپار، کایا رنگدا۔ دوہاں دیونہار، لوک مات نہ سنگدا۔ جگت کرائے ونج وپار، ویکھے کھیل سچّی شطرنج دا۔ گُرمکھاں دیوے شبد ادھار، وقت چُکائے سویر سنجھ دا۔ دوہاں سہیلا میت مُرار، وقت دُہیلا نار بانجھ دا۔ چھپی پوہ وقت وچار، میل ملائے ہیر رانجھ دا۔ ہیر نیانی سُر ت دئے دُبائیا۔ شبد ملے رانجھا سُورت، تھے جگت جُدائیا۔ گُرمکھ آسا منسا پُورت، ملے مان وڈیائیا۔ جگت دوارا دسے نہ دُورت، نر نرنکارا درس دکھائیا۔ جگت وکارے رہے جھوڑت، ترشنا اگن جلائی۔ اتم دسے کوڑو کوڑت، کھئے نال نہ جائیا۔ ایک لیکھا گُرن چرن مستک دھوڑت، ویلے انت بھوئے سہائیا۔ مایا بھلے منکھ موڑت، جگت ترشنا جھوٹھ ودھائیا۔ گُرمکھاں آسا منسا پُورت، ساچے شبد کرے گُرمائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہکلنک نرائن نر، ستجگ تیری ساچی ور، چھپی پوہ رُت سہائیا۔ چھپی پوہ رُت سہنجی، پرہ ساچے مات بنائیا۔ جگی جوت نرنجی، گُرمکھ ورلے ملیا میت مُرارا ساچا ساک سجنی، بھانڈا بھرم رسیا بھنائیا۔ منڈپ ماڑی اتم بنھنی، وچ پرہاس درس دکھائیا۔ ویلے اتم کسے لج نہ رکھنی، جھوٹھا ناتا بھیناں بھائیا۔ پرہ آیا پڑدے کجّی، دیوے شبد سچّی لیف تلائی۔ چرن دھوڑ ساچا ججی، لکھ چوڑاسی رسیا کٹائیا۔ ایک در دو دو آہ مگہ کعبہ حاجن ججّی، تن حج قبول اک کرائیا۔ جگت ترشنا در گھر ساچے تجنی، جن آتم ور پرہ بیڑے رسیا چڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبد جھولا رسیا جھلائی۔ شبد جھولا ہر جھلائے، گُرمکھ سنت ملائی۔ کنت کنتو بلا میل ملائے، ساچی بنت بنائیا۔ پھولاں بار تن پہنائے، چھپی پوہ رُت سہائیا۔ دُولھو دُوبلا آپ اکھوائے، شبد سیس تاج رکھائیا۔ سولاں کل رسیا وکھائے، آپ اپنا لڑ پھڑائیا۔ کایا چولی رنگ چڑھائے، سوہنگ بھٹھی چڑھائیا۔ ساچی ڈولی آپ اٹھائے، سچ کھارا ہر نرنکارا آپے آپ ہو جائیا۔ کلجگ تیری اتم انت ویلے بولی، لکھ چوڑاسی تیری گولی، دھرم رائے خوشی منائیا۔ گُرمکھ سنگت بھوئے آلی بھولی، اتم پڑدے رسیا کھولی، دیوے وست نام انمولی، پرہ اپنے انک سہائیا۔ گُرمکھ منگے ساچی منگ آتم در ڈاہے جھولی، پرہ شبد بھنڈارا رسیا بھرائیا۔ پورے تول رسیا تولی، جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، جوتی

جامہ بھیکہ دھر، کلجگ تیری اتم ور، ساچی رہیا بنت بناٹیا۔ گر سنگت ساچی بنت بناؤنی، لیکھا لیکھ لکھائیندا۔ رنگت نام اک چڑھاؤنی، جھوٹھا بھیکھ مٹائیندا۔ سچ دوارا ایکا منگت، آپے کٹے بھکھ ننگت، دکھ کلیش در ہٹاؤنی، مان گوائے ہنگتا ہنگت، شبدا کٹار اک اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر سنگت دیون آیا ور، شبدا سُنائے اک سُناؤنی، شبدا لا لا کان سُنائیندا۔ کایا مندر کلجگ مکان۔ نو دوارے جھوٹھ دکان، دسم دوارے سری بھگوان۔ دس نہ آئے جیو نادان۔ پنچاں ڈور ہتھ پھڑائی، بھلیا مات گن ندھان۔ پنچے چور رہے سُنائی، سرتی پین کھان۔ گرمکھ ورلے جگت جڑائی، ایکا چرن دھیان۔ درگاہ ساچی ملے وڈیائی، ہوئے سہائی آن۔ پاربرہم پرہہ جوت جگائی، نو کھنڈ پرہمی ویکھے مار دھیان۔ لوآں پُریاں رہیا جگائی، ساچی وندن ونڈ وندن۔ گر سنگت تیرے حصے آئی، بیس بارہویں ہر رگھڑائی۔ آپ اپنی دیا کھائی، چھبی پوہ خوشی منائی۔ کروڑ تیتیسا سیوا لائی۔ شو شنکر تشکا گل لٹکائی۔ برہما ویکھے مکھ اٹھائی۔ نیتر کھولے کپڑی کوٹے ہر جی بولے۔ شبدا بھنڈارا ہر جی کھولے۔ گرمکھان کایا رنگن رنگے چولے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ تیری اتم ور، گرمکھان اک سُناون آیا سوہنگ ساچا ڈھولے۔ سوہنگ سچا ڈھول مردنگیا۔ دھر درگاہی ایکا بول گرمکھ ورلے مات منگیا۔ لکھ چوراسی پڑدہ پھول، آگے پچھے بھکھا ننگیا۔ سچ وست نہ کیسے کول، نام نو دوارے نہ کیسے ٹنگیا۔ بجر کپائی گنڈا کھول، ساچی ہاٹی ایکا ساچی ونگیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، نہکلنک نرائن نر، دیون آیا دان ہر بھگوان، جو جن آئے مۇنہوں منگیا۔ منگنی منگ اپر اپار، ہوئے رت بسنتیا۔ چھبی پوہ جگت ادھار بھگت سدھار، ملے میل کنت ستوتیا۔ دپیک جوتی کر اُجیار، پاربرہم پائے سار، گھر ساچے دھام وسنتیا۔ گرمکھ ساچی نار، چرن پریتی کرے پیار، ست سرؤپی جائے تار، جوت سرؤپی ایکا دھار، میل ملائے گن گنوتیا۔ سوہے در بنک دوار، کایا بھانڈا جھوٹھا جگت دوار۔ پنچ دوارے جوٹھا جھوٹھا بھيو نہ پاوے دسم دوار۔ جگت ترشنا اگنی مایا ہوئے دکھ نہ دیوے کوئی نوار۔ گرمکھ ورلا اتم گھر ساچو سچ دوس رین رین دوس اک اکلا سچ محلہ ستا رہے پیر پَسار۔ پُرکھ ابناشی جل تھلا، اچھلا اچھلا پاؤندا رہے سار۔ ملے وڈیائی انت جدائی۔ جیوں گر گوبندے ڈلا، پرہہ ساچا میل ملائی۔ ویکھے کھیل اج کہ کلا، مالوے دیس کرے بلا، جوتی جوت سرؤپ ہر، نہکلنک نرائن نر، ایکا پگ سورا سربگ اپنا دئے ٹکائی۔ منگن منگ اپار کوٹن کوٹیا۔ گرمکھ ورلے کرن پیار، وجے تن نگارے شبدا ساچی چوٹیا۔ لکھ چوراسی رووے دھاباں مار نہ کوئی کرے سچا ونج وپار، جوٹھے جھوٹھے

تورن بوٹیا۔ گرمکھ ساچے پردے واسے، پنج چور نہ در گھر ناچے، پرہہ ایکا بخشے چرن پیار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوتی جامہ بھیکہ دھر، لوک مات ہر جوت دھر، کھچ لیائے در دوار۔ نو دوارے جگت کھلایا، دسویں گوجھ رکھایا اے۔ پہلے در بھیو نہ رایا، سرشٹ سبائی پھرے ہلکایا اے۔ دوچے در ترشن رکھائی، مایا ممتا جال وچھایا اے۔ تیچے در کری کرمائی، نو اٹھاراں سادھاں سنتاں گرواں پیراں بھیڑ بھڑایا اے۔ چوٹھا گھر گرمکھاں دسے راہ سدھا، تن من سینتل کرایا اے۔ پنچم دسے اپنی بدھا، ساچی دھارا ربیا دکھایا اے۔ چھویں گھر پئے گدھا، شبد تال وجایا اے۔ ستویں در بنائے بدھا، لوآں پُریاں ربیا اُچایا اے۔ اٹھویں اٹھاں تتاں آپے ودھا، لکھ چوراسی وچ سایا اے۔ ناویں در ملیا جگت وکارا، بھر بھنڈارا ساچے جھولی پایا اے۔ گرمکھ ساچا رووے دھاہاں مار، پرہہ ابناشی کرے پیار، ایکا دیوے شبد ادھار، دے مت ربیا سمجھایا اے۔ بہتر ناڑی نہ ایلے رت، چرن پریتی بجھے نت، آپے جانے مت گت، تیرتھ تٹ سرب تجایا اے۔ جانے جنائے گھٹ گھٹ، ڈھاہے بھرما وٹ، پنچھی مارے شبد سٹ، چوٹھا گھر دکھایا اے۔ چوٹھا گھر جوت لٹ لٹ، کون مت کون ست پنجویں باہر کڈھایا اے۔ پنجواں اُتوں دتا چھت، گر سنگت گر سنگت تیرا پڑدہ بنایا اے۔ کوئی نہ جانے کایا مٹ، پرہہ کرتے کی کھیل رچایا اے۔ دُنیا بھرے بھلی مت، پنڈ انڈ برہمنڈ کھوج کھجایا اے۔ دیہہ دھاری وچ پنڈ گھونڈ، آپ اپنا بھیو چھپایا اے۔ کلجگ تیری مودھی ہوئی ٹنڈ، گیانیاں دھیانیاں سار نہ رایا اے۔ ویلے اتم جانا کھنڈ، نہ پلّو کیسے پھڑایا اے۔ گرمکھ ساچے آپ اُچائے ساچی بند، جوتی شبدی میل ملایا اے۔ ویکھے کھیل پرہہ ساچا وچ ہند، رام رمیا کرشن گھنڈیا آپ اکھوایا اے۔ گرواں پیراں سادھاں سنتاں شبد سروپی کھچے جند، ناڑ ستار نہ کوئی ہلایا اے۔ چھپی پوہ پرگٹ ہووے ہر داتا سورا وڈ مرگند، ایکا دھارا ربیا وپایا اے۔ چاروں گنٹاں سرشٹ سبائی کرے بند، نہکلنک اپنا ڈنک رنک انک آپ وجایا اے۔ آپ سہائے دوار بنک، ساچا دھام اک بنایا اے۔ جگ ترتے اک جنک، لوک مات وڈیایا اے۔ پرگٹ ہویا واسی پُری گھنک، اک صد گیاراں پنچھی پوہ مان دوایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھ وکھانے در در، دھرم رائے ہوئے ہلکایا اے۔ گرمکھاں دیوے مان، سیس سر تاجیا۔ جھلے جگت نشان، رچن رچائے ساچا کاجیا۔ ایکا بخشے برہم گیان، ویلے اتم رکھے لاجیا۔ شبد اڈائے دھرم بیان، کرے پار دیس ماجھیا۔ گرمکھ ساچے چڑھن آن، سوہنگ اڈے ساچا بازیا۔ کلخی توڑا جگت پچھان، جوتی جوڑا شبد دھیان، سوہنگ مارے ساچی واجیا۔ پاربرہم چتر سجان، کلجگ تیری لاہن آیا انت مکان، جوٹھا جھوٹھا بٹھے تیرے پلے داجیا۔ ستجگ تیرا ست مکان،

نؤ دروازے بند رکھان، مٹے حج کعبن کعبیا۔ چرن دھوڑ اِک اِشنان جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ
 وشنوں بھگوان، سیس رکھائے ساچا تاجیا۔ نؤ دوارے نؤ ندھان ناویں رنگ رنگ رتیا۔ گُرمکھ ساچے چتر سُبجان، پرہ دے سمجھاوے
 متیا۔ جیاں دیوے دانی دان، آتم ساچا بھتیا۔ سوہنگ ساچا پین کھان، سویتی یتیا۔ ساون برکھا میگھ مہان، بیج بیجے کایا وتیا۔
 گُرمکھ ورلے ہوئے چتر سگھڑ سیان، تن ہوئے نہ سپتل تتیا۔ پد پایا اِک نربان، رسنا رس ایکا چٹیا۔ گر پورے بھگت نشان، جگت
 جہان جھوٹھی مٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، ہر جن ورلے لاہا کھٹیا۔ لاہا کھٹہار
 گُرمکھ گہریا۔ تیرتھ تٹاں کر وچار، پرہ ساچے کینی مہریا۔ گھٹ گھٹاں کر پسار، اندر باہر گپت ظاہریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، دیون آیا شبہ بھنڈاریا۔ شبہ بھنڈارا ہر ہر ونڈے، کلجگ ونڈن آیا۔ امرت دھارا امرت کھنڈے، نام پیاون آیا۔ ہتھ
 پھڑائے چند پرچنڈے، سوہنگ نام دھرایا۔ ویکھے کھیل ہر ور بھنڈے، برہمنڈے رچن رچایا۔ ہر بھگت چڑھائے ساچے ڈنڈے، کلجگ
 کنڈھا پار کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، آپ اپنی دیا کایا۔ ہر بھنڈار امول، گُرمکھ ورلے
 جانیا۔ شبہ بھنڈارا رہیا کھول، کیسے ہتھ نہ آئے راجے رانیا۔ تولن آیا ساچا تول، ونج ونجارا ہر نرنکارا اِک اکھوا رہیا۔ گُرمکھ آتم رہیا
 پھول، شبہ سرُپی اندر بول، ساچا راہ اِک وکھا رہیا۔ منمکھاں سد وسے کول، دس کیسے نہ آ رہیا۔ ہرجن چرن پرتی گھولی گھول،
 کلان سولان میل ملا لیا۔ کلان سولان کرائے چوبل، نؤ ست کھیل کھلا رہیا۔ نؤ ست سنایا بول، ساچا راہ اِک وکھا رہیا۔ سوہنگ
 وجے ساچا ڈھول، چھوٹا بالا اِک چڑھا لیا۔ کروڑ تیتیس رہیا انہول، سُرپت راجا اِند جگا لیا۔ آپے بیٹھ شبہ اڈول، گر منتر تیر چلا
 رہیا۔ ایکا اکھڑ وکھڑ بول، پرہ ساچے راگ سنا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھاں دیوے نام ور، چھبی پوہ
 چرن دھوڑی ساچا مجن ماگھ کرا لیا۔ ساچا مجن آپ کرائے، سجن سہیل سُبھاگیا۔ ساچے سجن آن جگائے، سنائے ساچا راگیا۔ پڑدہ کجن
 آپ اکھوائے، برہم برہم برہم برہمادیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے جانے دھرم کرم جرم آد آد آد جگاد جگاد جگادیا۔ رسنا بھوگ اپار،
 شبہ لگایا۔ ہویا سنجوگ سچ سچے دربار، ہوئے روگ جلا لیا۔ نہ ہوئے وجوگ پرہ پُرکھ بھتار، درس اموگھ در دکھایا۔ آتم رس ساچا
 لینا بھوگ، گر پرسادی گُرمکھاں آتم سادھی، واد وواد گویا۔ شبہ بھوگ تن ابار، من سانتک سُکھ اُچایا۔ کر پیار جیو جنت ادھار،
 مکھ ساچے آپ رکھایا۔ ساچا سُکھ سہج وچار، اترے ترشنا بھکھ روگ سوگ نوار، نجانند وچ سہائیا۔ چار کھان جگت پکان چھتی

بھوک چھٹی راگ، اک سنجوگ پرہوں ویراگ اپنا آپ کرایا۔ آپ بنائے ہنس کاگ، مستک دھوڑی جن جائے لاگ، ڈرمت میل رہیا دھوایا۔ بائے ہنڈھائے کنت سُہاگ، سر ساچا ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، سرب کلاں سمرتھ، دیوے شبد ساچی وتھ، دے مت رہیا سمجھایا۔ شبد دیوے ساچی وتھ، سجن ساچا میترا۔ آپ چڑھائے ساچے رتھ، کایا چولی لاپے جوٹھا جھوٹھا چیتھڑا۔ ویلے اتم رکھے دے کر ہتھ، تن من ہوئے سیٹل سیترا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، سرب کلا آپے سمرتھ، ویلا آئے نہ کیسے ہتھ اتم کلجگ بیترا۔ کلجگ جائے بیت، ریت اولٹری۔ کیسے نہ دسے ساچا میت، ترشنا لگی کایا کھلڑی۔ گرمکھ ورا مائس دیہی جائے جیت، ملے میل جوت اکلڑی۔ گائے شبد سُہاگی گیت، در دوارا ایکا ملڑی۔ چرن پریتی ساچی نیت، چال نرالی جگت اولٹری۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپے بیٹھا رہے اتیت، لکھ چوراسی آتم ملڑی۔ سدا رہے اتیت، آتم واسیا۔ جگت جانے آپے نیت، آپے ویکھے ہو ہو پاسیا۔ اندر باہر ہست کیٹ، جنگل جوہ اجاڑ وچ پرہاسیا۔ گردوارا مندر مسیت، کایا منڈل جوٹھی جھوٹھی راسیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک کھلائے شبد در، ویکھ وکھائے پرتھی اکاشیا۔ پرتھی پاتال آکاش، دیال دیا کرے گر دینا۔ لکھ چوراسی پون سواس، راس آس آس رہے سد سینہ۔ ہرجن ہوئی کایا راس، پرہ ملن دی ساچی آس، ملے میل سرب گنتاس، نر نرائن رسنا چینا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوے سچا شبد ور، جو جن تجائے مدرا ماس۔ مدرا ماس جگت وکارا، ہر ساچی رچن رچائیا۔ کرے کھیل میل دو دواہ، بھید ابھید بھيو چھپائیا۔ امرت آتم کر پیارا، ہر ہر رہیا ورتائیا۔ مدرا ماس کرے گوارا، مدھ ماتى بھرم بھلائیآ۔ دوباں کھولے آپ بھنڈارا، دیونہار سرب اکھوائیا۔ کلجگ تیری اتم وارا، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ چتربھج سچی سرکارا، وشنوں ونسی آپ اکھوائیا۔ کلجگ وجے تال دوہری دھارا، کابنا کرشنا کھیل رچائیا۔ ساچا لگے مات اکھاڑا، سوہنگ بنسی آپ وجائیا۔ جیٹھ جیٹھ پنج دباڑا، ساچی سرتی سرت بھوائیا۔ بہتر ناری وجے تال تلوارا، اکال مورت رہیا وجائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھاں دیوے شبد ور، شبد سُنیہڑا رہیا گھلائیآ۔ شبد سُنیہڑا رہیا گھل، دوس زین جگائے۔ جوت جگائے گھڑی گھڑی پل پل، اپنا بھيو چھپائے۔ بھیکھادھاری باون بل، سرشٹ سبائی رہیا پلائے۔ گرمکھاں میٹے دئی دویتی سل، ساچا امرت میگھ برسائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہچل دھام اک سُہائے۔ نہچل دھام ہر اٹل، ہر محلیا۔ دیپک جوتی رہیا بل، پسر پسرارے جل تھلیا۔ ویکھے کھیل کلجگ کل، ایکا ایک سُنیہڑا گھلیا۔ آپ سُہائے ساچا تال، ویکھ وکھانے جنگل جوہ جل تھلیا۔

جوتی شبد گُرمکھ تیرے اندر گئی رل، بھاگ لگائے ڈُونگھی ڈُلیا۔ ساچا دیپک گیا بل، مٹے اندھیر کایا کھلیا۔ سچ دوارا لینا مل، لوک ماتی پُھلیا پھلیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، امرت آتم جام پیائے ایکا ایک چُلیا۔ امرت جام مٹے جمگراس۔ ملے نام پُرکھ ابناش۔ پلے نام شبد سواس۔ پورن کام کایا راس۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچ وچولا سد وسے پاس۔ پنچ وچولا شبد پنچ جنائیا۔ پنچاں ہویا آپ گولا، پنچاں وچ سائیا۔ پنچم سُنائے ساچا ڈھولا، ناد انادا رہیا سُنائیا۔ پنچاں دیوے ایکا بولا، سوہنگ ساچا جاپ جپائیا۔ پنچاں پڑدہ رہیا کھولا، نام چولا چولی پائیا۔ پنچاں آپ اٹھایا ڈولا، لوآن پُریاں رہیا پھرائیا۔ پنچاں ساچا تول تول، ساچا کنڈا رہیا ہلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، پنچم پنچم ہونے وچولا، چھبی پوہ خوشی منائیا۔ پنچم وچول جگت میت، ہر ہر آپ نرنکارا۔ جگت چلائے اچرج ریت، نہ کوئی دیسے مندر گُردوارا۔ مکہ کعبہ حاجن حاجی اک وکھائے سچ مسیت، جوت نرنجن کر پسارا۔ پاربرہم ابناشی اچت، میٹ مٹائے ڈھندوکارا۔ گُرمکھ اُپجائے ساچے سٹ، شبد پھڑائے ہتھ کٹارا۔ بے مُکھاں وڈھے نک گت، راج راجاناں ویکھ جائے دوارا۔ آپ سہائے ساچی رت، پہلی چیت تھت وچارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پرگٹ ہونے نہکلنک نرائن نر اوتارا۔ پہلی چیت جگائے راجا سنگرور، در دئے سناؤنی۔ میٹ مٹائے جھوٹھی دھار، ساچی بنت بناؤنی۔ ہونے دیال ہر کرپال، سمت ویہ سو سولاں، سولاں کلان جوت جگاؤنی۔ کلجگ تیری اتم ور، ویکھن جائے در درویش کالا ویس وانگ جگت حقیراں کھیل رچاؤنی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا بھیکھ دھر، کیسے دس نہ آئے گر پیر سادھ سنت راج راجان شاہ سلطان، گتو غریب نائیاں دیوے مان گن ندھان، جگت پکھنڈا میٹ مٹاؤنی۔ مٹائے بھیکھ جگت دوارے۔ آپے لکھے ستجگ تیری ریکھ، پرگٹ ہونے نر نرنکارے۔ اولیئے پیر شیخ چاروں گنٹ رہیا ویکھ، بھیکھادھاری بھیکھ اپارے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، ماجھے دیس کر کر ویس سچ سچے دربارے۔ ماجھے دیس تخت سہائے، پرگٹ ہونے والی دو جہانا۔ ہتھیں بنھن جائے سادھاں سنتاں راج راجانا مؤلی گانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ناری چتر سُبجان، سیوا کرے پُرکھ سُبجان، سہاگی کنت اک ہنڈھانا۔ ساچن میرے اٹھ، سنت ڈلاریا۔ ساچن سترے اٹھ، سٹ پیاریا۔ ساچن سترے اٹھ، پرہہ کرن آیا ایکا مٹھ، پنچ پنچاں اک بنا رہیا۔ پُرکھ ابناشی گیا تھہ، کھولے در سچا درباریا۔ جُگان جُگان دا وچھڑیا جو رہیا رُٹھ، آپ منائے کر کر کر پیاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پوہ چھبی دوس وچاریا۔ جگت نیند

وسندڑا، گر پورا گیا بھل۔ پریم لگایا مایا دھندڑا، امرت آتم گیا ڈلہ۔ سچ دوارے وجا جندڑا، نہ ملے وست اٹل۔ دئی دویتی دے کندھڑا، نو دوارے رہیا ٹل۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ بنائے اپنی بندڑا، شبد چڑھائے تن بھیٹ ساچے پھل۔ جگت وکاری جگت رس، آتم مد ویرانا۔ گرمکھ ساچے گھر ساچے سد، ہتھیں بنھے ساچا گانا۔ ایک دیوے ساچی داد، سوہنگ نام بھگت ترانہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو سویا آپ جگانا۔ نو نو وچار۔ پُرکھ بہتار ہر کرتار۔ ہر کرتار جوت آکار۔ جوت آکار شبد بھنڈار۔ سوہنگ ورتار بھگت دوار۔ ہر داتار دیونہار۔ کلجگ تیری اتم وار۔ گرمکھ ساچا سہاگن نار شبد بھنڈار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم کرے سچ وبار۔ پنچم دھارا آپ کر، آپے رکھن آیا ست۔ سیس دستارا آپ دھر، بنھے دھیرج یت۔ جوت آکارا مات کر، بیج بیجے ساچا ست۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دے سمجھاؤن آیا مت۔ ساچی مت مات دوائی۔ سنت منی سنگھ سیو کھائی۔ سنگھ منی تیری وڈ وڈیائی۔ ملیا میل وڈ دھن دھنی، نام خزانہ ہر در پائی۔ مہا اگت نہ جائے گئی، ستجگ ساچے بھوے رُشنائی۔ کلجگ تانی ایک تنی، چاروں گنت اندھیری چھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ بنت آپے آپ بنائی۔ نام ٹکا مستگ لگایا۔ گرمکھ ساچا سویا مات آپ اٹھایا۔ دُرمت میل پاپاں دھویا۔ اور نہ جانے جنت کویا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے گر آپے چیلا، آپے بھوے بھگت سہیلا، سنت منی سنگھ تیرا ویلا آپے آپ سہایا۔ سنت منی سنگھ منگی منگ۔ پرہہ ابناشی جوت سروپی کایا کنچن تن من رنگ۔ ساڈھے تین سال وچھوڑا، جوتی شبدی بھوے جوڑا، چٹا آسو ملے گھوڑا، پُرکھ ابناشی واگان موڑا، نہ کوئی جانے براہمن گوڑا، ہر جن وید پُراناں سار نہ پائیا۔ جوت نرنجن پُرکھ اپارا، شبد سروپی ساچی دھارا، جوت سروپی کر اُجیارا، چاروں گنت دہ دشا رہیا کر وچارا، جوتی جوت سروپ ہر، سنت وچھوڑا سنت وچھوڑا سنت وچھوڑا آپ اپنی بنت بنائیا۔ سنت وچھوڑا ساڈھے تین۔ پرہہ وقت لنگھائے گین گین۔ لیکھا لایا مستوانے، رانے سنگرور ماری زنجیر ہتھیں چن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دتا شبد ور، اک مہینہ ٹھانڈا سینہ ویکھے بیٹھا لوک تین۔ تن من سدا رہے بھینا۔ جوٹھا جھوٹھا لوک مات جینا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دتا شبد ور، در لگے بھاگ جگے جوت چراغ، اُنی کتک ساول سُندر بھوے مہینہ۔ پرہہ ابناشی ویکھن ویکھا، سنت منی سنگھ دھارے بھیکھا، جوت نرنجن الکھ لیکھا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنت منی سنگھ گل پایا شبد شنگار۔ ملیا میل پرہہ میت مُرار۔ پکڑ بہائے در

دربار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے بنے لیکھ لیکھار۔ بھگتن لیکھا آپ لیکھا، نیتر کیسے دس نہ آیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں پہلی چیت جائے سنایا۔ بھاگ لگے کایا کھیت، سنت منی سنگھ وڈ وڈیایا۔ ساچی سیوا پُرکھ ابناشی آپ لگایا۔ سوئی سوئی سوئی سرتی مات جاگی، اکال مورت جوت جگی، ساچا ناد ناد انادا اپنی دُھن رہیا اُپجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آتم لیکھا گھر گھر ویکھا جگت وچھوڑا دوئے جوڑا بہرم بھلیکھا ڈاڈھا پایا۔ بہرم بھلیکھا بہرے بھل۔ بھاگ لگائے کل ساچی کل۔ سمت سولان پئے مل۔ لکھ چوراسی چاروں کُٹ جائے رُل۔ سنت منی سنگھ تیری سچ پھلواری، مات لوک وچ جائے بھل۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیری رکھے لاج ساجن ساچا ساز، چرن چھپائے مستک ٹکا ساچی داہڑی۔ سمت سولان سولان کل دھارے۔ راجے رانے کرے خوارے۔ مستوانے کھیل اپارے۔ سنت منی سنگھ لیکھ لیکھارے۔ ویکھ ویکھ نیتر لوچن نیناں لینا ویکھ، ورتے رنگ رنگ سنگ سچی سرکارے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے جانے اپنی کارے۔ آپے جانی جان، جگت جنائیا۔ نہ کوئی جانے جیو نادان، جوت نزنکاری کھیل رچائیا۔ شبد گھوڑا اک بلوان، جوتی جوڑا شبد دھاری رہیا وائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سنت جیل جگت وچھوڑا میل، اپنی کھیل آپے آپ بنائیا۔ ساقی ساکھت ساکھیات، سرب کل بھرپورے۔ گرمکھ ساچا پارذات، کل آسا منسا پورے۔ گر پنچم دتی شبد دات، پنچم شبد سدا حضورے۔ دوس زین پچھے وات، ساک سجن حاضر حضورے۔ ویکھ پرکھے اک اِکانت، ہر سنت نہ جانن دُورن دُورے۔ چرن پریتی ساچا نات، جوتی نور کوہ کوہ طورے۔ درس دکھائے بوہ بوہ بھانت، آتم بخشے نام سرورے۔ لیکھا لیکھے نو نو سات، نو ست کارج پورے۔ آتم گرمکھ تیری ذات، ذات پاتی ہوئی چورے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھے آتم در، کون سُ ویلا ہوئے پرہات۔ پرہاتی پرہات بہرم گویا۔ ایکا ملیا شبد جماعتی، ساچا شبد پڑھایا۔ دُھر درگابی دتی ساچی داتی، چوڈاں طبقات وچ سمایا۔ اندر مندر مارے جھاکئی، ماڑی منڈپ دس نہ آیا۔ آپ چُکائے پچھلی باقی، بند تاکی کھول وکھایا۔ شبد چڑھائے ساچے راکئی، ساچا ڈھولا رہیا سنایا۔ نہ کوئی جانے بندہ خاکی، چرن گولا اک سہایا۔ پنج چور نہ دسے کھئے عاقی، سوہنگ گولہ ایکا لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آتم ویکھے سچ در، پڑدہ اوہلا بھیو نہ رایا۔ کایا مندر کوٹ گڑھ، اُچا مندر ٹلیا۔ آپے ویکھے اندر وڑ، نہ کوئی کرے کرائے سلیا۔ در دوارے اندر وڑ، ساچا میل ملائے آپے ملیا۔ شبد سروپی باہوں پھڑ، نام سروپی لائے مستک کلیا۔ نو دوارے اکھڑے جڑ،

دسم دواړی بُوږا گھلیا۔ ساچے گھاڑن رہیا گھڑ، گُرمکھ وِرا پورے تول ثلیا۔ جگت ترشنا جائے سڑ، امول امولا مانک موتی زلیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آتم ویکھے شبد ور، کون وجائے ڈھول ڈھولیا۔ وجے ڈھول مردنگ ناد انا دیا۔ سچ دوارے کون سنگ، کون دیوے ساچی دادیا۔ سچ دوارا ایک مانگ، ملیا میل بودھ آگادھیا۔ سُرتی چڑھی آکاش پتنگ، شبد ڈوری ساچی بادھیا۔ ویندا وین گئی لنگھ، تن من اپنا آپے سودھیا۔ راہ بھیڑا دے تنگ، آپ کرائے ساچا جودھن جودھیا۔ شبد گھوڑے کسے تنگ، آگے ہو وجائے مردنگ، سُرتی پھڑے اُپر بودھیا۔ آپ لپیٹے اپنے رنگ،۔ ناڑی سُکھمن جائے لنگھ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جن بھگتاں ویکھے آتم در، من پنچھی جس جن سودھیا۔ من چنچل چاترک دوس زین، زین دوس رہے پیاسا۔ گر پورا سانتک درس نیتر نین، ویکھے آپ تماشا۔ جگت بھگت چُکائے لہن دین، کایا ویکھے بھانڈا ساچا کاسہ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ ویکھے آتم در، کھیلے کھیل شبد تماشا۔ شبد تماشا کھیل آپ رچائیا۔ آپے سُرتی آپے میل، اکال مورتی رنگ وٹائیا۔ آپ چڑھائے جوت زرنجن ساچا تیل، سُرت سوانی لے پرنائیا۔ آپے پائے ساچی ویل، گیت سہاگا ایک گائیا۔ شبد وچولا کھیلے کھیل، دوہاں دھراں رہیا سُنائیا۔ مانس دیہی اتم ویل، گُرمکھ ویلا وقت سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ آتم ویکھے ہر، شبد ہلونا اک لگائیا۔ اک ہلونا شبد لگائے، ویکھے پت پت ڈال۔ گُرسکھ گُرسکھ سنت ہر بھگونت بھگت جوت سرُوپی دُولھو دُولھ، دیپک جوتی مستک تھال، مٹکھ مایا متا آتم تتا رہے اوٹا، دوس زین من تن کنگال۔ گُرمکھان ملیا شبد بھٹا، آپ اپنا رہیا پال۔ امرت آتم چیتن ستا، چاترک ساچے رہیا پیال۔ آپے آپ سمجھاوے دے دے متاں، دین دیالا باغ دیال۔ جوتی نور ایک رتا، رتی رت دیوے ڈال۔ بھاگ لگایا جیمل یتا، یتی ستی شبد پرتپال۔ دُھر درگاہی ملیا پتہ، نو دوارے ہوئے کھال۔ سیو کھائی سانتک ستا، ست پُرکھ زرنجن ہویا دیال۔ بیج بیج ساچے وٹا، پرم پُرکھ بنایا ساچا لال۔ آپ سُنائی اپنی گاتھا، پھل لگایا کایا ڈال۔ سرب کلا دے سمرتھا، کرے کرائے سدا پرتپال۔ سگل وسورا تن من لتھا، ناتا تھے جگت جنجال۔ دُھر درگاہی ساچی ملی وٹھا، بنیا شاہ جگت کنگال۔ آپے گائے رسنا کتھا، کتھ کتھ کتھنی ہوئے خوشحال۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد وجائے ساچا تال۔ شبد وجایا ساچا تال، تن من وجی ودھائیا۔ پھل لگائے کایا ڈال، جوتی نور کرے زُسنائیا۔ شبد وچولا بھگت دلال، ساچی سیوا رہیا کھائیا۔ پُرکھ زرنجن آپے بھال، جوت زرنجن وچ ٹکائیا۔ جوت زرنجن بے مثال، دوس زین ڈگمگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سُرتی

شبدی میل ملائیا۔ سُرَت شبد گیان، تَت مت بُدھ دیوانا۔ ایکنکارا ایکا پت، چترُبھج سِری بھگوانا۔ بہترِ ناڑی نہ کوئی دِسے ہڈ ماس ناڑی رت، ایکا انگ انگ شاہ سلطانا۔ شبد کرایا ساچا جپ، دھرم بندھایا ہتھیں بٹھے گانا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپے جوتی اپنا آپ، آپے مائس دیہی پچھانا۔ آپ اپنا مائس دیہ۔ جوت نرنجن لاگے نینہ۔ امرت آتم برکھ مینہ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن آتم ویکھ گھر، ہر گھر وسیرا ایکا رہے۔ من آئی پریت، تن من جتیا۔ کایا سیتل سیت، پُرکھ ابناشی ساچا متیا۔ ملیا میل ساچے میت، جھیرا چُکے نت نوتیا۔ ایکا سُنیا ساچا گیت، لیکھ لگی وار تھتیا۔ سنت شہیلے سچ پیرت، آپ کرایا اپنا بتیا۔ آپے پُرکھی اندر مندر مسیت، آپے جانے اپنی وتھیا۔ آپ بندھائی چرن پریت، تن من کایا سیتل دھارا امرت ساچا سِنچیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آتم اندر ویکھ ویکھ، در ویکھ وکھانے اُوج نیچ نیکن نیکیا۔ تن مندر ویکھ اپار، خوشی منائیا۔ شبدی توڑے ساچا جندر، سُرَت سوانی تن شنگار کرائیا۔ آپے وسے ساچے اندر، ہانیا ہانی میل ملائیا۔ ہونے ملاوا ڈُونگھی کندر، ہڈ ماس ناڑی بند کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر منتر اندر بنے بنتر، ساچی بنت مات بنائیا۔ مات بنائی بنت، گرُ گرُ جاگیا۔ گرُ گرُ بنایا سنت، وڈ وڈبھاگیا۔ سنت سانتک مہا اگت، سُنے سناوے انحد راگیا۔ پار کرائے ہر بھگونت، سنت وچولا پاوے اگیا۔ بیٹھا ویکھ اک اکت، پُرکھ ابناشی شبد سہاگیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست پُرکھ نرنجن نیتر پائے ساچا انجن، بُجھے جگت ترشنا اگیا۔ جگت ترشنا دُور، آتم در روگ نواریا۔ ملیا میل گر پُورے سُرے سُر، شبد چوک اک چُکا رہیا۔ نو در دِسے دُورن دُور، نیرن نیر آپ وکھا رہیا۔ جوت سرُویی پُورن پُور، من اندر مندر آپ سواریا۔ سرب کلا آپے بھرپُور، پرکٹ ہونے درس دکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آتم جوتی نُور دھر، شبد گولی اک بنا رہیا۔ شبد گولی پرہ مات وڈائی، گر پُورے شبد جنائیا۔ در گھر ساچے وجی ودھائی، سُنیا راگ انادی ناد نہ کھئے گائیا۔ ملیا میل بے پرواہی، ساچی جاگ ایکا لائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنے ہتھ پکڑے واگ، جگت بھگت جگت رتھوہیسا۔ رتھ رتھوہی اک اک اکھوایا۔ بے پرواہی تیری ساچی سیک، انک انک رکھدا آیا۔ آپے رہے سدا بیک، بیکی بانا بھیو نہ رایا۔ بھگت بھگونت سنت ایکا ٹیک، ایکا انک سمایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تن شنگارا کر وبارا، ساچی صُورت اکال مُورت ایکا ایک کرایا۔ ملی وست وست اپار، من اندر بھریا تن خزینہ۔ بھریا رہے شبد بھنڈار، در گھر ساچے رہے بھینا۔ جگت کرائے ونج واپار، ستگر ساچا شبد نکینہ۔ پھڑ پھڑ باہوں

رہیا تار، نہ کوئی جانے محمدی دینا۔ اوچاں نیچاں بھیو نیوار، ٹھانڈا کرے در آیاں سینہ۔ بھرے بھلے جیو گوار، جیو نہ جانے تینو تینا۔ ترے گن مایا جگت پَسار، آپے ہوئے پرہہ ادھینا۔ پرہہ ادھینا بھگت دوار، نہ کوئی جانے جیو نایننا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آتم ویکھے سچ در، شبد بھنڈاری سرب پرینا۔ شبد بھنڈارا کھول، گپت جنائیا۔ پنچم اکھڑا ایک بول، بنت بنائیا۔ آپے وسے سدا کول، ستگر ساچا ساچے سنت رہیا اُچائیا۔ کایا گگری لینی پھول، گنوتتا گنی گن ندھان، کس در بیٹھا مکھ چھپائیا۔ تن من من تن لینا تول، شبد سرُویی بیٹھ اڈول، کون راگ کن سنائیا۔ دوس رین کرے چوبل، ساون ساون ساون رسنا رہی بول، امرت میگھ رہیا برسائیا۔ آپے ہوئے پت پاون، دُشٹ سنگھارے جیوں راما راون، ہر گھٹ گھٹ میں نظری آئیا۔ نیڑ نہ آئے کامنی کامن، مٹے اندھیری شامنی شامن، سنجھ سویر اک کرائیا۔ آپ پھڑائے اپنا دامن، چند پرچنڈ نہ ہور کوئی چمکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ دوارے کینی ونڈ، سنت سہیلا سدا سہاگی نہ ہوئے رنڈ، پلے بٹھے نام گنڈھ، اٹھے پھر رہے ٹھنڈ، سرت شبد چڑھے گھوڑ، دوس رین رہیا دوڑ ڈھر درگاہی ایک پوڑ، سچ محلہ شبد اٹاری، جوت زرنجن نر زرنکاری، چاروں کُنٹ کرم دواری، بھرم کرے نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، نہکلنک نرائن نر، سنت بھگونت بھگوان دے جیا دان ایک رنگ رنگائیا۔ گرمکھاں داسی داس، داسن داس آپ اکھوائیندا۔ جس جن تجایا مدرا ماس، شبد سواسی جاپ آپ جپائیندا۔ لیکھے لائے کایا ہڈ ماس، گھنک پُر واسی جوت جگائیندا۔ لکھ چوراسی کینی ناس، پاتال آکاش دیا کھائیندا۔ گیڑ کٹایا گریہ مات منڈل راس، کایا آپ بنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن نر، گر سنگت ساچی رہیا ور، ساچا پلا کر کر ہلا اپنا نام پھڑائیندا۔ پلا نام پھڑائے، گر گر لکھیا۔ ساچے مارگ رہیا لگائے، در دوارے دیوے ساچی بھکھیا۔ سارنگ دھر بھگوان بیٹھلا آپ اکھوائے، سرشٹ سبائی دے متھیا۔ گرمکھ ورلے نیتر ڈیٹھلا مایا ممتا ترشنا جگت جلائے، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت دیوے شبد ور، آپ اپنا بھیو گھر ساچے رہیا سنائے۔ بھیو رکھایا سچ گھر، آسن ڈیرہ لایا۔ آسن لگے اک در، دوسر کھئے دس نہ آیا۔ بھرمی بھرم بھرم تن گئے ہر، بھانڈا بھرم نہ کیسے بھٹایا۔ مرنی مرن گئے مر، مرنا مات نہ کیسے سکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھاں دیوے شبد ور، آپ اپنا رنگ وٹایا۔ جوتی آئی ستسنگ، ست پُرکھ زرنجن راتا۔ گرمکھاں منگی نام منگ، دیونہار جگت بدھاتا۔ پُریاں لوآں آیا لنگھ، سوہنگ شبد لیائے سچ سوغاتا، آپ وچھایا دھرم پلنگ، چاروں کُنٹ چار کنتا۔

چٹے آسو کسے تنگ، کرے کھیل نؤ نؤ ساتا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گُرمکھاں دیا کھائے، ایک ایک شبد پڑھائے، لیکھائے ذاتاں پاتاں۔ ایک اکھڑ جس جن پڑھیا، ساچی پوڑی چڑھیا اے۔ جوت سرُپبی اندر وڑیا، ساچا گھاڑن گھڑیا اے۔ شاہو بھوپی کسے نہ پھڑیا، چور وکارا باہر دڑیا اے۔ بن رنگ رُوپی اے نہ سڑیا، جوت نرنجن کِیا مات پسا اے۔ گُرمکھ ساچے اندر وڑیا، نہکلنک لیا اوتارا اے۔ چھبی پوہ دوس سُبھاگی چڑھیا، سنت منی سِنگھ لیکھ لیکھارا اے۔ سرِشٹ سبائی نال آپے لڑیا، پھڑیا ہتھ شبد کٹارا دو دھارا اے۔ ساچے مندر اُچ ٹلے آپے چڑھیا، نہ کوئی لائے اٹاں گارا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، دُھر درگاہی اک سہارا اے۔ مہاراج شیر سِنگھ وشنوں بھگوان، سچ سِنگھاسن آسن لایا، لیکھ چُکایا نؤ دوارے آپے ہویا اندر آپے نکلے باہرا اے۔ گھر گھر ساجن و سیا، سچ گھر سچ ہونے پرکاش۔ در در آپے پھرے نسیا، جوت نرنجن پُرکھ ابناش۔ کلجگ مٹے زین اندھیری مسیا، جو جن گائے رسن سواس سواس۔ راہ ایک اولآ دسیا، سوہنگ سو کلجگ پرہاس۔ ساچے مندر بہ بہ ہسّیا، ویکھ وکھانے پرتھمی آکاش۔ دیوے نام وڈ وڈ وڈ رسیا، ساچا شبد سرب گنتاس۔ تیر نرالا ایک کسیا، لیکھے لائے دس دس ماس۔ وکارا جائے در توں نسیا، ہر جن ہونے داسن داس۔ جگے جوت کوئن رو سسیا، سرب کلا پرکاش۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک جورا دئے جورا جوڑی جُڑی شاہو شاہاس۔ سستا ہوڑا شبد لگایا۔ شبد جورا میل ملایا۔ جوتی گھوڑا اک رکھایا۔ نہ کوئی دسے ورن گوتی، آپ اپنے رنگ سمایا۔ جن بھگت اٹھائے آتم سوتی، شبد مردنگ اک وجایا۔ آپ بنائے مانک موتی، ساچی منگن منگ منگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سوہنگ تندى پرمانندی نجانند پرہہ ربیا پُچایا۔ سوہنگ اند شبد اپار۔ خوشی کرائے بند بند، دیپک جوتی کر اُجیار۔ نؤ دوارے کڈھے گند، دسم دوارے میل ملار۔ سرب جیاں آپے بخشندے، سرِشٹ سبائی پائے سار۔ ہرجن ساچا گائے بتی دند، رسنا جہوا کر پیار۔ ایک اگیت سُبھاگی چھند، دو جہاناں بیڑا کِرپا پار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچے سنت سہیلے ویکھ وکھائے در در گھر گھر سچے دربار۔ سچ دربارا مات گھلایا۔ نؤ دروازے بھیکھیا اک آکارا جوت ٹکایا۔ سؤ سؤ وارا جنم دوايا۔ پارپرہم برہم میل ملایا۔ گُرمکھ ساچا آتم نیتر کھول، آپے آپ وکھایا۔ شبد گھوڑے آپ چڑھائے، جوتی جوڑے میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در دوارا اک سہایا۔ اک دوارا بنک، بنک دواریا۔ نہ کوئی جانے راؤ رنگ، رنگ راجان نہ کسے وچاریا۔ جن بھگتاں مٹائے آتم شنک، ہوئے سنسا روگ گوا رہیا۔ شبد سرُپبی لائے تنک، دیپک جوتی اک جگا

رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم یار ہر کرتار، پنچم میلا آپ ملا رہیا۔ پنچم ملیا میل، میل گُرتے۔ شبد سرُوی چڑھیا تیل، ست ستوتے۔ ساچے ستے ایکا اپنا کھیلے کھیل، جیو جنت سرب بہرم بھلنتے۔ دھرم رائے دی کٹے جیل، گُرمکھ ساچے سنت سُپیلے ساچے دھام اک سُہنتے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جن بھگت بنائے مات بنتے۔ جگت بنائے بنت آپ سکداریا۔ دیوے وڈیائی وچ جیو جنت، دیونہار سرب سنساریا۔ گُرمکھ ورلے میل ملاواں ساچے کنت، آتم سیجا ساچا سنگ ہرجن جانے کنت بھتاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، میل ملائے دیا کھائے لیکھا لکھے وارو واریا۔ لیکھا لکھنہار ہر سمرتھیا۔ لکھ چُوراسی پاوے سار، گُرمکھ ساچے جائے تار، شبد چڑھائے ساچے راتھیا۔ نرمل جوتی کر آکار، ورن گوتی وسے باہر، دُرمت میل جائے دھوتی، جو جن آئے دواریا۔ سوہنگ پھڑے شبد سوٹی، نہ کوئی جانے لمی موٹی، تیر نیرالا ایکا کسیا۔ چاروں کُنٹ پھر پھر تھکے کوٹن کوٹی، کوئی نہ چڑھیا اُپر چوٹی، بھیکھ بھکھاری منگدے پھردے بوٹی بوٹی روٹی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچے سنت جنا کڈھ میل دُرمت واسنا کھوٹی۔ دُرمت میل گوائے در دواریا۔ گُرمت رہیا سمجھائے، جوتی جامہ بھیکھ بنا رہیا۔ سوہنگ اٹھ رہے بھنڈاریا۔ ساچی ریتی مات چلا رہیا۔ مت گت اپنے ہتھ رکھائے، اپنے بھانے ہر سما رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پنچم جاتا پنچ پچھاتا، پنچم میلا اک ملا رہیا۔ پنچم میلا بھگت در، اک اکیلا سجن سُہیلا۔ ویکھ وکھانے ناویں گھر، ناویں گھر نہ کوئی گر نہ کوئی چیلا۔ لکھ چُوراسی رہی مر، آپ سُہائے اتم ویلا۔ کلجگ چُکائے جھوٹھا ڈر، دھرم رائے دی کٹے جیلا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، گُرمکھ ساچے سنت جنان آپ کرایا اپنا میلا۔ آسا پُورت سرب جن، سرب گھٹ بھر پُور۔ دیوے سچا نام دھن، جوت نرنجن حاضر حضور۔ ہرجن آتم جائے من، کایا تپے نہ وانگ تندُور۔ جگت بیڑا جائے ہتھ، ویلا نیڑے نہ جانو دُور۔ ساچا راگ سُنائے کت، سرشٹ سبائی کوڑو کوڑ۔ بھانڈا بہرم پرہ دیوے بھن، جو جن مستک لائے چرن دھوڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد دیوے بھگت ور، ایکا رنگ چڑھائے گوڑھ۔ رنگ چڑھائے لال، ہر رنگ رتیا۔ پھل لگائے کایا ڈال، بیج بیجے پنچ ساچے وتیا۔ گُرمکھ ساچے جگت دلال، آپے دے سمجھاوے متیا۔ آپے شاہ آپے کنگال، آپ اپنے رنگ سد رتیا۔ شبد وجائے ساچا تال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، جن بھگتان میل ملائے کلاپتیا۔ کلاپتی دُھر درگاہی، میلا لوک مات ملایا اے۔ ویکھ وکھانے گر گر چیلا، شبد سُہیلا اک بنایا اے۔ آپے بیٹھا ہو ہو وِہلا، جوت

نرنجن سیوا لایا ہے۔ اچرج کھیل ہر ہر کھیلا، سوہنگ میوہ گرمکھ کھویا ہے۔ پرگٹ ہویا وڈ دیوی دیوا، الکھ ابھیوا بھیو نہ کیے ریا ہے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے سنت جنن آپ اپنا سنگ نبھایا ہے۔ سنگ نبھائے سگلا ساتھ، دیوان ندھ داتا۔ ساچا لیکھا لیکھے مستک ماتھ، لیکھا چکے ذاتا پاتا۔ ملے میل تریلوکی ناتھ، شبد سنائے ساچی گاتھا۔ بھگت جگت جگت بھگت مہا کتھنا اکاتھا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے شبد ور، سگل وسورا در دوارے لاتھا۔ پرہہ آیا سن پکار، بھگت بھگوتیا۔ ساچا نیتر رہیا وچار، نیتر کھیتر کایا ستیا۔ شبد بہائے ساچی دھار، رت وکھائے اک بسنتیا۔ کھڑی نام سچی گلزار، سوہنگ دیوے سچ سگنتیا۔ چرن پریتی اک پیار، پھولنہار تن شنگار پتی پتوتیا۔ نو دوارے بند کوار، دسویں کھوجے کھوج کھجنتیا۔ در گھر ساچے دیوے واڑ، ساچا راگ اک سننتیا۔ ساچا راگ بہتر ناڑ، مردنگا ایک ڈھول وجنتیا۔ کرے بینتی چرن دوار، دوس رین نت تیا۔ پرہہ ابناشی کریا دھار، میل ملاوا ساچی وار، ساچی تھتیا۔ پرگٹ ہوتے نرنکار، دیوے درس اگم اپار، نو دروازے تن من جتیا۔ سولان کرے تن شنگار، روپ اگتا چلائے پون سواس سواسیا۔ پھڑ پھڑ ہابوں لائے پار، لیکھا چکے بہتر ناڑی نہ مرے نہ کدے جمیا۔ گرمکھ ساچے رہیا ادھار، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بجر کپائی لائے پاڑ۔ بجر کپائی لائے پاڑا، ہر مندر آپ سہایا۔ پرے ہٹائے پنچم دھاڑا، ساچے اندر کھیل رچایا۔ آپے ویکھے اک اکھاڑا، سرتی شبدی گھول کرایا۔ لٹی جائے دن دہاڑا، جوت سرؤپی بھیکھ وٹایا۔ گرمکھ ساچا سنت سہیلا دھر درگابی ساچا لاڑا، ساچی گھوڑی رہیا چڑھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بنک دوارا، ایک اک سہایا۔ گرمکھ ساچے بنک دوار ایک در سہایا۔ میل ملائے انک انک انک بار، آتم سنسا شنک گویا۔ جوتی تنک وچ سنسار، سہنسا بنسا رہیا کرایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپے پھیرے من کا منک، اجپا جاپ رہیا چلایا۔ بھیو چکائے من منکا، ساچا مارگ اک وکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہار سرب اکھویا۔ دیونہار دیال دات امولیا۔ شبد کرائے سچ وبار، گرمکھ آتم کدے نہ ڈولیا۔ جوت نرنجن کر آکار، شبد ستوتتا آپے بولیا۔ بھریا رہے بھگت بھنڈار، پُرکھ ابناشی پورے تول تولیا۔ مانس دیہی نہ آئے ہار، بھاگ لگا کایا چولیا۔ نانا تھے نو دوار، در گھر ساچے ہوتے گولیا۔ دسویں گھر سچی سرکار، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نام بھنڈارا ایک کھولیا۔ آپے رام رمیا جوت جگائیندا۔ پرگٹ ہویا شام گھنٹیا، لوک ماتی بھیکھ وٹائیندا۔ نال لیایا ساچی سنیا، آپے گوپی آپے کاہن اکھوائیندا۔ آپ پھڑائے اپنی بہیا، جگت چڑھائے نٹیا، بیڑا پار کرائیندا۔ نانا

تھے بہیناں بہنیا، دھرم رائے نہ کڈھے وہنیا، لیکھا آپ چکائیندا۔ ایکا ایک جوت نرنجن، جگا جگنتر دوسر کوئے دس نہ آئیندا۔ نرائن نرائن نرائن ہر بہکت جن جانے، دوسر کوئی بھیو نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم کھولے بند در، ایکا شبد چوٹ تن نگارے لائیندا۔ بہکت پیارے موہے چرن در پیار دے۔ آئے دوارے جن کرشن مرار دے۔ بھرے بہنڈارے، دھن مال سچے نام دے۔ ہوئے ونجارے گوپی ساچے کابن دے۔ پھولن تن شنگارے، اتوں آپا آپ واردے۔ نیتر کھولے شبد آپ جگائے، پچھلا چکائے لہن دین رسنا گائے بتی دند، لکھ چوراسی ویندی جھوٹھے وبن۔ کایا مندر اندر جھوٹھا گند۔ ہر بہکت سہیلا اک ڈھیلا، کلجگ تیرا آپ سہائے ساچا ویلا، لوک مات چڑھائے ساچے چند۔ گیت گویند گن گا، نرائن نروریا۔ اٹھے پھر رہے تن چا، ملے میل نہ لائے دیریا۔ نت اٹھ اٹھ ویکھے راہ، کون س ویلا میرا شام سندر موہن مادھو گھر آوے پاوے پھیریا۔ ساچا کُنڈل سیس رکھائے، بہکت سہیلا آپ اکھوائے، آپے تارے کر کر مہریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، سرشٹ سبائی جگت بھلائے کر کر ہیرا پھیریا۔ آپے مکند منوہر مزاری ہے۔ مور مکٹ سیس سہائے، جگدیش جوت نرنکاری ہے۔ ساول سندر روپ وٹائے، کلجگ تیری اتم واری ہے۔ پریم سنگھاسن اک وچھائے ایکا سیجا دوویں سٹے، ساچا کنت سچے بہکت ناری ہے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرائن نر نرائن جائے من توبھی تو بلہاری ہے۔ نین سہایا نیتر انجن رکھے لاج جیوں دروپتی چیر، میرے آتم اندر بولیا۔ ہوئے گئی جگت پیڑ، بھاگ لگائے کایا چولیا۔ نہ کوئی ہست نہ کوئی کیڑ، شاہ سلطاناں آپ سنائے سچا ڈھولیا۔ کلجگ ویلا انت اخیر، کرے پار جس رسنا ہر ہر بولیا۔ نہ کوئی دیسے پیر فقیر، لکھ چوراسی ہوئی دھرم رائے دی گولیا۔ گرمکھ ورا لا چوٹی چڑھے اخیر، جس اپنا آپ گھولی گھولیا۔ ہر ہر بولے اک جیکارا، ملے مات وڈیائیا۔ میٹن آیا دھندوکارا، کرے جوت رُشنائیا۔ شبد چلائے اپرا پارا، سوہنگ دھار رکھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر گردھارا، بہکتی بہکت بہکت سہیلا کر پیارا، ساچے مارگ رسیا چلائی۔ منگن آئے منگ دوارا، آتم جھولی آگے ڈابیا۔ پُرکھ ابناشی بھرے بہنڈارا، توٹ رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لکھ چوراسی ویکھے در، ہر ہر ساچا بہکت سہیلا کوٹن کوٹ دیوے ایکا ایک ایک ہتھ آئی۔ جگ جگ دھریا بھیکھ، بھیکھ وٹایا۔ ست پُرکھ نرنجن ایکا ایک، ویس انیک رکھایا۔ سنک سنندن سناتن سنت گمار بال ادھاری رہے بیک، آپ اپنا مات اپایا۔ براہ روپ ہوئے پرہ ویکھ، دھرت دھول دیا کمایا۔ یگ پُرش ہوئے وسیخ، ساچی جگتی رسیا چلایا۔ ہاو گریو ساچی ٹیک، وید اپر دھرت باہر لیایا۔ نر نرائن دھارے بھیکھ، نین مُندھاری دھام سہایا۔ کپل مُنی آپے ریکھ، گیان

گوجھ بھیو چُکایا۔ دتاترے لکھ لیکھ، بھیو کسے نہ رایا۔ رکھو دیو نہ نہکیو، لوک ماتى رچن رچایا۔ پرتھو پرتھی لائے سیو، ساچی کرنی رہیا کرایا۔ کچھو ہوئے الکھ ابھیو، اُچ پہاڑا پٹھ اُٹھایا۔ موہنی دھارے، بھیکھ کرے بھگت سیو، ست سرور رڑک دکھایا۔ چوڈاں رتن رہیا ویکھ، لوآن پُریاں آپ کُکایا۔ آپے دھر دھر باون بھیکھ، بل راجا اچھل چھلایا۔ ہنسا ہنسا بار انیک، گیان گوجھ آپ کھلایا۔ ہری ہری ہر ایک ایک، گراہ گج دئے چھڈایا۔ آپ اپنا رنگ رہیا ویکھ، بالک دھرو پار کرایا۔ جوتی جامہ دھر دھر بھیکھ، وید دھنتر آپ اکھوایا۔ ستجگ تیری ویکھ ساچی ریکھ، وار اٹھاراں جوت جگایا۔ آیا مات تریتا، پرہ ساچی ریت چلائی۔ آپے بنیا جگت ویتا، پرس راما رام سائی۔ پنڈت دیوے ساچا نیتا، ساچا کرتی کرت کھائی۔ گھر کشتری ساچا بیٹا، راجا دسترہ ہر رگھرائیا۔ آپے بنیا کھیوٹ کھیٹا، لنکا گڑھ توڑ ٹرائیا۔ مارے دُشٹ ہنکاری راون بیٹا، جوٹھا جھوٹھا میگھ ناتھا سرت بھلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، دوئے دوئے دھارا ایک وارا، لوک ماتى آپ جگائی۔ راما رام بھی اوتارا۔ پور کرائے اپنا کام، ویکھ کھیل کر کر پسر پسارا۔ بھگت جنان در ساچا میل، بھیکھن سوہے بنک دوارا۔ آپے بنیا سجن سھیل، گوتم ناری پار اُتارا۔ چرن چھپایا اُپر سیلا، سیل اڈی مار اُدارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک کیا بھگت پیارا۔ بھگت ادھینا ہری ہر، جگ جگ سیوا لائے۔ آپے ہوئے نیکن نیکا، وڈ مسکینا پھیکن پھیکا رس رسنا بھوگ لگائے۔ تارے بھینى جى جى کا، نام ککا مستک لائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سب گھٹ میں رہیا سائے۔ سب گھٹ رمیا آپ، جوت جگنیا۔ سرشٹ سبائی مائی باپ، دس نہ آئے آتم انھیا آپے جانے اپنا وڈ پرتاپ، جن بھگتاں آتم منیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جگا جگنتر بھیکھ دھر، ممکھ جیواں پھڑ پھڑ ڈتیا۔ جگ تریتا گیا بیت، دوپار جوت جگائی۔ وید ویاسا ہویا اتیت، ساچے در وجی ودھائی۔ سرشٹ سبائی چلائے ریت، پُراں اٹھاراں گیا لکھائی۔ چار لکھ ہزار ستاراں لکھ لکھ، شبد سلوکی رہیا سُنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھ لیکھارا آپ اکھوئی۔ لیکھیا لیکھ اپر اپارا، کلجگ انت جنائی۔ پرگٹ ہوئے ہر کرتارا، پتا پوت نہ کئے اکھوئی۔ لیکھیا لیکھ اپر اپارا، گوڑ براہمن گوت اُجیارا، اُچے پریت آسن لائی۔ نہ کوئی جانے پار کنارہ، کون کوئے بیٹھا آپ رگھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ بھوکھتا آپے آپ رہیا لکھائی۔ لیکھیا لیکھ اگم اتھارہ، پرگٹ ہوئے مُرار۔ آپے ہوئے بے پرواہ بال اوستھا کنسی مار۔ جن بھگتاں بنے جگت ملاح، بدر سُداما جائے تار۔ جگت دکھائے ساچا راہ، دُشٹ ہنکاری ڈریودھن کر خوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ دوپار آپے

جانے، پکڑ پچھاڑے راجے رانے، پانڈو سہائے اک دربار۔ اک دربارا ہر سہایا۔ پورن جوت جگایا۔ سولان کل مات اکھویا۔ ہوئے میں ہوں بھیو چکایا۔ گیتا گیان گوجھ لکھایا۔ ایک ارجن آپ سمجھایا۔ لکھ چوراسی بوجھ اٹھایا۔ اٹھاراں دھیائے رہیا سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے بنیا کرشن رتھوہیا۔ آپے رتھ رتھوہی بھگت چلائیندا۔ سرشٹ سبائی رہیا متھ، بھیو کیسے نہ آئیندا۔ دُشٹ ہنکاریاں پائی نتھ، ساچا کھیتراک بنائیندا۔ ویلے اتم ہوئے ستھ، اٹھاراں اکشونی آپ کھپائیندا۔ ایک اکشونی اٹھائی لکھ، ساچا لیکھا آپ لکھائیندا۔ پرگٹ ہوئے آپ پرتکھ، دھرم پُت دیا کھائیندا۔ سر ارجن رکھے ہتھ، بھگت بھگونت پور کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جگ دوپر انت متھ، آپ اپنا کریم کھائیندا۔ آپ اپنا کریم کھایا، بھگت ملی وڈیائی۔ مانس دیہی جنم دویا، جوت ٹکائی وچ رگھرائی۔ پنجاں تتاں تن بنائیا، من بڈھ مت نال رلائی۔ آپ اپنا ویکھ وکھایا، دس کیسے نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ دھارے بھیکھ، سرشٹ سبائی رہیا ویکھ، دوسر کیسے دس نہ آئی۔ وڈا ہر دھریا بھیکھ، ہر بنواریا۔ دوپر مٹائی ریکھ، کرشن ماریا۔ کلجگ دور ڈراڈا رہیا ویکھ، منگے منگ پرہ چرن دواریا۔ مستک ٹکا لا لا ساچی میخ، جھولی بھرے جوٹھ جھوٹھ لوہہ موہ ہنکاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، کلجگ اتم ویکھ در، کلجگ کرے کھیل اپر اپاریا۔ لچھمی کرے چرن پیار، چولی لال رنگائیا۔ سوہنی سیجا سٹا پیر پزار، دوس رین کرے پیار، آلس نندرا مگروں لاہیا۔ ہرجن کرن آیا سچا پیار، ملے میل نہ ہوئے جدائیا۔ پھڑ پھڑ بابوں جائے تار، گھر ساچے ہوئے کڑمائیا۔ لکھ چوراسی اترے پار، جم جم گیڑا آپ کٹائیا۔ نرمل جوتی ہوئے اجیار، اگیان اندھیر سرب مٹ جائیا۔ نرائن نرائن درس تیجے نین، ملے میل ساچے ماہیا۔ چولی رنگ گللال تن من رتیا۔ در گھر ہوئی ساچی گولی، تن من اتم بٹھے دھیرج جتیا۔ آپ اٹھائے کایا ڈولی، ہوئی ہوئی اندر بولی، ویکھ وکھانے پنجاں تتاں، اپ تیج وائے پرتھمی آکاش، بڈ ماس ناڑی ناڑرت رتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے آپ جانے مت گتیا۔ آئے چرن دوار تن من رنگیا۔ ملیا میل پُرکھ بہتار، دیوے دان مؤنہوں منگیا۔ سولان کرے کرائے تن شنگار، جو جن پرہی اتم بھکھا ننگیا۔ دیونہار سدا داتار، جن بھگتاں کول کدے نہ سنگیا۔ امرت اتم دیوے ٹھنڈی ٹھار، دسم دواری پیالہ ٹنگیا۔ جھرنا جھرے اپر اپار، در دوارا ایک منگیا۔ جگے جوت اگم اپار، وجے تال شبد مردنگیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی رنگن کایا رنگیا۔ رنگن آیا رنگ ہر لاریا۔ شبد گھوڑے کسیا تنگ، پرگٹ ہویا نہکلنک بلی وڈ بلکاریا۔ نو کھنڈ پرتھمی شبد سروپی ویکھ جنگ، جن بھگتاں ویکھ

مات اک اکھاڑیا۔ اک اڈاری چڑھے پتنگ، وسے باہر نو دواریا۔ امرت آتم وہائی ساچی گنگ، آپے وسے آر پاریا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نر نرائن تن بھرے شبد بھنڈاریا۔

★ ۲۶ پوہ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال پنجار پیاریاں دے نوٹ ★

شبد کرایا ویس، کلجگ کالا رنگیا۔ شبد بنایا در درویش، محمد منگی ساچی منگیا۔ آپے ویکھے دھر دھر بھیس، سچ دوارے آپے لنگھیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل وچ ور بھنڈیا۔ منگی منگ اک اپار، محمد دین الایہیا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، بننا سچ ملاہیا۔ کلجگ اتم ہونا چھار، جھوٹھی لگنی مستک چھاپیا۔ چار یاراں آونی ہار، چاروں کٹٹاں پئے دہائیا۔ سوہنگ شبد کرے خبردار، پیر فقیراں رہیا جگائیا۔ جوتی جامہ دھر کرتار، آپ اپنا رنگ وٹائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، آپ اپنی بنت بنائیا۔ پرہہ ساچا در درویش، جگت مؤلانا اے۔ جوتی جامہ ہر پرویش، ویکھ وکھانے راجا رانا اے۔ ماجھے دھریا ہر ہر بھیس، شبد سنگھاسن سچ ٹکانا اے۔ نہ کوئی جانے دھاری کیس، گنوتتا گن ندھانا اے۔ در در گھر گھر لبھدے پھرن سیری دسمیش، ورتے اپنا بھانا اے۔ پرگٹ ہویا نر نریش، تن پایا کالا بانا اے۔ کوئی نہ چلے کیسے پیش، تختوں لاپے شاہ سلطانان اے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے کھیل دو جہانا اے۔ دو جہانی کاج ہر رچایا۔ بھاگ لگے دیس ماجھ، پرہہ ساچے سماں سہایا۔ دھر درگاہی تیرا ساچا راج، لوک مات شبد نشانہ دئے جھلایا۔ بیس ایکسا سر سوہے ساچا تاج، کاج اپنا آپ رچایا۔ جن بھگتاں رکھن آیا لاج، آپ اپنے انک سمایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھانا سہنا حکم سنایا۔ ہر بھانا بلوان، کیسے نہ روکیا۔ پرگٹ ہویا نوجوان، شبد اٹھائے اک نشان، اناٹھ اناٹھان ناتھ تریلوکیا۔ آپ اڈائے دھرم بیان، لوآں پُریاں پُن چھان، سوہنگ سو سچ سنائے جگت سلوکیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنا بھیکھ دھر، گُرمکھ کھوچے تن بیراگیا۔ کایا مندر دھندوکارا اے۔ ورلے سرتی شبد جاگی، وجے تال اپارا اے۔ کوئی نہ جانے جگت تیاگی، گھر گھر دھندوکارا اے۔ نھاون نھایا ساچا ماگھی، پرہہ چرن سچئی نمسکارا اے۔ در دوارے دھویا داغی، ملیا میل پُرکھ بھتارا اے۔ دھر درگاہی آیا واگی، ہتھ پھڑیا شبد کٹارا اے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، گُرمکھ ساچے سنت جنان آپے ویکھے پھریدارا اے۔ چوہاں یاراں کر پیار، سنگ رلایا اے۔ نیلی رکھ سیس دستار،

مستک ٹکا لایا ہے۔ گل چولی پر اپار، پنجاں تتاں بند کرایا ہے۔ تیجے کرے آپ پیار، اپنی بھجناں سجایا ہے۔ چوٹھے بخشے چرن پیار، رنگن رنگ رنگیا ہے۔ آپے وسے ہو ہو باہر، دس کیسے نہ آیا ہے۔ احمد محمد ایکا دھار، ایکا مات پت اکھوایا ہے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنا دتا ور، ویلے اتم توڑ نہایا ہے۔ توڑ نہاؤن آیا ویلے انت، بھیکھا دھاری بھیکھ وٹائیا۔ مہا رکھے اگنت، انت کوئی بھیو نہ پائیا۔ نہ کوئی جانے جہان کون دوارے سوتا جنت، چارے کنتاں مار دھیان، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد نشانہ اک وکھائیا۔ شبد نشانہ اک وکھائیندا۔ پہلی چیتر لیکھ لکھاؤنا، راجا رانا پکڑ اٹھائیندا۔ آپ اپنے چرن لگاؤنا، بھانا سہنا حکم سنائیندا۔ سوہنگ ساچا شبد گاؤنا، ستجگ ساچا راہ وکھائیندا۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، آگے ہو نہ کوئی چھڈائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سمائیندا۔ چار یار ساچا میتا، پُرکھ نرنجن آیا ہے۔ آپے جانے اپنی ریتا، اک وکھائے سچ مسیتا، کایا مندر اک سہایا ہے۔ وضو کرکے پاک پُنیتا، بردا در دا اک بنایا ہے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اچرج کھیل رچایا ہے۔ کھیل رچائے جگت جگ، بھلی سرب لوکائیا۔ چاروں کنت لگے آگ، ویکھے کھیل خدی خدائیا۔ کیسے سپس اتم نہ دسے پگ، چاروں کنت واہو داہیا۔ پرگٹ ہویا شاہ سورا سریگ، دین محمد دیون آیا دھر درگاہی سچی اک صلاحیا۔ دھر درگاہی سچ صلاح، دیون آیا جگت نواب۔ آپے ہوئے بھگت ملاح، چرن گھوڑے دئے رکاب۔ دئے رکاب۔ کیسے لین نہ دیوے اچا ساہ، مکھ رکھائے کالی نقاب۔ ویکھ وکھانے تھائوں تھان، کیسے بتہ نہ آوے بے بے آب۔ نہ کوئی دسے پتا ماں، ورتے کھیل حق جناب۔ جگت نشانہ اڈے نہ، میٹ مٹائے مکہ کائب۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل کنت کنتوبل انت شتاب۔ کھیلنہار کھلاؤن آیا، اُمت نبی رسول دی۔ پھڑ پھڑ باہوں راہے پاؤن آیا، ایکا حج ساچا جو قبولدی۔ دے مت جگت سمجھاؤن آیا، تکھی دھار شبد ترسول دی۔ بھیکھا دھاری باؤن آیا، کلجگ توڑے جگت سنگھاسن بھنے پاوے چول دی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل کنت کنتوبل دی۔ چار یار دین دُباٹی، ویلا اتم آیا ہے۔ پرگٹ ہویا دھر درگاہی، دس کیسے نہ آیا ہے۔ مستک ٹکا در در ویکھے لگی چھابی، بہرم بھلیا دین سبایا ہے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چار یاری رہیا مٹایا ہے۔ چار یاری جائے مک، ویلا انت کراؤنا ہے۔ چاروں کنت پئے مکھ تھک، نہ کوئی کیسے چھڈاؤنا ہے۔ رسنا تیر کمانوں جائے چھٹ، ایکا چلہ نام چڑھاؤنا ہے۔ ویلا نیڑے آیا ڈھک، بورا ککا بلا نال بلاؤنا ہے۔ اللہ رانی تیرا بوٹا جائے سک، پھڑ جڑ آپ بلاؤنا ہے۔ کلجگ کالا اپنا بہار لے

چُک، سنگ محمد ساچا یار ملاؤنا اے۔ دھرت مات دی خالی ہووے ککھ، جوٹھا جھوٹھا نشٹ کراؤنا اے۔ ستجگ ساچا سُکھنا رہیا سُکھ، پرگٹ ہوئے جیٹھا پُت، پرہہ اپنی ہتھیں گود اٹھاؤنا اے۔ آپ پرگٹائے دیا کھائے پرہہ ابناشی پارہہم اچت، ساچی سیو کھاؤنا اے۔ ستجگ تیری آپ سہائے ساچی رُت، پھل پھلواڑی مات لگاؤنا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی بنت بناؤنا اے۔ ساچی بنت بنائے دیا کھائیندا۔ نو دوارے ویکھ، بھگت ترائیندا۔ دسویں وسے ایکا ایک، دس کیسے نہ آئیندا۔ گرمکھاں کرے بُدھ بییک، آتم اک پیائیندا۔ چرن پریتی دیوے ایکا ٹیک، گیت سہاگی اک سنائیندا۔ کیسے ہتھ نہ آئے اولیئے پیر شیخ، مُلا قاضی بھرم بھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم وار، ساچا مارگ لائیندا۔ کلجگ انت کراون آیا، نہکنک اوتارا اے۔ سادھ سنت جگاؤن آیا، دیوے شبد ہلارا اے۔ گرمکھ سوئے مات اٹھاؤن آیا، جن بھگت سہائے چرن دوارا اے۔ امرت جام پیاون آیا، دُھر درگاہی نام بھنڈارا اے۔ امرت میگھ سون ساؤن برساون آیا، ساؤن ساول سُندر رُپ اپارا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے جگت وبارا اے۔ جگت وبارا ریت، ہر چلائیندا۔ صدی بیسویں رہی بیت، بیس اکیسا بنت بنائیندا۔ نہ کوئی گائے راگ چھتیس، راگ ناداں وقت چکائیندا۔ نہ کوئی پڑھ قرآن حدیث، انجیل قرآناں مکھ بھوائیندا۔ وید پُراناں رہیا پیس، سیس کیسے دس نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی رہی پیس، مایا رانی چکی اک چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ کالا ویس کر، لکھ چوراسی بھرم بھلائیندا۔ بھرے بھلی لکھ چوراسی جوتی بھو اولڑا۔ دھرم رائے در دیوے پھاسی، پرگٹ ہوئے اک اکلڑا۔ کھئے نہ دیسے مدرا ماسی، کلجگ اتم ہوئے خالی پلڑا۔ گرمکھ ورلے ویکھ وکھانے شبد سواسی، پار کرائے کایا چمڑا۔ مانس جنم ہوئے رہراسی، ملے میل ساچے شبد امڑی امڑا۔ کیسے ہتھ نہ آئے پنڈت کاشی، در در گھر گھر منگدے پھردے دمڑا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوت نرنجن مات پرکاشی، کرے کھیل اگمڑا۔ پُرکھ اگم اتھاہ، کھیل بے پرواہیا۔ دو جہانی بن ملاح، لوک ماتی جوت جگائیا۔ تیناں لوکاں ایکا راہ، رہیا بنت بنائیا۔ برہما اٹھ نیتر رہیا تکا، چاروں مکھ چارے دشا بھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہمنڈ کھنڈ ویکھ تھاون تھائیا۔ نیتر کھولے اٹھ اٹھ بولے، چار گنٹ اُجیارا اے۔ جگت سینگھاسن سارا ڈولے، پرگٹ ہوئے نرنکارا اے۔ شو شنکر اندر گنڈا کھولے، ویکھ مندر اک اپارا اے۔ کروڑ تیتیسا سُرپت راجا اند ساچا تول تولے، کرائے ونج سچا وپارا اے۔ ناتھ تریلوکی کرے کھیل کایا چولے، نہ کوئی جانے جنت گوارا اے۔ آپے وسے پڑدے اولے، سچ محلے پسر پسارا

اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَتجُگ تیری بنہن آیا ساچی دھارا اے۔ سَتجُگ ساچی دھار بٹھائے، ساچا راہ چلاؤنا اے۔ چار ورن اک تھان بہائے، اوچان نیچان بھيو مٹاؤنا اے۔ در گھر ساچے ایکا نام چپائے، سوہنگ ساچا ناؤں رکھاؤنا اے۔ تینو تاپ مار وکھائے، پِنّ پاپ نہ کوئی جناؤنا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا لیکھا آپ لیکھاؤنا اے۔ لیکھا لیکھنہار جگت سوامی، جوت جگائیندا۔ جن بھگتاں پکڑے دامن دامی، نہکامی نہکرم کھائیندا۔ کلجگ تیری مٹے اندھیری شامی، شام شاما رنگ وٹائیندا۔ سرب گھٹاں ہر انترجامی، اندر باہر ویکھ وکھائیندا۔ گرُمکھ وِرا پلے بٹھے نام دامی، لکھ چوراسی خالی ہتھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ چلائے ساچی بانی، چار ورنان ایکا راہ وکھائیندا۔ ایکا بانی ایکا کھانی، جیرج بھاگ لگائیا۔ کلجگ تندا ساچی تانی، سُرَت سوانی نال رلائییا۔ دوس زین تن بھردی پانی، پیسن پیسے سیو کھائییا۔ شبد مل گیا ساچا بانی، گھر ساچے خوشی منائییا۔ لیکھے لگی جگت جوانی، ساچا کنت اک پرنائیا۔ آپے بھٹے جان جانی جان رہی سُنائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کرے کھیل وڈ وڈی وڈیائییا۔ نرویر نرویر نرویر نرکاریا۔ نرویر نرویر سرب گھٹ گھٹ گھٹ پسر پساریا۔ نرویر نرویر تیرتھ تٹ جمن گنگ کِناریا۔ نرویر نرویر نرویر انگ سنگ سنگ سرب سنساریا۔ نرویر نرویر آپ اپنے وسے سنگ، رنگ رنگیلا مادھو مادھ اپنی دھارا آپ چلا رہیا۔ آپ چلائے اپنی دھار، جوتی نور اُپائییا۔ جوتی نور اپر اپار، ساچے گھر کرے رُشنائییا۔ ساچا گھر اک دوار، دوسر کھٹے دس نہ آئییا۔ پون پونی نہ پائے سار، شبد سُرَت نہ کھٹے گائییا۔ نہ کوئی راگ ناد وجے ثورت، مردنگ ڈھول نہ کوئی رکھائییا۔ ایکا ایک اکال مورت، ساچے گھر ڈگمگائییا۔ دو جے در ویکھ وکھائے، شبد سرُپی وجے تالا اے۔ تیجے گھر چرن چُہہائے، پون سواسی چلے نالا اے۔ چوتھے گھر میل ملائے، ساچا میلا گر گوپالا اے۔ پنچم جوڑا آپ مُرارے، چلے اولڑی چالا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا ویکھ در، سنگ رکھائے کال مہاکالا اے۔ سچ سنگھاسن ہر جی سویا، جوت نرنجن کر آکار۔ شبد سرُپی ساچا ڈھویا، دیون آیا وچ سنسار۔ مٹکھ جیو نہ جانن کوا، گرُمکھ وِرا پاوے سار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم کرے وچار۔ کلجگ کر وچار، کرم کھایا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، بہرم بھلیکھا رہیا گویا۔ لکھ چوراسی وِندی دھار، اتم لیکھا رہیا مُکایا۔ نہ کوئی دسے نر نار، ایکا دھکا رہیا لگایا۔ نو کھنڈ پرتھی بھٹے خوار، ستان دیپان رہیا بھویا۔ شبد پھڑ تیز کٹار، سوہنا تن شنگار کرایا۔ شبد گھوڑا ہر داتار، چاروں کٹتاں رہیا بھویا۔ ملیا جوڑا پہلی وار، نہکنکی ڈنک وجایا۔ ساچا پوڑا اپر اپار، راؤ رنگان

اک دکھایا۔ پرگٹ ہونے براہمن گوڑا، ویکھ وکھانے اوچاں پوڑا، وید ویاسا گیا لکھایا۔ دھر درگاہی آیا دوڑا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیرا اتم وقت سہایا۔ انت سہائے انت انت کرنا۔ ہرجن ساچے آپ جگائے سنت، پھڑ پھڑ بیڑا بنہیا۔ شبد جنائے منیا منت، ایکا راگ ساچا کتیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی دیون آیا ڈنیا۔ لکھ چوراسی دیوے ڈن، ہونے مات جدائیا۔ جوٹھے جھوٹھے بھانڈے دیوے بھن، نہ سکے کوئی چھڈائیا۔ نہ کوئی دسے چھپری چھن، اچے مندر رہیا ڈھاپیا۔ در بھگتاں دیوے ایکا مال دھن، نہ سکے کوئی چھڈائیا۔ سُکا ہریا کرے تن، امرت آتم سینچ وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی رہیا بنت بنائیا۔ ساچی بنت بنائے وڈ بلکاریا۔ ستجگ ساچا مات اُچائے، پرگٹ ہونے وچ سنساریا۔ ساچی وست جھولی پائے، سوہنگ شبد سچا جیکاریا۔ ذات پات میٹ مٹائے، اک دوار آپ گھلا رہیا۔ اندھیری رات دس نہ آئے، جوت اُجیارا آپ وکھا رہیا۔ مار جہات سرب جگائے، گرمکھ ساچے ویکھ وکھا رہیا۔ بیٹھ اکانت دیا کھائے، لوک مات انت سہا رہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا مکھ چھپا رہیا۔ مکھ چھپایا کالی دھار، رین اندھیری چھائیا۔ ویکھ وکھانے چار یار، سانجھا یار آپ ہو جائیا۔ آپے جانے اپنی کار، دوچی دھار رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ستجگ ساچا راہ وکھائیا۔ ستجگ ساچے چڑھیا چا، پرہ پلا آپ پھڑایا۔ دھر درگاہی ملیا سچ ملاح، چپو نام لگایا۔ جن بھگتاں تھے لکھ چوراسی کلجگ پھاہ، پرہ اپنے لڑ بندھایا۔ بے مکھان دسے نہ کوئی راہ، نو دوار پھرے بلکایا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، بھین بھراتا ساک تجایا۔ بن گر پورے کوئی نہ پکڑے بانہ، جوٹھا جھوٹھا موہ ودھایا۔ اتم دیون آیا ٹھنڈی چھاں، جگاک جگاک دے وچھڑے در ساچے میل ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک بلی بلوان، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ کر جوت آکار، ویکھ وکھایا۔ پہلا در جگت خوار، ساچا گھر دس نہ آیا۔ دوچے کیسے نہ ملے ور، مایا ترشنا ہوئی بلکایا۔ تیجے نو اٹھاراں پاوے ڈر، ویس اپنا آپ وٹایا۔ چوٹھے گھر ملے ہر، گرمکھ ورلے مات پایا۔ پنچم جوتی نور کر، سچ دوارا اک گھلایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے مندر راہ وکھایا۔ نو دوارے کھول، آتم جھاکئی لائیا۔ شبد سرؤپی اندر بول گرمکھان دیون آیا باقی، ساچا رہیا ڈھول سنائیا۔ نہ کوئی جانے بندہ خاکی، مایا رول زلائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، پنچم گھر آپے وسے نہ جانے جگت لوکائیا۔ نرگن روپ اپار دس کیسے نہ آئیا۔ گھر ستویں کر آکار، اپنے سنگ سمایا۔ پرگٹ ہویا آپ نرنکار، اونکارا دیس سہایا۔ اونکار ساچی

دھار، جوتی شبد جنایا۔ چھویں گھر لگی بہار، شبد چلے بے پرواہیا۔ پنچم ویکھ سچی سرکار، پون سواسی رہیا رُلیا۔ تِنان میلا اک دوار، جوت نرنجن ناؤں رکھایا۔ پونی شبدی ایکا دھار، جوت سروپی وچ سمایا۔ آپ اپنی کر وچار، لکھ چوراسی رہیا اُپایا۔ چرن اُٹھائے سچی سرکار، گھر چوتھے آپ ٹکایا۔ ترے گن مایا ویکھ وچار، آپے بنت بنایا۔ آتم اندر رہیا پَسار، مہما اگنت گنی نہ رایا۔ آپے کنت سہاگی نار، کول پھولا اک اُچایا۔ آپ جھلائے اپنا جھولا، ساچی رچنا رہیا رچایا۔ باہر آیا پھلیا پھولا، برہم ناؤں رکھایا۔ مُکھ چار رکھائے کنت کنتوبلا، ساچا شبد جنایا۔ شبد جنائے دُولھو دُولھا، چارے ویدان رہیا لکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے ہوتے بہید ابھید، بھو کیسے نہ رایا۔ برہما چارے وید لکھائے، پرہہ آتم شبد جنائیا۔ اٹھ پر رسنا گائے، وجدی رہے ودھائیا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی مائی، بھائی بھینا نہ کوئی اکھوائیا۔ ہر ہر ویکھے سبھی تھائے، مات پاتال آکاش دس نہ آئیا۔ آپے آپ اگم، جوتی جوت سروپ ہر، اک پرکاش آد انت نہ جائے وناس، سد رکھے بے پرواہیا۔ پنچم میلا میل، بنت بنائیا۔ گھر چوتھے چڑھیا تیل، لکھ چوراسی آپ اُپایا۔ آپے ہویا سجن سہیل، اندر مندر ڈیرہ لائیا۔ آپے کھیلے ساچا کھیل، دس کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چارے جگ مات اُپائے، چھوٹے وڈے وڈے چھوٹے بھائیا۔ چارے جگ مات دھرائے، ستجگ سانتک ستیا۔ آپ اپنا وچ ٹکائے، پرہہ دے سمجھاوے متیا۔ دھیرج یت اک وکھائے، آتم ہوتے کیسے نہ تئیا۔ نیلی چھت پلنگ رنگیلا ایکا ڈاہے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم ویکھے سچ در، لکھ چوراسی تیرا اتم وتیا۔ پنچم بولے ہر نرنکار، پنچم پنچ جنائیا۔ پنچم رہنا خبردار، ملے میل مات وڈیائیا۔ پنچم ہونا مات خوار، شبد کٹارا رہیا چلائییا۔ پنچم میلا دھر دربار، کلجگ اتم رت سہائیا۔ ملیا میل کنت بہتار، چھبی پوہ وچی ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم ویکھے سچ در، ساچی رنگن رہیا چڑھائیا۔ رنگن چاڑھے رنگ آپ، پرہہ ساچا رنگنہارا۔ مارن آیا تینو تاپ، تن کرے شبد شنگارا۔ سوہنگ سو جپایا ساچا جاپ، دن لنگھائے اک سو گیارا۔ آپے بنے مائی باپ، شبد گودی دئے ہلارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ اُٹھائے ساچا لال دلارا۔ ساچے لال اُٹھ اُٹھ جاگ، پرہہ ساچے دیا کھائیا۔ پرہہ ساچے چرن لاگ، گھر ساچے وچے ودھائیا۔ کلجگ مایا دھو داغ، ہوتے تن رُشنائیا۔ دیپک جوتی جگے چراغ، پرہہ سوہنگ بتی لائیا۔ چرن دھوڑی ساچے ماگھ، چھبی پوہ رت سہائیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگ، سنگھ دیا تیری وڈ وڈیائیا۔ آپ اپنے ہتھ پکڑے واگ، مانس دیہی مات اُچائیا۔ اٹھ پر رہے ویراگ، گر گوہند ہوتے سہائیا۔ آپ بچھائے ترشنا آگ،

امرت آتم رہیا پیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پنچم میلا رہیا ملائیا۔ پنچم میل ملاون آیا، پنچاں در درباریئے۔ پنچاں مات اُٹھاون آیا، پنچاں در ڈرکاریئے۔ پنچاں شبد پڑھاون آیا، پنچاں تیز کٹاریئے۔ پنچاں لڑ پھڑاون آیا، پنچاں در ڈرکاریئے۔ پنچاں گرھ تڑاون آیا، پنچاں سنگ بنکاریئے۔ پنچاں گھاڑ گھاڑاون آیا، پنچاں ڈھاہے محل اٹاریئے۔ پنچاں دھار بنھن آیا، پنچاں رہیا ساڑیئے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَتجگ تیری اکھ اگھاریئے۔ سَتجگ تیری اگھڑی اکھ، دھرت مات خوشی منائیا۔ گرُمکھ ساچے کینے وکھ، پیسن پیسے جوٹھی جھوٹھی سرب لوکائیا۔ پھڑ پھڑ باہوں کرے وکھ، پرگٹ ہویا ہر رگھڑائیا۔ کرے کھیل ہر پرتکھ، بہرم بھلیکھا رہیا گوائیا۔ سجن سہیلا ساچا سکھ، الکھٹا الکھ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم میلا رہیا ملائیا۔ پنچم پنچ پردھان آپ جگایا۔ پنچم مارے ہر شیطان، تیر نرالا اک چلایا۔ پنچاں دیوے برہم گیان، شبد رنگن اک چڑھایا۔ پنچاں دسے جھوٹھ مکان، پنچاں رہیا وسایا۔ پنچاں لاہن آیا مکان، نہکلنکا ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرُمکھ ساچے رہیا جگایا۔ گرُمکھ ساچے اُٹھ، پرہہ ساچا بوجھ بوجھنتیا۔ ویلے اتم گیا تھ، ہر ساچے پھل بنستیا۔ جگاک جگاک دے وچھڑے جو گئے رُٹھ، میل ملائے ساچے کنتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنا پنتھیا۔ پنتھ بنائے نر نرائن، ذات پات نہ رائی۔ لکھ چوراسی ویکھے ایکائین، دوسر کوئی دیسے ناہی۔ چار ورنان ایکانا ناتا بھائی بھین، برن اٹھاراں دسے ناہی۔ آپ چُکائے لہن دین، سدا سہیلا دیوے ٹھنڈیاں چھائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرُمکھ ساچے آپ اُٹھائے، شبد سرُپی پھڑ پھڑ باہیں۔ شبد سرُپی پھڑے بانہ، گرُمکھاں رہیا جگائیا۔ سنگھ بشن نہ کرے نانہ، آگے ہونے سیس جھکائیا۔ سچ دوارے ساچے تھان، گنمکھ رہیا بھائیا۔ آپے پتا آپے ماں، آپے گود رہیا اُٹھائیا۔ آپے چپایا ساچا ناں، ساچی سیوا لائیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاں، مانک موتی چوک چُکائیا۔ بھاگ لگائے گرو گراں، گڑگاواں آپ سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پہلی ویر میٹ مٹائے پنچے چور، شبد سرُپی بٹھے ڈور، اپنے ہتھ رکھائیا۔ شبد ڈوری کر تیار، پرہہ ساچا لڑ بندھائیا۔ اندھ گھوری پاوے سار، حرام خوری نیڑ نہ آئیا۔ ویکھ وکھائے کایا گوہری، گوری رہیا بھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرُمکھ ساچے رہیا وڈیائیا۔ گرُمکھ ساچا آپ اُٹھایا، دسے ساچا دھاما۔ ساچا حُکم ہر جنایا، پور کرائے کلجگ کاما۔ زین اندھیری میٹ مٹایا، نہ کوئی دسے شامن شاما۔ سنجھ سویر اک کرائے، شبد وجائے سچ دمام۔ کلجگ اتم پھیری پائے، نہکلنک بلی بلوانا۔ گرُمکھ چیری آپ بنائے، آپے گوپی آپے

کابنا۔ سینگہ شیر شیر دلیری اک وکھائے، لکھ چوراسی دیوے طعنہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھاں ہتھیں بنہن آیا گانا۔ ہتھیں بنھے گانا، لال ڈلاریا۔ دیوے شبد نشانہ، اندر سینگہ پیاریا۔ تھے مان جگت ابھانا، آپ سہائے بنک دواریا۔ ملیا نام تیر نشانہ، سوہنگ چلے آپ چڑھا رہیا۔ ایکا ایک بھگت بانا، پھڑ پھڑ بابوں راہ وکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک دیوے سچا دانا، دانی دان آپ اکھوا رہیا۔ دیوے دان ونج کرائیندا۔ چرن دھوڑ مات اِشان، مستک لہنا آپ چکائیندا۔ میلا بیوے دو جہان، بھانا سہنا حکم سنائیندا۔ آپے کرے جان پچھان، بھانڈا بھرم ہر بھٹائیندا۔ دیوے دات گن ندھان، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچے آپ وڈیائیندا۔ آپ وڈیائے جگو جگ پیچ رکھائیندا۔ جگ جگ دھرے بھیکھ، ویکھ گُرمکھ سوئے اٹھایا۔ آپے لکھے مستک ریکھ، بدھنا لیکھ مٹائیندا۔ ساچے لوچن رہیا ویکھ، دوئے لوئن بند کرائیندا۔ جوتی جامہ دھریا بھیکھ، بھرمان کندھ مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سینگہ پریتم مان دوائیندا۔ سینگہ پریتم سچ سلطانان، ساچا میل ملایا۔ بھگت سداما جگت ندھانا، رسنا ہر گن گایا۔ لیکھے لائے کایا چاما، پُرکھ ابناشی پایا۔ پور کرکے اپنا کاما، رام راما دیا کمایا۔ کلجگ اتم پایا جامہ، نہکلنکی بھیکھ وٹایا۔ نال رلایا بھگت سداما، اتم ترکھا بھکھ رہیا ودھایا۔ جوت نرنجن کرشنا کابنا، برہما وشنا بھیو نہ رایا۔ شبد دیوے ساچی سکھنا، ہر ہر لیکھا ساچا لکھنا، نہ سکے کوئی مٹایا۔ در دوارے منگے بھکھنا، اتم لاپے جھوٹھی وٹنا، ہر بھانڈا آپ بھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کایا مندر اک سہایا۔ کایا مندر مار جھاکئی، اپنا کرم کھائیندا۔ دواپر لہنا دیوے باقی، کلجگ انت چکائیندا۔ آپے بنے ساچا ساقی، امرت جام پیائیندا۔ بند کواڑے کھولے تاکی، جوت نرنجن وچ ٹکائیندا۔ نہ کوئی جانے بندہ خاکی، بھانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپ بنائے پاکن پاکئی، پاربرہم برہم میل ملائیندا۔ جگت سنائے بھوکھت واکئی، لیکھا لکھت لکھائیندا۔ شبد چڑھ ساچے راکئی، بیس اکیسا آپ دوڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگت سہیلا کر کر میلا ساچا جوڑ جڑائیندا۔ جڑایا جوڑ ہر بنواری۔ کلجگ تیری اتم واری۔ ایکا کنت ایکا ناری۔ ایکا سنت اک پیاری۔ در دوارے بنی بنت، ملیا میل میل گردھاری۔ نہ کوئی جانے جیو جنت، لوک مات ملی سچئی سیکداری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گُرمکھاں کرے پہریداری۔ پنچم پنچ پنچ اکھواؤنا، سرب گھٹ میں آپ سہایا اے۔ نہ مریا نہ کدے جما، نہ کوئی مٹا منہ رکھایا اے۔ نہ کوئی نندرا آس تما، جگت کہاں مول نہ بھایا اے۔ نہ کوئی پون سواسی دمہ، بن تھماں گگن رہایا اے۔

سرِ شٹ سبائی آپ بھلائے ہر ہر بہرما، بہرے اندر مایا ہے۔ گُرمکھاں مانس دیہی لیکھے لائے جرما، جرم چنڈول، اکھویا ہے۔ آپے دیوے اپنی سرنا، نیتر کھولے ہرنا پھرنا، کرنی کرنا رہیا کرایا ہے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نیت اینتا ویکھ وکھایا ہے۔ پنچ دوت چنڈال، جگت چمپارڑا۔ مٹمکھاں دسے دسے کنگال، پرہہ ساچے کرے پیارڑا۔ آپے بنے مات دلال، کرے ونج سچا وپارڑا۔ گنگا ماتا ہوئی نہال، لاڈ لڈایا ساچے بالڑا۔ پھل لگایا کایا ڈال، گایا گیت گوہند سُکھاڑا۔ ساچے امرت ماری چھال، تن سُہایا ایک دوشالڑا۔ آپ چلایا نال نال، جوت سرُویی اک اکلاڑا۔ ویلے اتم ہویا دیال، گُرمکھ ساچے بھاڑا۔ نیڑ نہ آئے کلجگ کال، آپے پائے شبد دوشالڑا۔ کایا مندر اک وکھائے سچی دھرم سال، دیکھ جوتی ساچا بالڑا۔ ساچے مندر سُہائے تال، توڑے جگت جنجالڑا۔ آپے مارے اک اچھال، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چلے مات اولڑی چالڑا۔ رُوداس رو آسیا، آسا پورن ناؤں۔ رسن سواس گراسیا، دوس رین سچ چاؤ۔ لیکھے آگے دس دس ماسیا، ملے میل اگم اتھابو۔ اڈے اڈائے وچ اکشیا، پارہرہم برہم برہماؤ۔ پنچ وکارا کرے ناسیا، آپ بھائے ساچے تھائوں۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سینگھ گُرمکھ دیوے ساچا ور، سدا سُہیلا بل بل جاؤ۔ بل بل جائے ہر بلہار۔ اچھل اچھل وچ سنسار۔ ویکھ وکھانے جوہاں تھل، جوہ اچ پہاڑ۔ پرہہ کا بھانا رہیا چل، دھاڑا مارے دھاڑوی دھاڑ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ وکھانے ساچے لاڑ۔ آپے ویکھ وکھائے، جگ جگ ساچی کارا ہے۔ ڈاکے مارے دن دپاڑے، لُٹیا مال کرارا ہے۔ کلجگ تیری اتم وارے، پرہہ پایا اگم اپارا ہے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوے شبد نام ادھارا ہے۔ نام شبد ادھار ہر کرایا۔ پرہہ ابناشی ہو دیال، سینگھ پال پال ترایا۔ آپے پرکھے ساچے لال، شبد جوہری نال لیایا۔ در دوارا کون کنگال، شاہ سُلطانا کون اکھویا۔ پھل ویکھے کایا ڈال، نام ہلونا ایک لایا۔ پنچاں وچے شبد تال، تال تلواڑا رہیا وجایا۔ پنچم پنچاں رہے پال، دھرم اکھاڑا اک وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم پنچاں میل ملایا۔ پنچم میلا دھر دربار، ہونے گُرمائیا۔ - - - - - دوسرے کسے ہتھ نہ آئیا۔ سولان کرے تن شنگار، سولان کلا جوت جگائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی پاوے سار، ستان دیپاں رچن رچائیا۔ آپے وسے ہو ہو باہر، پُریاں لوآن دھار وہائیا۔ کروڑ تیتیس کرے پیار، سُرپت راجا اند دئے دُبائیا۔ شو شنکر کر رہیا وچار، برہما نیتر رہیا اُٹھائیا۔ ہونی انت جُدائیا۔ شبد چلے تیر کاڑ کاڑ، لکھ چوراسی رہیا اُٹھائیا۔ گُرمکھاں ساچی کرے واڑ، شبد سرُویی رچن رچائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکلنک نرائن نر، پنچاں دیوے مات وڈیائیا۔ پنچم

سُن پُکار، پنچ جگایا۔ پنچم بن سچّی سرکار، پنچم راہ وکھایا۔ پنچم تن پہنائے شبد کٹار، سوہنگ ساچا ناؤں رکھایا۔ کیسے ہتھ نہ آئے جیو گوار، لوہار ترکھان نہ کھئے گھڑایا۔ پُرکھ اگمڑے اگمڑی کار، کوئی دمڑا مات نہ لایا۔ گرمکھ ساچے تیری کایا ماٹی اتم چمڑا، جوتی بھریا شبد بھنڈار۔ سچ دوارا ایک ملڑا، کھڑی بسنت بہار۔ پرگٹ ہویا اک اگمڑا، نہکنک نہ اوتار۔ سچ دوارا ایک ملڑا، لکھ چوراسی نو کواڑ۔ آپے کرے بہارا پلڑا، مٹکھ جیواں رائے دھرم کرے خوار۔ سوہنگ ہتھ ایک وار کرائے ہلڑا، لوآں پُریاں ہاہاکار۔ دُھر درگاہی اک سُنہڑا۔ در در گھر گھر گھلڑا، چھوٹے بالے کرتیار۔ سچ سینگھاسن آپے ملڑا، نہ کوئی جانے جیو گوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پنچم پنچ پنچائے ستجگ تیری آپ بنائے سچّی سرکار۔ سچّا شاہ سلطان ہر رگھڑایا۔ آپے اٹھیا نوجوان، ساچا ناؤں ناں رکھایا۔ نال رلائے پنچ جوان، شبد کٹار تن پہنائیا۔ غریب نہانیاں پھریدار، پُرکھ ابناشی آپ اکھوائیا۔ توڑے گڑھ قلعہ ہنکار، تیز کٹارا رسیا چلائیا۔ گرمکھان کرے تن شنگار، کلجگ واری اتم آئی۔ بیٹھ در سچّے دربار، جن بھگتاں دئے وڈیائی۔ گل پائے پھولنہار، وجے ناد شنوائیا۔ جگت ترشنا دئے نوار، آپے حرص مٹائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، امرت میگھ دیوے برس، سوہنگ ست کرائیا۔ پنچ پنچاں چوٹن چوٹی، پرہہ ساچا آپ چڑھائی۔ ویکھ وکھانے کوٹن کوٹی، گرمکھ ویرا نظری آئی۔ شبد پھڑائے ساچی سوٹی، سوہنگ نیزہ ناؤں رکھائی۔ پنچاں کرے بوٹی بوٹی، پنچاں ہوئے سہائی۔ پنچاں ملے بھنڈارا اتوٹی، پنچ کرے ہلکائی۔ پنچاں جگے اتم جوتی، (پنچاں) اندھیر ودھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیون آیا مات وڈیائی۔ پنچم پنچم پنچم یار، ہر ساچا آپ اکھوایا اے۔ دیون آیا نام ادھار، جگت پیار ودھایا اے۔ کرم کرائے اک کرتار، ساچا دھرم دھرایا اے۔ اوچاں پنچاں بھویو نوار، رنگ راجاناں ایک دھام وسایا اے۔ شاہ سلطاناں کر خوار، چرن دوار اک سمجھایا اے۔ لکھ چوراسی پینی مار، نہ ہر ساچا حکم سنایا اے۔ پنچاں دیوے شبد دستار، ساچے سپس سہایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پس ایکسا ہو ہو آیا اے۔ پنچاں سر دستار، ہر ٹکائی۔ پہلاں کیتا سچ پیار، آسوتن خوشی منائی۔ قلعہ لال دلّی دربار، سنت منی سنگھ وچی ودھائی۔ آپے جانے اپنی کار، جیو جنت نہ جانے رائیا۔ ساچی تھت وار وچار، چھپی پوہ رت سہائی۔ دیہہ تجائی جوت آکار، آپ اپنی بنت بنائی۔ ناتا چھٹا نو دوار، دسویں آسن لائی۔ پُری گھنک کر خوار، آر پار ڈیرہ لائی۔ جوتی تنک اک اپار، پرہہ ساچے آپ رکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم دیوے جگت وڈیائی۔ ہر ہر ہر بھگت جلاد، ہر اکھوایا۔ دوسر کوئی نہ دیوے داد، ساک

سین ویکھ وکھایا۔ ساچا سنت نہ جائے لادھ، پھر پھر ویکھے جگت سبایا۔ ساچا میلا مادھو مادھ، بودھ آگادھا ہر گھر پایا۔ ہر گھر پایا نام ور، مستک تلک للائی۔ جگت چکایا جھوٹھا ڈر، آپ چڑھائے اوکھی گھائی۔ ساچی ترنی جانا تر، چرن دوارا ساچا تیرتھ تاٹی۔ ساچی مرنی جانا مر، سودا لینا ساچی ہائی۔ اپنی کرپا رہیا کر، جن بھگتاں ڈرمت میل کاٹی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھاگ لگائے کایا ماٹی۔ شبد کھنڈا ہتھ کٹار، پرہہ ساچے آپ اٹھائی۔ تانا تنیا نو دوار، گرمکھ دسویں آپ بہائی۔ دسم گھر سچ سرکار، سچ وبارا اک اچائی۔ شبد سنگھاسن اپر اپار، جوت ابناش رہیا جگائی۔ پرتھی آکاش پاوے سار، شبد سواس ویکھ وکھائی۔ ہرجن ساچے سنت ڈلار، ساچی بنت بنائی۔ کھچ لیکے چرن دوار، سنت منی سنگھ لیکھ لکھائی۔ آپے وسے ہو ہو باہر، گپت ظاہر چرن رچائی۔ کرے کرے کراونہار کار، کرنی کلجگ آئی۔ شبد وپائے ساچی دھار، مارے مار ہر رگھرائیا۔ ہوئے آتم آر پار، سیس دھڑ رہیا کٹائی۔ لال چولا تن شنگار، وپندی دھار اک وکھائی۔ بہتر ناڑاں کر پیار، آپ اپنا رنگ رنگائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم دیوے مات وڈیائی۔ شبد کٹاری ہتھ، مات بھگت ادھاریا۔ آپ چڑھائے ساچے رتھ، رتھ رتھوہی آپ اکھو رہیا۔ شبد سروپی پائے نتھ، جوت سروپی تنک لگا رہیا۔ پنچ پنچائی رہیا متھ، دوار بنک اک سہا رہیا۔ لیکھا چکے سیاں ساڈھے تین ہتھ، آون جاون لیکھے لا رہیا۔ ملیا میل پُرکھ سمرتھ، پنت پاون پار کرا رہیا۔ ملے شبد نام سچ وتھ، ساچا دامن آپ پھڑا رہیا۔ مہما جگت چلے اکتھ، ستجگ ساچا سماں سہا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم میلا میلا پیارا، پنچان رنگ سائی۔ پنچان دیوے شبد دھارا، پنچم جوتی نور اجیارا، پنچم وجے ودھائی۔ پنچم میٹے دھندوکارا، پنچم پنچان خوشی منائی۔ کرپا کرے اگم اپارا، شبد آسوارا اک اکھوائیا۔ پرگٹ ہویا نر نرنکارا، نہکلنک ڈنک وجائی۔ اک سہائے مات دوارا، نو دوارے ویکھ وکھائی۔ ساچے گھر کرے پسارا، آپ اپنا رنگ وٹائی۔ لال گللا اپر اپارا، اُسٹے پرکاش کرائیا۔ گرمکھاں دیوے جوتی دھارا، چٹی دھارا دُون سوائیا۔ دسم دواری کھیل نیارا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا میل ملائی۔ شبد رتن اپارا، نام جنایا۔ گرمکھ آتم جائے من، سیس دھڑ لیکھے لایا۔ ساچا راگ ساچا کن، اندر چڑھ ڈھول وجایا۔ در دوارے آگے کھڑ، سوہنگ ساچا شبد پڑھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا میل ملائی۔ اندر وسیا اندھ کوپ، دوس زین رنگ راتا۔ جوت نرنجن ست سرپ، گرمکھ ورلے مات پچھاتا۔ در در گھر گھر دیندے دھوپ، کیسے نہ دسے اک اکتا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ

اپنی جوت دھر، ویلے اتم پُچھے واتا۔ رسنا چلہ اک چڑھایا۔ سسنا قلعہ جگت وکھایا۔ ہوڑا آگے ایکا لایا۔ ساچا گھوڑا شبد دوڑایا۔ پہلا پوڑا آپ لگایا۔ زرگن سرگن وچ سمایا۔ سرگن آپے باہر کڈھایا۔ شبدی روپ اک بنایا۔ شاہو بھوپ دس نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اندھ کوپ، آپ اپنا بھیکھ وٹایا۔ کمر کس جگت تیاری، پرہہ ساچے آپ کرائیا۔ گرمکھان پردے جائے وس کرے شنکاری، ساچی بنت بنائیا۔ ستجگ ساچا راہ جائے دس وڈ سنساری، ساچی دیا کھائیا۔ سنگھ بشن پرہہ پہلی واری، ہر سیس جگدیش اک دستار ٹکائیا۔ لیکھا چکے بیس اکیس، بنے سچ سچی سرکاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لائی مات سچی پھلوڑیا۔ پھل پھلوڑی گئی مول۔ بھاگ لگا اُپر دھول۔ ناہی اُٹی کھلیا کول۔ جوتی جوت سروپ ہر، کرے کھیل سول۔ آپ اپنی رچن رچائی، تن من اندر رچیا اے۔ گرمکھ ساچے یجن سنائی، سچ وبارا ساچے سُجھیا اے۔ کایا جھوٹی کچ کنچن بنائی، راہ ایکا ایک دسیا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دُھر درگاہی آیا سٹیا اے۔ دُھر درگاہی آیا دوڑ۔ گرمکھان اتم گیا بھڑ۔ اتم در ساچے گھر اک لگایا سوہنگ سچا پوڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جن بھگتاں ملایا ساچا جوڑ۔ ساچا جوڑ آپ جڑایا۔ گرمکھ گرمکھان پایا۔ سنگھ اندر پرہہ دئے وڈیایا۔ لادھا لادھا لادھا نام دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، تن من گر شبد بادھا، نہ سکے کوئی چھڈایا۔ دُھر درگاہی دیوے ساچی دادا، پلے گنڈھ بندھایا۔ ملیا میل مادھو مادھا، اتم سینے ٹھنڈھ رکھایا۔ شبد جنائے بودھ آگادھا، بیس اکیسے بھئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگت جگدیشے شبد تاج، دُھر درگاہی ساچا راج، ایکا چھتر ساچے سیس ٹکایا۔ سکھا سہائی ساجن میت، ساچا وقت سہاؤندا اے۔ اٹھ پھر گاؤنا گیت، گوبند گوبند گاؤندا اے۔ کایا بنائی مندر مسیت، گردوارا کوئی دس نہ آؤندا اے۔ پُرکھ ابناشی تیری ویکھے اچرج ریت، ساچی بنت بناؤندا اے۔ مانس دیہی جانا جیت، ساچا حکم سناؤندا اے۔ سنگھ پریم سدا اتیت، چرن پریت نہاؤندا اے۔ ایکا گائے سہاگی گیت، پرہہ سوہنگ شبد پھڑاؤندا اے۔ صدی بیسوی رہی پیت، پرہہ ساچا سیس بٹھ دستار آپے آپ ٹکاؤندا اے۔ نام بھنڈارا ونڈن آیا، ساچا ہٹ کھلاؤندا اے۔ گرمکھان ٹٹی گنڈھن آیا، ساچا جوڑ جڑاؤندا اے۔ وربھندی ہر بھنڈن آیا، اپنی ریت چلاؤندا اے۔ بے مکھان کنڈی ونڈھن آیا، شبد کٹارا اٹھاؤندا اے۔ بھیکھ پکھنڈا دنڈن آیا، دو دھارا شبد چلاؤندا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ وبارا مات کراؤندا اے۔ سچ وبارا سچ سلطان، سچ وبار کرایا۔ پرگٹ ہویا ہر مہربان، ساچی دھارا رہیا چلایا۔

گرمکھ ساچا نوجوان، سویا مات اٹھایا۔ آپ بیٹھائے شبد بیان، اک ہلارا رہیا دوايا۔ دہ دشا ویکھے مار دھیان، تیناں لوکاں بوجھ بوجھایا۔ جھلدا جائے شبد نشان، سوہنگ لیکھ لکھایا۔ ستاں دیپاں مار دھیان، نو کھنڈاں رہیا جگایا۔ گرمکھ ساچا چتر سبجان، گر پورے آپ بنایا۔ گر منتر دتا نام ندھان، نیچ گھر واسا آپ رکھایا۔ چرن دھوڑ سچا ایشنن، دھر بھرواسا مات دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے ویکھے جگت تماشا، دس کیسے نہ آیا۔ جگت کیسے نہ دسے، دورن دور کنارہ۔ لکھ چوراسی پیسن پیسے، پرہ دھارے بھیکھ نیارا۔ سچ ونجارے خالی کھیسے، جوٹھا جھوٹھا بھریا بھنڈارا، ویکھے کھیل پیس پیسے، نہکنک نرائن نر اوتارا، گرمکھان پڑھائے ایکا شبد حدیث، سوہنگ شبد سچا جیکارا۔ نہ کوئی کرے مات ریسے، جوتی جوت سروپ ہر، سنگھ گرمکھ مکھ گر آپ بنھے دستارا۔ سنگھ پال کرے پرتپال دین دیالیا۔ دیپک جوتی دئے بال، مارے شبد اچھالیا۔ آپ بنائے شاہ کنگال، دتا نال سچا دھن مالیا۔ پھل لگائے کایا ڈال، امرت سہائے ساچا تالیا۔ اک لوائی ساچی چھال، دھر درگاہی بن دلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام وجائے ساچا تالیا۔ نام وجے تلواڑا ہر رنگ رتیا۔ ساچا شبد رہے اکھاڑا، آگے وا نہ تیتیا۔ میٹ میٹائے پنچم دھاڑا، شبد رکھائے ساچا جیبا۔ آپ بنائے ساچا لاڑا، موئی گانا ساچی آئیبا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھاگ لگائے کایا مٹیبا۔ کایا مٹ اپار ہٹ کھلایا۔ جوت جگائے لٹ لٹ، اگیان اندھیر مٹیبا۔ لیکھا چکے اٹھسٹھ، تیرتھ تٹاں بھيو مٹیبا۔ در دوارے آیا نٹھ، ہوئے سد سہایا۔ اٹئی گیڑے آپے لٹھ، دے مت ہر سمجھایا۔ سچ دوارے ایکا اکٹھ، آتم برہم پاربرہم جنایا۔ جوتی اگنی ڈاے مٹھ، شبد رہیا جلايا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچ تیر چلایا۔ پنچم تیر چلائے، پنچم ماریا۔ پنچم پار کرائے، پنچ شنگاریا۔ پنچم مار مٹائے، پنچم جوا رہیا۔ پنچم دس نہ آئے، پنچم اچاریا۔ پنچم وچ سمائے، پنچ بھلا رہیا۔ پنچم دیا کھائے، پنچم دس نہ آ رہیا۔ ساچا کنت اک اکھوائے، ساچی ناری آپ پرنا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگت وباری آپ کرا رہیا۔ بھگت ادھاری کھیل کھیلا، دھر سنجوگی میلا اے۔ سچ دوارا ایکا کھلا، شبد گرو گر چلا اے۔ کھئے نہ لائے ہر ہر مٹا، کلجگ اتم وقت ڈھیلا اے۔ پنچم ناتا پُرکھ بدھاتا پنچم آتم ہوئے ذاتا، پنچم بھرم بھلایا اے۔ پنچم بھلا پنچم مایا اندر رُلا، پنچ بنائے پارذاتا اے۔ پنچم تول ساچے ٹلا، چرن پریتی گھول گھلا، پنچم مٹے انگھیری راتا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوے نام سچ دھن مال سچ سوغاتا اے۔ سچ سوغاتی دین دیال، دیوے نام ایکا ذاتی۔ دوس رین ہوئے رکھوال، اٹھے پھر رہے پرہاتی۔ ملیا میلا ہر دلال، امرت دیوے بوند

سوانتی۔ کایا سِنچے جھوٹھی کھال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوے نام سچا دھن مال۔ نام خزانہ ونڈن آیا، ہر ہر دین دیال۔ پنچاں چوراں کھنڈن آیا، پنچ کرے ہر پرتپال۔ پنچاں اتم دنڈن آیا، پنچم اتم پھل لگائے کایا ڈال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کر کر کریا پار اُتارے، ہرجن ساچا سِنگھ پال۔ سِنگھ پال پال شبد آسوار۔ پُرکھ ابناشی ہوئے دیال، دیال دیال گر کرتار۔ گرُمکھ ساچا ویکھے لال، لال لال رتن اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پنچم دیوے نام ور، سوہنگ شبد سیس جگدیش سچی دستار۔ پنچاں سیس دستار ہر ٹکائیا۔ لیکھا لیکھے بیس اکیس، بھیو نہ رائیا۔ ویکھے کھیل ہر ہر نر نر جگ جگ جگدیش، ساچا تیل چڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہراج شیر سِنگھ وشنوں بھگوان، پنچاں کرے جوت شبد گرُمائیا۔ چھبی پوہ دوس دباڑا، بھنڑی زین سہائیا۔ بھنڑی زین دھرم اکھاڑا، پنچم میلا دھر درگاہیا۔ شبد سرُپی کرے واڑا، نہ کوئی سکے جڑ اکھڑائیا۔ نیڑ نہ آئے جگت دھاڑا، پھڑ اٹھائے آپے باہینا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہوئے سہائی تھائوں تھائیا۔ پنچم کر تیار، پنچ سواریا۔ پنچم مارے مار، شبد اڈاریا۔ پنچاں دیوے تار، نر زنکاریا۔ تن پھنڈے ساچا ہار، ساچی برکھا میگھ برسسا رہیا۔ مانس دیہی کاج سوار، جگت حرص آپ مٹا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سرشٹ سبائی بنت بنا رہیا۔ سرشٹ سبائی بنت بنائے، ایک راہ دکھایا۔ گرُمکھ ساچے سنت جگائے، ساچا شبد سُنایا۔ ساچے شبد ملی وڈیائی، ہر ہر دے نام وسایا۔ چھبی پوہ ہوئی گرُمائی، پنچاں ناتا جوڑ جڑایا۔ اوچاں نیچاں بھیناں بھینا بھائی بھینا آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پنچ دوارا اک سہایا۔ پنچاں سوہے تاج، سیس ٹکائیندا۔ کریا کاج دیس ماجھ، ساچی بنت بنائیندا۔ ساچے ساچن رہیا ساز، سنت اسنت ویکھے دکھائیندا۔ ویلے اتم رکھن آیا لاج، کل وچھڑے میل ملائیندا۔ سوہنگ شبد اڈایا ساچا باز، چاروں گنٹ آپ پھرائیندا۔ شبد سرُپی مارے آواز، جن ہر سوتے مات جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پنچم میلا اک اکیلا آپے آپ کرائیندا۔ پنچم میلا اک دوار۔ شبد میلا جوتی زنکار۔ پون سہیلا دھر دربار۔ چوتھے جگ ساچی ویل، لگے پھل کایا ڈال۔ جوت زرنجن چاڑھے تیلا، کنت سہاگی ور بھتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا کیتا میلا، پاربرہم برہم رُپ اپار۔ پاربرہم برہم میل ملایا۔ اک دکھایا ساچا دھرم، دھرنی دھرن آپ اکھوایا۔ جن بھگتاں ویکھے مات کرم، کرمی کرم کرم لکھایا۔ دئی دویتی میٹے ورم، ایک مارگ ایک دسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پنچ دوار بنک سہایا۔ پورن سیوا گھال گھال، در دوار کرائیا۔ اتم میوہ

کایا ڈال، امرت پھل کھوٹیا۔ سُرتی رہے حال بے حال، دین دیال سیوا لائیا۔ دوس زین ایک چال، سنگھ درسن درشن ہر ہر پایا، دوس زین قلم چلائیا۔ پُرکھ ابناشی ترس کھایا، بھڑی زین سہائیا۔ امرت میگھ برس وکھایا، چھٹے جگت جدائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات دیوے وڈیائیا۔ ملے مات وڈیائی، چرن دواریا۔ مستک مٹے جھوٹھی چھابی، مائس دیہی کاج سواریا۔ شبد سرُپی پائی پھابی، کھچ لیائے چرن دواریا۔ گوجھ گیانا بھو کھلائی، دھرم نشانہ اک جھلا رہیا۔ نام ترانہ اک وجائی، راگ سیانا آپ جنا رہیا۔ چرن دھوڑ سچا اشنانا مات کرائی، سپتل دھارا آپ وبا رہیا۔ دوس زین سیو کھائی، لیکھا لیکھنہار آپ اکھوا رہیا۔ آتم در وجے ودھائی، پرہہ ابناشی جوت جگائی، شبد سرُپی میل ملائی، سنگھ درسن سیس ----- پرہہ دیس ماجھ رچ بھگتاں کاج، آپے آپ کرا رہیا۔ چاکر سیوا چاکری، دوس زین پرہات۔ اتم نیڑے آئی واٹری، پرہہ دیوے سچے دات۔ نام لبھے ساچی گاٹھڑی، سوہنگ شبد سچے کرامات۔ ہتھ پھڑائے ساچی لاٹھڑی، اک کرائے دوس رات۔ شبد ہتھیلا ساچا ہاٹھڑی، چرن کول سچا نات۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے نام کایا چام سچے دات۔ نام دات در وٹن آیا، ٹھاکر ٹھاکر ویسا۔ گرمکھ ساچے کایا چولی رنگن آیا، کر کر ویس انیکا۔ چرن پریتی ساچی منگن آیا، کرے بُدھ بییکا۔ شبد کنگن تن ویکھن آیا، کلجگ مایا نہ لائے سیکا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے شبد ور، سدا رہے بییکا۔ ٹھاکر سیوا سنگھ ٹھاکر جاگے۔ امرت میوہ آتم مانگے۔ پرہہ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، چرن پریتی ایک لاکے۔ پرگٹ بھوئے گھنک پُر واسی، جوت سرُپی شاہو شاہاسی جگت بھجھائے ترسنا آگے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اُچھائے شبد ویراگے۔ شبد ویراگ رہے تن اندر، من اندر دئے دہائیا۔ جوتی جگے ساچے اندر، ڈونگھی کندر بھوئے رُشنائیا۔ آپے توڑے وجا جندر، تیجے نین جائے بینائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے بھگت جگت وڈیائیا۔ بھگت بھنڈارا بھرپور بھرم بھو لٹھیا۔ پُرکھ ابناشی آسا منسا پور، لیکھا دیوے ہتھو ہتھیا۔ آپے نیڑے آپے دُور، آپے ویکھے مستک ساچے متھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی دیوے تُوور، جوت سرُپی ساچا نُوور، سگل وسورا در گھر ساچے لٹھیا۔ سگل وسورا جائے لٹھ، ملیا میل پُرکھ بھتارا۔ پنچاں چوراں بائے نتھ، شبد پھڑائے ہتھ کٹارا۔ جگت چلائے ساچی گتھ، سوہنگ شبد بھگت جیکارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، روگ سوگ چنت وجوگ متھ، سیس بنھائے شبد سچا دستارا۔ لڑ پھڑائے اپنا، ہر لاڈ لڈائے۔ اک جپایا ساچا اپنا، ایک اکھر مات پڑھائے۔ میٹ مٹائے تینو تاپنا، ساچی دات ہر جھولی پائے۔ آپ بھجھائے بھو اپنا، اگیان

اندھیرا رہیا مٹائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، چرن دوارا نر نرنکارا ایک ایک وکھائے مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گھٹ گھٹ میں رہیا سمائے۔ ترے گن مایا ت کر پردھانیا۔ آپ بنائے پنچم رت، ساچا میل ملانیا۔ بیج بیجے کایا ساچے وت، اُلٹا پرکھ آپ اگانیا۔ لہو مجھ بنائے ہڈ ماس ناڑی رت، بنت بنائے سری بھگوانیا۔ وچ رکھائے ساچا ت، پون سواسی ویکھ وکھانیا۔ نہ کوئی کتھنی سکے کتھ، کون دوارے آئے جائے سری بھگوانیا۔ نو اٹھاراں ملی وتھ، دیونہار ہر سمرتھ ساچی دیا کمانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیوے دھیر سریر اک ترانیا۔ مایا گکھ نہ لگے دکھ، اُلٹی ناہی واسا اے۔ مٹی رہے ترشنا بھکھ، ملیا میل پُرکھ ابناشا اے۔ ساچی سُکھنا رہیا سُکھ، ویکھ اندر پرتھی اکشا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے کیتا اندر واسا اے۔ آپے اندر وس جوت جگایا۔ آپے رو سس، اگیان اندھیرا رہیا مٹایا۔ آپے آئے باہر نس، پوت سپوتا ناؤں دھرایا۔ مایا رانی دئے جھس، بھرے بھرم بھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کرے کرم لیکھا اک لیکھایا۔ لیکھا لیکھا چکے مات، ویلا اتم آئے۔ نہ کوئی جانے دوس رات، صبح شام نہ کوئی سمجھائے۔ اٹھ پھر ویکھ مار جھات، آپے میٹے میٹ مٹائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ہر رگھڑائے۔ اتم ویلا اوکھا گھاٹ، سار کوئی نہ رایا۔ کایا پنجر آن باٹ، پرہ مایا پڑدہ پایا۔ اتم جوتی کھچے للاٹ، اُپروں نیڑے آیا۔ آپے پاڑے پال کپاٹ، اپنا راہ وکھایا۔ شبہ مارے ساچی چاٹ، جوتی لاٹ دئے بھجایا۔ لیکھا چکے ساچے ہاٹ، روم رومی باہر کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تریلوکی دھارا مستک پارا آپے رہیا وکھایا۔ بھوئے من ویراگی چرن دواریا۔ چرن پریتی جس جن لاگی، ناتا تئے نو دواریا۔ بھجی جگت ترشنا آگی، ساچا میلا کنت بھتاریا۔ آپے بن جائے ہر سرباغی، دیوے شبہ سچ ت سہاریا۔ سوئی سرتی جس جن جاگی، ملے وست اپر اپاریا۔ در دوارے ایک ایک وڈ وڈبھاگی، جوتی شبہی میل ملا رہیا۔ من چنچل کرے چڑائیا۔ سرت سوانی رووے دھاباں مار، ہر ہر شبہ تیری وڈیائیا۔ کر کِرپا پار اُتار، نہ بھوئے کدے جدائیا۔ دوس زین زین دوس ایک چرن پیار، سرتی شبہ میل ملائیا۔ میل ملاوا ڈونگھی غار، نہ کوئی دھی پُت جنائیا۔ ایک شبہ سچی گڑمائیا۔ سرتی ناری کنت ویاہیا۔ کھچ لیاے در سچ دربار، پھولن سیجا اک وچھائیا۔ جوتی نور کرے آکار، ناد دھن سچی اُچھائیا۔ چاروں کنت ڈھول مردنگ رہیا وجائیا۔ دوہاں میلا کنت بھتار، ساچی سیجا ایک سرتے ستیا خوشی منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی سرتی سرت سوانی میل ملائے شبہ ہانی، ایک ناتا پُرکھ بدھاتا دوہاں جوڑ جڑائیا۔ جوڑ جڑایا سچ دربار، پرہ ساچے میل ملایا۔ شبہ گھوڑا کر

تیار، سُرَت سوانی لئے چڑھایا۔ آپے ہوئے پہریدار، گر پورا جس نام رکھایا۔ دوس رین رین دوس کرے اُجیار، اندھ اندھیرا رہن نہ پایا۔ سولان کلیاں تن شنکار، نام ٹکا مستک لایا۔ ولیا چھلیا ہر کرتار، جوت سرُوپی بھیکھ وٹایا۔ پُرکھ ابناشی کِریا دھار، سوہنا ہار گل پہنایا۔ کرے کھیل اپر اپار، چوراسی کلیاں اپنے لڑ بنھایا۔ سُرَت کماؤنی سیو، پرہہ جنائیندا۔ ملے میل گھر ساچے دیو، ساچا راہ وکھائیندا۔ آتم دیوے ساچا میو، امرت پھل کھوائیندا۔ وڈ گئی گن رسنا جہو، جوتی جوت سرُوپ ہر، جو جن رسنا گائیندا۔ ستگر بھائے سہج سُبھائے، سخیان منگل گایا اے۔ جوت سرُوپی درس دکھائے، مایا سنگل کٹایا اے۔ جگت ترشنا حرص مٹائے، در دوارا جو جن منگن آیا اے۔ چرن پریتی ترس کھائے، آتم جھولی بھچھیا پایا اے۔ آتم میگھ برس وکھائے، گرمکھ تیری اچھیا پور کرایا اے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنے رنگ سمایا اے۔ در منگے منگ بھکھار، چتر سُبجانا۔ پرہہ کھولے بند کواڑ، نیڑ نہ آئے پنج شیطانا۔ پنچم میٹے دھاڑ، مارے تیر اک نشانہ۔ چاروں گنٹ شبد سرُوپی آپے کرے واڑ، گر پورا جس پچھانا۔ نو اٹھاراں آپ چبائے اپنی داڑھ، گنوت گن ندھانا۔ وا نہ آگے تتی ہاڑھ، امرت دیوے ٹھنڈا کھان پانا۔ مٹکھا کایا لئی ساڑ، بال بردھ وچ جوانا۔ گرمکھ اُچھائے ساچے لال، جنہاں لیکھا مستک آپ لکھانا۔ دُھر درگاہی مات نشانیا۔ ساچا لیکھا آپ چکایا، پرہہ کر کر وڈ مہربانیا۔ چرن پریتی آپ بندھایا، دیوے دھوڑ سچا اشنانیا۔ کایا نار جتی جگت رکھایا، مایا موڑھ چتر سُبجانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرمکھاں دیوے دان سچا نام دانا، دیونہار داتار سرِشٹ سبائیا۔ آد انت نہ جائے ہار، ایک رنگ رہیا سبائیا۔ ست پُرکھ نرنجن اپر اپار، سار کوئی نہ پائیا۔ گرمکھ نیترا انجن شبد شنکار، ساچی بنتا رہیا بنائیا۔ مانس دیہی کجَل دھار، ساچے نیترا پائیا۔ نیترا ویکھے کھول آگھاڑ، اندھ اندھیر مٹائیا۔ بجر کپائی پتھر پاڑ، ساچی ہائی ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گر گر چیل در گھر ساچے ساچا میلا ایک دھام سُبھائیا۔ گر چیل سچ گھر وسیا، گر پورے دیا کھائی۔ در ساچا مات دسیا، ملی جگت وڈیائی۔ استھل مندر بہہ بہہ ہسیا، دوس رین ہوئے رُشنائی۔ امرت میگھ ایک وسیا، ساون برکھا ہر ہر لائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھاں اندر رہیا جوت جگائی۔ پہلی چیترا چیتن چت، پرہہ چیتا مات کرایا۔ کرے کھیل نت نوت، بھگتاں بت جوتی جامہ پایا۔ ویکھ وکھانے کایا کھیت، آتم ساچا بیج بجایا۔ لگی دھپ مہینہ جیٹھ، ساچا پھل پکایا۔ ستاراں ہاڑی کرے چھایا بیٹھ، جوتی چھایا شبد ودھایا۔ لیکھے لائے کوڑے ریٹھ، امرت آتم جام پیایا۔ چاڑھ ایک رنگ جیٹھ، کایا چولی رنگ وکھایا۔ ہر ہر ساچا جس جن

لیا ڈیٹھ، آپ اپنا بھرم مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، امرت آتم سِنچ بھنڈارا در دوارے اک ورتایا۔ امرت ساچا کر تیار، سوہنگ سو سمایا۔ سوہنگ ویکھے ساچی دھار، نِجھر دھارا رہیا وایا۔ نِجھر دھارا اپر اپار، نو دوارے بند کرایا۔ نو دوارے بند کواڑ، شبد اکھاڑا اک بنایا۔ شبد اُٹھائے در دربار، ہاڑ ستارا تال وجایا۔ وجے تال بھگت ادھار، پھڑ پھڑ بیڑا پار کرایا۔ کلجگ تیری اتم وار، جوٹھا جھوٹھا جھیرا رہیا مٹایا۔ پرگٹ ہوئے نر نرنکار، پس اکیسا بھيو چھپایا۔ چھبی پوہ دوس وچار، کایا ماٹی دیہہ تجایا۔ جگی جوت اگم اپار، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ گرمکھان کرے مات پیار، آتم ترشنا رہیا بُجھایا۔ پنچم پیارے شبد دُلا، نام ونجارا اک کرایا۔ آپے بخشے چرن پیار، چرنی نانا اک وکھایا۔ اک سد گیاراں کر وچار، نوواں ستاں ونڈ ونڈایا۔ سوہنگ سو شبد جیکار، پرہہ انباشی اپنا آپ کرایا۔ ساچی رسنا گائے ہر نرنکار، جیواں جنتاں لیکھے لایا۔ کِرپا کر اپر اپار، ساچی سیوا رہیا لگایا۔ امرت ہر بھرے بھنڈار، اچرج ریتی رہیا چلایا۔ جن بھگتاں بنھے آپ دستار، لہنا دینا رہیا چُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنے رنگ سمایا۔ امرت جل آتم دھارا، ساچی گنگ وٹایا۔ جن بھگتاں دیوے کر پیارا، رنگن رنگ رہیا چڑھائیا۔ در دوارے اک ونجارا، ہرجن ساچا آپ بنائیا۔ آپے بنے مات ورتارا، دوویں دھارا رہیا چلائییا۔ جوتی جامہ بھیکھ نیارا، موہنی روپ ہر وٹایا۔ دیوت دیوی دیو دیوے دھارا، امرت کلس ہتھ اُٹھائییا۔ منمکھان کیا مدھ پیارا، بھرم بھلیکھے آپ بھلائییا۔ ستجگ تیرا سچ وبارا، ایکا راہ سہائییا۔ ایکا نر سچا نرنکارا، ایکا جوتی رہیا جگائییا۔ ایکا درس دوارا، دوجا در رہن نہ پائییا۔ امرت دیوے ٹھنڈی دھارا، شانتک سینتل ست ورتائییا۔ پاربرہم برہم پائے سارا، پورن آس کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبد سواس رسنا بھگت جنائییا۔ امرت آتم پرم پیالہ، پرہہ ساچے آپ بنایا۔ دیونہار دین دیالا گر سنگت رہیا ورتایا۔ پھل لگائے کایا ڈالا، آپ اپنا رنگ چڑھایا۔ ہوئے سدا سدا رکھوالا، سخی سجن آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، درشٹی درشٹ اپنی پایا۔ کلجگ ونج وواجیا، دُکھ بھیکھ گُرمائی۔ کوئی نہ رکھے کیسے لاجیا، چاروں کُنٹ پئی دُبائی۔ جو جن آئے در گھر بھاجیا، دیوے شبد سچی سرنائی۔ آپ اپنا ساجن ساچیا، جوت نرنجن مات جگائی۔ رچیا کاج دیس ماجھیا، گرمکھان دیوے مات وڈیائی۔ رکھن آیا لاجن لاجیا، پلا رہیا نام پھڑائی۔ شبد گھوڑے ساچے تازیا، پھڑ پھڑ بابوں رہیا چڑھائی۔ آپ اُٹھائے در گھر جائے شبد سرُپی مارے آوازا، گرمکھ سویا رہن نہ پائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، در دوارے میل ملائی۔ دُکھ روگ سنتاپ، جگت ستایا۔ کلجگ تیرا ودھیا پاپ، جوٹھا جھوٹھا تاپ

چڑھایا۔ نہ کوئی جانے آیا آپ، گر پورا نظر نہ آیا۔ ایک بھلیا سچا باپ، ہومے ہنگنا تاپ چڑھایا۔ گرمکھ ورا گر در میٹے جگت سنتاپ، ایک اوٹ رہیا رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد نگارے لائے چوٹ، کایا تال سہایا۔ کایا نگارا وجے تال، شبد چوٹ لگائیا۔ سرت نانی ہومے بے حال، نہ درشن پپیا پائیا۔ بابوں پھڑ لے اٹھال، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ در دوارا اک وکھال، آپ اپنے وچ سمائیا۔ آتم جام اک پیال، دوس زین رہیا رنگ لائیا۔ پرگٹ ہومے دین دیال، دیناں بندھو آپ اکھوائیا۔ ہرجن ساچے جگت کنگال، نام خزانہ رہیا بھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہار سرب سکھدائیا۔ دیونہار ہر ساچی جگتا، مکتی مکت دوائیا۔ مانس دیہی آپ سوارے تیری بھگتا، ساچی جگتا شبد سنائیا۔ ایک اکھر ساچا نقطہ، پرہہ ابناشی رہیا لگائیا۔ آپے بیٹھا بن کے مکتا، دوجا ڈنڈا نال رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے مات وڈیائیا۔ اچیا من ویراگ، سویا جاگیا۔ گر پورے لایا بھاگ، دھویا داغیا۔ آپ بھجائے جگت ترشنا آگ، دیپک جوتی جگے چراغیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، شبد دیوے سچ ور، سرن سرنائی جو جن لاگیا۔ گرمکھ تپ پچھان آپا جانیا۔ گرمت جگت پردھان، بہرم چکانیا۔ نام چڑھائے اک بیان، لیکھا جگے جیرج کھانیا۔ دیوے درس گن ندھان، لکھ چوراسی پار کرانیا۔ گاوت گاوت گاوت نر ہر ساچا رسنا گاوت، کر کیریا پار اتاریا۔ گرمکھ رنگ لال رنگ لالٹرا۔ گرمکھ تولے پورے تول، اک وکھائے سچ محلٹرا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد پھڑائے ساچا پلٹرا۔ نیش اکھر وکھر رہیا بول، دیپک جوتی ایک بلٹرا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چل اولٹری جگت چلٹرا۔ جگت اولٹری چال، بھیمو نہ رایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، نو کھنڈ پرتھمی پاوے سار، ستان دیپاں کرم وچار، دس کیسے نہ آیا۔ لوآن پریاں اک جیکار، شبد کرائے ہر گِردھار، کلجگ تیری اتم وار، سوہنگ ساچا جاپ جپایا۔ پون اُنجا چھتر جھلار، سال بونجا کھیل اپار کھیلے کھیل جیوں شطرنج۔ لکھ چوراسی تیری اتم وار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، گرمکھ آتم رہیا وچار۔ گرمکھ منگے منگ در گھر منگیا، پُرکھ ابناشی چاڑھے ساچا رنگ، امرت آتم ویاکے ساچی گنگیا۔ نو دوارے جائے لنگھ، دسویں ویکھے شبد رنگیلا پلنگیا۔ سرتی ڈوری شبد پتنگ، آپ اپنے رکھے انگ، چلے چال اک بہنگ، چٹے گھوڑے کیسے تنگیا۔ ڈونگھی کندر جائے لنگھ، در گھر ساچے دہ دشا بہرم نوارے وجا جند، جگے جوت رو رو سسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ سہائے کایا مندر، گرمکھان راہ ساچا دسیا۔ کایا مندر ہر رکھناتھ، آتم سیجا ستا پیر پساریا۔ سرشٹ سبائی سکلا ساتھ، دس کیسے نہ آ رہیا۔

گرمکھاں مستک لیکھا لکھے ماتھ، دُھر درگاہی میل ملا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد سہیلا آپ اکھوا رہیا۔ شبد سہیلا سنگ سیکھائی، نر نرائن نرُویرا۔ ویکھ وکھانے تھائوں تھائیں، گرمکھ ساچے کر کر مہرا۔ پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ باہیں، کلجگ انت نہ لائے دیرا۔ دوس رین دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، مایا بھرمان ڈھاپے ڈیرہ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرمکھ وکھائے ایکا گھر سنجھ سویرا۔ ایکا گھر اک اُجالا، دوس رین رُشناٹیا۔ جوتی جگے گر گویالا، اندھ اندھیر رہن نہ پائیا۔ شبد بھوشن رنگ لالا، اُسٹے پرکاش کرائیا۔ ست پُرکھ نرنجن ست بنائے دھرم سالہ، آپ اپنا وچ ٹکایا۔ آپ چلے اولڑی چالا، بھيو کيسے نہ رائیا۔ جوت نرنجن اک اکالا، گھٹ گھٹ میں رہیا سہائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے کایا مستک دپیک تھالا، مانک موتی کون ٹکائیا۔ مندر اندر ویکھے دھرم سالہ، مسجد کعبہ کُنڈا لاپیا۔ بجر کپائی توڑے تالا، شبد ہتھوڑا اکو لائیا۔ ویکھے پھل کایا ڈالا، چاروں کُنٹ ویکھ وکھائیا۔ گرمکھ ورلے ملیا ہر ہر شبد دلالا، گر پورے رہیا ملاتیا۔ شبد سرُوی اُپر دیوے نام دوشالا، کایا چولی پڑدہ پائیا۔ ستجگ دسے راہ سُکھالا، سوہنگ سو ساچا جاپ جپائیا۔ دوس رین کرے پرتپالا، جو جن رسنا رہیا گائیا۔ نہ کوئی جانے بنال سیالا، باران تیس ایکا رنگ سہائیا۔ جگت اولڑی چلے چالا، راگ چھتیس بھيو نہ پائیا۔ گوہند گوہند گوہند کھیل نرالا، وید پُراناں رہیا بھلاٹیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، انجیل قرآنا وچ جہانا دس کيسے نہ آتیا۔ نہ ديسے ویکھنہار، ہر گھٹ سہایا۔ شبد جھلائے ساچا سيسے تاج باز اک اُڈایا۔ اک چلائے شبد حدیث، سوہنگ سچ آواز لگایا۔ کھانی بانی خالی خيسے، مایا رانی پنڈھ مُکایا۔ لیکھا چُکے دند بتيسے، نر نرائنا رسنا گایا۔ میل ملائے پس اکیسے، آپ اپنی دیا کھایا۔ ایکا چھتر جھلے سيس جگت جگدیشے، دوسر کوئی رہن نہ پایا۔ کالا سوسا عيسے مۇسے، وچ اُنيسے دئے مٹایا۔ پکڑ اٹھائے شاہ ابنوسے، اٹھ اٹھاراں ہونے ہلکایا۔ لیکھا منگے چينے رۇسے، سمت ستاراں بھيو کھلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرمکھ آتم ویکھ در، ساچی رنگن رہیا رنگایا۔ رنگ امولا چاڑھ، کایا چولی ہر رنگائیا۔ پرے ہٹائی پنچم دھاڑ، سُرْت شبدی میل ملاتیا۔ در گھر ساچے دیوے وار، ساچا دھام اک وکھائیا۔ آپے ہونے پچھے اگاڑ، جوتی شبدی سیو کھائیا۔ ہر ہر رمیا ناڑ ناڑ، ناڑ بہتر جوڑ جڑائیا۔ پنچ پنچائی دیوے جھاڑ، شبد ڈنڈا رہیا اٹھائیا۔ گرمکھ ساچا ساچا لاڑ، شبد گھوڑے رہیا چڑھائیا۔ نہ کوئی جانے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، اُچ ٹلے پریت پار کرائیا۔ وا نہ لگے تتی ہاڑ، سیتل دھارا امرت آتم آپ پیائیا۔ جگت ترسنا دیوے ساڑ، آپ اپنا سر ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ آتم ویکھ در، ساچے

گھر وجے ودھائیا۔ آتم گھر وجے ودھائی، پُرکھ ابناشی پایا۔ دوس رین نہ ہیوے جدائی، سوہنگ منگل ساچا گایا۔ کلجگ میٹے اتم چھابی، ستجگ ساچا چن چڑھایا۔ ہر بھگت اٹھائے پھڑ پھڑ بابیں، اندرے اندر رہیا ملایا۔ مٹکھ روندے مارن دھانہی، گر گوبند نظر نہ آیا۔ گرمکھ درشن پائن چائی چائیں، چھبی پوہ شبد دیہارا آپ بنایا۔ یون سنیہڑا دیوے جاندے رابی، گر پورے سیوا لایا۔ پُریاں لوآن ویکھ وکھائی، پلو ایک ایک پھڑایا۔ دوسر کھئے جانے ناہی، پُرکھ ابناشی اپنا بھیس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ آتم ویکھ در، پورب لہنا مات دواوا۔ پورب لہنا مات دوائے، لیکھا جگت چکایا اے۔ شبد گہنا تن پہنائے، بھانڈا بھرم بھٹایا اے۔ بھانا سہنا حکم سنائے، تیجا لوئن کھلایا اے۔ در گھر ساچے ایک بہنا، گر سنگت میل ملایا اے۔ جھوٹھے وہن مات نہ وہنا، اوچاں نیچاں ہیو چکایا اے۔ پُرکھ ابناشی ایک رہنا، کلجگ ویلا اتم آیا اے۔ لکھ چوراسی لیکھا دینا پینا، دھرم رائے حکم سنایا اے۔ گرمکھ ساچا نیتر ویکھے پرہ ابناشی ساچے نینا، آپ اپنی گود اٹھایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر منتر شبد پڑھایا اے۔ گر منتر شبد امول، ہر پڑھنیا۔ لکھ چوراسی رہیا تول، جن بھگتاں بیڑا بنھیا۔ کایا گگری لے پھول، دس نہ آئے مات اتم انھیا۔ گرمکھ ورلے بھاگ لگائے کایا چول، شبد سنائے ساچا بول، کیسے ہتھ نہ آئے چھپر چھنیا۔ نام مردنکا وجے ڈھول، مایا پڑدے دیوے کھول، جوٹھا جھوٹھا بھنے بھانڈا جو جن کاچی ونکیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ آتم ویکھ ہر، نو دوار آپے لنگھیا۔ نو دوارے چھڈ، دیا کھائیندا۔ نانا تٹا ماس نارے ہڈ، جوت نرنجن دیا کھائیندا۔ ڈونگھی بھورے سرتی کڈھ، شبدی میل ملائیندا۔ پنجاں چوراں دیوے وڈھ، شبد کھنڈا اک چلائیندا۔ گرمکھان آپ لڈائے لڈ، آپ اپنی گود اٹھائیندا۔ جودھا سورہ ہر وڈ وڈ، رن ساچا جت وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ آتم ویکھ در، کایا چولے بھاگ لگائیندا۔ کایا چولا پھل اپارا، پُرکھ ابناشی جوت جگائیا۔ گرمکھ نہ جانے آلا بھولا، پرہ ساچے دیا کھائیا۔ پرگٹ ہویا کلا سولا، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ کلجگ تیرا اتم کھینڈن آیا ہولا، لکھ چوراسی رنگ گللا رہیا چڑھایا۔ پورا تول اتم تولا، سوہنگ اکھڑ ایک بولا، گرمکھ ورلا تول ٹلائیا۔ لکھ چوراسی تن من پھولا، دھرم رائے دے دسن گولہ، ساچا نام کیسے در دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھان آتم ویکھ در، آپ اپنا رنگ وکھائیندا۔ آپ اپنا رنگ وکھائے، ہر رنگ پرہ راتا۔ بھگت سہیلا سنگ نوائے، گرمکھ ساچے پارذاتا۔ انگ سنگ سنگ انگ آپ ہو جائے، میٹ مٹائے اندھیری راتا۔ شبد گھوڑے تنگ کسائے، چاروں

کُنٹ رہیا دُوڑائے، پُریاں لوآں پار کرائے نیڑے آئے کلجگ اتم واٹا۔ سَتجگ ساچے رہیا جگائے، دھرت مات دی گود بیٹھائے، مستک ٹکا لائے لَلاٹا۔ گُرمکھ ساچے سنگ رلائے، بہنڑی رین خوشی منائے، بہیناں بھٹیا اک بنائے، لیکھا چُکے ذاتاں پاتاں۔ ساچا سٹیا منگل گائے، جگت نٹیا اک چلائے، جن بھگتاں دیوے نام سوغاتا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ اتم ویکھ ہر، دیوے درس بُوہ بُوہ بھانتا۔ بُوہ بھانتی بُوہ بھانت ہر بہتاریا۔ آپے بیٹھا دسے اکانت، آپے گھٹ گھٹ رہیا پساریا۔ آپے رین اندھیری رات، آپے جوت کرے اُجیاریا۔ آپے پتا آپے مات، آپے پُوت سپوتا کرے پیاریا۔ آپے گوئی ورن ذات، آپے وسے سب توں باہریا۔ آپے شبدی داتا وڈ کرامات، آپے دس کیسے نہ آریا۔ آپے امرت ویلا سچ پرہات، آپے سندھیا سنکھ وجا رہیا آپے جوتی کلاپات، آپے ہون کرا رہیا۔ آپے ہوئے اتم ذات، آپے نیچو نیچ اکھوا رہیا۔ آپے ہوئے ساچی دات، آپے خالی ہتھ وکھا رہیا۔ آپے گائے ساچی گاتھ، آپے مُکھ بھوا رہیا۔ آپے آپ تریلوکی ناتھ، آپے ساتھ تجا رہیا۔ آپے مستک لیکھا لیکھے ماتھ، آپے لیکھ مٹا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گُرمکھ اتم ویکھ در، ساچا ساتھ آپ نہیا رہیا۔ آپے چتر سُبجان، آپے مُوڑھیا۔ آپے برہم گیان، آپے کوڑیا۔ آپے شبد نشان، آپے دسے دُوریا۔ آپے گوپی ساچا کاہن، جن بھگتاں دسے حاضر حضوریا۔ آپے شبدی پھڑے تیر کمان، لکھ چوراسی کرے چُوریا۔ آپے جودھا بلی بلوان، پرہ سرب کلا بھرپُوریا۔ آپے دیوے پین کھان، جودھا داتا سچا سُوڑیا۔ آپے میٹے جم کی کان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں اتم ویکھ ور، آسا منسا پُوریا۔ آسا منسا پُور، سگلی چنت مٹائیندا۔ ایکا بخشے چرن دھوڑ، مہما اگت گنی نہ جائیندا۔ سرِشٹ سبائی دسے کوڑو کوڑ، گُرمکھ ورلے ساچے سنت بُوچھ بُوچھائیندا۔ مٹکھ نہ جانے جگت مُوڑھ، من متی وچ سہائیندا۔ گُرمکھ ورلے رنگ چڑھائے کایا گوڑھ، نام رتی وچ ٹکائیندا۔ دھرم رائے پرہ کٹے جوڑ، ایکا پٹی شبد پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ اتم ویکھ در، ساچی وٹی سوہنگ ناؤں ساچے دپیک وچ ٹکائیندا۔ سسا دپیک کر تیار، ہوڑے وٹی لائیا۔ پریم پیالہ تیل اپار، چوڈاں ہٹی ویکھ وکھائیا۔ سجن سہیل آپ کرتار، دوویں دھارا رہیا کٹی، کوئی بھيو نہ جانے رائیا۔ آپ ٹکائے کایا مٹی زرگن سرگن کھیل کرائیا۔ گُرمکھ ورلے لاہا جان کھٹی، جو جن رسنا رہے گائیا۔ کیسے ہتھ نہ آوے تیرتھ تٹی، اٹھسٹھ بھوندی پھرے لوکائیا۔ نو دوارے نہ کوئے وکھائے نام ہٹی، ساچی وست کیسے ہتھ نہ آئیا۔ جن بھگتاں دُرمت میل پرہ ساچے کٹی، سوہنگ ساچا جاپ جپائیا۔ اتم جوت جگے لٹ لٹی، دوس رین کرے رُشنائیا۔ دُئی دویتی میٹے پھٹی، پرہ ساچی پٹی

لائیآ۔ دند بتیسے وٹی وٹی، رسنا وٹ چڑھائیآ۔ ہاپے ٹپی پرہ لائے سپی دوویں پاسے کئی، تکھے منہ رکھائیآ۔ دھارا بتی رکھے نکئی، اُپر جوت جگائیآ۔ بلے تیل آوے کھچی، سُرتی سُرت بٹھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سستا ہوڑا ہاپا ٹپی کایا مندر اندر اک ٹکائیآ۔ ہاپا ڈنڈا رہیا وکھ، نو دوارے اتم کنڈھا، پرہ ابناشی لیا رکھ۔ پنڈ برہمنڈ پرہ پائی ونڈا، دوہاں کینا وکھ وکھ۔ ہاپے موڑا سُکھمن ناڑی جوڑا، کوئی نہ رسنا سکے لکھ۔ آگے جائے آدھوچکارے جوڑا، بھيو کھنے نہ پائے۔ ستگر ساچا پرگٹ ہوئے پھر آئے بہڑا، سو پُرکھ نرنجن دیا کھئے۔ اک لگائے ساچا پوڑا، در گھر ساچا دھام سہائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ آتم ویکھ در، مٹھا کوڑا آپ جنائے۔۔

★ ۲۷ پوہ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ضلع امرتسر ★

چار جگ پرہ چاکری، لوک مات کدا آیا۔ کلجگ تیری اتم واٹری، بھیکھادھاری بھیکھ وٹایا۔ چاروں کُنٹ اندھیری راٹری، دہ دشا اندھیرا چھایا۔ جوٹھی جھوٹھی وا وگے تاٹری، دھرم کرم دس نہ آیا۔ پاپاں بٹھی گھر گھر گاتھڑی، اتم پار بلایا۔ گرمکھ ورلے ملیا پرہ سیکھڑی، سچا جام پیایا۔ کلجگ کایا مایا آکری، نہ ہوئے کھنے سہایا۔ پرہ آپ اٹھایا ساچا شبد مست ہاتھڑی، سوہنگ نیزہ ہتھ پھڑایا۔ جن بھگتاں پُچھن آیا واٹری، آپ اپنا رنگ وٹایا۔ جگت چلائے ساچی گاتھڑی، اکتنہی کتھا نہ کیسے گایا۔ آتم چنتا پرہ در لاتھڑی، در دوارے درشن پایا۔ ملیا میل تریلوکی ناتھڑی، ناتھ اناتھاں ہوئے سہایا۔ ڈھر درگاہی ساچا ساتھڑی، ساچا سنگ نیھایا۔ لیکھا لکھے مستک ماتھڑی، لکھنہار آپ رگھرایا۔ ہتھ پھڑے ساچی تاکری، سوہنگ کنڈا نام اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیرا اتم کنڈھا لکھ چوڑاسی رہیا وکھایا۔ لکھ چوڑاسی انبھولیئے، مات ہوئی اندھیری زینا۔ نو دوارے گولیئے، ناتا تھے بھائی بھینا، دھرم رائے دی چولیئے، نہ کوئی دسے ساک سینا۔ الہڑ جوانی بال انبھولیئے، نیتر کجل کیسے نہ رہنا۔ پرہ چارھن آیا ڈولیئے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوڑاسی دیوے ور، بھانا پینا سب نوں سہنا۔ سیس تاج سلطانیآ، ہر ساچے شاہ سلطان۔ سیس تاج مہربانیا، ہر ساچے مہربان۔ سیس تاج جیا دانیآ، دیوے جیا دان۔ سیس تاج گن ندھانیا، گنوتنا گن رہیا پچھان۔ سیس تاج پُرکھ سُجانیآ، لکھ چوڑاسی رہیا وکھان۔ سیس تاج بلی بلوانیا، راج راجاناں ویکھے آن۔ سیس تاج نوجوانیا، نوجوانا ویکھے وچ

میدان۔ سیس تاج آپ ٹکانیا، جوت سرُپ سِری بھگوان۔ ساچا توڑا نام لگانیا، جھنڈا جھلے جگت نشان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیون آیا برہم گیان۔ آتم برہم گیان، شبد جنائیا۔ پُرکھ ابناشی کر دھیان، گُرمکھ ساچے رہیا جگائیا۔ دیوے نام گن ندھان، آتم ترشنا بھکھ مٹائیا۔ آپ مٹائے جم کی کان، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ مایا بھلے جیو نادان، جوٹھا جھوٹھا موہ ودھائیا۔ کلجگ خاک رہے چھان، لال املا ہتھ نہ آئیا۔ ہر بھگت سہیلا اُلٹا مارے بان، سوہنگ چلہ رسن چڑھائیا۔ آون جاون توڑے بان، پتت پاؤن آپ اکھوائیا۔ پنچ سنگھارے راما راون، ساچی نام کمان اٹھائیا۔ بھیکھادھاری نر ہر باون، ول چھل آپ کرائیا۔ کلجگ ویکھ کامنی کامن، دوس زین پھرے ہلکائیا۔ جن بھگتاں ہووے ساچا ضامن، دھر درگاہ دئے گواہیا۔ آپ پھڑائے اپنا دامن، نہ سکے کھئے چھڈائیا۔ لیکھ لائے کایا چامن، پنجان تتان تت سمائیا۔ اک کرائے ساچا نہاؤن، ساچے امرت تال نہائیا۔ آپے ہویا پتت پاون، پتت پُئینا رہیا کرائیا۔ نو دوارے بہ بہ گاون، دسویں کھئے سار نہ پائیا۔ نہ کوئی برکھ میکھ ساون، کلجگ کالی گھٹا چھائیا۔ مایا چمکے دامنی دامن، اپنا تیج ریبی وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھان رہیا سمجھائیا۔ کلجگ اندھیری ریڑیئے، نیتر کھول اکھاڑ۔ کلجگ کالی زین اندھیریئے، کالا گھنگٹ پاڑ۔ کلجگ کالی زین اندھیریئے، کالا سوُسا دینا ساڑ۔ کلجگ کالی زین اندھیریئے، عیسیٰ موسیٰ دینے جھاڑ۔ کلجگ کالی زین اندھیریئے، نال اٹھائی مؤت لاڑ۔ کلجگ کالی زین اندھیریئے، جوتی جوت سرُپ ہر، ایک دیوے جگت ور، منمکھ جھوٹھے دیویں ساڑ۔ کالی زین خوشی منائی، پرہہ ساچے دیا کھائیا۔ کلجگ تیرے گھر وجے ودھائی، ہاباکار کرے لوکائیا۔ لکھ چوراسی بھیو نہ جانے رائی، پرہہ ساچے بنت بنائیا۔ اتم پاؤن آیا پہابی، مایا جال اک وچھائیا۔ جوٹھا جھوٹھا مات ماہی، ماہی گیر کال رکھوائیا۔ اپنی کل رہیا ورتائی، چاروں گنٹ رہیا بھوائیا۔ ول چھل سبنی تھائیں، سُرَت کیسے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کالی زین دتا ور، بوئے وڈ وڈی وڈیائیا۔ منمکھان پی پی لہو رجن آئی، آپا مکھ کھلایا اے۔ امرت دھارا تجن آئی، مدرا ماس ہلکایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دے مت رہیا سمجھایا اے۔ دیوے مت چھوٹی بالی، زین اندھیری بالڑیئے۔ چاروں گنٹ اندھیری چھائی، کوئی کوٹ نہ دیسے کھالڑیئے۔ جگت اولڑی چلی چالی، نہ کوئی دیسے باغ مالڑیئے۔ پون بھرپور مارے چھالی، جڑھ اکھاڑے پت پت ڈالڑیئے۔ جگے جوت اک اکالی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، دو ہتھیں رہنا کھالڑیئے۔ زین اندھیری عرض گزارے، کرپا کر گردھاریا۔ لکھ چوراسی جیو جنت

چاروں گنٹ ہونے ہنکارے، دھرت مات رہے پُکاریا۔ ہوئے ہنگتا کرے پُسارے، کوڑو کوڑ ہوئی کڑیاریا۔ بھکھا ننگا مار للاکارے، پھردا کال چار چُپھیریا۔ کوئی نہ پاوے سارے، زین کالی آگھیریا۔ آپ وکھائے سچ دوارے، پُرکھ ابناشی پایا پھیریا۔ لوک مات لے اوتارے، جانا در نہ لائیں دیریا۔ دیوے ور سچی سرکارے، آیا گھر کرے مہریا۔ دیونہار سرب سنسارے، در دوارا نیرن نیریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل اپارے۔ کالی زین دیوے متا، کال رہی سمجھائیا۔ پنجاں تتاں پیتی رتا، ساچا راہ رہی وکھائیا۔ نہکنک چرن ناتا، تیرا رہی جُڑائیا۔ پرگٹ ہویا پُرکھ سُبجاتا، سار کیسے نہ پائیا۔ دیون آیا ساچی داتا، جو جن آئے سرنائیا۔ زین اندھیری کالی راتا، دوئے جوڑ سپس رہی جھکائیا۔ اکتھے ہوئے بہین بھراتا، پرہہ جوڑی رہیا بنائیا۔ سرشٹ سبائی ایکا کھاتہ، دِن ستان دے بھرائیا۔ اک بنائے دھرتی ماتا، دوسر کوئی رہن نہ پائیا۔ پُرکھ ابناشی رہ جائے ذاتا، ورن گوت میٹ مٹائیا۔ جوت زرنجن گائے گاتھا، دوسر اکھڑ نہ کوئی پڑھائیا۔ شبد دسے ساچا راتھا، تیناں لوکاں رہیا چلائیا۔ دیوے دات تریلوکی ناتھا، جائے پے سرن سرنائیا۔ کلجگ اگوں ٹیکے ماتھا، کال کالے خوشی منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی بنت رہیا بنائیا۔ کالی زین راہ وکھایا اے۔ آیا کال دواریا پُرکھ ابناشی در دوارے، دوئے جوڑ سپس جھکایا اے۔ نین مُندھاری نین آگھاڑے، لوچن کھول وکھایا اے۔ کال کالا کڈھے ہاڑے، بھکھا ڈھڈھ وکھایا اے۔ میں لُٹیا گیا دِن دہاڑے، کوئی طعاما ہتھ نہ آیا اے۔ میرے دِن آئے ماڑے، پرہہ ساچے دِلوں بھلایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دھیرج شانت رہیا دھرایا اے۔ کال بلی بلوان، چرن نمسکاریا۔ پُرکھ ابناشی مار دھیان، نیتر رووے کرے گریازاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل اپر اپاریا۔ نیتر کھولے نین آگھاڑا۔ کالے کال پرہہ جی تارڈا۔ ایکا رنگ وکھائے بتی دھاڑ دا۔ سنگ نبھائے موٹ لاڑ دا۔ مہینہ وکھائے جگت ہاڑ دا۔ لکھ چوراسی ہر جی ساڑا۔ مُنمکھاں سینے پاڑا۔ وڈ دھاوڑی دھاڑ ماردا۔ اُچ پہاڑ لٹے ڈھاہوندا۔ امرت تیر چلے چڑھاوندا۔ کلجگ تیرے شیلے کراوندا۔ اک سد گیاراں دِن لیکھاوندا۔ ستان دیپاں ونڈ ونڈاوندا۔ نوواں کھنڈاں رنڈ کراوندا۔ برہمنڈاں وچ سُناوندا۔ جیرج انڈاں میٹ مٹاوندا۔ ورہنڈا دس نہ آوندا۔ سوہنگ کھنڈا اک اُٹھاوندا۔ نام ڈنڈا لمبا رکھاوندا۔ آپے ونڈن آیا ونڈاں، نہ کوئی کیسے چھڈاوندا۔ میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈا، ساچی ونڈا ونڈ ونڈاوندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ ساوندا۔ رنگ سہایا ست رنگ۔ ست رنگا ہر ستونتیا۔ کال دُہائی بھکھ ننگ، چاروں گنٹ نہ ملے پتیا۔ در دوارا رہیا لنگھ، پرہہ دے سمجھاوے متیا۔ ہوئے سہائی انگ سنگ، لکھ

چوڑاسی کرنی ہتیا۔ اک پھڑائے ہر مردنگ، آپ وجائے چوڑاں ہتیا۔ جوں اجوئی کرنی بہنگ، نہ کوئی دسے کایا مٹیا۔ لکھ چوڑاسی کایا ونگ، اُپر مارے ساچی سٹیا۔ شبد گھوڑے کسے تنگ، وڈ جودھا سورا مرہتیا۔ سچ دوارا لینا مل، وڈ جٹ جٹیئے جتیا۔ کلجگ اؤدھ گئی ہنڈھ، اتم ویلے جائے پھٹیا۔ کرے کھلے ہر برہمنڈ، جیوں ناچ نٹوآ نٹیا۔ کہانی جانے جیرج انڈ، ویکھ وکھانے ساچے ہتیا۔ اتم کرے کھنڈ کھنڈ، باہر کڈھائے آن ہتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ورلے سنت جن رسنا ناؤں رٹیا۔ گرمکھ ایک ناؤں ہے، وسے ہر ہر رائے۔ نام سچا نشان ہے، ویکھے سب سب تھانے۔ ہر ہر تھانوں دھرم دیبان ہے، دوسر کوئی جانے ناہے۔ گر گوبند گوبند گر گر گوبند پاربرہم گیان ہے۔ پاربرہم گیان اک دھیان، ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی چرم، پتا پوت نہ کوئی جرم، شبد دھاگا ساچا سوت، پون کرم جوتی ہون کران ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آد آد گر برہماد برہماد شبد سرُ جگاد جگاد جگاد آد مہربان ہے۔ جوتی نور نور زوریر نہ کوئی ورن گوتی، نہ دسے کسے گرام شہر ہے۔ سرب کلا آپے بھرپور، آپے جانے اپنی مہر، کدے نہ ہووے نیڑ دُور شبد پیائے ساچا سپر، شبد پریمی ساچی مہر ہے۔ طرز سُنائے ساچا راگ، ایک لہر ہے۔ پون دیوے ساچی نور، گوبند گوبند گوبند گر گر گر شبد جوتی جگے نورو نور ہے۔ نور جوت اُجالا، گر شبد گر گویالا، سر پون ہون دیالا دھر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپے آپے ویکھے کوئی کوٹ ہے۔ گر گر گر گوبند گوبند رکھوالا تون گوبند۔ گہر گہر گور گور گور ایک مانگے مہر مہر نند نند چکائے چکے ہیر پھیر میر تیر۔ دھار دھارا امرت سندھ آپ پیائے کر کر کر پھیر پھیر پھیر۔ آپے جانے جگت نند، جگا جگنتر کئی کئی ویر ویر ویر۔ سگل مٹائے سگلی چند، نہ لائے دیر دیر دیر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پھیرا پایا دوجی ویر۔ مات تجایا در گہر، ساچا گہر ساچا ہر جوت ملایا۔ جوت جگایا ملیا ور، لوک مات پھیرا پایا۔ شبد بھنڈارا نال بھر، پنچم کُنڈا لہسیا۔ آپ اپنی کیریا کر، ساچا کرم کمایا۔ دھرنی دھرنی دھرنی دھر، ورنی ورنی ورنی کر، سرنی سرنی سرنی پڑ، ساچی سرن نہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا ویس کر، لوک مات کل تجیا در، اپنا رنگ وکھایا۔ رنگ رنگایا رنگ رتڑے، رنگ کیا کرتار۔ وسیا در گہر ساچے سٹڑے، پُرکھ پُرکھوتم جوت زرنجن کر آکار۔ آپے آیا بھاگ لگایا در گہر ساچے وٹڑے، گرمکھ ساچے کر پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنے آیا گہر بار۔ کھولے در کرے کھیل اپر اپاری۔ سچ دوارا تج کے آیا، پاربرہم اُپکاری۔ لوک مات وچ بھج کے آیا، چھڈی دیہہ پیاری۔ جوتی لاڑا سچ کے آیا، پورن سنگھ ملی سچئی

ناری۔ اپنا پڑدہ کج کے آیا، ایک پائی سوہنگ پھلکاری۔ جگت جوانی تج کے آیا، جوت نرنجن کر آکاری نرنکاری۔ شبد گھوڑے سج کے آیا، ویکھے کھیل مُراری۔ امرت پی پی رَج کے آیا، بھردا رہے بھنڈاری۔ جوتی جوت سروپ ہر، گوبند گوبند گوبند گر گر گر کرے کھیل اپاری۔ ناری کنت ہنڈھاؤن آیا، کلجگ دوجی واری۔ ساچی جوت جگاؤن آیا، سوہنگ وڈا بلکاری۔ اپنی ہتھیں تیل چڑھاؤن آیا، دیون آیا مات سچی سرداری۔ راجا رانا تختوں لاہون آیا، سیس بٹھ سچی دستاری۔ سنت منی سنگھ سویا مات اٹھاؤن آیا، کرے کھیل اپاری۔ چارے کٹٹا رسنا گاون آیا، نہ کوئی جانے جیو بے چاری۔ ساچا دھام سُہاؤن آیا، نو دواریاں وسیا باہری۔ دُشٹ ہنکاری راون مارن آیا، جیوں کنسا کرشن مُراری۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنے وسیا گھر، پرگٹ ہویا پہلی واری۔ آیا سنت سُہیلا اک سُہیلڑیا۔ آپ ملایا اپنا میلا، گرُمکھ بنائے ساچی چیلڑیا۔ کلجگ تیرا انت سُہائے ویلا، پُرکھ ابناشی وڈ وڈ البیلڑیا۔ اپنے گھر کرائے میلا، نہ ہوئے وقت دُہیلا، کلجگ ویلا انت سُہیلڑیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنے وسیا گھر، لوک مات ہر جوت دھر، ساچا میل میلڑیا۔ ساچی ناری کنت پیاری آپے آپ سُہاؤندا اے۔ آپے کرے ساچی کاری، پہلا پریم پہلی واری اپنی گود اٹھاؤندا اے۔ آپے بیٹھا بھجان پساری، آپے مات اٹھاؤندا اے۔ آپے چھپیا اندر باہری، دس کیسے نہ آؤندا اے۔ گرُمکھان دیوے نام خُماری، دوس زین ایک رنگ رنگاؤندا اے۔ سنت منی سنگھ کر وچاری، اپنی ونڈ ونڈاؤندا اے۔ ملیا میل ہر نرنکاری، ایک گنجھل پاؤندا اے۔ کلجگ ویلا اتم بھاری، اپنا حُکم چلاؤندا اے۔ بردھ اوستھا دُکھ لگا بھاری، بندینانے بند کراؤندا اے۔ دوئے جوڑ کرے نمسکاری، پُری گھنک سیس نواؤندا اے۔ جنم نہ دواؤنا دوجی واری، ہور نہ دُکھ اٹھاؤنا اے۔ میرا قرض رہیا سر بھاری، تُوں جودھا سُر بلکاری، میں جاواں تیتھوں بلہاری، مُکھوں آکھ سُناؤندا اے۔ پرہ پورے کرپا دھاری، اک دتا سیس پیاری، مایا ممتا کر نیاری، اپنا آپ جپاؤندا اے۔ ویکھے کھیل راج درباری، ملے میل سچی سرکاری، ساچا اپنا حُکم سُناؤندا اے۔ ایک ہووے باباکاری، کون سرشٹی رہیا ماری، جوٹھا جھوٹھا لیکھ لکھاؤندا اے۔ جوت نرنجن تیز کٹاری، والی ہند پہلی ماری، نہ کوئی ہور چھڈاؤندا اے۔ ملے حُکم سچی سرکاری، پکڑے جیو جنت گواری، جو رسنا تیر چلاؤندا اے۔ آؤنا چل سچے درباری، ویکھن سنگھ پورن کیہڑا لائی بیٹھا دُھر درگاہی یاری، مٹمکھان آئی قسمت ماڑی، سنت منی سنگھ تیری لاج رکھائے چرن چھپائی داہڑی، سوہنی بنت بناؤندا اے۔ تیرے سنگ نہ آئی موٹ لاڑی، پُرکھ ابناشی پچھے اگاڑی، بھيو کھئے نہ پاؤندا اے۔ ہوئے کھیل ستاراں ہاڑی، پرہ ساچا لیکھ لکھاؤندا اے۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی سرن رکھاؤندا اے۔ جُگ جُگ میلا آپ کر، جُگ جُگ میل ملائیندا۔ سَجَن سُهیلآ آپ بن، بیڑا بَنے لائیندا۔ نگر کھیڑا اک تن، کھلا ویہڑا آپ وکھائیندا۔ آون جاون گیڑا جن، اپنا آپ سنگ نبھائیندا۔ آپے دیوے نام دھن، پلے گنڈھ بٹھائیندا۔ شبد سُنئے راگ کَن، ساچی بھکھیا اک وکھائیندا۔ ہر بھگت چڑھائے ساچے چَن، جوتی اپنی وچ بٹھائیندا۔ ہرجن آتم جائے من، نین نیناں وچ سمائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دوہاں جوڑا اک در، اک وکھائے ساچا گھر، ساچا تخت سُهائیندا۔ ساچا تخت جگت سلطان، اُتے ہر مُراریا۔ ساول سندر گوپی کاہن، مور مُکٹ سیس دستاریا۔ تیناں لوآں مار دھیان، بیٹھا کر سولان شنگاریا۔ در دوارے کھڑ آپ دربان، دھرو نام اپاریا۔ دوس زین رکھے چرن دھیان، پارہم کرے اُپکاریا۔ پیر سُداما آیا انجان، ڈھپہ پیا دواریا۔ کون دوارے ملدا مان ملے میل کِرن مُراریا۔ دینا اک سچا فرمان، آیا در بھگوت بھگت بھکاریا۔ اگوں بولے در دربان، کون ناتا وچ سنساریا۔ بولے سُداما لے کے آیا دُھر فرمان، میت میت میت گواریا۔ ملے میل نکہبان، ہوتے بھگت پار کِناریا۔ حُکم سُنایا در دوار، آپ اُٹھایا کِرن مُرار، وچ وچولا آپ اکھوا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، کلجگ اتم انت تیناں میلا اک دربار، ساچا گھر وکھا رہیا۔ ساچا تخت ہر شاہو پراجے، ویکھے رنگ اپاریا۔ بھگت جنان ہر کرے کاچے، سرشٹ سبائی کرے خواریا۔ بھاگ لگے دیس ماجھے، جاگے وڈ وڈ سنت پرہ کرے پراپکاریا۔ بے انت بے انت گنت گنت نہ پاوے کوئی ساریا۔ آپے کھیلے آد انت، آپے میلے جُگا جُگنت، آپے بٹھے ساچی دھاریا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دیوے دُھر دا ور، نہ ہوتے مات خواریا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، جس جن منگیا آئے ور، گھر سر سچا چرن دواریا۔ گوکل متھرا مان، من ڈیرہ لایا۔ ون ترن مؤلیا ہر بھگوان، پرہ درشن پایا۔ پرہ درشن گن ندھان، ساچی اُتیت دئے کرایا۔ اُتیت ہوتے وچ بیابان، سچ محلہ دئے وسایا۔ کِریا کر آپ بھگوان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کرم رہیا کمایا۔ تن گوکل من متھرا مان، سُرتی من کر پچھان۔ شبد بنے تیرا بندرابن، جوت نرنجن ساچا کاہن۔ بہم بہم بہم پرہ دیوے بہن، شبد وکھائے اک نشان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیوے دات گن ندھان۔ من مؤلیا ہوتی پھلوڑی، رُت بسنتی آئی۔ رُت بسنت ملیا میل کنت، آتم گھر وچی ودھائی۔ کوئی نہ دے بور ساچا سنت، بھیکھ پکھنڈا بھری لوکائی۔ ایکا اوٹ ایکا چوٹ ایکا جوت مہا اگنت، اکتھ نہ کتھیا جائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیا کھائے در دوار، دیوے سرن سچئی سرنائی۔ سُرتی بندرا کر تیار۔ شبد بندھائے پھولن ہار۔ دیپک جوتی کر

اُجیار۔ اندر مندر ویکھ اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیا کھائے در دوار۔ در دوارا دُوکھن دُوکھیا۔ روگ سوگ در چنتا شبد وچولا سُوکھن سُوکھیا۔ پورن جوت بھگونت، چرن پریتی بھوکھن بھوکھیا۔ پریم مدھا مدھ کنتا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے دان جیواں جنتاں۔ جانی جیو جنت گنونت بھگوان۔ داسی جیو چرن گر، گر دیونہار جہان۔ ایکا لیکھ لیکھائے دھر، دھردرگاہی سچ فرمان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در دوارے دیوے مان۔ در دوارا ویکھ دیا کھائیندا۔ آپ مٹائے پچھلی ریکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اندر باہر گپت ظاہر، دس کیسے نہ آئیندا۔ آپے جانے اپنی مہر، کون سو ویلے بھگت سہیلے پھڑ پھڑ بابوں پار کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوچن نیتر نین پیکھن درس حرص مٹائیندا۔ پیکھ پیکھ من بگسایا، تن وجی ودھائی۔ پُرکھ ابناشی درشن پایا، ملی جگت سرنائی۔ بھانڈا بھو بھرم نہ کیسے بہن وکھایا، نہ ہوئی سچی رُشنائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سنت اسنتا ویکھ وچارے اندر باہرے، جیو جنت نہ جانے رائی۔ کیا راجا کیا در بھکاری۔ پرہ ابناشی ایکا تھھا، شبد لیائے ساچی ونڈا، ونڈی جائے وڈ سرداری۔ کوئی نہ دسے بھگت رُٹھا، آپ اپنی کرپا دھاری۔ لکھ چوراسی ٹنگے پُٹھا، چاروں کُنٹ بوئے خواری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیون آیا ساچے مندر شبد سرُپی اک بہاری۔ شبد بہاری ہر پھرائے۔ دُرمت میل دُور کرائے۔ گُرم گُرم گُرم ساچی دھار، ہر ہردے وچ سمائے۔ دُرمت دُرمت در دُرکار، ساچا راہ اک وکھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھیکھ دھر دی بان، لیکھ مستگ ٹکا لائے۔ جاگے بھاگ گر سنگت پائیا۔ گر سنگت بُجھائے آگ، جن سیو کھائیا۔ سیوا دھوئی کایا داغ، امرت پھل کھوائیا۔ دُرمت میل گئی بھاگ، پرہ ساچے دیا کھائیا۔ جگت بُجھائے ترشنا آگ، ملی شبد وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا دینا ربیا مُول چُکائیا۔ نیتر لوچن نین وئے چاروں کُنٹ وکھان۔ بھیکھ پکھنڈا جوٹھے جھوٹھے نہ کوئی جانے یون مسان۔ بھرے بھلے بال انجان۔ سپس نوارے بوئے گوارے، لیکھ لیکھائے کال کالن۔ گُرمکھ ورلے گر پورا آسا منسا پورے، دیوے شبد دلالن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پھل لگائے کایا ڈالن۔ کایا ڈال پھول لگائے۔ پھل لوائے اولا، سچ کنتوبل دیا کھائے۔ رُت بسنتی اک لیائے۔ آپے ویکھ بیٹھ اکلا، رنگ رنگیلے ویکھ وکھائے۔ کالے کنچن سوہے پیلے چٹے نیلے لال ربیا سجائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے کر کر اپنے میلے، جگت وسیلے ربیا بنائے۔ ویکھن ویکھ دس نہ آیا، پھل جگت لگائی۔ پرہ ابناشی بھو چھپایا، جوتی جوت جگائی۔ دیوی دیو کیسے ہتھ نہ آیا، شو برہما کھوج کھجائی۔ آپ اپنے انگ

سایا، شبد کرے جنائی۔ سچ دوارا لنگھ وکھایا، آپ اپنی دیا کھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دیوے ساچا ور، بھو رہے نہ رائی۔ ہر سرنائی سدا سُکھ، جگت سوگ ویا پے۔ اُجل ہوئے جگت مُکھ، میٹ مٹائے آپ سنتا پے۔ آپ مٹائے ترشنا بھکھ، جاپ جپائے اجپا جا پے۔ سُپھل کرائے مات ککھ، جس جن درشن دیوے اپنا آپے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے ہوئے مائی با پے۔ درشن ویکھ من ترپتاوے، بھئے شانت سریرا۔ پُرکھ ابناشی گھر ساچے پاوے، ملیا میل گئی گھیرا۔ ساچے نہاون نہاوے، چُکے ہوئے پیڑا۔ ایک راگ گاؤن گاوے، چڑھے سِخر اخیرا۔ پُرکھ ابناشی لڑ جس جن پھڑاوے، لوک مات بٹھے پیڑا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھے لائے کایا جیوڑا۔ کایا مندر محل تن اُساریا۔ نو دوارے جگت چڑھایا چن، ویکھ وکھانے کر اُجیاریا۔ دسویں آپ رکھایا ساچا دھن، بند کرایا دس کیسے نہ آ رہیا۔ آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ ورلے آتم جندر دیوے بھن، اِکا وکھائے شبد بھنڈاریا۔ کوئے نہ لائے مات ستھ، کایا ڈونگھی کندر آپے آپ لگا رہیا۔ نہ کوئی جانے نہ کوئی پچھانے نہ کوئی تولے دھڑی سیر۔ من رتی رت نہ کیسے تِلا رہیا۔ آپے آپ گیا من، پت مات نہ کوئی بنا رہیا۔ ساچے اندر تانے تان، شبد بستر اک اُنا رہیا۔ تخت سُہاگی دسم دواری ساچا رام بن، ساچی سیجا آسن لا رہیا۔ آپے آپ جوت بھگوان، سوہنگ تاج سیس ٹکا لیا۔ آپے آپ جگت ودوانا بن، ساچا راگ جگت سُنا رہیا۔ آپے آپ دھرم شالہ بن، آپ اپنے سنگ ملا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دوار در در دوار اک سُہا رہیا۔ سُہائے دوار بنک، ڈنک وجایا۔ اک رکھائے آن انک، شنک آتم دئے مٹایا۔ درس دیکھائے واسی پُری گھنک، بار انک جوت جگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنے رنگ رنگایا۔ کیا رنگ دسے ممکھ، چولی ہوئی پُرانی۔ کوئی نہ دیوے نام سُکھ، سُرتی ہوئی بُوْرانی۔ کایا بوٹا اوکھا اوکھ، امرت ملے نہ ٹھنڈا پانی۔ دوس رین سد رہے بھوکھ، بال بالا کوئی نہ چڑھے جوانی۔ پرہ کٹن آیا چنتا دوکھ، لوک مات رہے نشانی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیوے دات گن ندھانی۔ گن ندھان دیوے دات، درِشٹ اِشٹ وکھائیا۔ ویکھے کھیل بوہ بوہ بھانت، نگر پرانت کیسے دس نہ آئی۔ مٹاون آیا اندھیری رات، چرن بندھائے ساچا نات، اندھ اندھیرا رہیا مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا ویلا رہیا سُہائیا۔۔

★ ۲۸ پوہ ۲۰۱۲ بکرمی گِردھارا سنگھ دے گرہ پنڈ بلووال ضلع گرداسپُر ★

سگل پسارا آپ مات کرایا۔ آپے ویکھے پِنّ پاپ، جپ تپ کھیل رچایا۔ سرِشٹ سبائی مائی باپ، پرگٹ ہوئے نیتر پیکھے جوت جگایا۔ کون پچھانے آیا آپ، پاربرہم پرہہ رہیا ودھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پرگٹ دُھن رہیا سہایا۔ گھٹ گھٹ مندر جوت آکار، مایا پڑدہ پایا۔ مٹمکھ سٹے پیر پَسار، کلجگ کالا کفن پایا۔ گُرمکھ ورلے ملے میل پرہہ کنت بہتار، شنگار کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، سرِشٹ سبائی ویکھ وکھایا۔ آپے ویکھے نیتر کھولے، دس کیسے نہ آئیندا۔ گھٹ گھٹ اندر ہر جی بولے، مٹمکھ مُول نہ بھائیندا۔ گُرمکھ ساچے تول تولے، شبد کنڈے آپ چڑھائیندا۔ آپ رنگائے کایا چولے، رنگ بسنتی اک وکھائیندا۔ اتم گٹھڑی رہیا پھولے، شبد بھنڈارا اک وکھائیندا۔ آد انت کدے نہ ڈولے، بھگت جنان سد وسے کولے، مٹمکھاں دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دیوے نام سُکھا، جگت مٹائے ترشنا بھکھا، ہوئے روگ گوائیندا۔ ہوئے روگ گوائے، دیا کھائیندا۔ سچ وست پرہہ جھولی پائے، شبد دستار اک رکھائیندا۔ گُرمکھ ورلے سنت سُپیلے پھڑ پھڑ ہاہوں آپ اٹھائیندا۔ آپ کرائے اپنے میلے، آپے گر آپے چیلے، دوجا در نہ کوئی وکھائیندا۔ اچرج کھیل پاربرہم کل کھیلے، دھرم رائے دی کٹے جیلے، جو جن آئے چرنی سیس نوائیندا۔ شبد سروپی چاڑھے تیلے، کایا رنگے رنگ نویلے، رنگن آپ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گُرمکھ ورلے سنت ورولے آپ اپنی گود اٹھائیندا۔ سنت ورولے آپ ہر، ساچی دیا کھائیندا۔ گُرمکھ ورا بھگت جن، پرہہ ساچا میل ملائیندا۔ ایک راگ سُنائے کن، بھانڈا بہم بھائیندا۔ جوت جگائے ساچے تن، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ گُرمکھ اتم جائے من، پرہہ درسی درس دکھائیندا۔ آپ وسائے ساچے گھر، چھپری چھن نہ کوئی رکھائیندا۔ نہ مرے نہ جائے جم، ایک دھام سہائیندا۔ نہ کوئی رکھے پلے دم، نام وست اک لیائیندا۔ نہ نیتر رووے چھم چھم، ہنجھو نیر نہ کوئی وائیندا۔ پون سواسی لے نہ دم، سد اڈول ٹکائیندا۔ آپے جانے اپنا کم، لکھ چوراسی بہرے بہم بھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گُرمکھ ساچے سنت سُپیلے در گھر ساچے میل ملائیندا۔ در گھر ساچا اک پچھانا، گر پورے جوت جگائیا۔ ملیا میل پُرکھ ندھانا، گیت سہاگی گائیا۔ چرن پرتی سچا ناتا، نہ ہوئے کدے جدائیا۔ دیوے نام شبد سوغاتا، پرہہ ساچا دُھر درگاہیا۔ اتم ویلے پُچھے واتا، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ بیٹھا رہے اک اکنتا، سرِشٹ سبائی ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سہائیا۔

رنگ رنگیلا ہر رنگ، پرہہ نر ہر رتیا۔ جن بھگتاں نبھائے اپنا سنگ، دے دے سمجھائے متیا۔ امرت آتم دھار ویاے کنگ، جوٹھا جھوٹھا کڈھے پانی تئیا۔ چلے چال اک بہنگ، بیجے بیج ساچے وتیا۔ نام وجائے ساچا مردنگ، پنجاں چوراں کرے ہتیا۔ امرت ویاے ساچی کنگ، ساچی دھار ساچی ستیا۔ شبد ڈوری چڑھے پتنگ، گرمکھ ساچا آتم دھیرج ست سنتوکھی رکھے جتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھاں ویکھے آتم در، رنگن ناؤں نام رنگ رتیا۔ رنگن نام اپار، گر پورے تن چڑھائیا۔ در گھر منگن ہر دوار، پرہہ بھچھیا ساچی پائیا۔ مٹکھ بھلے جیو گوار، رسن پھرے ہلکائیا۔ بھرے بھلے نہ پاؤن سار، ہوئے ترشنا جگت ودھائیا۔ ہرجن ساچے پُرکھ ابناشی چرن پیار، آتم وجدی رہے ودھائیا۔ آپے پُرکھ آپے نار، آپے کنت بہتارا میت مُرار، اپنی سیجا رہیا ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے سنت ڈلارے، جنم کرم پرہہ مات وچارے، لہنا دینا مول چکائیا۔ لہنا دینا دیون آیا، کر کیرپا گردھاری۔ چرن پریتی بنھن آیا، بخشے نام خُاری۔ دئی دویتی جن کتن آیا، ہوئے کٹے بیاری۔ امرت آتم نام پیاون آیا، کایا سینتل کرے ٹھنڈی ٹھاری۔ اپنا آپ دامن پھڑاؤن آیا، کر کیرپا ہر گردھاری۔ دھر درگاہی ساچا ضامن آپ اکھواؤن آیا، ہر جوت جوت نرنکاری۔ امرت میگھ ساؤن برساون آیا، کرے بسنت بہاری۔ مٹمکھاں آتم گھاؤن آیا، مارے تیز کٹاری۔ گرمکھاں وقت سہاؤن آیا، گائے گیت سہاگی ناری۔ ہرجن سوئے مات جگاؤن آیا، شبد پھنکارا رہیا ماری۔ پھڑ پھڑ بابوں راہے پاؤن آیا، دیوے نام خُاری۔ آپ اپنے رنگ رنگاؤن آیا، پرہہ بنیا سچ لاری۔ ہر ہردے وچ وساؤن آیا، جوتی جامہ بھیکھ نیاری۔ دُرمت میل گواؤن آیا، ایکا بخشے چرن پیاری۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا ایک چرن ٹیک، دیوے شبد ادھاری۔ اٹھ جاگ بھنی ریٹڑیے، سنت سہیلے آئے مات۔ اٹھ جاگ بھنی ریٹڑیے، پرہہ دیون آیا دات۔ اٹھ جاگ بھنی ریٹڑیے، ملے میل کنت سہاگ۔ اٹھ جاگ بھنی ریٹڑیے، پرہہ دھوون آیا داغ۔ اٹھ جاگ بھنی ریٹڑیے، پرہہ دیپک جوتی آپ جگائے چراغ۔ اٹھ جاگ بھنی ریٹڑیے، نر نرائن پکڑے تیری واگ۔ اٹھ جاگ بھنی ریٹڑیے، گرمکھ بن لگے ہنس کاگ۔ اٹھ جاگ بھنی ریٹڑیے، چرن کول کول چرن پُرکھ ابناشی لاگ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا مچن اک کرائے چرن دھوڑی ساچا ماگھ۔ بھنی زین دے صلاح، پرہہ سوئی مات جگائیا۔ کون آیا جگت ملاح، پھڑ پھڑ اٹھائے بانہیا۔ جن بھگتاں جپائے ساچا ناں، ویکھ وکھانے تھاوں تھائیا۔ گر پورے سد بل بل جاں، ساچی بنت بنائیا۔ آپے پتا آپے ماں، بھیناں بھیا ساک سینا ساچا سجن آپ اکھوائیا۔ شبد سہیلا دیوے ٹھنڈی چھاں، ایتھے اوتھے ہوئے سہائیا۔ نت نین

اگھاڑے میں کھڑی اڈیکان راہ، کون کوٹے ہر پرہ ساچے جوت جگائیا۔ منمکھ جیو اتم سک گئے بوٹے، پھل کایا رہن نہ پائیا۔ گرمکھان دیوے شبد جھوٹے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، امرت اتم سر ساچے تال رہیا نھائیا۔ امرت اتم تال سہایا، گرمکھ لائے تاری۔ پار کنارہ کیسے دس نہ آیا، کوئی ویکھے نہ جیو گواری۔ ساچے دھام آپ ٹکایا، ہرجن ورلے پائے ساری۔ پُرکھ ابناشی راہ وکھایا، نانا توڑے نو دواری۔ در گھر ساچا اک سہایا، مندر اندر برہمچاری۔ امرت ساچا تال بھرایا، نجھر جھرنا جھرے اپاری۔ کون سسا اُپر ٹکایا، تال بھرے شبد بھاری۔ قلعہ کوٹ پرہ آپ بنایا، شبد سروپی چار دواری۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ساچے رہیا تاری۔ تارے تارنہار، پرہ ہتھ وڈیائیا۔ لوک مات نہ ہوئے خوار، گر پورے سنگ نہیائیا۔ پورب کرم رہیا وچار، نیتز نینان درس دکھائیا۔ لہنا دینا دیوے کر پیار، دیونہار آپ اکھوائیا۔ بھانا سہنا وچ سنسار، ساچا رہیا حکم سنائیا۔ اٹھ پھر رہنا خبردار، جوٹھے جھوٹھے جیو گواری، چغلی نندیا مکھ رکھایا۔ گرمکھ ورلے چرن ادھار، دوس رین کرے پیار، شبد سروپی دیوے دھار، امرت اتم مکھ رہیا چوائیا۔ ہر جن میلا کنت بہتار، اتم سیجا کر تیار، ویکھ وکھائے پہلی وار، پھولن برکھا لائیا۔ زرنجن جوت کر آکار، شبد سروپی بن بھکار، شاہو بھوپپی وڈ سکدار، تخت تاج اک سہائیا۔ آپے جانے اپنی کار، نہ کوئی جانے جنت گوار، بے انت بے انت بے انت آپے زرنکار، آپ اپنے رنگ سہائیا۔ سرشٹ سبائی کرے وبار، نو کھنڈ پرتھی پاوے سار، ستان دیپان رہیا وڈیائیا۔ برہمے رہنا خبردار، مارے شبد تیر کٹار، چارے مکھان رہیا بھوائیا۔ شو شنکر تیری اتم وار، ملے جوت پُرکھ بہتار، اتم میلا آپ کرائیا۔ اند اندراسن آئی ہار، شبد سنگھاسن کر تیار، پُرکھ ابناشن گھٹ گھٹ واسن ساچی سیجا مات بنائیا۔ بھگت جنان ہوئے داسی داسن، جو جن تجائے مدرا ماسن، شبد چلائے سواس سواسن، مانس جنم کرے رہ راسن، ساچی سیو لگائیا۔ جگے جوت پرتھی آکاشن، منمکھ جیو انت وناسن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ وٹائیا۔ آپ اپنا رنگ وٹائے، دس کیسے نہ آئیندا۔ گرمکھ سمجھائے آپ، مات حکم سنائیندا۔ شبد پلا پھڑائے آپ، شبدی میل ملائیندا۔ ہڈ ماس ناڑی چمڑا، مانس دیہی جنم دوایا اتم لیکھے لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ساچا سنت سہیلا آپ اپنے سنگ لائیندا۔ دھر درگاہی دھر دی بانا، دھر فرمانا گایا اے۔ بھگت جنان دیوے نام نشانہ، ہتھیں ہتھ شبد گانا، دوسر کیسے ہتھ نہ آیا اے۔ رسنا چلہ تیر کمانا، اٹھ پھر بلی بلوانا، سرشٹ سبائی اک نشانہ آپے رہیا لگایا اے۔ نہ کوئی دسے راجا رانا، تختوں لاپے شاہ سلطانا، غریب نانا گلے لگایا اے۔ آپے

گوپی آپے کاہنا، آپے جوت سرُوپی بھگوانا، ورن گوت میٹ مٹایا اے۔ آپے پینا آپے دانا، آپے پینا آپ کھانا، آپے ترشنا بھکھ ودھایا اے۔ آپے مرنا آپے جینا، آپے پاٹا آپے سینا، آپے کھائے کھانا، اتم انت انت کل نہ ہوئے کوئی سہایا اے۔ پرگٹ ہوئے ہر پرینا، جن بھگت کرائے ٹھانڈا سینہ، امرت ساچا جام پیایا اے۔ ہوئے وچھوڑا جیوں جل مینا، میل ملائے لوکاں تیناں، سچ کھنڈی دھام سہایا اے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھاں دیوے شبد ور، ساچی رنگن ربیا چڑھایا اے۔ ستجگ ساچا ست سرُوپ، سانتک وچ سہایا۔ سانتک ورتے سچ بھوپ، رُوپ رنگ وٹایا۔ رُوپ رنگ پرہ سدا انوپ، گرمکھ ورلے پایا۔ سرشٹ سبائی اندھکوپ، دس کیسے نہ آیا۔ در در گھر گھر گر در مندر دیون دھوپ، دیناں ناتھ دس کیسے نہ آیا۔ بھیکھا دھاری وڈ سنساری پھدے کر کر بوہ رُوپ، رُوپاں والا کیسے ہتھ نہ آیا۔ جنگل جوہ اجاڑ پہاڑاں لبھدے پھدے مستک ریکھ، جوت سرُوپی بھگت دلالی، شبد سوالی سار نہ پایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھاں پور کرائے گھالن گھالی، ساچی سیوا امرت آتم میوہ، وڈ دیوی دیوا لیکھے لایا۔ لیکھا لیکھن آیا، بن بن لیکھاری۔ ساچی سکھیا دیون آیا، پرہ ساچا شبد بھنڈاری۔ گوبند گوبند گوبند گرمکھاں در اک سہاؤن آیا، پرگٹ جوت زینکاری۔ اولیئے پیر شیخ مٹاؤن آیا، سنگ محمد چار یاری۔ کلجگ تیرا مستک لہنا اتم ویکھن آیا، چاروں کٹ جوٹھ جھوٹھ مات پساری۔ شبد گیتا گرمکھ تیری رسنا مت بڈھ من ایکا دیون آیا، کر کر کر کر کر کر سچی بتکاری۔ چرن پریتی ایکا ٹیک دھیرج دھیر دھراون آیا، وڈ جودھا داتا سورپیر بلکاری۔ امرت نامہ ٹھانڈا سپر نیر پیاؤن آیا، ہوئے ترشنا جگت نواری۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دیوے نام گر نام ادھاری۔ نام ادھارا آپ جن پرہ، رنگن رنگ رنگاتا۔ ہرجن دیوے نام دھن، اتم ہوئی ذاتا۔ دھرم رائے نہ دیوے ڈن، پرہ ابناشی اک پچھاتا۔ ساچا راگ سنائے کن، چرن پریتی بٹھے ناتا۔ اتم بیڑا جائے بٹھ، سرب جیاں پرہ ایکا داتا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے برہم گیاتا۔ پاربرہم برہم جنائیا۔ گیانی دھیانی سار نہ پائیا۔ برہم پاربرہم سرنائیا۔ ودوانی رہے دکھ دائیا۔ پاربرہم برہم دیا کھائیا۔ بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ آپے جانے بھگت کرم، دھرم دھرتی اُپر رکھائیا۔ میٹ مٹائے دئی دویتی جوٹھا جھوٹھا ورم، ساچی سرن اک تکائیا۔ نیتز کھولے ہرن پھرن، لوچن نینا درس دکھائیا۔ ہرجن ساچا ترنی ترن، پرہ در ملی وڈیائیا۔ آپ چکائے مرن ڈرن، شبد چولی تن پہنائیا۔ در گھر آیا ورنی ورن، در گھر ساچا ماہیا۔ آپے ہوئے کرنی کرن، کرن کراون ہار آپ اکھوائیا۔ آپ اپنی دیوے سرن سرنائی، اتم در وجی ودھائی، منگلاچار سہج

سُبھائی، پنچم سُتیاں سنگِ ملائی، ڈھول مردنگا نامِ وجائی، نامِ مردنگا نالِ رلائی، ایکا سنگا سہجِ سُکھدائی، کِریا کرے آپِ رگھرائی، دوسِ زینِ نہ ہونےِ جُدائی، ملیا میلِ ساچے ماہی، گلے لگائے پھڑ پھڑ بانہیں، جوتی جوتِ سرُوپِ ہر، ساچے تہاں ساچی سیجا اکِ وچھائی۔ ساچے دھامِ وسنا تیرا ہرِ ہرِ میت، ہرِ جانے ساچے میت، ہرجنِ ساچے پارِ کُندڑا۔ آپے پرکھے نیت، جگِ جگِ بخشنڈڑا۔ بیٹھا رہے اتیت، مٹکھِ نندکِ دُشٹِ دُراچارِ دوسِ زینِ کرنِ نندڑا۔ ہونےِ نیتِ اتیت، جوتی جوتِ سرُوپِ ہر، آپِ اپنی جوتِ دھر، جن بھگتاں دیوے نامِ ورِ گئی گپندڑا۔ گئی گپندڑا گہرِ پرہ، گنوتتا گنِ ندھان۔ گیانِ دھیانِ کولِ نہ، اُلٹی ہونےِ بدھنان۔ بدھِ ناتا پرہ آپے جاتا، گُرمکھِ ساچائے لبھ، لوکِ ماتِی کرِ پرگٹِ جوتِ جگائے جھب، مٹکھِ نندکِ لے دَب، کرے کھیلِ انتِ مہان۔ جوتی جوتِ سرُوپِ ہر، آپِ اپنی جوتِ دھر، جن بھگتاں دیوے برہمِ گیان۔ شبدِ جنائی، آتمِ ہونےِ اُجیاریا۔ چرنِ دھیانِ ملے وڈیائی، درِ ساچا اکِ سہا رہیا۔ رسنا گایا سربِ سُکھدائی، رامِ رمئیا رامِ ملا رہیا۔ درِ گہرِ ساچے دیوے مانِ ہونےِ سہائی، امرتِ آتمِ جامِ پلا رہیا۔ ویکھِ وکھانے جنگلِ جوہِ پہاڑِ اُجاڑِ بیابان، ساگرِ گہرِ نہ کوئی بھیو چھپا رہیا۔ شبدِ نشانہ چلے ایکا بان، نگرِ کھیڑا شہرِ نہ کوئی وسا لیا۔ لکھّ چوڑاسی اپنا کیتا آپے پان، پُرکھِ ابناشی قہرِ ورتا رہیا۔ جوٹھے جوٹھے سوہلے گہرِ گہرِ گان، گاونِ کیتِ نیتِ کنتِ سہاگی کیسے نارِ نہ پالیا۔ اٹھے پھر نہ آوے چیت، جوٹھے جوٹھے پھردے مندرِ مسیت، مایا بھرمے بھرمِ بھلا رہیا۔ صدی چوڈھویں رہی بیت، پرگٹِ ہونےِ اکِ اتیت، لکھّ چوڑاسی پرکھے نیت، آتمِ اندرِ ساچی سیجا بیٹھِ ویکھِ وکھا لیا۔ گُرمکھِ وِرا راکھِ چیت، مانسِ دیہی جائے جیت، کایا ہونےِ ٹھنڈی سیت، پرہِ ابناشی درشنِ پالیا۔ چرنِ پریتی ساچی ریت، جوتی جوتِ سرُوپِ ہر، آپِ اپنی جوتِ دھر، ہرجنِ میلا آپِ ملا رہیا۔ گُرمکھِ پائے نامِ رنگ، پرہِ ساچے چرنِ کولارے۔ پرہِ ساچا شبدِ گھوڑے کسے تنگ، کرے کھیلِ اُپرِ دھولارے۔ سوہنگِ نامِ وجےِ مردنگ، چاروں کُنٹِ ہونےِ خبردارے۔ شبدِ استرِ پہنے ساچے انگ، نہ کوئی جانے جیو گوارے۔ گنُو غریبِ نائیاں کٹے بھکھِ ننگ، دیوے نامِ ادھارے۔ بھگتِ سہیلا ساچا سنگ، بھرمے بھلے جیو گوارے۔ جوتی جوتِ سرُوپِ ہر، آپِ اپنی کِریا کر، دیوے دانِ بھگتِ بھگوان شبدِ اپارے۔ شبدِ دانِ مہانِ بھگتِ بھگوانیا۔ چرنِ دھوڑِ اشنانِ جیاں دانیا۔ شبدِ تیرِ کمانِ نوجوانیا۔ لکھّ چوڑاسی ایکا آن، اپنی آن رکھانیا۔ ایکا گیتِ راگِ وچِ جہان، لکھّ چوڑاسی کرے بؤرانیا۔ جوتی جوتِ سرُوپِ ہر، آپِ اپنی کِریا کر، بھگتِ ویکھِ آتمِ در، درِ دوارا اکِ پچھانیا۔ آتمِ درِ دوارِ ہرِ کھلایا۔ کِریا کرِ اپار، مندرِ اندرِ ڈیرہ لایا۔ آپے ویکھِ ڈونگھی غار، ساگرِ گہرِ جگتِ ہرِ ویکھِ وکھایا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن ہر ہر جن دیوے شبد ور، دُجا در نہ کوئی وکھایا۔ در دروازہ کھول، آپے بولیا۔ شبد وجائے ساچا ڈھول، انحد راگا پڑدہ کھولیا۔ آپ بنائے ہنس کاگا، جوت سرُپی پکڑے واگا، جو جن چرن پرتی گھول گھولیا۔ دھوے دُرمت میل داغا، آپ بُجھائے ترشنا آگا، ہرجن ہوئے وڈ وڈبھایا۔ ملیا میل کنت سہاگا، بھانڈا بہرم ہوئے بھتا رسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گُرمکھاں دیوے شبد ور، لکھ چوراسی چُکے ڈر، جن مرن مرن جنم آون جاون پنت پاؤن گیڑ کٹا رسیا۔ آون جاون مٹے گیڑا، لکھ چوراسی پھند کٹایا۔ آپے بئے لائے بیڑا، شبد مہانا ونجھ اک لگایا۔ کایا وسے نگر کھیڑا نہ کوئی دسے سویر سنجھ، پُرکھ زرنجن ساچی جوت جگایا۔ لکھ چوراسی نار بنجھ، ساچا پوت جگت سپوتا نہ کوئی جنم دوائیا۔ مایادھاری روون نیر وہائن ہنجھ، قاروں گنج رہن نہ پائیا۔ نانا تئے بہین بھائی سنگ، ماتا پتا پوت پت نہ دیسے کوئی سہایا۔ جگت تال رسیا وج، کلجگ کال رسیا بھج، دھرم دوارا رسیا سچ، لاڑی موٹ لہو پیئے رچ، اتم ویلا آیا۔ جن بھکتاں پڑدے لئے کج، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبد دیوے ساچا ور، جگت بھگت جگت گُرمت سنت انت ہوئے سہائی گُرم شبد گُرمائی۔ گُرم شبد ہوئے گُرمائی، مگھ ساچا سگن لگایا۔ گھر ساچے وجے ودھائی، پُرکھ ابناشی ویکھن آیا۔ پنجم مل مل منگل گائی، ساچا ڈھولک رسیا وجایا۔ آپے نین آپے نائی، آپے وٹنا ہتھیں لایا آپے پانی وارن آئی، مات سوانی آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گُرمکھاں دیوے نام ور، شبد شنکار تن اپارا، ساچا لاڑا رسیا سہایا۔ ساچا لاڑا شبد شنکار پھولن سیہرا لایا۔ پُرکھ ابناشی کریا دھار، آپے ویکھے کر وچار، مولن مول چُکایا۔ آتم جامہ ایک دھار، پون اُنجا چہتر جھلار سرت بھرجائی نیر کجل نام پایا۔ واگ گندے کر پیار، نیر موندے ہوئے شرمسار، آتم خوشی اپر اپار، بڈھ نیانی بہین پیاری ساچا سیس گندایا۔ پُرکھ ابناشی کریا دھار، آپے جانے سچ وبار، گُرم تیرا گر گِردھار، گرہ مندر اندر ساچے تن ساچا رنگ رنگایا۔ ساچا رنگ رنگائے لاڈ لڈنیا۔ ساچا گانا بتھ بٹھائے، پنڈت پاندھا کوئی نہ منیا۔ چرن دھوڑ اشنان اک کرائے، دُرمت میل کرے کھن کھنیا۔ چن چوونکی ساچی ڈاپے، نام رتی رتن جڑاؤ انگن لائے انکیا۔ گُرمکھ شوفا نال ہنڈھائے، پرہ دے سمجھاوے متیا۔ آپے ویکھن مات آئے، پائے نک سہاگی نتھیا۔ مگھوں کہہ کہہ خوشی منائے، سوہنا مگھڑا ہر سمرتھیا۔ ہوئے دُکھاں روگ گوائے، آپ اپنا درس دکھائے، سگل وسورا اتم لتھیا۔ تن مندر بھاگ لگائے، دیپک جوتی اک جگائے، دوس زین ہوئے رُشنائے، آپ چڑھائے ساچے رتھیا۔ رتھ رتھوہی آپ اکھوائے، نو دوارے باہر کڈھائے، پنجے چور رہے کُرائے۔ انک سہیلڑیاں رو

رو وین پائے، آسا ترشنا دئے ڈبائے۔ سُہرے پیئے جوڑ جڑائے۔ اک وچھوڑا جیو پند، برہمنڈ پند وسائے۔ شبد گھوڑا گرمکھ ساچے دیوے مرگند، بابوں پکڑ چڑھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت پریتی ساچی ریتی رہیا مات سنائے۔ ست سورنی کر تیار، سوبھاوتی نار سُہائیا۔ پریم پیار تن شنگار، ہتھیں مہندی لائیا۔ نینیں کجل تکھی دھار، سوبنگ کنگن ہتھ پھنائیا۔ پریم پیاری ہوئی مُتیار، گر پورا ویکھ وکھائیا۔ آپے کرے بھگت وبار، ساچی بھگت نار ویاہیا۔ آتم شکتی دیت ادھار، بوند رکتی لیکھے لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوہاں دیوے اک ور، ساچا گھر سُہائیا۔ در پایا گھر ساچڑے، سچ ملی وڈیائی۔ جیو پند پند کاچڑے، انت رہن نہ پائی۔ پنج چور دوس رات ناچڑے، جگت وکارا رہے ودھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبد وکھائے اک در، دُھر درگاہی ساچے ساکڑے۔ گھر وسایا اک ایک سیج وچھائیا۔ شبد سُنیہڑا ایک بھیج، ساچی ناری آپ بنائیا۔ آپے ویکھے در دہلیز، دسم دواہری بیٹھا راہ تکائیا۔ دوس رین نیتر کھول لائی رکھے ریجھ، آس نندرا مگروں لاییا۔ تن من سیتل ہویا سیت، سُکھ سانتک سچ سُہائیا۔ انحد بانی ساچا راگ گاؤندا رہے گوہند دے گیت، میت پیارا رہیا رجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے شبد ور، ساچی جوڑی جوڑ جڑائیا۔ ساچا دھام اک سُہنا، اُچ اٹل محلیا۔ گرمکھ لاڑے آتم مٹاں، پرہ ویکھے کھیل اک اکلایا۔ دیوے دات نام دھنا، وڈ دھن دھنیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے پھلیا آپے پھلیا۔ پھل پھل پھلواری گئی مول، رُت بسنتی آئیا۔ اُلٹی ناہی کھڑیا کول پرہ امرت دھارا آپ ویاہیا۔ ملے وڈیائی اُپر دھول، گردھارا گروور بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرم دھرم جرم لیکھے رہیا لگائیا۔ لیکھے لائے کرم، سدا بخشنڈا۔ نانا توڑے دئی دوتی ورم، اک اُچائے پرمانندرا۔ مانس دیہی ساچا جرم، پرہ ساچا رنگ رنگندرا۔ لکھ چوراسی بھلی بھرم، نہ کوئی توڑے آتم چندرا۔ گرمکھ ساچے سنت ڈلارے پرہ پھڑ پھڑ بابوں جائے تار، آپ اپنے گھر وسندرا۔ ہر گھر اپار، چار دروازا۔ شبد سرُپی ایک دھار، انحد واجیا۔ جوت نرنجن اک آکار، ساجن ساچیا۔ نہ کوئی دیا باقی تیل دی دھار، دھوپ دیپ نہ کوئی راکھیا۔ پون اُنجا چھتر جھلار، ایک اپنا ساجن ساچیا۔ آپے بیٹھ سچی سرکار، آتم سیجا اک سُہائے تخت تاجیا۔ گرمکھ ساچے کرے پیار، ویلے اتم رکھے لاجیا۔ ملیا میل سچی سرکار، آپے آپ سوارے جگت کاجیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گنو غریباں دیوے ور، دُھر درگاہی آپے بھاجیا۔ دُھر درگاہی آیا دوڑ، جن بھگتاں ہوئے سہائیا۔ چڑھکے آیا شبد گھوڑ، دس کسے نہ آئیا۔ آپے ویکھے مٹھے کوڑ، دس کسے نہ آئیا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، آپے آپ ساچا سنگ نہہائیا۔ کلجگ جھوٹھا تاج، تخت سہایا۔ کلجگ جھوٹھا راج، راجن راج کہایا۔ کلجگ جھوٹھا کاج، گکرمی قاضی کاج بن کاج کہایا۔ کلجگ جھوٹھا حاجی حاج حج کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کلجگ اتم ویکھ ہر، لاجی لاج رکھن آیا۔ کلجگ جھوٹھا شاہو شاہ پردھانیاں۔ کلجگ جھوٹھا راج جھوٹھ مہانیا۔ کلجگ جھوٹھا در گھر ساچے ایکاروٹھا، پاربرہم برہم پچھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہتھیں بنھن آیا گانیا۔ ہتھیں بنھے گانا لکھ چوراسیا۔ مٹے نام نشانہ، مدرا ماسیا۔ وجے تیر نشانہ، پنڈت کاشیا۔ جھلے شبد اک نشانہ، پُرکھ ابناشیا۔ کرے کھیل والی دو جہانا، سرشٹ سبائی ویکھ تماشیا۔ گرمکھ ورلے آپے کرے پچھانا، مانس جنم کرے رہراسیا۔ منمکھ بھلے جیو نادانا، در در گھر گھر کرن ہاسیا۔ لاڑی مؤت گائے ترانہ، گاوے ایکاروٹھا ساچا گانا، سب دے وسے آس پاسیا۔ مان توڑے سرب ابھانا، کرے داسن داسیا۔ ویکھے کھیل سری بھگوانا، گرمکھ ورلا جانے شبد سواسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ایکاروٹھا سج تخت ہے، آد پُرکھ اپرمپر کرتا جگت میت ابناشیا۔ ایکاروٹھا رسنا ناؤں، سرشٹ سبائی۔ دوسر ناہی کھتے تھاوں، چاروں کُنٹ بیوے دُبائیا۔ گھر گھر اتم اڈے کاؤں، لاڑی مؤت پائے پھانیا۔ آپ پکڑ اٹھائے بانہوں، کوئی نہ دیوے کیسے ٹھنڈیاں چھائیا۔ کلجگ کالا مستک ٹکا لائے چھابی، گرمکھ ساچے بل بل جائیا۔ پاربرہم برہم جس رسنا چاؤ، در گھر ساچا اک سہایا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، ایکاروٹھا ساچا ناؤں، جوت نرنجن رہیا جگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ویکھے در، سرشٹ سبائی بوجھ بوجھائیا۔ لکھ چوراسی ویکھن آیا، جوت سرُپی جامہ دھارے۔ اولیئے پیر شیخ مٹاؤن آیا، اللہ رانی ہاباکارے۔ گرمکھ ساچے شبد لپیٹن آیا، نام کرائے جے جیکارے۔ نو کھنڈ پرتھی ستاں دیپان ساڈھے تین ہتھ سپان منمکھ جیاں بیچن آیا، نام کرائے جے جیکارے۔ اتم اپنی ونڈ ونڈائیا۔ ستجگ تیری ساچی رکھن آیا نیا، کلجگ اتم جڑ اکھڑائیا۔ گرمکھ ساچے اتم سج ساچا ہیا، امرت ندھان اتم ایکاروٹھا پیا، پرہہ ساچا مکھ چوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنا کیا ہیا، جیاں جنتاں بیوے نہ رائیا۔ جیو جنت نہ جانے کھتے، مایا بہرم بھلایا اے۔ سادھان سننات جوٹھا موہ، آد انت دس نہ آیا اے۔ کرم دوارے بیٹھے رہے رو، مانس جنم نہ کیسے لیکھے لایا اے۔ کلجگ کالا داغ جوٹھے جھوٹھے مستگ ٹکے سکے نہ دھو، من چینچلہارا اے۔ نو دوارے دہ دشا چاروں کُنٹ رہیا پھرایا اے۔ گرمکھ ساچے پُرکھ ابناشی جوت نرنجن دسم دوارے آگے ہو، جاپ چپائے سوہنگ سو، ستجگ ساچا ست دھرت مات

تیری دھرمی گود آپے آپ بٹھایا اے۔ پُرکھ ابناشی پاربرہم اچت، تیری آپ سہائے ساچی رُت، ست ستوادی شبد انادی بودھ آگادھی ساچا مارگ لایا اے۔ دیوے دات وڈ کراماتی، گرُمکھ ورلے آتم لاتھی، پنجاں چوراں تن من باندھی، سوخم کایا اپنی سادھی، ستگر ساچا پایا اے۔ دوس زین رہے ارادھی، ملیا میل مادھو مادھی، پاربرہم پرہ میل ملایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ تیری اتم ور، بھیکھادھاری دھارے بھیکھ، سرشٹ سبائی رہیا ویکھ، لکھ چوراسی تیری ریکھ، اپنی ریکھا رہیا چھپایا اے۔ آپے ویکھے ویکھن آیا، اپنا آپ چھپائے۔ سنت سہیلے پرکھن آیا، گرُمکھ ساچے سوئے مات جگائے۔ لچ پت لاجا لاج رکھن آیا، آپ سوارے اپنا کاجا، پرگٹ ہوئے دیس ماجھا، سرشٹ سبائی ساجن ساچا، غریب نوازا دیا کھائے۔ بھگت جنان ہر مارے آوازا، شبد رکھائے سیس تاجا، چٹے آسو ساجن ساچا، نیلی چھتے پاڑا لائے۔ دھرت مات رچائے تیرا کاجا، انحد وجے ساچا واجا، سوہنگ دیوے ساچا داجا، دُھر درگاہی لے کے آئے۔ دُور دُراڈا آیا بھاجا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ستجگ ساچی رہیا بنت بنائے۔ ستجگ سویا مات جگائے، بھگت جگاؤن آیا۔ آپ اپنی رُت سہائے، گرُمکھاں مُکھ سہاؤن آیا۔ مُمکھاں اتم انت کرائے، کوئی بھيو نہ پائے رایا۔ جوٹھا جھوٹھا مایا لوٹھا سادھ سنت کوئی رہن نہ پائے، خالی ٹھوٹھا ہتھ پھڑایا۔ بھگت سہیلا جُگان جُگان دا روٹھا، آپ اپنا میل ملایا۔ آدن اتنا آپے ٹٹھا، لُکیا رہن نہ دیوے کوئی گٹھا، نیتر کھولے شبدی بولے پون جھکولے ترے لواں رہیا ویکھ وکھایا۔ بھاگ لگائے کایا چولے، رنگے رنگ اک امولے، بجر کپائی پڑدے کھولے، آپ اپنا انک وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، دسم دواوی درس دکھایا۔ دسم دواوی کھول درس دکھائیندا۔ راگ انادا بول، بہرم چُکائیندا۔ مادھو مادھا دسے اڈول، ساچا دھام سہائیندا۔ بھگت جنان سد سے کول، اپنے رنگ سہائیندا۔ ساچے مندر رہیا موں، شبد سگندھی اک وکھائیندا۔ ساچا تولن رہیا تول، پرمانند وچ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرُمکھاں کڈھے واسنا گندی، نو چندی چند چڑھائیندا۔ آتم کڈھے واسنا گندی، رسنا ہر ہر ناؤں۔ جو جن گائے بتی دندی، درگاہ ساچی دیوے تھائوں۔ دھرم رائے نہ پائے بندی، چتر گپت نہ کرے نیاؤں۔ سرشٹ سبائی آتم اندھی، جوٹھے جھوٹھے اڈائے کاؤں۔ گرُمکھ ورلا رس جانے پرمانندی، پرہ میل سہج سہاؤ۔ مایا رانی جھوٹھی تندی، مُمکھاں پائے گل کواؤ۔ آپے آپ سدا بخشندی، ویکھ وکھانے تھائیں تھائوں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرشٹ سبائی ویکھ در، کرے کھیل اکم اتھابو۔ اکم اکم اتھابو، اتھاہ

ٻه پروا ٻيا۔ سرشت سبائي هر ملاحو، شبد بيڙا رهيا بٽهائيا۔ هر جن پڪڙ بهائے باهون، ساچا ناؤن رهيا چيائيا۔ در گهر ديوي ٽهنڙي
 چهاؤن۔ امرت آتم سهار پيائيا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، دهيرج دهير رهيا دهرائيا۔ آتم دهيرج ست سنوڪه، گر منتر
 جگ مان۔ انتر موڪه آتم برهم گيان۔ راه ديس سوڪه، شبد سروپي برهم پچهان۔ آپ مٿائے ترشنا بهوڪه، هر وڏا شاہو بهوپي تخت
 پراجے هر سلطان۔ سڀل ڪرائے مات ڪڪه، گنوتا هر گن ندهان۔ الٿا واس نہ هويے گر به رُخ، لڪھ چوراسي پهنڊ ڪٿان۔ مانس ديهي ملي
 مانڪه، پر به پورا چپ بهگوان۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ايڪا ديوي جيا دان۔ جي جنت پر به ديونهارا۔ آپے ربه
 سدا اڏول، سادھ سنت هر پر ڪهنهارا۔ شبد چوه اڪھر رسنا بول، بهگت جن هر رڪهنهارا۔ شبد وست انمول، جوتي جوت سروپ
 هر، آپ اپني جوت دهر، اڪ ڪرائے ساچا ونج واپارا۔ ساچا ونج ڪرائے نام دهن، گرمڪه جگت ڪهنينيا۔ لوڪ مات نہ لائے کوئي سنه، نہ
 سڪے کوئي چهينيا۔ ايڪا راگ سنائے ڪن، وڏا داتا سورا سور بينيا۔ جوتي نور چڙهے چن، اُچے راگ ساچا ڪن، سانتڪ سيتل سينيا۔
 هر جن ڪهے دهن دهن، ملے ميل پر به دانه بينيا۔ نو ڪهنڊ پرتهمي ڪهن ڪهن، ڪل اتم وڪه وڪه ڪينيا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني
 ڪرپا ڪر، جوت سروپي ويڪه در رُسا چينيا۔ رُسا چينا مار دهيان۔ عيسيٰ موسيٰ هويے حيران۔ ڪالا سوسا تن تن شيطان۔ شاه ابنوسا
 ٻه ايمان۔ قرآن حديثا وچ جهان۔ بيس اڪيسا ميٺ مٿان۔ راگ چهتيسا هويے ويران۔ دند بتيسا جگت گان۔ بيس اڪيسا نہ سڪے کوئي
 پچهان، ويد پُراني آئي وچار، شبد نشاني هر ڪرتار، برهم گياني نہ پائے سار، ودواني ڪل هويے خوار۔ گن گياني رووي دهاباں مار۔ چتر
 سُجاني دُبا وچ منجدهار۔ هر جن جن هر ايڪا اوٺ پر به چرن دهياڻي، دو جهاني لاويے پار۔ شبد سنائے دُهر دي باني، دُهر درگاہي انت
 سهار۔ چرن سرن چرن پرتي ڪل قرباني، لگے سيس تيز شبد ڪٿار۔ آپے ويڪه جيرج ڪهاني، ڪون ديبڪ هويے اُجيار۔ نش اڪھر وڪھر ايڪا
 بولے باني، پرا پسنتي ڪر وچار۔ شبد ملے جس جن ساچا باني، سو سُهنجني سوبهاوتتي نار۔ امرت ديوي ٽهنڙا پاني، آتم سيجا به
 سواني، سولان ڪرے تن شنگار۔ آپے جانے جان جاني، هر داتا وڏا شاه سُلطاني۔ تخت پراجے گن ندهاني۔ جوتي جوت سروپ هر،
 آپ اپني ڪرپا ڪر، گرمڪهاں ديوي ساچا ور، هتھ پھڙائے شبد مدھاني۔ شبد مدھانا هتھ پھڙايا، مت ورو لے تن۔ دواں هتھان گيڙ لگايا،
 وچ چلایا من۔ سرت شبد ميل ملایا، پر به راگ سنایا ڪن۔ سوہنگ ساچا تيل چڙھايا، مستگ ٿڪا لایا چن۔ آپ اپنا ميل ملایا،
 بهانڏا بهرم پر به جهوٽها بهن۔ هويے چنتا روگ گوايا، هر جن آتم گيا من۔ شبد سروپي گيان دوايا، جوت سروپي وچ سمايا، دوسر ڪيسے

دس نہ آئے تن۔ سرب کلا ہر آپ اکھوایا، اٹل اٹلیا اک دھام سُہایا، کیسے دس نہ آیا چہر چہن۔ گُرمکھ ساچے سنگ رکھایا۔ شبد گھوڑے تنگ کسایا۔ سوہنگ سچا مردنگ وجایا۔ نو دوارے پار لنگھایا۔ دسویں آسن ہر ہر لایا۔ شبد سواس رسن چلایا۔ مات پاتال آکاش آکاشن، گگن گگنتر ہر رہیا سُہایا۔ ڈھول مردنگا تال وجنتر، ساچی بنتر رہیا بنایا۔ راگ راگنی کن سنتر، شبد بنائے ساچی بنتر، گاوت سنت سنت گاوت پات دھیوت اپنا راہ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھان میلا سہج سُہاوت، پُورب لہنا جھولی پایا۔ لہنا دینا دیونہار، دو جہانی داتا۔ گُرمکھ ساچا سیونہار، پارہسم پرہہ پُرکھ بدھاتا۔ آپ اپنا لیونہار، چرن پریتی بنھے ناتا۔ جنم کرم دھرم پرہہ رہیا وچار، نہ کوئی ویکھے ذاتا پاتا۔ شبد سروپی کر شنگار، جوت سروپی تن آکار، ساچا دھام اک سُہاتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے شبد ور، میٹ مٹائے اندھیری راتا۔ اکال مورت سب توں پیاری اے۔ دین دیال کری چرن بھکاری اے۔ کرے پرتپال کلجگ تیری اتم واری اے۔ اٹلڑا ایہ لال، ایہدی کھلڑی کالی اے۔ دیپک جگے مستک تھال، سرشٹی دمڑی ساری اے۔ پرہہ چلے نال نال، ماتا امڑی وساری اے۔ پھل لگے کایا ڈال، رت پھل پھلی پھلوڑی اے۔ مارے شبد اچھال، وا مٹے تتی ہاڑی اے۔ سوہے امرت تال، نیڑائے نہ مؤت لاڑی اے۔ بھیا پرہہ دیال، کل کال رہیا تن ساڑی اے۔ اٹلڑا ایہ لال، ایہدی شبد سچی واڑی اے۔ پرہہ بھیا کرپال، لاج رکھے ایہدی داہڑی اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے گھوڑے رہیا چاڑھی اے۔ جن بھگت تیری وڈیائیا۔ گر چرنی چت لایا، لوک لجا بھگت تجایا۔ در گھر ساچا ہر ہر پایا، آتم گھر وجی ودھائیا۔ گر سنگت ملے ساچی سخیاں، ساچا منگل گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، غریب نانا جگت ننانا بے مہانا پھڑ باہوں بے لائیا۔ جس دا کوئی مات نہ والی اے۔ پرہہ بندا آپ رکھوالی اے۔ پھل لگائے کایا ڈالی اے۔ جگے جوت اک اکالی اے۔ ایہ دھر دی اولڑی چالی اے۔ گُرمکھ ساچے جوڑی جُڑدی، لیکھی ریکھ نہ کدے مُڑدی، سرشٹ سبائی جاندی رُڑھدی، نہ ملدا کوئی پالی اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیون آیا ایکا نام سچا دھن سچ سچا دھن مالی اے۔ نام خزانہ ونڈن آیا، ہر وڈا شاہ سلطانا۔ بے مکھان کل پھنڈن آیا، پھڑ سوہنگ تیر کمانا۔ نو کھنڈ پرتھمی ستان دیپاں چند پرچنڈن گھر گھر رنڈن کرن آیا، لاڑی مؤت بنھے گانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، بھگت جنان در دیوے ور، برہمنڈ کھنڈ پرہہ پائے ونڈ جیرج انڈ جوٹھے جھوٹھے بھانڈے بھنن آیا۔ منگی نام اک بھکھ، پرہہ چرن دوار۔ ساچی ریکھ پرہہ

دئے لکھ، بن بن لیکھ لیکھار۔ جگت مٹائے ترشنا ترکھ، شبہ بھرے بھنڈار۔ آتم لاپے مایا وکھ، کرم دھرم وچار۔ گرمکھ گرمکھ ساچا سیکھ، سیکھی سیکھیا سرب پیار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، امرت آتم دیوے ٹھنڈی دھار۔ امرت پیا جگت جیا ملیا پیا بیج بیجے پیا، نہ کوئی جڑ سکے اگھاڑ۔ نیتر لوچن تیجا دیا، آتم جوتی جگیا دیا، آپ اپنے جہا کیا، بہرم بھلیکھا دئے نوار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگت سہیلا کرے پیار، چرن داسی چرن پیار۔ تون تون کر پکاردی۔ پرہہ ابناشی کرپا کر، تون تون واجار ماردی۔ اپنی جوت آتم دھر، میری کایا اوگن ہار دی۔ شبہ بھنڈارا بھر، میں دباگن نار سنسار دی۔ چرن ونجارا بن کر، منگی ایکسا سک تیرے دیدار دی۔ جنم کرم پار اتارا کر، گن اوگن من متی نہ وچاردی۔ ساچا شبہ ساچے گھر ادھارا کر، رکھے لاج چرن پیار دی۔ ساچے گھر شبہ جیکارا کر، مٹے زین اندھیری دھندوکار دی۔ اپنا دیپ اجیارا گھر ساچے ہر کر، کرپا کر سوچھ سرؤپی درس اپار دی۔ پھڑ پھڑ کھڑ کھڑ بہہ بہہ گئی تھک، امرت پھل نہ گیا پگ، دُور دُراڈی نو دوار آپے پئی وچاردی۔ کرے نیبڑا اتم حق، چڑھاں پوڑی سچی سرکار دی۔ اپنی گودی لئے چگ، ہووے مہر تیرے سچے دربار دی۔ شبہ پائیں نکیل نک، کنجی دیویں دسم دوار دی۔ بہرم نہ رہے کوئی شک، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن داسی ہوئی راسی بند خلاصی، پار اتارا چرن پیارا، اک ونجارا دوہری دھارا، آپے ڈوبے آپے تاردی۔ تارن آیا تارنہار، گرمکھ چرن دوار۔ مانس جنم سوارن آیا دیوے شبہ اڈار۔ ساچا گھر اک وساؤن آیا، کھولے بند کواڑ۔ امرت میگھ برساون آیا، سینتل کرے بہتر ناڑ۔ اپنا دامن آپ پھڑاؤن آیا، شبہ گھوڑے دیوے چاڑھ۔ دُھر درگاہی ضامن آپے ہوئے سہایا، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ۔ مستک ٹکا لاہون آیا، بدھنا لیکھی ریکھ، چرن پریتی جو جن کمایا، آپے ہویا پچھے اگاڑ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ سجائے دُھر درگاہی ساچا لاڑ۔ جگ کرتا پرہہ آپ، کرن کراون جوگ۔ وکھ کرتا پرہہ آپ، لیکھا لیکھے دُھر سنجوگ۔ نام دھرتا پرہہ آپ، آتم رسنا دیوے بھوگ۔ گھٹ گھٹ داتا آپ، نہ ہوئے کدے وجوگ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جگا جگنتر جوت دھر، جن بھگتاں میلا دُھر سنجوگ۔ بھگت ملائے میل، کل جوتی نور اُپایا۔ شبہ دوارا ویکھ، گھر نادى ناد وجایا۔ پنجاں چوراں چور کر، شبہ آگادھی جھولی پائیا۔ سرب کلا بھرپور ہر، بودھ آگادھی نام رکھایا۔ آسا منسا پور در، در درویشا جو جن آیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوت زرنجن گھٹ گھٹ پرویشا، دس کیسے نہ آیا۔ نہ دیسے نہ دسن یوگ، سچ محل وسیرا اے۔ سرشٹ سبائی رسنا رس رہی بھوگ، آتم رس کیسے نہ پایا اے۔ ہوئے

ترشنا لگا روگ، نین مندھارا ساول کرشنا دس کیسے نہ آیا ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سما یا ہے۔
 رنگ رٹا لال، پرہ ساچا بھیکھ وٹاؤندا ہے۔ دو جہانی جگت جلال، پرہ ساچا سنگ نبھاؤندا ہے۔ سنت سُپیلے بھال، پرہ امرت
 جام پیاؤندا ہے۔ دیپک جوتی دھر مستک تھال، پرہ اگیان اندھیر مٹاؤندا ہے۔ سرب جیاں در کنگال، پرہ تن مندر الکھ جگاؤندا
 ہے۔ پُورب کرماں کر وچار، پرہ نام بھچھیا پاؤندا ہے۔ مانس دیہی جنم سوار، پرہ ہنس آپ بناؤندا ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، بھیکھی بھیکھ وکھاؤندا ہے۔ بھیکھی بھیکھ اولٹا، بھیو کیسے نہ پایا۔ آپے وسے اک اکلٹا،
 جوتی نُور کرے رُشنا یا۔ ساچا دھام سچ دوارا پُرکھ ابناشی ایکا ملٹا، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ ترے گُن مایا کوئی نہ دسے پلٹا، اُستے
 پرکاش کرایا۔ شبد سُنہڑا ایکا ایک گھلٹا، ترے لوآن دھار بندھایا۔ آپ پھڑائے اپنا پلٹا، جوتی دیوے جگت سبایا۔ در دوارے آگے
 کھلٹا، دس کیسے نہ آیا۔ پنچاں چوراں کیتا بلٹا، مُمکھاں سار نہ پایا۔ آپے سٹے ڈُونگھی ڈلٹا، اندھ اندھیر رکھایا۔ گُرمکھ ورلے سنت
 جن سنت سُپیلے میت ہر در دوارا ایکا ملٹا، پُرکھ ابناشی درشن پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کل بھیکھی
 بھیکھ وٹایا۔ کلجگ دھارے بھیکھ، جوت نرنکاریا۔ سرشٹ سبائی رہیا ویکھ، پرہ آپ دس کیسے نہ آ رہیا۔ نو دوارے لیکھی جگت
 ریکھ، کلجگ ساچا کرم کما رہیا۔ گُرمکھ ساچے آتم بُدھ رہے بییک، چرن پریتی اک رکھا رہیا۔ شبد رکھائے ساچی ٹیک، آتم اتیتی ہر
 پردے وچ وسا رہیا۔ جگت مایا نہ لائے سیک، کایا سینتل سیتی امرت دھار مُکھ چوا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، لکھ چوراسی ویکھ ہر، بھیکھ پکھنڈا چاروں کُنٹ دسا رہیا۔ کلجگ بھیکھ پکھنڈ، گھر گھر وسیا۔ کلجگ جیو نار دُباگن رنڈ،
 پرہ میلا کیسے نہ دسیا۔ پرہ ابناشی ویکھ وکھائے کھوج گھجائے وچ برہمنڈ، پُریاں لوآن پھرے نسیا۔ کھانی ویکھ جیرج انڈ، اُتہج سینج
 بہ بہ ہسیا۔ آپے کرے اپنی ونڈ، سوہنگ تیر نرالا کسیا۔ سوہنگ پھڑے چنڈ پرچنڈ، میٹ مٹائے کلجگ زین اندھیری مسیا۔
 سرشٹ سبائی کھنڈ کھنڈ، مایا ناگنی سب جگ ڈسیا۔ مُمکھ جیواں دیوے دنڈ، جن بھگتاں پردے اندر وسیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ در، کرے جوت پرکاش کوٹن کوٹ رو سسیا۔ رو سس بھان تیج، جگت جویا۔ شبد
 سُنہڑا رہیا بھج، ساچی کرنی کیرت کرایا۔ شبد سنگھاسن بیٹھا ساچی سیج، ساچا دھام ہر سُہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے
 جانے پرتھی آکاش، آکاش آکاشاں وچ سما یا۔ پرتھی آکاش آکاش آکاشا۔ پاربرہم پرہ پُرکھ ابناشا۔ نہ مرے نہ پئے جم، آپے جانے اپنی

راسا۔ جُگا جُگنتر کرے کم، ویکھن آئے جگت تماشا۔ جیو گواری آتم ہنکاری جوٹھے جھوٹھے بھانڈے دیوے بھن، کیسے ہنٹھ نہ دسے مایا کاسہ۔ جن بھگتاں دیوے نام دھن، چرن پریتی ڈھر بھرواسا۔ ایک راگ سُنائے کن، رتی نہ ایلے ماشہ۔ دو جہانی بیڑا جائے ہنٹھ، ہر ہر ساچا شاہو شاہاسا۔ دھرم رائے نہ دیوے ڈن، چتر گپت ہوئے داسا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ویکھ در، کیسے دس نہ آئے، آپے جانے جان پچھانے جن ہر ہر ہر بھگت کرے جنم رہ راسا۔ ہرجن ہر گھٹ ویکھ، گھٹ گھٹ مؤلیا۔ نیتر لوچن ساچے ویکھ، اُلٹی ناہی ناہ کولیا۔ آپے لیکھا لیکھ ریکھ، دیوے مان اُپر دھولیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ویکھ در، کیسے دس نہ آئے سندر ساولیا۔ ساول سندر میت مُرا، نین مؤندن سد رہندا اے۔ اک کرکے ونج واپارا، ساچے تخت بہندا اے۔ بھگت جنان ہر کرم وچارا، لہنا دینا دیندا اے۔ دھرم کرکے شبد جیکارا، کوڑ کڑیارا ڈھیندا اے۔ پارہم برہم کھیل اپارا، سچ سنیہڑا دیندا اے۔ جگے جوت اگم اپارا، سرشٹ سبائی وجے ودھائی پاؤن آیا نیندا اے۔ کرے کرکے اپنی کارا، نو کھنڈ پرتھمی آپ بھوئے گیندا اے۔ مارے ڈنڈا شبد کرارا اے۔ ویکھ وکھانے ساگر سیندا، اُچے پرت ڈھاہے کنارہ اے۔ نہ کُچھ کھائے نہ کُچھ پیندا، سرشٹ سبائی دیونہارا اے۔ جوت ادھاری آپے جیندا، اٹھ پھر رہے اُجیارا اے۔ لکھ چوراسی بیج پیندا، برہما لائے سچ پُھلوڑا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نو کھنڈ پرتھمی ستان دیپاں ویکھن آیا اک اکھاڑا اے۔ نو کھنڈ پرتھمی ویکھ اکھاڑا، پرہہ ساچی بنت بناؤندا اے۔ وقت سہائے ستاراں ہاڑا، جیو جنت سادھ سنت سرب گراؤندا اے۔ جگے جوت بہتر ناڑا، نہ کوئی مات بُجھاؤندا اے۔ کال چبائے اپنی داڑھا، لاڑی مؤت نال رلاؤندا اے۔ دھرم رائے دا بھرے واڑا، راجا جنک خالی کراؤندا اے۔ چاروں گنٹ پھرے اگمی دھاڑا، جیو جنت سب کڈھے ہاڑا، نہ پلو کوئی پھراؤندا اے۔ لٹیا جائے مال دھن دین دہاڑا، آگے ہو نہ کوئی چھڈاؤندا اے گرمکھ ساچا ساچا لاڑا، پرہہ شبد گھوڑے آپ چڑھاؤندا اے۔ آپے ہوئے پچھے اگاڑا، دوس زین ترس کھاؤندا اے۔ بجر کپائی لائے پاڑا، اوکھی گھاٹی آپ چڑھاؤندا اے۔ شبد وکھائے ساچی ہاٹی، چوڈاں ہٹاں پھول وکھاؤندا اے۔ ڈرمت میل رہیا کاٹی، جو درائے سیس جھکاؤندا اے۔ جوت جگائے مستک للاٹی، ست پرکاش کراؤندا اے۔ امرت آتم دیوے کایا باٹی، دسم دواہی تال سہاؤندا اے۔ ہرجن ساچا نجھر رس رہیا چاٹی، نجاند سماؤندا اے۔ دوسر نہ کوئی تیرتھ تاٹی، اٹھسٹھ ویکھ وکھاؤندا اے۔ امرت آتم کایا ماٹی، پرہہ ساچا جام پیاؤندا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی ویکھ در، آپ اپنے رنگ رنگاؤندا اے۔ رنگ وٹائے

جگت پرہہ، ویکھے سرب لوکائی۔ سنگ نیہائے بھگت پرہہ، ہویئے مات رُشنائی۔ آتم دیوے شکت پرہہ، سوہنگ ساچا جاپ چپائی۔ لیکھے لائے بوند رکت پرہہ، ہڈ ماس ناڑی دیا کھائی۔ ہویئے سہائی ویکھے وقت پرہہ، کلجگ زین اندھیری چھائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے سنت جناں ایک دیوے نام دھنا، شبد سُنائے راگ کتا، دیون آیا سچ سچئی ودھائی۔ ملے ودھائی سچ گھر، ہر پرہہ ساچا پایا۔ ہویئے جدائی نو در، ترشنا بھکھ گویا۔ امرت نہائے سچ سر، بہرما میل گویا۔ پنجاں چوراں چکے ڈر، پرہہ شبد تاج سیس پہنایا۔ کرنی کرت دھرنی دھرت جن رہیا بہر، سچ سیرت مکھ چوایا۔ لکھ چوراسی پیڑے پیڑت، دھرم رائے گل پھاسی پایا۔ نہ کوئی جانے ہست کیڑت، جوت نرنجن جوت جگایا۔ بھگت جناں ہر ہتھ پیڑت، ورن گوت نہ کوئی رکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ویکھ در، جگت وچولا بن کے آیا۔ شبد وچولا جگت کر، لیکھا دھر درگاہی دا۔ سوہنگ بولا مات دھر، سوہنگ ساچا مات وڈیائی دا۔ کلجگ تولا آپ ہر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائی دا۔ کایا چولا ویکھ سب، ہولے بہاؤ گوبند ملائی دا۔ نام جھولا دئے سب، پار کنارہ آپ کرائی دا۔ پرگٹ جوت جوت جھب، سوچھ سرؤپی درس دکھائی دا۔ اٹی کرے کول نہہ، امرت آتم مکھ چوائی دا۔ ہر سنت سہیلے لئے لبھ، تن مندر کھوج کھجائی دا۔ دھن مال مال دھن گھر ساچے دیوے دب، کنجی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ وڈ داتا سورا سریگ، دیاوان دیاںدھ آپ اکھوائیندا۔ منکھ پکڑ پچھارے شاہ رگ، راما راون جیوں کھپائیندا۔ جوٹھا جھوٹھا توڑے تگ، کرشنا کنسا آپ مٹائیندا۔ گرمکھ ورا چرن پرہہ جائے لگ، بائے درس رکھپت رکھرائی دا۔ جگت بھجھائے ترشنا آگ، ہر ہر رسن ساچا گائی دا۔ شبد تال تن جائے وج، من سنن آپ تڑائی دا۔ آپ دا پڑدہ لئے کج، شبد سرتی حج کرائی دا۔ آپے رکھے گھر ساچے لچ، نو دوارے بند رکھائی دا۔ شبد سینگھاسن چڑھنا بھج، گرمکھ ساچے راہ وکھائی دا۔ لوک لچیا دینی تچ، پت پتونتا ساچا کنتا پُرکھ ابناشی ساچا ماہی پھر پائی دا۔ سچ دوارے بہنا سچ، لیکھا چکے مکھ کعبہ حاجن حج، انجیل قرآنا وید پُراناں کھانی بانی راگ انادا بودھ آگادھا دوس زین پرہہ مندر ساچے گائی دا۔ جگت ترشنا دیوے تچ، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، اک وکھائے ساچا گھر، آتم سیجا شبد شینگار۔ پھولن برکھا پریم پیار، امرت دھار ٹھنڈی ٹھار۔ پون انجا چھتر جھلار۔ جوت نرنجن اک آکار، ملے میل کنت سہاگی نار۔ زین سبائی وجدی رہے ودھائی، ساچا منگل گائی دا۔ اٹھ پھر نہ ہویئے جدائی، پرہہ پورے کرے مات کڑمائی، جوتی جوت ملائی دا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، لکھ چوراسی ویکھ در، ساچا سنگ نیہائی دا۔

ساچا سنگ نبھاوَن آیا، ہتھیں بٹھے گانا۔ نام رنگ چڑھاوَن آیا، سوہنگ بنے نشانہ۔ وڈ داتا سورا سریگ اکھاوَن آیا، ویکھ وکھایا راجا رانا۔ شبد گھوڑے کس تنگ چاروں گنٹ دوڑاوَن آیا، نام وجائے سچ مردنگ۔ دہ دشا آپ سناوَن آیا، جوتی جوت سروپ ہر، گڑھ ہنکاری توڑن آیا، گرمکھ وچھڑے جگو جگ جوڑی جڑاوَن آیا، سچ دوارا جس جن لیا منگ۔ مانگن کو ایکا بھگوان، دیوے سریشٹ سبائیا۔ سریشٹ سبائی جیا دان، بھو نہ جانے رائیا۔ بھو ابھیدا اچھل اچھیدا وچ جہان، بھو نہ پائے رائیا۔ پڑھ پڑھ تھکے چارے ویدا، چارے مکھ برہما گائیا۔ وید ویاسا لکھے کتیا، پران اٹھاراں رہیا سمجھائیا۔ کتھنی کتھا کر کر تھکی جہوا، بھگونت انت سنت نہ کھنے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ویکھ در، جگا جگنتر کھیل رچائیا۔ جگا جگنتر کھیل ساچی کارا، جگ جگ کدا آئیا۔ لوک مات لے اوتارا، بھو کیسے نہ پائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کھیل اپارا، بائی واراں جوت جگائیا۔ بودھ اگادھا آپ کرتارا، کلجگ رچن رچائیا۔ اتم ویکھے دھندوکارا، چاروں گنٹ اندھیرا چھائیا۔ سنگ محمد چار یاراں، ملیا ور اپر اپارا، اللہ رانی ویل ودھائیا۔ موسیٰ عیسیٰ کر تیارا، دند بتیسا کرے وچارا، سچ حدیثا نہ کدے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ویکھ در، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، لے مات اوتارا۔ نہکلنک نرائن نر، لے مات اوتار چوہیسا۔ رسنا کیسے نہ سکے کہن در، نہ کوئی گائے دند بتیسا۔ جیرج کھانی اتم ستیا گئی ہر، لیکھا چکے راگ چھتیسا۔ چاروں گنٹ آؤنا ڈر، اللہ رانی وچ ائیسا۔ پئے سیاپا گھر گھر، سمت اٹھاراں خالی خیسا۔ مائی باپا نہ ملے ور، کرے کرائے پیس اکیسا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ایکا چھتر جھلائے جگت پت جگدیش اپنے سیسا۔ جگت پت جگدیش، چھتر جھلاونا۔ لیکھا چکے پیس اکیس، آپ اپنا رنگ وکھاونا۔ کون کرے پرہ تیری ریس، بھو کیسے نہ پاونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گرمکھاں کھولے بند در، دے مت شبدت جگت بھگت جگت آپ سمجھاونا۔ ہر سنگت ہر رنگ مانیا۔ ہر دوارے ہوئی منگت، اپنا آپ پچھانیا۔ کٹے جگت دوارے بھکھ ننگت، دیوے مان نایا۔ در دوارے ساچی پننگت، ساچا دیوے نام کھانیا۔ میٹ مٹائے روگ ہننگت، مارے سوہنگ تیر سچا بانیا۔ مان دیہی نہ ہوئے بھنگت، آپ چکائے جھوٹھی کانیا۔ اک چڑھائے نام رنگت، نہ کوئی سکے جیو پچھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گر سنگت دیوے اک ور، دھر درگاہی گنوتتا گن ندھانیا۔ نام دھن ور لے کے جانا، پرہ ساچا دیا کھائندا۔ دو جہانی بہ کے کھانا، آون جاون گیڑ کھائیندا۔ گر سنگت ساچی بہ کے جانا، رنگن رنگ مجیٹھ

چڑھائیندا۔ دھنّ دھنّ گُردیو رسنا لائی شبد سیو، ہر ہر رسنا کہہ کے جانا، جوت زرنجن الکھ ابھیو، وڈ داتا دیوی دیو، دیو دیو آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبد دیوے ساچا ور، گُرمکھ ساچے ودا کرائیندا۔ دیرگھ روگ جگت ہے، آتم ترشنا آگ۔ دھرم سنجوگ گُرو بھگت ہے، ہرجن جائے لگ۔ لیکھے لائے بوند زکت ہے، ہنس بنائے کگ۔ آتم جوتی دیوے شکت ہے، درس دکھائے اُپر شاہ رگ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے آپ وڈ داتا سورا سربگ۔ جگت وکارا رسنا بھوگ ہے، من تن ہریا جت۔ گردوار سدا وجوگ ہے، پنچ کھیلے نت نوت۔ گُرمکھ ورلے دُھر سنجوگ ہے، پرہ ساچا ملیا مت۔ دیوے درس اموگھ ہے، نہ کوئی جانے وار تھت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے تارے کر کر پت۔ جگت وکاری اندھ ہے، اندھ اندھیر اگیان۔ پاپاں آتم گند ہے، جوٹھ جھوٹھ نشان۔ مایا متی دھن ہے، شبد بھلیا گن ندھان۔ جگت جنجالا ہتھکڑی کیتا بند ہے، تٹییا مان تان۔ رسن وکارا ماس گند ہے، منمکھ میلے کھان۔ شبد سواس ورولے گُرمکھ بتی دند ہے، آپ جنائے جانی جان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جس جن دیوے برہم گیان۔ جگت وکارا ت ہے، ت دوارے نیت۔ گُر کی راہ ست ہے، کرے کرائے چرن پریت۔ چرن پریتی ساچا نت ہے، نہ کوئی دہرا مندر مسیت۔ آتم دھیرج ست سنتوکھی یت ہے، سدا سد راکو چیت۔ ویلے اتم رکھے پت ہے، مانس دیہی جانا جیت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اک گائے سہاگی گیت۔ جگت وکارا کرم، جن کمائیندا۔ شبد جیکارا دھنّ، گُرمکھ دوارا مات وکھائیندا۔ چار ورن دوارا اک میٹائے بہرم، پُرکھ ابناشی آپ میٹائیندا۔ لکھ چوراسی ایکا برہم، برہم روپ سمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنے رنگ رنگائیندا۔ ہر ساچن سکھونت ہے، جیو جنت ادھار۔ در راج راجن بھگت ہے، پاربرہم پُرکھ اپار۔ ہرجن ساچا سنت ہے، سوہے گُر گوبند گُر چرن دوار۔ اتم ویلا جیو جنت ہے، مستک دھوڑ خاک ملے جگت پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیوے دیونہار داتار۔ چرنودک چرن دھوڑ ہر جن امرت پی۔ امرت آتم ساچا سر، سدا سدا ٹھنڈا تھی۔ اک وسائے اپنا گھر، لوک مات رکھائے نیہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گُرمکھ ساچے آتم بیج ساچا بی۔ آتم بیج بوئے، شبد بھگوانیا۔ تن من ہریا بوئے، اُچے برہم گیانیا۔ کھیل کھیل ساچی سوئے، بھلے جگت نشانیا۔ اور نہ دیسے ہر بن کھئے، گوبند گُر گوبند ایکا دھام رکھانیا۔ نور اُجالا آتم بوئے، اگیان اندھیرا دُور کرانیا۔ کرنی کیرت کرے جو بوئے، نہ جانے جیو نادانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیوے درس کر ترس مہربانیا۔ مہربان مہربان گُر

میت۔ دیاوان دیاوان جگت پریت۔ سدا سدا سدا اٹل، اوچاں نیچاں ٹھانڈا سیت۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جن بھگتاں آتم دیوے امرت پت پُنت۔۔

★ پہلی ماگھ ۲۰۱۲ یکرمی ماتا بشن کور نوٹ ہر بھگت دوار جیٹھووال ★

پُرکھ اگم اپار اپر اپاریا۔ آپے آپ خصم خصم نر نرنکاریا۔ جوتی ناری پرم پیاری پاوے آپے ساریا۔ تن شنگاری پھولنہاری کھیل گھر باری، بھو کوئی نہ پا رہیا۔ دوہاں میل در درباری، ست سنتوکھی سچ وباری، دوسر نہ کوئی سنگ رکھا رہیا۔ ساچی سیجا اپر اپاری، پُرکھ اگم ساچا کنت جوت نرنجن ساچی ناری، ایک دھام سُہا رہیا۔ برہم پار ہر کرتار نروکار آپ اپنا آپ اُپا لیا۔ جوتی کنتی کنت بے انتی، ایک دھام سُہنتی، ایک رنگ رنگا رہیا۔ انک انک پُرکھ پُرکھ جوتی جوتی ناری سُہایا دوار بنک، نہ کوئی جانے برہم وچاری۔ آپ اپنی کھیل کرے انک، ہر نر نرائن نرنجن نر گھر پسر پساری۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، ست پُرکھ نرنجن بھو نہ رایا، آپے جانے اپنی دھاری۔ جوتی پُرکھا میل ملایا۔ پُرکھا جوتی انک سُہایا۔ انکا جوتی تن کھایا۔ پُرکھ ابناشی دیا کر، ساچا ست اک اُچایا۔ آگادھ بودھ بودھ آگادھا ناؤں رکھایا۔ جوتی ماتا خوشی منائی۔ ست ست ساچا شبد گود اُٹھائی۔ ساچا شبد پرگٹ ہویا، ملی مات ودھائی۔ آد پُرکھ نرنجن سوامی اپنی رچنا آپ رچائی۔ شبد پوت ہویا بلوان۔ لوآن پُریاں اک دھیان۔ کوئی نہ دیسے کیسے نشان۔ کوئی نہ دیسے کھانی بانی، کوئی نہ دیسے زمیں اسمان۔ کوئی نہ دیسے راجا رانا، کوئی نہ دیسے شاہ سلطان۔ کوئی نہ دیسے جیو جہانی، کوئی نہ دیسے پین کھان۔ ایک ایک پُرکھ پُرکھوتم چرن داسی جوتی نار۔ ساچا شبد ساچا ست در دوس زین کرے پیار۔ آپ اپنی رچن رچائی، شبد ست کرے نمسکار۔ ماتا جوتی دیت ادھار، پت پُرکھوتم پرہ پاوے سار۔ ایک دیوے بال ادھار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، برہمنڈ کھنڈ تیری پائے ونڈ، آپے رکھ تیرا ادھار۔ ساچا ست سیس نوائے۔ پُرکھ ابناشی پاربرہم اچت، آپ اپنا سر ہتھ ٹکائے۔ ماتا جوتی خوشی منائے۔ ساچی رت مستک ٹکا ساچا لائے۔ جوتی پُرکھا ایک کرما ایک دھرما ایک ست ایک برہما برہمنڈ وچ سہائے۔ شبد ست کری وچار۔ ایک منگاں ساچی منگ، پرہ ابناشی دیوے تار۔ نہ کوئی دیسے دوجا سنگا، دو جہاناں میت مُرار۔ جوتی پُرکھا انگا سنگا، ایک بجنشے

چرن پیار۔ پُرکھ اگمّا سُن پُکار، شبد سچّی جنائی۔ ساچے سُت کر آکار، پرہہ ساچا رہیا تکائی۔ ترے گُن مایا کر تیار، دُھر فرمانا اک سنائی۔ سُت شبد کرے واپار، نو دہ بنت بنائی۔ جوتی جامہ کرے نمسکار، مات شکتی وجے ودھائی۔ ترے گُن مایا سچّا ت وچار، چرن دھوڑ دئے مستک لائی۔ پُرکھ اگمّا اگمّری کار، اپنی بنت رہیا بنائی۔ شبد سُت بہیا ویراگ۔ ترے گُن مایا کون لگائے جاگ۔ دوسر کھئے دس نہ آیا، کون پکڑے میری واگ۔ جوتی پُرکھا سُت نہ جایا، کوئی نہ دوسر ديسے راگ۔ جوتی ماتا دیوے مت۔ ترے گُن مایا پرہہ چرنی نت۔ پرہہ چرن دھوڑ جوتی رت۔ جوتی رت اُچے ساچا سُت۔ ساچا سُت میرے اندرے ت۔ پتا پوت پُرکھا ایکا ایک یت۔ پُرکھا جوتی جوتی پُرکھا ایکا بدھا سچّا نت۔ ماتا سیکھیا سچ دلائی۔ ساچے سُت سیو کمائی۔ پُرکھ اگمّا چرن دھوڑ مستک لائی۔ مستک دھوڑ ساچی شاہی ماتا جوتی دئے لگائی۔ ماتا جوتی خوشی منائی۔ ساچا سُت لئے اُچائی۔ ساچا سُت پارہم اُچت آپے رہیا بنائی۔ نہ کوئی جانے ادھبُت، کول ناہی باہر کرائی۔ آپ سُہائے اپنی رُت، برہما پُت جوتی جائی۔ جوتی پُرکھا آد آدی آد رہیا بنت بنائی۔ ترے گُن مایا کرم کمایا۔ برہما سُت جوتی جایا۔ شبد پُت خوشی منایا۔ پارہم اُچت دے مت رہیا سمجھایا۔ ساچا میلا ایکا گھر، ساچے شبد سنایا۔ آپ کھلایا اپنی ہتھیں در ساچے مندر آپ بہایا۔ برہما بھیو نہ پاوے سار، کون بدھ پرہہ رہیا کرایا۔ شبد سُت گیا اندر وڑ، بہائیاں بہائیاں میل ملایا۔ پُرکھ اناشی ویکھے کھڑ، ساچی رچنا رہیا رچایا۔ جوتی پُرکھا کنتا ناری، سُت اُسٹ ویکھ وچاری، شبد پرکاش رہیا کرایا۔ شبد سُت پرہہ دئے جنائے۔ ہر شبد لوآں پُریاں دئے مٹائے۔ برہما ویکھے کھلا وپہڑا، چارے مُکھ اٹھے نیتر دوسر کوئی ديسے ناہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چارے حصّے رہیا پائے۔ شبد سُت رسنا گا اُچارے۔ چارے وید برہما اُچجائے، چارے جُگان رکھائے۔ سَتجُگ تریتا دواپر جائے۔ کلجُگ اتم نیڑے آئے۔ پرہہ اناشی جامہ پائے۔ جگت جھپڑے رہیا مٹائے۔ نگر کھپڑے رہیا ڈھاپے۔ بھگت بیڑے بٹھ وکھائے۔ سرشٹ سبائی اُلٹے کیڑے کلجُگ لٹھ رہیا گِڑائے۔ راج راجاناں لئے پھڑ، شاہ سُلطانان بھٹھ کرائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجُگ اتم ٹھ ٹھ، گھٹ گھٹ اندر ویکھ وکھائے۔ ویکھے چار دواری، چارے جُگ آپا قلع بنایا اے۔ جوٹھی جھوٹھی چار یاری، کالی زین اندھ اندھیاری، سچ سچ نظر نہ آیا اے۔ مایا رانی دئے بہاری، سرشٹ سبائی ویندی دھاری، کوئی نہ جانے نر اوتاری، پرہہ ساچے بھیو نہ پایا اے۔ ویلے اتم ہوئے خواری، نہ کوئی ديسے شاہ سواری، ہاباکار جگت کرایا اے۔ بھگت جناں پرہہ پائے ساری، دیا کھائے وارو واری، جوت زرنجن کر اُجیاری، شبد سرُپی رہیا جگایا اے۔

سنت سہیلا میت مُراری، کلجگ میلا اتم واری، گر چِلا آپ اکھویا اے۔ اُچے مندر ڈھاپے اٹاری، نہ کوئی دیسے بنک دواری، محل اٹاری نظر نہ آیا اے۔ جیو جہانا ہیوے وبھجاری، نار ڈہاگن کنت وساری، سادھ سنت جوتے بازی ہاری، ساچی داد کیسے ہتھ نہ آیا اے۔ جگے جوت اگم اپاری، جگت مداری کلجگ تیری کالی دھاری، کالا داغ کیسے نہ لاپیا اے۔ نر نرائن کھیل اپار، لہنا دینا وچ سنسار، بھانا سہنا گر چرن دوار، ساچا حکم سنایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چوتھے جگ چار دواری آپے ڈھاپیا اے۔ چار جگ پرہہ چاکری، جگ جگ کدا آیا۔ کلجگ دھارے بھیکھ ریکھ ویکھ کرم دھرم برد اپنا رکھدا آیا۔ سرشٹ سبائی ویکھ ویکھ، مانس دیہی بھگت جنان دے مت سمجھاؤن آیا۔ اپنی کریا آپے کدا، جیو جنت سرب دوشی دھردا، بیٹھا رہے سد خاموشی، سرشٹ سبائی بلاؤن آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، شبد سنہڑا ساچا گر دھر درگاہی لے کے آیا۔ دھر فرمانا پرہہ ساچا مات لیایا اے۔ آپ مٹائے راجا رانا، پڑدہ اوبلا رہن نہ پایا اے۔ پکڑ اٹھائے چتر سجانا، سادھان سنتان رہیا سنایا اے۔ پرگٹ جوت والی دو جہاناں، برہم رہیا ملایا اے۔ مارے تیر اک نشانہ، شو شنکر سیس جھکایا اے۔ جوتی جگے ہر بلوانا، سُریت راجے اند تخت تجایا اے۔ سرب جیاں پرہہ جانی جان، ہر گھٹ میں رہیا سمایا اے۔ آپے جانے اپنا بھانا، بھانے اندر لوک سبایا اے۔ آپے جانے پینا کھانا، کھانا پینا آپ بنایا اے۔ آپے جانے مرنا جینا، جینا مرنا رچن رچایا اے۔ آپے جانے لوکان تیناں، تیناں لوکان آپ اپنایا اے۔ آپے جانے رام رُمیکا، آؤنا گونا بھیو نہ رایا اے۔ آپے جانے پاتالان بھومکا، بھومی بھرتا آپ اکھویا اے۔ آپ جانے جوتی نور نورکا، نوری نور اپایا اے۔ آپے جانے شبد تور تورکا، شبد ادھاری آپ اکھویا اے۔ آپے ہیوے آسا منسا پورنا، دیاوان سُکھدایا اے۔ آپے آپ پرہہ کلا بھریورکا، بھرمان بھرم مٹایا اے۔ آپے آپ نیڑے دورکا دوروں نیڑے نیڑ آیا اے۔ آپے ہیوے جودھا سورکا، سورپیر آپ اکھویا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، شبد سنہڑا دھر درگاہی اتم مات لے کے آیا اے۔ شبد سنہڑا لے کے آیا، دیوے راج راجانا نوں۔ دھر درگاہی کہہ کے آیا، میٹان جگت نشانان نوں۔ سولان کلا کل لے کے آیا، چار بھجیاں بلی بلوانا نوں۔ ساچے تخت سینگھاسن بہہ کے آیا، آپے جانے اپنے کما نوں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپے جانے اپنی شانان نوں۔ راج راجانا دے جگائے، پرہہ پھیرا مات پایا اے۔ شاہ سلطانان دے اٹھائے، شبد ڈنڈا ہتھ اٹھایا اے۔ پہلی چیتر خوشی منائے، سنگروریں چرن چھہاؤنا اے۔ دو جی چیتر دھرم کھائے، شاہ پٹیالہ بلاؤنا اے۔ تیجی چیتر جوت

جگائے، فریدکوٹ پلاؤنا اے۔ چوٹھی چیتر کھیل رچائے، سنگھ ایشر پھڑ جگاؤنا اے۔ پنچم چیتر بہرم مٹائے، سنگھ رندھیر بہرم مٹاؤنا اے۔ چھویں چیتر کرم کمائے، سنگھ مہر پرہہ کایا کھیتر پھول پھلاؤنا اے۔ ستویں چیتر ست پُرکھہ زرنجن، کپورتھلا وقت سہاؤنا اے۔ اٹھویں چیتر ویکھے نیتر، تٹ بیاسا میٹ مٹاؤنا اے۔ ناویں چیتر لائے چت، سنگھ تیجا لاپہ اٹھانا اے۔ سید پُرے دی لاپے وس، پرہہ ساچے کرم کمانا اے۔ دسویں چیتر دہ دس دھار، داس ہرنام تیری پاوے سار، سنگھ ہرنام آپ پلانا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رچن رچانا اے۔ پہلی آسؤ آس رکھاؤنی، سنگھ پرتاپ سرت جگاؤنی۔ دوچی آسؤ شبد جگاؤنی، سنگھ کیرپال خوشی مناؤنی۔ تیجی آسؤ درس اپار، چرن چھپائے دلی دربار۔ آپ اپنی جانے سار۔ پنچم سکھ کرے پیار۔ چھیواں لیکھنی لیکھنہار۔ ستواں رکھے سانجھا یار۔ دوسر نہ کوئی میت مرار۔ نہ کوئی سکا سہیلا ناری نار۔ سرب جیاں پرہہ آپے داتا، دیونہار سرب سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا دھار۔ دیاوان دیاوان سرب سکھدائیا۔ بھگوان بھگوان ہر اکھوائیا۔ جیا دان جیا دان جیا دان سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنی ریتی اپنے ہتھ رکھائیا۔ سرب کلا سمرتھ ہر رگھنسیا۔ آپ بنائے ساچا بنسا، وشنوں ونس جگت سرینسا، دُشٹ سنگھارے جیوں کاہنا کنسا، بھگت ادھارے وچ سہنسا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل گنونت گنوتیا۔ آسؤ تن دھرم دوار، پرہہ ساچا دیا کمائے۔ شبد سیس جگدیش پرہہ کر تیار، والی ہند پھڑائے۔ سوہنگ تاج نو کھنڈ پرتمی راج سچ نشان رکھائے۔ کرم آواز رکھے لاج، ست ستونت کرائے۔ پرگٹ جوتی دیس ماجھ، سرشٹ سبائی سوارے راج، سرشٹ سبائی ڈوری اپنے ہتھ رکھائے۔ بھارت کھنڈ تیری رکھے لاج، نہکلنک جوت جگائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، ستجگ ہر بھگت دے مت آپ سمجھائے۔ سوہنگ تاج ہر بناؤنا۔ اکھڑ وکھڑ چار، ساچا کاج آپ کراؤنا۔ جائے دلی دربار، جگت سانجھ اک وکھاؤنا۔ چار ورن اک پیار، جوتی جوت سروپ ہر، ساچا راج اک کراؤنا۔ اوچاں نیچاں بھینو نوار، ورن گوت ذاتی پاتی بہرم مٹانا۔ اک کراؤنا جے جیکار، دھر درگاہی دھر فرمانا۔ کرے کرائے خبردار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے کھیل نر زرنکار۔ دوسر وست اک امول، پُرکھہ ابناشی رکھے کول۔ سوہنگ شبد سدا اڈول۔ دو جہانی رہیا پڑدے کھول۔ بھگت سہیلے دستے بول۔ اک اکیلے پڑدے کھول۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے تولے پورے تول، ہر نشانہ ہر بناؤنا۔ سوہنگ اُپر لیکھ لکھاؤنا۔ کالی دھار نال جڑاؤنا۔ چٹا اکھڑ آپے پاؤنا۔ کر کر وکھڑ، لوک ماتی وچ رکھاؤنا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ دکھاؤنا۔ کَریا کرے تیجی وار۔ جوت سرُپی اپر اپار۔ چٹا جوڑا ہر داتار۔ نہ مٹھا نہ دسے کوڑا، سرب جیاں دا سانجھا یار۔ دُھر درگاہی ایکا پوڑا، اوچاں نیچاں دئے نوار۔ دُھر درگاہی آئے دوڑا، ویکھے کھیل اپر اپار۔ پرگٹ ہونے براہمن گوڑا، نہکلنکا نر اوتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بیس اکیسا ہر جگدیشا چرن چھپائے دیا کھائے، جوت سرُپی جامہ دھار۔ چوٹھا رنگ رنگ کرائے۔ شبد مردنگ اک وجائے گنو غریب نایاں بھکھ ننگ کٹ دکھائے۔ آپ جنائے شاہ سلطاناں، راجے رانیاں سرشٹ سبائی سنگ رکھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، شبد گھوڑے تنگ کسائے۔ شبد گھوڑا کر تیار۔ سوہنگ ڈنڈا پھڑے ہتھ سرکار۔ نو کھنڈ پرتھی پائے ونڈاں، کھچی جائے وارو وار۔ ویکھ دکھائے جیرج انڈا، کوئی نہ کرے مات ادھار۔ میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈا، ورنان برنان وسے باہر۔ کلجگ تیرا اتم کنڈھا، والی ہند کرے خبردار۔ اک دکھائے ساچی ونڈا، شبد ڈنڈا دلی دربار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، چوٹھے گھر چار دیوار۔ پنجم پنچاں لیکھ لکھاؤنا۔ شبد کمان اک دکھاؤنا۔ جیو جہانی بھيو نہ پاؤنا۔ راج راجاناں مکھ چھپاؤنا۔ شاہ سلطاناں دکھ اٹھاؤنا۔ آپ اپنی جوت دھر، اُجل مکھ جگت کراؤنا۔ بھگت جنان ہر دیونہار، دیوے مات وڈیائیا۔ ایہ بنائے شبد شنکار، ساچا لیکھ رہیا لکھائیا۔ ترے کٹ ویکھ ویکھ وچار، چوٹھی ناہ آپ رکھائیا۔ اُپر رکھ سوہنگ دھار، اچرج بنت بنائیا۔ آپے وسے ادھوچکار، وشنوں روپ وٹائیا۔ بھگون جوتی نر نرنکار، جوت سرُپ آپ اکھوائیا۔ ورن گوتی وسے باہر، ساچا لیکھا رہیا لکھائیا۔ کنچن اکھر کر تیار، پُرکھ ابناشی پہلی وار دلی دربار بھیت چڑھائیا۔ پرگٹ ہووے نر نرنکار، بیس اکیسا پاوے سار ہر رگھرائیا۔ چھتر جھلائے اپر اپار، مانک موتی جوڑ جڑائیا۔ گرمکھ سوہے چرن دوار، دُھر فرمانا اک سنائیا۔ راؤ رنگ نہ کوئی وچار، راجا رانا کوئی دس نہ آئیا۔ جوت نرنجن اک آکار، سرب نانا جیو اکھوائیا۔ تن پہنائے شبد کٹار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اچرج ریت مات چلائییا۔ دیوے وست گھر ساچے دات، رکھنی مات سنہال۔ بیس اکیسا پُچھے وات، سرشٹ سبائی کھائے کال۔ پرگٹ ہونے کملاپات، توڑ ٹرائے جگت جنجال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، آپے جانے اپنی چال۔ جگت کرائے کاج دیس ماجھیا۔ جن بھگت لگائے آواز، سوہنگ ساچن ساچیا۔ لوک مات رکھائے لاج، پرگٹ ہونے سیس شبد رکھائے ساچا تاجیا۔ ویلے اتم رکھے لاج، سرشٹ سبائی پئے بھاجیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، جن بھگتاں دیوے شبد سچا داج داجیا۔ کاج رچایا جگت پرہ، سوہنگ تیل چڑھاؤندا اے۔ راج راجاناں لاپے تاج، پرہ دھرم رائے جیل

وکھاؤندا اے۔ کوئی نہ رکھے کیسے لاج، کلجگ کالی ریکھ وکھاؤندا اے۔ آپ بھلائے کر ول چھل، اچھل اچھلیا آپ اکھواؤندا اے۔ ویکھ
 وکھائے جل تھل، جلاں تھلاں وچ ساؤندا اے۔ پھل نہ دسے کیسے ڈال، کایا سنمل نظری آؤندا اے۔ گرمکھ ورا سوہے ساچے دھام،
 پرہہ ابناشی رسنا گاؤندا اے۔ ساچا راگ سُنے کان، بھانڈا بھرم بھتاؤندا اے۔ اتم لیکھا چکے جن، ساچا دھن پرہہ جھولی پاؤندا اے۔ اپنا
 بیڑا لئے بٹھ، مانس دیہی لیکھے لاؤندا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ تیرا رچیا کاج، جوٹھا جھوٹھا لکھ
 چوراسی انت مٹاؤندا اے۔ لکھ چوراسی چکنا بھار، ویلا اتم آیا اے۔ ناتا تھے میت مُرار، نہ کوئی دیسے سانجھا یار، چاروں کُنٹ دسے
 پاسا ہار، لہنا دینا نہ کھئے رسیا چکایا اے۔ مات پت نہ کھئے سہار، سگلا ساتھ پرہہ تجایا اے۔ اتم رونا دھاباں مار، پُرکھ ابناشی دس نہ آیا
 اے۔ گرمکھاں کرے ہر پیار، شبد گودی آپ اٹھایا اے۔ سولان کرے تن شنگار، آپ اپنا رنگ رنگایا اے۔ ویکھے پرکھے پرکھنہار،
 منمکھ گرمکھ تھاوں تھائیں بہایا اے۔ آپے رکھے رکھنہار، جس جن چرن کول چت لایا اے۔ پاربرہم برہم روپ اپار، اُپر دھولی جوت
 جگایا اے۔ کلجگ تیرا اتم کرم وچار، کیشنا سولا روپ وٹایا اے۔ شبد پھڑے پرہہ ہتھ کٹار، نابھی کولی رسیا بھویا اے۔ امرت دیوے
 ٹھنڈی دھار، گرمکھاں مکھ چویا اے۔ ساچا کرے شبد پیار، دسم دواری راہ وکھایا اے۔ سچ دواری محل اپار، چاروں کُنٹ بھوئے
 رُشنایا اے۔ دیپک جوتی اک اُجیار، تیل باقی نہ کوئی ٹکایا اے۔ دھوپ دیپ نہ کر وچار، سگندھی سوہنگ سو پایا اے۔ پون
 دھواں ساچی دھار، سیس چھتر جھلایا اے۔ شبد سنگھاسن بیٹھ داتار، اپنا روپ وٹایا اے۔ اگم اگمی کرے کار، بڈ ماس نارٹی چھی
 ڈیرہ لایا اے۔ جوت نرنجن کدے مری نہ کدے جھی، کپال گھاٹ ایکا اپنا راہ وکھایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کایا مندر اندر ویکھے چوڈاں ہاٹ، ساچا ہٹ اک رکھایا اے۔ ساچا ہٹ شبد ونجارا، گر پورا آپ کرائیندا۔ آپ کرائے اک واپارا، مول
 امولا جھولی پائیندا۔ اندر باہر دئے سہارا، گپت ظاہرا انک سائیندا۔ سچ جھکولا دئے ہلارا، آون گون پار کرائیندا۔ سوہنگ بولا
 ستجگ تیرا جے جیکارا، چار ورنان اک کرائیندا۔ آپے بٹھے اپنی دھارا، دوسر کوئی نہ سنگ رلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد گھوڑا سنگ رکھائیندا۔ شبد گھوڑا ہر داتار، چاروں
 کُنٹ دوڑائیندا۔ شبد پھڑے ہتھ تیر کٹار، دو دھاراں آپ کرائیندا۔ گرمکھاں میلا میت مُرار، منمکھاں انت مٹائیندا۔ ایکا ساچا سُکھا،
 امرت آتم دھار، ہوئے روگ گوائیندا۔ اُجل ہوئے مات مُکھا، چنتا سوگ مٹائیندا۔ مات گریہ نہ اُلٹا رُخا، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔

کول چرن چرن کول جو جن بھکھا، پرہ نیتن نیت کایا کھیت تیجے لوچن درشن پائیندا۔ سُپھل کرائے مات گکھا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چیتن چیت آپ اکھوائیندا۔ ہر سچا شاہ سلطان، شبد جنائیا۔ پرگٹ ہویا ہر مہربان، دے مت رہیا سمجھائیا۔ اک بنائے دھرم نشان، ستاں دیپاں ناؤں لکھائیا۔ ویکھے کھیل والی دو جہان، نو کھنڈاں ونڈ ونڈائیا۔ پرگٹ ہوئے ساچا کابن، برہمنڈاں تاج سہائیا۔ شبد پھڑے تیر کمان، سوہنگ ڈنڈا ہتھ اٹھائیا۔ چٹا جوڑا نوجوان، شبد گھوڑا واگ اٹھائیا۔ پنچم بھڑا گن ندھان، پنچم ٹکا مستک لائیا۔ آپے ویکھے مٹھا کوڑا، راج راجان شاہ سلطان وڈ داتا بے پرواہیا۔ پنچم نشانہ ہر گوہند، اپنے رنگ رکھایا اے۔ وچ جہاناں ساچی ہند، ہر بھگت رہیا اپایا اے۔ شبد ویکھے دھار ساگر سندھ، نہ کوئی سکے دھیر دھرایا اے۔ ہر جودھا سورا ہر مرگند، ساچا تیر رہیا چلایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، میل ملاوے والی ہند، ساچا میلا آپ ملایا اے۔ ساچا میلا آپ کرایا، والی ہند شبد جنائے کرے کھیل بوہ رنگی، آپ اپنا انک دکھائے۔ حکم سنائے شاہ فرنگی، دوار بنک اک سہائے۔ سوہنگ کٹار کرے ننگی، راؤ رنگ رہیا جگائے۔ نام وست شبد دست کیسے ہتھ نہ آئے منگی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل وڈ داتا سورا سربنگی۔ والی ہند دھر فرمانا، پرہ ساچے آپ سناؤنا اے۔ نہ کوئی دیسے راجا رانا، تخت نواسی دس نہ آؤنا اے۔ اتم میٹے شگھڑ سیانا، شاہ شاہانہ سیس تاج نہ کیسے مات رکھاؤنا اے۔ چار ورنا ایک آنا، سوہنگ شبد برہم گیانا، جوت نرنجن تیر نشانہ ایک ایک لگاؤنا اے۔ پرگٹ ہویا ہر بھگوانا، دھرم جھلائے اک نشانہ، کرم کھائے جیو نادانا، جنم اجنا بھیو نہ پاؤنا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورن برہم برہم بھیو کھلاؤنا اے۔ پنچ وست امول، پرہ پنچم سنگ ملائیندا۔ شبد سرُپی گنڈا کھول، ساچے مندر آپ ٹکائیندا۔ شبد چوہ اکھڑ ایک بول، دھر فرمانا آپ سنائیندا۔ سرشٹ سبائی کر کر وکھر، ڈھول مردنگ اک وجائیندا۔ کون دوارے ماٹی پتھر، کون ستھر ہیٹھ وچھائیندا۔ سرشٹ سبائی انت ورو لے نیتر نینی اتھر، والی ہند آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگت دلالی بھگت رکھوالی آپے آپ کرائیندا۔ جگت دلالا ہر ہری، آپے آپ اکھوایا۔ گر گوپالا کرپا مات کری، دے مت سمجھاؤن آیا۔ والی ہند نہ انت ڈریں، پرہ اپنا لڑ پھڑایا۔ چاروں کٹ نہ کوئی دیسے گھر گھری، کلجگ ونڈاں ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا کرم رہیا کمایا۔ آپ اپنا کرم کھائے، پلا نام پھڑایا اے۔ دھرت مات تیرا دھرم رکھائے، شبد ہلا اک کرایا اے۔ گرمکھاں مانس دیہی جنم لیکھے لائے، امرت آتم اک پیایا اے۔ پون

سواسی دم دما جاپ چپائے، سوہنگ ماما مکھ رکھایا اے۔ آپ سوارے اپنا کما، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ وٹایا اے۔ رنگ وٹایا بھیکھ دھر، جگت پکھنڈ مٹائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھ در، شبد کھنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ اپنی کرنی رہیا کر، برہمنڈاں ونڈ وٹائیندا۔ لوآں پُریاں کرے سر، جیرج انڈاں چرنی نوٹائیندا۔ ہر بھگت سہیلا دیوے ور، اتم کنڈھا کلجگ پار کرائیندا۔ پیس اکیسے چکے ڈر، ورہنڈی بھنڈ مٹائیندا۔ اک سہائے ساچا در، نو کھنڈی راہ وکھائیندا۔ امرت بھنڈارا دیوے بھر، ساچی ڈنڈی مارگ پائیندا۔ بہرم بھلیکھ کڈھے ناری نر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہمنڈی برہمنڈ سمائیندا۔ نو ست چار دیوار، سوہنگ تاج بناؤنا اے۔ شبد رکھ پھریدار، ساچا کرم کماؤنا اے۔ آپے بیٹھے ادھوچکار، اُپر مکھ رکھاؤنا اے۔ چارے دشا کرم وچار، ساچا حصہ آپ وٹاؤنا اے۔ پیس اکیس نر نرنکار، نر نریشا آپ جگاؤنا اے۔ کرے کھیل اپر اپار، در درویشا بھو کیسے نہ آؤنا اے۔ دیوے ور دلی دربار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا ویس کر، ویسادھاری ویس وٹاؤنا اے۔ شبد تاج اپر اپار، ساچی جڑت جڑائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی پاوے سار، ستاں دیپاں سنگ رلائیندا۔ جگت اولڑی چلے چال، کھنڈے دیوے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تریلوئے رچن رچائیندا۔ شبد تاج امول، ہر بنائیا۔ سرشٹ سبائی رہی ڈول، اک اڈول آپ رہ جائیا۔ والی ہند سنائے اکھڑ وکھڑ بول، سوہنگ بولی بھگت ودھائیا۔ ایکا وجے مردنگا ڈھول، نو کھنڈ شبد لڑائیا۔ شبد کھنڈا رکھے کول، دس کیسے نہ آئیا۔ پائے وٹاؤنا نہ رہے انبھول، کلجگ کنڈھا اتم وکھائیا۔ اتم پڑدے رہیا پھول، برہمنڈاں ہر سمائیا۔ لکھ چوراسی دیوے رول، جم کی پھاسی اک لگائیا۔ مدرا ماسی کھیلے بول، لال گلالا رنگ چڑھائیا۔ گرمکھ ورا لا سنت سہلیا پُرکھ انباشی وسے کول، آپ اپنا سنگ نبھائیا۔ شبد تاج جگت اپارا، پنچم دھارا نال سواؤندا اے۔ سوئی چلے تکھی آہلا، نام دھاگا اک رکھاؤندا اے۔ بھارت کھنڈی وسے اک محلہ، والی ہند آپ جگاؤندا اے۔ سوہنگ پھڑے پرہہ تکھا بھلا، ڈونگھی ڈلا ویکھ وکھاؤندا اے۔ رسن کمانی چڑھیا چلے، کلجگ شلا آپ کماؤندا اے۔ لیکھ لیکھائے بورا ککا بلا، سنگ محمد نال رلاؤندا اے۔ عیسیٰ موسیٰ ڈھاپے ٹلا، پاتالی قلعہ نہ کوئی لگاؤندا اے۔ رُسا چینا آتم بلا، شاہ پرینا آپ بلاؤندا اے۔ والی ہند ٹھانڈا سینہ، پرہہ ساچی دیا کماؤندا اے۔ ناتھ تریلوکی والی لوک تینا، اک ادھینا بھگت رکھاؤندا اے۔ آپے جل آپے مینا، امرت آتم دیوے بھینا، ساتک ست ورتاؤندا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد نام دیوے ور، ساچا کرم آپ کماؤندا اے۔ شبد تاج کرتیار، پنچم دھار چلاؤندا۔ پنچم میلا میت مُرار، سوا ہتھ

ہرِ سمرتھ، ایکا کار کھائیندا۔ دس اُنکلی رکھے چوڑا، آتم گریسا ساچا پوڑا، نہ کوئی جانے لما چوڑا، ساچی ونڈ ونڈائیندا۔ اکھڑ وکھڑ
 سسے ہوڑا، ہاپے ٹپی جوڑ جوڑا، ساچی بنت بنائیندا۔ کالی دھار ہیٹھ دوڑا، چٹا دوڑے شبد گھوڑا، گرمکھاں مستک لیکھ
 لکھائیندا۔ پیس اکیسا آپے بوہڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دھر فرمانا ہر بھگوانا ایکا ایک جنائیندا۔ پنچم دھاری
 پنچ پر مکھ۔ کرم وچاری دیوے سُکھ۔ دھرم سنساری سرب منکھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے اُجیاری پیس
 اکیسا اُجل مُکھ۔ اُجل مُکھ جیو جہان۔ ملے سُکھ چرن بھگوان۔ مٹے دُکھ دے جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 تیجا دیوے بھگت نشان۔ بھگت نشانہ اپر اپار۔ سوہنگ ڈنڈا وچ سنسار۔ آر پار نہ دیسے کنڈھا، بیٹھا رہے تن وچکار۔ آوے جاوے
 وچ برہمنڈاں، جیو پنڈ جن ڈونگھی غار۔ ویکھے کھیل وچ ورہنڈا، ورہنڈی کرم رہیا وچار۔ سوہنگ شبد ساچا ڈنڈا، رکھے ہتھ
 سچی سرکار۔ والی ہند ونڈائی ونڈا، پرہہ آپے دیوے کرپا دھار۔ اتم انت نہ ہوئے رنڈا، ایکا بخشے چرن پیار۔ مان تان توڑ جگت گھمنڈا،
 چرن کول اُپر دھول اک ادھار۔ میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈا، سوہنگ کھنڈا ساچی دھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے
 دیوے وچ سنسار۔ چوٹھا جوڑا جوڑ جڑایا۔ چٹا رنگن رنگ رنگایا۔ ستجگ ساچا آیا منگن، پرہہ ابناشی چرن چُھپایا۔ آپ اپنے رکھے
 انگن، آپ اپنی گود اٹھایا۔ شبد گھوڑے کسے تنگن، شاہ آسوارا آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نام جیکارا
 اک کرایا۔ چٹا جوڑا چرن دوار۔ نہ ہوئے وچوڑا وچ سنسار۔ مٹھا کوڑا جیو گوار۔ براہمن کوڑا بٹھ دھار۔ سوہنگ پوڑا اپر اپار۔ دھر
 درگاہی آیا دوڑا، آپے دیوے کر پیار۔ پندراں سولاں لما چوڑا، چرنی ناتا میت مُرار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 دیوے وست ساچے دست در دلی دربار۔ پنچ نشانہ پنچ ہر، سپتم رنگ رنگائے۔ ست پُرکھ زرنجن ہتھ پھڑ، نو کھنڈی لڑ بٹھائے۔ قلعہ
 ہنکاری اُپر چڑھ، آپے لئے چُھٹائے۔ جیو شیطان مات پھڑ، آپے میٹ مٹائے۔ پُریاں لوآں آپ لڑ، دس کیسے نہ آئے۔ شبد اکھڑ ایکا پڑھ،
 سرشٹ سبائی رہیا پڑھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا لیکھ لکھت بھوکھت اپنا آپ لکھائے۔ پنچم نشانہ ست
 رنگ ست دیپ جگائیا۔ ستجگ منگی ساچی منگ، پرہہ ساچے دیا کھائیا۔ کلجگ دھارا ہوئی بھکھ ننگ، کالی ہیٹھاں آپ رکھائیا۔
 ستجگ ساچے انگ سنگ، لال بھوشن تن پہنائیا۔ شبد وجائے نام مردنگ، کنچن رنگ چڑھائیا۔ جگت دوارا جائے لنگھ، پیلا رنگ
 وٹائیا۔ آپ نبھائے اپنا سنگ، چٹا آسو چٹا رنگ، چٹے گھر رہیا وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رہیا بنت

بنائیا۔ نیلا کالا نیلا رنگ، سوہا آپ چڑھائیندا۔ شبد گھوڑے کیسے تنگ، دھرم بُوہا آپ کھلائیندا۔ شبد دوارے جائے لنگھ، نام سوہا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رہیا کرپا کر، بھگت بھگوان آپ جھلائیندا۔ پرہہ ساچا کرم کماونا۔ کالا سوہا تن چُہاونا۔ در درویش آپ اکھواونا۔ کیسے نہ چلے کوئی پیش، پرہہ ساچے پکڑ اُٹھاونا۔ پھڑ پھڑ اُٹھائے نہ نریش، پرگٹ ہويا دُھردرگاہی ضامنہ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، بھیکھادھاری بل دوارے باونا۔ بھیکھادھاری بھیکھ وٹایا اے۔ جوتی جامہ ہر جی پایا اے۔ سرشٹ سبائی رہی سوتی، دس کیسے نہ آیا اے۔ شبد پھڑی ہر ساچی سوٹی، اک سہار بنایا اے۔ شبدی پونی رلیا جوتی، پہلی چیتر وقت سہایا اے۔ راج راجاناں تیڑ لنگوٹی، ایکا ایک چیر سہایا اے۔ سادھ سنت ویکھے وچوں کوئن کوٹی، جوٹھا جھوٹھا جھپڑ مٹایا اے۔ لکھ چوراسی بوٹی بوٹی، نہ ہوئے کوئی سہایا اے۔ جیواں جنتاں قسمت کھوٹی، کلجگ مایا چھایا اے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سہایا اے۔ پرہہ ساچا رنگ رنگائیندا۔ دس کیسے نہ آئیندا۔ سادھاں سنتاں بہرم چُکائیندا۔ لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جیواں جنتاں کرم بنائیندا۔ جو جن آئے سپس جھکائیندا۔ مہا آگت گتی نہ جائیندا۔ مایا پائی جگت آگت، آپ اپنا بھيو چُھپائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ وکھائیندا۔ رنگ وکھائے لالڑا، رنگ رتا رنگیلا۔ کلجگ توڑے جگت جنجالا، شبد سرُوپی کر کر حیلہ۔ جن بھگتاں گل پائے سوہنگ سچی مالڑا، ناؤں رکھائے کٹھ نیلا۔ پرگٹ ہوئے دُھر درگاہی ہر سچا دلالڑا، سنت جاناں دا ست وسیلہ۔ منمکھاں مکھ کرے کالڑا، مایا آگتی لائے کلجگ تیلہ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کرے کھیل نیلم نیلا۔ نیلی دھار بھيو نہ رایا۔ پُرکھ انباشی شاہ سوار، آپے آپ باہر آیا۔ لکھ چوراسی کرم وچار، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ شبد پھڑے ہتھ کٹار، شبد کھنڈا ناؤں دھرایا۔ لوآن پُریاں کرے خبردار، شبد بیڑا رہیا پچایا۔ پرگٹ ہويا نہ نرینکار، دیون آیا مات سجایا۔ نہ کوئی دپسے محمدی یار، عیسیٰ موسیٰ رہن نہ پایا۔ کھانی بانی کر وچار، جیرج ڈیرہ رہیا ڈھابیا۔ آگم آگمڑی مارے مارے، دیو کیسے ہتھ نہ آیا۔ دیپاں لوآن کرے خوار، کھنڈ منڈل پرہہ رہیا ہلایا۔ در درویشا نہ نریشا ہاباکار، شاہ سلطاناں رہیا مٹایا۔ کرے کھیل اپر اپار، نو دوارے سُرَت سجایا۔ گُرمکھ وِرا پرہہ انباشی پائے سار، دسم دوارے بُوچھ بُوچھایا۔ جگت تریشنا دئے نوار، شبد ڈنک پرہہ رہیا وجایا۔ پارپرہم پرہہ کھیل اپار، جوت سرُوپی دیپ جگایا۔ کل مندر ویکھ اپار، آگیان اندھیرا رہیا مٹایا۔ جوت سرُوپی پسر پسر، گُرمکھ ہردے وچ سہایا۔ کلجگ تیری اتم وار، نہککنک نرائن نہ، جوت سرُوپی جامہ دھار، آپ اپنا

رنگ وٹایا۔ رنگ رنگیا جگت بھیکھ، بھیو کوئی نہ پائیندا۔ سرِشٹ سبائی لکھ لیکھا لیکھ، لکھنہار دس کیسے نہ آئیندا۔ ہرجن ساچا سنت سُہیلا در دوارے نیتر تین لوچن لئے پیکھ، در دوارے درس دکھائیندا۔ لکھ چوراسی میٹن آیا ریکھ، نہ کوئی دسے اولیا پیر شیخ، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ نہ کوئی جانے دھاری کیس، چار ورنان ایکا سرنا، ساچی سرن ہر لکھائیندا۔ کیسے ہتھ نہ آئے سری دسمیش، دہ دشا ویکھ وکھائیندا۔ پنڈت پاندھے رہے ویکھ، گوڑ براہمن کون چوٹی آسن لائیندا۔ سمبل نگری کیہڑی ریکھ، ساچا راہ کیسے دس نہ آئیندا۔ جوتی جامہ دھریا بھیکھ، سرِشٹ سبائی رہیا ویکھ، ساچا ماہی دس نہ آئیندا۔ سمبل نگری سچ ٹکانا، پرہہ ساچے جوت جگائیا۔ شبہ سرُپی اک بانا، چاروں کُنٹ رہیا اڈائیا۔ سچ تخت پرہہ آپ سُہانا، شبہ سنگھاسن ناؤں رکھائیا۔ نو دوارے مُکھ رکھانا، ساچی بنت بنائیا۔ دسویں اندر ہر سمانا، ساچا کھیڑا رہیا وسائیا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، جوتی شبہی میل میلے، پون سواسی رہیا چلائی۔ گونتا ہر گن ندھانا، چترہج گن ندھانا، دو جہانی رچن رچائیا۔ آپے ویکھے مار دھیانا، لوآن پُریاں مار دھیان، شبہ سرُپی مہربان، دیا نند آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمبل نگری شبہ ٹکانا، جوتی جوت جگائیا۔ سمبل نگری ہر سمایا۔ ساچے آسن ڈیرہ لایا۔ ساچی دھارا رہیا وایا۔ امرت آتم ساچا جل ایکا نیر وایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا مندر آپ سُہایا۔ ساچا مندر آپ سُہائیندا۔ جوتی جگے اندرے اندر، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ لگا بھاگ ڈونگھی کندر، گر گوبندا آسن لائیندا۔ آپ ٹڑایا وچا جندر، ساچا کُنڈا آپ کھلائی۔ آپے گر آپے گوبندا، آپے جوتی شبہی آپے بندا، آپے سٹ مات پت آپ اکھوائیندا۔ پاربرہم ابناشی ابناشی اچت، آپ سُہائی اپنی رت، پھل پھلوڑی مات لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سمبل نگری چار دواہری اے۔ پرہہ ساچے کری تیار، نو دواہری نال شینگاری اے۔ آپ اپنا کیا پیار، جمیا شبہ سٹ ڈلار، جوتی بنی ماں پیاری اے۔ اٹھ پھر دیوے گود ہلار، پاربرہم پرہہ ساچی کار، دو جہاناں وارو واری اے۔ پورب لہنا کر وچار، درشن نینا کھیل اپار، ویکھے رنگ اپر اپاری اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، سمبل نگری سچ ٹکانا بیٹھا دسم دواہری اے۔ سمبل نگری دسم دواہری، ساچا کھیڑا آپ بنایا اے۔ پاربرہم برہم جوت آکاری، لوک ماتى جھیڑا آپ چُکایا اے۔ شبہ رکھی پرہہ سچ پٹاری، سرِشٹ سبائی دیونہار آپ اکھوایا اے۔ وینہدا جائے وارو واری، گرُمکھ ساچے رہیا جگایا اے۔ گوبند گوبند تیری ساچی دھاری، دھرم سپوتا آپ بنایا اے۔ نر نرائن پرہہ پائے ساری، سچ

وِشنوُن نام ٹکایا اے۔ آپے جانے اپنی کاری، بھیو کیسے نہ آیا اے۔ اک سُہایا بنک دواری، گھر ساچا اک وسایا اے۔ جوت نرنجن کر آکاری، ساچا کھیل کرے رگھرایا اے۔ نو دوارے محل اُساری، جگت بھلیکھا پایا اے۔ دسویں گھر شبد اُڈاری، سچ سینگھاسن ڈیرہ لایا اے۔ سمبل نگری پر اپاری، کنچن گڑھ نہ کوئی توڑے نہ سکے مات نڑایا اے۔ کنچن گڑھ ہر بنائیندا۔ پُرکھ ابناشی اُپر چڑھ، ساچا تخت سُہائیندا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، جوتی نور رکھائیندا۔ نہ کوئی ودیا جائے پڑھ، ایکا اکھڑ سرب پڑھائیندا۔ ساچے گھاڑن آپے گھڑ، گھڑنہار آپ اکھوائیندا۔ شبد بیانے جائے چڑھ، دس کیسے نہ آئیندا۔ سنت سُہیلے مات پھڑ، سوئے آپ جگائیندا۔ آپ پھڑائے اپنا لڑ، پورب لہنا جھولی پائیندا۔ جوت جگائے بہتر نڑ، قلعہ ہنکار کوٹ گڑھ نڑائیندا۔ پنچ وکاری جائے سڑ، جوتی آگنی ایکا لائیندا۔ در گھر ساچے وڑ، گرمکھاں ساچا راہ وکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی آگے کھڑ، پھڑ باہوں پار کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سینگھ وِشنوُن بھگوان، نہکلنک نرائن نر، پار اُتارا آپ کرائیندا۔

★ ۴ ماگھ ۲۰۱۲ بکرمی سنت کِرپال سینگھ نال پچن ہوئے ہر بھگت دوار جیٹھووال ★

سنت دوارا ست ہے، گر ستگر بھائے۔ نام ادھارات ہے، دے مت سمجھائے۔ سرشٹ سبائی ایکا رت ہے، گرمکھاں ناؤں بیج بجائے۔ گر پورا رکھنہارا پت ہے، سب تھائیں ہوئے سہائے۔ سنت سُہیلا جگت یت ہے، گھر ساچے میل ملائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ہر گھٹ میں رہیا سہائے۔ سنت سُہیلا اک میت پاربرہم اتیت۔ شبد گائے رس رسنا چیت۔ گر چرن سرن سرن گر چرن ایکا سچ پریت۔ سرشٹ سبائی ورنی ورن، ویکھے پرکھے نیت انیت۔ آپے آپ کرنی کرن، گائے گوائے شبد سُہاگی گیت۔ بڈھ مت جگ ساچی دھرنی، کایا رہے سیٹل سیت۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، ویکھے کھیل در دوارے اک اتیت۔ سنت سُہیلا ساکھیات، سرب جیاں ادھار۔ نام وکھائے پارذات، امرت پھل اپار۔ نہ کوئی ویکھے ذات پات، ورنان برناں دسے باہر۔ نو کھنڈ پرتھمی ایکا دات، دیونہار اک کرتار۔ گر سنگت گر شبد شبد گر سچّی کرامات، آتم جوتی نور آکار۔ میٹ مٹائے

اندھیری رات، جگت اندھیرا دُھندوکار۔ امرت برکھے بوند سوانت، سیتل کرے ٹھنڈی ٹھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سنت سُہیلا اک در، اک اکیلا ملے ور، جوتی شبدی ساچا نات۔ جوتی شبدی ناتا اک جُڑایا اے۔ لیکھا چُکے ورن گوتی، رُپ رنگ کوئی دس نہ آیا اے۔ پریم پیار ----- دُھر مستک لیکھ لکھایا اے۔ ہر سنت نام وچولا کوئن کوئی، لوک ماتی نظری آیا اے۔ شبد سرُپی چڑھیا ساچی چوٹی، نو دوارے گئی واسنا کھوٹی، دسواں در اک کُھلایا اے۔ نہ کوئی ہڈ ماس نہ بوٹی، اپنا آپ رُپ وٹایا اے۔ بلی جوت اک اکلوتی، شبد وچولا وچ رکھایا اے۔ ناتا تھے انّ دانا جیاں روٹی، آتم بھنڈار اک بھرایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سنت سُہیلے دیوے شبد ور ور بھنڈی رہیا جگایا اے۔ ور بھنڈ جگائے شبد چوٹ، تن نگارے رہیا لگائیا۔ مائس دیہی کڈھ کھوٹ، سچ ونج ونجارا اک کرائیا۔ بھنڈارا بھریا اک اتوٹ، توٹ کدے نہ آئیا۔ دوس زین اٹھے پھر جُگا جُگنت رہے نکٹ، کلجگ دُور کدے نہ جائیا۔ مُنمکھاں جڑ رہیا پُٹ، تکھا تیر شبد چلائیا۔ گرُمکھ لاہا لین لُٹ، جو جن رہے سرنائیا۔ امرت آتم پیائے ساچا گھٹ، ترشنا اگن بُجھائیا۔ آپ سُہائے ساچی رُت، مندر اندر جوت جگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی شبدی میل در، پون سواسی وچ رکھائیا۔ شبد بولا جگت دھر، ساچا کرم کمایا۔ ستجگ ساچے دیا مات ور، پارہم چت لایا۔ آپ اپنا کرم کر، بھانڈا بھرم بھٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت سہار سچ در، در گھر ساچا اک وکھایا۔ جگت وچولا ہر سنت، جیو جنت ادھاری۔ دیوے نام نت نوت، کرپا کر اپر اپاری۔ مہما مات گنت اگنت، نہ کوئی جانے جیو گواری۔ ملے وڈیائی دُھر درگابی ساچا میلا آد انت، جوتی شبدی کھیل اپاری۔ ہر پایا در سُہایا میل ملاوا ساچے کنت، جوتی جوت سرُپ ہر، سنت سُہیلا سچ در، ساچا کھیڑا رہیا وسایا۔ کایا نگر ساچا کھیڑا، سچ محل بنایا اے۔ دوس زین پنچاں جھیڑا، پنچاں رنگ وٹایا اے۔ پنچاں بٹھے آپے بیڑا، پنچاں دُور وکھایا اے۔ پنچاں ویکھے کُھلا ویہڑا، پنچاں دس نہ آیا اے۔ پنچاں کرے حق نیڑا، پنچاں راہ بُھلایا اے۔ پنچم پنچ پنچ پیارا، سنت سُہیلا جگت ونجارا، ساچا نام ایکا جھولی پایا اے۔ جیاں اندر سچ کھیت، پھل پُھلواری لایا اے۔ رُت بسنتی رہے چیت، نام سُگندھی رہیا اُپجایا اے۔ درس دیکھائے نیتن نیت، سچ سنگھاسن آسن لایا اے۔ گر پورا حاضر حضورا کھیوٹ کھیٹ، بیڑا بنے لایا اے۔ ہر شبد شبد ہر گرُمکھ گر در بیٹ، مات پت میت اپنی دیا کمایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سنت سُہیلا اک در ایکا ایک رکھایا اے۔ اک اکیلا اک سچ محل وسایا اے۔ آپے وسے جل تھلا، جل تھل وچ سمایا اے۔ آپے ویکھے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی ڈلا، کایا مندر اندر ڈیرہ لایا

اے۔ گرمکھ ورلے آتم جوتی دیپک بلا، اندھ اگیان جگت اندھیر مٹایا اے۔ جیو جنت بھلائے کر کر ولا چھلا، ولیاں چھلیاں بھید نہ رایا اے۔ آپے وسے نہچل دھام اٹلا، ساچا دھام اک سہایا اے۔ ہر سنت آتم در دوارے آگے کھلا، آپ اپنا رنگ دکھایا اے۔ درس دکھائے گھڑی گھڑی پل پلا، اندر باہر گپت ظاہر بھو دیوی دیو نہ کوئی چھپایا اے۔ در دوارا ایک ملا، شبد سنیہڑا دھر درگاہی گھلا، دس کیسے نہ آیا اے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، سنت سہیلا اک در، اک پلا نام سرشٹ سبائی آپ پھڑایا اے۔ نام پلا جگت پھڑایا، کرے بھگت گڑمائی۔ ساچا راہ اک دکھایا، نو کھنڈ پرتھی وجے ودھائی۔ لہنا دینا رہیا چکایا، لیکھا اپنے ہتھ رکھائی۔ شبد گہنا تن پہنایا، تن سنگار اک کرائیا۔ تیجے نینا درس دکھایا، برہم پاربرہم میل ملائی۔ بھانا سہنا حکم سنایا، ساچا دھرم ستگر پورے سچی سرنائیا۔ لکھ چوراسی جوٹھے جھوٹھے وہن وہنا، نہ ہووے کوئی سہائی۔ ساچے دھام اٹل اڈول ہرجن ساچے سنت بہنا، دوسرے کیسے ہتھ نہ آئی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، سنت سہیلے اک ور، در دوارا رہیا سہائی۔ نو دوارے تھ دسم سواریا۔ شبد سنگھاسن چڑھیا بھج، گر پورے کرپا دھاریا۔ امرت آتم پینارح، کھلے بند کوڑیا۔ کایا کعبہ کینا ساچا ج، ملیا میل پروردگاریا۔ جگت ترشنا دتی تھ، پایا نام اکم اپاریا۔ شبد تال گیا وج، دوس زین رہے دھنکاریا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، سنت سہیلا شبد ور، ساچا میلا اک در، آپے ویکھے ویکھے دکھا رہیا۔ شبد وجے ساچا تال، دوس زین وجے شہنائیا۔ امرت بھری آتم تال، گرمکھاں رہیا پیائی۔ گرمکھ ورا مارے ایک چھال، کاگ ہنس ہنس بن جایا۔ پھل لگے کایا ڈال، ساچی انس شبد گر شبد اکھوائیا۔ پنج دوت سنگھارے جیوں کاہنا کرشنا کنس، سچ کٹار رہیا اٹھائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، کلجگ رکھے دوہری دھار، ویکھے کھیل سرشٹ سبائی۔ دوچی دھار جگت دلیل۔ شبد وچولا سنت وکیل۔ ایک تال ساچا تولا، آپے پہنے بستر نیل۔ در دوارا ایک کھولا، پرگٹ ہوتے چھیل چھیل۔ چار ورن سنائے ایک ڈھولا، نہ کوئی جانے براہمن بھیل۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنت سہیلا اک در آپے جانے سینتل سیل۔ ساچی بنت بنائے، سخی سلطانی۔ ساچے سنت میل ملائے والی دو جہانیا۔ آد انت اک ہو جائے، نہ کوئی جانے جیو نادانیا۔ نینی نیتر لوچن پیکھن پائے، ہتھیں ہتھ شبد گانیا۔ مستک نام میخ میخن ساچی لائے، دیوے نام دھر فرمانیا۔ دلی دربار ویکھن جائے، آسو تین دوس سہانیا۔ سنت کرپال دیال سنگ رلائے، جھلائے دھرم سچا نشانیا۔ لال گلال رنگ چڑھائے، کنچن دھار ویکھے دکھانیا۔ سوہی سرتی نال بھوائے چٹی چٹا آسو ہر بھگوانیا۔ نیلی دھار ہو آسوار پار کرائے، پیلی ویکھے پُرکھ سبجانی۔ کل کالی زین مٹائے ست پُرکھ زرنجن ست ستوادی۔ پاربرہم

برہم شبد بودھ آگادھی۔ ساچا سنگ نبھائے، لیکھا لیکھا آد جُگادی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سچ سُنہڑا لے کے جائے سنت سہیلا ساچی گود بہکے جائے، ملے میل مادھو مادھی۔ آسو تِن تِن وچار۔ کھیل کرے پرہہ بہن بہن، نو کھنڈ پرتھی مارے مارے۔ وقت لنگھائے گین گین، لیکھ لیکھائی دلی دربار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد دیوے ساچا ور، آتم کھولے بند کواڑ۔ راج اندر اندر پرساد۔ شبد دیوے پرہہ ساچی داد۔ آتم دُھنی ساچا ناد۔ ملے میل ہر وڈ گن گنی، کھوج کھجائے جیو پند برہماد۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سنت سہائے اک در، دوس زین رہے ارادھ۔ سنت کرپال کرپا کل کری۔ ہونے دیال، گر پورے آتم لائی شبد ساون ساچی جھڑی۔ آپ اپایا ساچا لال، پھل لگایا کایا ڈال، سچ وست آتم جوت دھری۔ شبد اکلا مارے اک اچھال، گنو غریب نایان بنیا جکت دلال، ہتھوں لاپے دھرم رائے دی جھوٹھی کڑی۔ آپے شاہ آپے کنگال، گر ستگر ساچا ہونے رکھوال۔ تِن ماگھ وڈ وڈبھاگی۔ ایک اچھیا جکت وجوگ، دھرت مات سوئی جاگی۔ دھوون آیا کالے داغ، ہر سنت سہیلا کلجگ جھوٹھا داغی۔ گر پورے ہتھ پکڑی واگ، ہر میلا شاہو کنت سہاگی۔ جیو جنت بُجھائے ترشنا آگ، اک اُچھائے ساچا راگی۔ جکت وچھوڑا رہے بھکت ویراگ، کول چرن چرن کول پریت گر پورے لاگی۔ مستک لیکھا دُھر وڈبھاگ، مایا ممتا تِن تیاگی۔ ایک پایا کنت سہاگ، جوتی جوت سرُپ ہر، سنت سہائے اک در، شبد رکھائے ساچا تال۔ آئے دوار کرپا کر، اچرج ریت چلائیا۔ ویکھ وکھائے اک گھر، کایا مندر مسیت اک سہائیا۔ بند کرائے نو در، دسویں گیت سہاگی گائیا۔ ساچے مندر گیا چڑھ، در گھر وجی ودھائیا۔ پُرکھ ابناشی لڑ لیا پھڑ، گر پورا ہونے سہائیا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، شبد سرُپی میلا سہج سہائیا۔ جکت جوت بہتر نڑ، دوس زین ہونے رُشنائیا۔ پنج وکارا گیا سڑ، شبد جیکارا ملی وڈیائیا۔ دھرم دوارے گیا کھڑ، سرشٹ سبائی رہیا جگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سنت سہیلے دیوے ور، ماگھ تِن ویلا وقت سہائیا۔ آئے در دوار، بھاگ لگنیا۔ ساچا میلا میت مُرار، چری وچھنیا۔ ساچی سیجا کنت بہتار، نینی بھر بھر زُنیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سنت سہیلے اک ور، وڈ دات داتار شبد گن گنیا۔ ساچی سیجا کنت بہایا، آتم سیج وچھائیا۔ راگ انادی اک سُنایا، ساچی سیو کھائیا۔ شبد برہمادی نال رلایا، آد جُگادی دیا کھائیا۔ موہن مادھو مادھی گھر سچ بہایا، وجدی رہے سدا ودھائیا۔ ارادھن ارادھی رسن رس پُرکھ ابناشی ساچا پایا، جوتی جوت سرُپ ہر، سنت سہیلے اک وار نہ ہونے وچھوڑا نہ ملے کدے جُدائیا۔ وقت سہائے انت کل، میل ملایا آن۔ ملیا میل سنت جن، چڑھیا شبد بان۔ ساچی وست نام دھن، دھن وچ جہان۔ ساچا راگ سُنائے کن، شبد

ساچا برہم گیان۔ بھانڈا بھرم دیوے بہن، ہر سنت ساچا چتر سُبجان۔ آپ وسیرا چہرّی چہن، کایا مندر دسے جھوٹھ مکان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ویکھے شبد سچ گھر، کون بیٹھا لا دھیان۔ کون ابناشی ابھاس کھئے۔ کون واس کایا وچ رکھائے۔ کون سواس ہر رسنا گئے۔ کون پرہاس پرہ ڈیرہ لائے۔ کون نواس شبد سنگھاسن آپ وچھئے۔ کون دوارا رکھے واس، آپ اپنا رنگ وٹائے۔ پُرکھ ابناشی شاہو شاباس، سنگ سُہیلا اک اکھوائے۔ ویکھ وکھانے پرتھی آکاش، نام مردنگ رہیا وجائے۔ جوٹھے جھوٹھے مایا لوٹھے ہونے ناس، جن بھگتاں انگ سنگ رکھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سنت سُہیلا اک ور، سچ دوارے درس کرائے۔ ترے گن مایا تے آپ اُپایا۔ شبد جنائی گھر ساچے مت، ملی مات وڈیایا۔ دھرت مات تیری رکھے پت، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ گُرمکھاں بیج بیجے آتم ساچے وت، سوہنگ ساچا ہل چلایا۔ کلجگ کھیت گیا پگ، اتم ویلے ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے گن مایا انک سُہایا۔ ترے گن مایا انگ بھوٹ ہر چڑھایا۔ شبد دھاگا ساچا سوٹ، آپے آپ ہتھ وکھایا۔ وڈا ہر نہ کوئی رنگ روپ، بھيو نہ رایا۔ شاہ سلطانا وڈا بھوپ، پرگٹ ہویا ست سرُپ، جوت نرنجن رہیا جگایا۔ بھوئے پرکاش اندھ کوپ، اگیان اندھیر رہیا مٹایا۔ پون دیوے ساچا دھوپ، نام سُگندھی رہیا اُپجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھ ویکھ دُھر فرمان، لکھ چوراسی رہیا سُناپا۔ لکھ چوراسی آپ جنائے، وڈ وڈی وڈیایا۔ من اداسی آپے لاپے، ویکھ کھیل ہر رگھڑایا۔ منمکھ جیو دھرم رائے دے دیوے پھاپے، نہ سکے کوئے چھڈایا۔ گُرمکھ ساچے پھڑ پھڑ بابوں پائے راپے، ساچا مارگ اک وکھایا۔ درگاہ ساچی دیوے تھائے، آپ اپنے وچ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رچنا رہیا رچایا۔

۵۳.

۵۳.

★ ۱۰ ماگھ ۲۰۱۲ پکرمی ماتا بھشن کور دے گرہ ہر بھگت دوار جیٹھووال ★

ہر ساجن جگ میت، دو جہانیا۔ سدا سد جن رکھے چیت، دیوے مان بھگت بھگوانیا۔ دوس زین پرکھے نیت، جیو جنت جنت جیو شیطانیا۔ گرمکھ ورلے کایا ٹھنڈی سیت، پیوے امرت نام ندھانیا۔ آپے کرے پت پت پتیت، جس جن بخشے چرن دھیانیا۔ شبد سہیلا رہے اتیت، ملے میل پُرکھ سُبجانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے کھیل گنوتتا گن ندھانیا۔ جگت جیو ----- ادھین، نام وساریا۔ نہ کوئی سہائے لوکا تین، لوک تین ہوتے خواریا۔ ہرجن ساچے کایا مندر آتم ٹھانڈا سین، دیوے دان شبد نشانیا۔ اکھڑ وکھڑ جگت کین، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کرے پُن چھانیا۔ پُن چھان پرہہ جگت ورولے، بھو کیسے نہ آتیا۔ ایک تول ساچا تولے، شبد کنڈا رہیا لگائیا۔ آد انت کدے نہ ڈولے، اک اڈول آپ اکھوائیا۔ بھگت جنان ہر اندر بولے، مُکھ سہج سہج گن گائیا۔ بھاگ لگایا کایا چولے، شبد سُنہیڑا بھج رہیا جگائیا۔ آتم پڑدے اتم کھولے، انگ انگ ملی ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے شبد سچّی کُرمائیا۔ جگت جگتی جان، بھگت پچھانیا۔ ساچی مکتی وچ جہان، چرن سرن سرن چرن گر دھیانیا۔ کایا بھگتی گن ندھان، شبد بٹھے ہتھیں گانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوے دان جیا دانیا۔ جیو جنت بھکھار در دواریا۔ دیونہار داتار وڈ سنساریا۔ آپے پائے سار، کرم وچاریا۔ مانس دیہی آئی ہار، جنم گوا رہیا۔ کوئی نہ لاوے پار، مایا بھرم بھلا رہیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی اک دیوے شبد ادھار، ساچا مارگ اک وکھا رہیا۔ آپے جانے اپنی دھار، مات پت پت نوت دوس زین آپ کرا رہیا۔ آپے جانے وار تھت، رُت ماہ نہ بھو چھپا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ اک وکھا رہیا۔ ایک راہ اک آکار، اک ادھار رکھائیا۔ ایک ناؤں ایک تھانوں چرن پیار رکھائیا۔ ایک پتا ایک ماؤں، بٹی دھاراں سپر پیائیا۔ ایک پتا پکڑے بابوں، امرت آتم سپر مُکھ چوائیا۔ دوس زین جن راکھے چیت، جگت زنجیر گلوں کٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در دوارے دیا کٹائیا۔ دھوڑ زین خاک۔ پرہہ چرن پاک۔ کھلے سوت بند تاک۔ لیکھا جانے بھوکھت واک۔ نیتر نیر سُگندھ ناک۔ تن چیر شبد دھیر نام گر جگت ساک۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن دھوڑی بخشے خاک۔ بڈھ مت من تن چترائی۔ چینچل چت پرہہ ویکھ وکھائی۔ بڈّ ماس ناڑی رت، رت آپ اپائی۔ امرت آتم کایا سیت، آپے ہریا رہیا کرائی۔ نین مُدھاری آتم چت ترشنا تیاگ اگ تن بُجھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ

وِشنوُن بھگوان، شبد تاگ تن بندھائی۔ در دوارا اک سہانا، نرمل جوت جگائیا۔ ساچا شبد اک سہانا، ورن گوتی میٹ مٹائیا۔ پاربرہم برہم وچ سہانا، ایکا دوجا بھيو چکائیا۔ امرت آتم تیرتھ ساچے نہانا، اٹھسٹھ لیکھ دئے مٹائیا۔ پُرکھ ابناشی در گھر ساچے پانا، مندر مسیت نہ کوئی رکھائیا۔ دوس رین رین دوس سد رسنا گانا، گمبھیر گھر گھر گمبھیر شبد سہج سکھدائیا۔ ایکا راگ جگت ویراگ کَن سُنانا، سوہنگ تیر بجر کپائی جائے چیر، انت اخیر جس کرائیا۔ گر شبد بھگت کُرمائی، ساچی رچن رچائیا۔ آتم گھر وچی ودھائی، گوبند گیت سہاگی گائیا۔ ملیا میل پاربرہم سرنائی، اچرج ریت مات چلائی۔ آتم گھر وچی ودھائی، پرہہ ساچے دیا کھائیا۔ ناتا تٹا بھینار بھائی، مات پت ساچا پت نت نوت سار نہ رائیا۔ نر نرائن ہر ہر چت، درس پائے تیجے نینا میل ملالواں ساچے مت، چرن پریت اک وکھائیا۔ نو دوارے رہے جت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر شبد سہیلا دیوے ور، بھگت مات ودھائیا۔ وڈی وڈ وڈیائی، گرمکھ ناؤں اپاریا۔ نہ ہوئے مات جدائی، دو جہانی پار اٹاریا۔ پار کرائے پھڑ پھڑ بانہیں، لکھ چوراسی بھو جل پار اٹاری۔ دوسر کوئی دیسے نابی، آد انت جگا جگت سادھ سنت بھگت بھگوت، شبد رنگ ساچا سنگ، ایکا ایک بلی بلوان، سادھ سنت رہیا جگائیا۔ آپے ویکھے مار دھیان، کھنڈ منڈل ور بھنڈ ور بھنڈی دس نہ آئیا۔ بھیکھادھاری بھیکھ نڈھان، جوت ادھاری ہر بھگوان، ساچی ونڈن ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پہلی چیت ویکھے کایا کھیت، راج راجاناں شاہ سلطاناں ایکا شبد جنائیا۔ شبد جنائے ہر نرنکار، پہلی چیت جنائیندا۔ کرے کھیل اپر اپار، کایا کھیت ویکھ وکھائیندا۔ کالا ویس در درویش، کالی دھار دس نہ آئیندا۔ آپے ہووے دھاری کیس، مؤنڈ مُنڈانا آپ اکھوائیندا۔ آپے داتا نر نریش، آپے دس دسمیس بنائیندا۔ آپے برہما وشن مہیش گیش، شو شنکر آپ اپائیندا۔ آپے آوے جاوے کر کر ویس، کروڑ تینتیس سُرپت راجا اند سیو لگائیندا۔ کلجگ اتم لینا ویکھ، لکھ چوراسی مٹدی ریکھ، نہ کوئی دیسے اولیا پیر شیخ، آپ اپنی بنت بنائیندا۔ جوتی جامہ دھریا بھیکھ، گرمکھان مستک لائے ریکھ، شبد رنگن رنگ چڑھائیندا۔ نو دوارے چکے لیکھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم دیوے ور، در دوارا اک سہائیندا۔ گھر ساچن پُرکھ اگمڑا، دوس رین رکھ اڈیک۔ نہ کوئی ویکھے چمی چمڑا، سُرپی دھاری شبد باریک۔ آپے مائی پت امڑا، آپے بردھ بال وڈ نیکن نیک۔ جوتی جوت سروپ ہر، سُرپی شبد میل کر، نہ کوئی دیسے ہور شریک۔ سُرپت سوانی ست گن ست ستوتنا۔ تن نام نرنجن تپو تن، تامس ترشنا اگن کگن لگنتا۔ مکھ شبد سگن نام رنگن، اگن اگنتا۔ شبد بھکھاری در ساچا منگن، ہوئے روگ

تورے ہنگتا۔ نو دوارے جوٹھے جھوٹھے منگن، دسویں گھر میل ساچے ساچی سنگتا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سُرُتی شبد میل کر، ایک ایک دیوے شبد سچّی سگندھتا۔ شبد سگندھی دوس رین، مندر تن مہکائیا۔ نیتز نین بندی، دُرمت میل آتما واسنا گندی، ڈوری چوری شبد ہر پائیا۔ گائے سُبھائے بتی دندی، جوتی نوری آپ جگائیا۔ مستک چڑھے ساچا چند نو چندی، آتم اندھی بہرم گوائیا۔ شبد گائے سُبھائی چھندی، بہرماں کندھی جھوٹھی ڈھابیا۔ مٹکھ سُرُتی بھاگان مندی، پرمانندی رس نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سُرُتی شبدی میل کر، اند اند اند نجانند نچ گھر میں رسیا اُپائیا۔ نچ گھر آتم چار کُٹ، دہ دشا ہر وسیرا۔ نام رس رسنا ہرجن لے لُٹ، مٹے اندھ اندھیرا۔ تیر نرالا جائے چُھٹ، چُکائے میرا تیرا۔ شبد پنکھوڑا ہرجن لے جھوٹ، پرہ دیوے درس کر کر اپنی مہرا۔ کایا ماٹی جوٹھا جھوٹھا بھانڈا جائے پُھٹ ویلے انت نہ لائے دیرا۔ کرم وکارا کڈھے کُٹ، اک وکھائے سنجھ سویرا۔ ہر جن جن ہر در گھر ساچے لُٹ، شبد سرُوی پائے گھیرا۔ مٹمکھا ہتھ پھڑائے ٹھٹھ، در در گھر گھر پھیری پھیرا۔ ہر بھگت وچولا ایک منگے نام مٹھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سُرُتی شبدی میل کر، کرے ساچا سچ نیڑا۔ رسن رس تیاگ، آتم رس پایا۔ آتم ترشنا بھئی پیاس، امرت آتم مٹھ چوایا۔ سوئی سُرُتی گئی جاگ، ہوئے چنتا روگ گویا۔ در گھر ساچے بنیا ہنس کاگ، دُھر سنجوگی میل ملایا۔ ہتھ اپنے پکڑے واگ، ہر اموگی درس دکھایا۔ چرن کول جن ساچے لاگ، جگت وجوگی پھند کٹایا۔ مائس دیہی وڈ وڈبھاگ، پاربرہم ملی سرنا یا۔ شبد بنھے ساچا تاگ، ساچا دھرم اک وکھایا۔ نام اُپجائے ساچا راگ، ناد انا دا دُھن وجایا۔ آپ اپنا جن لے لادھ، اندر مندر دیپک جوتی دے جگایا۔ پنچم چوراں تن من باندھ، ڈونگھی کندر دے سٹایا۔ نر نرائن رسن ارادھ، ہنکاری چندر دے تڑایا۔ ویکھ وکھانے سنت سادھ، جوتی جامہ بھیو وٹایا۔ گُرمکھ ساچے لے لادھ، رمٹیا راما میل ملایا۔ آتم میٹے واد وواد، ودیا برہم اک سکھایا۔ شبد جنائے بودھ اکادھ، بودھ اکادھا بھیو نہ رایا۔ دُھر درگابی میلا مادھو مادھ، پُرکھ ابناشی در گھر پایا۔ آتم میلا آد جُگاد، جُگا جُگنتر میل ملایا۔ پاربرہم وچ برہماد، انت منت شبد جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچے سنت جنان کلجگ مایا لگی بسنتر، اندرے اندر دے بھجھایا۔ کلجگ اگن اتھاہ، جگت جلایا۔ نہ کوئی دیسے ساچا راہ، مایا بہرم بھلایا۔ نہ کوئی پکڑے اتھ بانہ، جوٹھا جھوٹھا بہین بھرایا۔ لکھ چوراسی اتھ پھاہ، رائے دھرم رسیا لٹکایا۔ گر پورا جگت ملاح، شبد بیڑے رسیا چڑھایا۔ پون سواسی رسنا ساہ، ساچا جاپ رسیا چپایا۔ ہوئے سہائی سبئی تھان، مات پت آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نت نوت کر کر پت، ہرجن ساچے لئے بچایا۔ جن ہر ساچا دوس زین چرن کول چت لائیا۔ رسن سواسی کام دھین، امرت آتم مُکھ چوائیا۔ پیکھن ویکھن درسن تیجے نین، نگاہ کھول وکھائیا۔ در گھر ساچے ساچا بہن، دھرم سالہ اک وکھائیا۔ آپ چکائے لین دین، شاہ کنگالا ہر رگھرائیا۔ مٹکھ ڈبے وپندے وپن، مُکھ کالا مات کرائیا۔ گرمکھ ساچے سنت سہیلے در دوارے لبا ساچا لین، شبد جھولی ہر بھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا نام اک جپائیا۔ جپ نام گردیو، جن بھیترا انترا۔ پاربرہم برہم سیو، لوک تین بھجے بسنترا۔ امرت آتم رس ساچا میو، ساچا میلا جگا جگنترا۔ کرے کرائے آپ نہکیو، ستجگ جپائے ساچا منتر ا۔ پُرکھ نرنجن الکھ ابھیو، آدانت بنائے بنترا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ویکھ وکھانے گکن گگنترا۔ تریلوک پرہہ کھیل جوت جگائیا۔ لوک ماتی مار جھاتی جن بھگتاں کرائے میل، ورن گوت بھیو نہ رائیا۔ آتم کھولے بند تاکی ستگر ساچا سجن سہیل، ڈرمت میل دھوت وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے وسے رنگ نویل، لکھ چوراسی دس نہ آئیا۔ لکھ چوراسی تن جلانا، پرہہ ساچے سار نہ پائیا۔ مٹکھ بھلے جیو نادانا، رسن وکار ودھائیا۔ گرمکھ ورا چتر سُبانا، جس جن آتم بوجھ بھجائیا۔ ہتھیں بٹھے دھر درگاہی نام گانا، وید پُراناں انجیل قرآناں بھیو نہ رائیا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ویکھ وکھانے نہ کوئی جانے اولیا پیر شیخ، انجیل قرآناں بھیو نہ جانا، جن بھگتاں ویکھے آتمک مستک لگی ریکھ، ساچے نین لوچن نیتر نین پیکھن، آپ اپنا رنگ وٹائیا۔ ستگر سچا شاہ سلطانا، دو جہانی وسیا۔ آپے ویکھے جانے گن ندھانا، جن بھگتاں راہ ساچا دسیا۔ لکھ چوراسی پُن چھانا، ہرجن بہ بہ اندر ہسیا۔ شبد پھڑائے تیر کھانا، شبد چلہ ایکا کسیا۔ آپ جھلائے دھرم نشانہ، میٹ مٹائے اندھیری زین جن مسیا۔ داتا سورا جودھا بلی بلوانا، پرگٹ ہویے وچ جھانا، جن بھگتاں دوارے آئے نسیا۔ آپے گوپی آپے کابنا، دیپک جوتی جگے مہانا، گرمکھ ساچے مانک موتی لوک ماتی کرے پچھانا، سب گھٹ واسی پردے اندر وسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ در، آپے ویکھے مٹھا کورٹا رسیا۔ رسنا رس رسائن، ہر جن پایا۔ درس پیکھے تیجے نین، من تن من ترپتایا۔ رسنا کیسے نہ سکے کہن، جوٹھا جھوٹھا جن کھلایا۔ مایا کھائے نہ ڈسنی ڈین، بھانڈا بھرم بھن وکھایا۔ مٹکھ وپندے جھوٹھے وپن، آتم دھن نہ کیسے وکھایا۔ ہر بھگت چکائے لہن دین، شبد ساچا تن وسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ مٹائے اندھیری زین، سوہنگ ساچا چند چڑھایا۔ سوہنگ شبد پرکاش

ترے ترے لوکیا۔ جوت نرنجن پُرکھ ابناش، پُریاں لوآں اک سُنائے ست سلوکیا۔ آپے رکھے گھٹ گھٹ واس، برہما چارے مُکھ رکھائے موکھیا۔ شو شنکر جٹا جوٹ دھار کرے وچار، کلجگ اتم کرے دھوکھیا۔ کروڑ تیتیسا سُریت راجا اند رووے دھاہاں مار، پرہ کا بھانا کیسے نہ روکیا۔ پرگٹ ہوئے ہر جگدیشا نہکلنک نرائن نر اوتار، لوک مات پُرکھ بدھات جن بھگتاں دیوے اتم موکھیا۔ ہر بھگت وڈیائی جگت آپایا۔ اتم بوجھ بُجھائی، برہم جنایا۔ پاربرہم سرنائی، بہرم چُکایا۔ ملیا میل ساچے ماہی، آون جاون جنم کٹایا۔ شبد سرُوپی پکڑے بانہی، سوہنگ ساچا دامن پھڑایا۔ سدا سہیلا رکھے ٹھنڈیاں چھائی، آپ اپنے انک سمایا۔ دوسر کوئی دیسے ناہی، راؤ رنک راج راجاناں شاہ سلطاناں ایکا راہ وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ در، آپ اپنا انک چلایا۔ آپ اپنا انک چلائے، شبد جگت امولا۔ راؤ رنک رنک اٹھائے، پُرکھ ابناشی بنیا تولا۔ دوار بنک بنک اک سہائے، نو دوارے در در کھولا۔ جوت سرُوپی تنک لگائے، شبد سرُوپی اندر بولا۔ واسی پُری گھنک اکھوائے، سمبل نگری ساچا ڈھولا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھاگ لگائے کایا چولا۔ بھاگ لگائے کایا چولا، رنگن گوڑھ پرہ ساچا آپ چڑھائیندا۔ کلجگ تیرا اتم بولا، نہ کوئی جانے جیوت موڑھ، جیو جنت کوئی بھیو نہ پائیندا۔ گرمکھ ورا در گھر ساچے مستک لائے چرن دھولا، پڑدہ اوبلا بھیو چُکائیندا۔ اک سُنائے راگ سوہلا، سریشٹ سبائی کوڑو کوڑو نو دوارے ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، شبد جنائے بھگت وچولا، لکھ چوراسی کٹے جوڑ، دھرم رائے نیڑ نہ آئیندا۔ دھرم رائے نہ منگے لیکھا، جس جن دیا کھائیا۔ آپے جانے اپنی ریکھا، دسم دواوری بوجھ بُجھائیا۔ نو دوارے بھگت بُھلیکھا، پرہ ابناشی دس نہ آئیا۔ کلجگ جیو بھلے رُلے بہرم بُھلیکھا، مدرا ماس رسن ہلکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپے ویکھے بُدھ وسیکھا، کون در کون گھر کون نر کون ناری کون ترے ساچی ترنی رہیا تر، در دوارا ہر نرنکارا، جوت نرنجن کر پسارا، شبد کھولے اک بھنڈارا، چار ورنان ایکا سرن راؤ رنک رنک راجاناں شاہ سلطاناں نام بھچھیا جھولی پائیا۔ اتم جھولی بھر بھنڈارا، ہوئے شبد جنائیا۔ نو دوارے بند کواڑا، دسویں جوت ٹکائیا۔ وا نہ لگے تتی ہاڑا، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ آپے ہوئے پچھے اگاڑا، ساچا سنگ نبھائیا۔ بھاگ لگائے بہتر ناڑا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیپک جوتی جوت جگائیا۔ نرگن نرگن کھیل اک محلیا۔ سرگن سرگن میل گرو گریچلیا۔ نرگن سجن سہیل، شبد چڑھائے سرگن تیلیا۔ سرگن ودھ مات ویل، نرگن اندرے اندر بولیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی اتم مؤلیا۔ لکھ چوراسی اتم مؤلے، بھیو رہے نہ رائیا۔ آپے ویکھے ناہ کولے،

امرت دھارا آپ وبائیا۔ جیو جنت سادھ سنت اُپر دھولے، نو دوارے پھرے ہلکائیا۔ گرمکھ ورلے آتم بھورے، چرن پیارا اک رکھائیا۔ ملے میل پرہ ساول سولے، ساول سُندر روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کایا مندر اندر ڈونگھی کندر نو دوارے کھوج کھوجائیا۔ نو دوارے در دربان، جیو جنت ہنکاری۔ مگر لگے پنچ شیطان، ہومے لگی تن بیماری۔ شبد نہ ملے سچ نشان، مایا ممتا ناڑ ناڑی۔ آتم اندھیرا اندھ اگیان، ہومے بھری تن پٹاری۔ ساچا مندر سُنج مسان، دپیک جوت نہ ہونے اُجیاری۔ جگت وکارا پین کھان، کام کرودھ تن شنگاری۔ ملیا میل نر ہر بھگوان، پنجاں ناتا تئی یاری۔ در دوارے موں نہ بہان، جوتی جوت سرُوپ ہر، اتم ویکھ بند در، آپے آپ آپ مُراری۔ نہ کوئی منگے نہ منگن جائے، کیسے ہتھ نہ آئے راجے رانے سگھڑ سیانے، گرمکھ ورلا ہر گھر گھر ہر در مانے، چلے چلائے اپنے بہانے، شبد پھڑائے تیر کمانے، پنجاں مارے دھر دی بانے، آپ رکھائے اپنی آنے، ایک شبد جنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جیاں جنتاں آتم گھر تانے، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں بدھ آپے جانے، تن مندر سچ محلہ، اک اکلّا کیسے نہ پایا۔ نہ کوئی پھلیا نہ کوئی پھلیا، مایا بھرے جگت بھلیا، امرت آتم کایا ڈلھیا، بھاگ لگے نہ ساچے کُلیا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرم دھرم کرم آپے ویکھ جگائیندا۔ ہر شبد گر جنائی۔ گر شبد بھگت وڈیائی۔ بھگت شبد جنم سُکھدائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک رنگن رسیا رنگائی۔ ہر شبد شبد امول۔ گر شبد کیا مردنگ ڈھول۔ بھگت شبد رس رسنا بول۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا ہٹ رسیا وروں۔ ہر شبد بودھ آگادھ۔ گر شبد بھگت لادھ۔ بھگت شبد دھنی ناد۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل وچ برہماد۔ ہر شبد سُن آگم۔ گر شبد کایا کھیت پئے جم۔ بھگت شبد دما دم۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے جانے اپنا کم۔ ہر شبد شبد اتھاہ۔ گر شبد بھگت ملاح۔ بھگت شبد سدا بے پرواہ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے پکڑے گھر گھر جا۔ ہر شبد جوت جگائی۔ گر شبد بوجھ بوجھائی۔ بھگت شبد ایک دوج بھو مٹائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نیتر تیجے ویکھ وکھائی۔ گر چرن ہر دوار۔ گرمکھ ساچے ساچا جاپا ساچی سرن وچ سنسار۔ کایا ماٹی لیکھے لایا، لکھ چوراسی اُترے پار۔ جم کی پھاسی گل کٹایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن چوہ اکھڑ شبد سواسی، کایا منڈل ساچی راسی، ساچا میلا اک اکیلا مات ملایا۔ میلا میل اک اکلّا، نر نرائن زینکارا۔ دوجا دسیا شبد محلہ، ملیا میل پُرکھ بہتارا۔ تیجا دسے راہ سُکھالا، نین آگھاڑے

امرت دھارا۔ چوٹھا در میل در وسيا گھر کایا مندر ڈونگھی ڈلا، گرمکھ ساچا ست دُلا۔ پنچ پایا پنچ گویا۔ پنچ جگایا کایا کھلا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک رنگن دے رنگیا۔ چھویں گھر شبد گھنگھورا، ہر ساچا رہیا جنایا۔ ست پُرکھ نرنجن در گھر ساچے ایک بھڑا، ایک جوتی رہیا جگایا۔ اٹھان تتان جُڑیا جوڑا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش مت من بُدھ رکھایا۔ ناویں نوواں دران ہوئے وچھوڑا، شبد گھوڑے رہیا چڑھایا۔ دسویں دسم دوارا لایا پوڑا، سسا ہوڑا ڈنڈا اک رکھایا۔ نہ کوئی جانے لما چوڑا، چار کُنٹ دس نہ آیا۔ امرت آتم رس نہ کوئی ویکھے مٹھا کوڑا، بھيو پکھنڈ جگت ہلکایا۔ بھگت سہیلا ہویا وس دُھر درگاہی آیا دوڑا، جیو جہانی رنڈا ویکھے وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، جوت نرنجن کر اُجیاری، شبد پھڑ بٹھ کٹاری، ساچی ونڈ رہیا ونڈایا۔ گرمکھان ونڈے ونڈ نام امولیا۔ مٹمکھان ستا دے کر کنڈ، آتم در کسے نہ کھولیا۔ گرمکھان دیوے وڈیائی وچ برہمنڈ، وربھنڈ سُنائے سوہنگ ساچا ڈھولیا۔ مٹمکھ جیواں دیوے اتم کنڈ، دھرم رائے در بہالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے اندر وڑ، شبد انادی ایک بولیا۔ شبد انادی بول بہرم چُکایا۔ کرے کھیل آد جُگادی، ساچا دھرم مات دھرایا۔ آپے آپ وڈ پرتاپ برہم برہمادی، پاربرہم وچ سمایا۔ گرمکھ ساچے سنت سہیلے وست امول مات لادھی، وڈ کرمی کرم کمایا۔ آپ کرائے اپنے میلے شبد دیوے ساچی دادی، آتم جھولی پایا۔ ویکھے کھیلے گرو گُر چیلے کایا چولی، جگت ڈولی اندر مندر ویکھے وکھایا۔ کون دوارے پنچم گولی، کون دوارے شبد بولی، کون دوارے ملے نام وست دست است شبد اک انمولی، کون دوارا کایا پنڈ برہمنڈ شبد کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُر در گُر گھر اندر مندر کایا منڈپ ماڑی مٹھ شودوالا گُر گویالا ساچی نام وست کھوج کھجایا۔ ساچا گھاڑن آپے گھڑ، ترے گن تت بنائیا۔ نو دوارے اُپر چڑھ، دسویں ڈیرہ لائیا۔ نہ کوئی سکے مات پھڑ، آپ اپنا مکھ چھپائیا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، جوتی شبدی ہر رگھرائیا۔ ایک ایک جن بھگت پھڑائے ساچا لڑ، آپ اپنی دیا کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ویکھے آتم در، در دوارا بند کھلایا۔ آتم در شبد وچار، پرہہ ساچا بوجھ بُجھائیا۔ جوت سروپی کر آکار، اگیان اندھیر مٹائیا۔ آپے وسے اندر باہر، باہر اندر آپ ہو جائیا۔ اک اکیلا میت مُرار، بھگت سہیلا آپ اکھوائیا۔ جگت بھگت جوت نرنجن کر آکار، ساچا میلا رہیا ملائیا۔ شبد سروپی تن شنکار، پونی پکھا رہیا جھلایا۔ لیکھا چُکے نو دوار، ایک نانا چرن بندھائیا۔ گنوتتا گن رہیا وچار، جیواں جنتان بھيو نہ رائیا۔ سرب پکار رہیا سُن، گھٹ مندر آسن لائیا۔ ہرجن ساچے مات

چُن، شبد سِنگھاسن اِک وِچھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ کالا ویس در، در درویش نر نریش سہج سکہدائیا۔ کلجگ کالی دھار، کالی رینیا۔ پرہہ ابناشی کرے وِچار، لوک مات چُکائے لہنا دینیا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، جن بھگتاں سُنائے بھانا سہنیا۔ آدانت نہ جائے ہار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ ویکھ کھیل نیتر نینیا۔ کلجگ نیتر کھول، ویکھ وکھائیندا۔ ساچا اکھڑا ایک بول، جوٹھا جھوٹھا بھیکھ مٹائیندا۔ نام مردنگا وِجے ڈھول، پورن تول تُلانیندا۔ ہرجن آتم پڑدے رسیا کھول، درس امولا اِک وکھائیندا۔ نِج گھر واسی سدا کول، سولاں کل ویس وٹائیندا۔ لکھ چوراسی رسیا رول، در درویش دِس نہ آئیندا۔ گرواں پیراں سادھاں سنتاں پڑدہ کھول، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در دوارے نر نرنکارے آپے ویکھ وکھائیندا در دوارا ویکھ، جائے پون سواسیا۔ نو دوارے بھيو گھلائے، دسویں پُرکھ ابناشیا۔ شبد گر گر شبد کِس وسے تھائے، کایا کرے منڈل راسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، پرگٹ ہوئے گھنک پُر واسیا۔ پرگٹ ہوئے نر نرنکارا، اچھل اچھل کرایا۔ جوت سرُپی اِک اُجیارا، جل تھل وِچ سمایا۔ پہلی چیتر دوس وِچارا، راج راجاناں رسیا اُلٹایا۔ آپے بٹھے اپنی دھارا، سادھاں سنتاں رسیا بلایا۔ اِک وکھائے جگت جیکارا، سوہنگ ساچا ناؤں دھرایا۔ بھریا ناؤں اگت بھنڈارا، توٹ کدے نہ آیا۔ بنیا ہر آپ ورتارا، دیونہار سرب اکھویا۔ بھرے بھلے جیو گوارا، امرت دھارا کیسے ہتھ نہ آیا۔ پرگٹ ہوئے چوہیاں اوتارا، نہکلنکا ناؤں رکھایا۔ وید ویاس بنے لیکھارا، چار لکھ ستاراں ہزار اٹھاراں پُراناں بھيو گھلایا۔ گر گوہندے ہر نیارا، والی ہندے ہر داتارا، سمبل نگری رُت سہایا۔ کوئی نہ پائے مات سارا، پاربرہم برہم کھیل اپارا، جوت اُجگری اِک کرایا۔ نو دوارے جگت دوارا، دسواں کھولے بند کیواڑا، آپ اپنے وِچ ٹکایا۔ شبد سرُپی ساچا لاڑا، چڑھائے تیل ستاراں ہاڑا، سوہنگ ٹکا مستک لایا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھ اکھاڑا، لکھ چوراسی آپ چبائے اپنی دابڑا، رائے دھرم خوشی منایا۔ کوئی رہن نہ دیوے اُچ پہاڑا، ویکھ وکھانے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ویکھ ہر، ساچا رسیا کرم کمایا۔ کرم کمائے اپنا، دو جہاناں والی۔ ایک جاپ چبائے ساچا چینا، تٹ تیرتھ کرے خالی۔ مایا ڈسنی نہ ڈسے سپنٹا، دیوے شبد نام دلالی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، بھيو گھلائے آپ اپنا، دیپک جوتی جگے دیوالی۔ بھيو گھلائے اپنا۔ ہر جنائی شاہ سنگرور ایک جاپ لوک ماتی چینا۔ پٹ پٹیللا ہر حضور، میٹ مٹائے تینو تپنا۔ شاہ فرید کایا چوٹ، کلجگ مایا وِچ نہ تپنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، در دوارے جوت دھر، سِنگھ ایشر ویکھ جگدیشر کلجگ مایا

ڈسنى ڈسے سڀنا۔ سڀنگھ رندھير تن لته چير۔ پايا گهر نه مليا ور، چوڻي چڙهيا نه انت اخير۔ جوتي جوت سرُوپ هر، جوتي جامه
 بهيڪه دهر، ويڪه وڪهائے گروڊوارا کون امرت آتم سير۔ سڀنگھ ميهر من لينا جت۔ چيتر چه وار تهت۔ کون گر جس لايانہ، کون بنيا
 ساچا مت۔ کايا ماڻي جهوڻها مڻھ، نه کوئي مات نه کوئي پت۔ امرت آتم کون برسے مينه، ديويے درس نيتن نت۔ جوتي جوت سرُوپ هر،
 آپ اپني جوت دهر، در دوارا ويڪهن آئے در دوارا ساچا پت۔ راج ايهان ابگت هيوئے۔ دُرمت ميل نه کوئي دهوئيے۔ ويڪه کهيل سنت مني
 سڀنگھ کڻي جيل، بيچ بيچيا رسنا هل جوئے۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني جوت دهر، راج کپور تهل اسگاه بے پرواه ويڪه نين
 لوچن دوئے۔ سنگ سنگ بياس۔ کون وست سڀنگھ گرچرن تيرے پاس۔ گر شبد پهڙيا است، کون منڊل ويڪهي راس۔ کون مليا ساچا
 هست، کون کول هويوا پرکاش۔ کون ويلا رهے مست، من مت بده نه هيوئے اداس۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني جوت دهر، اُڻھ
 اُڻھ ڻھ ڻھ آئے در ديويے ور، کرے ترس گاؤنا گن گن سواس۔ سڀنگھ تيج نو دوار۔ پُرکه ابناشي نه پائي سار۔ سُکھمن ناڙي ڏونگهي
 بهور، آپے بيڻها آدهوچکار۔ تن کايا ماڻي جگت کور، بهريا کام کروده لوبھ موه بنکار۔ مانس جنم نه گيا سور، مليا ميل نه ميت مرار۔
 گر پورا نه سيس جهلائے چور، نه گود اُڻھائے کر پيار۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني جوت دهر، نو چيت ويڪه نو در، دسوان گهلا
 کون کواڙ۔ ساون رت نه تن سُهائي۔ کايا ماڻي جهوڻها بُت، من ممتا سنگ رلائي۔ ستجگ ساچا اک اُچجائے ساچا ست، آتم برهم دوائے۔
 پنجان چوراں کڏھ کڏھ کڏھ، پورب کرم کڏھ۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني کريا کر، سڀنگھ لابه ويڪه کول نابه، کون سو ويلا کون
 مڪھ رهيا اُڻھائے۔ کون امرت آتم دهار، پر به ساچے آپ ڻڪائيا۔ کون سو ويلا ديويے کر پيار، بهانڏے کاچے ديا کائيا۔ کون سو ويلا هيوئے
 اجيار، دوس زين اُڻھ پهر کون روپ رنگ کون بهيڪه وڻائيا۔ نو جيڻھ کون رکھ چهايا هيڻھ، ستگر ساون کون کوڻے شبد جهوڻے رهيا
 بهگت دوائيا۔ ساون ويڪه سرت گياني، نين وڻے اندھ۔ کون دوارے شبد نشاني، چڙهيا چند نو چندے۔ وچے تير ايڪا کاني، کون
 کايا بتي دندے۔ آد پُرکه دي کون نشاني، کون هيوئے مات بخشندے۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني جوت دهر، جوتي جامه بهيڪه
 دهر، لوک ماتي آئے در، ڏهاپے بهرما کندھ۔ سڀنگھ هرنام هر هر برجن جن جن تن جان۔ کون کام کون چام کون دھام کون دام کون
 نام آتم گهر پجهان۔ کون هر کون سر کون در کون گهر ملے ور چُڪے آون جان۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني جوت دهر، در دوارے

نر نرنکارے منکے بھکھ ایکا ایک نام اگم اپارے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد انت جگا جگنت جگ جگ آدی شبد برہمادی پرگٹ ہوتے ترے تریلوئے، گرمکھ ورا لاجانے کھئے، سچ وست جس جن در گھر ساچے لادھی۔

★ پہلی پھکن ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ضلع امرتسر ★

جوتی جوت اکالا، ہر جگائیا۔ جوتی جوت جوالا، ہر رکھائیا۔ جوتی جوت دین دیالا، کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت بھگت رکھوالا، کرے کھیل رگھرائیا۔ جوتی جوت گر گر گویند دھارا ربیا چلائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل مات نرالا، جانے بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت دوس رات، سورج چند رکھائے بھانیا۔ جوتی جوت اذات، کیسے نہ جانیا۔ جوتی جوت بوہ بھانت، نہ کرے کوئی پچھانیا۔ جوتی جوت بھگت پرہات، ایکا ایک ہر جانیا۔ جوتی جوت جگت پت مات، اُپجائے بال سد انجانیا۔ جوتی جوت آتم دات، دیونہار ہر گن ندھانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے کھیل دو جہانیا۔ جوتی جوت اگم، بھیو نہ رایا۔ جوتی جوت گئی جم، مات پت نہ سکے جنایا۔ جوتی جوت نہ دسے کوئی چم، تن مندر دس نہ آیا۔ جوتی جوت نہ روئے چھم چھم، پون سواسا دم نہ کوئی آیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنا کم، آپ اپنے وچ سمایا۔ جوتی جوت اڈول، آپ رکھائیا۔ جوتی جوت امول، دس کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت اتول، نہ سکے کوئی ٹلائییا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا سنگ اک نبھائیا۔ جوتی کھیل اپار، سنگ نبھایا۔ شبد اُپایا ساچی دھار، سُن اگمی پار کرایا۔ پرگٹ ہو آپ داتار، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد میترا نہ کوئی جانے رنگ مجیٹھڑا، آپ اپنے انک لگایا۔ ہر جوتی شبد سپوت اک اُپنیا۔ ویکھ وکھانے دہ دشا کوٹو کوٹ، نہ کوئی سورج نہ کوئی چنیا۔ آپ اپنا جھوٹا ربیا جھوٹ، نہ کوئی دیسے چہر چھنیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا گنی ساچا منی شبد ساچا جمیا۔ شبد جنیا آپ کر، جوتی خوشی منائیا۔ سچکھنڈ کھنڈ سچ رنڈیا اک گھر، نار سہاگن سرب سکھدائیا۔ اپنا آپ آپے ور، آپ اپنی سیج ہنڈھائیا۔ شبد سپوتا گود دھر، ساچی دھارا مکھ چوائیا۔ نہ جنے نہ جائے مر، آد انت رہے سبنی تھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچے وچی اک ودھائیا۔ گھر جمیا ست دُلا، ہوتے کھیل نو رنگیا۔ جوتی کرے شبد پیار، آپ اُٹھائے اپنے انگیا۔ ساچا شبد کرے پیار،

امرت سیر ایک منگیا۔ جوت سروپی کر آکار، دیوے دھار سوڑا سربنگیا۔ آتم ترشنا شبد نوار، رنگ اپنے آپے رنگیا۔ اک کرایا ونج واپار، بال انجانے ایہہ ور منگیا۔ کون بھومکا بیٹے ادھار۔ کون سو دھاما لگے چنگیا۔ جوت سروپی کر وچار، اک پھڑایا سچ مردنگیا۔ آپے ویکھاں تیری دھار، آد انت نہ بیٹے ننگیا۔ سرشٹ سبائی محل اُسار، ترے گن مایا نال رلیا۔ ایکا کیا دھرم پیار، ناہی کولی ڈیرہ ملیا۔ جگ ستائی ایہہ دھار، کول پھلیا اتے پھلیا۔ پاربرہم شبدی دھار، شبد ادھارا برہم رکھتیا۔ برہما اُتت کر آکار، آپ اپنا بیڑا بنھیا۔ شبد دتا کر پیار، وڈ دھن دھن دھنیا۔ سرشٹ سبائی کر تیار، پُرکھ ابناشی بیڑا بنھیا۔ لکھ چوراسی برہم اپار، آپے ڈھاپے آپے بنھیا۔ دھام وکھائے اک دربار، نو دوارے آندھن انھیا۔ دسویں کھول اک کواڑ، وکاری بنکاری جندا بنھیا۔ وکھائے محل اپر اپار، شبد ساچے ایہہ من منیا۔ آپ بیٹھائے کر پیار، نہ کوئی لائے مات سنھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد ساچے دیوے ور، ساچا راگ گرمکھ ورا جائے جاگ، سنے سنائے ایکا کتیا۔ شبد سپوتا ایک، سدا پرکاشیا۔ جوتی جوت رکھائے ٹیک، ایکا ایک ایک ابناسیا۔ اپنا آپ کیا بیک، گھٹ گھٹ سد رکھے واسیا۔ نہ ٹھنڈا نہ لائے سیک، ایکا منڈل ایکا راسیا۔ سرشٹ سبائی ربیا ویکھ، دوس زین کرے ہاسیا۔ برہمے برہم کرے پرویش، کیا داسن داسیا۔ جوتی شبد ست آدیس، نہ آئے گریہ واسیا۔ لکھ چوراسی رہے پرویس، کیا داسن داسیا۔ شبد جنائے برہما وشن مہیش گیش، آپے جانے اپنی راسیا۔ جوتی ست شبد ور در درویش، جوتی جوت سروپ ہر، جس جن دیوے چرن بھرواسیا۔ جوتی ست شبد بلوان، جگت جیکاریا۔ اپنا پھڑیا تیر کمان، ویکھ وکھانے چاروں کنت سرب بنکاریا۔ مارے مار پنج شیطان، نو دوارے پاوے ساریا۔ چڑھا چلہ اک جہان، ڈھاہوے جھوٹھا قلعہ جو اُساریا۔ کھولے نام بند دکان، بجر کپائی لاوے پاڑیا۔ اک جھلائے سچ نشان، آپے ویکھے دھرم اکھاڑیا۔ جوتی ویکھے مار دھیان، ساچا ست چڑھیا گھوڑے ساچا لاڑیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا ست سہائے رت در گھر ساچے آپے واڑیا۔ ساچا لاڑا آیا گھر، جوت مات خوشی منائیا۔ بجر کپائی لائے پاڑ ٹٹا گڑھ، اندھیری رات رہن نہ پائیا۔ ساچے اندر جانا وڑ، امرت دھارے ساچا پانی نجھر دھارا اک وہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد دلارے کر پیارے، آپ اپنا دھام وکھائیا۔ شبد دلارا ویکھ گھر، چرنی سپس نواؤندا اے۔ مات سلکھنی کیرپا کر، ایکا منگ منگاؤندا اے۔ نو دوارے آوے ڈر، دسواں رنگ رنگاؤندا اے۔ چھاتی تیری لواں چڑھ، امرت سیر ساچا پاؤندا اے۔ کراں درس نت آگے کھڑ، ایہہ میرے من بھاؤندا اے۔ ایکا اکھڑ تیری ساچی سکھیا لئی پڑھ، جگا جگ

لنگھاؤندا اے۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، سب دے اندر ڈیرہ لاؤندا اے۔ راج راجانا شاہ سلطانا نہ کوئی سکے پھڑ، تیر کٹار نہ کوئی چلاؤندا اے۔ لوآن پُریاں رہیا لڑ، آپ اپنا ہتھ وکھاؤندا اے۔ جن بھگتاں توڑے قلعے ہنکاری گڑھ، ایکا ایک ہتھوڑا لاؤندا اے۔ سچ محلے اُتے چڑھ، اپنا راگ سناؤندا اے۔ جوتی ماتا لئی بابوں پھڑ، جگت سٹیلا نانا توڑ وکھاؤندا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی شبدی میل کر، ایکا گھر وساؤندا اے۔ ایکا گھر وسندرا، پرہ ساچے بنت بنائیا۔ جوتی میل ملندرا، شبد گھوری رہیا اٹھائیا۔ نہ کوئی ویکھ وکھندرا، دس کیسے نہ آئیا۔ سرب جیاں بخشندرا، ہر گھٹ میں رہیا سمائیا۔ لکھ چوراسی گھر گھر کردی نندرا، گرمکھ سوئے رہیا جگائیا۔ نہ جانے جیو پنڈ پنڈرا، برہمنڈ کھوج نہ رائیا۔ دھریا بھیکھ ہر گھونڈرا، نہ جانے جیو گوسائینیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی رچنا آپ رچائیا۔ رچن رچائی اپنی، کریا کھیل اگما۔ نہ کوئی جپائے جاپ جاپنی، آپے ویکھ وکھانے کایا چم چما۔ میٹ مٹائے تینو تاپنی، دو جہانی بنے ساچا تھما۔ نیڑ نہ آئن پاپن پاپنی، آپ کرائے اپنا کما۔ جوت سروپی وڈ پرتاپنی، شبد پوت سپوتا سچا چما۔ سرشٹ سبائی اتم کاپنی، لکھ چوراسی رووے چہم چہما۔ ساڈھ تین تین ہتھ سیان سب نے ناپنی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھ لائے نہ کیسے چما۔ ہر جوتی آپ جگائی، شبد چلائی دھارا اے۔ لکھ چوراسی بھیو نہ رائی، پرگٹ ہویا نہ نرنکارا اے۔ کل بھلی مات لوکائی، گھٹ ویکھ ویکھنہارا اے۔ اتم ہوئی سرب جدائی، نہ کوئی دیسے میت مرار اے۔ گرمکھاں کرے سچ کرمائی، گل پائے پھولنہارا اے۔ دیوے نام جگت وڈیائی، سوہنگ سو اپر اپارا اے۔ آپے دھووے پچھلی چہابی، امرت دیوے ساچی دھارا اے۔ شبد بنائے نین نائی، گرمکھ ساچا بنیا لاڑا اے۔ آپے دھی آپے جوائی، آپے گھر کرے کرمائی، پلنگ رنگیلا اک وچھائی، کرے کھیل اپر اپارا اے۔ چھبی پوہ وجے ودھائی، پنچم میتا رہیا جگائی، میٹ مٹائے دھندوکارا اے۔ راج راجاناں رہیا جگائی، سادھاں سنتاں رہیا سنائی، پہلی چیتر کرے وبارا اے۔ شاہ سنگرور پلائے پھڑ پھڑ بانہی، لیکھا منگے تھاون تھائیں، نہ کرے کوئی ادھارا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کریا شبد اک پیارا اے۔ اک شبد اجاگر ہر کرائیندا۔ آپے بنے بھگت سوڈاگر، ساچا ونج اک رکھائیندا۔ آپے ٹکائے کایا گاگر، دس کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سمائیندا۔ جیو پنڈ مریاد ہے، سنے وچ برہما۔ نو دوارے جس جن یاد ہے، پرہ دیوے ساچی داد۔ کایا نگر کرے آباد ہے، ہرجن ساچے لئی لادھ۔ میل ملاوا مادھو مادھ ہے، شبد وجائے ساچا ناد۔ ہوئے جنائی بودھ آگادھ ہے، جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک دیوے ساچی داد۔ منگی منگ امول، در در رُنیا۔ پرہہ ساچا شبد وِروول، دیوے دان وڈ گُن گُنیا۔
 بجر کپائی پڑدہ کھول، میل ملاوے چری وچھُنیا۔ وجے ناد انادا سچا ڈھول، سنت سہیلا ساچا چُنیا۔ نر نرنکارا دِسے کول، راگ اپارا
 ایکا سُنیا۔ دسم دواری کرے چوبل، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گرُمکھ ساچے سنت سہیلے لوک مات چاڑھ چُنیا۔
 سُرَت جگائے شبد چوٹ ہر ساچا آپ لگائیندا۔ ہرجن وِروولے کوٹی کوٹ، مانس دیہی ویکھ وکھائیندا۔ شبد بھنڈارا بھرے اتوٹ،
 بے پرواہی دیا کھائیندا۔ جگت ترشنا بھرے پوٹ، ساول سندر روپ وکھائیندا۔ نو دوارے کنڈھے کھوٹ، نام مندر ایکا پائیندا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد دیوے ساچا ور، تن مندر اک سہائیندا۔ تن مندر آپ سہائے، دیپک جوت جگائیا۔
 اندرے اندر دیا کھائے، ورن گوت بھيو مٹائیا۔ دئی دویتی چندر توڑ وکھائے، دُرمت میل رہے نہ رائیا۔ ساڈھے تن کروڑ سوت کھائے،
 راگن راگ رہیا اُچائیا۔ جوتی شبدی میل ملائے، جگت وچھوڑا رہیا مٹائیا۔ شبدی جوتی کھیل کھائے، نام گھوڑا رہیا دوڑائیا۔ ساچے
 گھوڑے آپ چڑھائے، پریم واگان ہتھ پھڑائیا۔ ساچا راہ اک وکھائے، دُھر درگابی ساچا ماہیا۔ دسم دواری کُنڈا لاپے، شبد سنگھاسن
 دئے سجائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبد دیوے ساچا ور، سنت سہیلے ساچے دھام آپ بہائیا۔ گرُمکھ وسنا سچ
 گھر، بچ گھر بھٹے وسیرا۔ نو دوارے بند در، مٹے اندھ اندھیرا۔ آپ نہائے ساچے سر، لکھ چوراسی کٹائے گیڑا۔ آپ اپنے جہا کر، اک
 وکھائے کھلا ویہڑا۔ نہ جنے نہ جائے مر، پنچاں ناتا تے جھیڑا۔ شبد بھنڈارا ملے ور، کایا وسدا رہے کھیڑا۔ ساچی ترنی جانا تر، پرہہ بنہن
 والا بیڑا۔ ہرنی پھرنی کھلے در، گھر ساچے حق نیڑا۔ دھرم رائے در چکے ڈر، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبد دیوے
 ساچا ور، سنت سہیلے اک اکیلے، در گھر ساچے ساچے میلے، جگے جوت بہتر ناڑا۔ ناڑ بہتر ناتا جوڑا، پرہہ جوڑی جوڑ جڑائیا۔ شبد
 چڑھائے ساچے گھوڑا، واگ اپنے ہتھ رکھائیا۔ دُھر درگابی آئے دوڑا، دِس کیسے نہ آئیا۔ لوآن پُریاں پُریاں لوآن نہ کوئی پینڈا جانے لما چوڑا،
 پھر پھر تھکی جگت لوکائیا۔ شبد گھوڑا چکے پوڑا، جیو پند باہر کرائیا۔ نیکن نیکا راہ دِسے سوڑا، گر پورا ویکھ وکھائیا۔ قلعہ کوٹ تن
 مندر اندر ہر ہر ساچا بھڑا، آپ اپنا درس دکھائیا۔ دسم دواری لائے ایک پوڑا، ساچا ڈنڈا اک وکھائیا۔ آپے جانے رس مٹھا کوڑا، نو
 دس بھيو مٹائیا۔ بھگت سہیلا جائے بھڑ، نس نس میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک راہ ساچا دس، سُرَت
 سوانی کرے وس، ہس ہس اپنے انگ لگائیا۔ انگ لگائے آپ پرہہ، جگت نہانی بھگت ادھین۔ لیکھا لیکھ چکائے آپ سب، دیوے دات

شبد پرین۔ پرگٹ جوت درس دکھائے جھب، شبد گھوڑے پائے زین۔ اُلٹی کرے کول نبھ، امرت جھرنا اک جھرائے ٹھانڈا ہوئے سین۔ پنچاں چوراں لے دب، پنچ پنچائی لے چھین۔ گرمکھ ساچے سنت سُہیلے لوک مات پرہ لے لبھ، جگا جگنت رہے ادھین۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنت سُہیلے دیوے ور، ملے وڈیائی لوکاں تین۔ لوک تین پرہ چرن دوار، گھر ساچے سچ وسیرا۔ لوآں پُریاں پرہ رہیا چھین، کلجگ تیری اتم ویرا۔ برہما شو کھڑے مسکین، کروڑ تینتیسے ڈھٹھا ڈیرہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، لکھ چوراسی کرے نیڑا۔ لکھ چوراسی لیکھ آپ لکھاونا۔ کروڑ تینتیسا رہیا ویکھ، نہ بھیو کیسے چھپاونا۔ آپ وسیا سد ویکھ، برہمے مکھڑا مکھ چھپاونا۔ شو شنکر لے ویکھ، اجپا جاپ اک جپاونا۔ برہمنڈ کھنڈ پرہ رہیا ویکھ، دس کیسے نہ آونا۔ گرمکھ ورا نیتر لوچن لے پیکھ، چرن دھیان اک لگاونا۔ مستک لیکھا لیکھ ریکھ، برہم گیان اک دواونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، راج راجاناں شاہ سلطاناں سادھاں سنتاں جیاں جنتاں ایکا راہ وکھاونا۔ ایکا راہ جگت وکھائے، پرہ ساچے جوت جگائیا۔ راج راجاناں رہیا سمجھائے، ورن گوتی بھیو مٹائیا۔ سادھ سنت سنت سادھ بھانڈا بھرم بھٹائے، در دوارا ویکھ وکھائیا۔ نہکرمی کرم کھائے، ساچا دھرمی دھرم چلائے، بھل رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھ وڈیائیا۔

★ پہلی پھگن ۲۰۱۲ ہر بھگت دوار جیٹھووال مہاراجیاں اتے سنتاں نوں شبد سندیس بھیجیا

کہ پہلی چیت توں آپ دے پاس شبیدی لکھت موٹابک آؤنا ہے ★

پورن جوت ہوئے پرکاش، ہر شبد جگت جیکارا۔ پرگٹ ہوئے ہر ابناش، کرے مات سچ وبارا۔ بھگت جنان ہر داسن داس، شبد گھوڑ آسوارا۔ نج گھر اتم رکھے واس، کایا کندر چار دیوارا۔ ویکھن آئے منڈل راس، نگر کھیڑا شہر اپارا۔ راج راجاناں میلا شاہو شاباس، سادھاں سنتاں ونج وپارا۔ ویکھ وکھانے پرتھی آکاش، ایکا ایک ایکنکارا۔ لکھ چوراسی ہونی ناس، مارے شبد تیز کٹارا۔ پہلی چیت چیتن چت رکھتا یاد، دوس دہاڑا۔ شبد بھرپور جوت آدھاری۔ ویکھ در دربار، راج راجاناں وارو واری۔ پہلی چیت آئے

در، شاہ سنگرور کر تیاری۔ دوجی چیت میت مُرار، شاہ پٹیالا کرے ادھاری۔ تیجے چیت نام ادھار، کوٹ فرید خبرداری۔ چیت چار کھیل اپار، سنگھ ایشر رہنا خبرداری۔ پنجم چیت نیتن نیت سنگھ رندھیر ویکھے تن بستر چیر لٹھے اپر اپاری۔ چھ چیت ویکھے کایا کھیت، سنگھ میہر پھڑ شبد کٹاری۔ چیت ست پرہ ویکھے پت، تھل کیور کر کرم وچاری۔ چیت اٹھ در گھر اکٹھ شبد گھوڑے نٹھ، سنگھ گرچرن تیری آئی واری۔ چیت نو دہ دشا ویکھنیاں بھوں، چار کُنٹ محل اپاری۔ سنگھ تیجا بانہ دے سر بانے نہ رہن سوں، ویکھے کھیل دسم دواری میل ہر گردھاری۔ سنگھ لایہ کون وچولا وچ دو آب، کون تیج جھلے تاب کِس ملے دواری۔ سنگھ ہرنام گر گوبندے کون چرن گھوڑے دسے رکاب، کون کوٹے کرے آسواری۔ چیت دس جوتی شبد ایکا گھر گئے وس نہ جائن نس، کایا محل چار دواری۔ کون دوارے ملے پرکاش رو سس، کون میلا میل ملائے دسم دواری۔ کون گر کون چیلا، جوتی جوت سرؤپ ہر، شبد سنیہڑا دیوے ور، راج راجاناں سادھن سنتاں در درویشا کالا ویسا ویکھن آئے بنک دواری۔ سنت جگائے ست پُرکھ، جگ جگ ساچی دھارا۔ ایکا ایک وکھائے نام پرکھ، ترشنا ترکھ مٹائے جگت دھندوکارا۔ پنج پنچائن رہی ہرکھ، مایا ممتا پائے وین نین و ہونی کرے باباکارا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد بولے آتم بولا، کھولے جگت بھنڈارا۔ جگت بھنڈارا کھول، بھگت جگایا۔ نام چوہ اکھ بول، کرم کمایا۔ آپے ویکھے کایا ستھر، اتھر نیتنیر وایا۔ بند کیوڑا کپائی پتھر، امرت سپر دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت دوارا اک وکھایا۔ جگت دوارا بھگت جنائی، پرہ ساچا آپ کرائیندا۔ دیوے نام شبد اپارا، در گھر ساچے وجے ودھائی، ساچا میل ملائیندا۔ جوت نرنجن کر اجیارا، ناد وجائے انحد دھارا، ساچی تار پلائیندا۔ آپے وسے سب توں باہرا، محل اچل اک آسارا، دس کیسے نہ آئیندا۔ شبد سرؤپی چار دیوارا، شاہو بھوپی سٹا پیر پسارا، دس کیسے نہ آئیندا۔ اک اکلا ایکنکارا، شبد محلہ جوت ادھارا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھاں کرے نام پیارا، آتم جھولی پائیندا۔ آتم جھولی آپ بھرائے، ہر ہر نام امولا۔ کایا چولی نام رنگائے، در دوارا ایکا کھولا۔ ساچی ڈولی آپ اٹھائے، اک سنائے شبد سچا ڈھولا۔ ہولی ہولی اندر بولا۔ آپ چکائے پڑدہ اوہلا۔ تن شنگار کرائے سولاں۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگت بنایا در گھر گولا۔ سولاں تن شنگار، نو ست ونڈیا۔ سولاں اچھیا کر وچار، میلا ملے ہر ور بھنڈیا۔ دہ دشا پاوے سار، ویکھ وکھانے برہمنڈیا۔ ساچی بھچھیا نام اپار، پار کرائے جیرج انڈیا۔ کرے رکھیا وچ سنسار، بھگت جگت جگت بھگت تن من سدا رکھے ٹھنڈیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ

اپنی جوت دھر، ویکھے کھیل بیاس کنارہ پار آر کنڈھیا۔ بے آس بے آس مٹکھ، من متی دئے ڈبائیا۔ سدا سدا تن رہے ڈکھ، وا تتی اگن جلائیآ۔ آوے جاوے گریہ اٹا رُخ، نام رتی ہتھ نہ آئیآ۔ جگت ترشنا رہے بھکھ، دھیرج یقی نہ کوئی دوائیا۔ کلجگ کالکھ کالا ہویا مٹکھ، چرن نیقی نہ کوئی بندھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے کھیل بیاس کنارہ پار آر کنڈھیا، جن بھگتاں دے سمجھاوے متی، ایکا نام رسنا بھوگ، راگ راگنی چھتی لیکھا دئے چکائیآ۔ جو جن گائے دند بتی، سرت سوانی ہویے ستی، ستگر ساچا پنچاں چکھا آپ بنائے لوک وکارا رہیا جلائیآ۔ ساچی چکھا کر تیار، اچرج کھیل رچایا۔ مایا ممتا کر پیار، دوہاں میل ملایا۔ اگم اگما کرے خوار، جوٹھا جھوٹھا تیل چڑھایا۔ کلجگ ویکھ اتم وار، خالی ٹھوٹھا لکھ چوراسی ہتھ پھڑایا۔ گرمکھ ساچے سنت ڈلار دیوے نام ایکا مٹھا، شبد جھولی رہیا بھرایا۔ بھریا رہے بھگت بھنڈار، نر نرائن ساچا ٹٹھا، توٹ رہے نہ رایا۔ جگت کرائے ونج واپار لکیا رہن نہ دیوے کوئی گٹھا، ویکھ وکھانے اندر باہر سنت سہیلا جو جن رٹھا، جگن جگن دا وچھڑیاں یار، میل ملائے در دربار، جگت بھگت پریقی سچ وبار، آپ اپنا کرم کمایا۔ آپے جانے جوگ جگت، جوگ جگیشر آپ۔ آپے جانے موکھ مکت، تپ تپیشر آپ۔ آپے جانے سچ بھگت، مَن مَنیشر آپ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنا وڈ پرتاپ۔ وڈ پرتاپ کرے رگھڑائی۔ لیکھا رہیا باقی سال ڈھائی۔ نانا تئے دھی جوئی۔ لاڑی موٹ کرے کرمائی۔ دھرم رائے گھر وجی ودھائی۔ چونسٹھ چونسٹھ پائن ویل، اک رت ویکھن کایا بُت مائی کالکا آئی۔ در در گھر گھر نو دوارے دسے ڈکھ، محل اٹاری ترشنا بھکھ، جیو جنت گوارے سار نہ پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے سنت جنان ایکا دیوے نام دھنا، لوک مات نہ ہویے جدائی۔ ایکا ڈھنیا شبد نئیآ، پرہ سچا رہیا چلائیآ۔ چتر گپت ساچا سئیآ، دھرم راہے کڈھے وہنیا، بھیناں بھنیا نہ کوئی سہائیآ۔ کلجگ وہن ایکا وہنیا، گرمکھ ورا مات رہنیا، لکھ چوراسی دئے سزائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے سنت جنان دیوے نام وڈی وڈیائیآ۔ ڈھنیا ڈھاہے گڑھ کوٹ قلعہ محل اٹل اچ مینار۔ ایکا وجے شبد چوٹ، نرنکار نرنکار اپر اپار۔ میٹ مٹائے کوٹن کوٹ، گرمکھ ورا ادھرے پار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے شبد ور، ویکھے پرکھے پرکھنہار۔ جگ ڈھنیا ڈھنیا ڈھنیا ڈھنیا۔ نہ کوئی ديسے سنجھ سویرا۔ سریشٹ سبائی آپ بھلائی، کرے کرائے بیرا پھیرا۔ کلجگ پائے کال ڈبائی، چاروں کُنٹ پائے گھیرا۔ دین دیال دیا کھائی، جن بھگت ادھارے کر کر بیرا پھیرا اپنی مہرا۔ آپ اپنا درس دکھائی، سدا سد سے نیرن نیرا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ کر، کرے کرائے سچ نیڑا۔ کرے نیڑا حق، نؤر جلالیا۔ در دوارا رہیا تگ، جوت نرنجن اک اکلیا۔ لکھ چوراسی پھل گیا پگ، نہ کوئی جگت دلایا۔ سادھ سنت بیٹھے وچ شک، پرگٹ ہوئے گوبند گوبند گر گوپالیا۔ ویلے اتم آگے لائے سارے حق، کایا مندر اک دوالیا۔ کوئی نہ سکے کیسے مات رکھ، جوتی جگت بچھے جوالیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد وجائے ساچا تال، دو جہاناں ایک تالیا۔ دو جہانی وجے تال، شبد نگارا جدا اے۔ گرمکھ ورا ساچا ویکھ لال، منمکھ در دوارا تچ دا اے۔ ہر پکڑ اٹھائے کال مہاکال، لکھ چوراسی کھا کھا مول نہ رجدا اے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں کرے سدا سدا پرتپال، دھرم دوارے بہ بہ سجدا اے۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اک جھلائے شبد نشان، جن بھگتاں پڑے کجدا اے۔۔

★ ۲ پھگن ۲۰۱۲ بکرمی پنڈ بویا رائے نصیب سنگھ دے گرہ ★

پورب لہنا لیکھ ہے، ویکھ لکھنہار۔ سب گھٹ آپ وسیخ ہے، اپنے رنگ روے کرتار۔ ساچے نیتز رہیا پیکھ ہے، پیکھنہار سرب سنسار۔ گرمکھاں مستک لائے نام ساچی میخ ہے، کریا کرے اپر اپار۔ آپ پچھانے دھریا بھیکھ ہے، جوت نرنجن کر آکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، چرن دھوڑی ساچا مجن کرائے تن شنگار۔ ساچا مجن چرن دھوڑ، گر شبدی آپ کرائیا۔ جگ چتر من مورکھ موڑ، تن بھانڈا کچا بھاگ لگائیا۔ لکھ چوراسی کوڑو کوڑ، ہر بھانا سہج سائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد ونجارا ایک ونج کرائیا۔ ایک ونج کرائے، دوارا کھولیا۔ در دوارا اک وکھائے، شبد چوہ اکھر ہر ہر بولیا۔ پھڑ پھڑ بابوں راہے پائے، نام سنائے ساچا ڈھولیا۔ ایتھے اوتھے ہوئے سہائے، ہرجن چرن بنائے گولیا۔ در گھر ساچے دیوے تھائے، پورا تول ہر ہر تولیا۔ پار کرائے پھڑ پھڑ بانہے، چرن پریتی جو جن گھولی گھولیا۔ گرمکھ ہنس بنائے کائے، امرت آتم ایک ڈولھیا۔ نہ کچھ پیئے نہ کچھ کھائے، شبد رالایا نال وچولیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچا نام مدھانے جگت ورولیا۔ نام مدھانا کایا چائی، گر پورا رہیا چلائی۔ ڈرمت میل جائے کاٹی، وڈ سورا دیا کھائی۔ لیکھ چکائے اٹھسٹھ تیرتھ تاٹی، سرب کل بھر پورا درس دکھائی۔ جوت جگائے کایا ماٹی، نورو نؤر جوت سوائیا۔ در دوارا نیڑے واٹی، گرمکھ ورلے بوجھ بھجائی۔ منمکھ نؤ دوارے رسنا رس رہے چائی،

ساچا راہ نہ کوئی دکھائیا۔ جن بھگتاں آپ چڑھائے اُوکھی گھاٹی، پھڑ باہوں پار کرائیا۔ مستک لیکھا لکھے للائی، آد شکت جکت بھگت جوت زرنجن رہیا جگائیا۔ در دوارے بجر کپائی پاٹی، ایکا رنگن رنگ دکھائیا۔ سنت سہیلے لاہا ہر در کھاٹی، ویلا گیا ہتھ نہ آتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے انک سہائیا۔ آپ اپنے انک سہایا، گُرمکھ سوئے جگائے۔ راؤ رنگ کیسے بھیو نہ رایا، دوار بنک اک دکھائے۔ مات پت کیسے نہ جایا، جیوت جی مر جائے۔ گر شبد وچولا ہر پرہہ پایا، دھرنی دھر آپ اکھوائے۔ ساچا ڈھولا راگ سُنایا، نام چلائے ساچی نائے۔ ایکا بولا جکت وایا، نو کھنڈ پرتھی کرے کھے۔ ساچا تولا آپ اکھوایا، گُرمکھ منکھ پچیا کوئی نہ رہے۔ کلا سولان جوت جگایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنگھاسن ساچے بہے۔ شبد سنگھاسن ہر داتار، اپنا آپ سہایا۔ جوت ابناشن کر اُجیار، ساچا چرن چُھپایا۔ ہوئے پرکاش وچ سنسار، اندھ اندھیر مٹایا۔ پرتھی آکشن ایکا دھار، سورج چند چند رہے لو لایا۔ آپے وسے ہو ہو باہر، بند بند وچ سہایا۔ آپے ورتے گپت ظاہر، رنگ روپ کیسے بھیو نہ پایا۔ آپے گوجھ گیانا داتا شاعر، شرع شرائت وچ نہ آیا۔ پنچم پکڑ پچھاڑے کائر، نام کٹارا رہیا چلایا۔ نیڑ نہ آئن آیر غیر، چوسٹھ کھیلے کھیل رچایا۔ ہرجن تارے کر کر مہر، مہربان سرب سُکھدایا۔ پرگٹ ہوئے شیر دلیر، سنگھ شیرا شیرا اکھوایا۔ نو کھنڈ پرتھی لوے گھیر، ستان دیپان پھیرا پایا۔ اتم ڈھیہہ ڈھیہہ ہوئے ڈھیر، نہ سکے کوئی پچایا۔ نہ کوئی جانے سنجھ سویر، اندھ اندھیر کلجگ چھایا۔ جیو جنت سادھ سنت بھلائے کر کر بیر پھیر، دیوی دیو بہم بھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، غریب نانیاں دیوے ور، جیوں بھیلنی در کھائے بیر، امرت آتم جام پیایا۔ امرت آتم جام اولا، نچھر رس چویجے۔ گُرمکھاں ویکھے اک محلہ، کھڑا رہے در دہلیزے۔ سرشٹ سبائی اچھل اچھلا، کیسے دس نہ آئے نیتر تیجے۔ ہر بھگت سُنپڑا ایکا گھلا، شبد بیچ ساچا بیجے۔ پنچ پنچائن کرے ہلا، تن من من تن گر شبد بھنا جکت بھیجے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جکت نانا ویکھ در، آپ کرائے شبد سرُپی ساچی ریجھے۔ شبد وست اپار، ہر رکھائیا۔ کلجگ اتم کیا پیار، گُرمکھ ساچے لیکھا رہیا سمجھائیا۔ تیجے لوچن دوہری دھار، اتم بھچھیا جھولی پائیا۔ جکت وکارا مارے مار، اپنی رچھیا رہیا کرائیا۔ جوت سرُپی کر آکار، لیکھا لیکھا رہیا چُکائیا۔ اُپجے شبد سچئی دھنکار، دھنی ناد انادا رہیا وجائیا۔ پرا پسنٹی جانے دھار، مدھم بیکھری بھیو نہ رائیا۔ ساچی کنتی پُرکھ بہتار، ساچی سیوا رہیا کمائیا۔ آتم سیجا کر تیار، پریم وچھونا اک وچھائیا۔ سولان کرے تن شنگار، روپ انویا آپ دکھائیا۔ جوت زرنجن کر آکار، شاہو بھوپا

آپ اکھوائیا۔ ساچا سجن میت مُرار، ایکا دوجا بھو چکائیا۔ شبد بخشے ساچی دھار، دھارا اپنے ہتھ رکھائیا۔ سُن اگمو آوے پار، دسم دوارے وچ ٹکائیا۔ سُن اگمی شبد اپار، اونکارا دیس سہائیا۔ اونکارا شبد جیکار، جوتی سُن رہیا اُجائیا۔ جوتی جوت بلی للکار، ورن گوت نہ کوئی رکھائیا۔ اپنے رنگ روے کرتار، دھواں دھار رہن نہ پائیا۔ پرگٹ ہونے وچ سنسار، جگا جگنت بنت بنائیا۔ کلجگ تیری اتم وار، ہرجن ساچے رہیا جگائیا۔ مٹکھ بھلے مُگدھ گوار، گنوتتا نظر نہ آئیا۔ اتم آوے پاسا ہار، لکھ چوراسی رووے دھاہاں مار، نہ سکے کوئی چھڈائیا۔ پرگٹ ہونے نہکلنک نرائن نر اوتار، شبد پھڑے تیر کمان چاروں گنٹاں مارے وارو وار، دہ دشا ویکھ وکھائیا۔ گگن پاتالاں پاوے سار، پُریاں لوآں باباکار، کروڑ تیتیسا کرے وچار، شو شنکر رووے زارو زار، برہما ویتا دئے دُبائیا۔ پرگٹ ہونے ہر کرتار، کلجگ ویکھے کالی دھار، نو کھنڈ پرتھمی اک دوار، ستاں دیپاں بھگت وبار، ساچی جوتی رہیا جگائیا۔ پون سواسے کر پیار، نام ارداسا اتم انت وچ سنسار، گرمکھاں دیوے چرن بھرواسا، جوتی جوت سروپ ہر، سدا بخشندا بخشنہار۔ کیا مانگے جن منگتا، منگن منگ دوار۔ گر پورا کایا چولی رنگتا، ناتا تے نو دوار۔ پرہہ پایا میل ملایا ساچی سنگتا، کھلے بند کواڑ۔ ہونے روگ گوائے ہنگتا، نیڑ نہ آئے پنچم دھاڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نیکن نیکا دیوے ور، نیڑ نہ آوے مؤت لاڑ۔ ہر شبد اپار، ہر اُپایا۔ گر پورے دے ادھار، لوک مات جنایا۔ لوک مات کر وچار، ساچی دھارا رہیا وہایا۔ ساچی دھارا اپر اپار، کایا مندر اندر اک وکھایا۔ دیپک جوتی کر اُجیار، اگیان اندھیرا سرب مٹایا۔ کلجگ بھیکھ وٹائے، بھیمو نہ رایا۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھائے، دس کیسے نہ آیا۔ اولیئے پیر شیخ میٹ مٹائے، ساچے حصے رہیا ونڈایا۔ بدھنا لکھی ریکھ مٹائے، گر سوئے مات جگائے، نیتر لوچن نین ساچا ویکھ وکھائے، دئی دویتی پڑدہ لایا۔ نام میخن مستک ساچی لائے، نو دواہری بند کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، اپنے بھانے وچ سمایا۔ ہر بھانا بلوان، کیسے نہ جانیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی لوآں پُریاں ویکھے مار دھیان، آپے جانے آون جانیا۔ جیو جنت جہانی پڑھ پڑھ تھکے وید پُران، انجیل قرآنا آئی ہانیا۔ پرگٹ ہونے ہر شبد نو جوان، رسنا پھڑے تیر کمانیا۔ لکھ چوراسی ایکا مارے سچا بان، کلجگ تیری انت نشانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ در، جن بھگتاں دیوے نام گن ندھانیا۔ کلجگ کالی زین اندھیرا چھایا اے۔ مایا رانی جھوٹھی ڈین، بے مکھاں بھیمو نہ رایا اے۔ اتم چکنا لہن دین، دھرم رائے رہیا اٹکایا اے۔ ناما تے مات پت بھائی بھین ساک سجن سین، کوڑ کٹمب مات بنایا اے۔ گرمکھ ورلا در دوارے

درس پیکھے تیجے نین، آتم گہنا پرہہ ساچے تن پہنایا اے۔ شبد جنائے بھانا سپن، کلجگ مایا جھوٹھا وہن، آپے ہوئے سپھایا اے۔ سنت سہیلے اک اکیلے، ڈھر درگاہی اتم میلے بیٹھ اکتھے رہن، آتم سیجا سچ سہاگن ایکا ناری کنت پیاری شبد رنگیلا پلنگ وچھایا اے۔ موہن مادھو نین مدھار پاربرہم برہم روپ پساری، ایکا رنگ اپنا آپ وٹایا اے۔ کرے کھیل دسم دواری، آپے کھولے بند کواڑی، ساچی ہاٹی اک وکھائے تیرتھ تاٹی، امرت آتم سچ سروور اک اشنان کرایا اے۔ ہرجن چڑھائے اؤکھی گھاٹی، دیپک جوتی جگے لالاٹی، نورو نور کرایا اے۔ آگے دسے نیڑے واٹی، جوتی جوت سروپ ہر، کلجگ اتم ویکھ ہر، ایکا رنگ بھگت جنان در ساچا سنگ جگت وچھوڑا شبدی جوڑا دھرنی میل ملایا اے۔ سرت سوانی ہوئی سہاگن، کنت ملایا پایا اے۔ اک اچجائے ساچا راگن، نیڑ نہ آئی پنچم ناگن، پرہہ سچ شنکار کرایا اے۔ در مندر اندر ہوئے وڈ وڈبھاگن، پنچے موئے پنچے سوئے پنچاں رہیا جگایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ آتم ویکھ ہر، دیپک جوتی رہیا ٹکایا اے۔ دیپک جوتی دیپ بلوئے، ویکھے ترے ترے لواں، ورن گوتی میٹ مٹائے۔ آپ اپنا رنگ، پُرکھ ابناشی ساچا سوہے۔ شبد گھوڑے کسے تنگ، نام نگارا وجے مردنگ، لواں پُریاں جائے لنگھ، کرے کرائے سوئی سوئے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ در، ڈرمت میل جن بھگتاں در دوارے ساچے دھوئی۔ ڈرمت دھوئی میل، دیا کھائیندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ رہی پھیل، نہ بھیکھے جنائیندا۔ ہرجن جن ہر ساچے سنت سہیلے ایکا گھر ملے ساچا ور، کھلے شبد در، ساچا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ساچی ترنی رہیا تر، نہ جنے نہ جائے مر، لکھ چوڑاسی چکے ڈر، ہر بھگت دوارا جوت زینکارا ہر شبد جیکارا ایکا ایک کرائیندا۔ شبد جیکارا ایک ایک جنائیا۔ جن بھگتاں کرے بڈھ بیپک، آتم بھچھیا جھولی ساچی پائیا۔ چرن کول کول چرن ہر ساچی ٹیک، سرشٹ سبائی متھیا آپ وکھائیا۔ جگت مایا نہ لائے سیک، ساچی سیکھیا رہیا سکھائیا۔ درس انوکھا ساچے نیتر نین پیکھ، ڈھر سنجوگا میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے سچ ڈلاریا، پاربرہم برہم پائے سار، وربھنڈی رہیا جگائیا۔ وربھنڈ پرہہ پائے ونڈ، گرمکھ مات جگائے۔ نو دوارے کینے کھنڈ، دسویں بوجھ بوجھائے۔ ہتھ پھرائے چنڈ پرچنڈ، پنچم کھنڈ کھنڈ کرائے۔ پنچم دُور ڈرائے پائے ڈنڈ، پنچم پنچاں میل ملائے۔ پنچم پنچ جوانی گئی بندھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم رنگن رنگ رنگائے۔ رنگن رنگ اپار آپ رنگائیندا۔ جو جن منگن نو دوار شبد گھوڑے تنگن، آپ کسائیندا۔ آپ رکھائے اپنے انگن، آر پار دوچا در نہ منگن جائیندا۔ ناتا توڑے بھکھ ننگن، وجائے

نام مردنگن، مانس دیہی نہ بیوئے بہنگن، لکھّ چوڑاسی پار کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھّ چوڑاسی ویکھ در، کلجگ کایا کھیڑ وکھائیندا۔ جوت اکال دیال جگت جگائیا۔ آپے چلے اولڑی چال، کیسے دس نہ آئیا۔ دوس زین رہے رکھوال، پرتپال رہیا کرائیا۔ سد سے نال نال اندر مندر ڈیرہ لائیا۔ گرمکھان رہیا سرت سنہال، وجا جندر توڑ وکھائیا۔ مارے شبد اک اچھال، ڈونگھی کندر پار کرائیا۔ دیوے نام انملڑا لال، مستک تھالی وچ ٹکائیا۔ ہر جن جن ہر ساچی گھالن رہے گھال، گر پورا مات دلال، لکھّ چوڑاسی پھند کٹائیا۔ آپ وکھائے کایا مندر اک شہاوا تال، امرت جھرنا رہیا جھرائیا۔ پھل لگائے کایا ڈال، امرت آم میوہ اک کھوائیا۔ سرت سوانی بیوئے بے حال، دیوی دیوا درس پائیا۔ بہتر ناڑی وجے شبد سچا تال، پچھا اگاڑی دس نہ آئیا۔ کایا دسے جنگل جوہ اُجاڑ پھاڑ، اچا ٹلا نو دوارے ہر وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دسم دواوی ویکھ قلعہ، بجر کپائی سلا، نہ کوئی سکے بوبا لابیہا۔ شبد سروپی چار دیوار، پرہہ ساچے رچن رچائیا۔ جوت زرنجن پھریدار، نام کھنڈا ہتھ اٹھائیا۔ نہ کوئی دیسے پنچم یار، ناری کھوئے نہ کوئی وکھائیا۔ نہ کوئی سنے سنائے پکار، باباکار نہ کھئے جنائیا۔ ایکا ایک شبد سروپی ویندی دھار، ساچی دھارا رہیا وائیا۔ دسم دواوی کھلے بند کواڑ، سنّ اگھی پار کرائیا۔ پاربرہم برہم پسار، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ زہکرمی کرم وچار، دھرم دوار دھرم کھائیا۔ مانس جنم دئے سدھار، جھوٹھی مایا بہرم مٹائیا۔ زرمل جوتی کر اُجیار، کایا چوٹی اُپر چڑھائیا۔ دیوے شبد سچی دھنکار، کوئن کوئی راگ ہتھ نہ آئیا۔ دھن دھنوتتا اک داتار، ست ستوتتا آپ اکھوائیا۔ ہرجن بنائے ساچی بنتا، ساچا سنیا میل ملائیا۔ شبد چاڑھ رنگ بسنتا، آد اتنا انک سمائیا۔ مہا جگت بھگت گنائے اگنتا، اگنت گنی نہ جائیا۔ دیوے وڈیائی ہر ساچے سنتا، جن جننی لیکھ لائیا۔ ہوئے روگ گوائے رنگتا، ساچی سنگتا گر سرنائیا۔ در دوارا ایکا منگتا، اکال مؤرت مؤرت رگھرائیا۔ آپے ہوئے بھکھا ننگتا، شاہ کنگال سہج سکھدائیا۔ اک ویاے امرت دھارا ساچی گنگتا، گنگا گوداوری سار نہ پائیا۔ شبد گھوڑے کیسے تنگتا، چوتھا پوڑا رہیا اٹھائیا۔ پنچ پنچائنی ہوئے جنگتا، براہمن گوڑا بھیو نہ رائیا۔ سمبل نگری واسا سوڑا، گر گوبندا جوت جگائیا۔ دھر درگاہی آیا دوڑا، دس کیسے نہ آئیا۔ در گھر ساچے لایا ایکا پوڑا، نہ ہتھ کیسے پھڑائیا۔ آپے جانے لما چوڑا، ساڈھے تین ہتھ سپان اندر رہیا ٹکائیا۔ بھگت جنان ہر ساچا پھڑا، جیواں جنتان بھیو نہ رائیا۔ ہر سنت سہیلے آتم لگی اوڑا، امرت میگھ رہیا برسائیا۔ لکھّ چوڑاسی ویکھ پھل مٹھا کوڑا، نو کھنڈ پرتھی ستان دیپان آپے ونڈ ونڈائیا۔ لوآن پریاں اگم اگما، ہڈ ماس نہ ناڑی چما، مات پت نہ کیسے جما، آپ اپنا رہیا اُپائیا۔ پون

سواسی نہ لئے دما، نیتر نیر ورو لے نہ چہم چھا، ساچی کارا ربیا کرائیا۔ کھنڈ منڈل برہمنڈ کرے کھنڈ کھنڈا، کلجگ دیوے انت دہائیا۔ برہمے آتم ہوئی رنڈا، چارے ویداں وقت چُکائیا۔ شو جی توڑے مان گھمنڈا، باشک تشکا گل لٹکائیا۔ کروڑ تیتیسا ہویا رنڈا، سُرپت راجا اند دئے دہائیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی لوک مات مار جہات، سوہنگ پھڑیا بتھ وچ ڈنڈا، چاروں کُنٹ دہ دشا ربیا اُلٹائیا۔ آپے توڑے سرب گھمنڈا، میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈا، راج راجاناں شاہ سلطاناں جیو جہانا ربیا جگائیا۔ جوت سرُپی کھیل مہانا، آپے ویکھے والی دو جہانا، لکھ چوڑاسی اتم انت بنہن آیا ایکا گانا، لاڑی مؤت خوشی منائیا۔ پرگٹ ہوئے گن نِدھانا، دھرم رائے سپس جھکانا، اٹھائی کُنڈا کُنڈا لایا۔ گُرمکھ ساچے چتر سُجانا، ملے میل سری بھگوانا، آتم دیوے برہم گیانا، وجے تیر شبد نشانہ، بجر کپائی پار کرائیا۔ چرن پریتی اک دھیانا، آپ بیٹھائے شبد بانا، نو دوارے اک اڈانا، جیو پنڈ باہر کڈھائیا۔ پائے ونڈ سگل ٹکانا، سچا شبد اک سُنانا، چھٹی راگاں اک ترانہ، انحد دھن سُنائے کانا، آپے آپ ربیا اُچائیا۔ نیج گھر آسن اک وچھانا، ہرجن ساچا سنگ سہانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم سیجا کنت کنتوبلا شبد جھولا سوہنگ برکھ برکھا پھولا، اگلا پچھلا مول آپ چُکانا۔ ست پُرکھ اپار، ست اُپایا۔ گھر ستویں کر آکار، جوتی نور کرایا۔ جوتی نور ہویا اُجیار، چھایا ہیٹھ آپ رکھایا۔ جوتی چھایا کھیل اپار، اونکارا دیس وسایا۔ اونکارا ساچی دھارا، ساچی دھار ربیا وپایا۔ ساچی دھارا پر اپار، سو ساچا ناؤں رکھایا۔ سو ہوڑا اک اپار، جوتی جوڑا نال ملایا۔ جوتی جوڑا اک وچار، ساچا توڑا سپس لگایا۔ ساچا توڑا تن شنکار، سولان کلیاں نال بندھایا۔ سولان کلیاں پر اپار، سولان اچھیا بتھ وکھایا۔ سولان اچھیا دھرم جیکار، پائی بھچھیا دھرم کرم کمایا۔ ساچا شبد کیسے نہ دسیا چند بتیسا ربیا گایا۔ راگ چھتیسا پایا حصہ، مَن مَنیشر آپ سُنایا۔ پنچم پاوے ساچا حصہ، پون سواسی سنگ رلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، پنچ دوارے جوتی شبدی میل اپارے، پون ہلارا اک دویا۔ جوتی شبدی میل پون سواسیا۔ جوت نرنجن چاڑھے تیل پرتھی آکاسیا۔ چوتھے گھر ویکھے وپیل، گُرمکھ ساچے سنت سہیلے آپے سدے، نیج گھر رکھے سد واسیا۔ درس دکھائے دیا کھائے آپ اپنے مدھ مدھ، مدھ آتم جام پلایا۔ چرن کول کول چرن جن ہر ساچے بدھے، پلے دام نام بتھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے ویکھے تیجے در تیری حدے، نو اٹھاراں رنگ رنگایا۔ دو جے گھر ساچی بدھے، آسا ترشنا پھرے ہلکایا۔ ایکم ایک ایکا گُرمکھ ورلے لادھے، گُرمتر شبد جنایا۔ پایا پد امر وجے ناد ندے راگ انادا، انحد اک سُنایا۔ آپے جانے بھيو بودھ اگادھا، برہمادا کھیل رچایا۔ گُرمکھ ورلے رسن ارادھا، ساچا دیوے

ساچی نام دادا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بہگت سہائے اک در، در گھر ساچا اک سہایا۔ جن دوارا بنک ہے، بنک دوارا آپ۔ آپے راؤ رنگ ہے، سرشٹ سبائی مائی باپ۔ پرہہ ساچا جوت سروپی واسی پُری گھنک ہے، جن بہگتاں میٹ مٹائے تینو تاپ۔ جوت پرگٹائے بار انک ہے، آپ جپائے اپنا جاپ۔ ہرجن وڈیائی جیوں جنک ہے، نہ دسے کوئی سنتاپ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے دیوے ور، درس دکھائے اپنا آپ۔ ور پایا گھر اپنے، ملے میل گوہندا۔ چے جاپ جپ چنے، ہر سدا سدا بخشندا۔ میٹ مٹائے تپ تپنے، سگل مٹائے آتم چندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سروپی دیوے ور، ہرجن بنائے لوک مات ساچی ہندا۔ گرُمکھ گرُمکھ گرُمکھ، گر چرن دھیانا۔ آتم ترشنا اترے بھکھ، دیوے نام شبد ہانا۔ اُجل کرے مات ککھ شبد چلائے نام نشانہ۔ سپھل کرائے مات ککھ، سوہاؤنتی نار سہانا۔ مات گرہہ نہ اُلٹا رُخ، لکھ چوراسی پھند کٹانا۔ مانس دیہی ملی مٹکھ، ملیا میل ہر بہگوانا۔ جگت وسورا اترے دُکھ، چرن کول گر اک دھیانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ بٹھے بتھیں گانا۔ سوہنگ گانا نام ڈوری، پرہہ ساچا تند بندھائیا۔ لوک مات کل کرے چوری، بندی بندھ بندھائیا۔ نہ کوئی جانے زور زوری، اندھ گھوری ویکھ وکھائیا۔ آپ اپنے ہتھ رکھ ڈوری، سنگ انگ پرہہ جائے توری، آپ اپنا سنگ نبھائیا۔ شبد چاڑھے ساچی گھوڑی، دُھر درگاہی جڑی جوڑی، جگت وچھوڑا بہگتی جوڑا میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بہگوان، انگ سنگ سنگ انگ نام مردنگ رسیا وجائیا۔ نام مردنگ وجے تن بوئے شبد گھنگھورا۔ پرہہ ابناشی کرپا دھاری، مٹے پنج چورا۔ در گھر ساچے بوجھ بوجھائی، چکے مورا تورا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک بختے شبد گھوڑا۔ من مت جگت وکار ہے، سنسا روگ جلائے۔ گر شبد نہ کیسے پیار ہے۔ ڈرمت رہی بللائے۔ پنجاں تتاں ہاکار ہے، نہ کوئی دھیر دھرائے۔ رتی رت ابلے گھار ہے، سار کوئی نہ پائے۔ نہ کوئی پُرکھ پُرکھوتم نار ہے، کنت سہاگی آپ ہنڈھائے۔ ورن گوت نہ شبد وپار ہے، ساچا ونج کرائے۔ ایک جوت جگت ادھار ہے، پون اُنجا وچ سہائے۔ ہر بہگت شبد ادھار ہے، بونجا اکھر وکھر رکھائے۔ ایک ایک جوت زرنکار ہے، سرت بییک بنائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہوئے روگ گوائے۔ من مت جگت وکار ہے، تن من بوئے پُرانا۔ لوہ موہ ہنکار ہے، کام کرودھ نشانہ۔ نو دوارے سد خوار ہے، رس رسنا پھر وکھانا۔ گرمتی نام ادھار ہے، تن بھانڈا بہرم بھٹانا۔ وا تتی نہ گھر سچے دربار ہے، چرن دھوڑ سچا اشنا۔ دیا بتی نہ کوئی وبار ہے، دیپک جوتی اک

جگانا۔ اٹھے پہر رہے اُجیار ہے، سنجھ سویر نہ کوئی دکھانا۔ دہ دشا محل اپار ہے، چارے کُنٹاں بند رکھانا۔ نام جھروکھا اک اپار ہے، در دروازہ دھرم نشانہ۔ ہر جن جن ہر موقع اتم وار ہے، ملے میل سری بھگوانا۔ سوہنگ بیڑا جگت تیار ہے، گرمکھ ورلے چرن ٹکانا۔ ایک دوجا آپے بنھے وار ہے، ساچی سرن اک رکھانا۔ لیکھے لائے سو سو جنم لیا اوتار ہے، سو ساچا جاپ جپانا۔ دیون آیا بھگت ادھار ہے، اپنا دین مول چُکانا۔ بھانا سہنا کرم وچار ہے، مانس جنم لیکھے لانا۔ ساچے بہنا در دربار ہے، چُکے آون جانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے نام گن ندھانا۔ من مت جگت سب متھیا، رہی رت ورو۔ رسنا گائے نہ ساچی گاتھیا، انجانی بالی رہی انہول۔ پنچم پنجاں پائی نتھیا، کایا مندر ڈونگھا ڈھول۔ نہ کوئی چڑھائے ساچے رتھیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی ویکھے گھر، آپے وسے سدا کول۔ من مت تیرا ناتا، منمکھ تن جڑایا۔ ایک بھلیا پُرکھ بدھاتا، کایا سکھ اُپجایا۔ دوس رین اندھیری راتا، ستگر گرت ست مکھ نہ نظری آیا۔ کرم ہین نار گلکھئی کمذاتا، ساچا کنت نہ سیج ہنڈھایا۔ نہ کوئی دیوے ساچی داتا، شبہ بھنڈار ہر جھولی پایا۔ ویلے انت نہ پُچھے واتا، پتا مات گود جس اُٹھایا۔ ہر جن جن ہر ایک ایک نرنجن جاتا، چرن ناتا دھرم دھرایا۔ آپ سُنائے اپنی گاتھا، ساچی ورنی ہنس بٹھایا۔ ملیا میل کملاپتا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھاں دیوے شبہ ور، منمکھاں دس نہ آیا۔ من مت وبھچار نہ رنگ راتی۔ کلجگ جیواں کرم رہی وچار، کرے کھیل بوہ بوہ بھاتی۔ ورن اورنا ہاباکار، چاروں چار بنائے ساتھی۔ پنچم پنچم نہ پائن سار، پنچم ٹکا کالا ماتھن ماتھی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ورلے سنت ورو، بھاگ لگائے کایا چولے، شبہ بیٹھائے ساچے ڈولے نام کہارا ساچا ساتھی۔ تن من ہریا سیتلا، ملیا پُرکھ اگما۔ میل ملاوا ساتے میتلا، لیکھے لگے کایا چما۔ مانس دیہی جگت جگ جیتلا، رسنا گائے دم دما۔ ستجگ ساچی چلے ریتلا، ایک ایک ہر ہر ناؤں نا۔ ساچا مندر گرودوارا تن مسیتلا، جوتی جوت سروپ ہر، ساچا شبہ دیوے ساچا پورن ہوئے کما۔ تن مندر گردوار، گر گر جانیا۔ گر مندر بیٹھ اپار، کرم پچھانیا۔ شبہ بخشی ساچی دھار، ساچا دھرمی دھرم کمانیا۔ پاربرہم برہم کھیل اپار، جرمی جم اپاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبہ دیوے جگت ور، ستجگ تیری ساچی دھاریا۔ ستجگ ساچی دھار آپ بنائیندا۔ کلجگ تیری اتم وار، شبہ گھوڑ ہر آسوار، لواں پُریاں آپ جنائیندا۔ ترے ترے لواں ایک کار، وربھنڈ کھنڈ پرہہ شبہ ادھار، برہمنڈ رچن رچائیندا۔ شبہ پھڑ تیز کٹار، ماری جائے وارو وار، برہما شو اند بلائیندا۔ وربھنڈی کرے خبردار، بھیکھ پکھنڈی چور یار،

ساچی ڈنڈی نام ادھار، نام کنڈھی اک وکھائیندا۔ نار دُباگن مٹکھ بہنڈی دو جہاناں دسے رنڈی، کنت بہتار نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ گرمکھ ورلے مات ساچی ونڈی، دات اک شبہ نام پرچنڈی، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ لکھ چوراسی دیون آیا دنڈی، راج راجاناں وڈھے کنڈی، کھنڈن کھنڈی آپ کرائیندا۔ چرن چھپائے سکیت منڈی، سمت چوڈاں لوکان چوڈاں بٹاں ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پربت ٹلے اُچ پہاڑ، آپ چپائے اپنی داڑھ، جنگل جوہ جل تھل وچ سمائیندا۔ ول چھل چھل دھار بھیکھن باونا۔ کلجگ کالا کل چاروں گنٹ اندھیری شامنا۔ نہ کوئی جیو جہانی جانے امرت آتم ساچا جل، ترشنا تچ نہ کامنی کامنا۔ دئی دویتی مٹے نہ سل، نہ کوئی پھڑائے ساچا دامنا۔ شبہ چلائے نہ ساچا ہل، لگے پھل نہ کایا ڈالنا۔ سچ دوارا نہ لیا مل، ویلے انت سنت کنت پچھاتاونا۔ گرمکھ گر شبہی گیا رل، گرمتی بوجھ بوجھاونو۔ ساچی گھالن گھالی گھال، آتم جوتی دیپ جگاونو۔ بھاگ لگائے کایا کھل، ورن گوتی بھيو مٹاونو۔ جوتی جوت سرُپ ہر، دئی دویتی مٹے سل، ایکا نام ہرجن آتم تام ساچا بھوگ رسنا مکھ لگاونو۔ ساچا بھوگ آتم رس، نیج گھر آتم پائے۔ پُرکھ ابناشی ہوئے وس، زین دوس دوس زین سد سیو کھائے۔ پریم ترانہ تیر مارے کس، دو جہانی کار کرائے۔ شبہ سنیہڑا راہ ساچا جائے دس، دھر نشانی اک وکھائے۔ مٹے زین اندھیری کلجگ مس، برہم گیانا اک جنائے۔ در گھر ساچے میلا ہس ہس، ناد انادا انحد دھنی ساچا راگ سنائے۔ ساچی جوت ہوئے پرکاش، نہ کوئی دسے رو سس، بودھ اکادھا شبہ جنائے۔ امرت آتم مکھ چوائے ساچا رس، تیرتھ تٹ کوئی دس نہ آئے۔ ایکا گھر دھئے گئے وس، سرت شبہی ساچا میل ملاواں ہوئے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ میلا سچ گھر، در گھر ساچے ایکا دعوہ ہوئے۔ سچا دعوہ دھر اپیل۔ گرمکھ کرنا شبہ وکیل۔ ایکا دیوے جگت دلیل، جوتی جوت سرُپ ہر، کلجگ تیری اتم ور، پرگٹ ہوئے سمبل نگری ساچا واسا، اُپر چھپر چھایا نیل۔ چھپر چھایا نیل ہر سہایا۔ چند ستار ٹکایا۔ آپ اپنے رنگ سہایا۔ ساچی سیوا جگت لگایا۔ سور سوریا ساچا بنسا اک پرکاش وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سمبل نگری اک اکرگری جوت زرنجن سنگ رکھائے، سگل سمگری تنان لوآن پایا، اڈمبیر نام سویمبر شبہ وچولا دو جہانی ایکا ایک رکھایا۔ سمبل نگر سچ محلہ، دو جہاناں ٹکانا۔ آپے وسے اک اکلّا، شبہ پون وچ سمانا۔ آپے ویکھے جل تھلا، نو کھنڈ وند وندا۔ ستان دیپاں آپے رلا، برہمنڈ وچ سمانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نیج گھر واسا اک رکھانا۔ دوسر کیسے دس نہ آئے، جن بھگتان ساچا سنگ رکھانا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، چاروں گنٹ دہ دشا مار دھیانا۔ آپے ورتے اپنا بھانا۔

جنم کرم پر بہ ہتھ، جس اُپایا۔ آپے رکھے دے کر ہتھ، دیا کمایا۔ شبد چڑھائے ساچے رتھ، ساچا مارگ رہیا چلایا۔ جگت وچارا دیوے متھ، شبد کُنڈا ایکا لایا۔ لیکھا چُکے سیاں ساڈھے تِن ہتھ، در دوارا اک وکھایا۔ سگل وسورے جائن لٹھ، جوت نرنکارا درشن پایا۔ رسنا کتھنی نہ سکے کتھ، اکتھ کتھا اکھویا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بہگت دوار جگت اُجیار اپنا چرن چُہپایا۔ بہگت نہانا ہین ہے، گر پورے اگے پائے۔ گر پچن شبد ادھین ہے، وڈ سورے سیو کھائے۔ رسنا رس چین ہے، ہر حضورے وچ سہائے۔ وکھر اکھڑ جگت کین ہے، ساچے گھر وسائے۔ مٹمکھاں کایا مندر وچ ہنکاری بین ہے، پُرکھ ابناشی دس نہ آئے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ بندھائے تتاں تین ہے، من مت بُدھ ایکا رنگ رنگائے۔ من مت بُدھ پر بہ پائے ڈوری، شبد نام رکھایا۔ در دوارے کارج سُدھ، مٹمکھ جیواں کرے چوری، کلجگ زین اندھیر گھوری، دس کیسے نہ آیا۔ جگت چُکائے موری توری، پنچ نہ پائن در دوارے شوری، آپے آپ رہیا ڈرکایا۔ ہر جن جن ہر ساچا پنڈ چڑھے شبد ساچی گھوڑی، نام سیہرا سیس گندایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا دیوے جیاں دان جوگ جگت بہگت گر چرن دھیان لگایا۔ کوٹ برہمنڈ کھوج تھکے، بھيو کیسے نہ پایا۔ جیرج انڈ پنڈ برہمنڈ ونڈ، لیکھ سکے ویکھ برہما نہ رایا۔ آپ سُنائے نو کھنڈ، سُرَت سہاگن دسے رنڈ، ساچی سیو نہ کوئی کمایا۔ گرمکھ ورا ہتھ پھڑے چنڈ پرچنڈ، ایکا ونڈ ونڈایا۔ نر ہر ساچا راج راجاناں شاہ سلطاناں والی دو جہاناں شبد سرُپی دیوے دنڈے، شبد کھاڑا ہتھ اٹھایا۔ میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈے، جوتی جوت سرُپ ہر، گرمکھ ساچے سنت جنان دوس زین زین دوس بھوے سد سہایا۔ دوس زین آتم گھر میل ملاوا ہر ہر کنتا۔ آپ چُکائے جگت موہ، بھیکھادھاری جگا جگنتا۔ چرن دھوڑ نہائے ساچے سر، لوک مات بنائے ساچی بنتا۔ چرن کول کول چرن ہرجن ساچا جائے تر، ملے وڈیائی سادھن سنتا۔ ایکا ایک ہری ہر، نہ جئے نہ جائے مر، پورن جوت سری بھگوتتا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بہگت دوار کر وچار، میل ملائے ساچے کنتا۔ پنچم مار پنچ جویا۔ پنچم کر شبد پنچ سیو کھائیا۔ پنچم شبد کٹار، پنچم پھولن ہار پہنایا۔ پنچم میلا اک دوار، پنچم پنچاں وچ سہایا۔ پنچم گائے پنچ سُن، پنچ شبد جنایا۔ پنچ جنائے پنچ جن، پنچم آپ اٹھائیا۔ پنچم الہے پنچم شبد دُھن، پنچم راگ مٹائیا۔ پنچم پکار رہیا سُن، جوتی جوت سرُپ ہر، پنچم رنگ رنگائیا۔ پنچم مایا پنچم پایا، پنچم پُرکھ اپارا۔ پنچم آیا پنچم جایا، پنچم شبد ہلارا۔ پنچم پایا پنچم وڈیایا، پنچم نام جیکارا۔ پنچم ملایا پنچ ترپتایا، پنچم بھرے بھنڈارا۔ پنچم مٹایا پنچم پایا، پنچم میل اپارا۔ پنچ

سُہایا پنچ جگایا، پنچم دئے ہلارا۔ پنچم پنچاں وچ سمایا، پنچاں وسے آپے باہرا۔ پنچ پائں پنچ گائں، پنچم رنگ رنگایا۔ پنچ آئن پنچم جائن، پنچاں سنگ نبھایا۔ پنچ کھائں پنچ ڈائں، پنچ پنچاں ہتھ پھڑایا۔ پنچم جوتی اک ملائیں، پنچم شبد جنایا۔ پنچم ویکھے ایکائیں، پنچم جوتی اک بنایا۔ پنچم بھانا سر تے سہن، پنچم روتی رو رو نیر وبایا۔ پنچ چُکایا لہن دین، کوٹی کوٹ پھرن بلکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، پنچم میلا پنچم گھر پنچ در اک کھلایا۔ پنچ اُپتہ شبدی دھٹا، نام وست امولا۔ پنچم بھتہ پنچم کھتہ، پنچم تول اتولا۔ پنچم چنہ پنچم ڈنہ، پنچم گھول گھولا۔ پنچم مٹاں پنچم سنہ، پنچم وسے کولا۔ پنچم تنا چھپری چھنہ، پنچم بولے ڈھولا۔ پنچم پنچم پنچم ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل کلا سولا۔ پنچم میتا پنچم چیتا، پنچم ریت چلایا۔ پنچم سٹیا پنچم نٹیا، پنچم گیتا اک سُنایا۔ پنچم جیتا امرت پیتا، پنچم چیتا اک رکھایا۔ پنچم تٹیا کایا مندر متیا، چار دواہی اک بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم پرکھے آپے میتا، آپ اپنے وچ سمایا۔ پنچم بولے کایا چولے، پنچم رسیا لکائیا۔ پنچم آتم پڑدے بھولے، ویکھے وکھانے کایا چولے، پنچم رہے جدائیا۔ پنچم تول ساچا تولے، پنچم تت شبد وروولے، کایا متھنا آپ اکھوائیا۔ پنچم وسے ہر ہر کولے، پنچم پنچ رہے انھولے، پنچم گولے رسیا بنائیا۔ پنچم تول ساچا تولے، جوتی جوت سرُپ ہر، پنچم کھنڈا ایک شبد رسیا لگائیا۔ پنچم جوگ پر پنچ گویا۔ پنچم بھوگ آتم رس پایا۔ پنچم سنجوگ ہر ہر ہر ور ور گھر ساچے پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، پنچم میلا میل کر، پنچم پنچ اپایا۔ پنچ اُپائے پنچ مٹائے، پنچاں شبد جنائیا۔ پنچ اُٹھائے پنچ کھائے، پنچم میل ملائیا۔ پنچ ہسائے پنچ روئے پنچاں تیل چڑھائیا۔ پنچ چُھڈائے پنچ بندھائے، پنچاں انگ لگائیا۔ پنچ جنائے پنچ بھلائے، پنچاں بھرم مٹائیا۔ پنچ اُٹھائے پنچ رُلائے، پنچاں پنچم میتا ایک شبد سُنائیا۔ مان رکھائے اٹھاراں دھیائے گیتا، ارجن نیتا ویکھے وکھائیا۔ پنچم منیا پنچم ڈتیا، پنچم بھئے بھیانک۔ پنچم راگ سُنائے کتیا، پنچ اُٹھائے اچن اچانک۔ پنچم پنچ ساچا جنیا، پنچ سہائے ساچا تھانک۔ پنچم راہ ایک بنیا، پنچم ویکھے موتی مانک۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکنک نرائن نر، ویکھے وکھانے خلق خالق۔ جگت جوگ پر بھ دئے تیاگ۔ چرن چُھپائے ایڈھیا پراگ۔ ویکھے وکھانے ابناش سنیاس ویراگ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے سویا جائے جاگ۔ ایڈھیا پراگ در در گھر گھر مندر اندر ویکھے لگی ترشنا آگ۔ کون ہون کون جوتی ساچا دیپک جگے چراغ۔ کون بھوتی تن دھوتی، کون ہنس کون کاگ۔ کون مدھ آتم رس پیتی بوٹی، کون سنت ہتھ پکڑے واگ۔ کون گھر جیو جنکی چھوٹی، کون دوارے مچن ماگھ۔ کون جنائے شبد ترے کوٹی، کون

دوارے وجے انحد ساچا ناد۔ جگت مایا کلجگ چھوٹی، سریشٹ سبائی ڈسے ڈسنی ناگ۔ دُھر درگاہی اتم روٹھی، کوئی نہ پکڑے اتم واگ۔ جوت زرنجن ایکا ٹھی، در گھر ساچے لائے بھاگ۔ چار ورن کر ایکا مٹھی، میل ملائے کنت سہاگ۔ پنڈت پاندھے رہن نہ دیوے کیسے گٹھی، دھوتی ٹکا تن بستر ویکھے بھاگ۔ سنت سہیلے جگا جگنتر گئے رُٹھی، آپ ملائے دیا کھائے اک اُچائے شبد ویراگ۔ کول ناہی کرے پٹھی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در دوارا اک پچھانے، گرُمکھ ساچے سُگھڑ سیانے ساچا میلا کنت سہاگ۔ نیکن نیکا پھیکن پھیکا۔ دریشٹ جگت اگوچر سوامی بھیو جانے جن جیا کا۔ انت آد آد انت نہکامی، لیکھ لیکھانے ویکھ ویکھانے راج راجانے ساڈھے تن ہتھ سیں کا۔ گھٹ گھٹ انترجامی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ہوئے بلوئے گھر ساچے نامی۔ آپ انامی آپ نہکامی انتریامی جانت۔ آپے زین آپے شامی، آپے پیر فقیر پچھانت۔ آپے رس آپے طعامی، آپے کرودھی کپٹی ہوئے کامی، آپے برہم گیانت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ویکھ گھر، کرے کرے سرب پچھانت۔ آپ پچھانے آپے جانے آپے پڑدے اوہلے۔ آپ جگائے چتر سُگھڑ سیانے، بھاگ لگائے کایا چولے۔ آپ سُنائے ناد انادی ساچے گانے، سوہنگ سو ساچے ڈھولے۔ آپ جگائے راجے رانے، در دوار بنائے گولے۔ آپ اُٹھائے سادھ سنت بے مہانے، پورا تول ہر ہر تولے۔ آپ چلائے نام ونجھ مہانے، سریشٹ سبائی کایا پھولے۔ آپ رکھائے اپنے بھانے، ہرجن انت مات نہ ڈولے۔ آپ اُٹھائے اک نشانے، پرگٹ ہوئے کلا سولے۔ چڑھے شبد سچے بیانے، لکھ چوراسی انت وروہلے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرُمکھ کایا ڈونگھی کندر ساچے مندر جگت پُجاری شبد سروپی بہ بہ بولے۔ شبد پُجاری پریم اشٹ، ایکا ایک رکھائیا۔ آپے جانے اپنی دریشٹ، وششٹ وششٹ گر بنائیا۔ کل پلائے مات سریشٹ، دس کیسے نہ آئیا۔ مت بُدھی ہوئی نشٹ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کل ورتائیا۔ اپنی کل آپ ورتائے، شبد قہر اندھیرا۔ ول چھل پرہہ آپ کرے، نہ کوئی جانے سنجھ سویرا۔ جگت دھام آپ ڈلائے، نو کھنڈ پرٹھی پائے گھیرا۔ چاروں کُنٹ اُٹھ اُٹھ دھائے، سینگھ شیر پرہہ شیر دلیرا۔ لکھ چوراسی رووے باوے، ناتا تے میری میرا۔ گرُمکھ ورا گیت انادی ایکا گاوے، جس جن کرے اپنی مہرا۔ ایکا پد گھر ساچے پاوے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا دیوے شبد ور، نہ مات کل لاوے دیرا۔ اک شبد اک شنگار۔ اک گر اک ادھار۔ اک سُر اک ناد بودھ آگادھ اپر اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، اتم ویکھے سچ گھر، کون دوارے میلا مادھو مادھ۔ ہر دوارا آپ پچھانے، نو دوارے تج۔ بھگت جنان ہر پاوے سارے، کلجگ

مایا پڑدے کج۔ آون جاون گیڑ نوارے، اتم رکھے ج۔ پتت پاؤن کھیل اپارے، پیائے امرت آتم رج۔ درس دکھائے اگم اپارے، کایا کعبہ اک کرائے ساچا ج۔ شبد جنائے سچی دھنکارے، شبد سروپی مارے آواز۔ جوت نرنجن اک آکارے، اک سنیہڑا گر منت دیوے گر شبد ساچا بھج۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر گھر در ایکا ایک بھے سج۔ ست پڑکھ اپار، ست سمایا۔ گھر ستویں کر آکار، جوتی نور اُپایا۔ آپے ویکھے اپنی دھار، پرہہ اپنا در سہایا۔ چھیواں گھر کر تیار، جوتی ست شبد جنایا۔ شبد چلے اپر اپار، آد انت بھیو نہ رایا۔ آپے ویکھے در دوار، پنچم گنڈا آپے لایا۔ پنچم کر پون ادھار، سچ سواسی رسیا چلایا۔ چوتھا گھر جوت نرنکار، دُور نیڑے دس نہ آیا۔ سادھاں سنتاں کرے پیار، نام وچولا وچ رکھایا۔ آپے بھوئے باہر وار، دوسر کھوئے رہن نہ پایا۔ سولا کرے تن شنگار، شبد سنگھاسن دئے دکھایا۔ ایکا گھر سچا دربار، در درویشا بھیکھ وٹایا۔ کلجگ اتم ویکھ وچار، نہکلنکی جوت جگایا۔ پیس پیسے خبردار، بھانا اپنے ہتھ رکھایا۔ پیس تیراں تیراں نانک دھار، نین نیتر ویکھن آیا۔ راج راجاناں کرے خبردار، شبد سنیہڑا در پُچایا۔ سادھاں سنتاں پاوے سار، دسم دواوی بوبا لایا۔ آپے پُچھے جگت وبار، کون چیل کون گر بھوئے سہایا۔ کون اٹھائے کایا ماٹی بہار، تیرتھ تائی دُرمت میل دھوایا۔ کون چڑائے اوکھی گھاٹی، بھانڈا بھرم دئے بھٹایا۔ دیپک جوتی جگے کول للاٹی، ست پرکاش کرایا۔ بجر کپاٹی جس جن پاٹی، تن ساچی ہاٹی جوت سروپی کھیل رچایا۔ کرے کھیل بازی گر ناٹی، آگے دسے نیڑے واٹی، کندھا پار نہ کوئی جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے رنگ سمایا۔ پرہہ اپنے رنگ سلئے، بھیو بھیو ابھیدا۔ نو کھنڈ پرتھی کھیل کھلائے، ستان دیپاں اچھل اچھیدا۔ برہمنڈ کھنڈ پرہہ ونڈ ونڈے بھیو گوائے پرہہ چارے ویدا۔ سوہنگ کھنڈا اک اٹھائے، نہ کوئی جانے جگت کیتیا۔ چار کٹ جام پلائے کتنی کتھے نہ کوئی جہوا۔ جیرج انڈاں ویکھ وکھائے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم میلا اک کر وڈ دیوی دیوا۔ پنچم لایا پنچ ہر، پنچم جوت جگائیا۔ پنچ چُکائے آپ ڈر، پنچم دھیر دھرائیا۔ پنچم دیوے بھگت ور، پنچم کرے ہلکائیا۔ پنچم کھولے آتم در، پنچم آپ بھوائیا۔ پنچم ٹہائے ساچے سر، پنچم سار نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اچنت کایا کھیت، سوہنگ بیج تن من سیج ساچے مندر رسیا بچائیا۔ ایکا بانا ایکا رت، شبد چڑھائے ساچے رتھ، دوس زین رہے خُماری۔ آد انت پرہہ رکھے پت، دوس زین آپے (پاوے ساری)۔ پون ت پرہہ رکھے پت، ست سنتوکھی دھیرج یت، جوت جگائے اگم اپاری۔ بھاگ لگائے کایا ہٹ، تن مندر اندر چوڈاں ہٹ، دیوے نام وست نام پساری۔ اک وکھائے تیرتھ تھ، دُرمت میل کایا کٹ دئی

دویتی میٹے پھٹ، ایک دیوے شبد ادھاری۔ دیپک جوتی لٹ لٹ، سیس ہتھوڑا مارے سٹ، پرہ کھولے بند کواڑی۔ ساچا لاہا لین کھٹ، ہر شبد پہنائے تن ساچا پٹ، مانس دیہی پیچ سواری۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لوک مات پھڑائے اپنا لڑ، دو جہان سری بھگوان دیوے سچ سچی سرداری۔

★ ۱۹ پھگن ۲۰۱۲ بکرمی ماتا بٹن کور دے گرہ ہر بھگت دوار جیٹھووال ★

دہ دشا ہر دوس وچار۔ پائے حصہ وچ سنسار۔ بیس اکیسا جوت آکار۔ چہتر جھلے پرہ ساچے سیسا، راج راجاناں کرے خبردار۔ ایک شبد چلے حدیثا، چار ورنان ایک دھار۔ مایا رانی جوٹھا جھوٹھا پیسن پیسا، کلجگ اتم گئی ہار۔ شاہ سلطاناں خالی کھپسا، راون دھاہاں مار۔ گایا راگ دند بتیسا، نہ کوئی سنے مات پکار۔ ایک چہتر جھلے پرہ ساچے سیسا، سوہنگ شبد دھرم جیکار۔ پُرکھ انباشی اک بلایا، نو کھنڈ پرتھی بٹھے دھار۔ لوک مات ویکھن آیا، شبد گھوڑے ہو آسوار۔ ذات اذاتی پرکھن آیا گرمکھاں دیوے چرن پیار۔ نام ناتی بنھن آیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بیٹھ سنگھاسن لکھ چوراسی ویکھے پرکھے دس نہ آیا۔ ویکھے پرکھے پرکھنہار۔ نام کسوٹی لائے، کرے کھیل اپر اپار۔ سوہنگ ساچی بانی اک پڑھائے، گرمکھ ساچا ویکھنہار۔ تیرتھ تٹی اک اشنان کرائے، آپے وسے گھٹ گھٹی، گھٹ گھٹ اندر ڈیرہ لائے، منمکھ جیواں اتم بھرنی دھرم رائے دی چٹی، ڈاڈھے ہون خوار۔ گرمکھاں جوت جگائے لٹ لٹی، کایا مٹی کرے رُشنائے، شبد دھار اپر اپار۔ در گھر ساچے سٹی، آپے نکلے ہو ہو باہر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جن بھگتاں ڈرمت ربیا کٹی، امرت آتم دیوے ٹھنڈا ٹھار۔ امرت آتم بھر پیالہ، گرمکھاں آپ پیائیندا۔ پرگٹ ہوئے دین دیالا، سوہنگ ساچا جاپ جپائیندا۔ ویکھے کھیل کھیل تت کالا، ساچی گھالا گھالان لیکھے لائیندا۔ گل پہنائے ساچی مالا، توڑے مایا جگت جنجالا، راہ سکھالا اک وکھائیندا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکالا، اگنی جوت جگے جوالا، کایا مندر سچی دھرم سالہ، ساچا دھام اک سہائیندا۔ بند کواڑی تھے تالا، پھل لگے کایا ڈالا، چلے مات اولڑی چالا، چال نرالی شبد وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنیہڑا دیوے ور، کایا تال اک سہائیندا۔ کایا امرت آتم سوہے تال، ساچے اندر دھریا۔ گرمکھ ورا مارے چھال، دو جہانی تن من ہریا۔ سرت سوانی دین دیال، آتم بوٹا ایک پھلیا۔ نام پھل پت ڈال، رُت بسنت کریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر،

جن بھگتاں چلے نال نال، منمکھ دند بتیسا مات پھڑیا۔ مان موہ تئے ایہانا۔ وجے تیر شبد نشانہ۔ پُرکھ ابناشی پڑدے کجے، ہوئے سہائی والی دو جہانا۔ آپے ہوئے کھبے سَجے پچھے آگے جوت مہانا۔ پنج وکارا چرناں ہیٹھ دے، آتم اُپجے برہم گیانا۔ ہر جن جن ہر ساچا در گھر ساچا ایکا لبھ، ملے میل ہرجن سَجن سہیل، ساول سندر گوپی کاہنا۔ امرت آتم رس چوٹے کول نبھ، تیج پرکاش کوٹن بھانا۔ پور کرائے کارج سبھ، جو جن رکھے ایکا چرن دھیانا۔ چرن دھیان جگت چٹرائی، پرہہ پورن بوجھ بھجھائیا۔ در گھر ملے سچّی وڈیائی، آتم بیہو گوجھ کھلائیا۔ ہوئے سہائی سبئی تھائی، ایکا دوجا بھو چکائیا۔ آپ اُٹھائے پھڑ پھڑ باہیں، اک پرتی بھگت ریتی جگت اتیتی چرن کول چرن پنچم تے رت ست کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے شبد ور، آپ اپنی گود اُٹھائیا۔ آپے بال آپ انجانا۔ آپے چتر سگھڑ سیانا۔ گرمکھ گرمکھ گوہند گوہند ایکا رنگ ساچا مانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے شبد ور، گرمکھان دیوے شبد ور، دوس رین دوس رنگ رنگ مہانا۔ نام رنگ رنگ اولّا، گرمکھ ورلے کایا چولا مات رنگائیا۔ پُرکھ ابناشی اک اِکلا، لکھ چوراسی ویکھے کایا محلہ، جیرج اند اُتہج سیٹیج رہیا سہائی۔ آپے ہوئے اچھل اچھلا، کیسے ہتھ نہ آئے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ جل تھل ڈونگھی ڈلا ویکھ وکھائیا۔ آپ اپنی ورتے کلا، شبد پھڑے ہتھ تکھا بھلا، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، گرمکھ ساچے سنت سہیلے، آپ اپنے رنگ سہائی۔ آپ اپنے انک لگائے، ہوئے روگ گوائیندا۔ راؤ رنگ سد آئے جنائے، دوار بنک اک سہائے، کایا مندر ساچے اندر جوت سروپی ہر ہر وڈا شاہو بھوپی، ایکا تال وجائیندا۔ سرشٹ سبائی اندھ کوپی، گرمکھ ورا لا سوچھ سروپی، مایا ممتا جگت جنجالا، آتم نو دوارے کھوہ گھر دسواں ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ڈرمت میل ہرجن دھو، آتم بیج ساچا بو، ایکا نام نہچل دھام اٹل سوہنگ ساچا پھل کلجگ اتم آپ کھوائیندا۔ آتم پھل گرمکھ رس، رسن رس نہ جانیا۔ پُرکھ ابناشی ہووے وس، ایکا راہ دیوے دس، نہ کوئی جانے کھانی بانیا۔ کرے پرکاش جوت کوٹن رو سس، مٹے رین اندھیری مس، مارے تیر اک نشانیا۔ شبد سہیلا آپ کرائے اپنا میلا در گھر ساچے آئے نس، جوت نرنجن دیوے نام انجن گھٹ گھٹ آپے جانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد دیوے نام ور، امرت آتم دوس رین ٹھنڈا پانیا۔ امرت آتم ساچی دھار، گرمکھ ورلے پائیا۔ نو دوارے بند کوار، پنچم دھاڑ پرے ہٹائیا۔ در گھر ساچے ہر ہر ساچا دیوے واڑ، جس جن ساچی سیو کھائیا۔ آپے ہوئے پچھے اگاڑ، نیڑ نہ آئے موٹ لاڑ، رائے دھرم رہیا شرمائیا۔ شبد گھوڑے دیوے چاڑھ، جوت

جگائے بہتر ناز، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد دیوے جگت ور، بھوکھت واکى ايكا راه جگت ملاح بے پرواہ اپنا آپ وکھائیا۔ آپ اپنا راہ وکھائے، کلجگ اتم واریا۔ سوہنگ ساچا نام جپائے، جوت زرنجن نر زرنکاریا۔ ہرجن سوئے آپ جگائے، مارے شبد سچی اڈاریا۔ دُرمَت میل کایا دھوئی، چرن کول کول چرن جو جن کرے پیاریا۔ منمکھ جیو رہے روئے، اتم بھریا اک بنکاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن وِرا دیوے شبد بھنڈار، انحد ساچی دھار وجدی رہے وارو واریا۔ انحد دھار انحد دھن۔ آپ تڑائے مَن سُن۔ گرمکھ ساچے مات چُن۔ آپے جانے گُن اوگُن۔ لکھ چوراسی چھان پُن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سنگھاسن بیٹھ ہر، سرب پکار رہیا سُن۔ مستک ٹیکا نام للائی۔ آپ چڑھائے اوکھی گھائی۔ ویکھ وکھانے کایا ماٹی۔ اپنی بدھ آپے جانے، کیسے ہتھ نہ آئے تیرتھ تاٹی۔ بھرے بھلے سگھڑ سیانے، ساچا نام نہ ملے کیسے جگت ہائی۔ گرمکھ ساچے بال انجانے، ساچا لاہا در گھر ساچے رہے کھائی۔ درگاہ دیوے مانے، جوت جگائے ہر رگھائے ایکا ایک زرنجن للائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، امرت اتم نام پیالہ اک پیائے دیا کھائے دس نہ آئے ہرجن ساچا رسن رس رہیا چائی۔ نام ست شبد مستانہ۔ سوہنگ ست نوجوانا۔ تن ست گُن ندھانا۔ ملے وست سری بھگوانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم بٹھے نام گانا۔ نام گانا تن شنکار۔ شبد نشانہ آر پار۔ ملے بیانا وچ سنسار۔ گُن ندھانا گُن گونتا آدن اتنا رہیا وچار۔ ملے وڈیائی جیو جنت آپ بنائے ساچی بنتا، ساچی ناری کنت بہتار۔ ساچا دھام اک سہنتا، سُرَت سوانی ساچا میلا پرہ ساچے سنت ایکا رنگ اپر اپار۔ نہ وچھوڑا بھوئے آد اتنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے رہیا تار۔ اتم مدھ پریم رس جاتا، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واس۔ در گھر ساچے ایکا حد، سد میل ملایا شاہو شاباس۔ نام خُماری انحد ند، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راگ جگت تیاگ بھگت ویراگ ایکا رہیا اُپایا۔ ایکا نام سچ گھر پت پتونتا پائیا۔ جگت چُکائے جم کا ڈر، چرن سرن جن جائے تر، ساچے کنتا میل ملائیا۔ اپنی کرنی رہیا کر، امرت نہائے ساچے سر، جگت ترشنا اگن بُجھائیا۔ نام بہتارا ایکا ور، کرم وچارا وسیا در، بھرم نوارا بھيو چُکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم تت بھگت مت ایکا ایک بندھائیا۔ چرن ناتا دُھر درگاہ، پرہ ساچی دیا کھائیا۔ شبد بنائے اک ملاح، ساچی نئیا رہیا چڑھائیا۔ دو جہانی پکڑے بانہ، سجن سہیلا آپ اکھوائیا۔ آپے پتا آپے مان، پوت سپوتا گود اُٹھائیا۔ سدا سہیلا دیوے ٹھنڈی چھان، رت بسنتا اک سہائیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کان، نام چوگ اک چُکائیا۔ گرمکھ ساچے سدا بل بل جان،

ساچا جوگ جو جن رہیا کھائیا۔ چرن کول پرہ دیوے تھان، دُھر سنجوگا میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد وچولا اک کر، ساچا میلا میل ملائیا۔ جگت وکارا کایا ہٹ، مٹکھ سار نہ رائیا۔ گُرمکھ وِرا اک وِرو لے شبد پٹ، ساچی تار نام رکھائیا۔ مٹکھ پھر پھر تھکے تیرتھ تٹ، اٹھسٹھ جوگ کھائیا۔ گُرمکھ وِرا ایکا ویکھے کایا مٹھ، جوت جولا ہر جگائیا۔ شبد ونجارا کرے اکتھ، ناد انادا ناد وجائیا۔ جوتی اگنی تپے مٹھ، کایا بھٹھی اک بنائیا۔ پنجے چور جائن نٹھ، گُر چرن سرن سچی وڈیائیا۔ دیوے دات دان جیاں ہر سمرتھ، دُھر دی بان اپنے ہتھ رکھائیا۔ اُلٹی گیزے کایا لٹھ، پُن چھان ناڑ ناڑی آپ کرائیا۔ ہاڈی ویکھے تن سؤ سٹھ، جوڑی جوڑ جڑت جڑائیا۔ نام انملا وچ رکھی گٹھ، جیو جنت کیسے ہتھ نہ آئیا۔ ہر چرن دوارے جو جن گیا ڈھٹھ، پرہ آتم برہم جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد ونجارا بھگت بھنڈارا وڈ سنسارا دیونہارا سرشٹ سبائیا۔ جگت رچایا کاج، پُرکھ ابناشیا۔ کرے کھیل پرہ دیس ماجھ، ہر ساجن ساچا شاہو شاہاسیا۔ اک بنائے شبد ساچا تاج، ویکھ وکھانے پرتھی آکاسیا۔ نو کھنڈ پرتھی لائے اک آواز، ہرجن گائے رسن سواسیا۔ ویلے اتم رکھے لاج، کرے کرائے بند خلاصیا۔ ساچا ساجن رہیا ساز، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا ویکھ در، بھیو نہ رائے پنڈت کاشیا۔ پنڈت پاندھے بھیو نہ پایا، بھرے بھلے گیانی۔ نو دوارے باندھے پھرے ہلکایا، ساچا شبد نہ ملے مات نشانی۔ در دوارا نہ بند گھلایا، ہرہوں وچی نہ تیر کانی۔ در گھر ساچا مات نہ پایا، دُھر درگاہ نہ ملی سچ نشانی۔ بھانڈا بہرم نہ بھیو بھٹایا، اکھڑ وکھڑ نہ گائی ساچی بانی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھے ویکھ وکھانے، راج راجانے شاہ سُلطانے، وید پُرانے انجیل قُرآنے کھانی بانی۔ کھولے بھیو ابھیدا، پُران اٹھاراں آپے گائے۔ آپے بھیو اچھل اچھیدا، وید ویاسا سنگ رلائے۔ برہما نیتز رہیا اٹھائے، چارے مٹکھ بھوائے چارے ویدا۔ کلجگ اتم سار نہ پائے، عیسیٰ موسیٰ بھیوے دھیائے، کالا سوسا تن چھپائے، آپے بھیوے اچھل اچھل اچھیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ویکھے گھر، کون وکھائے کون جنائے دسم دواہری جوت نرنکار شبد بھنڈاری امرت دھاری ایکا راہ ساچا سدا۔ شبد بھنڈارا ہر دوار، کایا بند کواڑیا۔ آپے دیوے دیونہار، مٹکھ سٹے پیر پسار، لاڑی مَوْت چبائے داڑھیا۔ ہر ہر ساچا کنت بھتار، گُرمکھ سہاگن ساچی نار، شبد وچولا اک پیار، جوت جگائے ناڑی ناڑیا۔ سوہنگ ڈھولا اپر اپار، بجر کپائی پڑدہ کھولا، پرگٹ بھیوے نرنکار۔ آپ چُکائے اپنا اوہلا، درس دیکھائے اگم اپار، کال کلنکا کلا سولا شبد وجائے ایکا ڈنکا، ہرجن جگائے بھولا بھالا، کرے کرائے شبد ساچی واڑیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،

شبد سُنہیڑا دیوے ور کلجگ تیری اتم ور، آپے ملے جگت پریت براہمن گوڑ شبد پہاڑیا۔ براہمن گوڑ جن جنائے۔ ڈھر درگاہی آیا دوڑا، ساچا راگ کن سُنائے۔ چوٹھے گھر ساچا پد ایک پوڑ، باہوں پھڑ آپ چڑھائے۔ اتمک ڈھن وجے ساچا ند، کایا رس ہر مدھے مٹھا کوڑا آپ وکھائے، بھاگ لگے گرمکھ تیری ساچی جد۔ رسن تجایا جگت مد۔ امرت آتم پرہہ مٹکھ چوایا، در دوارے ساچے سد۔ کلجگ اتم لگی اوڑ، جوت نرنجن دکھ درد بھہ بہنجن نہ کوئی جانے اوچا لما گد۔ مٹکھ سُنٹے مایا وگتے نو دواری کتے، دسم دواری نہ ملی حد۔ گرمکھان سہائے آپ ساچی رتے، آپے بیٹے مائی باپ پُرکھ ابناشی ہر اچتے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبد سُنہیڑا دیوے ور، شبد جنائی بودھ آگادھ۔ آگادھ بودھ دین دیالا۔ گرمکھ کایا رہیا سودھ، دپیک جوتی کر اُجالا۔ داتا سورا وڈ جودھن جودھ، دوس زین دوس اٹھے پھر رہے رکھوالا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جن بھگتاں دیوے شبد ور، سوہنگ سو آتم بیچ ساچا بو، لوک مات جیو جنت سادھ سنت نہ جانے کو۔ پرہہ مایا پائی بے انت، در در گھر گھر بیٹھے رہے رو۔ ہرجن میلا گن گنوت، آتم مدھ نجر رس کول ناہی دیوے چو۔ گرمکھ سوانی پُرکھ ابناشی ساچے بانی ایک مجن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبد سروپی دیوے ور، چکائے جگت ناتا جھوٹھا موہ۔ جگت ناتا جگت ہے، بھگت نہ جانے کوئی۔ بھگت ناتا بھگوت ہے، آد انت وچھوڑا نہ ہوئے۔ ہرجن ساچا سنت ہے، میل ملاواں ایک بھگت ہے، نام گھوڑا جوتی شبدی جوڑا ایک گھر ڈھر درگاہی آیا دوڑا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جن بھگتاں دیوے ور، در گھر ساچے ایک بھڑا۔ شبد چولا تن شنگارے، گرمکھان واجاں ماردا۔ پُرکھ ابناشی پیچ سوارے، اک کرائے شبد جیکارے، پُریاں لوآں پاوے سارے، وکھائے گھر سچی سرکار دا۔ آپے کھڑا دسے در دربارے، جوت سروپ آگم اپارے، نورو نور اک آکارے، ملیا میل سچ سچے پروردگار دا۔ پارہہم پاوے سارے، ہڈ ماس ناڑی چم کایا ادھرے پارے، ساچا میل ساچے میت مُرار دا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گرمکھ ساچے سنت جنان اندر باہر گپت ظاہر اپنے رنگ رنگائے آپے پیچ سواردا۔ پیچ سوارے بھگت جن، ہر ہتھ وڈی وڈیائیا۔ ایک راگ سُنائے کن سگل وسورے جائن لتھ، ملی چرن سرن سچی سرنائیا۔ جننی جنے ساچا جن، لکھ چوراسی جائے متھ، پوت سپوتا پتا پوت اُچائیا۔ ہر ہر بھگت مہما اکتھ، شبد چڑھیا ساچے رتھ، سنگھ سندر تن نام مُندر شبد گہنا سنت منی سنگھ چُکیا لہنا، پرہہ آپے لیکھا رہیا مکائیا۔ دوس زین درس ساچے نینا، مائی کایا بھانڈے انت مات نہ رہنا، جوتی جوت سروپ ہر، ایک شبد دیوے ساچا ساک سجن مات پت بھائی بھینا نہ

سکے کوئی چھڈائیا۔ دھنّ دھنّ دھنّ گرسکھ تیری کایا، دھنّ دھنّ دھنّ جس سیو کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اگم اتھاہ بے پرواہ نہ مرے نہ پئے جم، ویکھ وکھانے تھل اسگاہ ایتھے اوتھے دو جہانی برہمنڈ کھنڈ وریہنڈ جیرج انڈ ویکھ وکھائیا۔

★ ۲۳ پھگن ۲۰۱۲ بکرمی ماتا بشن کور دے گرہ ہر بہگت دوار جیٹھووال ★

ہر بھیکھی بھیکھ وٹائے، بھيو نہ رایا۔ ویکھ ویکھی جگت بھلئے، دس نہ آیا۔ مستک ریکھی گرمکھ جگائے، ساچا حصہ مات وٹدایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک دھار شبد اپار گھر ساچے ویکھی، ساچی رہیا بنت بنایا۔ شبد دھار اولی، ہر چلائیا۔ وگدی رہے اک اکلّی، سنسار ساگر وچ سہائیا۔ آپے وسے جل تھلی، کایا گاگر سرب ٹکائیا۔ امرت آتم پی پی پلی، ابوتی بلی جوت چڑھائیا۔ آپے بنیا ول چھلی، اچھل اچھل کھیل کرائیا۔ کلجگ تیری ڈونگھی گلی، نہ کوئی سکے پیر ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے رہیا جگائیا۔ کلجگ ڈونگھا وہن، نو دواریا۔ لکھ چوراسی لہنا دین، دیونہار آپ اکھوا رہیا۔ گرمکھ ورلے درس پیکھ، تیجے نین ترشنا بھکھ مٹا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ رنگا رہیا۔ ویکھ رنگ گلال وچ سنساریا۔ مارے شبد اچھال، دوس وچاریا۔ نال رکھائے کال مہاکال، دین دیال جوت جگا رہیا۔ لکھ چوراسی ویکھ پرکھ کایا ڈال، امرت آتم نابھی کول سہا رہیا۔ نو کھنڈ پرتھمی کون دوارے ایک اک سچی دھرم سال، دیپک جوتی کون جگا رہیا۔ گرمکھ ائمٹرا ایک لال، دھر درگابی میلا شبد دلال، مات وچولا اک بنا رہیا۔ دوس زین کرے پرتپال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی گود اٹھا رہیا۔ شبد اٹھائے بہگت تن، سرتی سرت جگائیا۔ جوت جگائے کایا تن، اکال مورت دیا کھائیا۔ ساچے مندر لائے ستھ، ناد تورتی اک وجائیا۔ بھانڈا بھرم بھو دیوے بھنّ، دورت دور نیرن نیر نیر وکھائیا۔ ایک راگ سنائے کنّ، سنگھ شیر شیر دلیر ہیر پھیر مٹائیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں مارے گھیر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ کل اپنے بتھ رکھائیا۔ کلجگ کلا کل پرہ دھاری، کال روپ وٹایا۔ پرگٹ بھوئے نر نرائن، نرائن نر اوتاری، بھویت بھوپ آپ اکھوائیا۔ سرشٹ سبائی وپائے وپندے

وہن، لاڑی مؤت کھائے ڈین، ست سرُپ ہر انوپ دس کیسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو کھنڈ پرتھی ویکھے اندھ کوپ، دیپک جوتی جوتی دیپک چاروں گنٹ دہ دشا دس نہ آیا۔ دیپک دیپک دیپک ہوئے پرکاش، پرکاش آکاش بھیا۔ وناس داس داس داس داس پُرکھ ابناش، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گرمکھاں دیوے نام ور، مانس جنم کرے راس۔ پہلی چیت چاترک بوند امرت میگھ ہر برسائیا۔ گرمکھ ساچے سانتک سانت، آتم تریپت کرائیا۔ آپے وسے اک اکانت، نو کھنڈ پرتھی ویکھے مار جہات، کلجگ زین اندھیری رات دس کیسے نہ آئیا۔ پنچ شبد جگت جگت جگت دات، دھر درگاہی وڈ کرامات، ایکا ایک وکھائیا۔ کرے کھیل پرہہ کملاپات، دھرتی دھولا چرن نات، کایا کولا پارذات آپے رسیاکھڑائیا۔ ویکھے کھیل ہر پرہات، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا ویکھ در، در دوارے الکھ جگائیا۔ در دوارا ویکھن جائے، آئے پُرکھ ابناشا۔ خالی ہتھ سرب وکھائے، پھڑے شبد ہتھ ساچا کاسہ۔ راج راجاناں ہتھ وکھائے، بھیکھ دھاری ویکھ تماشہ۔ سیاں وساڈھے تین ہتھ دسائے، اتم اتنا تریلوکی ناتھا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب کل کلا کل ورتے، بھید ابھیو بھیو نہ رائے۔

★ ۳۰ پھگن ۲۰۱۲ یکرمی جیٹھووال ★

(مہاراجیاں اتے سنتاں دے پاس جان تون پہلے وبار ہویا اتے ایہہ چیزاں نال لئیاں :-

(۱) دستاراں ۴ (۲) کوجا مشری (۳) کیسر ۵ رتی، (۴) بھسم ۱۰ رتی، (۵) نلیر ۱

شبد سنگھاسن پرہہ چرن ٹکایا۔ نو کھنڈ پرتھی دئے اٹھایا۔ آپے پائے اپنی ونڈ، دس کیسے نہ آیا۔ شبد تیر پرہہ چنڈ پرچنڈ، راج راجان دئے سجایا۔ آتم توڑے سرب گھمنڈ، سوہنگ ڈنڈا ہتھ اٹھایا۔ وڈھن چلیا گھر گھر کنڈ، سادھاں سنتاں مکھ چھپایا۔ نار دباگن ہوئی رنڈ، اتم کنڈھا نیڑے آیا۔ ویکھے کھیل وچ برہمنڈ، ورہنڈی ڈیرہ اپنا لایا۔ گرمکھاں نام نام نام پرہہ رسیا ونڈ، امرت ساچا جام پیایا۔ سدا سہیلا رکھ ٹھنڈھ، پلے گنڈھ اک رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، سنت منی سنگھ تیری دھار، جوت سرُپی کر آکار، ویلا انت سنت سہایا۔ سنت منی سنگھ گھالی گھال، پرہہ ساچے شبد جنائیا۔

مٹمکھاں پرہ لائےن آیا کھال، دیوے مات سجائیا۔ پھڑ پھڑ توڑے کایا ڈال، لیکھا لکھ سال ڈھائیا۔ شاہ سلطاناں رہیا اٹھال، آپ اپنی بنت بنائیا۔ آپے بنے جگت کنگال، در درویشا آپ اکھوائیا۔ گرمکھاں دیوے نام سچا دهن مال، دو جہاناں شبد وڈیائیا۔ تن بستر شبد دوشال، پرہ ساچا تن پہناییا۔ آپے چلے نال نال، کلجگ کالی یندرا مستک ٹکا رکھے چھاپیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سنت منی سنگھ تیری کری شبد کُرمائیا۔ سنت منی سنگھ کر کُرمائی، ساچا شبد سگن مکھ لگایا۔ ساچے در گھر وچی ودھائی، نہکلنکا ڈنک وجایا۔ ایکاکھ دھی جوائی، دوسر گھر دس کھئے نہ آیا۔ شبد جوتی آپ پرنائی، ساچی ڈولی پھڑ پھڑ پائی، جگت کہارا آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ تیرا انت وبارا آپ اپنے ہتھ رکھایا۔ کرے وبار ہر جگدیشا، اچرج بنت بنائیا۔ چھتر نہ جھلے کیسے سیسا، ساچا حکم رہیا سنائیا۔ لیکھا چکے پیس اکیسا، راج راجاناں جائے سنائیا۔ ایکاکھ پڑھنا شبد حدیثا، دوسر کھئے رہن نہ پائیا۔ جوٹھا جھوٹھا پیسن پیسا، سچ وست کیسے ہتھ نہ آئیا۔ چڑھے رنگ کلجگ تیرا کالا، کال اُنی اُنیسا دئے دُہائیا۔ جل تھل تھل جل جگت اُچھال، دس اٹھ اٹھاراں سار نہ پائیا۔ دس ست ستاراں شاہ کنگال، چاروں کُنٹ دئے دُہائیا۔ سولان سولان تن لاپے شنگار، ناری نہ پھرے ہلکائیا۔ پندراں پندراں تیری دھار، تیکھی نام اک رکھائیا۔ چوڈاں چوڈاں ویکھے ہٹ میت مُرار، سنگ محمد کھیل کھلائییا۔ تیراں تیراں کرے پیار، پرہ ساچی خوشی منائیا۔ پہلی چیت دوس وچار، کھیلے کھیل ہر رگھرائیا۔ پنچاں دیوے نام ادھار، شبد لیکھارا سنگ رکھائیا۔ آپے بن رہیا بھکھار، گرمکھاں دیوے مان وڈیائیا۔ رکھے سنگ چار دستار، راج راجاناں ویکھ وکھائیا۔ کون ہویا خبردار، پرہ دیوے بھیٹ چڑھائیا۔ رتی دس بھسم تیار، مستک ٹکا دیوے لائیا۔ گیاراں گیاراں کر وچار، اک اک آگے دئے رکھائیا۔ پنچم کیسر پنچ پیار، نام رتی مستک لائیا۔ آپے کرے جگت وبار، اک نلیر سنگ رکھائیا۔ سادھ سنت ویکھے ساچا یار، دسم دواوری جو بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا ویس کر، ساچی رچنا رہیا رچائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نہ بلی بلوان، در گھر ساچے سدا وجدی رہے ودھائیا۔

☆ پہلی چیت ۲۰۱۳ بکرمی مہاراج سنگرور دے گھر جا کے شبد اُچارن کیتا ☆

پرہہ ساچا ساچی دیا کھائے۔ جیو پنڈ کاجا، نام ساچا وچ رکھائے۔ گرمکھ ساچے پردے واچا، پاربرہم سرنائے۔ ایک شبد ہر ساچو ساچا، ساچی جگت بھگت وچ جگ رہ جائے۔ جوتی جوت سرور ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت جگائے۔ نہکلنک پرگٹ ہویا، دو جہاناں والی۔ جوت سرورپی کھیل رچایا، شبد سرورپی دیوے ساچی ڈالی۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں ایک ڈھوآ، دوہاں ہتھان رکھے خالی۔ ہر بن اور نہ جانے کھئے دوا، دھر درگاہی آپ دلالی۔ گرمکھ آپ اٹھائے لوک مات سویا، پُرکھ ابناشی ساچا پالی۔ آتم بیج امرت نام رس ساچا ہویا، لگے پھل کایا ڈالی۔ جوتی جوت سرور ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، آپ اپنے جہا ہویا۔ آئے در بن بھکاری۔ جوت سرورپی کھیل اپاری۔ شبد بھوپ نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپ، اگم اگما نہ کدے مرے نہ کدے جم، سرب گھٹ پرہہ رہیا پساری۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا ویکھے سچ گھر، ساچا ونج وپاری۔ سچ گھر سچ ٹکانا۔ ایکا ایک شبد پانا۔ رام رحیم رحمان کرشنا کابن گوکل کابنا۔ جوت نرنجن نیترا انجن شبد بھوپ ہر وڈ مہربانا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، شاہ سنگرور دیون آیا دھرم نشانہ۔ شاہ سنگرور تیری دھار۔ پُرکھ ابناشی پائے سار۔ سمت پس صد سولاں کر وچار۔ ساچے گھر وجے ند، پاربرہم ملے پُرکھ بہتار۔ مائس دیہی لیکھے لگے چم، ایکا میلا ایکنکار۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، پہلی چیت سہائے در، ایکا کرے بھگت وبار۔ پہلی چیت چیتن آیا، پُرکھ ابناشی اگما۔ نین نیترا ہر سنت وکھایا، پون سواسی گھٹ گھٹ دما۔ میتن میت میت آپ اکھوایا، آپے جانے برہم برہما۔ جوتی جوت سرور ہر، ساچی ریتی ریتن جگت چلایا، آپ سہاوے ساچا دھاما۔ ساچا دھام ہر سہائے۔ جوت سرورپی جامہ پائے۔ مستوانے ڈیرہ لائے۔ راجے رانے لائے۔ دھر فرمانا اک سُنائے۔ جیو جنت نہ کیسے دکھائے۔ سادھ سنت پھرے ہلکائے۔ آپے جانے اپنا بھانا، دو جہانی بیٹھا آسن لائے۔ گوہند گوہند گوہند رام رام رام رحیم رحیم رحیم آپے ہونے سگھڑ سیانا، جن ہر ساچے مات اُچائے۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا سگن آتم جوتی رہے مگن جو جن رسنا مکھ لگائے۔ ساچا سگن مکھ لگائے، دیوے گر پرسادی۔ اٹھے پھر مگن رکھائے، ملے میل برہم برہمادی۔ ایکا رنگن رنگ رنگائے، اُچے شبد ناد دھن دھن اناد انادی۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، شاہ سنگرور دیوے ور، ملے میل پرہہ بودھ آگادھی۔

☆ ۲ چیت ۲۰۱۳ بکرمی مہاراجا یاد وندر سنگھ موتی محل پٹیالا وچ شبد اُچارن کیتا گیا ☆

دُھر مستک لیکھا ویکھ، ریکھ جگائیندا۔ جوتی جامہ دھارے بھیکھ، در درویش آپ اکھوائیندا۔ ویکھ وکھانے نر نریش، گر دسمیش روپ وٹائیندا۔ نہ کوئی جانے برہما وشن مہیش گنیش، شو شنکر بھیو نہ پائیندا۔ لوک مات نہ چلے کیسے پیش، گیان دھیان نہ کوئی جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل نگری اک سہائیندا۔ سمبل نگر دھام اولّا، پرہ ساچے جوت جگائیا۔ اک رکھائے شبد بھلا، سرشٹ سبائی رہیا جگائیا۔ کیسے دس نہ آئے جل تھلا، گھٹ گھٹ میں رہیا سہائیا۔ بھاگ لگائے گوبند ڈلا، اک اکلّا پھیرا پائیا۔ دیپک جوتی جس آتم گھر ساچے بلا، شبد بھنڈار رہیا ورتائیا۔ دئی دویتی میٹے سلا، چار ورن کرے کرائے اک سرنائیا۔ سچ دوار گُرمکھ ساچے پرہ در گھر ساچے ایکّا ملا، مان تان دو جہان ہر بھگوان آپ رکھائیا۔ شبد پہنائے تیر کمان، جودھا سورا وڈ بلی بلوان، امرت آتم پین کھان، ترشنا بھکھ دئے جلائییا۔ سرب جیاں پرہ جانی جان، اک جھلائے دھرم نشان، پرگٹ بھوئے والی دو جہان، نو کھنڈ پرتھمی اک مکان، ستاں دیپان رنگ رنگائیا۔ ست رنگ رنگ رنگائے۔ پرگٹ بھوئے نہکلنک نرائن نر اوتار، شبد مردنگ اک وجائے۔ چاروں کُنٹ کرائے جے جیکار، ہر جن جن ہر ساچے سنت جگائے۔ پاربرہم برہم پائے سار، شبد گھوڑے تنگ

☆ پہلی چیت ۲۰۱۳ بکرمی سنگرور سردار چن سنگھ مہاراج صاحب دے ہاؤس ہولڈر دے نوت شبد اُچاریا گیا ☆

گُرمکھ ساچے تن رتیا، تن شبد شنکار۔ کلجگ وا نہ لائے تتیا، پرہ دیوے نام آدھار۔ آپے دے سمجھاوے متیا، جیو جنت انت ہون خوار۔ لکھ چوراسی جانے مت گتیا، جوت سرُویی ایکّا کار۔ چار ورن بنائے ایکّا تتیا، گُرمکھ ستیا ساچی نار۔ دھرم جوگ آتم یت ساچا یتیا، ملے میل اک کرتار۔ سرب کل آپے سمرتھیا، دیونہار سرب سنسار۔ سگل وسورا جس جن لتھیا، درشن پائے چرن دوار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکّا دیوے جگت ور، بھریا رہے شبد بھنڈار۔ نام بھنڈار رہے اٹھ، بھکھ رہے نہ رائیا۔ لکھ چوراسی جائے جھٹ، جو جن ساچی سیو کھائیا۔ پنج چوراں باہر کدھے کٹ، شبد ڈنڈا ہتھ پھڑائیا۔ ساچا لاہا گُرمکھ ساچے لوک مات لین لٹ، منمکھاں مستک ٹکا چھاپیا۔ امرت آتم پینا ایکّا گھٹ، دسم دواری پڑدہ لاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، نو دوارے بند کرائیا۔

کسائے۔ لوآں پُریاں پار کینار، آپ اپنے رنگ سہائے۔ پنجاں تتاں وسے باہر، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمبل نگری جوت اِکگری، شبد سِنگھاسن ڈیرہ لائے۔ شبد سِنگھاسن ہر داتار، ایکا جوت جگائیا۔ نو دوارے جگت دوار، پُرکھ ابناشی دس نہ آئیا۔ جن بھگتاں دیوے نام ادھار، آتم بوجھ بُجھائیا۔ ایکا بھرے شبد بھنڈار، ایکا دوجا بھو چُکائیا۔ گنوتنا گن رسیا وچار، پُورب لہنا جھولی پائیا۔ سمت چڑھیا ویہ سد تیراں سچ وبار ہر کرتار شبد ادھارا آپ کرائیا۔ آپ سہائے بنک دوار، بھیکھادھاری بھیکھ اپارا، گُرمکھ ساچے وچ پَسارا، جوت نرنجن ڈگمگائیا۔ کال مہاکال رہے دوارا، سرِشٹ سبائی کرے پرتپال آپے بنے نام ادھارا، لکھ چوڑاسی ویکھے کایا کھال۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمبل نگری ویس کر، کرے کھیل اگم اپارا۔ اگم اپارے پرواہ کلجگ جوت جگائیا۔ ویکھ وکھانے تھاونتھاں، گُرمکھ ساچے رسیا اُٹھائیا۔ آپ پھڑائے ہر شبد ساچی بانہ، پلو نام لڑ بندھائیا۔ دو جہانی دیوے ٹھنڈی چھاں، سچ دواری اندر چڑھ، قلعہ ہنکاری توڑے گڑھ، پنجاں چوراں آپے پھڑ ساچی پرت جنائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، جوت جگائے بہتر نر، سچ سِنگھاسن اک وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنا بھیکھ دھر، در درویشا نر نریشا اک دوارے ہر نرنکارے نام نرنجن ساچی اکھ جگائیا۔ آپ اکھ نہ لکھیا جائے، لیکھا لیکھنہار ہوئے پرتکھ ہر سنت سہیلے لئے رکھ، سرِشٹ سبائی ہاباکار۔ جگت وچولا شبد سنائے ساچا ڈھولا پھڑ پھڑ باہوں کرے وکھ، آد اتنا جگا جگنتا پورن بھگوتنا ساچی کار۔ نو کھنڈ پرتھمی اڈے ککھ، نہ کوئی دسے شاہ کروڑی لکھ، آپے ہوئے بھیکھ بھکھ، جوتی جوت سرُوپ ہر، اک سہائے بنک دوار۔ راج راجاناں شاہ سلطانا۔ شاہو بھوپ ست سرُوپ آد پُرکھ مہا انوپ، گُرمکھاں بٹھے ہتھیں گانا۔ ہتھیں گانا نام ڈوری، پرہ ساچے آپ بندھائیا۔ لکھ چوڑاسی کرے چوری، کیسے دس نہ آئے آتم گھوری، آپ اپنی بنت بنائیا۔ شبد چڑھے ساچی گھوڑی، جوتی شبدی جڑی جوڑی، لوآں پُریاں ایکا راہ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبد سُنپہڑا دیوے ور اکھ نرنجن اکھ الکھنا، دوویں ہتھیں پھرے سکھنا، چھاچھ ورو لے ساچے مکھتا، ہر سنتاں رسیا جگائیا۔ راج جوگ جگت سلطان، ملے نام وڈیائیا۔ ساچا میلا سری بھگوان، دو جہاناں ہوئے رُشنائیا۔ کایا ماٹی جھوٹھا مکان، سنت اسنت انت رہن نہ پائیا۔ گر منتر شبد ندھان، آتم اُچے برہم گیان، بہرم بھلیکھا رہن نہ پائیا۔ پھڑے شبد تیر کمان، داتا جودھا سورا وڈ بلی بلوان ایکا آن رکھائیا۔ نہکلنک نرائن بلی بلوان، جوتی جامہ وچ جہان، شبد ڈنک رسیا وجائیا۔ سمت ویہ سو سولاں ویکھے مار دھیان، پُریاں لوآں ہون حیران، شو شنکر لٹی جائے دکان، برہما دیوے انت دہائیا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگت بھکاری اک سُہائے بھگت در، دیوے شبد جگت سچا بان، سیس تاج جگت بھیٹ ساچی بھیٹ چڑھائیا۔ دُھر درگاہی کھیوٹ کھیٹ، لوک ماتی بنت بنائیا۔ آپے ہوئے بیٹی بیٹ، مات پت آپ اکھوائیا۔ شبد دوشالے گر گوپالے ہر سنت سُپیلے لئے لیٹ، کرے جگت سچی گُرمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک دیوے نام سگن، اٹھے پھر رہے مگن، نرمل جوتی اک اکلوتی نہ کوئی ورن نہ کوئی گوتی، شبد دُھنکارا ہر آکار، کایا مندر تئے جندر اُچ محلہ اٹل اٹلا شبد سنگھاسن نر نرنکار ایک درشن پائیا۔ شبد سیس جگت دستار۔ کرے کرائے سچ وبار۔ بیس بیسا ہر جگدیشا پرگٹ ہوئے وچ سنسار۔ ویکھے کھیل وچ اُنیسا، اٹھ اٹھاراں جل جل دھار۔ ست ستاراں وِہندی دھارا، مٹکھ ڈبے وچ منجھدھار۔ چھ دس سولاں کل سولاں جوتی جوت سرُپ ہر، پرگٹ ہووے وچ سنسار۔۔

★ ۳ چیت ۲۰۱۳ بکرمی فرید کوٹ دے راجے نوں قلعہ اندر جا کے اک دستار بخشیش کیتی اتے شبد اُچاریا گیا ★

پُرکھ ابناشی جوت جگائی، آیا بنک دوار۔ نر نرائنا سار نہ پائی، کلجگ تیری دھار۔ پاربرہم برہم بھیو نہ رائی، پُرکھ آگما ایک ایک آکار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، در درویشا نر نریشا آیا بنک دوار۔ ہر بھگوان لے کے آیا شبد نِشانہ۔ دُھر درگاہی اک فرمانا۔ نہکلنکا واسی پُری گھنکا، اک وجائے ڈنک اٹھائے راؤ رنگ راج راجاناں شاہ سُلطاناں۔ جوتی سرُپی لائے تنکا، پرگٹ ہوئے وار انک، آپ اپنے سنگ سہانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کرے کھیل والی دو جہاناں۔ والی دو جہان ہر رگھرائیا۔ پھڑائے شبد تیر کمان، چاروں گنٹ ویکھ وکھائیا۔ داتا جودھا سورا وڈ بلی بلوان، شبد کھنڈا ہتھ اٹھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھے مار دھیان، ستان دیپاں ونڈ ونڈائیا۔ چتر بھج سری بھگوان، شبد گھوڑے تنگ کسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، فرید کوٹ شبد چوٹ اک نگارے رہیا لگائیا۔ اک نگارا شبد تن، وجے آگم اپاری۔ آتم اندر جائے من، ملے میل جوتی نرنکاری۔ بھانڈا بہرم پرہ دیوے بہن، سولاں کرے تن شنگاری۔ جوت نرنجن چاڑھے چن، جس جن کھولے دسم دواری۔

ساچا شبد دیوے مال دهن، نہ کوئی لٹے چور یاری۔ ایک راگ سنائے کن، دو جہاناں پار اُتاری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در دوارے پھیرا پائے بنیا در درویش بھکاری۔ آپ بھکاری آپے شاہ والی دو جہانیا۔ جن بھگتاں بنے جگت ملاح، ہتھیں بٹھے شبد سچا گانیا۔ ویکھ وکھانے تھاونتھان، سمت ویہہ صد سولان گن ندھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، شبد سُنہڑا لے کے آیا، دھر درگاہی ساچے بہہ کے آیا۔ آپ اپنا بھانا سہہ کے آیا۔ سولان کل سولان دھار پورب اچھیا کرم وچار، ساچی وست لے کے آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، آپ اپنی جوت دھر، پورب لہنا جگت دینا درس دکھائے تیجے نینا، آپ چُکائے اگلا پچھلا مول۔ پرہہ آپ چُکائے کنت کنتوبل، جُگا جُگت نہ جائے بھول۔ گرمکھ ساچے سنت جگائے، تن شبد چڑھائے ساچے پھول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ در، شبد پنگھوڑا رہیا جھول۔ چیتر تین چت چتاوئی۔ نت نوت پرہہ جوت جگاوئی۔ ویکھ وکھانے کایا کھیت، ساچے میت بنت بناوئی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھان اتم کایا سیت، امرت بوند اک پیانوئی۔ امرت اتم دیوے سیر ساچی دیا کھائیا۔ اتم انت کٹے بھیر، بخشے در سچی سرنائیا۔ نہ کوئی ویکھے ہست کیڑ، اوچاں نیچاں شاہ سلطانان بنک دوارا نر نرنکارا ایک ایک وکھائیا۔ ایک بخشے سیس دستارا، لوک ماتی تیرا سچ وبارا، پرگٹ ہونے پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی سرب کل دھارا بھیرو رہے نہ رائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، کلجگ اتم جوت دھر، لوآن پُریاں رہیا دھار بٹھائیا۔ منگی منگ ہر داتار، گر سنگت کر پیارا۔ ملے دھام کرم مندر محل اچ اٹل منارا۔ پنچم میتا پنچم یار، پنچم کرے شبد پیارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا ویکھ گھر، آپے جانے اپنی دھارا۔ پنچ منٹ منگی منگ، پُرکھ ابناشی بولے۔ کایا چولی چڑھے رنگ، جو جن گنڈا کھولے۔ پُرکھ ابناشی شبد گھوڑے کسیا تنگ، لوآن پُریاں پُریاں لوآن اندر باہر گپت ظاہر آپے بولے۔ نام وجائے اک مردنگ، آپے وسے کایا چولے۔ بھگت سہیلا سدا سہائی انگ سنگ، آد انت جُگا جُگت بھگت بھگونت کدے نہ ڈولے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان آپ اپنی کریا کر، جن بھگتاں دیوے شبد ور، دوس رہنا تیجے نینا سد وسے کولے۔

☆ ۴ چیت ۲۰۱۳ پکرمی سنت ایشر سنگھ پاس جا کے شبد اُچار یا گُرودوارا نانک سر ضلع لُدھیانہ ☆

آیا در بھکھار، بن سوالیا۔ آپے ویکھے شاہ کنگال، والی دو جہانیا۔ شبد وچولا جگت دلال، جوت لالاٹ اک جگالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دوویں بتھاں رکھے خالیا۔ آپے شاہ آپے کنگالا۔ آپے نام سچا دھن مالا۔ بھگت جنان ہر دیونہار، آد انت دوس زین ہوئے رکھوالا۔ منمکھ جیواں مایا پائے بے انت، ہرجن اٹھائے ساچے سنت، آپے دسے راہ سُکھالا۔ گُرْمکھ ورلے میل ملاوا ساچے کنت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چاروں کُنٹ چار ورنان اک وکھائے شیودوالا۔ کلجگ مایا پائے بے انت، کھئے سار نہ پائیا۔ پرگٹ ہو یا ہر ساچا کنت، شبد ڈنک ربیا وجائیا۔ نہ کوئی جانے جیو جنت، کلجگ مایا رہی بھلائیآ۔ آد پُرکھ اپرمپر سوامی، گھٹ گھٹاں انترجامی، ہر گھٹ میں رہیا سمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ وکھانے تیرتھ تٹ کون دوارے جگے جوت اک رگھرائیا۔ جگے جوت کون دوار۔ شبد سرُپی بھرے بھنڈار۔ ہر ہر ساچا ہردے وسے، بن رنگ رُپی ایکا ایک کرائے کار۔ ست پُرکھ نرنجن ست سرُپی، پاربرہم برہم رہیا پسا۔ جیو جنت کل اندھ کوپی، ہو یا اندھ اندھیر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سرشٹ سبائی ویکھ در، ویکھ وکھانے سنت سُپیلے دُھر درگاہی ساچا یار۔ آپے نر آپے نریش، اپنا آپ اپائیندا۔ جوتی جامہ دھارے بھیس، گُر دسمیش تن سُہائیندا۔ آپے ویکھے دھاری کیس، بستر شستر تن سجایندا۔ کلجگ اتم کریا ویس، گکن گکنتر وچ سمائیندا۔ بھاگ لگائے ماجھے دیس، سمبل نگری نام اپائیندا۔ سال تیرھواں جوت وریس، آپ اپنے رنگ سمائیندا۔ ویکھے کھیل دیس پردیس، شاہ سُطانان پکڑ بلائیندا۔ سادھ سنت رہیا ویکھ، کایا کھیت پھول پھلائییندا۔ دوس دہاڑا مہینہ چیت، چوتھی تھت وار لیکھائیندا۔ در دوارے آیا نیتن نیت، نیت نیتی ویکھ وکھائیندا۔ ویکھ وکھانے جن پریت، بھيو ابھیدا اچھل اچھیدا دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائییندا۔ گُر دسمیش جنم دوا یا، جوتی وچ ٹکائیا۔ مُچھ داہڑی کیس سجایا، ورن گوتی بھرم مٹائیا۔ کنگا کچھ کڑا کرپان کیسے دس نہ آیا، شبد گاترے اک رکھائیا۔ ساچا حصہ رہیا ونڈایا، لوک مات کرے گُرمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل نگری بھاگ لگائیا۔ سمبل نگر آپ سُہایا، گُر گوبند اپایا۔ پُرکھ نرنجن جوت ٹکائے، سد بخشنا آیا۔ ورن گوت کوئی رہن نہ پایا، ایکا رنگن رہیا رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا بھیکھ دھر، بھیکھادھاری نر نرنکاری در درویش سمت تیراں پیس سنت سُپیلے منگن آیا۔ منگن آیا چرن پریتی، دُھر درگاہی

داتا۔ گرو دوار اندر ویکھے نیتی، سرب جیاں پرہہ گیاتا۔ کلجگ اوڈھ اتم بیتی، جوٹھا جھوٹھاٹے ناتا۔ ستجگ چلے ساچی ریتی، پرہہ ساچا کھیل رچاتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، میٹ مٹائے اندھیری راتا۔ آیا در شبد بھنڈاری، لے کے ڈھر فرمانا۔ ویکھے خالی محل اٹاری، نہ کوئی سگھڑ سیانا۔ سنت سہیلا ہویا باہری بھلیا گن نہانا۔ کلجگ اتم ہویے خواری، نہ کوئی دیسے راہ ٹکانا۔ پرگٹ ہویے نہکلنک نرائن نر اوتاری، سوہنگ شبد رکھائے سچ بانا۔ کرے کھیل اپر اپاری، در در پھرائے راجا رانا۔ ایکا ایک کرے جیکاری، لوآن پُریاں ایکا ایک دھیان رکھانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل والی دو جہاناں۔ محل اٹل اچ منارا، لوک مات بنایا۔ دس نہ آیا اونکارا۔ نرنکارا بھيو نہ رایا، تن مندر اندر دھندوکارا، اتم گیان نہ پایا۔ رسن رسائی بول وکارا، پڑھ پڑھ واد ودھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنیہڑا اک گھلایا۔ شبد سنیہڑا آیا دوار، اتم سار نہ پائیا۔ مایا جیڑا بندی چار، کایا کھیڑا بھرم بھلائیا۔ اتم کرے حق نیڑا، نہکلنک نرائن نر اوتار، بھرمان کندھی دیوے ڈھابیا۔ سنگھ ایشر رہنا خبردار، پرگٹ ہویا ہر رگھرائیا۔ جوت سروپی کر آکار، شبد گھوڑا رہیا دوڑائیا۔ نیلی چھتوں آیا باہر، نام توڑا سپس لگائیا۔ آپے ہویے شاہ اسوار، کلغی توڑا جگت وکھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی مارے مار، چوٹھا پوڑا رہیا اٹھائیا۔ سمبل نگری کر آکار، مٹھا کوڑا ویکھ وکھائیا۔ گوبند کایا روپ اپار، ست سروپی وچ سمائیا۔ بھرے بھلے بھرم گوار، شاہو بھوپئی دس نہ آئی۔ اتم انت کرے خوار، کلجگ زین اندھیری اندھ کوپی دے ڈبائیا۔ لوآن پُریاں پاوے سار، کھنڈ منڈل وربھنڈ برہمنڈ جیرج انڈ لکیا کوئی رہن نہ پائیا۔ سرشٹ سبائی میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈ، ستجگ ساچی دات ایکا نام دے ونڈ، پس اکیسا ہر جگدیشا اتم جھولی دے بھرائیا۔ ایکا چھتر جھلائے سپسا، ویکھ وکھانے راگ چھتیسا، انجیل قرآناں وید پُراناں جانے تھاون تھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھن آیا سچ در، چیتر چار دوس وچار، خالی بنک دوار، سنت ساجن دس نہ آئی۔

☆ ۵ چیت ۲۰۱۳ بکرمی سنت رندھیر سنگھ دی کوٹھی شبد اُچاریا لُدھیانہ پُرانا ماڈل ٹاؤن ☆

آیا گیا بنک دوار، دِس کیسے نہ آیا۔ آپے جانے اپنی دھار، جوتی شبدی رنگ رنگیا۔ کرے کھیل اپر اپار، سچ مردنگن رسیا وجایا۔ بھوئے وچھوڑا میت مُرار، میت میتا دِس نہ آیا۔ شبد کھنڈا رکھے تیکھی دھار، ویلے اتم ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، انت سنت سنت کنت جگت وچھوڑا دُھر دا لیکھ لیکھایا۔

☆ ۶ چیت ۲۰۱۳ بکرمی مہر سنگھ دے ڈیرے شبد اُچاریا پرتھو اوہناں اندروں کُنڈے مار لئے

☆ تے اندر نہ وژن دتا جالندھر نواں ماڈل ٹاؤن ☆

پُرکھ ابناشی جامہ پایا۔ کرے کھیل اگما، کلجگ جیواں دِس نہ آیا۔ وسے کایا چما، جگت وکارا اتم ہنکارا ایکا حصّہ ونڈ ونڈایا۔ لیکھے لائے نہ پون سواسی دما، آپ اپنی کُنڈ وکھایا۔ نار دُباگن دِسے رنڈ، سنت سہاگی کنت نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہکلنک نرائن نر، نر نریشا در دوارے سنت سہیلے بھیکھ بھیکھاری منگن آیا۔ بند کواڑی وجے تالا۔ ملے میل نہ گر گویالا۔ دوس رین اٹھے پھر لوک مات پیا جنجالا۔ کایا نگر نہ دِسے شہر، مایا رانی ایکا لہر، در گھر ساچے بھوئے کنگالا۔ کلجگ اتم ورتے قہر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپے ویکھے پرکھے کایا پھل کیسے اگے ڈالا۔ آیا در درویش بھیکھ دھاریا۔ کلجگ کالا کریا ویس، جگائے جوت اگم اپاریا۔ نہ کوئی جانے برہما وشن مہیش گیش، سنت سہیلے کرے وچاریا۔ آپے شاہ کنگال نر نریش، آپے آپ نر نرنکاریا۔ آپے ہویا دھاری کیس، مؤنڈ مُنڈائی آپ سنساریا۔ کیسے نہ چلے کوئی پیش، پرہ پھڑے کھنڈا شبد دو دھاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھن آیا بنک دواریا۔ بنک دوارا ہر ہر ویکھے، خالی دِسن بھنڈارے۔ سنت سہیلے نیر پیکھے، کون شبد ونجارے۔ مستک لگی ساچی میخ، جگے جوت اگم اپارے۔ مایا بھلے بہم بھلیکھے، ملیا میل نہ کنت بہتارے۔ اتم مٹنی کلجگ ریکھے، خالی رہن دوارے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کرے کھیل اپر اپارے۔ شبد سُنہیڑا ہر گھلایا۔ بنے در سواالی، کھلا ویہڑا اک وکھایا۔ کایا مندر ساچے اندر دیپک جوت جگے دیوالی، ڈونگھی کندر دِس نہ آیا۔ سُرَت سوانی ہوئی بے حالی، اتم جندر اک لگایا۔ شبد وہوونا دِسے خالی، پُرکھ ابناشی ڈیرہ لایا۔ دُھر درگاہی ساچا مالی، شبد گھیرا اک رکھایا۔ نرمل جوت

جکے اکالی، سنجھ سویرا دئے مٹایا۔ ایکا شبد وجائے ساچا آتم اندر انادا ساچا تالی، امرت آتم جام پیایا۔ کایا ماٹی لیکھے چام لگایا۔ شبد گھوڑا دُھر درگاہی آیا دُوڑ، ہر سنت دوارے بن سواالی، آپے پرکھے مٹھے کوڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہکلنک نرائن نر، آپ اپنے انگ سمایا۔ وار تھت وچار، بنت بنائیندا۔ آتم جوتی شبدی پونی ویکھے ساچی دھار، اونی گوئی وچ سمائیندا۔ دیا باقی کملا پاتی کون گھر اُجیار، کایا مندر کون سہائیندا۔ مایا رانی کوڑ پَسار، کوڑو کوڑ جگت وبار، ایکا رنگن نام ساچی رنگ وکھائیندا۔ کایا ماٹی بھانڈے کاچی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے مندر اندر آپے آپ سہائیندا۔ دسم دواری رہی بند۔ گاگا تھکے بتی دند۔ پڑھ پڑھ آکے شبد چڑھیا نہ ساچا چند۔ ناتا تھے لکھ چوراسی جگت ساک سین کچے آگیان اندھیر نہ گیا اندھ۔ سمت سولاں پرہ پھڑ پھڑ باہوں دُھر درگاہی آکے ہکے، نہ کوئی کسے سُنائے چھند بند۔ ایکا شبد نیکیل پائے نکے، بہرمان ڈھاہے جھوٹھی کندھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیون آیا ور، شبد سُنہڑا دُھر درگاہی جگت ملاحی بے پرواہی خوشی کرائے بند بند۔ شبد گر جس تن وسائے، مستک لیکھا ویکھے لکھیا۔ شبد ناد نہ کوئی وجائے نہ اُچے ساچی سُر، راگ راگنی کسے نہ گایا۔ ایکا دسے شبد گھوڑ، برہمند وند جس وندا یا۔ گر مگھ ورا لا چڑھ توڑ، نو دوارے ڈیرہ سب نے لایا۔ جوت نرنجن پاوے انجن شبد پریت جس جن گئی جڑ، آتم پڑدہ دیوے لایا۔ گر پورے چرن دھوڑ جس جن کیا مجن، آتم اندر کایا کندر ملے ساچا سجن، بھانڈے بہرم نو دوارے بھجن، امرت آتم پی پی سنت سہیلے رجن، جس جن پُرکھ ابناشی ساچا درشن پایا۔ جوٹھے جھوٹھے اپنے پڑدے کجن، در دوارے چھڈ چھڈ بھجن، لوک مات نہ آئے لجن، شبد ڈنک پرہ آپ وجایا۔ راؤ رنگ شاہ سلطاناں راج راجاناں والی دو جہاناں ایکا انک ربیا سُنایا۔ لاڑی موٹ بھے ہتھیں گانا، نہکلنک نرائن نر، ایکا پھڑے شبد تیر کمانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی انت مٹائے، سادھ سنت کوئی رہن نہ پائے، اک رکھائے نام سچا شبد پانا۔ ست کرتار ست نہ جانیا۔ آتم اُچی نہ برہم مت، پاربرہم نہ در پچھانیا۔ بہتر ناری اُبلی رت، جوٹھا جھوٹھا پینا کھانیا۔ دھیرج شبد نہ دتی ساچی مت، چرن نت نہ پُرکھ ندھانیا۔ سرب جیاں پرہ جانے مت گت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ وکھانے سگھڑ سیانے در گھر ساچے ایکا ایک مار دھیانیا۔۔

☆ ۷ چیت ۲۰۱۳ بکرمی کیپورتھلے دے راجے دے محلہں وچ جا کے شبد اُچاریا

☆ اتے اک دستار سروپاؤ دتا

پُرکھ ابناشی جامہ پایا، لوک مات و جی ودھائی۔ گرمکھ ساچے لے جگایا، دیوے جگت وڈیائی۔ آپ اپنا درس دکھایا، سروپاؤ سیس ٹکائی۔ امرت آتم میگھ برس وکھایا، شبد دُهن اُچے سُن کھلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ہر ہر تھائیں۔ راج کیپور شبد جوگ تن شنگار۔ آتم رس ساچا بھوگ، ملے میل نر ہر کرتار۔ لیکھا لیکھا دُھر سنجوگ، آد انت نہ بیٹھے وجوگ، چرن سرن پرہہ اک پیار۔ دیوے درس آپ اموگھ، جگت وچھوڑا کٹے روگ، بابوں پھڑ پھڑ لائے پار۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ در، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، نہکلنک نرائن نر اوتار۔ نہکلنک نرائن نر، جوت جگائیندا۔ شبد ڈنک اک اپار، چار ورنان آپ سُنائیندا۔ راؤ رنگ میت مُرار، دو جہانان بیٹھے سپائے۔ سمت ویہ سو سولان سد وچار، آپ اپنا میل ملائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل نگری جوت اِکگری شبد گھوڑ آسواری، جوتی جوت بزنگاری، آپ اپنے انگ سہائے۔ بھریا رہے بھنڈار، توٹ نہ آئیا۔ دیونہار داتار، سرب تھائینا۔ راج راجانان کھڑا رہے در دربار، کھیوٹ کھیٹ آپ اکھوٹیا۔ ویلے اتم کرے پیار، درس دکھائیا۔ بیاس کنارہ آر پار شبد نگارا اک وجائیا۔ کرے کھیل ہر کرتار، نام ونجارا ونج کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پرگٹ بیٹھے جوت بلوئے، کرے پرکاش ترے ترے لوئے، سمت سولان ایکا چرن در ساچے اپنا آپ چھہائیا۔

☆ مہاراجا کیپورتھلا دے سیکٹری میجر کیرپال سنگھ نوت شبد اُچاریا ☆

کیرپال کیرپا دیوے کر، گھر ساچے و جی ودھائیا۔ گر شبد پایا ساچا ور، ٹٹی جگت جڈائیا۔ کایا بھانڈا لیا بھر، امرت آتم ساچا سر، سینتل دھار وپائیا۔ دُھر درگاہی ملیا ور، لکھ چوڑاسی چُکے ڈر، جم کی پھاسی اپنی آپ کٹائیا۔ چرن کول پرہہ جائے پڑ، پنجان چوران نال لڑ، گھٹ گھٹ واسی درس دکھائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کیرپا دیوے کر، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔

☆ ۸ چیت ۲۰۱۳ پکرمی بیاس ستسنگ گھر ڈیرہ بابا جہیل سنگھ، چرن سنگھ دے نال شبد اُچاریا ☆

سوئی سُرَت سوانی، سُرَت نہ رائیا۔ ملے میل نہ ساچے ہانی، سار شبد سار نہ پائیا۔ امرت آتم ملے نہ ٹھنڈا پانی، ٹھنڈی دھار نہ کوئی وائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سادھاں سنتاں جیاں جنتاں آتم پُن چھان چھان پُن رہیا کرائیا۔ کلجگ سنت جگت دُباگن، سہاگی کنت نہ کوئی ہنڈھائیا۔ در دوارے چھڈ چھڈ بھاگن، مایا رانی بنت بناٹیا۔ مانس دیہی ہنس بنے کاگن، ایکا وشٹا مٹھ رکھائیا۔ گرمکھ ورلے سوئے مات جاگن، آتم درشٹا جن کھلایا۔ اُپجائے شبد سچا ویراگن، وچ سرشٹ دئے وڈیائیا۔ درس دکھائے وڈ وڈبھاگن، ایکا ایشٹ جوت رگھرائیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، راؤ رنگ رنگ راجان شاہ سلطان والی دو جہان ایکا راہ وکھائیا۔ سادھ سنت ہوئے گوار، مایا بہرم بھلایا۔ بہرے بھلے جیو گوار، پرہہ ابناشی دس نہ آیا۔ جوٹھا جھوٹھا تن بُچار، کایا رنگن ساچی رنگت نہ سکے کھئے چڑھایا۔ پنج وکارا اٹھے پھر کرے خوار، جگت دھندوکارا تن رکھایا۔ ہر جن ساچا در گھر ساچا ایکا مانے گر چرن پریتی ایکا رنگت شبد راگ آتم دھن آپے آپ دئے اُپجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ وکھانے گھر گھر ایکا ساچا ڈھول وجایا۔ وجے ڈھول مردنگ، نام نگاریا۔ آر پار کنارہ جائے لنگھ، ویکھ وکھانے وچ منجدھاریا۔ جن بھگتاں کٹے بھکھ ننگ، دیوے شبد سچا بھنڈاریا۔ چٹے آسو کسے تنگ، سادھاں سنتاں پاوے ساریا۔ امرت آتم ویکھے گنگ، سچ سُرستی وپندی دھاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوآں پُریاں رہیا لنگھ، برہمنڈ کھنڈ پرہہ جائے ونڈ، جیرج انڈ وچ سما رہیا۔ ونڈے ونڈ اپار، بھيو نہ رایا۔ میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈ، جوتی جامہ بھیکھ وٹا رہیا۔ شبد پھڑ چنڈ پرچنڈ نو کھنڈ پرتھمی کرے کھنڈ کھنڈ، ساچا کھنڈا ہتھ اٹھا رہیا۔ مٹکھ جیواں وڈھے کنڈ، ویلے اتم دیوے دنڈ، نہ سکے کوئی چھڈایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بیاس کنارہ رہیا لنگھ، ویکھے کھیل دو جہانی لال، شبد تیل کسے تن چڑھایا۔ شبد ونجارا کلجگ کون، کرے جوت گُرمائیا۔ کون پھرے اوں گون، ورنی ورن رہے بھوٹیا۔ کون آتم میگھ برسے سون، ساون سُرَتی شبد ملاٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی چمکے دامنی دامن، کامن کمن کھیل کھلایا۔ آپے ویکھے اندر باہر، سچ دوارے وڑیا۔ نو دوارے بھیکھ بھیکھار، اُچ ٹلے آپے چڑھیا۔ ڈونگی کندر پاوے سار، جوت زرنجن کر آکار، آپے بے آپے کھڑھیا۔ شبد پھڑے تیز کٹار، ماری جائے وارو وار، میٹ مٹائے سیس دھڑیا۔ گرمکھاں بخشے چرن پیار، در در لوچن درس اپار، در دوارے آگے کھڑھیا۔ شبد کرائے ونج واپار، جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد گھوڑے چٹے آسو ہو آسوار، ساچی گھوڑی رہیا چڑھایا۔ ساچے گھوڑے آپ چڑھیا، نام واگ گندائیا۔ ستان دپیان ویکھے کھڑ، ایک آواز رہیا لگائیا۔ رہن نہ دیوے کیسے دی لگی جڑ، شبد اُکھیڑا اک لگائیا۔ ایک اکھر نہ گیا پڑھ، قرآن حدیثا ہر جگدیشا بیس اکیسا اپنے بھانے وچ سائیا۔ ویکھ وکھانے راگ چھتیسا، کالا سوسا عیسیٰ موسیٰ نہ کوئی گائے دند بتیسا، وید پُراناں ایک ویکھے والی دو جہاناں بھیو رہے نہ رائیا۔ شبد جھلائے سچ نشانہ، اڈے اک بیان جن بھکتاں برہم گیانا، پورن بوجھ بُجھائیا۔ آپے گوپی آپے کابنا، آپے رام رحیم رحمانا، جُگا جُگنت بنت بنائیا۔ کرے کھیل گھنٹیا شاما، لکھ چوراسی کرے ایک تاما، ایک بان جگت نشان اپنا رہیا جھلائی۔ گُرمکھاں کرے مات پچھانا۔ ناتھ تریلوکی مار دھیانا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل جگت مہانا۔ کرے کھیل مہان جگت بنواریا۔ نہ کوئی جانے جیو جہان، آتم شبدی کل ہنکاری۔ ہرجن ساچا چتر سُبجان، ایک رکھے پرہ چرن دھیان، ساچا دیوے جیا دان، دیونہار سرب سنساریا۔ امرت آتم پین کھان، آپ چُکائے جم کی کان، رائے دھرم در دُرکاریا۔ پھل لگے کایا ڈال، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن کرپا دیوے کر، شبد بھنڈارا دیوے بھر، ملے میل پرہ ساچے سبجن، بھانڈے بہرم مات بھجن، درس پیکھت دوئے دوئے نیناں۔ ستگر ساچا ساکھیات، نیتر جوت بلوئے۔ آتم اندر ویکھے مار جہات، اگیان اندھیر رہے نہ کھئے۔ میل ملاواں کھلاپات، آتم سیجا اکتھے رہن دوئے۔ چرن کول بخشے ساچا نات، نہ جنے نہ کدے مہئے۔ گُرمکھ ساچا پارذات، در گھر ساچے رہیا کھلئے۔ نہ کوئی پُچھے ذات پات، دُھر درگاہی ایک ساچا ڈھوئے۔ شبد دیوے جن ساچی دات، دُرمت میل کایا دھوئی۔ آپے رکھے دے کر ہاتھ، آد انت سادھ سنت ہر بھگونت جگت وچھوڑا کدے نہ ہوئے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درس دیکھائے دیا کھائے ویکھے تیبجے لہئے۔ لوئن تیجا ساچا نیتر، گُرمکھ ورلے پایا۔ ویکھے سگل کایا کھیتر، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ لگے بہار مہینے چیتر، چت وت نت نوت ہر ہر کردا آیا۔ ساچا بت جگت ٹھگوری دئے مٹایا۔ آپے ہوئے مات پت نہ کوئی ویکھے وار تھت، امرت آتم کایا ست، ٹھنڈی ٹھار کرایا۔ نو دوارے لین جت، جوتی جوت سرُوپ ہر، جس جن ایک نام ملے دام، دُھر درگاہی دئے سُنایا۔ کایا اندر سچ ٹکانا، ہر ہر ویس انیکا۔ گُرمکھ ورلا چڑھے شبد بانا، اک رکھائے پرہ چرن دھیانا۔ در گھر ساچے نر ہر ساچا ایک اک پچھانا۔ ہوئے بڈھ بیکھا، دُھر درگاہی دیوے مانا۔ کلجگ مایا نہ لائے سیکا، سرن سرنائی راجا رانا۔ سادھ سنت بے مہانا، گُرمکھ ورلے آتم نیتر پُرکھ ابناشی ساچا پیکھا، آپ چلائے اپنے بھانا۔ ہر سمرتھ اکتھنا اکتھ، لکھ چوراسی پائے نتھ، سوہنگ

ڈنڈا ہتھ اٹھانا۔ لوآن پُریاں رہیا متھ، جن بھگتاں دیوے ساچی دات وتھ، ساچے رتھ چڑھانا۔ سگل وسورے جائن لتھ، لیکھا چُکے سیان ساڈھے تِن ہتھ، سرن سرنائی ہرِ رگھرائی ایکا اوٹ رکھانا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے میل ملائے، آتم برہم برہم گیان، پاربرہم جن میل ملانا۔ ملے میل پاربرہم آتم دُھن وجی ودھائیا۔ لیکھے لگے کایا چم، سُنّ مَن رہیا نڑائیا۔ پلے بٹھے نام دم، دو جہانا ہوئے سہائیا۔ ایکا ایک رمیئا رام جُگا جُگنت بھیکھ وٹائیا۔ کایا ماٹی جھوٹھی ہائی اتم کیسے نہ آوے کم، مایا ممتا روگ ہنگتا تن رکھائیا۔ لیکھے لگے پون سواسی ساچا دم، نر ہرِ ساچا رسنا گائیا۔ نیتز نیر ورو لے چھم چھم، برہوں روگ اک لگائیا۔ امرت آتم پیوے ساچا جام، اک خُماری رہیا چڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، جس جن کرپا دیوے کر، نر نرنکاری جوت ادھاری دیوے دات شبد بھنڈاری اٹ بھنڈارا اک رکھائیا۔ روگ سوگ تن وکے ناصور، پُرکھ ابناشی کرپا کر، آسا منسا دیوے پور۔ رسنا گاؤنا ایکا ناؤں ساچا ہرِ ساچی بخشے چرن دھوڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کرپا کر، در دوارے دیوے ور، کایا رنگن رنگ چڑھائے گوڑھ۔ کرم جرم پرہ ہتھ، جس جن بنت بنائیا۔ لیکھا لیکھ لیکھ مستک ماتھ، پورب کرماں رہیا جگائیا۔ کایا ماٹی چڑھ ساچے رتھ، وچ بیٹھا رہیا چلائییا۔ پنجان چوراں پائی نتھ، ڈور اپنے ہتھ رکھائیا۔ پنچاں لاپے آتم ستھ، ساچا ساتھ نہ کوئی نہھائیا۔ رسنا گائے اکتھنا اکتھ، اکتھ کتھی دیا کھائیا۔ سگل وسورے جائن لتھ، من چندیا جگت نندیا آپ بنائے ساچی بندیا، مانس دیہی ویکھ وکھائیا۔ تن من وجا ایکا چندیا، جوتی جوت سرُپ ہرِ، جیو جنت جنت جیو جگت جوت دھر، لہنا دینا رہیا چُکائیا۔ آتم بدھ آپے جانے، اندر مندر ڈیرہ لائییا۔ نو اٹھاراں نہ کوئی پچھانے، ست وستو وچ سہائیا۔ در دوارے ہوئے نہانے، ایکا ایک رکھی سرنائییا۔ جگت پھند پرہہ آپ کٹانے، بتی دندان جاپ جپائییا۔ ساچا چند آپ چڑھانے، جگت وکارا گند مٹائییا۔ خوشی بند بند کرانے، آسا منسا پور کرائیا۔ پاربرہم پرہہ ایک، شبد جنائییا۔ گر پورا رکھے ساچی ٹیک، آتم وجے سچی ودھائیا۔ جیواں جنتاں کرے بدھ بیک، گیت سہاگی اک سنائییا۔ کلجگ مایا نہ لائے سیک، جس جن اُتے ہتھ ٹکائییا۔ لکھ چوراسی رہیا ویکھ، آپ دس کیسے نہ آئییا۔ مایا بھلے بہرم بھلیکھ، گھٹ گھٹ واسی دس کیسے نہ آئییا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ ہرِ، کرے کھیل آپ رگھرائیا۔ کلجگ جوتی جامہ پایا، کرپا بھیکھ اولّا۔ ساچا شبد ڈنک وجایا، اک وکھایا سچ محلہ۔ اندر ستیاں رہیا جگایا، شبد سنیہڑا ایکا گھلا۔ سادھاں سنتاں رہیا جگایا، ہتھیں پھڑیا سوہنگ بھلا۔ پورب لہنا کرم کمایا، ولیا چھلیا ہرِ رگھرایا، آپے وسے جلاں تھلاں۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ دوارا بنک ایکا ایک سُہایا۔ کھلے بنک دوار، دسم دواریا۔ کلجگ جیو بھلے نام گوار، نو در بھرے ہنکاریا۔ گرمکھ ساچے اترے پار، گر پورے نمسکار، پھڑ پھڑ باہوں کرائے پار، پار کنارہ ویندی دھار، آتم کھولے بند کواڑ، میٹ میٹائے پنچم دھاڑ، مارے کھنڈا دو دھاریا۔ جگت وکارا دیوے ساڑ، جوت جگائے بہتر ناڑ، اک وکھائے دھرم اکھاڑ، اُپجے شبد سچّی دھنکاریا۔ دُھر درگاہی ساچا لاڑ، شبد گھوڑے دیوے چاڑھ، آپے ہونے پچھے اگاڑ، ڈونگھی کوری کایا بھوری آپے پار اُتاریا۔ مانس دیہی سوری، ملیا میل پرہہ گہر گوری، لیکھا لیکھنہار داتاریا۔ دو جہانی پاوے سار، اندر باہر گپت ظاہر، آپ کرائے اک ونج واپار، آپ اپنے رنگ سما رہیا۔ آپ اپنے انک سمائے، جوتی جامہ دھاریا۔ ویکھن آئے اچھل اچھل اٹل محل کون شبد وجے ساچی دھنکاریا۔ سرب جیاں پرہہ آپے جانے، سنت سُپیلے جان پچھانے، سچ کرائے ونج واپاریا، پکڑ اُٹھائے راجے رانے، مارے تیر ایکا بانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، راؤ رنگاں ویکھ ہر، آپ اپنے انک سماہیا۔ آپ اپنے انک سمائے، شبد کلا کل دھاری۔ پاربرہم برہم بھيو نہ رائے، وسے سچ محل اُچ اٹاری۔ گرمکھ ورلے درشن پایا، لیکھا چُکے نو دھاری۔ آتم سنسا روگ گویا، جگے جوت اگم اپاری۔ پنچم میلا آپ ملایا، کرے کرائے سچ پیاری۔ ساچا در اک سُہایا، جوت سرُویی ڈگمگایا، شبد سنگھاسن ڈیرہ لایا، نرائن نرائن نرائن جوت نرنکاری۔ نرنکار نرنکار نرنکار، شبد سچّا جنائیا۔ ایکا شبد سچّی دھنکار، لوآن پُریاں رہیا سُنائیا۔ برہما شو کروڑ تیتیسا سُرپت راجا اند، پرہہ ویکھ وکھائے گئی گہند، دوس رین سُنے پُکار، گہر ساچے بیٹھا تاڑی لائیا۔ لکھ چوراسی کرم گکرماں رہیا وچار، جوت نرنجن کر پَسار، کایا مندر ڈونگھی کندر بیٹھا سیج وچھائیا۔ ہرجن میٹے اندھ اندھیار، شبد لیٹے تن کرے شنکار، گر پورا ہونے کھیوٹ کھیٹے، پھڑ پھڑ باہوں لائے پار، پار کنارہ دئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، چیترا اٹھ در آئے نٹھ، ویکھے رنگ گہر ساچا سنگ، کسے گھوڑ تنگ، تیجے نین مُدھاریا۔ شبد گھوڑے تنگ کسایا۔ چٹے آسو آسوارا نو دوارے لنگھ وکھایا۔ دسویں شبد ہلارا، دوسر نہ کوئی سنگ رکھایا۔ آپ اپنا کر آکارا، نام مردنگا اک وجایا۔ جگت میٹے دھندوکارا امرت آتم گنگ وایا۔ جن بھگتاں کرے ٹھنڈی ٹھار، بھکھ ننگ کل رہیا کٹایا۔ دیوے شبد آدھار، بھیکھادھاری بھیکھ دھارا در درویشا بنکے آیا۔ منگے شبد اپار، کلجگ سوُسا تن سُہایا۔ عیسیٰ موسیٰ دس نہ آیا۔ وید پُراناں سار نہ رایا۔ انجیل قرآنا دئے دُبایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹائے، ویکھے کھیل مندر، گرمکھ ساچے سنت جگائے، آتم بیٹھا

اندر۔ راجے رانے کیسے دس نہ آئے، خالی دس مندرو۔ گرمکھ ساچا ساچے گھر ایک حصہ رہیا ونڈائے، بجر کپائی توڑے چندر۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جیتی جامہ بھیکھ ہر، کرے کھیل قلندر۔ ساؤن ساؤن ساؤن کھندے، ستگر ساؤن کیسے نہ پایا۔ ستگر ساؤن پکڑے دامن، میٹ مٹائے کامنی کامن، بیج گھر آتم جس وسایا۔ کلجگ زین اندھیری شامن، نہ کوئی پھڑے کیسے دامن، پلا نام نہ کیسے پھڑایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، آپ اپنے رنگ سمایا۔ ستگر سچ دوار ہے، کرے سچ نیاؤں۔ لکھیا لیکھا پر اپار ہے، گرچرن سنگھ رہنا ساچے تھاؤں۔ در آئے بن بھکھار ہے، منگے ساچا ناؤں۔ اک کراؤنا ونج واپار ہے، ملے میل اکم اتھابو۔ لیکھا تے نو دوار ہے، مستک ٹکا لٹھے چھابی، ملے میل پرہہ ساچے ماہی، ڈھر درگاہی ہنس بنائے کاؤں۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، در درویشا آیا، ویکھ وکھانے سبئی تھاؤں۔ سچ سگن پرہہ شبد لگایا، جوتی شبدی ویکھے منگن آئے، ہر گھٹ سمایا اے۔ سرن سرنائی جو جن منگن سنت سہیلے اک اکیلے ڈھر درگاہی ساچے میلے اتم انت در گھر ساچے دئے ملایا اے۔ آپے گر آپے چیلے اچرچ کھیلے پاربرسم کل کھیلے، شبد سنیہڑا اتم تے جم کا جیڑا، پنچاں چوراں کٹے گیڑا، لکھ چوراسی گیڑ گیڑا، کرے کرائے حق نیڑا، کایا دسے نگر کھیڑا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، در درویشا نر نریشا منگن آیا بن بھکھاری، آپے بن کے شبد ادھاری، دو جہاناں پار کرائے وست نام انمول، گرمکھ ورلے مات پایا اے۔ پورے تول رہیا تول، نش اکھر وکھر آپے بول، دس کیسے نہ آتیا۔ جس جن پاڑے بجر کپائی پتھر، نیتز نیر ورولے اتھر، پنچ پنچاں لٹھے ستھر، سچ سمگری ہر رگھڑائیا۔ کایا مندر ساچے اندر جوت زرنجن ڈگمگائیا۔ ایک شبد دھن اناد ساچا راگ سناٹیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرمکھ ساچے سنت جنان ایک دیوے نام دھنا، در گھر ساچے ایک ایک کرے شبد گرمائیا۔ شبد گرمائی گھر ساچے ہووے، آتم وجے ودھائی۔ دوس زین نہ ہووے جدائی، اٹھے پھر منگلاچار کرائی، نانا تے بہین بھائی، ساک سجن سین ایک ایک اکھوائیا۔ درس دکھائے تیجے نینا، آپ چکائے لہنا دینا، شبد پھنائے تن ساچا گہنا، ہر شنگار کرائیا۔ در دوارے ساچے ہنا، پُرکھ ابناشی بھانا سہنا، جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، کرے کھیل رگھڑائیا۔ کلجگ اتم انت کرائے، شبد وجائے ڈنکا۔ سنت جنان در میل ملائے، بھيو مٹائے راؤ رنگا۔ ایک نام تیل چڑھائے، بھرم مٹائے جیو جن کا۔ دھرم رائے دی جیل کٹائے، جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، اک سہائے دوار بنکا۔ گرمت جگت پردھان ہے، ہرجن ویرلا پائے۔ مٹکھ ستے جیو

نادان ہے، آس نندرا مگر لگائے۔ ستگر ساچا سدا سدا مہربان ہے۔ سرت سوانی لئے جگائے۔ جس جن دیوے نام دان ہے، آتم برہم گیان جنائے۔ چرن دھوڑ سچا اشنان ہے، آون جاون گیڑ کٹائے۔ در گھر ساچے ایک مان ہے، رنک راجانا شاہ سلطانان ایک دھام شہائے۔ جس جن ملے میل سری بھگوان ہے، سچ نشانہ اک رکھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ویکھ ہر، گھٹ گھٹ میں رہیا سمائے۔ گھٹ گھٹ وسیا آپ، سرب کل دھاریا۔ سرشٹ سبائی مائی باپ، کھلائے کھیل کھیلن ہاریا۔ ترے گن مایا جگت تاپ، پنجاں تتان تت پزاریا۔ جن بھگتاں چپائے ساچا جاپ، اندر مندر دھن اچا رہیا۔ آپ وکھائے اپنا آپ، میٹ مٹائے جگت سنتاپ، دیوے درس اگم اپاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، آپے بخشے امرت آتم نج گھر واسی ساچن ساچی دھاریا۔ امرت آتم ساچا جام، گر پورا مات پیائیندا۔ میٹ مٹائے کامنی کام، ساچا دام اک پھڑائیندا۔ جس جن جپیا ساچا نام، پورن اپنا کام کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھ وکھائے ساچا گھر، شبد شہاگی ایک گیت دھر درگاہی ساچی ریت، کایا مندر سچ مسیت، حاجی قاضی ورا ایک گائیندا۔ روگ سوگ تیس تن من جاچے، جس ستایا دوکھ، چنتا سوگ ہر ہر سنت نہ ویاچے، شبد ملی ساچی موکھ۔ سنسا چکے مات سنتاپے، پایا درس در اموگھ، نیڑ نہ آئن تینو تاپے، جس ملیا دھر سنجوگ۔ کوئن کوٹ اترن پاپے، آتم رس ساچا شبد جس ایک پایا بھوگ۔ ایک روپ وکھائے پنچے پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی نام شبد گر منتر انتر اک چکائے ساچی چوگ۔ لتھا دُکھ سگل وسورا، آتم اُجیارا ایک سُکھ۔ پایا پاربرہم ستگر ساچا، ہر ہر لیکھے لگی مانس دیہی جگت مٹکھ۔ اک اُچائے ناد انادی ساچی تورا، مات گرہ کٹایا ڈر چُکایا اُلٹا رُخ۔ جوتی نور پایا حاضر حضور ست ستونتا پورن بھگوتتا حاضر حضورا، روگ سنسا چنت مٹائی، مٹیا جگت اندھیرا۔ پُرکھ اگما جوت جگائی، اک وکھایا سنجھ سویرا۔ نیتر نین ہرجن پرہہ درس دکھائی، لیکھے لایا کایا چیا۔ ساچے شبد ہوئی گُرمائی، سرت سوانی نیتر نیر ویاکے چہم چہما۔ گھر مندر اندر وجی ودھائی، دھر درگاہی دیا کھائی، ایک پوت سپوتا شبد گر ساچا جا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا وکھائے گھر، روگ سوگ جگت چنت مٹائے، جوٹھ جھوٹھ سب جگت وکھائے، مایا چھایا کیسے نہ آئے کما۔ بھریا شبد بھنڈار، پرہہ ساچے دیا کھائی۔ نرمل جوت اک آکار، گیان اندھیر مٹائی۔ ایک بخشے چرن پیار، ناتا توڑے نہ کوئی جوڑے جگت بھگت ایک اپنے سنگ جڑائی۔ آد انت جگا جگنت ساچی دھار، سنت سُپیلے میت مُرار، گر شبد کرائے اک پیار، دیونہار ہر ہر تھائینا۔ گرُمکھ ورا کرے ونج واپار، مانس دیہی پائے سار،

جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، اک وکھائے سچ گھر، نو دوارے بند کرائیا۔ نو دوار تٹا ناتا، پایا پُرکھ بدھاتا۔ لیکھا چکے ذات پاتا، ملیا میل ہر کملاپاتا۔ دُھر درگاہی پرہ دیا کھائی، ایک رتی نام سچی سوغاتا۔ آد انت ساجن ساچے سنت توٹ رہے نہ رائی، جس جن سُنائے شبد ساچی گاتھا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، آپ اپنا دسے گھر، سدا نبھائے اپنا ساتھا۔ سنگی ساتھی پُرکھ ابناشی، گھٹ مندر اندر ڈیرہ لایا۔ آپ اپنی جوت پرکاشی، سنسا روگ گویا۔ ملیا میل شاہو شاہاسی، شبد سینگھاسن ڈیرہ لایا۔ آد شکت آد بھوانی، جوت نرنجن مات نشانی، ساچی دُھن رہیا اُچایا۔ اک سُنائے ساچی بانی، اکھڑ وکھڑ کیسے نہ جانی، پرا پسنٹی روپ وٹایا۔ گنوتتا ہر گن ندھانی، ساچے سنتاں رہیا پچھانی، مارے تیر شبد کانی، بجر کپائی پار کرایا۔ سرشٹ سبائی دسے فانی، ایک نور الہی بے پرواہی شاہ سُلطانی، شبد تاج سیس ٹکایا۔ سرب جیاں وڈ داتا دانی، دیوے دات شبد نشانی، سنت جنان ہر وچ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، اک وکھائے اپنا گھر، روگ سوگ کوئی رہن نہ پایا۔ مٹیا جگت روگ وسورا، سرت سوانی آپ جگائیا۔ در گھر ساچا پایا سورا، شبد بانی میل ملایا۔ دیپک جوت جگے نوری نورا، اگیان اندھیر مٹایا۔ راگ راگنی گائے راگ ایک ناد وجائے ساچی نورا، ڈھول مردنگ داتا سورا سربنگ، ایک ایک رہیا وجایا۔ پنچم پنچائن کرے بھنگ، شبد گھوڑے کیسے تنگ، گرمکھ چولی رنگے رنگ، پھڑ باہوں اُپر چڑھایا۔ ڈونگھی کندر آپے لنگھ، آتم چندر توڑے بند، اک سُنائے ساچا چھند، سچ گھر سوچھ سرُپی پرکٹ بھوئے آپ اپنا روپ ست سرُپ نج گھر اندر مندر رہیا وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن وکھائے اک گھر، روگ سوگ رہن نہ پائیا۔ ہرجن ساچا گھر وسایا۔ پُرکھ ابناشی دیا کرایا۔ محل اٹل اچل اک رکھایا۔ چارے دشا ویکھ وکھایا۔ امرت دھار رہیا وہایا۔ سر سرور رہیا بھرایا۔ ہرجن ساچا آپ تجائے جیو پند کچا، برہمنڈ کھوج کھوجایا۔ پردے اندر ہر ہر واچا، ایک مارے شبد تماچا، نو دوارے کھنڈ کھنڈ کھنڈ کرائیا۔ درس دیکھائے ساچو ساچا، جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، اک وکھائے ساچا گھر، چار دواہی کوئی دس نہ آئیا۔ چار دواہی مایا کندھ۔ لکھ چوراسی پایا پھند۔ کلجگ بھلے جیو اندھ۔ نو دوارے کھائن گند۔ پُرکھ ابناشی سار نہ پائی، رسن نہ گایا بٹی دند۔ آتم گھر نہ وجے ودھائی، سچ محلے اچ شبد نہ چڑھیا ساچا چند۔ ملے میل نہ اک اکلے، ویکھ وکھانے جوہاں جل تھلے، جنگل پہاڑاں وچ سمائیا۔ گرمکھ ورلے میلے دئی دویتی میٹے سلے، اک پھڑائے شبد ساچا بھلے، نام ترسول کنت کنتوبل، شبد پنکھوڑا رہیا جھول، پاوا چول نہ کوئی

رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، اک وکھائے سچ گھر، روگ سوگ چنت رہن نہ پائیا۔ سچ گھر سچ ٹکانا، گرمکھ ورلے پایا۔ ایکا ملیا گر شبد دھر بانا، در گھر ساچے دئے پُچایا۔ دین دیالا گر گوپالا چرن دوارے دیوے مانا، آون جاون گیڑ کٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، اک وکھائے سچ گھر، پینا کھانا مات چُکایا۔ جگت ناتا وکار ہے، بھلی سرب لوکائی۔ گرمکھ ورلا پاوے سار ہے، سار شبد جس جن پورے گر بوجھ بُجھائی۔ مایا رانی پاوے اندھ اندھیار ہے، جیو جنت سادھ سنت آتم ہوئی ہلکائی۔ ایکا ایک ایکنکار ہے، سرشٹ سبائی پسر پسر ہے، جن بھگتاں میت مُرار ہے، ہوئے سہائی سبئی تھائیں۔ کلجگ زین اندھیری کالی دھار ہے، بھیکھادھاری بھیکھ اپار ہے، سرشٹ سبائی ہوئی وبھچار ہے، دُباگن نار کنت سہاگی نہ کوئی ہنڈھائی۔ سنت سہیلے گرمکھ ورلے چرن پیار ہے۔ جن جن پرہہ ساچا دیوے کرپا دھار ہے، کرے کرکے ایکا ونج واپار ہے، اگیان اندھیر سرب مٹ جائی۔ نو کھنڈ پرتھمی دھواں دھار ہے، ستان دیپا ہاکار ہے، لوآن پُریاں کوئی نہ پاوے سار ہے، جوٹھ جھوٹھ و جی مات ودھائی۔ پرگٹ ہوئے نر نرنکار ہے۔ شبد کھنڈا پھڑے ہتھ تیکھی رکھے دووین دھار۔ سرشٹ سبائی ویکھے پرکھے کرے کرکے آر پار ہے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ وکھانے سچ گھر، دیپک جوتی نہ کوئی ورن نہ کوئی گوتی، اٹھے پھر آلس نندرا کدے نہ سوتی، شبد وجائے اُچجائے سچی دُھنکار ہے۔۔

★ ۹ چیت ۲۰۱۳ بکرمی سنت تیجا سنگھ دے پاس جا کے شبد اُچاریا پنڈ سیدپر ضلع امرتسر ★

شبد سنگھاسن ہر براجے، لوک لاج تجائی۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی ہر داتا شاہو شاہاسی آتم ویکھ سیج وچھائی۔ کایا منڈل پائے راسے، کون دوار وجے شبد ودھائی۔ کیسے کم نہ آئے کایا سُکھ، کایا جھوٹھی ماٹی انت ونا سے۔ گرمکھ ساچے سنت جنان گیان بودھ پرہہ شبد جنائے بھاگ لگائے کایا کاسے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنا ویکھ در، شبد سنگھاسن ڈیرہ لائے۔ شبد سنگھاسن ہر سہایا، کرے کھیل اپاریا۔ لوک مات کیسے دس نہ آیا، بھلے جیو گواریا۔ محل اٹل اک اپاریا۔ در گھر ساچے آپے ڈابیا، شبد کرایا پھریداریا۔ جوت سرُوپ آسن لایا، پرتھمی آکاشن ویکھن آیا۔ شبد سواسن لئے پچایا۔ ست سرُوپی ست سمایا۔ جوتی جوت سرُوپ

ہر، ایک منگے شبد ور، جگت سنگھاسن مؤل نہ بھایا۔ جگت راج بھگتن جوگ، گرمکھاں شبد کرمائیا۔ رسنا رس جھوٹھا بھوگ، آتم رس ایک منگے، کایا چولی اپنی رنگے، کالی لاپے گلوں چھاپیا۔ در دوارے نہ منگے، شبد گھوڑے کسے تنگے، آپے پھرے پیریں ننگے، بھیکھ بھیکھاری آپ اکھوائیا۔ گر شبد ویکھے گھر کون منگے، وجے نام اک مردنگے، آلس بندرا دئے گوائیا۔ امرت آتم وگے گنگے، ملے میل داتے سورے سربنگے، سدا سہائی انگ سنگے، دو جہاناں ہر مہربان نہ ہونے وچھوڑا رائیا۔ نو دوارے آئے لنگھے، دسویں ویکھے اک پلنگے، جوتی جوت سرؤپ ہر، ایک منگے شبد ور، ساچی کریا دینی کر، منگے ساچے گھر سچی سرنائیا۔ جوتی جامہ ہر جی پایا، کرے بھیکھ اولاً۔ شبد ستگر اک اٹھایا، آتم پایا گھر ساچے پلا۔ وڈ داتا جودھن جودھ آپ اکھوایا، لوک مات اتم کر کے آیا پلا۔ جس جن پردا سودھ وکھایا، پرہہ ہتھ پھڑایا ساچا شبد پلا۔ گیان بودھ بودھ گیان آپ اکھوایا، اک دھیان چرن لگایا، دئی دویتی میٹے سلا۔ سنت شہیلے ویکھن آیا، نیتر لوچن پیکھن آیا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں کریا دیوے کر، اک وکھائے رنگ محلہ۔ آتم اٹاری، پرہہ ساچے جوت جگائیا۔ کسے دس نہ آئے چار دواری، سرشٹ سبائی پھرے بلکائیا۔ گرمکھ ورلے آتم برہم پاربرہم کرے وچاری، ساچی وست جھولی پائیا۔ پرہہ پڑدہ دئے اٹاری، گر سنگت کرے نمسکاری، در دوارا اک سہائیا۔ جگے جوت اگم اپاری، ملے نام سچ خھاری، دیندا آئے واہو داہیا۔ بھگت شہیلے آپ کرائے اپنے میلے، آتم درس بھو رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپے بنیا در بھیکھاری، کرے کھیل اپر اپاری، کالا سوٹا ویکھ وکھائے موسیٰ عیسیٰ عیسیٰ موسیٰ، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک منگے شبد سنگھاسن، سرت سوانی نہ ہونے دباگن، جگت رنڈیا دینا کٹائیا۔ ڈرمت میل دیوے کٹ۔ دیوے بھنڈار اک انٹ، جوتی جگے لٹ لٹ۔ اک وکھائے ساچا ہٹ۔ ساچے در ساچے ملے ور، اک سنگھاسن آد پُرکھ ابناشن اپنا میل ملائیا۔ جگ نانا جھوٹھ نشان ہے۔ ایک پُرکھ بدھاتا، جس دیا شبد بیان ہے۔ اڈے اڈاوے وچ جہان ہے۔ نانا تھے پین کھان ہے۔ امرت آتم سر سروور کرے سچا ایشن ہے۔ سرب جیاں ہر جانی جان ہے۔ کایا ویکھے سچ مکان ہے۔ جن بھگتاں آتم دیوے برہم گیان ہے۔ دھر درگاہی ایک دان، کلجگ جیاں لائیں آیا انت مکان ہے۔ پھڑ شبد تیر کمان، نو کھنڈ پرتھی مار دھیان، ستاں دیپاں اک نشان، لوآن پُریاں پاوے ایک آن، ہونے مہربان ہے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سنت شہیلے منگے ور، کریا اپنی دینی کر، گیڑا تھے آون جان ہے۔ آون جان گیڑا چھٹے، ملے پُرکھ ابناشا۔ پنجاں چوراں پھڑ پھڑ کٹے، ہونے داسن داسا۔ دئی دویتی پھڑ پھڑ کٹھے،

کایا منڈل ویکھے راسا۔ بھیناں بھیا نانا تھے، شبد چلائے سواس سواسا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا منگے شبد ور، سنت سہیلے کرے اپنی مہر، جوت جگائے کایا کاسہ۔ کایا کاسہ ڈونگھی کندر، وست ہتھ نہ آئیا۔ جگت وکاری وجا چندر، نہ سکے کوئی ٹڑائیا۔ سنت سہیلا جو جن چڑھیا ساچے مندر، آتم گنڈا دیوے لاپیا۔ بھوئے ملاوا اندرے اندر، گر شبدی جنم دوائیا۔ کیسے ہتھ نہ آئے گورکھ مچندر، اچے ٹلے لبھن دین دُبائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا منگے شبد ور، اپنی کِریا دینی کر، جوتی شبدی شبدی جوتی پون سواسی ایکا رنگ رنگائیا۔ پون سواسی لگے لیکھے، شبد ملے وڈیائیا۔ کایا تھے بہرم بھلیکھے، وجے سچی ودھائیا۔ لکھنہارا آپے لیکھے، لیکھی ریکھا دئے مٹائیا۔ کیسے ہتھ نہ آئے اولیئے پیر شیخے، کلجگ بھلی سرب لوکائیا۔ مستک لائی ساچی میخے، دیپک جوتی ساچی جگے، جگت ترشنا مول نہ لگے، بھوئے سچی رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا منگے شبد ور، سدا رہن پچھے آگے پچھے دُور نیڑے نیڑے دُور ایکا دھام سہائیا۔ سنت بھکھاری آپ ہے، آپے کھولنہار۔ بھگت دواہری آپ ہے، آپے میلنہار۔ جوت نرنکاری آپ ہے، آپے شبد بھنڈار۔ جیو جنت ادھاری آپ ہے، آپے سرب پسار۔ ساچا کنت پُرکھ بھتاری آپ ہے، سرشٹ سبائی ویکھے نار۔ جوت اگم اپاری آپ ہے، جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا منگے شبد ور، سنت سہیلے کِریا دینی کر، آئے سنت دوار۔ سنت دوارا ویکھے کھلا، آیا جوت جگائے۔ ملے شبد اک اٹلا، دوسر کیسے ہتھ نہ آئے۔ سنت سہیلا ساچے تول ٹلا، اپنی کِریا آپے کر، ساچی وست دیوے دست اٹھ پھر رہے مست، اگیان اندھیر مٹائے۔ کلجگ جھوٹھا مایا لوٹھا اتم ہلا، امرت پھل نہ کوئی لگائے۔ جھوٹھا دسے کایا کلا، انت خالی رہ جائے۔ جگت اندھیر ایکا جھلا، جوٹھ جھوٹھ رہی ستائے۔ امرت آتم سب دا ڈلھا، گر شبد جام نہ کوئی پلائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، در دوارے آیا بھلا، اپنی کِریا دئے کھائے۔ درشن منگے نیتن نیت، نیتر تیجا کھول۔ نو دوارے چھڈے نو نو چیت، ساچے مندر اندر بول۔ پرہہ وسے ساچے کایا کھیت، سد تولے پورے تول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ساچے گھر آتم پڑدے رہیا کھول۔ درشن ویکھے درس، ہر درس رہے بللائے۔ امرت آتم میگھ برس، ہر جگت ترشنا رہیا مٹائے۔ ست پُرکھ نرنجن ست گھر سمایا، اپنی بنت بنائیندا۔ جوتی نور آپ کرایا، دس کیسے نہ آئیندا۔ جوتی پُرکھا نام رکھایا، ساچا دھام سہائیندا۔ شبد ست اک اپایا، گھر چھیویں آپ کُکائیندا۔ بودھ آگادھا ناؤں رکھایا، گنوتتا دھن دھوتتا، آپ بنائے اپنی بنتا، ساچا مان دوائیندا۔ پنچم در ویکھے گھر ساچا کنت پون سواسی ساچا سنگ رلائیندا۔ جوتی شبدی ایکا راس، پنچم میلا پُرکھ انباش، لیکھا کنت گنائیندا۔ چوٹھے پد چوٹھے گھر پاوے راسی،

آپ بنائے لکھ چوراسی، گن ترے گن مایا تت اپائیندا۔ ترے گن مایا داسن داسی، پنچاں کرے آپ پرکاشی، پنجھی پرکرتی سنگ رلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ویکھ ہر، لوآن پُریاں کھنڈ منڈل وریہنڈ برہمنڈی بنت بنائیندا۔ وریہنڈی ہر بنت بنائی، لکھ چوراسی اپایا۔ ہڈ ماس ناڑی رکت بوندی رہیا اپائی، اپنا پنڈ اک سہایا۔ من مت بڈھ وچ ٹکائی، نو دوارے کھول وکھایا۔ سرت سوانی وچ سمائی، پُرکھ ابناشی دس نہ آیا۔ شبد وچولا سنگ بنائی، دسم دواوی اک کھلایا۔ ساچا ڈھولا رہیا سُنائی، کلجگ جیو سُنن نہ پایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھٹ گھٹ اندر ویکھے کایا مندر نرمل جوتی رہیا جگایا۔ نرمل جوتی کر آکار، پرہہ ویکھے جگت تماشا۔ سادھاں سنتاں سچا یار، آپے ویکھے نیر پیکھے، لیکھے لائے پون سواسا۔ جو جن رہے بہرم بھلیکھے، اندر مندر ساچے ویکھے، جھوٹھا بھٹائے کایا کاسہ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے وکھانے نو در، دسویں گھر جس جن ملاوا پُرکھ ابناشا۔ پُرکھ ابناشی جس جن پایا، ہووے شبد گڑمائیا۔ پوتھی گرتھ کوئی پڑھن نہ پایا، شبدی دھار اک وبائیا۔ منمکھ جیو ساچے مندر چڑھن نہ پایا، نہ ترشنا اگن بھجائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا اکھر جگت وکھر، جن بھگتاں پاڑے بجر کپائی پتھر، سوہنگ ساچا لیکھ لکھایا، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، ایکا شبد راؤ رنگ راج راجان شاہ سلطان گن ندھان، سنت اسنتاں جیو جنتاں رہیا جگایا۔ گر سنگت دھن کھائیا۔ در گھر ساچا پایا، جگی جوت اک رگھرائیا۔ اپنا بھید رہیا چھپایا، بہرے بھلی جگت لوکائیا۔ گن ندھانا دس نہ آیا، اتم وجے شبد ڈنک، گھر ساچے اک ودھائیا۔ کلجگ ویلا اتم آیا، راج راجاناں در در رہیا پھرائیا۔ بھیکھادھاری بھیکھ اپارا، کلجگ ستجگ ٹکا لاپے چھاپیا۔ کالا سووسا تن پھنایا، ہر داتا دھر درگاپیا۔ عیسیٰ موسیٰ رہیا بلایا، جوتی جوت سرؤپ ہر، سمت ویہہ سد ائی آپے لاپے کالی چنی، مکے مدینے چرن چھپائیا۔ مکے مدینے جائے چڑھ، پرہہ جوتی جامہ پایا۔ شبد گھوڑا لیا پیڑ، دس کیسے نہ آیا۔ جوت نرنجن نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، لکھ چوراسی نال رہیا لڑنو کھنڈ پرتھی ویکھ وکھایا۔ کوئی نہ سکے آگے کھڑ، در در گھر گھر بیٹھے رہے پڑھ، ایکا اکھر نرنکار، شبد نہ کیا تن شنگار، پنجاں تتاں وچ سمایا۔ جس جن میلا پُرکھ بھتارا، دو جہانی کرے پارا، نام دیوے جگت بھنڈارا، توٹ کدے نہ آیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، شبد دیوے ساچا ور، ست سنتوکھی اتم موکھی برہم گیان جنایا۔ سوہنگ شبد جگت دھار ہے، دھر درگاہی آئی۔ کلجگ اتم ہووے پار ہے، ستجگ وجے سچئی ودھائی۔ جن بھگتاں پھڑ پھڑ باہوں رہیا تار

ہے، مٹکھ یند دُباگن ربیا سوائی۔ ایک ایک اونکار ہے، جوتی جامہ بھیکھ اپار ہے، شبہ کھنڈا رہیا اٹھائی۔ لوآن پُریاں آر پار ہے، آپے جانے اپنی دھار ہے، جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر سنگت دیوے درس در، آتم ترشنا جگت مٹائی۔ ہر شبہ اپار گر جنائیا۔ گر شبہ اپار، سُنے سرب لوکائیا۔ گر مٹکھ وِرا لا پاوے سار، آتم بوجھ بوجھائیا۔ ہر شبہ اپار، گر پورے درڑائیا۔ گر پورا کرے پیار، لو انتر ایک لائیا۔ گر مٹکھان دیوے کر پیار، آپ اپنی دیا کھائیا۔ گر مٹکھ ساچے ادھرے پار، گر پورے شبہ کھائیا۔ ہر شبہ اپار، گر پورے جھولی پایا۔ گر شبہ اپار، گر مٹکھان کُن سُنایا۔ گر مٹکھ ساچا سنت دُلا، در گھر اپنے لئے وسایا۔ اگیان اندھیرا دئے نوار، دیپک جوتی اک جگایا۔ ساچا میلا اک دوار، ایک دوجا بھو چُکایا۔ لوک ماتی ویکھ کرے وبار، اون جاون کھیل رچایا۔ جُگا جُگنتر ساچی کار، ہر بھگوتنا بھیو نہ رایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم رُوپ وٹایا۔ ہر شبہ ادول، کدے نہ ڈولیا۔ گر شبہ ساچا بول، سرشٹ سبائی ایک بولیا۔ جن بھگتاں اپنے پڑدے رہیا کھول، بھاگ لگائے کایا چولیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل کلا سولیا۔ ہر شبہ اتھاہ، بے پرواہ ہے۔ گر شبہ جگت ملاح، ساچا دسے ایک راہ ہے۔ جن بھگتاں میلا رہیا ملا، پھڑ پھڑ ساچی بانہ ہے۔ ساچا دھام رہیا سہا، دیپک جوتی اک جگا ہے۔ اک چپائے ساچا نام، نش اکھڑ وکھڑ آپ رکھا ہے۔ ہرجن بنائے ہنس پھڑ پھڑ کان، ساچی جوت رہیا جگا ہے۔ دو جہانی رکھے ٹھنڈی تھان، جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سرشٹ سبائی ویکھ در، ہرجن سنت سہیلے آپ کرائے اپنے میلے، آپے پتا آپے ماں ہے۔ ہر شبہ ابناش، جگت پرکاشیا۔ گر پورا داسن داس، ملے میل شاہو شاہاسیا۔ جن بھگتاں پورن کرے آس، اک چپائے سواس سواس، ویکھ وکھانے پرتھی آکاش، ساچے منڈل پاوے راسیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل سکلا ساتھیا۔ ہر شبہ اجون، کیسے نہ جوئیا۔ گر شبہ امول، گر مٹکھ وِرا لا سُنے سُنائے کھولے مَن سُنیا۔ آپے وسے پڑدے اوہل، وڈ داتا گنی گنیا۔ گر مٹکھ وِرا لا اٹھے پھر کرے کرائے کایا مندر ساچے چوبل، کیسے ہتھ نہ آئے رکھی مَنیا۔ مایا بھرم بھلایا، کلجگ ویلا اتم آیا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر مٹکھ ساچے سنت جنان ایک دیوے نام دھنا، گر شبہ ساچی چنیا۔ ہر شبہ آسوار، گھوڑ دوڑائیندا۔ گر شبہ اپار، لوک ماتی جوڑ جُڑائیندا۔ جن بھگتاں دیوے کر پیار، مٹھا کوڑ ویکھ وکھائیندا۔ امرت آتم بخشے ساچی دھار، دُرمت میل روگ گوائیندا۔ ویکھ وکھائے محل اپار، دیپک جوتی کر اُجیار، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ آپ وکھائے سگل پَسار، آپے وسے سب توں باہر، نگر کھپڑا آپ

سہائیندا۔ آپے گپت آپے ظاہر، آپے رہے خبردار، شبد بنائے پپردار، گرمکھ سوئے مات جگائیندا۔ آپے پُرکھ ناری نار، شبد بہنڈارا ساچا یار، آپے ساچی سیج ہنڈھائیندا۔ پوت سپوتا کر تیار، جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوراسی ویکھ کر، کرے کھیل اپار۔ ہر شبد اپار، بھریا رہے بہنڈاریا۔ گر پورے بخشی ساچی دھار، نہجر دھار اک ویا رہیا۔ ایکا ایک دسائے چرن پیار، دوسر کھئے دث نا آ رہیا۔ شبد چوٹ لگے کایا تن نگار، نگارا اک ویا رہیا۔ آپ سہائے بنک دوار، گردوارا اک وکھا رہیا۔ گر شبد شبد گر پرگٹ ہوئے ویکھ وکھائے ترے تریلئے ایکا رنگ سما رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیرا کالکھ ٹیکا، کیسے نہ دسے نیکن نیکا، مایا رس پھیکن پھیکا، ویلا اتم انت انت مٹا رہیا۔ نہکلنک کل جامہ پایا، کرے کھیل اول۔ شبد ڈنک اک وجایا، نو کھنڈ پرتھی ویکھ جگت محلہ۔ راؤ رنگ رہیا وکھایا، آپے ہویا اچھل اچھلا۔ واسی پُری گھنک اکھویا، شبد سنہڑا ایکا گھلا۔ بار انک جوت جگایا، کلجگ ویکھ جوہاں جنگل جل تھلا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبدی پونی آپے رلا۔ جگی جوت اگم اپار، لوک مات وجے ودھائیا۔ سمت تیرا بنھے دھار، سادھاں سنتاں رہیا جگائیا۔ رنگ راجاناں کرے خبردار، شبد ڈنڈا مگر لگائیا۔ والی بند ہو تیار، اسو تین نیڑے آئیا۔ ملے میل پرہہ سچا یار، بہن بہن کھیل رچائیا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، گین گین وقت لنگھائیا۔ نام کٹاری پہن ہتھیار، شبد کھنڈا ہتھ اٹھائیا۔ جگت خُماری لاپے بخار، کلجگ اتم کھنڈا آئیا۔ میٹ مٹائے جھوٹھی دھاڑ، بھیکھ پکھنڈا رہیا مٹائیا۔ شبد گھوڑے ہو آسوار، جوتی جوڑے میل ملائیا۔ پُریاں لوآں پاوے سار، آپے رہیا بلائیا۔ برہما چارے مکھڑے دئے اگھاڑ، آپ اپنا رنگ وکھائیا۔ اتم کلجگ کرے خوار، دیوے اک دہائیا۔ شو شنکر کھولے بند کواڑ، باشک تشکا گل لٹکائیا۔ شبد اگمی دسے دھاڑ، پُرکھ ابناشی ایکا رہیا چڑھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کروڑ تیتیسا سُرپت راجا اند آپے رہیا بلائیا۔ سُرپت راجا اند ہر بلائیندا۔ گرمکھ ساچا لیکھے لائے ساچی بند، سگلی چند مٹائیندا۔ پرگٹ ہوئے وچ بند، نہکلنکی ڈنک وجائیندا۔ وڈ داتا سورا سربنگ آپ اکھوائیندا۔ مہمکھ جیواں کڈھے چند، چاروں کٹ کرن بند، دہ دشا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، شبد دھارا سچ ویائے اتم گنگ، اک وکھائے ڈونگھی ڈلے ساگر سیندھ، گرمکھ ساچے وچ سمائیندا۔ تیراں تیراں تیری دھار۔ ویکھ جائے دیا کھائے، سنت سہیلے ساچے یار۔ سمت چوڈاں چوڈاں ہٹ، کرے کرائے خبردار۔ چرن چھپائے اٹھسٹھ، الٹی گیڑے آپے لٹھ، کیسے نہ دیوے کوئی سہار۔ سمت پندراں پرہہ جانے سب دیاں اندراں، جوگی پتی تپی ستی

پھڑ پھڑ باہوں کڈھے باہر۔ سمت سولاں گھر گلی گلی پھرن لکھّ چوڑاسی رول جھکولا راج راجاناں شاہ سلطاناں راہ کھیڑا دِس نہ آئیا۔ ست ستاراں لاڑی موّت لے بہارا، چاروں کُنٹ دِسے اجاڑا، دینا لہنا رُسا دھاڑا، مُمکھاں لکھّ چوڑاسی لے پرنائیا۔ سمت چڑھے اٹھ دس اٹھاراں، کیسے نہ دِسے پلے بہاڑا، بہتر ناڑی وجے تارا، دھرت مات مار جہات گوڑھا رنگ لال مہندی ہتھیں لائیا۔ سمت چڑھے پیس اُنی، کوئی نہ دِسے مُسلم سُنی، سب دی چوٹی جائے مُنی، سِرور لاپے کالی چُنی، عیسیٰ موسیٰ دئے دُبائیا۔ سمت ہونے پیس پیسا، پرگٹ ہونے جگت جگدیشا، ایکا چہتر جھلائے سیسا، آپ اپنا آپ اُپائیا۔ پیس اک اکیس، سرشٹ سبائی جائے پیس، نہ کوئی گائے راگ چہتیس، لیکھا مکے قرآن انجیل حدیث، وید پُران رین نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا شبد ساچا جھنڈا، آپ جھلائے وچ برہمنڈاں نوواں کھنڈاں ستاں دیپاں ونڈ ونڈائیا۔ کلجگ تیرا اتم کنڈھا، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا ویس کر، گُرمکھ ساچے سنت سُہیلے، شبد سُنیہڑے رہیا جگائیا۔ شبد سُنیہڑا رہیا گھل، کرے کھیل دوس رینا۔ سرشٹ سبائی آپ بھلائے کر کر ول چھل، کیسے دِس نہ آئے جگت نینا۔ جوتی شبدی آپے گیا رل، آپ آپے وین وینا۔ پرہہ کا بھانا نہ جائے ٹل، گُرواں پیراں سادھاں سنتاں اتم سر تے سہنا۔ ویکھے کھیل اج کہ کل، کلجگ تیرا آپ چُکائے لہنا دینا۔ دھرتی اُپر اُپر جل، ایکا مارے شبد اُچھل، ڈُونگھی ڈل مَمکھ جیواں اتم وینا۔ گُرمکھ ساچے سنت سُہیلے گُرسنگت ساچی رل، دُئی دویتی میٹن آیا سل، چرن دوارے ساچے ہنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ گھر، ایکا ایک سیچ محلہ پُرکھ ابناشی آپے ملا، آپے بیٹھے رہنا۔ پورن سنت جان کے، درشن پائے نیتر نین۔ پورن سنت اپنا آپ جیو جان کے، رسنا سکے کچھ نہ کہن۔ جگت چھوڑے مان تان بن انجان ساک سین۔ سنت درس نیتر پرس مٹے حرص، امرت اتم میگھ دیوے برس، چُکائے لہن دین۔

★ ۹ چیت ۲۰۱۳ بکرمی سنت لاپہ سنگھ پاس جا کے شبد اُچاریا پنڈ سیدپُر ضلع امرتسر ★

سیچ پلنگ پرہہ آپ سہایا۔ لوہار ترکھان نہ کیسے بنایا۔ جگت وان نہ کھئے اُناہا۔ شبد بیان اک رکھایا۔ آپے بیٹھ سیری بھگوان، ساچی بنت بنایا۔ ویکھ وکھائے والی دو جہان، دِس کیسے نہ آیا۔ اک جھلائے سیچ نشان، ست پُرکھ ابناشی آپ اُٹھایا۔ لوآں پُریاں ویکھے مار دھیان، لکھّ چوڑاسی وچ سماہا۔ لوک ماتنی گُر گُر پیراں سادھن سنتاں برہم گیان شبد سُنیہڑا رہیا گھلایا۔ اُچھے دُھن تے سُن کایا

مندر سچ مکان، بیڑا ساچا ہتھ وکھایا۔ منگ منگ شبد دان، اڈے اڈائے وچ بیان، کھانی بانی ہوئے حیران، جانی جان میل ملایا۔ جوت جامہ دُھر دی بان، کلجگ اتم کرے پچھان، ویکھ وکھائے راج راجان، چتر سگھڑ سیان گیان بودھ، بودھ اگادھا پرہہ آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنگھاسن اک سہایا۔ شبد سنگھاسن ہر براجے، جوتی جوت جگائیا۔ ایک رکھے سیس تاجے، دو جہاناں راج کھائیا۔ آپ سوارے اپنا کاجے، شبد نشانہ ساچا تیر جگت کمان اٹھائیا۔ ویکھ وکھانے سنت اولیئے شیخ ملا پیر جگت نائک مساک رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سنگھاسن بیٹھ ہر، پاوا چول نہ کوئی رکھائیا۔ پاوا چول نہ رکھیا کھئے، پرہہ ساچے بنت بنائیا۔ خالی ہتھیں وسیا دوس زین کدے نہ سوئے، نہ جنے نہ موئے، اٹھ پر گرمکھ اندر وڑ وڑ ہسیا۔----- شبد نیرالا تیر کسیا۔ دس نہ آئے لوچن دوئے، میٹ مٹائے اندھ اندھیری زین مسیا۔ ایک راہ ساچا دسیا، جو جن سرن سرنائی ساچی ہوئے۔ گھٹ گھٹ اندر آپے وسیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنگھاسن ڈیرہ لائے، دوس زین ڈگمگائے۔ گر پورے اور نہ کوئی جانی جائے۔ گر پورا جانہار ہے، پُرکھ ابناشی بنت بنائی۔ بہرے بھلا سرب سنسار ہے، گت انتر بھیو نہ رائی۔ سرت سوانی ہوئی گوار ہے، شبد بہتار نہ کوئی ہنڈھائی۔ چڑھ چڑھ تھکے نو دوار ہے، محل اٹل دس نہ آئی۔ ہرجن میلا اک دوار ہے، ایک ایک لو لائی۔ آپے کھولے بند کواڑ ہے، جس دتا بند کرائی۔ امرت اتم ساچی دھار ہے، شبد کھنڈا ہتھ اٹھائی۔ جوت جگائے بہتر ناڑ ہے، ساچی جوت کرے رُشنائی۔ ساچے در گھر دیوے واڑ ہے، دُھن اتمک وجے سچ ودھائی۔ ساچے گھوڑے آپے چاڑھ ہے، نام سپہرا دئے لگائی۔ لاڑی جوت کر پیار ہے، گھر دسویں لئے ویابی۔ ایک سیجا سٹے پُرکھ ناری بہتار ہے، دوس زین خوشی منائی۔ ساچا مندر پرہہ کرے تیار ہے، اتم سیجا اک وچھائی۔ سینگھ بھگوان گرمکھ ورا سنت کرے دیدار ہے، بہرے بھلی لوکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، سچ گھر آن اپنا ڈیرا لائے، شبد سنگھاسن اک وچھائی۔ گرمکھ ساچے سنت بہائے دوس زین درس دکھائے، بھانا سہنا حکم جنائے، شبد گہنا تن پہنائے، سولان کرے تن شنگار۔ سنتن دھام جگت نیارا، جانے پُرکھ ابناشی۔ کرے کھیل اگم اپارا، ویکھے گھٹ گھٹ واسی۔ نہ کوئی ملے چار دیوارا، جوت سروپ ایک منڈل راسی۔ نہ کوئی جانے وید پُران انجیل قرانا، پنڈت پڑھ پڑھ تھکے کاشی۔ ہرجن ساچا سگھڑ سیانا، جس جن ملیا شبد بیانا، اڈے اڈائے آکاش آکاشی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنگھاسن ایک منگے، در دوارے مول نہ سنگے، دسویں گلی دسم دوارا آپے لنگھے، ویکھے کھیل تماشی۔ اٹھو جاگو سرت

سمبالو، ویلا اتم آیا۔ دُرمت میل دھووو داغو، رہیا کاک ہنس بنایا۔ ستگر ساچے سرنی لاگو، جگت بُجھائے ترشنا آگو، آتم جوت دئے جگایا۔ پُرکھ ابناشی ایک ہے، سنتن رہیا اُپائے۔ شبد سواسی دیوے ساچی ٹیک ہے، آتم برہم جنائے۔ جگت مایا نہ لائے سیک ہے، جس جن سمرتھ اپنا بتھ ٹکائے۔ آتم آپے آئے اپنا ویائے نیر ہے، جگت دِس نہ آئے۔ سد وسے آپ وسیکھ ہے، دسویں حصے ونڈ ونڈائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سنت اسنتا آتم اندر ساچے مندر بھید اویدا اچھل اچھیدا اچھیدا بھيو گوجھ کھلائے۔ ہر وڈی وڈیائی ساچے سنت مات اُپایا۔ گھر سنت وجی ودھائی، پرپھ ابناشی رسنا گایا۔ پُرکھ ابناشی کرے کُرمائی، سوانی جوتی شبد ویایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے سنت میلا اک اکت دسم دواری کر وچاری، شبد ویکھ تیکھی دھاری، در گھر ساچے ویکھن آیا۔ سنت جگت بلوان ہے، ست پُرکھ سمائے۔ ست پُرکھ سچا داتا دیوے دان ہے، آتمک شبد دُھن اُچجائے۔ سنت رکھ چرن دھیان ہے، پُرکھ ابناشی رہیا دکھائے۔ پُرکھ ابناشی سدا ابناش ہے، ساچے سنتناں حُکم جنائے۔ ساچا سنت بھوئے داس ہے، ستگر ساچی دیا کھائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جُگا جُگنتر ویکھ وکھائے۔ سادھ سنت اندر باہر آپے بھوئے۔ سنت سُنائے گیت، سرشٹ سبائیا۔ پُرکھ ابناشی شبد جنائیا۔ دِس کیسے نہ آئے آپ وسے کایا گردوارا مندر مسیت، سچ محلہ رہیا وسائیا۔ اٹھ پھر پرکھ نیت، سد اتیت کرم کھائیا۔ سرشٹ سبائی رہیا جیت، اجت آپ اکھوائیا۔ ایکا رکھ سہاگی گیت، ساچے سنتناں ساچا چھند سُنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ویکھن آیا در در، کون ناری ہوئی مٹیار، پریم مہندی ہتھیں لائیا۔ سولان کرے تن شنگار، لہندی دشا اک وکھائیا۔ آپ کھلائے بند کوار، آتم سیجا کس وچھائیا۔ سنت سہیلا ساچی ناری، پُرکھ ابناشی مات بنائیا۔ آپے کرے سچ پیاری، آتم بیج ساچا پائیا۔ ہری کرے تن کیاری، پُھل پُھلواری سچ وکھائیا۔ ناتا تئے پنج یاری، شبد سرُویی پھیر بہاری، ساچا دھام اک سہائیا۔ پھولن سیجا کر تیاری، آپ بنائے کنت بہتاری، ساچے سنت وڈی وڈیائیا۔ دوویں ستے ایکا سیجا پیر پساری، دُھر درگاہی ساچی یاری، آپے کتنا آپے ناری، بھید بھيو کوئی نہ رائیا۔ رسنا کہہ کہہ تھکی ہاری، جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ویکھن آیا سنت در، پُرکھ نرنجن جس گھر آیا، تٹھیا دیپک جوت جگایا، ساچے گھر کری اُجیاری۔ سنتن گھر کر اُجیار، نہ بھوئے کدے اندھیرا۔ نیتر پیکھن میت مُرار، چُکے میرا تیرا۔ ایکا امرت آتم بخشے ساچی دھار، شبد سرُویی پائے گھیرا۔ جوت سرُویی کر آکار، آپ چُکائے بھرماں ڈیرہ۔ اک وکھائے در سچا دربار، نہ کوئی جانے سنجھ سویرا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ویکھن آیا سنت در، کون کرے جگت نیڑا۔ جگت نیڑا حق، کون کرائیا۔ جیو جنت راہ تک گئے تھک، سادھ سنت نہ کھئے بہار اٹھائیا۔ اپنا آپ چلایا گھر گھر مت، ایک مٹیا دھرم ست، نام بیڑا نہ کوئی دکھائیا۔ بہتر ناڑی اُلی رت، پُرکھ ابناشی تیرا بھلیا ایک انت، من مت رہی بھڑکائیا۔ پرگٹ ہوئے ہر سمرتھ، سرِشٹ سبائی پائے نتھ، دوویں واگاں رکھے ہتھ، چاروں کُنٹ رہیا کھچائیا۔ سمت سولاں سگل وسورے جائن لتھ، بھیکھ پکھنڈا پرہ دیوے متھ، اگمی جوت جگائے ایک الکھ، گرُمکھ ورلے آتم اندر رہ جائے ساچا تھ، نہ کوئی رہ جائے تیرتھ تٹ، اندر مندر لیکھا رہیا لکھائیا۔ پرہ چرن دوارے اک اکٹھ، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ویکھن جائے در در سنت سہیلا کھئے ملائے دیا کھئے، در دوارا اک دکھائیا۔ نقد سودا ملے جس ہٹ، سو ہٹ کیوں مات چھپایا۔ آپے ویکھ کایا مٹ، چوڈاں ہٹ جس اُپایا۔ آتم اندر تیرتھ تٹ، دُرمت میل دیوے کٹ، سنگھ لایہ دوآب کِس دھام رکھایا۔ دُئی دویتی میٹے پھٹ، جگت وِشنا لے چٹ، گھٹ گھٹ نظری آیا۔ جوت جگے لٹ لٹ، شبد مارے بہاری سٹ، بجر کپائی کُنڈا لایا۔ ساڈے واسطے کیتا ہٹھ، نو دوارے رہیا نٹھ، دسم نہ گری ساچی لٹھ، کایا اگنی لگی مٹھ، شبد بھٹھ تپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک منگے شبد ور، دیپک جوتی میل در، اگیان اندھیرا دئے مٹایا۔ سنت سدا نرویر ہے، ست سرُپ سہائے۔ نو دوارے وسے باہر ہے، دسویں شانت سہائے۔ کایا ماٹی جگت جھوٹھی سیر ہے، رسن پھری ہلکائے۔ بہرم بھلایا ایر غیر ہے، ایک رنگ نہ جانے رائے۔ جوت سرُپی گمبھیر گہر ہے، ہر گھٹ میں رہیا سہائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ ویکھے در، جوٹھی جھوٹھی جگت لہر ہے۔ کلجگ جھوٹھا مردنگ وجائیا۔ گرُمکھ ورلے آتم وس، میہر ہو دلیر جس تن من تن لیا بندھائیا۔ مٹکھ جیواں آتم ترشنا رہی گھیر، کایا چھیڑ رہیا چھڑائیا۔ بتی دندان ہویا بھیڑ، ساچے گیڑ نہ کوئی جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے سچ نیڑ، جگت نیڑا کون کرائیا۔ من مت جگت پردھان، کلجگ جیو متیا۔ دُرمت نال رلی شیطان، پانی پایا اُتے تتیا۔ گرمت ہوئی جگت نادان، کلجگ لتھی اتھ پتیا۔ گر پورا ہوئے جس مہربان، دھیرج دیوے ساچی ستیا۔ آتم اُچے برہم گیان، چرن بندھائے ساچا تتیا۔ چرن دھوڑ کرائے اک اِشنان، نام رنگن ساچی رتیا۔ کیسے ہتھ نہ آئے وید پُراں، رسنا کہہ کہہ آپے آکيا۔ آپے کرے پُن چھان، ناتا توڑے بھائی بہین سکيا۔ بیٹھ کایا مندر وچ مکان، نو دوارے نظر نہ آئے کیسے تکیا۔ جس جن ملے شبد نشان، پنجاں چوراں لاپے دکھیا۔ ملے میل شبد گر بلوان، پار لنگھائے ڈونگھی غار وڈی ڈھکیا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، شبد سرُویی دیوے ور، آپ وکھائے ایک کعبہ ایک حاجی ایک ساچا مکیا۔ ہر سنت ستگر رُوپ ہے، ستگر وچ سہائے۔ ستگر وڈا شاہو بھوپ ہے، دیونہار سہائے۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی رُوپ ہے، مہا انوپ گنی نہ جائے۔ گرسکھ گرمکھ ساچا ست سپوت ہے، پُرکھ ابناشی اپنی گود اُٹھائے۔ مٹمکھ بھلے جیو اودھوت ہے، وکار بنکار جگت ترشنا تن وسائے۔ جس جن بخشے چرن بھوت ہے، مانس جنم لیکھے لائے۔ ایک پیٹا تانا سوت ہے، لکھ چوراسی بنت بنائے۔ پنجار چوراں کڈھے کٹ ہے، شبد کھنڈا ہتھ پھڑائے۔ گر سنگت شبد پنکھوڑا لینا جھوٹ ہے، پرہ اک ہلار چڑھائے۔ شبد پاوے تن ساچا سوت ہے، اتر کدی نہ جائے۔ اتم چھڈنا تن قبوت ہے، سرت سوانی شبدی میل ملائے۔ جگت ناتا جھوٹھو جھوٹھ ہے، بھیکھ پکھنڈا کوئی رہن نہ پائے۔ اتم خالی دسنا سب نوں ٹھوٹھ ہے، نام وست کسے ہتھ نہ آئے۔ پُرکھ ابناشی جس جن گیا تھ ہے، لکھا رہن نہ دیوے کسے گٹھ ہے، چارے کٹھاں ویکھ وکھائے۔ شبد پلو بٹھے کرے ایک مٹھ ہے، ساچا راہ وکھائے۔ مٹمکھ جیواں اتم ٹنگے کر کر پٹھ ہے، دھرم رائے دئے سزائے۔ ہر جن ساچے در گھر ساچے لاہا رہے لٹ ہے، امرت آتم جام پیائے۔ شبد نیرالا تیر رہیا چھٹ ہے، لوآن پُریاں رہیا ہلائے۔ شبد بھنڈارا سدا اٹھ ہے، دیونہار آپ رگھڑائے۔ نہ جائے مات نکھٹ ہے، ایک پڑدہ مات پائے۔ جس جن لگے ساچی چوٹ ہے، دھنی ناد وجے زین سہائے۔ دُرمت میل کڈھے کھوٹ ہے، آپ اپنی دیا کھائے۔ جیو جنت آنیو ڈگے بوٹ ہے، کلجگ مایا انت اُٹھائے۔ بھرے بھلے کوئی کوٹ ہے، ستگر ساچا ورا گرمکھ پائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سادھ سنگت ایک منگے ساچی منگ، سچ پریتی بھچھیا پائے۔ منگے منگ پریت، بن سوالیا۔ پرہ پرکھ ساچی نیت، جوت اکالیا۔ اچرج کلجگ چلے ریت، مٹمکھاں کڈھے انت دوآلیا۔ ویکھ وکھائے گر در دوارا مندر مسیت، کس گھر جگے دیپک جوت دیوالیہ۔ گرمکھ ساچا سنت سہیلا اک اکیلا پرہ ملے ساچا میت، پھل آگے کایا ڈالیا۔ سنے سُنائے شبد سہاگی گیت بنائے دو جہانی اک دلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ایک منگے شبد ور، لوک مات نہ جائے ڈر، ویکھے پرکھے گھر گھر نام وست ساچا دھن وڈ مال مالیا۔ نام دھن مال خزینہ، ہر منگے بن بھکاری۔ اٹھے پھر ہونے ادھینا، جوت سرُویی کر آکاری۔ دوس زین رہے بھینا، امرت آتم سینتل دھاری۔ آپ اپنا وکھڑ کینا، وسیا کایا محل اچل اچ آاری۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر سنگت منگے اک ور، کرے کرائے جگت بھگت جگت شبد سچی ونجاری۔ شبد ونجارا بھگت ہے، آتم دھن پائے۔ ملے نام سچی شکت ہے، دوس زین اک جیکار کرائے۔ لیکھے لائے بوند رکت ہے، پُرکھ بہتارا ساچا پائے۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنیہڑا دیوے ور، سرن سرنائی جو جن در گھر ساچے ایکا آئے۔ ہر سنت دوارا دھن ہے، ست پُرکھ ملائے۔ جس جن آتم جائے من ہے، بھانڈا بھرم بھو بھٹائے۔ آپے راگ سُنائے کن ہے، راگ راگنی سار نہ پائے۔ دیوے سچا مال دھن ہے، چور یار لٹ کھئے نہ جائے۔ جس من چڑھیا آتم ساچا چن ہے، اندھ اندھیر رہن نہ پائے۔ ستگر پورا بیڑا رہیا بٹھ ہے، بیڑا بٹھنہار اک اکھوائے۔ جو گھڑیا سو دیوے بھن ہے، رنگ کوئی رہن نہ پائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم دیوے ڈن، ملے ور گھر ساچے کرے سچ نیائے۔ نمسکار گردیو کو، کرن کراونہار۔ ساچا سیونہار سیو کو، پاربرہم پُرکھ اپار۔ سرت گائے جہوا جہو کو، گنوتنا بھرے آتم بھنڈار۔ آپے جانے بھيو ابھید کو، ویکھے کھیل شبد سنیار۔ مات پت سب دیوی دیو کو، کروڑ تیتیسا سب بنے چرن بھکھار۔ نیتن نیتی ساچا نیو کو، شو شنکر بیٹھا کرے پکار۔ برہما ویکھے ایکا ایک کو، نیتراٹھے رہیا آگھاڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنے وسے گھر، دوسر کیسے نہ دسے در، گنوتنا گن رہیا وچار۔ نمسکار گر چرن در، ایکا رنگ رنگائے۔ امرت آتم ٹہائے ساچے سر، ہنس کاگ بنائے۔ کلجگ جیواں در چکے ڈر، ایکا پلا نام پھڑائے۔ ساچی ترنی گرمکھ ورا لوک مات کل جائے تر، ہنس سربنس ایکا پار کرائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، در درویش نر نریش، نہ کوئی مچھ داہڑی نہ دسے کیس، گرمکھ ساچے وچ سمائے۔ ساچے مندر آپ سمایا۔ آپ اپنی کل دھاری، تن من وجا جندر آپ دس نہ آیا۔ پرہہ چرناں تھلے رہیا لتاڑی، شبد سنگھاسن اک وچھایا۔ نام آدھار پرہہ آپ اکھوایا۔ دھرت دھول آکاش پرکاش نورو نور سوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات ویکھے گھر، آن جاون کھیل رچایا۔ آوے جاوے لوک مات، کھیلے کھیل چوراسیا۔ بھگتاں دیوے شبد دات، گل ٹٹے جم کی پھاسیا۔ چرن پریتی بھے ساچا نات، جو جن تجائے مدرا ماسیا۔ لیکھے لائے پون سواس، آد پُرکھ سدا ابناسیا۔ گرمکھ ساچے بل بل جاس، پرہہ بوئے داسن داسیا۔ چرن کول کول چرن دئے نواس، لیکھے لائے کایا راسیا۔ آپے وسے آس پاس، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کرے کھیل جگت میل بھگت شہیل رنگ نویل اک وکھاسیا۔ سیس جھکائے بھگت جن، گر پورا لیکھے لائے۔ پنچ پنچائی نہ دیوے ڈن، بھانڈا بھرم بھٹائے۔ جوت آکارا کرے ساچے تن، پنڈ دیس تج جائے۔ برہمنڈ کھنڈ چڑھے ساچا چن، جیرج انڈ رہن نہ پائے۔ رسنا جہوا نہ کوئی دسے گائے دھن دھن، شبدی شبد جنائے۔ ایکا ساچا گھر وکھائے۔ نہ کوئی چھری نہ کوئی چھن، پُرکھ ابناشی ڈیرہ لائے۔ گرسکھ گرسکھ ہرجن جن بھگت آتم آتم آتم جائے من، سنے سُنائے راگ کن، جوتی جوت انت مل جائے۔ ملے

جوت پُرکھ ابناشا، ساچا دھام سہائیندا۔ آپ اپنے گھر رکھے واسا، آپے پرگٹ ہو ہو آئیندا۔ آپے ورتے ہو ہو داسا، داسی داس آپ اکھوائیندا۔ کلجگ اتم ویکھے مات تماشا، کالا سوسا در درویشا آپ رکھائیندا۔ کون دوارے نام رتی تولہ ماشہ، دسم دوا ری کون کھلائیندا۔ کون اڈے مات پاتال آکسا، پُریاں لوآں پار کرائیندا۔ کون دوارے نو در کرے باسہ، من متی مات چلائیندا۔ کلجگ اتم اٹھے پاسا، ستجگ ساچی بازی لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے جانے اپنی راسا، آد انت جگا جگنت بنت بنائیندا۔ آپے آئے آپے جائے، بنت بنائے اولی۔ جوت سروپی جامہ پائے، شبد ڈنک اک وجائے، راؤ رنک رہیا اٹھائے، ہوکا دیوے گلی گلی۔ گرمکھاں جوتی تنک لگائے، آتم سنسا شنک مٹائے، شبد سروپی ہر وڈ شاہو بھوپی درس وار انک دکھائے، جوت جگائے اندھ کوپی۔ منوآ من منک بھوائے، ملے وڈیائی جیوں راجے جنک گیان گیان دھیان چھن بھنگر آپ دوائے، درس دکھائے ست سروپی۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپی۔

☆ ۱۰ چیت ۲۰۱۳ بکرمی سنت ہرنام سنگھ نام دھاریئے دے پاس جا کے شبد اچاریا پرثو اوہ اندروں گنڈا مار کے بہ گیا

پنڈ نوشہرا مزہ سنگھ ۵

ہر سنت پُرکھ اگم ہے، ستگر اُپائے۔ دیوے شبد سچا مال دھن ہے، دوس رین ہوئے سہائے۔ ایک راگ سُنائے آتم اندر ساچے کُن ہے، گیان بودھ اکادھ سُنائے۔ جیواں جنتاں بیڑا رہیا بٹھ ہے، ساچی ونڈن مات ونڈائے۔ بھانڈا بھرم بھو دیوے مات بھن ہے، جو جن سرنائی آئے۔ اک وکھائے ساچا گھر نہ کوئی چھپری نہ چھن ہے، جوت سروپی ڈگمگائے۔ ہریا کرے کایا ماٹی کالا چم ہے، دیپک جوتی اک جگائے۔ شبد سہارا دیوے نو کھنڈ پرتھی ساچا تھم ہے، نہ سکے کھنڈ ہلائے۔ ستگر پورا کدے نہ سوئے دے کر کنڈ ہے، در دوارے منگن منگ جن بھکاری آئے۔ گر گوبندے والی ہندے جس ہتھ پھڑی چنڈ پرچنڈ ہے، لوآں پُریاں ایک راہ وکھائے۔ سنت سہیلا سدا سہاگی نار نہ ہوئے رنڈ ہے، کنت سہاگی آتم سیجا اک ہنڈھائے۔ کھوج کھجائے وچ برہمنڈ ہے، جیرج انڈ اُتہج سینج بھیو ابھیدا آپ اکھوائے۔ نام خزانہ دھر درگاہی گنڈھ ہے، نکھٹ کدے نہ جائے۔ ساچے سنتاں گنو غریباں سر اٹھائی وڈی پنڈ ہے، اتم بیڑا بنے لائے۔ میٹ مٹائے سنت

سُہیلے جگت جھوٹھ پکھنڈ ہے، ایکا ایک اکال دیال پرتپال ساچا میل ملائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ساچے سنتاں دُھر درگاہی اک دِسائے آتم گھر، دُوسر در کھئے دِس نہ آئے۔ سنت سُہیلا ست ہے، پُرکھ ابناشی پایا۔ ایکا دے سمجھائے مت ہے، ساچا راگ کنت سُہاگ جگت ویراگ جھولی پایا۔ جگت بُجھائے ترشنا آگ ہے، بنسا بنس بنایا۔ پھڑ پھڑ کاگ دُرمت میل دھویا داغ ہے، دیپک جوتی اک چراغ جگایا۔ آپ اپنے ہتھ رکھے واگ، ہے، جوتی جوت سرُوپ ہر، اپنی کِرپا دیوے کر، سنت سُہیلے وسے در، مایا ڈسے نہ ڈسنی ناگ ہے، ایکا برہم گیان جنایا۔ برہم گیان جنائی، دُھن آتم انتر ساچے گھر وِجی ودھائی۔ پنجاں چوراں بُجھی بسنتر، گر پورے کری شبد کُرمائی۔ لیکھے لایا اتم انتر ایکا رنگ محل اٹل شبد سنگھاسن سیج وِچھائی۔ اپنی ہتھیں آپے ڈابیا، گرُمکھ ساچے لیا بیٹھائی۔ پھولن برکھا ایکا لائی، جوتی جوت سرُوپ ہر، ایکا وسے سچ گھر، سنت سُہیلا اک اکیلا چوٹھے پد گھر ساچے سد نام وجائے ساچا ند، ناد انادی شبد برہمادی بودھ آگادھی آد جُگادی جُگا جُگنت ساچے کنت نہ مات وِچھوڑا ہوئی۔ سنتن میلا دُھر درگاہ، بھلی سرب لوکائی۔ شبد وِچولا جگت ملاح، ایکا راہ وکھائی۔ نو دوارے جیو جنت گولا، گرُمکھ ساچا سُنے ساچا ڈھولا، پُرکھ ابناشی رہیا سُنائی۔ بھاگ لگے کیسے کایا چولا، گر شبد کایا جس میں مولا، اُٹی ہوئے نابھ کولا، امرت جھرنا رہیا جھرائیا۔ ملے میل ہر ساول سولا، جگت وڈیائی اُپر دھولا، کھلا رملآ آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، سچ وسیا آتم گھر، جگت بھلیکھا مُکیا ڈر، ایکا رنگن رنگ رنگائی۔ سنتاں رنگی کایا چولی، چوجی کرم کمایا۔ جگت ویابی جھوٹھی بولی، آتم کھوجی کھوج کھجایا۔ پورا تول مات رہے تولی، جیواں جنتاں بوجھ اُٹھایا۔ ساچے سنت ہوں گھول گھولی، آتم گوجھ جس بھيو کھلایا۔ پُرکھ ابناشی آپے بیٹھا بن کھارا ساچی ڈولی، در گھر ساچے جیو پند کاچے جس ساچا نینہ لگایا۔ ایکا پُرکھ اگم اگمآ جوت سرُویی ساچو ساچے ہر در واچے، ڈونگھی کندر کایا مندر لایا جندا آپ اپنا بھيو چھپایا۔ دھن نگر دھن گرام دھن کھیڑا، گھر وِجی ودھایا۔ پنجاں چکے جگت جھیڑا، کھلا ویڑا اک وکھایا۔ مایا ممتا مٹے گیڑا، گر پورا کرے انت نیڑا، بیڑا اپنا رہیا بٹھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جن بھگتاں آتم وسیا گھر، در دروازہ غریب نوازا، رکھے لاجا دیس ماجھا سوارے کاجا، شبد نرمل اک آواز رہیا لگایا۔ شبد آواز بھگتن گھنگھور، ساچا کاج ساجن ساز۔ نام پائے ساچی ڈور، سنت سُہیلا رکھے لاج۔ درس دکھائے اُٹھ اُٹھ آج۔ بھرم چُکائے مور تور، گر سنگت چاڑھے نام رنگت، در دوارے آئی منگت، مانس جنم نہ ہوئے بھنگت، جوٹھا جھوٹھا اُترے پاچ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، سنتن ہردے وسیا ساچے گھر، غریب نایاں جگت نتانیا سدا سد رکھے

لاج۔ ہر بھکاری وچ بھیکہ ہے، بھیکہ اولاً دھار۔ شبد خُماری ساچا لیکہ ہے، لیکھا لیکھے لکھنہار۔ نہ کوئی جانے اولیا پیر مساک
 شیخ ہے، کلجگ اتم ویندی دھار۔ پرگٹ ہوئے گر دسمیش ہے، کلگی توڑا نام جوڑا سیس اپار۔ شبد گھوڑا رکھے ہیٹھ ہے، لوآن
 پُریاں رہیا دُوڑا، ویکھ وکھانے براہمن گوڑا، لکھ چوڑاسی مٹھا کوڑا شبد کھنڈا دو دھار۔ ویکھے کھیل وچ برہمنڈاں، منکھ جیوان
 وڈھے، کنڈاں کوئی نہ بچیا رہے جیرج انڈاں، گرُمکھ ساچے سنت جنان اپنی گود لکے اٹھال۔ جوتی جوت سروپ ہر، سنتن وسیا ساچے
 گھر، دوس رین نیتر لوچن ویکھے سدا ہمیش ہے۔

★ ۱۰ چیت ۲۰۱۳ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ بٹالا ضلع گرداسپُر ★

ہر پکھنڈی دھارے بھیکھ، اپنا ویس وٹائیا۔ نو کھنڈی ویکھے نام ریکھ، کس مستک لیکھ لکھائیا ہر چندی ویکھے شبد بیک،
 کون ہتھیں رہیا اٹھائیا۔ برہمنڈی ویکھے ایکا ایک، سچ محلہ کون وسائیا۔ جیرج انڈی ویکھے مایا سیک، کایا ماٹی رہی جلاٹیا۔ لوئن
 نیتر لوچن آپے رہیا ویکھ، کون بیٹھا مات کھلاٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تیراں صد بکرمی بیس، کرے کھیل
 آپ رگھائیا۔ کرے کھیل اپار، کھیلن ہاریا۔ جوتی نور کر آکار، ویکھ وکھائے دسم دواریا۔ سادھاں سنتاں پاوے سار، کون کھولے بند
 کوڑیا۔ کون سٹا پیر پساں، نو دوار پنچم لگی جھوٹھی دھاڑیا۔ شبد پھڑ تیز کٹار، ساچے گھوڑے چڑھیا ساچا لاڑیا۔ ناری ویکھے کون
 مٹیاری، سرت سوانی سنت جروانی کون دوارے بہ بہ پالیا۔ نام پائے ساچا ہون، نہ کوئی جانے آون گون، راگ راگنی گائے پون، ساچا
 راگ اک سنا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بنک دوارا گڑھ ہنکارا چڑھ نرنکارا آپے آپ ویکھ وکھا رہیا۔ شبد
 کھنڈا ہر جی پھڑیا۔ چٹے آسو ہر آسوارا، آپے ویکھے کلجگ تیرا گھاڑن گھڑیا۔ جیو جنت نہ پائن سارا، وید پُراناں انجیل قرآناں کھانی بانی
 جو جن پڑھیا۔ پنجاں تتاں نال لڑیا۔ شبد سہاگی ایکا پھڑیا۔ کون دوارے گھاڑن گھڑیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 ویکھے کھیلے گھر گھر، کایا ماٹی بہتر تڑیا۔ شبد گھوڑے ہر آسوارا، پہلا پوڑ اٹھائیا۔ راج راجاناں کرے خبردارا، سادھاں سنتاں سرت
 بھوائیا۔ اکم اکم اک رکھائے بڈ ماس ناڑی نہ کوئی دسے چما، اپنی بنت آپے آپ بنائیا۔ جوتی نار شبد سپوت ایکا جما، ساچی گودی آپ
 اٹھائیا۔ جگا جگنت آپ سوارے اپنا کما، لکھ چوڑاسی لہن دین چکائیا۔ مات پاتال آکاش پن رکھائے تھماں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی جوت دھر، ویکھ وکھانے سرب لوکائیا۔ شبد گھوڑے تنگ کسایا۔ پایا نام پلانا، سولان کلیاں لڑ گندایا۔ پکڑ اٹھائے راجا رانا، سادھاں سنتاں مکھ بھوایا۔ مارے شبد تیر نشانہ، بتی دندی آتم گندی دوس رین لگایا۔ نار دُباگن مند مندبھاگن مایا رانی آتم ہوئی اندھی، رسن وواد جگت ودھایا۔ اتم کلجگ پُرکھ ابناشی پھڑ پھڑ ڈھاہے دئی دویتی کندھی، شبد ڈنڈا ہتھ اٹھایا۔ جن بھگتاں توڑے آتم جندی، اک سُنائے سہاگی چھندی، لکھ چوراسی توڑے پھندی، جگت جنجال دئے کٹایا۔ کلجگ دھار ایکا وپندی، سادھ سنت نہ پائن سار۔ جگت گدی مایا ودھی اک دوجے نال کھندی، بیتدی جائے بیسویں صدی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، اک ویائے ڈونگھی گھار وچ سنسار۔ جوٹھی جھوٹھی کلجگ تیری ندی، کلجگ وہن آپ ویائے۔ مایا رانی جھوٹھی ڈین، جیو جنت سادھ سنت انت کھائے۔ ناتا تھے بھائی بھین، ساک سجن نہ کوئی چکائے لہن دین، ویلے اتم نہ ہونے سہائے۔ گرمکھ ورلے پرہ تن پھنائے شبد گھن، درس دکھائے تیجے نین، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن کرپا دیوے کر، ایکا رنگن رنگ رنگائے۔ ہر سنے ارداس، پرہ ٹھاگر ساچا میتا۔ دوس رین وسے پاس، اپنا آپ لگایا گرمکھ اندر چیتا۔ ساچے منڈل کایا پائے راس، آپ کرائے پنت پُنتا۔ لیکھا چکے دس دس ماس، امرت آتم جام ہر جن ساچے پیتا۔ شبد اڈائے بیان وچ آکاش، دو جہانی پرکھنہارا نیتا۔ لیکھے لائے سواس سواس، رسنا ہر ہر ہر گن گایا، ایکا اکھر مان دوایا اٹھاراں دھیائے گیتا، سنت جنان ہر داسی داس، کایا کرے سینتل سینتا۔ شبد میلا شبد گر سرب گنتاس، کلجگ اتم انت انت ملن دا ویلا۔ آگے بھاگ وچ پرہاس، نیج گھر آتم ویکھے واس، ایکا دھام سہائے گر گر چیلا۔ ستگر پورے سد بل بل جاس، در گھر ساچے دیوے اک نواس، دھرم رائے دی کٹے جیلا۔ جگا جگنتر سنت بھگونت نہ ہونے آداس، میل ملانے پرہ اک آکیلا۔ سرشٹ سبائی جائے وناس، گرمکھ ساچے سنت مات پرکاش، شبد چڑھیا ساچا تیللا۔ ایکا ایک ملیا پُرکھ ابناش، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جو جن ہونے داسن داس۔ ٹھاگر ہر رتناگرو، دیوے نام سگندھی۔ نرمل کرم کرے اُجاگرو، کٹے آتم پھندی۔ ونج کرائے شبد ست سؤداگرو، دئی دویتی کڈھ واسنا گندی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک وکھائے ساچا گھر، جو جن گائے ہر رسنا بتی دندی، بتی دند گن گایا گھر گمبھیر، گرمکھ ملی وڈیائیا۔ سانتک سانتک سانتک ست سریر، امرت آتم ملے ساچا سیر، اپنی ہتھیں ہر سمرتھی مکھ چوائیا۔ نہ کوئی ویکھے بست کیڑ، جن بھگتاں بنھے مات بیڑ، پنچ وکاراں دیوے پیڑ، ویلے اتم کٹے بھیر، آپ اپنا درس دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھاں دیوے شبد ور،

آپ اپنے رنگ سہائیا۔ انک سہایا سادھ سنگ، سنگی ساتھی۔ آپ نام چڑھایا ایک رنگ، سرشٹ سبائی مائی باپ۔ ہر جن منگے ساچی منگ، میٹ مٹائے کوٹن کوٹ پاپ سنتاپ۔ امرت آتم ٹہائے ساچے گنگ، اک جہائے اجپا جاپ۔ دوس رین وجے مردنگ، نو دوارے ویکھے لنگھ، گر پورا آپے بیوے سنگ، آپ وکھائے اپنا وڈ پرتاپ۔ چلے چال اک بہنگ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے شبد ور، در دوارا اک وکھائیا۔ سنت پکار سن داتار، لوک مات کرے دھائیا۔ لوآں پریاں آئے پار، نو دوار چھڈ دوار، ہتھیں کھولے بند کواڑ، میٹ مٹائے پنچم دھاڑ، ساچے گھوڑے چڑھ کے لاڑ، آتم گنڈا لہیا۔ اک وکھائے شبد اکھاڑ، بہتر ناڑی وجے تار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھاں دیوے شبد ور، دسم دوارا اک وکھائیا۔ سچ دوار کھولے تاکی، پرہہ ساچا دیا کھائیندا۔ سنگھ بھگوان پرہہ لہنا دینا دیوے باقی، پنچ چور نہ رہن عاقی، پرمانند اک وکھائیندا۔ آپے بنے ساچا ساقی، شبد جنائی بھوکھت واکی، امرت آتم جام پیائیندا۔ نہ کوئی جانے بندہ خاکی، گرمکھ ورا چڑھے شبد گھوڑے ساچے راکی، دو جہاناں آپ دوارائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم جوتی شبد دیوے ساچا ور، ایک اکھ جگت وکھڑ، بجر کپائی پاڑے پتھر، امرت آتم ورو لے اتھر پنچ پنچائے لٹھے ستھر، ایک رنگ پرہہ چرن ٹیک، کلجگ مایا نہ لائے سیک، آپ اپنی سرن رکھائیندا۔ دیوے سرن ہر سرنائیا۔ کھلے ہرن پھرن، اندھ اندھیر مٹائیا۔ میل ملاوا پرہہ ساچے ترنی ترن، پار کنارہ اک وکھائیا۔ نو اٹھاراں پانی بہرن، گرمکھ نیڑ رہن نہ پائیا۔ ملے میل اورنی اورن، سرت شبد رہیا جگائیا۔ آپے جانے کرنی کرن، کرنا جوتی اک ٹکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، جگت ڈر رہیا چکائیا۔ ٹھا کر پایا پُرکھ ابناشی، مٹیا بہرم بھلیکھا۔ ہوے چنتا روگ سوگ جگت وناسی، لکھیا ساچے لیکھا۔ ایک منڈل ویکھی ساچی راسی، ساچے لوچن آپے پیکھا۔ ویکھے کھیل ہر بھگت میل مات پاتال پرتھی آکاسی، جوتی جوت سرپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، شبد سنیٹرا ملے ور، گرمکھ ساچے بل بل جاسی۔ ست پُرکھ کل ساچی ریت، اپنی آپ چلائیندا۔ ویکھ وکھانے دہرا مندر گردوارا مسیت، گیت سہاگی کون سنائیندا۔ کون رکھے پرہہ ساچا چیت، چرن دھیان پریت لگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، اک اکلا سچ محلہ اپنا آپ وسائیندا۔ آپ اپنا گھر اپایا، کرے کھیل اپاری۔ اچ اٹلا ناؤں رکھایا، شبد سرپوی چار دواری۔ پھریدار کوئی دس نہ آیا، اٹھے پھر خبرداری۔ پون جھولا نہ کوئی جھلایا، آپے ہوئے سیتل دھاری۔ دیپک چراغ نہ کوئی جگایا، دوس رین ہوئے اجیاری۔ ست سنتوکھی یت رکھایا، نہ کوئی اُتے

دسے بہاری۔ نام دروازہ سچا لایا۔ غریب نوازا کچا پکا آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا مندر آپ سہایا۔ ہر مندر ہر بھگوان، بنت بنائیا۔ جوتی تورو نور نوران، اپنا رنگ دکھائیا۔ آپے ہویا بے پچھان، دس کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے جانے جانی جان، اپنے مندر ڈیرہ لائیا۔ مندر ہر اڈول، دس کیسے نہ آیا۔ آپے وسے اک اکلّا، اپنا حصّہ آپ وندایا۔ ویکھ وکھانے جل تھلا، پُریاں لوآں وچ سمایا۔ شبہ سُنہیڑا در دواویوں ایکّا گھلا، در دروازہ باہر کڈھایا۔ چھیواں گھر ایکّا ملا، سچ سپوتے مان دوائیا۔ نہ کوئی دسے اُپر تھلا، ایکّا ایک دکھایا۔ آپے وسیا نہچل دھام اٹلا، الکھ ابھیو ریکھ بھیو ہر اپنی آپ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ساچے شبہ دیوے ور، آپ اپنا حُکم سُنایا۔ ہر ساچے شبہ جنائیا۔ لوک مات لے اوتارا، پنچاں تتاں وچ سمایا۔ کرے کھیل نیارا، ساچے تن وجے ودھائیا۔ اک سہائے در دوارا، گر پورا سد اکھوائیا۔ جس میلا کنت بہتارا، ساچی وست ہر جھولی پائیا۔ بہریا شبہ بہنڈارا، دیونہار سب سب تھائیا۔ آد پُرکھ اپارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا ویس کر، آپے ویکھے اگم اپارا۔ ہر شبہ بلوان، جگت اُپایا۔ گر پورے دیوے ساچا دان، اندر مندر دے ٹکایا۔ گر پورا ویکھے مار دھیان، ہر ساچا وچ سمایا۔ اک دکھائے شبہ نشان، نش اکھڑ وکھڑ رہیا پڑھایا۔ شبہ نرالا مارے بان، ایکّا رنگن رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبہ گر لیکھا دھر دھر سنجوگ ملایا۔ لیکھیا دھر سنجوگ، شبہ گر چیلیا۔ رس کایا کیتا بھوگ، پنچاں تتاں میل میلیا۔ درس دکھائے سد اموگھ، گھر رہے اک اکیلیا۔ اک چُکائے ساچی چوگ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر پورا دیوے شبہ ور، آپ سُنائے اپنا ڈھولیا۔ گر ساچا بلوان، پرہ ساچا دیا کھائیا۔ ہر دیوے داتا دان، آتم جوتی اک بھرائیا۔ چرن پریتی سچ دھیان، اکال پُرکھا اک دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر ستنگر دوویں رہیا اُپائیا۔ ستنگر پورا جانئے، ست پُرکھ ملائے۔ ایکّا دیوے نام نشانی اے، سنسا روگ چُکائے۔ ایکّا اکھڑ سُنائے دھر درگابی ساچی بانی اے۔ ہوے روگ مٹائے۔ امرت آتم جل پیائے ٹھنڈا پانی اے، ساچی چوگ چُکائے۔ انت کٹائے جم کی کافی اے، درس اموگھ دکھائے۔ در گھر ساچا اک دکھانی اے۔ دھر سنجوگی میل ملائے۔ در دوارا ایکّا مانی اے، آتم رس بھوگی بھوگ کرائے۔ لیکھا تے جیرج کھانی اے، ساچی جوتی آپ سمائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن کیرپا دیوے کر، ستنگر سو مات پچھانے۔ ستنگر سرت سمبالدا، دوس زین کل کاری۔ سنت سہلے گرمکھ ساچے آپے پالدا، شبہ جودھا بلکاری۔ در دروازہ اک دکھالدا، نو دوارے کھڑا رہے باہری۔ ڈونگھی بھورے سرت سمبالدا، ہووے آگے پچھے آگڑی۔

نام کٹھالی ایکا گالدا، جوتی اگنی لائے بہاری۔ دیوے خزانہ نام سچے دھن مال دا۔ نہ کوئی لٹے چور یاری۔ پھل کھوائے آتم پر ماتم کایا ساچے ڈال دا، چڑھے سچ خُماری۔ نانا توڑے جگت جنجال دا، بخشے چرن پیاری۔ ایکا وست ساچے یار دا، کرے کھیل نیاری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستگر ساچے دیوے ور، آپے والی شاہ کنگال دا۔ شاہ کنگال دلال ہر اکھوائیندا۔ سرب جیان کرے پرتپال، آپے رہیا سرت سنہال، دس کیسے نہ آئیندا۔ گرمکھ وکھائے ساچے لال، شبد پائے نام دوشال، آپ اپنی گود اٹھائیندا۔ لکھ چوراسی کھائے کال، گرمکھاں میلا دین دیال، جگت اولڑی چال وکھائیندا۔ کایا سچ سروور مارے اک اچھال، ہرجن ساچے مانک موتی گر پورا لے بہال، اک جگائے ساچی جوتی مستک دیپک ساچے تھال، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ در، سمت تیراں نیرن نیرا پرگٹ ہونے سنگھ شیر شیر دلیرا، پہلی چیت وار تھت تھت وار ویکھ وکھائیندا۔ پہلی چیت چیتن ہویا، دو جہاناں والی۔ آپے نیت نیتن ہویا، دوویں ہتھاں رکھے خالی۔ آپے سرشٹ سبائی کایا کھیت جگت بیج ہویا، سرشٹ سبائی آپے مالی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چارے کٹ دہ دشا ویکھے گھر کون پھل لگا ڈالی۔ پہلی چیت پرہہ دیا کمائی، شاہ سنگرور جگایا۔ در گھر ساچے وجے ودھائی، سنت منی سنگھ لیکھ لیکھایا۔ سمت سولان ہونے گرمائی، مستوانا دھام سہایا۔ کایا ماٹی چھڈیا چولا، پایا جنم ہر امولا، جوتی جوت جگائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل گھٹ گھٹ تھائیں۔ دو چیت پرہہ لینا وچار۔ پٹ پٹیالا خبردار۔ شبد پینی اتم مار۔ پرگٹ ہونے نین مندھار۔ بھگت جنان دا سانجھا یار۔ گتو غریب نانیاں آپے بخشے چرن پیار۔ تختوں لاپے راجے رانیاں، کرے مات خوار۔ جس جن چلائے اپنے بھانیا، اک وکھائے بنک دوار۔ کیسے ہتھ نہ آئے چتر سگھڑ سیانیاں، مورکھ مؤڑھ مکدھ گواراں آپے لے اُبھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا دیوے شبد ور، لوک مات رہنا خبردار۔ سوئے مات جگاؤن آیا، لے کے شبد سندیس۔ پھڑ پھڑ بابوں آپ اٹھاؤن آیا، پُرکھ ابناشی نر نریشا۔ دے مت سنت سمجھاؤن آیا، ویکھ وکھائے دھاری کیسا۔ آپ اپنا رُپ وٹاؤن آیا، ناں رکھائے گر دسمیشا۔ شبد ڈنک وجاؤن آیا، راؤ رنک سمجھاؤن آیا، کیسے کھئے نہ چلے پیشہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے جانے اپنا وپسا۔ چیت تین لوک تین ودھائی۔ کرے کھیل پرہہ بہن بہن، برہما شو اند رہیا جگائی۔ پُریاں لوآں لے چھن لیکھ لیکھائے گین گین، بھلیا کوئی رہے ناہی۔ کرے کھیل دہارے دن، سادھ سنت ہونے بھوت پریت جن، پرہہ ابناشی سار نہ پائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا ویکھ در، ساچے گھر وجی ودھائی۔

فریدکوٹ پر بہ کڈھے کھوٹ۔ شبد سُنہڑا در گھر آئے دوجی واری لگے چوٹ۔ در دربان کوئی رہن نہ پائے، بابوں پکڑ نہ کوئی اُٹھائے اَلنہیو ڈگے بوٹ۔ پر بہ ابناشی ہوئے سہائے، اتم چرنی لئے لگائے، گنؤ غریب نایان دیوے شبد گن نِدھانیا، کایا کڈھے جوٹھے جوٹھے کھوٹ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ویکھے گھر، کون رکھائے پر بہ ساچے تیری ایکا اوٹ۔ نانک سر در نانک آیا۔ اچن اچانک کھیل رچایا۔ بھہ بھیانک ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھرے بھرم ربیا بھلایا۔ سینگہ ایشر نہ آئی جاگ۔ ہنس بنیا مات کاگ۔ دُرمت میل مایا لگی، سُرَت دُباگن نہ گئی جاگ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ورلے آتم ترشنا بُجھائے آگ۔ پنج چیت پر بہ پنج وچارا۔ ویکھے کھیل در دربارے، پنج وکارا پنج بنکارا کرن باباکارا۔ سنت رندھیر کی کرے وچارا۔ شبد ڈنڈا سیس بہارا۔ نہ کوئی دسے آر پار کنارہ۔ نانا تٹا میت مُرارا۔ ہوئے پھسیا جیو گوارا۔ ساچا راہ کیسے نہ دسیا، زین اندھیری گھر ساچے ہوئی مسیا، پُرکھ ابناشی گھر نہ وسیا، لیکھے لگا نہ مات سیر بئی دھارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے وکھانے گر مندر اندر گردوارا۔ چھ چیت پر بہ چھتر جھلائی۔ آپے ویکھے کایا کھیت، ستر بہتر بہتر ستر کوئی دس نہ آئی۔ سینگہ بگے نہ تن بدھے تگے، جن بھوٹ پریت ملی وڈیائی۔ دو جہانی پھرن ننگے، نام بھچھیا کیتوں نہ ملے منگے، گر پورا نہ سنگ انگے، رہے سدا جُدائی۔ پُستک گرنتھ سینگہ سینگہا بستے رہن بدھے، امرت آتم ملے نہ مدھ مدھ، رسن پھرے ہلکائی۔ بھاگ نہ لایا اپنی جدے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، بند دوارا جس دیوے کر، نہ سکے کھئے کھلائی۔ چیت ست پر بہ پائی مت، آپ جنائی اپنی مت گت، ساچا راہ وکھایا۔ چرن دوارا جوت زینکارا شبد بھنڈارا، نہ کوئی دسے تیرتھ اٹھسٹھ ایکا راہ دسیا۔ تھل کیپور پر بہ حاضر حضور، پار بیاسوں کرے اکٹھ۔ گر سنگت در آئے نٹھ، کلجگ اگنی لگے مٹھ، کلجگ لٹھ رہیا آپ گریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے وکھائے سرب کلا سمرتھ، سرشٹ سبائی ایکا پائے نتھ نہ سکے کھئے چھڈایا۔ چیت اٹھ اٹھ ت وچار۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش بٹھے دھار۔ من مت بڈھ کرے خردار۔ شبد کرنا ساچا یڈھ، پرگٹ ہوئے زہکلنک نرائن نر اوتار۔ چٹے آسو بے کڈ، شاہ شہانہ ہر مہربانا سرب جیاں سرکار۔ لکھ چوراسی پھڑ پھڑ کھئے، آپے بٹھے ایکا مٹھے، پردے کرے سدھ، بٹھ بٹھائے ساچی دھار۔ سنت دوار ستگر ساچا ٹھے، لکیا رہن نہ دیوے کوئی گٹھے، آپ ملائے جگاں جگاں دے وچھڑے رٹھے، ایکا بخشے چرن پیار۔ مٹکھ جیواں ٹنگے پٹھے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے وکھائے در دوارا سچ دربار۔ نو چیت

پرہہ رہیا بھوں۔ دوس رین رین دوس سد جاگے نہ رہے سوں۔ ویکھے ہنس ہنس سرہنس کاگے، نگر کھیڑا سچ گرانؤ۔ جو جن سرنائی ساچی لاگے، پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہوں۔ ساچا مجن چرن دھوڑ کرائے ماگھے، ہنس بنائے کاؤں۔ ڈرمت میل دھووے داغے، اک اُچائے شبد راگے، سدا سہیلا دیوے ٹھنڈی چھاؤں۔ آپ اپنے ہتھ رکھے واگے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے پتا آپے ماؤں۔ سنگھ تیج بل بُدھ دھار۔ شبد سُنہیڑا نو در ویکھے نو نو نیج، لیج پھیج کر وچار۔ نام پھولن آتم بستی وچھی ساچی سیج، کایا گپھا ڈونگی کندر ساچے مندر سد نیار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جس جن دیوے شبد ور، کرے کرائے جگت پیار۔ سنگھ لایہ پرہہ لینا لبھ۔ آپ اُٹاؤنی اپنی کول نبھ۔ گر مورت ساچی صورت نورو نورت اک دھیان رکھاؤنی، ہوئے ہنگتا دُور کراؤنی، ویکھے وکھانے ہر ہر سب۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جس جن دیوے شبد ور، ویکھے وکھائے سچ گھر، جس جن ملیا نام ور، در دروارے رہیا پھب۔ سنگھ ہر نام ہری نہ پایا۔ پلے دسے نہ کوئی دام، کایا چام رس پھیکا کھایا۔ جوٹھ جھوٹھ پیا جام، آتم رس نیکن نیکا دس نہ آیا۔ کلجگ رین اندھیری شام، پُرکھ ابناشی جانے بیو، جیو جیو کا اندر وڑ کیا کوئی سکے چھپایا۔ اتم لیکھا چُکے ساڈھے تین ہتھ سیں کا، محل اٹل اچل کوئی رہن نہ پایا ویکھے کھیل پیس پیس کا، نہ کوئی گائے راگ چھتیس کا، دس دسمیشا نہ کوئی جانے برہما وشن مہیش گنیشا در درویشا دھارے بھیکھا در درویش کھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، چیت دس کیسے نہ آیا وس، نو کھنڈ پرتھی رہیا نس، آپ اپنے رنگ وکھایا۔ دس چیت چتر سُبجان۔ آپے آپ گن یدھان۔ کرے کرائے پُن چھان، شبد مدھانا ہر بھگوانا اک رکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دہ دشا ونڈ رہیا ونڈایا۔ ہر سنگت ہر رنگ ہر در مانیا۔ چڑھے ایک ساچی رنگت، در دوارے ساچی منگت، ملے میل پُرکھ سُبجانیا۔ جگت ترشنا کئے بھکھ ننگت، داتا دانی دیوے دان نام گن یدھانیا۔ ستگر پورا سدا سہائی جیوں نانک انگد، در دوار گھر سچ کرے پروانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جن بھگتاں دیوے ساچی دات، ایک شبد دُھر فرمانیا۔ کرم نہ جانے جیو جنت، گر پورے جنائیا۔ آپ بنائے جس بنت، اپنی دیا کھائیا۔ شبد جہوا منیا دیوے ساچا منت، نہ دوسر کھئے وکھائیا۔ میل ملائے اپنا آپے کنت، نہ چھلا کوئی کرائیا۔ چرن دھیان گن یدھان پورن بھگونت، کرماں ریکھ مٹائیا۔ شو شنکر انت ہون بھسمت، پرہہ ساچا ایک رہیا جنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک جوگ آگے دھر، ساچا راہ وکھائیا۔ شو شنکر جٹا جوٹ دھار۔ کھڑے رہن پرہہ چرن دوار۔

ایکا منگن درس اپار۔ شنبھو ناتھ ہر رگھناتھ آپ رکھائے اپنا ساتھ، آپ اپنی کیرپا دھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا دیوے کر، گرمکھ ساچے اترے پار۔ پینٹھ ہزار کی بنت بنائی۔ بہتر ناڑ نہ گنت گنائی۔ جگت وکارا نہ سکے جھاڑ، گر پورے نہ دتی ساچی مت مت سچی سمجھائی۔ در گھر ساچے نہ سکیا واڑ، ایک ات نہ بوجھ بوجھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کیرپا دیوے کر، آپے ہونے پچھے اگاڑ، سرب مٹائے جھوٹھی دھاڑ، آپ اپنا سر ہتھ ٹکائی۔ اک لکھ نہ لیکھا لیکھایا۔ جوگی ناتھاں بھیکھ وٹایا۔ سگلا ساتھا دس نہ آیا۔ مستک ماتھا جوت للائی تلک گر پورے نہ ہتھیں لایا۔ لوک مات نہ ہویا پورا گھاٹا، ساچا راہ نہ کیسے وکھایا۔ امرت آتم نہ پیا باٹا، ساچا ونجارا نہ بنیا نہ بنایا ساچا باٹا، جگت پساڑے وچ سمایا۔ جیو جنت کھیل بازی گر ناٹا، جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کیرپا دیوے کر، آپ اپنے رنگ دئے رنگایا۔ اک لکھ رسنا گائے۔ پُرکھ ابناشی سدّ وسیا وکھ، پرتکھ ہونے نہ درس دکھائے۔ گرمکھ پورا ایک اوٹ چرن گرائے رکھ، جنم ادھورا مات نہ جائے۔ آپے کرے ککھوں لکھ، لکھ لکھ نہ جاپ جپائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کیرپا دیوے کر، جوت جگائے کایا ماٹا، کیسے ہتھ نہ آئے تیرتھ تاٹا، اپنی دیا آپ کبائے۔ پچھلا گھاٹا پور کرائے آئے نیڑے واٹا، حاضر حضور درشن پاؤنا۔ آپے پاڑے بجر کپاٹا، شبد تورا ناد و جاؤنا۔ جوتی جگے سچ للاٹا، نورو نور ہر بھرپور اپنا آپ وکھاؤنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے کیرپا کر، ساچے راہ آپے پاؤنا۔

۶۰۶

۶۰۶

★ ۱۱ چیت ۲۰۱۳ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ بٹالا ★

شاستر وید پرہ جنائی۔ قُتب جیو جن رہے گائی۔ آتم ساچی سیو گرمکھ ورلے مات کوائی۔ پھل لگا ساچا نام میو، کایا پت ڈالی پرہ ہری کرائی۔ در گھر پایا وڈ دیوی دیو، ملی سچ سچی سرنائی۔ داتا بھکھاری الکھ ابھید، اک وجائے دیا کبائے، شبد سچی ودھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نو کھنڈ پرتھی ایک گھر رہیا وکھائی۔ پُران گیان پرہ راہ چلایا۔ گرمکھ ورلے بخشے چرن دھیان، شبد ملاح اک رکھایا۔ آپے ہونے نگاہبان، جم کا پھاہ رہیا کٹایا۔ جگت گکرمی کر قربان، ساچا دھرمی دھرم نشان، نام

جھنڈا وچ برہمنڈاں ایکا ہتھ پھڑایا۔ آتم اتھ پین کھان، ست سرور نہاؤن نہان، دُرمت میل پرہہ رہیا دھوایا۔ شبد چڑرائے سچ بان، دھرم رائے دی چکے کان، شبد راگ تن ویران، سُرَت سوئی گئی جاگ، گھر ساچے گان ایکا رنگ وکھائیا۔ جودھا سورا ہر بلوان، کھانی بانی کر پچھان، جیاں جنتاں دیوے دان، جو جن رہے سرنائیا۔ جاگرت جوت جگے بھگوان، ورن گوت مٹے نشان، ایکا رنگ چڑھ شبد ترنگ اپنا آپ وکھائیا۔ چرن دھوڑا اک وکھائے سچ گنگ، گنو غریب نہانیاں کٹے بھکھ ننگ، انگ سنگ سنگ انگ آپ سہائیا۔ نو کھنڈ نو دوارے لگا جنگ، دسویں گھر کھنے نہ جائے آتم لنگھ، شبد رنگیلے پلنگ ہر بیٹھا گن دھانیا۔ گرمکھ ورا سچ دات نام وست در گھر ساچے لئے منگ، اٹھ پر رہے پرہات آتم اتھ وہے ساچی گنگ، ملے میل سورے سرہنگ، آون جاون گیڑ چکانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل وچ برہمنڈ وریہنڈ چلائے اپنے بھانیا۔ وریہنڈ چلائے اپنے بھانے، اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھائیا۔ شبد پھڑے تیر کمانے، رسنا چلے آپ چڑھائیا۔ پنج جگائے سگھڑ سیانے، پنچاں بستر شستر نام استر آپ سہائیا۔ پنج سُنائے ساچے گانے، پنچم راگا آپ اکھوائیا۔ پنچم تنیا جگت تانے، پنچم پھرے مات ہلکائیا۔ پنچ وکھایا اک گیانے، ملے میل سری بھگوانے، تن بدھے ساچے نام گانے، ہونے سچی گرمائیا۔ پنچم ہونے جگت ویرانے، اپنا آپ نہ کوئی پچھانے، آتم بھریا اک گمانے، ہنکار وکارا آتم ترشنا اک رکھائیا۔ گرمکھ ساچا نوجوانے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، نام مردنگ رہیا وجائیا۔ نام مردنگ وجے تن اندرے، ساچی رچن رچائیا۔ ہرجن ویکھے جگت دوارا آگے لنگھے، پرہہ ساچی بنت بنائیا۔ پُرکھ انباشی گھٹ گھٹ واسی شبد گھوڑے کسیا تنگے، اپنی ہتھیں واگ گندائیا۔ گرمکھ ساچی منگ لین منگے، سولان کلیاں تن شنگار سدا رنگ رلیاں پُرکھ بہتار آتم سیجا اک سہائیا۔ جوت زرنجن کر پیار، نیترا انجن کجل دھار، سوہنگ بستر اپر اپار، چرن پریتی ساچی نیتی پھولن برکھا ایکا وار، رُت بسنتی ساچا کنتی آپے آپ سہائیا۔ دوس رین رہے منگلاچار، سُنے سُنائے آپ سُننہار، بیٹھا دسویں گھر در سچ سچے دربار۔ نہ کوئی جانے جیو بھانڈا کچھ، نو دوارے رہے نچ، مایا متا رہی مچ، گرمکھ ورا ادھرے پار۔ جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، ایکا بخشے دھر درگاہی چرن پیار۔ چرن پیار جس جن پایا۔ شبد گھوڑے ہو آسوار، اندر مندر کُنڈا لاپیا۔ ملے میل پرہہ میت مُرار، اچا لما کوئی دس نہ آیا۔ کنت بہتاری نر نرنکاری ایکا ویکھے سانجھا یار، سب گھٹ اندر آپ سہایا۔ سینتل ٹھانڈا در دوار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے جگت ور، اپنی گود رہیا اٹھایا۔ آپ اپنی گود اٹھائے، گر

گوہند گویالا۔ ہرجن پردا سودھ وکھائے، دیوے دات وڈ کرامات کملاپات ہر شبد کرپالا۔ آگادھ بودھ بودھ آگادھ جنائے، آتمک ڈھن اک اُپجائے، سُنُّن مَن پربھ دئے تڑائے، دیپک جوت کر اُجالا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے شبد ور، سدا شاہ نہ ہوئے کنگالا۔ جگت شاہ کل ہوئے کنگال۔ کوئی نہ ملے ڈھر درگاہ سچ ملاح، چاروں کُنٹ تھکے بہال۔ پنچ وکارا پھڑیا راہ، دھرم رائے گل پائے پہا، کھئے نہ سکے مات سُرَت سنبھال۔ لاڑی موٹ اپنا آپے لائے داء، گھر گھر اڈے اتم کان، نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، نہ ہووے کوئی سہائیا۔ کوئی نہ دیوے ٹھنڈی چھاں، ایکا بھلیا ہر ہر ناں، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے شبد ور، اک دوارا بنک اپنا آپ وکھائیا۔ بنک دوارا چھڈ، جگت سہایا۔ نر نرکارا اندروں کڈھ، ہنکار وکار بھرایا۔ ویلے اتم کون لڈائے لڈ، موہ پیارا ساچا سچ نہ کیسے کمایا۔ اتم ساک سجن سین، مات پت بھائی بہین سب دینے چھڈ، دھرم رائے ڈنک وجایا۔ کیسے کم نہ آوے ناڑی ماس ہڈ، جوٹھا جوٹھا وکار ودھایا۔ ایکا ایک پربھ چرن ٹیک، جگت مایا نہ لائے سیک، پربھ نام جھنڈا گرمکھ ساچے گڈ، دو جہانی رہیا جھلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، بہرم بھلیکھا دیوے کڈھ، دئی دویتی اندر وڈھ، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ رنگے رنگ کرتار، کایا چولی رتیا۔ جن بھگتاں کرے پیار، آپے دے سمجھاوے متیا۔ کلجگ اتم ہون خوار، ایکا وگے وا تیتیا۔ ستاں دیپاں کھئے نہ پاوے سار، نہ کوئی دے نار ستیا۔ بھرے رہن خالی بھنڈار، نہ کوئی سوانی سر اٹھائے بھتیا۔ نانا تئے میت مُرار، ناری کھوٹ نہ کرے پیار، نہ کوئی دیوے دھیرج جتیا۔ چاروں کُنٹ باباکار، شبد مارے ڈاڈھی مار، کرے کھیل پربھ کملاپتیا۔ جیو جنت دوت دُشٹ نار وبھچار، ویلے انت نہ کوئی سہار، لتھی پت اُبلی رت، نہ ملیا میل پت پتی پتوتیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو کھنڈ پرتھمی پاوے سار، سنت سہیلے لے اُبھار، دیوے درشن اگم اپار، ایکا ایک چرن کول کول چرن اُپر دھول بنائے ساچا نتیا۔ چرن نانا جوڑ، گرمکھ ترائیا۔ ڈھر درگاہی آیا دوڑ، مات ککھ نہ کوئی اٹھائیا۔ آپے آپ براہمن گوڑ، شبد جوت سپوتا آپ اُپجائیا۔ سمبل نگر ویکھے لما چوڑ، ساڈھے تِن ہتھ آپ بنائیا۔ جوت زرنجن ساچا شبد لائے پوڑ، آپے چڑھ چڑھ ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے مٹھا کوڑ، بھنے بھنہار رگھرائیا۔ دو جہانی رہیا دوڑ، بیڑا بنہنہار داتار کلجگ بیڑا بنے لائیا۔ گرمکھاں اتم لگی ایکا اوڑ، پربھ امرت اتم مُکھ برس اپنا آپ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، ایکا دیوے شبد ور، جگت بھنڈارا دیوے بہر، آپ اپنے جہا کر، اپنی گود آپ اٹھائیا۔ آپ اپنی گود اٹھائے گرمکھ ساچے لال۔ پُرکھ ابناشی دیا کھئے، دیناں بندھو دین دیاں۔

ساچی نیا نام چلائے پکڑ بیٹھائے، نہ کوئی جنائے شاہ کنگال۔ ساچا سٹیا آپ اکھوائے، بھینا بھینا جگت ہو جائے، جگت اولڑی چلے چال۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے چرن پیار، پھل لگائے کایا ڈال۔ کایا ڈال لگا پھل، پرہہ ساچے مات لگایا۔ امرت آتم سُہایا تال، گُرمکھ ساچا نُہاؤن آیا۔ ملی وست نام دھن سچا مال، جگت جنجالا موہ چُکایا۔ دُھر درگاہی آپ دلال، کلجگ انت کرے پرتپال، جس جن پلا آپ پھڑایا۔ شبد سرُویی مار اُچھال، ہرجن سنت سُہیلے آپ اپنے لئے بھال، اندرے اندر ساچے مندر شبد ڈوری تند بندھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے چرن پیار، بتی دند ہر بخشنند، مات سپر امرت نیر کٹے ہوئے پیڑ، سُکھ ساتنک سہج سہج سمایا۔ جوت اکالن منگتی، گُرسکھ تیرے پیار دی۔ مات رکھائے ساچی سنگتی، سگ تیرے دیدار دی۔ اٹھے پھر بُکھ ننگتی، کرے ویس شبد شنگاردی۔ آپے ہوئے انگ سنگ سنگتی، بجر کپاٹی دیوے پاڑ۔ رُوح نانی وری آئے در منگتی، ملائے میل پرہہ ساچے لاڑ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، درس دیکھائے دیا کھائے، نیڑ نہ آئے پنچم دھاڑ۔

★ ۱۱ چیت ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ضلع امرتسر دربار وچ ٹور تون واپس آ کے پنچ رتی کیسر، دس رتی کاکا جگدیش سنگھ دی راکھ،

گیاراں مشری کوزے اتے اک نریل سنگت نوں بھیٹ کیتا،

کیسے سنت مہاتما آد نوں نہیں دتا ہر سنگت نوں ودھائی ہووے ★

جگو جگ پرہہ یاترا، کرے کرائے آپ۔ تن پہنے شبد گاترا، ویکھے وڈ پرتاپ۔ کیسے ہتھ نہ آئے وید شاسترا، کر کر تھکے جیو جاپ۔ ہر جوت نہ کوئی لگ نہ کوئی ماترا، نہ کوئی پتا نہ کوئی باپ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنا آپ۔ آپ اپنا آپے جانے، آپ اپنی بنت بنائیا۔ وار تھت آپ اپنی ویکھ وکھانے، سمت سمتی تھت سُہائیا۔ نت نوت کھیل جہانے، اگم اگمی کار کھائیا۔ جگت جگائے راجے رانے، سپسے دستار بٹھائیا۔ آپ کرائے چرن دھیانے، جگ جگدیشا دیا کھائیا۔ تھے مات جگت ابھانے، انت نہانے لئے پچائیا۔ کرے کھیل والی دو جہانے، چرن کول بخشے سچ سچ سرنائیا۔ سچ دستار پرہہ سپس ٹکائے۔ جگت وبار اپنے ہتھ

رکھائے۔ کرے کرائے اولڑی چال، چھتر تاج کیسے رہن نہ پائے۔ شبہ کھنڈا پھڑ دو دھار، نو کھنڈ پرتھی پاوے سار، راج راجان شاہ سلطان مٹائے۔ پنچم رتی پنچم کیسر، کرے کھیل پرہہ وچ تھنيسر، مستک ٹکا تلک لگائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، بھیدا بھیدا اچھل اچھیدا ول چھل دھاری جوت نزنکاری، سرشٹ سبائی پسر پساری، دس کیسے نہ آئے۔ رتی دس پرہہ رکھی خاک، گرمکھ ساچے ہتھ پھڑائیا۔ لیکھا لکھے اک اک ٹانک، لیکھنہار آپ اکھوائیا۔ انت کنت سر پائے خاک، بنک دوار نہ کوئی سہائیا۔ کوئی نہ دسے عاقی عاق، پاکی پاک سرب خدائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھٹ گھٹ اندر مارے جہات، ویکھنہار دس نہ آئیا۔ اک نریل ہتھ سنگھ شیر دلیر، آپے آپ اٹھائیا۔ سادھا سننن رہیا گھیر، کل سمرتھ بنت بنائیا۔ کون چکائے میر تیر، جیو جنت ہوئے سہائیا۔ مایا رانی گھر گھر در در لگے ڈھیر، ساچا کنت نہ کوئی ہنڈھائیا۔ کرے کھیل پرہہ پہلی ویر، ویس اوپسا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دس دسمیسا بنت بنائیا۔ دوس دس دس دس بیس، ہس ہس نس نس مات لنگھائیا۔ سادھ سنت جوٹھے جھوٹھے مایا وہن رہے پھس، نہ سکے کوئی چھڈائیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی ایکا ایک راہ ساچا رہیا دس، ستجگ مارگ ساچا اک وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پرگٹ ہوئے انت پرتکھ، گرمکھ ساچے لئے رکھ، جوٹھے جھوٹھے دئے کھپائیا۔ دوس دس کر وبارا۔ پہلی چیت پر آپکارا۔ دسویں چیت ڈنک نگارا۔ کرے کھیل پُرکھ ایکنکارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی دھارا۔ مشری کالکھ مٹھا رس، پرہہ ساچے ہتھ اٹھایا۔ سنت سہیلے ویکھے نس نس، ساچا میت کوئی دس نہ آیا۔ کلجگ تیری اتم ہوئی بس، جھوٹھی ریت جگت چلایا۔ لکھ چوراسی ہوئی بھس، اتم رس سرب گویا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے رنگ سمایا۔ دس اک گیاراں، چیت چنت مٹائیا۔ در دوارے شبہ بہاراں، پرہہ ساچی بنت بنائیا۔ کرے کرائے مات وبارا، سادھ سنت نہ کھئے بھيو جنائیا۔ آپ جانے اپنی کارا، مایا پائے بے انت ایکا ایک (جال) وچھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مشری قالب کوجا گیاراں، امرت کرے ساچی دھارا، مٹھا سپر ہر گنی گھیر ساچی ونڈن ونڈ ونڈائیا۔ دسم دواہری دس گھر، دس کوئی نہ آیا۔ نو دوارے ویکھ در، مایا پیسن پیس پچھایا۔ کس دیوے پرہہ ساچا ور، مکھ سگن دئے لگایا۔ چاروں گنٹ آوے ڈر، نام نگن جگت کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگت دیوے شبہ ور، لوک ماتى مان دوايا۔ گر سنگت پرہہ مان دوائے، ساچا راگ سنائیا۔ اک دس پرہہ بنت بنائے، آپ اپنی دیا کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک گیاراں

دس اک دس کرے سچّی کُرمائیا۔ گر سنگت کرے مات سچّی کُرمائی، ساچا سگن مُکھ لگایا۔ ستجگ تیری ساچی وچّی ودھائی، گر پیر سادھ سنت کوئی رہن نہ پایا۔ ایک ایک نہکلنک سچّی سرنائی، آتم سیر امرت نیر دیوے مُکھ چوایا۔ چاروں کُنٹ ایک ڈنک وجائی، راؤ رنگ رہیا جگائی، شبد دھیر اک دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مشری کوزا بھو چُکائے دُوجا، رہن نہ پائے کوئی تیجا، چوٹھا گھر ایک در ملے ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سنگت دئے مُکھ چوایا۔ گر سنگت دئے مُکھ لگائے، تھت وار اپاری۔ اٹھے پھر مگن رکھائے، دیوے نام خُماری۔ جگت ترشنا اگن بُجھائے، شبد بھرے بھنڈاری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوڑاسی دیوے ور، آپے بیٹھا اک اگلا، جوتی نُور کر اُجیاری۔ گر سنگت کل ونڈی ونڈ، پرہہ ساچا آپ ونڈائیندا۔ دوس دس پرہہ پلے بٹھی گنڈھ، سادھ سنت نہ کوئی کھلائیندا۔ گر مُکھ ساچے سنت جنان دوس گیاراں جیرج انڈ پھند کٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی وست نام دات آتم جھولی اپنی بھچھیا پائیندا۔

★ ۱۲ چیت ۲۰۱۳ بکرمی سنت ہر بھجن سنگھ دے گرہ توپ خانہ لائن پٹیالا ★

ہر پُرکھ اگم، اگم سمایا۔ نہ مرے نہ پئے جم، دس کیسے نہ آیا۔ نہ رووے چھم چھم، نیتر نیر نہ کھئے وایا۔ پون سواسی نہ لے دم، آپ اپنے رنگ سمایا۔ دوس زین زین دوس نہ کھائے کوئی تم، آبار پیار نہ کوئی ودھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے وچ سمایا۔ آپ اپنے وچ سمئے۔ ہر پُرکھ اناشی لکھ چوڑاسی جگت اُپائے۔ سرب گھٹاں گھٹ واسی، پاربرہم برہم آپ بنائے۔ کایا منڈل ساچی راسی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انت جگا جگت ویکھے کھیل کھنڈ منڈل ور بھنڈ برہمنڈ جیرج انڈ اپنے سنگ سمایا۔ گر شبد امول ہے، گر مُکھ ورلے پایا۔ رسنا رہے بول ہے، آتم پڑدہ کھول نہ درشن پایا۔ جگت مات تولیا پورے تول ہے، اندھ اندھیر نہ بہرم مٹایا۔ ہر گھٹ واسی وسے سدا کول ہے، کایا مندر اندھیری کندر دس کیسے نہ آیا۔ گر پورا حاضر حضور ہے،

آتم پڑدے دیوے کھول ہے، شبد ہتھوڑا اک رکھایا۔ دیوے وست نام اتمول ہے، پنچم کوڑو کوڑ دئے مٹایا۔ شبد چوہ اکھڑا ایک بول ہے، پنچم میلا آپ ملایا۔ اُچے دُھن انابد وجے ساچا ڈھول ہے، راگ راگنی دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دیوے شبد جنایا۔ شبد پایا گھر اپنے، وجی نام در ودھائی۔ جیبا جاپ جیت جپ چنے، ہوئے ترشنا اگن جلائی۔ مایا ممتا دوس زین تن تپنے، سُرتی سُرت نہ شبد بھوئی۔ گر مُورت آکل دیال، نیتر نین نُورت دس نہ آئی۔ شبد نہ لائے سچ اُچھال، بند کواڑ آپ رکھائی۔ پھل نہ لگے کایا ڈال، پنچم دھاڑا مگر لگائی۔ گر پورا ہوئے آپ رکھوال، بہتر ناڑا ایک دیوے جوت جگائی۔ آپے ہوئے شاہ کنگال، پلے بٹھے سچا دھن مال، گر پورے دیا کھائی۔ امت آتم ویکھے بھریا تال، تال سہاوا اک سہائی۔ گر پورا چلے نال نال، اندر باہر گیت ظاہر آپے ہوئے کھوج کھجائی۔ سُرت سوانی ہوئی بے حال، شبد وجائے ساچا تال، آپے لئے سُرت سنبھال، جس جن ساچے دیا کھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر پورے دیوے شبد جنائی۔ گر پورا شبد ادھار ہے، گرُمکھ جگائے۔ گرُمکھاں کر پیار ہے، آتم جھولی لئے بھرائے۔ آپے آپ سچا سیکدار ہے، دو جہاناں ہوئے سہائے۔ دوس زینا پھریدار ہے، ایڑا پنکل رہیا جگائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرُمکھ ساچے سنت سہیلے، آپ کرائے اپنے میلے، گرُمکھ ساچے سنگ ملائے۔ نہ کوئی ساجن نہ کوئی میتا۔ جس جن ملیا پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی کایا مندر سچ مسیتا۔ ایک شبد راگ سُنائے، بھانڈا بھو بھرم بھنائے، مان رکھائے اٹھاراں دھیائے گیتا۔ پھڑ پھڑ بابوں پار کرائے، منجدھار کوئی رہن نہ پائے، امرت دھارا مُکھ چوائے، کول نابھی آپ اُلٹائے، آپ کرائے سانتک سیتا۔ آتم سیجا اک وچھائے۔ شبد سنگھاسن ڈیرہ لائے۔ جوت نرنجن منگل گائے۔ سُرت سوانی خوشی منائے۔ پُرکھ ابناشی در گھر ساچا ایک آتم پائے۔ جیو پند جن بھانڈا کاچا، پنچ دوارے رہیا ناچا، پاربرہم برہم بھیو نہ رائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، ساچا پلا نام پھڑائے۔ نام پلا جس جن پھڑیا۔ شبد گھوڑے مات چڑھیا۔ گر پورا پڑدے دئے کج، آد انت کدے نہ ڈریا۔ اک کرائے مکہ کعبہ حج، آپ اپنے آگے کھڑیا۔ امرت آتم پیائے رج، پریم پیالہ ایک بھریا۔ شبد تال تن جائے وج، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، نہ کدے جے نہ کدے مریا۔ گر پورے اوٹ جس جن رکھائیا۔ کایا لگے شبد چوٹ، آتم گھر وجے ودھائیا۔ ہوئے کڈھ کھوٹ، آپے جانے جان جنائیا۔ جس جن ملے نام اتوٹ، اٹھ بھنڈار سدا رکھائیا۔ گرُمکھ سنت بھگت بھگونت وچوں کوٹی کوٹ، ساچے پوڑے آپ چڑھائیا۔ جیو جنت انھیو ڈکے بوٹ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، ویکھ وکھانے تهاؤں تھائیا۔ نام پایا پد زربانا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی در دوارے اپنے سد، نو دوارے نہ لنکھی ہوئے، ملیا میل نہ پُرکھ بھگوانا۔ ہر رگھرائی سار نہ پائی جوت زرنکاری ویکھے ساچی جد، دیوے سچا شبد نشانہ۔ امرت آتم ساچا جام پیائے ساچی مدھ، ایک راک سُنائے گھر سچا ترانہ۔ نام وِہنا بیٹھا وچ اندھ، پار کینار کون وکھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھید ابھیدا اچھل اچھیدا، ویکھ وکھانے چارے ویدا، کھانی بانی انجیل قرآنی شاہ سلطانی اک نشانی نام رکھائے۔ نام خزانہ ہر پرینا، اپنے ہتھ رکھایا۔ آپے ہتھ دانا بینا، ویکھے کھیل سرب گھٹ رایا۔ گرمکھار کرے کایا ٹھنڈا سینہ، چرن کول کول چرن جس جن دھیان لگایا۔ پار کرائے دوارے تینا، چوتھا گھر راہ وکھایا۔ ایک راک سُنائے بھینا، ہنکاری بینا دئے بھنائیا۔ چرن دھوڑی ساچا امرت جل گرمکھ نہائے ساچا مینا، ساچا مجن اک کرایا۔ نہ کوئی مذہب نہ کوئی دینا، اکھ وکھڑ ایک کینا، ایک رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد دوارا ویکھے گھر، کون گر میل ملایا۔ دھر اُچھائے شبد سُر، مول منتر تن بُجھائے بسنتر، گگن مگن لگن سگن مکھ لگایا۔ پنج تن پنج بنایا۔ پنج میل ملایا۔ پنجم رت وچ سمایا۔ پنجم میت رکھایا۔ پنجم مت دے سمجھایا۔ پنجم دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا نُور کر، نُور و نُور رہیا سمایا۔ کایا تن اپر اپار، ساچا جوڑ جُڑایا۔ مت من بُدھ کر پَسار، اپنا بھيو چھپایا۔ من چنچلہار کرے وبار، جگت وبارا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رکھے چھایا۔ مت بُدھ چتر سوانی، دوس زین کرے چترائیا۔ ملیا میل ساچے بانی، اپنے بھانے سد سائیا۔ جگت مایا تینا تانی، چارے کھانی رہیا سائیا۔ اندر بیٹھا جان جانی، بھید ابھیدا مکھ چھپائیا۔ نہ کوئی جانے جیو پرانی، اچھل اچھیدا بھیکھ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ہر رگھرائیا۔ آپ اپنا مکھ چھپایا۔ کایا مندر سچ دوارے، ہوئے ترشنا جگت دکھ ودھایا۔ پار برہم آتم پائے نہ سارے، گرمکھ ورلے اُجل مکھ کرایا۔ جس جن کِریا کرے ہر ہر اگم اپارے، جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن دیوے شبد ور، شبد کھنڈا وچ برہمنڈاں تکھی رکھے دوویں دھارے۔ شبد کھنڈا جگت بلوان، گرمکھ ورلے ہتھ اٹھایا۔ گر پورا دیوے ہو مہربان، دھیرج یت آتم ہتھ تِس رکھایا۔ اک پھڑائے شبد نشان دھر درگاہی آئے نٹھ، آتم برہم گیان جنایا۔ پنچار گیڑے اُلٹی لٹھ، اگنی جوتی لائے مٹھ، اٹھسٹھ تیرتھ دئے وکھایا۔ چرن دوارے آئے نٹھ، جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن دیوے شبد ور، اُلٹی لٹھ دئے گِڑایا۔ ہتھ ڈنڈا جگت بلکاری۔ آپ وکھائے کایا آتم پار کنڈھا، نہ کوئی جانے چار دواری۔ مٹکھ جیو دُہائی رنڈا، اٹھ پھر دوس زین رہے وِہچاری۔ ہر جن

ساچا ہتھ پھڑے چنڈ پرچنڈا، نو دوارے پائی جائے ونڈا، ماری جائے وارو واری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے نام ور، میل ملائے دسم دواری۔ دسم دواری گُرمکھ گُرسکھ ورلے پایا۔ پرہہ ابناشی اک اکلّا، آتم سیجا آسن لایا۔ آپ وسائے سچ محلہ، امرت تال اک سُہایا۔ نہ کوئی دسے ڈونگھی ڈلا، اندھ اندھیر رہن نہ پایا۔ نہ کوئی جانے جلا تھلا، گھڑی گھڑی پل پلا جوتی نور رہیا اُپایا۔ دئی دویتی میٹے سلا، شبد کرائے ایک ہلا، ساچا بھلا ہتھ پھڑایا۔ سچ دوارا آپے ملا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سُنیہڑا ایک گھلا، گُرمکھ سوئے رہیا جگایا۔ گُرمکھ سویا جائے جاگ۔ جگت ترشنا بوجھے آگ۔ دیپک جوتی جگے چراغ۔ گر پورا دیا کھائے، ہنس بنائے کاگ۔ آپ اپنے رنگ رنگائے، شبد گھوڑے تنگ کسائے، بابوں پھڑ چڑھائے آپ اپنے ہتھ رکھے واگ۔ در گھر ساچے میلا میل ملائے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُرمت میل دھوئے داغ۔ دُرمت میل دھوئے داغ تن، ایک شبد جنائیا۔ شبد ڈوری پائے من، دہ دِشائے بندھائیا۔ ایک راگ سُنائے کن، آتم ترشنا حرص مٹائیا۔ بھانڈا بھرم پرہہ دئے بھن، پنج نہ لائن ڈن، دئی دویتی وسا پار کرائیا۔ دیپک جوتی جگے چن، بھوئے پرکاش آتم اٹھ، اگیان اندھیر دئے مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن دیوے شبد ور، اک وسائے ساچا گھر، ساچے مندر اندر گنڈا لایا۔ مندر اندر چار دواری دس کسے نہ آیا۔ کایا اندھیری ڈونگھی کندر، دوس زین اندھیرا چھایا۔ ایک وجا ہنکاری چندر، بن گر پورے کسے نہ لایا۔ نو دوارے بھوندے بندر، گورکھ مچھندر اُچے ٹلے ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ میلا ساچے گھر، در دوارا اک وکھایا۔ در دوارا اُچ محلہ، پرہہ ساچے آپ سُہایا اے۔ وسے ایک دھام اٹلے، ہتھ کسے نہ آیا اے۔ گُرمکھ ورلے گھال ساچی گھالی، ملیا نام شبد دلالی، ساچا حصہ مات ونڈایا اے۔ دُھر درگاہی ملیا ماہی، دوس زین کرے رکھوالی، دوویں ہتھان رکھے خالی، ساچا ڈنڈا نام پھڑایا اے۔ جگت اولڑی چلی چالی، جگی جوت اک نرالی، کایا مندر سچ وکھائے دھرم سالی، دیپک جوتی اک جگایا اے۔ سرت سوانی حال بے حالی، ویکھے کھیل مستک گگن ساچی تھالی، نام سُہاگن جگت ویراگن وڈ وڈبھاگن ساچا سپس گندایا اے۔ در گھر ساچا سُہائی، چپیا پرہہ ابناشی راگن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد جوڑا ایک گھر بہایا اے۔ ستگر دوارا دھن ہے، ست پرکھ جنائی۔ جس جن آتم جائے من ہے، بھوئے شبد سچی گُرمائی۔ دئی دویتی لٹھے تن ہے، گھر ساچے وجے ودھائی۔ ایک راگ سُنے سُنائے کن ہے، دوس زین رہے لو لائی۔ جوت نرنجن چڑھائے ساچا چن ہے، اندھ اندھیر دئے مٹائی۔ دیوے سچا مال دھن ہے، نہ سکے کوئی چرائی۔ اک وسیرا ساچے گھر

ہرجن کرائے، نہ کوئی چھپری نہ کوئی چھن ہے، ساچا میل ہر رگھرائی۔ دھرم رائے نہ دیوے ڈن ہے، چتر گیت نہ بھیو گھلائی۔ سنت دوارا نہ جانن جیو اٹھ ہے، بھرے بھلی سرب لوکائی۔ ہر بھگت سدا سدا سد دھن دھن دھن ہے، سادھ سنگت جس جن من بھائی۔ لکھ چوراسی ہووے کھن کھن ہے، اتم جوتی میل ملائی۔ آپے بیڑا رہیا بٹھ ہے، جس جن تیری بنت بنائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، دو جہاناں ہوئے سہائی۔ آئے در دوار، وقت سہایا۔ گر پورا کرے وچار، راؤ رنگ نہ کوئی جنایا۔ شبد گھوڑے ہو آسوار، جن بھگتاں پھریدار، دہ دشا وچ سہایا۔ نو دوارے کرے خبردار، دسویں میلا میت مرار، سجن سہیلا آپ اکھوایا۔ گر چیلا بھرم نوار، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگت سہیلا سہائے سچ در، سچ سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ اتم گھر شبد سنگھاسن پرہہ ساچی سیج وچھائی۔ بیٹھا رہے پُرکھ ابناشن، دوس زین ایکا رنگ لائی۔ گرمکھ ورا لایا چے سواس سواسن، پرتھی آکشن ایکا رنگ وکھائی۔ بھگت جنان ہر داس داسن، داسی داس آپ اکھوئی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے شبد ور، کایا منڈل راس جس رچائی۔ منگی منگ اپار، چرن دواریا۔ کیرپا کرے اپر اپار، دیوے شبد سچ سہاریا۔ پھڑ پھڑ باہوں کرے پار، آپ کرائے پار کیناریا۔ سوہنگ شبد سچا جیکار، جے جیکارا نو دواریا۔ اتم ترشنا دئے نوار، ہووے سنسا کرے خوار، مارے شبد کھنڈا دو دھاریا۔ ملے میل میت مرار، ہرجن ہوئے سہائی سہاگی نار، کنت کنتولا اک ملا رہیا۔ دیوے نام وست شبد آدھار، دو جہانی کرے پار، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، شبد وچولا وچ بنا رہیا۔ شبد وچولا جگت ہے، گر پورے دئے ملائے۔ گرمکھ ساچا بھگت ہے، حاضر حضورے درشن پائے۔ لیکھے لائے بوند رکت ہے، لکھ چوراسی پھند کٹائے۔ گر منتر آد شکت ہے، سچ شکتی دئے ملائے۔ کلجگ ویلا اتم وقت ہے، ہرجن سوئے لئے جگائے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سوہنگ دیوے شبد ور، بیڑا کلجگ پار کرائے۔ سرت سوانی دئے دہائی۔ گر ملے ساچا ہانی، دوس زین رہی راہ تکائی۔ امرت اتم دیوے ٹھنڈا پانی، تیجے نیتر ساچے نین درس دکھائی۔ آپ چکائے جم کی کانی، پنچم بولے ساچی ہانی، سچ سوانی کن سنائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، لکھت بھوکھت اک لکھائی، لہنا دینا مول چکائی۔ ساچا لیکھا ہر لکھائے۔ بھرم بھلیکھا جن کڈھائے۔ مستک لکھے ساچی ریکھا، نام میخا ہتھیں لائے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا دیوے نام ور، جگت میلا میل ملائے۔ امرت میگھ برسے ساون، سیتل ٹھنڈی دھارا۔ حرص مٹائے کامنی کامن، مہینے رہے باقی باراں۔ اک پھڑائے اپنا دامن، دیوے درس اگم

اپارا۔ دُھر درگاہی ملے ساچا ضامن، لوک مات ہونے چھٹکارا۔ رین مٹے اندھیری شامن، اگیان ونا سے دُھندوکارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ساچا دیوے شبد ور، گر پورا کرپا دیوے کر، گرمکھ نہ ہونے مات خوارا۔ بنائے بنت جس بنت بنائی۔ جیو جنت جن جن جن رہے سدا سرنائی۔ آپے جانے آدانت، بہرم بھلیکھا رہے ناہی۔ ساچی سرن ساچے سنت، جگت وچھوڑا ہونے ناہی۔ رسنا ناؤں منیا منت، رنگ بسنت تن چڑھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر اپنی کرپا دیوے کر، آتم گھر وجے ودھائی۔ وجے ودھائی نادانادا۔ ملے میل ساچے ماہی، پائے بھیو برہم برہمادا۔ اک وکھائے ساچا تھائیں، دھام اگم شبد جنائی بودھ اگادھا۔ آپ سوارے اپنا گما، مانس دیہی کایا ماٹی جھوٹھا چما، دوس رین جس جن رسن ارادھا۔ اپ تیج وائے پرتھمی آکاش شبد سرُپی دیوے تھما، بہتر ناڑی تن من تن ساچا بادھا۔ پُرکھ اگمرا اگم اگما، جوتی جوت سرُپ ہر، میل ملائے مادھو مادھا۔ نام ور جو جن پائے۔ مدرا ماس رسن تجائے۔ سواس سواس ہر گن گائے۔ آس پاس پرہہ آپ ہو جائے۔ دوس رین نہ ہونے اداس، چرن سرن سرن چرن جو جن سیس جھکائے۔ شبد جنائے پرتھمی آکاش، لیکھے لائے بد ناڑی ماس، لیکھیا لیکھ دس دس ماس چکائے۔ گرمکھ ساچے سد بل بل جاس، گر منتر جو تن ٹکائے۔ گر منتر آتم برہم گیان ہے، دیوے شبد جنائی۔ جگا جگنتر ساچی بان ہے، جن بھگتاں ملے وڈیائی۔ ایک ونج سچا ناؤں کایا جھوٹھ مکان ہے، تھر رہنا مات ناہی۔ ساک سجن سین مات پت بھائی بہین نہ کوئی پین کھان ہے، ویلے انت ہونے جدائی۔ ایک ایک گر شبد سچا نشان ہے، ساچے گھر ہونے سہائی۔ گرمکھ ورلے لوک مات مار جہات در دوارے ساچے مان ہے، لکھ چوراسی پھرے ہلکائی۔ جوت نرنجن نور نرنتر کوٹی کوٹی بھان ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک دیوے شبد ور، سوہنگ ساچا جگت بھگت ایک ایک بان ہے۔ سرت شبد پرہہ بٹھ ڈور۔ ویکھ وکھانے اندھیر گھور۔ نیڑ نہ آئن پنچے چور۔ ہر بن اور نہ دیسے کوئی ہور۔ آپ مٹائے مور تور۔ نام وست سچ پلے بنھ، دوس رین جن کھائے بھور۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد دیوے ساچا ور، بیٹھا ہر ویکھے مٹھے کوڑ۔ کوڑا مٹھا کایا ریٹھا۔ گرمکھ ورلے گر اپنا ڈیٹھا۔ ساچا نام پیسن پیسا۔ چنتا سنسا جگت روگ، آتم ترشنا ہلکائی۔ گر منتر رہے سدا ویوگ، رتی جوتی ٹکن نہ پائیا۔ کون ملائے میلا کرے دُھر سنجوگ، کرتی کرت رہیا کھائیا۔ آتم رس ملے ساچا بھوگ، امرت ساچا سیر سیرنی رسنا دئے پلائیا۔ شبد چکائے ساچی چوگ، نیڑے دُور دُور واٹی ایک گھر وکھائیا۔ ایک ملے درس امیکھ، کایا کوڑ کوڑتی انت رہن نہ پائیا۔ جگا جگنت نہ ہونے وجوگ، جس جن بخشے چرن دھوڑتی، ساچی بخشی آپ اپنی سرناگتی، لیکھے لائے مورکھ مگدھ

مُوڑھ موڑھتی، اچل سرتی سرت سوانی جس جن بھیٹ چڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے ہووے کھیوٹ کھیٹ، کایا کھیڑا مٹائے پنچاں جھیڑا، اک وکھائے کھلا ویہڑا، بیڑا آپے بنے لائیا۔ بیڑا بنھے لائے پار۔ شبد کرے تن شنکار۔ پورن اچھیا پائے بھچھیا، ہوئے رچھیا وچ سنسار۔ نیتر لوچن نین جس جن دسیا، آتم لاپے جھوٹھی وسیا، لیکھائے پنچم یار۔ جگت وکارا پھڑ پھڑ کھیٹیا، تیر نیرالا ایکا جھٹیا، بجر کپائی جائے پاڑ۔ گرمکھ ورتے لایا در گھر ساچے لٹیا، امرت آتم پیتا ایکا گھٹیا، درشن پائے نر نرنکار۔ آون جاون مات جھٹیا، جس جن کیرپا کر، ایکا بخشے چرن پیار۔ آلس نندرا جگت وبار۔ گر پورا توڑے جس جن وجا چندرا، اٹھے پھر رہے اجیار۔ کایا ویکھے بن بن بندرا، گوپی کابن کرشن مرار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن کیرپا دیوے کر، جگت ترشنا دیوے مار۔ آتم بولے پردہ کھولے، آتم برہم جنائیا۔ آتم وسے سدا سد کولے، آتم وسے کایا چولے، بھیو نہ آیا رائیا۔ آتم پورے تول تولے، دیوی دیو آپ اکھوئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جس جن دیوے آتم برہم جنائیا۔ ستگر ساچا ساکھیات، سگل سمگری ساتھ۔ گرمکھ ساچا پارذات، کوستک منیا ٹکا ماتھ۔ دیوے سچا نام راتھ۔ ڈھر درگابی ساچی دات، ملے میل ہر سجن سہیل، بھگت وچولا تریلوکی ناتھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ستگر ساچن میل ملائے، راجن راج ہر آپ اکھوئے، ساچن ساز بنت بنائے، لیکھ چکائے سیاں ساڈھے تن تن ہاتھ۔ ستگر پورا پایا، گھر ساچے وجے ودھائی۔ جوتی نورا جس آپایا، اندھ اندھیرا رہیا مٹائی۔ ناد انادی شبد نورا اک سنایا، سنجھ سویرا اک کرائی۔ برہم برہمادی وچ سمایا، پاربرہم بھیو نہ رائی۔ آد جگادی اک اکھوایا، بودھ آگادی شبد وڈیائی۔ موہن مادھو مادھی بن کے آیا، کلجگ کھیلے کھیل آپ رگھرائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ اتم انت گرمکھ ورتے میل ملاوا ساچے کنت، مٹکھ جیواں رہے جدائی۔ نہکلنک کل جوت جگائے، وید ویاس لکھاری۔ ساچا ڈنک شبد وجائے، راؤ رنک سہائے بنک دواری۔ ایکا انک آپ ہو جائے، چار ورتاں کرے اک پساری۔ سادھ سنت جیو جنت جگ شنک مٹائے، دہ دشا ویکھے چار دواری۔ گرمکھ ساچے بھگت جگائے، جیوں جنک انک بلکاری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، کرے کھیل اپر اپاری۔ نہکلنک بلی بلوانا۔ آپ اٹھائے راؤ رنک، ویکھے کھیل دو جہانا۔ نام رکھائے واسی پُرگھنک، شبد رکھائے تیر کمانا۔ آپے ہوئے سنت کمارا، اتم کھیلے کھیل مہانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو کھنڈ پرتھی وند وندانا۔ نو کھنڈ پرہ وندے وند، کلجگ دئے دہائیا۔ شبد پھڑے چنڈ پرچنڈ، چارو کنت دسے رنڈ، جوٹھ جھوٹھ بھیکھ پکھنڈ دئے مٹائیا۔ ویکھے کھیل سرب برہمنڈ، برہما برہم لوک رہیا راہ

تکائیا۔ آپے سوتا دے کر کنڈ، شو شنکر انکر کنکر باشک تشکا گل لٹکائیا۔ کلجگ اوڈھ گئی ہنڈھ، سُرپت راجا اند کروڑ تیتسیا، نیتر ویکھے ہر جگدیشا، کرے کھیل بیس اکیسا، لوک مات وجے ودھائیا۔ ایک چھتر جھلے پرہہ ساچے سیسا، نہ کوئی دسے موسیٰ عیسیٰ، کالا سوسا تن چھائیا۔ شاہ سلطاناں خالی کھیسا، مایا رانی جوٹھا جھوٹھا پیسن پیسا، نام رتی کیسے ہتھ نہ آئیا۔ جوت سرُپی در در گھر گھر جائے دے سمجھاوے متی، شبد سہاگن نار ویکھے اتم ہونے ستی، جوتی لبو ایک لائیا۔ ایک ایک نر ہر ساچا کھلاپتی، دپیک جوتی دیوے بٹی، کلجگ وا نہ آگتتی، آپ اپنے انک سہائیا۔ بنک دوارا اک سہائے آپے جانے مت گتی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بنک دوارا دیوے مات سہائیا۔ بنک دوارا اک سہاؤنا۔ جوت نرنکارا آکار کراؤنا۔ شبد جیکارا ایک تارا سوہنگ سو جوتی دھاگے پرہہ آپ پرو، لوک مات مار جہات پُرکھ بدھات گُرمکھاں گل لٹکاؤنا۔ لیکھا چکے ذات پات راؤ رنگ رنگ راجان شاہ سلطان ایک دھام سہاؤنا۔ ویکھے کھیل والی دو جہان، نام جھلائے شبد نشان، ستان رنگاں رنگ رنگاؤنا۔ جمن کنارہ کھیل مہان، آپے ویکھے گوپی کابن، رمیا راما اک وجائے نام دماملہ، لکھ چوراسی ایک طعاما، لاڑی موٹ نہ کوئی چھڈے ناری کھوٹ، ساچا سگن مکھ لگاؤنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ لیکھا انت مٹاؤنا۔ سنے بینتی دیال کریپال، دیا نڈھ داتا۔ گُرمکھ ساچے لال پال، آپے ہونے پتا ماتا۔ ست سرور مارے اک اچھال، چوداں ہٹان برہما گیاتا۔ امرت ٹہائے اتم ساچے تال، کال مہاکال اپنے ہتھ رکھاتا۔ آپے چلے اپنی چال، جن بھگتان رہیا سرت سنبھال، دیوے شبد سچے سوغاتا۔ گگن ویکھے ساچا تھال، جوتی جگے ائمٹرے لال، راگ سنائے ساچی گاتھا۔ پھل لگائے کایا ڈال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک چڑھائے دیا کھائے شبد ساچے راتھا۔ شبد رتھ اک چڑھائے، آپے ہونے نہکرمی۔ سگل وسورے متھ وکھائے، ست پُرکھ ساچا دھرمی۔ لیکھا ساڈھے تن ہتھ چکائے، گُرمکھ اتم ملے میل پر ماتم نہ مرے نہ کدے جرمی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے مندر بیٹھا وڑ، کایا اندھیری ڈونگی ورمی۔ دیوے اسپس ہر جگدیش، رسنا منگل گایا۔ لیکھے لگے دند بتیس، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی پردے اندر رسنا منگل گایا۔ ہرجن نہ کوئی کرے تیری ریس، منکھ جیواں مایا بہرم بھلایا۔ ایک چھتر جھلے جن تیرے ساچے سپس، گر پورے جس سر ہتھ ٹکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گر سنگت آون جاون پتت پاون در دوارے بنک، سنت سہیلے ساچے مندر لیکھے لایا۔ سنت دوارا اک ہے، ایک ہر ہر ناؤں۔ گُرمکھ اُجل مکھ ہے، ملے میل اکم اتھابو۔ تیجے نیتر لینا ویکھے ہے، سد

وسے جوتی چھاؤں۔ چوٹھے گھر آپ بیبک ہے، کرے سچ نیاؤں۔ پنچم بیٹھا رہیا ویکھ ہے، نہ کوئی پتا نہ کوئی ماؤں۔ چھیویں لکھنہارا لیکھ ہے، پُریاں لوآں گھٹ گھٹ واسی سبئی تھائوں۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن دُکھ درد بھنجن ایکا ایک جن بھگتاں ساچی ٹیک ہے، اگم اگم اگم وسے اگم اتھابو۔

★ ۱۳ چیت ۲۰۱۳ بکرمی گردیال سنگھ دے گرہ پنڈ ناتھیوال ضلع فروزپُر ★

شبد توڑا نام کلغی، پرہہ ساچے آپ سچائیا۔ جوتی شبد جُڑیا جوڑا، اچرچ بنت بنائیا۔ سوہنگ پھڑیا ساچا گھوڑا، اپنی ہتھیں تنگ کسائیا۔ دُھر درگاہی آیا دوڑا، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھ اک دوارا لَمّا چوڑا، ستان دپیاں راہ تکائیا۔ لکھ چوڑاسی ویکھ جیو مٹھا کوڑا، گھڑن بھنہار آپ اکھوائیا۔ پوت سپوتا براہمن کوڑا، اپنا آپ اُپائیا۔ سمبل نگری آیا دوڑا، گوبند دھار وائیا۔ بھگت جنان من لگی اوڑا، امرت آتم رہیا مُکھ چوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو کھنڈ پرتھی پھرے دوڑا، لوآں پُریاں کھوج کھوجائیا۔ ساچا نام جگت جگدیش دستار، پرہہ اپنے سیس ٹکائیا۔ کھنڈ برہمنڈ وریہنڈ پرہہ کرے وبار، راگ چھتیسا بھیو نہ رائیا۔ پُریاں لوآں گگن پاتالان کرے خبردار، بیس اکیسا دئے ڈبائیا۔ نہ کوئی دیسے محمدی یار، عیسیٰ موسیٰ کالا سوسا تن چھپائیا۔ وید پُراناں آئی بار، وچ جہاناں رہن نہ پائیا۔ پرگٹ بھوئے نہکلنک نرائن نر اوتار، شبد دمامہ اک وجائیا۔ کرے کرے اپنی کار، اپنے بھانے وچ سمائیا۔ نہ کوئی جانے جیو جنت سادھ سنت، بھرے بھلی لوکائیا۔ پرہہ مایا پائی بے انت، دیرگھ روگ ودھائیا۔ آپے بیٹھا رہے اکت، دس کیسے نہ آئیا۔ گرمکھ ورلے میل ملاوا ساچے کنت، آتم ساچی جوت جگائیا۔ ترے گن مایا کرے بھسمنت، برہما وشن شو رہیا اُپائیا۔ آپے آپ بنائے اپنی بنت، جگا جگنتر کھیل رچائیا۔ کلجگ تیرا اتم انت، جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، ایکا شبد ڈنک وجائیا۔ شبد ڈنک ہر اپار، پرہہ اپنا آپ وجایا اے۔ راج راجاناں شاہ سلطانان کرے خبردار، وپہ سو تیراں بکرمی بھیو کھلایا اے۔ بھگت جنان ہر پھریدار، چوہداری سیو کھایا اے۔ شبد پھڑ کھنڈا دو دھار، ماری جائے وارو وار، دہ دشا ویکھ وکھایا اے۔ نہ کوئی دسے جیو گوار، مایا رانی کرے خوار، کال دیال مہاکال پرہہ ساچے بھیو مٹایا اے۔ جن بھگتاں دیوے شبد دلال، اٹھ پھر کرے رکھوال، ساچا مارگ رہیا وکھایا اے۔ آپے شاہ آپے کنگال، گرمکھ ساچے سنت سہیلے، آپ اٹھائے اپنے لال، ساچی گود رہیا

اٹھال، پھل لگائے کایا ڈال، امرت ٹہائے ساچے تال، ساچے تیرتھ اک ایشنن کرایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوبندا والی ہندا ہر جگدیشا، چھتر جھلائے ساچے سیسا، دوسر کوئی رہن نہ پایا اے۔ ہر جگدیشا ہر بنواری، الکھ نرنجن آیا۔ کرے کھیل پیس اکیسا، گرمکھ ساچے سنت جناں چرن دھوڑی ساچا مجن، ایک ایک رہیا کرایا۔ کلجگ منمکھ جیو بھانڈے کاچے اتم کلجگ بھجن، ویلے اتم کوئی سار نہ پایا۔ بھگت جناں اتم گھر تال ساچے وجن، انحد راگ رہیا سُنایا۔ مدرا ماس جو جن تجن، ملے میل پرہہ ساچے سجن، کالا کل ویلا اتم آیا۔ در دوارے بہ بہ سجن، امرت اتم پی پی رجن، پُرکھ ابناشی پڑدے کجن، سب دے اُپر پڑدہ پایا۔ آپے مکہ کعبہ حاجی ججن، گر در دوار مسیت نو دوارے پرکھے نیت دسویں گھر آسن لایا۔ نہکلنک چلائی اچرج ریت، اک سُنائے سہاگی گیت، منگلاچار کر پیار ساچے گھر رہیا جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا توڑا نام ایک ایک سیس رکھایا۔ نام توڑا الکھ نرنجن الکھ رہیا جگائیا۔ الکھ جگائے وکھ کرائے پرتکھ ہو جائے، ساک سجن سین آپ اکھوئیا۔ سرشٹ سبائی ککھ ہو جائے، در دوارا سکھ ہو جائے، اتم انت کوئی رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، کلجگ اتم لوک مات جوت دھر، اپنی کل آپ ورتائیا۔ ورتے کل کلا کل دھاری، بھو کھئے نہ رایا۔ شبد کھنڈا پھڑ دو دھاری، سرشٹ سبائی دئے دُہائیا۔ نہ کوئی دسے نر ناری، دہ دشا ہاباکاری، دھرم رائے ایک گنڈا در دوارے ایک لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لاڑی مؤت مات شنگھاری، لکھ چوراسی دیوے ور ایک واری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل اگم اگم اپاری۔ پیس سد تیرا تیری دھار، پرہہ بٹھ وچ سنسارا۔ دھر درگاہی ساچی کار، کرے کرائے مات وبارا۔ ویکھ وکھانے سنت سہیلے میت مُرار، جائے در دوارا۔ نو دوار کون بھکھار، دسویں ویکھ رنگ اپارا۔ پنج پنچائتی مارے مار، پنچاں کون کرے پیارا۔ نام رسائی گر شبد سُنیار، آپے پرکھے پرکھنہارا۔ امرت اتم ویکھ دھار، کون دوارے وہے اپارا۔ کس جن میلا نر نرنکار، کایا کھولے بند کواڑا۔ کون دوارے اُچے شبد سچے دھنکار، ملے میل پرہہ دھر درگاہی ساچے لاڑا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا ویس کر، در درویش ویکھ شبد مات اکھاڑا۔ شبد اکھاڑا مات لگایا۔ ہر ہر مہربانا، پچھا اگاڑا دس کیسے نہ آیا۔ بھلے راج راجانا، ساچا حصہ نہ کیسے ونڈایا۔ سادھ سنت بھوئے ندھانا، مایا وسا نہ تن من لایا۔ ملیا میل نہ گن ندھانا، امرپد گھر نہ ساچا پایا۔ شبد نہ اُچے سچ ترانہ، آپ اپنا نہ جن گویا۔ سُنیا راگ نہ ساچا کانا، بھانڈا بہرم نہ بھن وکھایا۔ ملیا نام نہ سچا دانا، اپنا بیڑا نہ بٹھ وکھایا۔ امرت اتم سر نہ

کیا ایشانا، دسم دواری اُپر چڑھ سچ محل اٹل کیسے نہ پایا۔ کایا مندر ہویا سُنج ویرانا، گرُمکھ ورلے سنت سُہیلے اچھل اچھل میل ملایا۔
 --- ہتھیں بٹھے گانا، کلجگ کالکھ ٹکا مستک لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بہرم بھلیکھا جگت جہانا دیوے پایا۔
 مستک ٹکا کالی شاہی، کلجگ کالی ریکھا۔ پرگٹ ہویا نر نرائنا، جوت سرُپی دھارے بھیکھا۔ گرُمکھاں تن پہنئے شبد گہنا، آتم انتر
 بُجھائے لگی بسنتر، لائے نام سچی میخا۔ جگے جوت کگن گگنتر، ایکا جاپ جپائے ساچا ستگر ہر جن بُدھ کرے بییکا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پرگٹ ہوتے ایکم ایکا۔ ایکا ایکنکار اک کرایا۔ جوت سرُپی جامہ دھار، شبد سُنیہڑا ربیا گھلایا۔ آپے
 پائے در گھر سار، نگر کھیڑا ویکھ وکھایا۔ سرشٹ سبائی سانجھا یار، اٹھے پھر کرے پیار، نیتر نین لوچن دس کیسے نہ آیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چاروں گنٹ ویکھ وچار، ساچا مارگ ایکا ایک ربیا وکھایا۔ کون دوارے درشن پائے، ہوتے سانت
 سریرا۔ آپ اپنا بہرم چُکائے، ملے میل گہر گمبھیرا۔ پُورب لہنا کرم کھائے، امرت آتم ملے ٹھنڈا سیرا۔ مائس جنم لیکھے لائے، ہوئے روگ
 گوائے پیڑا۔ بہرم بھلیکھے دُور کرائے۔ ایکا انک سہائے ہست کیڑا۔ نج گھر آسن لائے، لیکھے لائے کایا جیڑا۔ کایا منڈل ساچی راس، پُرکھ
 ابناش رسنا گائے۔ اتم انت بٹھے بیڑا۔ سواس شبد سواس شبد ہر گن گائے۔ سرب گنتاس درشن پائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نیتر
 نین درس کر، جگت روگ بھکت وجوگ دُھر سنجوگ ایکا در ایکا گھر ایکا سر ایکا پھڑائے نام لڑ، کایا مندر جانا چڑھ، اتم انت ویکھ
 در۔ کایا مندر اوکھی گھاٹی، گرُمکھ ورا چڑھیا۔ لکھ چوراسی پھرے اٹھسٹھ تیرتھ تاٹی، در گھر ساچے نہ کوئے وڑیا۔ چار ورنان کھیل
 بازی گر ناٹی، پنچ وکارا اندر سڑیا۔ جگے جوت نہ کایا ماٹی، جوٹھا جھوٹھا گھاڑن گھڑیا۔ ملے نام نہ ساچی ہاٹی، چوڈاں ہٹ چوڈاں
 لوک آگے کھڑیا۔ گرُمکھ ورلے بجر کپاٹی پاٹی، ایکا اکھڑ جگت وکھر گر منتر ساچا پڑھیا۔ جگے جوت مستک لایاٹی، ملے میل پُرکھ
 ابناشی، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑیا۔ کیسے ہتھ نہ آئے پنڈت کاشی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ محلے اُچ اٹلے
 شبد سنگھاسن اک وچھائے، آتم سیجا چرن ٹکائے، شبد کیوڑی وکار ہنکاری ایکا چندر جڑیا۔ ایکا چندر لایا اندر، نہ سکے کوئی ٹڑیا۔
 رین اندھیری کایا ڈونگھی کندر، دس کیسے نہ آیا۔ در دوارے نو منمکھ جیو رہے بھوں۔ بھیکھا دھاری گھر گھر پھردے بندر، پارہرم برہم
 ہتھ نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن دیوے نام ور، ایکا دھرم ایکا جرم مائس دیہی بھگت سنیہی لیکھے لے لگایا۔ لیکھے لگے
 کایا تن، جس جن دیا کھائیا۔ شبد ڈوری دئے بٹھے، سچ نتھ پوائیا۔ ایکا راگ سُنائے کن، سمرتھ ہتھ وڈیائیا۔ اک چڑھائے ساچا چن، مہما

اکتھ کتھی نہ جائیا۔ نو دوارے کرے کھن کھن، پنج پنچائی متھ وکھائیا۔ سُکا کرے ہریا تن من، ساچی وتھ اکو جھولی پایا۔ دھرم رائے نہ دیوے ڈن، لکھ چوراسی جم کی پھاسی پُرکھ ابناشی آپے رہیا کٹائیا۔ ملے میل ہر شاہو شاہاسی، چرن کول ہووے داسن داسی، کایا منڈل ساچی راسی، گگن پاتالان ایکا راہ وکھائیا۔ ملے میل گھنک پُر واسی، گرمکھ ساچے بل بل جاسی، آتم سواسی شبد چلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پون اُنجا دھار بونجا ایکا بار کر وچار رہیا چلائییا۔ دھار بونجا بونجا اکھر بھو کھئے نہ پایا۔ لیکھا لیکھ نہ کھئے بجر کپائی پتھر، نیترا تھر رہیا وایا۔ گر پیر اولیئے سادھ سنت لٹھے ستھر، آد انت کوئی دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر کرے کھیل رگھرایا۔ جگا جگنتر پرہہ کار کھئے، آپ بنائے اپنی بنتا، جوت سرُپی جامہ پائے، دیا کھئے سادھن سنتا۔ آپ اپنا شبد جنائے، میل ملائے ساچے کنتا۔ دوار بنکا اک وکھائے، کایا چولی ساچی رنگتا، ہرجن گھول گھولی چرن پریتی سیو کھئے، در دوارے ہوئے منکنتا، سرت سوانی ہوئی بھولی بھالی، آپ جگائے آپ اٹھائے آپ رکھائے انگتا۔ شبد ڈولی وچ بہائے، نام گولی سنگ رلائے، لوآن پُریاں آپے لنگھتا۔ کلجگ بولی آپ ویاہے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دہ دشا نو کھنڈ پرتھی ویکھے جنتا۔ کلجگ تیری اتھ بولی، پرہہ ساچائے ویاہیا۔ لکھ چوراسی پائے ایکا ڈولی، آپ اپنے کندھ اٹھائیا۔ جوٹھ جھوٹھ نال رلائے گولی، مایا ممتا بستر تن پہنائیا۔ آتم پڑدے سب دے رہیا بھولی، لوہہ وکارا لگی بسنتر جیاں جنتاں رہی جلائییا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی پورے تول رہیا تولی، گرمکھ ساچے سنت سہیلے آپ کرائے اپنے میلے، لیکھا چکے گرو گریچیلے، ایکا شبد جنائیا۔ اچرج کھیل ہر ہر کھیلے، آپے وسے رنگ نویلے، دس کیسے نہ آئییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیرا لہنا دینا ویلے انت رہیا چکائیا۔ کلجگ لہنا جائے چک، پرہہ دیونہارا سنسارا۔ اتھ ویلا آئے ڈھک، نہ کرے کوئی آدھارا۔ منکھ جیوان چاروں کنت پئے مکھ ٹھک، نہ کوئی آگے دسے سہارا۔ پرہہ کا بھانا نہ جائے رُک، راج راجاناں کرے خوارا۔ گرمکھ ساچے سنت سہیلے اپنی گودی لئے چک، آپے دیوے شبد ہلارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، اک کرائے وچ وپارا۔ وچ وپار ہر جگدیش، لوک مات رہیا کرائیا۔ لکھ چوراسی جانی پیس، منکھ جیو دین دہائیا۔ کوئی نہ گائے راگ چھتیس، وید پُراناں وقت چکائیا۔ انجیل فُراناں نہ کوئی کرے پچھانا، تیس بتیس حدیث نہ کوئی سنائیا۔ ایکا جھلے شبد نشانہ، آپ جھلائے ہر بھگوانا، ویکھے کھیل والی دو جہاناں، برہم لوک پھرے دہائیا۔ شو شنکر ویکھے مار دھیانا، پرگٹ ہوئے نہکلنک بلی بلوانا، باشک سیجا سانگو پانگ آسن بیتھا لائییا۔

کروڑ تیتیس سُرپت راجا اِنْد ھوئے حیرانا، پُرکھ اِبناشی گھٹ گھٹ واسی مارے شبد تیر نشانہ، ویلے انت ھوئے جُدا ئیا۔ وریھنڈی ہر کھنڈ کرائے، شبد چنڈی پرہہ ہتھ اُٹھائے، منمکھ جیوان وڈھے کنڈی، چاروں کُنٹ ھوئے ویرانہ۔ کیسے نہ دِسے راہ ڈنڈی، بھیناں بھینا ساک چھڈانا۔ آپے جانے جیرج انڈی، اُتہج سیتج وچ سمانا۔ میٹ مٹائے بھیکھ پاکھنڈی، گنوتا ہر گن ندھانا۔ نار دُباگن ویکھے رنڈی، منمکھ جیو وچ جہانا۔ بھگت جنان ایکا دیوے نام دھنا شبد بھنڈارا رہیا ونڈی، آتم دیوے برہم گیانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، اک چلائے شبد ترانہ۔ شبد نام اولّا، پرہہ ساچے آپ چلا ئیا۔ اک ریائے ہر اکلا، گُرمکھ وکھائے سچ محلہ، دُوسر کیسے دِس نہ آئیا۔ ایکا دھار جل تھلا، جنگل جُوہ اُجاڑ پہاڑ اُوچا ئلا ایکا راہ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، اک سد گیاراں آپ کرایا ساچا سلا، پُورب لہنا شبد گہنا پرہہ جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، بجر کپائی پاڑے سلا، سوہنگ تیر ہتھ اُٹھائیا۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، آپے شاہ آپے حقیر، اُوچ نیچ جیو جنت سادھ سنت بھگت بھگونت کنت آپ اکھوائیا۔ آپے کنت سنت بنواری۔ آپے جیو جنت ادھاری۔ آپ بنائے اپنی بنت، لکھ چوراسی رہیا پساری۔ کلجگ مایا پائے بے انت، بھرے بھلے سادھ سنت، پاربرہم نہ پائن ساری۔ ھوئے وچھوڑا اتم انت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ویکھ در، نو کھنڈ پرتھی آپ وسائے اک گھر، دھرم رائے کھولے اک کواڑی۔ دھرم رائے کھول کواڑ، پرہہ ساچے شبد جنائیا۔ منمکھ جیوان در گھر تیرے دیوے واڑ، دیوے انت سزائیا۔ مگر لگائے پنچم دھاڑ، ویکھے کھیل ستاراں ہاڑ، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ جوٹھے جھوٹھے مایا لوٹھے دیوے جھاڑ، راج راجاناں ہتھ پھڑائے خالی ٹھوٹھے، در در بھچھیا رہیا منگائیا۔ گُرمکھ ساچے جُگاں جُگاں دے وچھڑے روٹھے، آپ اپنا میل ملائیا۔ پُرکھ اِبناشی ساچا ٹھے، سمت سولاں کرے کرائے ایکا مٹھے، اپنی بُوچھ بُوچھائیا۔ منمکھ جیوان ٹنگے پٹھے، لُکیا رہن نہ دینا کوئی گٹھے، در در گھر گھر اندر مندر کھوجی کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد کٹاری نر نرنکاری، کلجگ تیری اتم واری، چوٹھے جُگ پہلی واری اپنے ہتھ رہیا اُٹھائیا۔ دیس ویس پرہہ آپ کرائے۔ شبد جوت کر پریش، در درویش آپ اکھوائے۔ ویکھ وکھانے نر نریش، گھلڑے کیس گل لٹکائے۔ کوئی نہ چلے کیسے پیش، ویلے انت نہ ھوئے سہائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے بھانے رہیا سہائے۔ اپنے بھانے ہر سمایا۔ روپ رنگ رنگ راتا، دے مت رہیا سمجھایا۔ آتم دیوے دھیرج یتا، ایکا تتا رہیا وکھایا۔ آپے جانے مت گتا، جگت ناتا رہیا ٹڑایا۔ نہ کوئی دِسے پتا ماتا، ساچی ریتا رہیا چلایا۔ ایکا ایک پُرکھ بدھاتا، در

در گھر گھر کیسے ہتھ نہ آیا۔ پنڈت پاندھے پڑھ پڑھ تھکے اٹھاراں دھیائے گیتا، کھانی بانی رنگ لال تن نار کیسے چڑھایا۔ ملیا میل نہ ساچے میتا، انجیل قرآن وچ جہان ہو دلال نہ لئے چھڈایا۔ مکہ کعبہ ویکھے مندر مسیتا، گیان دھیان وید پُران نہ کوئی جانے بھیو جی کا، نیکن نیکا بھیکن بھیکا انرس میٹھا رسن رسائی رس کیسے نہ پایا۔ گرمکھ ورلے پُرکھ ابناشی ساچے نیترا ایکا ڈیٹھا، مانس جنم لیکھے لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمت چوڈاں اک بنائے دھرم انگیٹھا، ترے گن مایا دیوے وچ جلا یا۔ ترے گن مایا تیرا مٹھ، پرہہ ساچا دئے بنائے۔ تٹ کنارہ کھچ لیائے اٹھسٹھ، پار بیاسوں کھیل رجائے۔ سرشٹ سبائی الٹی گیڑے لٹھ، نٹھ نٹھ، پرہہ کرم کھائے۔ مندپ ماڑی جانے ڈھٹھ، بنک دوار شاہ کوئی رہن نہ پائے۔ در گھر ساچے ہوئے اکٹھ، شبہ نشانہ دئے وکھائے۔ چرن دوارے جو جن آئے نٹھ، نام ادھارا نر نرنکارا آپے آپ ہو جائے۔ جوتی اگنی لائے مٹھ، ہاڈی جلے تین سو سٹھ، نار بہتر دئے دپائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا دھام اک سہائے۔ ساچا دھام مات بناؤنا۔ ترے گن ت وچار، اپنا آپ وچ ٹکاؤنا۔ شبہ سروپی پھریدار، پون انجا حکم سناؤنا۔ پُریاں لوآن خبردار، برہما در دوار بلاؤنا۔ تخت تاج دئے سیس نوار، گرمکھ مان دواؤنا۔ ستجگ ساچی بٹھ دھار، چارے مکھ چارے وید، اچھلا ہر ابھید، آپ اپنے وچ سماؤنا۔ نہ کوئی جانے جیو گوار، شو شنکر سویا آپ اٹھاؤنا۔ باشک تشکا گلوں لاہنا، ایکا بخشے چرن پیار۔ جگت جگدیشے کھیل رچاؤنا، بیس بیسے مان گواؤنا، ہرجن بنائے سچا سیکدار۔ کروڑ تینتیساک خاک ملاؤنا۔ گرمکھ ساچا پاک، شبہ کواڑی کھولے تاک، دیپک جوتی اک جگاؤنا۔ رتی دس پرہہ ابناشی رکھی خاک، سادھان سنتاں راج راجاناں مستک ٹکا اتم لاؤنا۔ کھئے نہ دسے آگے عاق، شبہ گھوڑا چلے راک، پُرکھ ابناشی آپ دوڑاؤنا۔ شبہ سنیہڑا در در گھر گھر سنت سہیلے دیوے واک، اک جنائی ونج کراؤنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے گن مایا تیرا تال جگت وچھوڑا تے جال، جنجالا آپ مٹاؤنا۔ ترے گن مایا تیری دھار، پرہہ ساچا ویکھ وکھائیا۔ کلجگ اتم پاوے سار، اپنی ہتھیں دئے جلائی۔ لہنا دینا دینا لہنا چوتھے جگ دئے اُتار، پنچم میتا اچرج رینا سنگ محمد چار یاراں کرے خوار دین دُبائیا۔ آپے وسے ہو ہو باہرا، جوت سروپی رنگ اپارا، شبہ کھنڈا ہتھ دو دھارا، گوبند گوبند گوبند کرے خبردار، تن بستر استر شستر ایکا آپ سجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد شکت آد بھوانی، دیوے چنڈی نام نشانی، میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈی شبہ چلائے ایکا بانی، دوسر کوئی رہن نہ پائیا۔ گر گوبند پرہہ دیا کھائے، دیوے شبہ نشانی۔ آپ اپنی بند اچجائے، گنوتتا ہر گن ندھانی۔ ساگر سندھ امرت آتم سپر

پیائے، دوس رین ٹھنڈا پانی۔ ایک انک بستر چیر پہنائے، بخشے پد سچا ربابانی۔ نو کھنڈ پرتھمی وہیر کرائے، سوہنگ مارے تکھی کانی۔ پیر دستگیر شاہ حقیر دُور دُرانی کوئی رہن نہ بائے، نہ کوئی دیسے جھوٹھ نشانی۔ گرمکھ ساچے سنت جنان آتم انتر شبد زنجیر لگائے، اک رکھائے اپنی آنی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے گن مایا تیرا انت، آپے جانے اپنی مت، سرشٹ سبائی اُبلے رت نہ کوئی جانے کھانی بانی۔ نہ جانے کھان ----- چارے کھانی رچن رچائیا۔ چارے بانی برہم وچارا، پرا پسنتی سار نہ پائیا۔ مدھم بیکھری جگت دھارا، رسنا رہے گائیا۔ سادھ سنت کرن ہاباکارا، جیواں جنتاں رہے سُنائیا۔ آتم ترشنا جگت در گھر وکارا، ساچی بھگتی نہ بھگت کھائیا۔ جوٹھا جھوٹھا بھریا تن ہنکارا، آتم شکتی ہتھ نہ آئیا۔ من متے کایا تے ہوئے جیو دُشٹ دُراچارا، دب درشٹ ساچا اشٹ دیوی دیو سار نہ آئیا۔ ماٹی کایا ہوئی بھرسٹ، گیان گوجھ بھيو ابھیدا اچھل اچھیدا ڈُونگھی کندر دِس نہ آئیا۔ پڑھ پڑھ تھکے چارے ویدا، وید پُراں اٹھاراں کتیبیا، رسنا جہوا کُوستک منی نہ لگا تھیوا، جوت زرنجن ساچے گگن مستک تھالی نہ مات جگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ویکھے گھر، ترے گن مایا تیرا ناتا آپے رہیا تڑائیا۔ ناتا توڑے پُرکھ بدھاتا، ویلا اتم آیا۔ سرب جیاں پرہہ گیاتا، جاننہار سرب اکھویا۔ میٹ مٹائے کلجگ تیری رین اندھیری راتا، ستجگ ساچا چن چڑھایا۔ اٹھ پھر رہے پرہاتا، دوس رین ایک رنگ رنگایا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا، جن بھگتاں دیوے امرت بوند سوانتا، سینتل دھارا رہیا چلایا۔ دیوے درس بوہ بوہ بھانتا، آپے پتا آپے ماتا، پردھ بال بال جوان ایک رنگ رہیا رنگایا۔ نہ کوئی پُچھے ذاتا پاتا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اوچاں نیچاں وچ سمایا۔ ترے گن مایا تیرا جال، پرہہ ساچا توڑ تڑائیندا۔ آپے ویکھے شاہ کنگال، گرمکھ ساچے جوڑ جڑائیندا۔ پھل لگائے کایا ڈال، ساچا پھل مُکھ گھوائیندا۔ آپے چلے اولڑی چال، ویکھے وکھانے کایا سچی دھرم سال، دھن اناد ایک راگ سُنائیندا۔ سرشٹ سبائی پُن چھان، شبد پائے نام ندھان، آپ اپنی بنت بنائیندا۔ کلجگ تیری اتم انت آپے لابنن آیا مکان، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے سنت جگت جگائے بنائے بنت، مت تے رت اپنے رنگ رنگائیندا۔ مت تے رت پرہہ رنگائیا۔ بڈھ مت من سنگ رکھائیا۔ دھیرج یت ست رکھے پت، مت گت ہر رگھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در دوارے دیوے ور، گرمکھ ساچے سنت جنان جوتی لاڑی کر پیاری لوک مات جس پرنائیا۔ ہر داتا وڈ بھنڈار ہے، دیونہار سنسار۔ جن بھگت منگن منگ بھکھار ہے، دیوے وست نام اپار۔ سرب جیاں پرہہ میت مُرار ہے، اندر باہر گیت ظاہر۔ مٹکھ جیواں کرے خوار ہے، چاروں

کُنٹ ہاباکار۔ جن بھگتاں دھرم جیکار ہے، دیوے نام سچ آدھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگت دیوے نام ور، جو جن آئے در دوار۔ در دوارے آئے بھکھاری۔ ہر دیوے نام بھنڈارا، رسنا گائے گن گنکاری۔ مانس جنم ہوئے ادھارا، دکھ روگ سوگ جگت چنت مٹائے، آتم کرے کاری۔ دُھر سنجوگی شبد سنجوگ ملائے، جوت سرُپی کر آکاری۔ آتم امرت رس ساچا بھوگ لگائے، کایا بیڑا ہڈی ریڑا کڈھے جن بیماری۔ درس اموگھ گُرمکھ وکھائے، آپ اپنی دیا کمائے، اٹھے پھر رہے خُماری۔ جگت وچھوڑا اک وجوگ مٹائے، درگاہ ساچی دیوے سچی سیکداری۔ ایکا نام سوہنگ ساچی چوگ چُگائے، پارپرہم برہم پاوے ساری۔ چرن پریتی جو جن ساچا جوگ کمائے، لکھ چوراسی اترے پاری۔ بوئے ہنگتا روگ گوائے، آپ اڈائے شبد اڈاری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت تارے بنک دواری۔ بنک دواری آئے نانا، دوئے جوڑ کرے بینتیا۔ پُرکھ ابناشی سُگھڑ سیانا، آپے ہوئے جانی جانا، جان پچھانے جیو جنتیا۔ گُرمکھ چلائے اپنے بھانا، در گھر ساچے دیوے مانا، کایا رنگن رنگ چڑھائے ایکا ایک بسنتیا۔ آپ مٹائے جم کی کانا، اک سُنائے انحد دُھن انابد دُھنی آتمک گانا، شبد جنائے بودھ اگادھیا۔ اکھڑ وکھڑ دُھر فرمانا، دو جہانی مات بھانا، کیسے ہتھ نہ آئے راجا رانا، گُرمکھ ورلے ساچی وست لوک مات لادھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت دیوے ساچا ور، دُھر درگاہی ساچی دادیا۔ دُھر درگاہی ایکا داد، جوگ جگت تن پائے۔ ملے میل مادھو مادھ، مکتی مکت ہو جائے۔ دوس رین جن لے ارادھ، آتم شکتی جوت جگائے۔ گُرمکھ ساچا ساچا ساچن میت، ساچا سنت سادھ اکھوائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن ہر دیوے ساچا ور، ساچا مارگ اک وکھائے۔ ایکا مارگ ایکا راہ، پرہہ ساچا رہیا جنائیا۔ آپے بنے ہر ملاح، ویلے انت ہوئے سہائیا۔ پار کرائے پھڑ پھڑ بانہ، نہ ہووے مات جدائیا۔ سدا سہیلا دیوے ٹھنڈی چھان، ناتا تئے بھیناں بھائیا۔ در در گھر گھر اتم اڈنے کان، نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، دے مت رہیا سمجھائیا۔ گُرمت جگت اپار، شبد جنائیا۔ من مت کرے خوار، در گھر ساچا مول نہ پائیا۔ دُرمت جیو ہوئے وبھچار، کایا رنگن نہ رنگ چڑھائیا۔ جن بھگتاں بخشے کرپا دھار، پرہہ ساچی دیا کمائیا۔ تن من خزانہ بھرے شبد بھنڈار، دانا بینا آپ اکھوائیا۔ ٹھانڈا سینہ ہر پرینا، امرت آتم جام پیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جل آپے مینا، گُرمکھ آتم ہر پرما تم سدا سدا بھینی بھینا، کول ناہی دو دواہی بوند سواتی اک اکتی رہیا مُکھ چوائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سنگت چاڑھے نام رنگت، در دوارے آئے

منگلاچار رسنا گن گہر گمبھیر گاٹیا۔ گایا گن گہر گمبھیرا، پرہہ ابناشی ور گہر پایا۔ تن من سانتک شانت سریرا، بند دوارا اک کھلایا۔
 ملیا میل وڈ پیرن پیرا، امرت آتم ساچا سیرا، بوندا باندی مکھ چوایا۔ ہرجن ساچا ساچا ہیرا، مستک بٹھے تاج ساچا چیرا، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھاں دیوے نام ور، شبد چیرا سیس دھرایا۔ شبد چیرا رکھ سیس، گرمکھ خوشی منائیندا۔ ملے
 میل ہر جگدیش، اُجل مکھ مات کرائیندا۔ مایا ممتا تن دیوے پیس، اگنی آگ داتا سورا سرگ تن جلائیندا۔ درس دکھائے اُپر شاہ رگ،
 جوت نرنجن جائے جگ، دوس زین ڈگمگائیندا۔ جو جن در دوارے آئے پڑے گر پگ، ہنس بنائے کگ، ڈرمت میل تن گوائیندا۔ شبد
 بٹھے تن ساچا تگ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جگت
 ترشنا آگ، جیو جلا یا۔ مایا رانی بدھے تگ، بھرے بھرم بھلایا۔ جوٹھ جھوٹھ اندھیری رسی وگ، پارہم بھو نہ رایا۔ دپیک جوتی
 جگی نہ سورے سرگ، ہنس کاگ رہیا بلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ہر جن ساچے سنت سہیلے سوٹھے
 رہیا مات جگایا۔ جگت بھکھ رسن وکارا، دوس زین رہے بلکائیا۔ اٹھے پھر باباکارا، مایا ممتا روگ ہنگتا ایکا تن وسائیا۔ گرمکھ ساچا نام
 ادھارا، نو دوارے وسے باہرا، گر پورا ساچا راہ وکھائیا۔ ایکا دیوے شبد ہلارا، اندر باہر کر پیارا، کایا مندر ساچا گردوارا، گر پورا
 میل ملائیا۔ بھریا رہے تن بھنڈارا، پُرکھ ابناشی دیوے وارو وارا، وجا گہر جندر بند کواڑی آپے کندا لاپیا۔ شبد سینگھاسن کر تیارا،
 دسم دواری پاوے سارا، جوت جگائے آگم اپارا، آپے ڈگمگائیا۔ شبد سنائے انحد دھارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 جس جن آتم بوجھ بوجھائیا۔ آتم بوجھ برہم گیان، گر ساچے شبد جنائیا۔ آپے بخشے چرن دھیان، ایکا دوچا بھو مٹائیا۔ امرت آتم تیرتھ
 سچ ایشنان، اٹھسٹھ لیکھا رہیا مٹائیا۔ نہ کوئی وید پُران قرآن، انجیل سار نہ پائیا۔ پڑھ پڑھ تھکے جیو جنت جہان، پُرکھ آگما نظر نہ
 آئیا۔ گرمکھ ساچا چتر سُبجان، جوتی جوت سروپ ہر، جس جن دیوے سچا مال دھن، جوت نرنجن ایکا رنگ رنگائیا۔ رنگ رنگیلا
 مادھو مادھ، گرمکھ کایا چولی آپ رنگائیا۔ شبد دیوے کل ساچی داد، نام گولی آپ بنائیا۔ ہوئے جنائی برہم برہماد، آتم پڑدے کھول
 کھلائیا۔ میٹ مٹائے واد وواد، انحد ساچا راگ سنائیا۔ دھر دی بان آد جگاد، جوتی جوت سروپ ہر، ایکا راگ سنائے کن، اکھڑ وکھڑ
 بول وکھائیا۔ اکھڑ وکھڑ ہر ہر راگا، ہر ساچے سنت جنایا۔ لوک مات ہوئے وڈ وڈبھاگا، گر پورے درشن پایا۔ ڈرمت میل دھووے
 داغا، کاگی کاگ ہنس بنایا۔ میل ملایا کنت سہاگا، چرن دھوڑ ساچا مجن ایکا ماگھ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

جس جن دیوے شبد ور، بھیو ابھیدا اچھل اچھیدا درس اموگھا ہر سنجوگا کایا مندر ساچے اندر اپنا آپ وکھایا۔ کایا مندر رین اندھیری، منمکھ بہرم بھلایا۔ کوئی نہ دیسے سنجھ سویری، راہ ساچا دس نہ آیا۔ نو دوارے بہرم بھلائے کر کر ہیری پھیری، در گھر اپنا مول نہ پایا۔ گر پورا تارے کر کر اپنی مہری، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ دیوے درس مٹائے حرص نہ لائے دیری، جس جن نام ساچا لڑ پھڑایا۔ آپے گر آپے چیری، تن من چکائے میری تیری، آپ اپنے انک سمایا۔ کلجگ اتم پاوے پھیری، سرشٹ سبائی رہیا گھیری، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ سنگھ شیر ہر شیر دلیری، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک ڈنک شبد وجایا۔ شبد ڈنک اک وجائے، دس کیسے نہ آیا۔ شاہ سلطاناں رہیا جگائے، نو کھنڈ پرتھمی ستان دیپاں ساچا حصہ آپ ونڈایا۔ گرمکھ ساچے سنت ملائے، اتم گھر دہ دشا آپے ویکھ وکھائے، آپ اپنا کرم کمایا۔ جوت سروپی جامہ پائے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرشٹ سبائی رہیا ایک کر، چار ورنان ساچی سرنا، آپ چکائے مرنا ڈرنا، ایک رنگن رہیا رنگایا۔ چار ورن ایک سرنائی، پرہہ ساچے شبد جنائیا۔ نانا تٹا بہیناں بھائی، ساک سجن سین کوئی دس نہ آئی۔ گرمکھ ساچے سنت جنان درس دکھائے تیجے نینا، اتم پردہ کھول وکھائیا۔ در گھر ساچا اک وکھایا، گرمکھ ساچے چرن کول پرہہ ایک بہنا، ساچا شبد رہیا جنائیا۔ تن پہنائے نام گہنا، گرمکھ ساچے اتم بھانا ایک سہنا، کایا چولی ساچی ڈولی اپنے کندھ اٹھائیا۔ کلجگ تیری اتم ویاہے پُرکھ ابناشی ساچی بولی، دھرم رائے دی کرے گولی، لاڑی مؤت خوشی منائیا۔ کرے کھیل ہولی ہولی، پورے تول رہیا تولی، جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، لوآن پُریاں رہیا ڈلائیا۔ لوآن پُریاں گگن پاتالا، آپے آپ بلائیندا۔ شبد سروپی مارے چھالہ، دس کیسے نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے پرکھے کون پھل لگا ڈالا، کون رنگ سمائیندا۔ نال رکھائے کال مہاکالا، گر گوپالا دین دیالا آپ اپنا بھیکھ وٹائیندا۔ بھگت جنان توڑے جگت جنجالا، ایک دیوے نام سچا دھن مالا، آپے شاہ آپے کنگالا، دوویں خالی ہتھ رکھائیندا۔ کایا مندر اک وکھائے سچی دھرم سالہ، جگے جوت اک اکالا، اکال مؤرت شبد ثورت نورو ثورت، ساچی صورت آپ جنائیندا۔ بھگت جنان پرہہ آسا منسا پورت، منمکھاں دسے دورو دورت، کوڑو کوڑت سرب سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھاں دیوے شبد ور، ایک راہ جگت ملاح دھر درگاہ وکھائیندا۔ دھر درگاہی بے پرواہی ساچا راہ وکھایا۔ آپے تارے پھڑ پھڑ بانہی، چرن کول کول چرن جس جن ساچے سیس جھکایا۔ آد انت دیوے ٹھنڈیاں چھائی، سرشٹ سبائی اُپر دھول جائے مول، اُلٹی کرے نابھی کول، امرت اتم مکھ

چوایا۔ میل ملاوا ساول سول، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اندر مندر شبد سنگھاسن جوت پراجے، کرے کھیل دیس مانجھے، کلجگ سوارے تیرے کاچے، ستجگ ساچا راہ وکھایا۔ شبد سنگھاسن ڈیرہ لائے، جوتی جامہ پایا۔ منمکھ جیواں دس نہ آئے، کلجگ اندھیرا چھایا۔ ہر جن ساچے رہیا جگائے، بھانڈا بہرم بھو بھٹایا۔ ----- آپ اپنا درس دکھایا۔ امرت آتم میگھ برس وکھائے، مانس جنم لیکھے لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، آون جاون جم کی پھاسی دیوے پھند کٹایا۔۔

★ ۱۴ چیت ۲۰۱۳ سویرے نرنجن سنگھ دے گرہ پنڈ اجتوال ضلع فرورپڑ ★

کھوج کھوج تھکے گر مندر، گر پورا دس نہ آیا۔ جگت ہنکاری وجے جندر، راگ چھتیس بھیو نہ رایا۔ بیٹھے رہے اندھیری کندر، اگیان اندھیر نہ کیسے مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کلجگ کالا ویکھ در، اپنی رچنا رہیا رچایا۔ کلجگ کال دُبائی، سنت سبایا۔ ویلے اتم بھوے جُدائی، نہ دیسے کوئی سہایا۔ گردوار مندر بیٹھے روون مارن دھانہی نہ کوئی کرے پار کیناریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت ویکھے ویہ سو تیراں بھیکھ بھکھاری پھیرا ماریا۔ بھیکھ بھکھاری شبد جروانا، اک رکھائے بھلا۔ کرے کرائے خبرداری، بہرم بھلیکھا پائے کر کر ولا چھلا۔ جیو جنت نہ پائن ساری، دس نہ آئے نہچل دھام اٹلا۔ رین اندھیری کرے خواری، ڈونگھی دھاری جل تھلا۔ گرم آتم تن وساری، منمکھ کاگی کاگ رلا۔ شبد پھڑ پھڑ تیز کٹاری، آپ کرائے اپنا بلا۔ آپے ڈھاپے اچے بنک دواری، نہ کوئی لائے گھڑی پلا۔ ایک دھاڑ رہیا چاڑھی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام بلائے ایک بلا۔ نام بلا دیوے بول، شبد وڈ وڈیائیا۔ جگت وجائے ساچا ڈھول، دوٹاں دُشٹاں دئے سزائیا۔ گرمکھ ساچے سنت ورول، ساچی درشٹا آپ کھلائییا۔ نج گھر واسی وسے کول، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے کھیل جگت جُدائییا۔ کلجگ سنت مایا متے، آتم اندھ اندھیاری۔ درگھر ساچے رہن تے، بھوے دُشٹ دُراچاری۔ گرمکھ ورلا پریہ آپ جنائے اپنی مت گتے، میل ملائے جوت نرنکاری۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت سولان سادھن سنتاں چُکے ڈولا شبد ہولا کھیل کھلاری۔ شبد ہولا دیوے کھیل، کھیل کھلاون آیا۔ موٹ لاڑی چاڑھے تیل، گر چیل مٹاؤن آیا۔ ویکھے کھیل رنگ نویل، سجن سہیل دس نہ آیا۔ جن بھگت کرائے اپنا میل، جوت سرُپی درس دکھایا۔ دھرم رائے دی کئے جیل، کلجگ اتم ترس کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مٹکھ جیواں دئے سزایا۔ مٹکھ مگدھ انجان، جگت وکاریا۔ ملیا میل نہ ہر بھگوان، بھانڈا بھریا تن ہنکاریا۔ جوٹھا جھوٹھا ویکھ مکان، مندر سٹا پیر پساریا۔ کلجگ جھوٹھی پئے دکان، ستجگ ساچا ہٹ کھلا رہیا۔ آپے کرے پُن چھان، لکھ چوراسی میٹ مٹا رہیا۔ جگت جوانی بھنے ٹاہن، تیرتھ تٹ ستھ وکاریا۔ جن بھگتاں دیوے جیا دان، نام رتھ اک چڑھا رہیا۔ دیپک جوتی جگے مہان، ساچی گاتھ رسن سنا رہیا۔ نجانند نچ گھر آتم اپنے پان، آپ اپنا آپ وکھا رہیا۔ راگ حدیثا ایکا گان، اجپا جاپ ہر چپا رہیا۔ شبد چھتر سیس جھلان، امراید پُرکھ ابناشی در گھر ساچے سد شبد بیانے آپ بہا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ویکھ وکھانے کلجگ جد، کون دوارے وجے ند، دھنی ناد کون اپاریا۔ وجے ناد شبد جنائی، سوہنگ سچا ڈھولا۔ جن بھگتاں بنت رہیا بنائی، چرن دوار کرائے گولا۔ ساچے سنت ملے وڈیائی، ایکا تول آتم تول۔ مہا اگت گنی نہ جائی، دیوے شبد نام جھکولا۔ گرمکھ ساچے سنت رہیا جگائی۔ مٹکھان گورھی نیند سوائی، آپ رکھیا پڑدہ اوہلا۔ در گھر ساچے وجے ودھائی، منگلاچار زین سبائی، گرمکھ شبد ہونے کڑمائی، بھاگ لگائے کایا چولا۔ دوس زین نہ ہونے جدائی، ملے میل پرہہ ساچے مابی، درس دکھائے کلا سولا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کیسے رہن نہ دیوے تن پایا شبد چولا۔ گرمکھ دوارا دھن ہے، ملے میل ہر رائے۔ آتم بیڑا رہیا بٹھ ہے، دیوے چرن سچی سرنائے۔ جگت امولا نام دھن ہے، گرمکھ ساچے لے چھٹائے۔ جوت نرنجن چاڑھے ساچا چن ہے، کلجگ زین اندھیری ڈگمگائے۔ گرمکھ ساچے آتم جائے من ہے، ایکا دوچا بھو چکائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایکا رنگن شبد چڑھائے۔ شبد چولی مات رنگائیا۔ نام ڈولی اک وکھائے، ہولی ہولی رہیا اٹھائیا۔ ساچی بولی اک سنائے، سوہنگ ساچا جاپ چپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنے بھانے وچ سہائیا۔ نرگن تیری دھار، بھیو نہ رایا۔ سرگن رہیا وچار، دس نہ آیا۔ سب گھٹ رہیا پسار، آسن لایا۔ تیرتھ تٹ نہ دئے ادھار، کلجگ ویلا اتم آیا۔ لکھ چوراسی کایا مٹ، خالی دسے شبد ہٹ، ساچا ونج نہ کیسے کرایا۔ جوٹھا جھوٹھا کھیل بازی گر نٹ، مایا رانی بہرم بھلایا۔ مستک جوت نہ جگے لٹ لٹ،

دُرمَت مَیل دئے کٹ، امرت آتم ساچا جام نہ کیسے پلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ کھیل سرِشٹ سبایا۔ ویکھے کھیل جگت بھکاری، کلجگ ویکھن آیا۔ کون دوارے شبد بھنداری، گر گوبند چرنی چت لایا۔ مایارانی پسر پساری، جیوان جنتاں آتم اندھی اندھ اندھیاری، سچ وست کیسے ہتھ نہ آیا۔ جوٹھی جھوٹھی چار یاری، پنچم بھلیا میت مُراری، نین مُدھاری مُکھ چھپایا۔ نہ کوئی دیوے جگت ادھاری، آتم بھگتی ہوئی خواری، آتم ترشنا موہ ودھایا۔ دپیک جوت نہ ہوئے اُجیاری، شبد نہ اُچے سچّی دُھنکاری، دُھنی ناد کایا برہماد ساچے تن نہ کیسے وجایا۔ پُرکھ اگما نہ آیا یاد، در دوارا نر نرنکارا جوت سرُویی نہ کوئی لئے لادھ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے کھیل اپر اپارا۔ اپر اپارا ہر ہر کھیل، جگا جگت بنائیا۔ ہر سنت سہیلا گرُمکھ ساچے رہیا میل، مٹکھ جیوان دس نہ آئیا۔ شبد چاڑھے ساچا تیل، ساچا دھام اک سہائیا۔ آپے وسے رنگ نویل، دوس رین ڈگمگائیا۔ آپ چُکائے لہن دین، درس دیکھائے تیجے نین، قلعہ کوٹ ہنکاری گر کایا مندر دئے تڑائیا۔ آپے گر آپے چیل، دھرم رائے دی کٹے جیل، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن آتم برہم جنائیا۔ آتم برہم جنائی، شبد ابھیدیا۔ کلجگ جیو نہ پائے سار، پڑھ پڑھ تھکے چارے ویدیا۔ جوت نرنجن اپر اپار، آدن اتنا اچھل اچھیدیا۔ کایا مندر رہیا پسار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھے وید کتیبیا۔ وید کتیبیاں پڑھ پڑھ تھکے، جیو جنت جہانا۔ قاضی مُلا شیخ پھرن مکے، بغلیں پکڑ قرآنا۔ کلجگ اتم پین دھکے، ایک شبد تیر نشانہ۔ ہوئے نہانی اللہ رانی تھے، لکھ چوراسی پُرکھ ابناشی لاڑی موٹ جگائی، ہتھیں بنھے گانا۔ گرُمکھ پورے آتم در وجے ودھائی، سادھاں سنتاں سُرَت نہ آئی، گیانی دھیانی بھیو نہ رائی، مایا ممتا رہی بھلائی، اُچے نام نہ سچ ترانہ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، کلجگ اتم جوت دھر، لہنا دینا جگت چُکائے، ہرجن ساچے لئے بچائے، دیوے جگت سچّی ودیائی۔ ہرجن ساچن ساچا میت ہے، لوچن پیکھے نینا۔ اچرج چلائی ریت ہے، لکھ چوراسی آپ وپائے وپندے وپنا۔ نہ کوئی گرُودوار مندر مسیت ہے، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی کایا مندر ساچے اندر دھام سہیلے ایک بہنا۔ اک سُنائے سہاگی گیت ہے، بیٹھا رہے سدا اتیت ہے، دوس رین پرکھے نیت ہے، آپ چُکائے لہنا دینا۔ گرُمکھ ساچے مانس دیہی جانا جیت ہے، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دیوے نام ور، شبد پھنائے ساچا گہنا۔ شبد گہنا تن پھنائے، کرے تن شنگاری۔ گرُمکھ ساچے سنت جگائے، دیوے شبد بھنداری۔ آپ اپنی سرن رکھائے، پاربرہم برہم بھیو نیاری۔ مانس جنم لیکھے لائے، جگے جوت اگم اپاری۔ پورب کرماں ویکھے دھرماں، اک اکلّا آپے وسے سچ محلہ، دس

نہ آئے جل تھلا، سچ ٹکانا دسم دواری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جن بھگتاں دیوے نام ور، اک بہائے شبد بیانے، لوآن پُریاں پار کرانا، میل ملائے جوت زرنکاری۔ جوت زرنکاری میل ملائے، کرے کھیل اولاً۔ شبد جیکاری اک کرائے ایکا ہلا۔ ونج واپاری بھگت کرائے، دیوے نام دھن ساچا دھنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھاں دیوے شبد ور، پنجاں دیوے آپے ڈنا۔ پنچاں دیوے ڈن، شبد جنائیا۔ بھانڈا بہم دیوے بہن، آتم انتر اگن بھجائیا۔ ہوئے پرکاش آتم اٹھ، اگیان اندھیرا دئے مٹائیا۔ آپ چڑھائے ساچا چن، جوت للائی رہیا جگائیا۔ دو جہانی بیڑا دیوے بٹھ، اوکھی گھاٹی پار کرائیا۔ ساچا گھر اک وکھائے نہ کوئی چھپری نہ کوئی چھن، جوت سرُپی ڈگمگائیا۔ دو جہانی بیڑا دیوے بٹھ، اوکھی گھاٹی پار کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ویکھے در، سنت اسنتا بھیو ابھیدا آتم بھیو رہیا گھلائی۔ ویکھے سنت ساجن کون دھن کون مال، کون شاہ کون کنگال، کون جگت بھگت دلال، دیوے وڈ وڈیائیا۔ کایا پھل پرکھے ڈال، امرت آتم ویکھے تال، شبد سرُپی مارے چھال، دہ دشا ویکھ وکھائیا۔ مایا توڑے جگت جنجال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در در گھر گھر آپے ویکھے، لوچن نیتر ساچے پیکھے، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ویکھے وکھائے تھائوں تھان، کرے کھیل مہانا۔ در در گھر گھر اڈنے کان، اُچ محل اٹل رہن نہ پانا۔ نہ کوئی دیسے پتا ماں، ناتا تئے بہین بھرانا۔ ایکا ایک پرہ ساچے تیرا ناں، جھلے دھرم نشانہ۔ پُرکھ ابناشی پرگٹ ہوئے پکڑے بانہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں بٹھے ہتھیں نام گانا۔ گر سنگت دھن کھائی، دھن ہر ناما پایا۔ ساچے گھر وجی ودھائی، منگلاچار رسنا گایا۔ ناتا تئے جگت جدائی، پُرکھ ابناشی ساچا پایا۔ ہوئے سہائی سبئی تھائی، گھٹ گھٹ واسی گھٹ گھٹ نظری آیا۔ پار اُتارے پھڑ پھڑ بانہی، اتم بیڑا بنے لایا۔ سدا سہیلا دیوے ٹھنڈی چھائی، جس جن آئے در درسں پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، لیکھے لائے آیا جایا۔ آئے در پروان، آتم منیا۔ دیوے ور دھر فرمان، ساچا راگ سُنائے کتیا۔ مٹمکھ مَورکھ مُگدھ انجان، چرن کول اک دھیان، بھانڈا بہم در گھر بھنہیا۔ گُرمکھ ساچے چتر سُبجان، ملے دات جیا دان، چڑھے چن ساچا چنیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت دیوے جگت ور، دس نہ آئے آتم انہیا۔ آتم اندھ اندھ اگیان۔ بھاگاں مند جگت ندھان۔ آتم وکارا جگت ہنکارا، بند بند مایا ممتا مان تان۔ انت خوارا دُشٹ دُراچارا، باباکارا جیو گرلان۔ ہرجن ساچے چرن پیارا، ملے نام شبد ادھارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، دوہاں ویکھے اک در آپے جانے جانہار۔ لگے بھوگ شبد بھگوان۔ رسنا چوگ جیو جہان۔ لکھیا لیکھا دھر

سنجوج، کل میلا ملیا آن۔ جگت ناتا بیوئے وجوگ، نام رکھائے ساچی آن۔ در دوارے درس اموگھ، نام جوگ ساچا پین کھان۔ دئی دویتی ہوئے مٹے روگ، شرع شرعی کایا مندر اندر اک مکان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگت دیوے شبد ور، دیوت دیوت جیا دان۔ جیا دان جگت آس، پرہہ پورن آپ کرائیا۔ لیکھے لائے سواس سواس، رسنا گویند گویند گائیا۔ جو جن تجائے مدرا ماس، پرہہ سگلی چنت مٹائیا۔ لیکھے لائے ہڈ ناڑی ماس، پرتھمی آکاش کایا منڈل ساچے گگن آپے آپ چڑھائیا۔ جوت سرؤپی پائے راس، پُرکھ اگما سدا ابناس، آتم سیجا بیٹھا آسن لائیا۔ ہرجن ساچے وسے پاس، دوس رین نہ بیوئے اداس، راگ اناد اناد دھن، انحد ساچا راگ سنائیا۔ در گھر ساچے ربیا سن، سنت سہیلے آپے چن، جوگی جگتا جانے گن اوگن، سرشٹ سبائی چھان پُن، اکھر وکھر دھار وبائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن دیوے شبد ور، شبد سنگھاسن اک اپار، جوت نرنجن سچ آکار، شبد کرائے جے جیکار، آپ اپنا راگ سنائیا۔ شبد سنگھاسن ہر پراچے، دس کیسے نہ آیا۔ سیس رکھائے ایکا تاجے، ہر جگدیش اکھوایا۔ لوآن پُریاں کرے کاجے، پرگٹ بیوئے دیس ماجھے، سمبل نگری ڈنک وجایا۔ بھگت جنان پرہہ رکھے لاجے، شبد سرؤپی مارے آوازے، اندرے اندر ربیا جگایا۔ مٹکھ جیو جائن بھاجے، جوٹھا جھوٹھا ساچن ساچے، پنچم چور اندر گاجے، بنک دوارا دس نہ آیا۔ ہر ہر ساچا راجن راجے، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنگھاسن ساچے بہنا، آپ اپنا رنگ ویکھن آیا۔ ویکھے رنگ اپار، کھیل سبایا۔ سرشٹ سبائی باباکار، گنوتتا ہر گن بہتار، کنت ناری دس نہ آیا۔ گرمکھ ساچا میت مرار، آتم بھریا شبد بھنڈار، مایا ممتا موہ گویا۔ جس جن بخشے چرن پیار، امرت آتم ٹھنڈی دھار، کول نابھی مکھ چوایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے شبد ور، آتم اندر کایا سیجا آپ اپنا چرن چُھپایا۔ شبد سنگھاسن ہر بنایا، نام چڑھائے پھول۔ پُرکھ ابناشی آسن لایا، آپے کنت آپ کنتوبل۔ دوسر کھئے دس نہ آیا، نہ کوئی پاوا نہ کوئی چول۔ گگن منڈل وچ سمایا۔ آپے جانے اپنا مول۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، شبد سنیہڑا لے کے آیا، ستویں اندر بہ کے آیا، گرمکھ ساچن ساچے سنت ہوئے وبھجاری، ساچا کنت دس نہ آیا۔ جگت ترشنا چڑھی خُاری، آد انت آد بھیو نہ رایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل بنک دواری، پھڑے شبد سچ کٹاری، چاروں گنٹ ربیا چلایا۔۔

★ ۱۵ چیت ۲۰۱۳ بکرمی زرنجن سنگھ دے گرہ پنڈ بدووال ضلع اُدھیانہ ★

ہرجن مات وڈیائیا، دیونہار داتار۔ آپے ویکھ وکھائیا، ویکھ وکھائے پرکھنہار۔ در دوارا بنک سہائیا، لیکھا لیکھے لکھنہار۔ آپ اپنے انک سہائیا، بخشے چرن کول پیار۔ ساجن میت سرب سکھدائیا، دیوے نام شبد بہنڈار۔ اچرج کلجگ ریت چلائی، ایکا رنگن رنگ رنگے کرتار۔ گرمکھ ساچے کایا تیرتھ اک وکھائیا، منگے منگ در دوار۔ سینتل دھارا امرت مکھ چوائیا، جگت ترشنا دئے نوار۔ آپ اپنی گود اٹھائیا، ساچا دیوے نام ہلار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پھڑ پھڑ باہوں لائے پار۔ سوہے بنک دوار، چرن چھپایا۔ چرن کول پرہ ساچی دھار، راؤ رنگاں بھیو مٹایا۔ مٹے بھیو وچ سنسار، ایکا رنگ رہیا وکھایا۔ ایکا رنگ ایکنکار، سچ محلہ رہیا وسایا۔ سچ محلہ جوت زرنکار، شبد پلا رہیا پھڑایا۔ شبد پلا میت مرار، اوکھی گھاٹی رہیا چڑھایا۔ اوکھی گھاٹی ڈونگھی غار، بجر کپائی پڑدہ لاپیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ہرجن ویکھ سچ گھر، ساچی ہاٹی ساچا ونج کرایا۔ ونج کرائے لیکھے لائے کایا چام، سجن سین سئیا آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لکھ چوراسی رہیا کٹایا۔

★ ۱۵ چیت ۲۰۱۳ کرتار سنگھ دے گرہ اُدھیانہ ★

کایا گڑھ اپار ہر بنایا۔ کھئے نہ ویکھے اُپر چڑھ، سرشٹ سبائی بہم بھلایا۔ نو دوارے رہے کھڑ، دسواں دس کیسے نہ آیا۔ رسنا وکھانی رہے پڑھ، حصہ نام نہ کیسے ونڈایا۔ مایا ممتا رہے سڑ، دہ دشا نہ پڑدہ لاپیا۔ پنجاں چوراں رہے لڑ، لڑ سچ نہ کیسے پھڑایا۔ در گھر ساچے نہ لگی جڑ، جڑ اپنی آپ اکھڑایا۔ کلجگ وہن رہے ہڑ، ممتکھ اپنا آپ رڑھایا۔ گرمکھ ساچا ایکا اکھڑ جائے پڑھ، گر منتر شبد جنایا۔ لیکھا چکے مڑھی مڑھ، گھر ساچے دئے بہایا۔ درس دکھائے دیا کھائے نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، ہر جگدیشا دیا کھایا۔ شبد

مارے کاڑ کاڑ، دوتی دُشٹاں دئے دُرکایا۔ ساچا گھاڑن رہیا گھڑ، گھڑن بھٹہار آپ اکھویا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے آسن ڈیرہ لایا۔ ساچے آسن ہر پراچے، دس کیسے نہ آیا۔ شبد سینگھاسن دیس ماجھے، ویسی ویس کھایا۔ راج راجانے لاپے سیس تاجے، نر نریشی رہن نہ پایا۔ اپنا ساجن آپے ساچے، دس دسمیش بھیکھ وٹایا۔ آپ سوارے اپنے کاجے، برہما وشن مہیش سیو کھایا۔ بھگت جنان ہر رکھے لاجے، دیوت دیوی دیو آپ اکھویا۔ شبد سرُپی مارے آوازے، نیتر نیناں نینہ لگایا۔ جگت کرائے ساچا حاجے، حاجن حاجے آب حیاتے، امرت آم میکھ مینہ برسایا۔ سادھاں سنتاں کھولے پاچے، کایا ماٹی کھیہ اڈایا۔ شبد گھوڑے چڑھیا ساچے تازے، نو کھنڈ پرتھی آپے ویکھ وکھایا۔ نام بنائے ست جہاچے، سوہنگ اکھر وکھر اک رکھایا۔ دو جہانی راجن راجے، شاہ سلطانا آپ اکھویا۔ ویکھے کھیل کل کہ آچے، بھو کیسے نہ آیا۔ جیو جنت سادھ سنت چاروں کُنٹ پھرن بھاچے، بھانا رانا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سینگھاسن جوتی آسن لایا۔ جوت پراچے شبد سینگھاسن، انت لئے انگریٹایا۔ پرگٹ ہوئے سرب گنتاسن، شبد کرے کُرمائیا۔ ویکھ وکھانے پرتھی آکاشن، ساچی نام کرے چڑھائیا۔ پرگٹ ہوئے گھنک پُر واسن، مندر مینارے دیوے ڈھاپیا۔ میٹ مٹائے مدرا ماسن، مٹمکھاں مستک کالی چھاپیا۔ جن بھگتاں ہووے داس داسن، دیوے جگت جگت وڈیائیا۔ کایا منڈل ویکھے راسن، آم گھر وجے ودھائیا۔ سرن رکھائے شبد سواسن، ساچی بنتا رہیا بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچے آسن لائے، شبد سینگھاسن اک سجائیا۔ پریم سینگھ بلاسن، پریم سُکھ پایا، مہاراج شیر سینگھ وشنو بھگوان، اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھایا۔ شبد سینگھاسن شاہ سلطان، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ اٹھ پھر نو جوان، استر شستر ایکا شبد تن سہائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈ کھنڈ ویکھے مار دھیان، آپ اپنا حُکم سُنائیندا۔ شبد اڈائے اک بیان، نہ کوئی جانے جیو جہان، چاروں کُنٹ ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی کرے پُن چہان، ایکا کُنڈا پُرکھ ابناشی ونڈا، سوہنگ ڈنڈا نام رکھائیندا۔ جگت جھلایے اک نشان، پرگٹ ہوئے سری بھگوان، جن بھگتاں دیوے جیا دان، داتا دانی آپ اکھوائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن مہربان، نیتر انجن برہم گیان، چرن مجن دھوڑ اشنان، دُرمت میل گوائیندا۔ ساچا سجن دو جہان، بھانڈے بھرم بھجن جو جن ساچی سیو کمان۔ جگت وکارا رسن تجن، در دوارے ساچے سجن، امرت آم پی پی رجن، آم ترشنا بھکھ مٹان۔ جن بھگتاں آیا پڑدے کجن، رکھے لاجی لاج لجن۔ لاجونت ہر بھگونت، جگت ادھارے ساچے سنت، کَریا کر اپر اپارے۔ آپ بنائے اپنی بنتا، دیونہار سرشٹ سبائیا۔ دیونہار اکم اکما، پُرکھ ابناشی

بے پرواہیا۔ کایا ماٹی ویکھے چا، در دوارا کوئی رہن نہ پائیا۔ آپے جانے اپنا کما، جوت نرنکارا کر آکار، سریشٹ سبائی وچ سمائیا۔ کلجگ تیرا دُھندوکار، جیواں جنتاں سادھاں سنتاں آتم ہویا اک ہنکارا، شبد ادھارا کوئی دس نہ آئیا۔ پرگٹ ہویے نہکلنک نرائن نر اوتارا، شبد کھنڈا پھڑ دو دھارا، ماری جائے وارو وارا، نہ سکے کوئی چھڈائیا۔ مندر اندر باباکارا، گردوارا نہ کوئی سہارا، جوتی جوت سروپ ہر، اپنی کل رہیا ورتائیا۔ اپنی کل آپے ورتے، کلجگ اتم آیا۔ ویکھے کھیل اُپر دھرتے، سادھ سنت کوئی رہن نہ پایا۔ راج راجان شاہ سلطان پھرن بھکاری در در منگتے، آتم اچھیا پورن بھچھیا نہ کوئی پایا۔ منمکھ جیو نام وہونے جگت ننگتے، کایا پڑدہ شبد دوشالا کیسے ہتھ نہ آیا۔ ہر جن ساچا پرہہ ابناشی تیری مانے ساچی سنگتے، جگا جگت شبد گھوڑے ساچے چاڑھ، ساچے مارگ پایا۔ آتم رنگن ایکا رنگتے، ایکا اکھر گرمکھ پڑھنا، بھانا سہنا روگ گویا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام درس اموگھ دُھر سنجوگ اپنا میل ملایا۔

★ ۱۶ چیت ۲۰۱۳ بکرمی سروپ سنگھ دے گرہ پنڈ مڈھ ضلع جالندھر ★

ہر داتا داتار ہے، دیونہار سنسار۔ جیو جنت گوار ہے، پرہہ ابناشی نہ پائن سار۔ جس جن دیوے کیرپا دھار ہے، سو جن ادھرے مات پار۔ چرن پریتی سچا اک وبار ہے، ونج کرائے نام واپار۔ جوٹھ جھوٹھ چکنا کلجگ بہار ہے، ویلے اتم ہویے خوار۔ خالی ٹھوٹھا کایا اُجاڑ ہے، نہ کوئی لگاوے اتم پار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے سنت پیارے در گھر ساچے دیوے واڑ۔ گرمکھ ساچا دھن، دھن جنیندی مائیا۔ اپنا بیڑا آپے لیا بٹھ، گلوں کٹے جم کی پھابیا۔ رسن وکار تچے تن، مستک ٹیکا لاپے کالی چھابیا۔ دھرم رائے نہ دیوے ڈن، پرہہ ابناشی ہویے آپ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کیرپا دیوے کر، آپ اپنی دیا کماٹیا۔ گر بھنڈار آتم اند ہے، گر منتر ہین نہ کھائے۔ نج گھر آتم پرمانند ہے، جل مین رہی بللائے۔ جھوٹھی مایا بھرما کندھ ہے، بھاگاں ہین کوئی نہ ڈھا ہے۔ مدرا ماس بئی دند ہے، پین کھان سچھ نہ پائے۔ گرمکھ ساچے آتم چڑھیا ساچا چند ہے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیوے درس ہر رگھرائے۔ ساچا کھان رسنا مکھ، جگت وکار گواونا۔ پُرکھ ابناشی لئے رکھ، نام ادھار دواونا۔ درس دیکھائے ہو پرتکھ، ہر ایکا کرم کماونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، شبد آہار اک کراونا۔ شبد آہارا تن من سینتا،

سیتل دھار وہائیا۔ گر امرت آتم ساچا پیتا، ٹھنڈا ٹھار رکھائیا۔ ملے میل پرہہ ساچے میتا، دیوے پیار در دوار سچی سرنائیا۔ آپے پرکھے کایا نیتا، کایا محل اٹل اُچ مینار بیٹھا آسن لائیا۔ بھگت جنار در ساچی ریتا، ساچا راہ اک وکھائیا۔ سنت سُہیلے سدا اتیتا، نہ مرے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، در دوارے بخشے گھر، رسنا بھوگ اک لوئیا۔ جگت کھلاڑی آپ، آپ کھلائیندا۔ در درباری آپ، در سُہائیندا۔ نر نرکاری آپ، جوت جگائیندا۔ شبد ادھاری آپ، جاپ جپائیندا۔ کرم وباری آپ، سب گھٹ ویکھ وکھائیندا۔ دھرم جیکاری آپ، ساچا دھام اک جنائیندا۔ جنم ادھاری آپ، پُورب لہنا جھولی پائیندا۔ پیچ سواری آپ، جس جن دیا کمائیندا۔ نام خُماری وڈ پرتاپ، امرت آتم جام پپائیندا۔ آپے بوئے مائی باپ، گرُمکھ ساچے گود اُٹھائیندا۔ نیڑ نہ آئن تینو تاپ، شبد کٹاری تن پہنائیندا۔ پنچ وکارا ربیا کانپ، نام ڈنڈا اک اُٹھائیندا۔ آدن اتنا آپے آپ، آپ اپنے رنگ سمائیندا۔ سادھن سنتان ویکھے پاپ، سچ دوارا دس نہ آئیندا۔ نو کھنڈ پرتھی تھاپن ربیا تھاپ، آپ اپنی بنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جما بھیکھ دھر، بھیکھ دھاری بھیکھ وٹائیندا۔ بھیکھا دھاری آپ بھیکھ وٹایا۔ جگت پساری آپ، سرب سمایا۔ شبد بھیکھاری آپ، نہکلنک نام رکھایا۔ ونج وپاری آپ، ساچا ونج نام کرایا۔ جوت اُجیاری آپ، دیپک جوت ربیا جگایا۔ شبد اُڈاری آپ، لوآن پُریاں وچ سمایا۔ برہم ادھاری آپ، پاربرہم اکھوایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیکھ وٹایا۔ جگت انادی آپ، شبد ناد وجایا۔ برہم برہمادی آپ، برہمنڈ کھنڈ سمایا۔ بودھ آگادھی آپ، بودھ آگادھا شبد جنایا۔ مادھو مادھی آپ، آد انت بھو کیسے نہ پایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوگی جگت جگت جگادی اپنا بھیکھ وٹایا۔ بھیکھا دھاری آپ بھیکھ وٹائیندا۔ لیکھا لیکھے بن لیکھاری، لیکھنہار آپ اکھوائیندا۔ لیکھیا لیکھ میٹ سنساری، میٹنہار سرب جنائیندا۔ ویکھ وکھائے در دواری، جگا جگنتر بنت بنائیندا۔ ستجگ دواپر تریتا پاوے ساری، کلجگ اتم انت جگائیندا۔ دیوے دان شبد بھنڈاری، جیو جنت وچ ٹکائیندا۔ آتم کرے ساچی کاری، وکار ہنکاری نشٹ کرائیندا۔ آپے دُھن سچی دُھنکاری، آتم دُھن اک اُچائیندا۔ شبد پھڑ کھنڈا دو دھاری، سُنّ مَن توڑ ٹُڑائیندا۔ آپے وسے ہو ہو باہری، گرُمکھ ساچے ساجن چُن اپنا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے لیکھا لیکھنہارا، سرِشٹ سبائی ماپا۔ آپے پرکھے پرکھنہارا، آپے جانے اپنا آپ۔ آپے رکھے رکھنہارا، ہرجن بوئے وڈ وڈ پرتاپا۔ سرِشٹ سبائی متھنہارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے دھن پاپا۔ شبد آدھار برہمنڈ ہے،

برہمنڈ کھنڈ پرہہ ہوئے۔ جوت سروپ اک آکار ہے، پُریاں لوآں جوت بلوئے۔ ایکا شبد سچّی جیکار ہے، جُگا جُگنتر پرگٹ ہوئے۔ پرہہ تکھی رکھے دھار ہے، کایا انتر نہ ویکھے کئے۔ جن بھگتاں پہریدار ہے، آپے آپ اٹھائے سوئے۔ ایکا بخشے چرن پیار ہے، کلجگ ڈرمت میل دھوئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت نرنجن پرگٹ ہوئے۔ جوت نرنجن نراکار، جوتی جامہ پایا۔ شبد رکھے بھگت بھنڈار، اپنا کام آپ کرایا۔ نو کھنڈ پرتھی پرکھنہار، ستاں دیپاں کھیل نیارا، کرے کرائے گپت ظاہرہ، آپ اپنا مکھ چھپایا۔ کلجگ زین اندھیری دھندوکارا، گیان گر شبد کیسے ہتھ نہ آیا۔ گرمکھ ورلے لئے ادھاری، آتم جوت جگے نرنکاری، پاربرہم برہم پاوے ساری، ملے میل پُکھے بھتارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ کرائے بھگت وبارا۔ جگت وبار کراون آیا، پُکھے ابناشی بھیو ابھیدا۔ شبد جیکار کراون آیا، آپے آپ اچھل اچھیدا۔ جوت نرنجن کر آکار، شبد کھنڈا پھڑ دو دھار، میٹ مٹائے چارے ویدا۔ مٹکھ جیواں بہرم نوار، آتم کلجگ کرے خوار، سوہنگ مارے تکھا نیزہ۔ گرمکھ ساچے لائے پار، آپ اپنی کرپا دھار، چرن چھپائے آتم سیجا۔ آتم سیجا ہر وچار، جوت سروپی کرے آکار، دسم دواوری کھول کواڑ، بیٹھا رہے در دہلیزا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں کرپا دیوے کر، تن من کایا آتم سیجا۔ تن من کایا سیٹل دھاری، پرہہ درشن پایا نینا۔ ہوئے ترشنا اگن نواوری، ناتا تئے بھائی بھیناں۔ پاربرہم برہم پاوے ساری، ایکا ایک نظری آئے ساک سجن سینا۔ کلجگ تیری آتم واری، جگے جوت نرنکاری، گرمکھاں دیوے شبد بھنڈاری، تن پھنائے ساچا گھنا۔ سرشٹ سبائی اندھ اندھیاری، اٹھ پھر رہے دکھیاری، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھاں دیوے شبد ور، ساچا حکم بھانا سہنا۔ ہر بھانا اڈول، اڈول رکھایا۔ سرشٹ سبائی رہیا تول، تولنہار آپ اکھوایا۔ شبد اٹلا رہیا بول، آپ اپنا راگ اپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچا میلا کنت سہاگ ملایا۔ کنت سہاگی ساچا پایا، سرت سوانی جاگی۔ شبد انادی ناد وجایا، ڈرمت میل بھاگی۔ آد جگادی درشن پایا، ہنس بنیا کاگی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا اک گھر، دیوے درس وڈ وڈبھاگی۔ وڈبھاگی وڈبھاگ، گر منتر جانیا۔ آتم دیپک جگے چراغ، مان نہانیا۔ کلجگ کایا دھوئے داغ، ساچا دیوے پین کھانیا۔ جگت ترشنا بھجائے آگ، در دوارا جس جن مانیا۔ چرن کول جن جائے لاگ، لیکھا چکے آون جانیا۔ مایا ڈسے نہ ڈسنی ناگ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچے دیوے مانیا۔ در گھر ساچا در دربار، پرہہ ساچا اک سہائیندا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، سرشٹ سبائی ویکھ وکھائیندا۔ جن بھگتاں

ویکھ کر وچار، جگت وچولا آپ اکھوائیندا۔ مٹکھ رووے دھاہاں مار، کایا ڈولا نہ کوئی اٹھائیندا۔ دھرم رائے کرے خوار، کلجگ ہولا انت وکھائیندا۔ لاڑی مؤت کرے خبردار، پورا تولا حکم سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنت سہیلے ویکھ گھر، آپ اپنا رنگ وکھائیندا۔ رنگ وکھائے ست سروپ، نیج گھر آتم وسیا۔ ہر ہر وڈا شاہو بھوپ، مٹائے زین اندھیری مسیا۔ جگا جگنتر مہا انوپ، کلجگ تیری اتم وار تیر نرالا کسیا۔ پون اُنجا دیوے دھوپ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں کریا دیوے کر، ایک جوت کرے پرکاش کوئن کوٹ رو سسیا۔ کوئن کوٹ رو سس کرے پرکاشیا۔ ایک راہ ساچا دیوے دس، آد پُرکھ ابناشیا۔ جن بھگتاں میل ملائے نس نس، ویکھ وکھانے پرتھی آکسیا۔ مٹکھ جیواں اتم ربیا جھس، ہوئے کلجگ مات وناسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے شبد ور، رسن تجائے مدرا ماسیا۔ مدرا ماس رسن تجائے، آتم برہم جنائیا۔ پرہہ ابناشی دیا کھئے، نرمل جوتی آپ جگائیا۔ ساچی نیا جگت چڑھائے، پار کنارہ اک وکھائیا۔ ساک سجن سین اک اکھوائے، شبد آسوارا آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، اک ہلارا ربیا دوائیا۔ اک ہلارا شبد جھولا، کایا مندر ہر ٹکایا۔ ملے میل کنت کنتوہلا، بھانڈا بہم ہر بھٹایا۔ پُرکھ ابناشی دُولہو دُولہا، مانس جنم لیکھے لایا۔ مٹکھ جیو مایا ممتا بھولا، ہوئے چنتا روگ ودھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچا سنت سہیلا دھر سنجوگ ملایا۔ دھر سنجوگی ساچا میلا، پرہہ ساچا آپ ملائیندا۔ آپے گر آپے چیلا، گر منتر شبد جنائیندا۔ کلجگ تیرا اتم ویلا کلجگ کایا پنج بسنتر لگی نہ کھئے بھجائیندا۔ کوئی نہ دسے سجن سہیلا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے شبد ور، آپ اپنے رنگ سمائیندا۔ آپ اپنے رنگ سمایا، وڈ وڈ نیکن نیکا۔ راؤ رنکاں ربیا جگایا، رسنا رس رہے کل پھیکا۔ ایک ڈنک ربیا وجایا، بھيو کھائے جیو جی کا۔ گرمکھ ساچا بھگت جگایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھ چکائے ساڈھے تن بتھہ سین کا۔ جگت گیانا گر شبد ہے، گھٹ گھٹ پرگٹ ہوئے۔ آپے پتا آپے مات ہے، دوسر دسے ناہی کھئے۔ پُرکھ ابناشی آتم دات ہے، اُوچ نیچ نیچ اُوچ وچ بلوئے۔ آپ بیٹھا رہے اکانت ہے، دوس زین کدے نہ سوئے۔ جن بھگتاں دوس زین اٹھے پھر رہے پرہات ہے، شبد جنائے ترے ترے لوئے۔ ایک دیوے دھر درگاہی ساچی دات ہے، شبد سنیہڑا ساچا ڈھوئے۔ امرت آتم دیوے بوند سوانت ہے، نہ جنے نہ کدے موئے۔ میٹ مٹائے اندھیری رات ہے، تن من بیج ساچا ہوئے۔ اک چلائے گاتھ ہے، ستجگ ساچا پرگٹ ہوئے۔ سگل وسورے جان

لاتھ ہے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جس جن دیوے شبد ور، ملے میل ترلوکی ناتھ ہے۔ تریلوکی ناتھا ہر رکھناتھا، جوتی جوت جگائیا۔ سرشٹ سبائی سکلا ساتھا، لیکھا لیکھ مستک ماتھا، لیکھنہار آپ اکھوائیا۔ جن بھگت چڑھائے ساچے راتھا، شبد بیانا اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پکڑ اٹھائے راجا رانا، نہ کوئی دیسے شاہ سلطانا، والی دو جہانا اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھائیا۔ شاہ سلطانا رنگ راجانا، ایک رنگ رنگائیندا۔ اٹھ پہر کرے دھیان دوار بنک، ساچن ساچا آپ سہائیندا۔ گرمکھ ورلے آتم جوتی لائے تنک، ساچا نام تکھا بان آر پار کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن کِریا دیوے کر، سولاں کر تن شینگار، شبد بھرے نام بھنڈارا ہوئے ترشنا روگ نوار، اک اُجالا گر گوپالا جوت زرنجن اپنا میل ملائیندا۔ گرمکھ ست سرُپ ہے، ست پُرکھ بھگوان۔ نہ کوئی رنگ روپ ہے، آد انت ایک جان۔ آپے دیپک جوت سچا دھوپ ہے، ساچا میلا پون مسان۔ جگا جگت مہا انوپ ہے، آپے ویکھے اون جان۔ ملیا میل ہر شاہو بھوپ ہے، ہتھ سہائی دو جہان۔ دیا کھائے اندھ کوپ ہے، جوتی جگے جگت مہان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، در گھرائے دیا کھائے، ایکا بخشے جیا دان۔ جیا دان دیوے داتا، بھریا شبد بھنڈارا۔ آتم انتر برہم گیاتا، امرت دیوے بوند سوانتا، کایا کرے ٹھنڈی ٹھارا۔ چرن کول بندھائے ساچا ناتا، اُپر دھول چلائے گاتھا، کرم دھرم دھرم کرم اپنے ہتھ رکھاتا، جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن کِریا دیوے کر، بھریا رہے جگت بھنڈارا۔ کلجگ بھنڈار بھریور، پرہ ساچا دیا کھائیندا۔ اٹھ پہر حاضر حضور، جس جن ساچی دیا کھائیندا۔ آپے داتا جودھا سور، جوتی دیوے ساچا نور، شبد ساچا ناد وجائیندا۔ سرشٹ سبائی کوڑو کوڑ، گرمکھ ساچے مستک دھوڑ، کایا رنگن رنگ گوڑھ چڑھائیندا۔ مہمکھ جیو نہ جانن موڑھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے سنت سہیلے اک اکیلے در دوارے اپنے میلے، آپ اپنا ہتھ سمرتھ سر ٹکائیندا۔ رکھ ہتھ سمرتھ، جگت وڈیائیا۔ پنچ وکارا دیوے متھ، بوند رکت لیکھے لائیا۔ شبد جنائے اکھنا اکھ، کتھا نہ کتھنی جائیا۔ پنجاں چوراں پائے نتھ، ڈور اپنے ہتھ رکھائیا۔ سگل وسورے جائن لتھ، در دوارے جو جن درشن پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگت کِریا دیوے کر، بخشے سرن سچی سرنائیا۔

★ ۱۷ چیت ۲۰۱۳ بکرمی جسونت سنگھ دے گرہ کرتار پُر محلہ چرکھڑی ضلع جالندھر ★

سوہاوتی نار گُرمکھ سچ سوانیا۔ پرہ پایا پُرکھ بہتار، ملیا میل ساچے ہانیا۔ آتم جوتی جگے اپار، تھے جم کی کانیا۔ ورن گوتی دئے نوار، دُرمت میل جائے دھوتی، امرت آتم دیوے ٹھنڈا پانیا۔ ہر جن بنائے در دوارے ساچے موتی، اک سُنائے ساچی بانیا۔ سرِشٹ سبائی رہی روتی، خالی ہوئی جیرج کھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، دیوے دات وڈ وڈ دانیا۔ دانی داتا آپ، دُھر درگاسیا۔ میٹ مٹائے اندھیری رات، جس جن دیا کھائیا۔ میل ملاوا کھلاپات، پت پتونتا پورن بھگوتا ساچے سنتاں درس دکھائیا۔ مہما جگت بھگت بھگوتا، آپے بنت بناونہار آپ اکھوائیا۔ دیوے وڈیائی جیواں جنتاں، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نیترا انجن نام ساچا اپنی ہتھیں پائیا۔ نیترا نام ساچا کجل گُرمکھ ساچے پایا۔ ملیا میل پرہ ساچے سجن، بھانڈا بہرم بھٹایا۔ آتم تال گھر ساچے وجن، راگ انادی ایک راگ سُنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن، جو جن چرن سرن سچی سرنائی آیا۔ چرن دھوڑ مستک ریکھا، گُرمکھ ورلے لائیا۔ آپے جانے اگلا پچھلا لیکھا، جیو جنت سار نہ پائیا۔ کلجگ مایا بھرے بھلے مُگدھ گواری، نیترا گر نیترا کسے نہ دیکھا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے شبد ور، آتم ترشنا ہنگتا روگ گوائیا۔ جگت وجوگ جھوٹھا نانا جائے چھٹ، پرہ ساچا دیا کھائیا۔ پنجاں چوراں کڈھے کٹ، شبد چوٹ اک لگائیا۔ جوٹھ جھوٹھ کایا مندر دیوے جڑ پُٹ، ایک نام سچ پھلواری آپے دئے لگائیا۔ در دوارے جائے واڑی، شبد گھوڑے جائے چاڑھی، آپے ہوئے پچھے اگاڑی، واگ اپنے ہتھ رکھائیا۔ ہرجن لاج رکھائے چرن چھپائے داہڑی، مایا ممتا اگن ترشنا دیوے ساڑی، ایک لکن گر چرن دھیان رکھائیا۔ دیپک جوتی ساچے جگن، در دوارا ایک ایک جو جن منگن، نام بھچھیا پورن اچھیا پرہ ساچے آپ کرائیا۔ منمکھ جیو بھوندے نگن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے شبد ور، اپنے انگن آپ رکھائیا۔ آپ اپنے انگ سائیا، گُرمکھ سنت جگائے۔ کایا چولی رنگ وکھایا، نیچوں اوچ بنائے۔ شبد گھوڑے تنگ کسایا، سوچو سوچ آپ ہو جائے۔ بھکھ ننگ دئے کٹایا، ایک دو جا بھو چکائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے شبد ور، اپنے انگن آپ رکھائے۔ درس پیکھت نین نین لوچن، جگت گیا وکارا۔ در دوارے مٹی لکھی ریکھن، ملے میت شبد بھنڈارا۔ منمکھ جوٹھے جھوٹھے در دوارے ویکھن، دس نہ آئے نر زینکارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے شبد ور، ایک رنگ رنگائے، شبد ڈولی

وچ بیٹھائے، ساچی گولی آپ ہو جائے، دو جہانی پار کنارہ۔ دو جہانی ادھرے پار، جس جن سیو کھائیا۔ شبد نشانی وچ سنسار، پاربرہم برہم میل ملائیا۔ گن ندھانی کیرپا کرے اپر اپار، جانی جان آپ اکھوائیا۔ خالی بھرے بھگت بھنڈار، ویکھ وکھائے وارو وار، جگا جگنت سادھ سنت پورن بھگونت ساچی بنت بنائیا۔ مایا پائے جگت بے انت، ہرجن ورلے میل ملاوا ساچے کنت، نار سہاگن تن من بیراگن ایکا میتا ہر ہر سدا رکھے چیتا، دو جا نیتر دس نہ آئیا۔ ملیا میت ہر مرار، در گھر ساچا پایا۔ سولان کر تن شنکار، پرہہ ابناشی گھر منایا۔ ملیا میل پُرکھ بھتار، ایکنکار ایکا چولا تن پہنایا۔ شبد کرائے جے جیکار، ساچا ڈھولا رہیا گایا۔ اگیان اندھیرا مٹے دھندوکار، دیپک جوت رہیا جگایا۔ جس جن بخشے چرن پیار، سو جن ادھرے وچ سنسار، ایکا رنگن رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، دو جا در نہ منگن جایا۔ جس جن ملیا میل، ہر بھگونتیا۔ شبد چڑھائے ساچا تیل، کایا چولی رنگے رنگ بسنتیا۔ دھرم رائے دی کئے جیل، دوس رین رین دوس اٹھے پھر سنے بیننتیا۔ آپے ہوئے سجن سہیل، سدا سہیلا سد وسے رنگ نویل، ایکا دھام اک اکھونتیا۔ آپے گر آپے چیل، آپ اپنا کرے میل، جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کیرپا دیوے کر، ایکا دیوے شبد ور، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی پت پت پتی پتونتیا۔ پت رکھتہار سرشٹ سبائیا۔ سرشٹ سبائی آئے ڈر، نہ ہوئے کوئی سہائیا۔ لکھ چوراسی آوے جاوے جنے جائے مر، نہ کوئی پھند کٹائیا۔ گر گوبند گوبند تیرا ایکا در، ساچا گھر دئے وکھائیا۔ ملے میل پرہہ ساچے ہر، آتم ترشنا بھکھ مٹائیا۔ امرت آتم نہائے ساچے سر، ڈرمت میل رہن نہ پائیا۔ آپ اپنی کیرپا کر، جوتی جوت سروپ ہر، جس جن دیوے شبد ور، ایکا گھر رہیا وسائیا۔ وسیا گھر ہر گوبندا، شبد سنگھاسن پایا۔ سگل اتری تن من چندا، پُرکھ ابناشی نظری آیا۔ ہرجن اچے ساچی بندا، مات گکھ سہیل کرایا۔ جیو جنت کل کرے نندا، مکھ کالکھ ٹکا لایا۔ جس جن میلا گنی گہندا، آتم دھار وپائے ساگر سندھا، نیتر لوچن نین بند کواڑی دئے کھلایا۔ آپے توڑے وچا جندر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، دسم دواڑی جوت زرنکاری شبد دھاری ایکا دھار رہیا وپایا۔ دسم دواڑی در دروازہ، پرہہ ساچے آپ سہایا۔ آپے وسے غریب نوازا، دس کیسے نہ آیا۔ جس جن تیرا ساجن ساچا، تیرے مندر اندر وچ سہایا۔ آپ سوارے تیرا اپنا کاجا، چرن کول کول چرن اپر دھول دھولے جوڑ سپس نواپا۔ کایا پھلواری جائے مول، ملے میل ساول سول، آتم سیجا ساچی بیٹھا آسن لایا۔ الٹی کرے ناہ کول، جوتی جوت سروپ ہر، جس جن دیوے شبد ور، نام بھنڈارا دیوے بھر، اتوٹ اٹھ اکھٹ آپ اکھوایا۔ نام بھنڈار ہر

بھریور، توٹ رہے نہ رائیا۔ جن بھگتاں سد حاضر حضور، بے مکھاں دس نہ آئیا۔ شبد اُپجائے اناہد ساچی تُوَر، انحد ساچا راگ سُنائیا۔ جوتی بخشے ساچا نُوَر، نرمل جوت آکار کرائیا۔ جگت ناتا کوڑو کوڑ، اتم کوئی رہن نہ پائیا۔ جس جن بخشے چرن دھوڑ، لکھ چوڑاسی بھند کٹائیا۔ چتر سُبجان بنائے موڑھ، جو جن بتی دند گائیا۔ ایکا رنگ چڑھائے گوڑھ، مدرا ماس تجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے شبد ور، آپ اپنا درس دکھائیا۔ درس دکھائے تیجے نینا، گرمت بوجھ بوجھائیا۔ کلجگ وین وپے وینا، من مت پھرے ہلکائیا۔ نہ کوئی دسے ساک سجن سینا، بھیناں بھینا سار نہ رائیا۔ آپے ہوئے ساک سجن سینا، جگ جگ چُکائے لہنا دینا، دیونہار سبئی تھائیا۔ ہر جن تیرا ایکا ناؤں مات رہنا، دوسر کوئی دس نہ آئیا۔ شبد سنتوکھی آتم ایکا بھانا آتم گھر ساچے سہنا، جوتی جوت سروپ ہر، جس جن دیوے شبد ور، اُجل مکھ رہیا مات کرائیا۔ اُجل مکھڑا ہوئے مات، ہر ہر پردے واچا۔ اُترے دکھڑا جگت تئے ناتا۔ بوجھ بوجھائے جیو پند لیکھا چُکے ذات پاتا۔ اتم ذات ملے میل پرہ کملاپات، ایکا ناؤں وکھانے ساچو ساچا۔ آپ بنائے پارذات، کوستک منیا ساچا ٹکا لائے مستک ماتھ، دُھر درگابی دیوے سچ سوغاتا۔ شبد چڑھائے ساچے راتھ، میل ملائے تریلوکی ناتھ، آپ چلائے اپنی گاتھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کریا دیوے کر، لیکھا چُکے سیاں ساڈھے تِن ہاتھا۔ نام وِہونا جگ، مات بوڑانیا۔ مایا ترشنا لگی آگ، ہوئے سنج مسانیا۔ اتم ہنس بے کگ، ایکا بھلے گن ندھانیا۔ دس نہ آئے اُپر شاہ رگ، در گھر ساچے ایکا شاہ سُلطانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ کھیل دو جہانیا۔ دو جہانی ویکھ کھیل، لوآن پُریاں واسا۔ لکھ چوڑاسی گھلے دھرم رائے دی جیل، پرگٹ جوت پُرکھ ابناشا۔ پکڑ اُٹھائے پھڑ پھڑ گر چیل، جھوٹھی نہ کوئی پائے راسا۔ جن بھگت چڑھائے آتم انتر تیل، نام وست پائے کایا کاسہ۔ آپ اپنا کرے میل، ویکھ وکھانے پرتھی آکشا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا ایک شبد چلائے ہرجن ساچے سواس سواسا۔ سواس سواس رسن گن گایا۔ لیکھ لائے کایا بڈ ناڑی ماس، آپ اپنی دیا کمایا۔ گرمکھ ساچے بل بل جاسن، ملیا میل ہر شاہو شاہاسن، کایا مندر جوت جگایا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکشن، پنجان تتان وچ سمایا۔ آد انت نہ ہوئے وناسن، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ لیکھا رہیا لکھایا۔ پُرکھ ابناشی ساچا کنتا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھ وکھائے، لکھ چوڑاسی جیو جنتا۔ برہمنڈ کھنڈ پرہ وند کرائے، کیسے دس نہ آئے، سادھن سنتا۔ شبد کھنڈا پرہ ہتھ اُٹھائے، وڈھ وڈ وڈ دنتا۔ ممکھ ہوئے نار دُہاگن کوئی رہن نہ پائے، ہوئے روگ گوائے ہنگتا۔ پنچ وکارا کھنڈ کھنڈتا، جس جن ملائے ساچی سنگتا۔

جیرج انڈ کٹ وکھائے، ساچی رنگن نام رنگتا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن کِریا دیوے کر، آپ اپنی گود اُٹھائے جیوں نانک انگدا۔ گُرمکھ ساچا گود اُٹھائے، دُھر درگاہی بال انجانا۔ آگادھ بودھ پرہہ شبد جنائے، اک سُنائے دُھر فرمانا۔ داتا جودھا آپ اکھوائے، ہر سُرپر بلوانا۔ ہردے سودھ گر منتر نام جیائے، شبد چڑھائے سیج پانا۔ کایا انتر جگت بسنتر آپ بُجھائے، آتم دیوے برہم گیانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن کِریا دیوے کر، مارے تیر شبد نشانہ۔ شبد نشانہ وجے تیر، بجر کپائی پار کرائیا۔ امرت آتم بخشے سیر، کایا ٹھنڈی ٹھار کرائیا۔ دئی دوتی کڈھے پیڑ، شبد دھارا اک چلائی۔ آدانت پرہہ بٹھے پیڑ، جوت آکارا نر نرنکارا کایا مندر اُچ منارا اپنا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، ایک جوت شبد جیکارا، دو جہانی اُترے پارا، پلُو ساچا نام پھڑائیا۔ ساچا پلُو نام پھڑائے، دو جہاناں والی۔ گُرمکھ ساچے مات اُٹھائے، جگائے جوت اک اکالی۔ آپ اپنے رنگ رنگائے، دیوے شبد سچا دھن مالی۔ شبد گھوڑے تنگ کسائے، شاہ آسوارا ہر نرنکارا ویکھ وکھائے کایا ڈالی، جوتی جوڑے میل ملائے، جس جن دیوے نام آدھارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، نہکلنکی جامہ پائے۔ نہکلنک کل جامہ پایا، جوت سرُپی راما۔ نو کھنڈ پرتھی دس نہ آیا، شبد وجائے اک دمامہ۔ گُرمکھ ساچا لوک مات ساچا حصہ رہیا ونڈایا، لکھ چوراسی لاڑی مؤت کرے دھیانا۔ راج راجاناں خالی کھپسا کر وکھایا، پرگٹ ہوئے شاہ سلطانا۔ قرآن حدیثا رہن نہ پایا۔ وید پُراناں وقت چُکایا۔ اک چلائے شبد حدیثا، اوچاں نیچاں بیہو مٹایا۔ راؤ رنگاں وچ سمایا۔ ایک چھتر جھلائے سیسا، سوہنگ کھنڈا ہتھ رکھایا۔ وربھنڈی ہر رہیا چلایا۔ ساچا ڈنڈا نام لگایا۔ دوسر کوئی رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ در، بھانے اندر سد سمایا۔ ہر بھانا بلوان، کیسے نہ جانیا۔ بھلے جیو نادان، مایا رُلائے راجے رانیاں۔ گُرمکھاں آتم اُچے برہم گیان، جس جن آتم دیوے برہم گیانیا۔ چرن پریتی بخشے ساچا دھیان، دیپک جوتی جگے مہانیا۔ رسنا ناؤں ہر ہر تھاون دیوے پین کھان، جگت ترشنا اگن بُجھانیا۔ شبد چڑھائے جگت بان، پاتال آکشا اک اڈانیا۔ دھرم جھلائے مات نشان، لیکھا لکھ سِری بھگوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے جیا دان، ہنتھیں بٹھے نام سچا گانیا۔ نام گانا بٹھے ہتھ، ہر داتا دُھر درگاہیا۔ شبد چڑھائے ساچے رتھ، پتا مات آپ اکھوائیا۔ سگل وسورے جائن لتھ، جو جن آئے درشن پائیا۔ جگت وکارا دیوے متھ، ایک اکھڑ وکھڑ پڑھائیا۔ سرشٹ سبائی پائے نتھ، شبد ڈوری نال بندھائیا۔ مہا جگت چلائے اکتھ، اکتھ نہ کتھیا جائیا۔ سرب کلا آپے سمرتھ، ہر گھٹ میں رہیا

سائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچے سنت جنن ایک میل اپنا آپ ملایا۔ آپ اپنا میل ملایا، دیوے شبد ادھارا۔ گُرمکھ ساچا سیوا لایا، چرن کول کول چرن ایکا بخشے نام پیارا۔ اُٹی نابھی مولے کول، اُپر دھول ساچی کھڑے مات گزارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَتجُگ تیری سَت پُھلواڑی ویکھن آیا بسنت بہارا۔ سَتجُگ تیری سچ پُھلواڑی، پرہہ ساچے مات لگائیا۔ کیا وبار ستاراں ہاڑی، امرت آتم بخشی دات ساچی وست جھولی پائیا۔ آپے ہوئے پچھے اکاڑی، نیڑ نہ آئے مؤت لاڑی، شبد بیانا ربیا اُٹھائیا۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑی، جوت جگائے، بہتر ناڑی، اندھ اندھیر مٹائیا۔ در گھر ساچے دیوے واڑی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچے سنت جنن اک ادھارا، جوت نرنکارا شبد ونجارا ایکا ونج کرائیا۔ ساچا ونج کراون آیا، ایکا نام امولا۔ ہرجن ساچا در گھر ساچے لایا لین آیا، در دوارے بنیا گولا۔ مٹکھ جیواں پُرکھ ابناشی لوک مات چڑھ لین آیا، دھرم دوارے بنیا ساچا تولا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرِشٹ سبائی ویکھ ہر، لکھ چوراسی جوٹھی جھوٹھی مایا لوٹھی شبد بتھوڑے بہنن آیا مولا۔ دُھر درگابی بان، دُھر درگابی۔ دُھر درگابی سچ فرمان، دُھر درگابی ربیا سُنائیا۔ دُھر درگابی ایکا آن، سرِشٹ سبائی ربیا پائیا۔ دُھر درگابی شبد بیان، لوک ماتی ربیا اُڈائیا۔ دُھر درگابی اک نشان، ساچا جھنڈا نام جھلایا۔ دُھر درگابی راج راجن، شاہ سُلطانان ربیا مٹائیا۔ دُھر درگابی ہر بھگوان، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوے دات وڈی وڈی پائیا۔ دُھر درگابی ساچا رانا، لوک مات کل آیا۔ جن بھگتان میلا پُرکھ بدھاتا، ول چھل کر کر جگت بھلایا۔ ہرجن مٹے اندھیری راتا، دیپک جوتی جائے بل اگیان اندھیر گویا۔ نہ کوئی ویکھے پرکھے ذاتا پاتا، اوچاں نیچاں شاہ سُلطانان ایکا راہ وکھایا۔ بیٹھا رہے اک اکاتا، سرِشٹ سبائی پتا ماتا، دِس کیسے نہ آیا۔ ہرجن میلا کلا پاتا، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ بنایا شبد وچولا، ساچا چیو نام لگایا۔ شبد وچولا آپ بنایا، ساچی بنت بنائیا۔ سوہنگ ڈھولا کت سُنایا، اگت گنی نہ جائیا۔ دُھر درگابی آیا تولا، سنت اسنتا ربیا ٹلائی۔ بجر کپائی پڑدہ کھولا، دسم دواری بوجھ بوجھائیا۔ نو دوارے کایا ماٹی جھوٹھا ڈولا، مٹکھ جیو پھرے ہلکائیا۔ پرگٹ ہوئے پرہہ کلا سولا، اپنی کل ربیا ورتائیا۔ جن بھگتان دیوے شبد جھکولا، پار کنارہ اک وکھائیا۔ سچ دوارا ایکا کھولا، امرت آتم دھارا ربیا مٹکھ چوائیا۔ در دوارے کرے کرائے گولا، مانس دیہی اُجل مٹکھ ہرجن ساچے ربیا کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مات گرہہ نہ اُلٹا رُخ، آن جاون پنت پاؤن لیکھا ربیا مٹائیا۔ آن

جاون چُکے جھیڑا، ملے میل پُرکھ ابناشا۔ دو جہانی بٹھے بیڑا، ہر ہر ساچا داسن داسا۔ بھاگ لگائے کایا کھیڑا، جوت جگائے پرتھمی اکاسا۔ لکھ چوراسی دیوے گیڑا، بہن وکھائے کایا کاسہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ کرے حق نیڑا، جن بھگتاں وسے آس پاسا۔ آس پاس دو جہانی، دیوے شبد نشانیا۔ مارے تیر تیکھی کانی، اک سنائے ساچی بانیا۔ سرب جیا پرہہ جان جانی، کرے کرائے آپ پچھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے کھیل دو جہانیا۔ دو جہانی ویکھے کھیل، سرب جیاں پرہہ گیاتا۔ پرکھن آیا گرو چیل، کون دوارے سنت ڈلارے بدھا سچا ناتا۔ مایا ممتا کون ونجارے، ہومے ہنگتا بھرے بھنڈارے، ساچے نہاون کون نہاتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا اک پچھاتا۔ مہابلی بلوان، نر نرنکاریا۔ ول چھل چھلی جہان، اچھل اچھل آپ کرا رہیا۔ ویکھ وکھانے نو کھنڈ پرتھمی ستاں دیپاں گلی گلی، پُریاں لوآں اک دھیان لگا رہیا۔ جوت نرنجن کر پرکاش دیپک ساچی مات بلی، میٹ مٹائے اندھ اندھیاریا۔ پون انجا چھتر جھلار، در دربار ساچے بلی، برہمے ویتا مکھ اگھاڑیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایکا لائے شبد جھڑی، وکھ کرائے سپس دھڑی، نگر کھیڑا کوئی دس نہ آ رہیا۔ برہما ویتا برہم وچار، آتم دے ڈبائیا۔ پرگٹ ہوئے نر نرنکار، پُری برہم ہوئے جدائیا۔ شبد چلے تیر اپر اپار، گرمکھ ساچے وچ سمائیا۔ لوآں پُریاں کرے خوار، شبد سنگھاسن ڈیرہ لائیا۔ پاربرہم کرے کرائے اپنی کار، برہم برہم برہم نہ رائیا۔ اک اکلّا جے جیکار، شبد مردنگ رہیا وجائیا۔ گرمکھ ورلا سنے سچی دھنکار، کایا رنگن جس جن ایکا رنگ رنگائیا۔ مٹکھ جیواں در در گھر گھر باباکار، دوس زین دے ڈبائیا۔ ہر سنت سہیلا سچ سہاگی ایکا نار، پرہہ ساچا کنت ہنڈھائیا۔ جگت ڈہاگن ہوئے وبھچار، پرہہ ابناشی دس نہ آئیا۔ گرمکھ ورلے آتم سوئی جاگی، اُچیا من اک ویراگی، شبد دھارا رہیا چلائییا۔ آپ بنائے ہنس کاگی، دُرمت میل دھووے داغی، امرت آتم سچ سروور اک اشنان کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، لکھ چوراسی کری گُرمائیا۔ لکھ چوراسی تیرا ناتا، پرہہ ساچا جوڑ جُڑائیندا۔ بیٹھا رہے اک اکتا، آپ اپنے رنگ سمائیندا۔ بھگت جنان دیوے ساچی داتا، آتم جھولی اک بھرائیندا۔ آپے پتا آپے ماتا، اپنی گود اٹھائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن سانتک سانتا، امرت ساچا سپر پلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک چلائے شبد تیر، چاروں کُنٹ کرے وہیر، نہ کوئی دسے اولیا پیر فقیر، شاہ سلطاناں خاک رلائیندا۔ ساہ سلطاناں دیوے خاک زلائی، پرہہ ساچے جوت جگائیا۔ چاروں کُنٹ پئے ڈہائی، نہ سکے کوئی چھڈائیا۔ ناتا تھے بھیناں بھائی، پتا پوت نہ کوئی گود اٹھائیا۔ نہ کوئی دسے دھی

جوائی، کلجگ تیری واری اتم آئی، لاڑی مؤت خوشی منائیا۔ دھرم رائے گھر آئی چائیں چائیں، ویکھ وکھانے تهاؤں تھائیں، نو کھنڈ پرتھی پائے ونڈاں، میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈا، سوہنگ بھڑے ہتھ وچ ڈنڈا، لکیا کھئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی دیوے ور، لاڑی مؤت کرے کڑمائیا۔ لاڑی مؤت کرے شنگار، ایکا در سہایا۔ دھرم رائے دے در دربار منگے ور، کیرپا دھار دے دے ور، لوک ماتی رہی راہ تکایا۔ کلجگ اتم آئے ڈر، ویکھ وکھائے گھر گھر، ناری کنت نہ سکے کھئے ہنڈھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھاں دیوے شبد ور، ڈھر درگابی ساچا در اک کھلایا۔ ساچا در اک کھلئے، چار ورن چار میتا۔ ساچا گھر اک وکھائے، ایکا اکھر نام پڑھائے، مان رکھائے اٹھاراں دھیائے گیتا۔ بجر کپائی پاڑ وکھائے جھوٹھا پتھر، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، شبد وکائے ساچی ہائی، کیسے ہتھ نہ آئے تیرتھ تاٹی، جیو جنت سادھ سنت پھرن ہلکائے۔ نام وست تن ساچی ہائی، پرہ ساچا آپ ٹکایا اے۔ گرمکھ ویرلا کھولے آتم بند تاکی، جس جن اپنی دیا کمایا اے۔ امرت آتم دیوے ساچا ساقی، پریم پیالہ اک پیایا اے۔ منمکھ بھلے بندے خاکی، دین دیالا دس نہ آیا اے۔ پنجم چور بھوئے عاقی، شبد کھنڈا نہ کیسے ہتھ پھڑایا اے۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی جن بھگتاں لہنا دینا چکاؤن آیا باقی، آپ اپنے رنگ رنگیا اے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگت سہیلا اک آکیلا، آتم جوتی شبدی میلا، پون سواسی اک کرایا اے۔ پون سواس ساچا میلا، آتم جوت جگائیا۔ گرمکھاں ہویا وقت سہیلا، ڈرمت میل کایا دُور کرائیا۔ ملے میل پرہ ساچے گر گر چیلا، رنگ نویلا دھام سہائیا۔ اچرج کھیل پاربرسم کل کھیلا، نام ناما شبد پھڑائے سچا داما، پلو اپنے ہتھ رکھائیا۔ سرب جیاں پرہ انترجاما، میٹ مٹائے رین اندھیری شاما، اگیان اندھیرا اندھ مٹائیا۔ لکھ چوراسی کرے ایکا تاما، وجے شبد جگت دممامہ، کلجگ اتم دئے دُہائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن کیرپا دیوے کر، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ لکھ چوراسی تئے ناتا، ملے میل ہر بھگوانا۔ ایکا رنگ پُرکھ بدھاتا، ڈھر درگابی دیوے شبد نشانہ۔ ساچا شبد جگت بان، ملے میل ہر بھگوانا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، دیپک جوتی جگے مہانا۔ شبد گر اپار ہے، ہرجن ردے وسائے۔ دو جہانی اترے پار ہے، دھرم رائے نہ دئے سزائے۔ جس جن بخشے چرن پیار ہے، اتم میلا میل ملئے، ہوئے دکھڑا روگ اترے پار ہے، اُجل مُکھڑا آپ کرائے۔ آتم سُکھڑا ہر شبد شنگار ہے، ملے ور گھر میلا سہج سُبھائے۔ اُلٹا رُکھڑا گرہ واس ہے، لکھ چوراسی پھند کٹائے۔ کایا ماٹی اتم ہونی ناس ہے، نہ سکے کھئے چھڈائے۔ جو جن پرہ چرن

ہوئے داسن داس ہے، دیوے درس ہر رگھڑائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سب گھٹ رکھے واس ہے، دِس کیسے نہ آئے۔ روگ وِجوگ دوویں تن، ہوئے دُھندوکارا۔ شبد راگ گر سُننا کن، کرے پار اُتارا۔ دھوواں دُھکھے کایا من، سُنے سُنائے نہ کوئی پُکارا۔ بھرے بھرے جگت من، ہویا دُھندوکارا۔ اپنا بیڑا لے بٹھ، پنچ وِکارا پرہ دیوے ڈن، سچ کرائے ونج واپارا۔ سچا دیوے مال دھن، نہ کوئی لائے مات ستھ، بھریا رہے بھنڈارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، آوُنا جانا لیکھے لائے، روگ سوگ چنت مٹائے، کایا ککھڑی شُکلا کیشنا پکھ لے رکھ، دیوے چرن سہارا۔ بُدھ بل پرہ ساچے ہتھ، جس جن بنت بنائیا۔ آپے رکھے دے کر ہتھ، کایا اندر رہیا سائیا۔ سرب کل کرے سمرتھ، کایا رنگن رنگ چڑھائیا۔ شبد ڈنڈا پھڑائے ہتھ، اوٹری چال رہیا چلائییا۔ گرسکھ نہ بارے مات ہتھ، کایا ماٹی الٹی لٹھ رہیا گزائییا۔ لیکھا لیکھے اٹھستھ، دھرم دوارے اک اکتھ، جوت زینکارے نٹھ نٹھ، گرمکھاں رہیا جوت جگائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی شبدی دیوے نام ور، اڈے اڈائے جگت پھرائے دیاوان دیا ندھ داتا اپنے ہتھ رکھے وڈیائییا۔ شبد وچولا جس جن دلال۔ گر پیر گئے ساچا ڈھولا، ایک رنگ سگے بردھ بال جووان۔ جس جن ملیا ساچا تولا، اٹھے پھر رہے نگاہبان۔ در دوارا اپنا کھولا، نام پھڑائے سچ نشان۔ انگ سنگ سنگ انگ کایا اندر ساچے مندر سد وسے کولا، نہ ہر سِری بھگوان۔ آپ اٹھائے تیرا کایا ڈولا، سرشٹ سبائی ویکھا ہولا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم دیوے برہم گیان۔ برہم گیان شبد جنائی۔ پرہ آتم جوتی گرسکھ پرنائی۔ آپ اٹھائے کلجگ سوتی، مستک ٹیکا ڈرمت میل دھوائے کالی شاہی۔ نام وہونی سرت سوانی رہی سوتی، کوئی نہ پکڑے اتم بانہی۔ گرمکھ ساچے سنت ڈلارے پاربرہم کل پائے سار، سدا سدا دیوے کل ٹھنڈیاں چھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم بھنڈارا دیوے بھر، دِسے کیسے ناہی۔ مَورکھ مُگدھ گوار، چرن دواریا۔ تن رنگے رنگ اپار، لیکھا چُکے نو دواریا۔ منگے منگ شبد اپار، بھيو کھلے دسم دواریا۔ انگ سنگ سنگ انگ آتم سیجا سٹا پیر پساریا۔ بھکھے ننگے اُترے پار، سر ہتھ رکھ کرتار، بیڑا دو جہانی پار اُتاریا۔ آد انت جُگا جُگنت بھکت بھگونت ساچے سنت پاوے سار، دوس زین رہے پھریداریا۔ میل ملاواں ساچے کنت، جگت بنائے ساچی بنت، مہا گنٹائے گنت اگنت، لیکھا اپنے ہتھ رکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، دے مت پنچ ت کایا وچ ٹیکا رہیا۔

★ ۱۷ چیت ۲۰۱۳ بکرمی تارا سنگھ دے گرہ پنڈ چمبل ضلع امرتسر ★

جگت بلایا بولدا، پرہ آپ بلاونہارا۔ کایا ماٹی سب دی پھولدا، کون شبد ونجارا۔ نام ہاٹی ایکا کھولدا، بھریا رہے سچ بھنڈارا۔ ویلا نیڑے کلا سول دا، سمت سولان کھیل اپارا۔ چکیا جھیڑا رسنا بول دا، نہ کوئی کرے بول وکارا۔ ہرجن ساچے پھڑ پھڑ آپے میلدا، میلنہار سچی سرکارا۔ ویکھے کھیل گر گر چیل دا، درشٹ ایشٹ ویکھے آتم دھارا۔ ایکا رنگ رنگ نویل دا، سرشٹ سبائی دئے سہارا۔ جن بھگتاں ناتا تئے دھرم رائے دی جیل دا، دیوے درس آگم اپارا۔ جگاں جگاں دے وچھڑے پھڑ پھڑ باہوں میل دا، ساچے شبد کرے ونجارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے کھیل رنگ نویل دا، ہر کرتا کرنہارا۔ جگت نویلا وسیا، وکھر سوہے تھائوں۔ ایکا راہ ساچا دسیا، پُرکھ ابناشی آگم اتھابو۔ سچ دوارا آپے بہ بہ ہسیا، کایا کھیڑا ویکھے نگر گراؤں۔ سچ ونجارا جگت وسیا، ہوئے سہائی ہرجن ساچے پُرکھ ابناشی ساچے تھائوں۔ ایکا تیر نرالا کسیا، سوہنگ جیا اجیا ناؤں۔ میٹ مٹائے رین اندھیری مسیا، پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سد سہیلا دیوے ٹھنڈی چھاؤں۔

★ ۱۷ چیت ۲۰۱۳ بکرمی تارہ سنگھ دے گرہ پنڈ چمبل ضلع امرتسر ★

ہر شبد بلوان، جگت اپایا۔ پُرکھ ابناشی مار دھیان، لوک ماتی کھیل رچایا۔ نو کھنڈ پرتھی آپے ویکھ وکھان، ستان دیپاں رہیا جنایا۔ راج راجاناں شاہ سلطانان مارے ایکا بان، شبد تیر رہیا چلایا۔ سادھان سنتان کرے پچھان، آتم جوتی ویکھ وکھایا۔ کلجگ جیواں جگت گیان، اگیان اندھیر ودھایا۔ گرمکھ ساچے چتر سجان، پرہ چرنی چت لایا۔ آتم اُچے برہم گیان، دئی دوتی بھرم مٹایا۔ ایکا ملے شبد نشان، در دوارا اک سہایا۔ نو دوارے بند دکان، دسویں بوجھ بوجھایا۔ دیپک جوتی جگے مہان، گر منتر شبد جنایا۔

آتمک راگ سُناوے اُحد کان، کون آتمک دُهن رہیا اُچایا۔ پڑھ پڑھ تھکے وید پُران، اِنجیل قُرآن سار نہ رایا۔ ہرجن ساچا چتر سُبجان، پُرکھ ابناشی چرن دھیان ایکا اوٹ رکھایا۔ ملے میل ہر گن بندھان، جگت جنجالا پھند کٹان، ایکا مارگ رہیا چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، درس اموگھ دُھر سنجوگ آپے آپ کرایا۔ ہر شبد ہر دان، مہر کھائیا۔ جن بھگتاں دیوے جیا دان، آتم ترشنا اگن بُجھائیا۔ در دوارے ساچا مان، کام کرودھ نیڑ نہ آئیا۔ شبد بیٹھائے اک بان، جودھن جودھ آپ اکھوائیا۔ لکھ چوراسی پھند کٹان، جس جن ملے نام دهن، آتم جائے من، ہوئے روگ گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ جوتی جامہ ہر جی پایا، کریا کھیل اولّا، ورن گوت کیسے دس نہ آیا، وسیا سچ محلہ۔ بہرم بھلیکھ جگت بھلایا، دئی دوتی لایا سلا۔ ہرجن ساچا بھگت جگایا، نام پھڑایا ساچا پلا۔ پارہم برہم میل ملایا، ہوئے سہائے جل تھلا۔ جل تھل پرہ آپ سمایا، ویکھ وکھائے اُجاڑ پہاڑ ڈونگی ڈلا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ در، آپ اپنے رنگ سمایا۔ ہر شبد جگجیت، سرشٹ سبائی جتیا۔ گرمکھاں بخشے چرن پریت، کرے کرے ساچا پتیا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، امرت آتم بخشے ساچا متیا۔ اک سُنائے سہاگی گیت، درس دکھائے نت نوتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم دیوے ور، ویکھ لکھ چوراسی وار تھتیا۔ شبد گر جگت دات ہے، دیونہار داتار۔ چرن کول گر سچا نات ہے، میل ملائے دُھر دربار۔ ساچا میلا پُرکھ بدھات ہے، گھر دسائے اک ایکنکار۔ ایکنکارا اُتم ذات ہے، ذات پاتی وچ نہ آئے۔ سرشٹ سبائی پت مات ہے، نرمل جوتی رہیا جگائے۔ آپے آپ کھلاپات ہے، سچ سنگھاسن آسن لائے۔ ست پُرکھ نرنجن ساچا مات ہے، ست ستوادی ہر ہر رگھرائے۔ شبد برہمادی وچ برہمادی ہے، دُهن انادی اک وجائے۔ بودھ اکادھی مادھو مادھ ہے، بھیو ابھیدا آپ اکھوائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنت آد انت سادھ سنت بھگت بھگونت اپنی رچن رچائے۔ شبد انادی بول ہر سُنائیندا۔ سرشٹ سبائی تولے پورا تول، دس کیسے نہ آئیندا۔ گرمکھ ورلے آتم پڑدے دیوے کھول، بجر کپائی پھول پھلاییندا۔ کایا مندر ساچے اندر کرے چوبل، ساچا راگ اک سُنائیندا۔ آد انت نہ جائے ہر بھول، بھانے وچ سمائیندا۔ لکھ چوراسی کایا مٹ شبد مدھانے رہیا ورول، ساچی سیو کھائیندا۔ گرمکھ ساچے سنت جن دُرمت میل دیوے کٹ، اک وکھائے ساچا ہٹ، چوڈاں لوکاں بھیو مٹائیندا۔ آتم سر سچ سروور نہ کوئی دیسے تیرتھ تٹ، ہر ہر وسیا گھٹ گھٹ، گھٹ بھیتر آپ سمائیندا۔ جوت جگائے کایا مٹ، دوس رین لٹ لٹ، اگیان

اندھیر رہن نہ پائیندا۔ لیکھا چُکے اٹھسٹھ، گر چرن سروور ساچا مٹھ، لکھ چوراسی ہووے بھٹھ، اتم جوتی میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چار ورن بنائے ایکا گوتی، گرمکھ اُچائے ساچے مانک موتی، مانک منیا آپ اکھوائیندا۔ مانک موتی گرمکھ لال اُپتیا۔ تن پہنائے شبد دوشال، جگت چڑھائے ساچا چنیا۔ آپے شاہ آپے کنگال، دیوے وست نام دھن مال، وڈ داتا ہر دھن دھنیا۔ پھل لگائے کایا ڈال، امرت اتم سہائے ایکا تال، نیڑ نہ آئے کال مہاکال، جگت مٹائے جھوٹھا جنیا۔ جگت اولڑی چلے چال، دُھر درگاہی شبد دلال، سنت سہیلے لے بھال، کلجگ ویکھے اتم بنیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی اتم گھر دوس زین لگائے سنہیا۔ لکھ چوراسی کالی دھار، کلجگ زین وِہائیا۔ ویلے اتم پینی مار، پیس اکیسا جوت جگائیا۔ شبد کھنڈا پھڑ پھڑ کٹار، لوآں پُریاں رہیا پلائیآ۔ برہما شو کرے خبردار، سُرپت راجا اند کروڑ تینتیس ہر جگدیشا رہیا جگائیا۔ وربھنڈی کھیل وچ اُنیسا، نہ کوئی دسے موسیٰ عیسیٰ، کالا سوسا رہن نہ پائیا۔ نہ کوئی پڑھے قرآن حدیثا، انجیل قرآناں وید پُرا ناں، ہر ہر سچا شاہ سلطانا، ویکھ وکھائے کھانی بانی، گرمکھ ساچے برہم گیانی، ایکا ہر ہر جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سُنہیڑا جگت ور، اگم اگما بھگت جنائیا۔ شبد سُنہیڑا دُھر درگاہ، پرہہ ساچا مات پُجائیندا۔ کلجگ جیواں اتم دینا پھاہ، رائے دھرم بنت بنائیندا۔ لاڑی مؤت کرے اک نکاح، کلجگ ویلا وقت سہائیندا۔ ویکھ وکھانے تھاوں تھان، نو کھنڈ ونڈ ونڈائیندا۔ نہ کوئی سہائی پتا ماں، پتر دھیان دس نہ آئیندا۔ گرمکھ ورلے سنت سہیلے گر پورا آپے پکڑے بانہ، ایکا ایک چرن ٹیک ساچا راہ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سُنہیڑا دیوے ور، جیو جنت پرہہ مایا پائی کل بے انت، گوڑھی نیند سوائیندا۔ کلجگ جیو جاگ جگت جلنیا۔ اتم جوتی دیپک بُجھے چراغ، ہوئے اندھیر کایا مسیا۔ مایا ممتا ہنس بنایا کاگ، پنچ پنچائی بہہ بہہ ڈتیا۔ مایا ڈسنی ڈسے ناگ، ساچا دھن در گھر دس نہ آئے اتم انہیا۔ چرن کول پرہہ ساچے لاگ، آد انت جُگا جُگت ہر ساچے بیڑا بنہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، کھئے نہ لائے مات سنہیا۔ شبد چلے ایکا لہر، پرہہ ساچا مات چلائیندا۔ لیکھا لکھے سوا پھر، کایا نگر کایا شہر ساچا نگر کھیڑا اک وسائیندا۔ بہرم بھلیکھا کڈھے ایر غیر، جو در آئے بھيو کھلائییندا۔ شبد داتا اتم ہر ہر گیاتا وڈ شاعری شاعر، دیوی دیو آپ اکھوائیندا۔ کلجگ اتم ورتے قہر، پرگٹ ہوئے گمبھیر گھر، بھيو کوئی نہ پائیندا۔ ہر بھگت ادھارے کر کر اپنی مہر، ہر داتا ہتھیں اپنی ہتھ شبد گانا، تند سچا نام رکھائیندا۔ آپے آپ ہر ہر زوریر نو کھنڈ پرتھی رہیا گھیر، ساچی ونڈاں ونڈ

ونڈائیندا۔ ویکھ وکھانے انڈج جیر، جیرج انڈ وچ وریہنڈ آتم برہم برہم وکھائیندا۔ لکھ چوراسی سٹی دے کر کنڈ، نار ڈہاگن ہوئی رنڈ، سنت شہاگی جگت ویراگی گرمکھ مات بنائیندا۔ سوئی سرتی جس جن جاگی، در گھر ساچے بنے ہنس مات کاگی، چرن سروور ساچی دھوڑ، مٹکھ موڑ اک اشنان کرائیندا۔ کایا رنگن رنگ چاڑھے گوڑھے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد وجائے ڈنک آپ اٹھائے راؤ رنگ، رنگ راجانا شاہ سلطانا والی دو جہاناں اپنا آپ جنائیندا۔ دو جہاناں ہر ہر والی، شبد گر اُپجایا۔ لکھیا جانے دھر، ورن اورنی بھیو نہ رایا۔ نہ کوئی جانے دیوت سر، کروڑ تیتیسا بھیو نہ پایا۔ شبد چڑھے پرہہ ساچے گھوڑ، چٹے آسو تنگ کسایا۔ دو جہانی رہیا دوڑ، پُریاں لوآں باہر کرایا۔ لکھ چوراسی ویکھے پرکھے مٹھے کوڑ، کلجگ اتم چوتھا، پوڑ ساچا پوڑا رہیا اٹھایا۔ پرگٹ ہر گھر براہمن گوڑ، نہ کوئی جانے لما چوڑ، ساڈھے تین ہتھ جھیڑا جگت مکایا۔ ساچا شبد اک رکھائے ساچا شبد ساچا پوڑ، گرمکھ ساچے سنت جنان ساچا در رہیا وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، کالا ویس در درویش نر نریش، نہ کوئی مچھ داہڑی، نہ دیسے کیس، آپ اپنا روپ وٹایا۔ کیسادھاری نر نرنکاری۔ جوت اکم اکم اپاری۔ شبد تیز جگت کٹاری۔ برہمنڈ کھنڈ کھنڈ ونڈ جل کاری۔ چنڈ پرچنڈ پاوے ونڈاں، برہمنڈ کھنڈ رنڈ نر نر ناری۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈ، ایک شبد ایک گر، ایک ہر ایک نر، ایک در ایک سر، ایک ور چار ورن کھڑے رہن دواری۔ چار ورن پرہہ ایک داتا، جوتی بھیکھ وٹائیندا۔ شبد دیوے گھر ساچے ساچی داتا، دہ دشا ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن اپارے پارذاتا، کوستک منیا مستک تلک لگائیندا۔ ملے میل پرہہ کملاپاتا، آپ چڑھائے اوکھی گھاٹی، اک وکھائے ساچی ہاٹی، ساچا سوڈا نام رکھائیندا۔ بجر کپاٹی جس جن پاٹی، جگے جوت کایا ماٹی، لیکھا چکے تیرتھ تاٹی، امرت سر سروور، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ کل، گھر اولاک اک اکلایا آپ شہائیندا۔ گر سنگت دھن کماٹی، ہر ہر منگل گایا۔ آتم در وجے ودھائی، اندھ اگیان اندھیر رہیا مٹایا۔ دیپک جوتی کرے رُشنائی، جس جن کایا تن بھانڈا بہرم بھیو بھٹایا۔ شبد گرمکھ سگن لگائے کرے مات کرمائی، نام دات ساچی آتم جھولی رہیا بھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گر سنگت دیوے نام ور، لکھ چوراسی چکے ڈر، چرن سرن سرن چرن گر اک دھیان جس جن لگایا۔ چرن دھیان گردیو، گر منتر جگت جنائیا۔ ملے میل پرہہ الکھ ابھیو، امرت آتم ساچا پھل کھوٹایا۔ رسنا گائے جہوا جہو، آون جاون پتت پاؤن ساچا لیکھے لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد دیوے جگت ور،

اندر مندر ساچے بہ بہ ہرجن آپے گائے، آپے سکے سنائیا۔ سچ راگ گھر ساچے گایا، سُنے سُنائے کانا۔ مَمکھ جیواں دِس نہ آیا، ناد انادی اک ترانہ۔ دہ دشا در ویکھ وکھایا، گنوتتا ہر گن ندھانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، ساچا حصّہ مات ونڈایا۔ ملے میل سِری بھگوان، سِری بھگوان سچ سلطان، گھر ساچے تخت براجیا۔ دھرم جھلائے اک نشان، شبد سرُپی مارے آوازا۔ ایک راگ سُنائے کان، کھانی بانی وید پُرانی سارے گان، آپے رکھے لاجیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، دوس رین اٹھے پھر نگاہبان، جن بھگت سوارے جگت کاجیا۔ ہر جوت اگم بے پرواہ ہے۔ آپے آپ پئے جم، نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں ہے۔ پون سواسی نہ کوئی دیسے دم، نہ کوئی لئے ساہ ہے۔ آپے آپ اپنا جانے کم، ایکا وسے ساچے تھاں ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ رکھائے اپنا ناں ہے۔ جگ جگ دھارے بھیکھ، بھیکھ وٹائیندا۔ سرشٹ سبائی رہیا ویکھ، دِس کیسے نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی لکھے لیکھ، لکھنہار آپ اکھوائیندا۔ دھر مستک لاوے ساچی میخ، بھانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گرمکھ ورا لا آتم نیتر لئے پیکھ، مَمکھ جیواں دِس نہ آئیندا۔ نہ کوئی جانے اولیا پیر شیخ، مُلا قاضی شیخ مساک، نہ کوئی جانے ساچے ناک، بھرے بھرم بھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا ویکھ ہر، آپ اپنی بنت بنائیندا۔ آپے نر آپے نریش، نہ کوئی جانے برہما وشن مہیش گنیش، اپنا آپ اُپایا۔ آپ اپنے رنگ سہائے، جوتی جامہ پایا۔ شبد مردنگ اک وجائے، لوآن پُریاں رہیا سُنایا۔ لکھ چوراسی بھنگ کرائے، دھرم رائے رہیا جنایا۔ لاڑی مؤت منگ منگائے، دووین ہتھیں مہندی لائے، ویلا اتم دئے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم جوت جگایا۔ کلجگ جیواں پڑدہ اوہلا جائے چک، ویلا اتم آیا اے۔ لکھ چوراسی بوٹا اتم جانا سُک، چاروں گنٹ منہ وچ پینا ٹھک، نہ کوئی کیسے سکے بچایا اے۔ پنج ت پرہ دیا کھائی۔ بڈ ماس نارٹی رت بوند رکتی دیہہ اُپائی۔ آپ بنائے جگت جگتی، مت بڈھ من وچ ٹکائی۔ نال رلائی آتم سرتی، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار سنگ وسائی۔ اک رکھائے شبد ناد تورتی، پڑدہ اوہلا رہیا کرائی۔ جوت نرنجن اکال مورتی، مورت صورت دِس نہ آئی۔ جگت وکارا ویکھ ویکھ نیتر پیکھ آتم ترشنا رہی جھورتی، امرت جھرنا نہ کھئے جھرائی۔ در دوارا دِسے دُور دُورتی، نیرن نیر نہ کھئے اکھوائی۔ بھرم بھلیکھا کوڑو کوڑتی، شبد ہتھوڑا من لینا لائی۔ آسا منسا ہر ساچا پورن پورتی، ویکھ وکھانے مٹھا کوڑا، جو جن آئے چرن سرن سچئی سرنائی۔ مت بڈھ کرے ابھان۔ بھلیا ناؤں گن ندھان۔ ہتھ نہ آیا نام نشان۔ پنچم بلی ہوتے بلوان۔ کرم ریکھ نہ سرتے ٹلی، بھلیا جیو نادان۔ پرہہ ابناشی ولی چھلی، وسے کایا مندر وچ مکان۔

نہچل دھام وکھائے سچ گلی، شبد جھلے اک نشان۔ سیس دھرنا گر چرن سرن ساچی تلی، آتم اُچائے برہم گیان۔ کایا ماٹی جھوٹھی کھلی، اٹھے پھر رین اندھیر اندھ گیان۔ دیپک جوتی در دوارے ایکا بلی، مت دے سمجھاوے پنج تت، بہتر ناڑی نہ ایلے رت، تین سو سٹھ ہاڈی پرہ بنے گاڈی، پنج وکارا دیوے واڈھی، چرن دوار لڈاوے ساچی لاڈی، اک رکھائے سچ دھیان۔ رسنا گایا پڑھ پڑھ تھکے، بھیو نہ پایا ہر ہر رایا۔ سرت سوانی نہ نکلی وچوں سوئی نکه، جگت وواد مکھ رکھایا۔ اکادھ بودھ کیسے ہتھ نہ آیا۔ نہ کوئی دیوے شبد داد، برسہاد کھوج نہ کوئی کھجایا۔ آتم دھن نہ اُچے ساچا ناد، سنسا روگ دئے مٹایا۔ جیو جنت پُرکھ ابناشی آپے جانے گن اوگن گنوتتا گن ندھان، ویکھ وکھانے سرت سوانی جگت نادان، اندر باہر گیت ظاہر گھٹ گھٹ اندر آپ سمایا۔ کایا کھیڑا نگر اپار۔ من مت سد رہے جھیڑا، کھئے نہ اترے پار۔ پنج لاؤنی جڑ اکھیڑا، وچوں دیوے جڑھ اکھاڑ۔ چیتن کرے حق نیڑا، اٹھے پھر خبردار۔ جس جن بنھیا اپنا بیڑا، گر پورے چرن کرے نمسکار۔ گھلا وکھائے کایا ویہڑا، بُدھ مت نہ سکے وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کریا دیوے کر، ایکا بخشے چرن پیار۔ میل ملانے پُرکھ بہتار۔ پاربرہم برہم جنائے جیو جنت اپنا کرم آپ کھائے۔ اک وکھائے ساچا دھرم، چرن ناتا پُرکھ بدھاتا جوڑ جڑائے۔ دئی دویتی مٹے بہرم، جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کریا دیوے کر، ساچو ساچا سچ وکھائے۔ شبد دھار پرہ گنگ وھاؤنی۔ نام مردنگ اک وجاؤنی۔ شبد جھلے اک نشان، ہر سمرتھ بنت بناؤنی۔ جوتی جوت سروپ ہر، وڈ داتے سورے سربنگ ستجگ تیری مات بنت بناؤنی۔ ہر ساجن ساچا میت، سرب سُکھدایا۔ جگت چلائے اولڑی ریت، آپ اپنی بنت بنایا۔ ویکھ وکھانے دہرا مندر مسیت، گرودوارا گر سُہایا۔ لکھ چوراسی پرکھ نیت، نیت اینتا آپ اکھوایا۔ سنے سنائے راگ چھتیس گیت، گیتا گیان اٹھاراں دھیائے جنایا۔ سرشٹ سبائی راکھ چیت، لہنا دینا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنے رنگ سمایا۔ جوتی جامہ ہر نرنکار، کلجگ کھیل رچائیا۔ شبد ڈنک اپر اپار، راؤ رنگ رسیا جگائیا۔ پرگٹ ہویا واسی پُری گھنک، ایکا رنگن رنگ چڑھائیا۔ آتم جوتی لائے تنک، کلجگ تیری رت سُہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، بھیکھادھاری آپ اکھوایا۔ بھیکھادھاری بھیکھ وٹایا، بہرے بھلی لوکائیا۔ نیتر کھیتر کیسے دس نہ آیا، مایا رُلے جیو جدائیا۔ نیتن نیت گرُمکھ ورلے درشن پایا، در گھر ساچے وچی ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل نگری رت سُہائیا۔ سمبل نگر ہر سُہائے، جوتی مات جگائیا۔ نو کھنڈ پرتھی بھگت اُجاگر آپ کرائے، شبد سودا گر آپ کرائیا۔ کایا گاگر بھاگ لگائے، ونج

و پارا اک دکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ساچے شبد جنائیا۔ ساچے شبد ہر جنائی، ساچا ڈنک وجایا اے۔ ساچا دھام آپ سہائی، راؤ رنک بھیو نہ پایا اے۔ چار دواری آپ بنائی، دہ دشا ویکھ دکھایا اے۔ محل اٹل اچا نام رکھائی اٹان گارا کوئی نہ لایا اے۔ نرمل جوتی کر آکار، دوس رین کرے رُشنائی، اگیان اندھیر مٹایا اے۔ ساچے شبد وجے ودھائی، پرہہ منگلا چار کرایا اے۔ گر گوبندے ہوئی کُرمائی، پرہہ جوتی میل ملایا اے۔ والی ہندے دیا کمائی، گنی گہندے کھیل دکھایا اے۔ آپ مٹائے سگلی چندے، آتم بہرما گڑھ تڑایا اے۔ گرُمکھ ویکھے ساچی ہندے، شبد ہلونا لایا اے۔ سرب جیاں آپے بخشندے، کلجگ بھیکھ وٹایا اے۔ لکھ چوراسی کرے ہندے، چُغلی ہندیا مُکھ رکھایا اے۔ گرُمکھ ورلے امرت آتم دھار وگے ہندے، ہر گن ساگر گہر گمبہر پایا اے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل نگری بھاگ لگایا اے۔ سمبل نگری رُت سہائی، پھلے مات پھلوڑی۔ پاربرہم ابناشی اچت دیا کمائی، ویکھے کھیل ستاراں ہاڑی۔ ہن ہر نامے خالی بُت دکھائی، کیسے کم نہ آئے مُچھ داہڑی۔ کایا ماٹی چم بنائی، مندر اندر جنگل جوہ اُجاڑ پھاڑی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمبل نگری ویکھ گہر، آپے پھرے پچھے اگاڑی۔ سمبل نگری ساچا رانا، ہر ہر ہر جو آیا اے۔ کلجگ ورتے اپنا بھانا، ایکا دو جا بھو چُکایا اے۔ چرن لگائے راجا رانا، سادھان سنتاں رہیا ہلایا اے۔ شبد پھڑے نام مدھانا، لکھ چوراسی رُکنا پایا اے۔ سوہنگ پھڑے تیر کمانا، رسنا چلے تیر چڑھایا اے۔ کرے کھیل والی دو جہانا، بُوڑے ککے پلے آپے رہیا ہلایا اے۔ اندر وڑ نہ کرے شیلے، سب دے انگن کرے ڈھلے، کمرکسا نہ کھئے کسایا اے۔ گگن پاتالی تھم پلے، چڑھکے آیا گھوڑے نیلے، چھتوں باہر کرایا اے۔ لال گلالا ہر گویالا، دُھر درگاہی شبد دلالا، ایکا ونج کرایا اے۔ بستر پائے سوہے پیلے، آپے کر کر اپنے حیلے، نیلے چولے تن سجایا اے۔ گرُمکھ ویکھے ساچے لالا، دیپک جوتی جگے مستک ساچے تھالا، گگن گگنتر آتم انتر تن بُجھائے لگی بسنتر، جس جن دیا کمایا اے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ بنائے اپنی بنتر سمبل نگری ڈیرہ لایا اے۔ سمبل نگری لائے ڈیرہ، ہر ہر کنت سہاگیا۔ نو کھنڈ پرتھی پاوے گھیرا، دیپک جوتی جگے چراغیا۔ کوئی نہ جانے سنجھ سویرا، شبد گھوڑے چرن دیوے اک رکایا۔ پرگٹ ہوئے شیر شیر دلیرا، حق حق جنایا۔ جگت چُکائے میرا تیرا، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل دیس ویس ہر، آپے کرے حق نیڑا۔ کرے نیڑا حق، حق جلالیا۔ دو جہاناں راہ رہیا تگ، دوویں بستھاں رکھے خالیا۔ کلجگ پھل گیا پگ، لکھ چوراسی پھڑ پھڑ جھاڑے ڈالیا۔ شبد پائے نکیل نک، جگت چلے اولڑی چالیا۔ سنت سہیلے کایا گڑھ

اُپر چڑھ چڑھ گئے تھک، ملیا میل نہ والی دو جہانیا۔ دوس زین رسنا بھیکا رس رہے پھک، آتم بُدھ امرت رس نہ بیٹی سچ پیالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجُگ اتم ویکھ در، سمبل نگری جوت اِکگری اِک جگائے اکال اکالیا۔ سمبل نگری دھام سُنہنجا، جگے جوت پُرکھ اِناشیا۔ جن بھگتاں نیتر پائے شبد انجنا، میل ملائے گھنک پُر واسیا۔ پرگٹ ہوئے دو جہانی ساک سین سجننا، آتم لاپے جگت اُداسیا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مچنا، کیسے ہتھ نہ آئے پنڈت کاشیا۔ ایک تال کلجُگ اتم وجنا، جوٹھا جھوٹھا بھانڈا بھجنا، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ساچے منڈل پائے ساچی راسیا۔ ساچے منڈل پائے راس، جوت اگم جگائیا۔ سرشٹ سبائی نہ کوئی جانے پرتھی آکاش، گگن پاتالان سار نہ پائیا۔ مانس دیہی دس دس ماس، رسن وکارا رکھی آس، شبد سواس نہ گائیا۔ پرگٹ ہوئے نہکنک نرائن نر اوتارا، پھڑے شبد کھنڈا دو دھارا، کلجُگ تیری اتم وارا، مٹکھ جیواں دئے مٹائیا۔ ایک شبد کرے جیکارا، چار ورنان اِک پیارا، اوچاں نیچاں اِک دوارا، مستوانا دھام سُنہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل نگری شبد سنگھاسن آتم سیجا اِک وچھائیا۔ شبد سنگھاسن ہر داتار، لوک مات بنایا اے۔ جگے جوت اگم اپار، شبد کھنڈا ہتھ اُٹھایا اے۔ لوآن پُریاں کرے خبردار، برہما اٹھ نیتر رہیا اگھاڑ، شبد سُنہیڑا اِک گھلایا اے۔ شو شنکر دس نہ آئے اگمی دھاڑ، بھیکھادھاری بھیکھ وٹایا اے۔ شبد وجے کاڑ کاڑ، سُرپت راجا اِند رہیا گھبرایا اے۔ نو کھنڈ پرتھی آپ چبائے اپنی داڑھ، آپ اپنی کل ورتایا اے۔ لیکھا لیکھے ستاراں باڑ، بہرم بھلیکھا دئے کڈھایا اے۔ ستان دیپاں کر اُجاڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر شبد بنائے ساچا لاڑ، چھڈا آسو دئے چڑھایا اے۔ چٹا آسو ہر داتار، دھر درگاہی آپ سجاؤندا اے۔ نام پہن تن ساچا گہن بستر اِک ہتھیار، ساچا حکم سُناؤندا اے۔ دوس زین اٹھ پھر رہے تیار، ویکھ وکھانے محمدی یار، عیسیٰ موسیٰ میٹ مٹاؤندا اے۔ جیواں جنتان پینی مار، گھر گھر ہووے باباکار، ناتا تے کنت بہتار، نار پیار نہ کوئی بندھاؤندا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل نگری رُت سُنہاؤندا اے۔ ہر شبد اپار، گر جنائیا۔ گر شبد اپار، سرشٹ سبائی رہیا سُنائیا۔ سرشٹ سبائی اُدھرے پار، جو جن پردے رہیا وسائیا۔ پھڑ پھڑ باہوں لائے پار، بیڑا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد نئی اِک چلائیا۔ ہر شبد اپار، گر پورے اندر وسیا۔ گر شبد اپار، سرشٹ سبائی ایک راہ دسیا۔ سرشٹ سبائی اُدھرے پار، مٹے زین اندھیری مسیا۔ مانس جنم لیکھے لائے، ساچا مارگ دسیا۔ ہر شبد اپار، سدا اڈولیا۔ گر شبد اپار، سرشٹ سبائی اندر مؤلیا۔

سرِشٹ سبائی خبردار، سچ بھنڈار ہر ہر کھولیا۔ دیونہار سرب سنسار، آد انت ایکا تولیا۔ سچ کرائے ونج واپار، بھاگ لگائے کایا چولیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کرے کھیل کلا سولیا۔ ہر شبہ ہر رُپ، گر پورے وچ سمائیا۔ گر پورا ساچا بھوپ، سرِشٹ سبائی شاہ اکھوائیا۔ سرِشٹ سبائی ست سرُپ، گر منتر ردے وسائیا۔ میٹ مٹائے اندھ کوپ، نرمل جوت جگائیا۔ جوت نرنجن اک دھکھائے ساچا دھوپ، شبہ ساچا راگ ایکا ایک اُچائیا۔ آپ وکھائے مہا ہرجن انوپ، کنت سہاگ میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنے رنگ سمائیا۔ ہر شبہ بلوان گر پورے جانیا۔ گر پورا گن ندھان، ملے میل سری بھگوانیا۔ سرِشٹ سبائی دیوے جیا دان، دھر فرمانا نام دانیا۔ گرمکھ ورا چتر سگھڑ سیان، گر پیر سنے ساچے کانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا بخشے ساچا نام، کایا ماٹی جھوٹھے چام، جگت بھگت سچ نشانیا۔ ہر شبہ اتیت سدا اتیتیا۔ گر پورا کرے پریت، سدا سدا رہے اجیتیا۔ سرِشٹ سبائی پرکھے نیت، کایا بند بیٹھے گرودوارے مندر سچ مسیتیا۔ گرمکھ ورلے کایا ٹھنڈی سیت، امرت آتم ساچا جام پیتیا۔ اک سُنائے ساچا گیت، اٹھ پھر وسے چیت، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے جانے ہست کیتیا۔ ہر شبہ ہر رنگ، گر پورے وچ سمایا۔ گر پورے وجے شبہ مردنگ، سرِشٹ سبائی رہیا سُنایا۔ سرِشٹ سبائی کٹے بھکھ ننگ، شبہ دوشالا تن پہنایا۔ گرمکھ ورا ساچی دات لے منگ، منمکھان مکھ چھپایا۔ سدا سہیلا انگ سنگ، شبہ گھوڑے تنگ کسایا۔ نو دوارے آپے لنگھ، سکھمن تڈھی کرے سہایا۔ شبہ رنگیلا اک وکھائے سچ پلنگ، آتم سیجا اک وچھایا۔ امرت آتم دھارا وگے گنگ، اٹھسٹھ تیرتھ ہتھ نہ آیا۔ آتم دھن شبہ ناد وجے مردنگ، راگ چھتیسا نہ کھئے سُنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ہرجن ساچے رہیا ترایا۔ ہر شبہ امول، گر پورے جنائیا۔ گر پورا رہے اڈول، سرِشٹ سبائی رہیا ترائیا۔ سرِشٹ سبائی مات انہول، گر شبہ سار نہ پائیا۔ گرمکھ ورلے بھاگ لگایا کایا چول، کایا ڈولی اک اٹھائیا۔ بجر کپائی پڑدہ کھول، ساچی ہائی ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے سنت جناں کایا مندر قلعہ کوٹ، شبہ لگائے ساچی چوٹ، اوکھی گھاٹی آپ چڑھائیا۔ ہر شبہ ابھید، بھیو نہ رایا۔ گر شبہ گھر آتم ساچے وجے کسے دس نہ آئے وچ کیتیب، رسنا جہوا کسے نہ گایا۔ آپے بیٹے اچھل اچھید، بھیو نہ پاؤن چارے وید، کھانی بانی سار نہ رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرمکھ ساچے سنت جناں ایکا دیوے نام دھنا، ساچا مارگ رہیا وکھایا۔ ہر شبہ اتوٹ دو جہان ہے۔ گر شبہ ادھارے

کوئن کوٹ، ایک بخشے چرن دھیان ہے۔ کلجگ جیو آنھیو ڈکے بوٹ، نہ سکے کوئی اٹھال ہے۔ گرمکھ ورلے تن نگارے وجے ساچی چوٹ، منمکھ در دوارے گرلان ہے۔ جن بھگتاں کڈھے کایا کھوٹ، آتم دیوے برہم گیان ہے۔ منمکھاں اچے بھری نہ کایا پوٹ، رسنا رس رسک پھرے ہلکان ہے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہکلنک نرائن نر، گرمکھ ساچے سنت جناں دیون آیا نام ندھان ہے۔ ہر شبدا ادھار، گر پورے مات رکھایا۔ گر شبد جیکار، وربھنڈی رہیا کرایا۔ وربھنڈی خبردار، کلجگ ویلا اتم آیا۔ بھیکھ پکھنڈی چور یار، در در گھر گھر رہے بھیکھ وٹایا۔ ساچی ڈنڈی اک سنسار، چاراں ورنان دئے وکھایا۔ نو کھنڈاں کرے خبردار، شبد ڈنڈا ہتھ اٹھایا۔ چند پرچنڈی تیکھی دھار، آر پار رہیا کرایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، آپ اپنے رنگ سمایا۔ ہر شبدا ہر ناؤں، گر پورے اندر وجیا۔ گر پورا دیوے سبھی تھائوں، آپ اپنا مات تجیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، ہرجن ساچے پڑدہ کجیا۔ کلجگ پار کرائے پھڑ باہوں، اک وکھائے حاجن جیا۔ سدا سہیلا دیوے ٹھنڈی چھانؤ، سچ دوارا ایک سبجیا۔ آپے پتا آپے مانؤ، آپے رکھن آیا جیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوراسی ویکھ گھر، گرمکھ ورلے اک در شبد تال مات وجیا۔ ہر شبدا اکال، دیال جنائیا۔ دیال شبد گر گوپال، گر منتر بنت بنائیا۔ گر منتر جگت پرتپال، وکھر اکھر بھیو کھلائییا۔ گرمکھ ویکھے ساچے لال، کپائی پتھر بجر آپ تڑائییا۔ کایا مندر سچی دھرم سال، ساچے شبد ہویئے شنوائیا۔ پھل لگے کایا ڈال، آتم میوہ اک کھوائیا۔ ملے وچولا دھر دلال، گر پورا ہویئے سہائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جس جن کیرپا دیوے کر، ایک دھام رہیا وکھائییا۔ ہر ہر دھام سہائے، بنت بنائیندا۔ گرمکھ ورلا پائے، سنت جنائیندا۔ ساچے نہاؤن تیرتھ نہائے، ڈرمت میل گوائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کائے، سر سروور اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا مندر سچ دوار، نہ کوئی جانے پار کینار، بھیو ابھید نہ کوئی پائیندا۔ ساچا مندر سچ محلہ، پرہہ ساچے آپ اپایا۔ آپے وسے اک اکلا، دوسر کھئے دس نہ آیا۔ ہرجن ساچا سنت سہیلا در دوارے کھلا، دوئے جوڑ سپس نوايا۔ گر شبد پھڑائے ساچا بھلا، پنج پنچائنی میٹ مٹایا۔ ہر شبدا کرائے ساچا ہلا، نو دوارے پار کرایا۔ شبد پھڑائے اپنا پلا، ڈونگھی کندر ہویئے سہایا۔ در گھر ساچے آگے کھلا، راگ انادا رہیا وجایا۔ سرتی شبدی آپے ملا، آپ اپنا میل ملایا۔ پار کرائے مایا کوٹ قلعہ، جھوٹھا بھرما ڈیرہ ڈھابیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے سنت ڈلارے در گھر ساچے اک وکھایا۔ ساچا در دروازہ، دس کیسے نہ آیا اے۔ آپے کھولے غریب نوازا، گرمکھ ورلے

حصہ مات ونڈایا ہے۔ آپ اپنا ساجن ساجا، دہ دشا وچ سمایا ہے۔ ساچے تخت آپ پر اے ہر شاہو راجن راجا، جوتی نور سوایا ہے۔ شبد سروپی مارے آواجا، چوبدار آپ اکھویا ہے۔ آپے رکھے گرمکھ لاجا، لاجونت سرب سکھدایا ہے۔ دسم دواوری رچیا کاجا، پاربرہم برہم دوہاں میل ملایا ہے۔ سپس پہنائے ساجا تاجا، ساچا گہنا تن سجایا ہے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در دوارا اک سہایا ہے۔ در دوارا آپ سہائے، ہر ساچا کنت سہاگیا۔ گرمکھ ساچے میل ملائے، ہوئے وڈ وڈبھاگیا۔ ساچا سجن سہیل آپ اکھوائے، ڈرمت میل دھوئے داغیا۔ دھرم رائے دی جیل کٹائے، لاڑی موئے ڈراڈیا۔ اچرج کھیل آپ کرائے، چرن کول اُپر دھول جس جن گر پورے حاضر حضورے چرن پریتی لاکیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، میل ملائے کنت سہاگیا۔ کنت سہاگی ہر سلطان، گھر مندر اندر پایا۔ ملیا میل سری بھگوان، ہوئے ہنگتا وچا جندر، اپنا آپ ٹرایا۔ شبد وکھایا سچ نشان، ڈونگھی کندر بھاگ لگایا۔ گر پورا سدا سدا سدا مہربان، گرمکھان دے مت رسیا سمجھایا۔ لکھ چوراسی چکے کان، جم کی پھاسی پھند کٹایا۔ آپ بیٹھائے شبد بیان، گن ندھانا دیا کھایا۔ پریاں لوآں اک اڈان، تیناں لوکاں باہر رکھایا۔ چوتھے گھر سچ مکان، گرمکھ ساچے لئے بہایا۔ پنچم میلا گن ندھان، پون پونی وچ سمایا۔ چھویں میل شبد بلوان، شبدی رنگ رنگایا۔ ستوے ست پُرکھ نگاہبان، جوتی جوت رسیا جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ منڈل گھر ساچے آسن لایا۔ گھر ساچا ویکھ، گرمکھ ساچے خوشی منائیا۔ نیتر لوچن ساچے پیکھ، آتم ترشنا جگت مٹائیا۔ پرہ لکھن والا لیکھ، برہم پاربرہم ہوئے جنائیا۔ کلجگ اتم دھارے بھیکھ، نہکنکا ناؤں رکھائیا۔ سرشٹ سبائی رسیا ویکھ، آپ دس کیسے نہ آئیا۔ گرمکھان کرے بڈھ بیک، چرن ٹیک اک رکھائیا۔ کلجگ مایا نہ لائے سیک، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ منمکھ جیو رہے ویکھی ویکھ، اکال مورت نظر نہ آئیا۔ اتم میٹے بدھنا لکھی ریکھ، ساچی صورت دئے چھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ وکھانے سرب لکائیا۔ سچ دوارا ویکھ گرمکھ ہسیا۔ جوتی جامہ گر دسمیس، پنچ وکارا در توں نسیا۔ آپے داتا جودھا سورا نر نریش، شبد کرائے کمرکیا۔ کوئی نہ چلے کیسے پیش، چار ورنان راہ ایک دسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ زین اندھیری میٹے اندھیرا مسیا۔ گرمکھ ویکھے سچ دوار، پرہ ساچے جوت جگائیا۔ چارے کنتاں بند کواڑ، دوسر کھئے دس نہ آئیا۔ آپے گھڑیا اپنا گھاڑ، گھڑنہار سرب اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دسے سچ گھر، دوار بنکا اک سہائیا۔ کلجگ کالی دھار، کال پکاریا۔ لیکھا چکے محمدی یار، پرہ انباشی

سُن پُکارِیا۔ منگے منگ در بھکھار، نہ دسے پاسا ہارِیا۔ بھچھیا پاؤنی اپر اپار، لاڑی موٹ نال تیار، دھرم رائے ویکھے در دوارِیا۔ دو جہانان دینا اک پیار، لوک مات رہیئے خبردار، کرے کرائے سچ و ہارِیا۔ منمکھ جیو بھوئے گوار، گھر گھر دھوئے رہے دھکھ پرگٹ بھوئے نہکلنک نرائن نر اوتار، گرمکھان کرے اُجل مُکھ منمکھان مارے شبد کٹار، سار کوئی نہ پا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، شبد سنگھاسن جوت پراج کلجگ اتم رچیا کاج، کال مہاکال دین دیال حکم سنا رہیا۔ کال پکار داتار کر، دوئے جوڑ کرے بینتیا۔ کریا اپر اپار کر، ویکھان کھیل جگان جگنتیا۔ لاڑی موٹ تن شنگار کر، رنگ چڑھائے تن بسنتیا۔ آپ اپنا شبد ادھار دھر، گرمکھ ساچے پار کر، دھنوتے ہر دھنوتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، منگن آئے ور در، جگت بھرنا ساچا گھر لکھ چوراسی جیو جنتیا۔ کلجگ کال کری صلاح، ویلا اتم آیا۔ لکھ چوراسی اتم نے کون ملاح، سادھ سنت آتم رسن بھوئے ہلکایا۔ کون کٹائے جم کا پھاہ، دھرم رائے رہیا خوشی منایا۔ لاڑی موٹ ویکھے تھان، نو کھنڈان کھیل رہیا کھلایا۔ گرمکھ ورلے پُرکھ ابناشی آپے پکڑے بانہ، شبد سرُپی میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک دیوے شبد ور، جگت کوٹ پے جائے پھوٹ، لہندی دشا پائے حصہ، دہ دشا ویکھ وکھایا۔ کال دیال پرہ شبد جنائی، رہنا خبردار۔ کلجگ اتم بھوئے گرمائی، جگت وچولا محمد یار۔ لکھ چوراسی پینی پھاپی، سوہنگ ڈھولا کرے خبردار۔ مستک بکا کون میٹے مستک کالی شاہی، جنت انت ہونا دُشٹ ڈراچار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دیوے شبد ور، منگے منگ در بھکھار۔ آتم بھچھیا پرہ ساچے پائی، منگی منگ اپار۔ جگت اچھیا پور کرائی، سرشٹ سبائی بھوئے بھنگ، نہ کوئی دیسے میت مُرار۔ دہ دشا ویکھ وکھائی، سرہنگ، رنگ مول نہ کوئی ہنڈھائی، گرمکھ ورلے ساچی سکھیا گرمت پائی، گر چرن پریتی سچ پیار۔ مت گت گت مت پرہ شبد جنائی، بھریا رہے بھگت بھنڈار۔ دھرنی دھر آپ اکھوائی، کرنی کرن سرشٹ سبائی آپے جانے اپنی دھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کرے کھیل اپر اپار۔ اپر اپارا کھیل رچایا، ہر ساچی ونڈ ونڈائیا۔ سمت تیران مات چڑھایا، راج راجانا شبد جنائیا۔ سادھان سنتان رہیا بلایا، آتم گیان ویکھ وکھائیا۔ آپ اپنا رنگ وٹایا، شبد نشانے تیر اٹھائیا۔ ویکھے کھیل سری بھگوانا، بھگت بھگوتنا دیر نہ لائیا۔ پُریا لوآن اک نشانہ، گن ندھانا رہیا بنائیا۔ برہم لوک بھوئے انت ویرانہ، برہما میٹ مٹائیا۔ شو شنکر بیٹھا لائے دھیانا، باشک تشکا گل لٹکائیا۔ سُرپت راجا اند رہے مستانہ، کروڑ تینتیس سیرس جھکائیا۔ وربھنڈی بھوئے جیو نادانا، کلجگ بھنڈی پائیا۔ پرگٹ بھوئے ہر بلوانا، نو کھنڈی جوت جگائیا۔ ایک رکھے شبد نشانہ، چند پرچنڈی آپ

اُٹھائیا۔ جن بھگتاں بٹھے ہتھیں گانا، مُمکھاں کنڈی رہیا وڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت پیس صد تیراں آپ چُکائے، ہیرا پھیرا رہیا مٹائیا۔ ہیرا پھیرا جگت مٹائے، ہر ساچا وقت سہاؤنا اے۔ آسُو تِن دیا کھائے، دلی دربار جا بلاؤنا اے۔ بہن بہن پرہہ جوت جگائے، شاہ شہانہ ہر بھگوانا اک الکھ جگاؤنا اے۔ والی ہند اٹھ ندھانا، پرگٹ ہوئے نہکلنک بلی بلوانا، سرِشٹ سبائی تھے مانا، شاہ سلطاناں کوئی دس نہ آؤنا اے۔ اک جھلائے دھرم نشانہ، چار ورنہ برہم گیانا، ہندو سکھ عیسائی مُسلم کوئی دس نہ آؤنا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک رکھائے دُھر فرمانا، وید پُرانا بھیو نہ پاؤنا اے۔ سمت چوڈاں چوڈاں ہٹ، پرہہ ساچا مات کھلائیندا۔ اک دکھائے شبد پٹ، گُرمکھاں تن پہنائیندا۔ جوت جگائے لٹ لٹ، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ مُمکھاں دُئی دویتی لگا پھٹ، نہ کھئے روگ گوائیندا۔ گُرمکھاں دُرمت میل کٹ، دُھر سنجوگ ملائیندا۔ ویکھ وکھائے اٹھسٹھ آپ اپنی بنت بنائیندا۔ در دوارے اک اکٹھ، کلجگ تیری اُلٹی لٹھ ہر سمرتھ آپے آپ گُرائیندا۔ جگت وِدیا ہونی بھٹھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سہائیندا۔ دس پنج پنج دس تیری دھار۔ گُرمکھاں پرہہ نس نس کرے کرائے خبردار۔ ساچا راہ ایکا دس، اک وکھائے پار بیاس کِنار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ہر بھگت میل جوت زرنجن نر زرنکار۔ سمت پندراں پندھ مٹکائے، جوٹھی جھوٹھی یاری دا۔ کلجگ جیاں اندھ مٹائے، کرے کھیل ہر گنوت گنا گنکاری دا۔ مدرا ماس نہ کوئی دند لگائے، لیکھا چُکے جگت وباری دا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچے چند لوک مات چڑھائے، میل ملائے دُھر درباری دا۔ سولاں سولاں کل دھار، اپنی کل ورتائیندا۔ راج راجاناں کرے خبردار، شاہ سلطاناں بھکھ منگائیندا۔ آپے بیٹھ سچ سچے دربار، گن ندھانا ویکھ وکھائیندا۔ چاروں کُنٹ ہاکار، بہین بھٹیا نہ کوئی وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گُرمکھ ملے ساچا سٹیا، نام چڑھائے ساچی نٹیا، کلجگ بیڑا پار کرائیندا۔ سمت ستاراں ہوئے وچھوڑا کنت نارا، چاروں کُنٹ اگمی دھاڑا، کیسے نہ دسے پچھے اگاڑا، ہاڑ ستاراں وقت سہائیندا۔ سمت چڑھ دس اٹھ اٹھاراں، دھرم رائے گھر لگے بہاراں، لاڑی موٹ لکھ چوڑاسی ویکھے ایکا لاڑا، ہتھیں گانا بٹھ وکھائیا۔ سمت چڑھ جگت اُنیسا، کوئی نہ دسے جگت حدیثا، مایا رانی جوٹھا جھوٹھا پیسن پیسا، خالی ہوئے سرب دا کھپسا، جگت بھکھ کیسے مَن رکھ لوک مات ہتھ نہ آئیا۔ پیس پیسا ہر جگدیشا چھتر جھلائے ساچے سیسا، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایکا ورن ایکا سرن ایکا راگ ایکا جاگ میل ملاواں کنت سہاگ، ساچا میلا آپ ملائیا۔ پیس اک

اِکِس سَرِشٹ سبائی رہ جائے نکی، رَو سس سس رو نام نوکا ساچی چڑھ، در دوارے آگے کھڑ، پُرکھ ابناشی لڑ ساچا پھڑ۔ ایکا ور منگن سیس دھڑ۔ لوک ماتی لگے جڑھ۔ سوہنگ اکھڑ سَتجُگ وکھر لینے پڑھ۔ در دوارے ساچے وڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گُرمکھ ساچے دے دے ور، گگن گگنتر جائن چڑھ۔ اِکِس اِکِس کرے وبارا، کلفی دھر جگدیش۔ نو کھنڈ پرتھی ایکا دھارا، شبد رکھائے ساچے سیس۔ پاربرہم برہم روپ نیارا، کوئی نہ کرے مات ویس۔ ساچا شبد دھرم جیکارا، جے جیکار اک حدیث۔ ایکا ایک ایکنکارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سُنیہڑا جگت ور دیوے الکھ ابھیوے، سَرِشٹ سبائی رسنا سیوے، گائے گن جہوا جہوے اک اِکِس۔ بھگت دوار ہر ساچے بھائے، جگا جگنتر ریتی۔ نام ادھارا اک رکھائے، کایا کرے پت پنتی۔ سولاں تن شنگار کرائے، ونج وپار اک کرائے، بیٹھا دے اک اتیتی۔ کنت بہتار میل ملائے، آتم سیجا اک وکھائے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، امرت دھارا مُکھ چوائے، کایا کرے سینتل سیتی۔ گُرمکھ پایا رام، دھام پراجیا۔ امرت آتم پیبا جام، پورن بھوے کاجیا۔ کایا نگر کھیڑا سچ گرام، دیپک جوتی جگے مٹے اندھیری شامیا۔ لیکھے لگا کایا مائی چام، ملے میل پرہہ انترجامیا۔ پلے بٹھے سچا دام، دو جہاناں کرے رکھوالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر بھگت دوارا منگے منگ، چرن پیارا بن سوالیا۔ چرن پیار منگے منگ، ہر داتا جگت سوالیا۔ کایا چولی چاڑھ رنگ، مٹے ہر جن گھٹا کالیا۔ وجے شبد نام مردنگ، بہتر ناڑی ساچا تازا دوس دباڑا اک وکھا لیا۔ مائس دیہی نہ بھوے بھنگ، پُرکھ ابناشی ساچا سنگ، ملے میل جوت اکالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آتم ویکھے سچ گھر، دیپک جوت جگے دیوالیا۔ دیپک جوتی تن اُجیار، مٹے اندھ اگیانا۔ ایکا ایک کر آکار، ویکھ وکھائے سیری بھگوانا۔ دسم دواری کھول کیوڑ، ساچی دھوڑ کرے اشنانا۔ نو دوار تتی اگنی ہاڑ، مٹکھ جیو ونڈ ونڈانا۔ جگت وکار مگر لگی دھاڑ، پنجاں چوراں اک اکھاڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچے جائے تار، ایکا دیوے شبد ہلار، دُھر درگاہی دُھر بانا۔ نام بپانے ساچے چڑھ، گُرمکھ مٹی جدائیا۔ نو دوارے آگے کھڑ، پرہہ ساچے دیا کھائیا۔ شبد گھاڑن ساچا گھڑ، رتھ رتھوہی آپ ہو جائیا۔ ایکا نام پھڑائے لڑ، شبد ڈنڈا ربیا وکھائیا۔ ہر جن ساچا جائے چڑھ، کلجگ اتم کنڈھا نیڑے آئیا۔ در دوارے نر نرنکارے آگے کھڑ، سیس دھڑ کھٹے دس نہ آئیا۔ ایکا اکھڑ جگت وکھڑ جائے پڑھ، آپ ادھارے پُرکھ ابناشی بابوں پھڑ، ساچے مندر بھگت اندر ایکا ایک وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیناں بندھپ دین دیال سرب پرتپال کال مہاکال بھانے وچ

رکھائیا۔ سنگھ تارا پرہ شبد تار پلائی۔ آتم اُچی دُهن سچّی دُهنکار، سُنّ مَن ٹرائی۔ گر شبد کر اُجیار، تن ساچی جوت جگائی۔
 بھانڈا بہرم جگت نوار، ہومے ترشنا روگ جلائی۔ ملیا میل پُرکھ اپار، اگم اگمرا اگمی کار کرائی۔ نام کرائے ونج وپار، نہ کوئی پلے پیسا
 دمڑی دمڑا ساچا دھنّ اک وکھائی۔ ایکا دیوے چرن پیار، لیکھے لائے کایا چمڑا، بودھ آگادھ شبد جنائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آتم ویکھے شبد گھر، شبد شبدی میل ملائی۔ ملے میل شبد گُر، سُرّتی سُرّت بھوائیا۔ آپ چڑھائے ساچے گھوڑ، دُھر
 درگاہی آیا دوڑ، اُچا پوڑا اک وکھائیا۔ نہ کوئی جانے لما چوڑ، ست پُرکھ نرنجن براہمن گوڑ، گوڑ سپوتا ہر اودھوتا جوتی ست ایکا
 شبد اپنی گود اُٹھائیا۔ کلجگ سہائے ساچی رت، منمکھ جیواں وڈھ نک گت، شبد کھنڈاں رہیا اُٹھائیا۔ جن بھگتاں امرت آتم دیوے
 گھٹ، منمکھاں جڑ دیوے پُٹ، ہرجن ساچا لاہا لین لٹ، نیتر نین لوچن در دوارے درشن پائیا۔ رسنا تیر کمانوں رہیا چُھٹ، جوتی
 جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، اک وکھائے سچ گھر، گرُمکھ ساچے دیا کھائیا۔ گرُمکھ ساچا گن ندھان، گنوتتا ہر پایا۔ ایکا
 ایک گر چرن دھیان، دُھر بھگوتتا میل ملایا۔ اتم چُکے جم کی کان، ساچے سنتاں سرن سرنائی اک وکھایا۔ جوتی جگت جگت جُگیشر
 دیوے سچّا دان، دُھر فرمانا حکم جنایا۔ تپی تپیشر رکھی مُنیشر اک گیان، آتم برہم جنایا۔ سرب جیاں پرہ آپے جت، ایشر جگت
 جگدیشر جگت پت، نت نوت بھگتن پت جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ آپے جانے وار تھت، پت پوت آپے رہیا کرایا۔ بھگت جنان پرہ
 ساچا مت، سر سہائے پیت پیتبر جگت کاج رچایا سویبر، میٹ مٹائے جھوٹھا اڈمبہر، ساچا راہ رہیا وکھایا۔ ایکا راہ جگت ملاح، ہومے
 سرشٹ سبائیا۔ چار ورن وکھائے ایکا تھان، آپے پتا آپے ماں، اپنی گود اُٹھائیا۔ رنک راجاناں شاہ سلطاناں ایکا تھان دئے بہا، اوچ نیچ کھئے
 رہن نہ پائیا۔ محل اٹل اُچے مندر اندر اڈے کان، سُنّج مسانا رہیا وکھائیا۔ بھگت سہیلا بھگتن پکڑے بانہ، پون بہانے رہیا چڑھائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، داتا جودھا
 سور بلی بلوان، راؤ رنک راج راجان شاہ سلطان ایکا ڈنک دوار بنک وجائیا۔ گرُمکھ ورلے آتم در وجے ودھائی، جے جیکار نر نرنکار۔
 ایکا ایک ایک ایکنکار۔ ست سرُپ سرب پَسار۔ ہر وڈا شاہو بھوپ، رنگ انوپ ست سرُپ جوت سرُپ جوت ادھار۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پرگٹ ہومے کلجگ اندھ کوپ، گنُو غریب نانیاں پاوے سار۔ کلجگ اندھ اندھیرا چھایا۔
 جوٹھ جھوٹھ ہو دلیر، مایا رانی گھیرا پایا۔ بہرمی بہرم نہکرمی کرم دئے نیڑا، جگت جھپڑا رہیا مٹایا۔ ورنی ورننا ترنی ترنا کرنی کرنا لائے

ایکا شبد اکھیڑا، نگر کھیڑا کوئی دس نہ آیا۔ دھرت مات مار جہات پُرکھ بدھات تیرا کھلا کرائے ویہڑا، گرمکھ ورلے ناتا چرن بندھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے کھیل ایک ساتا، بیٹھا رہے اک اکتا، اپنے رنگ سمایا۔ منگے منگ دوار شبد بہنڈاریا۔ دیونہار داتار وچ سنساریا۔ جن بھگتاں دیوے کر پیار، ویکھ وکھانے وارو واریا۔ آتم تاکی کھول بند کواڑ، دیوے جیا دان آتم شبد آدھاریا۔ تتی وا نہ لگے کلجگ باڑ، مایا ممتا ترشنا پرہ دیوے ساڑ، پنجاں چوراں کرے خواریا۔ سُرَت سوانی شبد ملائے ساچے ہانی، امرت آتم جل پیائے ٹھنڈا پانی، جوت جگائے بہتر ناڑیا۔ آتم دُھن اُچے سچّی ہانی، بھرے بھلی جیرج کھانی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے دان ہر مہربان گنوتتا ہر گن نڈھانیا۔ نام وست پرہ جھولی پائے۔ گرمکھ کایا رنگے، چرن گھولی ہوں گھول گھائی۔ وجے نام شبد سچ مردنگے، ہوئے سہائی سدا انگ سنگے، سنگ انگ آپ اکھوائے۔ شبد گھوڑے کس تنگے، دہ دشا رہیا دوڑائے۔ بھگت دوارے مؤل نہ سنگے، دیوے درس کر کر ترس آپے آپ رگھوائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ہرجن دیوے شبد ور، ملے میل ہر سجن سہیل، ساچا میلا سچ سُبھائے۔ جگت گیانیاں من مت اُچجائے۔ پاربرہم چرن دھیانیاں، گرمکھ ورلا مات وکھائے۔ شبد جانے جو سچ نشانیاں، بھانڈا بہرم بھو بھن وکھائے۔ آتم وجے تیر ساچی کانیا، کرم ککرم مانس جنم ہرجن ویکھ وکھائے۔ دُھن آتمک شبد اناد انادی کون دوارے اُچے دُھن، کون جنائے بودھ اگادھی ساچی بانیا۔ جگت ودیا پڑھ پڑھ اک دو جے توں رہے سُن، گرمکھ ورلا برہم گیانیا۔ پُرکھ ابناشی آپے کرے سرشٹ سبائی چھان پُن، گنوتتا ہر گن نڈھانیا۔ سرب پکار رہیا سُن، گرمکھ اُدھارے ورلے چن، جُگا جُگنت ساچی بانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، جوتی کھیل اپر اپار، ایکا بھریا شبد بہنڈار، نہ کوئی جانے جگت گیانی جیرج کھانیا۔ گیان گر جگ شبد ہے، شبد گر جگت گیان۔ گر شبد جس جن پروان ہے، جانے کھیل سیری بھگوان۔ آپ رکھائے اپنا پرد ہے، جُگا جُگت ویکھ وکھان۔ نہکلنک نرائن نر، جوت سرُپ والی دو جھان، نہ کوئی جیو جنت نہ جگت سنت کرے پچھان۔ جگت نام ہر انس، لوک مات اُپائیندا۔ ہرجن بنائے ساچا بنس، ساچی دات جھولی پائیندا۔ دُشٹ سنگھارے جیوں کاہنا کنس، بھیکھ پکھنڈا انت مٹائیندا۔ دھرے جوت وار سہنس، روپ رنگ نہ کھئے بھيو جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم جوت جگائیندا۔ کلجگ اتم جوت جگائے، کرے کھیل اپاری۔ شبد ڈنک سنگ رلائے، چاروں کُنٹ کرائے جے جیکاری۔ نام مردنگ اک وجائے، وجے ناد اپر اپاری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوراسی ویکھ در، کرے

کرائے اپنی کاری۔ کرن کراونہار ہر جگدیسیا۔ بھیکھادھری بھیکھ باون، ویکھ کھیل پیس اکیسیا۔ اک پھڑائے شبد سچا دامن، نام چہتر جھلائے سیسیا۔ نیڑ نہ آئے کامنی کامن، مایا رانی جوٹھا جھوٹھا پیسن پیسیا۔ کلجگ مٹے رین اندھیری شامن، شاہ سلطاناں خالی کھسیا۔ گرمکھ ساچے آتم اندر بہہ بہہ گاون، کتھنی کتھ نہ سکے دند بتسیا۔ میل ملاواں پُرکھ ابناشن گھٹ گھٹ واسن، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ در، ویکھ وکھانے جگت حدیثا۔ جگت حدیث جگت بھاونی، کلجگ اتم ویکھ کھیل، پُرکھ ابناشن کھلاپاتی۔ سجن سہیلے آپے میل، دیوے شبد گر منتر شبد داتی۔ جوت سروپی چاڑھے تیل، کرے وبارا اک اکتی۔ کلجگ اتم اچرج کھیل، دیپک جوت جگے بن دیوا تیل باقی۔ آپے وسے رنگ نویل، جن بھگتاں امرت دیوے بوند سوانتی۔ دھرم رائے دی کٹے جیل، آون جاون پھند کٹاتی۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، جس جن دیوے شبد ور، اٹھے پھر دوس رین رہے پرہاتی۔ ساچے مندر رہے پرہات، نہ ہوئے سنجھ سویرا۔ ہر جن ورا آتم اندر ویکھے مار جہات، شبد سنگھاسن ہر پراجے کرے حق نیڑا۔ مٹے رین اندھیری بہرما رات، بھاگ لگے کایا نگر ساچے کھیڑا، نہ کوئی جانے ذات پات، پُرکھ زرنجن ساچو ساچ، اک وکھائے کھلا وپہڑا۔ کایا ماٹی جھوٹھا کاج، نو دوارے مٹکھ جیو رہیا ناچ، مایا مٹا پایا جھیڑا۔ گرمکھ ورا گر پورے شبد پردے لے واچ، آد انت جگا جگنت ہر بھگونت جن بھگتاں بٹھے آپے بیڑا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ در، لکھ چوراسی دیوے گیڑا۔ لکھ چوراسی دے گیڑا، ہر جوتی جوت جگائیا۔ دند بتسیا بھیڑ بھیڑا، کیسے نہ دیسے کایا نگر کھیڑا، بھرے بھلی لوکائیا۔ ہرجن ساچا آپ جگایا۔ پاربرہم برہم میل ملایا۔ پورب لہنا جھولی پایا۔ ساچی رنگن نام رنگایا۔ پنج پنچائی لائے اک اکھیڑا، کایا ڈولی رہیا اٹھایا۔ ہوئی ہوئی کایا مندر آپے بولی، ساچا راہ رہیا وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جس جن دیوے شبد ور، آتم سنسا روگ گویا۔ آتم اندر آپے وڑ، پرہ ساچے جوت جگائیا۔ آپے جانے سیس دھڑ، قلعہ کوٹ نہ کوئی وکھائیا۔ جگت اکھر نہ جائے پڑھ، نش اکھر وکھر آپ سمائیا۔ پرا پسنتی نہ کوئی جڑ، مدھم بیکھری نہ رچن رچائیا۔ گرمکھ ورا سنت سہیلا ایکا اکھر لے پڑھ، جس جن اپنا لڑ پھڑائیا۔ جیو جنت من متی گھاڑن رہے گھڑ، گرمتی بوجھ نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن دوارے آپے کھڑ، سوچھ سروپی ہر ہر وڈا شابو بھوپی، میٹ مٹائے اندھ کوپی، ست سروپی درس دکھائیا۔ ست سروپ وساد، ہر رگھرایا۔ ویکھ وکھانے وچ برہماد، برہمادی کھیل رچایا۔ شبد وجائے ساچا ناد، اناہد تور اک وکھایا۔ شبد جنائے اکادھ بودھ، بودھ

آگادھ ہر رگھڑایا۔ جن بھگتاں پردا دیوے سودھ، ڈرمت میل گویا۔ داتا سورا جودھن جودھ، شبد کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے شبد ور، کایا کنچن ساچا رنگ چڑھایا۔ کایا رنگ چڑھائے سچ، سچی وڈیائیا۔ کلجگ گیو نو دوارے رہے نچ، دسویں بھیو نہ رائیا۔ جگت ترشنا رہے میچ، کلجگ آگن رہی جلائی۔ شبد گر نہ ملیا دھر ساچے اندر نہ گیا پچ، رسنا رسک ہلکائی۔ کایا ماٹی بھانڈا کچ، اتم انت جیو جنت سادھ سنت گر پیر اولیئے شیخ مسائک دستگیر شاہ حقیر کوئی رہن نہ پائی۔ آتم برہم پاربرہم است، ایک سرؤپ کیٹ ہست، نام دیوے ساچی وست، لیکھ مٹائے دست بدست، تن بستر ساچا چیر پھنٹایا۔ اک وکھائے شبد سست، اٹھ پھر رہے مست، جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جس جن بوجھ بوجھائی۔ آپ اپنی بوجھ بوجھائی، دئی دویتی میٹے سلا۔ اپنا بھیو گجھ کھائے، درس دکھائے اک اکل۔ برہم پاربرہم جن سوجھ سوجھائے، ویکھ وکھائے سچ محل۔ لوچن نیتر تیجا کھول وکھائے، درس وکھائے وسے نہچل دھام اٹلا۔ امرت آتم ساچا بیج بجائے، نام لگائے ساچے پھلا۔ جن بھگتاں جگا جگنت ریجھ کرائے، در دبلیز اک وکھائے، پنجاں چوراں دیوے ڈنا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے دیوے نام دھن، دھن دھنی آپ اکھوائے۔ نام دھن بھگت خزانہ، گرمکھ ورلے پایا اے۔ پُرکھ ابناشی پینا دانا، دیونہار سرب سبایا اے۔ اکھڑ وکھڑ آپے کینا، بجر کپائی رکھیا پتھر، جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا رہیا چھپایا اے۔ نر نرائن پرہ آپ، گھٹ گھٹ وچ سائیندا۔ سرشٹ سبائی مائی باپ، پوت سپوتا مات جنائیندا۔ آپے جانے اپنا وڈ پرتاپ، لیکھا لیکھ نہ کوئی گنائیندا۔ کلجگ کایا انت سنتاپ، ستو گن دس نہ آئیندا۔ رجو گن ودھیا پاپ، طمعو جگت ترشنا آپ تپائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ رہیا کانپ، پرہ ساچی ونڈ ونڈائیندا۔ ہتھ کھڑگ شبد چنڈ پرچنڈ، جیرج انڈ لیکھ مٹائیندا۔ آپے ستا دے کر کنڈ، آپے اٹھ اٹھ دہ دہ دھائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے نار دباگن رنڈ، گرمکھ ورلا کنت سہاگی اک ہنڈھائیندا۔ نو کھنڈ نو در بھریا بھیکھ پکھنڈ، بھیکھ پکھنڈی سار نہ پائیندا۔ پرگٹ ہونے وچ ورہنڈ، مٹکھ جیواں دنڈ لگائیندا۔ کلجگ ونڈن آیا گنڈھ، گرمکھ ورلے آتم ٹھنڈ رکھائیندا۔ جگت وکارا آتم ہنکارا مٹکھ جیواں سر اٹھائی جھوٹھی پنڈ، جھوٹھے مارگ بہرم بھلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ تیری ورتے کل، کل دھاری آپ اکھوائیندا۔ کلجگ ورتے کل، کال دبائی۔ پرگٹ ہونے اچھل اچھل، اچھل اچھل آپ اکھوائیا۔ ویکھے کھیل گھڑی گھڑی پل پل، جوتی دیپ جگے پرپل، بجر کپائی اچھے پربت شبد سنگھاسن ایکا ڈاہیا۔ ست ساگراں ویکھے جل، چوڈاں

لوک ربیا ملّ، اٹھار سٹھاں ڈُونگھی ڈل، بھیو ابھیدا بھیو نہ رائیا۔ سچ سنگھاسن ساچا ہل، سوہنگ بیج رہیا بجائیا۔ ستجگ ساچے لگے پھل، بھاگ آگے کایا ڈل، کایا دھرتی آپے مولے، اٹی کرے نابھ کولے، امرت جھرنا آتم رس ایکا مکھ چوائیا۔ ملے میل پرہ ساول سولے، جگت ودیا ہین گرمکھ باول بولے، ایکا اوٹ رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رچنا رہیا رچائیا۔ رچن رچائی جگت پرہ، کھیلے کھیل کھلاری۔ آپ اٹھائے بھگت جن، دیوے نام شبد بھنڈاری۔ بھاگ لگائے کایا چولی ساچے تن، دوس رین رہے خُماری۔ بھرم بھلیکھا کڈھے جن، جو جن منگے چرن دواری۔ ساچے دھام آپ وسائے۔ پُرکھ ابناشی دیا کھائے۔ نہ کوئی دیسے چھپری چھن، جوت سرؤپی ڈگمگائے۔ ایکا راگ سنائے کت، دو جہانی بیڑا بنھ، رسنا مکھ نہ کوئی گائے۔ سنت سہیلا اک اکیلا سدا کرائے دھن دھن، جے جیکار اک کرائے۔ در گھر ساچے شبد سندھیوے لاوے ستھ، در دروازہ غریب نوازا اپنا آپ کھائے۔ ہرجن آتم برہم پاربرہم گھر ساچے جائے من، ایکا جوتی ایکا گوتی ایکا ہون کرائے۔ امرت آتم سچ سروور ڈرمت میل جائے دھوتی، جن ہر ساچا ہنس کاگ کاگ ہنس ہو جائے۔ شبد پھڑائے ساچی سوٹی، آپ چڑھائے اچی چوٹی، گرمکھ ورا لا وچوں کوئن کوٹی، کوٹ برہمند آپے ونڈ گرمکھ ساچے دھام سہائے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن دیوے شبد ور، سرت سوانی انت پرنائے۔ انت کنت پرہ میل، لوک مات بھٹے جدائیا۔ ہرجن میلا ہر سجن سہیل، پرہ ساچی بنت بنائیا۔ اک وسائے دھام نویل، چار دواری کوئی دس نہ آئیا۔ اچرج کرے اپنے آپے کھیل، جوت نرنکاری ایکا ایک رنگ محل سچ پرکاش ربی کرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ وکھانے پرتھی آکاش، آکاش آکاشاں اُپر آپ سہائیا۔ اُپر آکاش ہر پراجے، تخت تاج سہایا۔ اُسٹے پرکاش کرے پرکاشے، آپ اپنا پرکاش کرایا۔ آد انت نہ کدے وناسے، نہ کوئی جاپ جیت آتم رس پایا۔ آپے جانے اپنا وڈ پرتاپے، ست پُرکھ نرنجن ست ستوادی گھر ستوین آسن لایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا ویکھے سچ گھر، ساچا ست شبد دئے اُپایا۔ ست شبد ہر اُپائے، جوتی مات بنائیا۔ پُرکھ ابناشی دیوے ور، ورن گوتی نہ کوئی بنائیا۔ اک بھنڈارا رہیا بھر، اتوٹی اتوٹ آپ رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، ویکھے کھیل چھویں گھر، سچ سمگری اک ٹکائیا۔ سچ سمگری ہر ٹکائے، بھرے شبد بھنڈارا۔ نرمل جوت اکگری اک وکھائے، ایکا بخشے چرن دھیانا۔ ساچی نگری ساچا دھام اپنا آپ اُپائے، آپے آپ سری بھگوانا۔ پنچم گھر کھولے در، پون مسانی لئے پھڑ، ساچا جھولا رہیا جھلایا۔ پنچم در در سہایا۔ جوتی شبد پون پرہ میل ملایا۔ آپے ویکھے آون گون، گون آون وچ ہر سہایا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سُت اک ور، پون سُنہڑا رہیا گھلایا۔ پنچم در در پروان۔ پُرکھ ابناشی ہووے مہربان۔ تنان جوتی اک نشان۔ آپے بیٹھا نر ہر جوتی راج راجانا شاہ سلطان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ویکھ وکھانے چوتھا گھر، سرِشٹ سبائی دیوے ور، سنت سُهپلا اک گیان۔ چوتھے گھر پرہہ آسن لایا۔ شبد سِنگھاسن اک بنایا۔ ترے گن مایا لے اُپایا۔ آپ اپنی رہیا بنت بنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہ کوئی جانے جیو جنت، اپنے رنگ سمایا۔ ست پُرکھ نرنجن ایک، سرِشٹ سبائی۔ جُگا جُگنتر دھارے پیکھ، آپ اپنا رنگ وٹائی۔ کلجگ اتم میٹے ریکھ، سو پُرکھ نرنجن اپنی دیا کھائی۔ ستجگ ساچی لائے میخ، ہنگ ہنگنا دے گوائیا۔ ایک نیت سرِشٹ سبائی ویکھ، سو ساچا جاپ جپائی۔ نہ کوئی دیسے اولیا پیر شیخ، عیسیٰ موسیٰ رہن نہ پائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستجگ وکھائے اک گھر، سوہنگ سو ساچا جاپ جپائی۔ مانس دیہی تٹا ناتا، ہویا شبد سنیہ ی۔ جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا، گُرمکھ کرائے ساچے نیہی۔ کلجگ ویکھ اندھیری راتا، ماٹی چائی دے تھیہی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا رنگ آپے جانے، نہ کوئی جانے کتھنا جہوی۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹایا، گُرمکھ ساچے وچ سبائی۔ کھیوٹ کھیٹ آپ اکھوایا، مات پت بیٹ کوئی نہ جائیا۔ پنج تت اپنا آپ لپیٹ وکھایا، آون جاون شبد رُپ دس کیسے نہ آئی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، صد بیس جوت جگائی۔ بیس سد پرہہ جوت جگائی۔ شبد وجایا ساچا ناد، بودھ آگادھ آپ اکھوائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا وقت رہیا سہائی۔ جوتی جامہ بھیکھ نیار، ساچے گھر کرایا اے۔ جوت سرُوپ کر آکار، شبد ڈنک وجایا اے۔ دہ دشا اک اڈار، دہ دشا وچ سمایا۔ بھرے بھلے جیو گوار، کلجگ مایا پڑدہ پایا اے۔ جوتی جامہ بھیکھ نیار، نہکلنک نرائن نر، آپ اپنا رنگ وٹایا اے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنے رنگ سمایا اے۔ روگ سوگ پرہہ ہتھ، دیا کھائیندا۔ شبد چُکے جن ساچی چوگ، درس اموگھ دکھائیندا۔ رسنا رس ساچا بھوگ، امرت آتم ساچا رس مُکھ چوائیندا۔ جگت ناتا تھے ہونے وچوگ، دُھر سنجوگی میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، مت من بُدھ دھیرج یت ست اک رکھائیندا۔ ہر پایا گھر اپنے، مٹیا جگت اندیسا۔ لیکھا چُکے جاپ چپنے، جوت نرنجن سدا سدا ادیسا۔ کایا تپے نہ مایا تپنے، دیا کھائے نر نریشا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جس جن کِرپا دیوے کر، شبد جگت ساچا ور، میل ملانے ویس انیکا۔ کوٹن کوٹ جُگ گئے پیت، ہیو نہ کیسے رایا۔ کوٹن کوٹ برہما شو ہونے سینتل سیت، کروڑ تیتیس دیوی دیو دس کیسے نہ آیا۔ کوٹی کوٹ ہونے گُردوارے مندر مسیت،

بھے بہیت کھیل اپنی آپ رہیا رچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن کِریا دیوے کر، آپ اپنا آپے میت، سرِشٹ سبائی رہیا اُپایا۔ سرِشٹ سبائی ہر آپ اُپائی، آپ اُپاونہارا۔ اگت اگت مہا گنی نہ جائی، جُگ جُگ جیو جنت کرے وچارا۔ لکھ تر تالی ہزار بیس اک چوکری لیکھ لیکھائی میٹ مٹاونہارا۔ چوڈاں منوتر برہم برہم سائی، اکتَر جُگ چوکری اک منوتر لیکھ لیکھارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے جانے اپنی اُتت، جُگو جُگ جگت جوگ نہ کوئی جانے لیکھ لیکھارا۔ گُرمکھ سوہن بنک دوار، مٹکھ دین دُہائی۔ جن بھگتاں کرے تن شنگار، پھولن برکھا سیس لگائی۔ مٹمکھاں آتم ہاہاکار، آتم وکارا رہیا سُنائی۔ دوہاں میلا اک دربار، آپے ویکھے ویکھنہار، بھلیا کوئی رہن نہ پائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھاں دیوے مات وڈیائی۔

★ ۱۸ چیت ۲۰۱۳ بکرمی ہیرا نند دے گرہ پنڈ چمبل ضلع امرتسر ★

بال اوستھا بالی بڈھ، مت ساچی جگت رکھائی۔ شبد سینگھاسن چڑھیا گڈ، پُرکھ ابناشی دیا کھائی۔ من منوآ تن کیتا سُدھ، کنچن رُپ وٹائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن پریت اک وکھائی۔ چرن پریت جگت گردیو، گر منتر شبد جنایا۔ پاربرہم برہم ساچی سیو، جگت بسنتر دئے بُجھایا۔ جہوا رسنا کتھنی گائے جہو، آتم انتر میل ملایا۔ کوستک منیا مستک لائے ساچا تھیو، آکاش پرکاش ابناش کرایا۔ ملے میل الکھ ابھیو، داتا وڈ دیوی دیو، سواس سواس لیکھے لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بال انجانا چتر سگھڑ سیانا در دوار بنک سہایا۔ بنک دوارا در ہر دان، جگے جوت رگھرائیا۔ ایکا جھلے شبد نشان، ساچا راہ ہر وکھائی۔ نام بیٹھائے وچ بان، دو جہاناں ملاح آپ اکھوائیا۔ چرن پریتی بخشے سچ دھیان، برہم گیان برہم جنائی۔ جگت رکھائے، مان تان، در نہانا جو جن سیس جھکائی۔ ملے میل نر ہر پُرکھ بھگوان، پین کھان رسنا گان، جیا دان دیونہار سرب اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بال اوستھا نام ادھارے، پورب کرم جرم وچار، لہنا دینا آپے آپ چُکائی۔ لہنا دینا دیونہار، ہر ہر پُرکھ سمرتھا۔ منگے منگ شبد ادھار، نام چڑھائے ساچے رتھا۔ در دوارے کرے خبردار، دیوے درس اکم اپار، سگل وسورا گھر ساچے

لتھا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، ایکا بخشے چرن پیار، سرب کل آپے سمرتھا۔ شبد گر جاگے جگت جگائیندا۔ میل ملائے لکھیا دھر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نہ کوئی جانے دیوت سر، پت پرمیشور اک اکھوائیندا۔ چڑھیا رہے شبد گھوڑ، پُریاں لوآن ویکھ وکھائیندا۔ لوک ماتی دھر درگابی آیا دوڑ، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ گرمکھاں آتم لگی اوڑ، امرت آتم میگھ برسائیندا۔ کلجگ جیو ویکھ پرکھ مٹھا کوڑ، شبد تیغ ہتھ اٹھائیندا۔ اک دوارا نر نرنکارا جوت آکارا نہ کوئی جانے لما چوڑ، شبد سنگھاسن ہر سہائیندا۔ جگت ملاحی بے پرواہی ایکا لائے شبد پوڑ، اوچا ڈنڈا وچ برہمنڈا اپنا آپ وکھائیندا۔ کلجگ رین اندھیری اتم کندھا، چاروں کُنٹ بھیکھ پکھنڈا، گرمت گر منتر لگی بھجھائے تن بسنتر پنچم میتا نیکن نیکا آتم رس پردے وس راہ ساچا دس اپنا میل ملائیندا۔ شبد گر جگا جگ تاج، جگا جگنتر ریتا۔ سرشٹ سبائی ساجن آپے رہیا ساج، لکھ چوڑاسی پرکھنہارا آپے نیتا۔ جن بھگتاں آد انت جگا جگت رکھے لاج، امرت آتم نام ندھان گر چرن دوار جس جن پیتا۔ میل ملاواں کھلاپات، شبد چڑھائے ساچے رتھ، سرب کل آپے سمرتھ، جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، کایا کرے ٹھنڈی ٹھار سیتل سیتا۔ سیتل دھارا امرت رس، گر پورا مکھ چوائیندا۔ ایکا ایک پرہ چرن ٹیک راہ ساچا دس، ہوئے روگ گوائیندا۔ کلجگ مایا نہ لائے سیک، تن بڈھی رہے سدا بییک، ترشنا بھکھ مٹائیندا۔ سرشٹ سبائی رہیا ویکھ، لیکھا لکھنہارا لیکھ، آپ دس کیسے نہ آئیندا۔ در دوارا شبد بھکھاری برہما وشن مہیش گنیش داتا سورا جوتی نورا شبد بھرپورا، ساچی وست ایکا جھولی پائیندا۔ چتر سگھڑ سیان سیانے مؤڑھ مؤڑھا، جس جن بخشے چرن دھوڑا، کایا رنگ چڑھائے گوڑھا، نام پہنئے ساچا چوڑا، شبد ڈولی اک وکھائیندا۔ جگت ناتا کوڑ کوڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، آتم دیوے شبد ور، سرتی شبدی شبد سرت اکال مؤرت ناد ثورت دھن آتم میل پر ماتم بندی بند کٹائیندا۔ بندی بند دیوے کٹ، کٹنہار سوامی۔ ایکا راگ سنئے ساچا چھند، نہکرم کرے نہکامی۔ بہرم بھلیکھا دئی دوتی ڈھاپے کندھ، سرب جیان پرہہ انترجامی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نام چڑھائے ساچا چند، گگن منڈل رو سس ستار خبردار مٹے رین اندھیری شامی۔ کھیلے کھیلا جگت کھلاری، کر کر بھیکھ اولا۔ گرمکھ ساچے رہیا اُبھاری، منمکھ جیواں کرے خبرداری، پنچ پنچائی کرائے ہلا۔ شبد گیانا وڈ بھنڈاری، آتم جوت نر نرنکاری، جس جن بخشے چرن پیاری، ہوئے سہائی جل تھلا۔ کایا کندر اندھ اندھیاری، گر پورے بن کھئے نہ اترے پاری، جیو جنت چڑھ چڑھ تھکے، دس نہ آئے محل اٹل اچ اٹاری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے

شبد ور، آپ گھلائے بند کواڑی۔ بند کواڑی کھول دیا کھائیندا۔ نیش اکھڑ وکھڑ آپ بول، اپنے سنگ آپ ملائیندا۔ آپے بیٹھا رہے
اڈول، ڈول کدے نہ جائیندا۔ سدا سہیلا ایک تولے ساچا تول، تولنہار آپ اکھوائیندا۔ لکھ چوڑاسی در در گھر گھر آتم پڑدے رہیا پھول،
پڑدہ اوہلا نہ کوئی رکھائیندا۔ گرمکھ ورا چرن پریتی گر پورے چرن رہیا گھول، نام امول وست جھولی پائیندا۔ مانک موتی ہرجن ساچے
پُرکھ ابناشی آپ وروں، نام ندھانا سری بھگوانا والی دو جہاناں پُن جہان وچ جہان اپنی آپ کرائیندا۔ ایک راک سُنے سُنائے کان، شبد
وکھائے ہر بھکت نشان، جھلے جھلائے در دربان، جوتی جوت سرُپ ہر، شبد سینگھاسن جوت دھر، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ رسنا
بھوک ہر بھگوان، گر پرسادی پایا۔ جیاں دیوے داتا دان، مادھو مادھی میل ملایا۔ نام امولا پین کھان، بودھ آگادھی شبد جنایا۔
گرمکھ ورلے شبد چڑھے سچ بیان، ناد انادی درشن پایا۔ آپ مٹائے جم کی کان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گر
سنگت دیوے جگت ور، لکھ چوڑاسی پھند کٹایا۔ بھوک بھگونت گھر ساچے لگے، لیکھے لائے راس۔ جگت ترشنا بھجے آگے، نیج گھر
آتم رکھے واس۔ درس پایا گر پورے سرکے، رسنا گایا سواس سواس۔ ویل ودھائی پرہہ ساچے سینگھ یگے، گرمکھ کایا کینی راس۔ آپے
پہرے پچھے آگے، کھنڈ برہمنڈ وچ برہماد۔ سرن سرنائی جو جن ساچی لگے، دیونہار گر شبد داد۔ کلجگ زین اندھیری وا تتی وگے،
جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ ویکھ وکھانے ہر گھٹ جانے سنت سادھ۔ در دوارا آس پیاس جگت ترشنا، گر
پورا دئے بھجائیا۔ جگت وکارا جوٹھی جھوٹھی لاپے وسنا، تن نام شنگار کرائیا۔ ایک ایک جنائے سچ حدیثنا، روگ سوگ چنت مٹائیا۔
جوتی جوت سرُپ ہر، گر سنگت دیوے شبد ور، آتم رس ساچا بھوک، رسنا ہر گن گائیا۔ منکے منگ آتم گھر، ویکھ وکھانے
ساچا ہر، جیو پند پند جیو کاجا، نو دوارے رہیا ناچا، امرت آتم نہ ملیا سیر۔ ایک ایک شبد گر واچا، لکھ چوڑاسی چکے ڈر، جوتی
جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن دیوے جگت ور، گرمکھ وکھائے ساچن ساچا۔

☆ ۱۸ چیت ۲۰۱۳ پکرمی اندر سنگھ دے گرہ پنڈ بندالا ضلع امرتسر ☆

گرمکھ دوارا دهنّ ہے، وجے شبد اناد۔ گرمکھ دوارا دهنّ ہے، وڈ وڈیائی وچ برہماد۔ گرمکھ دوارا دهنّ ہے، گر پورا لیا لادھ۔ گرمکھ دوارا دهنّ ہے، ملے شبد ساچی داد۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جگت جنائی بودھ آگادھ۔ ہرجن دوارا دهنّ ہے، من تن کھوج کھجایا۔ بہرم بھلیکھا کڈھ جن، آتم گیان برہم پاربرہم جنایا۔ نرمل جوت جگائے ساچے تن، اندھ اندھیر رہیا مٹایا۔ راگ سہاگی اک سنائے کن، جگت ترشنا رہیا بھجایا۔ جگت بیڑا رہیا بٹھ، آپ اپنا کرم کھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گٹو غریب نائیاں بھوئے انت سہایا۔ گٹو غریب نان، پرہہ ساچے اوٹ رکھائیا۔ ایکا بخشے چرن دھیان، ناتا بدھاتا آپ جڑائیا۔ شبد پھڑائے تیر کمان، ساچو ساچ راہ وکھائیا۔ در گھر ساچے دیوے مان، در دوارا اک وکھائیا۔ جگت وچھوڑا چکے کان، جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لوک مات دیوے وڈیائی۔ وڈ وڈی وڈیائی، گرمکھ دواریا۔ ملی جگت سچّی سرنائی، پرہہ آتم پائے ساریا۔ گھر ساچے وجی ودھائی، منگلاچار اک کرا رہیا۔ گھر گمبھیر گاؤنا چائیں چائیں، آتم سپر اک پیا رہیا۔ پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہی، دھیرج دھیر اک وکھا رہیا۔ سدا سہیلا دیوے ٹھنڈیاں چھائی، در دہلیز نواز غریب ایکا ایک وکھا رہیا۔ گرمکھ آتم تن من جائے بھیج، سینتل دھارا مکھ چوا رہیا۔ جگت وچولا اک سنائے ساچا ڈھولا جگت کرائے ریجھ، تن شینگار ہر نرنکار شبد اپار کرا رہیا۔ ویکھے کھیل وارو وار، کلجگ لہنا دینا رہیا اُتار، بھانا سہنا سچّی سرکار، ساچا حکم سنا رہیا۔ نیتر نین درس ساچے نینا، آتم دهنّ سچّی ڈھنکار، نہ کوئی جانے رکھ مَن پڑھ پڑھ تھکے وید وچار، سریشٹ سبائی چھان پُن گرمکھ ساچے سنت ورولے۔ آتم اندر آپے بولے۔ آد انت کدے نہ ڈولے۔ کرے کھیل اپر اپار، بھاگ لگایا کایا چولے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے وسے پڑدے اویلے۔ جگت بھلیکھا بہرم، پرہہ ساچا مات رکھائیندا۔ آپے جانے اپنا کرم، لکھ لکھ نہ کھئے سنائیندا۔ جگا جگنتر ساچا دھرم، جگا جگنت بنت بنائیندا۔ دئی دویتی مٹے ورم، ستجگ ساچے جنم دوائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرمکھ سہائے اک در، الکھ نرنجن اک الکھ جگائیندا۔ ہر الکھ جگائے، منگن آیا چرن پریت۔ گرمکھ ساچے وکھ کرائے، کلجگ اچرج چلائی ریت۔ پرگٹ بھوئے ہر پرتکھ، ہر درس دکھائے کیسے دس نہ آئے دہرے مندر مسیت۔ ویکھے اتم ہرجن ساچے ویکھ وکھائے، اک سنائے انادی گیت۔ سریشٹ سبائی خالی ہتھ وکھائے، اٹھ پھر پرکھ نیت۔ گرمکھاں میل سمرتھ آپ ملائے، اٹھ پھر وسے

چیت۔ نو کھنڈ پرتھی ست سرُپی نتھ پوائے، نہ کوئی جانے ہست کیٹ۔ ایکا ایک ستجگ ساچا رتھ چلائے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سُہائے پیتھر پیت۔ پیت پیتھر لائے چہہر، اکل کلا کل دھاریا۔ سرشٹ سبائی ایکا رہبر، کرے کھیل نیاریا۔ سمت چوڈاں چھیڑ چھڑائے درہ خیر، اپنا گیرا آپ گیرائیا۔ مغل پٹھانی ویکھے بہہ در، در درویشا آپ اکھوائیا۔ شبد سنگھاسن ساچے گھر جگت کلامی نہہ نہکامی انترجامی گھٹ گھٹ بوجھ بوجھائیا۔ سویا مات جگت ندھانی، مایا سرت نہ آئیا۔ پرگٹ ہوئے ہر بلوانی، ناد ثورت اک وجائیا۔ نو کھنڈ پرتھی مار دھیانی، کوڑو کوڑت ویکھے وکھائیا۔ شبد اڈائے اک بیانی، دھوڑو دھوڑت رہیا اڈائیا۔ گرمکھ ساچے آتم اندر ایکا گان، موڑھت موڑھ رہے کر لائیا۔ میل ملاوا ساچے کابن، سرتی رادھا کرشن ملائیا۔ اپنا کیتا آپے پان، چوڈاں ہٹ سج دکان، تیرتھ تھ ہوئے ویران، گھٹ گھٹ لیکھا رہیا لیکھائیا۔ سرب جیاں پرہہ جانی جان، آپے کرے جان پچھان، سرشٹ سبائی آپے ویکھے وکھائیا۔ ویکھن آیا شبد گر، جگت دمامہ وجے۔ ایکا چڑھیا شبد گھوڑ، جن بھگتاں پڑدے کجے، دھر درگاہی آیا دوڑ، لکھ چوراسی اتھ ویکھے جو گھڑیا سو بھجے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے سنت جناں اک سنائے راگ کتا، آتم اموگھی درس دکھائے، ساچا حج کرائے مکہ کعبہ ایکا حجے۔ مکہ کعبہ حق جناب، نبی رسولاں رہیا جگائیا۔ ساچا میلا دو دوآب، ایکا قلعہ رہیا وکھائیا۔ کھئے نہ جھلے نیتر تاب، ایکا اک پرکاش وکھائیا۔ آپے جانے پُن صواب، آب حیات ہتھ رکھائیا۔ لہنا دینا چکائے انت حساب، لکھنہارا ہر رگھرائیا۔ سنگ محمد کڈھ اک کتاب، چار یاراں رہیا سنائیا۔ پرگٹ ہوئے حق جناب، جگت ادھارا رہیا چکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرمکھ ساچے جگت نانے، در دوار کرے پروانے، پرمانند وچ سمائیا۔ در دوارا ویکھے، دیا کھائیندا۔ سنگ محمد ویکھے ریکھ، یار چار نال اپائیندا۔ پکڑ اٹھائے اولیئے پیر شیخ، دستگیر حقیر شبد زنجیر اک لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تن چھپائے چولا نیل، جگت ملنگ آپے آپ بن جائیندا۔ چولا نیلا نیلی دھار۔ ویکھے وکھانے سنگ محمدی چار یار۔ دھرت مات ویکھے ویکھے کنبدی، اتھ پینی کلجگ مار۔ اُمت نبی رسول دی نج میرے گھر جمدی، دوس رین کڈھ ہاڑ۔ ویکھے کھیل پُرکھ اگم دی، آپ اٹھائی اگمی دھاڑ۔ میٹے ریکھ ہڈ ماس ناڑی چم دی، جوتی اگنی دیوے ساڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ بنائے ساچے لاڑ۔ دھرت مات کرے پکار، رو رو دھاہاں ماردی۔ پرہہ ساچے سن پکار، کلجگ ہونا انت خوار، مایا رانی پاسا ہاردی۔ ایکا ایک سج دربار، سج نیاؤں سچی سرکار، صدی چوڈھویں وپندی دھار، ویکھے

کھیل آر پار دی۔ پیس پیسا کر آکار، ہر جگدیشا ڈنک اپار، راؤ زناں کرے خبردار، کرے کھیل پروردگار دی۔ چاروں کُنٹاں ہاہکار، گُرمکھ ورلے کرے جے جیکار، ملیا میل پُرکھ بہتار، سولاں کلیاں تن شنگار دی۔ کلجگ دیوے بیج سوار، دوویں بھجا آپ اُہار، گُرمکھ ساچے سنت جناں دوس زین نیتر کھول، پردے اندر ساچے بول، شبہ سرُوپی آوازاں ماردی۔ آپے وسے سدا کول، بیٹھی رہے جگت اڈول، سرِشٹ سبائی رہی تول، جوتی کھیل اکل اکال دی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گُرمکھاں میل سچ گھر، ساچی ویل دین دیال دی۔ ہر ساجن جگ سجنّا، جگ جگ میت مُرار۔ چرن دھوڑ کرّے ساچا مچنا، اک وکھائے دوار بنک دوار۔ پی امرت در گھر ساچے رجنا، ملے بھگت بھنڈار۔ کلجگ کایا پڑدہ کجنا، نہ ہوئے انت خوار، جو گھڑیا سو بھجنا، شبہ کھنڈا پرہہ رہیا ہلار۔ در دوارا سب نے تجنا، نہ کوئی دیسے محل اٹار۔ ایکا تال جگت وجنا، سرِشٹ سبائی ہاہکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے جانے اپنی دھار۔ ہر ساجن جگ میت، جوت جگائیندا۔ جگا جگنتر ساچی ریت، دِس کیسے نہ آئیندا۔ ہر جن ورلے ایکا بخشے چرن پریت، آپ اپنی دیا کائیندا۔ جیواں جنتاں پرکھنہارا نیت، نیت اینتا سد اکھوائیندا۔ کلجگ زین اندھیری رہی پیت، ستجگ ساچا چند چڑھائیندا۔ گُرمکھ ورلے کایا سیٹل سیت، امرت دھارا مُکھ چوائیندا۔ آپ جانے ہست کیٹ، شاہ سلطاناں بھیکھ منگائیندا۔ سرِشٹ سبائی میت، کھیوٹ کھیٹ ساچا بیڑا نام رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کایا نگر ساچا کھیڑا اپنا آپ وسائیندا۔ کایا کھیڑا وسیا نگر، پرہہ ساچے جوت جگائیا۔ نرمل کرم ہویا اُجاگر، ذات پاتی بھيو چُکائیا۔ جن بھگت بنائے نام سوڈاگر، سچ ونجارا اک اکھوائیا۔ شبہ جنائی کایا گاگر، آتم دُهن رہیا اُچائیا۔ ملے نام رتن رتی رتناگر، رنگ گُلالا رہیا چڑھائیا۔ کایا ڈُونگھی گھر گور، ست ساگر نیر سروور سچ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ہرجن ساچے ساچے گھر اک وسائے شبہ محلہ۔ شبہ محلہ بھگت اپار، پرہہ ساچا مات بنائیندا۔ نام سرُوپی چار دیوار، دہ دشا مُکھ رکھائیندا۔ آپے کرے بند کواڑ، دِس کیسے نہ آئیندا۔ پنچم رکھے باہر دھاڑ، مٹکھ جھوٹے دھندے لائیندا۔ گُرمکھ ساچے سنت سہیلے در گھر ساچے دیوے واڑ، آپ اپنا ترس کائیندا۔ آپے ہوئے پچھے آگاڑ، شبہ گھوڑے دیوے چاڑھ، جگے جوت بہتر ناڑ، اندھیر اگیان جگت اندھیر مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گُرمکھ ساچے سنت جناں ایکا دیوے نام دھنا، رنگ رنگیلا موہن مادھو ایکا رنگن رنگ چڑھائیندا۔ رنگن رنگ ہر چڑھائے، ایکا ایک مچیتھ۔ دوْجا در نہ منگن جائے، در گھر ساچا اک بسیٹھ۔ ہرجن ساچا

ساچے انکن آپ رکھائے، دس نہ آئے ہر انڈیٹھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، لکھ چوراسی ویکھے پرکھے کوڑے مٹھے ریٹھ۔ ویکھنہارا ویکھن آیا، کلجگ زین اندھیاری۔ نیتز لوچن ساچے پیکھن آیا، سولان کلیاں کر تن شنگاری۔ کلجگ ریکھ میٹن آیا، پھڑ کھنڈا شبد دو دھاری۔ گرمکھ ساچے سنت شہیلے شبد دوشالے آپ لیٹن آیا، کرے کرائے ساچی کاری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جگت اولڑی بٹھے دھاری۔ جگت اولڑی بٹھے دھار، دھاری نر نریشیا۔ چٹے آسو ہو آسوار، در در گھر گھر گر دسمیسیا۔ پُریاں لوآن خبردار، آپ جگائے برہما وشن مہیش گنیشیا۔ پکڑ اٹھائے سنگ محمد چار یار، کالی دھاری در درویسیا۔ عیسیٰ موسیٰ کرے کرائے خبردار، داتا جودھا سورا نر نریشیا۔ لوآن پُریاں ایک مارے شبد مار، برہما برہم کرے آدیسیا۔ شو شنکر در رہیا پُکار، سنگ رلائے گنپت گنیشیا۔ سُرپت راجا اند رووے دھاہاں مار، نانا تٹے دیوی دیو کروڑ تیتسیا۔ وربھنڈی جیرج انڈی ہاباکار، گا گا تھکے دند بتسیا۔ بھرے بھلے جیو گوار، مایا پڑدہ راگ چھتسیا۔ انجیل قرآن نہ پائن سار، نہ کوئی جانے سچ حدیثیا۔ وید پُرانا آئی بار، پرگٹ ہوئے ہر جگدیسیا۔ کھیلے کھیل وچ سنسار، کھیلنہار بیس اکیسیا۔ چار ورن کرائے ایک دھار، شبد جھلائے ساچا سیسیا۔ پرگٹ ہوئے نر نرنکار، راج راجاناں خالی کرے کھسیا۔ اک شہائے در دربار، چاروں کُنٹ جگت اکیسیا۔ سرشٹ سبائی آپ چلائے ایک دھار، دوسر نہ کوئی کرے رسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا پیسن پیسیا۔ ستگر ست سرُپ سمایا۔ پرگٹ ہوئے اندھ کوپ، اندھ اندھیرا رہیا مٹایا۔ دو جہاناں شاہو بھوپ، شاہ سلطان آپ اکھوایا۔ ایک ایک ست سرُپ، جن بھگتاں پردے وچ سمایا۔ کیسے دس نہ آئے رنگ روپ، انوہا ہر رگھرایا۔ گرمکھ اُچائے سچ سپوت، پتا مات آپ اکھوایا۔ ویکھ وکھانے چارے کوٹ، دہ دشا ویکھ وکھایا۔ ہرجن ساچے ساچا لاہا رہے لوٹ، منمکھاں بھیو نہ رایا۔ نو دوارے ربی پھوٹ، امرت جام نہ کیسے پیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ہر جن ساچے سنت ڈلار آپے رہیا جگایا۔ ہر سنت جگائے آپ پرہ، اپنی دیا کھائیندا۔ الٹی کرے کول نہ، امرت مکھ چوائیندا۔ پنج وکارا دیوے دب، شبد جیکارا کرے سب، کایا منڈل ویکھ وکھائیندا۔ درس دیکھائے پرگٹ جھب، ہر سنت شہیلے آپ لہ، نرمل جوتی کر آکار، شبد کرائے اک جیکار، ساچا ڈنک وجائیندا۔ کلجگ زین اندھیری دھندوکار، جیواں جنتاں باباکار، جوٹھا جھوٹھا پسر پسار، سچ سچ نہ کوئی رکھائیندا۔ شبد پھڑ پرہ تیز کٹار، پرگٹ ہوئے وچ سنسار، نو کھنڈ پرتھمی مارے مار، ستان دیپاں ونڈ ونڈائیندا۔ چٹے آسو ہو آسوار، کلغی توڑا اپر

اپار، جوتی جوڑا شبد سردار، ویکھ وکھانے ناری نار، لکھ چوڑاسی بھیو کھلائیندا۔ اٹھ پھر خبردار، سنت سُہیلا ساچا یار، جن بھگتاں بخشے چرن پیار، ایکا ناتا جوڑ جڑائیندا۔ ہوئے ہنگتا روگ نوار، ساچی سنگتا در دربار، جو جن آئے نام منگتا، کرے کرائے کھیل ونج واپار، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، شبد سُنیہڑا دیوے ور، اگادھ بودھی بودھ اگادھی ایکا ایک جنائیندا۔ شبد سُنیہڑا لے کے آیا، دُھر درگاہی ساچا داتا، لکھ چوڑاسی ویکھ وکھانے گھنک پُر واسی، شبد سواسی لئے بچایا۔ سچکھنڈ ویکھ برہمنڈ جیرج انڈ بھیکھ پکھنڈ، کلجگ اتم دئے مٹایا۔ ساچا نام ایکا ونڈ، نو دوارے کھنڈ کھنڈ، در گھر ساچے بوجھ بچھایا۔ ہتھ پھڑائے چند پرچنڈ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر مندر امرت تال اک سُہایا۔ ہر مندر ہر جوت جگائے، امرت سیر بھریا۔ ورن گوت کوئی دس نہ آئے، ایکا دیوے شبد سیر چکائے ڈریا۔ آپ اپنے رنگ رنگائے، جن ساچے سنت ترائے، دو جہانی ساچا دیوے وریا۔ جگت دوارا لنگھ وکھائے، شبد مردنگ اک وجائے، بھاگ لگائے ساچے گھریا۔ چال بہنگم اک رکھائے، شبد گھوڑا رہیا دوڑائے، جوتی جوڑا میل ملائے، نہ جفے نہ کدے مریا۔ جن بھگتاں بھکھ ننگ کٹائے، ساچا سنگ آپ نیہائے، امرت اتم گنگ وپائے، دُرمت میل دیوے ہریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سنت سُہیلا دیوے ور، سرن سرنائی جو جن پڑیا۔ سرن پڑے سرناگت، پرہ ویکھنہار داتارا۔ در دوارے نام مانگت، کرائے ونج سچا وپارا۔ ایکا ایک چڑھائے ساچی رنگت، نہ کوئی رنگ رنگ لارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گُرمکھ ساچے سنت جانا دیوے چرن پیارا۔ چرن پریتی ناتا جوڑ، میلا دُھر درگاہی دا۔ شبد چڑھائے ساچے گھوڑ، در دوارے پار کرائیندا۔ اتم اتم آپے بہڑ، شبد دوارے لائے پوڑا، اچ ٹلے کایا قلعہ کوٹ گڑھ تڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھاں دیوے شبد ور، درس اموگھا دُھر سنجوگا اپنا آپ وکھائیندا۔ دیوے درس دُھر سنجوگ، پرہ ساچا میل ملایا۔ ہوئے چکے جگت روگ، اچرچ کھیل کھلایا۔ جگت ناتا تھے وجوگ، سبج سہیلا ساچا میتا، در گھر ساچے در گھر ایکا پایا۔ آپے وسے رنگ نویل، پرکھنہارا نیتن نیتا، دوار بنک اک سُہایا۔ شبد چڑھائے ساچا تیل، بھگت جاناں پرہ میتن میتا، جوت نرنجن رہیا جگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ہرجن نیتر پائے انجن، کھیل کرائے اپر اپاری، نام خُماری ایکا رہیا چڑھایا۔ نام خُماری دوس زین، گُرمکھاں ہر چڑھائیندا۔ ناتا تھے بھائی بہین، ساک سبج سینا کوئی دس نہ آئیندا۔ رسنا کیسے نہ سکے کہن، اتم رس نج گھر ساچے مکھ چوائیندا۔ لاڑی موٹ نہ کھائے ڈین، ایکا راہ ساچا دس، گرمتی تت بچھائیندا۔ در دوارے میل ملاواں

نسّ نسّ، پُرکھ ابناشی پردے وس، آپ اپنی بنت بنائیندا۔ کلجگ زین اندھیری مسّ، کرے پرکاس کوٹن رو سس، تیجن بھانا ہر بھگوانا، شبد اٹھائے تیر کمانا، رسنا چلے آپ چڑھائیندا۔ ہرجن میل ہسّ ہسّ، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جن بھگتاں دیوے آتم برہم گیانا، چرن دھیانا اک وکھائیندا۔ آتم برہم گیان، شبد جنایا۔ جس جن بخشے چرن دھیان، پاربرہم برہم میل ملایا۔ کلجگ سیک نہ لگے تن، پنچم ڈن نہ لایا۔ بہرم بھلیکھا کڈھ جن، نو دوارا جو جن پھرے ہلکایا۔ اک وکھائے سچا نام دھن، سچ خزانہ اپنا آپے رہیا چھپایا۔ آتم راگ سنائے کن، اناد انادی دھن اُچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سرشٹ سبائی ویکھ ہر، جوتی جوت رہیا اُچایا۔ لکھ چوراسی گاوے تھاونتھائیں، ساچا راہ دس نہ آیا۔ ہرجن ساچے سنت سہیلے آپ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہیں، دھرم اکھاڑا اک وکھایا۔ دو جہان دیوے ٹھنڈیاں چھائے، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑاں ایک ایک سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ بھگوان، اپنی آپے بنت بنایا۔

☆ پہلی جیٹھ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ضلع امرتسر ☆

سرب کلا سمرتھ، سرب سمایا۔ آپے جانے اپنا رتھ، آپے آپ رہیا چلایا۔ چوڈاں لوکان رہیا متھ، دس کیسے نہ آیا۔ لوآن پُریاں رہیا وس، ڈوری اپنے ہتھ رکھایا۔ شبد چلائے ساچا رتھ، سُر نر رہیا جگایا۔ دو جہانی ایکا وتھ، ایکا اکھڑ رہیا وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ ویسی ویس وٹایا۔ سرب کلا سمرتھ، سرب گھٹ واسیا۔ کھیلے کھیل دس دس، ہر ساچا شاہو شاہاسیا۔ دیوی دیوت گر پیر سادھ سنت کیسے نہ آوے وس، ساچا میل نہ کیسے میلیا۔ لکھ چوراسی رہیا جھس، آپے وسے رنگ نویلیا۔ تیر نرالا ایکا کس، میٹ مٹائے گر گر چیلیا۔ چرن دوارے رو سس، نہ کوئی دوسر سجن سہیلیا۔ کلجگ زین اندھیری مس، کھیلے کھیل اچرج اک اکیلیا۔ چوڈاں لوکان راہ ایکا دس، سوہنگ چڑھائے شبد ساچا تیلیا۔ لوآن پُریاں رہیا نسّ، دوس زین نہ ہوئے وپلیا۔ ایکا روپ وکھائے سوچھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دھرم دوارے ویکھے جیلیا۔ سرب کلا سمرتھ دو جہانیا۔ سگل وسورے جائن لتھ، جس جن دیوے درس مہانیا۔ پنچ وکارا دیوے متھ، میٹ مٹائے پنچ شیطانیا۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، چوڈاں لوک اک سلوک پرہہ بنہن آیا ساچا گانیا۔ ساچا گانا نام نشانی، دُھر درگاہی لے کے آیا۔ شبد سرُوپی مارے کانی، تخت تاج شاہ شہانہ ساچے بہہ کے آیا۔ ایک پد رکھائے ساچا زربانی، کال مہاکال دین دیال چرن بھکھاری لے کے آیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجالی، شاہ کنگالا ویکھ وکھایا۔ تت تت پرہہ سُرَت سنہال، پنچم پنچھی دئے بلایا۔ نو کھنڈ پرتھی پردھ بال جوآن، صورت مورت دئے ملایا۔ امرت آتم ویکھے تال، کون دوار رہیا سہایا۔ در گھر وچے ایک چھال، ہنس کاگ رہیا اڈایا۔ ایک ایک سچا دھن مال، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چوڈاں لوکاں دیوے جھوک، کوئی نہ سکے کلجگ روک، اپنے بہانے وچ سہایا۔ سرب کلا سمرتھ، غریب نوازیا۔ شبد چڑھائے ساچے رتھ، آپ اپنا ساجن ساچیا۔ لیکھا چکائے سیاں ساڈھے تن ہتھ، کلجگ دیوے اتم داچیا۔ ہر سنت سہیلا جیوں رام گھر دسرتھ، شبد سرُوپی مارے آوازیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چوڈاں لوک چوڈاں ہٹ، کھیلے کھیل بازی گر نٹ، آپ رچائے اپنا کاچیا۔ چوڈاں لوکاں ایک دھار، پرہہ ساچا مات وہائیندا۔ نہ کوئی جانے جنت گوار، سادھ سنت بیو نہ پائیندا۔ آکاش پاتالی رہیا وچار، گگن گگنتر وچ سہائیندا۔ دپیک تھالی کر اُجیار، گرمکھ ساچے جوت جگائیندا۔ شبد سرُوپی ساچا پالی، گرمکھ ساچے کرے رکھوالی، جگت اولڑی چال چلائیندا۔ دووین ہتھان رکھے خالی، لکھ چوراسی ویکھے پرکھے کایا پھل ڈالی، سوہنگ نال بلائیندا۔ جوت زرنجن اک اکالی، دُھر درگاہی شبد دلالی، پون اُنجا رہیا پالی، دھر دھرتی ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ زین اندھیری کالی، چوڈاں ہٹاں ویکھے خالی، سچ ونجارا نام ادھارا، کلجگ مایا جھوٹھی چھایا سادھ سنت کھئے دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چوڈاں لوکاں ویکھ در، ایک ہٹ ایک گھاٹ نہ کوئی تیرتھ نہ کوئی تٹ، کایا ویکھے ساچا ہٹ، جوتی نور لٹ لٹ، ایک دپ جگائیندا۔ چوڈاں لوک چوڈاں رنگ، پرہہ ساچا آپ سہائیندا۔ شبد گھوڑے کس تنگ، ساچا راہ وکھائیندا۔ اُپر بیٹھ سورا سربنگ، نام مردنگ اک وجائیندا۔ وچ آکاش رہیا لنگھ، راہ وچ نہ کوئی اٹکائیندا۔ بھو لوک پرہہ رہیا منگ، شبد جنائی نہ کھئے سُنائیندا۔ دُور لوک پرہہ رہیا منگ، مہا اگت نہ کوئی گنائیندا۔ سورگ لوک پرہہ ویکھے جنگ، کلجگ جڑ اُکھڑائیندا۔ مہر لوک کل ہوئے ننگ، کھئے نہ سنگ نبھائیندا۔ چپ لوک جیوں کاچی ونگ، اتم بہن وکھائیندا۔ تپ لوک کل ڈنگ، وس وٹنا نہ کھئے لہائیندا۔ ست لوک پرہہ آپے لنگھ، ساچی رنگن رنگ چڑھائیندا۔ شبد ڈوری اک پتنگ، پرہہ ساچا ہتھ اڈائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایک رنگ سہائیندا۔ ایک رنگ ہر سہایا، کلجگ تیری دھاریا۔ ستان

لوکان ویکھ وکھایا، اڈے شبد اڈاریا۔ ستان لوکان وچ سمایا، نہ کوئی جانے برہما برہم وچاریا۔ شبد سلوکا اک رکھایا، چارے ویدان
وسے باہریا۔ ساچی نوکا اک چلایا، کہانی بانی نہ پاوے ساریا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ در،
ایکا راہ آپ وکھایا۔ ست لوک پرہہ بٹھے دھار، ساچی بنت بنائیا۔ پرگٹ ہو نہکلنک نرائن نر اوتار، جوتی مات جگائیا۔ شبد ڈنکا اپر
اپار، دیوت دیو ہر نہکیو، سب گھٹ رہیا سمائیا۔ آپے جانے اپنی کار، دس کیسے نہ آئیا۔ کرے کرے خبردار، اٹھے پھر پھریدار، ایک
ڈنک رہیا وجائیا۔ کلجگ مٹے کالی دھار، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست آکاشاں جوت پرکاشا ایک رنگ وکھائیا۔
ایکا رنگ ہر وکھاؤنا، ساچی بنت بنائیندا۔ پاتال آکاشا وچ سماؤنا، جوتی نور اُپائیندا۔ راگ راگنی ایک گاؤنا، بھیو ابھیدا اچھل اچھیدا
اچھل چھل کرائیندا۔ نہ کوئی جانے کتھے کہے کتیبنا، جہوا رسن نہ کیسے گاؤنا۔ نہ کوئی بھیئا نہ کوئی بھییا، دیوی دیو نہ کیسے دھیاؤنا۔ جوتی
جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا ویکھ گھر، اپنے رنگ سماؤنا۔ ست ستوادی ست پُرکھ، سپتم رنگ رنگیا۔ آد آد
آد لال سُرکھ، بھوشن بستر رہیا تن پہنایا۔ آپے ناری آپے پُرکھ، آپے آپ رہیا اُپایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر،
آپ اپنا ویکھ گھر، ایک رنگ سمایا۔ دپیک چوڈان جوت جگائی، چوڈان لوک اندھیرا۔ گُرمکھ ورلے ہوئے رُشنائی، لکھ چوڑاسی بھرما
ڈیرہ۔ ہرجن ساچے اک گُرمائی، جیو جنت چوڑاسی گیڑا۔ آتم گھر وجے ودھائی، ہر بھگتی بھگت نیڑا۔ من مت کرے انت جُدائی،
اُجڑے کایا کھیڑا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چوڈان لوک ایک ہٹ ساچا رہیا کھلائی۔ دپیک چوڈان کر پرکاش،
پرکرتی کرم کمایا۔ آپے اندر کر کر واس، نواس نواسا آپ اکھوایا۔ آپے پائے منڈل راس، سچ سمگری اک رکھایا۔ آپے ویکھے داسی داس،
داسن داس آپ اکھوایا۔ آپے جانے پرتھمی آکاش آکاش پاتالان وچ سمایا۔ ستان کرے ایک واس، ایک راہ وکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
آپ اپنی جوت دھر، ساچا لیکھا رہیا لیکھایا۔ لیکھ لیکھے لیکھنہارا، بیٹے انت جُدائیا۔ اتل لوک پرہہ پاوے سارا، دس ہزار جوجن ویکھ
وکھائیا۔ وتل لوک پرہہ مارے نارہ، راکش دینت دئے بلائیا۔ ستھل لوک پرہہ اک جیکارا، بل راجا دئے اٹھائیا۔ رساتل لوک پرہہ اک
ادھارا، سورج چند کھئے دس نہ آئیا۔ لوک تلاتل دھندوکارا، دھیرج دھیر نہ کھئے رکھائیا۔ لوک مہاتل ویکھ وچارا، اگم اگمی بھیو نہ رائیا۔
پاتال لوک پرہہ ہر آپارا، جل جل دھارا اک وکھائیا۔ جل جل دھارا پار اتارا، دھرتی کول مکھ چوائیا۔ دھرتی دھول کرے پکارا، ہر
ویکھے ویکھ وکھایا۔ ایک ایک مارے اچھالہ، ست لوکان دئے مٹائیا۔ لوک مات مار جہات، کرے کھیل اپر اپارا، نہکلنکا ڈنکا اک وجائیا۔

چوڈاں ہٹاں ویکھ پَسارا، کایا مٹا بنت بنائیا۔ تیرتھ تٹاں پار کنارہ، تال سہاوا اک وکھائیا۔ جوگی یتی جٹا نہ کوئی دیسے، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک ایک ایک رنگ وکھائیا۔ چوڈاں لوک جگت پرکاش، بھگتن تن سمائیندا۔ ہرجن ویکھے کایا راس، برہمنڈ کھوج کھجائیندا۔ برہمنڈ پنڈ جن ساچی راس، انڈ انڈ آپ اکھوائیندا۔ آد انت نہ جائے وناس، ساگر سیندھ نہ کھئے زڑھائیندا۔ نہ کوئی ویکھ وکھانے پرتھی آکاش، پتا پوت بند نہ کوئی اُچائیندا۔ نہ کوئی جانے پون سواس، ہڈ ماس نہ کوئی دسائیندا۔ سرب گناں آپے گنتاس، ہر گن رُوپ سمائیندا۔ چوڈاں لوک پورن کرے آس، پورن برہم اکھوائیندا۔ کلجگ اتم کرے ناس، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چوڈاں لوک ویکھ وکھائیندا۔ چوڈاں لوک مات کنارہ، کلجگ انت وکھایا۔ سنگ محمد چار یارا، پرہہ لیکھا رہیا چُکایا۔ مارے تیر شبد کٹارا، بہرم بھلیکھا رہیا گویا۔ پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن نر اوتارا، امام مہندی ناؤں رکھایا۔ اللہ ہو لگائے ایک نعرہ، دشا لہندی ویکھ وکھایا۔ آپے ہوئے شاہ سوارا، جل تھلاں پار کرایا۔ اُچا ویکھ اک منارا، قُطب غوث کھئے دس نہ آیا۔ جگت مجوری باباکارا، ساچا غوری دس نہ آیا۔ پرکھے لال سچا جوہری، ویکھ وکھانے سرِشٹ سبایا۔ کلجگ زین اندھیر گھوری، آپ اپنا مُکھ چھپایا۔ اللہ رانی کرے چوری، شبد پلو نہ کیسے پھڑایا۔ کلجگ کالا اپنے سنگ جائے توری، سنگ محمد سنگ نبھایا۔ احمد پھڑی ساچی ڈوری، شاہ بھی نال سہایا۔ پُرکھ ابناشی چڑھیا ساچی گھوڑی در دروازہ رہیا کھلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چوڈاں لوکاں ایک دھار، لکھ چوراسی پاوے سار، آپے اندر آپے باہر، گپت ظاہر بھیو چھپایا۔ چار یاری سنگ محمد ایک متا پکایا۔ انت خواری کلجگ ملاح، دھیرج یتا نہ کھئے دھرایا۔ موٹ لاڑی پھیرے بہاری، دھرم رائے سر ساچا ہتھ ٹکایا۔ پُرکھ ابناشی کرے کاری، ساچی سیوا رہیا لگایا۔ ویکھ وکھانے جنگل جوہ اُجاڑ پھاڑی، اندر مندر مسجد کعبہ دو دو آبا شاہ جنابا ہتھ ربابا بھیو ابھیدا رہن نہ پایا۔ نہ کوئی پن نہ صوابا، پاپ سنتاپ نہ کوئی عزابا، آپے مارے آپے لئے جوایا۔ نہ کوئی مکہ نہ کوئی کعبہ، اُمت نبی رسول دی سمت اُنی ایک اتم ویکھے خوابا، سوہنگ شبد پرہہ مارے آواز، نہ سکے کوئی بچایا۔ آپے آوے آپے جاوے وسے وچ گنیا، کالا ویس در درویش مُکھ نقاب حق جناب شبد تازی مارے غازی، کرے حج پرہہ ساچا حاجی، کوئی نازی دس نہ آیا۔ سرِشٹ سبائی آپے رہیا ساچا ساچی، کلجگ تیری اتم ویکھے بازی، نہ کوئی مُلا نہ کوئی قاضی، نہ کوئی روزہ بانگ سوانگ نہ مارے وازی، حق مُصلا نور الابی اللہ اک اُکلا، پرہہ میل ملائے جل تھلا، تھل جلاں وچ سمایا۔ سوہنگ پھڑیا تکھا بھلا، نو کھنڈ دوارا ایک مَلا، ستان دیپان

جوتی ہلا، اپنا آپ کرایا۔ گرمکھ ورلے آپ پھڑائے اپنا پلا، دسم دواوی در گھر ساچا لوک مات جس جن اپنا ملا، دئی دویتی مٹے سلا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ میلے اک در، آتم سیجا رت بسنتی پھولن سیجا ساچا کنتی اپنی ہتھیں رسیا وچھایا۔ سچ محمد ساچا یار، بے عیب پروردگاریا۔ چوڈاں لوک آپے ویکھے کر خوار، اُپر نیچے باباکاریا۔ نہ کوئی دیسے میت مُرار، نہ کوئی بنے مات سہاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت چوڈاں چوڈاں لوک شبد سُنائے اک سلوک، اک کرائے جے جیکاریا۔ جے جیکارا ہوئے مات۔ سوہنگ شبد چڑھے سچی پرہات۔ پندراں کتک کلجگ مٹے اندھیری رات۔ پُرکھ ابناشی پرنائے سنگت، گرمکھ بنائے سچ برات۔ سمت سولان تیرا وقت، ہر ساچا بخشے ساچی دات۔ بھلی لوکائی وچ جگت، بھرے بھلے ذات پات۔ انت جدائی نہ کوئی ہوئے بھگت، گر پیر نہ پُچھے کوئی بات۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ایک ڈنک وچے ودھائی، گرمکھ ساچے سچ سرنائی، آپ اپنی گودلے اٹھائی، آپے ہوئے پتا مات، پندراں کتک کیتی کیت۔ چرن چھپائے منڈی سکیت۔ دھاری نام ویکھے امرت جام کس رکھیا کایا کھیت۔ اتم لیکھا لیکھے تمام، رت بسنتی نہ رہے چیت۔ گرواں پیراں اندھیری شام، پرگٹ ہویا پرہ نیتن نیت۔ پلے نہ دسے اتم کوئی دام، ساچا شبد نہ ملیا کھیوٹ کھیٹ۔ خالی دسے سادھاں سنتاں چام، اگنی آگ کایا مٹھے مہینہ جیٹھ۔ رسن آہار وکار جھوٹھا طعام، کلجگ مایا پُرکھ ابناشی بھنے کوڑے ریٹھ، نیتر نیر وپائن چھم چھم، گر، مندر اندر کھنے نہ لے دم، کھنے نہ رکھے چھایا بیٹھ۔ مانس دیہی پئے جم، لیکھا لگا نہ کایا چم، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھاں دیوے شبد ور، ایک بخشے چرن دھیانیا، در در پھرائے راجے رانیا، کسے ہتھ نہ آئے وڈ وڈ سیٹھ۔ پندراں کتک کنت پیار۔ گرمکھ ساچے سنت لے اُہار۔ ویکھے وکھانے جیو جنت دیو دنت یخ سر ہر اوتار۔ آپ بنائے اپنی بنت، پت پتونت ساچا یار۔ مہا جگت گنت آگنت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے رنگ روے کرتار۔ کون لیکھارا لیکھت ہے، کون کرے گیان۔ کون جانے کھیل بھوکھت ہے، ویکھے گن نڈھان۔ سکھیاسکھی سکھی سکھی گن گنت ہے، آپے جانے کرے پچھان۔ پرہ کھیلے کھیل بے انت ہے، جگا جگنت ساچی کان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے گرمکھ آپے سنت ہے، آپے بھگت آپے بھگونت ہے، آپے پنچم میتا وچ جہان۔ ملے میل اک بھگوانا۔ سرت سوانی منگے شبد ہانی، دھر درگابی ایک دانا۔ امرت آتم ٹھنڈا پانی، ناد انادا ساچا گانا۔ در گھر ساچے پد نربانی، ایک ایک سچ ترانہ۔ گرمکھ ساچا در گھر ساچے آپے سد بنھے نام ہتھیں گانا۔ ہر شبد پیائے ساچی مد، جگت وکارا دیوے متھ، نام دان سچ خزانہ۔

دسویں گلی پار کنارہ ایک حد، کھولے سچ دکانا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی کایا مندر اندر ڈونگھی کھڈ، نہ کوئی دیسے اُچا لما گد، بھاگ لگائے گُرمکھ تیری ساچی جد، نیتر نین لوجن نین نیتر کایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک دیوے درس در، درس پیکھ چُکے گیڑا، لکھ چُوراسی پھند کٹانا۔ آون جاون مٹے گیڑا، جم کی پھاسی رسیا نٹرائیا۔ آپے کرے حق نیڑا، چرن داسی جو اکھوائیا۔ سوہنگ چپو نام لگایا، آپ چلائے اپنا بیڑا، رسنا جاپ نہ کوئی جپائیا۔ بھاگ لگائے کایا نگر کھیڑا، کھیوٹ کھیٹا مات پت پیو بیٹا پت پوت آپ اکھوائیا۔ آپے تانا سوتر پیٹا، مَورکھ مُگدھ انجان ترائے جٹ جٹیٹا، جگت گیان نہ کھئے سُنائیا۔ شبد دوشالے ساچے پٹ لپیٹا، اپنی بھجا رسیا اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، بردا سودھ شبد جنائی بودھ آگادھ سُرَت سوانی آپ پرنائیا۔ سُرَت سوانی آپ پرنائے، کنت سہاگی ایک ساچے ہانی میل ملائے، چرن کول جن آپ رکھائے ٹیکا۔ کھانی بانی کوئی سار نہ پائے، کون دوارے وسے ہر بییکا۔ انجیل قرآنی رہے گرلائے، وید پُرانی پائے پائے، جہوا پڑھ پڑھ تھکی جگت کتیبا۔ ست پُرکھ زرنجن سار نہ پائی، آتم گھر نہ وجی ودھائی، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی نورا سرب گن بھرپورا، نیتر نیت کیسے نہ پیکھا۔ آسا منسا پور، شبد جنائیا۔ جوت سرُپی حاضر حضور، دوسر کوئی دس نہ آئیا۔ آپے داتا جودھا سور، آپے شبد تورا اُچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرشٹ سبائی دسائے کورُو کورُو، چرن دھوڑ مستک ٹیکا کوستک منی وڈ وڈ دھنی جس جن ایک رسیا چھپائیا۔ مستک دھوڑی جگت ریکھا، کلجگ دئے مٹائیا۔ پار کرائے مَورکھ مَورھی، کایا رنگے رنگن گورھی، اتر کدے نہ جائیا۔ آون جاون پنت پاون، بھیکھادھاری بھیکھ باون لکھ چُوراسی کٹے جوڑی، جوگ جگت نہ کوئی دسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آتم کھولے بند در، در دروازہ غریب نوازا، آپ اپنا ساجن ساجا، چار دواری بنک دوار، نہ کوئی دیسے پسر پسر، اُچ محل اٹل اپار، آپے کُنڈا رسیا لابیسا۔ منگے شبد پیار دستار ساچی پرہ ساچا سیس بٹھاؤن لگا پگا۔ کایا ماٹی دسے کاچی کچ، کنچن روپ وٹاؤن لگا۔ پنچ پنچ دوار رہے ناچی، پنچم پنچاں میٹ مٹاؤن لگا۔ پنچم پنچ جنائک ساچی پنچم راگ، پنچم شبد دُھن آتمک اک اُچاؤن لگا۔ پنچم پنچ پیارا رسیا واچی، پنچائیں میل ملاؤن لگا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہم جوت جوت جگاؤن لگا۔ جگے جوت بھگت ودھائی ہووے، نرمل بُدھ وچ سنسار تیری۔ ستگر ساون نال گُرمائی ہووے، سنگھ بھگوان سلکھنی نار چیری۔ دوس زین نہ کدے جُدائی ہووے، بھرمان کندھ ڈھاہے ڈھیہ ڈھیہری۔ مندر اندر اک رُشنائی ہووے، ایک ایک وکھائے

سنجھ سویری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، میل ملائے ساچے در، ویکھ وکھائے نیرن نیری۔ جُڑیا جوڑ جُڑایا گر پُورے، جوگ جُگت اک وکھائیا۔ پنچم شبد چڑھایا ساچے گھوڑے، پنچاں دوٹاں رہیا دوڑائیا۔ ہوئے میل چڑھے جگت تیل دن رہے تھوڑے، دن دباڑے درس دکھائیا۔ شبد گر ساچا ہر جن ہردے واچا آد انت سدا بہڑے، نہ ہووے کدے جدائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کرم رہیا کھائیا۔ جُڑے جوڑ میل سمترہ سائیں، آسا منسا پورن پینا۔ دیوے درس اکم اکم سبئی تھائیں، ہر ٹکائے شبد رکھائے ساچی چُنیا۔ کایا گگن پاتالی ایکا ایک رکھائے شبد ساچا گن گنوت کنت وڈ گن گُنیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی شبد میل کر، گرُو چیل اک گھر، پون سواس آس پیاس بُجھائے دم دمیا۔ ایڑا اکھر ایکا اکھ، جس جن مات کھلائی۔ ننا نرگن روپ پرتکھ، نج گھر واس رکھائیا۔ ددا داتا نہ دسے سکھ، ہر گھٹ میں رہیا سمائیا۔ اند اند اند ہر گائیا۔ پیا پورن جوت پرکاش، گر گوبندے بھیکھ وٹایا۔ آد انت نہ جائے وناس، گنی گپندے کھیل رچایا۔ آپے ہوئے داسن داس، جن بھگتاں سیوا رہیا کھایا۔ رارا رام نام سرب گنتاس، راج جوگ ایکا دھام سہایا۔ پرہہ ملن دی راکھو آس، ساچی سیوا ایہ لگایا۔ رسنا جہوا رہے پیاس، بتی دند ہوئے ہلکایا۔ دس نہ آئے پرتھی آکاش، گرمکھ ساچے وچ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمبل نگری جوت اکرگی، شبد رکھائے سچ سمگری، جن بھگتاں پیاس رہیا بُجھایا۔ ہست کپٹ پرہہ روپ، گھٹ گھٹ آپ سمایا۔ کھیلے کھیل شبد بوہ بھوپ، شبد بھوپا آپ اکھوایا۔ گھر دسے ست سرُپ، ست سرُپا ناؤں رکھایا۔ کلجگ مٹے اندھ اندھ کوپ، اندھ اندھیرا مات چھایا۔ ویکھ وکھانے چارے کوٹ، دہ دشا بھو نہ رایا۔ تیر نیرالا رہیا چھوٹ، چوڈاں لوکاں رہیا ہلایا۔ نوواں کھنڈاں پائے پھوٹ، ستاں دیپاں پھٹ پوایا۔ میٹ مٹائے جوٹھ جھوٹھ، بھیکھ پکھنڈا دس نہ آیا۔ مایا رانی خالی ٹھوٹھ، ترے گن مایا دئے کھپایا۔ نام رتی ایکا مٹھ، بیس اکیسا دئے ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویلے اتم جائے تھتھ، گرمکھ ساچے سنت لئے جگایا۔ ہر جن ساچے آپ جگائے، جُگا جُگنتر کاری۔ شبد پلا نام پھڑائے، میل ملائے آپ اپنی دھاری۔ نرمل دھام اٹلا اک وکھائے، پاربرہم برہم کھیل نیاری۔ ول چھلا کر کر جگت بھلائے، جوگ جُگنتر نہ پائن ساری۔ دئی دویتی شلا اک رکھائے، جپ تپ ہتھ چھڈے سیکداری۔ سوہنگ بھلا اک رکھائے، جگت ودیا باباکاری۔ نام پھلا اک کھوئے، چارے ورنان دئے ادھاری۔ گوبند ڈلا آپ جگائے، شبد پھنڈے تن کٹاری۔ کلجگ جنا آپ مٹائے، لاڑی موٹ دئے بہاری۔ دھن دھنا نام آپ اکھوئے، ونڈے ونڈ شبد بھنڈاری۔ ننا نرگن روپ سمائے، نرمل جوت کر آکاری۔ سرگن

ساچے رہیا ملائے، سوہاؤنت بنائے ناری۔ کنت کنٹھولا اک وکھائے، جگت جھولا شبد خُماری۔ آتم پھولا سیج وچھائے، پریم وچھاؤنا نام کیاری۔ دُولو دُولھا آپ اکھوائے، آپے سُتا پیر پَساری۔ مُولو مُولا آپ چُکائے، لہنا دینا مات اُدھاری۔ ترے سُولا شبد چلائے، سوہنگ کھنڈا تیز کٹاری۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجُگ کیریا کرم رہیا وچاری۔ کلجُگ کرم وچار، کرم کمایا۔ چوڈاں ویکھے ہٹ پَسار، کون وست وچ رکھایا۔ ست ستاں بٹھے دھار، ست ستوادی گھیرا پایا۔ ست پاتالاں ویکھے پاڑ، پڑدہ کوئی رہن نہ پایا۔ ستاں اُپر ویکھے چڑھ، شبد پوڑا اک لگایا۔ لوک ماتی ویکھے اکھاڑ، شبد سُنہیڑا رہیا گھلایا۔ آپ جانے اپنی دھاڑ، لکھ چوڑاسی گیڑا اپنا آپ بنایا۔ ترے گُن مایا دیوے ساڑ، پنج تت رہن نہ پایا۔ آپ چبائے اپنی داڑھ، دھیرج یت کوئی رہن نہ پایا۔ ویکھے وکھانے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، ڈُونگھی کندر ڈیرہ لایا۔ تیر نرالا چلے کاڑ کاڑ، جوت اکالا چلے چڑھایا۔ مٹمکھ جیواں ونھے ناڑ ناڑ، ہڈ ماس ناڑی چم کوئی دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، گُرمکھ ساچے سنت سہیلے در گھر ساچے لے واڑ، چوڈاں بھون مٹے آون گون لہنا دینا مُول چُکایا۔ چوڈاں چوڈس زین مس، رو سس مٹکھ چھپایا۔ دھرم رائے کل ویکھے ہس، وقت سہیلا اک وکھایا۔ در دوارے آئے نس، گل پلُو چرن سرنایا۔ پُرکھ ابناشی راہ ساچا دس، کلجُگ ویلا اتم آیا۔ لکھ چوڑاسی دیواں جھس، لاڑی موٹ رہے پرنایا۔ گُرمکھ پردے آپے وس، اپنا پلُو دئے پھڑایا۔ دوس زین کل رہیا نس، نہ سکے کھئے چھڈایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچے سنت جنان بھوئے سدا سہایا۔ چوڈاں لوک ہٹ پَسار، ونج کرے واپاری۔ تیرتھ تٹ پار کینار، اٹھسٹھ پسر پَساری۔ کایا مٹھ گُرو دوار، دیپک جوت جگے اپاری۔ چار دواری جائے ڈھٹھ، ہر محل اٹل اٹاری۔ شبد گُرو گُرو شبد کرے کل اکٹھ، سہائے بنک دواری۔ ہر سنت سہیلا آئے نٹھ، چوڈاں لوک بھوئے خواری۔ اتم گیڑے اُلٹی لٹھ، رائے دھرم دیوے دھکا بھاری۔ ستجُگ تیری آپ کرائے ساچی چٹھ، کروڑ ڈھائی بھیت چڑھائے پہلی واری۔ ترے گُن مایا تیرا مٹھ، اگنی جوت ہر نرنکاری۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچے آپے میلے درس دکھائے اگم اپاری۔ ترے گُن مایا دئے ڈھائی، پرہہ ساچے شبد جنائیا۔ برہم دوار رہی کُراٹی، برہم دیوتا نال رلاٹیا۔ شو شنکر پلا گل وچ پائی، آپے رہیا منائیا۔ کروڑ تینیس سچی سرنائی، سُرپت راجا اند سنگ ملاٹیا۔ وشنو تیری سچ سرنائی، واس واسنا پھرے بلکائیا۔ پُرکھ ابناشی کل جوت جگائی، دس کیسے نہ آٹیا۔ گھنک پُر واسی دیہہ تجائی، یون سواسی لیکھ چُکائیا۔ آپے رو یا مات پاتال پرتھمی آکشی، جوتی نورو نور سوائیا۔ ترے گُن مایا بھوئے داسی، آپ اپنی رچن رچائیا۔ کھیلے کھیل

شاہو شاہاسی، سمت چوڈاں لوک تیل چڑھائیا۔ جن بھگتاں پورن کرے آسی، آس نندرا مگروں لاہیا۔ پکڑ اٹھائے پنڈت کاشی، کایا کاسہ ویکھ وکھائیا۔ میل ملائے شبد سواسی، دئی دویتی پڑدہ لاہیا۔ اک وکھائے منڈل راسی، برہمنڈ و جی ودھائیا۔ پرگٹ ہویے سرب گنتاسی، داسن داسی سار نہ رائیا۔ ترے گن مایا رووے، کلجگ متی مکھڑا دھووے، نہ کوئی دیسے سچا ساتھی، برہما شو وشن دین دہائیا۔ ترے گن مایا تیرا جال، پرہہ مات تڑاؤن آیا۔ تریلوکی ویکھ دیکھ تھال، گگن گگنتر وچ سمایا۔ آپے مارے شبد اچھال، نور تڑتڑ جوت سوایا۔ آپے داتا شاہ کنگال، کلجگ کایا لگی بسنتر انت بجاہون آیا۔ شبد بنایا دھر دلال، ڈرگا دیوے نہ گائتری منتر آپے میٹ مٹایا۔ نہ کوئی دیسے مندر اندر کندر مسجد کعبہ گروڈوار، در دروازہ اک کھلایا۔ لکھ چوراسی کرے پیار، دھرم داسی رہیا بنایا۔ رائے دھرم ہو تیار، گل پھاسی رہیا لٹکایا۔ آپے کھولے بند کیوار، جن کا گھنک پُر سہایا۔ گرمکھ ساچے آپ بچائے ساچے لاڑ، بار انکا درس دکھایا۔ ورنی ورننا اورن ہر سرشٹ سبائی رہیا تار، دوسر کوئی رہن نہ پایا۔ مت تت پرہہ دیوے جھاڑ، ساچا ست اک رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے ہویے کملاپات، پت پتوتی ساچی نار سدا سہاگن وڈ وڈبھاگن، ڈرمت میل دھووے داغن، ہنس ہنسنی کاگی کاگن، ساچے ہنسا اک پیار۔ ترے گن مایا تھے ناتا، انت وچھوڑا مات۔ لیکھا مٹے ذاتاں پاتاں، سرشٹ سبائی ویکھے مار ایکا جہات۔ میٹ مٹائے اندھیری راتا، کھیلے کھیل ست ست ساتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، چوڈاں لوکاں ویکھ در، گرمکھاں دیوے سوہنگ شبد ساچی داتا۔ تیرا میرا چُکیا، چُکا لہنا دین۔ مائس دیہی پینڈا مُکیا، پرہہ شبد پہنائے تن گہن۔ ہریا ہویے کاسٹ سُکیا، امرت آتم وہے وہن۔ ویلا ساچا آن ڈھکیا، درس پر سے تیجے نین۔ چرن دوارے ساچے جھکیا، کایا مٹے اندھیری رین۔ ستگر ساچا شبد دلیر بُکیا، ناتا تھے بھائی بھین۔ گر شبد تیر نرالا کدے نہ رُکیا، ہرجن آتم ساچے سہن۔ مُکھ مُکھ نہ آئے مکھوں ٹھکیا، سوہنگ نیتر کجَل نین۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایکا دیوے شبد ور، تیر نشان کدے نہ رُکیا، نیڑ نہ آئے مؤت لاڑی ڈین۔ سیس نوایا سچ گھر، درس پیکھ جگدیشا۔ ملے میل شبد ور، لیکھا مکے دند بتیسا۔ آتم وسے اک گھر، سچ وکھائے محل شیشہ۔ نو در چُکے جگت ڈر، دسویں اک حدیثا۔ ساچی ترنی رہیا تر، پرہہ چھتر جھلائے شبد ساچا سیسا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنے رنگ ملائے سنگ، سنگ نبھائے نام مردنگ، تن وجائے جگت بیس اکیسا۔ ترے گن مایا تیرا روپ، دس کیسے نہ آیا۔ چوڈاں لوکاں اندھ کوپ، اندھ اندھیرا چھایا۔ ہر جوتی نور ست سروپ، ہر گھٹ میں رہیا سمایا۔ دو جہاناں ساچا بھوپ، شاہ سلطاناں بھیو نہ رایا۔ گھر گھر در در ڈھکھے دھوپ، آتم ہون نہ کیسے

کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے گن تیرا ت آپ اپایا آپے دے مٹایا۔ ترے گن مایا جگت جنجال، ہر ساچا مات ٹرائیندا۔ جگت اولڑی چلے چال، پُرکھ بدھاتا سیس نوائیندا۔ چرن بھکھاری کال مہاکال، داتا دیال سنگ رکھائیندا۔ رائے دھرم ہونے بے حال، اکال اکال نظری آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ در، آپ اپنا رنگ وٹائیندا۔ ترے گن مایا تیرا ت، پرہ ساچے وچ سمایا اے۔ آپے دے سمجھائے مت، کلجگ اتم آیا اے۔ لکھ چوراسی ایلے رت، پنچ وکار چلایا اے۔ ناتا ٹٹا دھیرج یت، ست سنتو کھی رہن نہ پایا اے۔ نام ویراگن ہووے ستھ، گھر ستھر اک وچھایا اے۔ لاڑی موٹ پائے نتھ، جم جیڑا ہتھ اٹھایا اے۔ سیاں دیوے ساڈھے تن ہتھ، چتر گیت لیکھ چکایا اے۔ کلجگ کال دیوے متھ، لہنا دینا مول نہ رایا اے۔ آپے جانے اپنی گاتھ، وید پُراناں سار نہ رایا اے۔ جوت سرُپی ہر اکتھ، جوت سرُپی ہر سمرتھ، کھانی بانی دس نہ آیا اے۔ کلجگ کالا ویکھے رتھ، انجیل قرآنا دھگا لایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، تریلوکی ناتھا سگلا ساتھ ترے گن مایا تیری دھار آپ آپ اپایا، آپے رہیا مٹایا اے۔ ترے گن تیری دھار مٹائے، سانتک ست سرُپا۔ کرم وچاری کرم کلمے، راجن راج بوہ بھوپا۔ تامس تیری ترشن مٹائے، ہر کھیلے کھیل انوپا۔ برہما وشن کوئی بھیو نہ رائے، ہر ساچا شاہو بھوپا۔ شو شنکر ویکھے مکھ چھپائے، کلجگ رین اندھیری اندھ اندھ کوپا۔ سُرپت راجا اند آپ پچھتائے، گن گندھرب کوئی راگ نہ گائے، دھرم دوار نہ ساچا دھوپا۔ پُریاں لوآن ویکھ وکھائے، دہ دشا پرہ پھیری پائے، لوک کل چارے کوٹا۔ کلجگ ویلا انت سہائے، سادھ سنت کوئی بھیو نہ پائے، دیوی دیو کوئی دس نہ آئے، جوت سرُپی جامہ پائے، نہکلنک ڈنک وجائے، ایکا شبد تیر نرالا سوہنگ رسن کمانو چھوٹا۔ ترے گن مایا تیری گنڈھ، پرہ اتم کھولن آیا۔ لکھ چوراسی وڈھے کنڈ، نو کھنڈ پرتھمی آپ ورولن آیا۔ ستاں دیپاں کرے رنڈ، برہما شو گر لایا۔ ورتے کھیل وچ وربھنڈ، برہمنڈ ڈگمگایا۔ آپے کرے کھنڈ کھنڈ، جیرج انڈ ونڈ ونڈایا۔ شبد پھڑائے ہتھ چنڈ پرچنڈ، سرشٹ سبائی نار دُباگن سنت اسنت ہونے رنڈ، کنت سہاگی نہ کوئی ہنڈھایا۔ نو کھنڈ پرتھمی جوٹھ جھوٹھ پائے ونڈ، ورنی ورننا دیوے دنڈ، ساچا نام نہ کوئی جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ترے گن مایا آپے ویکھے تیرا روپ ست سرُپ، سچ سمگری وچ سمایا۔ سچ سمگری ہر ہر داد، دس کیسے نہ آیا۔ نرگن مایا اتم ذات، پرہ آپے آپ بنایا۔ آپے پتا آپے مات، پتر دھیاں آپ اکھوایا۔ آپ بندھایا ایکا نات، بہین بھیا آپ اکھوایا۔ آپ چلایا ایکا راتھ، آپے بہرم رہیا بھلایا۔ آپ نہیایا اپنا ساتھ، سنگی ساتھی آپ اکھوایا۔ آپ جنائی اپنی گاتھ،

رسن کتھن نہ سکے رایا۔ آپے آپ تریلوکی ناتھ، در دوارا رہیا آپایا۔ ساچا لیکھا مستک ماتھ، برہما رُوپ آپایا۔ نابھی کولی چوھی ہاتھ، شبد ڈنڈا ڈور بندھایا۔ شبد وچھاؤنا ساچی کھاٹ، پرہ ساچے ہیٹھ وچھایا۔ دیپک جوتی اک لالاٹ، پرہ اپنی انس آپایا۔ چار جگ مُکھ چارے کاٹ، نام جہوا رسن لگایا۔ آکاش پاتالی پاٹے پاٹ، پون آن گون وچ سمایا۔ سر سرور تیرتھ تاٹ، ہر دوارا اک سمایا۔ سچ دوارا ساچا کھاٹ، سچ سمرگی جھولی پایا۔ چرن کول رس چاٹ، برہم ویتا در بہایا۔ ہر اک کھلائے ساچا ہاٹ، شبد وستو وچ ٹکایا۔ آپے پورا کریا کھاٹ، گھاٹا کوئی رہن نہ پایا۔ نہ کوئی تیرتھ نہ کوئی تاٹ، جوٹ جٹا نہ کھئے اکھویا۔ نہ کوئی کایا ماٹی دسے لالاٹ، اجیا جاپ جپایا۔ نہ کوئی ہیٹھاں بستر دیوے کھاٹ، جوتی نور اک سوایا۔ نہ کوئی پوجا شبد جگت دسے پاٹھ، گائتری منتر نہ کوئی گایا۔ نہ کوئی جودھا سورا دسے راٹھ، بستر شستر نہ ویکھ وکھایا۔ جپ تپ نہ دسے ہاٹھ، ست سنتو کھی بنت بنایا۔ پنج تت نہ دسے آٹھ، پنج پنجھی نہ رُوپ وٹایا۔ نو دوار نہ دسے گھاٹ، رُوپ ریکھ نہ کوئی وکھایا۔ ورن برن نہ دسے کھئے آن باٹ، مات پت نہ کوئی وسایا۔ دور نیڑے نہ جانے واٹ، مات پاتال آکاش نہ ویکھ وکھایا۔ نہ کوئی ونج ونجارا کرے ہاٹ، تولا بولا نہ کوئی رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے گن مایا دیوے ور، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ ترے گن مایا رنگ لال، پرہ ساچا آپ چڑھائیندا۔ برہما شو کرے پرتپال، وشنوں بنس آپ اکھوائیندا۔ لکھ چوراسی شبد اچھال، دھول دھرت گود ہائیندا۔ لوک مات پھل ایکا ڈال، آپے آپ لگائیندا۔ آپے ویکھے دین دیال، مٹھا کوڑا نہ بھو چھپائیندا۔ نال رکھائے کال مہاکال، لما چوڑا پندھ مکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ترے گن مایا تیرا تال، بن رنگ رُوپی بُنیا جال، لکھ چوراسی ہوئی بے حال، مایا ڈوری بدھا کال، نہ کوئی انت چھڈائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، چوڈاں لوکاں ویکھ گھر، در دروازہ غریب نوازا، پاربرہم برہم ساجن ساچا، چار کٹاں دہ دشا آپے ویکھ وکھائیندا۔ ملے میل سنت ستگر، آتم جگت ترپائیا۔ لیکھا لیکھ مستک دھر، گر پورے قیمت پائیا۔ چرن سرن سرن پریتی گئی جڑ، توٹ رہے نہ رائیا۔ شبد چڑھائے اک گھوڑ، واگ اپنے ہتھ رکھائیا۔ سمت ویہہ صد سولاں جائے بہڑ، کایا داغ دئے مٹائیا۔ آپے پرکھے مٹھے کوڑ، ہنسوں کاگ بنائیا۔ جوتی نور شبد براہمن کوڑ، حاضر حضور سرب کل بھرپور ایکا دوجا بھو چکائیا۔ ایکا پوڑ نیتر تیجا، آپے کھول وکھائیا۔ تن من امرت آتم سیجا، سینتل دھارا اک وپائیا۔ گرسکھ کرائے آپے ریجھا، سنگھ اند کل چڑھیا چند، پرہ گایا بتی دند، بتی دھار سپر بخشائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد دیوے ساچا

ور، گر چیل ایکا گھر، ساچا میل وچھڑ کدے نہ جائیا۔ نہ ہونے وچھوڑا دوس راتا، آٹھ پھر رنگ راتا۔ آپے ہونے پتا ماتا، دیوے نام سوغاتا۔ نہ کوئی پچھے ذات پاتا، ہر ساچا اک اکانتا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی داتا، امرت آتم ہوند سواتا، شبد وچھوٹا ساچی کھاٹا، کایا مٹے اندھیری راتا، بجر کپاٹی جائے پاتا، جوتی نور جگے لالاٹا، ونج کرکے ساچے ہاٹا، گرسکھ انت نہ آئے گھاٹا، کلجگ اتم آئی واٹا، نہ کوئی تیرتھ نہ کوئی تاٹا، گرمکھ ورا لا سد چڑھیا شبد گھاٹا، جوتی جوت سروپ ہر، شبد دیوے ساچا ور، بھاگ لگائے کایا ماٹا۔ شبد گر جس جن بھیٹیا، میلا سہج سُبھائے۔ آپے کھیوٹ کھیٹیا، پھل نام لگائے۔ آپے پتا پوت بیٹ بیٹیا، اپنی گود اٹھائے۔ آپے شبد دوشال لپیٹیا، تن پڑدہ ایکا پائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرمکھ آتم سچ در، در دوارا ویکھ وکھائے۔ گرمکھ لہنا لہنیہار، دیونہار ہر ابناشیا۔ شبد گہنا تن شنگار، نج گھر آتم رکھے واسیا۔ شبد بنھ سیس دستار، مان رکھائے پرتھی آکاشیا۔ شبد گھوڑے ہو سوار، ویکھے کھیل جگت تماشیا۔ ساچا ونج کرے وپار، کایا منڈل ساچی راسیا۔ نرمل جوتی کر آکار، گیان گر شبد پرکاشیا۔ اگیان اندھیرا دئے نور، جن ہر ہونے داسن داسیا۔ نو دوارے پار کینار، لیکھا چکے پون سواسیا۔ ایکا کھولے بند کواڑ، دوس زین نہ ہونے اداسیا۔ نہ کوئی دسے پنچم دھاڑ، پنچم پنچم بل بل جاسیا۔ ساچا ویکھے شبد اکھاڑ، جوتی جوت سروپ ہر، گرمکھ ویکھ آتم در، آد انت نہ کدے وناسیا۔ گرمکھ آتم سچ گھر، پرہہ ساچے آپ بنایا۔ آپے کھولے بند کواڑ، غریب نوازا دیا کایا۔ امرت نھائے سچ سر، ساچن ساچا کھیل رچایا۔ ایکا ایک وکھانے سچا ہر، جنے نہ کدے آیا۔ آون جاون چکے ڈر، دھرم رائے نہ دئے سجایا۔ شبد بھنڈارا دیوے بھر، توٹ رہے نہ رایا۔ ہر ہر بھانا جائے جر، ڈھر فرمانا رہیا سُنایا۔ جوتی لاڑی شبد ور، نام گھوڑے رہیا چڑھایا۔ واگ گندائے پھڑے لڑ، پریم مہندی ہتھیں لایا۔ دھرم دوارے جائے وڑ، شبد رنگیلا پلنگ وچھایا۔ آپے ویکھے آگے کھڑ، پلو اپنے نال بندھایا۔ اندر مندر ساچے وڑ، ایکا ساچا راگ الا یا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، ست پرکھ نرنجن ست سما یا۔ سادھ سنت نہ سکے پھڑ، چڑھ چڑھ تھکے بتھ نہ آیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ، اپنا گنڈا لابیہا۔ آپے جانے اپنی جڑھ، چیتن چت نہ آیا۔ جگ جگت نہ جائے سڑ، مڑھی گور نہ ڈیرہ لایا۔ آپ جاپ نہ جائے پڑھ، تھل جل پرہہ پار ربابا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ سہائے بنک دوار، دوار بنک وکھایا۔ ایکا بنک دوار شبد جنایا۔ جوت سروپی کر آکار، شاہ بھوپپی دس نہ آیا۔ بن رنگ روپی ہر نرنکار، اندھ کوپی دئے مٹایا۔ پون دھوپپی وچ سنسار، شبدی جوت ہون کرایا۔ ایکا شبد بھگت ادھار، پون اُنجا چھتر جھلایا۔ ہرجن ورا اترے پار، آون گون گیڑ کٹایا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، امرت آتم میگھ برسے سون، سیتل دھارا اک وپایا۔ سیتل دھار اک پرہ ہر دوار وپائیندا۔ جس جن بخشے چرن پیار، اگم اگم درس دکھائیندا۔ نانا تھے میت مُرار، بہین بھٹیا ساک سجن سین سٹیا کوئی دس نہ آئیندا۔ ایک اوٹ پرہ چرن رکھائیا، دھرم رائے نہ کڈھے وہٹیا، چتر گپت سپس نوائیندا۔ گرمکھ ساچا پار ذات، شبد ملی گر ساچی دات، مٹے زین اندھیری رات، چند نند کر پرکاش، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ رسن رسائی بتی دند، نو دوارے چکے گند، شبد سہاگن ایک چھند سٹائیندا۔ آپ جگائے سرت سوانی، ملے میل گر شبد ہانی، امرت دیوے ٹھنڈا پانی، ایک ایک پد نربانی، ساچے گھر وسائیندا۔ پارپرہم پرہ کل نشانی، ملے میل گن ندھانی، جگت ودیا دسے فانی، شبد کانی تیر چلائیندا۔ دو جہانی ساچا ہانی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرت دیوے ور، ساچا سپس ہتھ ٹکائیندا۔

★ ۲ جیٹھ ۲۰۱۳ بکرمی آتما سنگھ دے گرہ پنڈ ملووال ضلع امرتسر ★

وڈبھاگی گر پایا، میلا سہج سُبھائے۔ ہنس کاگی مات بنایا، موہ ممتا روگ مٹائے۔ دھر سنجوگی میل ملایا، پلا نام پھڑائے۔ آتم بھوگی آتم رس چکھایا، ایک ساچی چوگ چکائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک بنک دوار سہائے۔ در دوارا ایک، ایکنکاریا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی ٹیک، نام اجیاریا۔ کایا کرے بڈھ بییک، مانس دیہی پیج سواریا۔ کلجگ مایا نہ لائے سیک، دیوے درس اگم اپاریا۔ سرشٹ سبائی رسیا ویکھ، آپ دس کیسے نہ آ رہیا۔ جوتی جامہ دھریا بھیکھ، شبد ڈنکا اک وجا رہیا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، آد انت جگا جگت گرمکھ ساچے سنت جنان ساچی بنت بنا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ در، بھانڈا بھرم بھنا رہیا۔ بھانڈا بھرم دیوے بھن، اپنی دیا کھائیندا۔ نہ کوئی پچھے ذات پات، اوچان نیچان رنک راجانا ایک رنگ رنگائیندا۔ آپے پتا آپے مات، گرمکھ ساچے بال انجانے اپنی گود اٹھائیندا۔ دھر درگابی ساچی دات، ایک اکھ جگت وکھ دہ دشا ویکھ وکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھلاپات، دس کیسے نہ آئیندا۔ کلجگ زین اندھیری رات، مایا بھرم بھلائیندا۔ اندر مندر ویکھے مار

جہات، نو دوارے بند کرائیندا۔ شبہ رکھایا ساچا راتھ، گُرمکھ ساچے پار کرائیندا۔ لیکھا لیکھیا ماتھ، مستک کوستک منیا تلک لگائیندا۔ پرگٹ ہویا تریلوکی ناتھ، لوآں پُریاں بنت بنائیندا۔ آپ نبھائے سکلا ساتھ، سنگی ساتھی آپ اکھوائیندا۔ اتم رکھے دے کر ہاتھ، رائے دھرم نہ ڈن لگائیندا۔ بھاگ لگے ساڈھے تڑ ہاتھ، کلجگ سیاں جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبہ سنگھاسن جوت جگائیندا۔ اک کرائے شبہ جیکار، چاروں کُنٹ دُھر درگاہیا۔ لوآں پُریاں کرے خبردار، شو برہما رہے تکائیا۔ در دربانا پھریدار، کروڑ تینتیسا سُرپت راجا اند رہیا جگائیا۔ کھیلے کھیل ہر بھگوانا، آپے گوپی آپے کاہنا، آپ اپنے انک سمائیا۔ کلجگ تیرا اتم تیر کمانا، سوہنگ چلے تیر نشانہ، مارے جودھا ہر بلوانا، گڑھ کوٹ رہن نہ پائیا۔ جوتی نیتر کوٹن بھانا، گُرمکھ ورلے چرن دھیانا، امرت آتم ست سروور اک ایشنن کرائیا۔ سرب گھٹاں گھٹ جانی جان آپے کرے مات پچھانا، اندر باہر گپت ظاہر پرہ ساچا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، رنگ محل اُچ اٹل آد انت آپ اپنی جوت جگائیا۔ نام وست پرہ ساچے لال، بنک دوار رکھائیا۔ دس دس سال پرہ دلیل، وڈا گر شبہ بنائیا۔ بال اوستھا چھیل چھیل، سُو با پیل کنچن کایا گڑھ ٹڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، دسم دواری اُپر چڑھ، دس دھاری رہیا وائیا۔ دس دس دھاری دہ دشا وچار۔ کلجگ کھیل کرے اپاری، ملے میل جوت نرنکاری، بیس بیس شبہ بھنڈار۔ آپے گپت آپے ظاہر، آپے کنت آپے نار، آپے داتا وڈ سنساری جگ جگ دھارے بھیکھ میل ملائیندا۔ آپے مستک لائے میخ، نیتر لوچن ساچے پیکھ، ساچے مارگ لائیندا۔ سرِشٹ سبائی رہیا ویکھ، نہ کوئی جانے اولیا پیر شیخ، سنگ محمد متا پکائیندا۔ جوت نرنجن دھارے بھیکھ، منگے در بھکھار ور سوالیا۔ دیونہار جوت اکالیا۔ خالی بھرے بھنڈار، شبہ دلایا۔ کرائے نام سچا ونج وپار، مانس دیہی پیج سوار، پھل لگائے کایا ڈالیا۔ شبہ گھوڑے کر آسوار، پار کرائے گھٹا کالیا۔ پُریاں لوآں جے جیکار، گُرمکھ ساچے ساچا راہ وکھالیا۔ رائے دھرم کرے نمسکار، جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن دیوے کریا کر، کرے مال مالیا۔ خواجہ خضر شاہ تکے جانے جعفر حقیق تحقیق۔ الاؤ اللہ اٹھے پھر ملی ہر شیخ رفیق۔ سدا مہربان کرے سدا مہر نظر، نظر نہ آئے جگت بریک۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جس جن دیوے شبہ ور، دوسر نہ کوئی بنے جگت شریک۔ ٹلسی جیل ساون رُت بسنتیا۔ آپے جانے ویلا وقت ستوتیا۔ سادھاں سنتاں کرے خالی بُت، ایکا ناؤں پورن بھگونتیا۔ پندراں اندراں پئے پھٹ، تیر رسن کمانو رہیا چھٹ جگا جگنتیا۔ گھر گھر بیٹھی رہی لٹ، سوہاؤنتی نر سہنتیا۔ گُرمکھاں امرت آتم دیوے اک گھٹ، ملے وڈیائی

وچ جيو جنتيا۔ جوتي جوت سروپ ٻري، جس جن ديوي شبد ور، لوک مات بنائے ساچی بنتيا۔ کير کريم رحمان رحيم شبد وکھائے اک نشان۔ دهرمي دهرم کھائے، چار ورن کرائے ايکا آن۔ گرمکھ ستجگ ايکا گهر جنم دوائے، پاربرہم کرے کرائے آپ پچھان۔ کرے کرائے ککھ سپهل وسے کايا چم، جگا جگنتر ساچی آن۔ جوتي جوت سروپ ٻري، آپ اپني کريپا کر، جس جن ديوي شبد ور، لوک مات چکائے آن جان۔ جيت اجيت سدا جيت، جن اتيت رکھائيا۔ آپے جانے پرپھ اپني ريت، کيسے ہتھ نہ آئے مندر مسيت، آپ اپنے رنگ سہائيا۔ ايکا گائے سہاگی گيت، جگت جگدیش درشن پائيا۔ کايا ہويے ٹھنڈی سیت، آپے پرکھنہارا نیت، نت نوتا جوت جگائيا۔ جوتي جوت سروپ ٻري، آپ اپني جوت دهر، شبد ساچا بیچ بچايا۔ سنگھ جگير گر تیغ گر شبد تیز کٹار۔ سچ لال جائے سج، جس بخشے چرن پيار۔ چرن کول جائے سج، ملے جگت ادھار۔ جوتي جوت سروپ ٻري، درس دکھائے چارے بھجا پيسار۔ چتربھج درس بوہ رُوپا، رنگ رُوپ وٹائيا۔ کرے کھيل ٻري شاہو بھوپا، نام مردنگ انگ انگ وجائيا۔ کرے پرکاش اندھ کُوپا، ساچا سنگ آپ نيہائيا۔ پرگٹ ہويے ست سروپا، دهن ناد اناد دهن آتم سنن تے من گن گهر گمبھير سن سنوائيا۔ وجے بين سنگھ گھنٹا سن، گھڑی گھڑيال ٻري ديال اپني آپ چلائيا۔ منوہر مکند لکھمی نرائن کابن گھنٹيا۔ اک وکھائے نيا سنائے بيسری راگ گائے جيتسری ملار سار گوڈ سنائيا۔ آتمک دهن گائے ٻري ٻري، کريپا کرے نر نری، جوت نرنجن راه وکھائيا۔ شبد بھنڈارا تن ٻري، پایا پُرکھ گهر سچ وری، دس گرہيا گرہ مندر اندر سہائيا۔ آپے حور آپے پری، سدا وسے باہر نو دری، اک کھائے ساچا گهر دسم گلی۔ دسم گلی بند کواڑ کھول وکھائيا۔ امرت آتم ميگھ برسے ٹھنڈی جھڑی، دوس زين چہپر لائيا۔ سرن سرنائی جو جن سواني ساچی پڑی، سچ محل اچ اٹل سچ کنتے ميل ملائيا۔ شبد سروپی بانہ ساچی پھڑی، اک بندھائے شبد ڈور ساچی لڑی، رسنا گايا سلکھتی گھڑی، جوتي جوت سروپ ٻري، آپ اپني جوت دهر، ايکا ديوي آتم ور، در دروازہ نظری آيا۔ در مانگے جن منگتا، ايکا ايک بھگوان۔ توڑے ہويے روگ بنگتا، ديوي شبد سچا نشان۔ ہويے سہائی جيون نانک انگدا، پاربرہم برہم ايکا جان۔ جوتي جوت سروپ ٻري، کايا چولي ساچی رنگتا، ديوي جيا دان۔ گرمکھان پرپھ ديا کھائے، ساچا دھام سہائيندا۔ رائے دهرم نہ ليکھا ليکھ، چتر گيت مکھ بھوائيندا۔ برہما چارے مکھ اٹھائے، اٹھ نيتر ويکھ وکھائيندا۔ برجن ساچا ساچا سکھ سہج سہج، پُرياں لواں پار کرائيندا۔ پُرکھ ابناشی ديا کھائے، گگن گگنتر ويکھ وکھائيندا۔ ساچی نيا نام چڑھائے، الکھ الکھ وچ سہائيندا۔ ساچا سنيا آپ ہو جائے، نہکامی نہکامی کرم کھائيندا۔ جوتي جوت سروپ ٻري، آپ اپني جوت

دھر، شبد نام وڈیائیندا۔ گھٹ گھٹ ویکھے انترجامی ساچے دیش کر پرویش نر نریش، جوتی جوت سرُپ ہر، نہ کوئی جانے شو شنکر
گنیش برہما وشن مہیش در درویش تھاوں تھائیا۔ گنپت گنیش جن بھگتاں کرے سدا آدیس، ست پُرکھ نرنجن ست ستوادى برہم
برہمادی آپ اپنے وچ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن دیوے شبد ور، آون جاون چُکے ڈر، دھام سہنجنا جوت نرنجن اک
وکھائیندا۔ پت پتوتتا رکھے پت، پیت پیتمبر سوہے لال۔ شبد چڑھائے ساچے رتھ، دیاونت ہر دین دیال۔ سگل وسورے جائن لتھ،
درشن پائن شاہ کنگال۔ شبد سہاگی اکتھنا اکتھ، جگا جگنت اولڑی چال۔ پُرکھ نرنجن رہیا متھ، کلجگ اتھ ویکھ اُچھال۔ لکھ
چوراسی لتھی ستھ، ستھ ورو لے بے بے حال۔ لاڑی مؤت نک پائے نتھ، سنگ کھارا رکھیا کال۔ سپاں منے ساڈھ تِن ہتھ، جگت
اولڑی چلے چال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے شبد آتم اندر ساچا تال۔ آتم تال شبد دُھن، ناد
نادی ناد وجائیندا۔ ویکھ وکھانے جیرج کھانی، اُتہج سیج اندج ویکھ وکھائیندا۔ پرا پسنٹی جانے بانی مدھم بیکھری بول بُلاییندا۔
سوہنگ اکھڑ وکھر ساچا جانی، ساچے دھام آپ سہائیندا۔ اوانگ سوہنگ بنے جانی، پُن چھان مات کرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ایکا کانی،
سچ نشانی تیر چلائیندا۔ ہنگ ہنگتا جہوا ندھانی، ہوئے روگ مٹائیندا۔ سو میلا وچ دو جہانی، ستگر پورا آپ کرائیندا۔ سرشٹ
سبائی دسے فانی، ساچی بانی نہ کوئی دسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرُمکھ ویکھ برہم گیانی، آتم برہم گیان
جنائیندا۔ سو ستگر ساچا ساکھیات، نش اکھڑ رہیا سائے۔ ہوڑا جوڑا اک اکانت، شبد گھوڑا سنگ رکھائے۔ جوتی جوڑا بوہ بوہ
بھانت، توڑا جوڑا اُپر نظر نہ آئے۔ بیٹھا رہے اک اکانت، گوڑ گوڑا مات اُپائے۔ سرشٹ سبائی ویکھے مار جھات، دُھر درگاہی آیا دوڑ،
اپنا روپ وٹائے۔ لکھ چوراسی ویکھے پھل مٹھا کوڑ، رس رسنا رہیا چکھائے۔ سمبل نگری لائے پوڑ، داسن داس وقت سہائے۔ آپ جانے
لما چوڑا، نس نس پار کرائے۔ سسے اُپر لائے ہوڑا، قلعہ کوٹ رہیا بنائے۔ دووین مکھ رہیا موڑ، زرگن سرگن بھيو نہ رائے۔ سرگن زرگن
زرگن سرگن ایکا دھام وسائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سوہنگ سو ساچا در وکھائے۔ دس ادھرے دس دیوے مار۔
دس سدھرے دس کرے خوار۔ دس مؤدھڑے دس کول ناہی بھوئے اُجیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دس دس ویکھے
ادھوچکار۔ دس جنایا دس گنایا۔ دس ملایا دس گویا۔ دس اُچایا دس رُلایا۔ گھر سہج سمایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
کِرپا کر، در دسواں اک وکھایا۔ دسواں در دُور ڈراڈا، پرہ ساچی بنت بنائیا۔ نہ کوئی دیسے نارٹی ماس ہاڈا، ساچی کاڈھا رہیا کڈھائیا۔

چاروں گنٹ اندھیری کھاڈا، دوسر کوئی دس نہ آئی۔ پردھ بال لڈائے لاڈا، نوجوانا جوین رہیا ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ وکھانے کایا بھانڈا، جھوٹھی ماٹی پوچ پُچائیا۔۔

نٹا : نٹا نرگن رہیا سہائے۔ نٹا نرکار سچ بھوپ ہے، شبدی شبد سہائے۔ ککا کرما مہا روپ ہے، جگ میلا میل ملائے۔ تین اکھر ست سروپ ہے، نرگن مایا سنگ رلائے۔ آپے ویکھے چارے کوٹ ہے، دہ دشا ویکھ وکھائے۔ جگت نیتر نینا جھوٹھ ہے، منمکھاں رہیا جگائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر بھیکھ وٹائے۔ نانک نام نرنجن نرگن وچ سمایا۔ ہرجن پائے نیتر انجن، بھانڈا بہرم بھنایا۔ ساچی دھوڑ پریم مجن، کرمی کرم کمایا۔ ساچ تال آتم وجن، در دوارا بند کھلایا۔ دھرم دوارے بہ بہ سبجن، ست سنتوکھی نظری آیا۔ پنچاں چوراں پڑدہ کججن، پنچاں پنچاں رہیا جگایا۔ گر نانک جس جن سبجن، لوک لاج دئے تجایا۔ ایک ڈنک آتم وجن، نہکلنک رہیا جگایا۔ گر گوہندا شبد گر سبجن، ساچے ساجن رہیا ملایا۔ جگت وکارا رسنا تجنا، امرت دھارا مکھ چوایا۔ کایا کعبہ کرائے ساچا ججنا، حاجی حج کراون آیا۔ نو دوارے لیکھا تجنا، آتم ترشنا دئے مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک نانک رہیا سمایا۔ نانک نیج گھر واس ہے، نرنجن جوت بلوئے۔ ہرجن ہوئے داسن داس ہے، آپ کھلائے لوچن لوئے۔ اڈے اڈائے پرتھمی آکاش ہے، ہرین اور نہ جانے کئے۔ دھرم ست سنتوکھی آتم دھرواس ہے، دھرم رتھ رتھوابی ہوئے۔ ہتھ آئے نہ نو ناتھ ہے، سدھ چوراسی رہے روئے۔ جن بھگتاں سگلا ساتھ ہے، اٹھ پھر پھریدار ہوئے۔ آپے آپ تریلوکی ناتھ ہے، ناتھ اناتھاں آپے ہوئے۔ مستک لیکھا لیکھے ماتھ ہے، نیتر لوچن پرکھے دئے۔ سرب کلا آپے سمراتھ ہے، جگا جگنت بھیو نہ کئے۔ آپے رکھے دے کر ہاتھ ہے، دوس رین کدے نہ سوئے۔ جیوں راماکھر دسراتھ ہے، کرشن مراری موہے۔ ایک رکھائے ساچی وتھ ہے، انجن نیتر نام بلوئے۔ جگت چلائے مہا اکتھ ہے، کتھنی کتھ نہ سکے کئے۔ کلجگ جن چلایا رتھ ہے، سمرتھ گر سوہنگ سو نانک ہوئے۔ سرشٹ سبائی رہیا متھ ہے، لکھ چوراسی رہیا پروئے۔ لیکھ چکائے ساڈھے تین ہتھ ہے، نہکلنکا پرگٹ ہوئے۔ ہرجن ساچے لے رکھ ہے، راؤ رنکاں پُچھے نہ کئے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جس جن دیوے درس، درس ملاواں ہوئے۔ شبد روپ گر نانک، روپ بھوپ سہائے۔ آپے جانے جانی جنک ا، نیج گھر واس رکھائے۔ آپے بانی بانکا، بونجا اکھر رہیا اپائے۔ پینتی اکھر جگت نشان کا، ستاراں بھیو نہ رائے۔ ایک لیکھا دھر

فرمان کا، کلجک مات کرے رُشنائے۔ لکھ چوڑاسی کھیل کھلانکا، گنوتا گن ریائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن دیوے ساچا ور، ایکا آن رکھائے۔ نانک درس کون ہنس منگے سُرَت سوانی۔ رسنا سکے نہ کہن، ملے میل پرہہ ساچے ہانی۔ جُگا جُگنتر چُکائے لہن دین، آتم دیوے ٹھنڈا پانی۔ ناتا تھے بھائی بھین، اکھر وکھر اک پڑھائے، آپے ہوئے ساک سبج سیتی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن دیوے شبدر ور، نانک رسن وکھانی۔ نانک گایا گہر گن، گوبند سار نہ پایا۔ چھٹی راگاں رہے سُن، ناد انادا آتم دُھن نہ کھئے وجایا۔ بہتر ناڑی چھان پُن، بودھ آگادھا ہوئے شبدر جنایا۔ گر گوبندا اندر مندر ایکا رس سُرَت شبدری میل ملایا۔ ہر بہگت سہیلا جانے گن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھیکھادھاری نر نرنکاری ایکنکارا شبدر جیکار کرایا۔ در گھر ساچے وچی ودھائی، ہوئے روگ گویا۔ گر نانک رس رسنا گائی، پر پُرکھ پرہہ پایا۔ ملیا میل نہ ہوئے جُدائی، روگ وچوگ جگت گویا۔ جوتی ناری ہوئی گرُمائی، شبدر سہاگی کنت ہنڈھایا۔ جوت نرنجن نین نائی، نیتر کجَل پایا۔ سُکھمن ناڑی دھار بنائی، کالی دھار بنایا۔ ساچے گھوڑ سینگار کرائی، نر نرنکار نام رکھایا۔ نو دوارے باہر کرائی، دسویں واگ گندایا۔ پُرکھ ابناشی دیا کھائی، دسویں گلی رہیا لٹکایا۔ ساچے گھر ہوئے شنوائی، محل اگتا اک سہایا۔ دوہاں ایکا میل ملائی، ایکا سیجا رہیا بہایا۔ دوس زین نہ ہوئے جُدائی، پنچم میتا راگ سُنایا۔ آپ اپنے وچ سمائی، دوسر انگ کوئی دس نہ آیا۔ نانک نانک نانک امراید بانی پد نربان شبدر بیان گن ندھان اک چڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدر دیوے ساچا ور، ساچی رنگن رہیا رنگایا۔ اک چڑھائے نام رنگ، رنگت رنگ امولیا۔ مائس دیہی نہ ہوئے بھنگ، کایا ماٹی بھاگ لگائے ساچے چولیا۔ آتم گھر وچے مردنگ، پنچاں گھر نہ ہوئے گولیا۔ پُرکھ ابناشی ساچی سنگ، ہوئے بہار اٹھائے ڈولیا۔ آپ رکھائے اپنے انگ، شبدر انادی اک سُنائے ساچا ڈھولیا۔ شبدر گھوڑے کیسے تنگ، سچ دوارا ایکا کھولیا۔ گرُمکھ ورا لا جائے لنگھ، چرن پریتی گھول گھولیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبدر ور، میل ملائے کلا سولیا۔ نانک رُپ اگم ہے، اگم رُپ سمائے۔ نہ مریا نہ پئے جم ہے، جنم مرن وچ نہ آئے۔ ویکھ وکھانے پون سواسی دم ہے، دم دماں وچ سمائے۔ سدا وسے کایا چم ہے، نرگن رُپ وٹائے۔ گرُمکھ ورا لا آپے جائے من ہے، ہر ہر رسنا گائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبدر ور، نانک نانک نانک دادک مات ملائے۔۔

☆ ۲۸ جیٹھ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ضلع امرتسر ☆

ہر روپ اپار، ہر سمایا۔ سرشٹ سبائی اندھکوپ، کلجگ جیوان دس نہ آیا۔ آپے آپ ست سرؤپ، مایا ممتا مکھ چھپایا۔ در در گھر گھر مندر اندر ڈھکھدے دھوہ۔ پُرکھ ابناشا نظر نہ آیا۔ زین اندھیری دہ دشا چارے کوٹ، ہوئے ہنگتا روگ گویا۔ شبہ نیرالا تیر ایکا ربیا چھوٹ، ہر شبدی نام رکھایا۔ ہر شبہ پنکھوڑا گرمکھ لینا جھوٹ، کایا مندر اندر اک ٹکایا۔ در دوارے امرت اتم ساچا لاہا لین لوٹ، نو دوارے بند کرایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنا ویکھ در، جگا جگنتر بھیکھ وٹایا۔ آپے کرشن مرار ہے، آپے سیتا رام۔ آپے بھگت پیار ہے، آپ جیئے اپنا نام۔ جگا جگنتر ساچی کار ہے، کرے کھیل جگت نشکام۔ کلجگ تیری اتم وار ہے، گرمکھ پیئے امرت اتم ساچا جام۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ در، لکھ چوراسی آپ کراوے ایکا طعام۔ کلجگ کالی زین اندھیری چھائی۔ گرمکھ ویرلا ساچے نیت پُرکھ ابناشی درشن پائے تیجے نین، آپ اپنے رنگ سمائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر بنائے بنتر، آپ اپنی دیا کھائیا۔ لیکھا لیکھنہار ہر سوامیا۔ ہرجن ساچا لہنیدار، ویکھ کھیل جگت تامیا۔ کلجگ مایا پسر پسر، بھید ابھیدا انترجامیا۔ جوٹھا جھوٹھا کوڑ پسر، پرگٹ ہوئے نہکلنک، شبہ وجائے اک ڈنک، پکڑ اٹھائے راؤ رنگ، گرمکھ وڈیائی جیوان راجا جنک، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ در، سرب جیاں آپے جانیا۔ آپے جانی جان سرب اکھوایا۔ آپے شبہ اکھڑ بانی بان، آپے بول سُنایا۔ آپے گن ندھان کرے سرب پچھان، جیاں جنتاں وچ سمایا۔ اتم اچھے برہم گیان، لیکھا چکے آون جان، در گھر مندر اک وسایا۔ امرت اتم پین کھان، ساچا جام ربیا پیایا۔ جیرج کھانی کر پچھان، مائس دیہی لیکھے لایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ویکھن آیا سچ گھر، کون سنت ملیا کنت اتم درشن پایا۔ نو دوارے بند کوڑ، دسویں میل مزاری۔ پنچ وکارا دیوے جھاڑ، پھڑے شبہ تیز کٹاری۔ کرشن گھنٹیا اک چڑھائے ساچی نئی، آپ پھڑائے اپنی بیبا، دو جہانی اک وکھائے پار کیناری۔ سرشٹ سبائی اتم فانی، پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن نر وڈ وِدوانی۔ نہ کوئی جانے جیو جنت، سادھ سنت مایا رُلے جگت بھلے، پورے تول نہ کوئی تُلے، اتم سیجا کیسے نہ جانی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ویکھنہار دو جہانی۔ اتم برہم گیان، درشٹ کھلائیا۔ ملیا شبہ بیان، اڈیا سرشٹ سبائی۔ آپے کرے کرائے جگت پچھان، گن ندھانا دیا کھائیا۔ کایا ویکھے سچ مکان، متھرا مندر گوکل رنگ وٹائیا۔ جوت سرؤپ ساچا کابن، ساچے

منڈل ساچی راس ایکا اپنی رہیا پائیا۔ جگت نہ دیسے کوئی نشان، رسنا پڑھ پڑھ تھکے وید پُران، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی ساچے مندر اندر شبد سرُوبی اک جنائیا۔ جوتی جوت سرُوب ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کون سنت سچ سہیلا پُرکھ ابناشی میل ملائیا۔ جُگا جُگنتر ریت ہے، جوت سرُوبی ہر نرنکار۔ اک سُنائے ساچا گیت ہے، کایا مندر سچ دوار۔ چرن کول کول چرن جن ساچی پریت ہے، کھولے بند کواڑ۔ سچ وسیرا مندر مسیت ہے، آپے وسیا وچ ہست کیٹ ہے، جوت جگے بہتر ناڑ۔ جوتی جوت سرُوب ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچے دیوے واڑ۔ کون دوارا سنتن پایا۔ ملیا میل آگما، کون کایا رنگن رنگ چڑھایا۔ اُتر نہ جائے کایا جھوٹھا چما، نیتر نیر ویایا چہم چہما، رسنا کہہ کہہ واد وواد ودھایا۔ آگادھ بودھ نہ شبد جنایا۔ پردا سودھ نہ پرہہ منایا۔ سچ اشنان نہ کیسے کرایا۔ ساچا بنے نہ کوئی سوڈاگر، نرمل کرم نہ کرے آجاگر، کنت سنت نہ کیسے پایا۔ کون دوارے رام ہے، میلا سہج سُبھائے۔ کایا ماٹی جھوٹھا چام ہے، ویلے انت ہوئے فنائے۔ ہرجن اور نہ کوئی لیکھے دام ہے، کون گائے کون جگائے، کون رہیا سوئے۔ جوتی جوت سرُوب ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے کھیل سنت در، در دروازے آپے آپ کھلئے۔ سنت سرُوب ست پُرکھ ہے، ہر جوتی رہیا سہائے۔ لیکھا جُکے اُلٹے پُرکھ ہے، ورن گوتی بھيو مٹائے۔ نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی سوگ ہے، ہر رنگن رنگ سہائے۔ آد انت نہ ہوئے وجوگ ہے، دُھر سنجوگی میل ملائے۔ آتم رس ساچا بھوگ ہے، نجا نند سہائے۔ گرُمکھ ورلے درس اموگھ ہے، پرگٹ ہوئے درس دیکھائے۔ سنت رنگ اپار، کایا کینچن کھیل اپار، شبد گھوڑے تنگ کسایا۔ اٹھے پھر پھریدار، سنتن میلا ستسنگ لوک مات اکھاڑیا۔ کایا چڑھے سچ رنگ، ویکھے کھیل بہتر ناڑیا۔ شبد گھوڑے کس تنگ، آتم وکارا آپ چبائے اپنی داڑھیا۔ ہرجن ساچا ہر بھگت دوارا ایکا منگے سچ منگ، پرہہ آپے کئے بھکھ ننگ، نیڑ نہ آئے پنچم دھاڑیا۔ سنتن ہتھ جگت ڈور ہے، پرہہ ساچا رہیا پھڑائی۔ پنچاں پنچاں اندر چور ہے، بھلی مات لُکائی۔ کایا یُدھ اندھ گھور ہے، گرُکشیتر رہیا بنائی۔ جس جن تارے کر کر مہر ہے، اپنا پلا رہیا پھڑائی۔ سرب ویاپی آپ ہے، سب گھٹ میں رہیا سہائی۔ جوتی جوت سرُوب ہر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائی۔ دُنی دین جگت ریت ہے، جُگا جُگنتر ہوئے۔ آپ جنائے ایکا شبد سہاگی گیت ہے، ساچی بنت بنائے۔ ساچا دہیرا مندر مسیت ہے، گر چرن سرن لو لائے۔ آتم اندر بولے اک پریت ہے، ایکا دوجا بھو چُکائے۔ جوتی جوت سرُوب ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیکھ وٹائے۔ جگت دین نو دوار ہے، در در بھیکھ وٹائے۔ گھر ٹھانڈا سچ دربار ہے، غریب نوازا اک کھلائے۔ نام گنڈھ اپر اپار ہے، شبد پلو آپ بندھائے۔ جوتی جوت سرُوب ہر،

آپے ونڈنہار ہے، جُگ جُگ بنت بنائے۔ دین دُنی جگ مایا، جُگا جُگنتر لوء۔ ہوئے ہنگتا چھایا، لکھ چوراسی لئی پرو۔ گُرمکھ وِرلا نظری منگتا آیا، دُرمت مِیل مُکھڑا دھو۔ بھکھ ننگتا آپ کٹایا، ساچا جاپ جپائے سوہنگ سو۔ سَتگر سنگتا اک مِلیا، درس دِکھایا آگے ہو۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دُنی دین دُنی ایک راہ وکھایا، اور نہ جانے کو۔ دین دُنی جگ اندھیریا، اندھ اندھیر پردھان۔ نہ کوئی جانے سنجھ سویریا، گنوتا ہوئے ندھان۔ لیکھا کِس کِس جانن تیریا، آپ اپنا نہ لین پچھان۔ جگت مایا پایا گھیریا۔ موہ ممتا رکھی آن۔ پُرکھ ابناشی پایا پھیریا، گھٹ گھٹ اندر ویکھ مار دھیان۔ آپے کرے حق نیڑیا، بیٹھ شبد سچے بیان۔ لکھ چوراسی چُکے جھگڑا جھپڑیا، اتم لاپے مات مُکان۔ اُٹا گِڑے آپے گِڑیا، محل اٹل سرب مٹ جان۔ دھرت مات کرائے کھلا وِہڑیا، نہ کوئی جھلائے اُچ نشان۔ ہرجن وِرلے کنت سہیڑیا، دیوے دانی داتا شبد سچا دان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے کٹنہارا آون جان گِڑیا، راگ ناد سُنائے دُھن ساچے کان۔ دین دُنی بندھن جگت ہے، بندہ بندی چار۔ ہرجن ساچا بھگت ہے، ویکھے نیتر نین اگھار۔ اتم جوتی ساچی شکت ہے، کھولے بند کوار۔ لیکھے لگے بوند رکت ہے، پرہہ ابناشی درس ستاراں ہار۔ کوڑ کُڑیا نیرے وقت ہے، دھرت مات لگے اکھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک رنگ سہائے جنگل جوہ اُجاڑ پہار۔ دین دُنی مایا بھرم ہے، بھرم بھلایا جگ۔ دین دُنی نہ جانے کرم گُکرم ہے، جگت ترشنا لگی آگ۔ دین دُنی کلجگ لیا جنم ہے، جوٹھا جھوٹھا بنھیا تن تگ۔ دُنی دین دوتی ورم ہے، کال اندھیری رہی وگ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے کھیل سورا سریگ۔ دین دُنی انت کال ہے، مُمکھاں سر مندلائے۔ ایک پایا جگت جنجال ہے، بھیکھ پکھنڈ ودھائے۔ گُرمکھ وِرلا ساچا لال ہے، شبد چنڈ پرچنڈ ہتھ اٹھائے۔ آپے شاہ آپے کنگال ہے، وچ برہمنڈ سہائے۔ کرنہار سرب پرتپال ہے، جیرج انڈ بھیو نہ رائے۔ دیناں بندھپ دین دیال ہے، بھیکھ پکھنڈا دئے مٹائے۔ پھل ویکھے کایا ڈال ہے، شبد بلونا ایک لائے۔ کرے نیڑا سچ سچے دھرم سال ہے، دھرم رائے در بُلانے۔ جگت چلے اولڑی چال ہے، جنم کرم دھرم اپنے ہتھ رکھائے۔ رنگ ویکھ سوہا پیلا لال ہے، گر شبدی کون چڑھائے۔ دپیک جوتی آپے بال ہے، اندھ اندھیرا رہیا مٹائے۔ ورن گوتی کھیل نرال ہے، گُرمکھ کایا سوتی آپ جگائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ دین دیناں بند اندھ اندھیر مٹائے۔ کلجگ دین جھوٹھ پکھنڈ، جگت ونج وِہاجیا۔ پُرکھ ابناشی سوتا دے کر کنڈ، نو دوارے مُول نہ جاگیا۔ گُرمکھاں میلا وچ برہمنڈ، آپ اپنا جن تیاگیا۔ جگت وِکارا کھنڈ کھنڈ، میٹ مٹائے ترشنا آگیا۔ سَتجگ

ساچی شبد دات پرہہ ونڈ، سوہنگ سُنائے ساچا راگیا۔ گُرمکھ ور لے آتم بٹھے پلے گنڈھ، دُھر درگاہی دیوے سچا داجیا۔ مَمکھ جیواں آپے وڈھے کنڈ، کلجگ رچیا اتم کاجیا۔ من متی پائن ڈنڈ، ساچا ساچن کیسے نہ ساچیا۔ نو کھنڈ پرتھمی پائی ونڈ، آپ اپنی لائن آوازا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد گھوڑے ہو آسوار، ویکھے کھیل وچ سنسار، چٹے آسو ساچے تازیا۔ دین دُنی کل کالڑا، کال رُپ اپار۔ نہ کوئی دیسے راہ سُکھاڑا، ڈونگی کندر وسے غار۔ آپے پردھ بال جوالڑا، آپے بیٹھا اندھ اندھیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ دین دین دُنی میٹنہار وچ سنسار۔ دین سہنسر جگت جن، جوگ جگت انیک۔ گُرمکھ ساچے ایک تن، کایا بُدھ بیک۔ چرن پرتی اک من، لوک مات نہ لائے سیک۔ اپنا بیڑا آپ بٹھ، ہر درشن نیتر پیکھ۔ ساچا راگ سُن کن، پرہہ لوچن پیکھن پیکھ۔ بہرم بھلیکھا نکلے جن، مستک لہنا ساچی میخ۔ رسنا کہے دھن دھن، جس جن ویکھیا ایکا ایک۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دُنی دین دُنی مٹاون آیا لیکھیا لیکھ۔ من کامل مُرشد پیر ہے، پنجان وچ پردھان۔ آپے چڑھے چوٹی اخیر ہے، آپے بیٹھے اندھ اندھیان۔ آپے پیوے امرت سیر ہے، آپے در در ہلکان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کایا ویکھے اک در، من مت بُدھ ہوتے دربان۔ من پنکھی اڈاروا، دوس زین اٹھ دھائے۔ گر شبد ساچا پاہروا، بند بندیاخانے وچ رکھائے۔ من اوکھد گر چرن ساچا داروا، چرن دھوڑی جام پلائے۔ ویکھنہار گپت ظاہروا، بھیو ابھیدا ویکھ وکھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آتم اتم ویکھ در من تن من ساچا سنگ نبھائے۔ من اڈاری سنت ہے، مندر شبد بیان۔ اُپر وسے ساچا کنت ہے، ہیٹھاں ویکھے مار دھیان۔ سچ دھارا شبد بسنت ہے، کرے کرائے آپ کلیان۔ گن اوگن گنت اگنت ہے، ہر جانے گن ندھان۔ ساچی چوٹی گُرمکھ ورلا چڑھے سنت ہے، دُھر ملیا جس جیا ساچا دان۔ میل ملاواں ساچے کنت ہے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کایا مندر ویکھ ہر، من مدھا من مہان۔ گر چرن نیتر پدم ہے، تیجا لوئن وستھار۔ نو دروازے اُپر ایکا قدم ہے، ویکھے اکھ آگھاڑ۔ دھارا جانے اپنی آپے مدھم ہے، آپے ویکھنہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کایا مندر ویکھ در، میل ملائے ساچے میت مُرار۔ چرن گر جگت نیتر ہے، سانتک ست سریر۔ جنم کرم لیکھا لیکھا، آپے جاننہار۔ سرشٹ سبائی دیسے مٹھیا، پون شبد اڈار۔ جس جن گر شبد ملے ساچی سکھیا، جنم اجنالے سوار۔ گر پورا پائے نام ساچی بھچھیا، کرم ککرما دئے نوار۔ جگت ترشنا لاپے وکھیا، درس دکھائے اکم اپار۔ ساچا لیکھ آپے لیکھا، آپے پاڑنہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے شبد ور، گر پورا ٹھانڈا

دیسے در دربار۔۔۔۔۔ گرمکھ اوٹ رکھائیا۔ گر پورا میل ملائے، کایا چوٹ اک لگائیا۔ سچ شبدی تیل چڑھائے، جگت ترشن کھوٹ گوائیا۔ ساچا سجن سہیل اکھوائے، آلتھیو ڈگے بوٹ اٹھائیا۔ گر شبدی گود بیٹھائے، ایکا امرت آتم رس پوٹ بھرائیا۔ جگت ترشنا دئے گوئے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آتم ویکھ سچ در، کون ونجارا کون ونج کرائیا۔ گرسکھ آس پیاس من، درس ترس لوچن نینا۔ سرب گھٹا جوت پرکاش جن، ویکھ وکھانے لوچن نینا۔ شبد وسیرا نہ کوئی چھپری نہ کوئی چھن، تن بستر شستر نہ دیسے گہنا۔ گھٹ گھٹ اندر لائی بیٹھا سن، نہ کوئی جانے ہر پچھانے، رسن بھیو کیسے نہ کہنا۔ جن بھگتاں بیڑا رسیا بنہ، جگا جگنتر گر پورا آپ چکائے لہنا دینا۔ بھانڈا بھرم پرہ دیوے بھن، ایکا رنگن تن رنگ چڑھائے رائے دھرم نہ دیوے ڈن، ایکا راگ سنائے کن، محل اٹل اچ مینار ساچے مندر ایکا بہنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آتم ویکھ سچ در، ہرجن بھانا رانا سرتے سہنا۔ سمرتھ سرب سرتاج ہے، شبد کرے جنائی۔ گرواں پیراں دیوے داج ہے، لوک مات کرے گرمائی۔ آپے بیٹھا مارے آواز ہے، دس کیسے نہ آئی۔ آپے اپنا ساجن ساز ہے، ساجنہار سرشٹ سبائی۔ ہر بھگتن رکھنہارا لاج ہے، جس جن ایکا اوٹ رکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ سادھ سنت دئے وڈیائی۔ سادھ سنت ہر ارادھیا، ملیا دھن اپار۔ شبد جنائے بودھ آگادھیا، تن من ٹھانڈا سینتل دھار۔ مٹیا جگت واد ووادیا، ساچا میلا میت مرار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا ویکھ در، کھیلے کھیل کھیلنہار۔ سنت ملی وڈیائی نام اُپٹیا۔ ہوئی تن رُشنائی، راگ سنائے ساچا کتیا۔ تن مندر وجی ودھائی، پرکاش آکاش چن چنیا۔ اندھ اندھیر میٹ مٹائی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا ویکھ در، بھگت بیڑا جگت بنھیا۔ سنت بنائی جگت جگت، پرہ ڈوری ہتھ پھڑائیا۔ آپے جانے بھکتی بھگت، چور چوری رسیا کھائیا۔ گرمکھ نہ جانے موکھ مکت، در دوار رہی شرمائیا۔ درس دان پرہ اک بھکھت، سنت دوارے پیج رکھائیا۔ سنت سہیلا سادھن ساچی جگت، رسنا ارادھن ارادھ گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنتن ملیا ساچا میلا، شبدی بنت بنائیا۔ سنت بنایا میت، سنت ستوادیا۔ چرن کول کھائی پریت، آد جگادیا۔ اندر وسیا نیت نیت، پنت پنت آپ اکھوائیا۔ گائے رسنا ایکا گیت، سینگھ بگا تن بدھا تگا اپنی کری آپ گرمائی۔ شبد پایا تن ساچا جھگا، کایا چولا نام رکھائیا۔ آپ بچھائے نو دوارے لگی آگ، مکھ سگنی سگن لگائیا۔ داتا جودھا سورا سرگ، اپنے ہتھ رکھ وڈیائیا۔ ہر سنت سہیلے آپ بنائے ہنس کگ، کاگ ہنس بنائیا۔ چرن سرن سرن چرن جو جن ساچے ساچی لگ، ساچی سیو کھائیا۔ آپے وسے اُپر شاہ رگ، گر

شبدی بھیکھ وٹایا۔ ایک دیوے ایک سیو، گر پوجے ساچے پگ، پت پتونتا بیوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آتم ویکھے اک در، سنت سہیلا سچ گھر ساچے ٹہاؤن ٹہائیا۔ سنت رُپ ست اشٹ ہے، آتم درشٹ گھلائے۔ ہر کھیلے کھیل انوپ ہے، جیوں راما وششٹ سہائے۔ آپے بیٹھا اندھ کوپ ہے، نور جوتی ڈگمگائے۔ من ونجارا جگت جھوٹھ ہے، ٹھگ ٹھگوری پائے۔ دہ دشا چارے کوٹ ہے، پرہہ ابناشی سار نہ رائے۔ ہرجن ہر شبد پنکوڑا رہیا جھوٹ ہے، پون ہلار رکھائے۔ تیر نرالا رہیا چھوٹ ہے، سو مکھی نام لگائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے وچ سہائے۔ تھر گھر اپار، ہر بنایا۔ جوتی نور کر آکار، ایک تن پرکاش کرایا۔ شبد رکھ سچی سرکار، ناد انادی ڈھن وجایا۔ رُپ اگم اگم اپار، ساچا مندر اک سہایا۔ نہ مرے نہ جنے وچ سنسار، آدانت ایک رنگ سمایا۔ نہ خوشی نہ غما، ریکھ میخ وس نہ آیا۔ پون سواسی نہ لئے دما، جوت ادھار کرم کرما کردا آیا۔ در دروازہ نہ کوئی پوڑا، اندر باہر نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی دیسے چوہدار، دھن دھنا نہ نظری آیا۔ آپے بیٹھ سچی سرکار، آپ اپنی بنت بنایا۔ نہ کوئی دیسے چار کٹ دیوار، دہ دشا بیو نہ رایا۔ کھانی بانی جیرج انڈ نہ کوئی وچار، اُتہج سینج نہ جانے دھار، آپ اپنی رچن رچایا۔ سچ محل اٹل اُچ مینار، گھٹ گھٹ واسی اک سمایا۔ دیپک جوتی کر اُجیار، اندھ اندھیر رہن نہ پایا۔ ورن گوتی وسے باہر، سنجھ سویر نہ کوئی جنایا۔ اچل اکھل پرہل محل اُسار، شبد سینگھاسن اک رچایا۔ تھر گھر سچ دربار، پرہہ ساچا آپ سہائیندا۔ شاہو بھوپ دات داتار، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ نہ وست شبد بھنڈار، پُریاں لوآں وچ ٹکائیندا۔ ورتے ورتاوے وچ سنسار، مات پاتال آکاش بنت بنائیندا۔ نو کھنڈ پرٹھی ایک دھار، ستاں دیپاں مایا جال وچھائیندا۔ لکھ چوراسی کر پیار، در دروازہ اک گھلائیندا۔ کرنی کِرت اپنی آپ وچار، دھرنی دھیرت دھرائیندا۔ امرت آتم میگھ اپار، ایک میگھ ہر برسائیندا۔ شبد تیغ نام کٹار، جوت سروپی گل لٹکائیندا۔ تھر گھر کھولے بند کواڑ، اپنی ہتھیں کُنڈا لاپندا۔ آپے ہوئے پچھے اگاڑ، دوسر کوئی دس نہ آئیندا۔ جوت نرنجن لاڑی لاڑ، شبد لاڑا نال سہائیندا۔ ست ستوادی آد جگادی سدا برہمادی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر وسے اک در، در دروازہ غریب نوازا اپنا بند رکھائیندا۔ تھر گھر بنت آپ بنایا۔ گرمکھ ورا جانے سنت، پرہہ آپے آپ جنایا۔ بہرے بھلے مات بےانت، رسنا واد ودھایا۔ ہرجن میلا ساچے کنت، بودھ اگادھا شبد جنایا۔ رسنا گاؤ شبد گر سنت، گر دچھنا جھولی پایا۔ لیکھا جانے آدانت، جگ جگ بھیکھی بھیکھ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر وسے اک گھر، آپ اپنا در سہایا۔ تھر گھر رُپ اپار، محل اپاریا۔

پربھ چاڑھ رنگ لال گلال، کنچن سوہے دھاریا۔ مارے شبد اک اچھال، اگی اگی کوٹ آئے باہریا۔ ست پُرکھ زرنجن ایکا لاڑ، سُرَت
 شبدی گود اٹھا رہیا۔ پربھ جوتی کرے پرتپال، رس رسنا سپر پیا لیا۔ نہ کوئی کال دِسے مہاکال، دین دیال اپنے رنگ آپ سما رہیا۔
 جگا جُگنت اولڑی چال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر وسے اک گھر، گھر مندر آپ سُہایا۔ تھر گھر مندر
 دھنّ ہے، ہر ساچے رچن رچایا۔ نہ کوئی چھپری نہ کوئی چھنّ ہے، نہ کوئی باڈی بنت بنایا۔ نہ کوئی ہڈ ماس ناڑی تن من ہے، ہتھ پیر
 نہ سر رکھایا۔ نیتر پیکھت سُنن نہ کتّ ہے، بھرمی بھرم جن گویا۔ آپ اپنا بیڑا بنتھ ہے، بنھنہار سرب رگھرایا۔ نہ کوئی پُرکھ نار نہ من ہے،
 نرمل جوتی نور سُہایا۔ تھر گھر مندر اندر ہر اپار نہ کوئی لائے سنّ ہے، نہ کوئی لٹے چور یار۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ
 بھیکھ دھر، تھر گھر وسیرا نیرن نیرا نرائن نر نرائن زرنکار۔ تھر گھر تیری دھار، جنت نہ جانیا۔ آپ اپنا پسر پسر، کرے کھیل ہر
 کرتار، وسے ہسے آپ بنے راجا رانیا۔ شبد بھرے اک بھنڈار، دیونہار سرب سنساریا۔ وڈا شاہ لیکھا جانے جوگ جُگت جن بھگتار
 کرے پیار، دیوے نام شبد اپار، کھولے بند کواڑ، پنج وکارا آپ چپائے اپنی داڑھ، شبد گھوڑے ساچے چاڑھ، جوت جگائے بہتر ناڑ،
 میل ملائے گر ستگر ساچے ہانیا۔ بجر کپاٹی پڑدہ پاڑ، ہوئے ہنگتا دیوے ساڑ، امرت آتم جل دھار دیوے ٹھنڈا پانیا۔ لیکھا چُکے جنگل
 جوہ اُجاڑ پہاڑ، در گھر ساچے دیوے واڑ، ایکا ایک سُنائے نش اکھڑ وکھڑ ساچی بانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ
 دھر، تھر گھر وسے اک در، گھٹ گھٹ ویکھے جیرج کھانیا۔ ہر شبد مہربان، ہر اپایا۔ جُگ جُگ جھلائے دھرم نشان، آپ اپنے
 رنگ رنگایا۔ لوآں پُریاں اک بان، ایکا ایک رہیا اڈایا۔ اُپر بیٹھ سِری بھگوان، پون اُنجا وچ سمایا۔ آپے چتر سُگھڑ سیان، بودھ
 آگادھ شبد جنایا۔ آپے گوپی آپے کابن، بھیکھادھاری بھیکھ کلجگ کھیلے کھیل، مایا ممتا موہ بھلایا۔ گرُمکھ ورلے بخشے چرن دھیان،
 آتم دیوے برہم گیان، شبد انادی ناد وجایا۔ امرت آتم پین کھان، جگت ترشنا بھیکھ مٹایا۔ سمت سمتی کر پچھان، بیس صدی تیران
 ایکا آن، شبد کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھے مار دھیان، ستاں دیپاں ونڈ ونڈایا۔ برہما شو در کر دھیان، کروڑ تیتیس سُرپت
 راجا اند دئے ڈہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ در، بھیکھادھاری بھیکھ دھر، اگم اگما کیسادھاری
 دِس نہ آیا۔ ویکھن آیا گر پیر اولیئے شیخ شو برہما ویکھ وکھایا۔ سرب کلا سمرتھ ناتھ تریلوکی، اٹھ اٹھ دھایا۔ لکھ چوراسی جائے جھوکی،
 دِس کیسے نہ آیا۔ گرُمکھ ورلا آتم موکھی، گر چرن سرن رہے سرنایا۔ آپ چڑھائے گھاٹی اوکھی، ہرنی پھرنی نیتر لوچن دیوے کھلایا۔ نو

دوار اُپر جوتی، گُرمکھ وِرا چڑھے شبد ساچی چوٹی، راہ بھیڑا اک وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوراسی ویکھ در، آپ کرائے اتم بوٹی بوٹی، اتم کل اتم آیا انت سنت بھگوتیا۔ جیو جنت کوئی رہن نہ پایا، نہ دسے دیو دنتیا۔ ناری کنت نہ کھئے ہنڈھایا، چڑھے رنگ نہ تن بسنتیا۔ دھرم رائے سمت تیراں پرگٹ ہوئے سنگھ شیر شیر دلیر راج راجانا شاہ سلطانیا۔ بہرما ڈیرہ دئے مٹائے، من متی گر بان گُرمت رہی بُلائے، گر پورا شبد پچھنتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ چلائے اپنے بھانتیا۔ ہر ت ت اپار دس نہ آیا۔ نہ کوئی دیسے بُدھ من مت، ہڈ ماس ناڑی نہ کھئے رکھایا۔ آد انت نہ لاپے کوئی پت، پت پتوتنا آپ اکھوایا۔ ایک شبد ساچا یت، جوتی چیر تن پہنایا۔ نش اکھڑ ویکھے ساچا ست، دس کیسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ حصّے رہیا ونڈایا۔ کلجگ ونڈ ونڈائی، پیس چوہیسیا۔ شبد گنڈھ اک گھلائی، ورے راگ راگنی ہر چھتسیا۔ پون ٹھنڈھ پریم چلائی، چور جھلائے ساچے سیسیا۔ آتم برہمنڈ کھوج گھجائی، نہ کوئی جانے قرآن حدیثیا۔ جیرج انڈ ویکھ وکھائی، لیکھ لیکھائے وچ اُنسیا۔ چنڈ پرچنڈ ہتھ اُٹھائی، دے سزائے موسیٰ عیسیا۔ لکھ چوراسی کنڈ وڈھائی، راج راجانا خالی خسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا پیسن پیسیا۔ کلجگ ونڈی ونڈ، آپ ونڈائیا۔ پایا اتم حصّہ کھنڈ کھنڈ سرشٹ سبائیا۔ پُرکھ ابناشی نیتن نیتا نہ دیسے نار دُہاگن رنڈ دئے دُہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بودھ اگادھ شبد جنائیا۔ ایک ایک ایک ایکسیا۔ پیس چوہیسیا ایکس بتیس اپنے رنگ مؤلیا۔ شبد تاج ساچا سیس، سوہنگ تاج مُکھی بولیا۔ جگت کاج کرے جگدیش، دھرم دوارا ایک کھولیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل کایا چولیا۔ سوہنگ تاج پنچم مُکھ، موکھ مُکدھ گر سائینیا۔ جگا جگنت مٹے دُکھ، وڈ داتا بے پرواہیا۔ اُجل کرے دھرت مات تیری ککھ، آپ اپنی بنت بنائیا۔ گرہہ واس نہ اُلٹا رُخ، جوتی جامہ دیا کھائیا۔ شبد سرُپی ساچا سُکھ، گھر اپنے اک رکھائیا۔ جگت وسورا اُترے دُکھ، جو جن دوارے درشن پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، مُکھ پنچم تاج سرشٹ سبائی رکھ لاج، ستگر ساچے رچیا کاج، سیس اپنے آپ ٹکائیا۔

☆ ۱۱ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بہکت دوار جیٹھووال ضلع امرتسر ☆

نہ دیسے تاج جگت سیس شاہیا۔ پرہہ رچیا ساچا کاج، بے پرواہیا۔ سُنائے شبد اک آواز، دُھر درگاہیا۔ نہ کوئی دیسے غازی ناز، کلجگ اتم ویکھ وکھائیا۔ جن بہگتاں رکھ لاج، اپنی بنت بنائیا۔ نام چڑھائے شبد جہاز، ستاراں ہاڑی بھیو کھلائیآ۔ لیکھا چُکے کل کہ آج، اظمتو کسمتو عجوبہ اتلہے ایک رنگ سمائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا گُر گوبند لگائیآ۔ گُر گوبند سیو کھاؤنی، شبد دُھر فرمانا۔ سوا پھر آتم جوت جگاؤنی، چرن دھیان رکھانا۔ گُر سنگت دُرمت میل دھو دھو وکھاؤنی، پُوت سپوتا کر قُربانا۔ چارے کُٹاں دہ دشا کھیل رچاؤنی، پھڑ پھڑ تیر کمانا۔ پنج دوس پرہہ آن رکھاؤنی، ایک رنگ سمانا۔ سرشٹی سُوئے آلس نندرا مگروں لاہنی، باراں باراں اک گیانا۔ دوس زین نہ کھئے وکھاؤنی، ادھ مدھ پرم پد ایک ایک بانا۔ لگے بھاگ بہادر تیغ تیری جد، ہر ایک رنگ چڑھانا۔ ادھی راتر پُرکھ ابناشی دسم دواری گھر ساچے سد، درس دیکھائے سری بھگوانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دو جہانی ایک ور دیوے ہر مہربانا۔ مہربان رنگ ساچا لائے، بھوئے آپ کرپال۔ امرت آتم گنگ ویاکے، اک سہائے ساچا تال۔ دو جہان پتنگ اڈائے، سنگھ پال تیرا ساچا لال۔ گُر گوبند مردنگ وجائے، تیغ بہادر کر پرتپال۔ چٹی چادر انگ لگائے، کلجگ کایا بستر لاپے جال۔ گتو غریب نایا بھکھ ننگ کٹائے، شبد دھر سر سچ دوشال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُر گوبند بنائے ساچا لال۔ گُر گوبند لال اپنا، بھیدی بھیو نہ رایا۔ شبد سٹ پرہہ ایک جما، دائی دایا کوئی دس نہ آیا۔ آپ جانے اپنا کجا، گیاراں ہاڑی حُکم سُنایا۔ لیکھے لگا کایا چما، پورن ناتا جگت تڑایا۔ اٹھے پھر وسے پرہہ دم دما، باہر رہے نہ رایا۔ امرت آتم دیوے ساچا ماما، ست سنتو کھی سیر پیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لہنا دینا پچھلا مول رہیا چُکایا۔ پورن دیہہ گوبند گُر، میلا دین دیالا۔ میلا ملیا لیکھیا دُھر، گھر دسویں کھیل نرالا۔ جوتی شبدی ایکا سر، سُر ت چھڈے لوک کالا۔ نہ کوئی دیسے زین اندھیری گھور، اٹھے پھر رہے اُجالا۔ ہتھ پھڑے پرہہ ساچی ڈور، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چلے اولڑی چالا۔ گُر گوبند گوبند گُر پایا، بھیدی بھید اولا۔ جگت پڑدہ پرہہ دئے کھلایا، پھڑے شبد ہتھ بھلا۔ نرمل جوتی دئے جگایا، توری نور کرائے اک محلہ۔ اکال تخت تخت اکال پرہہ دئے بلایا، شبد پایا ترہلا۔ گوبند گُر گُر گوبند کل بیٹھ سجایا، مایا ممتا بھوئے چھلا۔ ستاراں ہاڑی لیکھا دئے لیکھایا، سر امرت نیر چلا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سندیشہ دیوے ور، گُر گوبندا نال رلائے ڈالا۔ پنچم دوس جاگے

متیا۔ سوا پھر سرنائی، اٹھ پھر نت نوتیا۔ سیتل سیتا میل ملائے، آپے جانے اپنی ریتیا۔ پورب جنم جنم دئے جنائی، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سینگھ پورن ساچی سیوا ہاڑ گیارا لائی۔ کنچن روپ رنگ اپار، بستر تن چھاونہ۔ شبد پھڑ تیز کٹار، پرہہ ساچے لیکھ لکھاونہ۔ ننگی پیریں ہو خبردار، گرمکھاں راہ تکاونا۔ کیسر ٹکا سیس دستار، پنچم مکھی آپ لگاونا۔ سوہنگ جوتی تکھی دھار، کوئن کوئی گڑھ ٹاونا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے ساچا مان دواونا۔ مان دوائے جگت جگ، لہنا مول چکائے۔ کلجگ اوڈھ گئی پگ، گرمکھ ساچے چرن لگائے۔ جگت چوگ جن لئی چگ، آتم روگ مٹائے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے ساچا مان دواونا، ساچی سیوا لائے۔ ساچی سیوا سوا پھر، گرمکھاں آپ لگائیندا۔ رسنا ہر گن ایک لہر، ساچا جاپ جاپائیندا۔ آپے ورتے ہر زوریر، زوریری وچ سمائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کایا ساچا سیر وپائیندا۔ کایا نگر وسے کھیڑا، پرہہ ساچا مات وسائیندا۔ جوٹھا جوٹھا چکے جھیڑا، نیتر نین وکھائیندا۔ ہر بن پار لنگھاوے کھیڑا، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ آپے کٹھارا گیڑا، آپے بھرم بھلائیندا۔ ستاراں ہاڑی کھلا وپھڑا، اگی سکھاں شبد جنائیندا۔ اگی سکھ شبد جنائی، آتم جوت جگدیش۔ ڈھن ناد اک سنائی، لیکھا چکائے راگ چھتیس۔ در گھر ساچے وجے ودھائی، بند کرائے دند بتیس۔ گر پورے سنگ ہوئے کڑمائی، مایا ممتا جائے پیس۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک شبد تاج بندھاوے سیس۔ شبد تاج سیس بندھاؤنا، کرے مہر مہربانا۔ ڈھر درگابی راج دواؤنا، ست رکھی مٹے نشانہ۔ چند سورج پرہہ وقت چکاؤنا، بھو اپنے ہتھ رکھانا۔ نو ناتھ کل رہن نہ پاؤنا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل مہانا۔

★ ۱۶ ہاڑ ۲۰۱۳ یکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ضلع امرتسر ★

آپ گر آپے چیلا، آپے آپ لکھایا۔ آپ کرایا اپنا میلا، وپہ صد تیراں رت سہایا۔ اچرج کھیل ہر ہر کھیلا، دس کیسے نہ آیا۔ سوا پھر رنگ نویلا، گر گوہندا سیوا لایا۔ آپے وسے اک اکیلا، سجن سہیلا سرب اکھوایا۔ جوت زرنجن چاڑھے تیلا، ہر شبدی لئے پرنا یا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر چیلا وقت سہایا۔ چیلا گر گوہند کار، پرہہ ساچے آپ کرائیا۔ لکھیا لیکھ

دُھر سچّی سرکار، ساچے نیتر ویکھ وکھائیا۔ گنوتا گن کل وچار، ویلے اتم بنت بنائیا۔ جوتی جامہ بھیکھ اپار، گوبند دھارا شبد چلائیآ۔ آپے وسیا ہر ہر باہر، رُوپ رنگ بھیکھ وٹائیآ۔ ملیا میل گر میت مُرار، گھالن گھال سیو کھائیآ۔ پوت سپوتا چرن دوار، چرن کول رگھرائیا۔ ویکھے پرکھے پرکھنہار، جُگ جُگ بنت بنائیا۔ پرگٹ بھوئے وچ سنسار، اپنا رنگ چڑھائیآ۔ شبد کھنڈا سچ کٹار، گر گوبندے اتم تن پھنئیا۔ دس نہ آئے لکھ چوراسی وچ سنسار، ہتھ اپنے مٹھ رکھائیآ۔ تکھی رکھے دووین دھار، سرشٹ سبائی کٹھ وکھائیآ۔ برہمنڈ کھنڈ پرہ پاوے سار، نو کھنڈ ونڈ ونڈائیآ۔ کلگی توڑا شبد اپار، ساچا سپس نکھائیآ۔ نیلے گھوڑے ہو آسوار، نیلی چھتوں پار کرائیا۔ دامن دمکے اپر اپار، رُوپ رنگ رنگ انوپ سہائیآ۔ کرے کھیل وار انکے، واسی پُری ہر گھنکے، نہکنکی ناؤں رکھائیآ۔ اک سہائے دوار بنکے، سمبل نگری ناؤں رکھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر چیلہ میل ملائیآ۔ پُرکھ انباشی ساچا گر، گر گوبند جگ چیلہ۔ مستک لہنا ملیا دُھر، پرہ پایا سجن سہیلہ۔ جوتی شبدی جوڑی گئی جڑ، نہ بھوئے وقت دُھیلا۔ کلجگ بیڑی رہی رُڑھ، گر سنگت گر ملن دا ویلا۔ شبد سروپی آپے آئے چڑھ گھوڑ، ویکھے کھیل اک آکیلا۔ ستاراں باڑی شبدی اوڑ، ویکھے پرکھے مٹھ کوڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، میل ملانے گر گر چیلہ۔ چیلہ گر گوبند، در پورے نمسکاریا۔ تُدھ پن اور نہ دیسے کوئی ہور، مات پت جگت جگدیش آد انت نہ پاراواریا۔ لکھ چوراسی لڑی گند، ناتا توڑے پنچم چور، شبد پھڑ تیز کٹاریا۔ لیکھا چُکے مور تور، کلجگ مٹھ اندھ گھور، پرگٹ بھوئے نہکنک بلی بلکاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا ویکھ گھر، گر چیلہ ایکا دھام سہا رہیا۔ گر چیلہ دھام سہائے، پرہ ساچے بنت بنائیا۔ اپنا میلا آپ کرائے، مہا اگت گنی نہ جائیا۔ لکھ چوراسی دئے سزائے، نہ سکے کھئے چھڈائیآ۔ جوڑا گھوڑا اک رکھائے، دس کیسے نہ آئیآ۔ شبد ہتھوڑا ہتھ اٹھائے، مٹھا کوڑا بہن وکھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لُکیا رہن نہ دیوے کوئی گٹھا، ستان دیپاں ویکھ وکھائیآ۔ لکھن کرُوچ جنبو پُشکر نیتر ویکھے تیجے سان سلمل کُشا پرہ چرنی در دہلیزے۔ جوتی نور ہر حضور ایکا جھلمل گرمکھ ورلے اتم تن پتیجے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر چیلہ بہائے اک گھر، کلجگ اپنی ہتھیں کرے ریجھے۔ گر گوبند جگ ساچا میلا، پرہ ساچے مات سوارنا۔ اک نو دو اٹھ گرمکھ لینا وچار۔ پرہ درس یاترا اٹھسٹھ، گنگا گوداوری بھوئے پنہار۔ بنکار وکارا جائے ڈھٹھ، شبد میلا اپر اپار۔ ہر درشن میلا نٹھ نٹھ، لوک ماتنی وچ واپار۔ کلجگ گیڑ اٹی لٹھ، نر ناری بھوئے خوار۔ سرشٹ سبائی بھوئے بھٹھ، گرمکھ ورا

اُترے پار۔ نہ کوئی دیسے مندر شودوالا مٹھ، مسجد اندر دُھندوکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرُمکھ ساچا سنت دُلارا اک کرے تیار۔ اک اگی پرہ ساچے پاؤنی، کلجگ انت گرُمائیہ۔ نکھی سکھی سنگ رلاؤنی، لکھ چوراسی ناتا آپ ٹڑائیہ۔ تکھی دھارا اک وکھاؤنی، ہونے پرتکھ درس دکھائیہ۔ پور کرائے آتم بھاؤنی، پاربرہم برہم میل ملائیہ۔ لیکھا چکے ہاڑی ساؤنی، اک بہار بسنت رکھائیہ۔ آتم سر نہائے ساچی نہاؤنی، دُرمت میل ربیا گوائیہ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ستاراں ہاڑی پھل پُھلوڑی کایا تن سچ کیاری اپنی ہتھیں بوٹا لائیہ۔ اپنے ہتھ رکھ وڈیائی، سمرتھ کل ورتائیندا۔ جوگ جگت جگت نہ جانے رائی، بھاؤ بہگت پریم نہ کھئے کھائیندا۔ پڑھ پڑھ تھکی مات لوکائی، گر گوہند گوہند گر دس کیسے نہ آئیندا۔ گر بانی ناتا دھی جوائی، لہنا دینا مول چکائیندا۔ کلجگ اتم دئے دُہائی، سادھ سنت نہ کوئی چُھڈائیندا۔ لکھ چوراسی پینی پھابی، پرہ ساچی بنت بنائیندا۔ ورن اورنی بھلے جگت راہی، ساچا ماہی دس نہ آئیندا۔ ویکھ وکھانے تھائوں تھائیں، نو ست پھول پُھلائییندا۔ پُریاں لوآن اگم اتھابی، برہما شو اند بلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رو سس چرن کول دیوے جھس، نس نس نہ کھئے پندھ مکائیندا۔ رو سس مات پرکاش، آکاش دس نہ آئیہ۔ پُرکھ انباشی اُپر داسی داس، داسن داسی جیو لگائیہ۔ آپے جانے اپنے منڈل ساچی راس، اپنی بنت بنائیہ۔ ویکھ وکھانے پرتھمی آکاش، پُریاں لوآن وچ سمائیہ۔ لکھ چوراسی بنت بنائے ہڈ ناڑی ماس، آپ اپنا وچ ٹکائیہ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اک انباش، انباشی پُرکھ ہر ہر تھائیہ۔ ہر رنگ پرہ ساچے آپ رنگایہ۔ کلجگ اتم منگی منگ، لکھ چوراسی ہوئی ننگ، پرہ ساچا دئے سزایا۔ بال جوانی گئی ہنڈھ، بڑھیا سٹا دے کر کنڈ، لیکھا چکے جیرج انڈ، اُتبھج سینج نہ ہونے کوئی سہایا۔ ستاراں ہاڑی ونڈی ونڈ، سال بارھویں ہر برہمنڈ، نو در ماتی ویکھ وکھایا۔ پہلا سال پہلا گھر پُرکھ انباشی کھولے در، سمت تیراں نیرن نیرا گر سنگت ماتی، پُرکھ بدھاتی اُتم ذاتی، گر سنگت جنم دواہیا۔ لیکھ چکائے ستاراں ہاڑی لکھ چوراسی سٹی راتی، گرُمکھ ساچے چرن بہایا۔ آپے پتا آپے ماتی، اپنی گود لئے بٹھایا۔ نہ کوئی پُچھے ذات پاتی، اوچاں نیچاں وچ سمایا۔ سرب جیاں پرہ کھلا پاتی، کول ناہی امرت مکھ چوایا۔ آپے دیوا آپے بائی، میٹ مٹائے اندھیری راتی، گرُمکھ ساچے دیپک جوت جگایا۔ چرن بندھائے ساچا ناتی، دیوے شبد ہر دُھر سوغاتی، لوک ماتی کیسے ہتھ نہ آیا۔ اک وکھائے ساچی ہائی، آپ چڑھائے اوکھی گھائی، دُرمت میل ہرجن کاٹی، آپ اپنا درس دکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک نو دو اٹھ گرُمکھاں ساچا لیکھ لکھایا۔ لیکھ

لکھایا اک نو، پیا پرم سُبجان۔ دُئی دویتی جائے نٹھ، گر بخشے چرن دھیان۔ نو دوارے ہوئن بھٹھ، اُچے برہم گیان۔ دوے گھر ویکھے نٹھ، ہر شبد جھلائے سچ نشان۔ اٹھان تتان ایکا مٹھ، کایا جگت مکان۔ گر چرن سرن سرن گر چرن جو جن پئے ڈھٹھ، ہر جوتی میل ملان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک نو دو اٹھ گرمکھ بنائے جگت نشان۔ نو در تیری دھار، ساڈھ تے بتھ رکھائیا۔ آپے اندر آپے باہر، بھیو اپنا بیٹھا چھپائیا۔ مارے شبد اک لکار، دوسر کھئے نیڑ نہ آئیا۔ کل سولان کل کل وچار، جگت جھیڑے رہیا چُکائیا۔ ول چھل اپر اپار، نگر کھیڑے دس نہ آئیا۔ بل بل ہر کرتار، کھلے ویہڑے دیا کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھان ساچا رہیا حکم سنائیا۔ ساڈھ تے بتھ نو در، مانس دیہی خاک۔ پُرکھ ابناشی ساچا گھر، دو جہانی پاکی پاک۔ پنج تت کل دیوے ور، شبد گھوڑے چڑھ راک۔ دھوڑ چرن ساچا سر، مستک ٹکا ماتھ ناک۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو دوارے کھولے تاک۔ ساڈھ تے بتھ نو در، شبد سینگھاسن ہر سہائیا۔ اک بنائے ساچا گھر، گرمکھان مات وکھائیا۔ کوئی نہ سکے اندر وڑ، سپس دھڑ دئے دُبائیا۔ گرسکھ دُور کنارہ اُپر ویکھے چڑ، دوسر کیسے نہ دیسے جڑھ، نہ کوئی چوٹی ویکھ وکھائیا۔ تئے قلعہ ہنکاری گڑھ، پرہہ ساچا توڑ تڑائیا۔ ایکا اکھر کل جانا پڑھ، گر بچن تن وسائیا۔ من تن دھن و ہنا جوٹھے جھوٹھے ہڑ، ج پت نہ کھئے رکھائیا۔ گر ستگر ساچا گرمکھان آپے لئے پھڑ، جیو پنڈ کاجا گڑھ، کنچن سونا آپ بنائیا۔ مایا ممتا نہ جانا سڑ، گر پرسادی شبد انادی برہم برہمادی آتم برہم جنائیا۔ سچ وست گھر ساچے لادھی، ملیا میل پرہہ مادھو مادھی، کایا نورو نور کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا میلا سچ گھر، گرمکھان میل ملائیا۔

★ ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۳ پکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ضلع امرتسر ★

ہاڑ ستاراں ست ہے، گر سنگت پوت اُنیا۔ ایکا جوگ جگت سچ وت ہے، ہر بھانا ہر ہر منیا۔ ایکا تانا پیٹا نام ساچا سوت ہے، کلجگ اتم بیڑا بنھیا۔ شبد جیکارا چاروں کوٹ ہے، جوتی ساچا چڑھیا چنیا۔ گرمکھ ویرلا شبد پنکھوڑا رہیا جھوٹ ہے، بھانڈا بہرم بھو تن بھنھیا۔ نو کھنڈ پرتھی تیر نیرالا رہیا چھوٹ ہے، نہ دیسے آتم انھیا۔ کُلا کھنڈ الابت ہرورکھ کنپرکھ بھارت کھنڈ پائے ونڈ، ہرنیمہ کیتال رمک بھدر گرمکھان آتم لائے سنھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نو کھنڈ پرتھی دیوے ڈٹیا۔ دس ست

ستاراں ست ہے، ہاڑ ستارا ریت۔ گر شبد جنائے دھیرج یت ہے، کایا کرے پت پُنیت۔ نام وڈیائی کلاپت ہے، آپ وسائے کایا مندر مسیت۔ ناڑ بہتر اُلی رت ہے، ہست است شست بنائے کیٹ۔ گرُمکھ وِرا لالائے کھٹ ہے، مانس دیہی جامہ جیت۔ رسنا ناؤں نرائن رٹ ہے، اٹھ پہر راکھ چیت۔ دئی دویتی میٹے پھٹ ہے، نیر لوچن دوویں میٹ۔ آپے دسے گھٹ گھٹ ہے، شبد جنائے سہاگی گیت۔ جوتی نور اُجالا لٹ لٹ ہے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست ستوادی اک اتیت۔ ست ستوادی کرم کایا، گر سنگت سنگ نبھائے۔ ستجگ ساچا مارگ لایا، تیراں تیراں تیری دھار رنگت نام چڑھائے۔ شبد سوڈاگر اک کرایا، دوچے در نہ منگن جائے۔ کایا گاگر وچ سمایا، ڈونگھا تال سہائے۔ نرمل کرم اُجاگر گرسکھ کرایا، پرہ اپنی بوجھ بوجھائے۔ جنم کرم پرہ لہنا جھولی پایا، گر سنگت دیا کھائے۔ دیونہار سدا اکھوایا، گرُمکھاں بھچیا رہیا پائے۔ میت مُرا ساچا یار لوک ماتی بھیکھ وٹایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا میلا دھر دربار۔ دھر درباری سچ تخت، پرہ ساچے جوت جگائیا۔ لیکھا لیکھے نہ کوئی لکھت، الکھ الکھ گئے گائیا۔ آپ نہ جانے کوئی ویلا وقت، ہوئے پرتکھ درس دکھائیا۔ جوتی شبدی ایکا شکت، برہمنڈ وچ سہائیا۔ ایکا جانے جگتی بھگت، بھگت بھگوتتا ہر رگھرائیا۔ ویکھ وکھانے ساچے سنت، آتم گھر وچے ودھائیا۔ جیو جنت انیک اگت، گرُمکھ وِرا لے بوجھ بوجھائیا۔ مایا ممتا دیو دنت، جیو جنت رسن ہلکائیا۔ ہرجن میلا ساچے کنت، شبد سنگھاسن اک سہائیا۔ در گھر ساچے بنی بنت، ساچی سیجا آپ سہائیا۔ آپے جانے آد انت، کون پُرکھ کون ناری، کون سیجا کنت بہتاری، کون رنگ روپ شام مُراری، کون جوت ست انوپ سروپ رام اوتاری، کون نور کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، کھیلے کھیل وارو واری، آپے جانے اپنی کاری، گر سنگت تیری سچ وہاری، ستاراں ہاڑی مات کرائیا۔ ہاڑ ستاراں آتم رس، ہر ساچا نام چویجے۔ بھگت سہیلا ہویا وس، گھر بیٹھا در دہلیزے۔ گر سنگت میلا ہس ہس، من تن آتم سیجے۔ دو جہانی ایکا جس، گر منتر نام گویجے۔ پنچ وکار جائے نس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستاراں ہاڑی نام بیج ساچا بیجے۔ نام بیج ساچا تن کیاری، پرہ اپنی ہتھیں پاؤنا۔ آپے ویکھے پھل پھلواری، باغ باغیچہ مات لگاؤنا۔ شبد کرائے ساچی واڑی، دوسر ہتھ نہ کیسے آؤنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہاڑ ستاراں نو تو ہر ساچا بھو کھلاؤنا۔ شبد ابھیدا تاکی بند، دس کیسے نہ آیا۔ چارے ویداں رسنا گایا بتی دند، نہ کھئے ونڈ ونڈایا۔ پُران قُرانا آتم اندھ، پڑھ پڑھ تھکے ہوئے ہلکایا۔ آپے سوتا دے کر کنڈ، آتم کنڈا نہ اندروں لاہیا۔ ویس انیکا وچ برہمنڈ، ساچی ونڈ ونڈایا۔ جیو جنت نار

دُباگن دسے رنڈ، ساچا کنت نہ کھئے ہنڈھایا۔ من متی بھریا اک گھمنڈ، ورن ورنی روگ لگایا۔ پرہ پھڑے ہتھ شبد پرچنڈ، سوہنگ کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ نو کھنڈ پرتھی ونڈے ونڈ، گرمکھاں دُکھ دئے مٹایا۔ شبد سروپی پائے ٹھنڈھ، آتم سُکھ اُپجایا۔ پلے بٹھے نام گنڈھ، کریر جنڈ نہ کوئی منایا۔ میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈ، ساچا مارگ اک وکھایا۔ دیونہار جُگ جُگ دنڈ، لیکھا لیکھنہار سبایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت میلی میل ملایا۔ ہر سنگت کھولے بند کواڑ، گر منتر جاپ چائیندا۔ جگت وکارا دیوے جھاڑ، شبد شستر تن پہنائیندا۔ گر شبد چڑھائے بنائے ساچے لاڑ، جیو جنت وڈیائیندا۔ لیکھا چُکے پنچم دھاڑ، کنت سنت ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی بنت بنائیندا۔ بنت بنائے جُگو جُگ، جُگ جُگ کار کھائیندا۔ نہ کوئی چنتا ہرکھ سوگ، دُکھ سُکھ ایکا رنگ سہائیندا۔ اٹھے پھر شبد بھوگ، گھر ساچے آپ لگائیندا۔ ساچا میلا دُھر سنجوگ، اک اکیلا آپ کرائیندا۔ ہاڑ ستاراں درس اموگھ، گر چیلا وقت سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رسن چوگ اک چُگائیندا۔ رسنا چوگ شبد گر، گرمت وچ سہایا۔ ملیا میل لیکھا دُھر، بُدھ مت سار نہ رایا۔ آپے جانے اپنی سُر، تال تلواڑا اک وجایا۔ آتم اندر جائے ہڑ، اندھ اندھیر جوت جگایا۔ شبد چڑھیا ساچے گھوڑ، لوآن پُریاں پنڈھ مکیا۔ لوک مات کل آیا دوڑ، بھیکھادھاری بھیکھ وٹایا۔ در دوارا دسے بھیرا سوڑ، آگے لنگھ کوئی نہ درشن پایا۔ کلجگ اتم چوٹھا پوڑ، آسو ساچے آپ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لہنا دینا بھگت مٹل جگت مات چُکایا۔ بھگتی بھاوت ست رنگ، بھہ نہرہ سہکے۔ جامہ جوگ جگت گنگی گنگ، ایکا رنگ وکھائے۔ ساچی مکتی گر چرن سنگ، انگ سنگ ریائے۔ آپ سوارے ہر جن، شبد رنگ تن چڑھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کوستک منی مستک کُکا سوارتی پنچم کیسر مستک تِلک لگائے۔ تِلک لگائے رتا کیسر، کیسری رنگ وٹایا۔ چرن چُھپائے وچ تھانسر، پندراں چیت پندراں لیکھ لیکھائیا۔ ویکھ وکھانے ساچا کھیت، اپنی ہتھیں جندا لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رت رتی رہیا جگائیا۔ وپہ سو پندراں سمت پندراں چیت، ورتے کلجگ دھاری۔ کرے کھیل پرہ نیتن نیت، لیکھا لیکھ اپر اپاری۔ گرمکھاں کرے ساچا بیت، دس نہ آئے نو دھاری۔ پکڑ اٹھائے جن پریت، یخ گندھرب وارو واری۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگائے جودھ سور بلکاری۔ پندراں اندر آپے وڑ، آپے دئے جگائیا۔ آپے گھاڑن ساچا گھڑ، شاہ سلطاناں اُلٹی پٹی دئے پڑھائیا۔ گڑھ ہنکاری قلعہ اندر وڑ، سار پاسہ کھیل کھلائیا۔ آپے پٹنہارا جڑھ، نرد تٹی سب دی پائیا۔ گرمکھ

ساچا ایکا اکھر جائے پڑھ، نہ ہونے مات جُداٹیا۔ نہ دیسے کیسے سیس دھڑ، نو نو وچ سہائیا۔ شبد وچولا ربیا لڑ، جوتی چنڈی ہتھ اٹھائیا۔ کلجگ کرم آگے کھڑ، دیوے مات دُباٹیا۔ بھگون بھگت بھگوتی رہی لڑ، خالی ہتھیں رچن رچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی ریتی مات چلاٹیا۔ وہی سو پندراں پندھ مکائے، گرتھ پنتھ پُران۔ بند بند پرہ جوت جگائے، ہرجن کایا سچ مکان۔ دند دند نہ کوئی گائے، ایکا نیتز چرن دھیان۔ گیت سہاگی چھند سُنائے، سُنے سُنائے ساچے کان۔ سرب جیاں بخشنند آپ اکھوائے، دیوے جیا دان۔ پرمانند وچ سہائے، پاربرہم برہم روپ سمان۔ بھرما ڈیرہ جھوٹھی کندھ مٹائے، اک وکھائے سچ نشان۔ کارج اند آپ کرائے، گرسکھ ساچی سٹیا ساچا منگل گان۔ شبد پرتیج چند چڑھائے، پُر اند چرن چُھائے، گڑھ کیس کر دھیان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، دس دسمیس ہر مہربان۔ کیس گڑھ کیسادھاری، پون چور جھلار۔ آپے لائی مات جڑ، آپے لائے اکھاڑ۔ سنگت پنگت رہی سڑ، مایا ممتا ترشنا لگی مگر جھوٹھی دھاڑ۔ پُرکھ ابناشی بانہ لے پھڑ، در دوارے ساچے دیوے واڑ۔ لیکھا چُکے گور مڑھ، جگے جوت بہتر ناڑ۔ سرشٹ سبائی رہیا لڑ، پھڑ شبد کھنڈا دو دھار۔ دیوی نین ویاکے جل دھارا، ہر کھیلے کھیل مات مہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پندراں پندراں پندراں آئے وچ میدان۔ آئے میدان شبد بلکاری، پھڑ نام تیر کمانا۔ مارے راج راجان شاہ سلطان ہنکاری، ویکھے نوجوانا۔ تکھی رکھے اک کٹاری، چلائے والی دو جہاناں۔ لاڑی مؤت دئے بہاری، لگے جگت نشانہ۔ گُرمکھاں پیچ رہیا سواری، اپنی ہتھیں بٹھ گانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگت سد سد سد بلہاری، ملیا نام دُھر فرمانا۔ دُھر فرمانا نام سندیش، ہر شبدی مات جنائیندا۔ کیسے ہتھ نہ آئے برہما شو گنیش، نر نریش نہ کوئی پائیندا۔ کایا مائی گر دسمیس، ساچی ہاٹی شبد وکائیندا۔ آپے بیٹھا دھاری کیس، آپے مؤنڈ مُنڈائیندا۔ آپے جانے اپنا ویس، گُرمکھ ساچے ڈھونڈ ڈھنڈائیندا۔ پرگٹ ہویا ماجھے دیس، سمبل نگری رُت سہائیندا۔ ساڈھے تِن ہتھ سیاں اک وریس، اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ پائے بھچھیا غریب نواز، گنو غریب نہانیا۔ کرے رکھیا سیس سوہے تاج، در در پھرائے راجے رانیا۔ جن بھگتاں رکھے اتم لاج، دیوے شبد بانیا۔ ساچا ساچن رہیا ساز، آپے جانے اپنے بھانیا۔ کلجگ اتم رچیا کاج، لکھ چوراسی لاپے آپ مُکانیا۔ مایا ممتا جوٹھا جھوٹھا دیوے داج، دھرم رائے دیا کھائے، اٹھائی کُنڈاں ایکا راہ وکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں بخشے چرن سرن سرنائے، دیوے جگت نشانیا۔ وڈ

وڈ وڈ پرتاپ، بودھ آگادھ گیانیا۔ وڈ وڈ وڈ جگت سنتاپ، گھر پنچم چور شیطانہ۔ وڈ وڈ وڈ پرہہ اتم جاپ، ہرِ میلا دو جہانیا۔
وڈ وڈ وڈ کلجگ پاپ، جوٹھ جھوٹھ ہوئے پردھانیا۔ وڈ وڈ وڈ پرہہ آپے آپ، آپے جانے سچ نشانیا۔ وڈ وڈ وڈ جگ تینو تاپ، لکھ
چوراسی رڑکے وانگ مدھانیا۔ وڈ وڈ وڈ پرہہ آپے آپ، جوتی نورِ سری بھگوانیا۔ نیکن نیکا آپ ہرِ، نج گھر نکٹ سہئے۔ بھیکن بھیکا
جگت در، رس کیسے نہ آئے۔ بھيو جانے جن جی کا، اپنی دیا کھئے۔ کلجگ مایا جگت شریکا، اتم جھگڑا پائے۔ ہاڑ ستاراں سچ تاریکا،
پرہہ ساچا لیکھ لیکھئے۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی جوت دھر، سرشٹ سبائی مات پلائے۔ ہاڑ ستاراں سچ تاریخ، لکھ چوراسی
کلجگ پائیا۔ ایک واحد لاشریک، نہ دیوے کوئی کیسے صفائیا۔ گرمکھاں منگی نام بھیکھ، گرمکھاں اتم جھولی پائیا۔ جگت ہنکارا تپی
سیخ، مایا ممتا اکن جلائیآ۔ آپے کرے کرے پریکھیا پریکھ، سادھ سنت جیو جنت ڈوری اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ،
میلا میلے شاہ بھیکھ بھیکھ، گھر گجراں جنم دوائیا۔ بھیکھ شاہ جگت ملاح، لوک مات اپایا۔ ستاراں ہاڑی ملیا ساچا راہ، ساچا ست
اپایا۔ اک جپئے ایکان، ہو اللہ دئے مٹایا۔ آپے ویکھے تھان تھان، جل تھلاں وچ سمایا۔ گھر گھر اتم اڈنے کان، گلی محلہ نہ کھئے سہایا۔
نہ کوئی پنکھی پنچھی دسے کیسے قلعہ گراں، اچ ٹلے پربت ڈھابیا۔ پتا پوت نہ جانے ماں، بھین بھائی دھی جوائی ناتا مات تڑایا۔ گرمکھاں
دیوے ٹھنڈی چھان، ساچے سورے نام رنگ چڑھایا۔ پرگٹ ہوئے پکڑے بانہہ، جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی جوت دھر، لیکھ
چکائے منسور انا الحق آسا منسا پور کرائیا۔ انا الحق حق حلال، محبوب رنگ رنگیلا۔ نوری جلوہ سچ جلال، باہر وسے ترے گن تینا۔
ایک ہتھ پھڑی مثال، دین دیال جوت اکال اک وکھائے مذہبی دینا۔ منسور ہوئے مات بے حال، آپے تارے اپنا لال، شبد پائے سچ دوشال،
ٹھانڈا کرے سینہ۔ جگت اولڑی چلے چال، سرشٹ سبائی کھائے کال، چرن چھپائے پرہہ مکہ مدینہ۔ عربی فارسی ویکھے تال، عظمتو
کسمتو عجوبہ اتلہے رُپ رنگ بے مثال۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی جوت دھر، شبد حدیث جگت ور، پیس ایکس ساچا در،
در درویشا دئے وکھال۔ پُرکھ اگم اگمڑا، اگمڑی کار۔ نہ مرے نہ کدے جمڑا، آد انت ایک دھار۔ پلے رکھے نہ کوئی دمڑا، دیونہار سرب
سنسار۔ سرشٹ سبائی مائی باپ امڑا، پتا پوت پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پہلی چیتر کرے وبار۔ پہلی
چیتر جگت وبارا، پرہہ ساچے مات کرایا۔ راج راجانا ویکھے دوارا، شاہ سنگرور آپ اٹھایا۔ ویکھے کھیل دھرم جیکارا، پٹ پٹایلا دئے
پلایا۔ کوٹ فرید دھندوکارا، پرہہ میٹے میٹن آیا۔ سنگھ ایشر جھوٹھا ونج وپارا، گھر نانک لاج لگایا۔ سنگھ رندھیر نہ ملیا گر پیارا،

رس رسن وکار چلایا۔ سنگھ میہر لگی اگ بہتر ناڑا، مایا ممتا ترشن جلایا۔ تھل کپور پرہہ چرن پیارا، سمت سولاں دئے ٹکایا۔ آپے
 ویکھے بیاس کنارہ، سنگھ جیل سنگ رلایا۔ سنگھ تیجا ویکھ نو دوارا، گھر ساچا دس نہ آیا۔ سنگھ لایہ تن ہاباکارا، کایا کعبہ حج نہ
 مات کرایا۔ ہرنام داس نہ دھرم وچارا، آپ اپنا ت گویا۔ پرگٹ ہونے نہکلنک نرائن نر اوتارا، ویکھ وکھانے تھاون تھائیا۔ رکھے سنگ
 سگن اپارا، سنت سہیلے کھوج کھوجایا۔ لکھ چوراسی جیو گوارا، محل اٹل اچل کوئی دس نہ آئی۔ اک نریل رتی کیسر، کس اگے دئے
 ٹکایا۔ اتم ویلا وچ تھانیسر، پندراں چیترا سمت پندراں پرہہ دیوے بھیو کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر،
 نہکلنک نرائن نر، گر چیل میل ملایا۔ گر چیل میلنہار آپ اکھونیا۔ دیوے شبد سچا بھنڈار، وڈ داتا دھن دھنیا۔ اک کرائے ونج واپار،
 سنائے راگ ناد انادیا۔ پنچ وکارا دیوے مار، جن بھگتاں بیڑا بنھیا۔ جگا جگت لاپے ادھار، بھیو نہ جانے اتم انھیا۔ پرگٹ ہونے وچ
 سنسار، لوک مات چڑھائے چنیا۔ کلجگ میٹے دھندوکار، سرشٹ سبائی ہنیا بتیا۔ شبد سروپی پریدار، گرمکھان بیڑا بنھیا۔ دھارے
 بھیکھ اپر اپار، لکھ چوراسی دیوے ڈنیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر چیل آپ کرائے اپنا میلا، جگت چکائے
 جھوٹا جنیا۔ سچ وبارا جگت مات، پرہہ اپنے ہتھ رکھایا۔ پرگٹ ہونے کلاپات، مٹمکھان دس نہ آیا۔ وسے باہر ذات، ورنی اورنی
 رہیا اپایا۔ اک بندھائے چرن نات، ساچا سوہلا راگ سنایا۔ شبد وکائے ساچے ہاٹ، لوک ماتی رہیا کھلایا۔ نہ کوئی دیسے تیرتھ تاٹ،
 اٹھسٹھ لیکھا رہیا چکایا۔ گرمکھ ورا امرت آتم رس رہیا چاٹ، پرہہ ساچے مکھ لگایا۔ آپے کھولے بجر کپاٹ، مکھ سگن شبد لگایا۔
 گر سنگت نیڑے آئی واٹ، نہکلنک جوت جگایا۔ ویکھے کھیل کایا مات، پرہہ ستاسیج وچھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ
 بھیکھ دھر، گر چیل میل اک در، گوبند گوبند گوبند روپ وٹایا۔ گر سنگت تیری دات، ساچی مت رکھایا۔ اتم پچھن آیا بات، لکھ
 چوراسی پئی ڈبایا۔ جوٹھا جھوٹھا مایا نات، راج راجاناں شاہ سلطاناں رہیا پائیا۔ کوئی نہ رکھے کلجگ پات، آپ اپنا دس نہ آئی۔ مایا
 ممتا اندھیری رات، اگم اگم بیٹھا مکھ چھپایا۔ لیکھ چکائے ذات پات، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم
 ویکھ در، آپ اپنا بھیکھ وٹایا۔ بھیکھ وٹایا ستگر، گر سنگت رہیا جنائے۔ ساچا میلا لیکھا دھر، انتر میل ملائے۔ جگت پریتی گئی
 تھڑ، چرن پریتی اک بندھائے۔ گر گوبندا گیا بہڑ، تخت اکالا اک سجائے۔ چڑھیا رہے ساچے گھوڑ، نیلا اپر رہیا دوڑائے۔ آپ اٹھایا پہلا
 پوڑ، لوک ماتی راہ تکایا۔ جن بھگتاں اتم گیا بہڑ، جوت سروپی درس دکھایا۔ ویکھے پرکھے مٹھا کوڑ، ہنکاری وکاری در ڈرکایا۔

ساڈھے تِنّ بٹّھ کلجگ سپاں جگت لیکھا لما چوڑ، پورے گر بن نہ مکایا۔ پرگٹ ہویا براہمن گوڑ، وید ویاسا گیا لیکھایا۔ گر گوبندا آیا دوڑ، اپنا بھیکھ وٹایا۔ گرمکھاں لگی آتم اوڑ، امرت میگھ برسایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا رنگ وکھایا۔ گر سنگت تیرا ست رنگ، پرہہ ساچے آپ رنگایا۔ چوہی بٹّھ جگت پتنگ، شبد ڈنڈا نام چڑھایا۔ ستاں دیپاں ونڈی ونڈ، دس کیسے نہ آیا۔ آپے ستا دے کر کنڈ، نار دُباگن دے رنڈ، لکھ چوراسی دے دُباہا۔ گرمکھاں میلا وچ برہمنڈ، میٹ مٹائے جیرج انڈ، لہنا دینا رہیا چُکایا۔ کلجگ کال اٹھائی پنڈ، پاپاں دے دُباہا۔ جن بھگتاں آتم پائے ٹھنڈ، سمت سولاں سولاں کل ورتایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنا بھیکھ دھر، کلجگ تیرا اتم بولا آپ کھلایا۔ سنگت تیری ساچی مت، بڈھی تن بییک۔ لیکھے لگی کایا رت، پرہہ چرن رکھنی ساچی ٹیک۔ آپے جانے مت گت، سریشٹ سبائی رہیا ویکھ۔ چرن کول بندھائے ساچا نات آپے جانے دھیرج یت، لوچن نیترا ساچے پیکھ۔ سدا سہیلا وسے کایا مٹ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھاں ویکھے اک در، کلجگ مایا نہ لائے سیک۔ گر سنگت تیری دُھر درگاہ، ایکا ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جامہ ہر ملاح، نو کھنڈ ونڈ ونڈائیا۔ کُلا کھنڈ پرہہ ویکھے تھان، الا بُت سنگ رلائیآ۔ ہرورکھ پرہہ ٹھنڈی چھان، کینرکھ آپ دوٹایا۔ بھارت کھنڈ پکڑے بانہ، نہکلنکی جوت جگائیا۔ ہرنیمہ ساچا ناؤں، ایکا جاپ جپائیآ۔ کیتال تیرا ساچا راہ، سوہنگ ساچا ڈھولا گائیآ۔ رمک رام رہیا سما، نش اکھڑ شبد جنائیآ۔ بھدر بہرم دے مٹا، ساچا ڈنکا اک وجائیآ۔ ستاں دیپاں لیکھا لیکھا، لکھنہارا آپ اکھوائیا۔ سریشٹ سبائی پتا ماں، لکھ چوراسی گود اٹھائیآ۔ آپے ویکھے تھان ڈنکا اک وجائیآ۔ دس کیسے نہ آئیآ۔ لکھن دیپ اڈے کان، پرہہ ساچی رچن رچائیآ۔ پُشکر ناتا تے پتا ماں، بال پردھ سار نہ رائیا۔ کروچ ویکھے ساچا نہ، گنوتے لے اُچائیآ۔ جنبو دیپ پکڑے بانہ، بیس بیسا دیا کھائیآ۔ سان سرتی دے بھلا، راج راجاناں خاک زُلائیآ۔ سلمل رووے مار دھاہ، نہ ہووے کوئی سہائیآ۔ کُشا دیپ پرہہ ویکھے تھان، گر سیکھ ساچے لے جگائیآ۔ کلجگ اتم پکڑے بانہ، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ آپے جانے اپنا ناں، وید پُراناں بھیو نہ رائیا۔ وید ویاسا پُراناں اٹھاراں لیکھا، چار لکھ ستاراں ہزار سلوک بنائیآ۔ برہما چارے مُکھ رہیا اٹھا، چارے جُگاں رچن رچائیآ۔ ویلے اتم رووے مار دھاہ، پرہہ اچرج کھیل رچائیآ۔ پُری برہم نہ ملے تھان، ویلا اتم رہیا جگائیآ۔ اتم جوتی جائے سما، بھننہار سرب رگھرائیا۔ ہر بن اور دیسے کوئی نہ، شو شنکر خاک زُلائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا ویکھ گھر، بیس بیسا دے دُباہا۔ گر سنگت دھن کھائی، ہر دھن پایا۔ ملے مات جگت وڈیائی، گر پورے

درس دیکھایا۔ گر شبد ہوئے کڑمائی، پرہہ ساچا سگن مکھ لگایا۔ رل مل سخیان منگل گائی، گوہند جامہ بھیکھ وٹایا۔ گرسکھ بنائے چھیبے نائی، گتو غریباں مان دویا۔ آپے پکڑن آیا باہیں، دھر لیکھا آپ لیکھایا۔ سدا سہیلا دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، جگا جگنتر رچن رچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا ویکھ گھر، ساچی نگری دھام سہایا۔ ساچی نگری دھام اولا، گر پورے مات وکھایا۔ ہر جی وسے اک اکلا، دوسر دس کیسے نہ آیا۔ نہ کوئی جانے جل تھلا، ساگر سندھ سار نہ پایا۔ ست سرور ڈونگھی ڈلا، چوڈاں طبقات بھیو نہ رایا۔ اتل وتل ستل نہ ملا، پرہہ ساچا دس نہ آیا۔ تلاتل مہاتل رساتل اکلا، چرناں ہیٹھ دباہا۔ پاتال دسائے جلا تھلا، جل دھرتی اُپر ٹکایا۔ آپے جانے اپنا بلا، لوآن پُریاں رہیا ہلایا۔ دیپک جوتی ایکا بلا، لوک ماتنی چند چڑھایا۔ لیکھا چکے گوہند ڈلا، سمت چوڈاں لہنا دینا دئے چکایا۔ کلجگ میٹے تیرا سلا، ستجگ ساچا گہنا شبد تن دئے پہنایا۔ سچ دوارا پُرکھ ابناشی ایکا ملا، گرمکھاں دئے جنائیا۔ گر سنگت جو ساچی رلا، ہاڑ ستاراں رت سہائیا۔ درس دیکھائے گھڑی گھڑی پل پلا، پندراں کتک سمت سولاں آتم پڑدہ دیوے لایا۔ جگت بھلایا کر کر ول چھلا، آپے وسیا نہچل دھام اٹلا، جوتی نور سوائیا۔ شبد سنیہڑا جگا جگنت گھلا، دس جامے روپ وٹایا۔ گر گوہندے در دوارا ایکا ملا، پتا پوت اکھوٹایا۔ پُرکھ ابناشی اک چڑھایا رسنا چلہ، نینا دیوی درس دیکھایا۔ قلعہ کوٹ گڑھ کرے ڈھلا، کلجگ اتم کھیل رچایا۔ سمت اٹھاراں ویکھے بورا کگا بلا، شاہ انگلستانا دئے ہلایا۔ جن بھگتاں پاڑے بجر کپائی لگی سلا، ساچا نرمل روپ رکھایا۔ دسم دواہی محل اندر اچلا، دس کیسے نہ آیا۔ امرت آتم سچ سرور گرمکھ ورلے ملا، پُرکھ ابناشی اپنی جھولی آپے پایا۔ در دوارے آپے پھرے کر کر بلا، شاہ سلطانا سنت ندھانا کیسے ہتھ نہ لایا۔ گر سنگت سچ دوارا ملا، ستاراں ہاڑی درس دیکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت میلا اک در، اپنا بھانا رہیا لیکھایا۔ ساچا بھانا ہر بلوان، اپنے ہتھ ہر رکھایا۔ پھڑے شبد تیر کمان، چلہ نام چڑھایا۔ پرگٹ ہوئے دو جہان، بھیو کھئے نہ پایا۔ میٹ مٹائے مات نشان، لکھ چوراسی دئے دباہا۔ گرمکھ ساچے چتر سبجان، آپ اپنے رنگ رہیا رنگایا۔ ایکا دیوے چرن دھیان، ناتا بدھاتا اپنا رہیا بندھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر سنگت لہنا دینا آپے رہیا چکایا۔ گر سنگت ستگر روپ ہے، ستگر وچ سہایا۔ ہر آپے داتا وڈا شاہو بھوپ ہے، سچ سلطانا آپ اکھوٹایا۔ ویکھ وکھانے چارے کوٹ ہے، دہ دشا پھیرا پایا۔ نو کھنڈ پرتھمی نو دوارے رہیا لوٹ ہے، در دربارا اک رکھایا۔ شبد سنگھاسن رہیا جھوٹ ہے، ساڈھے تن ہتھ آپ سجایا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت لہنا دیوے ور، بھیکھادھاری بھیکھ وٹایا۔ گر سنگت سوہے بنک دوار، پرہ ساچا تخت پراجیا۔ شبد ڈنک اپر اپار، گرمکھاں مارے آوازیا۔ راؤ رنکاں کرے خبردار، چڑھیا چٹے آسو ساچے تازیا۔ چار یاران پینی مار، نہ کوئی دیسے محمدی غازیا۔ پرگٹ ہونے نہکلنک نرائن نر اوتار، اپنی ساجن رہیا ساچیا۔ اپنی ساجن آپے ساچے، گوبند گوبند رام۔ کرے کھیل دیس ماجھے، شبد وجائے اک دمامہ۔ پکڑ اٹھائے راجن راجے، کلجگ ویکھے اندھیری شاما۔ سیس نہ کیسے دسے تاجے، مدھر نہ پیئے کوئی جامہ۔ نہ کوئی مکہ کعبہ حاجن ہاجے، نہ کوئی پڑھے انجیل قرآنا۔ نہ کوئی اولیا پیر شیخ مسائک چڑھے ساچے تاجے، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر گوبندا ویکھ گھر، کرے کھیل اک مہانا۔ کرے کھیل اک مہان، پرہ ساچی بنت بنائیا۔ چھانے پئے وید پُران، وید ویاساگیا لکھائیا۔ آپے ویکھے برہم پُران، بیس ہزار سلوک گنایا۔ پدم ویکھے سچ نشان، ہزار پچونجا بھو گھلائی۔ وشنوں ویکھے کر دھیان، ہزار تیس لیکھ لکھایا۔ شو جی کرے اک گیان، چوہی ہزار گنایا۔ سری مدھ بھگوت چتر سُبجان، ہزار اٹھاراں بنت بنایا۔ نارد ویکھے جگت نشان، ہزار پنجھی گنت گنایا۔ اگنی ورو لے شبد مدھان، پندراں ہزار سو چار گنایا۔ بھگتن ویکھے گن ندھان، نو ہزار پڑدہ رہیا پھلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو نو ویکھے اک گھر، نوواں بھید چھپائی۔ نو دوارے نو کھنڈ، نیج گھر آتم واسیا۔ شبد ویکھ جگت پرچنڈ، پھڑے ہتھ پُرکھ ابناشیا۔ منکھ جیوان وڈھ کنڈ، گرمکھاں دیوے جگت دھرواسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اڈے اڈائے، پرتھی آکاشیا۔ دُشٹ سنگھارے دُشٹ دمن، پرہ ساچے سیوا لایا۔ آپے جانے کامنی کمن، آون گون وچ سمایا۔ ساچی چمکے دامنی دمن، ساچی چنڈی ہتھ اٹھائی۔ ہر بن اور نہ جانے کون، ساچی سیوا مات لگائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی وستو جھولی پائی۔ ساچی وست ساچی دات، پرہ ساچا جھولی پائیندا۔ بھانا مننا وڈ کرامات، اتم ذات رکھائیندا۔ کلجگ اتم میلا کلاپات، لہنا دینا مول چکائیندا۔ ویکھے کھیل نو سات، ست ستونتا بنت بنائیندا۔ کوئی نہ دسے جگت گھاٹ، شبد سنگھاسن ڈیرہ لائیندا۔ کوئی نہ دیسے مات ہاٹ، نام ونج نہ کوئی کرائیندا۔ دیپک جوت نہ جگے لالاٹ، اوکھی گھاٹی نہ کھئے چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا رنگ وٹائیندا۔ لیکھا لیکھنہار ہر رگھرائیا۔ ہر من وکارا در دوار، منکھاں ناؤں اُچھائی۔ گرسکھ اپنا گھر وچار، ہر ساچا در سرنائیا۔ آئے کرنا سچا ونج وپار، ہر ناؤں وست پرائیا۔ ویلے اتم کرے پار، مات پت نہ کوئی سہائی۔ ناتا تھے میت مُرار، ناری

کھوٹ ہونے جُدا ئیا۔ گر چرن سد سد بلہار، لکھ چوڑاسی دئے کٹائیا۔ ایکا بخشے چرن پیار، جو جن آئے درشن پائیا۔ ہوئے ہنگتا روگ نوار، ساچی سنگتا میل ملائیا۔ بھرے بھلے جیو گوار، جگت اگنی تن ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ساچی سیکھیا دیوے ور، اتم بیڑا بنے لائیا۔ گر شبد جگت جیکار وچ برہمنڈیا۔ آپے پاونہارا سار، کیا کوئی کرے بھیکھ پکھنڈیا۔ وسیا اندر گیت ظاہر، آپ بیتھا دے کر کنڈیا۔ ہرجن ساچے جنم سوار، مانس دیہی ویلا ہنڈھیا۔ چرن پریتی اک اپار، شبد چڑھائے ساچے ڈنڈیا۔ لکھ چوڑاسی اترے پار، نو دوارے اُپر امرت آتم ٹھنڈیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ساچی ونڈن آپے ونڈیا۔ کلجگ ساچی ونڈ ونڈائی، ونڈنہارا آپے۔ جیو پنڈ ہر کھوج کھجائی، برہمنڈ کیسے نہ جاے۔ کھنڈ کھنڈ پرہہ کر وکھائی، سنگ رلائے تینو تاے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے وڈ پرتاے۔ وڈ پرتاپ دین دیال اپنا آپ کرایا۔ چرن رکھائے کال مہاکال، شبد دلال وچ رکھایا۔ جگت جنجالا توڑ، شبد چڑھائے ساچے گھوڑ، اک رکھوالا آپ اکھویا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، دو جہاناں کھیل رچایا۔ دو جہاناں ساچا میلا، ساچی بنت بنائیا۔ گر گوبند بنیا چیلا، پُرکھ ابناشی گرو بنائیا۔ ستگر ملیا سجن سہیلا، ست پُرکھا ناؤں رکھائیا۔ آپے وسے سدا آکیلا، شبد ڈوری نال بندھائیا۔ پرگٹ کیا جگت چیلا، ساچا ویلا رہیا سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، دیوے مات جگت وڈیائیا۔ پُرکھ ابناشی ستگر ساچا، گر گوبندے پایا۔ شبد دوارے ساچا تاجا، انحد راگ سنایا۔ ایکا اکھڑ ایکا واچا، ایکنکار سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا ویس کر، پنج تتی بنت بنایا۔ گوبند گوبند گوبند گڑھ، پرہہ ساچے مات اُساریا۔ تیغ بہادر لائی جڑ، پتا پوت پیاریا۔ جوت سرُپی آکے کھڑ، دیوے درس اپاریا۔ بھاگ لگائے کایا دھڑ، جگت محل چُباریا۔ شبد سرُپی اندر وڑ، میل ملائے پُرکھ بہتاریا۔ ایکا راگ بہتر ناڑ، بہتر تاڑا آپ وچا رہیا۔ سچ سنگھاسن آپے چڑھ، پُرکھ ابناشی ڈیرہ لا لیا۔ گر گوبندا بابوں پھڑ، وچ مات ہر جگا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہ کوئی دیسے سیس دھڑ، ساچا سنگ اک رکھا لیا۔ گوبند تیرا کایا کوٹ، شبد محل اُساریا۔ پُرکھ ابناشی لائے چوٹ، اُپر سچ دواریا۔ چڑھ چڑھ تھکے کوٹی کوٹ، بن نانک کیسے نہ پا لیا۔ سادھ سنت آلیوں ڈکے بوٹ، اک کبیرا گود اُٹھا لیا۔ پُرکھ ابناشی گر گوبند تیری بھرے پوٹ، امرت دھارا اک وبا رہیا۔ نو در نہ دسے کوٹی کوٹ، ایکا رنگ سما رہیا۔ شبد نگارا ساچی چوٹ، اٹھ پھر لگا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوبند کایا روپ وٹا رہیا۔ تیغ بہادر تیرا لال، گوبند نام رکھائیا۔ پرہہ شبد پائی سچ دوشال، اپنا مکھ چُھپائیا۔ نوری جلوہ

جگت جلال، حق حلال سرب خُداِیَا۔ غنیم غنیا بے مثال، عظمت کیسے ہتھ نہ آئیَا۔ شاہ بھیکھم کرے جگت ملاح، پرہہ ساچے بوجھ بُجھائیَا۔ ویکھے کھیل انت تمام، ساچا سنگ نبھائیَا۔ سمت اُنی پیائے ساچا جام، وچ مدینے لئے جگائیَا۔ پہنے بستر کالے شام، عرشوں گُرسوں جوت جگائیَا۔ آپ رحیم آپ رحمان، شبد قرآن جگت جُدائیَا۔ نہ کوئی دیسے بے ایمان شیطان، حاجی قاضی نظر نہ آئیَا۔ اک سُنائے دُھر فرمان، غریب نوازی دیا کمائیَا۔ سوہنگ اکھڑ مات پردھان، ست رنگا چڑھ مات نشان، پرہہ ساچی بنت بنائیَا۔ تِنّ آسُو دیوے بھارت کھنڈی آپ جوان، شاہ سلطانا ہتھ پھڑائیَا۔ شبد رکھائے ایکا آن، نہ کوئی میٹ مٹائیَا۔ سوہنگ پھڑے تیر کمان، کھیوٹ کھیٹ ہر رگھڑائیَا۔ گوہند گوہند گوہند بلی بلوان، پتا پوت آپ اکھوائیَا۔ سرب جیاں پرہہ جانی جان، شاہ رُوس چین بلائیَا۔ سمت سولان ویکھے مار دھیان، نام پانا جگت ٹکائیَا۔ گوہند گوہند گوہند سارے گان، گرتھی پنتھی بہرم چُکائیَا۔ نہ کوئی پوجے مڑھی مسان، اونکارا دیس ودھائیَا۔ نہکلنکا کھیل مہان، شبد جیکارا اک کرائیَا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمبل نگری بھاگ لگائیَا۔ سمبل نگری جاگے بھاگ، گر گوہندے لیکھ لکھایا اے۔ ہر جوتی جگیا اک چراغ، شبد چلائی ساچی نئیَا اے۔ جن بھگتان پکڑے آپے واگ، آپے مات پت بہین بھیئا اے۔ دُرمت میل دھوے داغ، جُگا جُگنتر ساچا سئیَا اے۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگ، لیکھا پاڑے دھرم رائے کل وہئیَا اے۔ مستک لکھے ساچے ماتھ، پرہہ لکھنہار اکھوائیَا اے۔ جگت چلائے ساچی گاتھ، سوہنگ ناؤں رکھائیَا اے۔ ساڈھے تِنّ ہتھ تیرا چُکے ساتھ، گر سنگت مان دوئیَا اے۔ نو دوارے ہاتھو ہاتھ، پرہہ لیکھا آپ لکھئیَا اے۔ دسویں بیٹھا سکلا ساتھ، لُج پت آپ رکھئیَا اے۔ انحد دُھنی ساچی گاتھ، آتم گھر سُنئیَا اے۔ سمت سولان شبد سروپی ساچی ٹھاٹھ، امرت دھارا اُپر وہئیَا اے۔ لیکھا چُکے اٹھسٹھ، ساچا ناہون اک نوھئیَا اے۔ گر شبد نہ جلے کایا کاٹھ، اگنی پوہے نہ رائیا اے۔ چرن پریتی ساچا پاٹھ، دُھر درگابی میل ملئیَا اے۔ نیتر درشن ساچا باٹھ، جپ تپ ست اپنے آپ رکھئیَا اے۔ جن بھگتان پکڑے آپے لاٹھ، گیڑا اپنے ہتھ رکھئیَا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر گوہند مان دوئیَا اے۔ گر گوہند ساچا میتا، ایکا ایک اکلیا۔ جُگ جُگ چلائے اپنی ریتا، دینا بندھو دین دیا لیا۔ آپ بنائے مندر مسیتا، آپ اُپائے گردوارے شیودوالیا۔ آپے وسے کایا چیتا، ہر مندر اک سہا لیا۔ ایکا شبد سُنائے دھیائے اٹھاراں گیتا، پُرکھ ابناشی جس جن درشن پا لیا۔ ہر کرشن مُراری ساچا میتا، رام رمئیَا آپ اکھوا لیا۔ آپے رادھا آپے سیتا، آپے کنت سہاگ ہنڈھا لیا۔ آپے ہونے پت پُنیتا، گر مُکھاں اندر ڈیرہ لا لیا۔ آپے بیٹھا رہے اتنتا، اپنا بھیو چُھپا رہیا۔

جُگ دھارے اپنی ریتا، اپنا رنگ دکھا لیا۔ نہ کوئی جانے ہست کیتا، اُوچاں نیچاں وچ سما رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر گوبندے مان دوا لیا۔ گر گوبند ساچا یار، ہر ہر نین مُدھارا۔ پرگٹ ہونے وچ سنسار، نہکلنک نرائن نر اوتارا۔ سمبل نگری اپر اپار، وچ وسیا ایکنکارا۔ جوتی نور اپر اپار، کنچن بستر دھارا۔ شبد پھڑے پرہہ ہتھ کٹار، ستاراں باڑی دوس وچارا۔ گر سنگت تیرا پھریدار، اٹھ پھر خبردارا۔ نیڑ نہ آئے ٹھگ چور یار، پنجاں چوراں دئے دُرکارا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت تیری رنگت در کرے کھیل اپر اپارا۔ گوبند تیری دھار، پُرکھ ابناشی آپ بنائیا۔ آپے جانے اپنی کار، ساچا شبد حُکم جنائیا۔ پتا پوت مات در کینی شبد کُرمائیا۔ ملیا میت اک مُرار، چھٹی جگت جُدائیا۔ ساچا کیتا قول اقرار، ویلے اتم ہونے سہائیا۔ کلجگ بیڑا لائے پار، پھل پھلواری اپنی ہتھیں لائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر گوبندے میل ملائیا۔ گر گوبندے ور گھر پایا، ہویا جگت سہاگی۔ پرہہ ابناشی درس دکھایا، اک سُنایا ناد انادی۔ رُوپ رنگ کوئی دس نہ آیا، ست پُرکھ سدا ستوادی۔ بودھ آگادھا شبد جنایا، سدا رہے وسادی۔ آپ اپنی گود اٹھایا، ہر میلا مادھو مادھی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، دیوے دُھر درگاہی ساچی دادی۔ دُھر درگاہی ساچی دات، گر گوبندے جھولی پائیا۔ ایکا گیڑا نو سات، نو کھنڈاں ستان دیپاں رہیا دوائیا۔ آپے ویکھے کھیل مات، کھلاپات جوت جگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر شبد ویکھے اک گھر، ایکا رنگ رنگائیا۔ گر گوبند ساچا میتا، پرہہ ساچی جوت جگائیا۔ آپ کرایا اپنا میلا، ورن گوت مٹائیا۔ دُھر درگاہی سجن سہیلا، اپنے انگ لگائیا۔ آپے گر آپے چیلا، گر گوبندے بھیو کھلائیا۔ کوئی نہ جانے ساچا ویلا، کس ویلے بنت بنائیا۔ شبد چڑھائے ساچا تیلا، جوتی انجن نیتر پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپے ہونے اک اکیلا، شبد گھوڑے واگ گندائیا۔ شبد گھوڑے گندے واگ، پرہہ ساچے کھیل کھلایا۔ دُھر درگاہی آیا بھاگ، گر گوبندے میل ملایا۔ جگت ترشنا بھجی آگ، پرہہ چرن کول چت لایا۔ دو جہانی وڈ وڈبھاگ، گر چیلا ایکا دھام سہایا۔ آپے پکڑے ہتھ اپنے واگ، ڈوری چوری چور بنایا۔ ہنس بنائے جگت کاگ، موری توری بھیو مٹایا۔ باشک ناگا تشکا ناگ، سانگو پانگ سیج وچھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساڈھے تن کوس سہنس مکھ ایکا دھرواس اپنا واج لگایا۔ سہنس مکھ مٹائے دُکھ، پرہہ ابناشی کھیل اپارا۔ ساڈھے تن ہتھ شبد سنگھاسن آپ بنائے، وچ ٹکائے دی دربارا۔ سمت ویہ سو ستاراں خوشی منائے، نہکلنک نرائن نر اوتارا۔ سمت تیراں لیا لکھائے، پرگٹ ہونے گر گوبند وچ سنسارا۔

والی ہند چنت مٹائے، پھڑ شبد تیز کٹارا۔ ساگر سندھ آپ اکھوائے، جگت ویاے وِہندی دھارا۔ آلس نندرا آپ گوائے، چرن چُہہائے دلی دربارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مستوانا کھولے نام بھنڈارا۔ نام بھنڈارا دیوے کھول، پرہہ ساچے بنت بنائیا۔ نش اکھڑ وکھڑ ایک بول، راج راجاناں رسیا جگائیا۔ آپے تولنہارا تول، تولے سرِشٹ سبائیا۔ آد انت نہ جائے ڈول، دو جہاناں بنت بنائیا۔ سادھاں سنتاں گرواں پیراں سوہے کول، آتم در پھول پُہلائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، شبد بھنڈارا نو کھنڈ پرتھمی تیرا کھول، اپنے ہتھ رکھائیا۔

★ ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال جوت سرُپ درشن دے کے درشن سنگھ دلی والے توں کریان منگائی ★

درشن سنگھ پرہہ درس دکھایا، میلا دُھر درگاہی دا۔ کنچن بستر رنگ رنگایا، گر شبد میلا ساچے ماہی دا۔ بستر تن لے چُہایا، گرُمکھاں لیکھ کئے لکھ چوراسی پھابی دا۔ والی ہند لے جگایا، ناتا تے جھوٹھی شاہی دا۔ گر سنگت ساچا مان دواوا، شبد دوار آپ اکھوایا، جن ساچی سیو کھائی دا۔ ساچا مارگ اک وکھایا، سوہنگ منتر جاپ چپایا، دوویں نیتز بند کرایا، آتم گورا من بندھایا، دیپک جوت جگائی دا۔ اپنا کھنڈا اپنے ہتھ رکھایا، شبد سنگھاسن ہیٹھ دے دباوا، گرسکھ نہ کھئے ہتھ اٹھایا، ایک شبد کھنڈا چاروں کُنٹ واہی دا۔ جگت شبد جس مات سجایا، آپے اتم ہونے سہایا، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرُمکھاں ساچا ونج کرائے ایک میلا پرہہ سجن سہیلا گر چپلا ایک دھام سہائی دا۔ گر چپلا ساچا میٹرا، متر پیارے میت۔ کیوں کرے جگت چلترا، کر کایا گوہند ٹھانڈی سیت۔ امرت آتم ساچا نتر، کایا ہونے پت پُنیت۔ باقی وقت رہ گیا کیترا، ڈھیہہ جانے دہرے مندر مسیت۔ گرُمکھاں منتر ایک دیترا، گائے شبد سہاگی گیت۔ نہ کوئی وار نہ کوئی تھترا، اٹھ پھر پت پُنیت۔ باقی وقت رہ گیا کیترا، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے جانے اپنا چیتھترا، گر سنگت تیری شبد نریل، پرہہ ساچے گود اٹھایا۔ آپے کرے اپنی مہر، مت بدھ نہ کوئی چترائیا۔ چرن لیکھ گھیر گھیر، شبد لہنا رسیا چکائیا۔ داتا سورا شیر دلیر، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ سوہنگ گرجے ساچا کپہر، چاروں کُنٹ پئے دُہائیا۔ لکھ چوراسی ڈھیہہ ڈھیہہ ڈھیر، نو کھنڈی خاک اڈائیا۔ نہ کوئی دسے سنجھ سویر، سورج چند مکھ چُہایا۔ تارا منڈل اک اندھیر، دیپ لوء دس نہ آئیآ۔ گرُمکھاں چکائے میر تیر، ایک دھام سہائیآ۔ پرہہ ابناشی نہ لائے دیر، آتم پڑدہ

دئے کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، اپنی ہتھیں اک نریل، پہلی چتر کایا کھتر ویکھ وکھائیا۔ جگت نریل بھگت ور، گر سنگت ونڈ وندائیا۔ چاروں کٹ اگنی جیٹھ، کلجگ جیواں رہی تپائیا۔ امرت آتم کایا ویکھ، کیسے ہتھ نہ آئیا۔ پرما تم گرمکھ ورا لہا رسیا ویکھ، جس جن بوجھ بُجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوبندا لہنا دینا تانا پیٹا ساچا سوٹا اتم رسیا چکائیا۔ گوبند لہنا مات چکایا، ساچا کھیل کھلایا اے۔ گرمکھاں گہنا تن پہنایا، شبد نام اکھوایا اے۔ آپے نیتر تیجے درس دکھائے، آتم پڑدہ لہبیا اے۔ شبد تھور گھر راگ لائے، اتم وقت چکایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سوہنگ اکھڑ ایک دو ایک میل ملایا اے۔ کلجگ کایا لگے سیک، نہ انت کیسے چھڈاونا۔ گرسکھ ورلے ویکھے بُدھ بیک، اک دھیان لگاونا۔ ساچے نیتر رسیا ویکھ، پاربرہم برہم سمجھاونہ۔ نہ کوئی دسے اولیا پیر شیخ، انت پھڑائے دامنا۔ اتم مٹنی سب دی ریکھ، کرے کھیل بھیکھادھاری بھیکھ باون باونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر شبد دیوے جگت ور، نر نریشا ہو دلیر دھر درگاہی بنائے ساچا ضامنا۔ جگت نریل مات وڈیائی، دھر درگاہی فرمانا۔ کرے کھیل پہلی ویر، پُرکھ ابناشی چتر سُگھڑ سیانا۔ آپے جانے انڈج جیرج، اُتہج سینج وچ سمانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ ورتے اتم بھانا۔ کلجگ بھانا ہتھ، پرہ شبد ڈور بندھائیا۔ سرب کلا سمرتھ، پرہ کلجگ گھور وکھائیا۔ سرشٹ سبائی پائے نتھ، جورو زور نہ کوئی چھڈائیا۔ لیکھا ویکھے سیاں ساڈھے تن ہتھ، پرہ لاڑی موٹ سنگ منگائیا۔ گرمکھاں دیوے اکھنا اکھ، پرہ سوہنگ ساچا جاپ چائیا۔ سگل وسورے جائن لتھ، جو در درشن پائیا۔ جگت وکارا دئے متھ، گر شبد کرے کڑمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر چیل سہائے اک گھر، ساچی بنت بنائیا۔ بنت بنائے انت کل، جگ جگ بیڑا بنھنا۔ سرشٹ سبائی ول چھل، گرمکھ ورا مات مٹنا۔ آپ چلائے کرمی ہل، نہکرمی بیج بیجنا۔ جگت دویتی مٹے سل، در دوارا جس جن ملنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنیہڑا ایک گھلنا۔ شبد سنیہڑا رسیا گھل، جگی جوت اکلیا۔ آپے وسے جل تھل، ہر گھٹ میں آپ سما لیا۔ ساچی جوتی بل، کلجگ رین اندھیری گھٹا کالیا۔ کایا ماٹی ویکھے کھل، ساچا شبد جگت دلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پرگٹ ہویا والی دو جہانیا۔ دو جہانا والی گوبند رایا۔ دوہاں ہتھان رکھے خالی، سرشٹ سبائی شبد بندھایا۔ گرمکھاں پھل ویکھے کایا ڈالی، امرت میوہ اک کھوایا۔ جگ جگ دھارے بھیکھ، بھیکھادھاری بھیکھ وٹایا۔ نہ کوئی جانے کلجگ اکال اکلی، روپ کون دوار سہایا۔ مایارانی گر مندر دلالی، ساچا

بھوپ منوں بھلایا۔ نہ کوئی جانے حق حلالی، کلجگ پڑدہ پایا۔ اچے مندر دسن خالی، گر گوبندے مکھ چھپایا۔ پھل نہ دسے کیسے ڈالی، چوڑیدار پجامہ پایا۔ کچھ کچھرا جھوٹھی شالی، تن پڑدہ نہ کیسے لگایا۔ ہتھ کڑا نہ دھر دا والی، ساچا تندن تند نہ کیسے بندھایا۔ شبد نہ پائی جگت کرپان، اٹھ پھر رہے کایا وچ میان، نہ کوئی جانے جیو نادانی، کنگھا کرے مات صفایا۔ گرمکھ ساچے چتر سبجانی، ترے سو سٹھ ہاڈی ناڑ بہتر جوڑی جوڑ دئی دویتی رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا ویس کر، گر گوبندا والی بندے سد بخشندے ایکا مارگ رہیا لگایا۔ ایکا مارگ گر گوبندا، گر نانک ریت چلائی۔ نہ کوئی کرے کیسے نندا، ورن اورن بہیناں بھائی۔ سرب جیاں پُرکھ ابناشی آپ بخشندا، اٹھاراں ورنان وچ سہائی۔ جوتی جامہ دھرے ہر مرگندا، گر دسویں جوت جگائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایکا میلا سچ گھر، سمبل نگری رت سہائی۔ سمبل نگری رت بستنا، کھڑی مات پھلواری۔ پرگٹ ہویا ساچا کنتا، کھیل کرائے ستاراں ہاڑی۔ گرمکھ ساچی ناری آپے ہوئے پت پتونتا، لاج رکھائے چرن چھپائی داہڑی۔ مان دوئے ساچے سنتا، ہوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پھاڑی۔ جگو جگ مہا اگنتا، وید پُران رہے پکاری۔ آپے پُرکھ اگم اگمٹرا، کھانی بانی نہ پاوے ساری۔ نہ کوئی لے دم دمٹرا، نہ کوئی اٹھ پھر پون چلاری۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوبند ویکھ گھر، بھاگ لگائے کایا محل سچ اٹاری۔ سمبل نگری دھام نیارا، گوبند آپ اُپایا۔ آپے لایا مٹی گارا، لہو مجھ سنگ رلایا۔ نہ کوئی جانے ویکھن پرکھنہارا، سرشٹ سبائی بہرم بھلایا۔ جوت جگائے پُرکھ اپارا، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ در، سچ وبارا رہیا کرایا۔ شبد وبار کرائے جگت جگدیسیا۔ ہر منتر دھار چلائے بیس اکیسیا۔ سنگ محمد چار یار مٹائے وچ اُنسیا۔ اٹھ اٹھاراں جل جل دھار، چاروں گنٹ دہائی دند بتیسیا۔ سمت ستاراں مارے مار، شاہ سلطاناں خالی کھیسیا۔ سمت سولان ہوئے اُجیار، ویکھ کھیل راگ چھتیسیا۔ پندراں پندراں ویکھ وچار، اندرے اندر مارے چیسیا۔ چوڈاں چوڈاں ہٹ ونج وپار، گرمکھان آپ کرائے جگت جگدیسیا۔ تیراں تیراں تیری دھار، پرہہ ساچا کیسے نہ دیسیا۔ سمبل نگری اپر اپار، پرہہ بیٹھا چڑھ کے ٹیسیا۔ نو در ویکھن جیو گوار، چھتر دسے نہ کیسے سیسیا۔ گرمکھان بیڑا لائے پار، وقت سہائے بیس اکیسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ساچا میلا اک اکیسیا۔ اک اکیسا اکل کل، مات لوک ورتائیندا۔ سولان کلا ول چھل، کایا بھیکھ وٹائیندا۔ دھر درگاہی اک دوارا بیٹھا مل، آن جاون بنت بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا رنگ وٹائیندا۔ رنگ وٹائے ستگرُو، گر

ستگر مات جنائیا۔ پُرکھ ابناشی ایکا سُر، نر نرنکارا رہیا جگائیا۔ لیکھا چُکے چِلا گُر، ناد تورت اِک وجائیا۔ شبدی جوتی گیا جُڑ، اکال مورت رُوپ سمائیا۔ ساچے چڑھیا نیلے گھوڑ، نیلی چھتوں باہر کرائیا۔ تارا منڈل رہیا رُڑھ چند سُوْر ج دئے دُبائیا۔ پرہہ چرنی اُپر رہیا جُڑ، ہیٹھاں بہار اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل نگری بھاگ لگائیا۔ سمبل نگری سچ تھانو، نتھوویاں دس نہ آیا۔ پُرکھ ابناشی اِک گرام، ساچا نام وسایا۔ امرت پیائے ساچا جام، ترشنا بھکھ رہے نہ رایا۔ آپ سوارے اپنا کام، گُر گوبندے مان دواوا۔ گُر مکھاں پیائے آتم جام، ساچا ناؤں نام اُپایا۔ گگن پاتالان ساچا دھام، کایا مندر اِک رکھایا۔ رحیم رحمان ساچا رام گنی غنیا آپ اکھوایا۔ لکھ چوراسی کرے تام، لاڑی مَوْت رہیا سُنایا۔ دھرم رائے منگے آتم دام، کلجگ لیکھا رہیا وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گُر مکھ ویکھے اِک در، گُر سنگت سنگ رلایا۔ گُر گوبندا ساچا چِلا، جوتی جوت وچ وسایا۔ سچ دوارا ایکا میلا، در دوارا ایکا دسیا۔ پُرکھ ابناشی اِک اِکیلا، کایا مندر آوسیا۔ گُر سنگت ساچا سَجَن سُهیللا، میٹن آیا رین اندھیری مسیا۔ جوت سرُوپی جگت ابھید، تیر کمانو اِکو کسیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گُر گوبندا اِک گھر گُر پورا در گھر ساچے ایکا وسیا۔ گھر دوارا اِک ہے، ایکنکار بنایا۔ آپے بیٹھا اندر ٹک ہے، دس کیسے نہ آیا۔ گُر مکھ تیری سد رکھے ٹیک ہے، ہتھ کنڈے اُپر ٹکایا۔ چرن پریتی جو جن گیا لگ ہے، پرہہ شبد سنگھاسن لئے بٹھایا۔ جگت مٹائے ترشنا ترکھ ہے، ساچی سیکھیا سیکھ سیکھایا۔ دو جہاناں لیکھا رہیا لکھ ہے، نہ سکے کوئی مٹایا۔ گُر سنگت منگی ساچی بھکھ ہے، پرہہ آتم جھولی دئے بہرایا۔ درس دیکھنا ساچے نیتر پیکھنا آتم لاپے دئی دویتی وکھ ہے، امرت آتم جام پیایا۔ گُر دسمیس ساچا گُر پُرکھ ابناشی تیرا ساچا سیکھ ہے، بھانا اُپر سیس ٹکایا۔ تیغ بہادر لیکھ لیکھایا شبد ہے، دلی سیس لگایا۔ ماتا گجری اُپر چڑھ چڑھ ویکھے بُرج ہے، نیتر دس نہ آیا۔ در منگی ساچی بھکھ ہے، لال گودی دئے بٹھایا۔ آپے لیکھا لیکھنہارا لیکھ ہے، شبد کلمی قلم چلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا وقت سہایا۔ گُر گوبند ساچا چِلا، لوک مات اکھوایا۔ گُر سنگت تیری جھولی پائی ساچی ویلا، چارے پوت سپوت جھولی پایا۔ کلجگ اتم آیا ویلا، چارے کوٹان رہیا جگایا۔ جن بھگتان ساچا سَجَن سُهیللا، ساڈھے تِن ہتھ سیان رہیا میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُر گوبندا ویکھ گھر، جگت دتا ساچا ور، سنگھ منجیتا سدا اتیتا ساچی سیو لگایا۔ ساچی سیوا آپ لگائی، کلجگ اتم واریا۔ پرگٹ ہویا دیوی دیوا، نہکلنک نر اوتاریا۔ رسنا کوئی نہ گائے ہر ہر جہوا، جودھا سورا بلکاریا۔

چندر اک ٹڑایا، منڈل ویکھے ساچی راسیا۔ ڈونگھی کندر ہونے رُشنایا، گھٹ گھٹ کرے پرکاسیا۔ ساچا مندر اک سہایا، رسنا گئے سواس سواسیا۔ اندرے اندر میل ملایا، گر پورے بل بل جاسیا۔ ہر مندر نام رکھایا، نہ کوئی جانے پرتھی آکاسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سد رکھے ساچا واسیا۔ گر سنگت تیری وست، پرہہ ساچے ہتھ اُٹھایا۔ دیون آیا دستی دست، سمرتھ کل وکھایا۔ اٹھ پہر مستی مست، اتم کل جو جن درشن پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر مکھاں دیوے مات ور، مکھ سگن گر شبد جگت گڑمائیا۔ وڈ وڈیائی دھرنا پت، بخشے چرن سرن سرنائیا۔ آپ کرائے اُتیت، میٹھار آپ اکھوائیا۔ آپ بنائے کایا بُت، آپے اتم ڈھابیا۔ آپ اُپائے لکھ چوراسی ساچے سُت، آپے میٹ مٹائیا۔ آپ سہائے اپنی رُت، رنگ بسنت چڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آد انت رچن رچائیا۔ ستجگ آد آد اوتارا۔ پارہہم رُپ انوپ اپارا۔ سچ دھرم چار ورن جیکارا۔ ہرجن ویکھے اپنے کرم، ساچا ناتا چرن پیارا۔ اتم ذاتی نام ورن، گوبند لیکھا پر اپارا۔ ساچے نیت ہرن پھرن، میٹے اندھ اندھیارا۔ لیکھا چکے مرن ڈرن، پرہہ پایا اگم اپارا۔ ست سچ سرنائی نہکنک نرائن نر اوتارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک سہائے بنک دوارا۔ بنک دوار ہر اپار، اپنا آپ ساچیا۔ جوت سرُپی کر آکار، وسے غریب نوازیا۔ شبد رکھے ساچی دھار، مارے ساچی آوازیا۔ پون سرُپی ہو آسوار، شبدی پونی اونی گوئی آپ سوارے اپنا کاجیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر ہتھے دھار۔ جگ جگ دھارے بھیکھ، بھیکھ وٹائیندا۔ کلجگ اتم لیا ویکھ، روگ سوگ چنت وجوگ مایا بہرم بھلائیندا۔ نہ کوئی دسے اولیا پیر شیخ، لیکھا اتم یار یاری آپ چکائیندا۔ آپے جانے دھاری کیس دس دسمیس، پنچم میتا آپ اکھوائیندا۔ آپے بنے در درویش، موند موندائے نر نریش، بال اوستھا لڑھ وریس، تیراں تیری دھار وٹائیندا۔ پرگٹ ہویا ماجھے دیس، سمبل نگری ساچا ویس، گوڑ براہمن سُت اُپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، بجر کپائی اُچا ٹلا، شبد پہاڑی دسے قلعہ، پرگٹ ہونے درس دکھائیندا۔ شبد پہاڑی چار دیوار، قلعہ کوٹ آساریا۔ اندر وڑیا ہر نرنکار، کیسے دس نہ آئے اندر باہر، شبد وپائے ساچی دھار، آپے جانے اپنی کاریا۔ لکھ چوراسی ویکھے نو دوار، شبد سینگھاسن پر اپاریا۔ گر مکھاں دیوے نام ادھار، ایکار راگ سنا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ در، ایکار بنک دوار کھلا رہیا۔ بنک دوار اک کھلائے، ہونے شبد جنائیا۔ ساچا شبد مردنگ وجائے، چاروں کنت پئے ڈھائیا۔ راؤ رنگ رہیا اُٹھائے، راج راجاناں شاہ سلطاناں در در رہیا پھرائیا۔ گر مکھاں ہتھے ہتھیں گانا، اتم

اُچے برہم گیانا، نام دات جھولی پائیا۔ چرن دھوڑ ساچا ایشانا، ساچا نہاؤن امرت ساچے آتم نیر نہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے گوی آپے کاہنا، آپے کایا ساچا مندر بن بندرا ساچی سیج وچھائیا۔ ساچی سیجا آتم گھر، پرہہ اپنی آپ وچھائیندا۔ گُرمکھ نہائے ساچے سر، ساچا سنگ نہائیندا۔ اپنی ہتھیں کھولے در، نام رنگ چڑھائیندا۔ آون جاون چُکے ڈر، سنت سہیلا سنگ نہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، انگیکار ہر گر دھار جن بھگتاں آپ اکھوائیندا۔ بھگت سہیلا ساچا میت، جُگ جُگ ریت چلائیآ۔ آپے پرکھنہار نیت، ہرجن ساچے میل ملائیآ۔ بیٹھا رہے سدا اتیت، دِس کیسے نہ آئیآ۔ دو جہان سدا اتیت، مر کدے نہ جائیا۔ صدی بیسویں رہی بیت، پرہہ ساچی رچن رچائیآ۔ نہ کوئی دہرا مندر مسیت، اٹھاراں دیوے ڈھابیا۔ سو اک سُنائے سہاگی گیت، سوہنگ اکھڑ رہیا مات جگائیآ۔ چرن چُھپائے روڑی سکھر، سمت اُنی اپنی دیا کھائیآ۔ سنگ محمد چار یاری مکہ مدینہ چرن ہیٹھ چُھپائیآ۔ نیتز نیر ورو لے اٹھ، اُمت نبی رسو لے دئے دُہائیآ۔ لکھ چوراسی ہونی ستھر، دھرت مات سیج وچھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ در، دھرم رائے تیری سچ سپتری لاڑی موٹ اپنی ہتھیں کرے گُرمائیآ۔ کلجگ تیرا اتم ویلا، پرہہ ساچا ناتا آپ بٹھائیندا۔ پرگٹ ہویا گر در چیلا، پُرکھ بدھاتا دیا کھائیندا۔ آپ کرایا اپنا میلا، اپنا سنگ نہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے رنگ رنگائیندا۔ ہر ٹھاکر ابناش، جوت پرکاشیا۔ ہر ٹھاکر ابناش، سرب گھٹ واسیا۔ ہر ٹھاکر ابناش، جن بھگتاں داسن داسیا۔ ہر ٹھاکر ابناش، ساچے منڈل پاوے راسیا۔ ہر ٹھاکر ابناش، ویکھے کھیل پنڈت کاشیا۔ ہر ٹھاکر ابناش، پنج چلائے شبد سواسیا۔ ہر ٹھاکر ابناش، میل ملائے پرتھی آکاشیا۔ ہر ٹھاکر ابناش، جوتی جوت سرُپ ہر، آد پُرکھ پُرکھ ابناشیا۔ ہر ٹھاکر رتناگرا، ہر گھٹ جوت بلوئے۔ کایا ہائی ڈونگھا ساگرا، سچ وست نہ جانے کھئے۔ امرت بھریا ایکا گاگرا، ہر بن اور نہ دیوے کھئے۔ ہرجن بنے سچ سوڈاگرا، دُرمت میل پاپاں دھوئے۔ بیٹھا رہے اک اگاگرا، نرمل جوتی رہیا بلوئے۔ نرمل کرم کرے اگاگرا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا میلا میل ملائے گھر اک وسائے دوئے۔ ایکا گھر ایکا واس، ایکا آپ رکھائیآ۔ ایکا منڈل ایکا راس، ایکا بوجھ بچھائیآ۔ ایکا پون ایکا سواس، ایکا پون چلائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ در، ساچی رچن رہیا رچائیآ۔

★ ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بہکت دوار جیٹھووال اکال تخت امرتسر واسطے شبد ★

اکال تخت پرہ تخت رچایا، شبدی بنت بنائیا۔ لوک ماتى باڈى کھئے نہ لایا، دس کیسے نہ آئیا۔ تِن سؤ سٹھ ہاڈى جوڑ جڑایا، ناڑى بہتر تانا پیٹا پائیا۔ جوتى جوت سرؤپ ہر، آپ اپنى جوت دھر، آپ اپنا تخت سہائیا۔ تخت رکھایا سچ رنگ، ہر ساچے شاہ سلطانیا۔ دھر درگاہى ایکا منگ، نہ کوئی دسے ہور نشانیا۔ شبد رنگیلا سچ پلنگ، ہر ساچا آپ وچھانیا۔ چارے کُنٹاں امرت دھارا گنگ، پون ٹھنڈى ٹھار رکھانیا۔ وجے شبد انادى مردنگ، ہر ایکا تال وجانیا۔ آپے وسے انگ سنگ، چارے کُنٹاں ویکھ وکھانیا۔ کوئی نہ دسے بھکھ ننگ، نہ منگے پیسے دھیلے دوانى چوانیا۔ سچ دوارا بیٹھا لنگھ، اٹھ پھر شبد کہانیا۔ جوتى جوت سرؤپ ہر، آپ اپنى جوت دھر، ایکا بچشے جگت نشانیا۔ اکال تخت تخت اکال کون دوار بنائیندا۔ کون کرے کرائے پرتپال، کون دھام سہائیندا۔ کون وچھائے اُپر دوشال، کون سینگھاسن لائیندا۔ کون رنگ چڑھائے گلال، کون روپ وٹائیندا۔ کون سہائے ساچا تال، امرت نام رکھائیندا۔ کون مارے شبد اچھال، سچ موتى باہر کڈھائیندا۔ کون تورے جگت جنجال، کال مہاکال نیڑ نہ آئیندا۔ جوتى جوت سرؤپ ہر، جوتى جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ در، آپ اپنا آپ وٹائیندا۔ تخت اکال جوت اکالى، ہر ہر مات جگائیا۔ ایکا منگے شبد دلالى، دوسر وست نہ پائیا۔ اتم وجے ساچا تالى، ڈھولک چھینا نہ کوئی وجائیا۔ اُچے مندر دسن خالى، ساچے نینا نہ درشن پائیا۔ نیلے بستر رنگ رنگیلا کالى، کالى دھار وپائیا۔ پُرکھ ابناشى اولڑى چالى، دیپک جوت جگے نرالى، سچ سینگھاسن ڈیرہ لائیا۔ اٹھ پھر سدا پرتپالى، جوتى جوت سرؤپ ہر، آپ اپنى جوت دھر، ویکھ کھیل ہر رگھرائیا۔ اکال تخت کل کالا بانا، نیلی دھار وپائیندا۔ کون گیانى سگھڑ سیانا، گر گوبندا درشن پائیندا۔ کون بدھى جگت بیپک اتم جانے برہم گیانا، اتم حرص مٹائیندا۔ کون پھڑے تیر کمانا، شبد نشانہ اک رکھائیندا۔ کون جگے جوت مہانا، گرو گرتھ بتلائیندا۔ کون روپ سیرى بھگوانا، اکال تخت سہائیندا۔ کون بنھے ہتھیں گانا، ویکھ وقت جنائیندا۔ کون سروور سچ اشنانا، میل دُرمت گوائیندا۔ کون اتم پینا کھانا، ترشنا بھکھ مٹائیندا۔ کون شبد گر منتر جگت بانا، لوآں پُریاں پار کرائیندا۔ کون وکھائے سچ اُکانا، ذات پاتى بھيو مٹائیندا۔ کون سنائے ساچا گانا، راگ چھتیسا کون لائیندا۔ کون بتائے اپنا بھانا، دند بتیسا کون سہائیندا۔ کون بنائے راجا رانا، گئو غریباں مان دوائیندا۔ کون سو بھوئے جانی جانا، کون راج کھائیندا۔ جوتى جوت سرؤپ ہر، جوتى جامہ بھیکھ دھر، ہر مندر ویکھ وکھائیندا۔ ہر مندر محل اپار، کون بنائیندا۔ کون رہیا نیہہ اُسار، در دروازہ کون لگائیندا۔ کون امرت

<۲۶

<۲۶

دیوے دھار، بوند سوانتی مکھ چوائیندا۔ کون کھولے بند کواڑ، اک اکتی کھیل رچائیندا۔ کون مٹائے پنچم دھاڑ، پنچم میل ملائیندا۔ کون پنچم دیوے ساڑ، کون پنچم جوت جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر گوبندا لیکھ در، دھر فرمانا حکم جنائیندا۔ دھر فرمانا ہر بھگوان، شبد لیکھ لکھائیا۔ سمبل نگری ہر مہربان، ایک جوت جگائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی ویکھنا مار دھیان، کون دھام سہائیا۔ ستار دیپاں کون نشان، گر گوبندا لیکھ لکھائیا۔ کھانی بانی ہوتے حیران، والی ہند دس نہ آئیا۔ سرب جیاں پرہ جانی جان، آتم چند ربیا مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، شبد سنیہڑا در گھلائییا۔ شبد سنیہڑا آئے در، لے کے دھر فرمانا۔ امرت آتم ویکھ سر، سر امرت کون ٹکانا۔ کون بھنڈارے ربیا بھر، دیوے سچا دانا۔ نہ جنے نہ جائے مر، کھیلے کھیل مہانا۔ سمبل نگری ملیا ور، پرگٹ ہوتے نہکلنک بلی بلوانا۔ آپ چکایا اپنا ڈر، جگت بھے وچ رکھانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، شبد سنیہڑا دیوے ور، گھر مندر کھوج گھجانا۔ ہر مندر چار دواری، چار دروازیا۔ کون دوارے ربیا پیج سواری، مارے آوازیا۔ نیلے گھوڑے کر آسواری، دوڑائے وڈ راجن راجیا۔ چاروں کٹ دہ دشا ربیا وچاری، پُرکھ ابناشی ساچا ساجن ساچیا۔ آپے جانے اپنی دھاری، پُرکھ اگمڑا اگمڑی کاری، کرے کرائے اپنا کاجیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سر امرت ویکھ شبد اڈاری، کون دوارا کون ربیا اڈائیا۔ کون گھوڑے ہو آسوارا، پرہ ویکھ تھاوں تھائیا۔ کون کھنڈا شبد دو دھارا، آتم لیکھا ربیا چکائیا۔ کون جوتی ہر زینکار، لوک ماتی دیا کھائیا۔ کون کلنکی لے اوتار، ورن گوتی دئے مٹائیا۔ کون بنکی سوہے دوار، ہر رسنا شبد الائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا لیکھ لکھت واک، در دوارے ربیا پُجائیا۔ گوبند گرو کل جامہ پایا، الہڑ وریس ندھانی۔ سرشٹ سبائی نند لگایا، بہرم بھلائے وڈ وڈ گیانی۔ سگلی چند نہ کھئے مٹایا، پڑھ پڑھ تھکے وڈ ودوانی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہاڑ ستاراں لیکھ اٹھاراں مارے تیر کانی۔ تیر کانی لگے تن، ہوتے آتم گھاتیا۔ جگت منوآ دیوے ڈن، ہر کھیل کھلاپاتیا۔ دوس دہاڑے لائے سٹھ، کلجگ رین اندھیری راتیا۔ مایا ممتا اکتھا کیتا دھن، اتم پینا ڈونگھے کھاتیا۔ سمت ستاراں دیوے بہن، لیکھا چکے ذات پاتیا۔ سمت سولاں بیڑا بٹھ، آپ نہہائے اپنا ساتھیا۔ پار بیاسوں چاڑھے چن، ہر ہر تریلوکی ناتھیا۔ منڈپ ماڑی کھن کھن، نہ کوئی گرتھی گائے گاتھیا۔ بھانڈا بہرم پرہ دیوے بہن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا لکھنہار مستک ماتھیا۔ سمبل نگر بھو گھلاؤنا، آتم گیان وچاری۔ پُرکھ ابناشی دھام سہاؤنا، کرے کھیل نیاری۔ پیس اکیسا ہر

اکھواؤنا، آپے رام مُراری۔ راگ چھتیسا لیکھ چُکاؤنا، اک شبد جیکاری۔ ورن گوت کوئی رہن نہ پاؤنا، آپے جانے کیسا دھاری۔ سرن ورن پرہ اک رکھاؤنا، چار ورن سچی یاری۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آتم لیکھا ویکھ در، سمبل نگری اک اکرگی ویکھے چار دھاری۔ چار دھاری کیا ماٹ، کون کوٹ اُپائیا۔ کون تیرتھ ساچا تاٹ، امرت گھٹ پیائیا۔ کون دُرمت میل دیوے کاٹ، سچ سیرت مُکھ چوائیا۔ کون دیپک جوت لِلاٹ، کیا ماٹ جگائیا۔ تخت اکال کون ونج ساچے ہاٹ، کون مات کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دُھر شبد منگے اک ور، بھیو ابھیدا بھیو گھلائی۔

★ ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۳ پکرمی ڈاکٹر راجندرا پرساد واسطے شبد لیکھایا ہر بھگت دوار جیٹھووال ★

والی ہند اٹھ جاگ، پرہ اتم وار جگائے۔ ہنس بنا کلجگ کاگ، در دوارے درشن ہائے۔ آتم اُچے اک ویراگ، پرہ چرنی چت لائے۔ دُرمت میل دھووے داغ، اپنی سرن لگائے۔ دیپک جوتی جگے چراغ، ہرن پھرن گھلائے۔ شبد سروپی پکڑے واگ، سچ سُنہیڑا رہیا گھلائے۔ اَسو تِن بُجھائے ترشنا آگ، بیڑا بنھ وکھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے سدا رہیا جاگ، گُرمکھ ساچے رہیا جگائے۔ والی ہند شاہ بھیکھن، ویلا اتم آیا۔ آپے جانے ہر جگدیشن، جُگا جُگنتر بنت بنایا۔ سرشٹ سبائی پیسے پیسن، جیو جنت بیوے بلکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، اَسو تِن در دوارے دیوے چرن چھپایا۔ اَسو تِن وقت سہاؤنا، والی ہند سد مانیا۔ پرہ ابناشی چرن چھپاؤنا، دلی در دربانیا۔ ساچا تخت اک سہاؤنا، دُھر درگاہی دُھر فرمانیا۔ شبد جنائی حُکم سناؤنا، کرنا گھر پروانیا۔ دین الہی میٹ مٹاؤنا، نہ کوئی دیسے پنج شیطانیا۔ اوچاں نیچاں اک کراؤنا، راجا رانا تختوں لاہنا، مارے شبد تیر نشانہ، شاہ سُلطانا مان گوانیا۔ سمت اٹھاراں خاک رُلاؤنا، گُرمکھاں بخشے ایکا چرن دھیانیا۔ پاکي پاک آپ اکھواؤنا، ساچا ساقی ایکا امرت جام پیاؤنا، آتم کھولے بند تاکی، نوری جوت سوچھ سروپی درس دکھاؤن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھن آئے جگت در، نہ بننا مات نادانیا۔ اَسو تِن دس تیس، آئے بنک دوار۔ شبد جھلے ساچا سیس، نہ کوئی جانے جیو گوار۔ لہنا دینا بیس اکیس، رکھ سر ادھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے پنچم مُکھ پنچم تاج، سوہنگ اڈے ساچا باز، دُھر درگاہی ایکا کاج، جوت نرنجن کھولے پاج، شبد رچائے مات کاج، ساچا گیت گوبند ایکا گائیا۔ گیت گوبند ایکا

گائے، شبَد انا د سہاگی۔ والی پند رہیا اٹھائے، پرہ کھوجے جوہ پند برہمنڈ برہمادی۔ پُرکھ ابناشی تٹھا دیا کھائی میل ملائے مُراری کرشن ہر مادھو مادھی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے جانے اپنی ہادی۔

★ ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی سنت کِرپال سِنکھ دلی والے نون شبَد بھیجیا جیٹھووال تون ★

شبَد وچولے سنت کِرپال، ایکا شبَد جنائیا۔ اَسو دو آئے دین دیال، وجے شبَد ودھائیا۔ آپے چلے نال نال، پلا اپنا آپ پھڑائیا۔ آپے جانے کون دلال، کون راہ وکھائیا۔ کون توڑے جگت جنجال، شاہ سلطانا میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در دوارے رہیا جنائیا۔ در دوار سنت کِرپال، پُرکھ ابناشی آئے۔ کھیلے کھیل کال اکال، گھٹ گھٹ واس رکھائے۔ جگت چلے اولڑی چال، پرتھی آکاش سہئے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ وچولا رہیا جگائے۔ شبَد وچولا سچ ہے، نہ بھلے بھلنہار۔ جیو جنت قول اقرار کچ ہے، ورتے وچ سنسار۔ نو دوارے جو جن رہے نچ ہے، انت نہ اترے پار۔ آتم پردے گیان گر جس جن لیا واچ ہے، دھر شبَد کرے پروان۔ نام وچولا سچو سچ ہے، میل ملائے آن۔ شاہ سلطانا کھئے نہ سکے پچ ہے، گر پورے رکھی آن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبَد سُنہیڑا دیوے ور، لیکھا دھر فرمان۔ پنجمی بہادروں ملنا شاہ، ساچا بھيو گھلاونا۔ پرگٹ ہویا بھگت ملاح، جس جن بٹھے لوئا۔ اَسو تین پکڑے بانہ، حال مُریداں اک سُناونا۔ سدا سہیلا دیوے ٹھنڈی چھان، نام شہیداں وچ رکھاونا۔ گر چرن وٹھوں بل بل جان، دیدا سیدھا اک رکھاونا۔ اک سُناؤنا ساچا نان، سوہنگ جاپ جپاونا۔ سرشٹ سبائی پتا مان، ایکا ایک آپ اکھواونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایکا میل ملاونا۔

☆ ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۳ یکرمی ہر بہگت دوار جیٹھووال ضلع امرتسر ☆

ہر جوت پرکاش، سرشٹ سبایا۔ ہر جوت سچ راس، ویکھ وکھایا۔ ہر جوت پرتھی آکاش، بھیو نہ رایا۔ ہر جوت پرکاش، لکھ چوراسی وچ سبایا۔ ہر جوت ہرجن وسے پاس، ایکا ایک کرے رُشنایا۔ ہر جوت گُرمکھ ورلے رکھے واس، باہر کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں ونڈ ونڈایا۔ ہر جوت اکال، عقل کلا بھرپوریا۔ جگا جگنت مار اُچھال، شبد چلائے نادى ٹوریا۔ سنت سہیلے آپے پال، آسا منسا پوریا۔ ہرجن گود اُٹھائے لال، آتم جوتی جوت ٹوریا۔ آپے شاہ آپے کنگال، آپے نیرن نیرن دُورن دُوریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر حاضر حضوریا۔ ہر سنگت ساچا داس، ساچی سیو کھائیندا۔ لکھ چوراسی توڑے پھاس، جگت جنجال کٹ وکھائیندا۔ گُرمکھ گُرسکھ نہ ہوئے اداس، ہڈ ماس ناڑی لیکھے لائیندا۔ گائے سد رسن سواس، تن مندر وچ بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوراسی کلجگ پھاسی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی رووے نار، کلجگ اتم پینی مار، گر پیر نہ کھئے سہایا۔ مایا جھولے اپر اپار، گُرمکھان کرے سدا نمسکار، اپنا رنگ وکھایا۔ کلغی توڑا شبد اپار، جوتی جوڑا ہر نرنکار، اپنا میل ملایا۔ نیلی چھتوں آیا باہر، ایکا جوتی نور اپار، پرہہ ہویا وچ سنسار، ورن گوتی دئے مٹایا۔ برہمنڈی پائے آپ وچار، بھیکھ پکھنڈا دئے مٹایا۔ شبد ڈنڈی ہتھ کٹار، ویکھے کھیل ہر نرنکار، دس کیسے نہ آیا۔ گُرمکھان کر شبد پیار، ایکا دیوے نام ادھار، ہاڑ ستاراں خوشی منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہکلنک نرائن نر، آتم گھمنڈی دیوے در ڈرکایا۔ اپنا رنگ روپ وٹایا۔ ریکھ نہ کھئے مٹایا۔ گر گوبندے لیکھ لکھایا۔ لیکھا لکھنہار آپ اکھوایا۔ شبد لیکھا آپ لکھایا۔ کرمی کرم کھایا۔ گُرمکھ ساچے مانس دیہی دیوے جام، آتم بھرم چکایا۔ دئی دویتی بھرم مٹایا۔ گر مندر رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا مارگ رہیا لگایا۔ شبد سنگھاسن بیٹھ کرتار، جوت سروپی کر آکار۔ پنجان تتان وسے باہر، آپے وسے ادھوچکار۔ چوٹھے گھر کر وچار۔ تن اُپر تن نیچے، ساچا محل لیا اُسار۔ ہرجن ساچا سچ پتیجے، درس دکھائے نین تیجے، سولاں کر تن شنگار۔ بہگت بھکاری کھڑا دہلیزے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اٹھے پھر واجاں رہیا مار۔ اٹھے پھر آپ جگائے، ہوئے خبردارا۔ گُرمکھ سوئے لئے اُٹھائے، چاروں کُٹ دیوے پھرہ۔ دھرم رائے سیس نوئے، ویکھے در دوارا۔ پُرکھ انباشی جامہ پائے، نہکلنکی کھیل اپارا۔ ست سنتوکی نام جپائے، سوہنگ ساچی دھارا۔ پُریاں لوآن رہیا پلائے، شبد سنگھاسن مات اپارا۔

راجا اندر در کُرائے، اتم آیا پار کنارہ۔ جٹا جوٹ شو شنکر رہیا کُرائے، جگت جگدیشا مارے ایک شبد ہلارا۔ برہما چارے مکھ وکھائے، اٹھے نیتر بند کرائے، نہ کوئی پاوے سارا۔ پُرکھ ابناشی دیا کھائے، جوت سروپی جامہ پائے، نہکلنک لے اوتارا۔ گر گوبند نال رلائے، سال بارواں عمر کرائے، پچھلا لہنا مول چُکائے، جوتی نور وچ ٹُکائے، اٹھے پھر کدے نہ ہونے باہرا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگھ پورن بھریا جگت بھنڈارا۔ پورن جوتی وچ دھر، پرہ ساچی ریت چلائیآ۔ مانک موتی سچ گھر، شبد رہیا بھرائیا۔ دُرمت میل گئی دھوتی، پرہ نورو نور کرائیا۔ سنگھ پال پرہ پکڑ اٹھایا ، سچ وست پرہ تیری جھولی پائیآ۔ دوسر کیسے دس نہ آئی، نو دوارے نکلی واسنا، گھر دسواں اک وکھائیآ۔ نانا توڑے بڈ ماس ناڑی بوٹی، ست پُرکھ ساچا نور کرائیا۔ سادھ سنت در در گھر گھر بھوں بھوں تھکے کوٹن کوٹی، راہ ساچا ہتھ نہ آئیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گُرمکھاں دیوے ور، لکھ چوراسی رہیا کٹائیآ۔ لکھ چوراسی چرن داسی، پرہ ہر گھٹ اپنی آپ بنائیندا۔ ہر گھٹ اندر رکھے واسی، ساچا حکم جنائیندا۔ ویکھ کھیل پرتھی آکاشی پُریاں لوآن وچ سمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، شبد سنگھاسن اک گھر اتم سیج وچھائیندا۔ اتم سیجا شبد رنگایا، لال رنگ امولا۔ اپنی ہتھیں پردہ پایا، گُرسکھ بنا در دوارے گولا۔ چڑھدی کلا آپ چڑھایا، جوت جگائے کلا سولا۔ اتم پردہ آپے لایا، شبد سروپی آپے بولا۔ اندر وڑدا دس نہ آیا، بھاگ لگایا کایا چولا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر چیلآ اپنے رنگ رنگایا۔ ستگر ساچا دھن ہے، سدا سدا وڈیائیآ۔ ستگر ساچا دھن ہے، جگا جگنتر بنت بنائیآ۔ ستگر ساچا دھن ہے، گُرمکھاں بیڑا رہیا بندھائیآ۔ ستگر ساچا دھن ہے، ہوئے دکھ روگ رہیا مٹائیآ۔ ستگر ساچا دھن ہے، سُپھل ککھا رہیا کرائیا۔ ستگر ساچا دھن ہے، اُجل مُکھا مات کرائیا۔ ستگر ساچا دھن ہے، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیآ۔ گُرمکھ ساچا دھن ہے، چرن گرو نمسکاریا۔ گُرمکھ ساچا دھن ہے، پار کرائے سرب پرواریا۔ گُرمکھ ساچا دھن ہے، پرہ بہائے چرن دواریا۔ گُرمکھ ساچا دھن ہے، ملے میل پُرکھ بھتاریا۔ گُرمکھ ساچا دھن ہے، ساچی ناری کرے کنت پیاریا۔ گُرمکھ ساچا دھن ہے، کل انت نہ پاراواریا۔ ستگر ساچا دھن ہے، پھڑ ہتھ تیز کٹاریا۔ گُرمکھ ساچا دھن ہے، سد وسے باہر نو دواریا۔ گُرمکھ ساچا دھن ہے، کرے ونج سچا شبد ونجاریا۔ گُرمکھ ساچا دھن ہے، پرہ کرمی کرم وچاریا۔ گُرمکھ ساچا دھن ہے، اپنا بیڑا رہیا ہتھ ہے، پرہ ساچا بہار اٹھا رہیا۔ گُرمکھ ساچا دھن ہے، جوتی جوت سروپ ہر، دھنی ناد وجائے اپر اپاریا۔ سچ گھر وسیا آپ، اپنا گھر پچھانیا۔ سچ گھر وسیا آپ،

اپنا جاپ چانیا۔ سچ گھر وسیا آپ، کھیلے کھیل مہانیا۔ سچ گھر وسیا آپ، دس نہ آئے راجے رانیا۔ سچ گھر وسیا آپ، آپے ورتے اپنے بھانیا۔ سچ گھر وسیا آپ، بھیو نہ پائے کوئی سُگھڑ سیانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ بھنے جیوں بھٹھیلے دانیاں۔ سچ گھر وسیا آپ، سچ سُکھدایا۔ سچ گھر وسیا آپ، گُرمکھاں رہیا بھیو کھلایا۔ سچ گھر وسیا آپ، ہوئے دُکھاں رہیا مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اگی سِکھاں رہیا مان دویا۔ اگی سِکھ ایکا در، ایکا گھر سُہاگیا۔ دُھر درگاہی ملیا ور، سوئی قسمت جاگیا۔ شبد بھنڈارا رہیا بھر، وجے ناد انادیا۔ آؤنا جانا چُکے ڈر، ملے میل برہادیا۔ اک سُہائے ساچا در، شبد جنائے بودھ آگادھیا۔ آپ وسائے اپنا گھر، ہر ملیا مادھو مادھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پیس دس ہس ہس لیکھ لیکھایا نس نس، گُرمکھ جس جن رسن ارادھیا۔ سول ستاراں ستاراں سول، پرہ اپنی ہتھیں رہیا وجائیا۔ آپے وسے سدا کول، سمرتھی بنت بنائیا۔ اندر مندر پردہ کھول، اکتھ کتھا رہیا جنائیا۔ نام وجائے مردنگ ڈھول، آپ اپنی دیا کھائیا۔ شبد سرُپی کرے چویل، ساچا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایکا رنگن رنگ رنگائیا۔ سول ستاراں ستاراں سول، سخی کرم وچاریا۔ آتم پردہ سب دا پھول، ساچا لیکھ لیکھا رہیا۔ آد انت نہ جائے ڈول، سرشٹ سبائی ڈلھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، مُمکھاں سد بُھلا رہیا۔ سول ستار نام اُجیار، پرہ ساچا مات کرائیا۔ پنچم پنچم وسے باہر، پنچم وچ سائیا۔ پنچم گپت کیتا ظاہر، پنچم رنگ رنگائیا۔ پنچم دیوے امرت دھار، پنچم شبد کھنڈا ہتھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ساچا لیکھا آپ لیکھائیا۔ لیکھا لیکھنہار ہر سوامیا۔ گُرمکھاں کرے تن شنکار، سدا نہکامیا۔ ونج کرائے اک وپار، ہر گھٹ انترجامیا۔ شبد گھوڑے ہو آسوار، وجائے ڈنک سچ دمامیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پنچم میتا اک در، آپ بہائے سچی سرکار۔ سچی سرکار سچی شابھی، کلجگ بنت بنائیندا۔ پنچم میلا ساچے مابھی، ساچا حُکم جنائیندا۔ درس دیکھائے تھانوں تھائیں، اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم میتا اچر ریتا، آپے کرے پت پُنتا، ساچا دہرا کایا مندر مسیتا، ایکا راگ سُنائیندا۔ آپے راگ دُھن، اناد شبد جنائیا۔ آپے توڑے سُن مَن، بند کواڑی کھول رکھائیا۔ سنت سُپیلے ساچے چُن، ستاراں ہاڑی جوت جگائیا۔ آپے کرے چھان پُن، پچھہ اگاڑ پھرے رگھرائیا۔ کون جانے پرہ تیرے گُن، اوگن سرشٹ سبائی گنوتتا گُن جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گُرمکھاں دیوے جگت ور، بھگت بھگوتتا مات وڈیائیا۔ سنگھ کیشن شبد کریان،

پرہ ساچے تن پہنایا۔ آپ وکھائے دھرم نشان، درس دکھائے سری بھگوان، گوپی کابنا روپ وٹایا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر میلا سہج سُبھایا۔ پال سنگھ نہ ہونے اویلے، پُرکھ ابناشی وسیا کولے، بھاگ لگائے کایا چولے، آپ اٹھائے گرمکھاں ڈولے، سچ کھار اکھوائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرمکھ ساچے سنت سہیلے اپنے رنگ رنگایا۔ سنگھ نصیب ہر قریب، در دہلیز سہائیندا۔ آتم بیجے ساچا بیج، امرت پھل لگائیندا۔ درس دکھائے دوس تیجے، ساچی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی رنگن رنگ رنگائیندا۔ نردھن مان دیوے بلکاری۔ شبد نشان جھلے سنساری۔ وچ جہان ہونے اُجیاری۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کریا کر، اڈائے شبد سچی اڈاری۔ شبد اڈاری آپ اڈائے، گرسکھ بال انجانا۔ نام ڈوری تند بندھائے، نہ کوئی جانے سگھڑ سیانا۔ سوہنگ تند ناؤں رکھائے، سرب جیاں پرہ جانی جانا۔ بند بند پرہ بتھ وکھائے، ویکھے کھانی کھانا۔ جوتی جوت سرور ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، بلونت کنت بالی بالا بڈھ سگھڑ سیانا۔ کنت ہنڈھایا آتم سیج، درس دوس زین مستانی۔ شبد سنیہڑا ربیا بیج، نہ کوئی جانے جگت ودوانی۔ ہر پھولن برکھا ساچی سیج، دھر درگابی اک نشانی۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھاں دیوے بھیٹ چرن سرن سچی قربانی۔ گرسکھ تیری قربانی، گر چرن پریت لگایا۔ لیکھا لکھے دو جہانی، ساچا ست آپ اکھوایا۔ در دوارے در گھر ساچے دیوے مانی، گت مت ساچی ربیا جنایا۔ آپے جوتی نور پرکاش کوئن بھانی، ساچا چند ربیا چڑھایا۔ ایکا اکھ سُنائے ساچی بانی، کایا رنگن رنگ رنگایا۔ چھاچھ ورو لے تن پائے نام ساچی مدھانی۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، وکھائے سچا گھر، ہرجن پائے پد نربانی۔ اگی سکھ ایکنکار۔ اک اکلّا ساچی دھار۔ دوجا وسائے جگت محلہ، شبد بھرے بھنڈار۔ تیجا ویکھے جل تھلا، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ۔ چوتھا گرمکھ ورلے مات ملا، دھنی ناد اپر اپار۔ ستواں گھر ست پُرکھ ایکا ملا، جوتی نور کر آکار۔ اٹھ اٹھواں گھر کایا اٹھاں تتاں رلا، من مت بڈھ نال پیار۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش کرے شنگار۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، ناویں نو دوارے ویکھے گھر، دسویں کھولے بند کواڑ۔ دسویں گھر سچ نشانی، پرہ ساچے اک رکھایا۔ گرمکھ جانے آتم بانی، ہونے برہم جنایا۔ اک گیاراں نہ کوئی جانے مات نشانی، پرہ دھارا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرور ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایکا اوٹ چوٹ اپنی ہتھیں لایا۔ دس اک گیاراں گرمکھ بولیا۔ دس دو باراں ساچی دھارا آپ نویلیا۔ دس تن تیراں آپے تارے کر کر مہریا، آپے اندر مندر کُنڈا کھولیا۔ چوڈاں دس چار پرہ کرے وچار، ہر میلا

کلا سولیا۔ دس پنج پندراں پرہہ جانے آتم اندر ڈونگی کندراں، کدے نہ ڈولیا۔ سولان دس چہ پرہہو لگا نینہ، سچ دوارا ایکا کھولیا۔ دس ست ستاراں ہر ملیا میت مرار، شبد چور گھر ایکا بولیا۔ دس اٹھ اٹھاراں گرمکھاں کرے پیارا، چرن پرتی گھول گھولیا۔ اُنی دس نو دہ دشا پرہہ رہیا بھوں، چارے کوٹاں بھولن بھولیا۔ دس دس پیس گرمکھاں پیسن رہیا پیس، دھر درگابی بن وچولیا۔ پیس اک اگی گرمکھاں دھار دسے نکے، نہ کوئی مات مئی رکھی، کایا پردہ کیسے نہ بھولیا۔ گرمکھ تیری ساچی دھار، پرہہ ساچا مات چلائیندا۔ جگت چاہ نہ کر پیار، مایا ممتا منوں تجائیندا۔ شبد ویاہ بے پرواہ، تن شنکار اپنی ہتھیں آپ کرائیندا۔ ہرجن ساچا کھئے نہ کرے نانہہ، ناری جوتی اک ویائیندا۔ آتم گوتی پکڑے بانہہ، سرت سوانی سوئی آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک ایک دھام سہائیندا۔ گرمکھ سویا مات اٹھائے، ہر ساچی بنت بنائیا۔ پھڑ پھڑ ہاہوں راہے پائے، دیوے مات ودھائیا۔ ساچا ناؤں نام جنائے، کٹے جم کی بھابھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ میٹن آیا مستک لیکھیا لیکھی کالی بھابھیا۔ لیکھا لیکھ میٹ مٹائے میٹھاریا۔ کھیوٹ کھیٹ کھیٹ آپ اکھوائے، سرشٹ سبائی پار کرائے، آپے بیٹی بیٹا پتا مات ست پوت اکھوائے، دیوے نام سہاریا۔ ست ست ستونٹ جگا جگنتر جامہ پائے، بھیکھی بھیکھ وٹا رہیا۔ نہ کوئی جانے وار تھت، اپنا آپ رہیا جت، سرشٹ سبائی ساچا پت، ستجگ اپنے ہتھ رکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیرا اتم ویکھ گرمکھاں ملیا سجن سہیلا، ساچا کھیڑا شبد جنا رہیا۔ رسنا چاہ جگت تج، پرہہ ساچی سیجے چڑھنا بھج، اتم ویلا نیڑے آیا۔ در دوارے پردے لئے کج، جگت جھیڑا رہیا مٹایا۔ گھر گھر خالی دسے چھانتی چھج، ناری کھونٹ نہ کوئی ہنڈھایا۔ دھی جوائی نہ دیوے کوئی داج، گرمکھ ساچے پُرکھ ابناشی اک آواز لگایا۔ شبد سینگھاسن ساچا ڈاہیا۔ بھاگ لگایا دیس ماجھ، جوت زرنجن ڈگمگایا۔ ساچا انجن نیتر پایا، کجَل دھار اک رکھایا۔ بنک دوارے رہیا سچ، شبد گہنا تن پہنایا۔ سچ ناری گھر تیجے بہنا، ساچا حکم سنایا۔ لہنا دینا مول چکائے، بہینا بھٹیا ساک تڑایا۔ دھرم رائے دی پاڑے وہٹیا، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے سنت سہیلے، آپ کرائے اپنے میلے، ناری کھونٹ آپ اکھوایا۔ نار سہاگن گائے گیت، گرمکھ ساچی ناریا۔ پرہہ چرن کول کل لگی پرت، اترے پار کیناریا۔ اٹھ پھر وسے چیت، ہر ساچا میت مراریا۔ دوس زین سوں نہ سکے، سو رہے پھریداریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد شنکار اک کرا رہیا۔ سوہنگ گل ہار لٹکائے، کلجگ تیری اتم واریا۔ سوہنگ ہار تن اپار، پرہہ ساچا آپ چھپائیندا۔ کوئی نہ

ویکھے جیو سنسار، اندرے اندر دھار بٹھائیندا۔ ڈوری پائے اپر اپار، اپنی ہتھیں گنڈھ دوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ وسائے اک گھر، ساچی سیجا آپ ہائیندا۔ ساچی سیجا آتم سُکھ، گرمکھ ساچے مانیا۔ جگت ترشنا مٹی بُھکھ، ہر پایا گن ندھانیا۔ شبد سپوتا آیا ککھ، بال بالی بال نادانیا۔ جوت نرنجن ویکھے مُکھ، مٹے زین اندھیری اندھ اندھیانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک در کرے پروانیا۔ ہر در ہووے پروان، ساچا دھرم کھائیا۔ اٹھ پھر نیکاہبان، گرمکھاں آپ اکھوائیا۔ چاروں گنٹ ویکھے مار دھیان، لُکھا کھٹے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کایا مندر ویکھے سچ مکان، سچ محلے آسن لائیا۔ آسن لایا آپ پرہ، اپنی سیج وچھائیندا۔ اُلٹی کرے کول نہ، امرت مُکھ چوائیندا۔ پنج وکارا لئے دب، شبد تیر چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، درس دکھائے پرگٹ جھب، سنسا روگ مٹائیندا۔ سنسا روگ جگت ہتھیار، گھر گھر اندر لگیا۔ بھرے بھلے جیو گوار، دیپک جوت کیسے نہ جگیا۔ گرمکھ ورلے چرن دوار، شبد بٹھائے ساچا تگیا۔ ونج کرائے اک وپار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وڈ داتا سورا سربگیا۔ ہر سورا سربگ، سچ گھر وسیا۔ سد وسے اُپر شاہ رگ، سچ مندر بہ بہ ہسسیا۔ دیپک جوتی رہی جگ، شبد انادی ہر گھر ہسسیا۔ جگت نہ دسے ترشنا آگ، پنج وکارا جائے نسیا۔ شبد سینگھاسن ہر چرن لگ، ملے آتم رس رسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جن بھگتاں دیوے اک ور، سچ سرنائی جو جن لگیا۔

★ ۱۸ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال نشان صاحب دے پاس ست رنگا چووی ہتھ اچا ہے وبار ہویا ★

ساڈھ تَن ہتھ جیا دان، پرہ دیوے سرشٹ سبائیا۔ چوہی ہتھ مات نشان، اچا لما رہیا رکھائیا۔ ستان دیپاں اک دھیان، پُرکھ ابناشی آپ کرائیا۔ اک اڈائے شبد بان، چارے گنٹاں ویکھے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کوٹن کوٹی جنم بھوائیا۔ جگت نشانہ ستجگ، گر پورے بنت بنائیا۔ کلجگ اوڈھ گئی پگ، نوری نورے جوت جگائیا۔ ممکھ جیو جوٹھی جھوٹھی چوک رہیا چُگ، شبد چوک نہ کوئی چُگائیا۔ کلجگ مایا ممتا روگ، لوہہ ہنکارا تن وسائیا۔ گرمکھاں میلا دھر سنجوگ، ساچی سنگت میل ملائیا۔ درس دکھائے ہر اموگھ، کل ساچی جوت جگائیا۔ آد انت نہ ہوئے وجوگ، بیڑا بٹھنہار آپ اکھوائیا۔ ویکھے کھیل تین

لوک، ترے گن مایا سنگ اُپائیا۔ لکھ چوڑاسی دیوے جھوک، چوڑاں چوڑاں ہٹ وکائیا۔ پرہہ کا بھانا نہ کوئی سکے روک، تیرتھ تٹ تٹ دئے دُہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت نشانہ رسیا جھلایا۔ جگت نشانہ رنگ ست، پرہہ ساچے مات رنگایا۔ نو کھنڈ پرتھی ایک مات، ایک بوجھ بوجھایا۔ لکھ چوڑاسی اُبلے رت، نہ دھیر کھئے دھرایا۔ جن بھگتاں جانے مت گت، کایا مندر آسن لایا۔ اتم رکھنہارا پت، پت پتونتآ آپ اکھوایا۔ چرن پرتی بٹھے نت، ساچا ناتا مات بندھایا۔ سگل وسورے گئے لتھ، جس جن در گھر ساچے درشن پایا۔ لیکھ مٹائے سیاں ساڈھے تین ہتھ، تین ہتھ چٹا مندر دئے سہایا۔ آپ چڑھائے ساچے رتھ، دُھر درگاہی لے کے آیا۔ شبد جنائے اکتھنا اکتھ، دُھن آتمک شبد ویراگ جنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت نشانہ اک دھرم وربھنڈی آپ جھلایا۔ وربھنڈی تیرا سچ نشان، پرہہ آپے آپ جھلایا۔ آپے جانے اپنی آن، والی ہند حکم سنائیندا۔ آسو تین کرے دھیان، پنچاں سنگ رلائیندا۔ جوتی جامہ سری بھگوان، دس کیسے نہ آئیندا۔ گر گوبندا ملیا نو جوان، ساچا ہانی میل ملائیندا۔ شبد پھڑے تیر کمان، تن گاترے آپ لٹکائیندا۔ بجر کپائی سچ میان، نہ کوئی پھول پھلایا۔ لکھ چوڑاسی لاپے گھان، اندر بیٹھا وار چلائیندا۔ کلجگ تیری اتم ویکھ مکان، پرہہ بیکھ بیکھ وٹائیندا۔ چاروں کٹ جھوٹھ مکان، سچ سمگری نہ کھئے رکھائیندا۔ شاہ سلطاناں ویکھ پرکھ آپے آن، آپ اپنی بنت بنائیندا۔ دلی تخت ہر راج راجان، پنچم میتا چرن چھائیندا۔ آسو تین سچ دہاڑا، پرہہ ساچے جوت جگونی۔ اک کرائے شبد اکھاڑا، رگ راگنی سنگ رلاونی۔ ویکھ کھیل بہتر ناڑا، ہاڈی ہاڈی بھیر بھراونی۔ پرگٹ بھئے ساچا لاڑا، ساچے گھوڑے واگ پھراونی۔ آپے بھئے پچھے آگاڑا، گرمکھاں دامن رکھے ساچا دامن۔ زمیں اسمانا تھے پاڑا، لیکھ لیکھائے ستاراں ہاڑا، کلجگ مٹے اندھیری شامنی۔ ماجھا دیش بھئے آجاڑا، پُرکھ آگمی مارے دھاڑا، جیوں لنکا ڈھاہے راما راونی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت نشانہ اک کر، ہر ساچی بنت بناونی۔ جگت نشانہ ست رنگ، ستاں دیپاں ڈٹیا۔ دھرم مات منگی ساچی منگ، ستجگ ساچے بیڑا بنھیا۔ لوآن پُریاں ویکھ لنکھ، برہما شو سُرپت راجا اند کروڑ تیتیس دیوے ڈٹیا۔ ہر شبد وسیرا نہ کوئی چھپر نہ کوئی چھن، جن بھگتاں بیڑا بنھیا۔ گر سنگت مکھوں کہنا دھن دھن، پرہہ دس نہ آئے آتم اٹھیا۔ گرمکھ آتم گیا من، پرہہ ساچے بیڑا بنھیا۔ بہرم بھلیکھا کڈھیا جن، شبد چڑھایا ساچا چنیا۔ رائے دھرم نہ لائے دن، لکھ چوڑاسی کرے بنیا۔ جگت وکارا کھن کھن، ایک راگ سنائے کتیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل من بھگونیا۔ ہر اولڑی کار اولڑی ریتیا۔ دوہری دھارا جگت وکھائے اک اتیتیا۔

دوسری دھارا جگت وکھائے کلجگ اتم جائے بیتیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ چلائے اپنی ریتیا۔ ساچی ریتی ست پُرکھ، جگ جگ مات چلائیندا۔ آپے آپ کرتا پُرکھ، نرہے روپ سہائیندا۔ کدے سوگ نہ کدے ہرکھ، ایک رنگ رنگائیندا۔ گرمکھ ساچے رہیا پُرکھ، کسوٹی نام رکھائیندا۔ اتم ویلے کرے ترس، ساچی ہاٹی اک وکھائیندا۔ امرت میگھ دیوے برس، کایا ماٹی تال سہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جگت نشانہ اک کر، ستان دیپاں آپ جھلائیندا۔ جگت نشانہ ساڈھے تن ہتھ، پرہے چاروں کٹ بنائیندا۔ ویکھے کھیل ہر سمرتھ، ستجگ ساچا راہ چلائیندا۔ لکھ چوراسی پاوے نتھ، راج راجاناں شاہ سلطانان در پھرائیندا۔ گرمکھاں بٹھ ہتھیں گانا، اتم دیوے برہم گیانا، جوت سرؤپی ہر بھگوانا، ایکا بخشے نام نشانہ، دھر درگابی سنگ رکھائیندا۔ آپے گوپی آپے کابنا، آپ رمیا آپے راما، آپ پیائے امرت جاما، لکھ چوراسی مٹے شاما، بھگت ادھارے بدر سداما، اپنا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، اک وجائے شبدا دمامہ، پُریاں لوآن لوآن پُریاں پاتال آکاشاں اپنا آپ سُنائیندا۔ شبدا دمامہ وجیا، کلجگ اتم وار۔ جوت سرؤپی ہر ہر گجیا، نہکنکی جامہ دھار۔ گر گوہند ستگر ساچا، سوہنگ پھڑ شبدا تیغ کٹار۔ امرت پی پی رجیا، آپے وسے پار کینار۔ ہر ہر نر نر ہووے کھے سنجیا، آپے ہوئے پچھے اگاڑھ۔ بھاگ لگے دیس ماجھیا، ستجگ ساچا کھولے دوار۔ چار ورنان ایک حاجی ججیا، مکہ کعبہ ہوئے خوار۔ جو گھڑیا سو بھجیا، کلجگ تیری اتم وار۔ ستجگ ساچا تال وجیا، پرہے آپ وجاؤنہارا۔ چرن دھوڑ اشنان کرائے ساچا ججیا، دُرمت میل دئے اُتار۔ در دوارے جو جن آئے بھجیا، لکھ چوراسی اُترے پار۔ کیسے لاؤن نہ دیوے اج پجیا، سمت سولان ہتھ پھڑے تیز کٹار۔ جن بھگتاں رکھے ججیا، ہر پُرکھا سچ بھتار۔ مٹمکھاں مایا ممتا دجیا، اگنی جوتی لائے ہنکار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم میتا ایکا ریتا دہرا گردوارا مندر مسیتا سب تون وسے آپے باہر۔ مندر مسیت نہ گرو دوار، پرہے ساچے جوت جگائیا۔ آپے وسے گپت ظاہر، دس کیسے نہ آئیا۔ بھیکھادھاری در در خوار، گر گوہند سار نہ پائیا۔ ناتا توڑے اوچاں نیچاں ایکا بخشے چرن پیار، راج راجانا در در پھرائیا۔ سرب جیاں پرہے سانجھا یار، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ کرم ککرماں رہیا وچار، کلجگ لیکھا رہیا مکائیا۔ دھرم دوارے ہاباکار، لکھ چوراسی دئے دہائیا۔ چتر گپت لیکھ لیکھا، اٹھائی گنڈاں بوبا لاسیا۔ چھوٹا منڈا کر تیار، پُرکھ ابناشی بٹھ دھار، سنگھ منجیتا آگے لائیا۔ نو دوارے ہویا باہر، اک اڈیا شبدا اڈار، پُری اندر راہ وکھائیا۔ کروڑ تیتیس مارے مارے، سوہنگ کھنڈا پھڑ دو دھار، نہکنک نر اوتار، شبدا سرؤپی خبردار، دیوی دیو ہاباکار، نہ ہوئے کھتے

سہائیا۔ پُرکھ ابناشی نر اوتار، گھنک پُر واسی کھیل اپار، مدرا ماسی کرے خوار، نانا تھے بھینا بھائیا۔ شبد رنگایا سچ رنگ، پرہ ساچی بنت بنائیا۔ نام ڈوری چڑھے پتنگ، آپے آپ رہیا وجائیا۔ ویکھ وکھانے گوداوری گنگ، اٹھسٹھ تیرتھ چرن چھہائیا۔ کون دوارا وجے مردنگ، ٹھاکر دوارا گر در مندر ناد انادا رہیا وجائیا۔ لکھ چوراسی بھوندى بندر، گر گوبند دس نہ آئیا۔ پُرکھ ابناشی وسیا اندر، سچ سنگھاسن ڈیرہ لائیا۔ اُچے ٹلے پھر پھر تھکے گورکھ مچھندر، کایا مؤنڈ مُنڈائیا۔ کروڑ تینتیس رووے اندر، نہ کوئی ہونے سہائیا۔ کاہنا کرشنا ویکھے بن بندر، جیو جنت پھرے ہلکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل نگری اک گھر، سر امرت لیکھ لکھائیا۔ سر امرت امرت رس، گر گھر کیسے نہ پایا۔ مدرا ماسی گئے وس، ساچا راہ بھلایا۔ اتم پینڈا مکے نس نس، بیاس کنارہ اک وکھایا۔ سمت سولان رہیا دس، کھئے نہ کیسے سہایا۔ نہ کوئی سکے کمر کس، ہتھ کرپان نہ کھئے اٹھایا۔ پُرکھ ابناشی چرناں ہیٹھاں دیوے جھس، رنگ سُنہری کلجگ ورتے قہری، اپنا بھیکھ وٹایا۔ چاروں کُنٹ دسن ویری، مُغل پٹھانا شیر دلیری، ستر لکھ رہیا چڑھایا۔ مایادھاری ڈھیہ ڈھیہ ڈھیری، اُچے مندر پھرے ہنیری، گر در کوئی دس نہ آیا۔ کلجگ تیری ورتے قہری، نہ کوئی دسے نگر شہری، پُرکھ ابناشی ایک کام اپنے ہتھ رکھایا۔ لیکھا چکے جگت دام، ایک پلے رہ جائے نام، گرمکھ ورا بنے ونج وپاری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری مٹے شام، پھڑ شبد کھنڈا دو دھاری۔ شبد کھنڈا ہتھ کٹار، پرہ ساچا ہتھ رکھائیندا۔ سولان کر تن شنگار، چٹا آسو کسائیندا۔ کلغی توڑا نام اپار، جگت جگدیش سیس ٹکائیندا۔ جوتی نورا شبد سرورا، ساچا راہ وکھائیندا۔ لوآن پُریاں ایک پوڑا، نہ کوئی لما چوڑا، سوہنگ سو لکائیندا۔ آپے ہونے براہمن گوڑا، پوت سپوتا آپ اپائیندا۔ سمبل نگری ویکھے مٹھا کوڑا، نو در ویکھ وکھائیندا۔ دھر درگاہی آیا دوڑا، نیلا گھوڑا پوڑا اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستگر تیرا سچ نشانہ، ایک جھلے وچ جہانا، ہر ساچی بنت بنائیندا۔ ساچی ستجگ دھار، پرہ لال رنگ گلالیا۔ لکھن دیپ اپر اپار، چلے اولڑی چالیا۔ کنچن روپ کروچ کر، پھل ویکھے سرشٹ سبائی ڈالیا۔ پُشکر نیلی دھار ورو لے دسے راہ سکھالیا۔ جنبو دیپ ایک گھر، میٹ مٹائے گھٹا کالیا۔ سہا پیلا ملے ور، سان سلمل آپ لکھالیا۔ کلجگ تیری کالی دھار، کٹھا روپ وٹا لیا۔ پرہ ویکھے کھیل وچ سنسار، دہ دشا بھیکھ وٹا لیا۔ بھیکھ مٹائے محمدی یار، انجیل قرآنا کڈھے دوالیا۔ مکہ مدینہ پاوے سار، سمت اُنی اللہ رانی پاڑے چنی، کرے کھیل اکالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک نشانہ جگت ور، اپنی ہتھیں آپ بنا لیا۔ اک نشانہ اک بنت،

دُھر درگاہ بنائیا۔ لیکھا لیکھنہارا ہر ہر ساچا کنت، مہا اگنت گنی نہ جائیا۔ نہ کوئی جانے جیو جنت، پڑھ پڑھ تھکی جگت لوکائیا۔
گرمکھ ورلے شبد آتم ملا۔ بھید ابھید دئے کھلائیا۔ ملے میل ہر داتا گنوت، اچھل اچھیدا کھیل رچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
جوتی جامہ بھیکھ دھر، چار ویداں رہیا مکائیا۔ چار وید مار دھیان، برہمے رہیا جگایا۔ ستجگ دواپر تریتا کلجگ ویکھ مکان، پرہہ
لیکھا رہیا مکایا۔ شبد رکھائے ساچی آن، ساچی ریکھا مات لکھایا۔ آپ اڈائے اک بیان، لوچن نیتر لیکھا دس نہ آیا۔ گرمکھ ورلے چتر
سُجان، بہرم بھلیکھا رہیا مٹایا۔ آتم دیوے برہم گیان، شبد نشانہ تیر چلایا۔ راگ سُنائے ساچے کان، دُھنی ناد وجایا۔ درس ویکھ سری
بھگوان سُن من توڑ تڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ نشانہ رہیا بنایا۔ سچ نشانہ پہلی ونڈ، بھارت کھنڈ
ونڈائیا۔ آپے ویکھے ہر برہمنڈ، ساچی رچن رچائیا۔ ستان دیپاں رہیا ونڈ، نو کھنڈ بوجھ بوجھائیا۔ نہ کوئی دیسے ستجگ نار دُباگن رنڈ،
بیس اکیسا ہوتے سہائیا۔ پہلی بٹھے اپنی ہتھیں گنڈھ، والی ہند لے کھلائیا۔ جن بھگتاں پائے آتم ٹھنڈ، آسو تین خوشی منائیا۔ ہتھ پھڑے
چنڈ پرچنڈ، دلی تخت چرن چھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے لیکھنہارا لکھت نہ سکے کوئی مٹائیا۔ شبد نشانہ کر تیار، دوجی دھار
چلائیندا۔ آپے جانے اپنی کار، اپنی کار کھائیندا۔ شبد بنائے سچ دستار، اپنے سپس ٹکائیندا۔ جگا جگت کنت وبار، ناری کنت
پرنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے لیکھنہارا لکھت، اپنا رنگ وکھائیندا۔ شبد دھار چلائے ہر بنوالیا۔ ساچا سپس نام ٹکائے، پنچ
مکھی نام رکھالیا۔ دیس ماجھ گنت گنئے، چارے کنتاں دسے خالیا۔ پنچم کوٹاں ویکھ وکھائے، زمیں اسماناں گگن تھالیا۔ گرمکھ ساچے
لئے لٹکائے، اُپر نیچے آپ بہالیا۔ دیوت سُر رہے ترسائے، پرہہ ساچے جوت جگالیا۔ شو شنکر سپس جھکائے، دربنے مات سوالیا۔ برہما
اٹھے نیتر رہیا اٹھائے، کون میٹے گھٹا کالیا۔ گرمکھ ساچے لئے جگائے، کلجگ اتم در گھر کرائے خالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
جوت دھر، پنچم مکھی ساچا تاج، لیکھ لیکھائے بن سوالیا۔ چارے کنتاں چار مکھ، سوہنگ دھار وبائیا۔ گرمکھاں اترے مات دُکھ،
ساچی دشا ویکھ وکھائیا۔ سہیل کرائے مات ککھ، دس دسمیش سپس ٹکائیا۔ نانا توڑے گریہ مات اُلٹا رُخ، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔
کلجگ مٹے ترشنا بھکھ، امرت آتم پیاس بوجھائیا۔ در گھر اُچھائے ایک سکھ، ہڈ ناڑی ماس جوت جگائیا۔ جگ جگ سکھنا رہے سکھ
بھگت بھگوتتا ہوتے سہائیا۔ سہیل کرے مات ککھ، جو جن رسنا رہے گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم
مکھی ساچا تاج، رکھے لاج دیس ماجھ، آپ اپنے ہتھ اٹھائیا۔ پنچم مکھ پنچ پکار، دُھر درگاہی رہیا سُنائیا۔ شبد سروپی آوازاں مار،

گرمکھ سوئے رہیا جگائیا۔ شبد ڈوری اپر اپار، ترے لواں بندھ بندھائیا۔ ست پُرکھ نرنجن جوت آکار، نرنکار سمائیا۔ اُپجے شبد سچّی دھنکار، دُهن آتمک رہیا اُپجائیا۔ گرمکھان کرے خبردار، شبد سُنپہڑا رہیا گھلائیآ۔ پرگٹ ہوئے نرنکار، دِس نہ آیا کلغی توڑا نام اپار، جوتی جوڑا جوڑ جُڑائیا۔ شبد گھوڑا کر تیار، ساچا آسن لائیا۔ نو دوارے آوے باہر، دسواں کھوج کھوجائیا۔ آپے گپت آپے ظاہر، آپے بوجھ بوجھائیا۔ آپ اپنی پاوے سار، ایکا دوجا بھيو مٹائیا۔ پُرکھ اگما اگمڑی کار، بھيو نہ جانے رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پنچم مکھی پنچم تاج آپے رہیا بنائیا۔ ساچا تاج پنچم دھار، پنچم دشا وپائیندا۔ ویکھے کھیل وچ سنسار، ساچا حصّہ مات ونڈائیندا۔ نہکلنکی نر اوتار، دہ دشا ویکھ وکھائیندا۔ چّٹے آسو ہو آسوار، لواں پُریاں پار کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سوہنگ اپر ساچا لیکھ، دوئے دوئے نیتر لینا پیکھ، سوہنگ ساچا میل ملائیندا۔ شبد سوٹی کر تیار، نام مٹھ لگائیندا۔ راج راجاناں کرے خبردار، در دوار خالی ہتھ وکھائیندا۔ پرگٹ ہوئے ہر کرتار، لکيا کوئی رہن نہ دیوے گٹھ، سرتی شبد جگائیندا۔ اتم ویلے دیوے گٹھ، جو در دوارے گئے رُٹھ، لہنا دینا مول چُکائیندا۔ گر سنگت میل ملانے لکھ چوراسی دھرم رائے در ٹنگے پُٹھ، نہ اتم کھئے چُھڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دو ہتھیں رکھ شبد دوہری مار کرائیندا۔ شبد سوٹی ہتھ بلکار، اپنے ہتھ اُٹھائیا۔ کلجگ اتم چُکنا بھار، ساچا حکم سنائیا۔ چرن چُھائے دلّی دربار، والی ہند سیو لگائیا۔ آسو تِن دوس وچار، پرہہ ساچی جوت جگائیا۔ آپے جانے جگت وبار، بھگت بھگونت اچرج ریت بنائیا۔ نہ کوئی ویکھے پھریدار، نہ سکے مات اُٹھائیا۔ قلعہ مندر لئے آسار، پرہہ جوتی رہیا ڈھائیا۔ اک سہائے بنک دوار، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ سو جن اتم ادھرے پار، پرہہ چرن سچّی سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی سوٹی ہتھ اُٹھائیا۔ پنچ دھاری کالا رنگ، سوا ہتھ رکھاونا۔ سوہنگ اکھڑ ہر سمرتھ، اپنا لیکھ لکھاونا۔ پرگٹ ہو ہر پرتکھ، بھانڈا بھرم بھتاونا۔ سنت سہیلے لئے رکھ مٹمکھان انت کھپاونا۔ چاروں کُنٹ اڈے ککھ، والی ہند جاناونا۔ مندر اندر دسن سکھ، ساچا رنگ نہ کوئی سہاونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا لیکھ بھوکھت واک در دلّی لکھاونا۔ پنچم نشانہ پنچم مکھ، پنچاں دھار بنھائیندا۔ ہرجن اترے سگلا دکھ، وچ سنسار دیا کھائیندا۔ اک اُتارے ترشنا بھیکھ، ساچا سکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سمائیندا۔ پنچم جوڑا چٹا تند، چرن کول چُھائیا۔ نانا تھے بتی دند، رسنا نہ کوئی بلائیآ۔ پيس اکیسا میٹ مٹائے مدھرا ماس گند، والی ہند ہتھ پھڑائیا۔ سوہنگ شبد

سُنائے سُہاگی چهند، چار ورنان اک جنائيا۔ اک اُچڙائے پرمانند، در دوارے بُوڄھ بُوڄھائيا۔ شبد چڙھائے ساچا چند، اڳيان اندھير مٿائيا۔ سرب جيان ساچا بخشند، ھير ڪرڻا آپ اکھوائيا۔ جوتي جوت سرُوپ ھير، آپ اپني جوت دھر، چٽا جوڙا شبد گھوڙا ھوئے آسوار، ويڪھ تھائون تھائيا۔ چٽا جوڙا گُرمڪھ سيو، پر ھ شبدی مات جنائيا۔ امرت آتم ساچا ميو، دُھردرگاہي رھيا گھوڙيا۔ ملے وڏيائي ديوي ديو، اُتم ذات ڪرائيا۔ ساچا ميلا الڪھ ابيو، بھيد ابھيدا مڪھ وڪھائيا۔ گُرمڪھ ڪايا سدا نھڪيو، رسنا جھوا گائيا۔ جوتي جوت سرُوپ ھير، آپ اپني جوت دھر، گُرمڪھ سيوا لائيا۔ گُرمڪھ سيوا سچ ڪھاوئي، پنچم مڪھ سُھايا۔ گُرمڪھ پورے آتم بھچھيا پاوئي، آتم سنسا روگ مٿايا۔ پور ڪرڙے در گھر بھاوئي، ڪل دُڪھ رھن نہ پايا۔ اتم پڪي ساچي ساوئي، ستاراں ٻاڙي بنت بنيا۔ حُڪم سُنائے پون پاوئي، پون پاني وچ سمايا۔ ليڪھ چُڪائے آون گوئي، آون گونا وچ پھرايا۔ دامن چمڪے دامن دامني، ڪامن ڪامني دئے مٿايا۔ جوتي جوت سرُوپ ھير، آپ اپني جوت دھر، پنچم ميلا رھيا ملائيا۔ پنچم ميلا پنج وست، پر ھ ساچا ھتھ پھڙائيندا۔ لھنا دينا دست بدست، آپے بيٺھ ساچے ھست، پُرڪھ ابناشي آپ مڪائيندا۔ ھرجن رھنا سدا مست، شبد مليا ھير ساچا سست، مَل ڪوئي نہ لائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ ھير، آپ اپني جوت دھر، والي ٻند سُھائے در، ساچي وست ٽڪائيندا۔ پنچم وست در دربار، آپے دئے ٽڪايا۔ بند ڪرڙے شبد ڪوڙ، آتم ڪنڊا لاهيا۔ آپے کھولے ستاراں ٻاڙ بيس بيسا خوشي مڻايا۔ دلي ڏھلي ھوئے اُچار، ايڪا ڪوٽ دئے وسايا۔ آپے ويڪھ دھرت مات تيرا اکھاڙ، پر ھ ساچي رچن رچايا۔ جيو جنت چيائے اپني داڙھ، رڙے دھرم حُڪم سُنايا۔ نو دوارے رھيا پاڙ، گُرمڪھ ساچے مات جگايا۔ شبد گھوڙے ديوے چاڙھ، نام ڏوري ھتھ پھڙايا۔ دُھر درگاہي بنائے ساچے لاڙ، مستڪ ٽڪا ايڪا لايا۔ جوت جگائے ٻھٽر نار، آتم گھر نام ٽڪايا۔ آپے ھوئے پچھے اگاڙ، نيڪن نيڪا دس نہ آيا۔ گُرمڪھ لھنا ستاراں ٻاڙ، بھيو چُڪائے جيو جن جي ڪا، لھنا ديونھار آپ اکھويا۔ لھنا ديونھار جگت سلطانيا۔ گُرمڪھ منڪے منگ اپار وچ جھانبا۔ تن چاڙھ ڪايا رنگ شبد اپار مھانبا۔ امرت دھار ويائے گنگ، ڪايا ٿھندي ٿھار ڪرانيا۔ تال وڄائے نام مردنگ، ساچا راگ آپ الانيا۔ بيٺھ ھير شبد پلنگ، ويڪھ ڪھيل سري بھگوانبا۔ گُرمڪھ ورا اندر جائے لنگھ، جس ھوئے آپ مھربانيا۔ جوتي شبدی ساچي سنگ، پوني چور جھلانيا۔ انگيڪار لائے انگ، ايڪا ناري ساچا آتم سيچ ھنڊھانيا۔ ڪلجڪ ڪايا رنگ بسنت، مايا پائي مات ٻانت، گُرمڪھ ورلے آپ جگائے چتر سُگھڙ سيانبا۔ مٿمڪھ جيو ديو دنت، آتم ھون بھسمنت، ھير بھانا گن ٺھانيا۔ جوتي جوت سرُوپ ھير، جوتي جامه بھيڪھ دھر، سمبل ديس ليڪھ ويڪھ ھير، گُرمڪھ پچھانيا۔ گُرمڪھ پچھان،

میل ملایا۔ سرب جیاں پرہہ جانی جان، ساچا کھیل رچایا۔ کایا چلے ویکھ کمان، شبد تیر چلایا۔ ویکھ کھیل سری بھگوان، ساچا میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پنچم میتا، پنچم ریتا، پنچم رہے سدا اتیتا، پنچم وچ سمایا۔ پنچم سنگ نیہاؤن آیا، ہتھیں بٹھ گانا۔ پلا نام پھڑاؤن آیا، دھر درگاہی اک نشانہ۔ شبد گھوڑ چڑھاؤن آیا، ہر وڈ بلی بلوانا۔ جوتی جوڑے جوڑ جڑاؤن آیا، شبد سُنائے راگ کانا۔ سوہنگ سو ساچے ہوڑے نرگن سرگن جوڑ، دسم دواہی جوڑن آیا سچ مکانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جن بھگتاں دیوے جیا دانا۔ سوہنگ ہوڑا دیوے مکھ، دیوے دھار چلائیآ۔ نرگن رُپ دھارا ساچا سُکھ، سچ وست جھولی پائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ست پُرکھ نرنجن ویکھ در، ست ستوادى شبد انادی، بودھ آگادھی ایکا بنت بنائیآ۔ بودھ آگادھ شبد جیکار، پرہہ ساچا مات کرائیندا۔ کلجگ تیری اتم وار، نام ارداسا اک کرائیندا۔ گرُمکھ ویکھ ستے کیہڑے گھر، نہ کوئی مات جگائیندا۔ چارے کُنٹ لگی آگ آوے ڈر، نہ کوئی کیسے بُجھائیندا۔ مستک ٹکا کیسر جگے جگے جوت للائی ساچے مٹے اوکھی گھاٹی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرُمکھ کھولے بند در جگت دوارے نو ویکھ سرشٹ سبائی پھرے ہلکائیآ۔ پرہہ جوتی دھریا جامہ بھیکھ، درشٹ ایشٹ نہ کیسے گھلائیآ۔ نہ کوئی جانے بدھنا لکھی ریکھ، نہ سکے مات مٹائیآ۔ بھرے بھلے اولیئے پیر شیخ غوث قُطب مسائک دین دُہائیآ۔ کھئے نہ سکے نیتر لوئن ساچے پیکھ، سادھ سنت بے انت رہے دھونیاں تائیآ۔ گرُمکھ ورلے لگے مستک ریکھ، نہ سکے مات مٹائیآ۔ لکھ چوراسی وچوں آپے ویکھ، جوت سرُپی درس دکھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، شبد نشانہ نو کھنڈ پرتھی ستاں دیپاں اتم مات جھلائیآ۔ شبد نشان جائے چڑھ، پس پیسا دئے دُہائیآ۔ پُرکھ ابناشی ویکھ دُور کھڑ، عیسیٰ موسیٰ دئے دُہائیآ۔ نہ کوئی دسے سیس دھڑ، سنگ محمد چار یار، گل وچ پلے بیٹھے پائیآ۔ چاروں کُنٹ دسے اُجاڑ، دھرت مات تیرا اک اکھاڑ موٹ لاڑی خوشی منائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرُمکھان بجر کپائی پاڑ، جوتی نرمل نور جگائیآ۔ بجر کپائی مایا پڑدہ، پرہہ اپنا آپ رکھایا۔ جیو جنت وچ اگنی سڑدا، نہ کوئی امرت جام پیایا۔ جگا جگنتر سب گھاڑن گھاڑ گھڑدا، اپنے بھانے وچ سمایا۔ گرُمکھ ورلا اوکھی گھاٹی چڑھدا، پرہہ ڈنڈا شبد ہتھ اُٹھایا۔ اکھڑ وکھڑ جو جن پڑھدا، مستک لیکھا دئے مٹایا۔ در دوارے ساچے وڑدا، گر چرن سرن چت لایا۔ لیکھ مٹائے استھول جڑھ دا، سو آگم رُپ وٹایا۔ سرشٹ سبائی آگے پردہ، دس کیسے نہ آیا۔ گھٹ گھٹ اندر آپے وڑدا، نو دروازے بند کرایا۔ پوڑی پوڑی منزل چڑھدا، محل اٹل اک سُہایا۔ دسم دواہی

کُنڈا پھڑدا، پھریدار ٹکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر شبدی سنگ رلایا۔ شبد گر ہو تیار، اندر مندر دئے سہائیا۔ آپے کرے خبردار، پھریدار آپ اکھوائیا۔ پھڑ پھڑ باہوں لائے پار، ساچا بیڑا رہیا بندھائیا۔ نہ کوئی لُٹے چور یار، پنجاں چوران دئے ڈرکائیا۔ شبد گھوڑا تن شنگار، جوتی جوڑے دئے میل ملائیا۔ آپے بیٹھا ادھوچکار، ساچی رچن رچائیا۔ ستاں دیپاں رُوپ اپار، جنبو دیپ سہائیا۔ دسم دواہری چٹی دھار، اپنی آپ واپائیا۔ سُن اگمو آیا پار، ناد انادا ڈھول وچائیا۔ اونکار ایکنکار، اپنا انک کرائیا۔ جوت سرُویی پسر پسار، ست پُرکھا وچ سہائیا۔ ست پُرکھا جانے اپنی دھار، سچ سینگھاسن ڈیرہ لائیا۔ ہر سینگھاسن اپر اپار، جوتی نور سوائیا۔ جوتی نور ہر کرتار، لکھ چوراسی وچ ٹکائیا۔ لکھ چوراسی بٹھ دھار، جگ جگ بنت بنائیا۔ سنت سہیلا میت مزار، لوک مات آوے واپو داہیا۔ کلجگ کرمان رہیا وچار، دھرت مات دئے دہائیا۔ نہکنک لے اوتار، گر گوبندا لیکھ لکھائیا۔ شبد ڈنک اپر اپار، چاروں کُنٹ رہیا وچائیا۔ راج راجانا کرے خبردار، گرؤاں پیراں دئے بلائیا۔ گرسکھاں ہویا پھریدار، ننگی پیریں سیو کھائیا۔ دو جہانی ساچا یار، کلجگ اتم میل ملائیا۔ لکھ چوراسی نار بانجھ، شبد پوت نہ گود اٹھائیا۔ ماتا پتا پوت پیار نہ دسے کیسے سانجھا، اتم کھتے نہ سنگ نبھائیا۔ رُوح زانی ساچی ہیر شبد گر ساچا رانجھا، ناد انادا ونجھلی وچائیا۔ آپے ویکھے بودھ اگادھا، جانے کھیل وچ برہمادا، گوبند گوبند تیری دھار سہائیا۔ گوبند تیری دھار وچ برہمادیا۔ پُرکھ ابناشی پائے سار، آدن اتنا آد برہمادیا۔ ساچے سنتان دئے ہلار، میل ملانے موبن مادھو مادھیا۔ ایکاکھ ایکنکار ست سرُویی ساچی دھار، سچ وست نہ کیسے لادھیا۔ اکھ وکھ رہیا وچار، روڑی سکھ مارے مارے، لیکھ چکائے پیو دادیا۔ سنگ رلائے محمد چار یار، اللہ رانی ہوتے خوار، کالی چنی سر سردار، پُرکھ ابناشی دیوے پاڑے، نہ کوئی دسے لاڑی لاڑی، ستاراں ہاڑی اگنی جوتی دیوے ساڑے، مگر لگائے پنچم دھاڑے، راہ کھڑا نظر نہ آئیا۔ آپے ویکھے پُریاں لوآن پُرکھ ابناشی مار دھیانا، شبد سرُویی بیٹھ بیانا، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیا۔ جن بھکتان دیوے جیاں دانا، بتھیں بٹھ نام گانا، چرن دھوڑ سچا اشنانا، درس نیر ساچا مجن دو جہاناں آپ کرائیا۔ کلجگ میلا ساچے سجن، دئی دویتی بھانڈے بھجن، گرمکھاں آیا پردے کجن، شبد دوشالا اپر پائیا۔ مدرا ماس جو جن تجن، سچ دوارے بہ بہ سجن، امرت پی پی در در رجن، اتم ترشنا بھکھ مٹائیا۔ اک کرائے مکہ کعبہ جن، دو دواہ رنگ شتابا، آپے ویکھے حق جنابا، کایا وچائے سچ ربابا، سوہنگ تار بلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھاں کرے شبد کرمائیا۔ گرمکھ ساچے سگل سکھ، اتم چندیا اترے دکھ، بھانڈا بھرم بھٹائیا۔

سپہل کرائے مات ککھ، اُجل کرے جگت مکھ، اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تیرا لہنا دینا مۇل چُکائیا۔ کلجگ لہنا جائے چُک، پرہہ ساچا مات چُکائیندا۔ سَتجگ بھار لے چُک، گر پورا سیوا لائیندا۔ مُمکھاں مکھ پینا تھک، نہ کوئی کیسے پچائیندا۔ جوٹھا جھوٹھا بوٹا رہیا سُک، امرت سِنچ نہ کھتے ہرا کرائیندا۔ سِنگھ شیر شیر دلیر اتم رہیا بک، ہر مرگند والی بِند جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو دوارے ویکھ گھر، سچ دوارے آسن لائیندا۔ پاربرہم سرنائی، برہم جنائیا۔ آتم گھر وجے ودھائی، منگلاچار رہیا سُنائیا۔ نہ کوئی جانے جنت لُکائی، مندر اندر کھیل رچائیا۔ گرُمکھ ساچا ویکھے چائیں چائیں، جس جن آپے رہیا دکھائیا۔ آپ دکھائے پھڑ پھڑ بابیں، ڈھول مردنگ نام وجائیا۔ شبد سہیلا دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، نام رنگا رنگ چڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک دکھائے ساچی گنگا، ہر چرن سچئی سرنائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ کلجگ تاٹ، کلجگ ہٹ وکائیندا۔ گرُمکھ وِرا لالہ لائے کھاٹ، گر چرنی چت لائیندا۔ سر سروور کایا ماٹ، تیرتھ ٹہاون آپ ٹہائیندا۔ ونج کرائے ساچے ہاٹ، وست امولا جھولی پائیندا۔ نجھر رس لینا چاٹ، سچ دھارا آپ وبائیندا۔ دیپک جوتی ویکھ لالاٹ، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرُمکھاں پوری کرے گھاٹ، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جگت بھگتی چرن دھیان، ایکا ایک رکھائیا۔ نام شکتی گن ندھان، ساچی سیوا لگائیا۔ بوند رکتی ویکھ وکھان، آد شکتی آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرُمکھاں بنت بنائیا۔ گرُمکھ رنگ چلؤل، کایا آپ چڑھنیا۔ در دوارا نہ جانا بھؤل، رائے دھرم نہ دیوے ڈنیا۔ ہتھ پھڑائے شبد ترسؤل، پنچاں بیڑا دیوے بنھا۔ آپ چُکائے اگلا پچھلا مۇل، ساچا راگ سُنائے کتیا۔ شبد سِنگھاسن ہر براجے نہ کوئی پاوا نہ کوئی چؤل، نہ جننی کیسے جنیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرُمکھاں میل سچ گھر، کون دوارے چڑھیا ساچا چنیا۔ کون شبد شبد پرکاش کرے لوء آکارا۔ کون تیج پُرکھ ابناش میٹے دُھندوکارا۔ کون پرتھی ویکھ آکاش، کھیلے کھیل اپارا۔ کون منڈل پائے راس، کرے کرائے شبد جیکارا۔ کون چلائے سواس سواس، اگم اگمی دھارا۔ کون وسے جن سدا پاس، آد انت دئے ہلارا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرُمکھاں ویکھے اک گھر، سہائے اک بنک دوارا۔ بنک دوارے ساچا تال، انحد راگ وجیا۔ امرت اتم مار اُچھال، آوے باہر بھجیا۔ دوویں ویکھن کال مہاکال، اُپر نیچے سجیا۔ کون کرے انت پرتپال، کلجگ دمامہ وجیا۔ پُرکھ ابناشی چلے اولڑی چال، جُگ جُگ رکھدا آیا لجا۔ ویکھے کھیل کایا ماٹی کھال، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ دوارے بہ بہہ سجیا۔ گھر گھر وجے

ناد، ہر پرہہ و جاونا۔ آتم آپے دیوے سادھ، ست سنتوکھ ورتاونا۔ کرے کھیل وچ برہما، ایک جوگ کماونا۔ سنت سہیلے لئے لادھ، دیپک جوت جگاونا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمت سمتی آپ سہاونا۔ نرگن روپ اپار، سرگن سمایا۔ سرگن بٹھ دھار، درگھر مندر ویکھے آیا۔ جوگی بیتئے کرم وچار، آتم رتیئے لیا اٹھایا۔ بٹھیئے ستیئے لہنیدار، یورب لہنا جھولی پایا۔ تیرتھ تئیئے ہاباکار، مایا رانی پھرے ہلکایا۔ لکھ چوراسی نو دوار مایا متا موہ ودھایا۔ لوک ماتی دھندوکار، اگم اگما دس نہ آیا۔ گرمکھ ورا اترے پار، پُرکھ ابناشی درشن پایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جگت بھانا رسیا سنایا۔ ہر بھانا بلوان، ہتھ رکھایا۔ اٹھ پھر نو جوان، سمرتھ سہج سکھدایا۔ ایک ویکھے مار دھیان، لوآن پُریاں ویکھ وکھایا۔ برہما شو ہوئے حیران، کروڑ تینتیس رسیا جگایا۔ لوک ماتی کرے پچھان، جگت جگدیشا سیوا لایا۔ نو دوارے جھوٹھ دکان، پیس ایکسا دئے مٹایا۔ پنچم ناتا کل پردھان، پُرکھ بدھاتا مٹھ چھپایا۔ اتم ذاتا گن ندھان، گرمکھان رسیا سنایا۔ آپے پتا آپے ماتا، ہرجن ساچے گود اٹھایا۔ دیون آیا ساچی داتا، دھر فرمانا نام سنایا۔ آپے رہے اک اکتا، گھٹ مندر ڈیرہ لایا۔ امرت دیوے بوند سوانتا، نجھ دھار وہایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے سنت جنان ساچے ہٹ وکایا۔ ساچا ہٹ جگت ونجارا، پرہہ اپنا آپ کرائیندا۔ گرمکھان میلا میت مُرارا، دوار بنک اک سہائیندا۔ ساچا بخشے چرن پیارا، راؤ رنک نہ کوئی جنائیندا۔ اوچان نیچان ایک دھارا، ایک دھام سہائیندا۔ آپ وسے ہو ہو باہرا، آپ اپنا مٹھ چھپائیندا۔ گرسکھ ساجن ساچی نارا، ہر کنت نال رلائیندا۔ دوہاں میلا اک دوارا، ایک روپ سہائیندا۔ لیکھا جانے اپر اپارا، ساچی بنت بنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمت چوڈاں چوڈاں لوک اک چلائے شبد سلوک، شبد سنیہڑا اک گھلائیندا۔ چوڈاں لوک چوڈاں ہٹ، چوڈاں مٹھ رکھایا۔ جن بھگتاں ڈرمت میل رسیا کٹ، دیوت سُر اسر جگائیا۔ میٹن آیا شرائی پھٹ، اک ہدایتی حکم جنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، لیکھ چکائے تیرتھ تٹ ایک آتم سر سچ سرور ایشنن کرائیا۔ اک ایشنانا آتم گھر، پرہہ ساچے آپ کراونا۔ نہ جتنے نہ جائے مر، جگت جگدیشا دیوے ور، پلے نام بٹھاون۔ ورن اورنی برن برنی ایک رسیا کر، دھیان پنچاں وچ سماونا۔ راج راجانا شاہ سلطانا ایک راہ وکھاون۔ نہ کوئی دسے پُرکھ ناری نر، لچ پت نہ کوئی رکھاون۔ پرہہ کا بھانا لینا جر، گرمکھ ساچے ساچا حکم سناونا۔ چرن کول جن جانا تر، دھر مستک لیکھ لکھاون۔ دھرم رائے دا چکے ڈر، مستک دھوڑ چھاون۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل جیوں بل باونا۔ باون کھیل بال اوستھا، ستجگ رچن رچائیا۔

کلجگ ویلا اتم مستا، مایا رانی بدھا بستہ، پنڈت پاندھے رہے سر اٹھائیا۔ گرو گرتھ جن کیتا سستا، پنجاں پنجاں وچ وچائیندا۔ اتم اتم کھتے نہ ملیا ساچا رستہ، پرہہ درشن لوئن پائیا۔ پُرکھ ابناشی دُھر شبد کٹار پھڑے دستا، پنجاں تتان دئے مٹائیا۔ آپے ویکھے کیت ہستا، راج راجاناں شاہ سلطانان در دربان خاک رُلائیا۔ مایا رانی جوٹھا جھوٹھا پیسن پسدا، کلجگ چکی رہیا چلائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت انت نہ دسدا، دھرم رائے رہیا دے سزائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرمکھاں دیوے شبد ور، ایک چرن سچی سرنائیا۔ کلجگ چکی دوئے پڑ، پرہہ دھرت مات ٹکائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ گئی جڑ، مایا پیسن اپنے ہتھیں پائیندا۔ لالچ ممتا لگا گر، نہ کوئی گیڑ کٹائیندا۔ نام وست دی آئی تھڑ، باباکار سرشٹ کرائیندا۔ آپے چڑھے شبد گھوڑ، شبد گھوڑا اک دوڑائیندا۔ لوک ماتى جائے بھڑ، لوآن پُریاں ویکھ وکھائیندا۔ ویکھے کھیل براہمن گوڑ، پندراں کتک اُچ ٹلے جگت پہاڑی آسن لائیندا۔ لیکھا جانے لما چوڑ، سچ پربت لیکھ لیکھائیندا۔ مارن آیا پہلا پوڑ، مکہ مدینہ ڈھائیندا۔ گرمکھاں اتم انتر لگی اوڑ، ایک میگھ برسائیندا۔ پرکھن آیا مٹھا کوڑ، شبد ہتھوڑا ہتھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے اک ور، چرن پریتی راہ وکھائیندا۔ کلجگ کالی دھار جوت پرکاشیا۔ ستجگ ساچی کر وچار، آئے در دوار پُرکھ ابناشیا۔ دوہاں اک دوار، لہنا دینا رہیا اُتار، کرے کھیل گھنک پُر واسیا۔ کلجگ رووے دھاہاں مار، لوک ماتى اتم وار، جوٹھی جھوٹھی پائی پھاسیا۔ ستجگ ساچا ہو تیار، منگے منگ شبد اپار، دیونہار سچی سرکار، پارہم پُرکھ ابناشیا۔ اتم بھرے دھرم بھنڈار، سوہنگ اکھڑ ساچی دھار، آپ کرائے داسن داسیا۔ کلجگ کوڑا کوڑ گڑیار، ساچا میلا محمدی یار، ویلے اتم پاوے ہاسیا۔ ستجگ ساچا خبردار، گرمکھاں دیوے نام اپار، نج گھر اتم رکھے واسیا۔ دوہاں میلا اک دوار، پورب لہنا رہیا وچار، جوتی جامہ بھیکھ اپار، نہ کوئی جانے پنڈت کاشیا۔ کلجگ کالی دھار، دئے ڈھائیا۔ ستجگ ساچا ہو اُجیار، آیا سرنائیا۔ پرہہ ابناشی بخشے کرپا دھار، اتم وستو اک ٹکائیا۔ جُگاں جُگاں دا چُکیا بہار، دھرت مات رہی کرلائیا۔ پُرکھ ابناشی لئے اوتار، نہکنکا جوت جگائیا۔ گر گوبندا خبردار، کایا آسن اک وچھائیا۔ آپے وسیا اندر باہر، شبد دھارا رہیا چلائیا۔ بھرے بھلے جیو گوار، پُرکھ ابناشی سار نہ پائیا۔ پرگٹ ہوئے جوت نرنکار، کایا کنچن گڑھ، جوت سرُپی اُتے چڑھ، آپے توڑ ٹرائیا۔ کیسے نہ لگی رہن نہ دیوے جڑ، سمت اٹھاراں وھے بڑ، ایک دھکا لائیا۔ نہ کوئی پیوے حقہ نڑ، مدرا ماسی جائن سڑ، گرمکھ ساچے لئے ترائیا۔ آپے آپ ویکھے اندر وڑ، شبد چوہ اکھڑ ایک پڑھ، ویلا اتم انت رہیا کرائیا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، مات پاتال نہ

ويکھ جڙھ، لوآن پُرياں رِسيا پلاٿيا۔ برِسا شولئ پھڙ، کروڙ تيتيسا در پرِبه ايڪا بٿھ اُٿائيا۔ جوتي جامه بهيڪھ دهر، زپڪنڪ نرائن نر، گُرمڪھان ديويے شبد ور، گر چرن سچي سرنائيا۔ ساچي سرن جگت گُرديو، کلجگ اتم آيا۔ برتھا نہ جائے گُرمڪھ سيو، پرِبه ليڪھ رِسيا لگايا۔ رسنا گائے جِھوا جِھو، مستڪ لائے ساچا تھيو، کُوستڪ منيا نام رکھايا۔ الڪھ زرنجن آپ ابھيد، بهيو ابھيدا مڪھ چُھپايا۔ نہ کوئي جانے چارے ويد، برِسا مڪھ رِسيا اُٿايا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني جوت دهر، کوئي کوٺ رِسيا اُٿايا۔ کوئي کوٺ اُٿائے، کوٺ گُڙھ نواريا۔ کوئي کوٺ جگائے، سو سسے لايا هوڙيا۔ کوئي کوٺ کھپائے، هنگ چيو نہ ناں اپنا لوڙيا۔ کوئي کوٺ کھپائے، مليا شبد نہ سچا گهوڙيا۔ کوئي کوٺ بلڪائے، پرِبه ساچا مات نہ بهڙيا۔ کوئي کوٺ پھرائے، ملے نام نہ ساچا جوڙيا۔ گُرمڪھ ساچے سنت ملائے، در گھر اپنے آپ بهڙيا۔ کنت سُهاگي درشن پائے، در آئے واگاں موڙيا۔ آتم سوتي آپ جگائے، ور پائے جِها لوڙيا۔ شبد انادي اڪ سنائے، کلجگ مايا ويلا تھوڙيا۔ برِسم برِسمادي کھوج کھجائے، جوتي جوت سرُپ هر، جوتي جامه بهيڪھ دهر، گُرمڪھ ويڪھ آتم گھر، شبد سرُوبي چڙھ چڙھ گهوڙيا۔ گُرمڪھ ساچے پرڪھن آيا، بٿھ پھڙيا تير نشانہ۔ لوڪ ماتي رکھن آيا، سوہنگ بٿھ بٿھیں گانا۔ اُتر پورب پچھم دکھن کلجگ ريكھ ميٿن آيا، گنوتتا گن ندهانا۔ جوتي جوت سرُپ هر، جوتي جامه بهيڪھ دهر، گر گوبندا اڪ در، اپنا آپ سُھانا۔ در سُھائے آپ پرِبه، اپني رچن رچائيا۔ گُرمڪھان اُٿائے کول نہ، امرت مڪھ چوائيا۔ پرگٹ جوتي کرے جھب، اندھ اندھير رہن نہ پائيا۔ سنت سُھيلے لئے لبھ، لڪھ چوراسي کھوج کھوجائيا۔ اڪ کرائے ساچا حج، چرن سرن هر رگھرائيا۔ اتم ويلے رکھے ج، اپني گود اُٿائيا۔ شبد دوارے رِسيا سج، جوتي آسن لائيا۔ جگت وڪارا بيٿھا تج ساچے مندر چڙھيا بهج، گُرمڪھ ساچے در گھر ساچے ايڪا ايڪ سھائيا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني جوت دهر، کلجگ اتم ديويے ور، لوڪ مات کرے سچي گُرمائيا۔ کلجگ اتم ور گھر پايا، هوئے مات نيڙا۔ پُركھ ابناشي حُڪم سنايا، جوٿھا جھوٿھا ڏھنا نگر کھيڙا۔ سرِشٺ سبائي رِسيا جنايا، دھرت مات تيرا کُھلا ويڙا۔ گُرمڪھ ساچے لئے ترايا، آپے بٿھنھارا بيڙا۔ در دوارا بنڪ سُھايا، جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني جوت دهر، اتم کرے حق نيڙا۔ کرے نيڙا حق، حق جلاليا۔ گُرمڪھ ساچے لئے رکھ، دو جھاناں کرے رکھواليا۔ کلجگ پھل گيا پگ، پت ديسے نہ کيسے ڏاليا۔ رائے دھرم رِسيا تگ، استھل مندر هوون کھاليا۔ لڪھ چوراسي پائے نڪيل نڪ، ايڪا واري کرے ساچي چاليا۔ ڏُونگھ وھن ديويے ڏھڪ، لاڙي موٽ مارے تاليا۔ گُرمڪھ ساچے سنت جناں درس دکھائے پرگٹ هو پرتڪھ، ڏھر درگاھي ساچا ماليا۔ پرگٹ هو پرِبه درس دکھاونا۔ اپني رچن

رچاونا گرمکھاں ساچے مارگ لائیندا۔ مٹکھ کھے رہن نہ پاونا۔ سرشٹ سبائی ہوئی دُباگن، شبد ہلُونے آپ جگاونا۔ ایکا راہ ساچا دس، آتم رس ہس ہس، پرہ جھولی پاونا۔ ساچے مارگ شبد تیر مارے کس کس، کایا نگر کھیڑا ویکھے نس نس، ایکا پندھ مٹکھونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انت مٹے اندھیری مس، دیپک جوتی اک جگاونا۔ گرمکھ ساچے سنت جگائے، دھر درگاہی داتا۔ آپ اپنا شبد جنائے، بودھ آگادھ آگادھا۔ سگلا سنگ آپ نبھائے، پرگٹ ہو تریلوکی ناتھا۔ گرمکھ کایا رنگ چڑھائے، مستک ٹکا لائے ماتھا۔ شبد اڈاری پتنگ اڈائے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھاں دیوے ساچا ور، سمت چوڈاں لیکھ لکھاتہ۔ گرمکھ سوئے جان جاگ، پرہ جاگرت دشا وکھائیا۔ آپے جانے جان پچھانے کایا مندر دئے سہائے، دیپک جوتی رہیا جگائیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگ، آپ اپنے ہتھ رکھے واگ، سر سرور اک ایشنان کرائیا۔ سمت چوڈاں دھوئے داغ، آتم اچے اک ویرگ، جس جن دیا کھائیا۔ رسنا رس من دئے تیاگ، جوتی جامہ پور کرائے اپنا کاما، شبد وجائے، اک دمامہ، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرمکھاں دیوے اک ور، ساچی رنگن رنگ رنگائیا۔ رنگے رنگ مجیٹھ، لکھ چوراسی رہیا ڈیٹھ، شبد سینگھاسن ڈیرہ لائیندا۔ ساچا پیسن رہیا پیٹھ، ساچی چکی ناؤں چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جن بھگتاں دیوے شبد ور، شبد سنیہڑا اک سنائیندا۔ شبد سنیہڑا دھر فرمان، در گھر ساچے لے کے جانا۔ نہ کوئی جانے پون پانی مسان، تن رت نہ کرے پچھانا۔ گنوتنا ہر گن ندھان، کلاپت سرب سہانا۔ جوتی جوت دھرے بھگوانا، آپ اڈائے شبد بانا۔ سمت چوڈاں ویکھے مار دھیان، گرمکھ ساچا سگھڑ سیانا۔ ایکا بخشے چرن دھیان، دیوے جیا دانا۔ در گھر مندر لئے پچھان، چرن چھپائے سری بھگوانا۔ مٹکھ جیو لیکھا اتم ساڈھے تین ہتھ (مکان)، لکھ چوراسی وچ پھرانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھاں دیوے شبد ور، اگی اگی میل ملانا۔ اگی سکھ اگی گھر، ایکا رنگ رنگائیا۔ شبد اگی دیوے ور، نیکی جوت جگائیا۔ آتم سکی آتم گھر، رس پھکی دئے مٹائیا۔ گرسکھ آتم پرہ چرن وکی، پرہ قیمت دیوے پائیا۔ سوہنگ چڑھ مات پرکاشے سورج چند اک ساچی ٹکی، دوس رین رہے رُشناٹیا۔ آپے رکھے ہرجن تیری ساچی سکی، دوس رین نیتر تیجا آپے ویکھ وکھائیا۔ جانے کھیل جیو جن جی کی، نہ کوئی سکے بھيو چھپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکیسا ہر جگدیشا اپنی رہیا بنت بنائیا۔ اگی سکھاں اک دوار، پرہ ساچا مات سہائیندا۔ کایا مندر سچ گھر بار، شبدی چرن ٹکائیندا۔ مایا ممتا جگت محل اُسار، جھوٹھا آسن لائیندا۔ گرمکھاں

کرے خبردار، نگر کھیڑا اک وسائیندا۔ ساچا میلا میت مُرار، آتم اندر درس دکھائیندا۔ کھولنہارا بند کوار، پنج دھاڑ پرے ہٹائیندا۔ وچ پرہاس جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ، منڈل راس اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گُرمکھاں دیوے جگت ور، ساچا حکم سُنائیندا۔ اگی سیکھ ایکا رنگ، گر سنگت سنگ چڑھائیا۔ پوری کرے سچی منگ، سمت چوڈاں نیڑے آئیا۔ آپے کٹے بھیکھ ننگ، رو رو کھئے نہ دئے دُبائیا۔ گُرسکھ چڑھے نہ تاپ کھنکھ، روگاں سوگاں دئے مٹائیا۔ آپ بیٹھائے شبد رنگیلے پلنگ، اپنیاں بھجان اُپر اُٹھائیا۔ گُرسکھ ڈوری شبد پتنگ، وچ آکاشاں رہیا اُڈائیا۔ آتم سر سروور بخشے ساچی گنگ، اپنی ہتھیں اِشنان کرائیا۔ پنج چور نہ کرن جنگ، شبد کھنڈا ہتھ اُٹھائیا۔ اک وجائے نام مردنگ، چھٹی راگاں بھيو چُکائیا۔ آپے ہوئے سکلا سنگ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ نو دوارے بیٹھا لنگھ، دسویں آسن لائیا۔ شبد گھوڑے کسیا تنگ، گُرمکھاں رہیا چڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہتھیں پکڑے اپنے واگ، جن بھگتاں دھووے آتم داغ، اپنی سیوا رہیا لائیا۔ اپنی سیوا آپے لائے، گُرمکھاں سیو کھائیندا۔ وڈ دیوی دیو آپ اکھوئے، در در پھرائیندا۔ امرت آتم میوہ ساچا پھل کھوئے، اپنی ہتھیں توڑ ٹڑائے، رسنا جہوا ہرجن ہر گن گائے، ہر ہر ساچا میل ملائیندا۔ چھان پُن جن بھگتاں سرشٹ سبائی آپ کرائے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد مدھانا اک چلائیندا۔ شبد مدھانا آپ چلایا، چلے واہو داہی۔ راجا رانا رڑکن آیا، ہر داتا بے پرواہی۔ منکھ جیواں جھڑکن آیا، گُرمکھاں تارے پھڑ پھڑ باہیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھاں دیوے شبد ور، دو جہانی ٹھنڈیاں چھائیں۔ اگی سکھاں ایکا راگ، نادی ناد وجائیا۔ آتم رہے اک ویراگ، ہر درشن نیت پائیا۔ سدا سہیلا رہیا جاگ، آلس نندرا لاپیا۔ در در گھر گھر لائے بھاگ، ساچا دھام سہائیا۔ چرن دھوڑ کرے مجن ساچا ماگھ، گُرمکھ ساچے سنت اُٹھائیا۔ چرن کول جن جائے لاگ، ترشنا آگ بُجھائیا۔ لوک ماتی وڈ وڈ بھاگ، ہر سرن سچی ملی سرنائیا۔ اگی سکھاں اک اکٹھ، ایکا گھر سہاونا۔ آپے جائے ٹھ، گر سنگت تیرا درشن پاونا۔ کلجگ اتم کرے چٹھ، اُلٹی لٹھ گِراونا۔ گر سنگت دوارا تیرتھ اٹھسٹھ، پرہہ ساچا لیکھ لکھاونا۔ کایا مندر ویکھے مٹھ، پنج تتی آگ بُجھاونا۔ پنجے چور ہون بھٹھ، ہتھیں اپنی میٹ مٹاونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا درس دکھاونا۔ اگی سیکھ اک دوار، ایکا رنگ چڑھنیا۔ درس دکھائے اپر اپار، کلجگ بیڑا بنھیا۔ پون اُنجا چھتر جھلار، بھرماں بھانڈا بنھیا۔ ویکھن جائے در دوار، جس جن من تن آتم مٹیا۔ آتم تاکی کھلے کوار، دوٹی دُشٹاں ڈٹیا۔ وا نہ لگی تتی ہاڑ، دیوے نام سچا دھن دھنیا۔ جگت وکارا آپ چیکے اپنی داڑھ،

گرمکھاں راگ سُنائے کتیا۔ در گھر ساچے دیوے واڑ، کلجگ اتم بیڑا بنھیا۔ جوت جگائے بہتر ناز، لکھ چوراسی لاوے سنھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھاں دیوے شبد ور، جس جن اتم منیا۔ تن من مئے من، جس جن آپ جنائیندا۔ جگت ہنکارا رکھے تن، ساچا دھن جھولی پائیندا۔ کوئی نہ لائے مات سنھ، دس کیسے نہ آئیندا۔ گر شبدی چڑھے ساچا چن، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ جن بھگتاں بیڑا دیوے بتھ، سنجھ سویر اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھاں دیوے اک ور، ایک اگی نام پائیندا۔ ایک اگی دیوے داج، اگی سکھ لئے پرنائیا۔ شبد سُنائے اک آواز، ایک گھر وچے ودھائیا۔ بھاگ لگائے دیس ماجھ، جوتی شبدی آپ بنائے دھی جوائیا۔ اتم ویلے رکھے لاج، مات پت پوت اکھوائیا۔ شبد سروپی دیوے داج، پلے گنڈھ بٹھائیا۔ دھر درگاہی ساچا راج، پرہ چرن سرن سچی سرنائیا۔ اک سوارے گرمکھ کاج، اپنی سیوا آپے لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت وچولا آپ بنائے جگت سانجھ، گرمکھاں سگن لگائیا۔ ساچا سگن ہتھ رکھائے، پہلی چیتر دوس وچار۔ سمت چوڈاں ہو پرتکھ وکھائے، گرمکھاں بٹھ دھار۔ لکھ چوراسی ککھ اڈائے، چاروں کٹ دھندوکار۔ گرمکھاں مکھ سگن لگائے، گر شبدی کر پیار۔ ہوئے ہنگتا روگ مٹائے، تن کرائے اک شنگار۔ اُجل مکھ مات کرائے، کلجگ تیری اتم وار۔ مات ککھ سپھل کرائے، ویکھے در دربار۔ جگت ترشنا بھکھ مٹائے، گنو غریباں پاوے سار۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرمکھاں دیوے شبد ور، لہنا دینا رہیا اُتار۔ لہنا دینا قرض چکاونا۔ دھر دھر جگ جگ لیکھا، اپنی ہتھیں حساب مکاونا۔ گرمکھ ساچے نیتر پیکھا، دھرم رائے پرہ در ڈرکاونا۔ چتر گیت مٹائے ریکھا، آپ اپنا حکم سناونا۔ کون جوتی دھارے بھیکھا، اتم راما درس دکھاونا۔ ورن گوتی بھو مٹاونا۔ پارپرہم برہم وچ سماونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھاں دیوے شبد ور، ساچا مارگ مات لگاونا۔ ساچا مارگ مات لگائے، گرمکھاں کن سُنائیندا۔ منمکھ جیواں ڈن لگائے، نہ کوئی انت چھڈائیندا۔ گرمکھاں بیڑا بٹھ وکھائے، اپنی کندھیں بہار اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے توڑے خانہ بندی، جو جن گائے بتی دندی، رس رسنا وچ ملائیندا۔ بتی دند بتی دھار، پرہ ماتا دئے بخشائیا۔ کلجگ تیری اتم وار، سوہنگ سچی جوت جگائیا۔ مانس دیہی اُترے پار، جو جن مدھرا ماس تجائیا۔ رسنا چاہ نہ کرے پیار، ایک سال رہیا جنائیا۔ در در گھر گھر پاوے سار، کون گرمکھ رہے سچی سرنائیا۔ گر پیر نہ کرے ادھار، پرہ مارے مارے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں پیج رہیا سوار، منمکھ جیو رہن نہ پائیا۔

نہ گرنہ چيلا کوئی، ہر کا حکم پچھانے نہ۔ دو جہانی ملے نہ ڈھوئی، جو چلے پرہ کے بھانے نہ۔ گرمکھ آتم کدے نہ سوئی، رنگ ساچا مٹکھ مانے نہ۔ آتم اندر کدا عرضوئی، پرہ آپے پئے چھانے، جیو جنت کوئی جانے نہ۔ ڈرمت میل پاپاں رہیا دھوئی، دس آئے کسے سگھڑ سیانے نہ۔ ایک ہل ساچا رہیا جوئی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نام وست ساچا بیج، ساچا دانہ کوئی جانے نہ۔ نام بیج ہر تن کیاری، ہر پہلی وار بجائیندا۔ ہل چلائے ستاراں ہاڑی، وڈی وڈ کرائیندا۔ پہلی چیتر ویکھ پھلواری، نج اپنا حکم جنائیندا۔ اتم کٹنی فصل ہاڑی، ناڑی ناڑی اک وجائیندا۔ لیکھا لکھنہار جنگل جوہ اُجاڑ پھاڑی، اُچے پرہت ویکھ وکھائیندا۔ دیپ لوء چرناں ہیٹھ رہیا لتاڑی، سچ پرکاش اپنا اک کرائیندا۔ گرمکھاں پھرے پچھے اگاڑی، داسی داس آپ اکھوائیندا۔ نام تیل جوت نرنجن رہیا چاڑھی، لال رنگ ساچی مہندی ہتھیں لائیندا۔ کایا ڈولے آپے واڑی، اپنی ہتھیں بند کرائیندا۔ سچ کہارا ہر کرتارا گرمکھ اٹھائے ساچی ڈولی، نو دوارے پار کرائیندا۔ دوس زین کرے پیارا، گرمکھ ساچن میت مرار، دھن سبھاگ ستاراں ہاڑا، وچھڑے میل ملائیندا۔ جُگان جُگان دا کیا ادھارا، کلجگ اتم مؤل چکائیندا۔ شو جی نظر بھیٹ کرے ترسول، جگت جگدیشے ہتھ پھڑائیندا۔ پُرکھ ابناشی نہ جائے بھول، جگ جگ بھیکھ وٹائیندا۔ لہنا دینا برہمے شو چکائے مؤل، لکھ لکھ لیکھ حساب مکائیندا۔ ہر ہر ساچا کنت کنتوبل، گرمکھ ساچے ساچی ناری جگ جگ سیوا لائیندا۔ ساچی ناری کنت سہاگن، پُرکھ ابناشی پایا۔ آپ اُچائے اک ویراگن، سوہنا سیس گندایا۔ ہتھیں بٹھے ساچا تاگن، جگت جگدیش سر تاج ٹکایا۔ جو جن سرنائی لاگن، پرہ ساچے دھام دئے بہایا۔ آپ بُجھائے ترشنا اگن، دوس تین جس درشن پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہاڑ ستاراں کر وچار خوشیاں نال منایا۔ ہاڑ ستاراں سہائی رت، ستجگ تیری مات اُپائیا۔ کلجگ وڈھے نک گت، بے مکھ رہن نہ پائیا۔ پُرکھ ابناشی پاربرہم اچت، گرمکھ آپ اٹھائے ساچے ست، مستک ٹکا رہیا لگائیا۔ امرت آتم پیائے گھٹ، لکھ چوراسی جانی چھٹ، پنجان چوراں جڑ دیوے پُٹ، سوہنگ تکھا تیر رکھائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی جائے جُٹ، در در گھر گھر اندر مندر ہوئے لُٹ، گرو دوارا نہ کوئے بچائیا۔ تیر نرالا رہیا چھٹ، ستان دیپاں پے جائے پُٹ، راج راجاناں شاہ سلطاناں لاڑی مؤت کل پھرے ہلکائیا۔ گرمکھاں بٹھے ہتھیں گانا، پُرکھ ابناشی ہر بھگوانا، ایک دیوے جیا دانا، در گھر ساچے میل ملائیا۔ آپے گوپی آپے کاہنا، ناری کنت گرمکھ ساچے سنت شبد بیٹھائے وچ پانا، لواں پُریاں اک اڈانا، زمیں اسماناں گگن پاتالاں وچ سمائیا۔ ہرجن تیرا سدا رکھوالا، دوس زین کرے پرتپالا، دیناں بندھو دین دایالا، لوک ماتی

سیو کھائیا۔ جگت اولڑی چلے چالا، آپے بیٹھا ہر دھام سچّی دھرم سالہ، ساچا دیپ جوت جگائیا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکالا، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر گوبندا ویکھ گھر، ایکا جوت جگائیا۔ گر گوبند وسیا گھر، ہویا جوت اُجالا۔ سچ دوارا لکھیا در، پرہ ملیا گوبند گوبند گر گوپالا۔ جنم جگت دا ملیا ور، پھل لگے ساچے ڈالا۔ سچ دھرم دی لائے جڑھ، منمکھ جیواں کرے منہ کالا۔ چار ورنان گھاڑن ایکا گھڑ، اک وکھائے ساچا گھر، شبد وجائے ساچا تالا۔ اندر مندر آپے چڑھ، سرت سوانی لئے پھڑ، پھل ویکھ لگا کایا ڈالا۔ دوس رین پرہ ربیا لڑ، من مت اکھاڑے تیری جڑھ، گرمت کرے پردھانا۔ موہ وکارا جائے سڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں ہتھیں بٹھ گانا۔ ہتھیں بٹھ نام ڈور، ڈوری اپنے ہتھ رکھائیا۔ کلجگ رین اندھیری گھور، نہ کوئی کرے رُشنائیا۔ نو دوارے پیا شور، ہاباکار رہی کر لائیا۔ ایکا جھگڑا مور تور، نہ سکے کوئی چکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھاں دیوے شبد ور، ویلے اتم ہونے سہائیا۔ ویلا انت سنت نہ جانن، کنت نہ پایا کھلا۔ جیو جنت نہ مات پچھانن، پرہ وسایا کون محلہ۔ گن ندھانی ہونے نادانن، ہتھ آیا نہ شبد بھلا۔ وید پُران پڑھ پڑھ چھانن، دئی دویت نہ مٹیا سلا۔ مٹا شیخ انجیل قرآن، پایا حق نہ سچ مصلّا۔ گرنتھی پنٹھی اک دھیانن، بھو نہ آیا سلوک پہلا محلہ۔ نہ کوئی ویکھ انتر آتم مار دھیانن، گر نانک ترے گن رُپ سمایا۔ ساچے مندر نہ ہونے چانن، ہون پون نہ کھئے کرایا۔ اتم دیوے نہ کوئی دانن، جگت جھولی رہے بھرایا۔ نہ کوئی جانے برہم گیانن، شبد ستار نہ کھئے وجایا۔ راگ نہ سُنیا ساچا کانن، انحد راگ نہ دئے اُچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیرا اتم بالن لکھ چوراسی ہاڈی دئے بنایا۔ گرمکھ تیرا ست سرُپ، ساچے وچ سمایا۔ جگت اندھیرا اندھکوپ، انت رہن نہ پایا۔ ہاباکاری چاروں کوٹ، ساچا تیر رہیا چھوٹ، نہ سکے کوئی اُٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، میٹ مٹائے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ ورتارا آیا۔ سچ سچ ہر ورتار، ساچا کلس ہتھ اُٹھائیا۔ امرت بھریا ہر بہنڈار، ستجگ ساچی بنت بنائیا۔ گرمکھاں بخشے ایکا دھار، دیوی دیو دئے دُہائیا۔ جگا جگنتر ساچی کار، بھو نہ جانے رائیا۔ پرگٹ ہونے نر نرنکار، ماجھے دیس وجے ودھائیا۔ سمبل نگری چار دیوار، کایا نگری اک رکھائیا۔ سچ سمگری شبد دھار، پرہ اپنی وچ رکھائیا۔ آپے کڈھ وارو وار، سمت سمتی لیکھ لکھائیا۔ بھریا رہے سدا بہنڈار، توٹ کدے نہ آئیا۔ ساڈھ تے ہتھ سپاں جگت وبار، ساڈھ تے ہتھ لیکھ مٹائیا۔ نو دوارے کھول دوار، دسویں بوجھ بُجھائیا۔ مایا ممتا رہے ساڑ، گرمکھ نیڑ نہ آئیا۔ پھڑ پھڑ باہوں رہیا چاڑھ، شبد سنگھاسن اک وچھائیا۔ کوئی نہ

دسے جھوٹی دھاڑ، شبد کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ جوت جگ بہتر ناز، سمت سولاں جو جن درشن پائیا۔ بجر کپاٹی جائے پاڑ، لہنا دینا مول چکائی۔ اتم لیکھا چکے ستاراں ہاڑ، کلجگ تیری اتم تھت لکھائی۔ بیس بیسا پرگٹ ہٹے وچ پہاڑ، نیناں دیوی چرن چھپائی۔ کمرکسا کر تیار، شبد کھنڈا وچ برہمنڈاں اپنا آپ بھوائیا۔ لوک مات لائے ساچا ڈنڈا، چار ورن پرہہ ونڈے ونڈاں، ذات پات رہن نہ پائیا۔ نہ کوئی دسے بھیکھ پکھنڈا، ایکا گوہند گوہند گائیا۔ گرمکھ آتم کوئی نہ دسے رنڈا، پرہہ ساچا کنت سہاگی ساچے سیس ٹکائی۔ لیکھے لائے کھانی جیرج انڈا، اُتہج سینج آپ مٹائی۔ گرمکھ ونڈاؤنی ساچی ونڈا، سمت تیراں ہاڑ ستاراں آئیا۔ کیسے ہتھ نہ آئے وچ برہمنڈاں، برہما اٹھ نیت رہیا اٹھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھاں کایا دکھ رہیا مٹائی۔ ہر رچنا جگ چار، آپ اپائیا۔ ہر رچنا جگ چار، آپ رچائیا۔ ہر رچنا جگ چار، سرشٹ سبائیا۔ ہر رچنا جگ چار، لکھ چوراسی بنت بنائیا۔ ہر رچنا جگ چار، منڈل راسی آپ سہائیا۔ ہر رچنا جگ چار، رو سس جوت پرکاشی، ساچی سیوا لائیا۔ ہر رچنا جگ چار، پرتھی آکاشی بن تھماں گگن رہائیا۔ ہر رچنا جگ چار، گھر گھر در در اندر کرے واسی، واس نواسا دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ بنت بنائیا۔ ہر رچنا جگ چار، جگا جگنتیا۔ ہر رچنا جگ چار، پورن بھگونتیا۔ ہر رچنا جگ چار، سچ میلا سادھن سنٹیا۔ ہر رچنا جگ چار، کھیلے کھیل ہر ہر کنتیا۔ ہر رچنا جگ چار، گوہند کایا روپ بسنتیا۔ ہر رچنا جگ چار، یودھا سور دھنی دھنوتیا۔ ہر رچنا جگ چار، سرب کلا بھرپور پتی پتوتیا۔ ہر رچنا جگ چار، گرمکھ ساچی نار ستی ستوتیا۔ ہر رچنا جگ چار، دھیرج یت ست سنتوکھی مات آپ اکھونتیا۔ ہر رچنا جگ چار، گرمکھاں رکھتہارا پت، آتم بیج بیجے ساچے وت، پھل پھلواڑی اک اگنتیا۔ ہر رچنا جگ چار، جگو جگ پاوے سار، برہما شولے ادھار، کروڑ تیتسا بھیکھ وٹنتیا۔ ہر رچنا جگ چار، پرگٹ ہو بولے اوتار، سچ مارگ اپنے ہتھ رکھنتیا۔ ہر رچنا جگ چار، چوھی تت چوھی اوتار، پرکرتی جیو اپار، پنجاں تتاں ایکا دھار، پنجاں میلا ہر بھگونتیا۔ ہر رچنا جگ چار، راگ راگنی کرے پیار، برہما ویتا وید اچار، سُستی پینا سچی دھنکار، نر نرائن راگ سننتیا۔ ہر رچنا جگ چار، پرہہ ساچی ہتھ دھار، کرے کھیل اپر اپار، وڈ داتا گن گنوتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند کایا رنگ بسنتیا۔ ہر رچنا جگ چار، چلت کرایا۔ جگ جگ پاوے سار، دھرم دھرایا۔ جیو جنت لے ابھار، سادھ سنت تریا۔ گرمکھ ناری کنت پیار، شبد پنکھوڑا اک جھلایا۔ آپے وسیا سب تون باہر، گوڑھا رنگ اک چڑھایا۔ نام چوڑا اپر اپار،

ہتھیں مہندی پریم لگایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرِ رچنا جُگ چار، اپنا کاج رچایا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، کاج
 نرنکاریا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، کرے کھیل وارو واریا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، چارے جُگ مات اپاریا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، دھرت مات
 گود اٹھا رہیا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، لکھ چوڑاسی آپ اُپا رہیا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، گرمکھ ساچے سنت جنا گھر ساچا اک وکھا رہیا۔
 ہرِ رچنا جُگ چار، گوہند کایا رُوپ بسنت، انت اپنی مہا آپ جنا رہیا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، جوگ ابھاسیا۔ ہرِ رچنا جُگ چار،
 شبد پرکاشیا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، پُرکھ ابناشیا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، گھٹ گھٹ اندر رکھے واسیا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، ویکھ وکھانے
 پرتھی اکاشیا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند کایا کنچن رُوپ شبد چلائے سواس سواسیا۔
 ہرِ رچنا جُگ چار، آپ کرتاریا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، سرب پساریا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، جوت ادھاریا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، شبد
 دھنکاریا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، کرم وچاریا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، ایک ایک ایککار ایک دھام سہا رہیا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، پون پونی
 آپ اڈار، اونی گوئی پاوے سار، پُریاں لواں رہن نہ دیوے کو، دو جہانی پسر پساریا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، گوہند کایا کنچن رُوپ، ہرِ وڈا شاہو بھوپ، جوت سرُوپی سنگر سچ سنگھاسن آسن لا رہیا۔ ہرِ رچنا جُگ
 چار، جوت اکلیا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، لکھ چوڑاسی رہے سوالیا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، پرہ بنیا دُھر درگاہی ساچا والیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، دوویں ہتھیں پھرے خالیا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، آپے ویکھے پرکھے کر وچار، پھل لگا کون ڈالیا۔ ہرِ رچنا جُگ چار،
 گرمکھاں کرے سد پیار، دیوے نام دُھر درگاہی اک دلایا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، سنت سہیلا میت مُرار، پرگٹ ہوئے وچ سنسار، جُگ
 جُگ بٹھے اپنی دھار، اپنے رنگ رنگا لیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، گوہند کایا کنچن رُوپ، جُگ جُگ مہا مات انوپ، آپ اپنے وچ
 سما لیا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، چوٹ نگاریا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، کھوٹ گوا رہیا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، شبد بھنڈار اتوٹ اتوٹ رکھا
 رہیا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، کوٹن کوٹی جیو اُپا رہیا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند کایا
 کنچن رُوپ، پون اُنجا دیوے دھوپ، نام سگندھی اک رکھا رہیا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، بھگت بھگوانیا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، چارے
 وید بھید در دربانیا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، اٹھاراں کتیب دُھر درگاہی اک فرمانیا۔ ہرِ رچنا جُگ چار، اچھل اچھید کرے کھیل مہانیا۔ ہرِ
 رچنا جُگ چار، جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کنچن کایا گوہند رُوپ گر شبد کرے مستانیا۔ ہرِ رچنا جُگ چار،

گنت گنائیا۔ ہر رچنا جُگ چار، سادھ سنت رہیا وڈیائیا۔ ہر رچنا جُگ چار، دیو دنت دئے سجائیا۔ ہر رچنا جُگ چار، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گوبند کایا کنچن روپ ساچا گڑھ اک اُپائیا۔ ہر رچنا جُگ چار، جُگ اُپائیندا۔ جُگ جُگ بٹھے دھار، دھرم چلائیندا۔ ستجگ تریتا اُترے پار، بیس بیسا جنم دوائیندا۔ دواپر تیری مات وار، دو دوتے بھیکھ وٹائیندا۔ ارجن بنیا میت مُرار، رتھ رتھوہی آپ اکھوائیندا۔ اٹھارن دھیائے گائے گیتا، بھگت سُنائے ساچی ریتا، آتم دھیر دھرائیندا۔ چرن دوارا ہر نرنکارا، ایک پاپا پُرکھ اپارا، آتم دیہی تن من جیتا، پرہہ ساچا راہ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گوبند کایا کنچن روپ، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ ہر رچنا جُگ چار، جوگ کمایا۔ ترے جُگ اُترے پار، چوتھے جُگ وقت سہایا۔ کلجگ تیری ساچی دھار، ور منگے در دربار، پرہہ اتم بھچھیا پایا۔ نال رلیا محمدی یار، کیتا قول سچا اقرار، پرگٹ ہوتے ہر نرنکار، چوڈاں طبقات مارے مار، صدی چوڈھویں ہوتے خوار، جوتی بھیکھ وٹایا۔ شبہ کھنڈا ہتھ داتار، وچ برہمنڈاں پاوے سار، جیرج انڈاں کرے خوار۔ منمکھاں وڈھے گنڈھاں، آپے سٹا دے کر کنڈاں، نار دُباگن ہوتے خوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوبند کایا کنچن روپ پایا پُرکھ اپار۔ ہر رچنا جُگ چار، جُگ جُگ جگت گُرمائیا۔ ہر رچنا جُگ چار، کلجگ اتم وار ملی مات ودھائیا۔ دھرت مات ہوئی تیار، ہنٹھیں مہندی ایک لائیا۔ لکھ چوراسی نار مُٹیار، ویلے اتم لے پرنائیا۔ دھرم رائے دا کھولے بند کواڑ، ساچے مندر دئے ٹکائیا۔ اتم لیکھا چُکنا ستاراں باڑ، سرشٹ سبائی آپ مٹائیا۔ چاروں گنٹ دسے اُجاڑ پہاڑ، نگر کھیڑا شہر کوئی دس نہ آیا۔ ایک پھرے اگمی دھاڑ، شبہ گولہ کاڑ کاڑ، مارنہار دس نہ آئیا۔ گُرمکھ ساچے ساچے لاڑ، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گوبند کایا کنچن روپ، آپ اپنے رنگ سہائیا۔ ہر رچنا جُگ چار، رچن رچائیندا۔ کلجگ تیری اتم دھار، ویکھ وکھائیندا۔ پرگٹ ہوتے وچ سنسار، جوت سروپی جامہ پائیندا۔ نہکلنک چوہیاں اوتار، جوتی جوت جگائیندا۔ گر گوبند کر پیار، گنی گہندے میل ملائیندا۔ ساچی بندے کل نیار، جوتی ماتا گود ٹکائیندا۔ کیا کوئی بندے وچ سنسار، بھیکھ نہ پائیندا۔ سرب بخشندے بخشنہار، گُرمکھاں پیج رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گوبند کایا کنچن روپ، اپنا آپ وٹائیندا۔ ہر رچنا جُگ چار، کلجگ ملی وڈیائیا۔ آد انت ایک دھار، کلجگ اتم لہنا دین چُکائیا۔ شبہ گہنا اپر اپار، نیتر نیناں دئے وکھائیا۔ گُرمکھاں لینا کر پیار، پرہہ اپنی ہتھیں رہیا پائیا۔ گر سنگت بہنا چرن دوار، بہانا سہنا حُکم جنائیا۔ پرگٹ ہوتے ہر نرنکار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

گوبند کایا کنچن رُوپ، کنچن رنگ رنگائیا۔ ہر رچنا جُگ چار، کلجُگ ہوئے سوالیا۔ چوٹھے چوٹھے آئی ہار، پھرے ہتھیں خالیا۔ کوئی نہ دسے ساچا یار، گھر گھر کڈھی بیٹھے دوالیا۔ گُرمکھاں میلا میت مُرار، دوس رین رسنا رہے چتار، اتم توڑے جگت جنجالیا۔ ہر کھنڈا شبد دو دھار، لکھ چوراسی مارے مار، پھل رہن نہ دیوے کیسے ڈالیا۔ جوتی جاما بھیکھ نیار، ورن گوتی وسے باہر، اوچاں نیچاں ایک رنگ سما لیا۔ راج راجانا کرے خبردار، سادھاں سنتاں دئے ہلار، گُرمکھاں بخشے چرن پیار، جو جن آئے در سوالیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گوبند کایا کنچن رُوپ، جگت چلے اولڑی چالیا۔ ہر رچنا جُگ چار، کلجُگ ونڈ ونڈائیا۔ دھرت مات دی سُن پُکار، برہمنڈ ہوئے بلکائیا۔ ست پُرکھ نرنجن پاوے سار، گھر ستویں ویکھ وکھائیا۔ شبد سُنپہڑا دیوے ساچی دھار، در چھیواں گھلائیآ۔ پون سوامی کر تیار، پنچم بُوہا لاپیا۔ چوٹھے گھر ایک دھار، شبد جوتی پونی میل ملائیآ۔ ترے گن مایا ت وچار، پرہہ ساچی بنت بنائیآ۔ برہما شو کر آکار، ساچی سیوا لائیآ۔ آپ اپنا رُوپ اپار، وشنوں بھیکھ وٹائیآ۔ جوت سرُوپ سرب پسار، دیوے شبد جنائیآ۔ آپے وسیا ہو ہو باہر، آپے وچ سمائیآ۔ آد اتا ایکنکار، ایک رنگ رنگائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گوبند کایا کنچن رُوپ، دس کیسے نہ آئیآ۔ ہر رچنا جُگ چار، شبد جنائیآ۔ ترے گن پائے سار، ت تتی رہیا اپائیآ۔ لکھ چوراسی بٹھے دھار، دھرتی اُپر جل ٹکائیآ۔ پُریاں لوآں پاوے سار، آکاش پرکاش جوت نرنکار، ہر گھٹ میں رہیا سمائیآ۔ داسن داس ہر نرنکار۔ گُرمکھاں اتم پاوے سار۔ پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن نر اوتار۔ پرگٹ ہویا دھر درگاہی ساچا مالی کرے کرائے چرن پیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوبند کایا کنچن رُوپ، آپے جانے اپنی دھار۔ ہر رچنا جُگ چار، کلجُگ ویلیا۔ بھگت بھگوتی ساچی دھار، اچرچ کھیل پرہو کل کھیلیا۔ رنگ بسنت تن شنکار، کایا چولے سولان سولیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوبند کایا کنچن رُوپ، آد انت کدے نہ ڈولیا۔ ہر رچنا جُگ چار، کلجُگ بھیکھ وٹایا۔ شبد دمماہ اپر اپار، سریشٹ سبائی ویکھ آپ وجایا۔ لوآں پُریاں آپ سُنار، سُننپہار آپ اکھوایا۔ گوبند گائن گیت اپار، سوہنگ ساچی ریت چلایا۔ پد امرا پائن گُریکھ ساچے سنت مُرار، ہر پردے چیت وسایا۔ آپ وکھائے در سچا دربار، پت پت پت بنایا۔ نو دوارے کھول کواڑ، کلجُگ ریت وکھایا۔ پہلے ویکھ پنچم دھاڑ، ہاباکار کرایا۔ دو جے مایا ممتا آڑ، جیو جنت پھرے بلکایا۔ تیجے نو اٹھاراں رہی ساڑ، اُپر نیچے پھرے بلکایا۔ چوٹھے گھر کرے وچار، ست ستوادی ڈیرہ لایا۔ پنچم کھولے اک کواڑ، پون شبدی جوتی میل ملایا۔ چھیویں گھڑیا آپے گھاڑ، ہر

شبدی ناد وجایا۔ ستویں میلا پُرکھ برہماد، پاربرہم سمایا۔ اٹھویں اٹھان تتاں واد وواد، مت بُدھی من پھرایا۔ نوویں نو در ویکھے کون پُرکھ ابناشی رہیا ارادھ، رسنا ہر گن گایا۔ در گھر دسویں سدا سدا رہے وسما، شبد سینگھاسن اک وچھایا۔ آپے بیٹھا آد جگاد، جگ جگ بنت بنایا۔ سنت سہیلے رہے ارادھ، پرگٹ ہونے درس دکھایا۔ اک وجائے ساچا ناد، سوہنگ ناؤں دھرایا۔ سُنے پُکار ہر برہماد، تھائوں تھائیں دئے دُہایا۔ گُرمکھاں بیڑا رہیا باندھ اپنے کندھ اٹھایا۔ بھاگ لگایا در دربار، کروڑ چھیانویں دئے لٹکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند کایا کنچن روپ، ہر ساچے روپ سمایا۔ ہر رچنا جگ چار، کلجگ کال پروانیا۔ دیوے ور پُرکھ کرتار، سچ شبد جگت نشانیا۔ ساچی دھارا شبد کٹار، پھڑائے ہتھ بلی بلوانیا۔ اتم مارے وارو وار، جودھا سور نو جوانیا۔ جیاں جنتاں کرے خبردار، سوہنگ تیر تکھی کانیا۔ ناتا تئے میت مُرار، کلجگ میٹے انت نشانیا۔ پرگٹ جوتی نہکلنک نرائن نر اوتار، کرے پرکاش کوئن بھانیا۔ گُرمکھاں سد ہویا داس، پھڑتارے وڈ وڈ کر مہربانیاں۔ پرہ ملن دی رکھی آس، بیس بیسے ایہہ نشانیاں۔ نورو نور جوت پرکاش شبد جھلائے پون مسانیاں۔ لکھ چوراسی کایا منڈل پائے راس، نہ کوئی جانے جگت وڈ ودوانیاں۔ ورتے ورتاوے پرتھمی آکاش، میٹ مٹائے جیو شیطانیاں۔ گُرمکھاں لیکھے لائے سواس سواس، اتم رڑکے وانگ مدھانیاں۔ لکھ چوراسی ہونی ناس، کوئی نہ دیوے کیسے پانیا۔ پرگٹ ہویا شاہو شاہاس، اک پڑھائے ساچی بانیا۔ نہ کوئی کھائے مدرا ماس، دُھر درگاہی اک فرمانیا۔ نج گھر اتم رکھے واس، گرچرن پرتی وٹھو جن فربانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند کایا کنچن روپ، دسے سچ نشانیا۔ ہر رچنا جگ چار، کلجگ خوشی منائیا۔ ساچا میلا محمدی یار، صدی چودھوی آئیا۔ عیسیٰ موسیٰ ہو تیار، پرہ ساچا سنگ نبھائیا۔ سمت اٹھاراں بٹھے دھار، ایک اڈولے پائیا۔ سمت ائی لائے پار، ڈونگھی دھار پار کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند کایا کنچن روپ، ساچا بھوپ سائیا۔ ہر رچنا جگ چار، کلجگ ویکھیا۔ ستجگ ساچا ویکھ دوار، پرہ دھارے جوتی بھیکھیا۔ در گھر ایک اپر اپار، نیتر لوچن آپے پیکھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند کایا کنچن روپ، لکھنہارا لیکھیا۔ ہر رچنا جگ چار، جگ جگ شبد اُپنیا۔ کلجگ تیری اتم وار، کوئی کیسے نہ دسے بنھیا۔ گر پیر رہے وچار، گھر گھر بھریا ایک جتیا۔ اتم پینی ڈاڈھی مار، تن مندر لگنی سنھیا۔ پرگٹ ہونے نہکلنکی نر اوتار، لکھ چوراسی دیوے دُنیا۔ شبد ڈنکی اپر اپار، آپ اُپائے ہر نر نار، ساچا چڑھائے ایک جتیا۔ گُرمکھ ساچے اترے پار، آپے بخشے چرن پیار، پرہ بیڑا اتم بنیا۔ لوآن پُریاں ایک دھار، دیوی دیوت کر

تیار، لوک ماتى پُرکھ بدھاتى دیوے داتى، سَتجُگ ساچا جميا۔ جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنى جوت دھر، گوہند کایا کنچن رُپ، آپ آپے اندر منيا۔ ہر رچنا جُگ چار، جُگ پلٹائیندا۔ جُگ جُگ بٹھے دھار، مٹمکھ میٹ مٹائیندا۔ چھٹی چھٹی اترے پار، نو چار چار نو اک وبار، آپے ویکھے نگر گراؤں محل اٹل شہر اپار۔ کون اٹھائے پھڑ پھڑ بابوں، ہوئے سہائی اندر باہر۔ لیکھا جُکے تھائیں تھائوں، جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنى جوت دھر، گوہند کایا کنچن رُپ، چارھے رنگ اپار۔ کلجُگ ونڈ ونڈاؤن آیا، پرہہ کنت اتم وارى۔ برہمنڈ کھیل کھلاؤن آیا، پھڑ شبد چند کٹارى۔ جیرج اند مٹاؤن آیا، اُتہج سینج پاوے سارى۔ مٹمکھاں کنڈ وڈھاؤن آیا، لکھ چوراسى سْتى پیر پسارى۔ جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنى جوت دھر، ہرجن ساچے رنگ رنگاؤن آیا، بن بن شبد للارى۔ ہر رچنا جُگ چار، کلجُگ انت کرائيا۔ گرمکھاں پاوے سار، لیکھا لہنا آپ چُکائيا۔ ایکا منگے چرن پیار، شبد بھچھیا جھولی پائيا۔ آپے سانجھا میت مُرار، نین مُندھارا ہر رگھرائيا۔ وسر نہ جائے وچ سنسار، کلجُگ زین اندھیری چھائيا۔ گرمکھ ساچے رہنا خبردار، ویلا گیا ہتھ نہ آيا۔ آپے گھڑے بھنہار، لکھ چوراسى بنت بنائيا۔ چھپر چھن وسے باہر، اُچ محل اٹل کھتے دِس نہ آيا۔ گوہند کایا نگر اپار، چار دوارى کوئی دِس نہ آيا۔ ہر رچنا جُگ چار، کلجُگ اتم دھنديا۔ ہر ویکھے کھیل اپار وچ سنسار، پرہہ ساچن خاکی بنديا۔ پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن نر اوتار، آپ اٹھائے راجن راج اتم اندھيا۔ سمت تیراں بٹھے دھار، والى ہند رہنا خبردار، مدرا ماس تجاؤنا گنديا۔ سمت چوڈاں چوڈاں آپ وچار، گرمکھاں چرن چھپائے دوار، ایکا اگی پئے پہلی وار، اتم گھر اُچائے پرماننديا۔ آپے ویکھے وارو وار، گر سنگت رہنا مات تیار، پرہہ در در گھر گھر بھردا پھرے بھنڈار، لیکھا لیکھ مٹائے بھاگاں منديا۔ جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنى جوت دھر، گوہند کایا کنچن رُپ، ہر شبد رنگیلے رندے رنديا۔ ہر رچنا جُگ چار آپ رچائيا۔ گرمکھ ورلا مات بچنا، کلجُگ لاڑى مؤت کرے گرمائيا۔ جوٹھ جھوٹھ نو در پنج تت گھر گھر خالی نچنا، ساچا نام کوئی دِس نہ آيا۔ گر پورے شبد واک گرمکھ ورلے اتم بچنا، مٹمکھ دین دُہائيا۔ کایا ماٹی بھانڈا کچٹا، اتم بھتے بہن وکھائيا۔ سمت چوڈاں گرمکھاں دیون آئے دچھنا، اک نریل ہتھ رکھائيا۔ ساڈھے تین ہتھ سیان آپے کچھٹا، لکھ چوراسى گیز مٹائيا۔ شبد دوارے بہ بہ ہسنا، پرہہ کھیوٹ کھیٹ جگت ملاہيا۔ گر چرن دوارے ساچے وسنا، ساچا میت پتا پوت اکھوائيا۔ مٹے زین اندھیری کلجُگ مسنا، مدرا ماس رسن تجائيا۔ اتم جوتى تیج پرکاش رو رو سسنا، ہر ساچا رہيا کرائيا۔ ویکھ وکھائے پرتھمی آکش اکسنا، اپ تیج وائے نال رلائيا۔ سرشٹ سبائی آپے متھنا، متھنہار اکھوائيا۔ گرمکھ چڑھائے

ساجے رتھنا، سوہنگ رتھ چلائیا۔ لکھ چوراسی پائے نتھنا، ڈوری اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگ جگ چلائے اپنی کتھنا، اکتھ کتھی نہ جائیا۔ سرب کلا آپے سمرتھنا، کلجگ اتم بھیکھ وٹائیا۔ گرمکھ چھاچھ ورو لے مکھٹا، لکھ چوراسی پائی پھاپیا۔ ویلے انت کیسے نہ رکھٹا، جمڈوتاں ہتھ پھڑائیا۔ گرمکھاں لاج رکھٹے چرن لگایا مستک متھنا، دھوڑی خاک رمائیا۔ پردے اندر ہر ہر وسنا، آتم سیجا آسن لائیا۔ ایک راہ ساچا دسنا، شبد نیزہ ہتھ پھڑائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند کایا کنچن روپ، کنچن گڑھ سہائیا۔ ہر رچنا جگ چار، کلجگ ویکھ وکھائیا۔ ہر شبیدی پاوے سار، پکڑ اٹھائے راجے رانیا۔ دیوے شبد سچا ہلار، جودھا سور بلی بلوانیا۔ اتم مارے ڈاہڈی مار، کھچ لیکھ وچ میدانیا۔ سمت چوڈاں گرمکھ دھار، گرمکھ کرے در پروانیا۔ نہ بھلنا وچ سنسار، پرگٹ ہوتے ہر والی دو جہانیا۔ مٹمکھاں دیوے ڈرکار، راج راجاناں در پھرانیاں۔ گرمکھ مہا اپر اپار، برہما شو مکھ چھپانیاں۔ سنگھ پال بیتھا ہو تیار، لیکھا لیکھ وید ودانیاں۔ ستجگ بتی ساچی دھار، میل ملانے سری بھگوانیاں۔ ایک نیتز رہیا آگھاڑ، امرت آوے ڈھر دی بانیاں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھاں دیوے جگت ور، چوڈاں چوڈاں لوک کرے در پروانیاں۔ چوڈاں لوک کایا مٹ، ساچا ہٹ کھلائییا۔ گرمکھ پھنٹے تن پٹ، نام رنگیلا رنگ رگائیا۔ پرگٹ ہوتے گھٹ، داسن درس دکھائیا۔ گرمکھ تیرا در دوار آپ بنائے تیرتھ اٹھسٹھ، پُرکھ ابناشی چرن ٹکائیا۔ درشن پائے نٹھ نٹھ، ایک اگی ایک کرائیا۔ آتم اندر گپڑے لٹھ، اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگت وکارا پئے بھٹھ، جوتی آگنی لائیا۔ جھوٹھا مندر جائے ڈھٹھ، کایا بنت بنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند کایا کنچن روپ، اپنا روپ وٹائیا۔ ہر رچنا جگ چار، کنت کتھولیا۔ ہر رچنا جگ چار، گرمکھاں کرم رہیا وچار، پرہ ساجن ڈولھو ڈولھیا۔ بھانڈا بہرم رہیا نوار، جو در آئے بھلیا۔ شبد کرائے تن شنکار، تن من ہریا پھولیا۔ ونج کرائے اک واپار، جس جن شبد پنگھوڑا ساچا جھولیا۔ دو دو لیکھی دوہری دھار، آتم سخی وچ سنسار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ در، اک سہائے ساچا گھر، ملے میل کنت کتھولیا۔ سمت چوڈاں ساچے ہاٹ، ایک نام وکاون۔ گرمکھ وسیرا آتم گھاٹ، پار کینار کراونا۔ دیپک جوتی جگے للاٹ، اندھ اندھیر مٹاونا۔ لیکھ چکائے پوجا پاٹھ، ایک شبد سناونا۔ امرت دھارا مارے ٹھاٹھ، ایک سر وپاونا۔ شبد رکھاپے ساچا باٹھ، دھیرج ست سنتوکھ دواونا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت چوڈاں چوڈاں لوک، گرمکھ سنائے شبد سلوک، ایک گھر وساونا۔ سمت پندراں پندھ نیارا، اپنا آپ رکھائیندا۔ لوآن پُریاں پار کنارہ، بتی دند کہن کوئی نہ پائیندا۔

جگ جہان دُھندوکارا، گگن پاتالان آپ سہائیندا۔ پرکاش آکاش اپر اپارا، بے انت بے انت سدائیندا۔ جُگو جُگ لے اوتارا، لوک مات دھام سہائیندا۔ گھر ساچے وسیا نر نرنکارا، آون جاون کھئے بھیو نہ پائیندا۔ شبد سرُوی ساچی دھارا۔ لکھ چُوراسی پھند کٹائیندا۔ پرگٹ ہوئے نہکنک نرائن نر اوتارا، سمت چوڈاں بھے دھارا، آپ اپنا بھیو چُھپائیندا۔ سمت پندراں ویکھے اندراں، کلجگ مُکھ چُھپائیا۔ درس دیکھائے ڈونگھی کندراں، آتم توڑے وچا چندرا، نیوں نیوں اندر جائیا۔ لکھ چُوراسی بھوئندے بندرا، دس کیسے نہ آئیا۔ اک سہائے کایا مندرا، شبد رنگیلا پلنگ وچھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لال کنچن سُوہا پیلا نیلا ست سخیدی کالی دھارا، ست پُرکھ نرنجن ساچا کابن ست ستوادی بودھ آگادھی برہم برہمادی رنگ رنگائیا۔ جانے بھیو جُگا جُگادی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند کایا کنچن گڑھ، سد سد وچ سہائیا۔ ہر رچنا جُگ چار، جگت دوالیا۔ ہر رچنا جُگ چار، کلجگ اتم ہوئے بے حالیا۔ ہر رچنا جُگ چار، نہ کوئی دے سہاوا تالیا۔ ہر رچنا جُگ چار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سب تھائیں کرے خالیا۔ سمت پندراں پندھ مُکاونا۔ تیرتھ گنگا یاترا، آتم اندھ اگیان گوآونا۔ شبد پھناؤنا ساچا گاترا، اک دھیان جگت کراونا۔ سوہنگ جناؤنی ساچی ماترا، پاربرہم کل بھیو چُھپاونا۔ چرن جوڑ ساچا ناترا، گرُمکھ ساچا سنگ رلاونا۔ چرن بندھائے ساچا ناترا، گر گوہند ایکا دھام سہاونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کیسے ہتھ نہ آئے وید شاسترا۔ پندراں پندھ مُکا، پندھ پواونا۔ ساچا لیکھا لیکھ لیکھا، سرشٹ بھواونا۔ راجا رانا مات رُلا، تختوں لاہونا۔ بھیکھادھاری بھیکھ وٹا، گنگا گوداوری چرن چُھپاونا۔ آپ اپنا رنگ وٹا، پنڈت کاشی آپ اٹھاونا۔ ویکھ وکھانے تھاوں تھان، سار پاسہ بازی لاونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھیو چُھپاونا۔ پراگ ایڈھیا جائے گھاٹ، ترینی سنگم ویکھ وکھائیا۔ سمت پندراں سب در جانے پاٹ، جوتی لاٹ اک رُشنائیا۔ کوئی نہ دے گٹو گھاٹ، سورج جل نہ کوئی چڑھائیا۔ نیتی دھوتی جائے پاٹ، مستک تِلک نہ کوئی لگائیا۔ ونج ونجارا ویکھے ساچے ہاٹ، پٹ پٹنے چرن چُھپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ جائے در در جگت منزل کٹ وکھائیا۔ آپے جانے در در والی۔ گھر گھر بھیکھ پکھنڈا، کدا جائے مندر خالی۔ ہتھ پھڑیا شبد ڈنڈا، پُرکھ اباشی کرے رکھوالی۔ گر گوہندا توڑے گھمنڈا، اتم چلے اولڑی چالی۔ میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈا، سادھان سنتان دیندا جائے شبد دلالی۔ جو ویکھے آتم رنڈا، پھڑ پھڑ اٹھائے جگت اکالی۔ شبد جنائے وچ برہمنڈا، دیک جوتی جگدی ویکھے مستک تھالی۔ کلجگ اتم پار کنڈھا، پُرکھ اباشی اتم انت بنیا ہالی۔ بھارت کھنڈ ونڈائی ونڈا، سمت پندراں حق حلالی۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مٹمکھاں ویکھ پھل کایا ڈالی۔ چارے کٹاں پندراں پندھ پایا گرمیتے، گوبند سنگ رلایا۔ شبد جنائے کایا چیتے، چیتن میت رکھایا۔ ایک میل پت پُنتے، پُوت پُوت سمایا۔ سمت پندراں پھر پھر پھرتے، بھارت کھنڈی دئے بلایا۔ پُرکھ ابناشی تیری بھیتے، ٹیڈھی ڈنڈی رہیا چلایا۔ اک حدیث جگت مسیتے، اللہ بو بو نعرہ لایا۔ ایک لائے شبد پلیتے، گنبد کعبہ دئے اُٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرائن بدر ناتھ کدار، ویکھے ویکھ وکھایا۔ جگن ناتھ، کلجگ ساچا میلا اپنا آپ وکھاونہ۔ سگل وسُورا جائے لاتھ، پہاڑی دامن چمکے کامن، رُپ انُپ سماونا۔ چرن چُھپائے پت پاون، پنڈتاں پاندھیان اپنا دامن پھڑاونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شمشی رنگ رنگاونا۔ جگت بنگالی آپ بن، مایا پکڑے ڈسنی ناگ۔ ویکھے کھیل جگت سب، گھر گھر لائے بُجھائے آگ۔ آپے پرگٹ ہوئے جھب، آپے جوت چُھپائے چراغ۔ آپے امرت وپائے کول نبھ، آپ تڑپائے دو دو آب۔ لہنا دین چُکائے سب، آپے جانے حساب کیتاب۔ گر سنگت چرن دوارے جائے پھب، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن گھوڑے دئے رکاب۔۔

★ ۱۹ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال چاہ دے واسطے شبد اُچاریا ★

ہر خُماری نام جگت امول ہے۔ نہ کوئی لگے تن بیماری، پرہہ وسے سدا کول ہے۔ رس رسنا پھرے ہلکاری، من متی رہیا وچول ہے۔ گر پورے سدا بلہاری، جُگ جُگ تولے پورا تول ہے۔ آپے بخشے بخشنہاری، جن بھگتاں کرے چوبل ہے۔ چرن پریتی چاہ پیاری، سد وسے گرمکھ کول ہے۔ کایا ہاڈی اپر اپاری، امرت آتم بھریا ساچا ڈول، ہے۔ اگنی جوتی لائے بھاری، نیتر نیر رہیا کھول ہے۔ نام رس مٹھا اپر اپاری، ہر ہردے پئے آپے اندر مؤل ہے۔ گرمکھاں آپ آپ پیائے کر پیاری، شبد رلائے پڑدے کھول ہے۔ مانس جنم نہ جائے ہاری، گرمکھ رہے سدا اڈول ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک شبد جنائے بول ہے۔ ہر بھگت ادھار امرت دھاریا۔ پرہہ ساچے آپ وچار، ساچا راہ وکھا لیا۔ آپے دیوے دیونہار، دوسر ہتھ کیسے نہ آ رہیا۔ سمت چوڈاں کر تیار، پہلی چیتر ہتھ اٹھا لیا۔ گرمکھاں دیوے گھر گھر جائے پہلی وار، بیس اکیسے میل ملا رہیا۔ ساچا میلا سچ سرکار، ناواں دھر درگاہی لا لیا۔ اک کرائے ونج وپار، جھوٹھا نام جگت مٹا لیا۔ گرمکھ ساچے شبد پیار، رسنا چوک چُگا لیا۔ جگت ترشنا دیوے مار، جس ہر

چرنی چت لا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا امرت جام پیا لیا۔ امرت آتم جام پیائے، کر کر اپنا ہلا۔ گُرمکھاں ساچا نام جپائے، آپ پھڑائے اپنا پلا۔ ساچا پلے دام بٹھائے، نام رکھائے نہچل دھام اٹلا۔ جگت وکارا رہن نہ پائے، ترشن مٹائے کایا کھلا۔ نرمل جوتی نؤر کرکے، درس دکھائے گھڑی گھڑی پل پلا۔ کلجگ رسن ہوئے ہلکائے، پرہ ناؤں گائے ہر ملے اک اکلّا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرسکھ تیرا انت وساؤن آیا کایا سچ محلہ۔ کایا محلہ سچا گھر بار، پرہ ساچی وست وچ ٹکائیا۔ بہرے بھلیا جیو گوار، وچ نشیاں چت لگائیا۔ پرہ پاونہارا سار، جس تیری بنت بنائیا۔ آپے مارے آپے لے جوال، وید حکمیاں کھئے نہ لے پچائیا۔ پرہ دیون والا اک ادھار، ہوئے ترشنا روگ مٹائیا۔ سمت باراں کیتا خبردار، گر سنگت نیہ رکھائیا۔ مایا بھلے اندھ اندھیار، بھانا ہر مٹل نہ بھائیا۔ پینا سال اک صدی ہزار، لیکھا لکھت نہ رائیا۔ سمت تیراں کر وچار، گر سنگت رہیا سُنائیا۔ جس جن اتنم اُترنا پار، ہر بھانا سیس ٹکائیا۔ دوویں جوڑ کرو نمسکار، جگت ترشنا چاہ مٹائیا۔ پرہ بیڑا بننہار، سانتک سینتل ست ورتائیا۔ سد کھلا رکھ کواڑ، دوس زین درس دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری لگے آگ، گُرمکھ چرناں ہیٹھ چھپائیا۔ کلجگ آگنی آگ، جگت جلائیئندا۔ مٹکھ پچھانے آپ پکڑ شاہ رگ، نہ کھئے چھڈائیئندا۔ گُرمکھاں بٹھ ہتھیں ساچا تگ، ایکا چاہ چرن پریت رکھائیئندا۔ دھرم رائے در مٹکھاں کیسے سیس نہ اتنم دسے پگ، خالی ہتھیں ہاہاکار کرائیئندا۔ گر چرنی جو گیا لگ، من مت ہر ڈرکائیئندا۔ ہر شبہ لگائے مٹکھ ساچا سگ، ساچا سگن منائیئندا۔ ملے وڈیائی اتنم جگ، جو اپنا گھر سہائیئندا۔ سمت تیراں پُرکھ انباشی ایکا جوتی رہی جگ، نہ پردہ کوئی پائیئندا۔ گُرمکھاں گھر بھجائی آگ، بے مٹکھاں گھر لگائیئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے بھانے وچ سہائیئندا۔ ہووے سکھ پروان، ٹٹا جگ ناتیا۔ ایکا سال ویکھ نشان، پرہ آپے پتا ماتیا۔ گر مندر سچ جہان، ہر میلا کھلا پاتیا۔ گُرمکھ ساچے کرت کمان، مٹے اندھیری راتیا۔ امرت آتم پین کھان، اُتم ہوئے ذاتیا۔ ساچا مذہب دین ایمان، گر چرنی ایکا ناتیا۔ نہ کوئی ہندو مُسلمان، اوچاں نیچاں پُچھے واتیا۔ پرہ پھڑ شبہ کرپان، ہوئے سہائی کھلا پاتیا۔ گوہند رسنا گُرمکھ ساچے گان، نہ آوے مات گھائیا۔ درس دکھائے در گھر ساچے آن، ایکا شبہ وکائے ساچا ہائیا۔ گر سنگت کرنا اک پیاری، رسنا لوہہ تجائیا۔ پرہ گر سنگت تیرا پریم داج رکھے شبہ پٹاری، نہ کھئے چور چرائیا۔ پاوے سار اتنم واری، دھرم رائے مٹکھ چھپائیا۔ لیائے بان سچا درباری، گُرمکھ ساچے لے بیٹھائیا۔ شبہ سنگھاسن اپر اپاری، دوویں ہتھیں رہیا اٹھائیا۔ سنگھ پال اُتے چڑھیا چُباری، سنگت رہیا جگائیا۔

جگت جگدیشے ملی سکداری، گھر ساچا اک سہائیا۔ گر سنگت تیری آئی واری، پرہہ نیتز نیر وبائیا۔ نہ بھلنا چن بن ہنکاری، پرہہ ساچا دئے ڈہائیا۔ اتم بیڑا بٹھے کلجگ تیری اتم واری، گر سنگت تیری بھیٹ اپنا سیس دئے چڑھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک پریتی جگت ریتی ساچی چاہ رکھائیا۔ پریت لگائی سچ گھر، ساچا نیہوں نیہاونا۔ نہ جنے نہ جئے مر، جس جن درشن پاونا۔ آون جاون چکے ڈر، پرہہ ساچی گود اٹھاونا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگمکھاں حکم سناونا۔ رسنا چاہ جو گرسکھ لائے، در دربار نہ آئے، مکھ کالا مات کرائے، گر سنگت دھکے لائیا۔ نو دروازے پھرے ہلکائے، گر پیر نہ کھئے سہائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت چوڈاں اک لکیر لگائیا۔ تیراں تیراں تیری دھار، نانک ساچے کنڈے ٹلائییا۔ کلجگ تیری اتم وار، پرہہ ساچے ڈنڈے بودی لائیا۔ کلجگ کھانی بانی پائے ونڈے، نام وٹے نال لیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک تولا مات اکھوائیا۔ ایک تولا تولنہارا، دھر درگاہی ماپا۔ جگو جگ گر شبدی بانی بولنہارا، آپے جانے اپنا جاپا۔ مات پاتال اکاش پردے کھولہارا، میٹن آیا تینو تاپا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ کرائے اپنا وڈ پرتاپا۔ نانک تیری دھار، تیراں تیراں آئییا۔ سمت تیراں نہکلنکی اوتار، ہیرا پھیرا جگت مکائیا۔ شبد ڈنکی اپر اپار، بھرمان ڈیرہ ڈھاپیا۔ اک سہائے بنک دوار، جوتی جوت سوائیا۔ گرگمکھ ساچے رسن اچار، راہ ساچا رہیا وکھائیا۔ گر پورے ہووے چرن ادھیکار، دوجی آس مکائیا۔ ایک شبد تن پیار، ہر مندر وجے ودھائیا۔ تال تلواڑا اپر اپار، شبد اکھاڑا رہیا لگائیا۔ بہتر ناڑی جوت اُجیار، سچ پرکاش کرائیا۔ آپے بخشنہار، لکھ چوراسی گھنگٹ لاپیا۔ تن بستر پہنے اک اپار، شبد دوشالا ناؤں رکھائیا۔ آپے گیڑے دیوے چار دیوار، چارے کوٹاں ویکھ وکھائیا۔ دہ دشا پرہہ پاوے سار، اپنا کرم کھائیا۔ دوویں چرناں رہیا ہلار، آگے پچھے رہیا لٹکائیا۔ پہلاں برہمے پائے بہار، سچے ہیٹھ دبائیا۔ دوجا شو کرے خبردار، جگ جگدیشا رہیا کرائیا۔ تیجے پری اندر دئے ہلار، اندر اندر اسن چرن چھہائیا۔ مات لوک پرہہ کر وچار، شبد سنگھاسن اک وچھائیا۔ آپے بیٹھ سچی سرکار، نہکلنک ناؤں رکھائیا۔ گر گوبند آپے بخشے بخشنہار، پرہہ شبد تال رکھائیا۔ چھٹی راگاں وسیا باہر، بھیو کوئی نہ پائیا۔ گیانی دھیانی ہوئے مُردار، پرہہ گوبند گوبند دھار لائیا۔ گر سنگت کرے پیار، ہر داتا آپ ملائییا۔ سدا سنے سنائے پکار، پھڑ پھڑ بنے لائیا۔ در آئے تجو ہنکار، گر چرنی سیس نوائیا۔ سنگھ صورت ماری مار، اٹھ گیا واہو داہیا۔ گر سنگت نہ کرے نمسکار، پرہہ ساچا حکم سنائیا۔ پرگٹ ہوئے نہکلنک نر اوتار، سنگھ پریم

رہنا خبردار، دو جہان پئے دُہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد کھنڈا رہیا اُٹھائیا۔ سنگھ پورن کی کرے وچارا، پرہہ جامہ جوت اُٹھایا اے۔ آپے وسیا وچ زینکارا، کوئن کوٹ پھرے ہلکایا اے۔ ہتھ پھڑائے شبد کھنڈا دو دھارا، ساچی جوت جگایا اے۔ اک سہائے بنک دوارا، سمبل نگری نام رکھایا اے۔ بیٹھا سنگھ شیر شیر دلیرا، آگے کھئے رہن نہ پایا اے۔ جو جن ہوئے چرن بھکھارا، پرہہ دیوے ساچا تاج سیس ٹکایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے وسے سب توں باہرا اے۔ گر سنگت دھن کھائی، دھرت سہائیا۔ سمبل نگری وچی ودھائی، سُنے لوکائیا۔ برہما شیو ویکھن آئے چائیں چائیں، سُریت راجا اند کروڑ تیتیسسا سنگ رلائی۔ دھرم رائے آئے کر کر لمیاں بابیں، دھئے جوڑ خوشی منائیا۔ چتر گیت قلم اُٹھائی، پرہہ آگے سیس نوائیا۔ لاڑی موٹ رہی شرمائی، نو دوارے باہر دکھائیا۔ کلجگ دیوے پیا دُہائی، نہ کوئی ہووے انت سہائیا۔ پرگٹ جوت ہر رگھرائی، شبد کھنڈا رہیا اُٹھائیا۔ ماری جائے وابو داہی، پُریاں لوآں رہیا پلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت درس دکھائے گھر بیٹھے تھاوں تھائیا۔ گر سنگت دھام سہایا۔ آئے چرن حضورے، پرہہ اباشی دیا کھایا۔ کرے کارج پورے، چن اگمی ایہ سُنایا۔ جگت ناتے دسن کوڑے، دم دمہ سواس چلایا۔ شبد پھنڈے ہتھیں چوڑے، اپنے کماں آپے لایا۔ کایا رنگ چڑھائے گوڑھے، ساچا ویلا اک سہایا۔ اپنی بخشے چرن دھوڑے، گر سنگت میل ملایا۔ چتر سُبجان بنائے مورکھ موڑے، اک دھیان ہر بھگوان اپنا آپ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی برکھا پھولن لایا۔ سنگت سد بلہار، ہر بلہارنا۔ آپ اُچھائے وارو وار، گر سنگت کر پیار، ستجگ بٹھے تیری دھار، چھوٹے لال کرے سلوارنا۔ دھرتماں پانی رہی وار، ملن آئے ساچے یار، ویکھ لاڑا کنت بہتار، اُچی سیجے بیٹھا چرن پسا، دوویں ہتھیں مارے تالیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی وبھچار، لکھ چوڑاسی ہوئے خوار، لوآں پُریاں مارے مارے، پت رہن نہ دیوے کیسے ڈالیا۔ گر سنگت سانجھا میت مُرار، پرگٹ ہوئے وچ سنسار، جوت جگائے اگمی اپار، مستک ساچی تھالیا۔ پورب کرمان رہیا وچار، لہنا دینا قرض اُتار، بیٹھ تخت ساچی سرکار، ککرمان منگے ساچا حالیا۔ شبد خزانہ اپر اپار، ہر بھگوتتا دیونہار، اٹھے پھر نہ ہوئے خالیا۔ گر سنگت منگے وارو وار، پرہہ آتم بھرے بھنڈار، چلے جگت اولڑی چالیا۔ بنے آپ سچا دلال، گر مگھ نال رلائے لال، پار کرائے گھٹا کالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت دیوے جگت ور، سد رہے آپ پرتپالیا۔ گر سنگت ہر گن گایا، گایا گہر گمبھیر۔ در گھر ساچا اک سہایا، ہوئے شانت سریر۔ آپ اپنا درشن پایا، ہوئے چکی پیڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی جوت دھر، گُر سنگت بنن آیا بیڑ۔ گُر سنگت تیرا بیڑا، پرہہ اتم کندھ اُٹھائیندا۔ آکے دیسے راہ بھیڑا، کھئے نہ پار کرائیندا۔ سب دی تھے ہڈی ریڑا، نہ کوئی سیس اُٹھائیندا۔ ہوئے لگا اندر کیڑا، دوس رین کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُر مگھ لیکھے لائے جیڑا، در دوارے درشن پائیندا۔ درشن پایا نین مُندھارا۔ نینی کجَل پائے، در گھر ملیا اک دوارا۔ لگا بھاگ دیس ماجھے، پرگٹ ہویا نہکلنک نرائن نر اوتارا۔ چٹے آسو چڑھیا تازے، گُر مگھ پائے گھر گھر سارا۔ پُرکھ ابناشی غریب نوازے، دیندا جائے نام بھنڈارا۔ ستجگ ساچی ساچنا ساچے، کھئے نہ جانے گوارا۔ منمگھ جیواں آئے لاجے، گُر سنگت منگے بن بھکھارا۔ پرہہ دیوے شبد داچے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُر سنگت دیوے نام ور، ویلے اتم پڑدے کاچے۔ گُر سنگت پرہہ ودا کرائے، ساچی ڈولی پا کے۔ سدھا راہ اک وکھائے، کایا چولی رنگ چڑھا کے۔ نو نڈھاں نہ روڑا اٹکائے، اٹھاراں بھنّ جائے دھا کے۔ اپنی بدھا آپ بنائے، شبد چڑھائے گھوڑے بانکے۔ ہرجن تن من اتم بدھا، لگا تیر نشانہ ہر بھگوانا ایکا ناؤں ناں کے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُر سنگت دیوے بھگت ور، جگت ترشنا مول چکا کے۔ جگت ترشنا کٹ، بھگت وڈیائیا۔ اک وکھائے ساچا بٹ، جگت جدائیا۔ ہرجن ساچا لاہا لین کھٹ، گُر چرن سچی سرنائیا۔ ناتا تھے کایا مٹ، پرہہ سُرتی شبد ملائیا۔ در دروازے ویکھے تیرتھ تٹ، چاروں کٹ رہے دُہائیا۔ ایکا جوتی گھر ساچے جگے لٹ لٹ، شبد سینگھاسن ڈگمگائیا۔ دُرمت میل در دوارے کٹ، نرمل جی کرائیا۔ شبد پھنائے تن ساچا پٹ، لچ پت اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُر سنگت دیوے شبد ور، مُکھ سگن شبد لگائیا۔ مُکھ سگن شبد چھہارا لایا، ہر ساچے دین دیا لے۔ جگت وبارا آپ کرایا، توڑے جگت جنجالے۔ ساچی دھارا شبد چلایا، سدا کرے پرتپالے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن پیارا اک رکھایا، گُر مگھ نہہ جائے نالے۔ جگت پرتی چرن پیار، نت نت آپ رکھائیندا۔ جگ جگ ہر لے اوتار، ہر ہر سنت ترائیندا۔ کرے کھیل اپر اپار، بھانا بھانے وچ سمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُر مگھ ساچے سنت سہیلے، آپ کرائے اپنے میلے، در دربارے ہر نرنکارے سچ جیکار بُلانیندا۔ ہر سنگت بھیٹ جگدیش سیس، اپنا آپ واریا۔ ویکھے کھیل بیس اکیس، نوری جوت کر اجیاریا۔ سرشٹ سبائی گائے دند بتیس، سوہنگ ہووے جے جیکاریا۔ چار ورن رکھائے اک حدیث، ساچا مارگ لا رہیا۔ گُر سنگت کرے نہ کوئی ریس، گُر پورا وچ سما رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تٹاں لوکاں چرناں ہیٹھ جھسا رہیا۔ گُر مگھان دیوے مان، ہر آکے سیس نوائیا۔

آپے بیٹھ بن نادان، گرسکھ ساچی سیوا لائیا۔ منگے ایکا ور وردان، بھل کھئے نہ جائیا۔ کھیلے کھیل سِری بھگوان، مُل کھئے نہ لائیا۔ دیون آیا ایکا دان، اتم چندیا دئے مٹائیا۔ ساچا بخشے چرن دھیان، گر سنگت سنگ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی ریتی آپ بنائیا۔ اپنی ریت آپ چلائی، کریا کل پیارے۔ گرمکھ ساچے مات جگائی، سپس بندھائے ہر دستارے۔ گر پورا مات آپ اکھوائی، دوس رین اندر وسے، کدے نہ ہووے باہرے۔ گر سنگت تیری دھن کھائی، گر گوہند لگایا اپنے پہرے۔ در گھر ساچے دئے ودھائی، گر سنگت تیرا مان گرسکھ تیری دستارے۔ اپنی چھڈ بیٹھا چٹرائی، گرمکھان اتم رہیا پرنائی، ہر ساچا صلاح کارے۔ نہ ہووے کدے جدائی، چرن پریتی رہیا نبھائی، اٹھ پہر خبردارے۔ چوراں یاراں رہیا ہٹائی، اٹھ پہر ویکھے تھاون تھائیں، لکیا کوئی رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، سنگھ درشن دیوے اک ور، در گھر آونا واپو داہیا۔ سنگھ درشن تیری جڑ گئی جوڑی، پرہ ساچے گھوڑ چڑھائیا۔ پہلی ویراں در گھر آیا آپے بھڑی، تیری توڑ نبھائیا۔ نو دوارے کڈھے واسنا کھوٹی، اپنی جھولی پائیا۔ گر سنگت ویکھنا جس جمال، دوس رین کرائیا۔ لکھ لکھ بھریا ہر بھنڈار، اتول توٹ رہے نہ رائیا۔ آپے چڑھیا دو جہان، کوئی لاہ نہ سکے رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تتاں لوکان کرے کڑمائیا۔ آپے پُرکھ سُبجان سوامی، آپے گنی گھیرا۔ آپے دیوے جیا دان نہکامی، کئے ہوئے پیڑا۔ رین اندھیری مٹائی شامی، لیکھے ہوئے کایا جیڑا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھان بئے پیڑا۔ تین لوک پرہ دھار، جگ جگ آپ چلائی۔ آپے رہیا سرب پَسار، دس کیسے نہ آئیا۔ کلجگ تیری اتم وار، دھرت مات خوشی منائیا۔ پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن نر اوتار، گرمکھان ہوئے سپائیا۔ گل پائے پھولن ہار، ساچی ناری وڈیائیا۔ آپے کنت بھتار، در گھر ساچے رہیا کرائیا۔ نہ کوئی بھلے جیو گوار، پرہ رچن رچائیا۔ میٹن آیا دھندوکار، ساچی جوت کرے رُشنائیا۔ منمکھان مارے مار، گرسکھان دئے وڈیائیا۔ گرسکھ کرے پیار، ساچی سیو کھائیا۔ گنوتتا ہر گن وچار، اچرج کھیل رچائیا۔ ساچے سنتاں کرے پیار، شبہ شنگار تن کرائیا۔ جگ جگ جانے اپنی کار، گرمکھ آپے سنگ رکھائیا۔ لوک مات پرہ پائے سار، لکھ چوراسی تیرا یار، کلجگ تیری اتم وار، شبہ سیکدار بنائیا۔ گرمکھ رہن خبردار، پُرکھ ابناشی ہوئے سہار، نہکلنک لئے اوتار، شبہ ڈنک اپر اپار، تتاں رہیا وجائیا۔ شبہ ڈنک وجاؤن آیا، کلجگ تال اولّا۔ ستجگ تن پہناؤن آیا، مات لوک وسائے چارے کنتاں وچ اک محلہ۔ آپ اپنا سنگ رلایا، نال رلایا گوہند ڈلا۔ ماجھے دیش بھاگ لگاؤن آیا، کر کر ول چھلا۔ گرمکھ سوئے جگاؤن آیا، پھڑ سوہنگ ساچا بھلا۔ منمکھ جیواں مٹاؤن

آیا، جوتی جامہ کر کر ہلا۔ گر سنگت دے مت سمجھاؤن آیا، گر شبدی ساچا رلا۔ ایک ت ساؤن آیا، ہوئے سہائی جل تھلا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، سد سے نہچل دھام اٹلا۔ نہچل دھام پرہہ وسنہار، لوک مات کل آیا۔ ستجگ راہ پرہہ دسنہار، جگ جگ بھیکھ وٹایا۔ گرمکھاں پردے پرہہ وسنہار، ہر اپنی بنت لئے بنایا۔ منمکھاں نوں جھسن والا، پرہہ ڈنڈا رہیا اٹھایا۔ لکھ چوراسی پیراں ہیٹھ رکھن والا، ننگی پیریں سیو کمایا۔ گرمکھ ساچے رکھنہارا، اٹھ پیر دیوے پرہہ، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہکلنک نرائن نر، آوے جاوے اندر باہر گپت ظاہرا۔ گپت ظاہر پرہہ ابھید، جیو نہ جانے کھئے۔ پنجویں اندر آسن لایا، شبدی جوتی ہوئے۔ شبد سنگھاسن دئے سجایا، اُتے آپ کھلئے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت تیرا وسیا گھر، گر پیر رہے نہ کھئے۔ گر پیر رہن نہ پائے، گر سنگت متنا کہنا۔ ہر ہر درشن پرہہ چرن دوارے، نیتر لوچن نینا۔ دوس زین پرہہ کرے پیارے، ساچا ساک سجن مات پت بھائی بھینا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سد سے دھام نیارے۔ گر سنگت دھام اولے بہنا۔ دھام اولے سچ تخت، ہر سلطانا آپ براجیا۔ لکھنہارا آپ لکھت، آپے جانے اپنا کاجیا۔ شبد جنائے واک بھوکھت، بھاگ لگائے دیس ماجھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے دئے وڈیایا، سر رکھیا سیس تاجیا۔ تاج سیس جگدیش، گرمکھ ہتھ بٹھایا۔ مستک ٹکا لائے بیس اکیس، پنچم رنگ چڑھایا۔ ایک چہتر جھلائے ہر ہر ہر سیس، لیکھا لکھنہار اکھویا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت جگ بنت بنایا۔ گرمکھ تیری سچ سر دستار، پرہہ ساچے آپ اٹھایا۔ آپے رکھے وچ سنسار، سمت اگی رنگ چڑھایا۔ سرشٹ سبائی کرے پیار، ایک رنگ رہیا رنگائیا۔ چار ورنان میت مرار، ساچے شبد جنائیا۔ چاروں گنٹاں جے جیکار، دلی تخت سہائیا۔ اُپر بیٹھ سچی سرکار، گرمکھاں دئے وڈیایا۔ نو کھنڈ پرتھی کرے وبار، شبد سنیہڑا دئے گھلائیا۔ دو جہاناں پاوے سار، لوآن پُریاں دھار بندھائیا۔ پنج مکھی سیس اپار، گرمکھ سچے لئے ٹکائیا۔ ہر پھڑ شبد کٹار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستجگ تیری ساچی نیہہ آپے رہیا رکھائیا۔ ستجگ ساچی نیہہ رکھا کے، ہلا نام کراونا۔ امرت آتم مینہہ برساکے، پرہہ لوبھ ہنکار دُور کراونا۔ ساڈھے تین ہتھ سیان لیکھ مٹا کے، گرمکھ ساچے گود اٹھاونہا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو کھنڈ پرتھی ایک راج، شبد سرُوبی ساچا تاج، آپ اپنے سیس ٹکاونہا۔ شبد سیس پرہہ تاج ٹکائے، دیوے دُھر فرمانا۔ دُھر فرمانا لیکھ لکھا کے، ستان دیپان دیوے برہم گیانا۔ آپ اپنا شبد جنا کے، راج

راجانا بخشے چرن دھیانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اڈائے سچ بیانا۔ سچ بیانے آپے چڑھ، ڈنک وجاونا۔ سرتی شبدی لئے پھڑ، شبد ڈور بندھاونا۔ آپے بیٹھے اندر وڑ، دس کیسے نہ آونا۔ نو کھنڈ پرتھی ساچا گھاڑن گھڑ، سچ سنیہڑا اک سناونا۔ پُرکھ ابناشی آپے لڑ، کایا گڑھ بنکاری آپے ڈھاہونا۔ راجا رانا شبدی پھڑ، نہکنکی حکم سناونا۔ دوچا اکھڑ کوئی نہ جانا پڑھ، سوہنگ جاپ چاونا۔ شبد گر نہ سیس نہ دھڑ، ہر گھٹ آپ ٹکاونا۔ جوت سرُپی آگے کھڑ، دے مت جگ سمجھاونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر سنگت تیرا ملیا ور، ساچے دستار ٹکاونا۔ گر سنگت تیرا سروپا، کلجگ اتم پایا۔ لکھ چوراسی کٹے پھاہ نہ سوجھے تھان، گر چرنی چت لایا۔ ویلے اتم پکڑے بانہ، ساچا میت اکھوایا۔ گرمکھ کوئی نہ کرے نانہ، پرہہ ساچے بت ودھایا۔ سد دیونہارا ٹھنڈی چھان، ہاڑ ستاراں اندر سیوا لایا۔ آپے بنیا پتا ماں، گرمکھ ساچے گود اٹھایا۔ چاروں کنت اڈنے کار، پنکھی پسو کھئے رہن نہ پایا۔ نہ کچھ پیا نہ کچھ کھان، گر سنگت تیرا پیار ادھار رکھایا۔ آپے بیٹھا ہو ہو نیواں، گر سنگت اُپر سیس ٹکایا۔ لیکھ چکائے ساڈھے تن ہتھ سیان، ساچی درگاہ دھام سُہایا۔ گرمکھان اتم پریم رس پرہہ بھر بھر چولیاں پیا، ترشنا رہے نہ رایا۔ پُرکھ ابناشی ہویا وس، گر سنگت سیوا آپے لایا۔ پریم نرالا تیر مارے کس، گر چرنی سیس جھکایا۔ راہ ساچا آپے رہیا دس، پڑدہ وہلا رہن نہ پایا۔ بے مکھ جائے نس، نو دوارے راہ وکھایا۔ جس ملنا در گھر ساچے ہس، دھئے جوڑ پرے سرنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت دیوے ساچا ور، اپنا موٹ چکایا۔ گر سنگت تیری دات، پرہہ تیرے ہتھ پھڑایا۔ آپے جانو اپنی ذات، ساچی گل ملے وڈیائیا۔ ایکا میلا کملاپات، ساچا سنیا جگت سرنایا۔ ساچا بیا ڈالی پات، پھل پھلواڑی آپ لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستاراں ہاڑی گر سنگت تیری جڑ لگایا۔ گر سنگت جڑھ لگائے، مات آکاشیا۔ بھیکھ پکھنڈا رہن نہ پائے، ہر ویکھ جگت تماشیا۔ شبد ڈنڈا ہتھ اٹھائے، کلجگ آگے آگے بہ بہ ہاسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت دیوے جگت ور، ساچے منڈل ساچی راسیا۔ کل کلکی اوتار کلا کل دھاریا۔ ویکھ کھیل جل تھل کی، جوتی نور کر آکاریا۔ پاوے بھیو جیو جن کی، شبد ڈور اپر اپاریا۔ کرے پچھان تن من کی، سرتی سرت ویکھ وکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، پنچم در آپ کھڑ، لکھ چوراسی ویکھ وکھا رہیا۔ پنچم گھر ہر اپار، ہر سُہایا۔ آپے بیٹھ سچی سرکار، ترے ترے میل ملایا۔ ستویں جوتی کر آکار، چھیویں شبد دھن آپار، پنچم پون روپ ادھار، پنچم جوت سُہایا۔ آپے جانے جاننہار، چوتھا در دئے کھلایا۔

ترے گن مایا کر تیار، پنچم بیٹھا حکم سُنا یا۔ پنچم پنچاں دے پیار، بیس پنچ نال رلایا۔ ترے ترے ویکھے آپ کرتار، تِنان رُوپ وٹایا۔ آپ اپنی کرپا دھار، لکھ چوڑاسی دے اُپایا۔ آپے پالے پالن ہار، رازق رِزق رحیم اکھویا۔ ساچی گھالن گھالے گھالنہار، جُگ جُگ وِس کریندا آیا۔ پت ڈالی ویکھے وِچ سنسار، ساچا مالی آپ اکھویا۔ آپے خالی بھرے بھنڈار، بھرنہار رگھڑایا۔ آپے لے محل اُسار، آپے جوتی دے جگایا۔ آپے شبد کرائے جے جیکار، آپے راگاں وِچ سما یا۔ آپے ہر دے ہلار، وید ودانتا آپ اکھویا۔ آپے سُستی کرے پیار، پرہی بین اک وجایا۔ آپے جوگی جگت کرے ادھار، نارد من سمجھایا۔ آپے وسے ادھوچکار، چھٹی راگاں رہیا الایا۔ آپے جوگ جُگیشر نار، شو ستیاں سنگ بنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے گن ترے ترے ویکھے تیرا رنگ، پنچم دوارا لنگھ، دِس کیسے نہ آیا۔ پنچم گھر متا پکایا، لکھ چوڑاسی اُپاونی۔ چوٹھا گھر اک وسایا، سرت شبد بے باولی۔ ترے گن مایا مان دوا یا، سریشٹ سبائی آپ اُپاونی۔ برہما سیوا ساچی لایا، اُپت روپ اکھاونی۔ آپ اپنا بھیکھ وٹایا، وشنوں وِس کراونی۔ آپے نر نریش اکھویا، سب دیوے رِزق سباونی۔ شو شنکر پھڑ کے حکم جنایا، جو بنیا سو ڈھابونی۔ سچ وست پرہ اپنے ہتھ رکھایا، ترے گن سباونی۔ ترے گن مایا ترشنا خاکی خاک خاک ملاونی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچاونی۔ پنچم گھر در دروازے در دہلیجیا۔ ویکھے کھیل غریب نوازے، لکھ چوڑاسی بیج بیجیا۔ جیو جنت جو ساجن ساچے، لیکھا چُکے لوک تیجیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیرا اتم انت باڑ ستاراں رچیا کاجیا۔ سچ گھر سلطان، اٹھ اٹھ جاکیا۔ آپے ویکھے مار دھیان، اُپے اک ویرا گیا۔ کون سُ ویلا مٹے نشان، کلجگ کالے دھوے داغیا۔ مات لوکی ویکھ وکھان، جوت سروپی آوے بھا گیا۔ نہ وسے کیسے مکان، سمبل نگری ملی گیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچ دوارے ویکھ ہر، آپے ویکھے ہنس کا گیا۔ پنچ دوارا چھڈ، لاڈ لڈائیندا۔ لکھ چوڑاسی لوک ماتی جو دے کڈھ، نہ کوئی گود اٹھائیندا۔ سب دیاں کنڈاں رہیا وڈھ، آگے ہو نہ کوئی پچائیندا۔ نہ کوئی وجے سارنگا ڈھڈ، گوڑی پوڑی کھے نہ گائیندا۔ گرمکھاں اک لڈائے لڈ، آتم گیت اک سنائیندا۔ جیو جنت خالی دسن ہڈ، نام رنگ نہ کوئی چڑھائیندا۔ کایا رین اندھیری کھڈ، دپیک جوت نہ کوئی جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھاں دیوے اک ور، آپ اپنا سنگ نوائیندا۔ پنچم داتا پنچ تجائے، پنچم میل ملائیندا۔ پنچ گیانا پنچ جنائے، پنچم تیل چڑھائیندا۔ پنچم ماتا پنچم پتا آپ اکھوائے، پنچم گود اٹھائیندا۔ پنچم اندر پنچم باہر پنچم کرے تن شنکار، پنچاں خاک ملائیندا۔ پنچاں بھرے شبد

بھنڈار، پنچاں مارے ڈاڈھی مار، پنچ پنچاں وچ چھپائیندا۔ پنچم میلا در دربار، پنچم دیوے در ڈرکار، پنچم پنچاں رنگ وٹائیندا۔ پنچم سانجھا میت مُرار، پنچم کھتے نہ پاوے سار، پنچاں ایکا دوجا بھو چکائیندا۔ پنچم سچ سچا سچیار، پنچم کوڑ کوڑا کڑیار، پنچ وچولا آپ اکھوائیندا۔ پنچم ڈھولا شبد دھنکار، پنچم بولا وکار ہنکار، پنچم پنچاں دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچاں پنچاں جوڑ کرو نمسکار۔ پنچم مات جگائے، پنچم سا لیا۔ پنچم جوت جگائے، پنچم زین اندھیری گھٹا کالیا۔ پنچم ورن گوت مٹائے، پنچم پت نہ دسے ڈالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل والی دو جہانیا۔ کرتے قیمت نہ جانے، کرم نہ جانے ریکھ۔ آپ اپنا نہ پچھانے، پرہہ کون کرے ویس۔ جیو انجان نہ جانے، ہر بھلیا گر اُپدیس۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر گھٹ اندر رہیا ویکھ۔ کون پردہ کون اوبلا، کون بھيو چھپائے۔ جس جن بنایا کایا چولا، باہر رہے نہ رائے۔ شبد سُنایا ساچا ڈھولا، بھل زل نہ لال گوائے۔ در دوار جو ہویا گولا، ہنکار وکار کیوں تن وسائے۔ پرہہ تولنہارا ساچا تولا، ساچا تول ٹلائے۔ سچ دوارا ایکا کھولا، دھرم کنڈے رہیا چڑھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، رسنا چلیا ہنکاری بولا، آپے دئے سزائے۔ رسنا بول تن من پھکا، در گھر مول نہ بھایا۔ گرچن بول نہ جانے نکا، شبد وڈا وڈا اکھوایا۔ جس جن مستک لایا نام ٹکا، سو کیوں منوں بھلایا۔ چرن دوارے جو جن وکا، ہنوں روگ رہے نہ رایا۔ آپے جانے بھيو جی کا، جیو جنت وچ سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دے مت رہیا سمجھایا۔ مت بُدھ انجان، گیان نہ جانیا۔ آپے بن جگت پردھان، اپنا رنگ نہ مانیا۔ نہ سچھے پین کھان، اٹھے پھر رہے نورانیا۔ دھرگ دھرگ دھرگ جیون جین، جو چلے نہ پرہہ کے بھانیا۔ دوس زین تڑپے جیوں جل مین، ملے نہ ٹھنڈا پانیا۔ کھتے نہ کرے ٹھانڈا سین، رسنا رس پھرے ہلکانیا۔ ملے ڈھوئی نہ لوک تین، جس چھڈیا پُرکھ سُبجانیا۔ آپے بھنتے ہنکاری بین، پھڑ شبد تیر کمانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کل کرے سرب پچھانیا۔ کایا کپڑ روپ رنگ جس جن تن چڑھایا۔ جگت نہاؤن نہاتا چھپر، سر سرور جس وکھایا۔ وسریا ہر مائی پتڑ، مین مین تون تون بھرم چکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سمایا۔ روت روت رو رو رہے، روت روت کیسے نہ آیا۔ نیتر نیتر مکھڑا دھوت دھوت دھوت دھوت رہے، گرمکھ کھتے نہ میل گویا۔ مٹکھ سووت سووت سوون رہے، گوڑھی نیند نہ کھتے جگایا۔ گرمکھ ساچا بیج بووت بووت بو رہے، پرہہ اپنی ہتھیں آپ بجایا۔ من متی مانس جنم کھوت کھوت کھو رہے، گرمت دئے تجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، ہر گھٹ ویکھے تھائوں تھائیا۔ کون نین جگ نیترا، کون پریم پیار۔ کون ویکھ کایا کھیتر، تن لگی اگ تتی ہاڑ۔ نہ کوئی رت بسنت چیترا، پھل پھلواری ہوئی اجاڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے کھیل جس جن گھڑیا گھاڑن گھاڑ۔ گھاڑنہارا گھڑ رسیا، جن ماٹی بھانڈے ساز۔ آپے اندر وڑ رسیا، کرے اپنے کاج۔ من متی بیٹھا دڑ رسیا، گرمتی رکھے لاج۔ آپر چوٹی آپے چڑھ رسیا، سیس رکھے شبد تاج۔ آپے پنچاں نال لڑ رسیا، دوس رین دیوے بھاج۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن کرپا دیوے کر، آپ سوارے کاج۔ کایا ماٹی جگت کھیہ، انت نہ کھئے سہائیا۔ در گھر ساچے لگا نینہ، من متی توڑ ٹرائیا۔ امرت آتم کھئے نہ بر سے ساچا مینہ، تن اگنی رہی جلاٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در درویشا دس نہ آٹیا۔ منگن منگ منگتی، چرن کول کل پیار۔ ہرجن ادھرے پار۔ ساچا میلا میل سنگتی، پرہ پار اتارنہار۔ کایا چولی گر رتی نام رنگتی، کنچن چاڑھے رنگ اپار۔ ہومے کڈھے واسنا گندی، ساچا بخشے چرن پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ڈبدا بیڑا جائے تار۔

★ ۲۰ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھجن سینکھ دے گرہ پنڈ مہینیاں ضلع امرتسر ★

جگت وچھوڑا جگو جگ، ہر بھگت سہاگی میل۔ گرسکھ مانک موتی چگ، پرہ جگ جگ رنگ رنگائے نویل۔ لوآن پُریاں ویکھے جھک جھک، آپے کھیلنہارا کھیل۔ لکھ چوراسی جھوٹھی جوٹھی چاروں کٹ پئے ٹھک، نہ کھئے سجن سہیل۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن چڑھے شبد تیل۔ جگت جدائی جگ جگ گرمکھ جگایا۔ ہر بھگت کرمائی جگ جگ، جگ جگ شبد تاج سیس پھنایا۔ ملے ودیائی جگ جگ، جگ جگ منگلاچار کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت وچھوڑا جگو جگ، کلجگ اتم دئے مٹایا۔ جگ جگ لہنیدار، ہر وڈا شاہ سلطانا۔ گرمکھ دیون دیونہار، کل کرے آپ پچھانا۔ ہر درشن نینا نین مدھار، من چکے مان ابھانا۔ ناری میلا کنت بہتار، ہر ملیا سیری بھگوانا۔ ہر سنت شبد پیار، آتم اچے برہم گیانا۔ در بھریا رہے بھنڈار، داتاں دیوے گن ندھانا۔ جگ جگ کرے کرائے ساچی کار، گرمکھ ساچے میل ملانا۔ شبد کرائے تن شنکار، ہتھیں بھے نام گانا۔ ساچے گھوڑے کر آسوار، پار کرائے دو جہاناں۔ اک وکھائے محل اٹل اچ منار، دیپک جوتی اک جگانا۔ جوت سروپی کر

آکار، شبد سُنائے سچ ترانہ۔ انحد کھچے آپ ستار، دُھنی ناد وجے مہانا۔ آپے سُنے سُنائے سُننیہار، آپے رُوپ وٹائے گوپی کابنا۔ آپے سُرَت شبدی کنت بہتار، آپے اپنی سیج ہنڈھانا۔ آپ اپنا کرے پیار، آپ اپنے وچ سمانا۔ آپ اپنا ویکھے رُوپ اپار، آپ اپنا لیکھ لکھانا۔ آپے بھُوپ سچ سرُوپ سچ سرکار، آپے راج راجان شاہ سُلطانا۔ آپے بیٹھ تخت سچے دربار، لوآن پُریاں ویکھے مار دھیانا۔ آپے بنائے کنچن گڑھ اپر اپار، چار دیوار نہ کوئی رکھانا۔ بیٹھے چڑھ نر نرنکار، دس کیسے نہ آنا۔ نہ کوئی کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار، ہر ایک رُوپ سمانا۔ ترے گن مایا نہ دیسے پسر پسار، پنج پنچھی نہ ملے نشانہ۔ ہڈ ماس ناڑی رت نہ کوئی آکار، ایک ایک ڈگمگانا۔ رُوپ رنگ نہ پاوے کوئی سار، سیس جگدیش نہ کوئی رکھانا۔ نہ کوئی کیڑ رُوپ اپار، بستر شستر نہ کوئی بیانا۔ نہ کوئی سنگی ساتھی سکلا یار، نہ کوئی دیسے میت مُرار، نہ لائے کوئی یارانہ۔ نہ کوئی ڈنک مردنگ ڈھول نگار، وجائے تال گن ندھانا۔ جودھا سورا بل بل نہ کوئی بلکار، نہ کوئی چتر سُگھڑ سیانا۔ آپے جانے اپنی دھار، ہر اپنے رنگ سمانا۔ ترے گن رُوپ انوہ اپار، ست سرُوپ سچ سُگھڑ سیانا۔ آپے جانے اپنی دھار، شبد سمگری اک اپار، ہر ساچی وست رکھانا۔ آپے ونڈے ونڈنہار، پُریاں لوآن ونڈ ونڈانا۔ پون سواسی کر تیار، پرہہ ساچا سنگ نبھانا۔ در پنج میل ملار، تیناں ایک ایک نشانہ۔ چوتھا پد گھر اپار، سنت سُہیلے ساچے سد، پرہہ دیوے ساچا دانا۔ ترے گن مایا بدھا بدھ، نہ کوئی جانے اچان لما قد، سرشٹ سبائی لے پسار۔ برہما اچے وشنوؤں جد، وید ودانتا ہر شبد دُھنکار۔ شبد سرُوپی پیوے مدھ، ناہی کولی سدا خُار۔ پُرکھ ابناشی اپنی گود لڈانا لڈ، آپے کھیل کھلاونہار۔ سچ دوارا لیا چھڈ، پُری برہم محل اُسار۔ ویلے اتم پُرکھ ابناشی دیوے کڈھ، گُرمکھ ساچے سنت سُہیلے سیس بے دستار۔ دھرم نشانہ دیوے گڈ، سوہنگ ہووے جے جیکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچے سنت سُہیلے جگ جگ وچھڑے یاں آپے میلنہار۔ جگت وچھوڑا اندھ، گُرمکھ پندھ مُکایا۔ پرہہ خوشی کرائے بند بند، اتم جوتی چند چڑھایا۔ رسنا گائے بتی دند، مدرا ماس گند تجایا۔ اک سُنائے سہاگی چھند، پرمانند وچ سمایا۔ آپے ڈھاپے بہرماں کندھ، پتا پوت ایک مارگ لایا۔ کوئی نہ دیسے بھاگ مند، جس گھر پرہہ ساچے چرن چُھپایا۔ ننگی ہووے نہ کدی کنڈ، ہر اپنا ہتھ ٹکایا۔ دھرم رائے نہ دیوے دند، پرہہ ساچے در ڈرکایا۔ دُھردرگاہی ایک نام رہیا ونڈ، جوت سرُوپی لے کے آیا۔ مٹکھ جیواں جوٹھی جوٹھی چُکی پنڈ، نہ کوئی سکے بہار ونڈایا۔ گُرمکھان اتم پائے ٹھنڈ، ہر جوتی درس دکھایا۔ پرہہ پھڑے ہتھ چند پرچنڈ، ویکھے کھیل وچ برہمنڈ، لکھ چوراسی دیوے دند، دندنہار آپ اکھوایا۔ پلے کیسے نہ دسے نام

گنڈھ، جگت وکارا بیٹھے ونڈ، نار دُہاگن ہوئی رنڈ، پُرکھ ابناشی ساچا کنت نہ کھئے ہنڈھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچا وچھڑیا میت، آپ اپنے رکھیا چیت، جُگ جُگ پرکھنہارا نیت، بیٹھا رہے سدا اتیت، کیسے ہتھ نہ آئے گردوارے دہرے مندر مسیت، گھر ساچے ڈیرہ لایا۔ گھر ساچا شاہ سلطان، اپنا سازیا۔ نہ کوئی مندر نہ مکان، ہر دے غریب نوازیا۔ نہ کوئی جنگل جوہ اجاڑ بیابان، نہ کوئی استر شستر ہاتھی گھوڑا تازیا۔ نہ کوئی جودھا دے سور بلی بلوان، نہ کوئی دیسے مَلا قاضیا۔ نہ کوئی پین نہ کوئی کھان، نہ کوئی دیسے دھرت نشان، نہ کوئی مارے جن اوازیا۔ آپے جانے اپنی شان، جوت سرُویی ہر بھگوان، آپے رکھنہارا لاجیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچے سنت سہیلے ساچا میل کرائے چرن کول کل چرن اُپر دھول ایک کرائے ساچا حاجیا۔ چرن کول جن دھوڑ، مستک لائیا۔ چتر بنائے مَورکھ مَور، آتم جوتی نور سوائیا۔ کایا رنگ چڑھائے گوڑھ، دُرمت میل جائے دھوتی، ہر شبدی میل ملائیا۔ جگت ناتا کورُو کورُو، پِن گر پورے کھئے نہ پار لنگھائے، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھان دیوے شبد ور، ناتا توڑے، گھر ساچے پتا پوت نہ کرے نندیا۔ پتا پوت پت ایک ہے، رکھنہار کرتار۔ ہر شبد ساچا سوٹ ہے، پرہ بے سرب سنسار۔ ہر ناؤں وڈا دوٹ ہے، سد رہے پھریدار۔ کایا ماٹی پنچک پنچ بھوٹ ہے، گھر وسے نرنکار۔ جگت ترشنا جھوٹھا سوٹ ہے، منمکھان ونج واپار۔ ہرجن ساچے در گھر ساچے سچ سپوٹ ہے، پرہ پرکھے پرکھنہار۔ ویکھ وکھانے چارے کوٹ ہے، وجائے شبد ڈنک اپار۔ شبد ہلارا ربیا جھوٹ ہے، گُرمکھ ساچے لائے پار۔ آون جاون جائے چھوٹ ہے، جو جن درشن پائے در دربار۔ ایک گھر ایک در نہ کوئی دوجی دے کوٹ ہے، پرہ میلے میلنہار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، گُرمکھ ساچے سنت دُلا رے، آپ کرائے ونج وپارے چرناں سچا پیار۔ چرن پیار سچا ناتا، پرہ ساچا مات وکھائیندا۔ جگت میلا پُرکھ ودھاتا، گر چیل راہ وکھائیندا۔ رُوپ انویا کلا پاتا، ست سرُویی رنگ وٹائیندا۔ شابو بھوپ اتم ذاتا، ذات پات وچ نہ آئیندا۔ بیٹھا رہے اک اکنتا، دوس زین ایک رنگ سہائیندا۔ اندر باہر ویکھے مار جھاتا، گُرمکھ کون س ویلے ہر گن گائیندا۔ گُرمکھ بنائے سچ براتا، شبد گھوڑے آپ چڑھائیندا۔ آپے بنے پتا ماتا، مستک لہنا پورب کرم چُکائیندا۔ دُھر درگاہی دیوے داتا، شبد گہنا تن پھنائیندا۔ پنچ وکارا نیڑ نہ آئے نار کذاتا، پرہ ساچا ڈرکائیندا۔ ایک شبد سنائے ساچی گاتھا، اونکارا دیس سہائیندا۔ آپ چڑھائے ساچے راتھا، پار کنارہ اک وکھائیندا۔ ساچا میلا تریلوکی ناتھا، در دوارا بنک سہائیندا۔ آپے ہوئے اکتھنا اکتھا، کتھ کتھ کھئے بھو نہ پائیندا۔ سرب کلا آپے سمراتھا، جُگ جُگ

بھیکھ وٹائیندا۔ لیکھ چُکائے ساڈھے تِن تِن ہاتھا، لکھ چوڑاسی پھند کٹائیندا۔ مستک لہنا ویکھ وکھائے ساچے ماتھا، کوستک منیا تلک لگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھاں دیوے شبد ور، درس تیجے نینا آپ وکھائیندا۔ شبد انادی آپے بول، آپ اپنا بھيو کھلائیندا۔ بودھ آگادھی تولے ساچا تول، ساچا کنڈا نام لگائیندا۔ سچ برہمادی وسے کول، دسم دواړی کنڈا لابندا۔ شبد سنگھاسن کرے چوبل، جوتی نور اک رکھائیندا۔ ناد انادی وجے ڈھول، ہر دُہرا تال لگائیندا۔ چرن کول کول چرن گُرسکھ پرتی گھول، ایک رنگ محل وسائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھاں دیوے شبد ور، کلا سول دیا کھائیندا۔ سولان کل کلجگ دھار، رین اندھیری چھائیا۔ پرگٹ ہووے نر نرنکار، اکل کلا اکھوائیا۔ نہ کوئی بستر شستر تیر کٹار، تیر بندوک نہ ہتھ اٹھائیا۔ شبد کھنڈا ہتھ دو دھار، چاروں کٹاں ویکھ وکھائیا۔ شبد گھوڑے ہو آسوار، چارے کوٹاں ویکھ وکھائیا۔ آپ اپنی جوت دھار، دہ دشا بھيو کھلائیا۔ جوت نرنجن کر آکار، لکھ چوڑاسی ونڈ وٹائیا۔ ساچا انجن کر تیار، سوہنگ گُرسکھ نیت پائیا۔ دُکھ بھنجن پرگٹ وچ سنسار، چرنی دھوڑ مجن اک کرائیا۔ جوتی نور کر آکار، شبد گھوڑے پوڑ اٹھائیا۔ لوآن پُریاں مارے مار، برہما شو دئے دُبائیا۔ کروڑ تیتتسا ہاباکار، نہکلنکی جوت جگائیا۔ نیلی چھتوں آیا باہر، ایک ڈنک شبد وجائیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں کرے خبردار، راؤ رنکار رسیا جگائیا۔ گوبند گوبند گوبند تیری دھار، نر ہر ساچا رسیا چلائیا۔ پُرکھ اکٹا پرگٹ ہو وچ سنسار، نو کھنڈ پرتھی ویکھ وکھائیا۔ ستان دیپاں مارے مار، برہمنڈ پئے دُبائیا۔ لکھ چوڑاسی نہ کوئی دیسے میت مُرار، دھرم رائے دی پھاسی گل لٹکائیا۔ گُرمکھ ورا سنت سُہیلا اترے پار، جو ہر چرن رہے سچی سرنائیا۔ کلجگ مایا ممتا بدھا بہار، جوٹھ جھوٹھ سر اٹھائیا۔ چاروں کٹ کور کُڑیار، سنگ محمد چار یار دئے دُبائیا۔ عیسیٰ موسیٰ ہوئے خوار، چینا رُوسا سنگ نہائیا۔ کرے کھیل کل کرتار، قرآن حدیثا نہ کھئے گائیا۔ جودھا سورا وڈ بلکار، شاہ سلطاناں خاک ملائیا۔ لہندی دشا لہندی دھار، آپے رسیا وہائیا۔ امام مہندی جوت اُجیار، رنگ گوڑا لال چڑھائیا۔ انجیل قرآن اکٹھی ہو ہو بہندی، کلجگ اتم دئے صلاحیا۔ پرہ دا بھانا اتم سہندی، سمت اٹھاراں پئے دُبائیا۔ اُمت نبی رسول دی ایک گاہے گہندی، ہر ساچی لکھت لکھائیا۔ لاڑی موٹ اپنی ہتھیں لائے مہندی، سگناں چوڑا ہتھیں پائیا۔ دھرم رائے نوں اٹھ اٹھ کپندی، کلجگ لچ پت میری شرم گوائیا۔ میں در گھر تیرے مول نہ بہندی، لوک مات جاواں کر کر دھائیا۔ رسنا اٹھ اٹھ موٹھوں کپندی، کوار کٹیاں لہاں ور، لکھ چوڑاسی ایک ناؤں تیرا جوائیا۔ محل اٹل اُچ مینار، اپنی اکھیں ویکھاں جا جا ڈھپندی، تیرا گھر دوار

وسائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دو جہاناں دے دے ور، دھرت مات رہی کُراٹیا۔ لاڑی مؤت کر شنگار، در رائے دھرم پُکارے۔ کرپا کر اک اپار، پرگٹ وچ سنسارے۔ ایک دے سر پیار، ماراں جیو جنت گوارے۔ پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن نر اوتار، پہلاں جا کراں نِمسکارے۔ سمبل نگری دھام اپار، جگے جوت اک گِردھارے۔ گوڑ براہمن پُوت پیار، اُچے پریت ٹلے پتھر پاڑے۔ پرگٹ ہوئے ایکنکار، ایک دھار بٹھے سنسارے۔ اک کرائے شبد جے کار، چاروں کُنٹ جے جے کارے۔ ورن برن نہ دیسے چار ورن نہ ملے ڈھوئی، سرشٹ سبائی رہی روئی، ہر پن اور نہ دیسے کوئی، پُکھ ابناشی منّ عرضوئی، در ساچے رہی پُکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت سمتی دیوے ور، سولاں سولاں کر وچار۔ در گھر ساچے کر صلاح، ایک متا پکایا۔ پُکھ ابناشی جگت ملاح، لوک مات وچ آیا۔ جن بھگتاں دسے ساچا راہ، مارگ ساچا لایا۔ پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہ، اپنا بھو چھپایا۔ آپے پتا آپے ماں، آپ اپنی گود اٹھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھاں دیوے شبد ور، جُگ جُگ وچھڑے کلجُگ اتم دے ملایا۔ جگت وچھوڑا کٹ، گھر سہائیندا۔ دئی دویتی میٹے پھٹ، ایک ساچا ہٹ کھلائیندا۔ اتم جوتی لٹ لٹ، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ ہوئے پرکاش کایا مٹ، گھٹ گھٹ نظری آئیندا۔ لیکھا چُکے تیرتھ اٹھسٹھ، کایا سرور اتم امرت اک وکھائیندا۔ جوگ ابھاس تپ جپ سچا ہٹھ، گر چرن پریت رکھائیندا۔ کایا مندر جوٹھا جھوٹھا اتم جائے ڈھٹھ، نہ پھیر کھئے بنائیندا۔ رائے دھرم اُلٹی گیڑے لٹھ، کنبھی واس رکھائیندا۔ گر چرن دوارے اک اکٹھ، ہر سنگت میل ملائیندا۔ نہ کوئی دیسے شودولا مٹھ، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ ہر درشن لوچن نیتر ٹھ، نج اتم رُوپ وٹائیندا۔ پلے بتے نام گٹھ، دو جہان سنگ رکھائیندا۔ دھر درکابی ساچی وتھ، ایک نام رکھائیندا۔ سرب کلا آپے سمرتھ، دندنہار سرب اکھوائیندا۔ سگل وسورے جائن لتھ، گھر گھر مندر اندر جو جن درشن پائیندا۔ پنچ وکارا پائے نتھ، ڈور اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ وچھڑے میت مُرار، بخشنہار چرن پیار، ہوئے ادھار پنچ وکار ہرجن بھانڈا بھرم بھو بھٹائیندا۔ توڑ گڑھ ہنکار، کایا گڑھ بھرم بھو کڈھیا۔ بخشے چرن پیار، پنچ وکارا ہرجن وڈھیا۔ دو جہانی پاوے سار، ساچا میلا میت مُرار، جوتی نور اگم اپار، شبد دھار لڈاوے لڈیا۔ اک سہائے بنک دوار، ہر ہر ساچا ساجنہار، نہ کوئی دیسے چار دیوار، نہ پائی اُپر چھٹیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ میلا اک گھر، جُگ جُگ دے سمجھاوے متیا۔ مت بُدھ من تن وچار، پرہہ ساچی جوت جگایا۔ پنچ تت جھوٹھا ونج وپار، ورن گوت بھرم بھلاٹیا۔ ساچا شبد ہٹ ونجار، گھر

ساچے وست ٹکائیا۔ نو کھنڈ در جکت مایا پسر پسر، میت مُرار دِس نہ آئیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، شبد سِنگھاسن بیٹھا آسن لائیا۔ آپے بیٹھا کر بند کواڑ، نہ گنڈا کوئی لاییا۔ پھریدار پنچم دھاڑ، مٹکھ جیو رہی دُرکائیا۔ گرمکھ ساچا سنت سُہیلا آئے در دربار، شبد کٹار تن پہنائیا۔ چوراں یاراں ٹھگان کرے خبردار، ایکا سوہلا گوہند گوہند گائیا۔ پُرکھ ابناشی خبردار، اندر دیوے بُوہا لاییا۔ بھیڑی گلی راہ اپار، گر شبدی پار لنگھائیا۔ آپے ہونے پچھے آگاڑ، ساچا لاڑا گھوڑ چڑھائیا۔ در گھر ساچے دیوے واڑ، آپ اپنی دیا کھائیا۔ وا لگے نہ تتی ہاڑ، امرت دھارا سیتل اک وہائیا۔ نہ کوئی دیسے بہتر ناڑ، تن سُو سٹھ ہاڈی نظر نہ آئیا۔ نہ کوئی دیسے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، محل اٹل نہ ویکھ وکھائیا۔ جوت سروہی اک آکار، نورو نور سوئائیا۔ شبد ڈنک دُهن اناہد وجے ساچی تار، شبد سُرنگا آپ بلائیا۔ شبد سِنگھاسن بیٹھ سچی سرکار، آپے سُننہار اکھوائیا۔ راگ ناد نہ پاؤن سار، تال تلواڑا اک وجائیا۔ دُھر درگاہی در سچا دربار، دھرم اکھاڑا اک لگائیا۔ جوت برجن کر تیار، لوک مات ودا کرائیا۔ لکھ چوراسی پسر پسر، اُم ذاتی ناؤں رکھائیا۔ بوند سوانتی ٹھنڈی دھار، امرت اُم جھولی پائیا۔ دیپک جوتی کر اُجیار، اپنی ہتھیں جوت جگائیا۔ شبد ناد اپر اپار، ساچا ڈنک وجائیا۔ دسم دواری محل اُسار، پرہہ ساچے وچ ٹکائیا۔ چاروں کٹنٹاں بند کواڑ، دِس کیسے نہ آئیا۔ شبد سروہی کر کر واڑ، آپے بند کرائیا۔ سُرتی لائے ایکا پاڑ، اُم نام رکھائیا۔ پر اُم تیری دھار، اُپر نیچے آئیا۔ نو دوارے کھولے باہر، نو کھنڈ کھنڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہمنڈ ونڈ ونڈائیا۔ نو دوارے جکت ناتا، پرہہ ساچے مات رکھایا۔ لکھ چوراسی دتی داتا، وکار ہنکار آکار جوٹھا جھوٹھا پسر پسر، پلے گنڈھ بٹھایا۔ آپے وسیا ہر ہر باہر، مایا ممتا جکتی دھار، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار چُکایا۔ نو دوارے ویکھے گپت ظاہر، کوئی نہ پاوے کیسے سار، جیو جنت پھرے ہلکایا۔ گرمکھ ورا اترے پار، جس جن بخشے چرن پیار، اُم سانتک ست ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ہرجن میلا سچ گھر، ایکا تن رہیا بُجھایا۔ شبد گیان سچ تن، دُھر درگاہی بان۔ بہتر ناڑ نہ ابلے رت، ساچا میلا سری بھگوان۔ آپے رکھتھارا پت، ہر ہر والی دو جہان۔ شبد تن نگار لائے سٹ، دُرمت مَیل پرہہ ساچا کٹ، جو جن رسنا ہر گن گان۔ نور اُجالا آپ کرائے گر گویالا ہر جوتی لٹ لٹ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے شبد ور، جکت توڑے موہ جنجال۔ گھر آسنت ونجاریا، کر اپنی بُدھ بیپک۔ کھول اپنا بند کواڑیا، تن لگا مایا سیک۔ پنجاں چوراں آپ لتاڑیا، گر پورے نہ دتی ٹیک۔ مایا ممتا لگا اکھاڑیا، نہ ملیا ایکا ایک۔ ایکا تن ہنکاری وا تتی ہاڑیا،

گر شب نہ دھریا بھیکھ۔ در گھر ساچے کیسے نہ واڑیا، نیترو لوجن درس نہ لیا پیکھ۔ پھرے کایا پنڈ جنگل جوہ اُجاڑیا، برہمنڈ نہ لیا ویکھ۔ بہتر ناڑی ممتا ساڑیا، مستک آگھڑی نہ اچے ریکھ۔ گر گھر نہ بنیا ساچا لاڑیا، ساچی آیا نہ چھایا ہیٹھ۔ چٹے گھوڑے کیسے نہ چاڑھیا، کوڑا ہویا کایا ریٹھ۔ اناد وجے تال تلواڑیا، نہ کوئی ویکھے ان انڈیٹھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایکا پُچھے سچ گھر، کون دروازہ غریب نوازا ساچن ساچا انحد مارے آوازا، گرمکھ ساچے ویکھ لیکھ۔ کون دروازہ کھول، آواز لگائیندا۔ کون شب بول، مردنگ وجائیندا۔ انحد رکھیا کیتھے ڈھول، کون تال لگائیندا۔ کون ڈھول پُلاڑا رسیا بول، اُپر کایا کھلڑی لائیندا۔ بہتر ناڑی پائی نتھ وچوں رکھیا پول، کھٹے نہ گنڈا لاپندا۔ کوئن وست جن تیرے کول، جن ساچا پُچھ پُچھائیندا۔ کون در آتم گھر شب انحد ٹنگیا ڈھول، کس ہتھ سمرتھ وجائیندا۔ اپنا پردہ آپے کھول، گر پورے آگے رسنا بول، نش اکھر وکھر نہ کھٹے جنائیندا۔ بجر کپاٹی اچے نہ پاٹا پتھر، پنجان چوراں پیا ستھر، گر پورا نہ گود اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایکا پُچھے سچ گھر، نو دوارے پھول پھلاٹیندا۔ کون در گرمکھ تیرا رچیا مات کاجا۔ کون در ملے شب سچا ساچن ساچا۔ کون ہر رکھے لاجن لاجا۔ کون سر تیرتھ نہائے، دُرمت جائے میل بھاجا۔ کون در ڈھول مردنگ وجائے، انحد اناد دُھن آتمک پرم پرماتمک گن گمبھیر، شب چوٹی چڑھ اخیر، کوئی تت نہ دیسے گر پیر، کون ڈنکا کون ویکھ نہ پائے، راؤ رنکاں شاہ فقیر دستگیر بھيو نہ رائے۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی کایا مندر ساچے اندر اٹل مینار ہو تیار ڈنک اپار کون کوٹے رسیا واجا۔ کون کوٹ کایا محل اپار، پرہ انحد شب وجائیا۔ پنجم میتا پنجم یار پنجم جانے ساچی ریتا، پنجم دُھنی دُھنکار سُنائیا۔ پنجم سُنائے راگ اتیتا، پنجم کرے پت پُنتا، پنچاں پنچ ہر ہر جیتا، پنجم پنچاں سیتل سیتا، پنجم دیوے ساچی دھارا، تال تلواڑا اک اکھاڑا، پنچ شب دُھن ناد اپر اپارا، آپ وجائے وارو وارا، پُرکھ ابناشی کر پیارا، کون سُو ویلے بٹھے دھارا، بٹی دند نہ گائے رسن ہلکائیا۔ آتم ہوئی اندھ، بھيو نہ رائیا۔ گر شب نہ چڑھیا چند، سیتل دھار نہ کیسے وبائیا۔ جیوڑا بھاگان مند، آتم گھر نہ وجی ودھائیا۔ مایا ممتا پھسیا جھوٹے دھند، گر پورے کنڈ وکھائیا۔ سُرَت سُوانی ہوئی رنڈ، ساچا کنت دس نہ آئیا۔ بھيو نہ جانے کوئی برہمنڈ، نہ جیو پنڈ تجائیا۔ پنچ چور نہ ہوئے کھنڈ کھنڈ، جیرج انڈ اُنہج سیتج کھانی چارے آپ بھوئیا۔ شب نام گر پورا رسیا ونڈ، گرمکھ آتم اندر آپ ٹکائیا۔ اپنی ہتھیں دیوے گنڈھ، نہ سکے کوئی کھلاٹیا۔ جیواں جنتاں بھرماں چُکی سر جھوٹھی پنڈ، رسنا پڑھ پڑھ واد ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ پُچھے تیرا گھر، کون دروازہ غریب نوازا اندر بیٹھا لائیا۔ بند دروازہ جس کرایا۔ کون سنگھاسن ڈیرہ

لایا۔ کون منڈل پاوے راسن، کون ویکھے پرتھمی آکسن، کایا وچ پُلاڑ رکھایا۔ مٹکھ جیو جنت وِناسن، نہ ہیوئے کئے سہایا۔ کلجگ مایا لگی تن بسنتر، گر شبد نہ پایا ساچا منتر، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ پُچھے تیرا گھر، کون محل اک رکھایا۔ سچ محل سچ دوار، پرہ تیرے وچ ٹکائیا۔ نہ کوئی دیسے چار دیوار، اُپر چھت دس نہ آیا۔ نہ کوئی چند سورج نہ تارہ منڈل کرے آکار، آکاش آکاشی ہر سمایا۔ گر پورے دُھر چرن دھرواس، جس دس ماس گرہ واس سر تیرے ہتھ ٹکایا۔ آپ نہ وسیا آس پاس، کایا منڈل نہ پائی راس شبد نہ چلیا وچ سواس سرگن زرگن بھیو نہ پایا۔ لیکھے لگا نہ ہڈ چم ناڑی ماس، ہر شبد نہ ہیوئے داسی داس، ملیا میل نہ ہر سرب گنتاس، ترشنا آس نہ مات بُجھایا۔ رسن وکارا لگی پیاس، گر شبد وست نہ رہی پاس، جوتی جوت سرُوپ، گرسکھ پُچھے تیرا اک گھر، کون دوارے آسن لایا۔ سچ گھر آسن لا، ویکھ تماشیا۔ کی جگت کولوں پُچھے راہ، جیاں جنتاں کلجگ مایا پھاس پھاسیا۔ گر شبدی اندر ملاح، پھڑ پھڑ باہوں راہے رہیا پا، نیتر تیجا دئے گھلا، ساچی جوت کرے پرکاشیا۔ آپے پُرکھ اکٹڑا بے پرواہ اتھاہ، ہیوئے سہائی سبئی تھان، اک جپائے ساچا ناں، نج گھر آتم رکھے واسیا۔ آپے پتا آپے ماں، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ تیرا پُچھے اک گھر، کون چلے پون سواسیا۔ مہا اکادھ بودھ شبد بھنڈار بھرپور ہے۔ دیونہار داتار، جو آئے چل حضور ہے۔ سنسا روگ دئے نوار، شبد اُچائے ساچی تُور ہے۔ نرمل جوت کر آکار، جس جانو دُورن دُور ہے۔ سد رکھے وچ پَسار، جگت ناتا کوڑو کوڑ ہے۔ سچ میلا پُرکھ بہتار، جن لائے مستک دھوڑ ہے۔ کھولے بند کواڑ، کایا چاڑھ رنگ گوڑھ ہے۔ لکھ چوڑاسی اترے پار، مٹکھ نہ جانے موڑھ ہے۔ نہکلنک لیا اوتار، لکھ چوڑاسی پیڑے ویلنے بوڑھ ہے۔ شبد ڈنک اپار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرشٹ سبائی ویکھ وکھائے، لکھ چوڑاسی آتم اندر مندر کایا پاوے سار ہے۔ آئے در دوار، بن سوالیا۔ پرہ دیوے بیج سوار، آتم جوت جگے اکلیا۔ میل ملائے میت مُرار، مٹے زین اندھیری کالیا۔ شبد گھوڑے ہو آسوار، دیوس زین کرے رکھوالیا۔ پھڑ پھڑ باہوں لائے پار، دو جہاناں والیا۔ آپے اندر آپے باہر، آپے گپت آپے ظاہر، دوویں ہتھان رکھے خالیا۔ شبد کرائے اک جیکار، گرمکھ ساچے کر پیار، گھر آتم وجے تالیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، پھل لگائے کایا ڈالیا۔ کایا ڈالی پھل لگاؤنا، پرہ درشن نیتر پایا۔ آپ اپنا من سمجھاؤنا، گر چرن چت لایا۔ بھانڈا بھرم بھن وکھاؤنا، گر شبد ہتھوڑا ہتھ پھڑایا۔ اپنا بیڑا ہتھ وکھاؤنا، ساچا راگ کن سُنایا۔ شبد سینگھاسن اک وچھاؤنا، سُرَت سُوانی آسن لاؤنا، شبد ملاوا کنت کراؤنا، دوواں سانجھا پیار

کراؤنا، ایک رنگ رنگایا۔ پون اُنجا چہتر جھلاؤنا، شبد بونجا دھار رکھاؤنا، گر بھگت اکونجا نال رلاؤنا، سویر سنجھ اک وکھاؤنا، سورج چند کوئی دس نہ آؤنا، رسنا گند نہ رس وکھاؤنا، پرمانند وچ سماؤنا، بتی دند لیکھ مٹاؤنا، ایک شبد سُہاگی چھند پُرکھ ابناشی اپنا آپ سُناپا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے شبد ور، خوشی خوشی بند بند کرایا۔ جگت نشانی نام ہے، بھگت ونجاریا۔ جگت ونج نہ آئے کام ہے، کورو کور پَساریا۔ ایک ایک سچا دام ہے، دو جہانی پار وکھاوے اک کِناریا۔ کلجگ زین اندھیری شام ہے، نہ دیوے کوئی سہاریا۔ امرت آتم ایک جام ہے، مد ممتا پیون ہاریا۔ نش اکھڑ وکھڑ ایک نام ہے، پرہ اپنا آپ وکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جس جن دیوے شبد ور، دُھر سنجوگ سنجوگی میل ملا رہیا۔ ستجگ تیری ساچی دھار، ست پُرکھ مات چلائی۔ جگ جگ جانے اپنی کار، ساچا دھام سُہائی۔ جگ جگ ہووے پھریدار، شبد پھرہ اک لگائی۔ جگ جگ ہووے لہنیدار، لکھ چوراسی حساب مُکائی۔ جگ جگ ہووے کہنپہار، شبد سُنیہڑا اک گھلائی۔ جگ جگ ورتے وچ سنسار، جگ جگ بھیکھ وٹائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سہائی۔ ستجگ تیرا ساچا رنگ، ہر ساچا مات چڑھائیندا۔ دھرت مات در منگی منگ، سویا پوت آپ اٹھائیندا۔ شبد سروور دیوے گنگ، جن بھگتاں تن وپائیندا۔ آپے ہوئے انگ سنگ، گہر گمبہر ساگر اکھوائیندا۔ مایا ممتا کرے بھنگ، سانتک سانتک سانت ورتائیندا۔ ہر شبد ڈوری بٹھ پتنگ، راج راجانا شاہ سلطانا ویکھ وکھائیندا۔ سوہنگ وچائے اک مردنگ، ستجگ ساچی چوٹ نگارے لائیندا۔ بھرمان ڈھاہے دوجی کندھ، برن اٹھاراں ورن چار ایک رنگ رنگائیندا۔ سرب جیاں آپے بخشنند، جگ جگ دھرم چلائی۔ جن بھگتاں خوشی کرے بند بند، رسنا گوبند گیت سُنائیندا۔ ستجگ ساچا چڑھیا چند، بھارت کھنڈ اندھیر مٹائیندا۔ سنت سُہیلا گئے بتی دند، سنجھ سویر اک وکھائیندا۔ جو جن تجائے مدرا ماس گند، ہر ساچے گہر وسائیندا۔ اک سُنائے سُہاگی چھند، گرمکھ ناری کاج رچائیندا۔ میٹہارا بھیکھ پکھنڈ، شبد چند ہتھ اٹھائیندا۔ سچ وست پرہ دیوے ونڈ، ہر بھگتاں جھولی پائیندا۔ جوت نرنجن دیوے گنڈھ، پلُو کیسے دس نہ آئیندا۔ اندر مندر رکھ ٹھنڈ، دھارا امرت سپر پپائیندا۔ سُرت سوانی نہ ہوئے رنڈ، سنت سُہاگی کنت ملائی۔ کھیلے کھیل وچ برہمنڈ، جیرج انڈ آپ سہائیندا۔ آپے سُتا دے کر کنڈ، آتم سیجا اک بندھائیندا۔ چلے چال اک پھنگ، اچرچ اپنی ریت رکھائیندا۔ نو دوارے آپے لنکھ، کایا مندر مسیت گرو دوار سچ سہائیندا۔ سُکھمن تیرا ڈونگھا پنڈھ، شبد گھوڑے آپ دوڑائیندا۔ میٹ مٹائے دھندوکار

اندھ، گیان پرکاش اک کرائیندا۔ آتم اُچے پرمانند، برہم برہم رُوپ سائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَتجُگ تیرا ساچا راہ، شبد سرُوپی بن ملاح، لوک مات چلائیندا۔ سَتجُگ تیری مت، سچ سچ رہیا ورتا۔ پرہہ ایک رکھے تے، مٹے لوہہ ہنکاریا۔ نام بندھائے دھیچ یت، ست سنتوکھی شبد سہا رہیا۔ ڈرمت میل دیوے کٹ، تن نرمل جوت کر آکریا۔ چوڈاں لوکاں اک وکھائے ساچا ہٹ، گر شبدی بھرے بھنڈاریا۔ ویکھے کھیل کایا مٹ، بازی گر نٹ بھرم بھلا رہیا۔ کلجگ اتم جیاں جنتاں دُئی دویتی لگا پھٹ، نہ کوئی میٹ مٹا رہیا۔ پُرکھ ابناشی وسے گھٹ گھٹ، گھٹ اتنر سرب جنا رہیا۔ لکھ چوراسی پھر پھر تھکی تیرتھ تٹ، تٹ کنارہ دس نہ آ رہیا۔ جگی جوت نہ آتم لٹ، اُچ ٹلے مندر پھرا رہیا۔ کوٹن بہ بہ تھکے جٹا جوٹ دھار جٹ، آتم نور نہ کھئے اُپا رہیا۔ تن لنگوٹی بتی بیٹھے کوٹن پٹ، منسا پور نہ کھئے اکھوا رہیا۔ سورج دیوتا پانی کوٹن رہے جھٹ، آتم ترشنا نہ کھئے بوجھا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَتجُگ تیرا ساچا راہ ایک ایک وکھا رہیا۔ سَتجُگ تیرا ست ستواد، پرہہ ساچے ہتھ وڈیائیا۔ ویکھے کھیل وچ برہماد، آد جگاد بنت بنایا۔ دھن آتمک وجے ساچا ناد، وجاونہار آپ اکھوائیا۔ سوہنگ شبد دیوے ساچی داد، پتت پاؤن ہر رگھرائیا۔ دوس زین سد رکھتا یاد، اتم ویلے ہوئے سہائیا۔ ویکھنہارا کرم کانڈ، ککرماں میٹ مٹایا۔ ساچا دھرم وچ برہمانڈ، لوآن پوریاں آپ چلائیا۔ رچن رچائے ہر نو کھانڈ، نو کھنڈاں شبد جنایا۔ ستاں دیپاں دیوے وانڈ، اپنی ہتھیں ونڈاں پائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے کایا بھانڈ، آتم وستو کون ٹکائیا۔ کون دوارے ورتے ٹھانڈ، امرت آتم مکھ چوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَتجُگ تیرا ساچا در، آپے آپ رہیا گھلائیا۔ سَتجُگ تیرا ساچا مت، پرہہ ساچا مات دھرائے۔ سنتاں بھکتاں رکھے پت، پت پتوتنا آپ اکھوائے۔ سرب جیاں جانے مت گت، گھٹ گھٹ میں رہیا سہائے۔ اک چلائے ساچا رتھ، رتھواہی آپ اکھوائے۔ سَتجُگ تیری ساچی گتھ، سوہنگ نام رکھائے۔ مستک ٹیکا لائے متھ، کوستک منی ڈگمگائے۔ لیکھا چکے سیاں ساڈھ تے ہتھ، سمرتھ دیا کھائے۔ ایک جاپ اکھنا اکتھ، کوئی کتھ نہ سکے رائے۔ سگل وسورے جائن لتھ، جو ہرجن ہر ہر درشن پائے۔ جگت وکارا دیوے متھ، شبد مدھانا تن ٹیکائے۔ چھاچھ وروں اُپر کرے اکٹھ، اگنی جوتی ڈاپے مٹھ، اُلے گیڑے گیڑ لٹھ، گرُمکھ سچ وروں وکھائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، سَتجُگ دیوے ساچا ور، ایک سوہنگ ڈھول مردنگ وجائے۔ سَتجُگ وجے ڈھول مردنگ، چاروں گنٹ جے جیکاریا۔ جیاں جنتاں سادھاں سنتاں اک چڑھائے نام رنگ، ساچا ونج کرائے ہر واپاریا۔ شبد گھوڑے کس تنگ، آپے ویکھے وارو واریا۔

شبد رنگیلا سچ پلنگ، آتم سیجا اک سُہا ربیا۔ آپے اندر جائے لنگھ، اپنی ہتھیں کُنڈا لا ربیا۔ مان سرور ساچا گنگ، ساچا تیرتھ
 تُہاؤن تُہا ربیا۔ اناد انادا وجے مردنگ، سُن سہادی آپ تُڑا ربیا۔ آپے ہوئے انگ سنگ، بودھ اکادھی شبد جنا ربیا۔ ایک چال چلے
 بہنگ، ساچے پوڑے آپ چڑھا ربیا۔ وڈ داتا سُورا سرہنگ، مٹھا کوڑا ویکھ وکھا ربیا۔ مائس دیہی نہ ہوئے بہنگ، جو جن گر چرنی
 چت لا ربیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سرُپی دیوے ور، سَتجگ تیری بنت بنا ربیا۔ سَتجگ بنت
 بنائے، سخی سُلطانیا۔ وید پُران انجیل قرآن نہ کوئی گائے، ایک نام جیے جپائے سری بھگوانیا۔ آپے ورتے ہر ہر تھائے، کھانی بانی ویکھ
 وکھائے، شبد جنائے ساچی بانیا۔ پرتھی آکاش واس رکھائے، پریم آتما پرمتا وچ سائے، برہم برہم روپ پرکاشیا۔ پورن آس سرب کرائے،
 شبد دھرواس اک دھرائے، نہ کوئی دیسے مدراسیا۔ پنڈت کاشی گیان گوائے، اک دھیان چرن ہر رگھرائے، دوسر کھئے دس نہ آئے، گھر
 میلا سچ نواسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَتجگ ساچے دیوے ور، دے مت مات سمجھاسیا۔ سَتجگ مت
 جگت جوگ، جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ نہ کدے ہرکھ نہ کدے سوگ، ہر بھگت سدا وڈیائیا۔ پرہ دیونہارا درس اموگھ، ایک شبد
 چوگ چُکائیا۔ ایک میلا دُھر سنجوگ، جُگ جُگ وچھڑے آپ ملائیا۔ آپے کتنہارا روگ، رسنا بھوگ اک کرائیا۔ جگت وچھوڑا
 چُکے وجوگ، پرہ در درس دوارے پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَتجگ ساچے دیوے ور، آپ اپنی دیا
 کھائیا۔ سَتجگ تیرا ساچا پت، پرہ جیون جگت بتائیا۔ گنو غریباں رکھئی پت، دے مت ربیا سمجھائیا۔ راجا رانا کوئی نہ پیوے کیسے
 رت، مدراس نہ کوئی رسنا لائیا۔ اک چڑھاؤنا ساچے رتھ، اوچاں نیچاں بھو مٹائیا۔ شبد چلاؤنی ساچی گتھ، سوہنگ سو دئے
 وڈیائیا۔ چرن دوارے اک اکٹھ، اٹھسٹھ تیرتھ گنگا گوداوری دئے دُہائیا۔ کلجگ وکارا چاروں گنٹ رہیا نٹھ، جوٹھ جھوٹھ پھرے ہلکائیا۔
 نہ کوئی دیسے شودوالا مٹھ، مندر اندر پنڈت پاندھا مایا ترشن ودھائیا۔ ہر چرن سرن اک اکٹھ، گر منتر شبد گن گائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَتجگ ساچے دیوے ور، ست سنتوکی دھار بٹھائیا۔ سَتجگ تیرا ساچا ہتھ، گھر ساچے آپ
 نبھاونا۔ پلے بٹھے نام گتھ، لوک ماتی گنڈھ کھلاونا۔ گر چرن دوارے جو جن جائے ڈھٹھ، پھڑ باہوں پار کراونا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَتجگ ساچا دیوے ور، سب تھائیں ہوئے سہارنا۔ سَتجگ ساچے ور گھر پایا، تن من وجی ودھائی۔ پُرکھ
 ابناشی دیا کھایا، دھرت مات سوئی آپ اٹھائی۔ ساچا مارگ اک وکھایا، ساچی گودی دئے ٹکائی۔ شبد ہلرا اک کرایا، آس نندرا مگروں

لاہی۔ پار کنارہ اک وکھایا، دو جہاناں پھڑ پھڑ باہیں۔ ورن گوت کوئی رہن نہ پایا، اوچاں نیچاں ایکا رنگ سمانی۔ سچ سرنائی جو جن آیا، آپ اپنی گود اٹھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ ساچے دتا ور، وڈ داتا جودھا جودھ سور ہوتے سبئی تھائیں۔ کلجگ اٹھ ندھان، سویا جاگیا۔ ہر درس کر مہربان، نرمل جوت جگی چراغیا۔ شبد ملیا اک بلوان، لوک مات آوے بھاگیا۔ میٹ مٹائے جیو شیطان، کلجگ دھووے کالا داغیا۔ اک جھلائے دھرم نشان، گرمکھ ہنس بنائے کاگیا۔ گنوتتا ہر گن ندھان، جگت بوجھائے ترشنا آگیا۔ پنچم میتا پنچ پردھان، پنچ سُنائے ساچا راگیا۔ پنچم جوتی اک مہان، پنچم پھرے وچ ویراگیا۔ پنچم گولی اک مکان، پنچم سچ سرن سرنائی لاگیا۔ پنچم میتا اک دھیان، پنچم اُچائے اک ویراگیا۔ پنچم اتیت ہر بھگوان، ہتھ پکڑے اپنے واگیا۔ مندر مسیت کوئی نہ دیسے وچ جہان، کلجگ ڈھائے ہر شبد پھیر سہاگیا۔ ایکا گن جیو جنت سب گان، سوہنگ پرہہ سرت لگائے جاگیا۔ ایکا راگ اُچے کان، کاشی ایدھیا جگت پراگیا۔ نہ کوئی کھائے پوجا دھان، گرنتھی پنتھی پنڈت پاندھا کوئی نہ پھرے در در بھاگیا۔ ایکا ایک سری بھگوان، جوت جگائے مات مہان، شبد جھلائے اک نشان، ستجگ سویا مات جاگیا۔ گرمکھان بخشے چرن دھیان، اتم سُکھا مٹے ڈکھا در گھر ساچے ملے مان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ دیوے ساچا ور، ساچا راہ وکھانیا۔ ستجگ تیرا ساچا رتھ، پرہہ ساچے آپ چلاونا۔ سرب کلا آپ سمرتھ، سب گھٹ میں ڈیرہ لاونا۔ آپے لیکھا لیکھنہارا متھ، مستک ریکھا پھول وکھاونا۔ گرمکھ ساچے لئے رکھ، پھڑ بابوں اُپر چڑھاونا۔ سرشٹ سبائی پائے نتھ، منمکھ جیواں رائے دھرم در پھراونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ ساچے دیوے ور، سر اپنا ہتھ ٹکاون۔ ہر گھٹ وسیا آپ، جوت جگائیا۔ سرشٹ سبائی مائی باپ، شبد جنائیا۔ آپے جانے اپنا آپ، دس کیسے نہ آئیا۔ جگ جگ وڈ پرتاپ، لوک مات بنت بنائیا۔ آپ جپائے ساچا جاپ، اجپا جاپ بھیو نہ رائیا۔ میٹ مٹائے تینو تاپ، گرمکھان ہوئے روگ گوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ جگ جگ دھارے بھیکھ، دیا کھائیندا۔ سرشٹ سبائی ویکھ، نو دوارے پھول پھلائیندا۔ ہر بھگت سہیلا نیر تین لوچن ساچے ویکھ، درس درس وکھائیندا۔ آپے پرکھنہارا مستک ساچی ریکھ، جگ جگ وچھڑے میل ملائیندا۔ نہ کوئی جانے اولیا پیر شیخ، سنگ محمد چار یار در پھرائیندا۔ جوت زرنجن اولٹا بھیکھ، شبد کھنڈا ہتھ پھرائیندا۔ کلجگ اتم میٹے ریکھ، بھیکھ پکھنڈا نشٹ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر میل ساچے سنت ڈلار، نرمل جوتی کر آکار، ایکا بھریا شبد بھنڈار،

در دوارے بنک سہائیندا۔ سوہے بنک دوار، گرمکھ چتر سگھڑ سیانیاں۔ ساچا میلا میت مرار، چلے چلائے اپنے بھانیا۔ کلغی توڑا نام دستار، شبد باز جگت اڈاریا۔ چٹے آسو ہو آسوار، نیلی چھتوں آئے باہریا۔ ست پُرکھ نرنجن ساچا ہر، ست ستوادی ساچی بنت بنا رہیا۔ اگم اگم ویکھ وچار، ناڑی چما بھاگ لگا رہیا۔ شبد ڈنک اپر اپار، کلجگ اتم پار اٹاریا۔ راؤ رنگاں کرے خبردار، راج راجاناں شاہ سلطاناں بھيو چکا رہیا۔ چار ورنان اک پیار، اوچاں نیچاں رنگ رنگا رہیا۔ در گھر بیٹھ سچی سرکار، شبد سنگھاسن ڈیرہ لا رہیا۔ لوآن پُریاں پاوے سار، برہما شو آپ اُلٹا رہیا۔ کروڑ تیتیسا در بھکھار، سُرپت راجا اند در پُکاریا۔ پرگٹ ہوئے ہر داتا جودھا سورا مرگند، نہکلنکا ناؤں رکھا رہیا۔ بھاگ لگائے بھارت کھنڈی وچ ہند، نواں کھنڈاں کھنڈ کرا رہیا۔ ستاں دیپاں اک بنائے ساچی ہند، بھیکھ پکھنڈا جگت مٹا رہیا۔ جن بھگتاں مٹائے سگلی چند، درس اموگھا دھر سنجوگا اپنا میل ملا رہیا۔ امرت آتم دھار ویاے ساگر سیندھ، بجر کپائی پردہ لا رہیا۔ وڈ داتا گنی گہند، کایا مندر ساچے اندر شبد سنگھاسن جوت پراجے، دس کیسے نہ آ رہیا۔ نہ کوئی جانے گورکھ مچھندر، اُچ ٹلے بہ بہ رو رو دھانہی مار رہیا۔ کوئی نہ توڑے آتم وچا جندر، پنچم پنچاں ہتھ پھڑا رہیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی بھاگ لگائے کایا ڈونگھی کندر، جس جن اپنا درس دکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ آتم ویکھ گھر، گھر ساچے آپ سہا رہیا۔ ساچا گھر اٹل ہر سہائیندا۔ نرمل جوتی کر آکار، اندھ اگیان مٹائیندا۔ دھن آتمک سچی دھنکار، ناد انادا تال وجائیندا۔ سُن آگوسن پُکار، سُن سہادی کھیل وکھائیندا۔ اونکار ایکا دھار، اپنا رنگ وٹائیندا۔ شبد ایشٹ گردیو، مستک چرن دھوڑ۔ پاربرہم برہم ساچی سیو، لیکھے لاوے مورا کھ موڑ۔ امرت آتم رس ساچی جہو، جیو جگت رس نانا کوڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جس جن دیوے شبد ور، ایکا رنگ چڑھائے گوڑھ۔ گرمت ساچی دھار، جگت اتیتیا۔ پنچم ناتاٹے جوٹھے جھوٹھے یار، آپے بخشے چرن پریتیا۔ آتم سیجا ساچا میلا کنت بہتار، کایا سرتی سرت سوانی سیتل سیتیا۔ اُچائے دھن شبد سچی دھنکار، پنچم پنچاں رہیا جیتیا۔ راگ انادا اک سُنائے سُنہار، بودھ آگادھا شبد جنائے گیتیا۔ ساچا کرنا ونج وپار، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واس آپے پرکھنہار نیتیا۔ آد اتنا جگا جگنتا پورن بھگوتنا ایکا دیوے نام ادھار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جس جن دیوے شبد ور، ایکا ایک اک وکھائے، تن مندر اندر گردوارا سچ مسیتیا۔ چرن کول پرہ لاگ، آتم جوت جگائیندا۔ دُرمت میل دھوئی داغ، ایکا امرت جام پیاؤیندا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگ، واگ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا میلا کنت سہاگ، دو جہانی

وچھڑ نہ جائیندا۔ جگت ترشنا بُجھائے آگ، ایکا ساچی چوک چُکائیندا۔ مایا ڈسنی نہ ڈسے ناگ، چرن کول اُپر دھول ساول سول، شبد بئے تن ساچا تاگ، اُلٹی کرے نابھ کول، بوند سوانتی مُکھ چوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جس جن دیوے شبد ور، در دوارا اک وکھائیندا۔ اک دوارا دُھر درگاہ، ہر ساچا دھام سہائیندا۔ شبد بنائے جگت ملاح، گرمکھاں بیڑا بٹھ وکھائیندا۔ ہوئے سہائی سبئی تھان، بھیو ابھیدا اچھل اچھیدا، دس نہ آئے چارے ویدا، آپ اپنے انگ سہائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ٹھنڈی چھاں، اندر باہر گپت ظاہر دہ دشا ویکھ وکھائیندا۔ آپے بنے پتا ماں، آپ اپنی گود اُٹھائیندا۔ اک چپائے ساچا ناں، جُگ جُگ بنت بنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے شبد ور، اپنا پلو مات پھڑائیندا۔ شبد لڑ ساچا پھڑ، گرمت ریت چلائی۔ پنج وکارا اُکھڑے جڑ، ساچا مارگ رہیا وکھائیا۔ ساچے پوڑے جانا چڑھ، شبد گھوڑے تنگ کسائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، پُرکھ ابناشی آپے رہیا جگائیا۔ کایا مندر آپے وڑ، دیپک جوتی آپ جگائیا۔ نش اکھڑ وکھڑ آپے پڑھ، ہر انتر شبد جنائیا۔ آدانت نہ جائے سڑ، گھر ساچے سہج سادھ سہائیا۔ آپ بنایا اپنا گڑھ، نو دوار در رکھائیا۔ آپے بیٹھا اندر وڑ، شبد محل رچن رچائیا۔ جن بھگتاں گھاڑن رہیا گھڑ، اُچ اٹلا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے شبد ور، لکھ چوراسی دھرم رائے دی کٹے پھاسی، ساچا میلا شاہو شاہاسی، گھر ساچے دھام بہائیا۔ ہر شبد گُرمائی، کاج رچایا۔ جن بھگتاں من ودھائی، پرہہ سوینگ ساچا داج بنایا۔ درگاہ ساچی جانا چائیں چائیں، لہنا دینا حساب مُکایا۔ چتر بھج آپے پکڑے اپنی بابیں، اپنی گودی لئے بٹھایا۔ بھیو چُکائے ایکا دوج، ایک ایکا رنگ سمایا۔ سچ دوارا جائے بوجھ، جو جن در سچ سرنائی آیا۔ آپے جانے بھیو گوجھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ در، در دروازہ اک گھلایا۔ در دروازہ ایک، چار ورن اُپدیسیا۔ نر نرنکارا ایک، سرشٹ سبائی وچ پرویشیا۔ شبد جیکارا ایک، جُگو جُگ کرے آدیسیا۔ نام بھنڈارا ایک، در منگن برہما شو مہیش گنیشیا۔ جن بھگتاں بخشے چرن ٹیک، جگت مٹائے لکھی ریکھیا۔ جوتی جامہ دھارے بھیکھ، گرمکھ ورلے نیتر پیکھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ گھر، ستجگ لائے ساچی میخیا۔

